

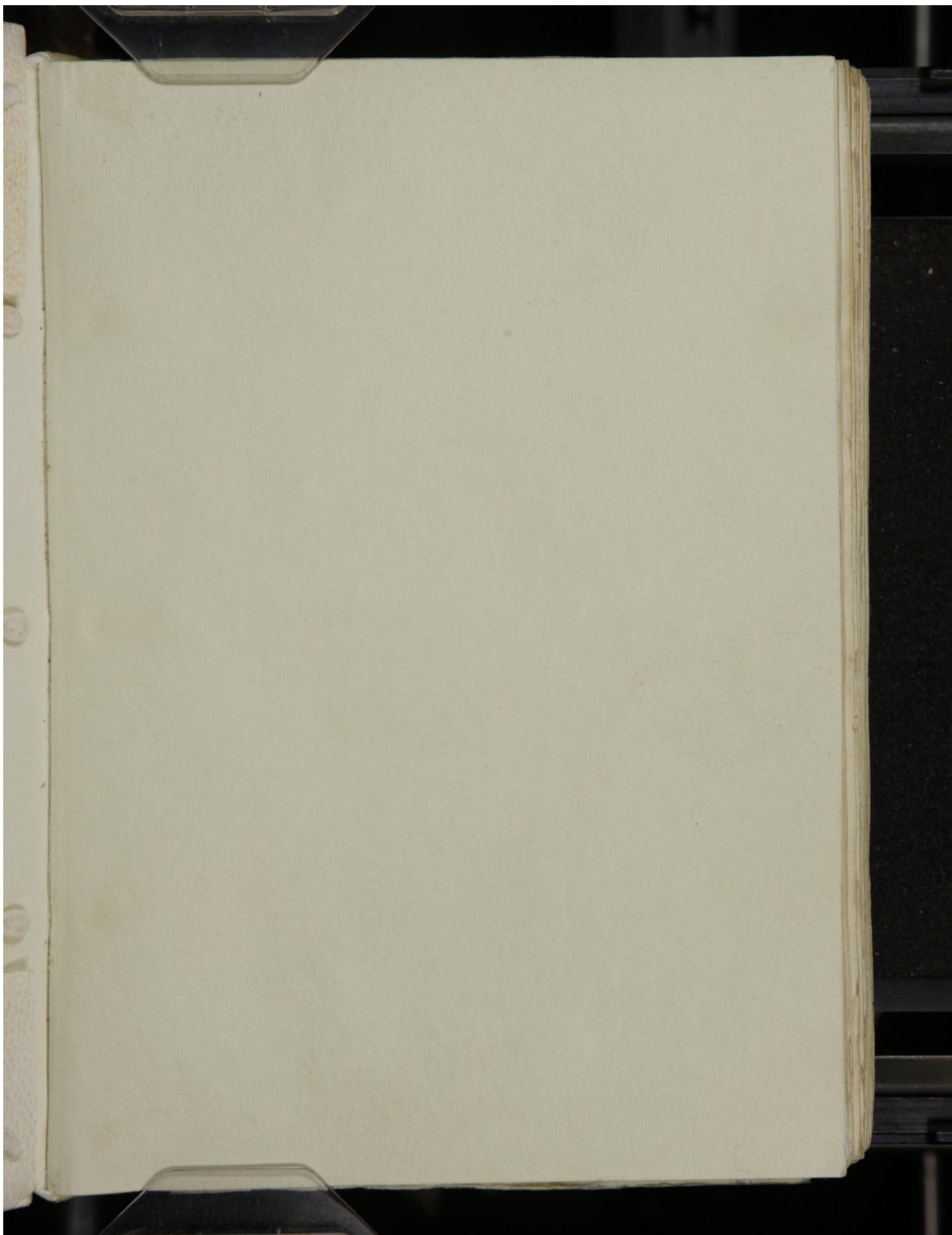
Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.86

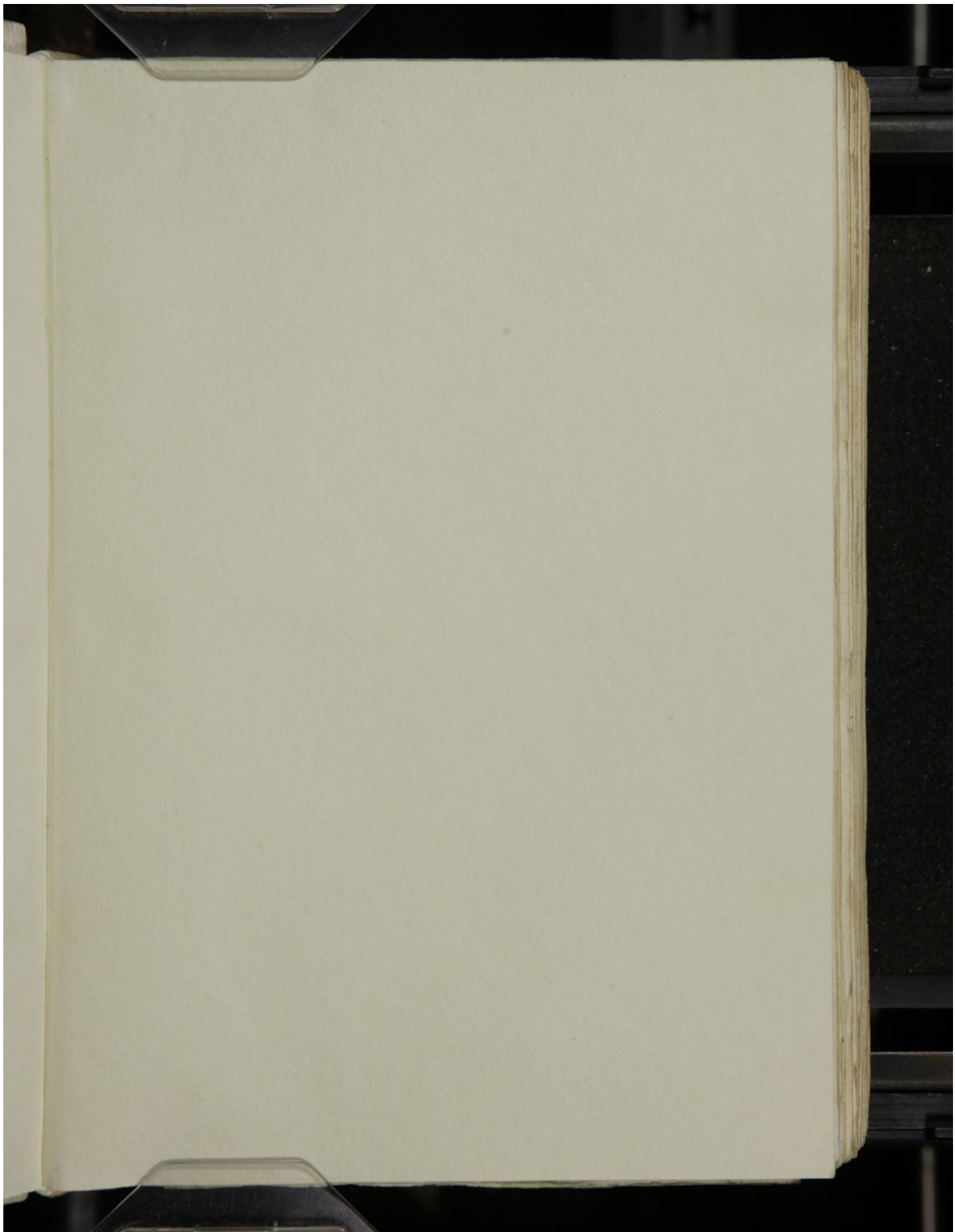
Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.86

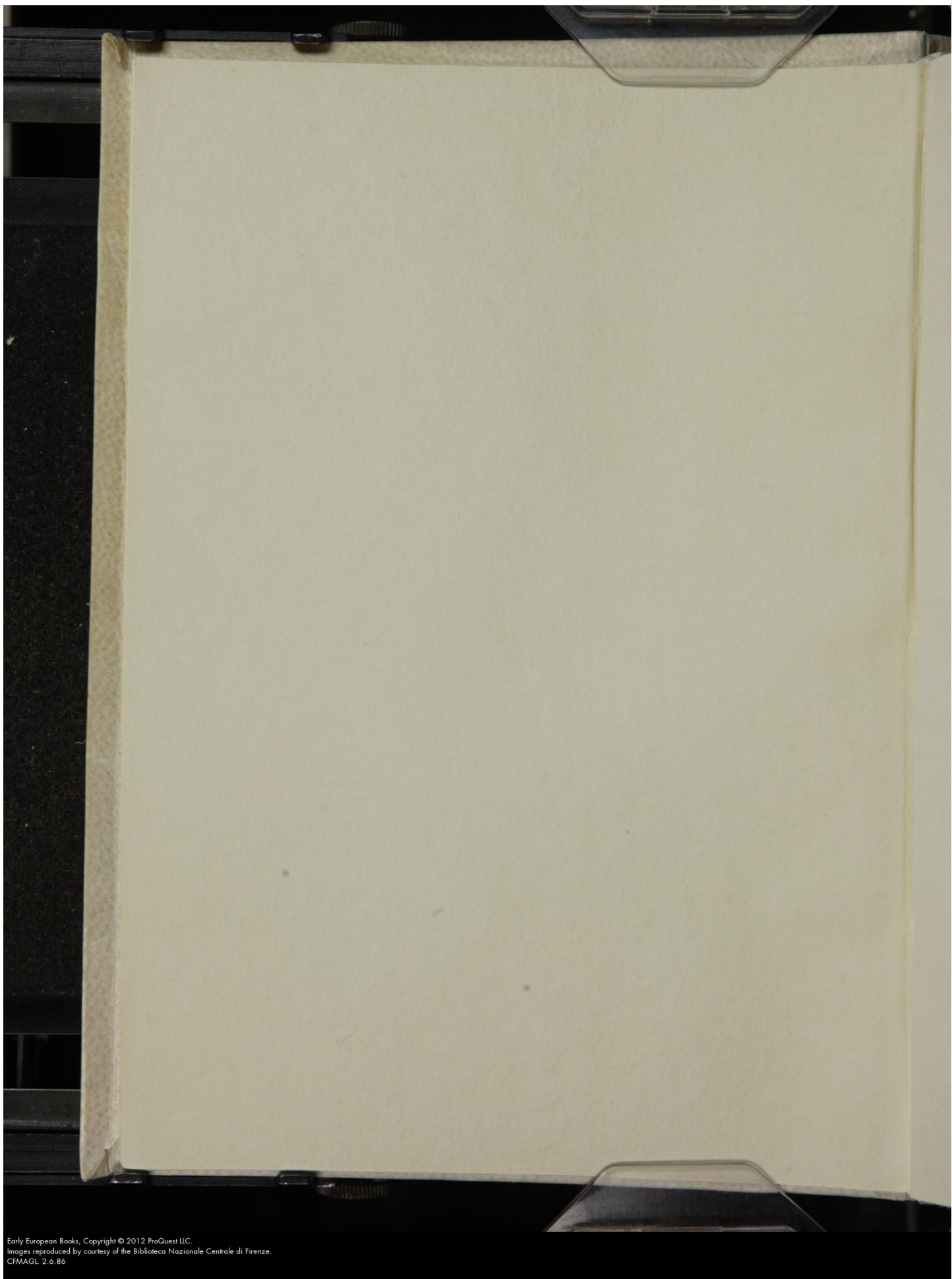

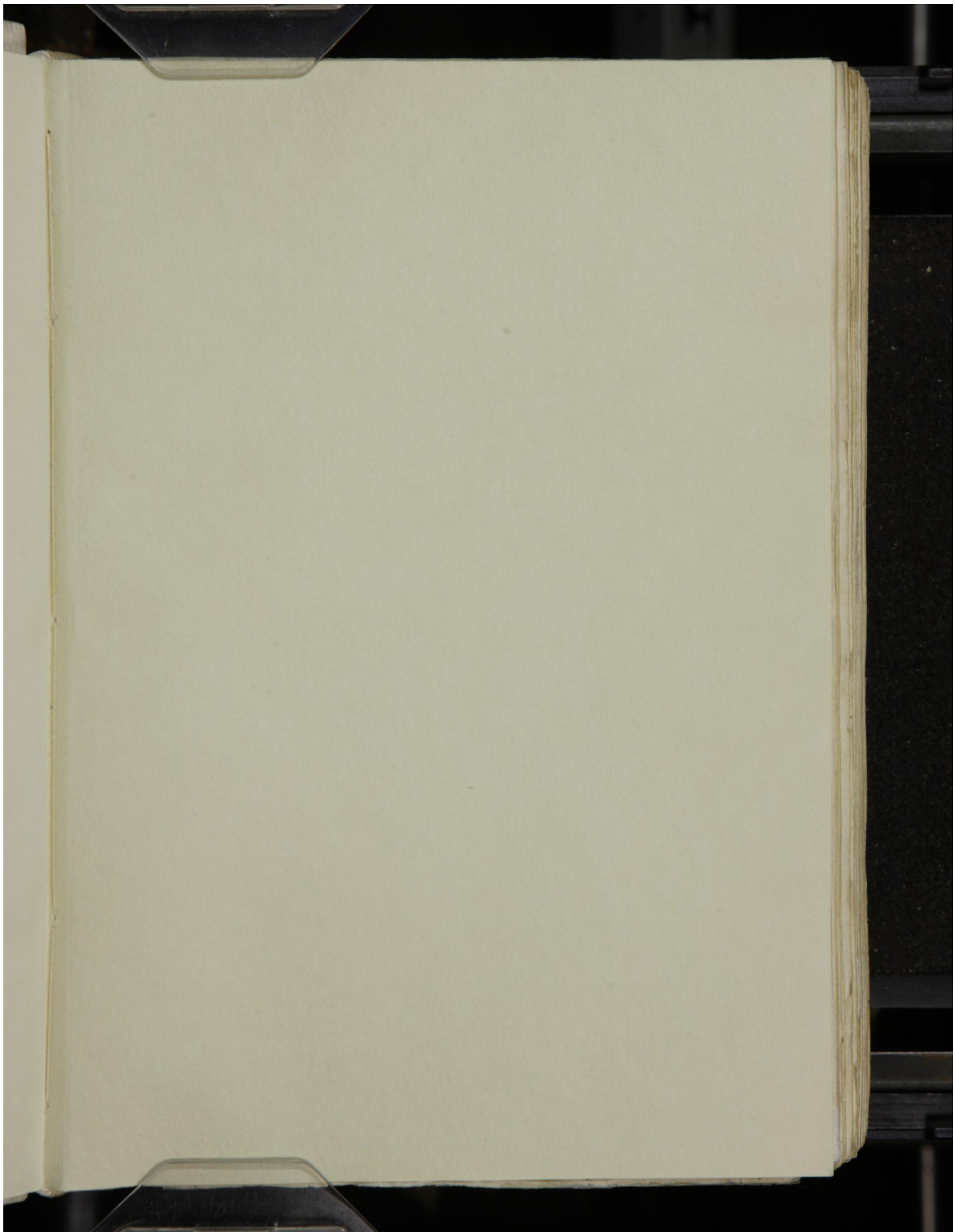

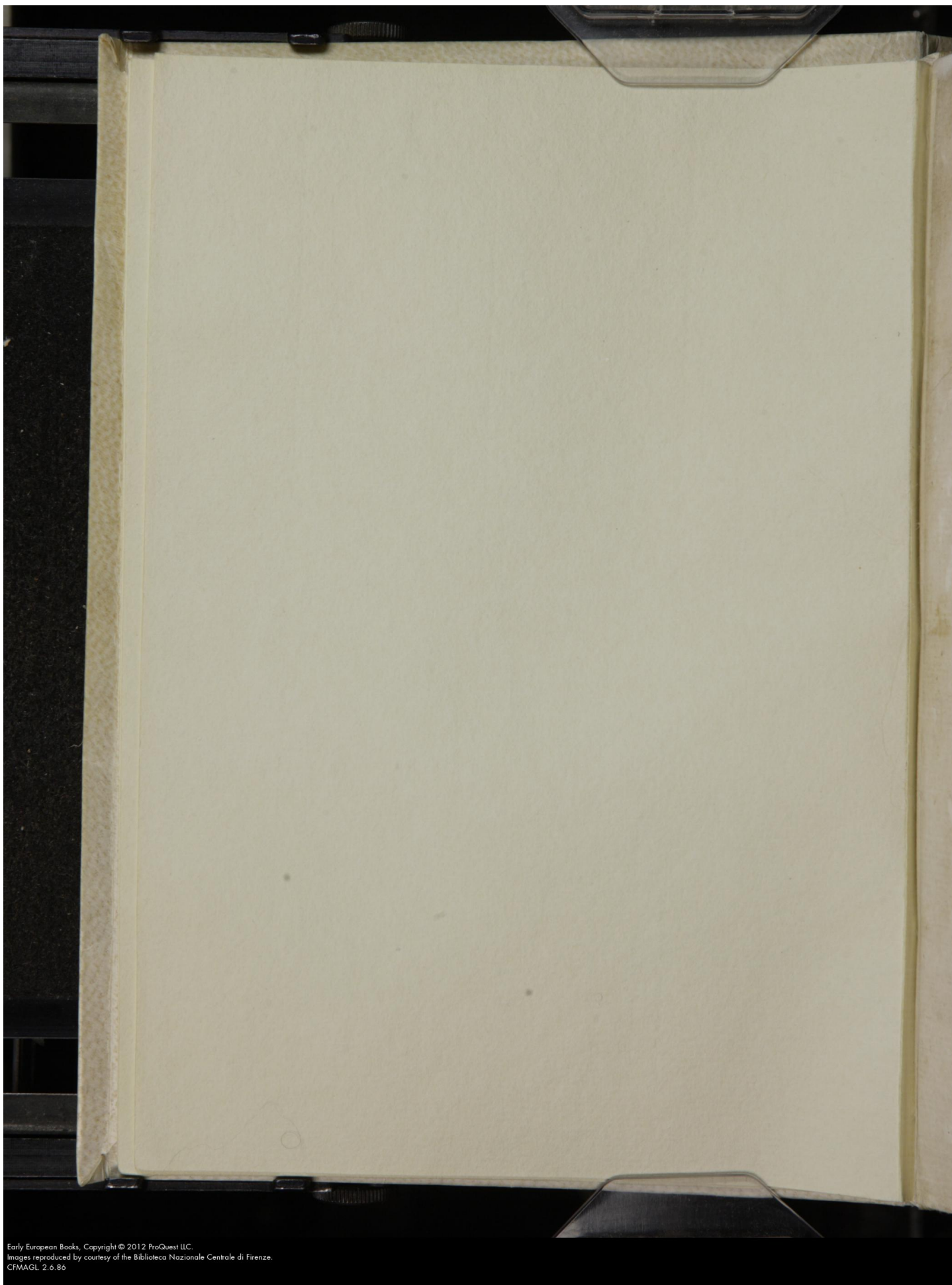

2.6.86

2-6-86

A

XXIX

VAR. de Pym.
catu

2-6-86

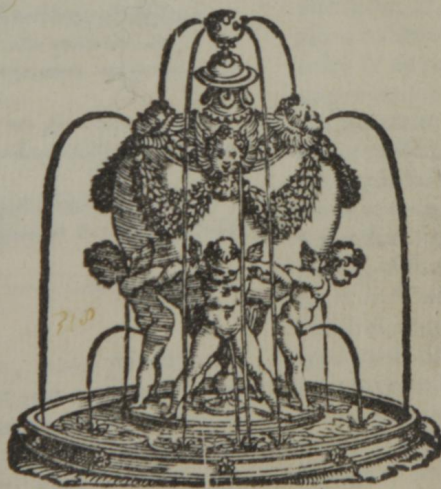
2-6-86
TRACTATVS
DE FORMATIONE
LIBELLI IN SYNDICATV
QVMPLVRIVM AVCTORVM,

Nempe

*Baldi de Perusio , Amedei Iustini,
Angeli de Perusio , Paridis de Puteo,
Cataldini de Boncompagnis , Augustini Dulceti .*

Qui antea sparsim vagabantur , nouè verò à D. GABRIELE
SARAYNA, I.C. Veronensi in vnum congesti.

*Quorum locupletissimum , tum rerum , tum verborum memorabilium
indicem adiecimus .*

VENETIIS,
Apud Hieronymum Zenarum , & fratres.
M D L . XXVI.

TRACTATVS SINGULARIS IN MATERIA SYNDICATVS,

Extractus è D. Baldi de Perusio Commentarijs in. §.
proficisci. l. obseruare. ff. de offi. procons.
& leg. non tam utilis quàm
necessarius.

S Y M M A R I V M.

- 1 Statutum dicens q. potestas teneatur pro sua fami-
lia, intelligitur tantum ciuilitur.
- 2 De quibus rebus syndicaretur.
- 3 Libelli quarimoniarum debent infra octo dies of-
ferri.
- 4 Iudex iurans seruare statuta, si non decidat cau-
sam infra tempus, an dicatur periurus.
- 5 Inquisitio an sit processus magis odiosus quàm pro-
cessus accusationis.
- 6 Potestas in suo syndicato fideiussorem non repe-
riens, an debeat personaliter capi.
- 7 Officiale accusans nunquid teneatur in scriptis
libellum offerre.
- 8 Potestas an possit transgredileges & statuta.
- 9 Potestas an teneatur de alio quàm de dolo.
- 10 Iudex nolens audire allegationes vel probationes
an faciat litem suam.
- 11 Familia p. t. an possit pro syndicato testificari.
- 12 Sententia quando est nulla, an iudex faciat litem
suam.
- 13 Iudex male iudicans an dolo indicasse videatur.
- 14 Iudex pratermittens formam statutorum an sit
periurus.
- 15 Potestas in syndicato totam familiam exhibere
cogitur.

NOTA, quòd potestas te-
netur pro omnibus, quos
secum ducit, etiam si non
sint praposti alicui offi-
cio, sed prætèxtu officij do-
mini delinquant, ut in
Auth. de iudicib. §. ne autem. col. 6. Secus
in alijs officialibus, qui non habent iuris-
dictionem in iudicando, quod dicitur ff. de
publii. l. i. §. milia. si autem delictum non

fit commune cum officio, ut quia berru-
arius facit homicidium, non tenetur pote-
stas pro eo, extra de ressi. spol. cum ad se-
dem. Et ad hoc adde secundum Dy. quòd
si familia potestatis vulnerat aliquem, quòd
potestas non tenetur soluere poenam, si
criminaliter agatur, ut hic no. in gl. Dy.
† Et licet statutum dicat quòd potestas
pro sua familia teneatur, intelligitur ciui-
liter non criminaliter, per illam gl. singu-
lare. sed de iure communi potestas pro ta-
li delicto non tenetur nec ciuilitur, nec
criminaliter, si enim teneretur, non posset
esse iudex de hoc crimine, cuius contra-
rium habetur ff. de off. præs. l. senatuscon-
sulto & de poen. l. si quis forte. §. si quos
comitum. secundum Bart. si autem delin-
quunt ratione officij, a tenetur potestas
ad interesse partis læsæ ex facto suæ fami-
liæ. arg. infra tur. aduer. nau. l. j. §. serui in
Auth. ut disse. iud. §. si tamen. de public. l. i.
§. familia. secundum Dynum. & ibi tenet
Bart. q. officialis exhibendo familiam non
tenetur. ¶ Sed quid si statutum dicit quòd
potestas teneatur repræsentare tempore
syndicatus omnes suos officiales, & vnus
fecit furtum, & aufugit? Respōdeo, & vide-
tur quòd potestas non teneatur ad sibi im-
possibile, arg. de excusa. tutor. l. Titius. §.
fina. q. calus fortuitus bonæ fidei viro ob-
esse non debet, arg. de rei vendica. l. fina. §.
à bonæ fide. Cautius est quòd ponantur in
banno. nā tunc uidetur stare per ipsam re-
publicam: cuius autoritate positus est in
banno, ne sili possit. ff. si quis cautio. l. i.
A 2 si quis.

Baldi Tractatus.

si quis. Itē si esset captus & traditus custodibus & aufugisset: si quidē custodes essēt de familia potestatis vī teneri potestas, quā malos posuit custodes, si autem à republica erant deputati, nō tenetur potestas, sed ipsitantum custodes puniuntur, vt C. de custod. reorum. l. ad commentarien sem ¶ Sed si potestas expressē se obligat ad solvendum omnem pœnam civilem & criminalem pro familia sua? Respondeo, hoc intelligitur de pœna pecuniaria, b non de pœna corporali, quæ per alium pro alo solui potest, arg. ff. de interroga. actio. l. qui seruum. in prin. & quod nota. 23. qd. 5. cū homo. Et quia hic congrue cadit tractare aliqua de syndicato officialiū, quæramus de aliquib. questionibus. ¶ Primo quæro, qui sunt eorum iudices. Rñdeo, de iure cōmuni est princeps. Item præfectus prætorio. item is, cui à præfecto prætorio committitur. item Episcopus, vt C. vt om. tam civiles, quā mil. l. j. in fi. & in Auth. vt iudi. sine quo. suffr. §. necessitatē. vbi de hoc. Sed de generali cōsuetudine & rationabili iurisdicōne Episcopi apud nos recessit ab aula. Itē quia istos præfectos prætorio hodie in Italia non habemus, debet successor syndicare præcessorem suum, nam finito officio potest coram loci ordinario conueniri. ff. de iudi. l. pars litterarum. id est, corā eo, qui habet merum imperium, cū syndicator habere debeat gladij potestatem, vt d. §. necessitatem. & hoc tenet Ioan. And. in additio. Specu. in tit. de syndico. Hoc verū, nisi lex municipalis det formam q̄ syndice p̄ alios bonos viros nam præter illos deputatos nullus potest se intromittere, argu. no. in l. 2. de execut. & appa. lib. 12. nisi quatenus esset requisitus à syndicatoribus, nā vnus officialis debet iuuare alium si sit ad hoc requisitus, sicut milites tenentur iuuare potestatem in suo officio exequendo. de rei vendicatione, l. qui restituere. ¶ Secundo ¶ quæro de quibus rebus syndicetur? Respondeo, de commissis prætextu officij, puta de sententijs malè latis, & de baratarijs, & similibus. Sin autē delinquit extra officium, puta adulterando, dicit Guiliel. q̄ hoc non pertinet ad syndicatores, sed proceditur contra eum tanquam con-

tra quemlibet priuatum ibi delinquētem vsque ad viginti annos, non attempta meta nec ordine syndicatus, iuxta l. querelam. C. de fal. hoc no. Gul. C. quorum appella. non recip. l. nulli. allega. ff. nau. caup. stabu. l. 3. §. pen. Sed istud est verum de factis extra, puta, si conuenitur, quia ante promiserat ibi soluere, de const. pecu. l. eum qui. §. Iulia. Sed de eo quod factum est intra terminos loci & temporis officij, de toto debet syndicari, vt de furto & de iniuria, vt l. j. C. vt om. iu. tam ciui. quā mil. & d. §. necessitatem. Item si finito officio delinquant, hoc nō pertinet ad syndicos, sed ad potestatem, arg. ff. quod quisq; vniuer. no. l. item eorum. §. decuriones. versic. sed si. 3 ¶ Tertio quæro? infra quod tempus syndicentur. dicit, quod intra 50. dies, & libelli querimoniarū debent infra octo dies offerri, & oblato libello debent infra viginti dies expediri, vt no. ff. ad legem Iuliam repetundarū. l. 2. sed deposito officio secundū distinctionem. no. ff. de iudi. l. pars litterarum. tamen si processus non expeditur infra eos dies, debet expediri postea, vt d. l. j. vt om. iud. tam ciuil. quā mil. Et sic quod istud infra tps iubetur, postea nō prohibetur, & in hoc sic dicas. Aut tps apponitur iuri proponendo, & elapso tempore legati nō pōt opponi, de excus. tut. l. scire oportet. §. consequens. & ideo si statutum determinat certum tempus ad querelandū contra syndicandos, querela proposita est ipso iure nulla, id est non tenetur respondere. Aut tēpus statuitur iuri intentato prosequendo & probando: & tunc nō auditur postea, nisi impedimēto probato: si autē auditus id est admissus est, videlicet quia presumitur, q̄ ex aliqua causa est admissus, vel q̄ in culpa fuerit admittens, ff. iudi. sol. l. iā tñ. §. in hac. Aut tempus statuitur iuri diffinendo, & tunc si non diffinitur, perit instantia, nisi lex vltra procedat, & statuatur qd nō pereat, vt hic. ¶ Vel dic, aut tps apponitur permissioni, & tūc pmissum ad tps postea vī prohibitū, & sic perit instantia, vt l. properandū. in prin. C. de iudi. Aut tps apponitur iussioni, & iussus ad tempus, tunc non vī prohibitus postea, tñ puni de contēptu legis. hoc enim casu nō est data me-

ta-

ra & forma potentia. & ideo non excludit eam: quia missio proprie in personam dirigitur. Nam instantia cum sit res inanimata, non recipit legem precepti, quia nihil imperari potest nescienti, sed bene recipit temporis mensuram, si tempus apponatur, ut terminus instantia, vel ut terminus litis. & ideo si statutum est poenale quod loquitur iudici, & in personam iudicis dirigitur, dicens, quod apponat tempus personae non liti. & ideo post tempus valet sententia, quia durat adhuc instantia. praeterea nisi statutum expresse deroget iuri communi, iuri communi standum est, ut in cap. Ober. vers. strenuus. de feu. col. x. ¶ Sed nunquid iudex qui iurat seruare statuta erit periurus, si non determinat causam infra tempus. dicit Jacob. Burr. quod sic. in l. properandum. in princi. C. de iudi. nam alia poena non excludit reatum periurij, ut C. de transact. l. si quis maior. Sed contra videtur, quia poena specialis derogat generali, ut l. sanctio legum. de poenis. ergo sufficit specialis poena absque poena periurij. Sed ad hoc respondetur, quod periurium non est proprie poena, sed est crimen, ex quo sequitur poena, & veritas est quod est periurus: quia est in dolo, quia potuit & voluit, sed cessante dolo non est periurus, alias sequeretur, quod ex culpa quis foret infamis, quod est falsum, a poena tamen pecuniaria non excusatur, nisi propter causam probabilem & necessariam. de verborum obligatio. l. continuus. §. istud. adde quod not. Innocent. de offi. deleg. cap. P. & G. ¶ Sed opponitur, tu dicis, quod si statutum loquitur cum iudice non perit instantia, sed si loquitur cum instantia, quia si dicit, quod tantum duret, tunc perit. Contra, quod quomocunque loquatur statutum semper instantia duret, donec durat triennium in civili, vel biennium in criminali, vel secundum Canonist. in perpetuum. nam licet alias quando vnum disponitur de vno tempore, videatur contrarium in alieno tempore statutum, ut l. statuliberum. §. si. de legatis ij. tamen hoc est colligendo argumentum a contrario sensu, quod habet locum in his statutum, & si haberet locum in alio casu, non habet locum hic, ubi est contra ius

commune. C. de conditio. insert. l. ii. & ideo videtur quod infra tempus praescriptum a statuto procedatur vigore statuti, & eo elapso cessante statuto procedatur ex dispositione iuris communis. & hoc tenet quidam, nisi expresse statutum dicat, quod instantia pereat, vel quod postea procedi non possit. Tamen quia praecedens distinctio probabilior est. Respondeo ad contrarium, quod istud non est argumentum a contrario sensu, sed ex natura temporis limitati. C. de praescriptione quadraginta annorum. l. sicut. in fine. & ff. de pactis. l. si vnus. §. i. de vulgari. substitutio. l. ex facto §. item quare. Item & si esset argumentum a contrario sensu, est hoc necessarium ex natura limitatorum verborum, & sic habet locum in statutis, quia videtur esse text. statuti. ff. de testi. l. qui testamento. §. mulier. C. de furt. apud antiquos, alias limitatio temporis nihil operaretur quod esset absurdum. arg. ff. de pact. l. epistola. §. si. & de postula. l. Imperator. & C. locat. l. si cum Hermes. Et interdum tempus apponitur commissioni seu iurisdictioni, & tunc aut ordinarie & principaliter expirat instantia simul cum iurisdictione, aut delegata, vel subordinata, ut quia Episcopus praefigit metam vicario suo, tunc instantia non expirat, sed ille superior procedit, vel mandat procedi in ipsa, quia quo ad eum cui committitur iudicium soluitur, non quo ad superiorem. ff. de iudiciis. l. iudicium soluitur. Quod dixi de ordinaria iurisdictione intellige de temporali, quae de nouo creatur, & non habet successorem. argum. extra de praeben. capitu. dilecto. Si enim habet successorem, transit ad ipsum alias moritur cum subiecto, in quo est delegata. l. quod principi. cum l. seq. & facit quod not. in l. tale pactum. l. fin. ff. de pactis.

¶ Quarto quaero, an potestas Florentiae possit de ibi commissis in propria patria conueniri, & vel accusari. Et videtur quod possit ratione originis & domicilij. ff. ubi de crimine agi oportet. l. i. item est glo. ordinaria ff. ad l. lul. repet. in si. magna glo. In contrarium videtur multis rationibus. Primo, quia est elapsus terminus querelandi, post quem quis non auditur. de accusationibus. l. Titio. C. qui accusa. non poss.

Bldi. Tractatus

si ea. extra. qui matrimonium accusare possunt. cap. cum in tua. extra de accusatio. c. licet. & quod not. C. vt nemo inuitus. l. i. Item quia iudex domicili & originis est praeuentus saltem per generalem inquisitionem, quam faciunt syndicatores. ff. de iud. l. vbi ceptum. C. de asser. tol. i. in fine. Item quia terminus absoluit aliquem sicut sententia. ff. de iniur. l. & si vnus §. si ante. & argument. ad Trebell. l. facta. §. si quis honorum. Item quia est absolutus super generali inquisitione, & ex tali absoluto ria oritur exceptio rei iudicatae super accusatione, quia de eodem delicto non debet sepius disceptari. ff. nauar. caupones. stabularii. l. licet. §. finali. Item quia debet cognosci in loco vbi gessit officium, non alibi, ut d. §. necessitatem. C. vbi de crimine agi oportet. l. i. & videtur quod ipse potest petere se remitti ad illum locum, sed ibi non potest amplius syndicari, ergo, &c. Et hoc credo verum sit ratione officii conuenitur, sed si ex delicto in quo non praetenditur nomen officii, ut in homicidio, peto, conueniri posse quia nihil habet ius commune tale delictum cum ratione villicationis (vt sic dixerim,) & in generali absolutione non veniunt improposita. arg. de transactio. l. Aquiliana. ¶ Quinto quaero, nunquid contra potestatem ad syndicanandum possit formari inquisitio generalis. Et videtur quod non, quia in inquisitione debet apponi certus locus delicti & certum tempus, sicut in accusatione, cum inquisitor succedat loco accusatoris. ¶ Item inquisitio videtur processus magis odiosus, quam sit processus accusationis, quia magis est contra iuris civilis regulas. Si ergo locus debet confinari in accusatione, ergo multo fortius in inquisitione. ff. de accusationibus. l. libellorum. & in generalibus non potest poni locus certus, vt in e. Abbate. de re iudicata libro sexto, ergo generalis inquisitio non procedit. In contrarium videtur nam contra omnem officialem procedi potest per inquisitionem, licet dati ex inquisitione non sint infames, quia grauantur praeter legem, idcirco lege subleuantur, vt l. iii. §. praeterea ff. de suspectis tutoribus. Item in generali inquisitione non oportet ponere locum certum, vt notatur instituta de publicis iudiciis. in prin.

capio, sed in speciali sic. notatur Iacobus Barrigarius in instituta de actionibus in principio, solutio potest inquiri. ¶ Sexto quaeritur nunquid ex receptis, id est probatis super inquisitione generali possit sequi sententia specialis sine aliqua inquisitione. Barrolus dicit quod non, quia inquisitio generalis est potius facti quam iuris, unde est praeparatoria non decisoria, cum fiat de omni delicto, vt ff. de officio praefidis. l. congruit. tamen specialis, quae subsequitur, non fiet de omni delicto, sed de eo tantum, de quo potest inquiri, licet in hoc Bar. dicat contrarium, scilicet quod specialiter inquiri possit de omni crimine, ex quo ex receptis super inquisitione generali iudex est informatus de delicto, quod non credo verum indistincte, vt in d. l. congruit. dicam. ¶ Quid ergo dicemus in quaestione illa. Respondeo considero subtiliter, quod iudicia criminalia ad instar civilium rediguntur. l. absentem. ff. de poenis. & sicut in civilibus est dare generalem actionem domino contra suum gestorem, sic & reipublice contra suum rectorem, & sicut ex probatis super generali actione sequitur specialis condemnatio, ita & super inquisitione generali. Sed aduerte, rector ciuitatis tenetur generali iudicio domino suo, id est, vniuersitati seu ciuitati, particulariibus autem quos laesi tenetur singulari iudicio. quo ergo ad publicam poenam procedit efficaciter inquisitio generalis, sed quo ad priuata commoda non procedit, nisi si incidet. hinc est, quod (verbi gratia) condemnatur non culpa criminaliter et ad restitutionem, condemnabitur accessorie, ne filius suorum subditorum commoda negligere videatur ar. de fur. l. interdum. §. quod futurum. & d. §. necessitatem. & magis est hoc non dignum in inquisitione, quam vbi conceditur recusando, cum inquisitio ad priuata iura non videatur extendi. extra de iur. reuerand. c. ad nostram. per Ionn. & de accusa. cum oporteat. per eundem licet ergo sit probatum, quod sit debitor meus, tamen si hoc debitum non descendit ex maleficio, non potest sequi condemnatio, & ideo assessores & familiares patris sint cauti, quod petant sua salaria, cum generalis inquisitio eis non patrocinaretur, quod tene mentiri. ¶ Primo quaeritur nunquid tempore in syndicatus

De Syndicatu :

4

Iudicatus offendens prater vel sua familia puniatur, ac si offendit et eum tempore officii. Et videtur quod sic, quia adhuc remanent reliquiae officii, id est appendices. argu. C. ut cau. post pu. ad sit tu l. i. Quod verum credo si offensus sit ratione prater ritum officii aliis si statutum dicit, si quis offendit prater, intelligo presentem non eum qui quondam fuit, ut l. cu. eorum. §. ad ciuitates. ff. de postulat. ¶ Octauo queritur, prater fecit capi quendam in signem latronem, populus liberauit eum, & prater indignatus fecit eum mactari, modo statuto cauetur, quod homicidia foris puniatur capite, sed ciuis in mille libris. queritur qua poena veniat puniendus. Respondeo poena ciuium, quia est caput ciuium. & ideo debet eodem privilegio gaudere, quo sui ciues gaudens. argu. C. de testa. milit. l. qd constitutum. & quia ciuis est, donec in officio permanet, ut no. de Roffino Guasco prater Bononie. C. de incolis l. ciues. lib. x. Idem in familiaribus prateris, quia gaudet privilegio domini. arg. de episcop. & cle. l. i. de iudic. l. non alias. §. i. ¶ Nono queritur, nunquid si prater in suo syndicato non reperit fideiussorem debeat persona liter detineri. Dico, quod non, sed committi iuratori cautioni, nisi esset causa capitalis, ut d. l. i. ut omn. iudic. tam ciui. quam milita. Et inter maximas causas capitales est baracaria, quia tunc tenetur crimine falsi, ut not. in l. i. in princip. ad legem Cornel. de fals. Aduerte tamen qui fecit iudici securitatem indemnitate, non dicitur falsum committere, ut ff. de fur. l. si quis uxori. §. si fugitiuum. p. Bar. ¶ Decimo queritur, nunquid accusans officiale, vel de eo conquerens teneatur offerre libellum in scriptis, an sufficiat simplex, & verbalis facti narratio? Et dic. ut no. C. de sent. ex peri. re. auth. nisi breuiore. & d. §. necessitate. & facit q. no. 3. q. 4. quia psulatus. & cum ea debet expediri infra 30. dies, & sic res sit breuissimo tpe peritura, nullae sunt feriae et in honore Dei, ut ff. de feriis. l. 2. & 3. tñ lis det contestari, fm gl. in d. l. i. ut oēs iudi. tā ciuiles i anpen. gl. parua. q. dicit p contestatione. q. gl. bñ. no. p bationes aut cōtra officiales debet eē euidentes, cū p eis multū psumat, ut. C. de offi. ciui. l. si q. s. ¶ Undecimo queritur, nunquid sit licitū prati

bus terrarū interdū trāsgredi leges & statuta? Et uidetur q. non, iurauerunt enim ea obseruare de iure iu. venientes. In cōtrarium no. Inno. de confli. c. j. & iō de hoc non debent syndicari. cum forte fecerint id per quod multorum salus procuratur. arg. C. de feriis. l. penul. de iniusto testa. l. si quis filios. nam absurdum est statuta facta pro publica vtilitate contra publicam vtilitatem interpretari. arg. ff. de transactio. l. cum. hi. §. ea. ¶ Et not. quod licet sit datum arbitrium potestati, non intelligitur datum super tempore instantiae limitatae, ut l. si in lege. in principi. ff. loca. per Bartol. sed si occurrerit difficultas vide Cyn. C. qui accusa. non pos. l. i. in fi. C. de adul. l. fin. & Iac. Burriaga. C. de senten. l. cum iudex. ¶ Duodecimo queritur, potestas infra tempus appellandi misit furem ad furcas, accusat in syndicato, queritur an puniatur? Et v. q. sic, quia abstulit ei legitimam defensionem appellandi. ergo puniatur ac si occidisset innocentem, ut ff. ad leg. lul. repetund. l. lex iulia §. hodie. In contrarium videtur. ff. de appell. l. non tantū. Solu si fecit hoc ex cā, quia erat confessus, & liquebat de crimine non puni, q. morte rei sententia transit in rem iudicatā, secus si esset appellatum. C. de appell. l. ad dictos. & ita seruat consuetudo. Præterea iudices faciunt ipsos confiteri. super quo vide Cyn. C. quorū appella non re. l. i. & in dicta l. non tantū & gloss. tenet quod confessus etiam non audiatur appellans, nisi alleget causam, sed certe in dicta l. non tantū erat confessus, & tamē recipitur appellatio cuiuscūque, adeo quod non potest renuntiare capitaliter condemnatus appellationi facit quod no. ff. de pac. l. pactum inter hæredem. ¶ Decimotertio queritur Agitur contra potestatem, qui fecit quendam per vim confiteri. duo testes pbāt quod vi. & x. testes dicūt quod sponte qbus magis credit. Iuno. quod deponētibus de vi. quia deponunt de actu corporali, & visibili, quia videntur tormentari. & alii deponunt de actu mentali psumpto, & inuisibili, qui est soli deo notus. extra de renuntiatione capitulo. super hoc. per Innocentius. & idem dico si instrumentum notarii dicit quod sponte nam reprobatur per duos testes. q. est

A 4 no. &

Baldi Tractatus

no. & adde quod no. Bart. ff. de oper. no. nuntia. l. de pupillo. §. si quis ipsi. Decimo quarto queritur, statuto cautetur, quod in syndicatibus ipsis non seruetur aliquis ordo, modo seruatis est ordo, an valeat processus. Et videtur quod non, quia recessum est a forma statuti. Dic contrarium quia hoc statutum non praefixit formam sed recedit a forma, id est, non dat formam, sed remittit & relaxat formam communis, & seruare formam non nocet. dicit Innoc. extra de iud. c. nouit. ¶ Decimo quinto queritur, utrum potestas teneatur de alio, quam de dolo, & quid de suis affessoribus, an teneatur de culpa affessorum. Sol. ut not. ff. quod quisque iur. l. ii. ¶ Decimo sexto queritur, Iudex inquisit contra Titium, tandem absoluit eum, condemnatur in syndicato ad expensas, queritur quid iuris? Dic eum teneri, si temere inquisit. C. de executione. & l. si seueriter. & C. sumptus iniur. mun. l. i. secus si non temere, quia praesumitur pro inquirente, si constat de fama, vel de iudiciis. C. de offic. rec. prouin. l. iustissimos nec erubescere debet, si id quod male incohauit bene finiuit. ff. de iud. l. de iustit. ¶ Decimo septimo queritur, an iudex qui non vult audire allegationes, vel probationes faciat litem suam. Et dico, quod sic. ff. de edend. l. argentarius. §. cum autem. idem si non admisit exceptiones iuridicas. C. de pac. l. si quis in conscribendo. ¶ Decimo octauo queritur, an familia potestatis possit pro eo in syndicato testificari. Et dico quod sic. si questio non tangit testificantes. C. de repu. l. consensu. §. super serui. nam in factis domesticis non repellitur domesticus testimonium. extra de testib. c. veniens. in fin. ¶ Decimo nono queritur, an refirmatus in officio debeat bis syndicari. Et dico quod sic, si sunt duo officia, secus videtur si est vnum. progitum, & tamen vnicum est tempus totum rationis reddenda. arg. ff. ad car. l. ideoque. Et not. quod non dicitur progitum, nisi si eiusdem formae & naturae. ut in c. qui auctoritate. de praeb. lib. vi. ¶ Vigesimo queritur, an pendente appellatione iudex qui tulit sententiam iniquam possit conueniri. Et videtur quod non, nisi ad sumptus litis, ad hoc faciat quod notat ff. quod quisque iur. l. prima in §. i. in gloss. ordina.

¶ Vigesimo primo queritur, si sententia est nulla, an iudex faciat litem suam. Dic quod non ex sola pronuntiatione, nisi accessisset executio facti, ut l. penult. ff. de var. & extraordi. cog. per Bartol. ¶ Vigesimo secundo queritur, an iudex soluens, habeat regressum contra partem, quae lucrata est iniuste. Dico quod non, nec etiam potest petere sibi credi iura. C. de serui. fugiti. l. mancipia in gloss. ordi. ¶ Vigesimo tertio queritur, an iudex qui fecit executionem iniuriosam faciat litem suam. Respond. aut fecit contra iustitiam effectum, aut contra iustitiam modum, id est, ordine praetermissio. Primo casu fecit litem suam. ff. de periculo. & comodo. rei vendit. l. lectos empros. Secundo casu, aut executionem passo aliquid ad est, ut liberatio, & tunc executio non debet retractari. l. fina. §. final. ff. quod metus causa. iudex tamen tenetur iniuriarum si dolo fecit. Aut executionem passo nihil ad est, tunc debet retractari quod factum est de re iudicata. si cum nulla. de euict. l. minor. in princip. extra de accusatio. c. qualiter. ff. de re iudicata. quod iussit. extra de appellatio. cum cessante. ff. si vent. nomi. mul. in posses. l. i. §. necessario. & facit quod iniuriosa executio retractetur, si qualitas facti patitur. ff. de adm. rerum ad ciui. petiti. l. i. §. graui. & extra de pig. c. ex literis. ff. de re iudic. l. a diuo Pio. §. si sup. C. ne vxor. p. mal. ob maritorum. ibi. non retractat, quia vergit in iniuriam tertii, & sic hoc summarie, ut ibi patet, sed nihilominus iudex facit litem suam in expensis & damnis partis iniuste laesa factio iudicis. ¶ Vigesimo quarto queritur, si reuocatur tenetur, quia data de bonis cuiusdam tertii, an iudex qui dedit tenentiam teneatur ad aliquid illi tertio. Dic quod non. Primo de iure vel de facto illius tertii iudici prius non constabat. Secundo, quia tenentiam dedit, saluo iure tertii. & hac praestatione vtuntur iudices, per quod constat quod sententia non trahit se ad illum tertium, nec in eius detrimentum. ista ergo reservatione semper ad cautelam facere debent, cum dant tenentiam. ¶ Vigesimo quinto queritur, datum est arbitrium iudici procedendi secundum aequitatem, non attento iuris vigore, utrum per haec verba potest procedere summarie, & de plano, ita quod processus suus sit iudicialis.

De Syndicatu.

5

fit iuridicus quo ad partes, & quo ad ipsū iudicem, vt nō faciat liēt suam. Respond. hanc q. mouet in simili Iaco. Butriga. C. de iudic. l. properandum. in princip. in noua lectu. vbi sic ait. nō. quod tractus instātiq̃ habet ordinem in se, quia eius contrarium scilicet abbreviatio est fauorabilis. Et est hic argumen. ad quæstio. de facto. Nam statutum habemus, quod si aliqua petitio porrigitur in præiudiciū alterius debeat aduersarius citari, & iudex habeat pronuntiare: an sit æqua, vel iniqua, de iure. modo quidam porrigebat petitionē prioribus, quod in causa quam habet cū tali procedi possit summarie, dicebatur quod erat petitio iniqua, sed certe per l. properandum. videtur æqua. nam si est contrarium scilicet prorogatio, est odiosum & iniquum. ergo & abbreviatio est æqua & fauorabilis. sed hoc verum, quādo non pēteretur nimis breue tempus, quia omne nimium est odiosum. lex enim vult vt plene cognoscatur, vt veritas inueniatur: vt C. de iudic. l. iudices. C. de appellationib. l. eos in quibusdam casibus, in quibus summarie proceditur, quia modicam lēSIONem continet. ff. ad Trebellianum. l. ille à quo. §. si testamento. & not. de officio consul. l. nec quicquam. §. vbi decretum. ista sunt verba Iacobi Buttrigarij notabilia & vera. Et adde quod dicam in dicta l. nec quicquam. §. fin.

¶ Vigesimo sexto quæritur, iudici est datum arbitrium contra turbatores status, an potest ex hoc arbitrio etiam minuere penam ordinariam. Et dico quod sic cū causa, vt quia non fecit dolo, vt l. hodie. ff. de pēnis. & l. i. in fine ff. de ambige. Vel quia hoc nō fuit ex ordine dato, sed inconulte. ff. de capitulis. l. si quis. §. in ciuilibus. & ideo per hoc non potest dici, q̃ iudex offenderit statutum certam pēnā limitans caueat tamen ne sit nimis gratiofus in arbitrarijs. argumen. ff. de transactionibus. cum similibus. §. si prætor. & not. in cap. de re iudica. libr. 6. in nouella. ¶ Vigesimo septimo, quæritur, statum dat iudici potestatem sub certa forma, & priuat ipsum iurisdictione non seruata forma, an si tale statutum est contra libertatem ecclesiæ, iudex ipsum seruans puniatur? & dico quod nō, quia non est pec-

catum in iudice, sed in legislatore. nam si vellet alterius reddere, non posset, quia non habet iurisdictionem. de episcop. & cle. l. statuimus. per Iacob. Butrig.

¶ Vigesimo octauo quæritur, si sententia iudicis qui male iudicauit, à quo fuit appellatum, est confirmata, quia appellatio est deserta vel confirmata per aliam sententiam, an primus iudex possit conuenire, quasi fecerit litem suam? videtur qd̃ non. nam si deserit appellationem debet, conqueri de se non de iudice argum. ff. de eden. l. argentarius. §. cum autem. Item si nouus iudex sententiam confirmauit, conqueratur de ipso, cum prima sententia non mādetur executioni, sed secunda. de pact. l. tale pactum. §. qui prouocauit. Solutio, dicit Innocen. quod per hoc non releuatur in aliquo primus iudex qui male iudicauit, qui statim in ipsa prima sua pronuntiatione deliquit. & sic fuit fundamentum & causa iniquitatis, vt no. Innocen. extra de appella. cap. sæpe. & istud est verum nisi iudex aquo fuisset citatus: & in processu causæ appellationis comparens suum processum iustificauerit, nam tunc vterius conueniri non potest. expedit ergo sibi comparere pro suo interesse iudex tamē debet de necessitate citari, vt defendat ea quæ facit ratione iurisdictionis. extra de transactio. de cœtero. per Innocen. nisi de eius pœna tractetur. de appel. c. cum speciali. per Innocen. & tunc si non citatur, sibi non præiudicat. ff. de infam. l. Lucius. ¶ Vigesimo nono quæritur an iudex qui male iudicauit præsumatur iudicasse per dolum, an per ignorantiam. Dico quod in dubio præsumitur per ignorantiam, & vide ad Trebellia. l. seruo inuito. §. cum prætor. nisi qualitas facta nulla posset palliatione velari. ff. de iudic. l. si filius. §. iudex. ¶ Trigesimo quæritur, agitur contra iudicem de imperitia, ipse excusat se propter diuersitatē opinionum, an excusetur? Et dic quod hoc habet syndicatores arbitrari. nam leuis & incollata opi. non excusat, sed grauis & ponderosa sic, vt in l. de obl. quæ ex quasi delicto. in glo facit quod no. extra de consti. cap. ne iuratis. per Innocen. ¶ Trigesimo primo quæritur, an excusetur qui pronuntiauit de consilio sapientis electi à partibus.

Augustini Dulceti.

h' bus? & dico quod non, si cōsiliū non sanum nec iuridicum, sit: nisi per pactum sit actum vel statuto cauetur quod cōsiliū sit omnino sequendum. de hoc in l. si conuenerit. ff. de re iudic. per Bart. vel dic quod excusatur, & imputent sibi eligentes argu. ff. de arbit. l. item si vnus. § principaliter. Si autem iudex elegisset cum sibi proprio motu, non excusaretur per hoc: vt no. Innocen. de officio delega. capitu. super questionum. & vide quod no. eod. titu. si pro debilitate. post Innocen. in nouella. ¶ Trigesimo secundo, quæritur. Quidā in libello petit sibi fieri iustitiam secundum formam legis & statutorum. modo iudex secutus est statutu, & non ius commune, vel econtra, an fecerit litem suam. Solutio illa verba debent intelligi, quod ius fiat quod fieri debet si sed hoc factum iudex bene facit, aliās facit litem suam. de hoc in l. rerum amotarum quidem. ff. rerum amota per

14 Bar. ¶ Trigesimo tertio quæritur, nūquid semper cum iudex prætermittit formam statutorum sit pariurus & puniendus. Respondeo in leuibus non intelligitur per hoc præuaricator statutorum. argum. de vent. in spi. l. j. in fin. de condit. & demonstrat. l. quāuis. de adil. edi. l. cui debes abest. sed in grauib. distingue, aut facit dolo, & est periurus, aut culpa, & non est periurus, punitur tamen de culpa ad interesse partis, sed si etiam culpa cessat, tūc non punitur, & eius factum tenet. ff. de transac. l. cū hi. § causa. si secus diceremus sequeretur, quod omnes iudices essent, periuri, q̄a raro est qd̄ in aliquo ex multis non peccetur, periurium ergo requirit dolum facit q̄ no. ff. de reg. iur. l. nō videt. § qui iussu. & cū est in dolo, tūc non est in famis ipso iure sed per sententiam. Non ob. l. si quis maior. quia ibi est speciale, quando iuratur super contractu. facit qd̄ no. ff. de inf. l. Lucius. in aliis ergo casib. nō recedo a regula generali. ¶ Trigesimo quarto quærit, si sunt tres ad syndican- dum potestatem, & vnus non vult interesse cū aliis, an alii poterunt omnia sine ipso peragere? Solutio vt ff. de reg. iur. l. duo ex trib. & q̄ no. ff. de arb. l. sicuti. cum simi. ¶ Trigesimo quinto queritur, pone q̄ statutum vult, q̄ illi s̄niz habeant fer-

ri in p̄sentia antianorū ciuitatis, monātia ni volunt interesse, q̄ fiet? Respondeo. si cis est si requirā itime, q̄ cōtumacia est p̄ p̄sentia, vt i. aut. qua i. puincia. & arg. i. c. si. de arb. lib. 6. & extra de elec. cū in vete-
 15 ri. ¶ Vltimo no. q̄ p̄as totā suā familiā in syndicato cogit exhibere, & su p̄ his q̄ gesta p̄ p̄atē ab eis poterit indagari vt Azo. in sum. C. de assēs. vbi oīno videas, & l. si post. eo. ti. & q̄ no. ff. de test. l. nimis graue. Itē scias q̄ officiales regū & principū q̄ncunq; principi placet syndicare debēt, vt no. i. auct. vt iudi. sine quo. suf. §. si quis. in glo. durante. & hęc summula. sic tibi gemmula.

a ¶ Officij] Adde Felin in cap. fina. quando circa fin. i. column de officio delegati & in ca. Petrus circa medium y. colum de homicid.

b ¶ Pecuniaria] Sed quid si post p̄sum initū tēpere electionis cum syndico ciuitatis faciat in princ. offiay. preconizari, quod nullus contrahat au' credat aliquid de sua familia sine sui licentia: aliās protestatur se nolle teneri dic quod omnino non liberatur: vt per dominum Barto Socin in consi. eo. y. in cap. vt in quest. versicu. & in clariis circa mediū in i. parte.

c ¶ Cōueniri] Vide tu Paris de Puteo i. trac. syndicatus i. c. offi. i. char. y. q̄ late dixi i. apostil.

d ¶ Quod sic.] Adde Par de Put. in tract. syndicatus in versicu. an offendens & § officia- lis finito officio versicu. & infra dicitur an tem colum. i. si habuerit manus mundas & bene gessit sed quid si quis offendat famulum potestatis non portantem diuisam potestatis vt moris est: an teneatur ad p̄nam statuti puniē- tis offensorem familie p̄tatis dic quod non ita Flori in l. si putator. ff. ad leg. aquil.

e ¶ Leges] Adde eundē Bal. in l. ius publicū i. in si supra de iusti & iur. & q̄ ibi dixi in apostil. dñā sed q̄ si tollit audire aduocatos partium, dic. q̄ nō tenet. nec facit litē suā q̄a s̄mitur doctus, nec dicit tūc grauare p̄tes inn. i. c. past. de cā. posel & pprie & Bal. in marga. ver. in dex & ver. 66. tūc dic q̄ se suspectū facit etiā si cū erat clara s̄m Lanfranc. in clemen. sepe. ver. de plano de verbornm significatio.

f ¶ Ignorantiam.] Vide tu Paris de Puteo in tract. syndica. ver. appella.

h ¶ Quod non] Et an & quando teneatur vide Fel. in c. pastoralis circa si. de indi. & in d. c. s̄i p̄ debilitate alleg. hoc p̄nal. in prin. i. y. col.

F I N I S.

TRACTATUS DOMINI

ANGELI DE PERVSIO,

De Syndicatu.

S Y M M A R I V M.

- 1 Iudex competens ad syndicandum quis dicatur.
- 2 Officialis de quibus debeat & possit syndicari.
- 3 Probatio qua requiratur aduersus officialem in syndicatu conuenientum.
- 4 Barataria dicitur, si iniuria per pecuniam distrahatur.
Officialis an debeat syndicari de dolo tantum an etiam de culpa.
- 5 Officiales iudici iniuriam irroganti non resistentes tenentur in syndicatu.
Potestas mittens aliquem ad carceres, & familiam suam ei deputans ad custodiam custodi remittere non censetur, carcerum custodiam.
- 6 Officialis ad aliud officium electus potest nihilominus syndicari.
Renisores retentionum possunt absentem condemnare.
Iudex condemnans in maiori poena quam debeat tenetur parti laesa ad interesse.
- 7 Iudex qui aliquem torfit sine indicis quid facere debeat, ne in syndicatu teneatur.
quisitio scrupulosa sit contra administrato-
- 8 Inrem de negligentia syndicatum.
Potestas facilius excusatur, quam ipsius assessores.
- 9 Aena arbitraria censetur in casu quo nec a lege nec a statuto taxatur.
Potestas per sex menses electus per decem dies ad syndicatum stare debet.
- 10 Iudex malefactorem condemnans in ducentis, qui in condemnare debuerat in quingentis, quod remedium habere possit.

- I**n de a praefatam materiam quero quis sit iudex competens, ad syndicandum, & dicatur quis, syndicatur durante officio, & solus princeps vel delegatus ab eo, vel etiam Episcopus, ut not. in S. necessitatem. in auth. ut iudices sine quoquo. suffra. & ibi omnino videas circa materiam syndicatus. & ff. ad leg. iul. repe. l. ij. & iij. & ff. de assel. l. si post depositum. & l. silentarios, per Azo. & per doct. C. ut cuique mili. l. j. Aut conuenitur non durare officio, & tunc est iudex Episcopus, ut in d. S. necessitate. & princeps vel d. legatus ab eo, & quilibet superior, qui communiter est iudex in qualibet sua causa. Et est ille cui committit praefectus pretorio, ut C. ut omnes ta. ciuiles qua. cri. l. j. ¶ Itē qro de quibus potest & deat syndicari officialis, qdā dicitur, qd solū de furto & barataria, qdā tex. in d. S. necessitate. non exprimit de alijs quod in li syndicatur, imo & videt contradicere in d. ti. ut iudices sine quoquo, suffra. S. illud. & hoc videt tenere Richa. Malū. Sed veritas est in cōtrariū, qd imo de quolibet commissio potest syndicari, ut d. S. necessitate. i. glex nō scripto. & p. Azo. C. ut omnes iud. ta. ciui. qua. crimi. & ideo nō est necessarius libellus ut C. de sententijs ex periculo reci. aut. nisi breuiiores. ¶ Itē qro q. probatio requiratur? Respondeo qd obijciunt iudici de furto vel barataria probatur p. iuramentū actori ut d. S. necessitate in gl. ostēditur, qd intelligit Mar. qdū pluris idē iurāt, sed in diuersis causis, ¶ Itē qro quō intelligat verbū furti in ista materia? Respondeo pro extorsione violenta. ut d. S. necessitatem. & ff. ad leg. iul. rep. l. j. Item p. pecunia clā in nomine baratariae accepta secundū Richard. Malū. & ita nō in d. S. necessitatem. in versi. in prouincia. ¶ Itē qro, qd est barataria? Respondeo, distrahere p. pecuniā iustitiae seu officii suū cū pecunia pmutare. ad leg. iul. rep. l. omnes. & ibi per Bar. ¶ Itē qro, qd syndicatur officialis, an debeat syndicari de dolo tantum

Angeli Tractas.

tum, an etiam de culpa? Et Bart. dicit quod de dolo tantum sed de culpa debeat via ordinaria conueniri. & hoc videtur probari in d. l. j. vt omnes iudic. tam ciuiles quam crim. & in auth. vt iud. sine quoquo suffra. S. illud. ¶ Item syndicator, si dedit licentiam, quam dare non debuit, vt in l. j. de de fertoribus. in glo. etiam. ¶ lib. xij. ¶ Item scias quod officiales si nō resistant iudici iniuriam facienti, ipsi tenentur in syndicator. l. omnes. in fin. de decu. lib. x. ¶ Itē scias quod si potestas cogit iudicem, vi ferat falsam sententiam ipse tenetur lege iulia de si. ca. ¶ Item quod si familia potestatis interficit alijuem, qui se defendebat, dum familia eum capere volebat, & licite capere poterat, nec familia nec p̄as tenet. arg. l. si seruuset ibi per Bar. de his qui ad ecclesias cōfugi. ¶ Itē nō. q̄ si potestas misit aliquē ad carceres, & postea dubitans misit familiam suam ad custodiam, certe per appositionem custodia nō videtur remissa custodia carcerum, cum nihilominus remaneat ipsa custodia. vt. ff. commodat. l. si merces. S. fin. & per Bartol. in l. si vt certo. S. si de meis. eo. titu. ¶ Item quod si ab vno iudice aliquid petitur, & illud denegauit, non habet regressum contra eum, si ab alio iudice aequē bene potuit petere. l. iij. S. si tam vicinum. ff. de damn. infect. per Bar. ¶ Item quāro quid si officialis dum est i officio eligatur ad aliud officium, vel refirmetur, nihilominus syndicatori debet, vt est tex. in d. l. j. C. vt omnes iudic. tam ciuiles quam cri. secundum Bar. ¶ Itē nota quod reuiores rationum possunt condemnare etiam eum absentem. vt l. j. ff. de adm. rer. ad ci. perti. ¶ Item not. quod si statuto cauetur quod quis punitur tali pena, & iudex condemnauit in maiori, tenetur parti, & nihil minus dicta pena fisco debetur. lege finali in fi. C. de modo multar. & vide. 2. 4. q. j. & Bart. in l. j. de adm. rer. ad ciuita. pertinent. nam si sententia est nulla, debet fieri exactio. pene vi de in l. j. C. de his quae p̄e. nomine. Item quādo processus est nullus. ¶ Item not. quod iudex liquidato crimine ponit reum ad torturam, & per hoc vt non possit redargui in syndicator, habet remedium, vt torqueat, vt mandatores & cōplices manifestet, & sic causam torturæ iustificet, & sic faciunt semper, cum aliquem ad torturam ponūt sine indicij. hoc colligitur in l. si certum sit percussor. ff. ad Sil. la. Item not. quod si iudex absoluit aliquem ab instantia iudicij, facit litem suam, licet non perimat, & non pereat ius partis. pro hoc alle. pro casu Bar. in l. si quis in conscribendo. in fi.

8. C. de pact. ¶ Item nō. quod dicitur fieri scrupulosa inquisitio contra administratōrē, quando syndicator de negligentia, saluo nisi sit dissoluta. & dolo proxima, ita seruat cōsuetudo per quam assessoribus multum fauetur, sed de mero rigore iuris ita debet syndicator de negligentia, sicut de culpa in faciēdo commissā. C. de ser. fugi. l. mancipia. & d. l. si quos. de offic. p̄eto. ¶ Item not. quod potestates terrarum facilius excusantur quam eorum assessores quia cum ignaro lex mitius agit, quam cum iure peritis. ff. quod quisque iuris. l. ij. & hoc in iure, non in facto, vt not. Bald. in l. penult. in fi. C. de legat. debent enim tales potestates consilio apietus omnia deliberare, & non ex suo capite, vt not. Bart. in l. legatos. C. de offici. proconsul. & legat. ¶ Item nō. quod si lex nō apponit p̄enam, nec statutum, est arbitraria, vt not. gl. in l. nemo martyres. C. de sacrosan. ecclesi. & Baldus in l. legis verbis. de leg. ¶ Itē intra quantum tempus possint syndicatori officiales, qui habent voluntariam iurisdictionē, vt sunt mensores & similes qui tenentur, vt si mensor fals. mod. dixit. per totum. Respondeo intra annum, vt l. qui grauatos. de agricol. & sit. lib. xj. ¶ Item pone quod potestas electus per sex mēses, debet stare ad syndicatorum per decem dies. Quid si electus pro tribus mēsi bus, an minuatū tēpus in syndicatorum ad instar temporis officij? Dicis quod non, quia esset impossibile syndicatoribus reuiderē omnia acta, cū forte illis tribus mēsi bus possent euenisse plures q̄ magni ponderis. ad hoc facit l. qui concubinam. S. vxori. de leg. in. ibi, quāto libet tempore. pro hoc facit l. quolibet. & l. in singulis. C. de leg. & quod nō. Bar. in l. si seruus cōmunis. de stipulatio. seruorū. ¶ Itē pone, quod iudex cōdenauit aliquē malefactorē in ducētis, libris, cū debuisset cōdenmare in quingentis ex forma statuti, vnde fundus est officio suo, per l. iudex postquā. de reg. iur. Quod remedio habebit? Dico q̄ Barto. viua voce dicebat. & dicit Bal. q̄ audiuit eum viua uoce dicēte, quod syndicus cōmunis petet restitutionem aduersus sententiā tanquā lēsus, & petet iudicē illud plus addere, & sic excusabitur a syndicatorum, dicit, ipse q̄ in dictis suis nō reperitur. Bal. cōtra dicit, q̄ cōtra executionē p̄enarum nō datur restitutio, vt d. lauxilium. de minoribus. vbi dicit quod si minor omisit accusare intra terminū statutū, nō restituitur postea ad accusandū. Itē nō restituitur ad opponendū crimen vel defectum.

F I N I S.

TRACTATUS
IN MATERIA SYNDICATVS
SECVDVMDOMINVM
CATALDINVM

De Boncompagnis,

I.V.celeberrimum Doctorem.

SVMMA RIVM.

- 1 Scientia quibus obstantibus non possit ab hominibus perfecta haberi.
Sermo Dei natus gratiam & doctrina perfectio- nem recipit & non ab alio.
- 2 Agens qui iudici in syndicato libellum porrigit, quod testes examinare neglexerit, quid probare debeat.
Potestas aliquem retinens protestantem, quid abque causa retinetur, & se relaxari pe- tentem, caueat sibi, ne in syndicato teneatur.
- 4 Familix potestas quando pro eo in syndicato te- stificari possit.
- 5 Berruarij testes pro potestate possunt admitti, si desint alij qui possint testificari.
- 6 Officialis ob aliquem a se tortum timens in syn- dicato molestari, quid agere debeat.
- 7 Iudex tortum relaxans facere debet ut se legi- timè tortum fuisse fateatur.
- 8 Iudex qui negligens fuit in procedendo ad- uersus homicidam si contra ipsum detur su- per hoc libellus in syndicato, an possit desi- neri.
- 9 Officiales & magistratus de lenissima culpa te- nentur.
Officialis qui tempore syndicati noluit stare cū re- tore, contra quem porrexit petitionem, de- bet ab illo expensis habere.
- 10 Officalem conducens censetur illum in eundo, stando, & redeundo suis conduxisse expensis.
- 11 Officialis cui delinquas aufugit, an teneatur ad pœnam consimilem.

Culpalevis velleuissima non punitur. criminali- ter, sed tantum civiliter.

Officialis aliquid de facto exigens non potest in syndicato consensiri, si in cameram communem immiserit.

12 Potestas cui detrahitur pro maleficio aufugit, quid facere debeat.

Assessor, es an possint de negligentia syndica- ri.

13 Officialis cum pacto electus, ut non teneatur stare ad syndicatam nisi pro furtis, barata- rijs, & extorsionibus illicitis, an propter hoc verbum, extorsionibus, possit syndica- ri de omnibus quas tulit iniustus senten- tiari.

Pactum an possit fieri cum aliquo officiali, ne ad syndicatum teneatur.

14 Clausula quod si contingat &c. in contractu ele- ctionis posita, quid operetur.

15 Statutum puniens officialem offendentem, in- telligitur de offendente officio durante non eo finito.

Officialis in syndicato condemnatur, an tenea- tur ad salarium præteritis temporis reddend- dum.

Iudex in officio delinquens totum sallarium red- dere debet.

16 Syndicatores an possint cognoscere de delicto of- ficialis commissio syndicato finito.

17 Officiales an sint tanquam ciues tractandi.
Potestas ob publicam militiam, vel causam euidentem statuta non seruans, quando tene- tur.

Potestas an debeat syndicare secundum statuta quodis

Cataldini Tractatus

- ✕ 18 Potestas ob publicam utilitatem, vel causam cui dentem statuta non seruans, quando teneatur.
- ✕ Potestas an debeat syndicare secundum statutum, quod postea factum est.
- 19 Hares assessoris, an stare debeat ad syndicum.
- ✕ Hares iudicis, qui male iudicauit, ad syndicum stare tenetur tantum, in quantum peruenit ad eum.
- Index qui male iudicauit tempore syndicati, conueniri poterit licet eius sententia per iudicem appellationis confirmata fuerit.
- ✕ 20 Potestas uel rector, non tenetur pro familia sua, nisi delinquat ex imperitia.
- Officialis delinquens, officio durante inquiri potest, & impuniri.
- 21 Officialis forensis officio finito conueniri potest in loco domicilij.
- Officialis donum non debet recipere præter esculenta & procurentia.
- ✕ 22 Officialis, & si pro familia sua delinquente teneatur, tamen si banniri fecerit eum, qui deliquit non tenetur in syndicato.
- ✕ Processus contra officiales sit breuiter, & summarie.
- Potestas male iudicis est poniendus.
- 23 Potestas iuris ignarus in syndicato tenetur, si sententiam tulerit iniustam, licet suorum iudicum usus fuerit consilio.
- ✕ 24 Iudices syndicati non possunt per syndicatores de gestis extra officium.
- 25 Sententia arbitri pecunia corrupti ualet, sed non iudicis.
- Index processum inceptum non expediens intra tempus à iure præfixum tenetur in syndicato.
- 26 Index qui expediri debebat processum intra tempus certum, si non expediuit non requisitus à parte non tenetur ad penam.
- 27 Successor in officio debet ex actis coram præcessore gestis iudicare.
- 18 Potestas qui sententiam iniustam tulit, quam capitaneus iniuste confirmauit, si soluat interesse, an capitaneus liberetur.
- 29 Officialis in syndicato condemnatus an repetat, quod soluit pro dicta condemnatione.
- 30 Officiali, in officio refirmatus vel electus pro alijs sex mensibus, an censeatur nouum habere officium.
- Index probationes admittere, & sententiarum litem suam facit, & conueniri potest.
- 31 Auctoritatem præstans actui ipso iure nullo, an teneatur ad interesse.
- 32 Potestas mandans aliquid in casu non licito tenetur, & non hi qui mandatum exequentur.
- 33 Potestas qualiter familiam suam tractare debeat.
- Sententia contra ius legis lata ualet, legis intellectu ambiguo existente.
- 34 Lege plures intellectus habente ualet sententia secundum alterum sensum lata.
- Iudices à syndicato excusantur de sententijs male latis propter diuersitatem opinionum.
- 33 Opinio communis & non singularis tenenda est.
- 36 Textus & glossis ordinarijs inharendum est, non autem capiti proprio.
- 37 Papa in suo pectore censetur omnia iura habere.
- 38 Index secundum formam statuti sententiam ferens non puniatur in syndicato.
- Statutum practicum præualeat reformationi sibi contrarie.
- 39 Statuto potius statuitur quam reformationi in volumine statutorum non insertæ.
- 40 Procurator an possit interuenire pro eo, qui stat ad syndicum.
- 41 Index grauiorem penam debitam imponens qualiter puniatur.
- Arbitrator male arbitrans litem suam facit sicut & index.
- ✕ 42 Libellus contra iudicem porrectus concludere debet eum condemnandum quatenus syndicatorum religioni videbitur æquum.
- 43 Index sententiã ferens de consilio sapientis non excusatur propter consilium.
- 44 Tempus præfixum non currit impedito aduersarij facto.
- Reus in fine temporis dati ad expediendas criminales causas an possit dilationem petere ad se defendendum.
- 45 Statutum stante quòd intra certum tempus omnes cause decendantur, an ratione testium de partibus longinquis producentium possit cognosci post illud tempus.
- 46 Termini omnes cumulari possunt ratione breuissimæ instantiæ.
- 47 Instantia non currit lite in causa instrumentorum non contestata.
- 48 Tempus instantiæ & si per pactum prorogari nequeat, partes tamen in se obligare possunt per pactum de non opponendo de peremptione instantiæ.
- 49 Index qui non expediendo processum non fuit in culpa, non debet esse in pena.

Index

- Iudex litem suam non facit si eius sententia à iudice appellationis remocetur ex probationibus nominis.*
- 50 *Iudex litem suam non facit non condemnatus in expensis in libello non petitis.*
Quæstus turpis non presumitur in iudice.
- 51 *Sententia per precium lata est ipso iure nulla.*
- 52 *Denans aliquid iudici ut iuste iudicet, non est puniendus.*
Iudicem conservans indemnem si bonam causam habeat, non censetur eum corrumpere.
- 53 *Remotis ab officio propter culpam salarium non debet habere.*
Officialis cui salarium per rectorem non est constitutum, petere potest, quod per syndicatores sibi constituatur.
- 54 *Statutum distans potestatem posse de iure, & de facto procedere, si ad iudicem referatur non servata iudiciorum solemnitate, intelligitur.*
Arbitrium potestati datum, quod non teneatur iuris solemnitatem iuris civilis.
- 55 *Statutum distans de facto procedendum, intelligitur non servata iudiciorum forma.*
- 56 *Arbitrium iniquum nunquam censetur esse potestati datum.*
- 57 *Arbitrium de iure, & de facto datum à statuto, intelligitur in ventilando, & non decidendo.*
- 58 *Sententia lata iuris ordine prætermissa an valeat statuto stante, quod valeat sententia lata omni iuris solemnitate omissa.*
- 59 *Commissio alicui facta de liberè procedendo, qualiter intelligi debeat.*
- 60 *Factum rationabiliter, & honestè dicitur id, quod sit iustitia servata.*
- 61 *Sensus alicuius si quid committatur, de sensu approbato intelligitur.*
- 62 *Iudex veritatem ab his inquirere debet, quos credit eam scire.*
- 63 *Princeps potest indicare inspecta veritate.*
Statutum non valet, quod veritatis facultatem aufert.
Causa si commissæ sit sola facti inspecta veritate, possint servari substantiales termini ad arbitrium boni viri.
- 64 *Præceptum ex decreto dicitur, si causa de facto respectu ad veritatem & æquitatem habito decidatur.*
- 65 *Iudex quantumcunque in procedendo liberum habet arbitrium, non tamen tollere potest ius parti quæsitum de iure gentium.*
- 66 *Iudex temere inquirens ad expensas litis retinetur.*
- 67 *Penitentia locum non habet in Bavaria.*
- 68 *Miles qui de mandato potestatis aliquem iniuste decapitavit, an teneatur.*
- 69 *Tortura non datur si maleficio aliter probetur.*
- 70 *Potestas non tenetur de commissis per officialem extra officium.*
Iudex consilium sequi non tenetur si de partium voluntate sit assumptus consiliorum.
- 71 *Mulier in causa criminali non detinetur ob fideiussorum inopiam.*
- 72 *Officialis certis diebus absens cum licentia debet salarium habere.*
- 73 *Instantia non permittitur lite centum annis durante super mandatorum legitimatio.*
- 74 *Citatus competenter quis non dicitur si scheda citatoria ostio affixa statim amoveatur.*
- 75 *Blasphemia an sit maleficio.*
- 76 *Fuga an & quando indicium seu semiplenam probationem faciat.*
- 77 *Fuga suspicionem inducit.*
- 78 *Fuga qualequale inducit indicium.*
Indicia plene per testes probari debent vel per vehementem presumptionem.
- 79 *Indicia sunt minus, quam semiplena probatio.*
Fama probationem non inducit, nec probationis partem.
- 80 *Damnari nemo debet ex substitutionibus.*
Absentia in dubio in bonam partem debet interpretari.
- 81 *Statutum penale loquens de actu vero locum habet in facto.*
Pœne in quibus sint vulneribus exaggerandæ.
- 82 *Statutum distans patrem debere solvere legitimam pro delicto filij: non ligat patres forenses.*
- 83 *Pater pro filio bastardo delinquente non tenetur legitimam solvere.*
- 84 *Bannitus qui non est de territorio bannientis non habetur pro confesso.*
Contumax de iure communi non debet pro confesso haberi.
- 85 *Statuta de potestate loquentia an possint locum habere in capitaneo.*
- 86 *Ius aequale si sit duobus, & præventioni sit locus uno impedito impeditur socius.*
Iudices si sint pares, & unus alium prævenierit, factum ab altero valet super eodem negotio si non appellatur.

Cataldini Tractatus

- 85 *Amputatio membri est debilitatio totius corporis.*
- 86 *Membra generationis proprias, & distinctas habent operationes.*
Frons quid dicatur.
- 87 *Vulnus quid sit, & an possit vulnus dici sine sanguine.*
Insultus quid dicatur.
- 88 *Insultus unde dicatur, & an possit fieri pedes & eques.*
- 89 *Statuto iudicem arctante ad causam diffiniendam intra certum tempus, quid debeat iudex facere.*
- 90 *Pax inter aliquos facta potest per testes probari.*
- 91 *Syndicatus officialium an habeat merum, & mixtum imperium.*
- 92 *Securitas perpetua à solo principe dari potest, temporalis autem etiam à lege.*
Saluum conductum habens, ut à creditoribus non possit impediri, satisfacere debet de stando iuri, termino salui conductus finito.
- 93 *Debitor in diem tenetur satisfacere, si incipiat bona sua dilapidare.*
- 94 *Executio non fit in corpus mortuum.*
- 95 *Potestas an possit procedere aduersus eum, qui percussit violentem.*
- 96 *Vulnerans se ipsum an puniatur pena statui punientis percutientem alium.*
- 97 *Delictum quando possit puniri, ubi non fuit commissum.*
Delictum quando possit puniri, ubi non fuit commissum.
- 98 *Excommunicatus in una ecclesia censetur ubique excommunicatus.*
- 99 *Fur qui in duabus ciuitatibus fecit duo furta sine pena, & in alia unum, an possit ibi captus puniri ut famosus.*
- 100 *Latro famosus quis dicatur.*
- 101 *Fur pro primo furto non puniatur capitaliter.*
- 102 *Terror levis dicitur, si malefactor non ligatus ad funem tantum ducatur.*
- 103 *Carcer mala mansio dicitur, & appellatione questionis continetur.*
- 104 *Maledictio & blasphemia in quibus differant.*
Blasphemare censetur qui contra Deum verbis contumeliosum loquitur.
- 105 *Blasphemare creditur qui per Dei pudibundum iurare iuuenitur.*
- 106 *Maledictus est infamis censendus.*
- 107 *Iudex quando teneatur de eo, qui in tortura decessit.*
- 108 *Iudex ex his que viva voce audiuit, moneri potest, licet ex processu non appareant.*
Iudex in penis consuetudinem sicut legem scriptam sequi debet.
- 109 *Iudex iurisdictionem limitatam habens ad eertam summam, an possit coram se delinquentem punire ultra illam quantitatem.*
- 110 *Iudex in casibus emergentibus potest leges transgredi.*
- 111 *Iudex cui constat testes esse viles vel subornatos, non debet eorum dicta admittere.*
- 112 *Pena talionis propter calumniam quandoque infringitur.*
- 113 *Statutum puniens accusantem in probatione deficiente, an habeat locum in denunciantem.*
Iudex ad solam denunciam procedere potest nulla accusatione instituta.
- 114 *Denunciator deficiens in denunciatione probanda presumitur calumniari.*
- 115 *Querela quid sit, & unde dicatur.*
- 116 *Querela differt ab appellatione.*
- 117 *Promotor in processu inquisitionis an & quando censeatur ius habere.*
- 118 *Pene plures si imponantur per legem pro aliquo delicto, an in origine tantum concurrant, an vero in condemnatione & executione.*
Et quando pene non apponuntur cumulatiue, sed simpliciter, si utraque pena prosequitur interesse partis, & sunt similes, nunquid ambe imponantur num. 119.
Et quid si utraque pena imponitur ad vindictam, nunquid una electa, alia negligi possit ibid.
Quid si iudex videt, quod ita timebit impositionem unius sicut alterius, an sint attendenda verba legis vel statuti, vel sit in opione ipsius iudicis imponere quam velit. numer. 120.
- 121 *Moderatio, dictio, diminutionem quandam importat.*
Moderatio, dictio, diminutionem quandam importat.
- 122 *Statuto imponente penam diuersam à iure, non censetur alius modus agendi sublatum.*
- 123 *Punitus in foro ecclesiastico, puniri potest in seculari foro quatenus pena exceditur.*
- 124 *Iudex an possit penam à lege vel statuto taxatam mutare.*
Instrumentum pacis an profit ei, qui maleficium negat.
- 125 *Iudex pacem suadere potest componere autem partibus iniunctis non potest.*

Delictum

De Syndicatu.

- 126 Delictum an censeatur confiteri is, qui pacis producit instrumentum.
Pax & concordia valet per pecuniam facta.
- 127 Notario intra terminum pacem stipulanti an possit post terminum pax ratificari.
- 128 Pater an possit pacem facere de iniuria filio facta.
Maritus pacem facere potest pro iniuria uxori illata.
- 129 Transactio an sit valida sup adulterio facta.
- 130 Officialis an teneatur qui aliquem facere pacem cum aliquo compulit.
- 131 Blasphemans & confitens sacerdoti an habeat beneficiū si ex statuto pro pace ab offenso habita remittatur pœna pars certa.
- 132 Personalis captura fieri potest propter contumaciam in causa civili.
Potestas ab omnibus laudatus ad syndicatū stare non debet.
- 133 Index accusatum de crimine non potest cogere ut procedat salvis exceptionibus declinatorijs &c.
- 134 Index in causa fiscali, vel reipublica sententiam ferre potest nemine postulante.
Index qualiter plures condemnare debeat, ut quilibet ad totam summam teneatur.
- 135 Quilibet dictio, cuilibet insoludum distribuit idem numero.
- 136 Accusatus pluries eodem libello an puniatur plurius pœnis, stante statuto, quod &c.
- 137 Confiteri uolens qui prius negauerat an remissionem habeat statuto stante, quod qui delictum confitetur, remittatur certa pars pœna.
- 138 Carceratur an possit die feriato recommendari, ut index in syndicatu non teneatur.
Vestimenta eius qui ad mortem damnatur officialis indicantis efficiuntur.
- 139 Statutum disponens puniendum in centū pro qualibet vice eum qui delictum aliquod committit, qualiter intelligatur.
- 140 Statutum puniens vnum delictum & aliud presupponens illud non continet in quo delictum presuppositum verificatur.
- 141 Fur domum aliquam intrans ut furetur, an puniatur si non potuerit furari.
- 142 Index in quibus procedere possit ad populi tumultum.
Nuntio referente se non potuisse aliquem in temutam ponere, ille habetur perinde ac si in temutam posuisset.
- 143 Accusari timens, accusaturam se prius accuset.
Reus non est detinendus in causa capitali, si ex publico processu constet eum absoluentum.
- 144 Causa quando capitalis possit dici.
Concordia inter partes facta non tollit pœnam fisco applicandam.
- 145 Percussio tumorem causans absque sanguinis effusione, non venit vulneris appellatione.
Promittens aliquid sub pœna si non faciat & ad pœnam conveniatur cui incumbat onus probandi.
- 146 Probare aliquando quis censeatur eo ipso, quod contrarium non probatur.
- 147 Tortus semel non est denuo absque nouis indicijs torquendus.
- 148 Tortura dari non debet nisi personis honestis presentibus.
Clericus per laicum, non est torquendus.
Questionis nomine veniunt tormenta corporis dolores, & mansio dura.
- 149 Tortus leniter non est pro torto habendus.
Tortura ut legitime detur, causa, ordo & indicia requiruntur.
- 150 Tormenta non sunt de facili adhibenda.
- 151 Tortura an possit probari per coniecturas & indicia.
Violentia per solam famam probari potest.
- 152 Testis dicens personam sibi notam & quod cognoscit uocis qualitatem sufficienter potest torturam probare.
Testis censeatur metu testificatus hoc ipso, quod probatur detentus.
Torto sine indicijs non creditur, etiam si in confessione perseueret.
- 153 Indicia uim plene probationis obtinent si de actu occulto non possit plena haberi probatio.
- 154 Tortus quando dici possit sponte confessus.
Confessio torti non ualet nisi in loco remoto & loco tortura perseueret.
- 155 Indicia minus, sūt quàm semiplena probatio.
Index admittens instrumentum quod non tenet quò ad probationes, non facit licentiam suam.
- 156 Rector seu potestas de delicto officialis mor sui non tenetur.
Potestas pro officiali negligente quem ad officium deputauit, tenetur.

B Potestas

Cataldini Tractatus

- 157 Potestates terrarum illiterati, assessores literatos secum habere debent.
- 158 Index sententiam nullam ferens, non facit litteram suam.
- 159 Index iustitiam administrare negligens qua sit plectendus poena.
- 160 Potestas qui balistas civitati dare tenetur, dando pecuniam non auditur.
- 161 Sententia iniusta dicitur si dolose feratur.
- 162 Consilium sapientis in casu dubio peti debet, & non in casu manifesto.
- 163 Consilium multiplex in iure notatum reperitur.
- 164 Consilium si de forma mandati debeat peti non potest nec debet pratermitti.
- 165 Appellari potest a sententia lata secundum consilium alicuius qui male consuluit.
- 166 Statutum vel consuetudo non valet, quod in causis ecclesiasticis precise stetur consilio sapientis.
- 167 Cogi potest quis quandoque ad consulendum.
- 168 Consilium an evanescat si consultor moriatur ante quam ad consulentem consilium perveniat.
- 169 Index consilium iniustum sequi non tenetur.
- 170 Index sententiam ferens secundum consilium sapientis de consensu partium electi, poterit in syndicato conveniri.
- 171 Appellari quando possit a sententia secundum consilium sapientis lata de partium voluntate electi & num sequen.
- 172 Promittens stare consilio sub quacunque forma consulatur non poterit appellare.
- 173 Index secundum allegata & probata pronuntiare debet.
- 174 Index malefactorum in causa criminali recipiens fideiussorem minus idoneum obligatur.
- 175 Index non se interponens rixantibus, potest ab officio removeri.
- 176 Index iniustam excusationem faciens quando teneatur.
- 177 Officialis de gestis vel debitis precessor non tenetur.
- 178 Index quando sufficienter ad bancum stetit indicatur.
- 179 Index qui condemnat in plus quam debeat, parti lese tenetur ad interesse.
- 180 Inquisitio scrupulosa quando contra officiales fieri dicatur.
- 181 Civitates aliquae si sint confederatae, & delinquens in una fugerit in aliam, in eadem conveniri poterit.
- 182 Successor qui certo die ad officium exercendum debet venire an si non venerit legitime impediri debeat salarium habere.
- 183 Potestas rem privati accipiens qua indigebat res publica an teneatur in syndicato.
- 184 Potestas cogens aliquem ad exequendam sententiam capitis vel furcarum, quando teneatur.
- 185 Iudici condemnanti aliquem in minorem poenam, quam deberet quo subveniatur remedio ne in syndicato teneatur.
- 186 Officialis a nte officium finitum syndicatus, & ab officio remotus non potest salarium prateriti temporis petere.
- 187 Officialis negligens quando sit puniendus.
- 188 Priores arbitrium habentes potestatem, ab soluere non possunt a syndicato.
- 189 Dominus an possit per aliquod statutum tene ri pro familia.
- 190 Officialis vel familiaris delinquens extra officium non punitur in foro syndicatus.
- 191 Verinere sub custodia differt ab eo, quod est in carcerem mittere.
- 192 Detentus, sub fida custodia quando quis dicatur.
- 193 Custos carcerum probare debet mortuum in carcere non esse mortuum culpa sua vel dolo.
- 194 Res si ad custodiam alicuius deputetur, torquens potest custos si res ipsa perdat.
- 195 Officialis an possit in loco originis conveniri post tempus praefixum ad syndi catum.
- 196 Offendens officialem tempore syndicatus punitur, ac si esset in officio.
- 197 Potestas tempore syndicatus cauere non valens iuratoriā cautionem prestare teneatur.
- 198 Libellus si contra potestatem porrigatur, & ipse neget in eo contenta, qua submeni ri possit cautela.

VONTIAM tractatus syndi cati officialium quotidianus & utilissimus est satis, & circa eius practicā & materiam quotidie dubia oriuntur, ideo post illustrē doct. Bal. qui hanc materiā per xxxv. q. & nō plures explicavit in l. obferuare. in §. pñfici. ff. de

de offi. procons. & leg. Ego Cataldin. de Boncompag. de Vilo, post vtriusq; iuris studium longū atq; diurnū in hac mea ætate senili, addēdo dictis Bal. in hac materia aggredior præfens opusculū, Catonis eximij vestigia imitatur. qui 86. agēs annū græcis literis post latinis appetijt erudiri, inde fessisque laboribus iugiter studuit, vt iuris ciuilibus peritissimus haberetur, † vt sic agēdo vita breuis, ac incerta qua fruimur, sensusq; hæbes, negligentia torpor, multimodaq; diuersorū occupatio nos paucula scire permittens, ac quæ plerunq; sunt scita iugiter excutit, & euellit fraudatrix obliuio, & memoriæ inimica, per literarum vsum diuturnior apud posteros conseruetur, ad vtilitatem iudicū, cæterorumq; officialiū qui in hoc miserrimo exercitio officiorū oblectantur, & ad laudē & gloriā magni Dei, cuius nutu sermo recipit gratiā, & doctrina perfectionē. Omisissis igit q. Bal. in §. proficisci, cuius dicta non refero, qā esset potius transcribere, q̄ scribere eius continuando materiam incipiam.

2. † Adde quod si datur libellus iudici q. j. in syndicato, quia neglexerit examinare testes, propter quod fecit litem suam, vt l. si quādo. C. de testi. quid det probare agens? Dico q; habet necesse probare, quod ipse probauit testes personaliter in iudicio, & quod fuit protestatus iudici, quod ipsos testes præfentes examinaret, & quod non stabat per eum, aliās non dicitur iudex negligens, iuxta not. per Bar. in l. damni. §. Sabini. de dam. infect. vide aliquid etiam de hoc per d. Pap. in titu. de op. contra testes. in glo. antep. in fi. Itē habet necesse probare coram syndicatoribus, quod illi testes probassent petita p. partem, & q; interest ipsos testes fuisse examinatos in tanta quāritate: & hoc ē debet deducere in libello, aliās iudex nō tenetur in syndicato. vt no. Bar. in l. in pecuniarijs. ff. de se. alle. l. qui cōmeatus. ff. de re mili. quod est notandū pro defensione officialiū, & etiam ad offensam.

3. † Adde si potestas retinet aliquem q. ij. qui protestatur quod retinetur sine causa, & petijt se relaxari, officialis dubitans, ne teneatur in syndicato. debet esse cautus, vt faciat hunc detentum de-

scribi in testem super aliqua inquisitione in libro notarij maleficiorum, ad hoc vt in syndicato possit se excusare, & dicere quod eum retinuit causā ab eo recipiendi informationem super tali inquisitione, vel maleficio. & ad hoc pbandū producat illum librum. & ita vidi de facto praticari, ac etiam praticauit me existente capitaneo ciuitatis Aquilæ, quod est benè notādum: quia de iure magistratus detinens aliquem iniuste, tenetur ad interessē, vt est glos. nota. in l. ij. §. simili modo. ff. si quis cautio. † Credo ē q; officialia posset hoc probare per testes domesticos, scilicet notarios vel berruarios, p. ea quæ dicit Bald. in d. §. proficisci. in l. 8. q. vbi dicit, quod familia potestatis potest pro eo syndicato testificari, quando non tangit testificantes cuius opi. cōfirmatur, licet ipse non alleget per dictum Inno. in c. in literis de proba. vbi dicit, quod familiares non repelluntur a testimonio, si nō sunt subditi producentis. Debet tamen iudex aduertere conditionem personarū secundum Inno. & Io. ibid. Hoc idem tenuit clarius Barto. & Sal. in l. ij. C. de testi. vbi dicit, q; si isti domestici familiares sunt homines bonæ famæ & honestatis, admittuntur pro dominis ad testimonium per not. Inno. in d. c. in literis. quia isti tales non sunt deputati ad vilia, ideo in testimonium admittuntur. Bald. autē dixit quod non in d. l. ij. quia sunt viles personæ. Salicet. ibid. tenet contra dicens quod immo recipiuntur, & possunt testificari pro potestate, si non stant amplius cum eo, nec recessuri sunt cum illo. quia aliās familiares dici deberent, si essent cū eo recessuri, arg. C. si rector prou. l. j. & si qua præd. pote. l. j. † Ego puto quod isti berruarij tunc admittantur, quando nō sunt alij testes, & sic in subsidium. t. q. ij. quanquam. facit. C. de repud. l. consensu. & quod ibi not. & quod nota de offic. de leg. c. insinuante. in glo. j. de priuile. cap. licet. in glo. super verbo, familiaribus. & de verb. signific. c. vlt. lib. vj. in quibus iuribus notatur, qui familiares ad testimonium admittantur, & qui repellantur. Illud non omitam quod berruarius cōpelli non potest, nec tenetur ad testificandum contra potestatem, propter reuerē-

B 2 etiam

Cataldini Tractatus

tiam quam sibi debet. dicit Baldus ff. de excusationi. l. ij.

- 6 ¶ Adde si aliquis fuit positus ad torturā: q. iij. & officialis dubitat ne de hoc moleste-
tur in syndicato, qd̄ erit remediū? Dico
q̄ potest talē describere in testē super ali-
qua inquisitione, & postea allegare quod
hoc fecit, quia nolebat testificari veritatē
super dicta inquisitione, & curiā informa-
re. Vel pōt dicere q̄ vacillabat examina-
tus: quia tunc potest ipsum torquere: ut
dicit Bal. in l. presbyteri. C. de epis. & cle-
ric. & no. in l. ex libero. in prin. & l. vnus.
§. testes qui sunt. & C. de testib. l. nullū.
Faciāt ergo officialis apparere in actis cu-
rię, qualiter fecit citari talē, & noluit pare-
re: pro hoc. ff. de iniurijs. l. iniuria. §. si q̄s
decreto. vbi contumax & non obtempe-
rans iudici licite capitur, detinetur & tor-
quetur. dicit ibi An. dñs meus. ¶ Et caute-
la est quod in relaxatione alicuius detēti
vel torti facias ipsum cōfiteri per scriptu-
ram notarij ipsum fuisse legitime captū
seu tormentatum pro informando curiā
de aliquibus maleficijs pertinentibus ad
officiū: & hoc multum vidi praticari. Et
similiter qñ fuit tortus, faciat ipsum con-
fiteri se fuisse legitime tortum: vel pro in-
ueniendis maleficijs: vel quia impediuit
officiū dñi potestatis, & eius familię.
Illud nota, q̄ si detentus dat fideiusso-
re de se representando, eo ipso videtur con-
fiteri se fuisse legitime tentum seu captū.
ut not. Bart. in qñe sua disputata, quę
incipit Lopus. vnde cautela est, q̄ officia-
lis in relaxatione faciat sibi dari fideius-
so-rem de se representando quoties fue-
rit requisitus: quia tunc videtur approba-
ta captura.
- 8 ¶ Adde quod si iudex fuit negligens in
q. iij. procedendo contra homicidam, seu
contra committentem aliquod crimē ca-
pitale, & ob id syndicatū datur contra eū
libellus, an erit iste libellus personalis, ita
q̄ debeat detineri? Dic quod non: quia
debet puniri poena pecuniaria applican-
da fisco, quando iudex est negligens. ut
notatur in authen. de manda. princi. sit
tibi. & quod notant ff. de legibus. l. j. Pe-
trus Gulielmus & Bald. Nec obstat l. si.
C. ne sanctum baptisma reiteretur. quia
speciale est ibi in illo tam graui delicto.

& ad prædict. l. j. C. ut intra certum tem-
pus dicam de hoc in q. xij.

- 9 ¶ Adde etiam, quod magistratus &
q. v. officiales tenentur de leuissima culpa.
ff. de magistratib. conueniend. l. non simi-
le. & l. magistratus. Tamen mitius agi-
tur, adeo quod syndicatores eorum pos-
sunt eorum arbitrio condemnare in quo-
ta, & non in tota, prout visum fuerit; ut
not. institu. de obligati. quę ex quasi de-
lict. in princi. Et si non sunt soluendo,
non propterea detrudentur in carce-
rem: sed tenentur solum in quantum fa-
cere possunt. Vnde dicit lex, quod filius-
familias qui non habet nisi peculium,
non tenetur ultra peculium, ut ff. de iu-
dic. l. si filius. Et ideo formatores libello-
rum agentes ratione culpę leuis, vel le-
uissimę contra magistratum, nō debent
certam petere quantitatem, nec bene
formarent libellum: sed debent conclu-
dere ad condemnationem quantum bo-
no viro æquum videtur, ut l. si iudex. ff.
de var. & extraordinar. cogni. Et pro ista
parte facit quod not. in l. ij. ff. quod quis-
que iuris. Alij dicunt aliter, de quo vide
plene Bart. & Bald. in l. pignus. C. de pi-
gno. actio.
- q. vj. ¶ Adde, quod officialis, qui non vult
stare tempore syndicatus cum suo recto-
re, quia contra eum dedit petitionem,
debet ab eo expensas habere glo. est in l.
fina. de ordin. cognitio. & in c. ex parte.
de accusatio.
- 10 ¶ Adde, quod qui conduxit officia-
q. vij. lem, videtur suis expēsis cōduxisse in-
cundo, stando & redeundo, ut not. Bart.
in l. super creandis. de iur. fisci. lib. x. facit
de agric. & cens. l. domini horreorum. &
C. locat. l. excepto. & Bald. C. de negot.
gest. l. j. Super quo dubio doctor clarissi-
mus dominus Petr. de Perusio consult.
ad literam sic dixit. Rector tenetur con-
ducere officialem ex pacto, quæratur utrū
finito officio, si officialis nollet redire ad
locum conuentum cum rectore, rector te-
neatur dare sibi æstimationē illius quod
officialis in tali reditu esset impensurus.
Et quod teneatur non videtur dicere:
Primō propter conuentionem quę est
seruanda. l. j. §. si conuenerit. ff. de positi.
quia etiam ad id circumscripto pacto te-
netur:

netur: vt not. plene in l. j. §. si tabernarii. ff. de var. & extraord. cogn. & quod not. Odof. in l. si duo §. item cum quidam. ff. loca. & l. j. in fi. eo. tit. Nec obstat, si dicatur, rector tenetur conducere, & reconducere, & sic ad factum, nō ad estimatiōnem tenetur. Quia dico quōd si factum non potest probari, quōd tenetur indistincte: cum in obligatione facti succedat obligatio ad interesse, si factum non praestatur. l. si quis ab alio. ff. de re iudi. & l. ff. de actio. empt. cum simi. Et ita etiā de facto fuit decisum in ciuitate Castell. per Pet. de Peru. Nec miretur quis si ad contextum verba dicti consilii explicauit: quia sic faciam quando occurrerit: quinimō super qua consultum reperiam in terminis. q. ad habendam notitiā pleniorē.

11 ¶ Adde quōd quando delinquens ausu q. viij. git ab officiali, videtur teneri ad similem poenam, etiam corporis. l. ad commē tariensem. C. de cust. reo. & l. iij. & l. milites. ff. eo. tit.

q. ix ¶ Adde quōd statutu vel rescriptum si officialis absoluit, vt nō debeat syndicare: tñ si aliquid remansit penes eum de rebus cōis, vel fisci, debent de hoc syndicare, vt no. Bar. in l. i. §. si. ff. de pecul. leg.

q. x. ¶ Adde quōd leuis vel leuissima culpa non punitur criminaliter, sed ciuilliter, secundum Cynum in addi. in l. si quis nō dicam rapere. C. de episco. & cleri. in fin. additio. quod not. pro defensione officialium, & adde quod not. Bald. in l. mancipia. C. de seru. fugi.

q. xi. ¶ Adde quōd si officialis aliquid exigat de facto, & immittit in cameram cōmunis, non potest conueniri in syndicatione. Bar. in l. iij. §. fin. ff. de administratione rerum ad ciuita. pertinen.

12 ¶ Adde quōd cautela est, quōd quando q. xii. do detentus pro maleficio aufugit potestati, quod faciat procedi per capitaneū contra custodem cui assignauit, & si ponetur in banno, excusabitur, si non potest ipsum exhibere tempore syndicationis. Bar. in l. si cū exhibuissent. ff. de publi.

q. xiii. ¶ Adde an assessores syndicentur de negligentia, & sic contra eos fiat inquisitio scrupulosa, vt l. si seruus vetitus. de legat. j. dic. quōd non est conueniens, vt

de negligentia syndicentur, nisi sit dissoluta & dolo proxima, & ita seruat consuetudo, per quam assessoribus multum fauetur. Sed de mero rigore ita syndicari debet de negligentia, sicut de culpa in faciendo commissā, vt l. mancipia. C. de seru. fugit. & l. si quis in conscribendo. C. de pact. & C. de decur. l. iudices. & vide supra in q. iij. Sed aduerte, quia tunc est necesse, quōd officialis fuerit requisitus, & neglexerit: vt not. Archidia. in c. j. de iureiur. in prin. & Barr. in l. damni. §. Sabini. de damn. infect. & vide per Specu. in titu. de inquisitione. versicu. sed pone iudex &c. & glo. iij. q. viij. can. qui sine. & vide Ang. in l. si vacantia. super versu. p. res aut. C. de bonis vacant.

13 ¶ Adde si officialis est electus Perusij q. xliij. cum pacto, vt non teneatur stare ad syndicatū, nisi pro furtis, & baratarijs, & illicitis extorsionibus, an propter praegnantiam huius verbi, extorsionibus, syndicari poterit de omnibus iniustis sententijs, quarum vigore aliquid est exactum? dic quod sic, quia exactio, extorsio appellatur, quae fit ab inuito, quantuncunque iustitia suadente. plenus est enim significatus huius verbi, extorsio, vt l. si seruo. in ver. extorquere. ff. de hare. insti. & ibi per Ang. & Imo. in l. mora solut. matri.

q. xv. ¶ Adde an possit fieri pactum cū aliquo officiali, ne teneatur stare ad syndicatū: Nam tex. in l. si vnus. §. illud nulla. ff. de pact. facit quod non, quis videtur quasi remitti dolus futurus. Item pactū est inuitatoriū ad delinquendū, redditur enim audacior ad delictum, ex quo scit se non teneri reddere rationem ergo &c. l. conuenire. ff. de pact. dota. In contrariū facit l. Aurelius. §. Caio ff. de liber. legat. & l. si quis rationes. de leg. primo.

14 ¶ Vnde potest esse cautela, quōd in contractu electionis addatur clausula, quōd si contingat eundem officialem occasione doli vel culpae condemnari debere, quōd ex nunc omne id & totum in quo deberet condemnari titulo donatio nis inter viuos conferunt, vt in fin. pra-allegata. l. si seruus vetitus docet. deleg. j. & d. l. si quis rationes. Tamen negari nō potest, quin sic inuenire viam fraudibus, contra regulam d. cto §. illud nulla. dum

Cataldini Tractatus

dicat, pactione nulla fieri potest. De hac quaestione vide Bald. in l. cum necessitate. C. de fideicommissis. ubi dat aliam cautelam, quod non eligatur syndicus: quia potest per statutum fieri quod non eligatur syndicus. Subdit tamen quod in dubio per verba generalia officialis liberatus a scrupulosa inquisitione, censeri debet liberatus ab illa culpa, quae non potest apparere nisi per subtilitatem iudicis: sicut est culpa levis & leuissima. Lata autem culpa non pertinet ad scrupulosam inquisitionem: quia de facili appareret. Dolus etiam licet pertineat ad scrupulosam inquisitionem, non videtur remitti. ut d. l. si seruus vetitus. coniuncta. l. dolum. C. de dolo.

¶ xvj. ¶ Adde quod licet ex forma statuti officialis non debeat syndicari: hoc debet intelligi, nisi de reliquis, secundum Bar. ff. de pecul. dominus Stichus. §. seruus qui.

¶ xvij. ¶ Adde quod statutum puniens offendentem officialem, intelligitur durante officio, non eo finito. ff. de testam. mil. l. Ticius. & l. tribunus. & ibi per Ang. qui hoc intelligit, nisi in ciuitate permaneret intra tempus in quo recessus est si bi prohibitus, puta quia teneretur stare ad syndicatum, & syndicatu finito intra illud modicum tempus quo pro sarcinulis componendis moram trahere oportebat sicut dicimus in legatis, ut l. ii. §. omnes. ver. plane. ff. de iudi. in glo.

¶ xviii. ¶ Adde an potestas qui est condemnatus in syndicatu, debeat reddere salarium praeteriti temporis. Videtur quod non, quia satis est quod puniatur ut debet, salarium enim cum hoc nihil commune habet. ar. ff. de mino. l. Papi. exuli. In contrarium facit C. de ser. fugit. l. mancipia. Prima pars est vera, secundum Bald. quia huiusmodi culpa non remouet utilitatem officij a generali actu, & ideo non punitur, nisi quantum deliquerit, ut l. rescriptum. de his quibus ut indig. Adde quod not. Bar. ff. de dona. l. absenti. Et alibi habemus, quod quando iudex deliquit, totum salarium reddere debet. Ita videtur in l. iudices. C. de anno. & tribu. lib. x. de quo per Iac. de Are. in l. quidam. in prin. ff. de excu. tuto. & in l. Mæuiam in prin. ff. de annu. leg. tangit glo. in l. die

functo. ff. de offi. assessor.

¶ xix. ¶ Adde, si potestas vel aliquis ex sua familia finito tempore syndicatus committit aliquod maleficium: nunquid ratiocinatores seu syndici habebunt de hoc cognoscere, an nouus potestas. Responsio videtur quod nouus potestas, non illi: quia ratiocinatores tamen habent cognoscere de illo, quod officio durante commiserunt: ut patet. ff. ad leg. Iul. rep. l. lege Iulia. & l. seq. Vel dic, quod illud est quod pecunia tamen iniuste accepit in officio. aliud forte si deposito officio in syndicatu deliquit, & de hoc debet a ratiocinatoribus syndicari: cum adhuc durarent reliquiae officij & dignitatis: licet deposuerit administratione. arg. ff. de offi. proconsul. l. proconsule. & nomine rectoris appellantur a lege, etiam post depositum officium, durante tamen syndicatu, ut l. j. C. ut omnes tamen ciui. qua crimini iudi. & ideo appellatur potestatis vetus vulgariter, & officialis potestas veteris: unde puto, quod ratione dignitatis non debeant coartari, nisi commiserit crimen grauissimum, puta laesa maiestatis, vel aliud simile capitale, vel forte homicidium. ff. de custo. reo. l. alias. l. j. & l. diuus. Fran. Accur.

¶ xx. ¶ Adde an officiales debeant tractari tanquam ciues: & an statuta ciuitatis de ciuibus loquentia in eis locum habeant: Et videtur quod non. C. de summa trini. l. j. & de incest. nup. l. fin. q. da. tut. pos. l. nequis. Contrarium tamen est verum: cum quilibet rector cum sua familia sit velut ciuis durante officio, & etiam durante syndicatu. Nam ciues appellatur municipales, & e contra ff. ad municip. l. j. & potestas vel municipis appellatur magistratus municipalis. arg. C. ad municip. l. magistratus. §. Lucius. l. filij. & l. Senatores. & l. municipales. C. de incol. l. ciues. & l. si. in gl. quid de rusticis. Francis. Accursius.

¶ xxi. ¶ Adde quod si iudex affirmauit se doctorem, cum non esset, qua pena puniatur. dic. ut l. eos. ff. de fal.

¶ Adde an talis iudex qui dixit se doctorem, debeat etiam suum salarium perdere, & in hoc potestati teneatur. Videtur quod sic. arg. optimum in l. j. C. ad leg. Iul. sed cogita.

¶ xxi. ¶ Adde, quod si ex iusta causa vel euidenti

q. xxij. denti utilitate publica potestas non seruauit statuta, an teneatur, & possit syndicare. Et non puto: arg. ff. de muner. & honor. l. nō puto. & §. extra. de consti. c. j. per Inno. ff. de serui. l. iij. §. cum diuina. & de in ius vocan. l. quāuis. de capti. l. hoc edicto. & insti. de re. diui. §. appellatur. & argu. ff. ad leg. aquil. l. ita vulneratus. ff. de pœnis. aut facta. in fin. ff. de si ca. l. qui cedem. & C. ad leg. iul. rep. l. ij.

q. xxiiij. ¶ Adde, quod si syndicatores in pari numero sint absoluentes & condemnantes, valet absolutio. ff. de re iudi. l. inter pares. & l. Arrianus. de actio. & oblig.

q. xxiiij. ¶ Adde, quod si in ciuitate est statutum, quod dat certam formam syndican. di, & eligendi potestatem: si potestas iur. dat seruare omnia statuta præsentia & futura: si postea fiat aliud statutum aliam formam imponens syndican. di, secundū quod potestas debeat syndicare? Et consuluit Vbertus de Bobio quod secundum antiquum, & quod forma iuramenti nō est referenda ad id quod specialiter est promissum. l. doli clausula. de verbor. obligation. de pœn. l. sanctio legum. & l. alimenter. §. basilicæ. & l. Stichus. de alim. & cib. legat. Nec poterūt recedere a prima forma sine ipsius consensu, cum sit contractus & pactio quoad illud expressum. Vbertus.

19 ¶ Adde an hæres assessoris teneatur q. xxv. stare syndicatum? Nam text. videt quod sic. vt. l. dies cautioni. §. si. de damn. infect. in fin. Quod est verum in casu illius. §. & in alio corpore. vt scenicas mulieres. circa fin. colum. v. vbi text. not. dicitur quod bonæ assessoris sunt obligata, p. quali debet, alias non tenetur stare hæres ad syndicatum. casus est in l. vel autē. ff. de iudi. Regulariter autem hæres non tenetur stare ad syndicatum officialium, cum iurisdic. ad hæredem non transit, vt l. si filius. & ibi Bal. ff. de iudi. De hac q. an hæres assessoris teneatur stare ad syndicatum. vide Ang. in l. iij. §. hoc autem de dam. infect.

¶ Adde. qd hæres iudicis qui male iudicauit non tenetur stare ad syndicatum, nisi conueniatur in quantum ad eum peruenit. l. Julia. & ibi Angel. de iudic.

q. xxvj. ¶ Adde & nota bene, & attende,

quod vbi iudex male iudicauit etiam si eius sententia fuerit cōfirmata semel vel bis per iudicem appellationis, conueniri potest tempore syndicatus. Idem si fuit appellatum, & appellatio est deserta, secundum Innocentium, & Ioan. Andream de offic. delegat. capitul. pastoralis. in glo. iniusta. la. ij. ad fin. & per eundem in capitul. sepe de appellat. in gloss. peremptorio. vers. sed nunquid iudex. vide bene Bal. in x. colum. de pa. iuram. firm. cap. iudices. & adde Imol. in l. prima. ff. de ap. pel. circa princip.

q. xxvij. ¶ Adde, quod si officialis aliquid committit, ibi puniendus est vbi deliquit. C. vbi sena. vel cla. l. ij. C. ad legem iuliam re perundarum. l. j.

q. xxviii. ¶ Adde, quod officialis debet cedere re successor, & non procedere in officio: alias puniatur. l. Julia. l. iij. in fin. ff. ad legem iuliam. maie. ff. not. Guliel. in l. imperium. ff. de iurisd. omn. iudic.

20 ¶ Adde, quod potestas vel rector tenetur pro familia sua, vt not. in l. j. C. vt omnes iudic. tam ciui. quam crim. circa princ. & in authentic. de iudi. §. hi qui. columna sexta in gloss. not. quod iudex. & hæc nisi imperitia delinquat.

q. xxx. ¶ Adde quod etiam durante officio potest inquiri & puniri officialis qui furtum, baratariam & illicitam extortionem in officio committit. text. & ibi Ange. hoc not. in l. datur. ff. ad leg. iuliam reper. De his baratariis vide quod not. Cy. in laua. C. de iure dot. & ibi est text. quod lucrum non est preferendum famæ: imo fama, & honor semper debet præferri lucro: vt. ff. si quis omi. cau. test. l. Iul. de primo vide glo. in l. ij. ff. de in ius voc. & C. ad leg. iul. repe. l. iubemus adde de hoc infra in q. seq.

21 ¶ Adde quod officialis forensis post finitum officium, etiam in loco sui domicilij conueniri potest, dicit Barrol. in l. j. ff. ad leg. iul. reperun. Sed ratione baratariæ est text. eo. tit. l. datur. vide de hac q. d. Bald. C. quorum app. non reci. l. iij. ff. naut. caup. l. tabu. l. iij. §. eo. modo, & dicit Angel. in d. §. j. se vidisse hanc q. de facto in Ioanne Galloli, qui durante officio fuit de barataria inquisitus, sed euasit ex consilio collegii Perusini: quia

B 4 iude x

Cataldini Tractatus

- Iudex inquirens habebat officium limitatum syndicandi officiales tantum, quorum officium finierat. pro quo vide qd not. glo. in cor. vt iudi. sine quoquo suffr. §. necessitatem.
- q. xxxiij. ¶ Adde, quod officiali nō licet accipere domum, nisi esculenta & poculenta, nisi a consanguineis: & hoc secundum iura vetera. hodie autem quid iuris sit. Dic vt not. in l. plebiscito de offic. præsiti in regno tamen Siciliæ per constitutionē Frederici Imperatoris, semel in causa licitum est accipere esculenta, secundum Ant. Pro hoc tamen vide omnino quod no. Bar. ff. ad leg. iul. repe. l. iul. §. appareat.
- 22 q. Adde ¶ quod licet officialis teneatur q. xxxiiij. pro familia sua, vt eam exhibeat aut soluat, si familiaris commisit delictū, & eum potestas banniuir, non tenebitur in syndicato, vt est bona cautela pro rectoribus. vide Bald. qui hoc dicit in l. i. ff. de iussor. §. qui vero pro condemnato. ff. qui satisfacta. alias est lex, si decesserit in fin. eo. titu.
- q. xxxiiij. ¶ Adde, quod notarij & alij qui sua negligunt officia, tenentur, non autē obligant suos magistratus. in l. i. de satisfactu. §. si. in glo. Romanos.
- q. xxxv. ¶ Adde quod contra officiales proceditur breuiter & summarie, vt in auth. nisi breuiores. secundum Bal. & ibi Cyn. hoc not. vide Bar. in l. licitatio. de publica. & Ant. de But. in c. j. de lic. contest. in ij. col. vbi dicit, qd in syndicato nō requiritur libellus. vide in q. iij. & v. sup. & qd contra officiales procedatur, etiam die feriato in honorem Dei, vide infra.
- q. xxxvj. ¶ Adde qd potestas qui male iudicatur, punitur. Item assessor & iudex qn non vult iudicare. ij. q. ij. hoc etiam. in authen. de quæsto. §. sub hoc.
- q. xxxvij. ¶ Adde quod non punitur qui dat iudici, vt iultē iudicet, secundum canones, secus secundum Laicos. xj. q. iij. qui rectē. in gl. not.
- 23 q. Adde, ¶ quod potestas, qui est iuris q. xxxviii. ignarus, tenetur in syndicato, si tulit sententiam iniustam, licet de consilio suorum iudicium, quia iudices ignorantes conduxit, secundum Ang. in l. j. ff. de var. & extraord. cog. Sed pōt dici qd non tenetur potestas, sed iudex sub cuius examine & consilio talis sententia lata fuisset. casus videtur. ff. quod quisque iur. l. ij. p hoc facit bonus tex. C. de his qui latro. l. j. ibi; sub examine iudicis. & ibi Ang. idē tenet, ad idem l. si illi. de decur. & ibi etiā Ang. & in corpore de litig. §. omne not. Plus dicit Guido de Suza. quod si vicarius erat ad banchum dum sententiā proferebat potestas, & nō contradixit, præsuntur ei consuluisse, & ex hoc punitur sicut si in sententia contineretur, quod esset lata de consilio suo, per l. qm. C. de appel. Vnde caute faciunt iudices, qui nō associant potestates ad tribunalia, quando sentiunt vel putant, quod sententia quam vult proferre potestas, est contra ius, quod saepe vidi de facto.
- 24 q. ¶ Adde, an possint iudices syndicare per q. xxxix. syndicatores de his quæ non sunt gesta in officio, nec officij contemplatione. Bald. tenet quod non. Cuius de ratio. agi oportet. l. ij. & in l. ex hoc edicto. §. eo. ff. nau. caupo. stabul.
- q. xl. ¶ Adde, si potestas est absolutus in syndicato saper inquisitione generali, an possit condemnari de speciali. Bald. in l. si. C. de peda. iudi. tenet, quod sic quia de illa specie non intelligitur inquisitus per verba generalia.
- 25 q. ¶ Adde, quod licet non valeat sententia iudicis corrupti pecunia, vt in d. l. fina. de pæn. iudi. tamen sententia arbitri corrupti pecunia valet, sed obstat exceptio doli. C. de arbit. l. iij. §. i. In hoc in cap. cum ab omni. de vita & honestate clerico. licet Ioan. dixerit contrarium. ij. q. vii. diffinitiuā. & in verbo venales, secus si contineat expressum errorem, quia est nulla sicut sententia iudicis, vt not. in l. diem. §. stari. de arbit.
- q. xliij. ¶ Adde, quod si iudex non expedit processum institutum, secundum formā statuti, & intra tempus a statuto prefixum, sed successori reliquit, tenetur in syndicato secundum Bartol. & Bald. in l. j. §. sciendum. ff. de magistr. conue. facit, quod dicit Bartol. in extrauag. ad reprimendum, in verb. procedatur. vide Bart. in l. providendum. C. de decu. lib. x. Illud tamen not. quod quātuncunque debeat iudex intra certum tēpus processum expedire, nunquā tamen cogitur iudex expedire

pedire, nisi intra finem tēporis. dicit Bar. in d. extrauaganti. in ver. procedatur. & Bal. in §. pena grauior allega. l. j. §. expilatores. ff. de effrac. & expilato.

26 ¶ Adde, quod si iudex debet expedire

q. xliij. processum intra certum tempus, & labatur tempus instantiæ, iudex non tenetur ad poenam, si nō expedit intra dictum tempus, & poterit postea expedire, quia non poterat actum expedire, nisi ad partis petitionem. de iure deliberan. l. si curatoris. in glo. no. & l. pen. eod. tit. & ita consuluit do. Nic. Alexan. per casum notab. quem ad hoc allegat. C. ut intra certum tempus l. properandum. in principi. per do. Lanfran. in auth. nauigia. C. de fur. & vide Bald. in cap. iudices. de pace iura firman. ubi etiam dicit, quod si iudex non expedit causam intra tempus, tenetur de negligentia, quando pars petit alius non. Et vide eundem Bal. in l. statutis. C. de sententijs ex pericu. reci. Et quid si propter difficultatem probationis causa non potest expediri: vide infra in iij. char. in ver. adde, q. si causa.

q. xliij. ¶ Adde si statutum dicit processum debere expediri intra mensem, si primus iudex processit, & supersunt sex dies mēsis, intrauit alius officialis successor: quantum tempus habere debeat, an illos sex dies, an mēsem, an suppleatur à lege plus temporis. In hac quæst. dicit Franciscus de Alberic. in quodam suo cōsilio, quod incipit: Super quibusdā dubitationibus, &c.

27 ¶ quod successor in officio debet ex actis primis iudicare, dummodo secundus iudex non habeat ad cognoscendum & diffiniendum causam prædictam post præsentationem actorum, seu restitutionem actoris sibi factam minus tertia parte tēporis dictæ instantiæ, & si minus haberet, intelligi debet à iure sibi suppleri. argumento. C. de iudi. l. properandum. §. si autem. in medio, cōiuncta l. diuortio. §. quid si in annos ff. soluto matrimonio & iura municipalia sunt supplenda ad similitudinem dispositionis iuris communis in similibus terminis. Et dicitur interpretatio extensiva, maxime quando iura municipalia patiuntur, quia in eis communis dispositio operatur secundum similitudinem terminorum iuris.

Nam iura communia super omnibus indifferentibus terminis quandoque emergentibus prolata esse intelliguntur. ff. de leg. l. iura non sunt in singulis. & l. non possunt. & l. ideoque. & l. nō est nouum. & ad legem Falcidiam l. j. §. lex Falcidia. de muner. & honor. l. j. §. j. Ex dispositio ne ergo iuris communis dictum tempus intelligitur esse suppletum secundo iudici prædicto modo per significationē casuum & identitatem rationis. Franciscus de Alber.

28 ¶ Adde, quod si potestas tulit sententiam. q. xlv. tiam iniustam, quam postea capitaneus confirmauit iniuste, vtrum interesse solum per potestatem læso liberet capitaneum? Dicit Griffus de monte Politia in suo consilio, quod incipit, potestas tulit quandam sententiam, &c. quod quando plures aliquid faciunt, ex quo obligantur alicui ad interesse in solidum ceteri liberantur vno exacto. ut ff. de duobus re. l. iij. §. fina. de eo per quem factum erit. l. j. §. si plures. sed quando non est ex eadem causa, sed ex diuersis causis vel factis obligantur in solidum ad interesse, vno exacto. alij non liberantur, ut ff. ne quis eum qui in ius vocatus est vi exim. l. fina. & l. penultima. §. hoc iu. & de tabu. exhibend. l. locum. §. penultimo. Sed in proposito primus, scilicet potestas, tenetur, quia perperam condemnauit, & sic primo suo quasi delicto & ex prima causa. Secundus vero scilicet capitaneus, quia perperam confirmauit, & sic ex prima sua causa. vnde exacto potestate, non liberatur capitaneus & e contra. ut est casus ad leg. Aquilianam. l. ira vulneratus. circa medium. & ista solutio & distinctio fit per gloss. ordinariam ff. de interro. actio. l. qui seruum. circa princip. Griffus.

29 ¶ Adde si an officialis condemnatus in q. xlvj. syndicato repetat, quod soluit pro dicta condemnatione ab eo, pro quo & cuius occasione propter administratam sibi iniustitiam, condemnatoriam reportauit. Angel. in l. Stichum. §. si mandato. de solutio. tener, quod sic. facit, quod not. Salicet. & ibi domi. Alexand. in l. properandum. §. siue autem alterutra. C. de re iudica. in versic. quærit hic Salicet & dicit

Cataldini Tractatus

& dicit, quod cedendū sunt actiones per commune contra ipsos condemnatos. & dicit esse casum in l. missi opinatores. C. de exact. tribut. lib. x. Nec obstat secundū eum l. mancipia. C. de seruis fugiti. quæ in contrarium allegatur pro casu, secundū vnam lecturam, quia ibi iudex faciendo litem suā non condemnatur in eo, quod alius soluere debebat, sed in alio prorsus, & ideo cum sui delicti poenam ferat, non sunt sibi actiones cedendæ, secundū Ang. in d. §. si mādato. Alibi autem idem Angelus videlicet in l. si quis dolo. §. si quis creditorem. ff. de re iudica. tenuit contrarium, & condemnatum in syndicato non recuperare ab eo, pro quo & cuius occasione fuerat condemnatus. mouetur per glo. sing. in ver. sed dic contra. & in d. l. si quis creditorem. & responder ad l. missi operatores. quod ibi opinator negligens in exigendo tributum soluit istud pro debitor, & ideo liberat eum & repetit. Sed in quæstio. præposita reus erat per sententiam absolutus, vnde iudex qui soluit, non soluit pro eo, sed causa sui delicti. Et hanc opinionem tenuit Bald. in l. sancimus. C. de iudic. & idem videtur sentire in d. l. mancipia. idem tenet etiā Bal. in c. iudices. de pace iura. firman. x. col. vi de glo. in l. omnem honorem. C. quando prouoc. non est neces. Ang. tamen in d. l. mancipia. in glo. quæ incipit, nonne. nota optimum arg. quod officialis soluens aliquid culpa sua, nō reperit ab eo cuius contemplatione deliquit. Non ergo potest officialis petere, vt sibi cedantur iura ab eo, cui soluit litis æstimationem. quod est verum, secundum Ang. ibi, vbi soluit ratione doli commissi, secus si non fuit in dolo, sed alias per culpam vel imperitiam male iudicauit. ff. de rei vendicatio. l. is qui dolo. coniuncta. l. si culpa. eod. tit. & vide ad hoc bonum text. in d. l. missi opinatores.

30 ¶ Adde, quod si officialis est refirmatus in officio, vel electus pro aliis sex mensibus, an dicatur idem officium vel nouum? Bart. ponit in l. dies cautionis. vide glo. sing. in cap. hi qui. de præbend. lib. vj. & ibi per Archidiaconum, & dicit ibi Ioannes And. quod tunc est vnum officium, quando prorogatio est

eiusdem naturæ & formæ, non alias. vide de hac quæstione per Baldum in l. si a te. C. de pact. inter empto. & an talis officialis debeat semel vel bis syndicari, not. Bald. in l. si voluntate. C. de donatio. ante nupt.

q. xlvij. ¶ Adde, quod si iudex noluit probationes admittere, vel sententiare, & similia, an conueniri possit, & faciat litē suā? Certe sic. vt not. per Bartolum in l. si iudex. de var. & extraordin. cogni. & per Bald. in l. præscriptionem. C. si contra ius vel vtil. public.

q. xlix. ¶ Adde, si iudex admisit instrumentum, quod non tenet quantum ad probationem, an faciat litem suam? Innocentius dicit, quod sic, extra de cōsuetu. cap. venerabilis. & Bal. C. si certum pet. l. super chirographis.

31 ¶ Adde, an ille qui præstat authoritatē q. l. actui ipso iure nullo teneatur ad interesse dicit Bal. q. non, in l. j. in prin. de tutel. & rat. dist.

q. lj. ¶ Adde, si iudex inquirat ad promotionem syndici, & iudicat perperam, an faciat litem suam, sicut si proprio motu? Bald. dicit, quod sic, in l. j. §. si præses. de magistratibus conueniendis.

q. lij. ¶ Adde, quod si per negligentiam iudicis ius partis deperditur, facit litem suā in totum vel in partem Bal. C. de testib. l. si quando. in prin.

q. liij. ¶ Adde si potestas tenetur inquirere de maleficio, excusatur, & non punitur, si non denuntiatur sibi, nec est notoriū dicit Bal. ff. de magist. conue. l. j. §. magistratus.

32 ¶ Adde, quod si potestas mandat aliq. liij. quid in casu non licito, tenetur potestas & non berruarij obediētes, vt fuit Florentiæ de facto. Bald. in l. excusatur. ff. famil. erciscun. per illum tex. facit qd not. Dyn. de regu. iur. cum quis mandator. lib. vj. & per hoc fuit laceratus quidā libellus porrectus in curia executoris Florentiæ, quia concludebat quod fecerat de mandato superioris, secundum Bald. ibi, pro hoc bene facit. ff. de iniur. l. iniuriarum. §. si quis. vbi dicit Ang. quod officialis potestatis, vel aliquando de sua familia si facit aliquid, licet iniustum de mādato rectoris, non tenetur, sed rector ipse

ipse mandās, & dicit ibi esse casum. & idē deciditur in l. non videtur. §. qui iussu. in glo. magn. ff. de reg. iur. & dicit q. cautus debet esse rector, vt de libello dato, de captura, vel tortura alicuius indebite facta contra aliquem eius officialem vel familiarem lapsō tēpore ad dandum petitione cōtra seipsum, faciat reū conuentum articulare & probare, quōd hoc fecit pro officio exercendo: & erit familia secura, & ipse potestas, quod not.

33 ¶ Adde, q. quōd potestas debet tractare fa
q. lv. milium, & maxime iudicem bene, sicut
berruarios in cibo, potu, & honore, &
alijs commoditatibus ipsorum, vt l. medi
cos. in prin. de oper. liber. Nam licet pote
stas det salarium vicario, & alijs iudici
bus & expensas, nō propterea dat de suo
nec est eius officialis, sed est officialis cō
munis. Aliud in vicario Episcopi. vt de
offic. vicar. c. ij. lib. vj.

q. lvj. ¶ Adde, quōd quando iudex tenetur
in syndicatu, si iudex tulit sententiam se
cundum vnam opinionem, vide Bar. in
l. de eo. de pōna iudi. qui male iudic.

q. lvij. ¶ Adde, q. si intellectus legis est am
biguus, valet sententia lata contra ius le
gis, & sequendo opinionem aliquorū, qui
non sane intelligunt illam legem conue
niri potest tempore syndicatus, mitius ta
men punitur. C. de re iudica. l. cum pro
latis. quōd Ant. ibi fatetur si cōtraria opi
nio erat approbata, sed si neutra, tūc non
peccat iudex qui in vltimam sententiam
inclinavit, secundum Innocentium de
consti. ne innitaris.

q. lvij. ¶ Adde, q. error ex causa probabili,
facit, quōd iudex in aliquo non teneatur
parti laxā, vt no. gl. xj. q. iij. temerarium.

34 ¶ Adde, q. quōd quando lex habet plures
q. lix. intellectus, valet sententia secundum
alterum ipsorum. Bal. in l. si cut. C. quan
do prouo. non est necesse.

q. lx. ¶ Adde, quōd iudex non tenetur sequi
opinionem alicuius propriam, sed iuris
conscientiam, nō facti. Hostiensis in sum
ma. de rescrip. §. & de ipsius. ver. hoc in
tellecto. fol. 10.

q. lxj. ¶ Adde, quōd iudices excusantur de
sententiis promulgatis ad pōnam syndi
catus propter opinionem doctoris, inter
dum per eos secutam. vt supra dictū est

in sententiis dissonantibus opinionibus
promulgatis. Ideo aliqua ad hanc mate
riam conferentia referabo, quæ non de
bent extranea & inutilia reputari, infe
rendo inferius plurima bona dicta, vide
licet, q. dubitatur de intellectu iuris seu
legis, si aliqua sunt exēplaria magis cla
ra, vnum ex alio declaratur. xxii. q. ii. nō
est illa opinio est eligēda, quæ maiori ni
titur æquitate. glo. xv. q. vij. Episcopis sa
cerdotibus. & quæ maiori & probabilio
ri nititur ratione, vt ff. de vsur. l. ij. & ex
tra de fer. c. capellanus. de resticu. spol. c.
litteras. & vbi sunt diuersæ opin. standum
est ei, quæ plurimorum testimonio com
probatur. dicit Bald. de offic. præsid. l. ij.

35 ¶ Opinio communis non sing. & peregrina
aliquorum Doct. tenenda est, Bald. ff.
de sena. l. ij. in fi. opinio magistralis in nō
diffinitis legi, pro lege seruanda est. vbi
opinio multum est seruata. de deci. cap. j.
Vbi sunt opin. de iure ciuili seruanda est
opin. quæ reperitur per ius canonicum
approbata, & seruari debet in foro ciuili
etiam in terris imperij. dicit Io. Imol. in
l. Centurio. ff. de vulg. & pup. alleg. c. per
venerabilem. qui fil. sint legit. & in c. licet
ex suscepto. de foro cōper. & in l. quamq.
C. ad leg. Falcid. Mediocris opinio est se
quenda. & opin. sequēda est probabilior
& modernior. tex. in clemen. j. de summa
trinita. Illa opin. magistri est ambigua,
quæ non confirmatur autoritate. text.
in l. si duo sunt. non enim credendum est
opin. magistrali, nisi quatenus authorita
te probetur, vel ratione conuincatur, vt
ibi. In dubio vltima opin. magis videtur
approbata. Bald. ff. de consti. princ. l. j. in
prin. Opiniones magistrorum recitandę
sunt dicit Io. And. in c. omnes. de maio.
& obe. & defendendę per discipulum, se
cūdum eum ibi. & glo. xxiii. q. j. cū bea
tissimus. & in c. j. de deci in gl. magistro
rum. & excusatur quis ab expēsis in syn
dicatu, licet opi. sing. magistri sui sequa
tur dicit Old. in l. quæ sit. §. sed in instru
mento. de fun. instr. & ita ipsum respon
disse auditores sui referūt, licet nemo se
qui debeat in sentētiādo opi. singulares.
ff. de sena. l. j. & ibi Bal. & l. fi. C. de pō
na iudic. ¶ Nec ex nostro capite forma
mus opi. sed ex tex. & gl. ordi. quibus in
harere

Cataldini Tractatus

hazere Caroccio: vt no. in l. omnis diffinitio. de regul. iur. & sicut dicitur nauis inhaeret timoni. dicit Bald. l. precibus. C. de impu. & aliis subti. opiniones doct. reddunt ius dubium & obscurum. C. de leg. l. leges sacratissime. argum. C. de non nume. pec. l. indubitati iuris. & de iudic. l. certi iuris. Ideo error talis iuris videtur excusare a vitio nullitatis. vt C. de appel. l. j. argu. de iur. & fact. ignor. l. ij. §. sed & si res. & de bonor. possels. l. in bonorum. & vide materiā. de resti. spol. c. literas. de celeb. mis. cum Marthæ. de fer. c. capellanus. & in d. c. capellanus. c. j. de iudi. in vj. & ibi Ioan. Monac. & in cle. ne Romani de electio. & ibi. Guil. de Monte Laud. & quod nor. in q. iij. c. non valet. Dictū Docto. non est necessarium. nec ardat de necessitate. ix. distinct. noli. & c. ego. & c. ne que etiam si esset Papa. dum tamen tanquam magister loquatur. vt nor. Hostiē. de deci. c. pastoralis. Tamen probabile est vt no. C. de leg. b. l. j. ideo habet iudicem in syndicato excusare. quia opin. Docto. defendenda est quantum possit salua veritate. argu. ff. de arbitr. qualē. x. distinct. neque. & fauendū est. de deci. c. j. & quod ibi no. Hostien. & Inno. eod. tit. c. pastora

37 lis. ¶ Vnde & Papa qui habet omnia iura in pectore. C. de testa. l. omnium & de cōstit. c. j. in vj. vbi videt opin. probabiles. putat dubium. nec libenter ei detrahit. de restitutio. spol. c. literas. de celebratio. missar. cum Marthæ. & quod no. Hostiē. in d. c. pastoralis. Nam vt dicit lex ciuilis. nostrorum scriptorum sententia sequenda est. ff. de dam. infe. l. in heredibus. imo difficillimum reputatur maiorū nostrorum sententias reuoluerē. 35. q. ix. veniam. Et ideo in tali probabili dubio qui libet eligere potest opinion. quam voluerit. vt no. Innocē. de consti. ne innitatis. & ibidem Hostien. & plenius in summa de maledi. §. fin. vers. grauior. & Specul. de appellatio. §. nunc dicamus. vers. circa. & de expens. §. j. in princip. Nam probabilis dubitatio excusat a culpa. de postulatio. prelator. c. i. in vi. & de electio. statuimus. eod. lib. Nec illud silentio omitgam. quod opi. Inno. licet fuerit Papa. nō debet p. iure seruari. & hoc dicit Host. se audiuisse ab Innoen. quod eius opi. non

debebat pro iure seruari. de senten. excōmunic. cap. non licet. lib. vi. in vers. non negetur. Reuertor modo. (ne parenthesim faciam longiorem) ad materiā in qua sumus.

38 ¶ Adde quod officialis qui tulit sententiam secundum formam statuti: licet talis sententia sit directo contra reformationes factas. si hæ reformationes nō fuerint sibi assignatæ. nec illas habet. non tenetur in syndicato: iuxta nor. per Inno. in. c. i. de consti. vide Angel. in authentic. de consti. in fin. vbi dicit quod officiales non obseruantes reformationes eis non traditas non tenentur. quod nota pro officiali. qui debet habere statuta. & reformationes.

q. lxij. ¶ Adde quod praualeat statutū semper practicarum. licet reformatio appareat contraria statuto. dicit Bald. C. eod. de succes. authent. omnes peregrini. in fi. & in l. rem non nouā. C. de iudi. in fi.

q. lxiiij. ¶ Adde quod dicit Archidiacono. iij. distinctio. cap. i. in istis legibus. quod si constitutio non est more vtentium approbata. illi qui eam non obseruant non dicuntur transgressores: vt d. cap. in multis. & sic debet intelligi Bart. Gof. & Innocent. de reug. & pac. cap. primo. Facit pro hoc cap. satis plane. 28. distinctio. §. ecclesiam hanc. vers. cul. illud autem. in princ. ibi. vel quia illa ecclesia. & c.

39 ¶ Adde. quod potius statuto statuto q. lx v. reformationi: quando non est inserta in volumine statutorum. Bartol. in l. omnes. in fin. de petitio. bonor. sublata. libro decimo assignat rationem. quia presumitur pro statuto contra reformationem. quod sit facta ad requisitionem & instantiam aliorum. secundum eum. & vide omnino quod nota. Bartol. in l. cū prolati de re iudic. & c.

q. lx vj. ¶ Adde quod si officialis mediante B. fecit baratariam cum aliquo an ille B. poterit esse testis in syndicato contra illum officialem de huiusmodi baratariis videtur. quod sic. per c. j. de testib. in vj. Quod verum est quando agitur civiliter propter pecuniā datam dicta occasione. secus si criminaliter. quia cū sit particeps delicti. non admittitur. ibi remittitur ad notata de simonia. cap. pertuas. & c. fi.

¶ Adde

¶ Adde an ille qui stat ad syndicatum
q. lx vij. possit respondere per procuratorem?

Dic quod sic: vt not. glo. magna in l. in bonæ fidei. ibi finito officio. C. de iureiurando. quod not. quia vidi in curia generali in marchia in dubium reuocari.

q. lx viij. ¶ Adde, quod si filius familias qui videt se debere tempore syndicatus ratione imperitiæ: alleget se non debere condemnari ultra vires peculij, & quod in peculio est: & sic deludat contra eum agentes. per l. si filius. de iudic. vbi Anr. hoc tenet. Tu dic, quod tunc poterit capi, vt notat Bar. in l. iij. §. sed virum. de mino. & sic non proderit sibi.

¶ Adde qualiter debet puniri iudex qui
q. lxix. grauiorem poenam imponit, quam debere? Dic vt not. C. ad legem Iuliam repetundarum. l. iubemus. & est casus in l. præcipere. eod. titu. Plus not. quod etiã in patria propria potest conueniri finito officio syndicatus per rectores pro extortis per eum in officio. tex. est coniuncta glo. in l. iij. ad legem Iuliam repetundarum.

q. lxx. ¶ Adde, quod sicut iudex facit litem suam, & ita & arbiter, vt l. si quis in conscribendo. in fin. C. de pact. Sed non ita in arbitratore, nisi sit in dolo vel culpa, ad instar agnitionis. glo. est in l. fin. de contrahenda emptio. In tabellione autem qui debet esse peritus: idem dicas, quod in iudice. casus est in l. fina. C. de magistrat. conueniend.

¶ Adde, quod si formetur libellus contra
q. lxxj. tra iudicem, cum agitur ex capite inimicitie. Concludi debet, quod condemnatur per syndicatores eius, quatenus eorum religioni videbitur esse equum. instituta de obligationibus quæ ex quasi delicto nascuntur. in principio. & l. si iudex. ff. de varijs & extraordinarijs cognitionibus. Cum autem conuenitur ex capite doli, debet contra eum concludi ad certum quid, scilicet ad totam summam quam in sententia declarauit: vt l. si iudex. ff. de iudicijs. & d. l. si iudex. de varijs & extraordinarijs cognitionibus. Et si sententia non continet dari sed fieri, oportet, quod æstimetur factum, & illud tanquam interesse. Et si continet damnum in persona vel membris, simili-

liter oportet, quod concludatur in omni eo eum condemnari, quod bannitus voluisset perdere de suo, antequam sustineret sententiam dicti banni. argumentato. ff. de iniurijs. l. iniuriarum. in glo. & hoc tenet Innocen. in cap. super eo. quod metus causa.

¶ Adde, quod si iudex tulit sententiam
q. lxxij. de consilio sapientis, non excusatur propter consilium, quia non tenetur ipsum sequi, quia iudex asserit se peritum. l. ij. ff. quod quisque iuris. & impetret sibi, quia secutus fuit vt l. ij. in princ. & §. fina. ff. mandati. & hoc tenet Iacob. Butriga. idem voluit Bart. in l. si conuenit. de re iudicata. & adde, quod consultor non tenetur iudici. ita dicit Ang. in l. si filius. ff. de iudicijs.

q. lxxij. ¶ Adde, quod licet causa deducta in libello dato tempore syndicatus non finiatur intra tempus duorum mensium, intra quod debet stare ad syndicatum, tamen adhuc postea durat: licet rector non teneatur stare in ciuitate.

q. lxxij. ¶ Item, quod quando statuitur tempus iudici intra, quod debet causam terminare: licet intra illud tempus non terminetur, non est perempta instantia, sed iudex punitur, secus si tempus est præfixum instantiæ, vt dicit Bart. in l. nemo. C. de offic. diuer. iudic. de hac quaestio. vide Bart. & Bal. in l. properandum. in principio. C. de iudicijs. & per Ioannem Andr. in Speculator. de iudice delegato. §. restat. verbi. quid si in statuto. & quod notatur per Bart. & alios in l. scire oportet. §. sequens. de excusationibus tutorum.

¶ Adde, quod si causa debet expediri
q. lxxv. intra certum tempus, illud tempus non currit ei qui factus aduersarij impeditur: secundum Cyn. in l. libertatem. C. de adulterijs. facit. ff. de excusationibus tutorum. l. si cum ipse. & l. intra utile. de minoribus. & an possit postea expediri, vide p. Bal. in auth. clericus. de epis. & cle.

q. lxxvj. ¶ Adde an reus in fine temporis, quod datur ad expediendas causas criminales, possit petere dilationem ad defensionem. vide Cyn. in l. iij. C. vt intra certum tempus. & per eundem in l. j. C. qui accusare non possunt.

¶ Item

Cataldini Tractatus

- q. lxxvij. ¶ Item adde quid si causa intra tempus statutū expediri non potest propter difficultatem probationum, an poterit expediri postea. Bal. in authen. clericus. de episcopis & clericis. & in l. intra utile. de minoribus.
- 45 ¶ Adde, q. si statutum dicat, quod infra q. lxxviii. tres menses omnes causæ decidatur, quod si aduersarius causa testium producendorum qui sunt in longinquis partibus, petat dilationem, quæ ultra tres menses protenditur, an non obstante statuto audietur, & sic post tres menses de causa cognoscetur? dic quod sic, secundum Dyn. & Cyn. in l. fi. C. de adulter.
- ij ¶ Adde, quod not. de offic. deleg. de causis. per Inno. Sed istud, quod dicit Dyn. habet locum quando terminus præfigitur liti: secus si meta præfigitur iurisdictioni: nā tunc non potest prorogari per huiusmodi dilationem. Quod intelligo verum quando altera pars contradicit, sed utraque parte consentiente potest prorogari de tempore ad tempus, ut not. in l. ij. ff. de iudi. ad prædictā l. intra. & l. si cum ipse. de excus. tuto. ubi impedito propter factum iudicis vel aduersarii, non currit dilatio legalis & est solennis lex. l. intra utile. ff. de mino. & C. de tempor. in integ. resti. pet. quæ leges loquuntur in causa civili: idem tamen in causa criminali. C. de adulter. l. fina. quæ est not. ad hoc & dic per Cyn. l. j. in pen. & vlti. q. C. qui accusa. non pos. hęc Bal. ponit in l. si cū ipse. de excus. tuto.
- 46 ¶ Adde, quod propter breuem instantiam possunt omnes ferè termini cumulari. secundum Bal. C. de iudic. l. properandum. in princi. ubi dicit, quod iudex potest tunc statuere terminos in causa ad articulandum, ponendum & probatum habendum, & ad instrumenta producendum, ad excipiendum, replicandum & similia, nec currit tempus inducendi intra quod instantia debet finiri, per illum tex. ibi, qui possit inuito iudice &c. facit extra de excep. c. pastoralis.
- q. lxxx. ¶ Adde quod instantia non currit, si testes accusantur de falso: secundum Cyn. in l. j. C. qui accus. & Bald. in l. fin. C. de fid. instrum.
- 47 ¶ Adde quod ubi lis non contestatur, q. lxxxj. si est in causa instrumentorum non currit instantia: secundum Ang. in l. liti. bus. in fin. ff. de agri. & censit. allegando tamen dicit & Bal. in auth. qui semel. C. quomod. & quando iud. ubi dicit quod a die vltimæ citationis currit, imò dicit quā incipit tractare in meritis causæ: secundum Doct. in l. properandum. §. & si quidem. C. de iudic. vide ibi Bart. & Cyn. Bald. & Sali. in princi. illius legis. & ibi latè domi. Alex.
- q. lxxxij. ¶ Adde an sententia lata post peremptam instantiam valeat, & præiudicet. vide Bald. in l. fin. C. ut intra certum tempus. Tu dic ut per gl. & ibi Bar. & do. Alex. in l. properandum. in prin. C. de iud.
- q. lxxxiiij. ¶ Adde instantia est appositā & etiam pœna iudici, si non expediat causam: ex facto partium potest terminus prorogari: secundum Bal. in l. petēde. C. de tempo. in integ. resti. peten.
- 48 ¶ Adde, quod licet non possit per p. q. lxxxiiij. cū tempus instantiæ prorogari, secundum veram opin. Cy. Bart. & Bald. in l. properandum in prin. possunt tamē partes se obligare per pactum sub certa pœna de non opponendo de peremptio ne instantiæ, & valet obligatio, ut not. Bart. in l. Scius & Augerius. ff. ad legem Falcidiam.
- q. lxxxv. ¶ Adde, quod tempore instantiæ principalis non deducitur tempus compromissi, nec potest fieri prorogatio de partium voluntate, licet secus sit in tempore instantiæ appellationis: secundum Io. And. & Spec. in titu. de iudic. deleg. §. restat vers. sed nunquid de tempore dato ad prosequendum appellationem, an possit prorogari. vide Cyn. & Bal. in authen. ei qui. C. de tempo. appella.
- q. lxxxvj. ¶ Adde ubi iudex non fuit in culpa propter breue tempus sententiarum potest referuando exceptiones, quod not. Bald. in l. peremptoriam. C. sent. rescin. non pos.
- 49 ¶ Adde, quod ubi iudex non fuit in culpa q. lxxxvij. p. nō expediēdo processum, nō debet esse in pœna, & excusatur iudex qui non potuit causam expedire intra tempus statutum. Bald. in l. si ideō. C. de his quib. ut indi.
- q. lxxxviii. ¶ Adde quid si iudex peccat in sub-

subtilitate iuris, & quādo impeditur propter difficultatem iuris vel probationis, an excusetur, vide Bal. in l. ab eo. C. quo mo. & quando iudex. in iij. col.

q. lxxix. ¶ Adde, quod licet sit concessum arbitrium potestati, tamen debet expedire processum intra terminum statuti. Bal. in l. j. §. ait prator. ff. de iure deliberā di. ff. locat. l. si in lege. & ibi Bar. & idē tenet Ang. in l. j. ff. de testamen. milit.

q. xc. ¶ Adde quod iudex non facit litē suā, quando sententia ex nouis probationibus reuocatur quæ sunt in causa appellationis: nō enim dicitur iniuste iudicasse, vt de fide instrumen. cum Ioannes here mita in fin.

q. xcj. ¶ Adde quod rectores possunt aliquos retinere, vt manifestent socios, vel mandatores, vel aliud faciant, quod de iure debeat, & est iusta causa carcerādi. ita dicit Bar. in l. ij. §. diuus. de iur. fisci.

q. xcij. ¶ Adde quod iudex qui non admittit probationes debitas, ipse tenetur. Bal. in l. præscriptione. C. si contra ius vel vtilitat. publi. Item & iudex facit litē suam qn̄ nō examinat testes. l. si qn̄. C. de test.

50 q. ¶ Adde quod iudex non facit litē suā, q. xcij. si non condemnat in expensis, nisi petantur in libello. c. si. extra de rescrip. in glo. j. circa medium. & non est alibi secūdum Nic. de Sicilia. vide Bar. in l. nun quid. de iudi. & Bart. in l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudi. in fin. & ibi do. Alex. latē & in l. iij. §. hoc autem iudicium. de dam. infect. vide glo. in l. si. C. commun. de leg.

q. xcij. ¶ Adde quod in iudice cessat præsumptio turpis quæstus, secundum Bal. in l. nominibus. C. qui accusa. non poss. & in l. si. C. de fideicommiss. liber.

q. xc. ¶ Adde quod licet iudex propter dolum aduersarij causam ante tempus nō potuerit expedire tamē tempus nō prorogatur. Bald. in l. cum non ex eo die. C. quando prouoca non est necess.

q. xcvi. ¶ Adde quod nō videtur corruptus pecunia ille, qui à fœneratore gratis pecuniam accepit. Bal. in l. venales. in fi. C. quando prouocare non est neces.

¶ Adde quod sententia lata per pretium est ipso iure nulla xj. qō. iij. q. xcviij. in gloss. & in d. l. venales. quod

intelligitur in sententia iudicis: secus in sententia arbitri. vide gloss. in cap. cum ab omni de vita & honestate clerica. & vide gloss. in l. ita demum. ff. de arbit. in glo. fi.

¶ Item quod sententia lata per gratiam vel dolum, licet feratur per gratiam vel odium: tamen tenet, vt d. cap. quatuor. sed tunc datur restitutio, vt d. l. venales. & vide in l. seruo inuito. §. cum prator. ff. ad trebel.

q. xcviij. ¶ Item an soluens pecuniam iudici, vt iustam ferat sententiam, possit illam petere. vide xiiij. q. v. cap. fin. Et vide tex. & glo. ibi in l. ij. §. j. ff. de condi. ob turp. cau. & ibi est bona glo.

Item an liceat dare pecuniam iudici, vt ex expediat causam. vide glo. in l. fin. §. j. ff. de condition. ob causam.

52 ¶ Item q. secundū canones non puni-
tur qui dat iudici vt iuste iudicet: secus
secundum leges. xj. q. iij. qui rectē. Item
& pro iustitia consequenda potest quis
se redimere ab iniquo præsīde. xiiij. q. v.
non sane. Item quod iudex qui male iudicauit, ex eodem processu potest puniri
ciuilititer & criminaliter. Bal. in l. venales. C. quando prouoc. non est necesse.

q. xcix. ¶ Adde, quod ille qui conseruat iudicem indemne, si alias habet bonam causam, non intelligitur ipsum corrumpere, nec baratariam committere: cum ipsa iustitia ipsum indemnem conseruet. Bart. in l. si quis vxori. §. si fugituum. de furt. Et an pars eum conseruans indemnem cadat à lite. dicit Ang. quod sic: per l. ij. cum l. sequen. de condition. ob turpem causam. & species corruptelæ est. & idē dicit Bal. in l. j. C. de poena iudi. qui male iudi. si dedisset sibi pignus. Tu vide gloss. in l. ij. de condi. ob turp. causam. in versi. sed hic, quia tunc cum res interuenit, dicitur iudicem corrumpere. arg. ff. de arbit. l. litigatores. §. j. & ij. & quod ibi not. Item quod si potestas ex forma statuti tenetur recipere idoneos fideiussores ab accusato, vel inquisito sub poena & ipse nō recepit eos excusatur si est idoneus principalis, alias secus. ita dicit Bal. in l. j. §. magistratus. ff. de magi. couē.

53 ¶ Adde, quod remotus ab officio pro-
q. c. pter culpam, non debet habere salariū.
dicit

Cataldini Tractatus

dicit Bal. in l. Nefenius. in fin. de excusa-
tutor. in verfi. remouendus. & in l. Meua.
ff. de ann. leg. secundum Iacob. de Aretio.
& quod notat. in l. mancipia. C. de seruis
fugitiuis.

- q. c. j. ¶ Item, quod potestas qui maiorem par-
tem processuum reseruauit successori pun-
nitur: quia non expedit processus. di-
cit Bal. in l. j. §. sciendum. ff. de magistrat.
conuenien. per illum textum qui non est
alibi. & videt. l. prouidendum. C. de decu-
rion. lib. x.
- q. c. ij. ¶ Item, quod officialis cui non est con-
stitutum salarium per rectorem, potest
petere quod per syndicatores constitua-
tur tempore syndicatus. dicit Bartolus in
l. j. ff. de variis & extraordinariis cogni-
tionibus.
- q. c. iij. ¶ Item quod metus factus per fami-
liam potestatis, non presumitur. factus
de conscientia potestatis. Baldus in l. ad
inuidiam. C. quod metus causa.
- q. c. iij. ¶ Item quod electio officialis ante
syndicaretur, non valet. Barto. in l. rescri-
pto. §. si debitores. de muner. & honor.
- q. c. v. ¶ Item quod qui habet liberam pote-
statem in aliquo fiendo, est absolutus a
solemnitate iuris. Bart. in l. alio. ff. de adi-
mend. lega.
- q. c. vj. ¶ Quid autem importent illa verba,
plenum & liberum arbitrium, dic, quod
significant liberam velutatem extractam
a regulis iuris, secundum Bart. in l. si fi-
dentia. §. sicut. de leg. iij.
- 54 ¶ Adde si statutum dicit, quod pote-
q. c. vij. stas possit procedere de iure & de fa-
cto, quod dictum statutum relatum ad
iudicem intelligitur non seruata solem-
nitate iudiciorum, dum tamen per viam
iudicii procedatur sub forma iurisdic-
tionis. vnde non potest totaliter processum
omittere, sed potest omittere modum pro-
cedendi, quia non tenetur seruare solem-
nitates. dicit Bal. in l. j. in fine de euctio.
- q. c. viij. ¶ Adde quod licet detur arbitrium po-
testati quod nullam solemnitatem iuris
teneatur obseruare, quod intelligitur de
solemnitate iuris civilis, non naturalis vel
gentium, vt notat Bartolus in l. si filius
familias. ff. de donationib. & l. j. de testa-
men. milit. vnde non posset propter de-
positionem testium inimicorum condem-

natoriam vel absolutoriam ferre. Qui-
nimo dicit Bald. quod non posset ad sen-
tentiam deuenire ex dispositione testi-
um non iuratorum. l. presbyteri. C. de epi-
scop. & cler. & l. solam. C. de testib. in fin.
Illa enim verba liberi arbitrii importat
vt videatur remissa solemnitas iuris ci-
uilibis, non naturalis vel gentium, vt patet
in titulo de testamen. milita. vbi permit-
titur militibus, vt possint testari quomo-
dolibet, & quomodo possunt, quae sunt
arbitraria, & important liberum arbitrium
& tamen non videtur remissa nisi solem-
nitas iuris civilis, & non solemnitas iuris
gentium, vel naturalis, secundum Ange-
lum in dicta l. filiusfamilias, & vide Bal-
dum in l. vbi pactum. C. de transacioni.
quod si potestas habet, arbitrium proce-
dendi de facto super maleficiis non potest
condemnare reum, nisi quantum iustitia
55 dicit tibi, quod stante statuto quod pro
ij cedatur de facto, intelligitur etiam non
seruata forma iudiciorum, tamen iusti-
tia deesse non debet. ff. de testamen. mili-
tar. l. j. Sed si statutum non dicat quod
de facto procedatur, vbi est praefixus cer-
tus ordo a iure communi, est procedere
iniquiter & male. l. minor. ff. de euctio-
nib. l. si. §. j. ff. quod metus causa. l. j. cum
similibus. ff. de feriis. Vnde dicit Baldus
quod cognoscere iuris ordine non se rua-
to, est ius alterius auferre. allegat. cap. sta-
tutum. de rescript. in ij. hoc dicit in cap.
iniuria de pac. iuramen. fir.

ij ¶ Item etiam dicit in l. si quis in tantam.
C. vnde vi. in pen. colum. quod ultra offi-
cium facit qui facit ordine iudiciario non
seruato.

iiij ¶ Item q. quando statutum dat arbitrium
liberum condemnandi vel absoluendi, &
dictum statutum tendat in praedictum
tertij, debet intelligi de ea libertate, quae
continet in se aequitatem, non quod pos-
sit praeferre iniquum aequo, secundum
Bar. in l. si quis maior. C. de transactio. &
vide quod not. Cyn. de dor. promiss. l. si
eo. & alibi dicit Bald. q. iudex qui habet
arbitrium puniunt, si enormiter laedit par-
tem. C. de pedan. iudic. in rub. Et ideo si
sententia feratur ex abrupto sine debita
causae cognitione, non habet vim senten-
tiae, & ideo in rem iudicatam non transi-
etiam

etiam si non appellatur ab eo: secundum Innocen. de restitutione in integ. cap. ij. in glo. quæ tamen videtur contradicere in cap. ex literis. post princ.

56 ¶ Adde, q. nūquā iniquum arbitriū q. cx. datum intelligitur potestati. l. creditor. in fi. ff. mand. siue detur a lege siue ab homine: vt ff. de pæn. l. hodie. nec intelligitur tunc cognitio remota licet detur arbitrium procedendi, sed videtur subtilitas remissa, secundum omnes, vnde vigore dicti arbitrii voluntarie non posset absolvere condemnatum, nec condemnare absolutum. ff. quod met. caus. l. si cū excep. §. habet. & §. sequenti. Nec posset præteru dicti arbitrii potestas aliquem condemnare de crimine, nisi de crimine constet vt iudici, & nisi data copia defensionis, vt in cap. pastoralis. de re iudi. & in l. iij. §. ad diem. ff. de re iudi. ita dicit Bal. in l. milites. C. de testamen. militar. hoc idem glo. in clemen. sæpè. de verb. signi. quæ dicit, quod potestas cui datum est arbitrium liberum, non potest contra iura & iustitiam condemnare, & voluntate vri, vt l. si quando. ff. de inoffi. test. & de condi. indeb. l. si procu. ff. de dona. l. si filius. de pec. l. qui peculij. ff. mādāt. l. creditor. §. Lucius. ff. de pact. l. contra iuris. & in clem. pastoralis. in fi. de re iudic.

57 ¶ Adde si datur a statuto vel rescripto q. cx. potestas & arbitrium de iure & de facto, intelligitur in ventilādo, non in decidendo. Bal. in l. qui procura. Nec potest aliquid facere contra iustitiam in decidendo. idem Bal. in l. si procura. de condi. indeb. Nam liberum arbitrium non tollit ea quæ sunt iuris naturalis. glo. & Imol. in clemen. pastoralis. de re iudic. Item, quod habens arbitrium procedendi de iure & de facto in maleficijs: non potest condemnare eum, qui offendit bannitū, quem licebat offendere ex forma statuti. Bal. in l. vbi pactum. C. de transact. & vide Bald. in l. neganda. C. qui accus. non pos. vbi dicit plura de huiusmodi arbitrio dato officiali, & quoduplex sit arbitrium. Bal. in l. j. de sacrosan. eccles.

58 ¶ Adde quando statutum dicit quod va q. cxj. leat sententia omni iuris solennitate omiſſa, an valeat prætermisso ordine. Bal. quod sic. in l. prolatam. C. de senten.

Et ibi quid si dicat omni substantialitate omiſſa: quid operentur dicta verba. Quid autem sit solennitas, & quid substantia, vide Bald. in l. etiam. C. de execut. rei iudica. & in d. l. prolatam. Et nota quod aliud est de solennitate aliquid, aliud de substantia: secundum Innocen. in cap. quod sicut. de elect. Et quod licet potestati in procedendo & sententiando detur liberum arbitrium, non posset tamen facere & expedire in vna die totum processum iudicii, vt l. sed & si per prætorem. §. quoties. ff. ex quib. caus. maio. & factus non valet: secundum Cyn. in prima constitu. dige. §. itaque. quasi nō pos. sit esse ponderatum quod est nimis festinatum. Et licet celeritas sit seruanda in sententijs: non tamen talis quæ excludat causam cognitionem, alias sententia est nulla. de re iudi. cap. enim. & vide cap. cum ex literis. de resti. in integ. & glo. in cap. cum Bertholdus. de re iudi. & quod causæ cognitio sit de ordine & forma sententia glo. extra de appel. cap. qua fronte. & vide Bar. in d. l. prolatam.

59 ¶ Adde q. interdum committitur, q. li q. cxij. bere procedatur: & intelligitur contradictione vel appellatione non obstante, vt de vsur. cum in ciuitate.

ij ¶ Interdum dicitur, pro suæ arbitrio voluntatis, & tunc videtur significare voluntatem iuris non regulatam. de excess. præla. c. nimis.

iiij ¶ Interdū dī, prout tuæ discretioni & prout de deliberationi videbitur, ēt importat de discretione & deliberatione prouida & honesta. de accus. sicut olim.

iiij ¶ Interdum dicitur, fideliter, faciatis. & important, quod iuste secundum bonam cōscientiam de appel. c. cū speciali. Host.

v ¶ Interdum, secundum discretionem a Deo traditam tex. in c. latoris. de cleri. excommu. ministran.

vj. ¶ Interdum dicitur, iudicio alicuius. & intelligatur de rigore iuris informato, vt in c. illud. de cleri. excommu. de transla. præla. c. inter. ad fin.

vij. ¶ Interdum remittitur misericordiae alicuius. & intelligitur misericordia æquitate non a rigore informata.

60 ¶ Interdum dicitur, rationabiliter & viij. honeste, & tunc dicitur rationabiliter & honeste.

Cataldini Tractatus

- & honeste fieri, quod sit seruata iustitia. de excess. praela. c. j. De istis verbis, prout tibi expedire videbitur: vide rex. de purga. cano. cap. ex tuarum. quia tantum importat, ac si esset ad arbitrium iudicantis recursus ibidem.
- ix. ¶ Interdum dicitur, facias prout vis, id est, prout velle debes. glo. j. dist. humanum.
- x. ¶ Interdum dicitur facias, quod est regulare. i. quod est rectum & iustum, & non iniquum: vt d. c. j.
- xj. Interdum dicitur, propria voluntate, quid dicitur fieri, quod sit ratione non regulata. xj. dist. c. consequens.
- xij. ¶ Interdum dicitur, prout visum fuerit. i. videri debet, attenta iustitia. xj. dist. catholica. & vt bono viro: secundum Bar. in l. si fideiussor. §. in omnibus. ff. manda.
- xij. ¶ Interdum remittitur aliquid ingenio alicuius. vide iij. dist. denique.
- xij. ¶ Interdum dicitur, a iustitia non discendas. intelligitur nisi discedat ex iustitie discretionem. xj. dist. per totum & c. j.
- xv. ¶ Interdum dicitur, committimus tuam liberationi. xxj. dist. submittitur.
- xvj. ¶ Interdum dicitur, facias ad tui libitum. vide xxij. dist. nulli sacerdotum.
- xvij. ¶ Interdum dicitur, facias vt volueris, vel tibi placuerit. vide xlvj. dist. cum beatus.
- xvij. ¶ Interdum dicitur, prout tibi libuerit. vide lxij. dist. c. plebes.
- xi. ¶ Interdum dicitur, facias tuo sensu, in q. xix. intelligitur de sensu approbato. l. interpretand. lxvij. dist. vti nam. intelligitur de sensu canone non contradicente, vt no. ibi Archi.
- xx. ¶ Interdum dicitur, facias ad tui arbitrium. intelligitur, secundum regulatum ij. q. v. presbyter.
- xxj. ¶ Si committitur iudici vt faciat, prout viderit expedire, ab eo quod facit, non poterit appellari. Io. And. de iura. calum. c. ij. in vj. in nouella.
- xxij. ¶ Si committitur vt simpliciter & pure nulla veritate inspecta procedatur, intelligitur inspecta veritate, omissa iuris subtilitate & rigorositate. quod not. Debet tamen sequi veritatem, & iuris equitatem. vide Bal. in l. nemo. in fi. C. de sent. vbi dicitur, q. intelligitur de veritate, cui ius patrociniatur, & vide quod non sufficit veritas rei, nisi concurrat veritas conscientie. xxij. q. ij. homines. in gl. Et Bal. dicit in l. magis puro. §. ne passim. de reb. eorum.
- 62 in ver. instituat. ¶ Interdum iudex debet semper inquirere veritatem ab his, quos credit esse scire. probabiliter, nec debet esse nimis credulus. Et quando causa committitur veritate inspecta potest iudex etiam in facto supplere, vt in authen. qui semel. C. quomo. & quando iud. not. Bar. in l. ampliore. C. de appel. Et adde quod veritas iuris veritati facti preponderat, quia veritas quae instrumentis legalibus non iuuatur, non dicitur veritas, vt dicitur in l. duo sunt Ticij. de test. rute. & idem Io. And. in c. ordinarij. in ver. eo ipso. de off. ordi. in vj. Iudex enim debet iudicare secundum regulas iuris, vt in prima constitutione digesto. §. j. ibi iuris regulis seruatis.
- 63 ¶ Adde q. princeps potest iudicare veritate inspecta. Et ita quod alias ordo iudicarij seruatus non sit. c. ad petitionem. in fi. de accusatio.
- q. cxlij. ¶ Adde q. non valet statutum tollens facultatem veritatis, de hac clausula & superioribus vide per do. Ang. instit. de a. et i. in §. in bona fidei. circa fin.
- q. cxv. ¶ Adde quando committitur causa sola facti veritate inspecta terminis non seruatis possunt termini substantiales ad arbitrium boni viri, alias iudicis, moderari, & alij substantiales omitti. Imo potest iudex incipere ab articulis, quibus probatis statim procedatur ad sententiam. Ioan. Monac. in c. fi. de here. in vj. in ver. figura. & tenent domini de Rota eorum conclusionem decis. xxiii. quae incipit & tunc quando committitur causa. Quinimo dicunt q. terminus potest assignari ad dicendum contra articulos ad primam diem ad producendum omnia etiam ad primam diem, & ad dicendum contra producta ad secundam diem multitudinem productorum. & praedictum monitorium producendi inuenit primo Urbanus quintus ad imponendum finem litibus, ne fierent immortales, & partes fatigaretur laboribus & expensis. c. finem. de dol. & cont. & de off. ord. vt litigantium. in vi. & c. frequens eo. lib. Dominus vero Aegidius credebatur. quod eo casu si vnus terminus communis

nis assignaretur peremptorius partibus ad proponendū, ponendū & probandum omnia quæ vellent in causa, quod processus valeret: quia totus stylus & rigor iuris, secundum eum, sublati est, quia dicta verba in cōmissione fuerint expressa. Nota bene, quia quotidie fit huiusmodi commissum. Quid autem si dicatur ut de fact. & absque iuris ordine procedatur: quod si paratur plenum præiudicium debet fieri probatio. Spec. de of. iu. §. postremo. versicu. hoc quoque prætermittendum non test. Quid autem si ex forma statuti. ut est. Anconæ, officiales possunt causas terminare de veritate & æquitate, & de facto habito respectu ad veritatem & bonam æquitatem causam decident, non debet appellari sententia, sed præceptum ex decreto. Inno. in c. cōstitutum. de appel. el. ii. cum lata fuerit sine figura iudicii, & iudiciario ordine non seruato. Nam in his, in quibus nō requiritur iudicialis indagatio. proceditur vniformiter, & ordine conuerso, & incipitur a captura. de nou. oper. nunt. l. de pupillo. §. meminisse. & not. C. de actionib. & obligationib. l. elegāter. de iure de liberandi. l. iiii. de acquirenda hæreditate. l. iiii. simile cum venia ætat is impetratur. ff. de in ius vocand. l. sed si hac. §. pen. imo nisi procedatur sine figura iudicii, potest ad compulsionem perueniri absque alia pronuntiatione. C. ad trebel. l. penultim. & interdum illa verba exponuntur sine figura iudicii, id est manu militari: ut l. qui restituere. de rei vendi. Plus dicit Iac. But. in l. si vt certo. §. custodiam. ff. commo. quod si datur arbitrium potestati, q̄ de plano & sine figura procedat, quod nō debet admittere eo casu exceptionem altiore indaginem requirentem. Item dicit Bald. in l. iudices. C. de iudi. quod in summariis sufficit præsumptiua probatio. dicitur enim summariæ cognitio per quam iudicans ad præsumptionem instituit. & interdum sufficit iuramentum. l. thesaurus. ad exhib. & in auth. de exhib. re. §. si vero quidam.

65 ¶ Adde quod vbi iudex ex forma stat. cxvj. cuti vel rescripti habet plenissimam potestatem procedendi & terminandi, prout sibi placuerit vel voluerit, nulla ser-

uata dispositione legis vel statuti, tamen nō potest tollere ius quæsitum parti ex iure gentium vel ciuili vel ex statu. o. vnde non potest tollere ius quæsitum ex præscriptione. Operatur ergo solum illa potestas in solemnitate processus & sententiæ his quæ procedāt principaliter ex officio, ut in dilatione & huiusmodi. vnde de supplere debet ex officio etiam parte non petente, ita dicit Barto. in extrazugan. ad reprimendū. in verbo, videbitur.

66 ¶ Adde quod iudex tenetur ad sum. q. cxvij. ptus litis, si temere inquirat. C. de iudi. l. sancimus. per Cyn. & Bal. in l. non ignorat. C. de fruct. & lit. expē. & in aut. generaliter. de episcop. & cleric. vbi etiā dicitur, quod tenetur ad interesse partis vel reipublicæ, si malum fideiussorem accepit. De primo vide rex. in l. sciat. C. de exact. tribu. & tenet Bald. in rubric. C. de pœna iudi.

q. cxviij. ¶ Adde si statutum dicit, quod extra ordinem possit cognoscere iudex: intelligitur extra ordinem, id est nullo iuris ordine seruato, & q̄ ab executione incoheretur, quod intelligo quando processus cognitio. glos. in l. v. de admittuto.

67 ¶ Adde quod in barataria non habet q. cxix. locum pœnitentia. Bal. in l. & generaliter. ff. de calum. & communiter barataria fit etiam in vno nummo, secundum eum. in l. furti. §. pādū. ff. de infra. Est autē barataria inter maximas causas capitales. l. i. §. i. ff. de falsi. quia ipso iure priuatur officio. l. iudices. C. de digni. lib. xij. not. Bal. in rubr. C. de pœna iudi. vide glo. & Bal. in l. i. §. hæc verba. quod quisque iur. quę incipit, not. in fi. glo. vbi dicit q̄ in causa baratarie sufficit sola promissio. & idem in crimine assassinatoris.

q. cxx. ¶ Adde quod si miles potestatis de eius mandato aliquem decapitauit iniuste, an puniatur ipse miles. De potestate certum est, quod tenetur. in l. iusiur. in fi. ff. ad leg. iul. repe. & fuit determinatum quod non tenetur, quia mandatum in forma iudicii eum excusat, & libelli oblati contra militem in syndicato reiiciendi sunt. facit quod not. Dy. de regul. in cap. quod quisque mādato in vi. & quod not. in l. vtrum. ff. de parrici. & illud verum est licet contrarium videatur, quia exe-

C 2 cutores

Cataldini Tractatus

tutor si videt infam in iustā, nō debet exequi in causa criminali. not. est Innoc. de offic. deleg. c. pastoralis. in glo. & eo. titu. c. cum in iure. cogita.

68 ¶ Adde quando de maleficio constat q. cxxj. per alias probationes, non potest ad toruram deueniri, & assessores qui maleficio liquidato torquent, possunt puniri in syndicato. Torquendus est. n. malefactor nō liquidato crimine, sed pcedentibus indiciis. ff. ad Sillanianū. l. ij. §. occisores. in glo. Possunt tamen torque re, vt indicent mandatores & complices, & hanc causam possunt captare iudices ne redarguantur in syndicato, & sic faciant vt euitent periculum. vide Ang. in l. & si certum. ff. ad Sillanianum. & Bald. in l. j. C. de iuramento calumniæ. vbi ponit an possit torquere illum, contra quē est plane probatum, & quid pro tortura indebite facta, iudex tenetur iniuriarum pro motu iudicis puniendus: non autem similitudine torturæ. Bald. in rubric. de pœna iudi.

q. cxxij. ¶ Adde qua pœna puniatur iudex, qui neglexit facere iustitiam: quia facit litem suam. & si iudicat per dolum, gratiam vel inimicitias, punitur in veram litis æstimationem, & dicitur negligere, si pars instet & petat: alias nō. Quod nota ad statuta quæ imponunt pœnam iudici, si non expedierit intra tempus: q. intelligitur si pars petat. domi. Antonius de Butr. in cap. cum sit. de foro competen. Idem Bart. in l. properandum. §. si autē alterutra. de iud. & in l. quatuor. §. hoc autem. de damno infect.

69 ¶ Adde, ¶ quod potestas non tenetur q. cxliij. de eo quod committit officialis extra officium: nisi per statutum alias disponatur. Bar. in l. debet. nau. caup. stab.

q. cxliij. ¶ Adde, quod sententia lata dolose dicitur iniusta, & tenetur iudex in solidū. Si verō feratur per imprudētiā, dicitur iniqua: & tenetur quatenus religioni iudicantis videbitur. Angel. in l. j. in princ. ff. de iniur. & vide Baldū in l. hac lege. C. de sentent. ex pericu. recit. an & quando iudex possit compellere partes ad eligendum cōsultorem, & deponēdū salarium.

q. cxv. ¶ Adde quod iudex non tenetur sequi cōsiliū, si de voluntate partium

sit assumptus consultor. Ioannes Andr. in c. nullus ex consilio. de regu. iur. & Specula. de requi. consilij. versicu. quid si iudex. tu vide Barto. in l. si conuenerit. de re iudic.

q. cxxvj. ¶ Adde si non inuenitur aliquis qui velit suspendere cōdemnatum: an possit aliquis cogi? glo. quod sic: in authen. de monach. §. monach. C. qui latro. l. j. & ij.

q. cxxvii. ¶ Adde quod tempus præfixum a lege vel statuto ad syndicandum terminandum causas syndicatus, non potest prorogari de consensu partium. Barto. in l. ii. de re iudica. & vide Bald. in l. j. qui fatidar. cogan.

70 ¶ Adde, ¶ quod mulier in causa criminali q. cxxviij. ratione sexus releuatur, vt non detineatur propter inopiam fideiussorū. Sed solum eorum iuramento cōmittitur, vt in auth. sed nouo iure. C. de seruis fugiti. si tamē statuta dicant aliter, seruatur ¶ Item mulier in quacunque causa ciuili vel criminali, personaliter ad iudicem trahi non debet.

q. cxxix. ¶ Item adde Bald. in si tutor. ff. qui satisda. cogan. Si famulus domini potestatis emit carnes: an hæ soluentur per potestatem vel familiarem, alio non docto quod iuerit de mādato potestatis, vel fuerit per eum transmissus.

q. cxxx. ¶ Adde an valeat sententia la parte præsentē & non citata. vide Io. Andr. de elect. c. fi. in vj. in ver. alias. tu vide quod no. Bar. in l. i. ff. de in ius vocan.

71 ¶ Adde Bal. in l. si ea. C. de cōdi. infer. q. cxxxj. quod officialis qui fuit absens cum licētia certis diebus, debet salariū habere.

¶ Adde Ioan. Andr. in titu. de accusatio. §. sequitur. versu. promissit. in additio. vbi dicit, quod si quis promissit iudici præsentare reum ad suam voluntatem sub pœna: ille reus fuit captus per iudicem, & deinde manū eius aufugit. an fideiussor sit liberatus? & dicit, quod sic, si captus fuit pro ea causa, secus si pro alia: quia tunc esset liberatus, nisi fideiussor comparuisset coram iudice, & protestatus fuisset quod habet ipsum pro præsentato. Sufficit enim illa præsentatio, ex quo actualiter præsentari non potest: quia positus est in carcerem. quod est no. & habui de facto Rhegii marchii.

72 ¶ Adde ¶ Bald. in l. post editum. ff. de q. cxxxiij. iudi. quod si lis aliqua durat centum annis super legitimatione mandato rum non perimitur instantia.

q. cxxxiij. ¶ Item quando sunt plures eiusdem nominis: & vnus citatur, & nescitur de quo Bal. in l. eū quē temere. de re iud.

q. cxxxiij. ¶ Adde quod consuluit Bald. in ciuitate Alsisi, quod si ex forma statuti leuantes rumorem si non possunt certā pœnam soluere, debeant capitaliter puniri. Si vnus alium suum inimicum percussit, ex quo incidenter secutus est rumor, quod non habeat locum pœna statuti, quia ille principaliter non intendebat offendere rempublicam, leuando rumorem l. ingenuam. §. in ciuilibus. ff. de capti.

73 ¶ Adde, ¶ quod si schedula citatoria est q. cxxv. affixa ostio de mandato iudicis citari facientis, & statim est leuata, non dicitur competenter citatus. Bal. in l. sed & si pupillus. §. prescribere. de instito.

q. cxxvi. ¶ Adde, quod statutum duplicās pœnas in maleficiis, an habeat locum in verbis iniurijs, vel aliter maledicēdo? Bartol. in l. aut facta. in princ. ff. de pœn. quod not. quia statutum duplicans pœnas in maleficiis, nō habet locum vbi nō delinquitur. de hac questio. not. Paul. de Eleaza. in cle. ii. de pœn. & re. Sed caue quod certa blasphemia & verba iniuriosa debent maleficium appellari, quia glo. dicit, quod verbis fit maleficiū, instit. de obli. quæ ex delict. nascū. in glo. quæ incipit, sed nonne in fi. q. dicit, q. iniuria quæ fit verbo, dī maleficium. concor. glo. in l. ex maleficiis. in prin. de act. & obli. & cū quidā vellet se rueri ex dictis Bart. vix euasit in syndicato, quod blasphemia sit delictum, probatur in corpore. vt nō luxu. contra naturam. prin. in tribus partibus illius text. Item est crimen, quia procedit ex animo. vt not. in l. i. C. si aduers. deli. patet hoc ad sensum, quod blasphemia sit maleficiū, quia aliquid quod in facto consistit, nō cadit in Deum, qui non potest offendi factis, sed verbis, vide & adde quod notat Bal. in l. ignorantia. in fi. C. de crimi. stellio. vbi reprobat dictum Bart. de quo supra.

74 ¶ Adde ¶ an & quando fuga faciat indicium, vel semiplenam probationem.

nem. refert Bart. in l. lege. ff. ad Silla. vbi videtur sentire q. faciat iudicium seu semiplenam probationem. idem Spec. de probat. §. fin. vers. vlti. Quod limitat idē Bart. verum esse. si aufugiat ante formatum processum, secus si post l. j. de bon. eo. qui mor. sibi consci. Dyn. vero in l. in puberibus. de suspect. tur. dicit, quod si crimen est tale, ad cuius damnationē sufficit sola pœsumptio, fuga sola sufficit. d. l. impuberibus. & l. cōsiliarios. C. de assesso. in glo. lib. xi. l. locorum. de omni agr. & in d. l. §. si vero. Sin autem ad damnationem criminis requiritur plena probatio, & non sufficit sola probatio. ff. de requiren. re. l. i. de custo. reo. l. diuus. C. de rapt. virg. l. i. §. i. facit de iura. calum. l. ii. §. quod si actor. & §. sin autem. Oldrad. dicebat, quod si ponitur fuga p crimine, tūc sola sufficit, vt in desertore. l. de ferro rem. de re milit. & l. qui cum vno. §. qui post. & sic posset intelligi. l. eos. de custo. reo quæ de fuga carcerari loquitur. Sin autem non pro crimine, sed pro crimine prioris probationis imponitur fuga, tunc procedit dict. distinctio. Dyn. in d. l. di-

75 uis. dicit, ¶ quod fuga inducit suspicionē sed ex suspicionē non debet quis damnari. ff. de pœn. l. absentem. dicit tamen propter suspicionem posse eum subici tormentis. vt l. iii. §. si autem. ff. ad Silla. q. Iaco. de Bel. non placet. in d. §. si vero p l. i. in princ. ff. de questio. & l. milites. C. de questio. per quas potest requiri, & ad torturam indicia impleri, ideo fuga non respicit directo delictum, sed tutionem personæ. ista fuerunt verba Ioan. Andr. in §. speciei. Bal. in l. bonefidei. de iureiurā. concludit, quod quādo de proprio domicilio quis transfert se ad alienū, tunc facit aliquale indicium satis suspectū nō semiplenam probationē: & quia in hoc articulo varie scribit. Nam Bar. in l. lege Corne. ad Silla. dicit quod fuga facit indicium & semiplenam probationem. Specu. de proba. §. si. vers. vlti. dicit quod per fugam fit probatio semiplena. & alibi idem Bar. dicit, quod fuga suspicionem inducit. l. j. 76 ff. de his qui mort. & c. Bald. ¶ dicit, quod fuga facit qualequale indicium, sed nō semiplenam probationē. Ideo puto dici posse prædicta pcedere qñ ille, q. aufugit,

C 3 erat

Cataldini Tractatus

erat alias male famæ, cōditionis, & vitæ. Vbi autem inquisitus esset bonæ famæ, fuga non faceret indicium sufficiens ad torturam: per not. per Archidia. in questio. ix. decernimus. quia in dubiis interpretamur in benigniorē partem, ut dicit Bal. in d. l. i. bonæ fidei. videlicet, quod nō pro delicto, sed ex alia causa se absenter. & pro hac decisione est qui bene viuit, bonus reputatur. Bonus debet in dubio apud iudicem reputari, & econtra secundum Archid. x. xv. dist. qualis. & probat xvi. q. i. nec mirū de pœn. dist. i. nunquā. Illud addo quod debet etiā eo casu fuga esse certa & manifesta, ut patet ex not. p. Archid. in d. c. decernimus. & de illa constare per testes, quia cū fuga facit indicium, indicia debent plenē probari per testes, vel per vehementē præsumptionē, iuxta not. per Archi. in cap. cum contumacia. de here. in vj. & fuit de mēte Archi. in d. c. decernimus. Et aduertendū, quia nō omnis præsumptio sufficeret eo casu, sed debet esse vehemens, ut dicebā, id est, fortis, & grādis. & sic exponit Archid. istud verbum bene in d. c. contumacia. sic exponitur de purg. cano. c. cum inter sollicitudinem. ver. attendentes. & de si. c. in sinuatū in ff. & in c. literas vestras. in gloss. Imo ex leui præsumptione, probatio accipitur. xxii. q. j. dicit dñs. † Istud addo quod indicia sunt minus quā semiplena probatio, ut not. glo. sing. in l. lege cū probatio. ff. de probat. & tenet Bal. in l. non est verisimile. ff. quod met. cau. In quo autem differat indicium a suspitione, & præsumptione quantum ad maleficia, refert Spec. in tit. de noto. crimi. § ut autē. & plene Io. Cald. in c. nostra. de cohabi. cler. & mul. ii. q. § expeditus. Nec illud prætèrmittendum est, quod fama ex abrupto mōta, non dicitur fama, sed viua vox populi, ut dicit Bal. in l. proprietates C. de probat. & est casus in l. decurionū. C. de pœn. & gl. de consecr. dist. iiii. c. diē. dicit, q̄ fama non inducit probationem, nec partem probationum. Et quomodo probetur quem esse bonæ famæ, vel male famæ, & conditionis, not. in auth. quō oport. Episco. §. quātra. Item fama nō facit probationem, nec partem probationis. de testib. veniens. c. prætèrea. de præs.

sump. illud. §. pœn. de noto. crimin. § fama. ver. quid si agantur. Item propter dicta paucorum, iudex illum infamatū reputare non debet, cuius læsa opinio non existit. dicit tex. in c. inquisitionis. in fi. 78 de accusa. † Nec est quis ex suspicionibus damnandus ff. de pœn. l. absentem. ii. q. j. i. primo suspicio nihil operatur. ff. quod met. causa. l. metum. C. eo. ri. Quinimo bona fama inquisiti suspensionē contrariā euacuat & infringit, quia persona tollit suspensionem. l. eum qui probabile. C. de epis & cler. & c. fin. de cohabi. cler. quia vna præsumptio tollit aliā. l. diuus. de testi. in integ. Illud non omitto, quod suspitio quæ ex fuga inducitur, purgatur per iuramentum. ita dicit Cyn. C. de requi. re. l. j. ad fin. quod est notandum. Et aduerte: quia absentia alicuius in dubio semper debet interpretari in bonam partem, dicit Bal. in l. in bonæ fidei. & l. non omnis. § a barbaris. de re mili. & l. quid si fugitiuus. § apud labeonem. C. de ædil. edict. pro hoc bonus tex. in l. si cum. § si ex iusta. ff. de fidei cōmiss. libe. vbi absentia semper iusta, & ex iusta causa præsūmitur, nisi probetur contrarium, ut ibi tene menti.

79 † Adde, † q̄ statutum pœnale loquens q. cxxviii. de actu vero, habet locum in ficto. de temp. ordi. c. literas. de clerici. non refic. ad audientiam & vbi est eadem ratio in ficto, quæ in vero, statutum trahitur ad casum fictum. dicit Bar. in l. Galus §. quid si is. de libe. & posthu.

q. cxxix. † Adde quod statuta sæpe exaggerant pœnas in vulneribus illatis, ex quibus fit cicatrix perpetuo remansura, & dicitur cicatrix corporis deformatio tex. est in l. locū. in fi. de usufruct. ibi, nec corporis cruciatibus deformare. de tali tamen difformitate debet intelligi, quæ sit ibi perpetuo remansura. Sicur. n. in exaggerantibus talibus cōsiderantur, ut probatur. ff. de iniur. l. prætore. §. atrox & probatur apertius. in l. fi. §. quoties. ff. de q̄dil. edict. & extra de corpo. viti. cap. ij. & in l. quæritur. §. fi. ff. de ædil. edict. & in l. fi. ff. de ser. fug. Et per hoc dicebā in questio. facti apud sanctū iustum, quod nunquā inquisitus potest condemnari de cicatrice perpetuo remansura, ex processu con-

era alium instituto, alias de hoc non con-
firo nec etiam confessato, nisi constet,
quod medici retulerint iudici iudigando
illam esse cicatricem perpetuo remansu-
ram, vt l. semel. & quod ibi per Bar. C. de
re milit. lib. xij. & ff. de vent. in spi. l. j. §. j.
& in proce. digest. §. j. extra de homi. c. si
gnificasti. Non sufficit ergo, quod iudex
intentauerit in processu cicatricē ex vul-
nere perpetuo remansuram, nisi hoc con-
stet ex relatione medicorum iuratorum
seu referentium. Plus dicebam, & de hoc
non staretur dicto vnius medici, nisi esset
de publico deputatus. Sed debent medici
esse plures vt patet ex no. per Bar. in l. si
riza. & l. si. de sicca. & in l. ij. C. de pon. &
au. illa. lib. x.

¶ Adde, quod stante statuto, quod pa-
tr. cxl. ter teneatur soluere legitimam pro
delicto filii delinquentis, huiusmodi sta-
tutum ligat solummodo patres ciues, nō
autem forenses, qui habent alibi domici-
lium, licet in loco delicti facti per filiam
pater domos habeat, & sic consulendo te-
nui apud Maceratam. pro hoc, quod not.
Bal. in l. si qua pœna. ff. de his qui sunt sui
vel alie. iur. & quod not. Bald. in l. in pro-
uinciali. de verb. signi. Ad materiam hu-
iusmodi statuti, quod tempus debeat in-
spici ad videndum valorem patrimonij,
& quid si post solutionē bona sunt aucta.

¶ Item quāta portio possit assignari, cū
possint plures. & quid si soluit nō astrin-
gente statuto? vide Bal. in l. si quis in tan-
tam. C. vnde vi. & adde, quod tale statu-
tū loquens in patre, nō habet locū in auo,
secundum Dyn. & Ray. in l. Iulia. §. hoc
capite. ff. de rit. nupt. per illum tex.

¶ Item adde, quod si statutum dicit, qđ
pater teneatur soluere condemnationē
filii, nō tenebitur soluere condemnatio-
nē nepotis. Bal. in l. si. C. ad Maced.

¶ Item, quod tale statutū non habet locū
in filio bastardo condemnato. Bald. in l.
generaliter. §. cum autem. C. de instit. &
substi. Quod autem tempus inspiciatur,
quando soluit in computanda legitima.
Bal. in l. quanquam. C. ad leg. Falcid.

¶ Item si personaliter semel assignet le-
gitimā, non tenetur plus assignare. Bald.
in auth. si captiui. de epis. & cleri. Et ad-
uerte, quod satis est contra patrem, vt te-

neatur soluere condemnationem pro fi-
lio, dictante statuto, quod filius confitea-
tur delictum, nisi pater reuocet eius con-
fessionem, & probet contrarium, quod
potest, vt est glo. not. in l. ij. ff. si ex nox.
caus. agat. in ver. & forte.

¶ Illud no. quod quando pro delicto filii
fit executio, potest personaliter suo no-
mine per se & per procuratorem omnes
exceptiones opponere. secundum Bald.
in l. seruum quoque. §. publice. de procu-
rat. not. hanc omnia, vt in practica nō com-
tingat errare.

¶ Adde, quod statuta Italiz quæ volū-
t. cxlj. bannitum contumacem pro confes-
so haberi, non comprehendunt ibidem
delinquentem extrinsecus existentem,
vnde si bannitus est extra territorij in-
diciis bannientis, nunquam habetur pro
confesso virtute dicti statuti. ita dicit do.
Ant. de But. in c. proposuisti. de foro com-
peten. quod est not. assignat rationem
quia talem fictam confessionem nō pos-
sunt statuta extorquere ab existente ex-
tra territorium, per not. de foro compe-
t. postulasti. & in c. Romana. §. contrahē-
tes. co. tit. in vj. Pro quo facit, quia con-
tumacia non potest dici vera confessio,
sed ficta, vt not. gl. in c. nullus de presum-
ptio. vnde talis ficta confessio non debet
posse extendi ultra quam se extendat iu-
risdictio bannientis. l. extra territorium.
& quod ibi not. de iurisd. omn. iu. & in c.
ij. de consti. in vj. Nam contumax de iu-
re communi non habetur pro confesso,
sed debet delictum examinari dicit Bar.
in l. i. ff. de requi. re. & l. diuus. & de cust.
reo. quinimo licet statuto caueatur, quod
contumax habeatur pro confesso, debet
intelligi per trinam citationem, nec suffi-
ceret vna pro omnibus. Bald. in l. ij. C.
de consti. pecu.

¶ Adde, quod sæpe statuta loquuntur in
q. cxlij. potestate, & de eo solum faciunt mē-
tionem, quæritur an habeat locum etiā
in capitaneo. ista quæstio debet ad mate-
riam nostri tractatus utilis iudicari, ne
in syndicato capitaneus, seu eius officia-
les possint impediri de aliquo per eos fa-
ctum, cum statutum de capitaneo, & eius
officialibus non loquantur, sed solum de
potestate. Bar. in hac quæst. in l. siue in-

C 4 genua.

Cataldini Tractatus

genus. §. equidem. ff. de tortu. dicit per illum text. in versic. senatu. quod statutum licet loquatur in potestate, tamen habet locum etiam in capitaneo: cum idem habeat eandem potestatem seu iurisdictionem quam habet potestas. Sed posset attentari forte contrarium. quia statuta sunt stricti iuris, nec fit extensio de vna persona ad aliam. ff. de verbo. obligatio. quicquid. Sicut videmus in rescriptis quae sunt stricti iuris. de rescript. cap. ij. in quibus non fit extensio de vna persona ad aliam. de offic. deleg. cap. de causis. Sed teneo cum Bal. & ab eius decisione non recedo, ex quo vna & eadem est iurisdicatio, autoritas, & potestas condemnandi, ut sic consideremus auctoritatem & iurisdictionem, non autem nomina personarum, ex quo eadem & coequales sunt iurisdictiones. Sic videmus in procuratore, praeposito, oeconomo, vicedomino, & vicario, quorum nomina licet sint diuersa, tamen quia coequalis est iurisdicatio consideramus auctoritatem & iurisdictionem. Vnde, quod fit a procuratore censetur fieri a viceoeconomo, praeposito, vicedomino, ut supra probatur. j. q. iij. saluator. de procur. petitio. Secus videtur quando sunt duo, quorum vnus habet vnam iurisdictionem, & alius aliam, & iurisdictiones sunt separatae, & diuersae, & diuise adinuicem, ex eo quia vna iurisdicatio est super certis determinatis causis, & alia est super alijs causis separatis a primis, sicut est in pedaneis iudicijs, qui habent iurisdictionem super certis causis separatis a iurisdictione aliorum ordinariorum. Sicut videmus in iurisdictionibus quo ad temporalia & spiritualia. de iudi. decernimus. & c. quanto & hoc casu condemnatus per habentem iurisdictionem, non potest dici condemnatus per habentem aliam iurisdictionem dissimilem & separaram a prima. Vbi autem plurium personarum est coequalis iurisdicatio, licet nomina dignitatum & officiorum sint diuersa, tunc quod fit de vno censetur factum de alio.

§. 4. ¶ Adde, quod quando duo habent equa q. cxliij. le ius, & est locus praeventioni, si vnus est impeditus, impedit socius, vnde si in ciuitate est potestas & capitaneus

& quilibet habet equalem iurisdictionem in maleficijs, est locus praeventioni, & vacante officio potestatis, alter cognoscere poterit, ut dicit Bar. ff. de adult. l. si maritus. in prin.

q. cxliij. ¶ Adde, quod si sunt pares iudices, & vnus cognoscendo praeventit alium: quod factum ab altero super eodem negotio valet, nisi appelletur Innocen. in cap. cum M. Ferrariensis. de consti. in ver. certe si essent. facit de testi. Ad haec. & videtur casus in l. j. de offic. consu. versic. sane. Punietur tamen in expensis primi iudicis not. Bart. de rescript. ex tenore. de purg. cano. cum dilectus. secus vbi iudiciu esset coeptum per litem contestationem, parte petente se remitti, quia ibi finem recipere debet. l. vbi coeptum. de iudi. ff. de iur. om. iud. l. pen. sed & si post suscepta. Sed si pars non peteret, puto verum, quod ibi not. Inno. quasi tacite fit renuntiatio primae instantiae de consensu vtriusque, tamen expresse posset: ut l. postquam liti. C. de pacti. & quod valet in tacito, valet in expresse. ff. si cert. pet. l. cum quid. Non obstat l. magistratus & quod ibi not. ad municip. quia ibi plures magistratus sustinent vicem vnus, vnde simul debent cognoscere & iudicare. ff. de arbit. l. sicuti. & ibi not. Sed certe. l. j. de officio consu. videtur dicere contrarium in ordinarijs iudicijs, ut nouus iudex non possit, quod alter coepit persequi & finire, nisi ex causa: ut in ead. l. versic. sane. subaudi non proseguendo iudiciu inchoatum coram vno iudice, sed dando nouum libellum: alias si proseguor coram alio, quod inchoatum coram vno esset, inuito aduersario non posset per l. j. de offic. consu. nisi ex causa, ut in d. versic. sane. Sed dando nouum libellum, videtur quod possim repelli per auth. qui semel. cum habeam necesse persistere in veteri querela. & ita intelligit Odo. & Accur. glo. not. in l. filius. §. multo magis. in gl. ibi posita. ff. de inof. testa. Item debet ob stare exceptio litis pendens, ut extra, ut lite pendens. per totum. & quia interest nostra litibus & sumptibus non vexari, quod euenire potest propter varios processus. ff. de minoribus. l. minoribus. ff. ut legatorum nomine caueatur. l. etiam.

¶ Qualiter

q. cxlv. q. Qualiter dicatur membrum debilitatum, vide Bart. in l. j. §. is autem. ne quid i loco public. alias in flumin. public. Cyn. & Bald. in l. si fugitiui. C. de seruis. §. fugitiuis. † ubi dicit, quod amputatio membri est debilitatio totius corporis. Sed debilitatio vnius membri est impedio principalis & proprii officij ipsius membri. vnde oculus non dicitur debilitatus, si quis videret vt prius: licet propter idem sit aqualiter deturpatus. allegat. ff. de adilitio edicto. l. item si filius. pro hoc facit: quia nunc membrum dicitur debilitatum, quando effectus membri primarij non est: sed cessauit: alias secus. l. non solum. de rei vocatione. vide quod notat Ang. in l. nominationem. C. de dectionibus in textu ibi, seruis debilitatus. facit, quod not. C. de vacatione muner. l. iij. §. corporis debilitas. quibus legibus patet, quod membrum dicitur debilitatum, non solum ubi membrum remanet aridum ex toto, sed etiam virtus membri diminuta est.

¶ Que autem dicantur membra hominis. Bartol. not. in l. j. ff. de publi. iud. & Bald. in l. data opera. C. qui accus. non poss. & in authen. sed nouo iure C. de ser. fugi. & in l. non sunt liberi. & ibi etiam Bar. ff. de adilit. edict. & in l. reos. C. de accus. in ij. col. † ubi etiam dicit, quod membra generationis sunt membra quæ habent proprias & distinctas operationes, imo secundum eum dicuntur esse membra valde notabilia: & per quæ saluatur species humana, dicens, quod mutilans illa puniatur tanquam inimicus naturæ, & eo modo quo puniretur si offenderet. l. iij. ff. de sicca. tu vide tex. l. xvj. q. si quis semetipsum abscindat. not. bene, quia vidi alias dubitari in ciuitate Rakanati, cum quidam sclauus sibi præputium abscidisset. & vide. l. omne delictum. §. qui se vulnerauit. ff. de re iudica. & ff. de pecul. l. sed & si damnum. §. sed & si ipse.

¶ Quid autem de oculo, naso, nare, lingua & mammillis mulierum, an sint membra. Bald. in d. l. reos. tenet, quod sic: quia ibi non loquitur. & ibi etiam de barba. De duplici barba habetur iustit. quib. mod. tut. finitur. in princip. vnde si accusator dicit, quod percussit in bar-

ba: intelligitur de pilis in dubio, nec comprehenditur sub statuto, quod loquitur de facie. dicit Ang. in l. item apud Labeo. ne. §. generaliter. de iniur. De labijs, de re, & digito, & vide eundem Ang. in l. ij. de publi. iud. Et an frons dicatur facies. Bal. qd. sic in l. si qs in metallum. C. de po. ¶ Item an collum dicatur de capite. Bal. dicit quod non. c. de capite. nec deberet poena percussio in capite in l. j. §. idem exigitur. de dolo. Et not. quod facies dicitur quid est discoopertum. dicit. c. de iudi. liber. non prosequor ulterius, sufficiat aliquibus superadditis remissis.

87 ¶ Adde, quod statuta loquuntur de vuln. Bal. in l. prætor. §. atrocem. de iniur. vide tex. in l. si seruus. §. rupisse. ad leg. Aquil. & alibi dicit gloss. quia vulnus etiam sine sanguine esse potest. in c. j. de consecrat. eccle. vel altar. Et si sanguis exiit in modica quantitate, non præsumitur de percussione cum sanguine, sed arbitrio iudicis. glo. in c. cum illorum. Ioan. And. in addit. Specu. in titu. de accusatio. Illud no. quod modicum vulnus nullum habet in se delictum. l. id autem. §. proinde leuis. ff. de edil. edict. Et an vulnus sit grauis offensa Bal. in l. magnum. C. qui accus. non possunt.

q. xlvij. ¶ Adde, quod iudices malefactorum in eorum processibus institutis dicunt, quod talis contra alium fecit insultum, impetum, & aggressuram, quid hæc verba importent, necessario est videndum, propterea quæ infra subdā. Insultus enim varie exponitur in iure: & Doct. in hac materia variauerunt. Interdum. n. contra aliquem irruentem ius vocat insultatē. l. si. C. de iudic. Quæq; aggressorem. C. ad leg. Corn. de sicca. l. is qui aggressorem. l. qui de crimine. C. de accusa. Quandoque vocat appetentem, & sic patientem vocat appetitum, vt l. & percussor. §. appetitus. ff. ad Sillaniam. quod ibi exponit gloss. id est inuasus & sic quæq; dicit inuasor. C. vñ vi. l. inuasor. Quæq; patiens est dicit insultatus. l. ite apud. §. pe. de iniur. & hinc descendit nomen verbale, quod vocatur insultus. & in hoc dicit Bartol. in l. respiciendum. §. delinquent. de poe. qd. insultus est in alium saltus. alleg. d. l. is qui aggressorem. & l. j. §. cum amicos. ff. si quadrup. paup. fecit dica.

Cataldini Tractatus

dicatur. Sed in §. cum arietes. dicit. quod insultus est motio de loco ad locum. & in §. delinquent. concludit q. si existens tecum in itinere vel in mensa, vel in alio loco, deuenit tecum ad rixam, non dicitur insultum facere, sed potius proditorie fecisse, vt C. de dilation. l. j. lib. xj. Et certe ex prædictis videtur aliqualem contrarietatem insurgere. Si enim insultus est in alium saltus, non verificatur in eo qui sine saltu, siue contra alium se mouet de loco ad locum. Cuius contrarium dicit Bar. in d. c. cum arietes. Sed aduertendum, quia primo modo dicitur secundum allusionem vocabuli. Secundo modo secundum diffinitionem, & ideo si quis insultando aliquem fecit in eum saltum, facit insultum secundum allusionem, & etiam secundum diffinitionem tamen, & tunc puniri debet de insultu: quia diffinitio præualeat allusioni quoniam sunt contraria, vt l. ij. §. appellata. si cer. pet. ff. de tutel. l. j. de testam. l. j. de acquir. posses. l. j. per Bar. & dicitur interdum facere imperum, vt d. §. delinquent. sed tunc aliter punitur, vt ibi hñ.

38 ¶ Vnde autem dicatur insultus, an possit fieri pedes & eques & quantum est necessesse q. se approximant, vt dicatur fecisse insultum vide Bal. in x. col. quibus mod. feud. amitt. §. vel si. cum simi. ver. dic qd ad hoc quod factus dicatur insultus ad domum siue ad castrum, tunc dicitur factus assaltus, quoniam appropinquat se tamen domui vel castro, quod potest proijcere iaculum & expugnare. Vt tamen omnis cesset dubietas, inquirentes ponunt in eorum inquisitionibus, quod deliberate & appensate mouendo sede loco ad locum, fecit insultum, imperum & aggressuram, quæ tamen ex abundantia apponuntur, vt patet ex prædictis. An autem insultus confundatur cum percussione. Est questio satis certa, de qua per Bart. & Cyn. in l. de crimine. & Spec. de senten. §. ij. ver. sed pone licet. & per Bart. in l. nunquam plura. de priua. delict. per Io. And. in Spec. de homicid. in prin. & ideo non prosequor, quia non expedit. An si plures insultantur ab vno vel pluribus, verum ex persona cuiuslibet insultantis punibilis vel insultati resultet insultus per statutum, vide Bar. de sepulcr. viol. l. iij. §. si ad plures. ff. ad leg. Iul. pec.

q. cxlvij. ¶ Adde quia vidi dubitari quoniam iudex inquit contra aliquos de vulneribus in alium vel in alios illaris. Et addit quod vnus alteri, & alter alteri præstitit auxilium, consilium, vel fauorē. An dicta inquisitio procedat. Bald. in l. ancilla. C. de fur. dicit quod fuit iudicatum qd non. ¶ Adde q. idem Bal. no. C. de donat. caus. mor. l. j. sic & non potest contra eundem procedi de delicto, auxilio & fauore. Bar. in l. qui seruo. §. si duo. ff. de furt. vide ibi.

q. cxlix. ¶ Adde quod licet non teneatur stare ad syndicatū officialis, nisi de furtis, barataria, & illicitis extorsionibus? si condemnauit quendam qui euidenter ex actis non debebat condemnari, & ipsam condemnationem exegit. poterit in syndicato puniri. Et sic fuit Perusij practicum. Angel. in l. si quis. §. cum autem. ff. rem ratam haberi.

89 ¶ Adde si statutum arctat iudicem ad q. cl. diffiniendum causam intra certum tempus, certe secundum Iaco. Butr. si iudici non liquet de causa, & statutum arctat eum, potest dicere, condemnno, si probauerit & absoluo, si non probauerit. Vel condemnno, si ex actis apparet condemnandum & absoluo si non apparet condemnandum. Et hoc fecit Perusij quidam collaterallis, qui dicit, absoluo absolundum, & condemnno condemnandum, prout ex actis apparet. Ita not. Iac. Butr. C. de sent. l. cum iudex. vide Bart. in l. ait preteror. §. j. ff. de re iudic. Sed Bal. dicit q. iudex non debet timere illud periculum, si sibi non liquet de causa nisi se arctasset. ar. l. intra utile. de mino. & dicit quod ista negatiua sibi non liquere de causa, probatur per eius iuramentum. facit. ff. de re iud. l. Pōponius. alias si vni Bal. in l. si de meis. §. recepis. de arbitr. & per illum tex. melius remedium est qd iure sibi de causa non liquere.

90 ¶ Adde quod statuta cōiecter mitigant q. cl. j. pœnas propter pacem habitam, quid si pax facta fuit, & probetur per testes, non autem per scripturam seu instrumentum? dicebam quod sic, quia non est de casibus in quibus requiritur scriptura, de quibus in Specu. de instrumento. edit. §. restat. ver. sed si vnum. per glo. in c. j. de censur. in vj. per notata in l. iij. §. pen. de condict. ex leg. per Bal. in l. j. ff. de pact. & videtur casus

casus in l. in ipsius. C. famil. ercisc. & ibi p. Guliel. licet Spec. de homicidio in ver. & illud. in duobus verbis videatur sensisse contrarium per cap. pactum. de verb. sig. quod non obstat. ut ibi no. per gl. quia non facilius posset fieri fraus. Communiter per statuta providetur, quod de pace debeat extare publicum instrumentum: & tunc Bal. dicit quod producens tale instrumentum non debet detineri, sed statim relaxari, in l. neq; in fi. de in ius voc. q. cliv. q. Item an pax possit fieri absente parte nemine recipiente pro ipsa. Bal. dicit, quod pax non solemnis, qualis est illa que in foro poenitentiali fieri potest, ista potest fieri. pax vero solemnis non nisi interueniente presentia, vel medio organo. ita dicit in l. iii. C. de liber. & eorum liber. Et idem tenet in l. athleta. in prin. de excusatio. tutor. potest dici quod si pax esset necessaria utriq; parti, quia ex omni parte sunt facte iniurie. & tunc talis pax est de natura pacti. l. i. ff. de pactis. Et pactum non potest fieri inter absentes, ita nec pax. Si vero pax requiritur solum ab una parte, quia ex altera parte tantum fuit illata iniuria & tunc non requiritur promissio siue concordia: sed solummodo requiritur simplex remissio facta a passio ei, qui intulit, secundum Speculatorem in titulo de treuga & pace. vers. Item si ex altera & ideo cum ex forma statuti requiritur pax secundo modo. i. remissio iniurie ab offenso. dicendum videtur esse quod in remissione seu liberatione dicitur, quare valet facta, ut notat glo. in d. l. non solum. Contrarium videtur velle glossa quam sequitur Bartolus in l. idem in duobus. §. fin. ff. de pactis. Puto tamen quod si fiat remissio alicui recipienti pro absente, valeat, & acquiratur illi actio, si cedatur non alias iuxta notata in l. huiusmodi. de legatis primo. Et hoc casu quaeratur excommunicato ipso iure. l. rescriptum. in fine de pact. per notata per Bart. in d. §. si liberationis verba. & in l. tale pactum. ff. de pact.

q. i. Adde de syndicato officialium, an q. cliv. possit exercere merum & mixtum imperium: & corporales pro maleficiis poenas imponere officialibus, qui dicuntur deliquisse. Ioan. Andreas quod non, sed potestas succedens dedit hoc facere.

in additionib. Specu. de syndico in rub. q. cliv. q. Adde, quod mulier grauida non potest occidi, vel tormentari. Bald. in l. interpositas. C. de transact.

q. clv. q. Adde quando iudex dat saluum conductum inquisitum assecurando illum ab aliis condemnationibus & processibus contra eum factis. vide Bald. in l. qui reus: de publicis iudiciis. & per Angelum in quaestione sua Bononiensis. per Ioan. And. in titu. de accusatione b. §. sequitur. vers. quid si quis bannitus. per Bar. in l. sed si hac. §. sed si per poenam. de in ius vocat. de resti. spoliat. ex transmissa. & not. in auth. de manda. princip. §. sed neq; in l. conuentionum. ff. de pact. & in l. Papinianus exuli. de minor. & in l. j. ff. ad leg. lul. & per Cyn. de his qui ad eccles. confug. l. presenti. 22. q. j. Noli. 32. q. ii. siue de appell. ex parte. ff. de iud. l. si locus. Et de salvoconductu partis quando possit, & debeat illum dare. vide Inno. in c. i. de offi. deleg. vbi dicit quod si habes inimicum capitalem, qui stat in castro forti, nec possum assumere ultionem: si acculo eum, ut habeat: necesse coram iudice comparere, ut sic possim in via eum occidere. Si ille petat saluum conductum debere partem ad mandatum iudicis sibi dare de non offendendo. Not. tamen quod licet quis habeat saluum conductum, non tenetur ire, & exponere se inimicis capitalibus. de resti. spolia. ex transmissa. ut lit. non contest. c. accedens. el. ii. de rescript. c. statutum §.

92 j. in glo. statutum. in vi. j. Et nota quia securitas perpetua non potest dari, nisi a principe, vel habente in loco ius principis l. relegati. ff. de poen. Temporalis autem dari potest non solum a principe, sed a lege. simile. ff. de lega. ii. & etiam a duce belli. ut d. l. conuentionum. Item ab illis, quibus ex forma statuti tacite vel expresse conceditur, ut not. Bart. in l. fin. de decret. ab ord. faciend.

q. clvj. q. Adde quod habens saluum conductum ut non possit a creditoribus impedi, a principe, & fortius ab alio inferiori. tenetur tamen satisfacere de stando iuri dilatione cum termino salvoconductus expirata: & finita casus est in l. vniuersa. C. de precibus Imperatori offerendis. vbi dicit textus, quod habens dilationem a principe

Cataldini Tractatus

principe tenetur satisfacere de soluendo. Et ibi Baldus dicit quod cautum esset ut in huiusmodi saluicōductibus & dilationibus poneretur, quod nec etiam satisfactio peti possit ipsa dilatione concessa, & saluicōductu durante. Et dicit etiam ibi, quod nisi in rescripto moratorio ponatur clausula, non obstare tali lege, nūquā per dilationē moratoriam concessam per principis rescriptum satisfactio remissa videtur? per glo. in d. l. vniuersa. Quinimo habens moratoriam dilationem per rescriptum principis, vel quod aliter conueniri non possit, tali beneficio non gauderet, imò posset capi & carcerari, nisi satisfaceret de soluendo finita die ipsius saluicōductus seu dilationis concessæ, ut patet ex not. per Bart. in l. si debitori. de iudic. Ut ergo gaudeat beneficio saluicōductus debet interim satisfacere si ab eo fuerit satisfactio petita, ut d. l. vniuersa. Esset enim iniquum si non satisfaceret, quia posset debitor pendente tempore saluicōductus auferre, secundū Bart. in d. l. si debitori. Ad hoc l. si longius. eo. tit. cū nemini sit cum damno alterius consulendum. de electionib. c. ii. in glo. ij. Ne quis debeat locupletari cum damno & iniuria

93 aliena, ut i regula, locupletari. in vj. ¶ Est præterea regulare, quod debitor in diem satisfacere tenetur, si incipit bona sua dilapidare, vel si alias de dilapidatione suspectus sit, secundum Cy. in l. j. C. de hereditate vel actione vendita. & videtur expressum in l. in omnibus. ff. de iudic. ubi rex. clarus, quod qui tenetur ad diem, potest conueniri ad præstandū cautionem hoc idem tenet Cyn. in l. pen. C. de oper. libert. & Dyn. de leg. j. cum res. §. sic itaque. & gl. ff. de condic. ob causam. l. ij. & Bart. ff. de priuileg. creditor. l. si creditores. & ff. solut. matrimo. l. ij. & l. diuortio. §. interdum. eo. tit. Aduertendum autem quod talis satisfactio fideiussoria esse debet & non nuda, secundum Cyn. Bart. & Bald. in l. vniuersa. ne sit vanum consiliū illius. l. ut dicit Bart. in d. l. si debitori. & Cyn. in d. l. ij. C. de hered. vel actio. vendit. & ita de facto dixi consulendo in ciuitate Firmana. in q. saluicōductus concessi, per dominum Camerarium domini Papæ Loyfio de Florentia, cum impe

diretur corā curia potestatis à certis eius creditoribus. Tenui enim quod nō posset iudex in syndicatu impediri, si habentem saluum cōductum cogeret ad satisfaciendum creditori dilatione saluicōductus finita.

94 ¶ Adde quod in corpus mortuum nō q. clvij. fit executio. Cyn. in l. ij. qui test. face. poss. Vnde si ille qui debebat suū spondi, fecit se toxicari: corpus suum mortuum non debet mitti ad furcas, secundū Cy. ibi, sed dic ibidem q. est in arbitrio iudicis, quia illud est corpus pœnæ. facit qd. not. in cle. j. de pœnit. & remiss. Adde q. idem dicit in l. j. C. qui accusa. non poss. ubi dicit q. corpus mortui non potest furari, nec in eum habet locum pœna furti, nec potest vulnerari nec percuti, ut habeat locum pœna de vulnerato: quia corpus hominis mortui ad nullum est vsum ut ff. de in lit. iur. l. in actione. & l. plane.

95 ¶ Adde q. si percutitur aliquis volēs, q. clviij. an potestas possit procedere. vide tex. in l. lex Cornelia. §. plane. ff. de sicca. & l. qui ceru. §. si ad leg. iul. de vi pu. & in l. j. §. vsque ad eo. de iniur. vide omnino Bal. in x. col. de lege corn. C. si inter pares. ubi mirabiliter loquitur an quis posset se committere in aduersarium. vide ibi & not. hoc propter pacem quæ sit Romæ. ubi offendens se ponit in manibus offensis, ut de eo recipiat satisfactionem, & vindictam. de qua pace not. Ang. in l. sed si vnus. §. prætor ait. de iniurijs. c. contingit. el. j. de sent. excom. ubi non potest quis se ponere in manibus inimici, quin ipsum percutiens si est clericus sit excommunicatus.

96 ¶ Item an vulnerans seipsum puniatur q. clx. rur pœna pecuniaria statuti imponētis pœnam ei qui aliquem percutit. vide in Spe. de pœn. §. j. ver. ij. quæro. & ibi plenè per Io. And. in addi. & vide quod idē Ioan. not. de senten. excom. contingit. el. j. ubi ponit an feriens in seipsum pœnam incuriat. de percutiente seipsum, vide in l. omne delictum. §. qui se vulnerauit. de re milita. & in l. ij. §. sic autem. de bon. eo. qui mor. sibi consci. ff. de pecul. l. sed si damnum. §. sed si ipse. de adil. edict. l. cū autem. §. excipitur. de corp. vitia. c. ij. & c. ex parte. xlv. discip. si quis abscederit. vide

vide Bart. in l. si seruus. §. si. de poeniten. Quid autem se ipsum occiderit. an bona debeant esse hæredis vel fisci. vide plene per Cyn. C. qui testa. face. poss. l. j. & ibi qualiter puniatur si præuentus non potuit se occidere? Et circa hanc materiã vide. xxiiij. quæstio. v. cap. placuit. & ibi habes quod non sunt sepeliendi. nec pro illis est orandum. vide xlv. dist. si quis absceiderit. & cap. seq. & c. non est.

97 ¶ Adde quod licet quis non possit de q. clx. delicto. nisi in loco ubi forum sortitur. puniri. C. ubi de crim. agi oportet. l. j. & ij. Tamen propter furtum factum in vno loco. ubi existit deprehensus. si alibi quã plura furtu fecit. poterat ibi puniri. quia furtu alibi facta aggravat delictum. ut tãquam publicus & famosus possit suspendi. secundum Dyn. & Bar. in l. si cui. §. si. de accusa. & Bald. in auth. sed nouo iure. C. de fer. fugit. allegat pro hoc Bartol. de episcop. aud. l. iij. circa princip. ubi delicta iterata grauius puniuntur. C. ad leg. iul. de vi. l. seruos. ibi pluralitas delictorum etiam diuersis temporibus commissorum auget poenam. ad idem l. j. C. de superin dicto. in ver. pfeueret. lib. x. & C. de fer. fugit. l. quicumque. de poen. l. capitalium. §. solent. & j. q. j. cito. xv. q. viij. is qui. ubi dicit glo. quod delictum iteratum grauius punitur. præsertim furtum. Sic iteratio delicti inducit iterationem. seu multiplicationem poenæ. in clemen. j. de priuilegiis. in glo. super. vers. vel aliquid. & in Specu. de senten. §. ij. vers. sed pone in statuto. Ad idem facit quod famosus in vno loco. ubique est famosus. ff. de posthu. l. ex ea causa. de capi. dimi. l. tutelae. per Cyn.

98 Sic excommunicatus vel suspensus in vna ecclesia. est excoicatus ubique. q. v. unde hæc qualitas. furtu alibi commissum aggravare. 4. videtur. ut possit ubique suspendi sicut infamatus de eo genere delicti. puta de furto. vel barataria. secus si de alio genere. puta de homicidio: quia homicidium non aggravat furtum. nisi fiat simul cum furto. & talis furca suspenditur. C. de accusat. l. si quis homicidij. pro hoc facit quia ille. qui post poenitentiam deliquit. ita priuatur gratia post sequens delictum. ac si nulla peccata dimissa fuissent. de poen. distin. j. fratres. Sed

certè hæc opin. Bartol. cui etiam alludit Bal. est plurimum rigorosa. & iudex debet potius seruare misericordiam. quam rigorem. xlv. dist. disciplina. de transactio. c. fina. Sunt præterea plures casus in quibus rigor temperatur. de quibus in fi. de sen. excom. in gloss. rigor hoc. Præterea hoc dictum aliorum doct. habet auctoritates discordes. de quibus Bar. & Bal. non habuerunt recordium. quoniam Io. And. tenet contrarium in Specu. de furt. in additione quæ incipit. famosa est.

99 ¶ Alia ipsius quæstio. ubi dicit quod quæ fecit in duabus ciuitatibus duo furtu sine pena. aliud furtu fecit in alia & capitur: an puniri debeat ut famosus. & dicit quod non. cum in illa ciuitate commiserit solus vnum furtum non potest dici famosus. unde. debet potius fustigari. iuxta not. in authentic. sed nouo iure. Hanc eandem opinionem secutus fuit Iacob de Bel. in auth. ut nulli iudi. §. si quis vero comprehensorum. ubi dicit quod si aliquis est accusatus hic de aliquo crimine. & confessus est se alibi commisisse plura eadẽ crimina extra territorium iudicis. coram quo accusatur de illis criminibus extra territorium commissis: & propter delicta alibi commissis non poterit hic puniri. Profecto hæc opinio æquior visa est iure tam grandi. ubi de vita hominis disputatur. quia ubi sunt opiniones illa est eligenda quæ maiori nititur pietate: xv. quæstio. vii. episcopus sacerdotibus & Bal. dicit quod ubi sunt opin. magistrorum standum est illi. quæ sapit aequitatem potius quam rigorem. ita dicit Bal. in l. i. ff. de offic. quæsto. Fortificatur hæc decisio ratione. quia pro vno furto non dicitur quis famosus. l. capitalium. §. famosus. de poen. sed debet aliter castigari. ut dicit gloss. in c. inter alia. de immu. eccle. vers. si. nisi publicus fuerit latro. & not. in auth. sed nouo iure. Quinimo dicit Ang. in dist. §. famosus. quod ipse non intelligit famosum latronem. licet furetur assidue. nisi cum armis aggredietur. aut vi auferat. per l. empto. §. aduersus. de sepulchro vio. Plus dicit Bald. in const. de pace iura. firm. §. si iniur. quod multis paruis furtis non debet quis tanquã famosus suspēdi. allegat glo. & Cy. C. de

Cataldini Tractatus

C. de furt. l. apud antiquos. in glo. fin. Fa-
 teor tamen quod pro illis furtis parvis
 posset furti conueniri, vt dicit Bald. in d.
 l. apud antiquos. in fi. sed tamen pro hu-
 iusmodi furtis non efficeretur quis fa-
 mosus, vt possit furca suspendi, secundum
 Bald. in d. §. iniuria. Vnde aduerte bene
 tu iudex malefactorum in formandis p-
 cessibus: quia debes dicere quod violent-
 ter, & cum armis, & palam rapuit vt quis
 dicatur famosus. Vnde si dicatur sim-
 pliciter quod furatus fuit: poena huius
 delicti non est capitalis, secundum Fran-
 de Alber. in quodam suo consilio quod
 incipit: Primo reuoco in dubium & cet.
 allegato in authentic. vt nulli iudi. §. fi.
C. de furt. l. fina. Nec obstat secundum
 eum de pac. in ra. firman. §. si quis quin-
 que solidos. vbi videtur dici, quod pro
 furtis quinque aureorum quis videtur
 suspendendus, accipiendo solidum pro au-
 reo: vt l. quoties. **C.** de suscep. & archa. q.
 illud est verum in eo qui furatur rumpen-
 do publicam pacem, & ita debet intelligi
 ille §. ratione subiecte materię tituli sub
 quo positus est, vt in j. constitutione. **C.**
 §. quibus. ff. de in diem addict. l. impera-
 tor. quia legum correctio est euitanda: &
 vbiunque potest aliter dici non est in-
 ducenda. l. correctio: vt no. in l. j. §. si is qui
 edicto. ff. de dam. infec. Pręterea si ille §.
 intelligeretur aliter, adhuc dici potest q.
 ei sit derogatum per contrariam consue-
 tudinem totius Italię longissimis tem-
 101 poribus obseruatam, † quoniam pro
 furto primo alia poena quā capitalis im-
 ponitur, maxime in furto parue quan-
 titatis. Et quando consuetudo habet an-
 te se ipsam contrariam consuetudinem
 qualiter fuit & est fieri consuetum, tunc
 consuetudo derogat legi: vt in cor. quib.
 mo. na. effi. sui. §. pen. not. in procem. inst.
 & in l. rem non nouam. **C.** de iudi. & in
 decre. j. dist. leges. in glo. Illud quod dici-
 tur, quod publici & famosi latrones sunt
 furca suspendendi, est verum quando agitur
 de latrocinio. nam latrocinium est illud
 propter quod ita acriter punitur: non so-
 lum personę conditio. Et ita loquitur. l.
 capitalium. §. crassatores. & §. famosos.
 Sed cum nullum latrocinium obijcitur:
 tunc secus dicendum est. nam latrocinium

est prius latere, deinde palam & vi rape-
 re, vt dictis iuribus, vt not. in d. l. hostes
 de verb. sig. Et licet aliquando glo. dicat
 q. multiplicitas delictorum reddit furem
 famosum & publicum, ita quod facit es-
 se latronem. Tamen deuiant a veritate,
 nisi quando delictorum multitudo ita
 obijcitur, quod de eis simul & semel ve-
 nit puniendus, & ita intellexit Odo. fre.
 & scripsit in tit. qualiter fiat accusatio,
 sed quando non obijcitur multiplicitas
 furtoꝝ, quod de eis veniat puniendus
 vt famosus. Et fuerunt hæc verba Fran-
 de Albe. in dicto suo cons. ex quibus pa-
 tet responsum ad dictum Barto. in d. l. si
 cui. §. si. & Bald. in auth. sed nouo iure. &
 sic dicebam de facto ad liberationem cu-
 iusdam capti pro furto, qui aggrauabatur
 ex confessione aliorum furtoꝝ alibi
 commissorum. & tandem euasi. tene meti.
 102 † Adde quod assessores ducentes te-
 q. clxj. stes vel malefactorem ad funem, nō
 aliter ligando, dicuntur eos leuiter ter-
 rere. l. ita apud. §. quæstionem. in ver. le-
 uis territio. ff. de iniur. vbi dicit Ange. q.
 postquā sunt ad funem, putat esse terro-
 rem cadentem in constantem virum, &
 sic confessio diceretur tunc metu tormen-
 torum extorta. l. interpositas. **C.** de trā-
 sac. sufficit enim iste terror proximus. l. ij.
C. de iniur. & not. bene quod sicut non
 licet retinere & denegare alimenta vt
 cōfiteantur, vt no. glo. in d. §. quæstione.
 secundum Franci. & Cyn. Et probat iste
 tex. quod qui pugnis percutit, nō dicitur
 verberare. & sic non incidit in poenā sta-
 tuti de verberante.

103 † Adde quod carcer dicitur mala
 q. clxij. mansio: & appellatione quæstionis
 continetur: vnde si ille qui fuit de prioribus,
 non potest torqueri ex forma statuti,
 vel potestas sine licentia prioris non
 potest quem torquere ex forma statuti,
 nec poterit poni in carceribus sine dicto
 consensu: nec carcerari is qui fuit de prio-
 ribus. & hoc tenuit Vbertus de Bobio.
 quem sequebatur Rayner. ita dicit An-
 gel. in d. l. apud. §. quæstionis. per tex. ibi,
 malam mansionem. quod intelligit ve-
 rum, quando carceratur cum denega-
 tione victus, vel si victus ponitur in carcere
 loco poenę: vnde nimirum si continetur
 appel-

appellationis quæstionis. Secus si solum ponitur in carcere ad custodiam, quod apparet quia non est incipiendum à quæstionibus, & tamen incipi potest à positione in carcere, ergo non est quæstio secundum Angel.

q. cxij. ¶ Adde quia statuta communiter puniunt certa poena blasphemantes & maledicentes Deum vel sanctos, & super hoc quæstiones variæ sæpe occurrunt, vt non contingat iudicem errare, & in syndicatu teneri.

104 ¶ Primo sciendum est, quod quandoque est differentia inter male dicere & blasphemare. Nam proprie blasphemia est omne id finistrum quod alicui optatur in futurum. Maledictio est de præteritis & præsentibus vt patet in litem apud. S. ait prætor. in tex. vbi autem maledictum de quo per Bart. in l. ea. S. conuicium. in versicu. ex his apparet. Itē sciendum est quod Deum blasphemant qui faciunt scelerata iuramenta, & debent capite puniri, nisi de alia poena prouisum est per statutum. Bald. in l. iureiur. Item sciendum quod quicumque dicit verbum iniuriosum vel contumeliosum contra Deum, dicitur blasphemare. Bald. in l. j. C. si quis impera. maledixit. vbi dicitur non solum blasphemia, sed omne verbum importans contumeliam. An autem dicatur maledicere vel blasphemare ille, qui dicit, de asina de Dio. dicit Bald. in quodam suo consilio paruo posse dici prima fronte quod sic, in auth. vt non luxu. contra naturam. & in ij. de maled. & not. in l. j. C. si quis imper. maledixit. xxv. dist. qualis. Contrarium tenetur ex communi vsu loquendi, & quod ista verba sunt potius verba iniuriosa & contumeliosa quam maledicere probatur. ff. de hæredi. instit. l. quoties. S. si quis nomen, secundum intellectum Roge. Non omnis ergo contumelia est blasphemia, vel maledictio, maxime secundum communem vsu loquendi. Ita dicit Bald. in consilio & non plus.

105 ¶ Secus tamen puto si quis diceret per la potta; o per lo culo, quæ diceretur blasphemia, & qui blasphemat maledicere videtur, secundum Bart. in d. S. prætor ait. & in auth. vt non luxu. contra naturam. S. & quoniam quidem. Amplius dicit Petrus de Perusio in quodam suo consilio paruo, quomodo sumatur blasphemia quod quando statutum non exprimit specialiter per quæ verba inducatur blasphemia, oportet recurrere ad ius commune. secundum quod blasphemia sumitur multis modis. Primo quando Deus contem-

nitur. xxxij. quæstio. v. cum apud. Secundo sumitur pro maledictione, secundum quod Mo. not. alibi. vt à maledictione puri esse debemus. 34. q. 4. si igitur per quem text. constat quod blasphemare & maledicere ponuntur pro eodē. Item blasphemus dicitur prout habetur. 23. quæst. 3. cap. quando vult Deus. & alibi. Et de poena blasphemantium Deum, beatam Virginem, & sanctos, recurrendum ad cap. j. & ij. de male. & ibi quod omne maledictum de Deo & de sanctis est blasphemia. Et per illum text. manifeste apparet quod maledictio Dei sumatur pro blasphemia. & alibi scriptum est. si quis in spiritum sanctum blasphemiam dixerit, neque in hoc seculo neque in futurum remittitur ei. 25. distinctio. qualis. Et alibi dicitur blasphemus qui Christum blasphemat. de iudæ. c. i. & ij. & cap. cum sit. Ex quibus iuribus euidenter apparet, quod maledicere & blasphemare sumuntur vniformiter. licet ergo statutum non exprimat per quæ verba blasphemia inducatur, tamen generalia verba statuti loquentis de blasphemate & intelligimus & interpretamur secundum ius cōe. Pet. de Perusio in dicto suo consilio.

106 ¶ Adde, quod ex maledictione quis infamatur. 23. quæstio. 3. qui negligunt. nam maledicti regnum Dei non possidebunt. 21. distinctio. denique. Et maledictum reddit super eo, qui misit illud. 11. quæstio. 4. illud. De iure civili poena blasphemantis est vltimum supplicium vt in authen. vt non luxu. contra naturam. S. & quoniam quidem. de iure canonico vide de maledi. cap. fin. & 22. quæstio. l. si quis per capillum. vbi dicitur, quod blasphemans Deum, vel Virginem Mariam, seu sanctos arcetur ab ingressu ecclesiæ cum corrigia ad collum, & non habet pallium neque calciamentum, & debet quorumlibet duorum vel trium saltē vnum recipere pauperem, & si non potest commutabitur in aliam poenam. Si autem poenitentiam non vult facere, punitur pecuniariter. Quid autem sit blasphemare vide 23. quæstio. v. qui caput. & vide quod not. Bald. in l. prius. C. qui accusa. non poss. vbi dicitur quod blasphemans Deum est hæreticus. & an possit fieri pax de blasphemia, vide consilium Bart. quod incipit, minister fratrum minorū. & vide in conclusionibus Bald. fol. 31. in fin. vbi aliter tenet. pro quo consilio Bart. vide quod scripsit Ioan. And. de instru. edit. S. nūc vero aliqua. in additio. Spec. in ver. item pone cum quidam.

107 ¶ Adde, an iudex teneatur de mortuo in tor-

Cataldini Tractatus

- q. clxiii. tormentis: vide quod not. Bar. in l. de quaestio. de quaestio. vbi distinguit an iudex excessit modum consuetum qui debebat adhiberi secundum qualitatem personarum, & tenetur: alias secus. & vide Cyn. in l. grauius. C. de adult.
- q. clxv. ¶ Adde quod iudex qui non potest supplere in aliquo casu: si non supplet non facit litem suam; potest tamen appellari. Specula. de offici. iudic. §. impedit. versicul. quid si iudex ita dicit Bald. l. non quicquid. de iudic.
- q. clxvj. ¶ Adde quod iudex malefactorum qui coegit fideiussorem ex eo quod non poterat habere principalem, potest postea reum cogere ad reddendam pecuniam fideiussori. casus in l. cum eorum. C. de sentent. secundum Bald. & est casus secundum Guil. in cap. cum vendente. C. vbi causae filic. & ita tenet Bald. ibid.
- 108 ¶ Adde, quod iudex potest, moueri q. clxvij. etiam ex his quae non apparent ex processu, si viua voce ipse audiuit per glo. in l. quoties. §. si. ff. de prob. ita dicit Bald. in l. j. C. de indi. liber.
- q. clxviii. ¶ Adde quod iudex non tenetur, si denegat aliquid quod poterat ab aliquo aequae commode postulari. l. iij. §. si tam vicinum. de damn. inf. & per Bartolum.
- q. clxix. ¶ Adde quod illa verba iudicis, admitto in quantum de iure debeo; & similia, nihil operantur. Bald. in l. si quando. ff. de leg. j. vide Bald. de negot. gest. l. j. in fin. vbi dicit, quod idem est dicere, non admitto, quod, reijcio vel denego. Et adde circa hoc quod not. Bald. in quodam suo consilio qui quaerit si iudex dicit, non admitto nisi in quantum de iure debeo: an dicatur admissum, vide Ioan. de Imol. in l. si quando. de legat. j. quod dicta verba bene operantur.
- q. clxx. ¶ Item quod in poenis iudex debet sequi consuetudinem, sicut legem, scriptam. Bald. in l. & si seuerior. C. de infami.
- q. clxxj. ¶ Item adde quod si iudex non potuit facere integraliter punitionem; quia non habebat iurisdictionem; an superior possit poenam supplere? Bald. in l. j. C. de spor.
- 109 ¶ Item ¶ an iudex qui non habet iurisdictionem vel cognitionem, nisi usque ad certam summam, possit delinquentem coram se ultra illam quantitatem punire? Baldus in l. j. de spor. vide Innocen. de offic. delegat. cum simil. vbi dicit, quod si iudex ultra suam iurisdictionem procedit, & nihil sibi opponitur; videlicet sententia nisi esset error expressus.
- q. clxxiiij. ¶ Adde quis iudex cognoscit de delicto commissio in confinio duorum territoriorum. Bal. in l. ij. C. vbi de crimi. agi oportet. & in l. si quis ad declinanda. de episcop. & cleri.
- q. clxxiiij. ¶ Adde si iudex qui de decem tantum, poterat cognoscere, & iudicauit de viginti an valeat sententia in decem, vide in regula earum fiunt. de regul. iur. in vj. & ibi remis. & vide Bald. in l. certa ratione. C. quo. app. non recip. & vide in sim. Bar. in l. graece. §. il. lud. de fide instru.
- 110 ¶ Adde, quod iudex ratione casuum emer q. clxxv. gentium potest leges transgredi. Innocen. de conslit. capit. j. & Bald. in l. & si seuerior. de infami.
- q. 176. ¶ Item quid si vni committitur causae pupillorum, alij causae a x. libris, supra si pupillus habet causam a decem libris, infra quis iudex debet cognoscere? Et quid si committuntur vni iudici omnes causae cuiusdam hospitalis? vide Bald. in l. j. §. vbi autem. C. de cadu. tol. & Bar. in sacris. C. de proxi. sac. feri.
- q. 177. ¶ Item si iudex aliquid facit in casu in quo statutum dicit: Si iudici videtur, non potest appellari ab eo, quod iudex facit; vt not. Innocen. in cap. fin. de ferijs. & Bald. in l. cessante. C. quomodo & quando iudex.
- q. 178. ¶ Item quod iudex debet moderare salarium notariorum & aduocatorum. de re scri. statutum in versicul. officium. in vj.
- q. 179. ¶ Adde quod si iudex capit delinquentem in alieno territorio iudex in cuius territorio, fit captura, potest repetere reum captum. de verb. sig. ex parte. el. j. & in l. quid sit fugitiuus. §. item apud. cum glo. de edil. edict.
- 111 ¶ Adde, quod si iudex viderit & sibi con q. clxxx. stabit de subornatione testium vel eorum utilitate, non debet sequi eorum dicta, etiam si non excipiatur. Innocen. de re iudi. c. causam.
- q. clxxxj. ¶ Adde, quod quando iudex inquit ad promotionem, vel querelam alterius contra alium de delicto, & iudex inquisitum propter legitimas defensiones vel propter probationum penuriam absoluat, vel alia de causa, semper debet ad illum ad cuius promotionem, inquisitionem, vel querelam fuit inquisitio instituta, in expensis condemnare. not. de dolo & contuma. cum dilecti. in gloss. fina. quae dicit quod in causa criminali siue agatur per viam denuntiationis, siue accusationis, siue inquisitionis, locum habet condemnatio expensarum. Nec videtur sufficere poena talionis, quia condemnatio expensarum non est poena seu interesse respectu rei familiaris, vt not.

not. de rescript. c. fin. de elect. c. j. in vj. versic. hanc pœnam. in fin. Et sic propter causam criminis, vna per aliam non impeditur. C. quando ciuil. actio. l. j.

112 Item ꝑ pœna talionis infringitur propter calumniam, & sic propter extrinsecam causam: & sic propter diuersam causam: & ex eodem delicto punitur dupliciter. ad quod de crimine fal. capitul. j. quod verum intelligit & fatetur Antonius de Butr. in dict. capit. cum dilecti. in quantum glos. dicit ibi condemnationem expensarum locum habere in causa inquisitionis, verum est aliquo specialiter prosequente inquisitionem, cuius interfit, vt not. Specula. in titul. de expens. §. j. secus si iudex ex officio suo procedit infamia precedente, quia tunc ex debito officij inquirat etiam de necessitate. ad hoc de officio delegat. ad arbitr. in vj. Et quod ibi not. in vltim. gloss. ad hoc. C. qui accusa. non poss. l. j. vbi tutor per necessitatem officij accusans, excusatur à pœna calumnie, & quia non debuit ius reipublice dimittere indetensum, quod timore forte expensarum dimitteretur. Illud de petitione hereditatis. Item quia metus propter famam habuit iustam causam litigandi, quæ excusat à condemnatione expensarum. c. j. in fine. de electio. in vj. Et sic consuli in ciuitate Firmana pro ser Francisco, inquisito de diffamatione ad querelam alterius, quia iudex debebat querelantem in expensis condemnare, si delictum non probetur. tene menti, ne si iste casus contingeret in syndicato valeas impediri.

113 ¶ Adde ꝑ si statutum punit accusatorem q. clxxxij. certa pœna, si in probatione accusationis deficiat, an dicta pœna habeat locum in denuntiante? Et est vtile scire propter inquisitiones, quas faciunt iudices de delicto ad denuntiam alterius. An si dicta denuntiatio non probetur, veniat denuntiator puniendus pœna statuti, ac si accusasset. In hoc articulo videtur probabiliter dici posse, quod non. quia statutum loquitur solum de accusatore non probante. per textum, in l. qui cum maior. accusasse. de bonis libertorum. vbi litera dicit: accusasse eum dicimus qui crimina obijcit, & causam perorari vsque ad sententiam efficit. ceterum si ante quieuit, non accusauit. concor. eodem titu. l. in seruitutem. §. petijisse. & facit in ratione sui. capit. si tutor vel curator, vel magist. l. j. Potest enim iudex ad solam denuntiam nulla instituta accusatione procedere. l. ea quidem. C.

de accusat. C. de custo. reo. l. in quacunque. in principi. C. de sepulchro viola. l. antepenultim. non enim potest denegari quin denuntiatio differat ab accusatione, quia prima in scriptis non exigitur, secundum Cyn. in dict. l. ea quidem. & Bart. in l. diuus. de custo. reo. Secunda sic, vt patet. ij. questio. viij. quia scripsit. in c. qui crimen. Contrarium est verius, & de iure dicendum videtur pœnam præfixam per statutum non probantibus accusationem institutam, locum habere etiam in denuntiatore. & ita fuit de facto terminatum in ciuitate Rhegij per Guliel. de Suza. & Roman. de Romangis attestantur in eorum q. statutorum per l. cum patronum. §. j. de iure patr. vbi est text. expressus, quod qui detulit, dicitur accusasse, cum idem sit effectus quo ad punitionem delicti. ff. quod quisque iur. l. j. in fi. et l. fi. §. docere. ff. ne quis eum, qui in ius voc. & huic decisioni adhaesit expresse Ioan. And. in addi. Specula. de denunt. §. j. in addi. j. vbi eandem de refricat questio. Item ille, ꝑ qui in denuntiatione probanda defecerit, calumniari præsumitur sicut accusator. extra de accusatione. c. cum dilectus. de calum. c. j. ff. ad Turpillia. l. j. §. cal unari. & bene facit. C. de calum. l. si quis se ibi, dum dicit, adeat potestatem aut libellos offerens, aut querelas suas apud acta deponens. ad idem. C. de sepul. viol. l. pen. vbi querela contra alium instituta vim accusationis dicitur obtinere. Propterea dicebat Bart. in l. in senatus. §. an ad eos. ad Turpill. quod ille cuius instigatione iudex inquirat, pœna Turpil. tenetur. ad idem. l. j. §. incidit. eo. titu. Tene menti tu iudex vt denuntiatem & non probantem, secus si accusasset, punitas audacter pœna statuti loquentis de accusatore non probante, ne in syndicato valeas impediri.

q. clxxxij. ¶ Adde quod in superioribus duabus quonibus proximis mentionem feci de inquisitionibus institutis per iudicem ad querelam alterius, ideo quia huiusmodi verba & similia videlicet ad promotionem talis. ponuntur sæpissime in processu, quandoque dicitur in processu seu in inquisitione ex officio facta, & ad denuntiā talis, &c. ¶ Qualiter debeat exponi illud verbum cum dicitur, ad querelā alterius. Ab ipsa igitur etymologia vocabuli conducendo & prosequendo materiā sciendum est, quod querela nihil aliud est quam quedam querimonia, de restitutio. spolia to. cap. j. in princip. de electio. c. querelā. C. de non nume. pecun. l. in contractibus §. in omnibus. Dicta autem est querela à querelando

D

relando

Cataldini Tractatus

relando siue à cōquerendo. omnis enim actus per quem quis de aliquo conqueritur, siue aliquid petit, dicitur querela, siue in iudicio siue extrà petatur, secundum Paulum de Eleaza. de fide instrumento. capitul. cum dilectus. in princip. versicul. quæstioni. Omnis ergo actus per quem quis recurrit ad iudicem aliquid petendo, siue de actu valido, est querela, secundum Bald. in l. si minoris. de administrat. tuto. & hoc videtur tenere Ioan. And. in capit. j. de electio. in nouel. in vj. vbi videtur text. quòd omnis causa sit querela.

¶ Illud no. ¶ quòd aliud est querela, aliud appellatio, vt patet de offic. delegat. c. j. vbi legatus iure legationis potest tam per appellacionem, quam per querelam quascunque quæstiones cognoscere. hoc etiam not. glo. ix. quæstio. iij. §. si autem aliquis. & aduerte in l. j. C. vt in poss. legat. quòd in querela nullus libellus exigitur, sed simplici verbo exponitur coram iudice postea in actis redigenda. & sic differt ab accusatione quæ requiritur in scriptis, & cætera solennia. de quibus in l. fin. C. de accus. & pro hoc videtur, quòd quādo quis debet accusare de delicto: vt in adulterio, non sufficeret, quòd exponat querelam coram iudice. & vide Bald. in d. l. j. quid importet quando statutum dicit, quod procedatur per simplicem querelam. Quid autem iuris sit quando inquisitio est facta ad promotionem alterius, & hæc verba ponuntur in inquisitione? & Bald. in l. per hanc. C. de tempo. appel. versicul. quero nunquid inquisitor. sentire videtur, quòd promotor inquisitionis sit loco accusatoris habendus, & potest testes inducere, & omnia facere quæ poterat accusator. Et quando inquisitio est facta ad promotionem alterius, iudex non facit se aduersarium principalem, sed promotor, sic allegat. ff. ad Turpil. l. j. §. incidit. & quod Innocen. in cap. cum clamor. in gl. j. vbi dicitur contrariū.

¶ Tenet enim ibi aperte, quod promotor in processu inquisitionis non videtur ius habere, cum possit iudex post publicatum processum testes de nouo inducere, vbi per viam inquisitionis proceditur, etiam si incertus sit inquisitionis minister seu promotor. secundum Innocen. ibidem & promotor seu inquisitionis persecutor ius non habeat in processu, tenuit idem Innocen. de accusat. olim. ad fin. in gloss. hoc collectiue. Fatetur tamen, quòd iudex prudenter facit, si cum vocet vel mittat, vt per eū instruat, hinc est, quod si promotor inquisitionis posset exceptione repellī, tamen

iudex potest in inquisitione procedere, vt dicit Innocen. de accusat. cum oporteat. in gloss. fin. & de iudi. exhibita. in gloss. ex hoc videtur. Ego puto tunc demum promotorem inquisitionis ius habere in processu, si suam vel suorum iniuriam prosequatur, & super inquisitione ad eius probationem testes inducat. & sic intelligo glo. not. in l. ob hæc verba. ff. de infam. quæ de promotore loquitur. sic intelligo Innocen. in d. c. olim. ad finem. de accusatio. vbi dicit, quòd promotor inquisitionis potest à lata sententia appellare. per capit. cū speciali. de appellatio. cum iura sint specialia isto casu, quando quis suam vel suorum iniuriam prosequatur, testes super inquisitione promota induxit, vt patet ex not. per Hostien. & Io. And. in d. cap. cum clamor. faciunt not. C. de accusat. l. neganda canonizata in q. ij. neganda pro hoc, quod not. Bartol. in l. is qui reus. de publi. iudic. & C. de accusatio. l. j. per Bald. Et ita dico in hoc articulo de infligatore inquisitionis, vt habeat ius producendi testes in processu alieno. Bald. dicit, quòd nō in d. hæc verba. allegat no. ff. de inoffi. testam. l. si suspecta. De hortatore an puniatur, vide text. in l. de oblig. quæ ex male. §. ope. De persuadente. ff. de dolo. l. cum quis. De suggestore vide Bald. in l. j. §. si cui. ff. de magist. conue.

¶ Adde quādo plures pœnæ imponuntur q. clxxxiiiij. per legem ratione cuiusdam delicti, vtum istæ pœnæ concurrant in origine tantum, an vero in condemnatione & executione? vide Bald. in §. pœna grauior. & bonā glo. in c. fraternitatis. 33. dist. et. & ibi, quando diuersæ pœnæ imponuntur à iure, vel statuto pro eodem delicto, quæ illarum sit imponenda? & dicit, quòd est in optione iudicis quam velit. et idem dicit, gloss. 21. quæst. ij. in sum. & quia in hac quæstio. contingit sæpe errari per iudicem. & Bal. in d. §. pœna grauior. locus est imperfectus. Est igitur plenius distinguendum. nam aut pœnæ apponuntur accumulative, aut simpliciter, aut alternative. Si accumulative, aut vna pœna est diuersa ab alia, & tunc aut vna includit aliā, vt quia p. vnā legē imponitur pœna suspēsonis ab officio, & per alia remotionis ab ordine, et tunc sufficit, quòd imponatur maior, vt not. glo. in q. vj. appellatione. & gl. 23. q. v. relegantes. Aut vna non includit aliā, vt quia per vnā imponitur pœna bonorū, p. aliā pœna psonalis, vel alia dissimilis, tunc vtraque pœna imponitur, vt est casus in c. foelicis. de pœni. in vj. & in gloss. quæ allegat iura. Ad hoc text. de regul. iur.

iur. cap. j. in vj. & facit, quod not. Lapus, & Abb. in c. ij. de consti. in vj. Aut imponitur poena pro eodē delicto, sed ex diuersis causis: & tunc vtraq; imponitur, dum tamen causae concurrant. ita potest intelligi glos. antepen. in c. licet Cano. de elec. in vj. & gl. in cle. j. de off. vica. Aut poenae non sunt diuersae, sed similes: vt puta, quia vna imponit poenam certam: alia imponit poenam legum: & tunc imponitur vtraque: tamen soluendo minorem remanet obligatus tantum in residuo: vt not. Io. And. post Archid. in d. c. foelicis. in glo. pen. Aut poenae sunt pares per omnia, & tunc refert quae imponatur secundum praedictos in d. ca. foelicis. allegat de fide instrum. c. pastoralis. facit tex. & quod ibi not. glo. 23. q. 1. j. relegantes. ¶ Secundo casu principali quando poenae non apponuntur cumulatim sed simpliciter: tunc aut vtraq; poena prosequitur interesse partis: & sunt similes: & ambae imponuntur, sed vna cōfunditur in aliam, & vna soluta debet tantum soluere id, in quo alia excedit: vt not. Io. And. in d. c. foelicis. Aut vtraque imponitur ad vindictam, & tunc vna electa, alia imponi non potest. argu. de postul. plat. c. j. in vj. & de elec. vt qui duas. eod. libr. quia non debet quis bis puniri pro eodem delicto. de iudi. at si clerici. de accus. de his. & not. Io. And. in d. c. foelicis. Terrio casu quando imponuntur poenae alternatiue, & tunc aut vna includitur in aliam, & excedit & vnam & aliam tantum quo ad quantitatem numeri: vt puta, quia statutum dicit, quod puniatur in centum vel quinquaginta, & tunc puniatur illa de quinquaginta. & ratio: quia cum illa concor. vtraque pars alternatiue. vt in c. sicut. de homicid. in glo. si. facit de arbi. cap. j. in vj. Aut vna non includitur in aliam nec sunt similes, sed diuersae, & tunc aut in lege vel statuto exprimitur, quod altera illarum imponatur secundum merita personarum delinquentium, & tunc oportebit iudicē imponere illam, q̄ erit magis congrua qualitati personae. Non aut potest imponere alterā quā velit, & iste est casus secundū quod intelligit ibi Hugo. 35. distinc. non omnia. Aut statutum disponit super

modo poenae imponendae, sed loquitur simpliciter alternatiue: & tunc si iudex videt, quod delinquens magis timebit vnā quam aliam: & tunc illa imponere debet, quam putat magis timeri. extra, vt lite non conte. c. quoniam. & not. glo. in c. de causis. de off. deleg. & not. Archi. 23. q. 20. iiii. c. vendita. in glo. Aut si iudex videt quod ira timebit impositionē vnius, sicut alterius, & tunc attende ad verba legis, vel statuti: quia aut delinquit: nec ad iudicem dicitur q̄ iudex taliter puniat, & tunc stat in optione iudicis quam velit imponere: vt sensit glos. in d. capi. de causis. & hoc ēt voluit glo. in d. c. fraternitatis. quae hoc probat considerando tex. quem allegat. & quod not. Innocen. in c. ij. de cohab. cleri. & mulier debet tamen iudex potius arbitrari de minori, quam de maiori. & sic intelligo glo. in d. c. de causis. ad hoc regula. in poenis. de regul. iur. in vj. & glo. 21. q. ij. in sum. & gl. 23. dist. c. quanquam. Aut statutum dirigit verba ad reum: & tunc in optione rei est, quam poenam soluere velit. arg. c. referente. de praebend. & c. preterea. Aut statutum, vel lex loquitur indistincte, non exprimendo de reo vel iudice: & tunc erit in optione iudicis: vt probat tex. in c. quoniam. §. fina. vt lice non conte. ita procedit glo. iuncto text. de iudi. c. sicut. in glo. fin. Praedicta vera quando plures poenae à iure imponuntur, sed si ius imponit vnā poenam tantum, & postea per aliud ius illa pena relinquitur moderanda arbitrio iudicis: iudex non poterit arbitrari, vt imponat maiorem penā, vel parem poenae impositae à iure, sed arbitrari debet de minori. ista est glos. not. in versic. alioquin. de accusa. cap. inquisitionis. ¶ Et ratio est: quia ex quo dicit, q̄ relinquatur moderanda arbitrio iudicis: verbum, moderationis, diminutionē significat. de verbo. significa. c. fina. ergo de mente iuris, vel statuti est, quod minorē imponat. Aut ius vel statutum imponit certam poenam: & addit, quod plus imponatur ad libitū iudicis, vt dicendo talis puniatur in centum, & plus, si iudici visum fuerit: & tunc iudex non poterit imponere poenam minorem centum: maiore vero sic. & ita no. glo. ii. in c. ij. de

D 2 forti-

Cataldini Tractatus

fortileg. Et per hoc est expedita ista materia. Et fuerunt verba Ant. de Butr. in d. c. fraternitatis. 33. distinct. in gloss. dū legeret decretum: ut refert ad literā Domini. de sanct. Gemin. in d. c. felicitis. de poen. in vj. quā verba ideo hic retuli, quia in hac materia meo iudicio plenius & melius quā alibi est locutus. Tum ē qd nō omnes habent dictā lectur. Anto. super decreto, & Dominici referentis. in vj. not. bene.

122 ¶ Adde, quod si statutum imponit q. clxxxv. poenā diuersā à iure, nō intelligit sublati alius modus agendi, nisi ibi esset clausula derogatoria aliarum legū, p quo facit l. si quis ab alio. ff. de calum.

¶ Adde, quod not. Cin. in l. qui sepulchra. C. de sepul. viol. Et ibi ponit an & quādo per poenam statuti tollatur poena iuris cōmunis. de quo per Archid. de poen. d. c. felicitis. in vj. Et per Ioan. Andr. & p Bal. in l. nō est nouū. ff. de leg. & in §. poena grauior. in Speculat. de contu. §. nūc videamus. versicu. sed pone iudex. in fin. tit. de accusat. §. qualiter post princip. de fruct. & interesse. §. final. versicul. fin. per Bal. in d. l. q. sepulchra & in l. i. de sum. trinita. & in l. Neratius. ff. de leg. vbi refert supra hoc dubio fuisse cōsultū Bon. & Mediola ni, & p Bal. in l. humanū. C. de leg. & in l. placent. de sacros. eccle. Et ibi refert an punitus p iudicē ecclesiasticū, possit p eodē delicto puniri p iudicē secularē? de quo per Bal. in l. cūctos populos. in vi. col. & p Ioan. Andr. in c. i. de offi. ordi. in gl. Et ibi ponit an accusatus corā Episcopo, & excommunicatus ab alio, possit iterū corā potestate de eodem maleficio accusari. & vide Bal. in l. p̄tor ait. ff. vi. bonorū raptō. Itē, qd poena fori ecclesiastici nō tollit in crimine communi poenam fori secularis.

123 Archi. v. q. vi. presbiteri. ¶ Item punitus in foro ecclesiastico. potest puniri in seculari, saltem quatenus poena exceditur. de vsur. c. i. in vi. in versu. animas defunctorum. in fin. & ibi Ioan. Mo. & Ioan. Andr. quod punitus in foro ecclesiastico possit puniri in seculari, vide text. in d. c. felicitis. de poen. in vi. & vide Bal. in l. licet. iiij §. final. ff. nau. cau. sta. ¶ Item condemnatus in foro seculari, de eodem crimine dānari potest in foro ecclesiastico, si crimen tale ab ecclesia punitur. v. q. ii. c. i.

iiij Archid. ¶ Item si statutū imponit certā poenā limitatā, iudex nō habet arbitriū limitandi. Bal. in l. i. C. ne ex delict. defunct. vide Archid. 18. q. vi. propter ecclesias. in ver. rationē vbi dicit, qd vbi est iure certa poena limitata, iudex nō potest aliam imponere. alleg. c. de causis. de offic. de leg. 2. q. 3. §. no. iuxta fin. versic. facti. dic. ut ibi. de poen. dist. i. me furā. & in §. poena grauior. Nam poena statuta debet imponi, & nō durior, alias impo nens est in famis. C. ad leg. lul. de vi public. l. seruos. ad fi. C. ne sacr. baptis. l. 3. nisi ex causa tēperetur vel exaggeretur, ut nō. in p̄dictis iuribus. & sic etiam not. in d. §. de causis.

124 ¶ Adde, quod illud quod dicitur, q. clxxxvi. qd iudex causa cognita p̄t exasperare, vel mitigare, vel in totū relaxare poenā, iuxta nō. in §. poena grauior. nisi expressō prohibeatur, ut in crimine lese maiestatis & huiusmodi enormibus, hēt locū generaliter in ordinario. secundum Archid. ii. q. ii. si quē penituerit. ¶ Item, quod illud, quod dicit iudicē posse alterare poenā, quādo non p̄t soluere, est verū siue poenā velit alterare ante sententiā; siue in executione. But. in l. si quis. §. i. ff. de iurisdic. omn. iud.

q. clxxxvii. ¶ Adde, qd statuta communiter mitigant certā partem poenae delinquentibus propter pacē habitā, aliqua bona dicta ad materiam huius statuti. Primō, qd statutum ex quo poena ppter pacē remittitur est contra ius commune. Bald. in l. diuus. ff. ad Silla. glo. in c. ad Apostolicā. de re iudi. in vi.

ij ¶ Adde an instrumentū pacis pro sit neganti maleficiū? Bal. dicit, quod sic in l. i. C. de confes. in ii. charta. qd ut plurimū

iiij ad cautelam fit. dicit ut ibi per eum. ¶ Item an pax post terminum bāni facta possit? Bal. qd sic. in l. neq; impuberes. ff. de ius vocā. & ibi ē dicit, qd ille qd cōparet cum instrumēto pacis, nō dēt retineri, sed statim dimitti. & intellige quādo ppter pacē remittit tota poena ex forma statuti.

iiij ¶ Item an tutor vel curator possit facere pacem de iniuria illata patri pupillī? Bal. in leg. pactum curatoris. C. de pactis. per Ioan. Andre. in Specula. de homicidi: in fin. in versu. illud autem ibi plenē: C. de integ.

de in integr. restit. mil. j. per Bald. & ibi ponit an minor etiam pupillus possit de morte patris facere pacem.

125 ¶ Item quod iudex potest suadere pacem, sed non componere partibus inuitis, nisi quando guerra esset periculosa reipublicae. Et facto delicto & punito debet operari pro pace, & non ante. Bal. in l. cū affirmes. C. de libe. caus. & ibi, in verbo hortandus & non cogendus. de hoc per eundem in l. j. ff. de officio praef. vrb. & in cap. j. de pace tenen. in x. col. per gloss. in c. venerabilem. in versic. fauore de electio. vide not. de manda. princip. in authen. in fin. princip. & per Bald. in l. ex stipulatu. C. de sentent. & Bar. in l. ambitiosa. de decret. ab ordin. faci. Tu vide glo. in l. æquissimi. ff. de usufr. & adde quod Bal. not. in l. quos prohibet. de postulan. vbi dicit quod pax non potest fieri per iudicem ante condemnationem. allegat gloss. sing. in l. j. ad similia. dubium videtur hoc dici, tamen quod illa glossa dicit quod non potest facere ne puniatur.

126 ¶ Item an producus instrumentum pacis videatur confiteri delictum; videtur distinguendum an pax sit facta gratis vel non. Primo casu non videtur quis confiteri; secundo sic. ff. de infam. l. quoniam. & Bal. tenet eod. titu. l. furti. §. pactus. quod nunquam intelligatur confiteri quo ad condemnationem. vide ibi per eum. ¶ Et adde quod licet pacificens crimen, confiteri videatur, ut dicta l. quoniam. hoc est verum, si aliquo dato paciscitur; secus si gratis. ita dicit Archidia. ij. quæstio. ij. in omnibus. allegat dict.

vij. §. pactus. ¶ Item an pax debeat fieri gratis; & quid si fiat per pecuniam, an habeat locum statutum. vide Bald. in l. furti. §. pactus. & in l. ij. C. de aboliti. vbi dicit, quod valet pax & concordia per pecuniam facta: quia agitur de propria iniuria non de aliena, hoc verum in ciuilibus, in quibus licet transigere, vel pacisci de iure communi, vel municipali, ut Cad. turpil. l. quæstionis. tamen ille qui dedit pecuniam, repetet si dedit causa redimendæ vexationis. C. de adulter. l. qui ob violatam pax tamen remanet firma, ut l. si tibi. §. quædam. de pact. & l. quamuis. ff. ad turpilia. vide tamē de hoc Bartol. in l. athletas. §. fin. ff. de infam. qui distinxit, & melius an fiat pax ante condemnationem vel postea.

127 ¶ Item an si notarius stipulatur pacem intra terminum, an possit ratificari post terminum. Bald. in l. non aliter. de adoptio. & quod not. Spe. & Bald. de homicid. vbi si reci-

pit pacem nomine Titij, an post mortem vulnerati possit haberi ratam. & quod si procura-
x tor fecit pacem post mortem valet. ¶ Item an pax prædicta per vnum ex rixantibus, profit alteri qui est contumax, videtur quod sic, per l. j. & per totum. C. si vnus ex plu. appella. & ff. de minor. l. etiam. §. si

xj ¶ Adde si de percussione cum sanguine non prodest pax, an prodest si impinxit, & ex celsura sanguis in terram exiuit. Bald. in l. si de interpretatione. ff. de leg.

128 ¶ Adde an pater possit facere pacem xij de iniuria facta filio; videtur enim quod sic. l. sed si vnus. §. filio. ff. de iniur. etiam ipso inuito, nisi pater sit vilis persona. de quo per Bartol. ibi & in l. Lucius. solu. matrimo. & in Specul. de iniur. §. j. versic. sed nunquid nocent. & adde l. j. & ibi not. de pace tenend.

xij ¶ Filius autem inuito patre non potest, ut l. persona. de pact. secundū Bal. ibidē. It idē dicam de marito pro iniuria facta vxori; quia de illa facit pacem. l. ij. C. de iniur. & d. l. in personam. Et propter dictam pacem habitam a patre vel marito, mitigantur poena statuti, quando verba statuti sunt scripta in rem; puta, q̄ habita pace poena mitigetur. sufficit enim a quocunque pax habeatur, dummodo pacē facere possit. Sed si statutum dicat, habita pace ab offenso, tunc non sufficit pax patris de iniuria filij; nec pax mariti de iniuria vxoris, sed ipse filius, & vxor facere debent pacem, quia ipsi sunt offensi. ff. de iniurijs. l. lex Cornelia. §. illud. ita dixit Angelus. in l. sed si vnus. §. filio. de iniur.

129 ¶ Adde an fiat pax super adulterio, ad xiiij hoc ut diminuat poena statuti, dubium facit, quia super adulterio non licet transigere. C. de transact. imō regulariter non licet transigere a contumace, secundum Bartol. in q. sua, statuto ciuitatis Lucanæ &c. in fin. hic fuit contumax; ergo &c. Bartol. tamen consuluit contrarium in consil. quod incip. Quæsiuistis, an liceat facere pacem super adulterio, & dicit cū text. quod possit fieri pax. C. de adult. authen. sed nouo iure. & in corpore vnde sumitur. vbi dicitur maritum iniuriatum per adulteram vxorem posse sibi conciliare: quod non est aliud, nisi pacem facere. ¶ Sed ille text. loquitur de remissione quæ fit vxori non de illa, quæ fit adultero, quæ videtur prohibita. l. ij. §. lenocinij. ff. de adulterijs. Pariter enim videatur ab initio assentire, & postea adulterium remittere, pariter enim punitur retinens vxorem in adulterio de-

D 3 prehenfam,

Cataldini Tractatus

prehensam, & ipsam alteri adulterandam tradens, ut ibi, & l. marito lenocinium, in principi. ¶ Tenendo tamen opinionem Bartol. potest dici quod l. transigere, cum similibus loquitur ante sententiam latam in causa adulterij contra adulterium, post autem sententiam latam licet super poena. ff. de pact. l. iuriscientiū §. si paciscar. & §. item experiar, secundum Bartol. in d. l. transigere. & in §. poena grauior & dicit Bartol. in dict. consilio, quod cum maritus dicatur iniuriatus, & non vxor, quia in volentem non fit iniuriaria, sufficit pacem habere a marito.

130 ¶ Adde quid si aliquis officialis computat ad pacem fiendam quem cum inimico, anteneatur officialis: dic quod non, quia non fecit ad sui commodum, sed propter publicā utilitatem hoc fecit ut partes reducat ad concordiam. l. licitatio. §. quod illicite de publica. & de pace iuram. firmand. §. fin. secundū Gulielm. & Cynum in l. continet. in additio. ff. de re iudic. in integrum. Sed Iacob. de Aret. dicit, quod iudex non debet intendere ad particularem pacem, nisi prius puniat delinquentē, sed prius debet punire, deinde pacificare, ne maleficium remaneat impunitum. l. si vendicare. C. de poenis & in authentic. de mandat. princip. §. oportet. Sed antequam perpetrare debet incendio obuiare, & ad pacem componere. l. congruit. de offic. praef. & l. ne illicitas §. ne pot. entiores. per Gulielm. & Cynum in additio. ita dicit Bal. in d. l. continet.

131 ¶ Adde quod si ex forma statuti pro pace habitata ab offenso certa pars poenae remittitur, an blasphemans & confitens sacerdoti habeat beneficium. Bartol. consuluit, quod sic, in consilio quod incipit minister fratrum &c. Ego in eius decisione dubius sto, quia licet per confessionem & poenitentiam subsecutā tollatur poena delicti de sum. trin. & fide cathol. §. pen. §. o. dist. in. fratrum, quia Deus reuerentes ad cor suscipit. in authentic. ut non luxurient. contra naturam. in princ. Nec etiam claudit gremium redeuntibus. de haeret. c. super eo. in vj. Istud est verum de poena spiritali, temporalis autem poena quae incurritur non remittitur per sacerdotem confitentem, neque culpae absolutio, remissionem incurssae poenae includit, secundum Ioan. in c. pro humani. de homi. in vj. in nouel.

¶ clxxxvii. ¶ Adde quod electus in potestate ciuitatis, videtur electus in potestatem comitatus. Bal. in l. j. de offic. praef. vrb.

132 ¶ Adde in causa ciuili propter magnam

q. clxxxix. contumaciā potest deueniri ad capturam personae. Bald. in l. cōsentaneum. C. quomodo & quando iudex. Item in causa criminis potest incipi a captura personae. Bald. in l. ij. C. qui latro. dicit tamen quod capiens innocentem, tenetur ut calumniator similitudine supplicij. & ibi plene examinat quādo & qualiter iudex possit impetrare brachium.

q. cxc. ¶ Adde quod potestas qui ab omnibus laudatur, non debet stare ad syndicatum. Bald. in l. cum testamento. C. de testa.

q. cxcj. ¶ Adde quod qui vices alterius gerit, habet idem imperium, quod verum est quando is qui committit vices, potest merum imperium committere. C. qui pro sua iurisdic. l. j. quod facit pro vicariis imperialibus. & ita dicit Bal. in l. si in terris. §. a praefectis. de legatis. iij. & ibi dicit quod locum tenens non facit alium locum tenentem.

133 ¶ Adde quod iudex accusatum de maleficio non potest cogere, ut procedat saluis exceptionibus declinatorijs vel peremptorijs, si potest exceptiones oppositas ad processum statim probare. Bal. in l. peremptorias. C. sent. resc. non poss. Item si in aliquibus causis per statutum proceditur per simplicem querelam, sine libello in scriptis procedi potest, & sufficit petere viua voce & notarium rogare. gloss. sing. in l. si quis. in versi. libellorū. C. de accus. alleg. l. j. C. ut in pos. leg. Bald. Item licet post finitam instantiam non possit ferri sententia absolutoria vel condemnatoria. l. perandum. tamen potest absolvere ab obseruatione iudicij. l. fina. C. ut intr. cert. temp. & ibi Bartol. & Cyn. in l. properandum. §. per. C. de iud.

134 ¶ Adde quod iudex fert sententiā in causa q. cxciij. fiscali vel reipublice, alio non postulante. l. ij. §. senatus. ff. de iure fisci. licet alias contra l. ad peremptorium. de iudic. & l. post editum. Item in causa criminali potest ferri sententia reo non citato. l. quamuis indubitati. C. de adul. & alleg. Bal. in l. ea quae. C. quomod. & quand. iud. Secus in causa ciuili, quia non potest ferri pro actore absente non citato. l. furioso. & l. quassitum. ff. de re iudic.

q. cxciij. ¶ Adde qualiter debet iudex condemnare plures, ad hoc ut quilibet teneatur ad totam summam. dicit Francisc. de Albert. in l. j. C. si plures vna sententia. quod debet condemnare eos, & quemlibet eorum ad centum: quia haec dictio, quilibet, cum sit distributiva totius, & in solidum attribuit cuiilibet. ut l. si plures de lega. ij. & l. non distinguemus. §. cum

cum in plures. de arbit. Sed vidi dubitari, utrum sic condemnatus teneatur ad vnam summam tantum, an ad plures? & dic quod ad vnam tantum, vt l. stipulatio ista. §. eum qui. de verbo. obligat.

135 ¶ Item ¶ quia dictio quilibet distribuit idem numero cuilibet in solidum, vt l. ij. & quod ibi per Bartol. de duob. reis. Si ergo iudex vult geminare summas, dicat: condemno eos: & quemlibet eorum: & tunc non distribuit idem numero inter plures: quia sequens oratio declarat præcedentem. l. quoties. ff. famil. ercisc.

q. cxv. ¶ Plures sunt notarii ad vnum ban-
chum, vnus incipit scribere acta, & alius
finit: an valeant. Iaco. But. in l. officio. ff. de senatori. tenet quod non valeant, nisi probetur quod illud contigerit propter necessitatem imminuentem. facit l. vbi tu. alleg. rex. in l. i. ff. de offic. consul. vbi est casus. ff. de iud. & l. i. C. de sportu.

q. cxvj. ¶ Adde statuto cauetur quod re-
ctor cognoscere non possit de maleficio
commisso ante introitum sui officij. Alio
statuto cauetur quod potestas habet ar-
bitrium contra incendiarios, an de incē-
dio commisso ante suum officium pote-
rit iudex cognoscere. Bald. dicit quod
non. in l. quemadmodum. §. hæc verba. ad leg. Aquil.

136 ¶ Item statutum est quod non p-
q. cxvij. bans accusationem puniatur in cen-
tum: quidam accusauit in eodem libello
plures, & non probauit, an puniatur plu-
ribus pœnis. Dynus disputauit, & tenet
quod vna pœna ex quo est vnus libel-
lus, per Bal. in l. ordinarij. C. de rei vñd.

q. cxviii. ¶ Adde quod in pœnis statuta-
riis non habet locum. l. is qui cum telo
quia statuta disponunt de actu secun-
dum effectum, non secundum affe-
ctum, vt no. Specul. de accu. §. primo. Et
quia hæc est generalis consuetudo non
indiget probatione. sic. C. de indic. l. rem
nonam. & vide Bald. in l. si quis non di-
cam rapere. de epi scop. & cleric. & in l.
requirendi. C. de seru. fugit. Item statu-
ra & leges non debent intelligi iudaice,
vt not. in l. damni infecti. §. fin. in gloss.
de damno infecti. Bald. in l. quicunque.
C. de seru. fugit.

137 ¶ Adde de statuto per quod con-

q. cxix. fitenti de lictum remittitur tertia
pars pœnæ, an qui semel negauit & po-
stea vult confiteri, remissionem statuti
consequitur. Bald. quod non. in l. fina. C.
de furt. & Bartol. in quaestione sua. Per
Italiam. & l. eum qui. §. in popularibus.
ff. de iureiur. Item statutum ciuitatis nū-
quam interpretatur contra rempub. Bal.
in l. ii. C. quando ex suo. fact. & vide ca-
sum con. in l. non puro. de iur. fisc.

q. cci. ¶ Item quod statutum quod his ha-
beat pro confesso, debet intelligi, si de-
bet haberi, & si iudici videbitur. Bald. in
l. j. C. ne ex delict. de fun.

q. ccj. ¶ Adde quod si statutum non facit
mentionem doli in pœnis, non debemus
facere nos, quia nō debemus glossare sta-
tura. Bal. in l. pignus. C. de pigno.

q. ccij. ¶ Adde de statuto dictante quod de-
beat seruari ad literam, illa verba impor-
tant, quod non fiat excessio l. in fi. C.
de patrib. qui si. distra.

q. ccij. ¶ Adde quia sepe exaggeratur pœna
in percutiente aliquem in capite, quod
alio non disposito per statutū, appellatio-
ne capitis continetur collum. Bal. in l. idē
exigit ff. de dolo. Ang. in auth. vt nulli iu-
di. §. quia vero. & vide Bal. in l. j. de re.

138 ¶ Adde an possit recommendari car-
q. ccij. ceratus die feriato, vt sic iudex non
teneatur in syndicatu. Bal. in auth. ei, qui
iurat. de bon. aut. iud. pos.

¶ Item si carceratus ex forma relaxari nō
debet nisi dato fideiussore ei ad cuius pe-
titionem est carceratus. Si quis in carce-
ribus reperiatur, & nescitur ad cuius pe-
titionem, vide Bal. in l. mulier. de condi.
insti. vbi dicit quod potest absq; fideiuf-
sore relaxari, & vide Bar. in l. si quis vxorē.
§. si fugitiui. ff. de furt.

q. ccv. ¶ Adde de vestibus & pannis damna-
ti ad mortē, vt non cōfiscantur, sed sunt
officialis iudicantis, qui citra pœnam po-
test vendere, & pecunias conuertere in
necessitatē sui officij. l. diuus. & ibi Bart.
de bon. damnat.

q. ccvj. ¶ Item si delictum committitur in
confinibus duarum ciuitatum, quis iu-
dex puniat citra pœnam. Bartol. & Ray.
in l. iuris peritos. §. cū oriūdu. ff. de excus.
tuto. Bald. in l. j. C. vbi de possagi oport.
& in l. j. & in l. si plures. de cordi. inter.

D 4 ¶ Item

Cataldini Tractatus

q. ccvij. ¶ Item de carcere publico non debet quis exire: secus de priuato etiam si ostiū reperiat apertum Bal. in l. succurritur. ff. ex quib. caus. ma. & per illā. l. & gl.

159 ¶ Adde q. si statuto cauetur, q. com. q. ccvij. mittens delictum puniatur in centum pro qualibet vice. Quod si aliquis tōra die portauit arma, vel lusit, vel quis tenuit vnam mulierem pluribus mensibus, & accusatur quod de tali mense, & punitus est, an possit puniri pro alijs mensibus? Bal. tenuit quod nō præsumentur plura delicta, sed vnum continuatum, nisi probetur diuersio & interpellatio. Bal. in l. si duo. ff. de arbit. & Cyn. in l. quicumque. C. de ser. fug. quod est not.

q. ccix. ¶ Item damnum datum in coadunatione gentium, vnusquisque tenetur de facto alterius in foro conscientiae etiam iudiciali, si factum a quolibet potest per se discerni, & de auxilio nō tenetur quis nisi quatenus tulit. ita not. Innocen. in c. sicut dignum. de homi. & sufficit q. vnus satisfecerit l. x. ad plenum, & alij liberantur, secundum Inno. ibidem. & vide qd. not. ff. vi bono. rapt. l. ij. §. si quis. in glo. or. & ibi Bald. not. pro inquisitione formanda super damno combustionis domorum, si fieri cotingat.

140 ¶ Adde quod statutum puniens vnu q. ccx. delictum & præsupponens aliud, non includit illum, in quo non verificatur delictum præsuppositum. de hoc est glo. in l. mancipia. C. de ser. fug. in versi. aduocandum. & hunc modum introduxit But. vt puta dicit statutum, turbans aliquem in possessionem puniatur in centum, & rem seu possessionem ablaram restituat tale statutum punit vnum delictum turbat, & præsupponit aliud, dum dicit, rem ablaram restituat. Modo pone turbantem non abstulisse possessionem, an puniatur poena statuti? dic quod non per illam gl. quia delictum præsuppositum non verificatur in eo. Vel pone exemplū in statuto dicente quod executores testamenti deputati ad testamenta exequenda, intra annum non exequentes puniuntur poena excommunicationis, & restituant episcopo res quas penes eos habent exequendas, quas non sunt executi, quare episcopus processus ad excommunicacionē qui executor existens per annum in excommunicatione sui. amuli impetrauerunt omnia sua beneficia: Papa commisit auditori, vt si apponeretur iniusta excoicatio sibi restitueret beneficium, dicebat per illam glo. excommunicationē iniustam: cum non verificaretur id quod statutum præsupponit.

141 ¶ Adde de eo qui intravit domum vt q. ccxj. furtum committeret, si non commisit, quia non potuit an puniatur poena: Tu habes quod puniatur affectus, licet non sequatur effectus l. si quis nō dicam rapere. de episco. & cler. l. si is qui cum telo. C. de fca. per Anto. in c. j. de eo qui mitti. in poss. causa rei ser. & in cap. qui bona. xvij. q. j. vbi omnino vide, & dicas q. aut quæris de poena ciuili, & tunc vide tex. in l. vulgaris. §. qui furti. ff. de fur. aut de criminali: & dicas quod non puniatur vt fur, sed debet damnari in opus publicum, vel si iudex vult potest condemnari communi poena fustigationis. casus est in l. saccularij. §. j. de extraordin. crimin. Posset etiam puniri iniuriarum iudicis arbitrio. l. qui domum. de iniur.

142 ¶ Adde quod licet iudex ad tumultum populi ad poenā corporale procedere nō possit, & si aliter sedari non possit, l. decurionū. & de pen. l. si priuatus. qui & a qui. Tamen ad tumultū populi potest executionem corporalem accelerare etiam si pendeat dilatio, si aliter tumultus non possit sedari tex. est in l. qui edem. in fi. C. de fca. bene facit l. filio. de iniusto testat. & in l. constitutionibus. & in l. constat. de capri. & vidi de facto Florentia.

q. ccxij. ¶ Item non formatur inquisitio contra eum qui infamatur a suis inimicis vel maliuolis. C. qualiter & quando iudex. de accusa. Angel. in l. si vacantia. C. de bo. va. intellige. si inquisito de delicto. Sed inquisitio super fama de credulitate hominum, qui eum nouerunt, debet bene formari. dictum singulare Ioan. And. & non est alibi, de præsump. cap. cum in iuuentute.

q. ccxiiij. ¶ Item iudex potest statuere terminum parti, quæ fecit fieri sequestrum ad agendum, quo transacto potest reuocare sequestrum, vt l. si oleum. ff. de dolo. Sali. in l. j. C. de phib. seq. pec. ibi q. ro. vij. ¶ Item

q. ccxv. ¶ Item an debeat admittere respondentem, dico me occidisse ad mei defensionem. Bal. in l. j. C. de confes. vbi vide, quia ad defensionem fecisse probatur per coniecturas.

q. ccxvj. ¶ Adde q. si agitur de maleficio civiliter, an debeat agi coram iudice maleficiorum, vel coram alio? Bal. q. coram iudice maleficiorum l. si pro fure. §. j. de condict. fur.

q. ccxvij. ¶ Adde si nuntius retulit se impedire fuisse ponere Titium in tenutam: habetur perinde ac si fuisset positus. Io. de Imol. in l. si finita. §. illud. de dam. infect. & videtur casus in l. quamuis. ff. de bo. aucto. iudi. pos. & in l. non est mirum. ff. de pig. act.

143 ¶ Adde cautelam quando quis timeret q. ccxviii. accusari, vt primo accuset accusatum se, & et omnes, per quos vidit crimine suum posse probari contra se: quia tunc tales non possunt testificari contra eum durante dicta accusatione. Si iudex perpenderet de tali malicia, nihilominus tales testes recipere debet, vt probat tex. in l. satis aperte. de fal. la. Butr. in auth. si dicatur. C. de test. & vide Bart. in l. j. ff. de quæstio. vbi ponit istam cautelam, & ibi per eum.

q. ccxix. ¶ In criminalibus non est respondendum positionibus partis, sed sunt interrogationes a iudice quibus respondere debet. Bal. in l. ij. C. de exhi. reis. Inno. in c. dudum. de elect.

q. ccxx. ¶ Item accusatus vel inquisitus, an & quando debeat dans fideiussorem relaxari? Bal. in l. ij. C. de exhi. reis. Et not. q. in causa capitali reus non est detinendus, etiam vsque ad sententiam, si ex publico processu constat eum absoluedum: nec debet amplius detineri, secundum Bal. in l. sed si ideo. de in ius voc. & dicit esse tex. in l. ij. de exhi. reis.

144 ¶ Et vt causa dicatur capitalis, sufficit q. ccxxj. vt possit arbitrio iudicis poena talis imponi. Bal. in l. eos. §. super his. de ap.

q. ccxxij. ¶ Item si quis timet ne vis fiat in pos. potest a dire iudicem sine petitione. Bal. in l. j. §. si quis de offi. praefect. vrb.

q. ccxxij. ¶ Adde de concordia inter partes, vt non tollat poena fiscalis. l. ij. ff. ad fil. in gl. per Dy. & Bal. & no. gl. Bar. & Bal. in l. si.

C. de in ius voc. Ficta confessio a statuto inducta exteditur ad oia in inquisitione contra. l. ij. §. qd si actor. C. de iura. cal.

145 ¶ Adde q. appellatione vulneris non venit percussio faciens tumorem sine extractione sanguinis. casus sing. in l. si seruus seruum. §. rupisse. ff. ad leg. aquil. & an veniat vulnusculum? tex. in l. j. §. proinde. de ædil. edic. Item an appellatione sanguinis veniat gutta aliqua sanguinis. vide glo. in c. cum illorum. de sen. ex com.

q. ccxxv. ¶ Adde quid si a sententia potestatis non possit appellari, an a sententia eius vicarij poterit? videtur quod non: quia vnum & idem tribunal est vicarij & potestatis. & ideo priuilegium vni concessum videtur concessum alij. ¶ In contrarium est text. in l. a proconsulibus. iuncta l. praecipimus. C. de app.

q. ccxvj. ¶ Aliquis promisit aliquid sub poena & quia non fecit conuenitur ad poenam quis debeat probare, an conuentus se fecisse, an agens illum cessasse. Et quicquid dicat Cy. in l. secunda de iure emphyteor. Credo quod agens habet probare illum cessasse, cum dicat du. f. se promississe & cessasse, quæ duo quantum ad poenam incurrendam probanda sunt, vt dicit Inn. in c. super his & quia, & qui dicit & c. l. ij. ff. de prob. & quia praesumitur ad poenam inquirendam bonus ratione delicti commissi, vt not. Io. An. de regu. in caput. delictum.

146 ¶ Verum est tamen quod interdum probat quis eo ipso quod contrarium non probatur, & oia ista colliguntur ibidem per Inn. & vide quod no. de ele. cum dilectus. & ibi not. & videtur quasi casus. & quod no. in c. innotuit. de eo qui fur. ord. susce. in fine & de testib. cog. c. fi. & idem dicit Inn. in c. innotuit. & vide Bal. in l. actor. C. de probat. & Bartol. in l. hoc iure. de verb. oblig.

q. ccxxvij. ¶ Item an paupertas excuset a poena. Baldus in l. acceptam. C. de vsur.

q. ccxxvij. ¶ Item omnis poena requirit sententiam. Bald. in l. iij. C. de incest. nupt.

q. ccxxix. ¶ Adde quod potestas & episcopus possunt torquere torquendum proprijs manibus, non habet per aliquem alium. lxxxvj. distin. non licet. in glo. Ioannis.

q. ccxxx. ¶ Adde quod si iudex occidit aliquem in tormentis, an teneatur. vide Cyn.

Cataldini Tractatus

Cyn. in l. hæc verba. C. de adul.

147 ¶ Adde quod semel tortus non debet
q. cccxxj. iterum torqueri, licet afflores
faciant contrarium. Vnde si aliquis esset
repetitus in tortura seu in tormentis, &
inde decederet, torquens punitur tãquã
homicida, secundum Bal. in l. milites. C.
de quæstio. & vide plene de regu. iur. in
cap. cū in contemplatione. per Io. And.

q. cccxxij. ¶ Adde q. dictum vnius de veri-
tate, videlicet vnius testis facit indicium
ad torturam, & semel tortus iterum tor-
quendus non est, & quando testes pos-
sunt torqueri, & quando tortura fit in
casu non permissio, an viciet processum.
not. in d. l. milites. de quæstio.

q. cccxxij. ¶ Adde quid tormentum, & an
denegatio cibi contineatur appellatio-
ne tormenti: vide Paul. de Eleaza. in c.
j. de hæreticis. in glo.

148 ¶ Adde quod tortura de iure commu-
q. cccxxij. ni debet fieri præsentibus hone-
stis personis, & non in secreto, & auditis
prius rationibus vtriusque partis, secun-
dum Bal. in l. legis virtus. ff. de legi.

q. cccxxv. ¶ Adde quod torqueri nõ potest
clericus per laicum, vt extra de sent. ex-
cõmuni. c. vt famæ. & quæ requirantur
vt possit quis torqueri, & quæ sint indi-
cia sufficientia ad torturam, & tormento-
rũ materiam, habes per Io. And. de reg.
iur. in cap. cū in contemplatione. & vide.
xvj. quæstio. vj. in summa. & extra depo.
c. j. in glo. pen. & ibi per doct. & per Bald.
C. quo. app. non recip. l. ij. Vnde dictum
est tormentum idest torquens mentem.
dicit gl. in c. j. in ver. tormentis. de hære.

ij ¶ Itẽ quæstionis verbo intelligimus tor-
menta, corporis dolores, & malam man-
sionem, vt ff. de iniur. l. itẽ apud. §. quæ-
stionibus. ff. ad sillan. l. j. §. quæstio.

149 ¶ Et aduerte quod si aliquis fuit tor-
iij tus leuiter, non habetur pro torto, sicut
leuis febricula non habetur pro febre: &
non dicitur febris vt ff. de ædil. edil. l. ob
quæ vitia. Tormentum enim proprie di-
citur magnus dolor corporis, & magna
afflictio, vt not. in d. cap. cum in contem-
platione. in nouel. Aduertendum autẽ
est quod ad hoc vt fiat tortura, requiri-
tur causa & ordo, & quod præcedant in-
dicia sufficientia. ff. de quæstionibus. l. ma-

ritus. C. eo. l. milites. §. oportet. Hæc au-
tem indicia quandoq; sumuntur ab vno
teste de veritate. quod intelligitur dum-
modo nihil possit obijci. vt in c. j. in glo.
de consap. & affin. & probatur in l. opti-
mam. C. de contrahen. & commic. stipu.

¶ Item quandoque indicia assumuntur
a duobus vel pluribus testibus deponen-
tibus super circumstantijs, vt in d. §. opor-
tet. secundum Bal. in d. l. ij. & subdit idẽ
quod licet non omnes & omni casu pos-
sint torqueri, possunt tamen terri, quia
vultus iudicis apparere debet terribilis,
vt in auth. de man. prin.

150 ¶ Adde, tñ nõ est facile procedendum
q. cccxxvj. ad tormenta & contra iudices
de facili tormentantes: dicit Bal. in l. nul-
lum. C. de infamibus. pro enormi etiam
causa diebus etiam paschalibus & feria-
tis, & in honorem Dei, potest quis tor-
queri. C. de epis. audiẽ. in l. nemo. in ver.
patiantur tormenta. & Bald. ibi dicit esse
speciale in delictis, ad inuestigationem
enormium criminum: seu criminum que
clam cõmittuntur: vt est aliquem vene-
rare, incantationes facere, adulterium cõ-
mittere, monetam falsam fabricare. nam
in talibus promptũ debet esse iudex, se-
cundum eum.

151 ¶ Adde tñ an possit probari tortura per
q. cccxxvij. indicia & coniecturas. Bald.
in l. si quis in hoc genus. de epis. & cler. di-
cit quod si probatur tortura, est impossi-
bile quod possit dici sponte confessus. &
ibi etiam ponit qualiter tortura probe-
tur. & vide l. interpositas. Et not. q. sem-
per præsumitur terror inferri ab officia-
li. dicit Bal. in l. nouissime. quod fals. tutori.
auto. & licet sit relaxatus per curiã, præ-
sumitur metus semper instare: vt ibi. &
vide Cyn. in l. ij. C. quod metus caus. Et
adde quod sufficit probare quẽ fuisse de-
tentum, si de tormentis aliter probati nõ
potest, vt dicatur cõfessio esse facta metu
tormentorũ, vt patet ex not. per Bald.
in l. falsus. C. de fur. & C. ne ex delict.
detunct. quæredo qualiter probetur tor-
tura contra officialem & remittit ad no-
tata in d. l. de pupillo. §. si quis ipsi. de no.
oper. nuncia. Ex cuius dictis colligitur
quod violentia probatur per famam.
Item quando vociferans in occulto tor-
quetur

quetur, potest tortura per famam probari allegat. l. de minore §. tormenta. ff. de questionibus & quod not. Cyn. in l. iij. C. de ser. fugiti. vbi dicit, quod illud quod dicitur à fide dignis personis est iusta causa credulitatis.

152 ¶ Adde qd ad probandum torturā, facta. q. ccxxxviii. tis est qd testis dicat, quod habuit personam notam, & cognoscit qualitatem vocis in quolibet statu, & sic probat dicendo se audiuisset, vt patet ex notatis per Bald. in l. conuenticulam. C. de episco. & cler.

q. ccxxxix. ¶ Item si dicantur testes metu tormentorum testificari: & ideo eorum dictum reuocatur, hoc probatur eo ipso quod sunt ob eam causam detenti, & presumuntur ex hoc dixisse metu tormentorum, per ea quae dicit Bald. in l. falsus. C. de tur. in fi. in l. ij. C. quod met. cau.

ij ¶ Adde qd diximus in superioribus, quem non esse torquendum nisi praecedentibus indicijs, ideo a iura perstringamus ad instructionē iudiciū militantiū in officijs, vt de facili ad torturam non prorumpant. Nam vbi habita sunt tormenta non praecedentibus indicijs, etiam si reus confiteatur, & in confessione perseueret, non est tunc confessio standum, secundum Bar. in l. quæstiois. la. ii. C. de quæstio. Quod intellige verū esse, quādo confessus esset antequam repositus esset in pristinam libertatem: quia est praesumptio quod sicut iudex illicite eum torserit: ita illicite faceret ratificare eum metu tormentorum futurorum. arg. l. si cui. §. eiusdem. de accusa. Vbi autem reus esset repositus in libertate, & postea redierit ad iudicem, & corā eo fateatur delictum, sine dubio esset puniendus. C. de confess. l. i. facit l. penul. C. de condi. ob. turp. cau. vide bonū text. 16. quæst. vj. c. suadet. & hęc ratio manifesta est.

153 ¶ Adde qd quod in actu occulto, in quo q. ccxl. non potest haberi plena probatio, indicia quandoque habent vim plenae probationis, vt est text. in cap. accusatus. de hæreticis. lib. vj. qd intelligitur metus durare vbicunq; durat eadem terrēdi potestas, fm Inno. in c. prolatū. qd met. cau. & in c. causam matrimonij. de officio. de lega. & ideo dicit Angelus. in l. qui in alie

na. §. Celsus. de acqui. hęc. quod sit causus aduocatus inquisiti, qui confessus fuit ad bancū se maleficiū cōmisisse, vt faciat probari qd ille primo fuit tortus indebitē, quia nullis praecedentibus indicijs sufficientibus ad torturam, quia quousque detentus fuit, semper metus tormentorū durasse praesumitur, & ideo praecedente dicta iniustitia tormento rum, iudex qui fecit scribi sponte confessum, falsum fecit confici instrumentum, & eodē modo notarius cōmittit falsitatem, si noticiā habuit tormentorū. ¶ Vbi autem tormenta legitimis indicijs praecedentibus iuste fuissent illata, tunc secure notarius & iudex faciant inscribi, quod sponte ille fuit confessus, quantuncunque tormenta praecesserint, dummodo inter tormēta & confessionē aliquod interuallum interueniat vt no. in l. j. §. item Severus. ff. de quæstio. & per Doct. & per Cyn. de custo. reo. l. ij. & de accusat. in c. cum dilecti. Ita dicit ad literam Ang. in d. §. Celsus. & Bald. dicit quod non valet confessio tormentata, nisi confessus perseueret in loco omnino remoto à loco torturæ, licet dicatur in actis quod fuit sponte confessus. ita dicit ipse in l. ij. C. quod met. causa. & scribit ibi quod in detento & tormentato praesumitur semper metus tormentorum. Facit optime quod idem Bald. no. in l. nouissime. ff. quod fal. tuto. vbi dicit quod semper praesumitur terror ab officiali inferri. Quinimo licet sit relaxatus per curiam, semper praesumitur metus instare, secundum eum. Hoc vltimū tamen non puto verum de iure, nisi esset talis officialis, qui consuevit minacem terrorem inferre. arg. not. per Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi. de nou. oper. nuntia.

q. ccxli. ¶ Adde quomodo cognoscatur indicium leue ab urgente, & alia multa circa hoc per Bald. in l. non hoc. C. vnde cognat. l. ij. C. quorum appellatio. & in 155 l. seruo. C. de test. Illud nota, qd indicia sunt minus quam semiplena probatio. Quid autem sit indicium, argumentum, suspitio & praesumptio quantum ad maleficiā vide plene in Spec. de noto. crimi. §. vt autē. in prin. & in tit. de proba. §. vlt. super veru. 13. Et aduerte, quia

inter

Cataldini Tractatus

inter indicia & præsumptiones est differentia. ut not. Bald. in l. ij. C. quorum appella. non recip.

q. cclxij. ¶ Adde quod si iudex admittit instrumentum quod non tenet quantum ad probationes, non facit propterea litē suam: sed punitur ex illo titulo q̄ quisq; iuris, secundum Innoc. in c. venerabilis. de except. & Bal. in l. super chirographis. C. si cert. petat. Vnde iudex non debet admittere instrumentum non solemne & falsum. C. de testib. l. iubemus in fin.

q. cclxliij. ¶ Itē an mortuo potestate debeatur salarium in totum, vel possit seruire per substitutum. quod not. Bart. in l. i. §. diuus. ff. de publica. & in l. si cū exhibuisset. eo. tit. vbi dicit quod non.

156 ¶ Adde ¶ quod rector non tenetur de q. cclxliij. delicto officialis mortui. Bart. in prætor. §. quod nouissime. de public.

ij. ¶ Adde quod quando potestas se obligat ad soluendum condemnationem pro officialibus vel familiaribus suis: exhibendo eos liberatur. Bar. in l. i. ad fin. ff. de publi. & in l. si cū exhibuisset. eod. titu.

q. cclxlv. ¶ Adde quod potestas tenetur pro officiali negligenti, quem secum ducit, & ad officium deputauit, secundum do. Flo. in l. si seruus. §. si fornicarius. ff. ad leg. Aqu.

q. cclxlvj. ¶ Adde an officialis excusetur si recedat post lapsum tempus præfixum ad dandum petitiones, certe sic. ut no. per Ange. in l. si iniuriarum. ij. §. de iniuriis.

q. cclxlvj. ¶ Adde quando rector tenetur p̄ delicto familiæ, & quomodo probet̄ quē esse de familiā, & quem non præpositum ad officium, & an teneatur pro officiali, vide Bartol. in l. i. §. familiæ. & §. seq. ff. de publicanis.

157 ¶ Adde ¶ quod potestates terrarū p̄nt q. cclxlvij. esse illiterati: tamen debent habere assessores iure peritos. secundum Bal. in l. certi iuris. C. de iudi.

q. cclxliij. ¶ Adde quod iudex qui absoluit ab instantia iudicij, facit litem suam, q̄ licet ius & actio partis non perimantur: tamē negligens fuit in admittēdo, quod non debebat admitti. secundum Bart. in l. penul. C. de pact.

ij. ¶ Adde quod iudex ferendo sententiā nullam, non facit litem suam, quia nō facit præiudicium in iure, nec instantiā, cū

ex eisdem actis iudicare possit. secundum Bart. in l. penul. C. de pact.

158 ¶ Adde ¶ quā pœna puniatur iudex q̄ iij. neglexit administrare iustitiā: dic quod facit litem suam & si iudicet per gratiam dolum, vel iniuriam, vel inimicitiam, punitur in verā lucis æstimationem, & dicitur negligere si pars petat & instet. secundum Anto. de Bur. in c. cū sit. de for. compet. & not. supra i. q. xliij. & idem dicit Bart. in l. properandum. §. si autem. alterutra. C. de iudic. & in l. iiii. §. hoc autem iudicium. de dam. infect.

q. cclxlix. ¶ Adde quod potestas qui tenetur dare balistas ex forma statuti ipsi ciuitati, non auditur volens dare pecuniā, secundum Bart. in l. ii. C. de fabricen.

q. ccl. ¶ Adde quod potestas pro officiali vel familia, non tenetur de his quę commisit extra officium, nisi per statutum aliter prouideatur, secundum Bart. in l. de ber. ff. nau. cau. sta.

¶ Adde quod si statutum dicit, quod teneatur officialis omnes accusationes recipere sub pœna, intelligitur de recte institutis. secundum Bar. in l. i. §. hoc autē. ff. de offi. præfec. vrb.

159 ¶ Adde ¶ quod sententia lata dolose, q. cclj. dicitur iniusta, & tenetur iudex infolidum. Si vero fertur per imprudentiam dicitur iniqua, & tenetur iudex, quatenus religioni iudicantis videtur. secundum Ang. in l. j. in prin. de iniur.

q. cclij. ¶ Adde quod si ex forma statuti debet dari consilio consulto ris: an ille qui est laicus ex consilio habeat regressum contra male consulentem? dic ut nota. in l. si quis in conscribendo. C. de episcop. & cleric. super verbo lata sententia.

q. cclij. ¶ Adde quod si statutū vult, quod quis possit se exgravare consilio sapientis, & iudex debet dare cōsiliū: intelligitur in casu dubio, nam in casu certo & indubitato ille, qui petit cōsiliū sapientis qui hoc dicit per manifestam calumniā debet a iudice repelli. semper enim statutum debet sic intelligi ut dari debeat consilium, & audiatur petens, nisi petat per calumniam euidentem, secundum Bal. in l. i. in fi. ff. de legi. & ibi vide, quando sit necessarium consilium, si iudex debet aliquid facere de consilio sa-

piensis. & adde quod not. Bart. in l. j. §. si
plures. ff. de exercito.

160 ¶ Adde ¶ quia in superioribus ali-
q. c. liij. qua diximus de cōsilio dando: ideo
nō est impertinens aliqua submittere p
quæ cōsiliorum reddendorum materia
opulentior reddatur: propter statuta quæ
arctant iudices ad habendum cōsiliū
sapientis, & in huiusmodi decursu referā
plura bona, quæ non debent ad materiā
nostri tractatus inuitalia & impertinen-
tia iudicari. Sed est aduertendum, quod
multiplex est cōsiliū, quod multiplex
est utilitas perfectionis & obedientiæ, se-
cundū Cynū in l. i. circa princ. de Carbo.
edi. & non solum in causa graui debet iu-
dex consulere vnum sed plures doct. di-
cit Bartol. in l. iuris ignorantia. C. qui ad
mitti, & in l. diuus. ff. de tuto. & curator.
dand. & vide ad hoc in l. continuus. §.
item qui infulam. de verb. obligat.

161 ¶ Adde ¶ quando ex forma mandati re-
ij quirendum est cōsiliū seu dandum,
non potest pratermitti quādo est de for-
ma: secundū Bal. in l. cum non solum.
C. de bon. quæ liber. in princ. & Bal. in l.
j. C. nil nouari. dicit quod pendente con-
silio non debet aliquid fieri. vide Bal. in
l. i. C. ne liceat in vna causa. ibi dicit quod
debet dari. ¶ Vbi autem cōsiliū haberi
non pōt, referatur superioribus secundū
Ioan. And. in c. pen. in fi. de cōsti. & ita
dicit Io. And. in c. j. ne sede vacan. lib. vj.

iiij ¶ Adde quod qui reddit cōsiliū, de-
bet prius interrogare, & singulariter di-
scutere, in quo casu negotiū se habeat. in
l. qd̄ deinde. & ibi Bal. ff. de testam. milit.

iiij ¶ Adde ¶ licet a sentētia alicuius appella-
ri nō possit: tñ si lata est ad cōsiliū alte-
rius: q̄a ille male cōsultuit, poterit appel-
lari. ij. q. vj. biduū. ver. rursus. & vers. bo-
nus Rex. Et si quis data copia cōsultatio-
nis nō appellat a puncto, nō poterit po-
stea appellare, q̄ punctus fuerit male for-
matus. Et si data est copia partibus cōsi-
lij redditi, partes non possunt appellare,
quia ille male consuluit. ij. q. vj. biduum.
ver. sed cum Imperator. no. bene, quia est
singulare dictum, & vix alibi reperitur.

162 ¶ Adde ¶ quod non valet statutum vel
v consuetudo, vt in causis ecclesiasticis pre-
cise stetur cōsilio sapientis, vt de consue-

ndine. cap. ad nostram. & quod ibi not.
etiam de laicis. & in c. ij. de iudic.

vj ¶ Adde ¶ quis potest cogi ad consulē-
dū, vt l. ij. C. de proximis sacro. scri. li. xij.
si causa suspicionis vel consanguinitatis
esset. & not. bene, q̄ iudex delegatus vel
ordinarius, qui vult cōsiliū de causa quæ
corā eo vertitur, potest cogere Doctore
in sua iurisdictione ad consulendū. vt c.
pastoralis. de offic. deleg.

vij ¶ Itē partibus inuitis pōt iudex mittere
causam consulendam. secundū gloss. in c.
viiij super. de of. deleg. ¶ Item quid si cōmit-
titur, & non dicitur cuius expensis? vide
Bal. in l. hac actio. fin. regun. & Bart. in l.
si postulauerit. de adult. & in Specul. de
assesso. §. salariū. & per Bal. in l. hac edicta
li. §. omnibus. de secun. nup. Et an cōtra
dictio partis impediāt hanc commissio-
nē, si iudex vult habere cōsiliū: vide gl.
not. de rescrip. c. statutum. §. assessore. &
in dominis salarium. ver. quid si alteri. &
in l. j. §. j. ff. de ventr. inspi. per Bar. & vi-
de plenum tractatū in materia consilij:
& qualis iudex debeat formare punctū.
& multa de hac materia in Spec. de re-
quisi. consi. per totum.

163 ¶ Item cōsilio dato mortuo consu-
x lente priusquā cōsiliū veniat ad pe-
rentes, vel priusquā fuerit iudicatum
secundū cōsiliū, an euanescat cōsiliū?
Spec. tenet, q̄ non de iudi. deleg. §. restat.
vers. item morte mandatoris.

xj ¶ Item an & quando iudex possit cōpel-
lere partes ad eligendū consultorem, &
deponendum salarium. vide Bal. in l. hac
lege. de sen. ex pericul. reci.

xij ¶ Adde, quod si partes consenserunt, qd̄
iudex iudicet secundū cōsiliū sapien-
tis, vtrū iudex in iudicando teneatur se-
qui cōsiliū. vide Bal. in l. j. de iur. om. iu.

xiiij ¶ Illud not. q̄ iudex non tenetur sequi
cōsiliū iniustū, ēt si sit assumptū de vo-
luntate partū. secundū Io. And. de reg.
iur. nullū ex cōmu. & vide Spec. de requi-
si. consil.

xiiij ¶ Adde, qd̄ sæpe cōtingit, quod a parti-
bus de cōi concordia consultor eligitur
ad consulendū in causa, & iudex postmo-
dū fert sententiā: an ab illa sentētia pos-
sit appellari? vide quod no. Bart. de hac
quæst. in l. j. §. ij. ff. de app. & in l. si cōue-
nerit

Cataldini Tractatus

164 *nerit. ff. de re iudic. & ibi ēt dicit, qđ si iudex fert sententiam secundū consilium sapientis electi de partium voluntate, poterit tamen in syndicatu cōueniri. de hac quæst. no. C. de appella. l. nōminum. & l. ex illo tempore. & videtur in proposita quæst. ab huiusmodi sententia lata secundū consilium sapientis electi de partium voluntate. ij. q. vj. § ij. cum seq. & de re iudic. causam quæ. & ibi, quod licet quis assentiat in iudicē: tamen non consensit, qđ sententia feratur iniqua. In contrariū videtur, quod sententia lata de consilio, consentientibus partibus cōsecuto cōsilio, partes appellare non possunt, quia videntur tacite consensisse, secundum glo. in c. intimasti. de appel. Sed potest dici, quod illud consilium fuit datum a principe, a quo appellare non licet: & sic est omnino sequendum eius cōsiliū. & sic habes vnum casum in quo non appellatur, qđ consilio principis sententia lata est, vt dicit Ant. But. in c. ranquā. & quia meo iudicio Bart. in l. si conuenerit. & Bal. in l. nouum. & in l. ex illo tempore. & in §. qui prouocauit. supra allegat. in hoc art. huius. q. fuerūt imperfecte locuti, ideo quia casus est quotidianus latius explicabo.*

165 *¶ Primus casus est qđ simpliciter eligitur cōsultor a partibus, nec aliquid agitur inter partes, quod stetur sentētie ferendæ secundū consilij sapientis formā, & tunc pars potest appellare a sententia. Et ratio est, quia sicut a iudice electo de cōmuni partium consensu potest appellari. vt in d. c. causam quæ. Ita potest appellari, licet cōsultor eligatur de partium consensu. Secunda ratio est, quia consultoris electio non respicit sententiam ferendā, sed solū respicit, qđ detur consiliū, ergo ille consensus circa cōsiliū non inducit aliquid circa sententiam, nec circa modum sententiæ ferendæ. Tertia ratio est, quia illa electio consultoris simpliciter facta, habet tacitā conditionem, si iuste consulatur. vt ff. de oper. liber. l. si libertus. de iureiur. c. Quintauallis. & sic pars non censetur consentire consulto, si sit iniustum. Quarta ratio est, quia huiusmodi cōsultoris electio nō operatur, qđ videatur renuntiātū appellationi interponendæ, quia tunc impeditur appel-*

latio, quando ante sententiam expresse agitur, quod appellari non possit. l. vlti. C. de temp. appel. Quinta ratio est, quia iudex nō debet, nec cogitur sequi consilium iniustum. vt l. quidam decedens. & l. Titium & Meuium. de admini. tutor. & in Specu. de requisit. consil. ergo si iudex sequitur iniustum, cōsiliū quia tūc grauat, legitima erit appellatio.

166 *¶ Secundus casus principalis est qđ post cōsiliū latū partes requirunt iudicem, quod ferat sententiam nō tñ exprimunt, nec dicunt, quod ferat sentētiā fm formā cōsiliij sapientis, sed simpliciter requirunt super prolatione snie, & tūc cōdemnatus poterit appellare. casus est in d. c. si. de re iudic. & est ratio, quia iudex simpliciter requiritur super prolatione sentētiæ, nō autē requiritur a partibus qualiter sententiam ferat. Secunda ratio, quia hæc requisito generalis intelligitur, vt iudex iustā ferat sentētiā, nō autē vt ferat iniustā, quia nō præsumitur pars mādare, quod iniustū est, vel id quod sibi præiudicat. ff. de condi. indebi. l. si procurator. ff. de probatio. l. cum de indebito. Tertia ratio est, quia iudex absq; alia requisitione partium, debet iuste iudicare. vt in c. j. de re iudic. lib. vj.*

167 *¶ Tertius casus principalis, est quando post latū consilium, iudex ab vtraq; parte requiritur, vt secundū formam consilij sententiā ferat, & tunc aut partes nō habebāt notitiā, quia ignorabāt quid consultum fuisset, & consiliū clausum fuit iudici per consultorem transmissum, tunc procedit dubiū, an iste consensus partium, qđ ferat sentētiā secundū formam cōsiliij, aliquid operetur: ex quo ipse partes ignorabant consilium. Et videtur, quod nihil operetur, nā dicuntur ob stare. & Io. An. de maio. & obed. c. si. quod talis consensus nihil operatur, qđ in nullo certificatur consentiēs, & qđ actus extra iudiciū exercetur. vt ff. de pact. l. tres fratres. de transact. l. qui cū tutoribus. & C. de transact. l. nec ignorās. Secunda ratio est, quia pars videtur velle sniam ferri secundum formā consilij. sub ista tacita conditione, si consilium illud sequi debet. vt supra.*

168 *¶ Tertia ratio est, quia licet partes secundū formā consilij sententiam ferri pe-*
tant,

tant, tamen iudex ad petitionem partiū non debet admittere qñ petitio esset iniusta per illam regulam generalem, quod iuste deprecantibus non est denegandus assensus. vt l. Attilicinus. ff. de seruit. rustic. prædio.

¶ Alius casus est quando partes sciunt & habent noticiam de forma consilii, sed ignorant an consilium sit iuste latum, & sunt imperiti literarum: & isto casu est opus appellare. Et est ratio quia iudex nō tenebatur iniustum sequi consilium in iudicando, certe si partes scirent de forma consilii, & etiam scirent iniustum sequi consilium, & expresse consentirent, quod iudex iudicaret secundum illud consilium, tunc ab illa sententia appellari nō posset, quia partiū consensus purgat iniquitatem sententiæ, sicut omisso appellationis. de offic. ordi. c. pastoralis. & facit C. de appella. l. hi qui.

169 ¶ Quartus casus principalis est quando partes promittunt stare consilio, sub quacunque forma consulatur, & tunc promittunt stare sententiæ ferendæ secundum formam consilii, & tunc videtur, quod appellari non possit per rationes supradictas. dicit enim Specu. de requisit. consil. §. i. ver. si iudex. consilium esse contrarius & c. quod si consiliarios elegit, præto consilio secundum ius pronunciet, alioquin faciet litem suam. vt supra. non. n. prætextu consilii excusatur, imo magis excusaretur. vt in l. de obligat. quæ ex quasi delict. in princ. ff. de var. & extraor. cogni. l. si. & melius in authentic. vt iudic. sine quoquo suffrag. §. eos. Debit enim declarare, vtrum sibi expediat consilium sequi. vt ff. mandati. l. i. in fin. facit ad hoc extra, de consuet. capit. ad nostram. ff. de his qui in testa. delent. l. proxim. ibi, remotis. & c. extra de arbitris. c. olim. de electio. ne pro defectu. & cap. cum in veteri. & 16. dist. deinde. versic. quæro. 68. dist. c. cor Episcopi. Si autem de partium consensu electi fuerint consultores dicunt qui dam, quod iudex debet secundum eorū consilium ferre sententiam. argumen. d. l. si conuenerit. & extra, de offic. delegat. super quæstionum. versic. verum.

¶ Contrarium credo. vt d. capit. ad nostram. ad idem. ff. de administratio. tuto.

170 l. pater tutela m. ¶ debet enim iudex secundum allegata & probata pronuntiare. ff. de offic. præsid. l. illicitas. §. veritas. iii. q. vii. iudicet. cum sui. concordia. Non obstat. l. si conuenerit. quia ibi exponitur quid, id est super quo. Non obstat. ff. de administration. tutor. l. Titium & Meuium primo responso. verba illa, quod sine eo sit, ratum sit. & c. tollunt contrarium, & consentiunt, quod iuxta consilium pronuntietur. & idem fit in æstimatoribus a partibus electis, videtur vt diffinitioni eorum a partibus stetur. dicebat Bartol. in d. l. si conuenerit. quod si iudex de voluntate partiū commisit quæstionem consulendam cuidam, & dedit sententiā secundum consilium, contradicente eo, contra quem lata est, demū tempore sui syndicatus conueniebatur iudex, qui male iudicauit, certe poterit conueniri, quia non tenebatur stare consilio. vt d. l. quidam decedens. §. pater. & l. Titium & Meuium. in princ. Et licet partes consentirent, quod admittatur consilium, tamen non consentiunt, quod sic ferat, si male consuluit. & subdit idem quod ad hoc, vt iudex non possit conueniri, & non faciat litem suam, quod in commissione quæ fit consultori super consilio ferendo, ponantur hæc verba videlicet quod partes ex nunc consentiunt, quod secundum consilium talis consultoris feratur sententia: & tunc iudex non potest conueniri. per d. l. si conuenerit. quod not.

171 ¶ Adde quod si iudex maleficiorum q. cclv. recipit minus idoneum fideiussorem in causa criminali, quem ex forma statuti tenetur recipere, obligatur. l. quoties. ff. qui satisf. cog. & l. Iulia. in princ. ff. de actio. & obligat. l. non est necesse de probation.

q. cclvj. ¶ Adde quod si iudex vider aliquos rixantes, & præliantes, & se non interponit, poterit ab officio remoueri. secundū Petr. & not. Cyn. C. de noxa. in l. si seruus. Idem est si esset multum crudelis. vt l. ii. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. p. Guliel. & Cyn. Et idem pro nimia negligentia. vt l. mancipia. C. de ser. fug. & l. si quis. C. de offic. præfect. prætor. vbi propter longam infirmitatem, vel aliud vitium remouetur.

¶ Adde

Cataldini Tractatus

- q. cclvij.** ¶ Adde, quod si causa est commissa consule tribus, & duo consulunt vñ, & tertius contrarium, & iudex vñi adhæreat, & iudicet: an ex hoc solo dicatur gravare partem? dic, quod sic, si tenetur stare consilio: secus si non tenetur. vt nct. lo. Andr. in cap. nullus ex consilio. de reg. iur. in vj. addi.
- q. cclviij.** ¶ Adde, quod si iudex fecit iniustā executionē: si ab ea forma statuti appellari nō potest, tenetur in syndicato, arg. l. ab executione. in fi. C. quorū appellat.
- 172 q. ¶** Adde, quod officialis non tenetur de gestis vel debitis præcessoribus. l. providendum. C. de decur. libr. 12.
- q. cclx.** ¶ Adde, quod si potestas inducit officialē, vt falsum ferat testimonium tenetur. leg. Cornel. de sic. secundum Bart. in l. j. in prin. ad leg. Cor. de sic.
- q. cclxj.** ¶ Adde, quod si familia potestatis interficit aliquem, qui se defendebat, dū familia eū capere volebat, & licet eū capere poterat, quod non tenetur, nec debet puniri. vt l. si seruus. & quod ibi not. Bartol. C. de his qui ad eccle. confug. & l. si. C. quando liceat sine iudice se vin.
- q. cclxij.** ¶ Adde, quod si ex forma statuti iudex tenetur stare aliquibus diebus ad bāchū ad hoc vt dicatur sterisse, faciat omni die scribere vñ notarium, & sufficit secundum Bartol. in l. j. de statuis. & imagi.
- 173 q. ¶** Adde, quod si iudex condemnat q. cclxiiij. uit aliquem in plus, quā debet, tenetur parti ad interesse, & tamē siisco debet tota cōdennatio. vt C. de modo mul. l. fin. in fin.
- q. cclxiiij.** ¶ Adde, quod iudex qui absoluit aliquē ab instācia cōtra ius, facit licē suā, licet non perimat ius partis. alleg. Bart. pro canon. l. si quis in conscribendo. C. de pact. & ibi vide.
- q. cclxv.** ¶ Adde qñ dicatur fieri scrupulosa inquisitio cōtra officiales? & dic qñ syndicatū de negligētia, vt l. seruus. in prin. de leg. j. iuxta si. quod no. p. assessoribus, q. tūc de negligētia debet syndicare, quādo essent negligētia soluta, & seruata cōsuetudo quę officialibus multū fauet, sed de merito rigore iuris, ita debet syndicare de negligentia, sicut de culpa in faciendo cōmissa. C. de ser. fug. l. incipia. & de pact. l. penult. & de decur. l. iudices.
- 174 q. ¶** Adde, quod si sunt duæ ciuitates q. cclxvj. tes ad inuicē cōfæderatæ, & vnus cōmittit maleficiū in vna ciuitate, & fugit ad aliā, ibi pōt cōueniri, tex. in l. nō dubito. versū. caueat ff. de captiu. & vide de hac q. C. si seru. fugit. l. instar. in pen. & vlti. col. & vide quod not. idē Bald. in l. executorē. C. de execu. rei. iud. An autē huiusmodi ligæ & confederationes sunt permissæ, vide Bar. in l. sodales. ff. de collat. illic. & Inno. in c. dilecta de excess. prelato. vbi dicitur, quod ligæ & confederationes non sunt permissæ sine consensu principis.
- q. cclxvij.** ¶ Adde quod gesta per potestatem finito officio, etiā per alium officialem, tenetur, donec successor veniat, quem expectare tenetur vsque ad aduētum & interim gesta per eum valent. text. & glo. not. est in l. meminisse. ff. de offi. Procon. & lega.
- 175 q. ¶** Adde quod si successor debet q. cclxviij. venire certa die ad officiū exercendum, & tempestare vel vi latronum venire nō potuit, an hoc sibi noceat, quī salariū consequi possit? & dic quod non quia omni respectu salariū venit, rectori, vt casus fortuitus ei noceret, quod tementi. Et in isto tempore quod statuitur ad inchoationem officij mora non purgatur, quia rectores qui habuerūt certam formā sub die non potuerunt aliter curare. vt dicit Bal. i. l. itē illa de cōst. pe.
- q. cclxix.** ¶ Adde q. potestas qui recipit reprivatū, ex eo, quod res publica idigebat, an teneatur i syndicato, puta, recipit Mulā vel asinum pro iustitia faciendā: dic eum teneri, si pretium pro vectura non dedit, sed si dedit, non tenetur, vt dicit glo. in l. si locus in fi. quod serui. admittatur & rei vendi. in l. item si verberatū. §. j. ad le. Aquil. quodam. §. magistratus. nec obstat, quod iudex a provincialibus nil debet recipere, vt in auth. demand. princip. §. illud. nam hoc verum p se, sed pro executione officij sic, secundū Bart. & Bal. & Cy. in l. si. §. Lucius. ff. de pign. actio. Cyn. tamen in addi. in l. si. tenet q. potest capere a rustico bestiam suam, vt mittat aliquem ad suspendendum, & idē Bal. & Guli. de Cu.
- q. cclxx.** ¶ Adde si officialis non inuenit aliquem

quem, qui velit suspendere condemnatum, an possit aliquis cogi. gloss. q. sic, in auth. de monach. §. monachus. & C. qui latro. l. prima & secunda.

176 ¶ Adde quod si potestas cogit aliquem, q. cclxxj. vt exequatur sententiam capicis, vel furcarum, an teneatur? die quod non, si est vilis persona, vt in authen. de sanctis. episc. §. si vero. secundum Doct. in d. l. fin. §. Lucius. de pign. actio.

q. cclxxij. ¶ Adde q. iudex qui condemnauit aliquem ad mortem, puta illu qui rapuit mulierem sibi desponsatam, q. non tenetur. C. de rapt. vir. l. j. & idem si mulier desponsata rapuisset sponsum, quia tenetur eadem poena dicit gloss. in d. l. j. super verbo sponfam. & non est alibi, secundum Ang.

177 ¶ Adde quod si iudex condemnauit aliquem q. cclxxij. in minorē poenā, quā deberet, postea perpēdens se errasse, vult petere remediū in syndicato, ne puniatur. Die q. remediū est, q. syndicus cōis petat restitutionē in integrum: cuius vigore poterit addi poena fiscalis, per illu iudicē, ad quod facit. ff. de posite l. j. §. de qua re. & ita obliuit Bar. secundū q. dicit in l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de insti. Sed in contrariū videtur. ff. de minor. l. auxilium. §. in delictis vbi nō restituitur minor ad accusandū, si omni sit accusare intra terminum, nec restituitur ad opponendam criminā, vel defectus. cogita tamen pro saluando dictum Bart.

q. cclxxiij. ¶ Adde quod si officialis ante finitū officiū syndicetur, & propter sua demerita remouetur, non pōt petere a cōi salariū illius tēporis, quo ipse seruiuit. per l. nemo. ff. de annu leg. vbi plene per Dyn. & Bar. de officiali, familiarī, vel scriptore, si non seruiuit, si dominus pro certa mercede poterit consequi salariū totius anni, per l. Gaio Seio. ff. de annu leg. Quia autem sint res, per quas officialis potest ab officiū remoueri, vide in l. si quos. de off. prae. prae.

178 ¶ Adde an officialis negligens sit publicus. q. cclxxv. niendus: die quod si est officiū perpetuum, non debet deponi, nisi culpa depositionem inducat, vt quia deliquit in officiū. vt C. de suscepto. & archa. l. si aliquid. in gloss. & ff. de infamib. l. ij. §. miles. & tunc ad dictum officiū non potest redire. vt not. in authen. de armis. colum. vj. Quoddā est officiū ad tempus, vt potestatis, & tunc propter enorme delictum cassari potest. vt l. fina. ad legem lul. pecu. hoc tamen non potest facere nisi solus superior. vt not. in au-

then. de defenso. ciuit. §. interim. Pro alijs vero culpis non deponitur ab officiū, sed punitur tempore syndicatus. vt C. vt omnes tam ciuiles quam criminales. l. ij. in authen. vt iudices sine quoquo suffr. §. necessitatem. & §. oportet. Et si est condemnatus in syndicato, nunquā redibit vltius, nūq. autem communis de scili ab officiū remouentur. C. de sportu. l. ij. Item procurator absentis, vel pupilli, vel vilis persona, si sunt suspecti, possunt remoueri a iudice, quod est mirū. C. de procu. l. cum qui res.

179 ¶ Adde quod priores habentes arbitrium, non possunt absoluerē potestatem a syndicato, cum princeps non possit, nisi dicat non obstante tali lege, secundū Bal. in d. l. mancipia. de seru. fugit.

q. cclxxvij. ¶ Adde quod si officialis in principio sui officiū inuenit aliquem carceratum, nec apparet de qua causa sit carceratus, facto quodam generali proclamato, potest ipsum relaxare, nec in syndicato tenetur, secundum Bart. in l. si quis vxori. ff. de furt.

q. cclxxviij. ¶ Adde an per statutum possit ferri, quod dominus teneatur pro familia. die quod sic per l. omnes. de iust. & iur. & debet probare duo, qui agit contra officialē de delicto familiae scilicet ipsum de familia esse, & praepositum tali officiū. & probatur esse de familia, eo ipso quod cum alijs familiaris est associatus, licet alia scriptura non appareat per text. in l. fina. C. de praepo. sacro. scri. & esse praepositum alicui officiū probatur eo ipso quod probatur illud officiū exercuisse sciente domino. vt l. prima. §. magistratum. de exercit. Sed quid si aliquis de familia occidit vel verberauit aliquem, an rector teneatur. not. de restitu. spoliat. cum ad sedem. vide de incen. rui. & nauir l. ne quid. & hoc si agatur criminaliter. l. obseruare. §. tiemo. de offic. procons. & hoc quando statutum distat, quod rector teneatur pro sua familia. De iure autem communi, de tali delicto an teneatur, dicendum vt ff. de offic. procon. l. senatus. & de poenis. l. si quis forte. §. qui conuictum. secundum Bald. Si autem statutum dicit quod potestas teneatur tempore syndicatus familiam praesentare, adhuc non tenetur si aufugit, quia ad impossibile nemo tenetur, nec ad casum fortuitū. Cautum tamen est quod ponatur in banno. vt l. sed & si quis. ff. si quis cautio. tunc non videtur stare per ipsum sed per rem publicā, cuius auctoritate positus fuit in banno.

E Adde

Cataldini Tractatus.

- 180 ¶ Adde quod si officialis vel familiaris q.cclxix. deliquit extra officium, puta adulterando, non punitur in foro syndicatus, sed in foro communi coram potestate, secundum Gul. in l. nulli. C. quor. appell. non recip. sed Bal. dicit, quod syndicator de furto, & aliis commissis in loco officij vt l. j. C. vt om. iud. tam ciuiles. & in authen. vt iud. sine quoq. suf. S. necessitatem.
- q.cclxx. ¶ Adde quod si officialis delinquens esset captus, & aufugeret propter defectum familiarie potestatis eiusdem, tunc potestas tenetur, alias secus. facit de cust. reo. l. ad commentariensem. facit l. in personā. & quod ibi not. de ser. fug.
- q.cclxxxj. ¶ Adde quod accusatur officialis, qui non tantam custodiā adhibuit in eo, qui debet absolui, sicut in eo qui debebat condemnari. ar. l. si sub conditione. S. si. de cond. insti. & vide glo. in l. si pecuniam. S. sed si acceperit. in glo. si. de cond. ob. caus.
- 181 ¶ Adde quod aliud est mittere in car. q.cclxxxij. cerem, & aliud sub custodia retinere, secundum glo. in l. vlti. C. de decu. libr. xij. & ibi per Bartol.
- ¶ Item dicitur sub secura & fida custodia detineri, qui de eius manibus non aufugit, vt est nonus textus in x. colum. de pace tenenda. in l. si iudex. S. secure. ¶ Adde quod ille dicitur sub fida custodia detineri, qui detinetur ligatus, adeo quod si aufugit, commentariensis excusatur. ff. de ser. fug. l. j. S. fin. in gloss. super verb. permittitur, de quo no. Innocen. de sent. ex. nuper. in j. & ibi qualiter dicatur sub fida custodia detineri.
- ¶ Item quod carceratus dicitur ille cui pro carcere locus est assignatus, ita quod illum locum exire non potest, & ire quo vult.
- 182 ¶ Adde quod custos carcerum tenetur q.cclxxxvij. probare, quod non dolo nec culpa sua mortuus est, quem custodit. vt l. cum ita. S. species. de le. ij.
- q.cclxxxiii. ¶ Adde quod si aliquis detinetur à potestate vel capitaneo iniuste, quod ipso aufugiente, non tenetur potestas. ita dicit Bartol in l. ius eius. C. de proba.
- q.cclxxxv. ¶ Adde quod non tenetur custos carcerum, qui captiuum dimittit de mandato rectoris, secundum Bartol. in l. si quis vxori. S. si fugitiuum. ff. de fur.
- q.cclxxxvj. ¶ Adde an confessio facta in carcere ualeat, vel debeat confitens vinculis esse solutus. vide ff. ad Sylla. in l. iij. & ibi per Ange.
- 183 ¶ Adde vbi res est ad alicuius custodiam q.cclxxxvij. deputata, si constant eam perditam potest ad custodis torturam deueniri. vt est text. in l. iij. S. j. ff. de offi. pre. vig. facit quod not. glo. in l. si quis ex argentarijs. S. j. ff. de eden. & in l. cū ita. S. species. de leg. ij. & vide Io. Andr. in capitul. j. de vsur. & quod not. ff. de re mili. in l. qui commeatus.
- q.cclxxxvij. ¶ Adde quanto tempore possit stari ad syndicatum, & quanto tempore possint dari querelæ. text. est in l. j. C. vt om. iu. tam ciu. facit quod not. in l. pars literarum. ff. de diui.
- q.cclxxxix. ¶ Adde quod si iudex non determinat causam intra tempus præfixum licet non esset perempta instantia, est periturus & infamis, si potuit & noluit, alias secus, quia cessat dolus, sed à pœna pecuniaria non excusatur pp. probabile causam & necessariam, vt ff. de verb. obli. l. continuus. S. illud. facit quod not. Inno. in cap. cum P. de offic. deleg.
- 184 ¶ Adde an officialis possit post tempus q.cxc. præfixum ad syndicatum conueniri in loco originis, & facit quod sic. vt om. tam ciu. l. j. ante si. In contrarium facit, quia tempus querelandi est elapsum, vt l. si ea. C. qui accu. non poss. itē quia iudex terrigena est priuatus per generalem inquisitionem. ff. de iud. l. vbi caprum. Item quia terminus absoluit, prout sententia. vt ff. de iniu. l. sed si vnus. S. si ante. Item quia est absolutus super generali inquisitione ex, tali absolutoria oritur exceptio rei iudicatæ. ff. nau. cap. stabularij. pen. S. fina. & sufficit generalis inquisitio quoad reum. arg. eorum quæ dicuntur de nego. gest. sed quo ad priuatas personas non. vt l. interdum. S. qui furem. ff. de furt. & d. S. necessitatem. facit extra de iure iur. capitul. ad nostram. & ideo cauti sint officiales in petendo debito tempore sententiam ferri super generali inquisitione. tu vide glo. in l. j. in fin. glo. magnæ. ff. ad leg. lul. repe.
- 185 ¶ Adde quod offendentes officialem q.cxcj. tempore syndicatus puniuntur ac si fuisset in officio, sub ratione vel occasione officij fuisset offensus. ad quod facit C. quod causæ post pub. adfit tuto. Et si dici statutum, quod forensis occidens aliquem, pœna puniatur corporali, ciuis autem pœna pecuniaria, potest aliquem interficiens debet puniri vt ciuis, quia caput ciuium est, & ideo debet gaudere priuilegio ciuium arg. l. quod cōstitutū. ff. de re milita. quia ciuis est donec in officio durat. vt no. l. ciues. C. de epile. & cle.
- Adde

q. cccxij. ¶ Adde quod si tempore syndicatoris potestas non potest cauere, tenetur dare iuratorium cautionē. vt C. de episc. & cle. auct. generaliter. & ibi per Oldra. & alios, nisi esset causa capitalis. vt l. j. C. vt omnes tam ciuil. inter quas barataria etiam computatur, quia tenetur crimine falsi. vt l. j. post prin. ff. de fal.

q. cccxiij. ¶ Adde quod sufficit proponere querelam contra officiales verborenis. vt not. C. de sent. ex peri. reci. athen. ni si breuiore, & potest etiam procedi die feriata in honorem Dei. arg. l. i. & ii. ff. de fer. tamen lis debet contestari. vt d. l. i. C. vt om. tam ciui.

† 86 ¶ Adde quod quando contra potestatem vel aliquem de sua familia porrigitur libellus seu simplex petitio: & ipse potestas vel iudex negat contenta in

d. l. libello, seu petitione: cautela est vt p. testetur in causa reconuentionis de iniuria & infamia ipsius in casu quo ille non probet, & alleget se nobilem & probum virum, iurisperitum, vel doctorem & optimae famae: quibus attentis reconueniendo ipsum dictus iudex aestimat infamiam & iniuriam suam centum libras vel mille ducatos, attenta eius qualitate: & offerat se probaturum quod pro dicta quantitate nolisset recidere vel sufferre tantam iniuriam seu infamiam & protestetur de damnis expensis & interesse ipsius. Et adde quod ille qui porrigit petitionem contra officialem, non potest retrahere eam absque eius licentia.

F I N I S.

TRACTATVS SINDICATVS CVM EXPOSITIONE INQUISITIONIS generalis, & querelarum porrectarum contra Officiales, & eorum defensiones,

COMPOSITVS PER D. AMEDEV M IVSTINVM
de Castello, militem & doctorem in praetura Asculana praesidentem, Anno M. cccc. xij. Ad Laurentium filium
Equitem, & Doctorem.

S V M M A R I V M.

- 1 Principium cuiusque rei pars potissima censetur.
Finis ab omni agente principaliter intenditur.
Finis his quae ad finem sunt, nobilior creditur.
- 2 Magistratum praetorum, & aliorum officialium cura, in quibus versari debeat.
Iudicium quae peruertant humanum.
- 3 Magistratus & ceteri officiales nedum coram Deo cordis penetralium rimatore sed in hoc seculo coram sindicatoribus rationem suae administrationis debent reddere.
- 4 Inquisitio generalis qua forma fieri debeat.
- 5 Electus qui dedit aliquid electoribus, ut ipsum ad aliquod officium vel dignitatem eligerent, incidit in legem Iuliam ambitus.
- 6 Electus ad aliquod officium quid in princi-

pio officij iurare debeat.

- 7 Potestas qui tempore officij negligens fuit in puniendis delictis est puniendus.
- 8 Notarius inquiratur in fine officij si negligens fuit in faciendo inquisitionem generalem aduersus quoscunque delinquentes.
- 9 Domicilij & berruay de quibus inquirantur in fine officij.
Potestas iudices & officiales alij: de quibus sint inquirendi in fine officij.
- 10 Iudex & potestas inquiruntur si capi, detineri, aut torqueri fecerint indebitē, & iuris forma non seruata.
- Potestas, & iudex ac ceteri officiales, inquiri debent & puniri si extorsiones contractus illicitos & alia delicta commiserint.
- 12 Officialium inquisitorum responsio negotia qualiter scribi debeat & proponi.
- 13 Fideiussio pro olim potestate, & alijs officiali-

E 2

ciali-

Amedei Tractatus

cialibus inquisitis qualis.

- 14 Potestas & olim officiales qualiter licentiam Syndicis prebeat procedendi in inquisitione.
- 15 Captus iniuste & carceratus aut tortu qualiter querelam proponere debeat coram Syndicis.
- 16 Tortus iniuste & membro debilitatus aliquo qualiter conqueri possit.
- 17 Fuga carcerati qualiter cum querela debeat proponi.
- 18 Index qui innocentem condemnauit aut nocentem absoluit qualiter puniri petatur.
- 19 Querela qualiter formanda sit super barataria a iudice vel potestate facta super absolutione eius qui condemnare debuerat.
- 20 Negatio querelarum aduersus officiales inquisitos propositarum qualiter proponenda.
- 21 Inquisitio de maleficyis, cognoscitur tribus modis.
- Inquisitio speciales quid sit.
- 22 Inquisitio generalis quadruplex est & earum quaelibet qualis.
- 23 Effectus inquisitionis generalis qualis sit.
- 24 Inquisitio generalis quoad personas & speciales quoad delicta qualis.
- 25 Inquisitio facta per Syndicos contra officiales est ius procedendi per officium ad puniendum facinorosos.
- 26 Officialis censetur reus lese maiestatis qui aufugit ante tempus officij finitum.
- 27 Actio criminalis pro baratarie intentari potest.
- 28 Inquisitio generalis qualem habere possit effectum.
- 29 Inquisitio generalis quando ad commodam priuata extendatur & quando non.
- 30 Inquisitio ad sui substantiam quinque requiritur: & quae.
- 31 Locus & tempus quando in inquisitione poni debeant.
- 32 Conclusio nec in inquisitione nec in accusatione detur necessaria esse.
- 33 Syndicorum verba dicentium hoc modo, qualis sit & fieri intenditur quid importent.
- 34 Indicium gradus quot sint & qui.
- 35 Syndicus & defensor et ratiocinator dicitur.
- 36 Confessio officialis facta coram vno Syndico rum an sibi praedictet.
- 37 Milites a malo dicitur, quod malum milites carcerare soleant.
- Militibus quot & quae sint concessa pri-

uilegia.

- 38 Militia an sit nomine dignitatis censenda. Milites nostri temporis in quibus preferendi sint alijs.
- 39 Nomina propria agnomina & cognomina, ad quid sint in inquisitionibus exprimenda.
- 40 Stipulatio inepta non vitatur si stipulatio non requiratur.
- 41 Olim dictio in inquisitione Syndicorum posita tempus praeteritum significat et officium finitum.
- 42 Officiales an possint durante officio Syndicari aut conueniri.
- 43 Officiales in quaque casibus durante officio possunt renouari ab eo.
- 44 Officialis ob culpam, vel delictum proprium remotus ab officio retinere debet suo salario.
- 45 Officialis officio durante conueniri potest si ipse, & is cui iniuria inferitur eadem domino subiciantur.
- 46 Electiones nostri temporis hoc pacto vallantur, quod finito officio de commissis vel commissis ad Syndicatum electi teneantur.
- 47 Verba ex mero eorum officio posita in inquisitione quid operentur.
- 48 Inquisitio specialis famam publicam praecedentem requirit.
- Inquisitio generalis non requirit famam publicam praecedere.
- 49 Fama publica praecedens non requiritur, si contra praesentem & non opposentem procedatur.
- 50 Fama dicitur opinio communis, quae voce manifestata ex suspitione prouenit.
- Fama est communis opinio, eorum scilicet, ad quos scire pertinet.
- 51 Fama in maleficyis initium habere debet a personis fidedignis.
- 52 Fama probatur per duos testes, statuto non requirente plures.
- 53 Fama sufficienter probata an plenam, an vero semiplenam inducat probationem.
- 54 Fama non probat, sed probationes iam factas confirmat.
- 55 Fama quando probet in causis breuioribus.
- 56 Fama quae quis contra aliquem ruli rti debet ad tribunal iudicis produci.
- 57 Fama quo duplex sit, & quaelibet qualis.
- 58 Rumor quid proprie dicatur.
- 59 Manifestum quid sit.

Occultum

- 60 Occultum est illud quod nulla ratione probatur.
- 61 Notorium quatuorplex sit, & quid sit notorium facti.
- 62 Notorium iuris dicitur dum aliquis in iudicio uel confitetur uel condemnatur.
Notorium presumptionis quid sit.
- 63 Verba per modum notorii in inquisitione posita, quid operentur.
- 64 Maleficium per testes probatum debet reus confiteri ad tollendum omne dubium.
- 65 Rectores, & officiales electi ad suffragia populi, incidunt in pœnam legis Iulie ambitus.
- 66 Potestas & ceteri officiales in principio sui officij, secundum formam à iure, & statutis traditam iurare debent.
- 67 Iurans illicita, impossibilia, & inhonesta, largo modo est periurus ipso facto.
- 68 Potestas, & eius iudices diebus iudicis in banco iuris sedere debent pro iure reddendo unicuique.
- 69 Negligentia in quibus consistat: & quando de negligentia teneantur potestas, & eius officiales.
- 70 Officiales de neglectis in administratione reipublice, tenentur, sicut tutor, & curator in administratione tutelæ.
Dolus, & culpa levis, & lata uenit in contractibus gratia utriusque celebratis.
- 71 Iudex & potestas probationes, & defensiones non admittentes, quando teneantur.
Potestas & iudex negligentes accusationes, uel querelas sibi porrectas recipere, faciunt litem suam.
- 72 Iudex non faciens furum restituere, & damnum resarciri, in solidum tenetur.
- 73 Iudex nollens audire partes, & non admittens legitimas exceptiones, tenetur in syndicato. Iudex tenetur, uictum in expensis condemnare omittens.
- 74 Iudex negligens causas civiles intra terminum à statuto prefixum terminare in syndicato tenetur.
- 75 Iudex interpellatus non expediens causam instructam, censetur esse in negligentia.
- 76 Tempus instantie non currit impedito per factum iudicis.
- 77 Iudex de negligentia tenetur processum causæ criminalis tempore debito non expediens.
- 78 Iudex negligens inquirere de maleficio notorio, uel sibi denunciato de negligentia tenetur.
- 79 Potest dictio, quando necessitatem importet.
- 80 Potestas uel alius officialis in dolo presumitur, qui non facit id, ad quod ex officio tenetur.
- 81 Iudex intra quantum tempus negligens dicatur.
- 82 Negligentia iudicis, uel alterius officialis qualiter probetur.
- 83 Officiales, quæ pœna sint afficiendi ob negligentiam in officio commissam.
- 84 Officialis salarium perdere debet pro tempore quo negligens fuit.
- 85 Iudex punire debet denuntiantes maleficia, et non probantes ea.
- 86 Potestas non tenens officiales & equos in numero competenti suo officio perdit salarium pro illo tempore, quo non tenuit.
Potestas qualiter probetur tenuisse familiam decentem suo officio.
- 87 Milites socij potestatis, portantes arma uetita inquirere debent, & ludentes ad ludos prohibitos.
- 88 Armorum appellatione quid contineatur.
- 89 Gladius quo panis inciditur non uenit armorum nomine.
Arma portans in itinere, nec capi nec puniri debet.
- 90 Arma portare non dicitur quis inuentus, nisi sit captus, & apprehensus.
- 91 Officiales communis impune possunt arma portare.
Ludi qui sint de iure prohibiti.
- 92 Ludus non prohibetur in quo hominis industria, & ingenium uersatur.
- 93 Ludentes ad ludum prohibitum quæ debeant pœna puniri.
Contractus inter ludentes factus est ipso iure nullus.
- 94 Domus in qua luditur confiscari debet.
- 95 Ludus si alicubi permittatur tunc uincens ad restitutionem non tenetur.
Milites socij pernoctare debent ne furta, aut alia maleficia fiant.
- 96 Milites socij attendere debent quibus carceratorum sit custodia commissæ, ne scilicet aufugiant.
- 97 Custos carcerum qualiter excusari possit de fuga carcerati.
Potestas cui carceratus aufugit contra se habet specialia.
- 98 Potestas caueat cui carceratorum custodiam committat: quia nihil periculosius accidere

Amedei Tractatus

- potest quam fuga & mors carcerati.
 Carcerato murum frangente parciatur custodi,
 si aufugerit carceratus.
- 100 Miles uel alius officialis executionem faciens
 contra aliquem, an possit eum occidere, uel
 uulnerare resistentem.
- 101 Officiali iniuste exequenti licite potest re-
 sisti.
- 102 Notarius extraordinariorum statuta ad suum
 officium pertinentia scire & obseruari face-
 re debet.
- 103 Notarius malefactorum citationes & proces-
 sus de maleficijs scribere debet, & partibus
 communicare.
- 104 Domicelli & berruarij qui sint, & qualem
 habeant potestatem.
- 105 Potestas & eius officiales residentiam in
 loco officij sui debent facere continuam.
- 106 Officialis fugiens crimine lese maiestatis te-
 netur.
- Receptans officialem fugientem tenetur in qua-
 druplum eius, quod a subditis subtrahit.
- 107 Salarium an debeatur in integrum officiali
 ante finitum officium morienti.
- 108 Potestas in officio nec uxorem ducere debet,
 nec retinere.
- 109 Potestas & eius officiales detinentes, uel
 torquentes, innocentes & nocentes rela-
 xantes sunt puniendi.
- 110 Potestas innocentem sine indicij pro causa
 criminali capiens, supplicij tenetur simili-
 tudine.
- Potestas & eius officiales pena capitis plecten-
 di sunt, qui dolose & sine causa aliquem
 torqueri faciunt.
- 111 Index torquens non torquendum sine dolo,
 actione iniuriarum tenetur.
- 112 Iudices & potestates tortum semel sine nouis
 indicijs ad torturam reponentes tenentur in
 syndicatu.
- Potestates & indices quando teneantur, si reus
 in tortura moriatur.
- 113 Index ex arbitrio syndicatorum punitur, si sine
 dolo suo, sed cum aliqua culpa sua reus in
 tortura moriatur.
- 114 Reo in tortura mortuo quis teneatur, si an do-
 lo, culpa uel causa factum sit nesciatur.
- 115 Index per testes probare debet se reum in tor-
 tura mortuum, indicijs legitimis preceden-
 tibus moderate torxisse.
- 116 Index pena pecuniaria punitur, si is quem
 in palatio torfit, in tortura moriatur, statu-
 to stante quod &c.
- 117 Potestas seu iudices aliquem iniuste torque-
 ri mandantes tenentur, & non milites eorum
 mandatum exequentes.
- 118 Potestate, et officialibus quem tortum fuisse
 negantibus, qualiter probabitur tortura.
- 119 Potestas non faciens capi, detineri aut carce-
 rari nocentes, aut carceratum nocentem re-
 laxans, est puniendus.
- 120 Index condemnandum ad mortem pro pecu-
 nia absoluens, uel innocentem absoluendum
 ad mortem danans, capite plecti debet.
- 121 Index aliquem damnans ad maiorem pecu-
 niae summam fisco applicandam, parti lese
 tenetur ad interesse.
- 122 Index per imperitiam ferens sententiam ini-
 quam, parti lese tenetur ad interesse.
- 123 Index qui singularem sui preceptoris opinio-
 nem sequitur in syndicatu excusatur.
- 124 Potestas iuris ignarus, sententiam secundum
 consilium suorum iudicum imperitorum fe-
 rens, ad damnum parti lese tenetur resar-
 ciendum.
- Index tenetur sub cuius examine iniqua sen-
 tentia fertur.
- Error facti excusare potest sed non iuris.
- 125 Consiliorum a partibus electus, de malo consilio
 parti lese tenetur.
- 126 Sententia sine consilio sapientis lata est nul-
 la, statuto stante quod requiri debeat.
- 127 Index, uel potestas, qui in culpa leui uel le-
 uissima reperitur, non in solidum tenetur,
 sed quantum syndicis, & syndicatoribus
 equum uidetur.
- 128 Actio non criminalis, sed civilis intentatur,
 si de leui uel leuissima culpa agatur.
- 129 Index qui dolo ductus sententiam tulit ini-
 quam, grauius puniri debet, quam si cul-
 pa etiam lata.
- 130 Index errans in iure statuario, quando in
 syndicatu teneatur: & an etiam si in iure
 consuetudinario?
- 131 Similia sunt quaecumque unius qualitatis sunt:
 eadem uero quorum substantia una.
- 132 Statuto de similibus ad similia procedendum
 distans, recessum censetur a pena iuris
 communis.
- 133 Index male iudicans, parte non appellante
 tenetur in syndicatu: sed an teneatur parte
 appellante, ipse cogita.
- 134 Index in syndicatu tenetur, si sententia
 iniqua, a qua appellatum fuit, per deser-
 tionem

nonneus confirmetur.

- 135 Sententia appellationis iudici à quo, non citato non praeiudicat.
- 136 Iudex qui iniquam tulit sententiam ad expensas non tenetur, si ex nouis actis infirmetur.
- Iudex non tenetur si plures sententiae conformes reperiantur.
- 137 Syndicato es quid acturi sint pendente appellatione à sententia, quam querelans dicit iniquam.
- Iudex in syndicatu ad expensas tenetur si ex primis actis sententia iniqua reperitur.
- 138 Iudex litem suam facit, qui sententiā tulit, à qua non appellare inter partes conuenit.
- Iudex in sententia absolutoria causam inserere debet.
- 139 Iudex maleficiorum temerè inquisitionem faciens nullis precedentibus indicys ad interesse & expensas tenetur.
- Iudex cautus testes examinare debet antequā inquisitionem formet.
- 140 Iudex sententiam ferens ipso iure nullam, an & ad quid teneatur.
- 141 Iudex cui à statuto aut superiore concessum est arbitrium an teneatur si modum debitum in procedendo, aut iudicando excesserit.
- 142 Concessio facta iudici quod etiam de facto procedat intelligi debet quod procedat praeter legem, sed non contra legem.
- 143 Statutum dictans in aliquo negotio procedendum esse de facto intelligitur, manu regia iuris civilis solemnitate omisa.
- 144 Iudex habens arbitrium in procedendo, & sententiando, totum processum una die nō potest expedire.
- Iudex cui conceditur arbitrium condemnandi & absoluendi, non potest iniquum aequo preferre.
- 145 Arbitrium nunquam alicui concessum censetur absque causa cognitione.
- 146 Iudex plenissimam habens potestatem procedendi ad beneplacitum suum tenetur tamen admittere exceptionem praescriptionis, & alias exceptiones legitimas.
- Iudicantis arbitrio si quid committatur de iudicante discrete semper intelligitur.
- 147 Arbitrium quare iudicibus quandoque concedatur.
- Iudex arbitrium habēs interpretandi in syn-

dicatu tenetur, si in casu non dubio interpretetur.

- 148 Iudex vel potestas iniquam faciens executionem parti laesae tenetur ad interesse.
- 149 Iudex concedens creditori tenutam in bonis debitoris non tenetur tertio, de cuius bonis nuntius accipit.
- 150 Iudex in syndicatu tenetur subditos compellens ad ligna sibi portanda.
- 151 Iudex qui in syndicatu ad pœnam pecuniarum tenetur, si non habet in are debet in corpus luere.
- 151 Iudex cogens offensum pacem facere cum offendete ante solutionem pœnae tenetur ad interesse.
- 153 Iudex in foro conscientiae tenetur qui iustam sententiam tulit nō amore iustitiae sed odio inimicitiae.
- Iudex maleficiorum debet facere ut condemnandus sententiam audiat.
- 154 Officiales puniuntur, qui interfecerunt eum, qui ad furcas ducebatur, ne ab eis auferetur.
- Iudex sententiam ferens parte non citata in syndicatu tenetur.
- 155 Iudex non admitte da admittens, litem suam facit.
- 156 Iudex de homicidio condemnans uulnerantem tenetur quando uulneratus medicum non adhibuit.
- Iudex non debet ferre sententiam ante horam partibus assignatam.
- 157 Iudex sententiam ferre non debet contra absentem, quem sciebat legitime citatum, sed absentem.
- Sententia contra mortuum lata est nulla.
- 158 Iudex tota ope niti debet ut ueritas eruatur.
- Iudex per se ipsum sententiam legere seu recitare debet.
- Iudex in subditos non debet uerbis excandescere.
- 159 Officialis tenetur qui iniussit am mandato potestatis exequitur.
- Iudex de delicto coram se commissio cognoscere tenetur.
- 160 Iudex corporaliter punitur qui condemnationem de se facta soluere non potest.
- Iudex actiones illicitas facere non debet, sed facientibus resistere.
- 161 Iudex secundum allegata & probata indicare tenetur.

Parid. de Puteo Tract.

Index potentioribus populares opprimentibus resistere debet.

Index subditis audientiam non debet denegare.

162 Index debitori communis carcerato non debet alimenta denegare ut citius soluat.

Index condemnans in minori summa eum quē debuerat condemnare in maiori tenetur: nō obstante clausula salvo semper, &c.

163 Officiales baratariam committere dicuntur, cum à privato aliquid recipiunt ut faciant non faciendā, uel omittant faciendā.

Iudicium siue iustum siue iniustum uendi non debet.

164 Index baratarius dicitur qui pecunia, uel aliter corrumpitur.

165 Barataria quid sit, & unde dicatur.

Index baratarius quā sit pœna afficiendus.

166 Index incidit in legem Iuliam repetundarum, qui annui promittenti sibi aliquid, ut pro se sententiam ferat.

Index baratariam committit pecuniam recipiens à feneratorē, & in eius fauorem sententiam ferens.

167 Officialis baratariam attentans an puniatur, etiam si non perficiat.

Index baratariam cōmittens in eodem processu ciuilitē, & criminalitē conueniri potest, & condemnari.

168 Barataria qualiter probetur.

Testis esse non potest qui libellum dedit aduersus officiales.

169 Officialis quando baratariam committere dicatur.

Condemnatus de barataria non censetur pœna falsi condemnatus.

170 Pœna condemnati de barataria quando sit fisco applicanda.

Syndici an cognoscant de delictis familia potestatis non commissis in spectantibus ad officium.

171 Consules artis de pertinentibus tantum ad artem cognoscere possunt contra artifices.

172 Pœna furti qualiter debeat imponi potestati, & alijs officialibus.

173 Fur pro furto non manifestō ad pœnam dupli teneatur: & quadrupli pro furto manifestō.

174 Potestas, uel alijs de familia aliquod delictum

etiam committens, punitur secundum statuta loci in quo functus est officio.

175 Officiales ad tempus iurisdictionem habentes non possunt cum subditis contrahere, aut mutuum dare: secus si perpetuum habeant officium.

Officiales forenses quare cum subditis contrahere prohibeantur.

176 Officialis contrahens cum subditis in rebus uetitis quā sit mūlcta coercendus.

177 Locus & tempus, mensis, & annus, sunt de substantia actus.

178 Potestas, & alij officiales an possint post syndicalum in propria conueniri patria.

179 Laicus clericum offendens, cuius cognitio ad utrunque forum spectat, an si prauentus fuit per episcopum, poterit etiam puniri per iudicem secularem.

180 Inquisitio facta per syndicos quali claudatur conclusione.

181 Clausula emergentibus, & connexis & prorsus extraneis in inquisitione speciali posita, quid operetur.

182 Clausula in inquisitione posita generali ad quid utilis sit hoc modo, inchoata & formata fuit &c.

183 Termini omnes ob instantie breuitatem possunt cumulari.

184 Potestas & alij officiales de ueritate dicenda iurare debent, formata generali inquisitione syndicatorum mandato.

185 Index enitit periurium qui sine dolo & per ignorantiam omisit seruare statutum.

Potestas & officiales responsione facta non debent carcerari, sed fideiusoribus datis possunt relaxari.

186 Probationes quæ requirantur in syndicato contra potestatem & eius officiales & familiam.

187 Iuramentum in supplementum probationis non deferitur officialibus in syndicato.

Officialis ante syndicatum ausugiens praesumitur baratariam commississe.

188 Testes duo de actu corporali & uisibili deponentes sunt decem testibus praferendi deponentibus de actu mentali seu inuisibili.

Confessus sponte dici non potest qui tortus probatur.

189 Tortura & uolentia per uociferationem & famam probatur.

Testis probatur per metum deposuisse hoc ipso quod

quod probatur eius detentio.

- X 190 Testis esse non potest contra officialem, is qui per eum aliquando carceratus fuit.

Inimicus capitalis repellitur à testimonio ferendo contra eum cui inimicatur.

- 191 Inimicitia capitalis probatur ex uerbis minatoris.

- X Con sanguineus querelantis non est pro eo idoneus testis.

- 192 Minor annis viginti non erit testis in causa criminali.

- X Officiales & famuli potestatis quando pro ipsius innocentia & defensione possint in syndicatu testificari.

- 193 Beruarius quando possint pro potestate testificari.

- X 194 Potestas ad quid totam familiam suam syndicis exhibere teneatur.

Testis domesticus multa honestate praeclitus quandoque admittitur.

- 195 Dictū cuiuslibet testis e tenē scribi debet.

Relationi unius statuto stante quod relationi familie credatur.

- X 196 Potestas nedum pro delictis proprijs tenetur sed etiam de delictis officialium, & familiarium suorum.

- X 197 Statutum dispones potestatem teneri pro delictis officialium suorum & familie qualiter sit intelligendum.

- X 198 Potestas obligans se ad omnem poenam soluendam pro suis officialibus, intelligi debet de poena pecuniaria & non corporali.

Potestas qui uxorem ducere non debuit tenetur pro ea ad interesse partis, si ducens in officio deliquit.

- X 199 Potestas nedum pro suis tenetur officialibus, sed etiam pro uxore & aliis secum morantibus nulli officio praepositis.

Statutum dictans potestatem de delicto officialium & familie teneri, intelligitur si ciuilitate agatur.

- 200 Potestas quando filium proprium delinquentem in syndicatu presentare teneatur statuto stante quod &c.

- 201 Potestas pro delictis officialium & familie obligatus, quando liberetur delinquentem exhibendo.

- 202 Potestas in principio sui officij faciens proclamare annuntiari, ne aliquis alicui de sua familia credentiam faciat, an eo casu officio finito teneatur pro debitis suorum

familiarium.

- 203 Panum per potestatem factum, quod creditores officialium intra decem dies compareant alias non audiendi, non praedictat ipsis creditoribus intra dictum terminum non uenientibus.

Potestas seu iudex qui soluit in syndicatu quia in plus aut minus condemnauit iuxta sui assessoris consilium, an contra ipsum consultoriam possit habere regressum.

- 204 Iudex quando possit querelam porrigere contra collateralem male consulentem.

Potestas soluens in syndicatu pro aliquo suorum officialium, an contra eum possit habere regressum.

- 205 Officialis cum suo rectore tempore syndictus nolens stare, nihilominus debet expensas habere.

Iudex uel collateralis conductus à potestate, debet ab eo expensas & precium consuetum habere.

Potestas in cibo & potu debet bene officiales tractare.

- 206 Potestas non tenetur in syndicatu pro officialibus officia sua negligentibus.

Potestas & officiales fideiubere debent, & non carcerari.

- 207 Potestas Florentinus administrans officium in alieno territorio si aufugerit, non debet remitti ad locum administrati officij.

Potestas & officiales condemnati, an prius quam eorum fideiussores debeant discurrere.

- 208 Fideiussor in obligatione fideiussoria renuntians privilegio excusationis, poterit excutiri prius quam principalis.

- 209 Syndici late debent capere fideiussorem potestatis & officialium.

- 210 Iudex in causa mere pecuniaria tenetur relaxare offerentem idoneum fideiussorem.

Fideiubere potest unus pro alio in causa pecuniaria dum plures tenentur pro eodem facto.

Iudex & notarius recipientes minus idoneos fideiussores parti lese tenentur ad interesse.

- 211 Citatio partis & si communiter in quolibet iudicio actum requiratur, tamen partes facere possunt iudicium ualere sine partis citatione.

- 212 Monitio syndicorum facta potestati & officialibus habet vim citationis peremptoriae.

- 213 Potestas in causa syndictus potest se defendere per procuratorem.

Citatio

Amedei Tractatus

- Citatio generalis fieri debet in inquisitione generali.
- 214 Praconi, & nuntio referenti in quibus erodatur.
- Nuntio dicenti se personaliter citasse aliquem an credatur, si ille neget.
- 215 Index citationem potest nuntio publico committere, & etiam parti.
- Querelam porrigere potest quilibet contra potestatem, si de iure publico & de poena fisco applicanda agatur.
- 216 Actio civilis & criminalis qualiter possint in eodem libello cumulari.
- 217 Oblatio libelli & litis contestatio an requirantur in causa syndicatus.
- 218 Libellus in quibus actionibus sit porrigendus.
- 219 Acta in syndicato a notariis syndicorum, gratis & sine expensa scribi debent.
- Publicatio attestatorum an sit de substantia iudicii.
- 220 Copia attestatorum dari debet parti ut se defendere possit.
- 221 Iudicium proprie non diffinitur, sed iudicis aequi arbitrio relinquitur.
- Iudicium duplex est plenum scilicet, & semiplenum: & unde dicatur initium.
- 222 Indicia procedere requiruntur ante quam contra aliquem procedatur.
- 223 Inquisitio sine indicis, aut fama publica est ipso iure nulla.
- Reus non potest condemnari ex confessione facta in tortura nullis precedentibus indicis adhibita.
- Iudiciorum copia regulariter reo dari debet.
- 224 Iudiciorum aut fama in quibus casibus non est danda copia.
- 225 Indicia quae dicantur ad torturam sufficientia.
- 226 Iudex diligenter attendat, quo vultu, & qua constantia, aut trepidatione reus inquisitus respondeat.
- Iudicium qualiter probetur.
- 227 Pena debilitationis membri occasione torturae secundum formam statuti debet imponi.
- 228 Copia libelli in ordinariis datur & pensis actoris.
- Contestatio litis communiter per petitionem & responsionem fieri solet.
- 229 Terminus ad probandum datus in dubio est peremptorius.
- Actor vel reus post terminum admitti potest ad aliquid faciendum, si parti aduersae nihil deperit.
- 230 Interrogatio & responsio testis super inquisitione potestatis, & officialium qualis esse debeat, & nu. seq.
- 232 Monitio iudicis in citationis peremptoria obtinet.
- Sententia ferri potest ultima hora instantiae non citata parte.
- 233 Citatio non requiritur si monitio praecessit.
- 234 Absolutio potestatis, iudicis & aliorum officialium qualiter fieri debeat, si in inquisitione non reperiuntur culpabiles.
- 235 Clausula salvo semper & reservato etc. posita in sententia ante verbum condemnatus, & ante tenorem inquisitionis, quid importet.
- 236 Potestas & eius officiales an possint appellare a sententia contra se per syndicos lata.
- 237 Supplicare potest qui ad appellandum non admittitur.
- Potestas & eius familia appellari non potest a sententia per syndicatores lata.
- 238 Appellari non potest ad principem medius omittis.
- 239 Potestas et eius officiales iniuste condemnati in syndicato ad remedium supplicationis recurrere possunt.
- Officiales de quibus non teneantur quamvis teneri videantur.
- 240 Officialis in syndicato non tenetur de eo, quod fecit, cui commissum est arbitrium faciendi prout sibi videbitur.
- Potestas vel index cui datum est arbitrium aduersus eos qui statum turbant, ex causa poenam minuire poterit.
- 241 Potestas cui datum est arbitrium procedendi summarie non attento iuris rigore si taliter processerit litem suam non facit, nec in syndicato tenetur.
- Potestas de eo, quod liberam faciendi potestatem habet in syndicato non tenetur.
- Iudex vel potestas secundum formam alicuius statuti faciens contra ecclesiae libertatem, nec peccat, nec in syndicato tenebitur.
- 242 Iudex sententiam ferens iniquam appellatione pendente non tenetur nisi ad sumptus litis.
- Iudex non tenetur ex sola pronuntiatione sententiae qua ipso iure est nulla si executioni eam non mandauerit.

Iudex

- Iudex executionem faciens personalem mittendo furem ad furcas intra tempus appellandi, non tenetur.*
- 243 *Iudex non tenetur, qui inquisitionem contra aliquem fama & indicij legitimis precedentibus formauit, quem tamen innocentem reperiunt absoluit.*
Potestas, uel iudex ex causa pœnali legis uel statuti transgressus non tenetur.
- 244 *Iudex de facto procedens in leuibus sine processu, & forma statuti omisa non tenetur in syndicatu.*
Iudex de facto, & sine processu faciens solui aliquam pœnam communi applicandam, in syndicatu non tenetur.
- 245 *Iudex ex euidenti causa publicæ utilitatis nõ seruans statuta excusatur.*
Potestas de mandato illicito tenetur, sed officiales & familiares illud mandatum exequentes non tenentur.
- 246 *Iudex non tenetur, si sententia quam tulit probationibus nouis reuocetur.*
Iudex aliquem in carceribus detinere potest, ut socios criminis manifestet.
Iudex pro accusato uel inquisito recipiens fideiussores minus idoneos non tenetur, principali inquisito existente idoneo.
- 247 *Iudex non tenetur à cuius sententia fuit appellatum, & expresse appellationi renuntiatum.*
Iudex pro culpa leuissima ciuilitè tantum tenetur, & non criminaliter.
Iudex de fuga carcerati non tenetur, si post fugam fecerit eum poni in banno.
Iudex quando non teneatur, si alicui aliquid facere denegauerit.
Officiales non syndicantur de negligentia nisi dissoluta, & dolo proxima.
- 248 *Potestas, uel iudex faciens decapitari eum, qui homicidium commisit in terra consacrata illi, in qua officium administrat, non tenetur.*
Iudex priuatum compellens ad uendendum terram pro furcis erigendis ad suspēdendos latrones, non tenetur.
Iudex non condemnans uictum uictori in expensis, non tenetur, si hoc petitiu non fuerit.
Iudex peritus non tenetur si allegationes audire recusauerit.
- 249 *Iudex uilem personam cogens ad sententiam exequendam, non tenetur in syndicatu.*
Iudex non tenetur faciēs carceratū relaxari, si
- nesciatur ex qua causa fuerit carceratus.*
Iudex ex rationabili causa errans non tenetur.
Iudex constitutionem utentium more non comprobata non seruans non tenetur.
Iudex non faciens illud, quod lex uel statutum posuit in sua potestate non tenetur.
- 250 *Potestas nõ tenetur pro delictis familie sue extra territorium officij sui commissis.*
Iudex uel potestas non tenetur si statuta illicita, impossibilia, & ecclesiastica libertatis contraria non seruauerit.
- 251 *Iudex quando sine culpa sententiam ferre possit die in honorem Dei feriat.*
Iudex non tenetur si captum pro crimine, & confissum in compedibus poni fecit.
- 252 *Potestas seu iudex non tenetur ea pœna qua fugiens tenebatur, si fugerit, custodis negligentia.*
Iudex non tenetur si uisus ad mortem damnat non confiscauit.
- 253 *Iudex beneficium confessionis non admittens illi, qui primo negauit, non tenetur.*
Officiales condemnatum ad mortem donantes Cardinali non tenentur.
Iudex non tenetur si carceratus in carcere se occiderit.
- 254 *Potestas in syndatu soluere nõ tenetur salarium famulis ante tempus recedentibus.*
- 255 *Iudex sententiam ferens die feriata excusatur si iurisdicctio sua expiret.*
- 256 *Iudex non tenetur si minus condemnauerit militem in corpus quam plebeium.*
Iudex officio finito nõ tenetur de eo, quod promisit officio durante pro republica.
- 257 *Offendens officiales in syndicatu an puniatur ac si non offendisset officio durante.*
- 258 *Potestas & eius familia officio syndicatus durante an sint ciues ciuitatis, in qua officium gesserunt.*
- 259 *Iudex faciēs aliquem torqueri, debet in actis facere, ut appareat ipsum citatum, & contumacem.*
- 260 *Potestas qui ex forma statuti tenetur pœnā soluere, aut officialem delinquentem exhibere, facere debet procedi per capitaneum, & ponere fugientem in banno.*
- 261 *Iudex qualiter erit pœnam, si in minori pœna condemnat, quam debuisset.*
Cautela tutior & honorabilior est iudici ad euadendum in syndicatu, ut quotidie cum collateralibus, & officialibus reuideat & examinet processus pendentes.

PROOE-

Parid. de Puteo Tract.

PROOEMIUM DO.

Amedei Iustini, in suum tractatum de Syndicatu, ad Laurenrium filium equitem, & doctorem.

I T S I in rebus agendis cuiusque rei potissima pars, dicatur esse principium. l. j. ff. de origi. iur. Tamen omnis agens secundum rationem, ut ait Philosophus, agit propter finem: Et omnis humanorum actuum laus, non ex principio, sed ex fine comprobatur. quia ut attestatur idem Philosophus, Finis est nobilior his, quæ sunt ad finem, finem autem bonum dicimus, aut credimus, licet plurimi in eius boni cognitione aut electione fallantur. Nam si quis interroget aleatores, aut latrones, & huiusmodi, ad quem finem ludunt, furantur, aut delinquant, alicuius lucri gratia, ut voluptuose viuunt, quod bonum putant id agere affirmabunt: in quo tamen magnopere decipiuntur. ¶ At si nos prætorum & officialium finem diligenter consideremus, omnis magistratuum cura in boni cognitione, & amplissimæ virtutis iustitiæ executione versatur, nisi imperitia, odio, amore, pretio, aut timore decipiantur. Quæ quatuor iudicia perueriebant humana. I. quæstione tertia. capitu. quatuor. Vnde non sine ratione, verbum illud niantis dictum, & ab Aristotele & Cicerone relatum puto. magistratus virum ostendit, ut ostenderet si ritè & rectè gesserit, id est seruato iuris ordine, & si iustè iudicauerit, præmia digna ferat. Si verò non ritè, aut rectè administrauerit, debitis pœnis subiiciatur. ¶ Verùm quia magistratus, & officiales, non solum apud tribunal æterni iudicis, quia cuncta cordis penetralia rimatur & videt, extra de sententia & re iudicaria. capitulo cum æterni. lib. sexto. Sed etiam in hoc seculo, de gestis & administratis per eos reddituri sunt rationem coram syndicatoribus, & iudicibus in siue officii deputandis. C. ut omnes

iudices tam ciuiles quàm criminales. l. prima & in authent. ut iudices sine quoquo suffragio. & in authentica de adm. in principio. Quia iuxta prouerbum vulgare, omnis laus in fine canitur.

Exitus acta probat caveat successoribus opto Quisquis ab euentu facta notanda putat.

Idcirco ego Amedeus Iustinus, qui ferè omnem meam ætatem in gerendis magistratibus consummaui ad utilitatem tuam mi Laurenti, cum intelligam te nouellum tyronem, & ad defensionem aliorum officialium: post Francisc. Accur. bald. Angel. & nonnullos alios modernos, seriosius, & copiosius materiam syndicatus tractare decreui, cum maxime alii minus copiose, alii vero moderni nimis diffuse, idem sæpius replicantes, scripserunt.

¶ Aggredior igitur ipsum tractatum & materiam, in quo hunc ordinem seruabo.

¶ Primo ponam formam generalis inquisitionis.

¶ Secundo, subdam formam aliquarum specialium petitionum, & querelarum.

¶ Tertio subiiciam declarationem generalis inquisitionis, declarando quo tempore: quo loco, coram quibus, quo ordine, & de quibus officiales teneantur & syndicentur. Et quæ probationes pro eis, & contra eos sufficiant, & requirantur.

¶ Quarto, pro quibus personis, & qualiter potestas teneatur pro suis officialibus, & familia, & vxore, & aliis quos secum ducit.

¶ Quinto, addam declarationem specialium querelarum, & quo ordine super his procedatur.

¶ Sexto ponitur forma sententiæ absolutoriæ.

¶ Septimo: vtrum à sententia lata contra officiales in syndicatu possit appellari, & ad quem appelletur.

¶ Octauo: ponuntur multi casus: de quibus officialas non syndicantur, & de quibus non teneantur.

¶ Nono, vtrum offendentes officiales in syndicatu teneant ac si essent in officio.

¶ Decimo & ultimo videbitur de quibusdam cautelis ad defensionem officialium.

Forma

Forma Inquisitionis generalis.

H A E C est quedam inquisitio quæ fit, & fieri intenditur, per spectabiles & egregios viros, Antonium Ioannis, Petrum Simonis, & Quiriacum Martini, syndicos electos, & deputatos à magnifico communi ciuitatis Anconæ, ad syndicandū magnificū & generosū militem do. Ioan. de Magalotis, de ciuitate Castelli, olim potestatem ciuitatis Anconæ, pro sex mensib⁹ proxime decursis, inchoatis in Calendis Maij proximè præteritis, & vt sequitur finitis, & eius iudices, officiales, & familiam, ex mero eorum officio, cōtra & aduersus do. Io. olim potestatem prædictū, dominum Senesem de Assisio eius collateralem, dominum Dionysium de Castello eius iudicem maleficiorum, Ser Dominicum Nicolai, ser Gasparem, ser Angeli de Castello, eius milites socios: ser Ludouicum de Callio eius notarium ad extraordinaria, ser Paulum de Tuderto, & ser Andream de Castello notarios ad maleficia. Et contra omnes domesticos, betruarios, & totam familiam, quorum nomina particulariter describuntur super infrascriptis maleficijs, sceleribus, baratarijs, furtis, extorsionibus, & negligentijs. per dictū olim potestatem, officiales & familiā cōmissis & omisis.

¶ In eo, de eo, & super eo, quod fama publica præcedente & clamorosa insinuatione referente, non quidem à maliuolis & suspectis, sed potius ab honestis, veridicis, & fide dignis hominibus & personis, non semel tantum, sed sepe & sepius ad aures & notitiam dictorum syndicorum, & per modum notorij auditu peruenit, quod dictus do. Ioannes, dictum officium potestariæ & electionem de eo factam habere procurauit, datis aut promissis, per se vel alios, clam & occulte, electionariis qui eum elegerunt, ducatis decem, pro quolibet, & contra legem lulliam ambitus, obtinuit & impetrauit, & contra formam iuris & statutum dictæ ciuitatis & contra bonos mores.

¶ Item in eo, de eo, & super eo, quod dictus dom. Ioannes, officiales & familia non se præsentauerunt ad dictam ciuitatem p

tres dies ante principium sui officij, p^ut tenebantur, secundum formam dictæ electionis, & statuti dictæ ciuitatis.

¶ Itē in eo, de eo, & super eo, quod dictus do. Ioan. & eius collateralis, iudex & officiales, in principio eorum officij nō iurauerunt in forma iuris: & p^usertim quod nulli dederunt, neq; dabunt, nec promiserunt occasione dictæ electionis & officij, p^ut iurare tenebantur, secundum formam iuris & statutorum dictæ ciuitatis.

¶ Item in eo, de eo, & super eo, quod dict. do. Ioan. & eius collateralis, & iudices, durante tēpore eorū officij, nō sederunt ad banchum iuris ad ius reddendū: diebus & horis debitis & consuetis, p^ut tenebantur & obligati erant s^um formā suæ electionis, & statutorum dictæ ciuitatis.

¶ Itē in eo, de eo, & sup eo, quod dictus olim potestas, & eius iudices, durante dicto tpe, fuerunt negligentes in capiēdo, inquirendo, & puniēdo malefactores, & delinquentes in dicta ciuitate, comitatu & districtu: & in capiēdo bannitos & cōdēnatos, & prout tenebantur s^um formam iuris & statutorum dictæ ciuitatis.

¶ Itē in eo, de eo & super eo quod olim p^uas durante dicto tpe in dicto officio non retinuit oēs officiales, familiares, & equos prout tenebātur secundum formam suæ electionis: sed retinuit sēius palatio vxorem & filios & alios quos retinere nō poterat secundum formam suæ electionis & statutorum dictæ ciuitatis.

¶ Itē in eo, de eo, & sup eo, & quod dicti milites, & socij fuerunt negligentes & remissi durante dicto tpe in eundo per dictā ciuitatē die & de nocte, ad inquirendū delinquentes: & p^usertim portantes arma vetita, & ludētes ad ludos prohibitos, & euntes p dictā ciuitatē noctis tempore sine lumine & licētia, & alia delicta committentes: ac ēt fuerunt negligentes in exigendo, capiēdo, & detinēdo cōdēnatos bannitos, & alios debitores cōis, & priuatarum personarum. prout tenebantur secundum formam suæ electionis & statuti dictæ ciuitatis.

¶ Itē in eo, de eo, & super eo, quod dictus olim notarius extraordinariorū, durante dicto tpe, fuit negligēs & remissus in eundo per dictam ciuitatem, & in faciēdo generalē

generalē

Amedei Tractatus

neralem inquisitionem contra quoscūq; delinquentes, & præsertim contra vendentes panem, vinum, carnes & alias res non bonas, & cum ponderibus & mensuris non iustis. Ac etiam fuit negligens in faciendo mundari vias & stratas dictæ ciuitatis, & in puniendo inobedientes & delinquentes prout tenebatur secundū formam suę electionis & statutorum dictæ ciuitatis.

¶ Item in eo, de eo, & super eo, quod dicti notarij deputati super processib⁹ malefactorum fuerunt negligentes remissi in scribendo processus & acta, & in dandis copijs petentibus, & expediendo dictos processus, & alia omittendo, ad quæ tenebantur, secundum formam dictæ electionis, & statutorum dictæ ciuitatis.

9 ¶ Item in eo, de eo, & super eo, quod dicti domicelli & berruarij durante dicto tempore fuerunt negligentes & remissi in prosequendo, capiendo, & detinendo malefactores, bannitos, & condemnatos in dicta ciuitate comitatu, seu districtu. Et etiam debitores reipublicæ, & priuatarū personarum. Et alia omiserunt ad quæ tenebantur, secundum formam dictæ electionis & statutorum dictæ ciuitatis.

¶ Item in eo, de eo, & super eo, quod durante dicto tempore dictus olim potestas, iudices, officiales, & familiares, non fecerūt continuam residentiam in dicta ciuitate & palatio: sed recesserunt de ciuitate & comitatu, sine licentia dominorum & consilij, contra formam electionis & statuti dictæ ciuitatis.

¶ Item in eo, de eo, & super eo, quod dictus olim potestas, & eius collaterales, & iudex, durante dicto tempore, non expedierunt processus & causas criminales & ciuiles, intra tempora instantiæ, ordinata per formam statutorum dictæ ciuitatis.

10 ¶ Item in eo, de eo, & super eo, quod dictus olim potestas, iudices, officiales, durante dicto tempore populares capi, detineri, carcerari, & torqueri fecerunt: qui de iure, secundum formam statutorum dictæ ciuitatis, capi, detineri, carcerari, & torqueri non poterat: & plures alios relaxauerunt, qui detineri carcerari, torqueri & condemnari debebant, secundū formā iuris & statutorum dictæ ciuitatis.

¶ Item in eo, de eo, & super eo, quod durante dicto tempore dictus olim potestas, collateralis, & iudex, plures condemnauerunt innocentes, quos absolueri debuerunt. Et plures absoluerunt nocentes, quos condemnare debebant, secundum formam iuris, & statuti dictæ ciuitatis.

11 ¶ Item in eo, de eo, & super eo, quod dictus olim potestas, collateralis, iudex, officialis, domicelli, & familiares, durante dicto tempore, scienter, dolosè, & appensare, multas & diuersas baratarias & extorsiones, contractus illicitos, furta, & diuersa delicta commiserunt. Et cum haberent salarium de publico, plura xenia & esculenta & poculenta à subditis receperunt, contra formam iuris & statuti dictæ ciuitatis.

¶ Item in eo, de eo, & super eo, quod dictus d. potestas, collateralis, iudex, officialis, domicelli & famuli durante dicto tempore, inter se vnus cōtra alterum, plures rixas & delicta commiserunt, & ad ludos prohibitos inter se luserunt: Deum & gloriosam virginē & sanctos & sanctas eius blasphemauerunt: & subditis mala exēpla dederunt contra formam iuris & statutorum dictæ ciuitatis.

¶ Potest etiam addere alia capitula, prout disponitur per alia statuta, seu capitula dictæ electionis.

¶ Et predicta, & quolibet predictorum commissa, & perpetrata fuerunt per dominum olim potestatem, collateralem, iudicem, milites socios officiales, domicellos & familiares: singula singulis referendo, durante tempore dicti officij: & in superscripto palatio: contra vtique bona dicti communis contra formam dictæ electionis; & contra formam iuris & statutorum, & laudabilem consuetudinem dictæ ciuitatis & contra bonos & laudabiles mores.

¶ Super quibus omnib⁹ & singulis & dependentib⁹ emergentib⁹ & connexis, & prorsus extraneis; dicti domini syndici procedere iutendunt; & reperiis culpabiles punire & condemnare; secundum formā iuris dictæ ciuitatis. Inchoata & formata fuit dicta inquisitio; per dictos dominos syndicos, die 1. Nouemb. 1462.

Respon-

Responſio officialium cum negatione.

12 ¶ **SUPERADICTVS** † olim poteſtas, & officiales, & famuli ſupra nominati, ſponte & ex certa ſcientia & non per errorem, leſta eis dicta inquisitione, & p me notarium, inſcriptum vulgarifata, & delato eis & cuilibet ipſorum iuramēto per dictos ſyndicos & per ipſos corpora liter preſtito, de veritate dicenda ſuper dicta inquisitione, & contentis in ea, negauerunt omnia ſingula in ea contenta vera eſſe & fuiſſe loco & tempore, modo & forma, in dicta inquisitione contentis.

¶ Vel melius dicas negauerunt narrata, prout narrantur vera eſſe, loco & tempore, modo & forma in dicta inquisitione contentis.

¶ Qui olim poteſtas, iudices, officiales, & famuli promiſerunt parere mandatis ſupradictorum dominorum ſyndicorum, & ſoluere omnem condemnationem de eis vel aliquo eorum ferendam, & perſonali ter comparere coram dictis ſyndicis, toties, quoties fuerint requiſiti perſonaliter, vel ad domum.

Fideiuſſio.

13 ¶ **PRO** † quo olim poteſtate, officialibus, & familia, Antonius Petri, & Bartholomeus Franciſci de ciuitate Anconæ, & quilibet ipſorum ſolemni ter fideiuſſerunt &c. iurauerunt &c. renuntiauerunt &c. obligauerunt &c. ¶ Sed aduertendum, quia in aliquibus locis ſtatuto cauetur, vt eſt Senis, ne ciues dānnum patiantur, quod non poſſint in ſyndicatu fideiubere pro officialibus: ideo non dātur fideiuſſores. Sed depoſitarius communis, vel alius cōſtitetur habere in depoſitum, omnia arneſia dicti olim poteſtatis, & vltimam terzariam.

Licentia.

14 ¶ **SUPERADICTI** olim poteſtas, officiales & famuli dederunt licēciam dictis dominis ſyndicis, procedendi ſuper dicta inquisitione, ad omnes & ſingulos actus neceſſarios & oportunos, vſque ad ſentētiā incluſiue, proteſtatione præmiſſa, quod voluit citari in ſingulis actis &c. Et tunc dicti ſyndici monuerunt dictū

poteſtatem, & officiales, & familiam, q interſint ſingulis diebus & horis, ad videntum, & audiendum ſingulis actus, qui ſient in dicto proceſſu. ¶ Qui dominus poteſtas, conſtituit dictum olim collateralem iudicem, milites ſocios, & officiales, procuratores inſolidum &c. Deinde dicti domini ſyndici commiſerunt bannitori, q publice banniat, ſi quis vult aliquam querelam exponere cōtra dominū olim poteſtatem, collateralem, iudicem, milites, ſocios, officiales, & famulos, compareat intra tres dies: alias non audietur elapſo termino. Qui prece, iens & rediens reſulit banniſſe &c. prout habuit in mandatis. In termino comparuit coram dictis dominis ſyndicis, Ser. Iacobus Nicolai, tanquā vnus de populo, & ſyndicus communis prædicti, & produxit contra dictum olim poteſtatem petitionem, ſeu querelam inſcripti tenoris.

Querela capturæ, carcerationis, & torturæ iniuſtæ.

15 ¶ **CORAM** vobis ſpectabilibus † viris dominis ſyndicis, electis & deputatis per magnificū cōmune Anconæ, ad ſyndicandum dominū Ioan. de Magalottis olim poteſtatem dictæ ciuitatis, & eius officiales, & familiā, agit, narrat & exponit Ser. Iacobus Nicolai, ſyndicus dicti cōmunis, & tanquā vnus de populo dictæ ciuitatis, contra & aduerſus dominū Ioannē olim poteſtatē prædictū, quod de anno præſentis, & menſe Iunij dicti anni, dictus dñs Ioan. tunc poteſtas, ſine aliqua cā, ſaltem iuſta, capi fecit, & carcerari, & ſine aliquibus legitimis indicijs iuſſit torqueri, in palatio ſuæ habitationis, contra vtique bona dicti cōis, per eius officiales & familiam, Antonium Ioannis de Ancona: ex qua tortura dictus Antonius mortuus fuit & eſt. Quare petit dictus Ser. Iacobus, per vos dominos ſyndicos, dictum dominum Ioannem olim poteſtatē condemnari & puniri, ſecundum formam iuris & ſtatutorum dictæ ciuitatis: petens ſibi in prædictis & quolibet prædictorum, ius & iuſticiam miniſtrari, omni meliori modo &c. Si vero tortus nō ſit mortuus ſed aliquo membro debilitatus tunc nomine ſuo concipiatur libellus, hoc modo.

Querela

Amedei Tractatus

Querela super membro debilitato, occasione torturæ.

16 ¶ **CORAM** vobis &c. Antonius Ioannis de Ancona, agit, narrat, & exponit contra & aduersus dominum Ioannem de Magalortis olim potestatem dictæ ciuitatis, qualiter de anno præfenti, & mense Iunij dictus dominus Ioannes olim potestas scienter, dolose, & appensate sine aliqua causa, saltem iusta capi fecit dictum Antonium, & in carceribus, & in compedibus poni, non declarato aliquo maleficio per dictum olim potestatem & oblato fideiussore per dictum Antonium. Et demum noctis tempore sine aliquibus legitimis indiciis, & petita per ipsum Antonium copia indiciorum, & per ipsum olim potestatem denegata, & nulla præcedente fama, accusatione, inquisitione, seu denunciatione, fecit dictum Antonium grauiter iniuste, & enormiter, torqueri in palatio residentie dicti olim potestatis, contra vtrique bona dicti communis, propter quam torturâ dictus Antonius fuit debilitatus brachiis per duos menses, adeoque non potuit artem suâ agriculturæ exercere per duos menses, & ultra. Quare petit dictus Antonius per vos dominos syndicos dictum dominum Ioannem condemnari ad poenam iuris & statutorum dictæ communi Anconæ, & dicto Antonio ad damna & interesse sibi debita, & perditione istarum operarum, & iniuriæ sibi illaræ, in quantum vestre religioni videbitur conuenire & in expensis legitimis, petens sibi in prædictis & quolibet prædictorum ius & iustitiam ministrari omni meliori modo &c.

¶ Si vero agatur pro fuga carcerati, fiat querela seu libellus hoc modo videlicet.

Querela super fuga carcerati.

17 ¶ **CORAM** vobis &c. agit, narrat & exponit dictus Ser Iacobus syndicus, & tanquam vnus de populo contra dictum dominum Ioannem & dictos olim milites socios, qualiter de anno præfenti, mense Iunij cum in palatio residentie dicti olim potestatis contra vtrique bona dicti communis, detinerent captum Ioannem Francisci de Ancona pro homicidio per dictum Ioannem commisso in persona Antonij

Petri de dicta ciuitate anno & mense prædictis. idem Ioannes homicida de dicto palatio aufugit dolo, seu culpa & defectu dicti olim potestatis & militum quibus erat commissâ custodia carcerum & captiuorum dictæ ciuitatis & dicti homicidæ. Quare petit dictus syndicus per vos dominos syndicos, dictum dominum Ioannem & milites socios personaliter detineri, condemnari, & puniri eadem poena, qua debebat puniri dictus Ioannes homicida secundum formam iuris & statutorum dictæ ciuitatis omni meliori modo &c.

¶ Vbi vero ageretur contra potestatem, & collateralem qui absoluerunt nocentem, aut condemnauerunt innocentem, sic dicas.

Querela super sententia iniusta condemnationis innocentium, vel absolutionis nocentium.

18 ¶ **CORAM** vobis &c. agit, narrat, & exponit dictus syndicus contra & aduersus dictum do. Ioannem, & eius collateralem, qualiter de anno præfenti & mense Iunij dictus olim potestas cum consilio dicti olim collateralis scienter dolose, & appensate, iniuste, & inique condemnauerunt Andræam Matthæi, de dicta ciuitate, innocentem, in amputatione capitis, & confiscatione omnium bonorum, sumpta occasione asserti homicidij, vt diceretur commissi per dictum Andræam in personam Siluestri Thomæ, ex dicta ciuitate contra omnem veritatem & iustitiâ. Quare petit dictus syndicus per vos dominos syndicos, & vestram sententiam, dictum dominum Ioannem, & eius collateralem condemnari, & puniri in eadem poena, qua condemnauerunt dictum Andræam secundum formam iuris & statutorum dictæ ciuitatis, omni meliori modo &c.

¶ Et similiter formatur libellus, si absoluerunt nocentem mutatis mutandis.

¶ Si autem conueniatur ipse potestas, vel collateralis iudex vel officialis pro barataria, sic formatur libellus.

Querela super Barataria.

19 ¶ **CORAM** vobis &c. agit, narrat, & exponit dictus syndicus contra & aduersus dictum dominum Ioannem & eius

eius collateralem iudicem, seu officialē, qualiter de anno presenti, & mense Augusti cū dē tinerent captum Bartholomeū Dominicū, pro crimine adulterij per ipsū Bartholomeū commissi dicto anno & mense in persona Bertæ vxoris Iacobi Petri in domo habitationis dictæ Bertæ, posita in dicta ciuitate, cui à duobus, via communis scienter, dolose, & appellate, corrupti pecunia, & per baratariam receperūt à dicto Bartholomeo ducatos xxv. pro quolibet in camera dicti potestatis, sita in dicto palatio, contra utique bona dicti communi, & ipsum Bartholomeū culpabilem & nocentem per baratariam absoluerunt, & liberauerunt & relaxauerunt, contra formam iuris & statutorum d. ciuitatis. Quare petit dicti syndicus per vos dominos syndicatores, & vestrā sententiam, condēnari dictum dominum Ioannem, & eius collateralem iudicem & officiales, ad poenam iuris & statutorum, dicto communi Anconę & in expensis legitimis, omni meliori modo &c.

¶ Sic etiam poteris secundum cōtingentiā casuū formare alias petitiones, si tulit sententiā iniquā per dolum, vel per errorem, seu imperitiā, dūmodo quādo per dolum petatur cōdēnatio in certa quātitate vel summa, si per errorem vel imperitiā fiet petitio iniquā religio ni syndicatorū videbitur, vt latius dicetur infra in declaratione supradictorum libellorū. ¶ Supradicti domini syndici dictas querelas & petitiones admiserūt, si & inquantū de iure tenentur, & decreuerūt dictis procuratoribus presentibus, & petētibz dictas dictarum petitionum & querelarum, cum termino ad primam diem ad opponendum.

Negatio querelarum.

20 ¶ IN terminos cōparuerunt dicti procuratores, & negauerunt omnia narrata pro vt narratur vera esse, & petita prout petuntur de iure fieri debere, non tamen animo li tem contestandi. Qui domini syndici, statuerunt terminum triū dierū, dictis querelantibus ad probandum & probatum habendum per omnimodum probationis.

¶ In termino cōparuerunt dicti procuratores, & accusauerūt cōtumaciā dictorū querelantiū nihil probantur, & perierūt se absolui à dicta inquisitione generali, & à dictis querelis, & conuentis in eis, & partes aduersas in expensis condemnari, omni meliori modo.

¶ Qui dñi syndici, mouerūt partes hincinde

ad primam diem in vespers ad audiendum sententiam.

Materia inquisitionis.

21 ¶ H A E C est quedam inquisitio: tribus modis cognoscitur de maleficijs, per accusationem vt in toto ti. C. & ff. de accusa. per denuntiationem alicuius officialis vel syndici de qua plene per Cyn. & Bald. in l. ea quidem. C. de accus. & per. Bartol. in l. diuus. ff. de cust. reo. Tertio modo per inquisitionem vt in extraua. ad reprimendum. in versic. per accusationem, denuntiationem: & inquisitionem. Et est duplex inquisitio, vna specialis, alia generalis. Specialis est quoddam ius procedendi per officium ad puniendum delinquentes nominatum inquisitos de certis delictis diffamatos, vt colligitur ex verbis. Bar. in l. ij. §. si publico. ff. de adul. & Ang. in l. si vacat. C. de bon. vac. lib. x. & Bald. in dict. l. ea quidem. C. de accus.

22 ¶ Inquisitio generalis est quadruplex, vna est cum iudex generaliter inquit, quo ad personas, & quo ad delicta ad purgandū puincia suam malis hoibus, de qua in l. cōgruit. ff. de offic. præli. Et sup ea fundatur practica reorū, qui in principio sui officij, faciūt fieri ban nimentageneralia, contra oēs homines malæ cōditionis & famæ, specificando proditores, adulteros, homicidas, blasphematores, falsarios & subiiciendo clausulam generalē, & cōtra omnem aliam personam, qua aliquid fecerit, aut dixerit contra formam iuris & statuto

23 rum ciuitatis. ¶ Et erit effectus talis inquisitionis & banni, quia si malefactores aufugiūt timore talis banni prouincia purgatur malis hominibus, si non aufugiunt poterit iudex vigore talis inquisitionis & banni procedere ad inquisitionem specialem, contra omnes speciales personas, aliquod speciale crimen committentes, de his quæ sunt specificata in banno, & inquisitione generali, vel etiā similibus aut maioribus. arg. l. si quis. §. q̄stū. ff. si quis. cau. & c. generaliter. de procur. in vj. licet alias de iure cōi esset tale delictū de quo nō posset per inquisitionem procedi. l. rescripto. §. si quis accusatore non habēs. ff. de munc. & ho. & l. iij. §. j. ff. ad l. iul. pecu. alias talis inquisitio generalis & bannū videtur frustratorium, vt videtur de mente Bartol. in l. ij. §. si publico. ff. de adulterijs in versic. iij. regula. & Saly. in d. l. ea quidem. licet Ang. dixerit cōtra in d. l. si vacatua. ver. venio ad secundum arti. & hæc generalis inquisitio

Amedei Tractatus

inquisitio diffinitur secundum eum in dict. l. si vacante. quod est ius procedendi per officium, per inuestigationem omnis facinorose personæ, existentis in territorio. facit quod not. Innocen. in c. bonæ. de elect.

24 ¶ **¶** Secunda inquisitio dicitur generalis quæ ad personas, & specialis quæ ad delicta: ut cū iudici constat de facto vel homicidio, sed ignoratur quis fecerit, & hæc diffinitur, quod est ius procedendi per officium, ad inuestigandum personam, quæ maleficio iam repertum commiserit, de qua in liij. §. man. ff. ad leg. iul. pecul. & liij. §. si tibi. ff. de condi. ob turp. caus.

¶ Tertia dicitur inquisitio generalis contra personas de vniuersitate, ut si inquirat de aliquo maleficio, contra aliquam ciuitatem, & homines ipsius ciuitatis, seu contra vniuersitatem alicuius ciuitatis, de qua in l. aliud. §. refertur. de re iudi.

¶ Quarta dicitur inquisitio generalis quæ ad delicta, & specialis quæ ad personas, ut est inquisitio, quæ fit à visitatore alicuius ecclesiæ, contra personas speciales existentes in ecclesiâ, generaliter de delictis per eas commissis, de qua in c. cū per inquisitionem. de accusa.

25 ¶ **¶** Item inquisitio nostra facta per dictos syndicos est specialis quæ ad personas potestatis officialium & familiæ, & generalis quæ ad omnia delicta per eos commissa, & hæc diffinitur quod est quoddam ius procedendi per officium ad puniendum & condemnandum facinorosos homines, de territorio incurrentis de aliquo crimine, non à maliuolis diffamatos, ut colligitur ex verbis Salic. in d. l. ea quidem, & Angel. de Aretin. in tract. suæ inquisitionis in versicu. hæc est quædam inquisitio.

¶ Aduerte tamen, quia forma nostræ inquisitionis contra officiales, non est inuenta à iure communi, sed à statutis & communi obseruantia, & practica totius Italiæ. Nam de iure communi, officiales finito officio debent stare in loco administrati officij per quinquaginta dies, & in eo loco publice omnibus se ostendere, ut omnibus volentibus liceat querelas exponere.

26 ¶ **¶** Officialis aufugiens de loco officij ante finitum tempus, dicitur reus læsæ maiestatis.

¶ Nec aliquo colore, vel causa, ante finitum officium inde discedere, alias dicitur reus maiestatis, & debet mulctari poena quinquaginta librarum auri, & debet capi, & ad eum locum remitti, permansurus per sex menses, ut

dicat text. in l. j. §. j. & per totam l. C. ut omnes iudic. tam ciu. quam mili. Et vbi per statuta non datur forma, de iure communi debet libellus specialis dari, lis contestari, & de calumnia iurari, alias processus non tenet. l. prolatam. C. de sen. & c. quoniam contra. de prob.

27 ¶ **¶** Et si agatur pro delicto, puta barataria, potest agi criminaliter. l. iulia repetundarum. l. lege iulia. in fin. ff. ad leg. iuliam repetunda. licet ut plurimum agatur ciuilitur, non criminaliter, ut refert Franciscus. Accur. in tractatu quem fecit de syndicato, qui ita dicit fore obtentum, de longa consuetudine totius Italiæ, à qua non est recedendum. l. de quibus. s. inueterata. & l. minime, & l. diuturna. ff. de legib. Sed si agatur criminaliter per accusationem erit necessarius libellus. l. libellorum. ff. de accus. & d. l. j. in fin. ibi, accusatione super criminibus facta per inscriptionem libellorum. C. ut omnes iudic. tam. ciu. quam mili. & in c. qualiter & quando. extra de accus. Si autem per inquisitionem eo casu quo de iure communi potest inquiri, debet fieri specialis inquisitio, ut no. in d. l. j. §. si publice. ff. de adult. Et prædicta vera de iure communi, nisi sit causa leuis quo casu siue agatur ciuilitur, siue criminaliter, potest summarie, & sine libello, & substantialibus iudicij expediri. l. leuia. & ibi nos. ff. de accusa. & in authentic. nisi breuiiores. C. de senten. & in §. necessitatem. in authentic. ut iudic. sine quo. suffr. Et eo casu possint syndicatores summarie interrogare de eo negotio, de quo agitur. l. vbiunque. ff. de interro. act. Et si officialis confitetur, mandat restitui id de quo facta est confessio, quia confessus habetur pro iudicato. l. j. C. de confes. & l. j. ff. eod. Sed si negat, debent recipere testes, & aduerte quod non sint suspecti, nec maliuoli officiali, quia talibus non creditur, ut in cap. inquisitionis. & c. qualiter, & quando. el. ij. de accusa.

De effectu generalis inquisitionis.

¶ **S E D** cum inuenta sit à statutis & communi obseruantia, practica superscriptæ inquisitionis generalis, contra officiales, ideo

28 ¶ **¶** quæro quis sit effectus dictæ inquisitionis an factis probationibus super ea, sequi possit condemnatio, absque alia inquisitione specialis? Bar. in d. l. cõgruit. & in d. §. si publico. videtur tenere, quod inquisitio generalis sit præparatoria ad specialem, & quod sine speciali

ciali non possit fieri condemnatio, ex probationibus factis super generali. Sed Bal. in l. observare. §. proficisci. in vj. q. ff. de off. præs. tenet contrarium, quia iudicia criminalia sunt redacta ad instar civilium. l. absentem. ff. de pœn. Sed in civili si proponatur actio tutelæ, vel negotiorum gestorum, generaliter & in processu fiant probationes super aliqua re speciali, potest fieri condemnatio absque alia petitione l. j. & ibi not. ff. de eden. & l. licet. C. de iud. ita in criminali, & in proposito nostro: cum officiales teneantur in syndicatu vniuersitati, & reipublicæ, generali iudicio ad reddendum rationem administrationis: sed particularibus personis iudicio speciali facta inquisitione generali ad interesse reipublicæ principaliter, & factis super ea probationibus, absque alia inquisitione speciali, potest sequi condemnatio, licet quo ad commodam priuatam non possit sequi, nisi incidenter, & accessorie. ¶ Vnde factis probationibus super furto, barataria, vel alio crimine, condemnabitur officialis principaliter ad pœnam, & interesse reipublicæ, & accessorie ad restitutionem priuatæ personæ: ne fisco videatur negligere commoda subditorum suorum. arg. l. interdū. §. qui furē. ff. de furt. & d. §. necessitatem. alias inquisitio generalis non extendit ad commodam priuatam: vt in ead. nostram. de iureiur. secundum Bal. sed dictum Bar. debet intelligi in inquisitione generali: de qua in l. congruit, quæ est præparatoria specialis: & super qua iudex recepit testes, ad informandum, sine alia litis contestatione & partis citatione, & alijs substantialibus iudicij: merito non potest sequi condemnatio sine alia speciali inquisitione. ¶ Sed in proposito nostro, & inquisitione s. formata, sunt citati officiales, & familiaris cōtestata per eorū negationem, & moniti super probationibus recipiendis, & data per eos licentia pcedendi ad oēs & singulos actus, vsq; ad sententiam inclusiue: igitur potest sequi condemnatio, nec Bar. isto casu contradicit. Pro qua cōclusionē videtur tex. in §. iubemus. in authen. de colla. & tenet Ange. in d. l. si vacat. & Bal. in l. edita. in repe. ij. quā fecit Padua. C. de edē. & ita seruati i practica.

¶ Aduerte tamen, quia generalis inquisitio non prodest, quod ad debita priuata nisi descendant à maleficio. vt d. §. qui furē. & ideo si officialis pro suo salario, vel alius subditus pro aliquo debito, non dedit petitionem præti intra tēpus statuti, non debet postea audiri, nec sententia pro eo ferri, propter generales inquisitiones. secundum Bald. in d. §. proficisci. quod tene menti perpetuo.

Quinque requiruntur ad substantiam inquisitionis.

30 ¶ **S**uccedunt ite ¶ quæro, quot requirantur ad substantiam inquisitionis? Respondeo, quinque. Primum, quod iudex inquirens, sit cōpetens: hoc est, quod possit de crimine cognoscere, & habeat iurisdictionem: alias inquisitio non tenet. l. j. & per totum. C. si a non comp. iudi. ¶ Secundū, q. inquisitus sit subditus ratione originis, vel delicti. l. j. & in auth. qua in puincia. C. vbi de crimi. agi oportet. ¶ Tertiū, q. sit tale crimen, de quo possit inquire de iure cōi. hoc ideo dico: quia secundum glo. Dy. & docto. antiquos regulariter de delictis non potest procedi per inquisitionem. l. rescripto. §. si quis accusatorem non habens. ff. de mu. & ho. Fal. lit in septem casibus enumeratis per glo. in d. l. ij. §. si publico. ff. de adult. secundū Bar. ibi, post Nico. de Matta. aliter dixit ponendo quinque regulas. Prima est, q. iudex potest inquirere ad denuntiationem syndici vel officialis. l. ea quidem. C. de accus. & l. diuus. ff. de custo. reo. Secūda est, q. potest inquirere propter incidentem cognitionem. l. ii. C. si aduer. lib. Tertia, propter præcedentem inquisitionem generalem: quæ est præambula ad spālē d. l. cōgruit. & l. cōgruit. & l. iiii. §. i. ff. ad l. lul. pec. loco cuius succedit hodie bānū gñale, dictū fuit supra. Et cōsequenter poterit hodie iudex de oī delicto cōprehēso in bāno, vel maiori, vel simili, ad spālē inquisitionem pcedere. Quarta regula est, q. potest inquirere de omni delicto commissio corā ipso iudice. l. i. C. de calū. & l. nullū. C. de testi. & l. pen. C. de pb. & no. in l. eos. de fal. Quinta est, q. potest pcedere propter immanitatem criminis. l. si quis hoc genus. C. de epis. & cle.

F 2 ¶ Item

Amedei Tractatus

Item in crimine lesæ maiestatis, vel hæresis. l. ii. & iii. ff. ad l. iul. ma. & l. apostata. C. de apostat. & ideo concludit qd etiā de iure cōi, iudex in inquirendo habet lras habenas. licet ex forma statutorum Italiae sit etiā cōcessum, qd de oī delicto iudex possit & teneatur inquirere. Quartum, quod requirit de substantia inquisitionis de iure cōi est, quod pcedat fama publica à psonis fide dignis, nō semel tm̄, sed sæpe, & sæpius, vt in cap. cum oporteat. & c. qualiter. quō & qñ & c. ad petitionem. de accusa. & dicitur infra in ver. publica præcedente.

Quintum speciale est, qd inquisitio habeat debitā formā, vt in c. inquisitionis. de accus. & d. c. quat. & facit l. j. si mē. fal. mo. dix. nā iudex inq̄rēs, succedit loco accusatoris: licet non deat se subscribere ad p̄nā rationis. fm̄ Bar. in §. si publico.

Locus & tempus est de substantia inquisitionis.

31 **¶** AN autem t̄ debeat poni in inquisitione locus & tempus? Bar. post. lac. Bur. in d. §. si publico. firmat qd sic: quia iudex in inquisitione tenet vices accusatoris: p̄ter quā in subscriptione: ergo deat ap̄ponere ea ad quæ tenetur accusator: cū sit eiusdē naturæ. ff. de actio. l. libellorū. argul. j. §. hæc actio. ff. si quis test. lib. esse ius. sue. licet glo. in tit. de pub. iud. in prin. & Inno. in c. si. de pur. cano. dixerint contra quem Bart. intelligit in inquisitione generali quo ad delicta, & speciali quo ad personas: quæ fieret ad remouendum ali quem p̄latum, non autem ad puniendum criminaliter: quo casu non licet cū alieno dispendio in tanto crimine vagari: ideo requiritur locus & tempus. l. p̄tor edixit in prin. de iniur.

Conclusio nō est de substantia.

32 **¶** CONCLUSIO t̄ tamen in inquisitione & accusatione, non est necessaria, nec de substantia, vt d. l. liberorum. fm̄ Bar. in d. §. si publico. licet loco conclusionis de consuetudine ponatur illa clausula, de qua supra. Super quibus omnibus & singulis intendunt procedere, & repositos culpabiles punire fm̄ formam iuris & statutorū. Vel pōt simpliciter dicere, fm̄ formā statutorum: quia sicut in actu

satione potest se restringere ad certā legem, ita in inquisitione, fm̄ Bar. in d. §. si publico. Cetera ad materiam inquisitionis, vide p̄ Ang. in d. l. si vacatā. & p̄ Bar. in d. §. si publico. & p̄ Ang. de Are. in ver. hæc est qdam inquisitio. Vnum tm̄ non omittas, quod de iure antequam iudex formet inquisitionē, debet assignare terminum iniuriato, si vult accusare: aliā tenetur in syndicatū. glo. est. ij. q. v. c. p̄sbyter si à plebe. Bal. ponit in l. senatus. de accus. alle. l. ii. §. senatus. eo. ti. licet hoc in practica non seruetur.

QVAE fit & fieri intenditur.

33 **¶** Hact̄ verba in tali inquisitione generali operantur, & declarant intentionem syndicorum, quod intendunt inquirere, non solum generaliter de his quæ de p̄senti narrant̄ infra scripta inquisitione: sed etiā de his quæ in futurum in specie apparebunt: quia cum officiales obligent̄ generaliter reipublicæ, ad reddendum rationē administrationis, & gestionis omnium gestorum per eos in officio, merito dicti syndici in generali inquisitione intendunt, & possunt cōprehendere omnes species in processu deducendas. sicut in simili dicimus, in generali & vniuersali iudicio ciuilliter intentato, vt legi. & not. in l. j. in prin. ff. de eden. & C. de transa. l. sub p̄textu. & de iudi. l. licet. cum simili.

PER spectabiles generosos viros.

34 **¶** Iudicium t̄ gradus sunt plures. primi dicuntur illustres, medij spectabiles, alij clarissimi. vnde versus. Illustres primus, medius spectabilis, imus. Assumpto clarum cōpit habere gradum. De quibus plene per Doct. in j. constit. C. & in proemio florum. & in titen.

SYNDICOS & Syndicatores.

35 **¶** Syndicus t̄ græce, & latine dicitur defensor, dicit̄ tex. in l. munerum. §. defensores. ff. de mu. & ho & hoc quia rem publicam, collegium, vel aliam vniuersitatem defendit, vt est textus cum glo. in l. prima. §. fina. ff. quod cuiusque vniuers. nomi. & in Spec. de syndi. §. j. Vocatur et̄ ratiocinator: quia rōnem gestæ administrationis cognoscit. l. ii. C. vbi de rati. agi. oport. & si iniuste cōdemnat officialis debet puniri, & processus per superiorem reuideri, vt in c. ea q̄. §. sequentes. de stat. monach.

monach. facit l. tutor. §. fin. de fideiuf. ideo in multis locis syndicatores resyndicantur, vt Nursiæ, & Accumuli. & licet syndicus proprie constituatur ab vniuersitate, ad initium procuratoris constituti à priuato ad agendum & defendendum, secundum Bald. in d. l. j. & in Specul. de syndi. in princip. Tamē in proposito nostro, ideo dicitur syndicus, quia iudicat & cognoscit de causis officialium quasi singulorum dicens causam, secundum Bald. in d. l. j. C. vbi de ra. agi oport. & sicut syndicus ad agendum & defendendum alias causas vniuersitatu constituitur ab vniuersitate, & consilio, ita syndicus ad reuendendum rationem gestionis, & iudicandum officiales eligitur & deputatur à consilio, & communiter imbutur, & forte extrahitur secundum formam statuti.

- 26 ¶ Sed pone, quod sint plures syndici, & officialis confitetur corā vno, an talis confessio præiudicat confitenti? Dic quod sic, quia licet sententia lata non teneat, nisi feratur ab omnibus, vt not. Bar. in l. magistratibus. ff. ad muni. & Spec. in tit. de iudi. deleg. §. si. ver. cōsulens. sed per statutū cōmuniter prouidetur, quod sententia lata à maiori parte alijs vocatis valeat, vt no. in l. duo ex tribus. ff. de re iudi.

¶ Ad Syndicandum.

Id est, singulorum causas dicendum, vt no. Bald. in l. j. C. vbi de ratio. agi oport. & quāuis priores decreuerint, quod potestas nō debeat syndicari, nihilominus dicitur stare ad syndicatum, secundum Bald. in l. mancipia. C. de ser. fug. nisi sit solenniter absolutus à prioribus & consilio, & licet potestas exerceat officium gratis & sine salario, tamen debet syndicari. l. licet. §. j. ff. nau. caup. stab. & ibi dicitur, quod non tenetur, de delicto viatorum, quos habuit in domo.

¶ Magnificum & generosum militem.

- 37 ¶ Miles dicitur a malo, quod arcere milites solent, vel à malicia, id est, duritia, quam pro nobis sustinent, vel à mille, quia eligitur vnus ex mille. l. j. §. fin. & ibi not. ff. de re mili. & ad hoc, vt quis sit verus miles armatæ militiæ, sunt necessaria quinque. Primo, quod iuret non euitare mortem pro republica. Secundò, quod cingatur ei ensis. Tertiò, quod signetur stigmate in brachio. Quartò, quod scribatur in matricula militum. Quintò, quod examinetur, si est idoneus ad militiam. vt not. glo. & doc. in l. pe. ff. ex quib. caus. ma. Et his militibus sunt concessa à iure nouem priuilegia concernentia solennitatem testandi

& tria concernentia personam militis testantis, & tria alia in fauorem militis instituti, vel legatarij, & septem concernentia substantiam testamēti. & sic sunt 22. specialia, de quibus plene per Bar. in l. neque enim. ff. de test. mil. Sed prædicta non habent locum in militibus nostri temporis, sed solum cingitur eis ensis, & calcari mittitur, & iurant sibi cōmissa fideliter gerere, & gaudent priuilegijs, vt præferantur in nuptijs, & funeribus mortuorum. vt not. Sal. in l. pe. C. de testa. mili. vide Cyn. in l. j. C. de iur. & fact. igno. & gloss. in authen. de mand. princi. §. fina. Item huiusmodi milites nostri temporis eliguntur in prætores, & maiores magistratus maiorum ciuitatum Italiae, ad quos non possunt eligi, qui non sunt milites, ex forma statutorum, & capitulorum electionis.

- 38 ¶ An autem militia sit dignitas videtur, quod non quia libertus potest esse miles. l. si. C. de lib. & eo. lib. Et tamen nō potest habere dignitatē. l. omnes. C. de meta. lib. 12. ideo militia & dignitas ponuntur tanquā diuersa. l. si. C. qui mili. non poss. & l. j. C. de equest. dig. libr. 12. Non tamen potest negari, quin sit honor, & dicit tex. in l. qui cū vno. §. ad tempus. ff. de re milit. Et quod sit dignitas, facit tex. j. dist. c. ius militare. & 23. q. j. c. militare. Quod tamē habet locū in militibus antiqui tēporis qui habēt multa priuilegia, de quibus in l. j. ff. de test. mili. l. j. C. de iur. & fact. ignor. Sed milites nostri tēporis, vt dictum est, præferuntur solū in funeralibus & electionibus maiorum ciuitatum Italiae.

¶ DOMINVM Ioanem de magnalotis de ciuitate Castelli.

- 39 ¶ Nomina propria, agnomina, & cognomina exprimuntur in inquisitione, ad recognoscendum personas inquisitas. C. de inge. & manu. l. ad recognoscendas. & no. in l. j. C. de muta not. & not. Bar. in l. demonstratio. ff. de condi. & dem. vbi dixit, q. si constat de psona ex sola appositione nominis proprij, non est necesse, q. per cognomina, & agnomina exprimatur, quod procedit sine dubio, si inquisi habet nomē singularissimum, vt dicit gloss. de Gallo presso bidello Accusij. l. hac consulti. finia. C. qui test. fac. poss. Et si agnomen casatæ exprimat falsū in inquisitione, non vitiat inquisitio, secundum Bar. in d. l. demonstratio. quia si exprimitur id quod nō est necesse apponi licet falsum, non vitiat actum. sicut in simili dicimus in libello inepto, vbi libellus non requiritur, processus non vitatur. vt no.

F 3 glo.

Amedei Tractatus

40 glos. in l. vinum. ff. si cert. petatur. Et similiter stipulatio incepta non vitatur, ubi stipulatio non requiritur. l. j. §. j. C. de rei vxor. action. Sic etiam non vitatur processus si iudex inquirens errat in nomine patris inquisiti, si inquisitus non opponit, imo etiam si est contumax, & præcedit diffamatio, vel fuga processus non vitatur, secundum Bar. in d. l. demonstratio. Quinimo etiam si sit erratum in nomine proprio, & constat de corpore, & persona delinquentis, processus non vitatur. C. de testa. l. si in nomine. instit. de testa. Si quis in nomine. Et eodem modo non vitatur inquisitio, licet sit erratum in terra originis, vel parocchia delinquentis, dummodo constet de delicto & corpore, siue persona. l. quoties. ff. de hære. instit. & refert Ioan. de Imol. in l. his verbis. §. final. ff. de hære. instit. sic etiam non vitatur, si sit erratum in officio, siue artificio. l. qui habebat. ff. de reb. dub. & ponit Bald. in l. si quis in fundi vocabulo. ff. de leg. j. Et eo magis non vitatur processus & inquisitio nostra, siue sit erratum in nomine proprio, siue etiam patris, siue casata & originis dicti do. Io. & aliorum inquisitorum, quia proceditur contra eos ratione officij, quod gesserunt. unde attenditur an sit verum, quod male administraverit officium, quia pro mala administratione contra eos inquitur, ideo licet erraret in alijs demonstrationibus, processus et inquisitio non vitatur. vt no. Bal. in l. qui habebat. ff. de reb. dub. p. illi text. quod no. Si militer non vitatur processus, si sit erratum in mala gramatica. vt in c. ad audientiam. de ref. vel syllaba, vel in litera l. qui habebat. ff. de manu. testa. Fallit tamen in literis Papæ, in quibus error literæ vitat, quia transeunt per tot manus, quod non est verisimile, quod in eis sit error, secundum Inno. in c. ex parte. de ref.

¶ *OLIM potestatem dicte ciuitatis.*

41 ¶ Hæc dictio, olim, significat tempus præteritum, & officium finitum, in nostra inquisitione, vt in authentic. vt iud. sine quo quo. suff. circa princip. & l. sed & milites. ff. de excus. tuto. licet quandoque ponatur non solum pro præterito, sed pro præsentem, & futuro. l. j. §. j. & ibi not. ff. de oper. no. nun. Regulariter enim officiales finito officio debent syndicari, & non eo durante. l. j. C. vt omnes iud. tam ciui. quam mili. & l. j. & ij. C. ubi de de rat. agi oport. Duplici ratione. quia nemo auderet, durante officio dare querelam. item quod de gestis post syndi-

catum factum durante officio non syndicare tur. Et aduerte: quia si potestas finito officio non dat locum successuri, tenetur. l. lul. maie. secundum Guil. in l. imperium. ff. de iur. om. iudic. per tex. in l. ij. in fin. ff. ad leg. lulia. ma. sic etiam tenetur si non expectat successorē. l. meminisse. ff. de offic. procon. & leg.

An officiales possint durante officio conueniri.

42 ¶ AN autem durante officio, officiales possint syndicari, vel conueniri? dic quod quidam sunt magistratus sola dignitate, sine administratione, qui vocantur comites, marchiones, & similes, & hi possunt quandoque conueniri. l. ij. C. ubi sena. vel cla. & not. Bar. in l. nec magistratibus. ff. de iniur. Quidam habent dignitatem seu officium cum administratione, aut sunt minores, & possunt durante officio conueniri. vt not. gloss. in l. j. de in ius voc. & not. in d. l. nec magistratibus. & coram ordinario loci, siue agatur de debitis & delictis commissis ante officium, siue durante officio, siue post finitum officium, etiam non pertinentibus ad officium. l. nulli. & ibi gloss. C. quor. app. Quidam sunt maiores, & tunc aut sunt perpetui, & possunt conueniri durante officio coram superiore, vt Episcopo coram Archiepiscopo. vt not. Bartol. in l. de pupillo. §. si quis ipse prætori. ff. de no. oper. nun. unde princeps agit, & conuenitur per procuratorem. l. ij. ff. de of. procur. Cæsa. Item ciuitas quæ habet merum & mixtum imperium. l. j. §. quibus. & §. fin. ff. quod cuius. vni. no. l. re habet officium ad beneplacitum, quod æquiparatur perpetuo, secundum Bartol. in l. iuris peritos. per illum text. ff. de excus. tut. Aut sunt temporales, vt consul, præfectus, proconsul, & cæteri magistratus, & prætores habentes merum & mixtum imperium, & gladij potestatem, & isti non possunt regulariter durante officio conueniri, nec alios conuenire. d. l. ij. in prin. iunct. l. ij. §. j. de iur. om. iudic. & l. sed si prætorem. ij. resp. ff. est quibus. caus. ma. & l. qui accusare. §. ij. ff. de accus. & l. si reus. ff. iudi. tol. & l. pars literarum. ff. de iudi. nisi actio sit tempore petitura, quia tunc lis contestatur, vt actio perpetuetur. l. senatusconsulto. ff. de of. prefid. Quod procedit sine dubio, si conueniantur de gestis extra officium. d. l. pars literarum. idem de gestis in officio regulariter, vt dictis iuribus. possent tamen citari verbaliter, vt compareant finito magistratu. vt not. Bartol. in d. l. ij. de in

de in ius voc. arg. in l. tēpus. ff. de hære. inst. Fallit primo dicta regula, si cōmittat baratariā in ponēdo vel remittendo pēnam per pecuniā, vel futrū, vel enorme, vel maius delictū in officio rōne officij. Quo casu pnt ēē durāte officio cōueniri, & ab officio remoueri. l. iubemus. ibi, administrante eo. C. ad l. Iul. repet. & no. in l. ij. in prin. ff. de in ius voc. & in auth. vt iud. sine quoq. suff. §. illud. & in §. necessitatis. & l. si. ff. ad l. Iul. repe. & in auth. de defen. ciui. §. interim. & no. in l. mancipia. C. de ser. fug. & in auth. vt dif. iudic. §. si vero. & §. si tñ. Et ita fuit obseruatum de facto in ciuitate nostra Castelli, in collateralali do. Io. de Firmo, tunc potestatis: qui per pecuniā & baratariā promiserat absoluere do. Franciscum de Canaulibus. Et ēē Florētiæ contra do. Franciscum de Taliagozzo tunc capitaneū, pro barataria facta cum hēbreis, qui durante officio fuerunt capti & torti, & in carceribus mācipati & puniti. Secundo remouentur ab officio, & durante officio syndicanur, propter aduersam & longā corporis infirmitatem. Tercio pp nimiam negligentiam per l. si quos iudices. C. de off. p̄fec. p̄tor. Quarto si videat aliquos rixantes, & se nō interponit, debet remoueri ab officio. fm Cyn. in l. si seruus. C. de noxa. Quinto propter nimiam s̄uiciam. l. ij. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. & no. Ang. in addi. quas fecit. in tract. Bal. in §. proficisci. in q. 44. Sexto si non tenet integrā familiā, pro qua recipit stipendium. l. j. & iij. in v. col. & in l. in nomine domini. C. de offic. p̄fect. p̄tor. Affric.

Remotus propter eius culpam vel delictum, non debet habere salarium.

44 ¶ Et aduerte: quia si remouetur ab officio, propter eius culpā, vel delictum, non debet habere salarium: secundum Bal. in l. Nefennius. ff. de excusa. tut. & Iaco. de Are. in l. Mētia. ff. de annuis lega. & Bal. in d. l. mācipia. vbi idem dicit in officiali remoto propter suspicionem. & no. Ang. in dictis addi. q. 71. Item pōt syndicari durāte officio, de eo, quod aliis dedit, vt haberet offm. vt in §. si quis aut. in auth. vt iud. sine quoq. suff. Poterit ēē durante of-

ficio syndicari: qñ durāte primo semestri eligit pro alio semestritate q̄ sint duo officia, & nō vnū cōtinuatū & proगतū: fm Bal. in l. si cōstante. C. sol. mut. no. Bar. in l. dies cautionis. ff. de dam. infec. licet Bar. dixerit, q̄. antequā syndicetur, non tenet noua electio: per rescripto §. debitores. ff. de munc. & hono. sed de cōsuetudine seruatur contrariū: quia cōiter rectores eliguntur durante primo semestri, & post factā electionē de p̄terito syndicanur.

In quibus possunt durante officio conueniri.

45 ¶ Similiter poterit officialis durante officio cōueniri: qñ ipse officialis, & is cui infertur iniuria, sunt subditi eidem dño: ita q̄ per talē cōuentionē nō est opus, qđ officialis se absenter a loco suæ iurisdictionis: sicut videmus qñq; in aliquibus terris Marchiæ, in quibus sunt aliqui p̄uinciales in officio, qui sunt subditi eiusdem domini, cuius sunt illi, quibus inferē iniuria: vt in f. dicit gl. i d. §. necessitatis, q̄ corā principe pōt durāte offō cōueniri. ¶ Itē poterit durāte officio cōueniri, si p̄cessit de voluntate cōuenientis, q̄ cū sit inductū in fauorē subditorū, q̄ finito offō cōueniant. d. l. nec magistratib⁹. ff. de iur. & d. l. ij. ff. de in ius voc. pnt tali fauori p̄ se introducto reuocare. ar. l. si quis in cōscribendo. C. de pact. cum simi quod tamen hodie non p̄ procederet: quia cōmuniter in electionibus apponitur capitulum & pactum speciale, quod omisissis & commissis teneatur stare ad syndicatū finito officio. Vnde officialis non est obligatus ante: cum trahuerit in contractum. l. Cesar. ff. de public. & l. donationes. C. de donat. inter vir. & vxor. & sic agens durante officio ageret ante diem: quod fieri non potest. l. nisi finita. ff. de rute. & rat. distrah. & hoc verum, nisi de voluntate officialis & communitatis, q̄ ipsum elegit: quia potest talis communitas remittere syndicatū, sicut tutori remittitur redditio rationis. l. quidam decedens. ff. de admin. tut. ergo fortius potest ordinare, & q̄ durante officio syndicetur. argu. authen. multo magis. C. de episcop. & cleric. Et aduerte, quia sicut non potest regulariter durāte officio cō-

F 4 ueniri,

Amedei Tractatus

ueniri, ita non potest alium subditi conuenire, si habet merum & mixtum imperium, & coram alio iudice, secundum Ang. in d.l. pars literarum. quia presumitur subditi esse nimis terribilis durante officio, & multo magis coram se ipso: quia non est competens in causa propria. l. j. C. ne quis in sua causa.

Vbi proceditur ex mero officio non datur copia inquisitio.

¶ Ex mero eorum officio.

47 ¶ Hæc verba important & operantur, quod inquisitio procedit sine aliqua diffamatione præcedente: & procedit absque eo quod copia inquisitioni detur reo inquisito: quod duo requiruntur, vbi non proceditur ex mero officio: secundum Ang. in l. si vacancia. C. de bo. vac. lib. x. ver. v. no. in veritate fallit. per c. qualiter & quoniam. el. ij. & c. inquisitionis. de accus. alleg. c. j. de off. ord. Sed certe ille text. non vnde hoc probare: quia dicitur quod episcopi hebeant liberam potestatem adulterii & scelera inquirendi, secundum quod canones censeantur. canones autem expresse exponunt quod iudex non præcedere diffamatione ab honestis & fide dignis, non possit inquirere: vt d. cap. qualiter & quando. & c. inquisitionis. & c. cum oporteat. igitur & c. igitur cogita.

¶ In eo, de eo, & super eo, quod fama publica præcedente.

48 ¶ Licet regulariter de substantia inquisitionis specialis requiratur, quod præcedat fama publica, non semel tamen, sed pluries à personis honestis & fide dignis, & non à maliuolis & suspectis. Et quod si tanta, quod scandalum generet, & sine periculo tolerari non possit: vt in c. j. & cum oporteat. & c. ad petitionem. & c. inquisitionis. & c. qualiter & quoniam. el. ij. de accusa.

¶ Tamen in nostra inquisitione generali non requiritur quod præcedat fama publica, sicut non requiritur in inquisitione generali quæ fit contra caput & membra alicuius ecclesiæ, vel loci, de delictis in genere: vt in c. j. de off. ordi. & in c. irrefragabili. & c. excoicamus. de præb. & no. Host. in summa in d. c. qualiter & quando. & Ang. in d. l. si vacancia. in versic. de quinto articulo. & ver. & per hoc patet quod syndicatores potestatis &c. Item non requiritur

in inquisitione generali quod ad personas & delicta: de qua in l. congruit. ff. de offi. 49 pñ. ¶ Item non requiritur vbi procedit contra presentem & non opponentem: vt in c. de acti. in vj. Quarto non requiritur quoniam proceditur contra confessum crimen, de quo inquiritur, vt in c. i. de accu. in vi. Quinto non requiritur tanta diffamatio, quando inquiritur ad remotionem platorum regularium, vt in c. qualiter. el. ii. de accu. Sexto vbi inquiritur ad denunciationem publici officialis. C. de accus. l. ea quidem. & ponit Hosti. in d. c. qualiter & quoniam. de accusa. Septimo vbi inquiritur ad utilitatem publicam, in causa mere civilis & pecuniaria: vt in casu l. si vacancia. C. da bo. vac. lib. x. & l. si quis post hoc. C. de bon. prosci. Octavo vbi inquiritur ad utilitatem priuatam, vt in l. de Atti. tut. §. sed hoc iure. licet in causa suspecti tutoris, quia agitur ad crimen puniendum requiratur, quod præcedat diffamatio. l. hoc enim. ff. de suspect. tu. Nonno cum iudex inquit ex mero officio, vt in c. i. de off. ordi. licet hoc ibi non præbeat vt dictum fuit. §. in ver. ex mero officio. Decimo vbi vertitur periculum animarum, vt in c. neque. de clan. desp. Vltimo non requiritur diffamatio, vbi procedit iudex ex necessitate officii. vt no. Hosti. in cap. qualiter & quoniam. & Ange. in d. l. si vacancia. vers. quarto requiritur. quod no. quia statuta cõter prouident non solum quod iudex possit, sed quod teneatur inquirere de delictis, quia tunc procedit inquisitio, etiam si non procedat diffamatio. quod not. & tene menti perpetuo.

Definitio mala: famæ.

¶ Sed quia recte hic cadit videri de fama. Quæro primo quid erit fama? respondeo secundum Bal. in l. de minore. §. tormenta. 50 ff. de qñtio. ¶ quod fama est cõis opinio voce manifesta ex suspitione proueniens. Communis opinio dicitur ad differentiam opinionis singularis. l. cum quidam. §. quod dñ. ff. de acq. hñdi. & l. quod Labeo. ff. de supp. lega. Voce manifesta, ideo dicitur secundum Vgutionem: quia fama dicitur à fando id est à loquendo, vt ipse dicit super verbo, fama. vñ non dñ fama, nisi sit locutio. Ex suspitione proueniens dñ ad dñam manifesti, & notorii, quod dicitur

dicitur esse certum. l. ciues & incolę. & ibi no. C. de app. & l. si vero. §. qui p rei qualitate. ff. qui satis. cog. Et intellige, q fama est cōmunis opin. scilicet eorum, ad quos spectat hoc scire: vt no. glos. in d. §. quod dicitur. vnde si dicitur q sit fama: quod aliquis sit doctus: hoc spectat scire ad sapientes & doctos, non autem apud vulgares & indoctos: & in magnis negotijs requiritur fama totius ciuitatis: & in paruis sufficit fama vicinię, vt no. gloss. in dicto. §. quod dicitur. & Bar. in d. §. tormenta. vbi quod id quod dicitur, quod fama est communis opinio, debet intelligi, omnium vel maioris partis hominū illius ciuitatis, ad quos spectat: puta, si est factum, quod spectat ad decuriones vel consiliarios, oportet, q sit fama apud maiore partem consiliariorū, non autem mulierum, vel puerorū. Si tale factū quod non spectat ad principales, sed ad mulieres, sufficit quod sit fama apud maiorem partem mulierū. Et ideo non recte dicūt qui affirmant, quod x. aut xx. homines faciunt famam: quia oportet quod sit cōmunis opinio hominum, vel maioris partis illorum qui sunt in ciuitate, ad quos spectat scire illud, de quo dicitur esse fama, ita videtur velle Innocen. in cap. veniens. de verbo. signi.

¶ Et aduerte vt supra dicitur in inquisitione: talis fama in maleficijs debet habere originē a fide dignis, non a maliuolis & suspectis, vt dicit tex. in d. c. qualiter & quando. elij. & l. miles. §. pe. & ibi not. ff. de adul. vnde oportet nominare auctores fame, vt sciatur quę personę sint, & an possint reprobari. l. si quis decurio. C. de fal. & in auth. hodie. C. de repu. Et ista fama quādoque oritur ex aliqua iusta causa, quę præcedit ipsum maleficium, quia erat aliquis, qui nō erat consuetus furari, & conuersatus est in domo, in qua factū est furtū: ex istis antecedentibus oritur rumor & fama contra eū. Quādoque oritur in ipso maleficio, quia deprehēdit quis in furto, vel adulterio: oritur fama & rumor cōtra eū, ēt si deprehendatur a famulo vel alia vili persona: quia tūc fama non habet ortum a persona, quę inuenit eum, sed ab ipso facto. Quādoque fama oritur ex causa emergēte post factū male

ficiū: quia forte post hominē occisum & derobatū, inueniunt res ipsius derobari apud aliquē. ex ista causa oritur fama cōtra eū de occiso, & robaria, arg. l. ij. ff. ad maced. ¶ Alias si iusta cā nō esset, fama modicū operaret. d. l. miles. §. pe. qā vbi non præcedit iusta causa nō debet dici fama, sed vana vox populi q non est audiēda. l. decurio. de pœ. Cōcludo ergo, q fama habet ortū ex aliqua iusta causa de prærito, p̄senti, vel futuro, vt i exēplis sup. positis.

De probatione famę.

¶ Qualiter autem probatur fama, & per quot testes. glo. in l. ij. §. eiusdē. ff. de test. dicit q sufficiunt duo testes: q Bar. dicit verum nisi statutum requirat plures. ff. de test. l. vbi numerus. quia testes debent deponere, quod de facto est fama: & reddere causam scientiæ per sensum corporeum: puta, quia publice audiuerunt dicī a maiori parte hominum ciuitatis, alias nō probāt, secundū Bar. in d. §. tormenta. ver. qualiter probetur fama. & debet testis interrogari, & respondere a quibus audiuit dici: cum debeat habere originē ab honestis & fide dignis, alias non posset sciri, vnde habeat originē. & dictū fuit supra. & ponit Inno. in c. qualiter & quādo. & Spe. in tit. de inq. §. nunc tractemus, vbi dicit, quod si testis interrogatus a quo audiuit, dicit se non recordari, non probat famam, si nullum nominauit: sed si nominat aliquem, & dicit audiuisse a pluribus alijs de quibus non recordatur, tunc bene probat: quia memoria hominum est labilis. l. peregre. ff. de acq. pos. Si militer etiam probat, si vnus testis nominat aliquos, & alius alios, vel dicit audiuisse in vno loco: alius in alio loco, vel alio tempore, quia per hoc testimonium super fama non vitiatur, & valet, vt no. in l. ob carmen. §. fin. ff. de testib. & Inno. in dicto cap. veniens. & Spec. in d. §. fina: & Bartol. in dict. §. tormenta. Et potest probari non solum affirmatiue sed etiam negatiue: puta, quia testes dicunt famam esse, Titium non fecisse tale maleficium. ff. de probatio. l. si arbiter. Et si aliqui testes probant famam esse, alij famam non esse scabatur dignioribus: & si sint æq uales in numero & dignitate, stabitur

Amedei Tractatus.

bitur illi famæ quæ processit ex verisimilioribus præsumptionibus d. l. ob carmen. §. si. & Innoc. in d. c. veniens. Et ope. in tit. de no. cri. §. fama. Et probata infamia vnius temporis, & innocentia, alterius temporis, præualeat vltima l. ij. in prin. ff. quis ord. in bonor. pos. Sed si fama in vno loco probaretur bona: puta, in castro: & in alio loco: puta, in ciuitate probetur mala: standum est illi, quæ habet meliores cās. Et si omnia sunt æqualia, sibi inuicē derogant, & neutri fides adhibet d. l. ob carmen. in fi. facit de pb. c. licet.

An fama faciat plenam, vel semiplenam probationem.

73 ¶ **S**upposito, qd sit probata fama, an faciat plenā vel semiplenā probationem gl. & Doct. in hoc variauerūt. Nam gl. in l. proprietatis. C. de proba. & in l. at qui natura. §. eū me absente ff. de nego. gest. & in l. vbi adhuc. C. de iure dot. videtur dicere qd fama facit semiplenā probationē, sed in l. iij. §. eiusdē. ff. de testa. & in l. admonēdi. ff. de iure iur. & in l. in bonæ fidei. C. eo. & in c. j. de appel. videtur dicere qd facit semiplenam. vnde Dyn. in l. excusantur. §. j. & Cyn. in d. l. proprietatis. & l. si. de quæst. dixerunt qd fama cum vno teste facit plenā probationē in ciuilibus, non autē in criminalibus, quia his probationes debent esse luce meridiana clariores. l. fi. C. de proba. sed Iac. de Are. Iac. But. & And. de Pi. in d. l. iij. §. eiusdē. videntur dicere, qd non facit plenam nec semiplenam, nec in causis breuioribus, vt in auth. nisi breuiore. C. de sent. ex p. ri. recip. sed solū confirmat probationes iam factas. vnde si probationes hinc inde essent æquales, & alius haberet pro se famā, ille obtineret, vt d. §. eiusdē Bar. autē. in d. §. tormenta. distinguit qd vbi cōis opinio præualeat veritati fama plene probat, & sufficit probatio famæ, vt in casu. l. Barbarius. ff. de offic. præ. & l. j. C. de test. sic etiam sufficit probatio famæ, vbi fama seu cōis opinio facit veritatem. l. cū de Lanionis. §. afinā. ff. de fund. instr. & l. Labeo. cū si. ff. de sup. leg. Sed vbi requiritur probatio veritatis: & tūc si fama habet ortum à sola voce populi, sine alia iusta vel probabili cā, & nō est audienda, nec pro-

bat plene vel semiplene l. decurionū. C. de p. Hæc tñ fama coadiuuat probationē factā. d. l. iij. §. eiusdē. ¶ Si vero probatur fama, quæ habet ortū ex legitimis præsumptionibus, & indicijs presentibus, in causis breuioribus, vel modici præiudicii, probat plene, fm Bar. in l. si constante. in j. & ij. & ij. q. solu. ma. & in d. §. tormenta. Idē puto in his quæ habent longū tractū temporis, puta, est fama, quod est guerra inter regē Fernandū, & ducē Io. Idē in probatione mortis alicuius. d. l. iij. §. eiusdē. & l. si quidē. C. solu. mat. quia in his fama facit semiplenā probationem. Ita soluitur prima opinio. In alijs aut casibus est considerandū qualiter virgeat indicia & præsumptiones, quibus fama traxit originem, & si sunt virgentia, fama fecit semiplenā, alias non. Ita debet intelligi in d. l. excusantur. §. j. & d. §. eiusdē: & ex his poteris perpendere, an fama sit sufficiens indicium ad torturā. ex quo infert Bart. in l. j. §. tormenta. quod vbi statutum diceret, quod fama publica habeatur pro plena probatione in quibusdam maleficijs: debet intelligi de fama legitima, qd habuit ortū ex probabilibus causis & iniurijs, nō autē de ea, qd habuit ortū à sola voce populi, quia vanæ voces populi nō sunt audiendæ. d. l. decurionū. ideo tu iudex debes esse cautus in pōderādo, vñ fama habuit ortū. Et vbi in lege vel statuto agitur de fama, intelligit de fama publica, alias nō diceretur fama, vt supra patet in definitione, secundum Bar. in d. §. tormenta. l. de minore. ff. de quæst.

Fama debet produci ad banchum iuris.

76 ¶ **P**ostremo aduerte tu iudex, qd vbi requiritur diffamatio: ad hoc vt possit inquiri, talis diffamatio nō debet produci in occulto sed in publico, & iudice sedēte p tribunali. Ideo sis cautus qd notarius scribat in bastardello, in quo est scripta dicta diffamatio. Et pdicta facta fuerunt ad banchū iuris, iudice sedēte pro tribunali, alias si fieret in occulto, & in camera, inquisitione nō teneret, vt d. c. inquisitionis. & no. Ang. in d. l. si vacat. in ver. sed qro diffamates Titū & Ang. de Are. in sua præst. in verb. fama publica pcedēte. Cetera ad materiam

materiam famæ in dicioꝝ, & torturæ, vide plene per eundem in d. verbo fama publica. & per Spec. in tit. de inq. §. nūc tractemus. ver. quid si ille. & in §. fama per totum.

Diffinitio fame tam bonæ, quā malæ.

¶ Et adde vt sparsis velleribus telā nobis ordiamur politam. vt dixit Spec. in tit. de not. cri. §. vt autem, quod aliud est fama, aliud rumor, aliud manifestū, aliud notoriū, aliud quasi occultum, aliud omnino occultum vt in c. vestra. de coha. cle. 57 & mu. ¶ Fama est duplex, vna mali quæ proprie dicitur infamia: de qua dictū est supra: de qua fit mentio in materia inquisitionis, alia dicitur fama in bona parte: quæ sic diffinitur, fama est illesæ dignitatis status, vita & moribus comprobatus. l. cognitionum. §. æstimator. ff. de muner. & honor. Et hæc fama est magis æstimanda quam vita. ff. m. l. Quintus. vnde apostolus. Expedit nihil magis mori, quā vt gloriā meam quis euacuet. j. q. j. c. sacerdos. prope fi. & xij. q. iij. c. non sunt audiēdi. Et qui negligit famam suā dicitur esse crudelis. ij. q. ij. c. nolo. Et infamia diffinitur conuertendo verba dictæ diffinitionis, quod est lesæ dignitatis status vita & moribus reprobatus. vt not. Spe. in d. §. fama. post princ. vbi etiam subdit aliā diffinitionem, seu descriptionem, cōmunem ad famam bonam & malam. fama est vulgi, seu maioris partis, operi eius rei de qua quæritur consentiens.

Diffinitio rumoris.

¶ Rumor est particularis assertio ex certo auctore & sola suspitione proueniens extra de elect. c. olim. & de eo. qui cogn. cōsan. vxo. suæ. c. super eo. Et hic rumor minus probat quam fama: quia fama est cōmunis opinio. Rumor est cum pauci aliquid dicunt. vt in c. veniens. & de reg. & in Specula. de not. crimi. §. nunc de rumore & de tali rumore possunt intelligi illa verba posita in nostra inquisitione & clamorosa insinuatione referente.

Diffinitio manifesti.

¶ Manifestum est publica seu famosa proclamatio ex certa scientia &

certis authoribus proueniens. d. l. ciues & incolæ. C. de appella. & ibi not. & in c. eorum in fi. xxij. q. iij. 22 q. j. c. manifest. & c. de manifest. & c. scelus. De notorio dicitur in verbo per modum notorii. & in Spec. de not. cri. in prin. Communis opinio differt a fama: quia probat & habetur pro veritate. l. barbarius. ff. de offi. prætor. & facit ius l. j. C. de testa. fama vero facit ius, sed pro ea causa præsumitur, nisi contrarium probetur: vt dictum est supra. & intellige de communi opinione bonorū. non autem malorum & vilium personarum. vt in specula de not. cri. §. sequitur. ver si. sed in quo differunt.

Diffinitio occulti.

¶ Occultum dicitur quod nulla ratione probari potest. vt in c. vt nostrū. vt ecclesi. benefic. & talia soli Deo referuantur. vj. q. j. c. si omnia. Et tale occultū vocatur secretum. ij. q. j. si peccauerit, & not. in Spec. de not. crimi. §. nunc de occulto. Quasi occultum dicitur id quod paucos probari potest, quia illud pauci faciunt. puta duo vel tres. vel quinque de pœnitent. dist. j. §. hæc ergo secreta. ver. non sunt hæc. & in Spe. de not. crimi. §. pœnæ occultum.

¶ Etiam per modū notorij audita peruenit.

¶ Quid autem dicatur notorium distinguere, quod triplex est notorium aliud est notorium facti, aliud iuris aliud præsumptionis. Notorium facti est, quod ita se exhibet in conspectu hominum, quod nulla potest tergiversatione celari: vt si presbyter publicè retineat concubinam in domo. Et in tali notorio non requiritur probatio, nec accusator vt in capitula nos. & capitula vestra. de coha. cleric. & mul. & in c. fi. Et in tali notorio condemnatus non auditur appellans: in capitulo sit. & capitulo. peruenit. de app. & creditur simplici officiali, sine alia probatione. iij. q. iij. c. aliquando. ¶ Notoriū iuris est, cum aliquid est confessus in iudicio, vel cōdemnatus. l. fi. ff. de stat. hom. & l. res iudi. ff. de regul. iur. & in hoc requiritur probatio, si negetur: vt in capitulo. sicut de re iudic. Notoriū præsumptionis est fraternitas & filiatio. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. l. filium. capitula. conquerēte. de

Amedei Tractatus

te. de filiis presbyt. & de diuor. capitul. porro. §. j. & l. Lucius. ff. de condit & demonstratio. & not. gloss. dict. capitul. vestr. de quo plene per Cyn. & Bald. in l. ea quidem. C. de accusatio. & in Specu. de not. crimi. §. iam de notorio. Et aduerte, quia verba per modum notorij posita in inquisitione, multum operantur: quia si reus confitetur omnia & singula in inquisitione contenta: videtur confiteri etiam crimen esse notorium: vt not. Bartol. & Bald. in l. si cui. §. j. de leg. j. & consequenter non poterit postea inquisitio impugnari, ex defectu alicuius solemnitatis omisæ: puta quia de eo crimine non possit inquiri ordo iuris. C. de accusat. l. ea quidem. & in dict. capitul. vestr. & ibi plene per Innocen. & ita dicit Angel. de Arer. in sua practica in verbo: etiam per modum notorii. alleg. Angel. de Peru. in d. l. si vacantia. & dicit dicta verba esse magnæ importantiæ & effectus.

63 ¶ Sed iudicio meo parum aut nihil important in exemplo, quod ipse ponit, quod reus confiteatur omnia & singula in inquisitione contenta, quia per talem confessionem etiam sine dictis verbis, omnis inquisitio & processus quantumcunque ineptus & inualidus reconualidatur, secundum Bartol. in l. si confessus. ff. de custo. reo. & Innocen. in capitul. qualiter & quando. de accusatione. & Angel. in l. denuntiassè. §. fin. ff. de adulter. pro quo dicto canonista allegant casum in capit. pisanis. de restitutio. spoliat. & Ludo. de vrbe allegabat ad hoc casum de iure ciuili a nemine inuentum, nisi ab eo: prout audiui ab eo legente. in l. ait prætor. §. p. mittitur. ff. de minor. qui text. subtiliter intuenti hoc bene probat. Sed licet. Lud. attribuerit sibi, tamen ego inueni allegatum a Bald. in l. iii. C. de execu. rei iudi. p quo etiam videtur esse casus in c. j. de accusatio. in vj. & in cap. cum super. extra de confes. pro quo dicto est etiam ratio in promptu, quia in confessum nullæ sūt partes iudicis, nisi in condemnando. l. j. C. de confes. & l. proinde. §. notandum. ff. ad leg. Aquil. Vnde si potest iudex condemnare reum confessum absque alio processu: vt dictis iuribus: fortius poterit, vbi processit processus, licet inualidus: argu.

l. j. §. j. C. de rei vxor. actio. Præterea inquisitus facile posset allegare & probare confessionem erroneam maxime in furtis & delictis occultis, & nõ notoriis quæ iudex extorsit per torturam: per not. in l. non fatetur, & in l. error. de confes.

64 ¶ ideo sis cautus quod licet maleficium sit probatum per testes: semper facias reū confiteri ad tollendum omne dubium, quod tene menti perpetuo. Videntur tamen dicta verba operari, quando probaretur delictum esse notorium per testes: quo casu, vt dictum est, omisio ordini non vitiaret processum. vt not. in dict. l. ea quidem. & dict. C. vestr. Sed etiam dicto casu absque appositione dictorum verborum in inquisitione probata notorietate maleficii, processus non requiritur ideo nihil videntur operari cogita.

65 ¶ Vtcrius aduerte, qd in pœnâ huius primi cap. leg. iuli. ambitus incidit multi rectores & officiales: qui eliguntur suffragio populi ad officia pecunia data aut promissa per se vel alios mediatores impetrantes officium pecunia data, aut promissa, incidunt in pœnam legi iuliæ de ambi. & tales soluentes aut promittentes incidunt in pœnam dicta l. de ambitu. quæ est pœna infamiæ & centum aureorum quæ pœna cessat hodie in vrbana, quia ad principem seu pontificem pertinet cura electionum, & non ad populum: vt dicit text. in l. j. ff. ad legem iuli. ambit. Et eadem pœna tenetur qui instituit nouum vectigal. vt d. l. j. in fi. sed qui per pecuniam in officio refirmatur etiam per rescriptum principis, incidit in pœnam deportationis & eandem pecuniam tenetur soluere fisco. l. j. C. ad legem iuliæ ambi. & in authentic. vt iudi. sine quo suffrag. §. j. & per totum titul. & in authentic. de man. princip. §. oportet.

De iuramento præstando ab officialibus.

¶ Item in eo de eo, & super eo quod dictus domini Ioannes & eius officiales non inuenerunt in forma.

66 ¶ In princip. officij potestas & officiales tenentur iurare in forma tradita a iure communi, & a statutis & præsertim, quod nulli dederunt, neque dabunt nec promiserunt

ferunt, occasione dictæ electionis officij, put tenentur secundum formam iuris, & statutorum, ut in auth. iur. quod præst. ab his. §. j. Et aduerte q̄ iurans generaliter seruare statuta, non tenetur seruare statuta illicita, aut impossibilia, nec libertati ecclesiasticæ contraria, ut est rex. in cap. j. in fin. de iureiur. in vj. & not. glo. & Host. in cap. j. de his que fi. a ma parte cap. est enim tale iuramentum generaliter præstitum, interpretandum secundum ius commune, quod iurans teneatur seruare solum statutum, & consuetudines iustas, passibiles & honestas: ut leg. & not. in c. ad nostrā. el. iij. de iureiur. & in cap. super quibusdam.

67 de verb. sign. ¶ Et si expresse iuraret illicita & impossibilia, & inhonesta, eo ipso largo modo esset periurus, ut not. glo. in dicto cap. j. de iureiur. in vj. & in c. sicut nostris. extra de iureiur. Et idem dicendum, quando generaliter iuraret seruare statuta, & sciret aliqua esse illicita & inhonesta, & iurās in mente sua gerit se illa seruaturum: quia etiam tunc eo ipso est periurus, ut no. glo. in d. cap. j. in vj. Tenetur ergo generaliter iurare & gerere in mēte seruare solum iusta & honesta, & tunc solum ad iusta & licita obligatur, ut dictis iuribus facit l. qui cum tutoribus. §. fin. ff. de trans. & l. condiciones. & l. seq. ff. de condi. insti. & l. si ff. qui satisd. cog. & l. pen. C. de non nume. pec. & c. non est obligatoriu. de regu. iur. in vj. & in l. impossibilium. ff. eo. Et adde quod tale iuramentum generaliter præstitum non se extendit ad statuta futura & edenda, sed solum ad statuta edita & præterita, ut est tex. in cap. pen. extra de iureiur. & c. quem modū etiam si iuret seruare futura, non tenetur nisi ad licita, possibilia, & honesta, & non contraria ecclesiasticæ libertati: ut dictis iuribus.

De sedendo ad banchum iuris.

¶ *ITEM in eo. de eo. et super eo quod dictus olim potestas, & eius iudices non sederunt ad banchum.*

63 ¶ *Is rvd* capiculum cum ix. sequentibus continet negligentiam potestatis iudicum, & officialium & familiarum, prout apparet ex lectura eorum. Et istud primum ponit negligentiam potestatis & iudicum in sedendo ad banchum iuris, secun-

dum formam iuris, & electionis & statutorum. nam de iure communi iudices debent sedere diebus iuridicis ad ius reddendum a mane usque ad vespertas, ut dicitur text. in authen. de iudi. §. sedebunt. Sed hodie communiter sunt ubique statuta, quod debent sedere diebus iuridicis semel aut bis in die: de mane in tercijs, & de sero in vespers. unde si cessante iusto impedimento potestas, & eius iudices fuerint negligentes in sedendo, & iura reddendo, incidunt in periurium & poenam infamiam, quia iurauerunt seruare statuta. Et ultra tenentur ad poenam statuti reipublicæ, & interesse agentium & litigantium coram eis l. si quis maior. C. de transact. & l. si quis in conscribendo. in fin. C. de pact. Sit ergo cautus potestas vel iudex, ut possint probare, q̄ sederint: q̄ faciant scribi a notario actorum: qualiter ad ius reddendum quolibet die iuridico sederint secundum Bald. in l. fina. C. de statuis & imaginib.

An & quando officiales teneantur de negligentia? & Inquisitio de negligentia dicitur scrupulosa.

69 ¶ Est igitur congrue videndum. An & quā potestas & eius officiales teneantur de negligentia, quæ consistit in omittendo: cū dicatur leuius delictū in omittendo, q̄ in committendo, ut est tex. iij. q. iij. c. j. Et quāuis Bal. in d. §. proficisci in ix. q. dixerit q̄ non est cōueniens q̄ officiales syndicentur de negligentia, quia esset nimis scrupulosa inquisitio. l. si seruus. in prin. de leg. j. nisi talis negligentia esset dissoluta, & dolo proxima: tñ de rigore iuris ita debent officiales syndicari de neglectis, sicut de commissis, quia quando aliquid incumbit ratione officij, paria sunt facere non faciendam, & non facere faciendam, ut est text. in tutore & curatore, in l. prima in princ. ff. de tut. & rati. dist. Et in officialibus sunt infinitæ leges punientes eos de negligentia, ut est tex. in dicta l. si quis in conscribendo. in fi. & in l. si quos iudices. C. de offic. præf. prætor. & in l. mancipia. C. de seruis fugiti. & in authen. de quæsto. §. super. & in cap. iudices. de pace iura.

Amedei Tractatus

ce iura firm. & in iudices. C. de anno. & tri. & in l. j. C. de suscep. & archa. lib. x. & placuit cum multis simi. C. de col. fun. pa. 70 tri. eo. lib. f. vnde sicut tutor & curator tenetur de negligentia in administratione tutelæ, & curæ. l. h. n. s. fi. de susce. tut. Ita officiales tenentur de neglectis in administratione reipublicæ, cum per formam statuti, & suæ electionis, & iuramenti per eos præstiti, promiserunt statuta seruare, & iusticiam omnibus ministrare: quod iuramentum obligat officiales ad seruandum promissa præcisè, & in forma specifica: ut in c. ad nostrā. & ibi not. de iureiur. nec admittitur purgatio moræ. l. si insulā. & ibi not. ff. de verb. oblig. Præterea non potest negari, quod in contractibus qui celebrantur gratia utriusque, venit dolus, lata & levis culpa. l. si ut certo. §. nunc videndum. ff. commo. officiales autem eliguntur ab vniuersitatibus, vel aliis auctoritatem habentibus, ad administrandum iusticiam reipublicæ omnibus subditis: & sic gratia ipsorum eligentium ac et gratia ipsius electi, propter salarium & honorem, quod inde consequi debet. ergo sequitur quod tenetur de dolo, lata & leui culpa, seu negligentia non autem de leuissima, nec de casu fortuito, ut d. §. nunc videndum. Et sic potest intelligi dictum Bal. quod non syndicanatur de negligentia leuissima, sed de dolo & lata culpa, quæ dolo comparatur. l. quod Nerua. ff. de pos. & similiter de leui culpa per regulam dicti §. nunc videndum. cum simi.

71 ¶ Iudex & potestas tenentur si non admittunt probationes & defensiones: dum tamen pars probet in syndicato. quod produxit testes probantes intentionem suam, & quod iudex noluit examinare, alias non tenentur. tene menti pro syndicato domini Spinelli.

¶ Ex quibus infertur ad plura. primo, quod si potestas, vel iudex negligant recipere accusationem, denuntiationem, vel querelam sibi porrectam: vel si recipiunt & nolunt examinare testes sibi productos, faciunt litem suam, & tenentur in syndicato, dum tamen pars probet in syndicato, quod produxit testes probantes intentionem suam, & iudex noluit examinare, & quod interest sua testes fuisse examinatos in tanta quantitate. l. si

quando. C. de test. alias iudex non tenetur, secundum Bald. in l. damni. §. Sabini. ff. de dam. infecto. & in l. in pecuniariis. ff. de feriis. alleg. l. qui commectus. ff. de re mili. Et similiter tenetur si non admittit alias defensiones, vel probationes per instrumenta, secundum Bald. in l. prescriptione. C. si contra ius vel uti. publi.

72 ¶ Item si non faciunt restituere furtum, vel damnum, damnum passio cum possunt, & tunc tenentur in solidum, quia præsumuntur esse in dolo vel lata culpa, quæ dolo comparatur: secundum Bald. in dicta l. mancipi. C. de seruis fugi. ubi dicit, quod vidit semel condemnari quendam iudicem, quia apportauit accusationem sibi porrectam ad cameram, & noluit super ea procedere. alleg. ad hoc. ff. de eden. l. argentarius §. cum autem.

¶ Item tenentur si sunt negligentes in exigendo condemnationes & alia debita communis. l. j. C. de muril. gul. lib. xij. & l. si. C. ut in pos. legat. maxime si negligentia ipsorum, debitores facti sunt non soluendo. l. Lucius. §. si. ff. de fideiussio. Et eo casu debet tantundem de suo salario retineri. l. iudices. C. de anno. & tribu. lib. x. Poterunt tamen reperere ab his pro quibus soluerunt, secundum Bar. in l. missi operatores. C. de exacto. tri. l. b. x.

73 ¶ Item tenentur si nolunt audire partes dicta l. argentarius. §. cum autem. ff. de eden. & no. Bald. C. de poen. iudi. qui ma. iudi. super rub.

¶ Item tenentur parti ad interesse, si per dolum, vel notabilem negligentiam omittunt interrogare testem de causa scientiæ, per tex. in l. si quando. C. de testib.

¶ Item si non admittunt exceptiones legitimas, ut not. Bald. in §. proficisci. in xvij. quæstio. allegat. C. de pact. l. si quis in conscribendo. in fin.

¶ Item si omittunt condemnare vtrumque in expensis, quando fuit petitum, ut est gloss. in sing. in cap. fina. circa medium glo. ff. de rescrip. alias non tenetur, si non est petitum l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudi. Nec recuperat ab eo qui debuit condemnari: quia lata sententia officium suum super expensis expirat. l. iij. C. de positi. Et quia solui potius p. nam

penam sui quasi delicti. quam verum de bitum, ideo non potest recuperare: secundum Ang. & Ioan. de Imol. in l. si quis do lo. ff. de re iudi. & Bald. in l. sancimus. C. de iudi. licet Spec. teneat contrarium, in tit. de expen. §. postremo.

74 ¶ Item ¶ tenentur si sunt negligentes in terminando causam civilem intra tempus à statuto præfixū. q. vj. §. hoc est. & in auth. de qō. §. super hoc. & non solū faciūt litem suam, vt teneantur ad interesse partis, quatenus eam ledunt. vt in ci. iudices. de pace iura. fir. dict. §. super hoc. sed tenentur etiam ad pœnam statuti, & incidunt in periurium: quia iurauerunt seruare statuta: & pœna statuti non excludit pœnam periurij l. si quis maior. ff. de trans. & not. Bald. in d. §. proficisci. in iij. q. ver. sed nunquid iudex. & ita refert tenuisse Iacob. Barri. in l. properandum. in princ. C. de iudi. quod tamen idem limitat, verum si potestas, vel iudex est in dolo, quia potuit & noluit, sed cessante dolo non erit periurus: alias sequeretur, q. ex culpa & negligentia fieret periurus: quod est falsum. non tamen excusatur a pœna pecuniaria statuti nisi propter causam probabilem & necessariā. ff. de verb. obligat. l. continuus. §. illud. & quod not. Innoc. de off. delegat. c. pen. & Bald. in d. tract. in iij. q. & dicitur probabilis causa, si fuit impeditus factio partiū, & tunc excusatur a pœna: & potest tempus prorogari: secundum Bald. in l. petente. C. de temp. in integ. re. pe. facit quod idem not. in auth. clericus. C. de episc. & cler. & in l. si ideo. C. de his qui. vt indig. vbi dixit, quod vbi non est culpa, nō debet esse pœna. Dicitur ergo iudex in culpa, si causa erat instructa, & fuit requisitus, quod expediat & stat per eum, alias nō dicitur negligens, nec tenetur ad pœnam: secundū Bald. in authentic. sed lis. & in auth. item si appellatur. C. de tempo. appel. & in d. ci. iudices. in ij. latere & vide eum in l. statutis. C. de sentent. ex peri. reci. quia in his quæ respiciunt vtilitatem priuatam, iudex non regulariter impartitur officiū non petitur. l. iij. §. hoc iudicium. & ibi per Bartol. ff. de damno infecto.

75 ¶ Sed postquam iudex est semel interpellatus, & causa est instructa dicitur sta-

re per eum secundum Bart. in l. Titia. §. vsuras. de legat. ij. & in l. damni. §. Sabini ff. de dam. infect. Et si sibi de causa non liquet, possunt partes instantiam renouare: secundum Bart. in l. properandum. §. j. C. de iudic. & Ange. in l. sed si ante. ff. iud. sol. & tunc non incidit iudex in pœnā secundum Bartol. in l. properandum. §. j. C. de iudi. & Angel. in l. sed si ante. ff. iud. sol. & tunc non incidit iudex in pœnam secundum Bald. in l. petendæ. C. de tēp. in integ. resti. pe. Et si partes nolunt renouare instantiam, potest iudex iurare sibi de causa liquere & dicere: condemnno condemnandum, & absoluo absolvendū: secundū Angel. in l. cum iudex. C. de sentent. & in l. prætor ait ff. de iudi. Poterit etiam iudex propter breue tempus pronuntiare reseruatis exceptionibus: secundum Bald. in l. peremptorias. C. sent. resc. non pos.

¶ Item propter breuē instantiā fere omnes terminos cumulare: secundum Bald. in l. properandum. in princip. in ij. col. de iudi. Et aduerte. quia tempus instantiæ non currit iudici, si pars habet testes in longinquis partibus, & opus est dilatione, quæ absorbet totam instantiam, quia tunc etiam post tempus potest de causa cognoscere. secundum Dyn. & Dyn. in l. cum ipsis. de excusatio. tuto. quod not. & tene menti.

76 ¶ Item ¶ aduerte quod tempus instantiæ non currit impedito factio iudicis: secundum Angel. in l. si. C. de adult. Et licet instantia causæ principalis, non possit pacto partium prorogari secundum communem opinionem Bart. Bal. & aliorum, in l. properandum. in prin. C. de iudi. Possunt tamen partes per pactum se obligare de non opponendo de peremptione instantiæ: secundum Bart. in l. Seius & Augerius. ff. ad leg. Falcid. Et adde quod licet sit concessum arbitrium potestati in ciuilibus & criminalibus: debet tamen expedire causas intra tempus instantiæ statuti, alias tenetur de negligentia. & nota Bald. in l. j. ff. de except. doli. & Bart. in l. si in lege. ff. loca.

77 ¶ Item ¶ tenentur de negligentia, si nō expediunt processus criminales intra tempus statuti, & successori reliquit. vt not. Bald.

Amedei Tractatus

Bal. in l. j. §. sciendum. ff. de magist. conue.
 Quod intellige verum quando procedit
 ex mero officio & ad vtilitatem publicā:
 quo casu dies & terminus statuti interpel-
 lat pro homine. l. magnam. C. de contra.
 & com. stipu. & c. potuit. extra de locat.
 secus si procedit per accusationem & nō
 fuit per accusatorem requisitus, quia tūc
 non dicitur negligens nisi accusatore pe-
 tente & requirente, quod sententiam fe-
 rat: ideo poterit post tempus statuti pro-
 cessum expedire. vt not. glo. in l. si curato-
 ris. C. de iure deliberan. & l. pen. eodem
 titu. & est casus l. j. C. vt infra certū tēp.
 crimi. quēst. termi. Quod limita si statu-
 tum diceret, quod iudex teneatur pro-
 cessum accusatoris eodem modo expedi-
 re: sicut inquisitionis & denunciationis:
 vt vidi in multis locis. quia tunc si non
 expedit intra tempus statuti, teneretur
 de negligentia: vt dictis iuribus. Aduer-
 te tamen quod vbi iudex tenetur expedi-
 re processum intra certum tempus, non
 tenetur ante finem termini. secundum
 Bart. in extrauag. ad reprimen. in versi.
 procedat. & Bald. in l. quid ergo. §. pōna
 grauior. ff. de infra. per l. j. §. expilatores.
 ff. de effra. & expi.

78 ¶ Item ¶ tenentur de negligentia, si non
 inquirunt de maleficio, quod est noto-
 rium: vel quando fuit eis denūtiatum
 alias non tenetur: vt not. Bald. in l. j. §.
 magistratibus. ff. de magistr. conue. eo. n.
 ipso, quod delictum est notorium patet
 de negligentia iudicis: vt not. Io. And. in
 cap. quanto. de offic. ordin. & gloss. 28.
 quæstion. dicit. quod ignorantia neminē
 excusat de eo quod publicē factum est in
 ciuitate. 16. distinct. c. quod dicitis. & 12.
 quæstio. ij. c. qui inhumanis dicitur emm
 talis ignorantia crassa & supina, quę in fa-
 cto publico neminem excusat. 12. quæst.
 ij. c. quia vidimus. & l. nec supina. & l. re-
 gula. ff. de iur. & fact. ignorant. & c. in tua.
 qui ma. accusa. poss. 12. distinct. c. fin. & c.
 j. de postu. præl. Et potest dici vera igno-
 rantia affectata, quę si venit ex culpa est
 noxia. 15. quæstio. j. c. si quis. Dicitur au-
 tem ignorantia affectata quando quis
 non vult intelligere vt bene agat. 36. di-
 stinct. §. ult. vide text. ix. q. j. c. ordinatio-
 nes, qui dicit, quod si iudex non inqui-

rit de eo, quod debet inquirere, tenetur
 quia præsумitur in eo scientia vel culpa.
 79 ¶ Item ¶ tenetur si propter negligentia
 non inquit de maleficio: licet statutum
 dicat, quod possit inquirere quia verbum
 potest. vbi lex procedit tradendo regulā,
 vel formā, importat necessitatem. l. j. C.
 de deserto. lib. xij. & in l. sape. ff. de offic.
 præs. d. & l. non quicquid. ff. de iudi. ita di-
 cit Bald. in l. Gall. ff. de liber. & posthu. Sed
 vbi maleficiū nō est publicū & notoriū &
 nō denuntiāt ab officiali vel syndico, sed
 ab aliquo priuato qui prætendit cōmodū
 propriū sit cautus iudex, q. faciat porrigi
 accusationē in scriptis, & in eo casu si ac-
 cusans non pbat, debet ad pōnā talionis
 etiam condemnari. l. fin. C. de accusatio.
 ¶ Et si nolit accusare, faciat sibi dare testes
 & eis præbentibus informationem forma-
 re inquisitionem. Si vero non dederit te-
 stes, non debet inquirere, nec tenetur de
 negligentia: quia non debuit esse facilis ad
 credendum iniuriato. Si autem querelans
 sit extraneus, consideret iudex diligenter
 an sit fide dignus, & inquirat: secus si sit
 malivolus, vel suspectus: quia non debet
 ei credere, nec ex dicto eius inquirere, vt
 in cap. qualiter & quando. de accusa. & in
 c. inquisitionis eo. tit. quia sicut iudex ar-
 guitur de negligentia, si non procedit de
 crimine de quo sibi liquet, ita argueretur
 de lenitate procedendo de eo de quo nō
 constat: & maxime super maleficiis anti-
 quis, in quibus vidi multos officiales le-
 ues ad inquirendum, & cum verecundia
 processisse, & in syndicato fuisse dānatos.
 80 ¶ Cōclude ergo in summa, quod si pote-
 stas vel alius officialis non facit, id quod
 facere tenetur in officio & nomine officij
 præsумitur in dolo. secundum Bart. in l.
 tutor qui repertorium. ff. de administra-
 tio. tuto. vbi dicit, quod obligatur ad in-
 teresse arg. l. si procu. §. dolo. ff. manda. Et
 ideo si perit ius partis in totū vel in par-
 tem, facit litem suam: secundum Bald. in l.
 si quando. C. de test. secus si non perit
 ius: sed pars potest etiam illud æque con-
 sequi ab alio officiali eius successore, &
 tunc potestas, vel iudex de negligentia
 non tenetur secundum Bald. in d. l. profici-
 scer. & not. Bart. in l. iij. §. si tam vicini.
 ff. de dam. infect. licet Aug. ibi dicat con-
 trarium

erarium: quia sicut negligentia partis alii iudicem non aduentis non nocet iudici: ita diligentia non debet sibi prodesse, & iudicē a sua negligentia excusare. alleg. ad hoc. ff. de no. ope. nunc. l. de pupillo. §. si pluribus. cum concordantijs ibi allega.

Intra quantum tempus dicatur negligens.

81 ¶ Et si queris intra quantum tempus potestas vel iudex dicatur negligens. Respondeo, quod si tempus est taxatum a lege, vel statuto, & intra illud tempus non faciat, reputatur negligens: sed si tempus non est determinatum, debet procedere quamprimum potest: ut no. glo. & Bal. in l. j. C. de his quibus ut indign. & Bald. in l. in cognitione. ff. ad Sillanum. facit. l. ij. §. confessum. ff. ad Tertullianum. Item facit q. in fisco de cuius utilitate agitur, mora contrahitur re ipsa, absque alia mentione, vel interpellatione: secundum Bald. in d. c. iudices. de pace iuram. firmā. Quod puto verum in criminali & in delictis notorijs, alias sibi denunciatis. l. congruit. ff. de off. praesid. & l. diuus. de cust. reo. Secus in civili, quia mora regulariter non contrahitur: nec dicitur iudex negligens, nisi postquam fuerit requisitus: quia iudex non impartitur officium non petitum. d. l. ij. §. hoc autem, licet in maleficijs clandestinis: ut in furtis, & similib. non praesumitur negligentia, nisi probetur. l. j. & ibi per Bal. & l. si ea. & l. fratre. C. de his quib. ut indign. quia si iudex inquit contra aliquem, & non habet testes tenetur inquisito ad intercesse. l. j. & si severiter. C. de excusa. tuto. facit l. satis aperte. C. de fal.

Qualiter probetur negligentia.

82 ¶ Et si queris qualiter probetur negligentia, colligitur ex praedictis, quod eo ipso, quod probatur delictum fuisse notorium, vel fuisse denuntiatum, vel notificatum iudici cum testibus vel indicijs, & non fuit processum, probatur negligentia: secus in clandestinis: quia praesumit ignorantia, nisi probetur scientia. ff. de proba. Uterius in civilibus autem eo ipso, quod probatur requisitio, & causa est instructa, & non fuit debito tempore expedita,

probatur negligentia iudicis: nisi iudex probet iustum impedimentum: ut colligitur ex iuribus & rationibus supra allegatis. & no. in cap. j. de regu. iur. in sexto. & in Specul. de inqui. verfic. sed pone q. iudex malitiosus. & est glo. iiii. q. viii. can. qui sine. & in cap. fin. de rescrip. in c. cum sit generale. de foro comperē. & in l. ij. §. idem si quis in iudicio. ff. si quis cautionibus. cum similibus.

Qua poena puniantur officiales de negligentia.

83 ¶ Uterius qua poena puniantur officiales negligentes, & ad quid teneantur ratione negligentiae? Conclude primo in civilibus, q. si fuit in dolo, puta, q. fuit requisitus, & dolose omisit causam expedire, facit litem suam, & tenetur in solidum ad interesse partis. d. l. si quis in conscribendo. in fine. & l. ex maleficijs. §. si iudex. de actionib. & obligationib. l. si. & ibi no. ff. de var. & extraordi. cogn. insti. de obli. quae ex quasi delicto. in principio. & l. si filius. ff. de iud. Item si statutum imponit poenam, tenetur etiam ad poenam fisco, si autem omisit, sed culpa sua, tunc condemnabitur in quantum iudici aequum videbitur. Sed si fuit negligens in criminali, puta, in procedendo de crimine etiam capitali contra homicidam, non punitur regulariter in syndicato poena personali, sed pecuniaria applicanda fisco. in authen. ut disse. iudi. §. j. & in authen. de manda. princi. in princi. & §. si tibi. & no. glo. in l. i. ff. de sepulch. viola. quia ex culpa & negligentia non punitur quis capitaliter, ut not. gloss. & Docto. in l. j. ff. de legi. facit l. fin. ff. de magi. con. iuncta l. in eos eod. tit. & quod no. in d. l. j. C. ut inter. temp. crimi. quae st. termi. & in l. qui crimen. C. qui accus. non pos.

84 ¶ Item debet perdere salarium si pro toto tempore fuit negligens: secundum Bar. in l. Mauiā. ff. de annuis lega. Fallit in casu l. hinc. C. ne sancti baptis. ubi specialiter propter magnitudinem criminis iudex punitur capitaliter, si non punit crimen sibi delatum. Secundo fallit in casu l. penul. C. de paga. ubi iudex negligens punire sacrificantes idolis, punitur poena capitis. & est speciale fauor.

Tra. de Syndic.

G

ic

Amedei Tractatus

re Christianæ fidei statutum. Tertio fallit in casu l. penul. C. de suscep. & archa. lib. x. ubi etiam pro negligentia iudex puniatur poena capitali.

¶ Item fallit ubi poena est taxata & limitata ab aliqua lege, vel statuto. ut in casu l. Christianis. & l. penul. C. de paga quia tunc poena talis legis vel statuti debet imponi: aliter non punitur poena personali, sed pecuniaria iudicis arbitrio, inspecta qualitate facti, negligentia, & personæ officialis negligentis. argu. l. pen. §. expilatores. ff. de effra. & expila.

§ 1 Item tenetur si non punit denuntiantes maleficia, non probantes denuntiam, ad quorū denuntiationem formauit inquisitionem poena statuti punientis accusatorem non probatorem accusam: quia tale statutum habet locum & in denuntiante non probante suam denuntiam. ita dicit Guido de Suza. fuisse seruatum per casum in l. si patronum. §. j. ff. de iur. patrona. quia qui nomen detulit, videtur accusasse: & est idem effectus quo ad penam. l. i. in fi. ff. quod quisque iur. & l. fi. §. docere. ff. ne quis eum qui in ius voca. vi eximat, ita tenet Ioan. And. in tit. de renuntia. §. j. quia deficiens in probatione denuntia, præsumitur calumniari, sicut deficiens in probatione accusæ: ut in cap. primo. de calum. & in c. cum dilectus. de accus. & in l. i. §. calumniator. ff. ad Turp. facit quod no. Bar. in l. fenatus. §. primo. qui accusare non possunt. & l. prima. §. incidit. eodem titulo, quod not. & tementi, quia prima facie diceret contrarium: cum in denuntia non requiratur inscriptio, sicut in accusatione, secundum Cynum in l. ea quidem. C. de accusationibus. & Bartolus in l. diuus. ff. de custodia reorū. Sed in practica obseruatur, quod syndici non probantes denuntiam, non tenentur. & ita eōmuniter provideatur per statuta terrarum.

ITEM in eo, de eo, & super eo, quod dñus olim potestas, non retinuit familiam dicto tempore.

§ 1 Si potestas non retinet officiales, & equos, quos debet tenere secundum formam suæ electionis & statuti, debet perdere salarium illius mensis quo non retinuit: ut not. gloss. & ibi Dynus in lege

penul. C. de domesticis. lib. duodecimo.

¶ Qualiter autem probabitur retinuisse? Dic quod sufficit, quod testes dicant continuo retinuisse: quia viderunt eos in prandio, & in cœna, nec est opus quod dicant vidisse quolibet momento: secundum Bartolum in l. si quis ita. de conditionibus & demonstrationibus. & Bald. in dicto §. proficisci. facit quod not. gloss. Dyn. & Bartol. in l. prima. ff. soluto matrimonio. ad saluandum dictum testis, qui dicit vidisse Titium possidere per decem annos continuos: quia non requiritur, quod viderit quolibet momento: sed sufficit, quod viderit quolibet anno colligere fructus. pro quo facit quod notat Bartolus in l. Celsus. de usufructibus. & in dicta l. si quis ita. ubi dixit, quod ad probandum habitationem seu possessionem continuam, non est necesse probare singula momenta: sed sufficit probare de maiori parte temporis, probando de extremitatibus, & de aliquibus mediis. facit quod notatur in l. Mauius. ff. ad Macedonianum. Vnde dicitur continuo lucernam ad monumētum accensam tenere & sacra facere, qui alterius mensibus tenet. dict. l. Mauius. & ibi per Baldum. & dicitur continuo fieri, quod fit diebus non continuis. l. certi conditio. §. si tibi nummos. ff. si certum petatur. similiter dicitur assidue fieri, quod fit congruis horis. & dicitur Doctor continuo legere. & scholaris continuo studere, qui legit, & studet congruis horis & consuetis. ut dicit text. iuncta gloss. de consecra distinct. vlti. c. nunquam de manu aut oculis tuis discedat liber. gloss. dicit ibi, nunquam horis consuetis. verum quia difficile esset potestati probare tenuisse familiam per testes, qui non sunt domestici, inducta est practica, quod fiat monstra singulis mensibus, & per scripturam notarii monstræ, probatur tenuisse officiales & familiam: quia probatis extremis præsumitur medio tempore tenuisse: secundum Doctores in dicta l. Celsus. & no. Cyn. in l. super longi. C. de præscriptio. long. tempo. & si tempore monstræ præseruaret vnum pro alio, debet perdere salarium: arg. text. & gloss. instit. de his qui sum

sunt sui vel alie. iur. §. fin. & incurrat pēnam falsi potestas & famulus, qui mutato suo nomine, pro alio responder. l. i. & ibi not. C. de muta. nominis.

ITEM in eo quod potestas & iudex fuerunt negligentes in inquirendo.

¶ De illa negligētia dictū fuit §. in glo. in verbo, non federunt ad banchum iuris. & ibi vide plene: ideo hic non repeto.

ITEM in eo, quod dicti socij milites fuerunt negligentes in inquirendo pro armis.

87 ¶ Milites socij tenentur inquirere & capere portantes arma vetita, ludentes ad ludos prohibitos, & exequi sententias corporales, & capere alios malefactores, & debitores communis, & priuatarum personarum, & captos diligenter custodire, & d' paruis causis & breuibus ius red dere, & alia facere, prout specialiter per statuta disponitur de officio militum: & si fuerint negligentes puniuntur, vt supra dictum fuit contra potestatem & iudices negligentes.

De riuatone armorum, & quid ueniat appellatione armorum.

88 ¶ Aduertat tamen miles socius ad verba statuti punientis eos qui portant arma: quia si imponit simpliciter pœnam portantibus arma non facta distinctione armorum, non debet capere portantes fustes, lapides, loriam, corazinam, tabularium, seu targonem, & alia arma apta ad defendendum, quia licet de iure comuni, & in larga significatione, appellatione armorum continentur fustes & lapides, & alia quæ homini nocere possunt, l. armorum. ff. de verborum significatione in f. de inter. §. armorum. l. armatos. ff. ad legem Iuliam de vi publica. l. iij. §. armis. & de vi & vi arma. in clemē. ne in agro. de stat. monachor. in glo. in verbo, arma. Tamen proprie & stricte, fustes, & lapides, & alia arma defensibilia, non continentur sub simplici appellatione armorum, vt dicit glo. singn. in clemē. de stat. monach. in verbo, arma. & sic non continentur in statuto simplici citer loquente de armis, quia verba statuti debent accipi stricte & proprie. l. iij. §. hęc verba. ff. de negotiis gestis. & not. Ludovic. in l. prima. §. occisorum. ff. ad Sillanianum.

89 ¶ Item appellatione armorum non venit gladius ad incidendū panē, nec moderatorium ad moderandum calamos, vt not. glo. singularis in authen. de armis. §. fina. ideo non tenentur rustici tales gladios deferentes. Similiter si statutum imponit pœnam contra portantes arma offensibilia, non comprehendit portantes arma ad sui defensionem, licet cū eis possint etiam offendere. vt not. Bartol. in l. pediculis. §. argento. ff. de auro & argento legatis.

¶ Item de iure digestorum non poteris capi nec puniri portans arma in itinere. l. i. & ibi per Bartolum. ff. ad legem Iuliam de vi publica. sed hodie etiam in itinere, de iure comuni, non possunt portari sine licentia principis, vt est text. in auth. de armis. §. penulti. & nota glo. C. de fabricensibus. super rubrica libro v. decimo. C. vt armorum vsus l. j. eod. lib. Sed de iure statutorio communiter prouidentur, quod euntes & redeuntes de comitatu, non puniantur de delatione armorum, licet Asculi sit reformatio, quod etiam deferentes comitatu puniantur.

90 ¶ Aduertant etiam milites socij, quia si statutum punit inuentum cum armis, vel de die, vel de nocte, non dicitur inuētus, nisi sit captus & apprehensus, vt not. gloss. Bartol. & Bald. & Cynus in l. si Barsatorum. C. de fideiussoribus. & not. idem Bartolus Angelus Imola & Ludouicus in l. i. in princip. ff. de acquir. possessio. alias si non fuit captus, non tenetur pœna statuti dicta l. si Barsatorum. Sed idem Angelus in l. iij. §. Neratius. ff. de acquiren. possessione, dicit quod tenetur pœna statuti, etiam si non captus, quia statutum non punit inuentum propter capturam, sed quia inuentus cōuincitur de delicto. l. i. C. de raptu virginum. Sed si statutum præmiaret & daret partem inuenienti, non intelligitur inuenisse, nec debet habere partem, nisi capiat, ita intelligitur. d. l. si Barsatorum. Sed Ioan. de Imol. in d. §. Neratius, dixit quod forte etiā si non sit captus, dicitur inuētus, si conuincit eum, & debet habere partem statuti d. l. i. C. de raptu virginum. & in cap. i. de dilatio. in fi. Nec obstat dici. l. si Barsatorum. quia ibi fuit promissum inuenire Barsato-

G 2

Amedei Tractatus

et latrone, unde verisimiliter debet intel-
ligi de inuentione, & apprehensione reali:
sed statutum videtur considerare solum
odium delicti, ideo si inueniatur ab offi-
ciali, vel milite, & conuincatur, videtur qd
debeat habere premium statuti, licet non
capiatur, & hæc opinio est forte verior:
sed in practica seruatur opinio commu-
nis Bart. & aliorum.

91 ¶ Item aduertant milites socij, quod of-
ficiales communis possunt & debent por-
tare arma impune. l. iij. ff. de offic. præfe-
cti vigillum. vbi idem dicit Bald. in offi-
cialibus Episcopi: quia habet imperium
in sua diocesi, contra Ioannem Martij,
qui dum esset potestas Interannis, iussit
capi officialem, seu familiarem Episcopi
pro delatione armorum.

¶ Ad officium etiam milicum spectat in-
quirere & capere ludentes ad ludos pro-
hibitos, ideo aduertant quod omnis ludus,
in quo perditur pecunia, & versatur
fortuna, vt in ludo azardi, siue versatur
fortuna, & industria, vt in ludo tabularum
siue alearum est prohibitus, & no. glo. in
l. j. de aleator. ff. vt in l. si filiofamilias. §. j.
ff. quarum rerum actio non datur. maxi-
me quia in eo ludo vt plurimum blasphematur
Deus, & sancti eius, vt in authen.
alearum vsus. C. de aleatorib. Quod li-
mita verum, nisi ludatur causa comedendi,
vt solent facere socij in carnis priuio:
puta, vnum par caponum, vel aliud simile,
quia tunc non est prohibitus. l. fin. in

92 princ. ff. de aleator. ¶ sed ludus in quo ver-
satur tantum industria & ingenium ho-
minis, vt ludus scaccorum, & pilæ, vel in
saltando, & currendo est permissus. ff. ad
leg. Aquil. l. qua ratione. §. si quis in collu-
statione. & l. ij. in fi. & l. penul. ff. de alea-
tor. not. gloss. & Doct. in l. executionem.
§. j. ff. de verb. obliga. Et non solum laicis
sed etiam clericis, vt in authen. interdicimus.
C. de episc. & cler. & no. glo. in cap.
quoniam. de vita & honestate clericorum.
licet Cynus post Petrum in d. authen. in-
terdicimus. dicat quod clericis ludus scac-
corum est prohibitus: quia occupat lon-
gum tempus, & retraheret eos a diui-
nis officijs. Aduerte tamen quod licet
ludus scaccorum sit permissus, non ta-
men licet ludere in eo ultra vnum soli-

dum, etiam si ludentes sint diuites, ne
forte omnem substantiam in ludo expo-
nant, vt dicit textus in dicta authen. alea-
rum vsus. C. de aleatori. Et intellige so-
lidum, id est aureum, secundum leges, ex
quibus septuaginta duo constituunt li-
bram auri, vt l. quoties. C. de suscept. &
archa. lib. xij. Item intellige quod pos-
sunt ludere vsque ad solidum qualibet
die, non qualibet vice, seu postea, quia vnus
ludus dicitur donec statur in ludo non di-
uertendo ad alios actus, secundum Bart.
in l. inficiendo. §. infans. ff. de furtis. alias
si in qualibet postea possent ludere so-
lidum aureum, de facili possent omnem
substantiam perdere, contra intentionem
& rationem dictæ authent. alearum vsus.
& d. auth. interdicimus. de episc. & cle.

93 ¶ Poena ludi vbique solet imponi per
statuta, sed de iure communi ludentes ad
ludum prohibitum, si vincant coguntur re-
stituere, quod vicerunt, vsque ad annos
quinquaginta etiam si vincant cum taxil-
lis iustis, nedum cum falsis, vt dict. auth.
alearum vsus. Nam ludentes cum falsis re-
nuntur etiam poena falsi. l. arbitrio. §. de
eo. ff. de dolo. & ibi not. Et etiam tenetur
poena furti. argument. l. falsus. in princip.
ff. de furt. quia turpido est solum ex par-
te vincantis. secundum Bald. C. de condi-
ctio. ob turpem causam. & super rubric.
& potest probari per famam, quæ habuit
ortum a pessimis malæ famæ, & barris,
secundum Salicetum in l. ea quidem. C.
de accusat. quia non potest probari per
homines bonæ famæ, quia conuersantur
cum talibus. quod not. ad limitationem
capit qualiter & quando. de accusatio. Et
si victus nollet repetere vel esse negligens
potest repetere Episcopus vel procura-
tor fisci. Et quando ignoratur quis sit vi-
ctus, possunt expendi in piam causam,
vel opus publicum. d. authen. alearum vsus.
sed quando scitur, debent restitui victo:
secundum Bald. ibi. Et non solum tenetur
vincens, sed pater pro filio, & dominus
pro seruo de peculio. l. fina. ff. de alea-
tor. Tertia poena erit, quod potest inqui-
ri contra lutores, tam per iudicem, quam
etiam per Episcopum loci, propter bla-
sphemias, & periuria, quæ ibi fiunt, & po-
terunt puniri arbitrio inquirentis, vt in
dicta

dicta authent. aleorum vsus. ibi, Episcopi
 94 loci. & ibi iudices provideant. † Quar-
 ta quia omnis contractus factus inter lu-
 dentes non tenet, & est nullus unde si
 vendo tibi vestem, & ludo tecum ad ludum
 veritum, non tenet venditio, nec teneor de
 elutione l. si filiofamilias. §. primo. ff.
 quarum rerum actio non datur. & notat
 Bartolus in l. si quis cum sciret. in fine. ff.
 de usucapione pro emptore. Item si lu-
 dentes, vel retinentes ludum mutuam
 inuicem pecuniam, tale mutuum repe-
 ti non potest. ut est gloss. ordinaria in
 l. prima, in principio. & in l. fin. super ver-
 bo, accepit pecuniam. ff. de aleatoribus. se-
 cus si alius mutuauit. quia potest repe-
 re si ignorat recipientem mutuum velle
 ludere, secus si sciat, quia tunc non po-
 terit repetere. l. si vero non remunerandi
 §. adolescens. ff. mandati. & l. verum. §.
 penultimo. ff. de minoribus. & licet lo-
 quantur in minore, habent locum etiam
 in maiore, quia loquuntur etiam quan-
 do maior mutuauit minori. Et sic priui-
 legiatus contra priuilegiatum non uti-
 tur priuilegio. & erit melior conditio il-
 lius, qui perdit, secundum Bartolum in
 d. l. si quis cum sciret.

95 † Alia pena ludi prohibiti est, quod
 domus in qua luditur debet confiscari.
 dicta authent. aleorum vsus. ibi, domi-
 bus publicis. quod intellige si domi-
 nus domus est sciens & maior, secus si
 ignorans, vel minor, vel persona misera-
 bilis, quia parcat eis, ut notat Salice-
 tus. in lege prima. in fine. C. de fal-
 sa moneta. Alia pena erit, quia si reti-
 nens ludum percutiatur occasione ludi,
 non solum in loco ludi, sed ubicun-
 que, & quodcumque, dum tamen
 occasione ludi, percussor non tenetur.
 & iniuria illa non est punienda ciui-
 liter nec criminaliter in odium re-
 tinentis ludum, ut est tex. in l. i. in
 principio. & §. i. ff. de aleatoribus.
 Item si tempore quo luditur fuerit de
 domo aliquid sibi furto subtrahum,
 siue a latoribus siue a quocumque alio,
 non datur actio furti ad poenam,
 nec ad rem furatam. dict. l. i. §. i. & §.
 prator. ait. ff. de aleatoribus. Postremo
 poterit retinens ludum arbitrio iudicis

puniri, multari, & in compedibus re-
 tineri: cum sit causa blasphemiarum, fur-
 torum, & aliorum malorum: ut quoti-
 die per experientiam videmus. l. final. ff.
 de aleatoribus. Et licet ille textus loqua-
 tur in compellente ludere, debet intelli-
 gi in suadente blanditijs & suasionibus,
 quia alias non potest quis precise com-
 pelli ad ludum.

96 † Aduerte tamen, quia sanctus Tho-
 mas de Aquino dicit, quod ubi ludus de
 consuetudine est permissus, vincens non
 tenetur ad restitutionem eius quod vicit,
 nec in foro contentioso, nec in foro con-
 scientiarum. & idem dicit Ioan. Andreas in
 capitulo clerici de vita & honestate cleri-
 corum, referens Salicetum in d. authent.
 aleorum vsus. Ex quo infert Angelus
 de Aret. in suo tractatu maleficiorum,
 quod ludentes in pascare & natiuitate in
 ciuitate Aretij non tenentur ad restitutio-
 nem, etiam in foro conscientiarum, quia est
 ibi eo tempore consuetudo ludendi ad
 ludum taxillorum, quod dictum non
 videtur verum: quia talis consuetudo est
 contra bonos mores, & nutritiua peccati:
 ideo non videtur seruanda. cogita.

Tenentur etiam milites socij per to-
 tam noctem vigilare, ne fiant furta &
 maleficia: alias tenentur de negligen-
 tia. l. tertia. §. sciendum. ff. de offic.
 praefect. vigil. quoniam plerumque si
 maleficia fiant de nocte, ipsi custodes
 puniuntur. dicit text. in l. tertia. §. effera.
 ff. de off. praef. vigi. Aduertant etiam mi-
 lites socii, ut cum diligentia perquirant
 contra alios delinquentes, & debitores
 communis, priuatarum personarum, &
 eo capiant, & detineant, alias tenentur
 in syndicato de negligentia, ut plene di-
 ctum fuit supra in verbo, item quod po-
 testas & iudices non sederunt ad ban-
 chum iuris.

97 † Caueant etiam & prudenter atten-
 dant milites socii, quibus custodia car-
 cerum, & carceratorum est commissa, ne car-
 ceratus, maxime pro crimine capitali au-
 fugiat, quia ipsi eadem poena sunt puni-
 endi. l. ad commentariensem. C. de cu-
 stod. reorum. Quod intellige, si dolo,
 vel pretio corrupti fuerint, ut est tex. in
 l. carceris. & l. milites. & l. si. ff. de custod.

G 3 reor.

Amedei Tractatus

reor. Si verò negligentia vel culpa ipsius custodis aufugiant, etiam custos debet puniri eadem poena. dict. l. ad commentariensem. ibi, & si reus aliquo modo fuerit lapsus, ipsum custodem volumus eadem poena teneri. Et ideo non te fidare de prigione ser Gaspare, se non voli te sia moza, la testa te. Nec propterea liberatur potestas exhibendo militem vel aliam personam, & familiarem vilem, quem deputauerat ad custodiam, vt dicit ibi text. & est ibi casus specialis, secundum glosam & Baldum, quod culpa & negligentia sine dolo, potestas & miles socius. custos carceris tenentur poena capitis. Et ideo guarda bene el prigione ser Gaspare. Regulariter autem contra, quia in lege Cornelia de sicarijs. vbi non est dolus non imponitur poena capitalis, vt nota in l. actionibus. ff. de in litem iurando. facit l. fina. ff. de custodia reorum. vbi textus ad litteram dicit, non facile committi debet custodia carcerum Tyroni, id est, nouo officiali, quia, vt subdit ibi textus si carceratus aufugiat, mala electio ascribitur culpæ potestatis eligentis. Verum si carceratus pro qualitate delicti, & conditione personæ detineatur in carcere consueto, & in vinculis, & aufugiat, parciatur officiali, & militi, dumtamen ipse probet casum fugæ sine culpa sua, vt est text. in dicta l. fina. in versicul. ergo sine casu. Et sic est speciale quod ipsi custodi incumbit onus probandi, quod sine culpa sua aufugit, qui officium eius erat custodire diligenter ideo debet probare diligentiam. alias alleganti culpam incumbit onus probandi, vt notat Barto. in l. si quis ex argentariis. §. si. de eden.

98 ¶ Et per hoc ego alias consului in ciuitate Senarum in fauorem capitanei, & militis socij, cui aufugerat carceratus pro crimine assassinator, qui tenebatur in loco consueto in compedibus, & ligatus & nihilominus aufugit. Et sic probatum fuit per testes curiæ, quod attentata causa, pro qua detinebatur, ex qua secundum formam statuti, quia delictum non fuerat consummatum, veniebat imponenda poena pecuniaria, reputari debuit diligens custodia, & fuga venit ex casu, & non negli-

gentia. Et ita fuit consilium per multos alios doctos. & iudicatum per eius syndicatores, quia si detineretur ligatus, dicitur sub fida custodia detineri. l. j. §. fin. in glos. in verbo, permittitur. ff. de ser. fugi. & sic custos excusatur. vide quod not. Innoc. in c. nuper. in princ. de senten. excom. tene menti. Ex quibus colligitur, quod tria sunt specialia contra potestatem, cui carceratus pro crimine capitali aufugit, primum, quia incumbit sibi onus probandi diligentiam, & quod carceratus casu aufugit, non autem allegans negligentiam hoc casu tenetur eam probare. l. c. ita §. species. & ibi not. ff. de l. ij. licet regula sit in contrarium. l. ii. ff. de probat. & not. in l. si quis ex argentariis. §. si. ff. de eden. Secundum speciale est, quod non liberatur exhibendo militem socium, vel alium officialem, cui erat commissæ custodia, sed tenetur etiam ipse poena capitali. d. l. ad commentariensem. Regulariter autem contra. d. l. si cum exhibuisset. ff. de pub. Tertium speciale est, quod pro negligentia & culpa tenetur poena capitis. d. l. ad commentariensem. Regulariter autem contra. d. l. in l. Cornelia. ff. de sic. Sed aduerte quod licet Bal. hoc firmet in d. l. ad commentariensem. tamē text. ibi & in d. l. si de cust. reo. videtur dicere, quod si non est in dolo, puniatur pro modo culpæ arbitrio iudicis. tene menti perpetuo. Parciatur tamen militi, quando custodia erat commissæ sibi & socio qui socius aufugit cum carcerato, vt est casus singulis in d. l. si. de cust. reo. ibi, interdum cum carceratus cum altero custode fugisset, alteri venia danda est. Puto tamen quod hoc casu tenetur potestas qui fuit in culpa, eligendo talem custodem, vt eo. tex. in d. l. si. in princip. ff. de cust. reo.

99 ¶ Aduerte ergo diligenter potestas, cui committitur custodia, quia nihil periculosius ei accidere potest quam fuga aut mors alicuius carcerati: maxime pro crimine capitali & graui. Sed non tenetur potestas aut miles, quoniam carceratus qui aufugit: veniebat absolendus, vt est gl. in l. si pecuniam. §. sed si accepit. super verbo, carcere. ff. de condit. ob. cam. Iō cautus iudex, si non est liquidatum crimine, absoluet fugientem a causa propter quod cum carcerauit, vt not. Ang. in l. sub condit. §. si. ff. de cond. in lit. ¶ Item

Item paritur custodi quando carcera-
tus rupit murum in loco absconso, vel
sub terra, q̄a tunc nō teneretur, secundum
Guido. de suza. per. l. semper. §. hoc autē
interdicto, verbi. alioquin. ff. quod vi aut
clam. de quo vide in l. pen. ad sillan. Et
no. qđ eo ipso quōd carceratus aufugit,
custos potest poni ad torturam, vt est ca-
sus in l. ij. §. fin. ff. de offi. præfecti. vigi. &
not. glo. in l. si quis ex argentariis. §. si. ff.
de eden. idēo guardalo bene Gasparochē
fia vcciso, che non habbi qualche tratta
per tua smemoragine. Cautela tamē op-
tima erit quando carceratus aufugit, qđ
potestas faciat procedi contra fugien-
tem per capitaneum, vel vbi non est ca-
pitaneus, ipse potestas ponat eum in ban-
no. Et tunc si non exhibet eum tempore
syndicatus, excusatur, ex quo non stat
per eum. sed per rempublicam, cuius
autoritate positus est in banno, secun-
dum Bart. in l. si cum exhibuisset. de pu-
blic. & ponit Bald. in l. si fideiussorib. §.
qui verō. ff. qui satisda. cogant.

100 ¶ Sed pone miles socius faciebat exe-
cutionem cōtra aliquem in persona: vel
bonis: ille cōtra quē fiebat executio fecit
resistentiam contra militem, aut aliquē of-
ficialē, vel famulū, ppter q̄ miles, aut offi-
ciales, vel famulus talē resistentē occide-
rūt, vel vulnerauerūt sine moderamine
inculpata tutelę an teneat in syndicato?
istam. q. vidi pluries, & habui de facto in
ciuitate Lucana, & fuit pluries consultū,
& iudicatum, quōd sic talis executio, vel
captura erat iusta; nō tenet in syndicato.
propter resistentiā, quā ille faciebat, vt no.
dicit Ange. in d. l. §. proficisci. q. li. alleg. l.
si seruus. C. de his qui ad eccle. consu. &
no. in l. si. C. quādo lice. sine iud. se vin. &
firmat Bal. in l. si. C. de requiren. re non
solum si resistens offendat, sed et fugiēs
ne capiatur. q̄ not. & tene menti perpe-

101 tuō. ¶ Si vero executio, vel captura ef-
set iniusta, tenetur, quia licitum est resi-
stere officiale iniuste exequenti l. prohi-
bitū. C. de iure fisc. libr. decimo, & l. de
notū. C. de meta. eo. libr. & no. per Cyn.
in l. vnde vi. & no. in l. vim vi. ff. de iust.
& iur. & ita fuit pluries iudicātū tene mē-
ti perpetuo.

¶ Admonendi tamen sunt officiales & fa-

miliares, vt caueāt quantum fieri pōt ab
huiusmodi vulneribus & percussionibus;
quia vidi in ciuitate Perusij populū in-
surgente contra potestatem & familiā, q̄a
vulnerauerunt quendam captum resistē-
tem familię, idēo diligens officialis cu-
rabit, ne incurrat hos casus carceratorū
occisionis, vel vulneris captiuorum, seu
debitorum, & malefactorum.

¶ I T E M in eo, quōd dictus notarius ex-
traordinariorum fuit negligens.

102 ¶ Notarius extraordinariorum dili-
genter debet legere, & videre statuta ad
eius officium pertinentia, & tacere illa
seruari, ne in syndicato arguatur de ne-
gligentia, vbi statuta non loquuntur: te-
netur inquirere de omnibus criminibus
& delictis extraordinariis, de quibus ve-
nit pōna imponenda arbitrio potestatis
& maximē contra videntes carnes mor-
bosas. l. i. §. i. de edi. edict. Item cōtra ven-
dentes & ementes cū ponderibus aut
mensuris falsis, seu non iustis. l. i. §. final.
ff. de extraordinar. criminib. & not. in l.
arbitrio. §. de eo. ff. de dolo. & l. penulti.
in fin. ff. de crimin. scellio.

¶ I T E M in eo, quōd dictus notarius male-
ficiorum fuit negligens.

103 ¶ Notarij maleficiorum tenentur scri-
bere citationes, & processus de omnibus
maleficiis & dare copias reis, & partibus
perentibus. Et si fuerunt negligentes te-
nentur de negligentia, non autem obli-
gant suos magistratus, vt est gloss. no. in-
luit. de satisda. tuto. §. fina. in glo. in ver.
Romana. Sed aduerte, quia illa non lo-
quitur in notariis maleficiorum. Ideo
videtur dicendum, quōd officialis ma-
ior tenetur de negligentia minoris in
eadem administratione. casus est singu-
in l. ex facto. ff. de neg. gest. & in capitulo
tertio de offic. arch. Item tenentur di-
cti notarij maleficiorum, si non ponūt
in sententia illa verba, lata & data &
sententialiter promulgata, quia sunt
necessaria, secundum Bald. in l. fidei cō-
mis. §. i. ff. de leg. iij.

¶ I T E M in eo, quōd dicti domicelli, & be-
nephari.

104 ¶ Isti non habent iurisdictionem nec
cognitionem, sed solum ad eos spectat
exequi mandata & commissiones sibi fa-

Amedei Tractatus

tas à potestate, & alijs officialibus iurisdictione habentibus, & si aliqua petūt, vel exigunt à subditis, asserendo se habere commissionem capiendi, vel aliud gra uamen inferendi, cū non habeant, & mē tiūtur ad hoc vt subditi teriti aliquid eis porrigant, sicut quandoquē faciunt nun tij Bononię, incidunt in crimen concusio nis, debent puniri ēt psonaliter arbitrio iudicis, vt est gl. sing. in l. si. ff. de concus.

¶ I T E M in eo, quod dictus potestas & offi ciales non fecerunt continuam residentiam.

105 ¶ Potestas & eius officiales tenētur de iure cōmuni facere cōtinuā residentia i loco officij, quousque durat officiū non debēt exire extra fines suę iurisdictionis, nisi cā adimplēdi votū & nō dēt per no stare extra prouinciā. ff. de offi. p̄f. l. il lud. & durat eius officiū de iure cōi post tēpus taxatū vltque ad aduentū successoris. l. meminisse. ff. de offi. procons. imo & post aduentū successoris, & finitū officiū debet stare i loco administrati officij per quinquaginta dies, de iure cōi, & si ante discesserit, dominū ad eum locū remitti, vna cum officialibus suis redditurus rōnē suę administrationis. l. j. in prin. C. vt oēs tā ciui. quā mili. l. cōsiliarios. C. de offi. asse. & l. i. C. ad. l. l. ul. rep. cū simi. Sed de residentia faciēda durante officio, & tēpore syndicatus, cōiter prouidetur p statuta, & per formam electionis, à quo non est recedendum, arg. l. cū hi. §. si præt. ff. de trās. & l. diligenter. ff. man. cum simi. Et si durante tēpore officij, potestas vel officiales sine licētia recedunt & au fugiunt, incurrunt poenam statuti in electione contentam, & debent perdere salarium totius temporis, secundum Bal. in l. si hares generaliter. §. & si per te. ff. de legat. i. & l. etiam. per illum text. eod. titul. facit l. miles ita. §. quod diximus. ff. de excu. tut. etiam si habeant iustas excu sationes, quę causentur ex parte ipsius potestatis vel officialis, arg. l. miles ita. §. i. ff. de testa. mili.

106 ¶ Item venetur officialis fugiens, cri mine lēse maiesta. vt in authē. de admi. §. ii. l. i. ff. ad leg. iuliam repe. ideo tales fu gientes puuguntur sicut traditores. Et si fugiēt durate tēpore syndicatus finitū of ficio debēt capi, & ad locū officij remitti,

vt supradictum est, per di. l. i. C. vt om nes iudic. tā ciui. quā milit. & in aut. vt iu. sine quo. suffi. §. necessitatis.

¶ Et receptans talem fugientem, tene tur in quadruplum eius, q̄ per barataria subtraxit à subditis. l. consiliarios. C. de asse. & si fugiens capiatur habetur pro cōfesso, saltem cum iuramento querelam tis, vt no. in d. §. necessitatis. Sed Ludo. in l. admonendi. ff. de iureiuran. dixit, q̄ fugiens ante finitum officium, debet puniri vt conuictus de crimine lēse maie statis. Si aufugit post finitū officiū intra quinquaginta dies, & inuitus remittatur ad locum fugę, probat cōtra eum cum iu ramento. casus est sing. in authē. de col. §. super hoc. Quod tamen limita verum, nī si officialis fugiat vel recedat ex defectu tyranni impediētis eum, ne valeat iu stitiā administrare, q̄a tunc euitat dictas pōnas, si recedit ante tempus & dēt ha bere integrū salarium, secundum Bal. in l. i. §. diuus. ff. de va. & extraor. crim.

107 item ¶ debetur integrum salarium, si moriatur ante finitum officium. l. diem functo. ff. de asse. & ibi per Bar. Sed com muniter in capitulis electionum poni tur, quod eo moriente salarium debea tur solum pro eo tempore quo viuit. Ve rum si potestas, vel officialis habuit licen tiam p aliquibus diebus, debet habere sa larium p illis diebus quibus cū licentia fue rit abiens, secundum glos. in l. deserto rem. §. si ad diem. ff. de re milit. & ponit Bald. super rubrica. de condit. inser. sed Ludo. de ro. allegat casum in cōtrarium, in l. hac. l. C. de pxi. sacro. scri. ideo cogita.

¶ I T E M in eo, quod dictus potestas & iu dex nō expodierūt processū intra tēpus statuti.

¶ Vide de hoc supra in verbo. Item in eo, de eo, & super eo dictus potestas & iu dices non sederunt ad banchum iuris.

¶ I T E M in eo, quod dictus potestas retē nūis in dicto officio vxorem & alios quos re tinere non poterat.

108 ¶ Potestas non debet ducere nec re tinere vxorē in officio. l. obseruādū. §. p̄fici. ff. de offi. p̄f. Et si eam duxit, & de liquit in officio seu ratione officij, tenebi tur pro ea ad interesse partis, secundum Bal. in d. §. p̄fici. in pri. Ex quo infer tur secundum eum, quod tenebitur pro omnibus

omnibus, quos secundum duxit, licet nō sint ppositi alicui officio, si delinquant prætectu officii, vt in authen. de iudi. §. ne autem. Quod limito verum in potestate, & aliis officialibus habentibus iurisdictionem, nō autē in aliis non habentibus iurisdictionem. l. ii. §. familia. ff. de pub. de quo p Bal. in l. nulli. C. quo app. & l. ii. C. vbi de rati. agi oportet, & nō in d. l. obseruandum in prin. & in d. §. proficisci. Debet ergo potestas secū ducere, & retinere in officio officiales & familia, secundum formam suæ electionis, à qua nō est recedendum. arg. l. super creandis. C. de cōue. si. debi. lib. x. Et si nō retineat, defalcet ei salarium pro rata. arg. l. sed si proficisci. ff. de annuis legat. Et tenetur ad pœnam in electione contentam, & interesse & dāna ipsius cōmunitatis ideo si conduxit collateralem, q̄ ex forma suæ electionis dominum esse doctor per quemnium, si fuit doctor, & nō ex cui tactu tenetur potestas. tex. in l. gñali ter & l. qui sub prætectu. & ibi nō. C. de sacrosan. eccles. item si retinuit aliquem officialem de terra vel loco propinque ciuitati quam regit, contra formam electionis, tenetur ad pœnam in electione cōtentatam, sicut euenit in syndicato dñi Benedicti de Gratianis, potestatis Anconę, q̄a ex forma suę electionis non poterat retinere in officio aliquem officialem de vrbino, fuit condemnatus in ducatis centum similiter si retineat aliquem, qui fuit aliās in dicto officio, & habet vacationem rōne temporis vel psonę, cōtra formā electionis sicut est Florentiæ, quod ille fuit semel collateralis potestatis vel capitanei, nō pōt esse perpetuo vel capitaneus, vel ex forma suæ electionis habet aliam vacationem, tenetur ad pœnam in electione cōtentam, & incidit in legem Iuliam ambitus l. i. C. ad leg. Iul. ambi. & l. i. ff. eo. Puto tamen q̄ acta valeant quatuor concurrentibus, scilicet communi errore, eligentium auctoritate, & communi vtilitate. & maximo p̄iudicio propter officii magnitudinē. ita intelligit l. Barbarius. ff. de offic. p̄cto. & nō in l. iii. C. de sentē. Qualiter autem potestas teneatur pro suis officialibus & familia? Dicē infra plenē, in gl.

in verbo, qui potestas promisit soluere omnem condemnationem.

¶ Item in eo, quod dictus potestas & officiales plures capi detineri, carcerari, & torqueri fecerunt.

¶ In hoc t̄ capitulo inquitur contra potestatem, & alios officiales, quia fecerunt capi, detineri, & torqueri multos innocentes, & iniuste, & alios multos relaxauerunt nocentes, qui iuste detineri & torqueri debuerunt.

¶ Et primo si faciūt aliquē detineri. capi vel carcerari iniuste, tenentur actione iniuriarū, ad damna interesse capi, torti, & carcerati. ff. de iniur. l. nec magistratib. & nō gl. in l. ii. §. si. ff. si q̄s cau. & in l. quēad modū. §. magistratus. ff. ad leg. Aquil. potest ergo in syndicato captus, aut detentus iniuste, agere iniuriarū, & narrare, q̄ potius voluisset perdere tantam summam, quā capi, detineri, vel carcerari iniuste, prout captus fuerit, & ita debet iurare. & plus & minus, prout taxabitur per dominos syndicos, vt nō. Bar. in l. iii. & in l. iniuriarum. ff. de iniur. & est tex. in l. sed si vnus. §. seruus meus. eod. ti.

¶ Simili modo tenetur actiōe iniuriarū de verbis iniuriōis, nisi corrigendi animo dixerit. l. itē apud Labeonem. §. addit. ff. de iniur. & nō in d. l. quemadmodum. §. magistratus. ff. ad leg. Aquil.

¶ Item t̄ si iniuste & sine indicij, p cā criminali facit capere innocentē, tenet similitudine supplicij, secundum Bald. in l. fin. C. de his qui latro.

¶ Itē tenet, si nō relaxat captū, eo ipso q̄ apparet ex publicatione p̄cessus de eius innocentia; nec debet expectare quod absoluat secundum Bald. singulariter in l. sed si is. ff. de in ius voc. allega. l. iii. ff. de exhibend. reis.

¶ Item tenetur, si facit relaxari captum recommendatum in carceribus per capitaneum, vel alium officialem pro alio crimine, ad cuius instantiam potest recommendari. l. si cui. §. fin. ff. de accusatio. & l. ii. ff. de custo. reo.

¶ Item tenentur potestas & eius iudices vel officiales pœna capitis quāocunque sine causa, & sine indicij faciunt aliquē dolose torqueri, et si ortus nō moriat in tormētis, vt nō. dicē Bald. l. decuriones. C. de

Amedei Tractatus

de quaestio. & in l. j. C. de requi. reis. & est text. in l. lex Iulia. §. hodie. ff. ad leg. Iuliam repetund. Quod habet locū, etiā si habeat arbitriū, vt not. glo. in c. venies. & in c. quinquauallis. de iureiur. Et eadem pœna tenentur, si mandant torqueri illum, qui de iure torqueri nō poterat; puta, vnum de prioribus durante officio, nisi in crimine læsæ maiestatis. per text. not. in l. decuriones. C. de quaest. Sic etiā tenebitur pœna capitis potestas vel iudex, de cuius cōmissione capitur mulier honestæ vitæ pro debito civili, vt est casus not. in l. j. C. de of. diuersi iudi. tementi, quia in hoc errauit dom. Ant. de Viso collateralis meus in Racanati.

¶ Si autem sine dolo faciunt torqueri non torquendum, vel excedunt modū, tenentur actione iniuriarum arbitrio iudicis, secundū Bal. C. de pœn. iud. qui male iud. super rubric. ff. de iniur. l. iniuriarum æstimatio. nec debent puniri simili pœna torturæ, quia ex hoc nihil adesset personæ, secundum Bald. in d. rub.

¶ Item tenentur si ponunt reum ad torturam, quando de maleficio plenè non constat, nisi aliam causam iustam ad torquendum inueniant. ff. ad Silla. l. j. §. occi forum. ver. item illud. in glo. & no. Ang. in l. si certam. eod. tit. Bald. ponit in l. i. C. de iura. calum. & not. quod leuiter tortus non dicitur tortus, sicut leuis febricula nō dicitur febris. ff. de egil. edict. l. ob. quæ vitia.

¶ Item tenentur, si faciunt poni ad torturam mulierem grauidam, secundū Bald. in l. interpositas. C. de transactionibus.

¶ Item tenentur, si reponūt ad torturam semel tortum, sine nouis indicijs, secundum Bald. in l. j. C. de confess. dum tamen primo fuerit sufficienter tortus, quia vt dictum est, leuiter tortus nō dicitur tortus, secundum Baldum in l. j. C. de appellationibus.

¶ Quid autem si potestas, vel iudex faciunt aliquem torqueri, & moritur in tortura, vt sæpè contingit, vt dicit textus in l. aut damni. §. j. ff. de pœn. Respōdeo, quod aut officiales facientes torqueri, sunt in dolo, aut in culpa, aut moritur casu, aut est dubium, dolose fecerunt & non præcedētibz indicijs modū excesse

runt, ita quod si moriatur, tenentur pœna capitis lege Cornel. de ficiar. videlicet potestas, & iudices, qui mādauerunt torqueri. l. j. in prin. & §. i. & l. lege Corne. in prin. ff. de ficiar. l. aut dāni. §. i. ff. de pœn. & est text. in l. item apud Labeonem. §. quaestiones. in fin. ff. de iniuriis. & dict. l. Iulia. §. hodie. Quod habet etiam locum, quando sine nouis indicijs fecerūt reponi ad torturam, illum qui fuerat semel sufficienter tortus, quo casu si moriatur tortus, potestas & iudex tenentur pœna capitis, vt no. dixit Bal. in l. milites. C. de quaest. & est ratio, quia eo ipso quod iudex modum excedit, fingitur priuatus, & non iudex, sicut tutor malè administrando fingitur non tutor, & tenetur tanquā quilibet. l. tutor. ff. de furt. l. fundum. §. si tutor. ff. pro empto. argū. l. generaliter. C. de episcop. & cleric. quia nimia seuitia rectoris adscribitur culpæ. ff. ad leg. Aquil. l. & si quemcunque. §. si magister. & sicut priuatis, ita iudicibus est prohibitum aliquid illicitum facere.

¶ Si vero non sunt in dolo sed in aliqua culpa, puta, quia non præcedebant indicia sufficientia, vel modum excesserunt, & immoderatè per ignorantia, vel per lasciuia, causam mortis præbuerunt, puniri debent arbitrio syndicorum & si fuerūt in culpa leuissima, mitius quā in leui, & si in leui mitius quā in læta. dict. l. lege Cornelia. & l. i. §. sed si clara. & l. iiii. §. sed in senatusconsulto. ff. ad legē Cornelia de ficiar. licet Iacobus de Aret. in tract. quem fecit de quaestio. dixerit hoc casu potestatem & eius officiales nō teneri, per l. i. C. de emen. fer. sumpro argumēt. de potestate dominica ad potestatem rectoris. ff. de verbo. sig. l. potestatis verbo. Sed Guido de Suza & post eum Andr. de Pisis & Bartol. qui similem statum fecerunt, concludit quod teneantur. & idem videt tenere Paulus de Leazarī repetitione capituli, grauis. de pœn. Tertio casu quā tortus sine dolo, vel culpa officialium, sed casu moritur, vt innuit tex. in dict. l. aut damni. §. i. ff. de pœn. & tūc nō tenentur, vt notat ibi Bartolus & l. i. quaestiois modum. ff. de quaestio. quia qui facit lege permittente, pœnam

nā non meretur. l. Gracchus. C. de adul.
ter. & ibi hoc firmat Cynns in l. i. & per
totum. ff. de quæstionib. Quod intellige
quando præcedebant legitima indicia, &
non exceſſerunt modum, cum illi non fe
cerint animo necandi, sed veritatis eruē
dæ, & nemo deliquit, niſi qui habet ani
mum delinquendi. l. ſæpe. in fine. ff. de
verborum ſignificatio. quia animus &
propoſitum diſtingunt maleſicia. l. qui in
iuriæ. ff. de furt. & l. prima. §. primo. ff. de
ſicariis. & l. ſi is qui cum telo. C. eodem
titu. ¶ Quarto caſu quando eſt dubium
an dolo, vel culpa, aut caſu ſit mortuus,
dicēdum quōd ſi poteſtas vel iudex do
ceat legitima indicia præcedere, & appa
reat eum qui fuit tortus fuiſſe ætatis ma
turæ, & robuſtæ, præſumptio eſt pro po
teſtate & iudice. l. Herennius. §. Gaia. ff.
de euſtioni. præſumit enim omne bo
num de officialibus ſuis, niſi manifeſtè
appareat cōtrariū. l. i. in fin. ff. de officio
præſid. facit l. cum creditor. ff. de furt. &
l. iniuriarum. §. i. ff. de iniuriis. & l. in ac
quirenda. ff. de acquirenda poſſeſſione.
& l. iii. §. i. ff. de libero homine exhibēdo.
& qui allegat, quōd poteſtas, vel iudex
fuit in dolo vel culpa, id probare debet.
l. quoties. §. qui dolo. ff. de pbatōibus.
& l. i. & ibi not. C. de ſicariis. & l. iii. ff. de
probatōibus. & l. actor C. eodem titu.
& not. Bartolus in l. ſi quis ex argenta
riis. §. final. ff. de edend. In dubio enim
ſi non apparet quo animo fecerit, præſu
mitur feciſſe zelo iuſtiæ & iuſtæ. l. iii. §.
ſi publicanus. ff. vi. bonorum raptorum.
& l. nimis. C. de acquirenda poſſeſſione.
ff. pro ſocio. l. meritō. facit l. iii. C. qui ac
cuſari non poſſunt.

¶ Poterit tamen poteſtas vel iudex, ſi
non fuit in dolo vel culpa, ad cautelam
probare per teſtes etiam domeſticos, &
præcedentibus legitimis indiſciis modera
tè eū torquebat, & quod caſu ſine dolo
vel culpa iudicis defecit i tormentis quod
plerumque euenire ſolet, vt dicit tex. in
l. aut damni. §. i. ff. de pēn. Bal. tamen in
hac quæſtio. breuiter dicit, aut iudex nō
exceſſit modum puta quia tormentauit
in caſu licito prout eſt de cōſuetudine:
& non cū aliqua aſperitate, & tunc non
tenetur, iudex quia licite fecit. argumen.

litem apud §. quæſtionis. ff. de iniuriis.
aut exceſſit modum, & tunc aut dolo,
& tenetur lege Cornelia. de ſicar. facit.
l. vnica. C. de emen. ſeruo. aut culpa, &
tūc tenetur pro qualitate culpæ. aut caſu
& tunc in nullo tenetur, quia dabat ope
rā rei licite ſecundum Iacobū de Aren.
& Cyn. Iſta ſunt verba Bal. in l. nō ſolū.
in ſi. alias in l. verba. C. de adul. Tu dic la
tius vt ſuprà ſcripſi. Aduertendum tamē
& cautè agendum quantum fieri poteſt,
ne caſu mortis i tortura accidat propter
euitandas calumnias popularium & vul
garium, quos de faſto vidi & audiui, pro
pter huiusmodi caſus contra officiales in
nocentes armata manu inſurgere, vt an
nis proxime decurſis euenit Peruſi con
tra dominū Sanctem de Corneto, qui
vix euasit à furore populi. Ego etiam ha
bui duos in manibus, vnum Tuderti, &
aliū dum fui ſenator Vrbiſ, qui im
mediatè cum fuerunt poſiti in tortura
eleuati à terra per ſpatium vnus bra
chii vel circa defecerunt, & iudicio me
dicorum oppreſſi à catarro, vix poſt plu
res dies euaserunt, id eo conſulo quod
moderatè ad torturā pcedat. Nec ira de
facili curraſ, vt facere cōſuevit ille latrū
culator dominus Dyonifius de Amari
tudine, de ciuitate Caſtelli. ¶ Aduerte
etiam, quia ſi per ſtatuta pro homicidio
imponitur pēna pecuniaria ciuib, & ſi
ſiat in palatio imponitur pēna capiti
tis, poteſtas vel iudex qui iniuſte & im
moderatè tormentauit, non debet pu
niri pēna capitis, ſed pecuniaria, ſi tor
tus moritur in tortura, ſecundum Bal
dum in rub. C. de pēna iudic. q. male iu
dicauit. Et ſtatutum debet intelligi in
homicidio, quōd poteſt committi in
differenter in palatio & extra. Sed occa
ſione torturæ poteſt committi ſolum in
palatio, vbi eſt tortura, ideo non debet
augeri pēna ratione loci, ſicut dicit Bar
to. in ſimili teſte dicente falſum in pala
tio, in l. aut faſta. ff. de pēn. & in conſilio
quod incipit, Tudertinus, quidam. Et ſi
ſtatutum imponit pēnam pecuniariā ci
ui pro homicidio commiſſo, habet lo
cum in poteſtate & officialibus, quia gau
det priuilegio ciuium, vt not. gloſſ. in l.
ciues & incolæ. C. de incol. libr. x. & fir
mat.

Amèdei Tractatus

mat Baldus in d. c. i. §. proficisci. quæstio. xiii. Quod limita verum nisi committat homicidium dolose condemnando, & faciendo decapitari aliquem in iussu, quia tunc non iuuatur dicto statuto, & punitur pena capitis, vt in glo. sequen. circa princ.

¶ Item intellige prædicta, q̄ tenetur potestas seu iudices mandantes torqueri iniuste, non autem milites socij, & ceteri officiales, qui fecerunt mandato potestatis, vel iudicis, ita dicit Baldus in l. excusatur. ff. de infam. per illum tex. facit quod not. Dyn. in c. quod quis mandato. de regulis iuris in vi. & Florianus in l. liber. homo. la. ii. ad legē Aquil. Quod tamen est dubium, quia mandatum superioris excusat solum in leuibus, secundum Bart. in l. non solum. §. si mandato. ff. de iniuriis. Et ideo possunt officiales rescindere potestati iniuriam faciendi, secundum Bartolum in l. omnes. C. de decurio. libr. x. Et aduertat potestas quia si cogit eius iudicem vel officialem, vt iniusta sententia ferat, tenetur lege Cornel. de sicca. secundum Bart. in l. i. ff. de sicca. ¶ Item tenetur potestas si fecit poni ad torturam, illi qui ab eo appellauit, etiam si non sit sibi inhibitorium per iudicē appellationis, & confessio post appellationem secuta est nulla secundum Bald. C. commi. vel epi. super rubrica.

¶ Sed pone, quod potestas & officiales negant quem fuisse tortum, quomodo probabitur? Bald. in l. si quis hoc genus. C. de Episc. & cleric. dicit, quod probabitur per indicia vel coniecturas, & hoc confitit in arbitrio iudicis. Barto. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. de oper. no. nuntia. idē innuit, puta, quod iudex fuit minatus alicui torquendo, & postea fuit visus cum brachio legato ad collum, & similia. facit, q̄ not. in l. fin. C. de proba. & l. si. de hære. instit. Aduerte tñ, quia prædicta sufficiunt ad probandum possessionē violentā, non ad condonandum potestatem, vel iudicem in syndicato, vt not. Bart. in l. i. §. si quis tamē. ff. quod vi aut clā quia ex præsumptionibus et vehementibus non potest quis dānari, secundum Innoc. in c. quia verisimile. de præsumptio. & no. in l. absentem. ff. de pēn. Puto tamen, quod hoc fit

in arbitrio syndicatorum, quia in subsidium poterunt cogere per torturam etiam familiares potestatis ac testificandum aliquē fuisse tortum. l. diuus. ff. de quæstio. & not. Innoc. in c. l. iteris. de testi. & per gloss. & Doct. in c. cum P. Manconella. de accusat. Bart. in l. cum ex libero. §. i. de quæst. E contra t̄ autem si potestas non facit capi, detineri, & carcerari nocentes, aut carceratum nocentem pro delicto, de quo imponitur pena capitis, facit relaxari, venit puniendus eadem pena scilicet capitis, quia paria sunt condemnare innocentes & absolvere nocentes. ita dicit text. in l. pe. in fi. ff. ad l. l. ul. re. & est text. in l. i. ff. de sic. & in l. i. §. itē qui. & l. lege Cornel. in prin. co. tit. Si autē carceratus quē feci relaxari debebat puniri pena corporali citra mortem, potestas non debet capite puniri, sed mitius arbitrio iudicis, vt dicit text. in d. l. pen. §. si. in prin. ff. ad leg. l. ul. repet. & maximē si fecit per baratariam, quā committitur etiam in vno nummo. l. furt. §. pactus. & ibi no. ff. de infam. & ad eā committendā sufficit sola promissio, sicut in crimine assassinatoris. secundum Bal. in l. i. §. hæc verba. ff. quod quisque iur. sed si mandat relaxari carceratum pro crimine de quo venit imponenda pena pecuniaria sine fideiussoribus, vel carceratum pro debito ciuili ad instantiam alicuius priuati vel communis, tenet potestas ad solutionē dictæ pene vel debiti. d. l. ad comērariēs & ibi not. de custod. reo. & l. ne qs decepta. & ibi not. eod. tit. vbi dicit, q̄ potestas debet etiam hoc casu mulctari Tene meti. ¶ TEM in eo quod plures innocentes condēnauerunt & nocentes absoluerunt.

¶ In hoc capitulo agendum est de sententiis iniuste latis. & primo sciendum est, q̄ vbi cūq; prætor, aut eius iudices condēnādū in pena capitis, pecunia absoluūt, vel in ceterē absoluendū in pena capitis condēnāt, debet ipse potestas vel iudex eadem pena capitis condēnari, vel insulā relegari, vt dicit text. in l. pe. in fi. ff. ad leg. l. ul. repe. & l. i. §. i. & l. lege Cornel. in prin. ff. de sic. & si statutū pro homicidio imponit penā pecuniariā, iudex q̄ fecit decapitari iniuste, debet ipse etiam puniri pena capitis, nec potest se tueri beneficio dicti statuti. secundum

dum Bar. in l. fin. ff. quod quisque iur. & no. Bart. in l. j. in q. iiii. C. ne ex delict. defun. Quod tamen limita verum: secundum Bal. in l. j. C. de poen. iudi. qui male iud. in j. col. si iudex illud dolo fecit: secus si non fuit in dolo, sicut in casu proposito, quia noluit seruare statutum, ut iniquum & contra ius commune & diuinum, ideo non debet iudex puniri poena capitis, sed pecuniaria dicti statuti, quia quilibet iusta causa excusatur a dolo. l. j. §. j. ff. si quis ius dicent. non obr. Et ita fuit de facto seruatum Perusij in potestate qui fecit decapitari homicidam, qui secundum statutum debuit puniri poena pecuniaria, quia non fecit dolo, sed pro zelo iustitiae, & obseruantia iuris communis: ideo fuit in syndicato condemnatus in poena pecuniaria, secundum formam dicti statuti. Si autem condemnandum in poena corporali citra mortem absoluit, & absoluendum condemnauit: aut condemnauit in pecunia absoluendum, vel absoluit condemnandum, debet mitius puniri, extra ordinem arbitrio syndicatorum. tex. est in l. pe. §. fin. in principio. ff. ad l. lul. repe.

¶ Item si condemnat aliquem in maiori quantitate pecuniae fisco quam debeat, tenetur parti laesae ad interesse & nihilominus fisco debetur tota quantitas. l. fin. in fin. C. de poen. iudic. qui male iud. Tenetur etiam poena falsi, si dolo aliquid fecit contra leges vel statuta. l. j. ff. de fals. & in auth. de iudi. Si omnes autem, & firmiter Fran. Accurs. in suo tract. de syndico. ver. sed nunquid ob praedicta. Et probatur dolus per indicia, probando, quod aliquid recepit a parte, quae obtinuit, & similia: ut ibi per eum. & l. quoties. §. qui dolo. ff. de probat. & l. dolum. C. de dolo. cum similib. Sed si in causa civili potestas, vel eius iudices dolo corrupti pecunia tulerunt iniquam sententiam, non tamen faciunt litem suam, ut teneantur in solidum parti laesae, sed in duplum eius quod receperunt: in criminali vero puniuntur in confiscatione omnium bonorum & in perpetuum exilium, & efficiuntur infames. ut in l. finali. & in auth. sed nouo iure. C. de poen. iudic. qui male iudic. Tenetur etiam pro barataria crimine falsi. d. l. j. ff. de fals. & ponit Bald. in §. proficisci. in q. ix.

¶ Si autem per imperitiam tulerunt iniquam sententiam contra casum legis vel statuti, tenentur ad interesse parti laesae in solidum, quia sunt in lata culpa, cumasserant se peritos. l. j. in fin. ff. quod quisque iur. & late de verb. sign. Quod habet locum etiam in minore. 25. ann. doctorato: quia cum sit approbatus non habet beneficium restitutionis. l. j. & ibi no. C. qui & aduer. quos. & l. pfectio. C. de mun. patri. lib. ii. ¶ Item habet locum etiam si per statutum, ab eius sententia non possit appellari, quia si tulit iniquam sententiam tenetur in syndicato ad interesse partis secundum Innoc. in c. pastoralis. in fi. de offic. delega. etiam si incidenter male iudicauit. C. de pact. l. si quis in conscribendo. ¶ Et idem si iudicat contra communem opinionem per Doct. communiter approbatam quia est in culpa: secundum Bart. in l. minime. ff. de legib. secus si sunt opi. pro & contra paria auctoritatis: ut in materia compendiose facta per verbum commune: quia tunc adherendo vni opinioni excusatur. secundum Doct. in d. l. si de poen. iudic. qui male iud. & not. Bart. in l. cum prolat. de re iudi. ubi dixit, quod licet iudex sequatur opinionem, quam multi Doct. tenent, si est mala, tamen tenetur in syndicato. ¶ Verum si iudex fuit secutus opinionem magistri sui, licet singularem, excusatur in syndicato ab expensis secundum Oldr. in l. quae sit. §. sed an instrumeto. ff. de fun. instru. licet nemo in iudicando sequi debeat opinionem singularem: secundum Bal. in l. j. ff. de sena. & in l. de eo. C. de poen. iud. qui male iud. & Bart. in l. bono. ff. de bon. pos. Et Bal. in auth. generaliter. C. de epis. & cler. & lo. And. in c. j. de const. in vj. & text. in l. j. §. sed neque. C. de veter. iur. enuc. & Inno. in c. ne innitaris. de const. dixit, quod debet sequi opinionem approbatam. & Bal. in l. ij. C. de sent. quae sine cert. quant. quae tenet, quod in dubio non est recedendum a glo. & no. glo. in l. ois diffinitio. de reg. iur. ¶ Excusatur similiter si erat in passu multum subtili, ut circa intellectum l. Gallus. ut tenet glo. in l. de obligatio. quae ex quasi delict. nasc. in principio. quo casu dixit Bald. in l. mancipia. C. de seruis fugitiuis, quod mitius punitur, quia tenetur solum ad purum damnum partis, non autem

tem

Amedei Tractatus

tem ad interesse, vel poenam. Tene meti.
 124 ¶ Similiter potestas si est iuris ignarus & tulit sententiam secundum consilium suorum iudicum & imperitorum, & iniquam, tenetur ad purum damnum parti laesae, quia conduxit iudices ignorantes: non autem tenetur actione iniuriarum: secundum Ang. in l. si iudex. ff. de vari. & extraordin. cog. sed quantum ad edictum quod quisque iur. non tenetur potestas de imperitia suorum assessorum. secus si assessor fuit in dolo: quia tunc potestas tenetur. fm Bar. in l. ij. quod quisque iur.
 ¶ Item tenetur iudex, sub cuius examine lata est sententia iniqua. l. ij. C. de his qui latro, ibi sub cuius examine. & l. si ille. C. de decurio. lib. x. & l. fin. de leg.
 ¶ Sed si potestas vel iudex errat in facto sine culpa sua, non tenetur quia error facti excusatur: ut in cap. j. de constit. in vj. & l. regula. ff. de iur. & fact. ign. ita tenet Frā. Accur. in d. tract. in ver. sed quaeritur nūquid officialis de ignorantia. Si autem tulit sententiam iniquam, secundum consilium sapientis, quem ipse potestas vel iudex elegit, tenetur: quia mala electio est in culpa: sed si partes elegerunt, non tenetur: secundum Bald. in d. l. mancipia. & l. si conuenerint. ff. de re iudi. & Innoc. & Ioan. And. in c. si pro debilitate. de offic. deleg. in vj. & Inno. in d. c. ne innitatis. & Bald. in d. §. proficisci. q. 30. & 31. & in addit. Spec. in tit. de exec. sen. in fin. Quod intelligitur verum, si partes conuenerunt stare consilio illius sapientis, quem elegerunt, vel per formam statuti iudex tenetur sequi consilium sapientis: alias si consilium esset iniustum, iudex non debet illud sequi, & tenetur in syndicato: secundum Bartol. in d. l. si conuenerit. & in l. j. §. si plures. ff. de exercito. & in l. Titium & Mauium. in prin. ff. de admini. tur. cōsul
 125 ¶ Item si fuit electus a partibus, tenetur parti laesae de malo consilio. fm Angel. in l. si certis annis. C. de pact. & in §. proficisci. in addi. 41. Sed si fuit electus a iudice non tenetur iudici. secundum Angel. in l. si iudex. ff. de iudi. Et si iudex debet ferre sententiam certa die secundum consilium, & consilium non redditur in tempore, cautela est, quod iudex pronuntiet secundum consilium ferendum tenet Bald. in l. cum sen

tentiam. C. de senten. Sed si consilium est redditum debito tempore, non debet iudex pronuntiare antequam illud aperiat & legat. ut not. gloss. in l. j. C. de sent. ex peri. rec. & ibi Bald. quod tene menti: quia in hoc errauit dom. Mazicus collateralis meus Anconae, in consilio reddito per do. Benedictum de Perusio contra Ioan. Quiriaci.

126 ¶ Item tenetur si tulit sententiam sine consilio sapientis, ubi statutum requirit consilium: quia iniuria est nulla, fm Bald. in l. si quis mihi bona. §. qm. de acquiren. h. rec. Et aduerte, quia si potestas vel iudex qui male iudicando fecit litem suam, soluit interesse parti contra quam iudicauit non repetit a parte, pro qua iudicauit. secundum Bald. in l. sancimus. C. de iudi. & in d. l. mancipia. & in c. iudices. de pac. iuram. firmā, quia soluit pro suo, quasi pro delicto. Sed Angel. in l. Stichum. §. si mādato ff. de solu. dixit contra scilicet, quod debent sibi cedi actiones ab eo cui soluit. pro quo dicit esse casum. in l. misli opinatores. C. de exacto. tribut. lib. x. Cōcorda hanc opinionem, quod si per dolum iudicauit, actiones non debent cedi, ut puniatur ex suo dolo, secus si per imperitiam vel culpam, quia tunc debent cedi, & ita procedit opi. Angel. argu. l. si is qui dolo. iunct. l. si culpa. ff. de rei ven.

127 ¶ Item aduerte quia si potestas vel iudex fuit in leui vel leuissima culpa, non tenetur iudex in solidum, sed quantum religioni syndicorum equum videbitur. & ita debet peti in libello producto coram eis: alias si diceret quod dolose falsum iudicauit & peteretur solidum interesse non probato dolo, sed leui vel leuissima culpa, iudex debet absolui. Et ita dicit Ang. de facto fecisse absolui capitaneum Florentiae de Spoletino: quia petitum solidum interesse & non probatus dolus sed solū probata sententia iniqua: quia causa quae proponitur in libello, illa debet probari, alias reus debet absolui siue in civili siue in criminali. l. habebat. ff. de insti. & l. ij. §. doce re. ff. vi bon. rapt. ita dicit Ang. in l. ex malef. §. si iudex. ff. de act. & oblig. & insti. de obligatio. quae ex quasi male. §. si iudex. & l. si iudex. & ibi per Bartol. ff. de vari. & extraordin. cog. Et in quaestione quam disputauit, quae incipit,

- pit, iudex qui per imperitiam male iudicauit, vbi plene dicitur de ista materia.
- 128 ¶ Et adde, quod vbi agitur ex leui vel leuissima culpa, non potest agi criminaliter, sed civiliter tantum. secundum Cyn. in l. si quis non dicam rapere. C. de Epif. & cle. In dubio autē iudex qui male iudicauit, præsumitur fecisse per ignoranciam, & nō per dolum, fm Bal. in d. §. proficisci. q. 28. alleg. l. seruo inuito §. cū p̄tor. ff. ad Trebel. nisi qualitas facti nulla possit tergiversatione celari, quin appareat dolus. l. si filius. §. si iudex. ff. de iudi. & dolus, secundum Ang. in d. §. probatur ex coniecturis & indicis. alleg. l. Labeo. cum glo. §. idem Tubero. ff. de supel. lega. cum glo. in l. Fulcinius. §. quid sit latitare. ff. ex qui. cau. in pos. e. & l. apud Celsum. ff. de dol. excep. & not. gloss. in l. dolum C. de dolo. & not. in l. quoties. §. qui dolo. de prob.
- 129 ¶ Et in summa teneas, quod si per dolum tulit iniquā sententiam, grauius punitur, quā si culpa lata; mitius quā si dolo, si culpa leui; mitius q̄ si lata culpa, si culpa leuissima mitius q̄ leui. ff. ad leg. Aquil. l. scientiam. §. cum aliter licet Bal. in d. diuidices. dixerit q̄ iudex forte de leuissima culpa nō tenetur. Sic nec arbiter l. si quis in conscribendo. C. de pact. nec tabellio. l. si ff. de magistr. conuen. si casu, & nulla culpa præcessit, non tenetur. l. ij. ff. de admin. rer. ad ciui. pertinen. si culpa præcessit casum, tenetur etiam de casu l. j. §. is quoque. ff. de actio. & oblig. & l. aut facta. §. euentus. ff. de p̄en. & no. in l. j. p̄ Doct. ff. de legib. & per Bald. in l. respiciendum. §. delinquent. ff. de p̄en. quæ omnia not. & tene menti.
- ¶ Et adde q̄ si iudex absoluit reum ab obseruatione iudicii iniuste licet nō pereat ius partis, facit licem suam, secundū Bal. in l. pen. C. de pact.
- 130 ¶ Sed pone quod iudex errauit in iure statutorio, an teneatur in syndicato: dic q̄ sic, si tale statutū erat in volumine statutorum, tenetur etiam si non sit productū secundum Bald. in l. i. C. vt quæ def. aduo. parti. & Iaco. But. in l. si. C. quæ sit long. consue. & Io. Mon. in c. iuris ignorantia, & Ang. in auth. de consuli. in fin. & Bald. in l. leges sacratissimæ. C. de legib. secus

si errauit in reformatione non inserta in volumine statutorum quia tunc non tenetur, secundum Bar. in l. cum prolati. de re iud. in l. omnes populi ff. de iust. & iur. & no. Bal. in l. fin. C. de p̄en. iudi. qui male iudica.

¶ Sic etiam non tenetur si errauit in iure consuetudinario, cum consuetudo possit probabiliter ignorari, in c. j. de consuetu. in vi. quia consuetudo debet allegari & probari. l. j. C. quæ sit long. consuet. nisi esset notoria in populo & in iudicio, vt not. in d. cap. i. & l. de quibus. ff. de legib.

Itē si errauit in assimilatione legis vel statuti, vbi debet procedi de similibus ad similia, per l. non possunt. ff. de legib. non debet puniri, sicut si errasset in iure scripto, quia nullum simile est idem. l. quod Nerua. ff. de po. & no. Cyn. & Bald. in l. ij. C. quan. prouo. non est neces.

131 ¶ Quando autem dicatur simile, Cy. in d. l. non possunt. dixit q̄ similia dicuntur ea, quorum qualitas est vna. eadē dicuntur, quorum substantia est vna. & quæ hanc dicuntur, quorum eadem est qualitas. secundum Arist. v. Metaphysic. Vel secundum Tullium, illa sunt similia quorum termini sunt diuersi, & vna est ratio vel qualitas. ff. de statu homi. l. quæ sit. glo. in cap. si is cum quo. de filiis p̄sby. dicit quod illud dicitur simile, quod est idem in effectu, sed dissimile in verbis, vt est tex. cum glo. in l. qui liberis. in prin. ff. de vulg. & pupil. Et aliquando dicitur simile quo ad quædam, non quo ad omnia l. j. ff. de arbi. alibi dicitur simile vbi est omnino simile, vt in c. dispendia. in fin. de rescrip. in vi. & ibi per glo.

132 ¶ Conclude ergo secundū Bar. in l. i. ff. vi bon. rapr. quod vbi statutum disponit, quod procedatur de similibus ad similia per tale statutū videtur recessum a p̄ena iuris communis, & debet adaptari a statuto verisimiliori & aptiori, & paria rationis, vt no. glo. in materia p̄enalis, in c. i. de tempo. ord. in vi. & Bar. in l. si constante. in prin. ff. solu. matr. Sed Bald. in l. leges vt generales. C. de legib. dicit quod tale statutum non est stricti iuris, sed large interpretandum, & vbi est omnimoda, vel maior ratio, nō dicitur statutum seu lex extēdi, sed enucleari, secundum Io. And.

Amedei Tractatus

- And. in c. j. de tempor. ordin. in vj. & glo. in c. cupientes. de elect. in verbo, omnes.
- 133 ¶ Et prædicta intellige, quod iudex teneatur in syndicato, siue per dolum siue per imperitiam male iudicauit, quando pars a sententia non appellauit, secundum Bartol. in di. Et a disputatione, a sententia iudicis qui male iudicauit. & Bald. in d. cap. iudices. & Inno. in c. sacro. de sentent. excom. & quamuis non appellando videatur consentire sententie, quo ad partem, non tamē quo ad iudicem. argu. l. Pomponius scribit. ff. de neg. gest. & l. cum iur. l. Carbitr. tutel. & ponit Bal. in d. c. iudices.
- ¶ Sed si pars a sententia appellauit, an iudex teneatur in syndicato. Ang. in l. j. ff. qd. quisq. iuris. dixit quod si sententia est iniqua, iudex teneatur, siue pars appeller, siue non, siue succubant in appellatione siue non, etiam si condemnatus consecutus fuit interesse a iudice appellationis, qui eam confirmauit. quia vterque teneatur ex sua causa & suo delicto. Lita vulneratus. ff. ad leg. Aquil. & est gloss. ord. ff. de inter. act. l. qui seruum. circa princ. Videbatur primo dicendum contra, quia ubi sunt duo rei in solidum, vno exacto ceteri liberantur. l. iij. §. fin. ff. de duo. re.
- 134 ¶ Tenetur etiam si fuit confirmata per defertionem, quia ipse primus iudex fuit fundamentum iniquitatis & totius mali, secundum Inno. in c. sape. de appellat. & in cap. pastoralis. & ibi per Ioann. And. de offic. deleg. Videbatur tamen contra quando deseruit appellationem, quia debet conqueri de seipso. l. argentarius. §. vt autem. ff. de edend. vel de iudice appellationis, quando talem sententiam confirmauit, cum secunda mandetur executioni, & non prima. ff. de pactis. l. tale pactum. §. prouocauit. & videtur glo. in l. j. in princip. ff. de excep. rei iudica. & text. in l. a proconsulibus. C. de appellat. & Bartol. in l. fin. ff. de var. & extraord. cog. Bald. tamen in dicto tractatu, tenet cum Innocen. nisi iudex a quo in causa appellationis comparuerit, & suum processum iustificauerit. Expedit enim iudici comparere in causa appellationis, & suam sententiam defendere, & iustificare, & tunc non tenebitur in syndicato, secundum Bald. in titu. de be. not. inue. §. fin. licet non sit de necessitate citandus, secundum Inno. in cap. cum speciali. de appell. Et si non citatur, sententia appellationis non præiudicat ei. l. Lucius. ff. de infam. Sed idem Bald. in di. c. iudices. dicit, quod secundus iudex, qui primam sententiam confirmauit, teneatur, & non primus, quia prima sententia fuit nouata per secundam, & in ipsam transfusa. Quod intellige verum secundum eum, quando a secunda sententia non fuit appellatum. Sed si appellans expresse, renuntiat appellationi, videtur fateri habere malam causam. l. iij. C. de fid. instru. Et ideo eo casu non teneatur iudex in syndicato, secus si tacite per defertionem renuntiat, quia ex hoc non inducitur tacita confessio, quo ad iudicem, argu. l. Papinianus. §. meminisse. & ibi. no. ff. de inof. test. l. properandum. C. de iudi. licet secus quo ad partem, secundum Bald. ibi, verum si prima sententia fuit per iudicem appellationis infirmata seu reuocata, iudex non tenetur de syndicato, nisi quo ad expensas, cum nihil ultra interfuit ipsius rei quia fuit absolutus. Quod intellige, verum, si primus iudex non fuit in dolo, sed per ignorantiam condemnauit. l. j. & ij. C. de poen. iudic. qui male iudica.
- 136 ¶ Item illud verum si fuit infirmata ex istis actis, secus si ex nouis, quia tunc primus iudex non tenetur ad expensas, secundum Bartol. in l. post legatum. ff. de his quib. vt indig. Item non tenetur, si reus condemnatus fuit consecutus expensas & interesse a parte, quæ temere eam vexauit, quia desijt sua interesse contra iudicem. l. siue manifestus. ff. de condict. furt. & not. Bart. in l. fina. C. de poen. iudic. qui male iudi. facit l. j. §. nunc tractemus. ff. de tute. & rat. distr.
- ¶ Item non tenetur si sunt plures sententie conformes, quia tunc præsumuntur omnes iustæ, & querelans contra iudicem. præsumitur calumniari, vt in clem. vt calumnijs. de re iudica. & not. Bald. C. de poen. iudi. qui male iud. super rubr. & vide quod not. Francisc. Accurs. in dict. suo tractatu verfic. item quid si est infirmata. ubi subdit notabile verbum, quod de consuetudine, & per statuta. ciuitatum, officiales non syndicanur, nisi de furtis, pecunia accepta, & male ablatis, & ceteris baratarijs, non autem de iniquis sententijs per imperitiam & male latis, quia iudicando secundum leges, vel non, vix pro bono regimine officiales syndicanur. ista sunt verba eius. allegat textum in authentic. hodie. C. de iuramen. calum. quod nota.
- 137 ¶ Sed pone quod in causa syndicatus adhuc pender appellatio a sententia, quam querelans contra iudicem dicit fuisse iniquam, quid, debent hoc casu facere syndicatores Bal. in l. filiusfamil. ff. de iud. dicit quod iudex

Iudex debet dare fideiussores de reficiendo oia damna & expensas querelantis, si contingat eius sniam informari: & consuevit in practica coparare pars pro qua lata fuit sententia, & fideiubere pro iudice, & practita dicta fideiussione, syndici non condemnabunt eum, argu. l. si reus paratus. ff. de procura alias condemnabunt eum ad prestandum dictum fideiussorem, de conservando dictum querelantem indemnem ff. de statu liber. l. statuliberi. & not. Bald. in l. nouissimè. ff. quod fal. tur. auth. ubi bonus text.

Sed idem Bal. in d. l. si C. de pœna iud. qui male iudic. dicit, qd si ex primis actis apparet sententia iniqua: iudex debet condemnari in syndicatu ad expensas & interesse dubii euentus litis, sed si ex primis actis apparet iusta, debet absolui, licet in causa appellationis ex nouis actis possit impugnari, quia quo ad primum iudicē sententia fuit iusta, vt not. C. de appella. l. eos. in principio. facit ff. ad Trebellianū. l. i. §. si hæres.

138 ¶ Similiter tenetur & facit litem suam si tulit sententiam iniquam, à qua partes conuenerunt non appellare fm Bal. in l. cum anterioribus §. si autem. C. de tēp. appell. sic etiam tenetur si tulit sententiā iniquam absolutoriam, & conuentus promiserit conservare eum indemnem, nec recuperat à conuentu illud quod soluit, secundum Bal. in l. si tibi mandauero. §. qui idem. ff. mand. & idem si promittitur sibi indenitas, vt negligat aliquid quod facere tenetur, secundum Bar. in l. si à reo. §. qui vulgo. ff. de fideiuf.

Item tenetur, si in sententia absoluto ria causam non adiecit, secus in condemnatione, fm Bald. in l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de infam. sic etiam facit litem suam, si in sententia absolutoria ab expensis, non inserit causam, secundum Bal. in auth. hodie. alijs nouo iure. C. de iudi. tene menti. Simili modo tenetur, si non inserit causam, vbi absoluit reum propter ineptam actionem, quia non exprimendo perit ius actoris. gloss. est in l. i. §. i. ff. si mensor falsum modum dixit.

139 ¶ Item tenetur iudex maleficiorum, si fecit inquisitionē temerariam sine iudicijs aut fama præcedente. & quamuis

absoluat inquisitum, tenetur ad interesse sumptuum & expensarum. l. & si seueriter. C. de excusa. tuto. & not. Bald. in l. eū quem temere. ff. de iudic. præsumitur tamen pro iudice inquirente, si constat de fama & iudicijs. Liustissimos. C. de offic. rector. prouin. secundum Baldum in d. §. proficisci. q. 16.

Cautus ergo iudex, antequam formet inquisitionem, examinet testes, & si probatur maleficium, vel probantur indicia, formet inquisitionem, alias non. facit qd not. Bar. in l. i. §. ii. ff. ad Turpil. & si aliter facit, tenetur in syndicatu, non solum ad expensas, sed ad alia quæ inquisitus ex tali inquisitione passus est, secundum Innoc. in c. si quod met. cau. & Bal. in l. si. C. de pœna iudi. qui male iudic.

Similiter tenetur si tulit sententiam iniquam, à qua ex forma statuti, nō potest appellari, secundum Inno. in c. pastoralis de offic. deleg.

140 ¶ Quid autem si tulit sententiam ipso iure nullam, an teneatur in syndicatu. Ang. in d. l. i. quod quisque iur. concludit quod non tenetur ad totale interesse, ex quo sententia est ipso iure nulla, sed teneat ad damna & interesse litis, & expensas, quia grauat partem in onere dicendi de nullitate, vt no. Bar. in l. si. ff. de var. & extraord. cog. facit quod no. gloss. in l. venales. C. quando prouoc. non est neces. etiā si partem aliter non ledat, quia non stat per eum. facit quod no. Bal. in l. si pignora. ff. de eue. alleg. l. si quis arbitri. §. pen. ff. de dolo. Bal. autem in d. c. iudices. dixit qd si per dolum iudex tulit sniam nullā, facit litem suam: quia grauat partē de facto p̄textu officij. ff. de eue. l. si p imprudentiam. & si non fuit processum ad executionem facti, non teneat, quia nihil nouit: secus si fuit processum ad executionē facti, quia teneat ad expensas & dāna, quæ reus ex tali sententia passus est, fm eum in d. cap. iudices.

141 ¶ Ceterum quia sepe cōtingit, qd p̄as, & eius iudices habent arbitriū per decretum, vel statutum, aut rescriptum superioris, & vigore dicti arbitrij excedūt terminos iuris, quandoque in procedendo, quandoque in iudicando, an teneantur in syndicatu, & quidem si conceditur

Tract. de Syndic. H arbitri-

Amedei Tractatus

arbitrium, quod possit procedere de iure
& de facto, si omittunt totaliter processum
& probationes, tenentur in syndicato:
quia dicta verba, quod ad iudicem, intel-
liguntur non seruata solemnitate iudiciorum,
requiruntur tamen probationes, secundum
Bald. in l. j. in fi. ff. de euict. & in Spec. de
offic. iudi. §. postremo. vers. & idem dico.
auth. de collato. §. hoc quoque. Et tale ar-
bitrium intelligitur in ventilando, non
in iudicando, secundum Bald. in l. qui pro-
curator. ff. de procu. Vnde si est datum ar-
bitrium potestati. non potest quicquam
contra iustitiam in decidendo: secundum
Bald. in l. si procurator. ff. de cōdictio. in
debit. quia arbitrium etiam liberum, non
tollit ea quæ sunt iuris naturalis. vt nor.
glo. & Ioan. de Imo. in cle. pastoralis. de
re iudica. vnde dixit Lopus, alleg. cccxvii.

142 † quod ubi conceditur iudici, quod pro-
cedat etiam de facto, intelligitur concessum
quod procedat præter legem, non autem
contra legem. allegat. l. i. iuncta. l. si à mi-
lite. §. edicto. ff. de testamen. milita. Et
ideo licet habeat arbitrium procedendi
de facto super maleficijs, non potest cō-
dēnare, nisi quatenus iustitia suadet, secun-
dum Bald. in l. vbi pōdū. in fin. C. de trā-
factionib. facit quod idem nor. in l. j. ff. de
testa. milit. vbi dicit quod verbum de fa-
cto, in iudice debet intelligi non seruata
forma iudiciorum: tamen iustitia deesse
non debet, & ubi proceditur de facto, p-
ceditur inciuiliter & malè, nisi statutum
dicat, quod possit procedi de facto. ff. de
euict. l. minor. l. si. §. si. ff. quod met. cau. si.
facit quod nor. Bald. in c. iniuria. de pace
iura. firman. vbi dicit quod cognoscere iu-
ris ordine non seruato, est auferre ius al-
terius. allegat. c. statutum. de elect. in vi.
facit quod idem nor. in l. si quis in tantā.
C. vnde vi. vbi dixit quod ultra officium
facit iudex, qui non seruatur ordinem iuris.

143 † Et si statuto cauetur, quod in tali
negotio procedatur de facto, intelligitur
manu regia, omitta omni solemnitate iu-
ris ciuilib: non autem quod iura alterius
lædantur contra naturalem æquitatem.
secundum Bar. in extrau. ad reprimen. in
ver. videbitur expedire. alleg. l. ii. in prin-
cip. ff. de ori. iur.

144 Item si potestas habeat arbitrium pro-

cedendi absque aliqua solemnitate iuris.
intelligitur solum remissa solemnitas iu-
ris ciuilib, non autem naturalis, vel gētium:
& ideo non posset condēnari per depōsi-
tiones testium inimicorum, vel non iu-
ratorum: secundum Bal. in l. filius fa. ff. de
dona. & Bal. in l. presbyteri. C. de episc. &
cleri. & l. solam. C. de testi. facit quod di-
xit Ang. in d. l. filius fa. ff. de dona.

144 † Item si habet arbitrium in proce-
dendo & sentēciando, non tū pōt in vna
die expedire totum processum. l. sed & si
per p̄torem. §. quoties. ff. ex quib. cau. ma-
io. Et si expediat, non valet: secundum
Cyn. in prima constitu. ff. §. itaque. quia
secundum eum, non potest esse ponde-
ratum, quod est nimis festinatum: & ideo
excluditur causæ cognitio, aliās senten-
tia est nulla. c. ii. & c. cum Bertoldus. de
re iudi. & ibi glo. quia causæ cognitio di-
citur de ordine & forma sententiæ. no. gl.
in c. qua fronte. de appella.

Item si conceditur arbitrium condem-
nandi vel absoluendi, debet intelligi, q̄
non possit præferri iniquum æquo: se-
cundum Bal. in l. si quis maior. C. de trā-
fac. & si enormiter lædit partem, tenetur
in syndicato. l. m. Bal. C. de pœna iud. su-
per rubr. tene menti.

Et ideo si sententia fertur ex abrupto
sine causæ cognitione, non habet vim
sententiæ, nec transit in rem iudicatam,
etiam si non appellatur ab ea: secundum
Innocen. in c. de in integr. resti. in glo.
quod tamen videtur contra notata in c.
cum ex literis. eo. tit.

145 † Et no. q̄ arbitrium nunquam intel-
ligitur concessum sine causæ cognitione.
ff. mandati. l. creditor. in fin. siue detur ab
homine siue à lege. ff. de pœnis. l. hodie. &
vbi datur arbitrium procedendi, non in-
telligitur remota causæ cognitio, sed iu-
ris ciuilib subtilitas, secundum omnes do-
ctores: ideo potestas cui arbitrium conce-
ditur, non potest absoluere condemnan-
dum, nec condemnare absoluendum. ff.
quod met. cau. l. si cum exceptione. §. hāc.
& §. sequen. nec potest de crimine con-
demnare, nisi de eo, de quo constat sibi
vt iudici, & nisi data copia defensionis.
vt in clem. pastoralis. de re iudi. & l. iii. §.
si ad diem. ff. de re milit. ita dixit Bal. in l.
milita.

milites. ff. de testa. mili. & gloss. in cle. sap. in princip. de verbor. signific. alleg. l. si quando. C. de inoffic. testament. & l. si procurator in princip. ff. de condict. indeb. & l. si filiusfamil. ff. de dona. & l. creditor. §. Lucius. ff. mand. l. contra ius. ff. de pact. & incipit. in generali. de regul. iur. in vj.

146 ¶ Item licet habeat plenissimam potestatem procedendi, prout sibi placuerit vel uoluerit, non seruata dispositione iuris vel statuti tenebitur in syndicato, si non admittit exceptionem prescriptioni, Velleiani, vel Macedoniani, vel aliam legitima, quia predicta verba non possunt tollere ius quasi parti, sed solum ea que concernunt solemnitate processus, vel que pendunt ex suo officio, ut abbreviare dilationes, vel supplere ex officio, etiam parte non petente, ut singulariter dixit Barto. in extrauagat. ad reprimendum ver. modo videbit. in verbo, expedire tene meri.

Et adde, quod ubi aliquid committitur arbitrio iudicantis, intelligitur arbitrio iudicantis discreti, ut est tex. cum gloss. in c. inquisitionis. de accus. & non intelligitur concedi, quod possit imponere maiorem vel minorem penam, quam sit a iure in simili casu apposta, ut est glo. in dict. capitu. inquisitionis. circa medium. & not. in l. hodie. ff. de pen. quod not. & tene menti perpetuo.

147 ¶ Et dantur arbitria iudicibus quia actus quandoque nouam, quandoque celerem exigunt prouidentiam, secundum Bald. in dict. capitu. iudices. alleg. Inno. in capitu. j. de constit. ubi subdit, quod qui habet arbitrium, non debet fulminare, vel furari, quia intelligitur concedi secundum mentem legis, & rationis.

Sed ubi si committitur, quod faciat put viderit expedire, ab eo que faciat, non licet appellare. Ioan. And. in cap. ii. de iura. cal. in vi. in nouella.

Item si iudex habeat arbitrium interpretandi, tenetur in syndicato, si interpretatur in casu non dubio, secundum Bald. in l. voluntas. C. de fideicommissis.

Item licet habeat arbitrium in procedendo, tenetur in syndicato, si cognouit de delicto post tempus, cuius cognitio erat certo tempore limitata a lege, vel statuto,

secundum Bal. in l. si in lege. ff. loca.

Item licet habeat arbitrium per electionem, uel per formam statuti, quod non teneatur ad syndicatum, teneatur tamen si fecit aliquid dolose, per lata culpam, non autem si leuissima culpa, secundum Bal. in l. i. de testament. milit. allegat. l. si seruus veritus. & l. creditor. §. Lucius ff. manda.

148 ¶ Insuper si potestas, vel iudex facit executionem iniquam contra iustitiam, tenetur in syndicato parti, contra quam facit, ad interesse, secundum Bald. in dict. tractatu. q. 23. allegat. l. lectos. ff. de peri. & commo. rei ven. Quod intellige quando apparet iniqua, ut est tex. sing. in l. si pars ff. de inoffic. testa. Secus si fecit executionem contra verum debitorem ordine iuris pretermisso, & debitor est liberatus, quia tunc non tenetur, & executio non retractatur. casus est sing. in l. si §. fin. ff. quod met. caus. nisi iudex dolose id fecerit, quia tunc tenetur actione iniuriarum, secundum Bald. in dict. q. & facit item suam, ut est tex. in l. si pignori. ff. de euct. facit l. si quos. C. de rescin. vendit. & l. si. C. si propter publi. pen. & id quod soluit repetit ab eo, pro quo fecit executionem, secundum Bal. in d. c. iudices. vide glo. in omne honore. C. qn. puo. non est necessse.

Sed si debitori contra quem facta est executio nihil ad est, quia non est liberatus tunc debet retractari, quia factum est. l. si cum nulla ff. de re iud. & l. minor. ff. de euct. iuncta. l. j. C. de feriis. & per Bald. in d. q. Et nihilominus tenetur ad damna & expensas parti legat, facto ipsius iudicis, secundum Bal. ibi, quia non debet exequi sententiam quam non videtur iustam, secundum Inno. in ca. pastoralis. in vlti. col. in glo. parua de offic. delegat. & Bal. in l. i. C. de confess. ubi dicit quod executio fieri non potest, si post sententiam constat de innocentia condemnati.

149 ¶ Subdit et Bal. in dicto tractatu. & questione, quod si iudex i. contumaciam debitoris concedit tenentiam creditori, & nuntius accipit de bonis tertii, vel in quibus habet ius tertius, iudex non tenet illi tertio ad aliquid, quia non constat de iure suo, debet tamen iudex cautus i. dando tenentiam dicere, salvo iure tertii, & hoc tenet in syndicato.

H 2 Item

Amedei Tractatus

Item tenetur si mādāt executioni sententiā nullā, vel p qua nō pcefferunt legittimae pbatōnes habitū psonarū, licet ita tutū gñaliter dicat, q sētētia qualitercū que lata mandet executioni, secundum Bal. in l. si quis ex his. §. ait. prator. ff. qui facienda. cogan.

Item tenetur, si de facto facit aliquē suspendi eadē poena & similitudine supplicii, secundū Bal. i rub. C. de poena iudi. q. malē iud. ubi ēt dicit q tenetur arbitrio iudicis, si de facto facit aliquē torqueri.

150 q Item si compulit subditos ad portandū sibi ligna, tenetur in syndicatu ad veturam, vt in aut. de mādā. prin. §. illud.

Item si dolo vel culpa detinuit, vel pignoraui, aliquē, tenetur ad damna & expēsas, vt in aut. vt disse. iud. §. si. & insti. de obli. quae ex quasi delict. in prin.

Item debet satisfieri illis, quos laesit in officio de suo salario, vt in authen. de mand. princ. §. deinde.

Item tenetur si facit solui pecuniā cōdemnationem alteri, quā camerario. cōmunis, secundum Bald. in l. providentibus. C. de cano. largi. lib. xij. nisi sit modica pecunia, quam potest conuertere in vsus publicos ad sui libitum, puta in acōcimine fenestraz, vel suae cameraz, secundū Bar. i l. diuus. ff. de bon. dā. tene mēti.

151 q Item Et aduerte quia si in syndicatu tenetur ad poenam pecuniariam, & si non potest soluere in aere, luat in corpus, secundum Bal. in cap. iudices, in prin. de pace iura fir.

Item tenetur si mittit ad scribendum bona malefactoris cōmisso maleficio, nisi in casu, quo bona confiscantur, secundum Bal. in l. j. C. de re iudi.

Similiter tenetur, si cōdemnat vigore ractae confessionis, resultantis ex banno vigore statuti, quod bannitus contumax habeatur pro confesso, si bannitus tempore banni erat extra territorium, quia tunc nunquā debet haberi pro confesso, vigore dicti statuti, ita dicit singulariter Anto. de Butr. in ca. proposuisti. de foro compe. facit quod not. in ca. pastoralis. eo. tit. & c. Romana. §. contrahentes. eo. tit. lib. vj. facit quod not. in c. ii. de com. sti. in vj. & l. extra territorium. ff. de iuris. omn. iudic.

152 q Item tenetur, si facto delicto, ante solutionem poenae, cogit offensum ad pacē cū delinquentē, secundum Bal. in l. cum affirmes. C. de lib. caus. & l. j. ff. de offic. praefect. vrb. & in c. i. de pace te. & glos in cap. per venerabilem. extra de elect. & Bart. in l. ambitiosa. ff. de decre. ab ordi. fa. & not. Bart. in l. quos prohibet. de postu. dicens, quod pax nō pōt fieri p iniuriarum ante condemnationem allegat gloss. sing. in l. ii. ff. ad sylla. & q not. Bal. in l. stipulatio. C. de sent. & i. l. i. §. quies. ff. de offic. praefect. vrb. & Ioan. And. in Spec. de pign. in §. sequitur. ver. quod si timeo. & est tex. secundum Iac. de Are. in authen. de man. prin. §. optimum Bald. idem firmat in l. continent. ff. de i. i. reg. restit. & tene menti: qā vidi practicā in cōtrarium in ciuitate Asculi.

153 q Item tenetur in foro conscientiae, si tulit sententiam iustam contra aliquē nō amore iustitiae, sed odio inimicitiae, tex. est sing. xxi. q. ii. cap. si ergo.

Item tenetur, si iubet ultra terminū suae iurisdōnis. l. cū q. §. si. de. verb. oblig.

Similiter tenetur ex eo, quod non audiuit, nec examinauit, sed iniuriā dixit in causa, secundum Bal. in l. iudex. C. cōmi. vel epist.

Item tenetur iudex malefactorum, si non facit duci reum captum ad audiendum sententiā, secundum Bal. in l. reos. C. de accusa. ideo cautus iudex facit sibi dari licentiam procedendi in absentia ipsius inquisiti, secundum Bal. in l. si accusationibus. C. de accusat. & l. vt perfectus. C. de annali. exceptio.

154 q Item tenetur officiales qui interfecerunt eum qui ducebatur ad furcas, timentes ne ab eis auferatur in itinere, & tenetur poena capitis. l. ita vulneratus §. si qs signa. ff. ad leg. Aquil. nisi habeāt de hoc à prāte speciale mādātū, secundum Baldum in l. additos. de episco. audi.

Item tenetur potestas si fecit suspēdi corpus mortuū, qā inferi iniuria cadaueri, secundū Cynan l. ii. C. qui testamēt. facere possunt. l. prima. §. quo. ff. de iniur.

Item tenetur si tulit sententiam nō citata parte, nec sufficit ad audiēdū iudicis voluntatē, vt tenēt domini de Rota decisio. 342. retētio i nouis & refert. Anto. de Butr.

pellat. & est rex. in de. spe. in verbo. citatis. ad id de verb. signi. Et est ratio: quia citatio nimis vaga, est nulla. no. glo. in c. fin. de rescrip. & not. in l. aut qui aliter. ff. quod vi aut clam. & in cap. consuluit. de offic. delega.

- 155 ¶ Item si facit litem suam, qui admittit non admittenda, secundum Bald. in l. sancimus. C. de iudi. etiam si apponat illa verba, admisit si & in quantum de iure debet: fm Bar. in l. si quando. ff. de leg. j. quia nihil operantur, secundum eum, licet videatur sentire contrarium in l. ambiriosa. ff. de deere. ab ordin. fac. si & actus redditur conditionalis, & si non debet admitti ipso iure habetur pro non admisso. facit quod no. Bar. in l. cum prator. ff. de lega. prastan. & gl. in l. iudex postqua. de re iudica. dicit quod iudex non debet talem conditionem apponere, sed prius discutere, an debeat admitti. vide ad materiam quod not. Bar. in l. prator ait. §. j. ff. de re iudica.

¶ Item tenetur de omni eo quod facit minus diligenter in officio suo: quia presumitur in culpa. ff. de lega. ij. l. cum ita. §. species. & ff. de eden. l. si quis ex argentiis. §. prator ait.

- 156 ¶ Item si tenetur si condemnauit de homicidio vulnerantem, quando vulneratus non adhibuit medicum, vel si adhibuit, imperitum: quia tunc in dubio vulneratus non presumitur mortuus ex vulnere, sed sua culpa & negligentia. & vulneratus debuit condemnari de vulnere, non de occiso: ut est glo. singu. in l. si ab hostibus. §. fin. ff. sol. ma. Et adde glo. sing. q. si post triduum vadit sine baculo, non presumitur mortuus ex illo vulnere in l. j. C. de emen. seruo. & ibi Bal.

¶ Item tenetur si tulit sententiam ante horam partibus assignatam ad audiendum sententiam: quia est nulla. glo. est. in fir. de verbor. oblig. §. illud autem. & rex. in c. consuluit. de off. delega. facit quod no. glo. in l. aut qui aliter. §. primo. ff. quod vi aut clam.

- 157 ¶ Item si tenetur si tulit sententiam contra absentem etiam legitime citatum, quem tamen sciebat absentem, secus si ignorabat. glo. est in l. quassitum. ff. de re iudic.

¶ Item si tulit sententiam in loco non

consueto: quia non valet. l. contra sententiam. C. de senten. & inter. om. iudi. & l. pen. ff. de iustitia & iure.

¶ Item tenetur iudex, vel notarius, si scienter recepit falsos testes. & tenetur poena falsi. casus est fin. i. i. i. ubi. §. i. ff. C. de testi.

¶ Item tenetur iudex maleficiorum, si cognoscit de causa civili, nisi incidenter, vel absente iudice causarum civilium, secundum Ang. in l. si vacante. C. de bon. vac. lib. x. & l. solems. §. latrunculator. & ibi no. ff. de iudi.

¶ Item si tulit sententiam contra mortuum: quia non valet. l. pen. in rex. & glo. si. quæ sent. sine app. & l. si decesserit. qui satisd. cog. Sed pro eo valet. l. cum queritur. ff. de fideicommiss. liber.

¶ Item si non pronuntiat super toto. l. in hoc iudicium. ff. fami. ercisc. nisi de partium voluntate iudicet super parte tantum casus est singularis in l. si conuenit. secundum vnam lectionem, de re iudi.

- 158 ¶ Item si tenetur si non laborat quantum potest pro veritate inuestiganda. l. ij. & ibi glo. & Bar. C. de eden. etiam partibus inuitis in criminali, ut est glo. in auth. de tabell. in prin. & l. iij. §. si tibi. ff. de condi. ob. turp. cau. & l. iij. C. de abol.

¶ Item tenetur si non recitauit & legit sententiam per se ipsum: quia non tenetur, nisi sit illustris, vel saltem proferat verbum condemnatio, vel absoluit: ut tenetur lo. And. in c. pen. de re iudic. in vi. & ibi glo. de consuetudine: tamen in multis locis legitur per notarios.

¶ Item tenetur si exandescit verbis aduersus subditos. l. obseruandum. ff. de off. prastid. Vel si facit eis iniuriam. l. nec magistratibus. ff. de iniur. Potest tamen subditum carcerare, qui verbis aut factis non prastat sibi reuerentiam. l. continet. ff. quod met. cau. & l. j. & ibi no. ff. si quis ius dic. non obtemp. & l. sed & si per pratorem. §. sed dum decreto. ff. ex quibus cau. maior. facit l. tutor. §. fin. ff. de administ. tuto. & no. Ang. in l. iniuriarum. ff. de iniur. & si carceratus non appellat, videtur approbare capturam. l. ii. C. quomodo & quando iudex. & l. fina. C. de senten. quæ sine certa quantitate.

- 159 ¶ Item tenetur officialis, qui facit iniustitiam mandato potestatis, nisi in leui-

H 3 bus:

Amedei Tractatus

bus: in non leuibus non excusatur, sed mitius punitur: vt no. 8. d. distin. c. an putaris. & no. Archid. 20. q. v. c. qui compulsus. vbi dicitur, quod licet autoritas domini excuset in leuibus. ff. de regul. iur. l. ad ea. non tamen excusat in atrocioribus ff. de actio. & obliga. l. qui seruum. & hoc voluit dicere gloss. in d. c. qui compulsus. secundum Archid. & not. Bar. in l. non solum. §. si mandato. ff. de iniur.

Item tenetur si non cognoscit de delicto coram se commissio vbi eius maiestas & auctoritas offenditur, s. m. Barto. in l. si quis obrepserit. in fin. ff. de fal. & l. ii. §. si publico. ff. de adulter. facit quod no. Inno. in c. si. de poen. & alibi dicitur, quod delinquens in praesentia iudicis sedentis pro tribunali, potest statim puniri, ac si probaretur per testes. ij. q. j. §. vlti.

160 § Item tenetur debet puniri poena corporali, si non potest soluere condemnationem de se factam, sed de consuetudine tenetur carcerari, donec soluat: secundum Bal. in c. iudices. versic. item no. q. iudex qui est in syndicatu. de pac. iur. fir.

Item tenetur si durante officio fuit subditis nimis onerosus. l. obseruandum. in prin. ff. de off. praesid. vnde milites & officiales eundo per comitatum debent viuere sumptibus propriis, licet potestas possit parua xenia recipere, s. m. Bal. in d. c. iudices. facit l. solent. ff. de off. praesid. & l. i. §. prouincias. C. de contra. iudic. l. iiii. de defen. ciui. & l. plebiscita. ff. de off. praesid. & in auth. scriptum exemplar. col. ii.

Item tenetur si facit illicitas exactiones, & si contra alios facientes non resistit. ff. de off. praesid. l. illicitas. in prin.

161 § Item tenetur de iure ciuili allegare, s. m. alleg. & probata, non s. m. conscientia. l. illicitas. §. veritas. de off. praesid.

Item tenetur si non resistit magnatibus et potentioribus, ne opprimant populares, & personas miserabiles. d. l. illicitas. §. ne potentiores. ff. de off. praesid.

Item tenetur si prohibet alicui exercere officium suum, & negotiationem honestam. l. illicitas. §. ne per. ff. de off. praesid.

Item tenetur si dicit ius in causis suorum officialium & familiae, non pertinentibus ad suum officium. ff. de off. praesid. l. senatus.

Item tenetur si denegat audienciam subditis, vel exclamat, aut exandescit aduersus eos, quos malos putat, aut flectit lacrymis calamitosorum & delinquentium. de off. praesid. l. obseruandum.

162 § Item tenetur de iure communi, si denegat cibum vel potum, vel detinet in carceribus debitorem cois, vt debitum citius soluat: s. m. Bar. & Angel. in l. nemo carcerem. ff. de exac. tribu. Sed contrarium coiter prouidetur per statuta, vel consuetudinem. l. q. debitores cois carcerentur.

Item si potestas, vel iudex est filiusfamiliae, pater tenetur ultra peculiū, si fuit electus eo sciente & non contradicente: secus si eo contradicente: vt not. Bar. in l. ii. & l. Lucius. ff. ad Maced. & l. filiusfamiliae. de iud.

Item tenetur si condemnauit in centum pro delicto, de quo veniebat condemnandus in ducentis, quāuis in sententia sit illa clausula, saluo semper & reseruato, quae consuevit apponi in principio ante verbum condemnamus, quia per talem reservationem sententia redditur incerta. secundum Bald. in l. certa forma. C. quando pro. no. est neces. & l. & si seuerior. C. de infam. & l. qui ergo. §. poena grauior. ff. de tit. l. i. C. q. accu. no. pos. & l. no. dubiū. C. de leg. & hac parte disputando tenuit lac. de Bel. quia iudex per talem reservationem, generalitatem precedentem, & certā specialem condemnationem sequentem, videtur sibi contrarius, ideo illa spālitas derogat generalitati. & hac opinio seruatur in practica, licet Bar. in d. l. iudex. postquam dixerit, q. si dicta clausula ponitur post verbum condemnamus, nil operatur: si ponitur ante, iudex poterit mutare, & corrigere, & reducere ad debitam quantitatem: quia licet poena sit incerta, sufficit delictum esse certum: & poena declarabitur in executione. p. rex. in l. i. §. i. ff. ad Turp. & not. idem Bar. in l. moris. §. iste ferē. ff. de poen. sed Ang. in d. l. iudex concludit, q. siue sit posita ante, siue post verbum, condemnamus, dicta clausula multum operatur, per tex. in l. itē Labeo. §. i. iuncta glo. ff. fa. er. & gl. in l. obligationum ferē. §. conditio. ff. de act. & obli. & in Spec. de sen. §. specie. vers. q. d. si iudex. & ibi lo. And. quia clausula siue apponatur in principio, siue in medio, siue in fine, idem operatur. l. si testō. C. de iustit.

instit. & subli. sub cond. fac. & semper vī
in esse. l. le. & a. ver. dicebam. ff. si cer. petā.
non ob. d. l. iudex. quia ibi habuit sen-
tentiam pro absoluta: ideo non potest
mutare, secus quando apponit dictā clau-
sulam. l. contractus. C. de fid. instru. Sed
Ioan. de Imol. in d. l. iudex. videtur con-
cordare. Bar. & Ange. quorum dicta & au-
thoritates non exeusant iudicem in syn-
dicatu: quia cum non sit amplius in offi-
cio, non potest vigore dicta clausule di-
ctam sententiam interpretari, nec aliquid
addere, vel detrachere, ideo tenetur in syn-
dicatu, non obstante dicta clausula, & ita
vidi seruari in practica. Secus forte si de-
clarasset ante finitum officium, secundum
Ioannem And. in c. ex parte. de verbor.
obliga. argu. l. si. ff. de offi. p̄sidi. iudex er-
go durāte officio, poterit etiam ex inter-
uallo sententiam declarare, virtute dicta
clausula, partibus p̄sentibus, per text.
in d. cap. ex parte. & no. Bal. in l. heredes.
palam. §. si quis post. ff. de testa. sed finito
officio, non secundum Ioan. And. in d. c.
ex parte. vel nisi detur autoritas a su-
periore. d. c. ex parte. & c. pastoralis. §. p̄g-
terea. de off. deleg. ideo in syndicatū finito
officio nihil potest addere, vel detra-
here. tene menti.

*Item in eo, quod dictum potestas. & offi-
ciales multas baratarias & diuersa delicta
commiserunt.*

163 § Barataria ꝑ committitur ab officiali-
bus vbiq; aliquid recipiunt a priuato,
ut faciant non facienda, vel omittant ea
quæ sunt facienda. l. i. & ibi glo. in ver. ac-
cepit. ff. ad l. iul. repet. & l. eadem. §. fin. l.
lex Iulia. eo. tit. debent enim habere ma-
nus puras & mundas: ut in authen. iusiur-
rand. quod p̄st. ab his. in princ. & nihil
debent recipere vltra salarium, durante
officio, nec etiam eo finito, in remunera-
tionem seruitij in officio p̄stiti, quod
gratis exhibere debuerunt. l. si. C. ad leg.
Iul. repetun. & nullum debent accipere
munus: quod intelligitur, manu, lingua
vel obsequio. ut not. in c. statutum. §. in-
super. de off. deleg. lib. vi.

Iudicium enim iustū, vel iniustum v̄
dere non licet. xi. quæst. iii. c. nō licet. &
dict. l. lex Iulia. 1. quæstio. v. c. non casu.
extra de vita & honesta. cleric. c. cum nō

ab homine. de quo per Bald. & Ange. in
l. generaliter. de calumn. & in auth. sed
nouo iure. C. de p̄na iudicis qui ma-
lè iudicauit.

164 § Vnde ꝑ iudex qui per pecuniam vel
aliter corrumpitur, dicitur baratarius, se-
cundum Odo. in l. fin. C. de p̄na iudic.
qui male iudicat. Nec licet accipere etiā
ab offerēte, & sponte dante, ut in authen.
sed hodie. C. de episcop. & cleric. & not.
gloss. in l. iniunctis. in fin. ff. de re iudic. &
Bar. in l. si quis pro eo. in v. q. ff. de fide-
iur. & est gl. in d. c. statutum. §. in super.

Aduerte tamen quia p̄dicta proce-
dunt quādo officiales aliquid recipiunt,
ducti auaritia, vel cupiditate lucri, sed
vbi aliquid eis datur ad sustentandum
eos, & familiam, quam aliter sustinere
nō possunt propter penuriam rerum, &
paruitatem salarij, non dicitur committi
barataria, & licitū est eo casu officialibus
aliquid dare, & eos recipere, ut in auth.
scriptū exēplar. in fin. & ibi not. in l. plebi
scito. de offi. p̄sidi. & not. in l. si aliquā. §.
fin. ff. de offi. procon. & leg. ira consulu. Frācis.
de Are. in causa syndicati cuiusdā
Francisci de Sayolinis Florentiæ.

165 § Et dicitur barataria a barato ba-
ratas, quia iudex recipiendo aliquid, dici-
tur baratari, & permutare iustitiam cū
eo, quod recipit, sicut recipiens aliquid
pro dādo beneficium, dicitur vendere be-
neficium, & barataria pro pecunia.

Quæ autem sit p̄na iudicis commi-
tentis baratariam? Dic quod de iure no-
uissimo i causa ciuili est p̄na dupli eius
quod accepit, & priuatur dignitate, & in
criminali mittitur in exiliū, & bona eius
confiscantur, ut in authen. sed nouo iure.
C. de p̄n. iud. qui male iud. Et ille q. de-
dit vel promisit, si reuelauerit & proba-
uerit, absoluitur, & iudex punitur. Sed si
non probauerit, & iudex iurat se non re-
cepisse punitur reuelans seu accusans in
ciuili in amissione & estimatione litis &
causæ, in criminali punitur confiscatione
omnium bonorum: ut in rex. in d. auth.
sed nouo iure.

De iure antiquo erat p̄na extraordi-
naria & arbitraria, pro qualitate delicti
& quantitate causæ. l. leg. Iul. in fin. & l.
lex Iul. ff. ad leg. iul. repet. Item erat p̄-

Amedei Tractatus

na falsi. ff. de falsi. l. j. §. qui iudicem. Item incidit in edictum de calumniatoribus l. j. ff. de calum. Item si quid extorsit per concussionem, tenetur poena concussionis. l. j. ff. de concussio. Item tenetur condemnatione ex lege, ut in auth. scriptum exēplar. & in authen. ut iu. sine quoq. suf. §. hęc omnia. & §. illud. Sed hodie reducitur ad poenam dictæ aut. sed nouo iure.

¶ De iure autem diuino puniatur poena, de qua per glo. in c. cum æterni. de re iudic. lib. vj. Et prædicta locum habent in iudice corrupto pretio dato, vel promisso, ut sententiam ferat bonam vel malam, vel etiam ut causam expediat, vel etiam promittenti vel danti sit fauorabilis: ut not. gloss. in l. j. §. sed si dedi. in verbo, bona causa. ff. de condit. ob caus.

¶ 166 ¶ Si autem sit facta promissio iudici nudo pacto, vel pollicitatione, & non stipulationem: ut iudex sententiam ferat, qui annuit tali promissioni, incidit in legem iul. repe. quia promissio fuit inefficax. l. iuris gentium. §. igitur nuda. ff. de pact. & l. sciendum. §. dictum de edic. l. di.

¶ Verum quia text. in authent. iuramentum, quod præstatur ab his, punit etiam iudicem non habentem conscientie puritatem, spe forsan alicuius premij consequendi, & dicit, quod debet puniri poena ordinaria & extraordinaria. & ita consuevit domin. Angel. in q. de facto Florentia. adde, quod not. Bald. in l. furti. §. passus. ff. de infra. ubi dicit, quod symonia & barataria committit et in vno numero.

¶ Item si accepit pecuniam a foeneratore gratis, & propterea dedit sententiam in sui fauorem etiam iustam, committit baratariam, secundum Bald. in l. venales. C. quando prouocatur. non est neces. per l. qui etiam. ff. de calum. ibi, idemque si pecunia intendatur data. & l. generaliter. c. o. ti. ibi, si quid compedi sentit propter hoc, siue ab aduersario, siue ab alio, siue ante iudicium, siue post. l. j. §. quod autem. eo. tit. pro quo est text. in l. fin. C. ad leg. iul. repe. non solum enim a malo, sed ab omni specie mali abstinendum est secundum Apostolum, extra de symo. c. audiuimus. C. si cer. per. l. quisquis ibi, quasi emptor legum. per quem rex. dicit ibi Bald. quod contra mutuantem pecuniam iudici,

presumitur barataria, licet faciat contra illud, quod not. Specul. in tit. de usu. ver. sed pone. Sed meo iudicio non consideratur solum pretium pecunie: sed quia debet habere conscientiam puram & non laesam, ideo tenetur: quia tulit sententiam specialis commodi. facit. quod not. glo. in d. c. cum æterni. in §. in verbo, expectatione.

¶ 167 ¶ An autem officialis attentans baratariam, & non perficiens, puniatur? Bald. in d. authent. sed nouo iure. dicit, quod sic puta, quia accepit pecuniam & nondum tulit sententiam. l. generaliter. §. j. ff. de calum. sicut in simili dicimus in crimine assassinatus. l. j. §. ff. quod quisque iur. Et est speciale, quia æquiparatur crimini læsæ maiestatis. ut dicit gl. in d. authent. sed nouo iure. ideo puniatur attentans.

¶ Item æquiparatur crimini symonie ut in c. licet Heli. de symo. quia sicut per symoniam venditur res sacra, sic per baratariam venduntur lege, quæ dicuntur sacratissimæ. C. de leg. l. leges sacratissime.

¶ Et poterit iudex qui commisit baratariam in eodē processu ciuilitate, & criminaliter conueniri, & condemnari simul & semel: secundum Bald. in l. venales. C. quando prouocatur. non est neces. & est text. in authent. ut sine quoquo suffia §. oportet. & maxime in syndicato, in quo summarie proceditur: ut not. gl. in l. j. C. ut oēs iudices tam ciuiles quam militares.

¶ 168 ¶ Qualiter autem probetur barataria? Dic quod si agitur ciuilitate, potest probari per eum, qui fuit mediator, sicut dicimus in symonia: ut in c. j. de testi. in vj. Sed si agatur criminaliter ad poenam triplici, vel exilij, probationes debent esse luce meridiana clariores l. fin. C. de probatio. & in c. p. tuas. & c. ad aures. de symo. & c. non licet. l. i. q. & text. i. §. & hæc quidem in authent. ut liti. iu. dicit, quod requirunt probationes idoneæ sed in crimine symonie admittitur probatio per signa & coniecturas. extra de symo. c. sicut. licet testes non debeant esse suspecti: ut in d. c. licet Heli. & c. p. tuas. de symo. & no. glo. in c. tertio. loco. de probatio.

¶ Vnde qui dedit libellum, vel petitionem contra officiales. non potest esse testis, quia suspectus, ut in c. meminimus. & c.

cum

cū P. Mācon illa de accus. licet in crimine
hæresis & symoniæ leues probationes ad
mittantur, vt in dictis iuribus. & l. fi. C. de
accusatio. Angel. aut in d. §. oportet. in
authen. vt iudi. sine quo. sus. dicit, quod
quando iudex vel officialis aufugit, fur-
tum, & barataria probatur per solam fu-
gam cum iuramento. vt in authentic. de
collat. §. super hoc. si non aufugit, debet
probari per testes: sed per fugam reddi-
tur adeo suspectus, quod potest perueni-
ri ad torturam, vt not. in l. admonendi.
ff. de iureiur. & in l. bonæ fidei. C. eod. tit.
Quod habet locum vbi aufugit, & cap-
tus fuit: si nō fuit captus, sufficit sola fu-
ga cum iuramento: secundum Ang. ibi.
169 ¶ Officialis committit baratariam, nō
tantū si ipse recepit, sed si mandato eius
derur vxori suæ. ar. l. ij. ff. de calum.
¶ Sed cum amicus suus aliquid sibi donat
gratia amicitie, non committit baratariā
vt nō. glo. in l. j. C. de conditio. ob turp.
caus. & tex. in c. & si quæstionis. de symo.
vbi dicitur, quod in crimine symoniæ ac-
tenditur qualitas personæ dantis & reci-
pientis, & quantitas muneris & tempus
donationis. Et in summa debet attendi
quid, quale, & quantum, & non omnia, &
non semper, & non ab omnibus accipien-
da sunt munera. l. solent. ff. de off. præsid.
¶ Et aduerte, quia si statutū imponit pœ-
nam iudici aliquid recipienti per barata-
riam, eadem pœna intelligitur imposita
danti. l. j. & ibi gloss. ff. de calum. facit l. j.
C. de cupress. lib. duodecimo. & l. j. C. de
indict. viduit. tollend.
¶ Condemnatus de barataria non intelli-
gitur condemnatus pœna falsi: secundū
Bald in l. j. ff. de calum. & ibi gloss. nisi sit
condemnatus aliquo capit. de contentis.
& in l. penulti. ff. de falsis. quæ falsitas nō
committitur sine dolo. vnde si per im-
prudenciam male iudicauit, non habent
locum prædicta, sed punitur extra ordi-
nem pœna arbitraria, per regulam tradi-
tam. in l. final. ff. de priuatis delictis. & no.
in l. si per imprudenciam. ff. de euctio.
170 ¶ Et pœna condemnati de barataria
si committitur in criminali, applicatur
fisco. l. Lucius. ff. de iur. fisco. in ciuili appli-
catur parti læsæ contra quam iudicauit.
l. in hæredem. in princ. & ibi gloss. Bald. &

l. generaliter. §. illud. & de calumniator
& in dubio in pœna dupli inest simpli:
instituta de actionibus. §. ex maleficijs. &
ibi not. & si iudex accipit pecuniam ab
vtraque parte, tenetur cuilibet in qua-
druplum pœna edicti de calumniatoribus.
l. generaliter. §. illud. Et licet fiat compen-
satio delicti quo ad partem: non tamen
fit quo ad iudicem: vt ibi not.

¶ Verum si potestas, vel alius de fami-
lia committit furtum, adulterium, rapinam
sodomiam, vel aliud delictum in officio,
quod non pertinet ad officiū, an cognitio
pertinet ad syndicos. secundum Bald. in
dicto §. proficisci. in ii. quæstion. & l. ii. C.
vbi de crimine agi oporteat, videtur te-
nere, quod non: quia habent solum cog-
nitionem cognoscendi de commissis in
officio, & pertinentibus ad officium, &
ratione officij: de alijs vero cognoscit or-
dinarius vsq; ad annos triginta. l. querela
C. de fal. facit, quod idem not. in l. fi. C.
de iurisdictione omnium iudicum, vbi
171 dixit per illum text. quod consules ar-
tis possunt cognoscere contra artifices
solum de pertinentibus ad ipsam artem,
non autem de alijs causis solum respectu
illius artis & ministerij sunt sibi subdici,
non autem in alijs, ita officiales sunt sub-
diti syndicis solum in pertinentibus ad
officiū: non quo ad alia. hoc idem fir-
mat glossa & Gulielmus. in l. secunda.
C. quorum appellationes non recipiun-
tur. allegat legem tertiam. §. eodem mo-
do. ff. nautæ caupones stabularij. vbi si
caupo vel nauta extra negotium suum
acceperit, non tenebitur illo edicto. Sed
quid dixerint præfati Doctor. in officiali-
bus est tex. clarus & apertus, q̄ de omni-
bus commissis durante officio, siue perti-
neat ad officium siue nō, syndici habent
iurisdictionem. l. j. post prin. ibi super fur-
tis, aut criminibus, prope finem. ibi, cri-
mina vel furta. & ibi, super furtorum sce-
leribus. & ibi accusatione super crimini-
bus factæ. C. vt omnes tam ciui. quam
milit. Sed qui dicunt contra, respondent
ad illam l. quod ibi syndicus & officiales
erant sub eadem iurisdictione videlicet
sub Imperatore, secus si sunt sub diuersis
iurisdictionibus. Sed quicquid sit, hodie
hec dubitatio cōmuniter tollitur per sta-
cua

Amedei Tractatus

tuta loquentia de syndicato, & per capitula electionum in quibus conceditur iurisdicatio syndicis super omnibus commissis & omisissis: siue pertineant ad officium, siue non. de commissis vero ante officium vel finito officio non pertinet ad eos sed ad ordinarium. secundum Bald. in d. §. p. fisci. in iiii. q. alleg. in arg. ff. quod cuius. vni no. l. item eorum. §. si decuriones. & ita seruatur in practica. Similiter tenetur coram syndicis de contractibus factis super necessariis, vt de vestibus, lectis, & aliis necessariis ad victum, de salario officialium. l. j. C. de contra. & iudi.

172 ¶ Pœna autem furti debet imponi potestati, & aliis officialibus, & familiaribus, secū dum quod disponitur per statuta locorū, quæ communiter prouident de pœna secundum quantitatem rei furatæ, aut secundum pluralitatem furtorum, vt pro primo fustigetur, pro secundo fustigetur & bulletur: pro tertio suspendatur. Vbi autem non esset statutum, pro furto regulariter non est pœna mortis, sed arbitraria. l. si. ff. de furt. fallit in publico & famoso fure & latrone, qui debet furcis suspendi, vt l. capitalium. §. famosus. ff. de pœ. Secundo fallit in fractore pacis, vbi pro furto quinque solidorum imponitur pœna mortis, vt in §. si quis quinque solidos. de pac. iur. firman. Et intelligitur de solidis, id est aureis, ex quibus septuaginta duo constituunt libram auri. l. quoties. C. de suscep. & archa. lib. x. Tertio fallit in casu. l. pen. ff. de condi. ob caus. sed ibi est specialis in seruo, vel ibi pœna mortis fuit interposita de facto ibi, vt not.

173 ¶ Potest etiam fur conueniri ciuilitè ad pœnam dupli pro furto non manifesto, quadrupli pro furto manifesto, applicanda parti, & in duplo & quadruplo non inest simpli. in situ. de oblig. ex delict. in §. j. & si. & de actio. §. ex maleficiis. Et ultra dictas pœnas, si est fur nocturnus, & dominus non potest aliter defendere se, vel familiam suam, vel etiam bona sua, vel etiam fur diurnus, qui se armis defendit, ita quod dominus non potest sine discrimine suæ personæ, vel suæ familiæ euadere, licitum est de iure tales fures impune occidere. l. iij. ff. ad leg. Aquil. & l. furem. ff. de fura.

¶ Quod limita verum, si feret furtū rei magnæ: secus si esset res vilis: quia tunc non licet eum occidere, nec etiam vulnerare: vt est casus singularis. l. si ex plagis §. tabernarius. ff. ad leg. Aquil. quod nor. & tene menti.

174 ¶ Præterea si potestas, vel alius de familia committit adulterium, vel aliud delictum, recurritur etiā ad pœnam statuti loci, in quo administravit officium. Et vbi non est statutum: de iure cōmuni pœna adulterij in masculum est pœna capitis. l. cum vir. C. de adult. in muliere non est pœna mortis, sed detruditur in monasterium, vt in auth. sed nouo iure. C. eo. tit. Quod verū est in simplici adulterio, secus si committit adulterium cū incestu, quia tunc etiam mulier ponitur pœna mortis. l. si adulteriū cū incestu. & ibi nor. ff. de adulte. Et quæ dicta sunt de muliere adulterium committente, intellige si sit bonæ cōditionis & honestæ vitæ: secus si sit vilis & meretrix, quia non tenetur ad aliquam pœnam, vt est tex. in l. quæ adulterium. C. de adult. cuius cōtrarium seruauit in practica do. Baptista de Corneto tunc potestas Recanati, qui condemnauit meretricem publicam de adulterio: & mortua est in carceribus. Et prædicta procedunt de delictis.

175 ¶ In contractibus aut traditur regula, quod officiales habentes iurisdictionem ad tēpus, non possunt cum subditis contrahere, nec dare mutuū. l. eos. C. si cert. petita. nec recipere, nec alium contractū, vel negotiationem facere. l. quisquis. C. eo. tit. & l. principalibus. si cert. petita. nec ēt emere. ff. de cōtrahē. emp. l. qui officii. nisi cōtrahat super necessariis ad victum sibi, vel suæ familiæ. l. j. de contra. iudi. ¶ Si autem habeat officium perpetuum, non prohibetur contrahere. l. præfidis. si cert. pet. vel etiā ad tēpus in propria patria: vt sunt priores: vt not. in d. l. principalibus. licet Bal. de eis dubitauerit. in d. l. quisquis. itē non phibetur potestas & alij cum non subditis. vt no. in l. præfidis. ¶ Et ratio quare phibent officiales forē ses cōtrahere cum subditis est: quia recipiēdo mutuū psumitur corrumpti & barataria cōmitti. vt no. in d. l. quisquis. si emit vel mutuat subditis, est suspicio im-

pressionis, ratione officij. l. j. C. si rect. pro
uin. & l. j. C. si qua p̄edi. potest.

¶ Alia ratio est, quia debet vacare circa
officium, & non circa negotiationes, quæ
præsumuntur cum ab officio remouere,
vt not. glo. in d. l. qui officij. & l. aufertur.
S. a præfide. ff. de iur. fisc. iuncta l. militi.
C. locat. Et hanc rationem mouet Cy. in
d. l. quisquis. dum dixit q. non potest ne-
gotiari etiam cum nō subditis, ne ab offi-
cio distrahatur, vt dictis iuribus. & l. li-
cet. de contra. empt. & l. si cum ipse. C.
eod. tit. & l. si propter impressionem. C.
quod met. caus.

176 ¶ Quæ autem sit pœna officialibus cō-
trahētibz cum subditis super rebus pro-
hibitis, iura varie loquuntur. & tex. in d.
l. non licet. dicit quod amittit rem em-
ptam, & condemnatur in quadruplum,
sed in l. aufertur. S. quod a præfide. dicit
quod res vendita infirmato contractu vē-
dicatur, & eius æstimatio fisco infertur.
Conclusio est quod contractus non val-
let: quia fit lege prohibente. ff. de fide. l.
cum lex. Et res vendita a domino vendi-
catur, & pretium quod habuit ab officia-
li fisco infertur: vt d. S. quod a præfide.
Et vltra hoc officialis, qui emit condem-
natur fisco ad æstimationem rei emptæ
in quadruplum. ita concordat l. nō licet.
secundū gl. in d. S. quod a præfide. in vlt.
fo. glo. cui in dubio est standum. l. qui fi-
liū. S. Sabinus. ff. ad trebel. allega. l. j. C. de
contra. iudi. & l. ij. S. ij. ff. de administ. re-
rum ad ciuitat. pertinen. Et quod dictū
est in potestate habet locū in alijs officia-
libz d. l. j. qui omnes poterunt coram di-
ctis syndicatoribus pro delictis, & con-
tractibus prohibitis conueniri, & puniri
per dicta iura.

Et prædicta commissæ fuerunt in dicta ci-
uitate, et in palatio residentia potestatis.

177 ¶ Locus & tēpus, annus, & mensis est
de substantia, vt dictum fuit supra in ver-
bo, inquisitio. & l. libellorum. de accu. &
ibi nō. Et conueniuntur in loco officij,
quia sicut per contractum quis sortitur
forum contractus. l. contraxisse. ff. de act.
& obliga. Ita per administrationem quis
sortitur forum in loco, vbi administrat
officiū. l. j. C. vt om. iur. tam ciu. quam mi-
lit. Quia ibi potest facilius veritas inue-

niri tam per testes, quam per instrumen-
ta. l. j. & ij. C. vbi de crim. agi oportet. Pos-
sunt etiam officiales, qui non sunt de ma-
ioribus, de contractibus & commissis an-
te officium, vel finito officio, vel etiam du-
rante officio, non tamen pertinentibus
ad officium, conueniri coram ordinario
loci, in quo gerunt officium. l. nulli. &
ibi glo. & Guli. C. quor. appell. non reci.
Quilibet enim sortitur forum ratione
contractus, & corā ordinario loci cōtra-
ctus pōt cōueniri. d. l. cōtraxisse. & l. oēm.
ff. de iudi. Secus i officialibus maioribus
habentibus merū & mixtū imperiū, quia
non possunt durante officio regulariter
cōueniri. l. nec magistratibus. ff. de iniur.
& l. pars literarum. de iudi. & dictum fuit
supra in verbo, olim potestatis.

178 ¶ An autem post syndicatum potestas
& alii officiales possint in propria patria
conueniri, dic quod si fuit absolutus ab in-
quisitione generali de gestis in officio,
pertinentibus ad officium, nō potest am-
plius conueniri. Et idem in specie super
qua fuit conuētus, & absolutus, quinimo
& si non sit per syndicos lata sententia.
Et per formam statuti post terminum a
statuto præfixum habetur pro absoluto
l. licet. S. fina. ff. naur. caupon. stab. & l. Se-
natus. ff. de accusatio. Sed de contractibus
non pertinentibus ad officium, de quibus
non fuit cognitum & iudicatum tempo-
re syndicatus potest perpetuò in patria
conueniri, vt est glo. sing. & ibi Bartol. in
l. j. in fi. ff. ad leg. Iul. repet.

¶ Idem tenet Ang. in liubemus. C. eodē
ritu. secus si de his fuisset cognitum & iu-
dicatum. d. l. licet. et l. senatus. Quod intel-
lige verum, si soluit pœnam, secus si fuit
processum in contumaciam, quia forte au-
fugit de loco officij, quia tunc poterit &
per iudicem originis procedi, secundum
Barto. in l. sepulchri violati actio. ff. de se-
pulch. violat. & quod idem notat in l. eui-
denter. ff. de exceptio. rei iudi. & ibi glof.
& l. diuus. ff. de custod. reor. quia per sen-
tentiam latam contra absentem & con-
tumacem, qui pœnam non soluit, non fit
præiudicium alteri iudici, ita dicit Barto.
pluries de facto consuluisse. Et subdit
quod si in duobus locis tanquam contu-
max condemnatur, cogitur vtrunque

con-

Amedei Tractatus

condemnationem soluere. & imputet sibi qui passus est se in duobus locis condemnari. l. siue autem. §. cum autem. ff. rem ratam habe. & not. Bart. in l. j. C. vbi de crimin. agi oportet. vbi dicit quod hannitus in vno loco non potest in alio puniri, si tamen soluit in vno loco, non potest in alio accusari. d. l. licet. §. fin.

179 ¶ Sed quæro incidenter, quid si laicus offendit clericum, cuius cognitio pertinet ad iudicem ecclesiasticum & secularem. l. si quis in hoc genus. C. de epis. & cler. an si fuit prauentus per Episcopum, possit etiam cognosci & puniri per iudicem secularem. Bald. in l. placet. C. de sac. sanctis eccle. videtur tenere quod sic, quia vterque iudex offenditur, temporalis & spiritalis, & poena temporalis non tollit spirituale, & e contra, vt in authen. de sanct. episc. §. si vero crimen. facit quod not. Innoc. in c. dilecto. de sent. exco. & quod not. in l. diuinus. de custo. reor. & in c. j. in glo. in vers. animas. de vsur. in vj. & est text. in auth. de mand. prin. in §. si vero canonicum. vbi iudex laicus debet prouidere, ne fiscus in suo iure fraudetur. facit quod not. Bart. & Bald. in l. magistratibus. ff. de iurisd. omn. iudi. & quod not. Ioan. And. in c. sol. l. c. de poen. in vj. in nouel. vbi dicit fuisse disputatū Bononiæ, quod vbi poenæ iudicis ecclesiastici & secularis sunt diuersæ, vna non tollit aliam. l. qui sepulchra. in ff. de sepul. vio. & l. quotiens. ff. de actio. & oblig. nisi quatenus concurrunt, quia tunc remanet maior poena in residuo. l. cum ex vno. ff. de actio. & oblig. l. quæsitum. ff. vbi bon. rap. alleg. c. pastoralis. de fide instr. Et ita sumat idem Ioan. And. in c. j. de offi. ord. in vj. in gl. fin. vbi ponit quod excommunicatus ab Episcopo pro maleficio, potest etiam à iudice seculari alia poena condemnari, quia quilibet iudex potest suā defendere iurisdictionem. l. j. & ibi. no. ff. si quis ius dicen. non obtem. facit quod not. Innoc. in c. nouit. de iudi. & cap. per venerabilem qui fil. sint legi. & in cap. si duobus extr. de præb. & quod not. Ang. in l. si vacantiæ. in verbo, sed dubitatur de clerico. C. de bo. vacan. lib. x. Tene menti, quia habui de facto Tuderti & Asculi, vbi processit Episcopus contra percutientem clericum, & ego etiā ad poenam fisco applicandam.

S V P R A quibus omnibus, & singulis

180 † *procedere intendunt dicti syndici.*

¶ Ista clausula in fine inquisitionis apponi consuevit loco conclusionis, quæ conclusio licet in ciuili sit necessaria secundum Doctores in l. j. ff. de edendo. l. edita. C. eodem titu.

¶ In criminali non apponitur de necessitate, sed sufficit solum narrare maleficio sine conclusione, secundum Bartolum in l. libellorum. in fin. ff. de accusatio. facit l. j. §. j. ff. ad Turpi. Operatur tamen hæc clausula multum secundum Bart. in l. j. §. si publico. ff. de adul. quia iudex poterit procedere & punire secundum formam iuris & statutorum, item procedere secundum formam statuti & punire secundum statuta. Aut secundum eius commune alternativæ, aut copulatiue simul. secundum Bald. in k. j. C. de sum. trin. ver. que ro qui si hoc in statuto non contineatur. vbi dicit quod seruatur statutum in procedendo, sed poena potest imponi secundum legem quam intentauit. aut iuris statutarij aut iuris communis aut vtriusque, quod maiorem poenam imponit. & sic apparet ex vi dictæ clausulæ, quod iudex non inquirat connexæ, sed diuisim, cum dicta clausula sit diuisoria, quia non videtur iudex se arctare ad omnia, secundum Bald. in l. j. C. de probat. & not. in l. rerum amotarum quidem. ff. rer. amo. Interpretatur enim secundum, quod actori & iudici utilis fuerit, secundum Bart. ibi. per l. si quis intentione ambigua. ff. de iud.

¶ Item tantum operatur dicta clausula in criminali, quantum operatur in ciuili clausula illa, non altringens se &c. Et quantum illa, & prædicta fieri petit coniunctum & diuisim, de qua per Bart. in l. edita. & not. in l. diuis. ff. de re iudi. Et quantum illa petens sibi ius & iustitiam ministrari, de qua per Doct. in d. l. edita & per Innoc. in cap. cum dilectus. de ordin. cogni. Et quantum illa, & prædicta petit non tantum eo modo, sed omni meliori modo &c. de qua per Io. de Imo. in l. si cum nulla. de re iudica. & per Doct. in d. l. edita.

E M E R G E N T I E V S, & connexis, & pro-

181 *sus extraneis.*

¶ Ad duo est utilis ista clausula in inquisitione speciali. primum quod si tormentur simpliciter de vulnere, & sequatur mors, non posset sequi condemnatio, secundum Bart. in l. prætor edixit. §. j. ff. de iniur. in l. nunquā plura. ff. de priua. delict. sed vigore dictæ clausulæ potest sequi condemnatio de morte, secundum Bartol. in l. senatus. ff. de accusat. si tamen ius quod superuenit de nouo pendente iudicio. si mortis superuenientis habet causam de vulnere illato ante iudicium inchoatum. arg. l. si re. §. fin. ff. de pig. act. facit quod not. Bart. in l. j. ff. de excep. secundum quod si in inquisitione est omissa aliqua qualitas loci, vel tempo-

ris, vel alia facta probatione dictæ qualitatibus in processu poterit vigore dictæ clausulæ sequi condemnatio super eodē processu, secundum Bar. in l. i. C. de ordi. cog. arguendo de civilibus ad criminalia. l. ab sentem. ff. de pœn. Sed ubi non esset dicta clausula, si ratione talis qualitatis augetur pœna, non posset sequi condemnatio sine nouo processu, secundum Bar. in dicta l. Senatus de accu. & in l. in delictis. §. si detecta. ff. de nox. tene. menti. Ex quibus inferitur, quod si quid probetur in processu contra potestatem, vel eius officiales, de quo non fiat mentio in scriptis inquisitione generali, vigore dictæ clausulæ, videtur quod possint condemnari. arg. dictorum iurium.

INCHOATA † & formata fuit dicta inquisitio die prima Nouembris 1462.

Appositio istius clausulæ in ista inquisitione generali est utilis, quia per eam apparet quo tempore incipit syndicus, & consequenter apparet quando debet finire. nam de iure communi syndicus durat per 50. dies, & si recedant remittuntur ad eum locum. l. i. C. ut om. iud. tam ciu. quam mil. De iure statutorio & municipali assignantur diuersa tempora, nam in aliquibus locis statuuntur decem dies, in aliis sex, in aliis quinque, in aliis tres, aut pauciores, quorum aliqui dantur ad proponendum querelas & petitiones, & eis elapsis volentes querelare non audiuntur. ff. de excusatio. tutorum. l. scire oportet. §. consequens & ponit Barto. in dict. §. proficisci. in ij. quæst. prin. Et hoc verum, nisi de nouo graamine venerit ad noticiam querelantis. l. ii. C. de confor. eiusdem litis. Et est textus in l. de ætate. §. omnes. ff. de interr. acti. Alij designantur ad probandum & producendum, & similiter eis elapsis non audiunt probationes, nisi probato legitimo impedimento, si tamen iudex eas admittit presumitur ex iuxta cā admisisse. l. iā tamen. §. in hac. ff. iudi. sol. alij assignant ad sententiandum, & eis elapsis perit instantia: & ulterius iudicare non possunt, quia cū tēpus sit appositum iurisdictioni eo elapso expirat instantia & iurdictio. secundum Bal. i. d. §. proficisci. in iii. q. nisi specialiter in lege, vel statuto caueatur q̄

ultra eos dies possint iudicare, ut est tex. no. & sing. in d. l. i. in fi. C. ut oēs iud. tam ciu. quā mil. Et ratio quare pōt iudicare post tēpus est, quia syndicator ibi habet iurisdictionē perpetuā. Sed per statuta cōmuniter datur syndicis iurdictio ad tēpus, ideo nō possunt post tēpus iudicare, & quia causa debet breuissimo tpe expediri, pōt procedi diebus feriatis ēt in honore Dei. l. ii. & l. iii. ff. de feriis. & firmat Bal. in d. tract. in x. q.

183 † Et propter breuitatē instātie possunt ferē oēs termini cumulari, videlicet ad expediendū. pbandū & pbatū habendū, & similia secundum Bal. in l. properandū. in princ. C. de iudi. facit extra de excep. pastoralis. Et finito tpe legis vel statuti, potestas & eius officiales possunt impune recedere. d. l. i. tenetur tñ in casu illius. l. pcuratorē dimittere, q̄ ibi spāliter prouidet, quod ēt post tempus possit eā terminare, sed per statuta cōter datur terminus ad querelandū, & opponendū, probandū & decidendū, quo elapso habentur pro absolutis. a cuius statuti forma nō est recedendū. l. sup. creādis. C. de cōue. hsc. debi. lib. x. & c. de causis de offic. de leg. l. diligēter. ff. mand. l. i. in prin. ff. de offici. cui mā. est iuris. & no. i. ca. sedes. de rescri. & c. cū in multis. eo. tit. in vi. cū simi. Nec pōt etiā de consensu partiū prorogari. l. priuatorū. C. de iuris. omni. iudi. & in c. P. & G. extra de offic. delegar. ut nota. Barto. in l. qui pro tribunali. ff. de re iudica. & l. properandum. in princip. C. de iudi. cautela tamen est, secundum Angel. in l. si ante acceptum ff. iudi. sol. quando instantia non potest consensu partium prorogari, quod vno momento partes replicent omnia acta, ut not. gloss. in l. mutari. ff. de procura. tene. menti.

Vbi autē per statutū præfigitur tēpus potestatis ad cognoscendū, & inquirendū de maleficiis. an possit cognoscere post tēpus, & an tēpus currat officialib. ignorātib. maxime in maleficiis occultis, vide plene p Ang. de Arctio, i sua practica maleficiorū, in verbo, inchoata & cetera.

SVPRADICTVS dominum potestas alij supranominati negauerunt omnia & singula.

184 † Formata inquisitione generali mādato

Amedei Tractatus

daro syndicatorum, iurant potestas & alij officiales ante omnia de veritate dicenda, nec sufficere iurare, & responde re hoc casu de credulitate, sed de veritate secundum Bar. in l. Marcellus ff. rer. amot. & no. in cap. i. de iura. calum. in vi. & in cap. fin. de iureiuran. & in l. bonę fidei. C. de reb. cre. vbi gl. dicit q. finito officio poterunt respondere per procuratorem. Et possunt si volunt habere terminum ad respondendum, secundum Bald. in l. si aculationes. C. de accu.

Sed hoc nõ seruatur in practica, imò lecta inquisitione incontinenti consueuerunt omnia negare in inquisitione cõtenta. In quo tamen tu aduertas ne incidas in periurium, in inquisitione ponuntur multa quę forrẽ non sunt vera, vt furra, barataria & cetera delicta, ponuntur etiam alia quę vt plurimum sũt vera, vt in eo, quod dicitur, quod potestas & alij officiales fuerunt negligentes & remisit, ideo cautela erat ad euitandum periurium, negare narrata, prout narrantur, aut negare omnia vera esse, quod significat aliqua esse quę non sunt vera. Secus si negaret omnia & singula vera esse, vt colligitur ex no. per Bar. in l. si is, qui ducenta. §. vtrum. ff. de reb. dub. Sicut enim affirmatiua omnis homo currit, non est vera, si vnus tantum homo non currit, ita negando omnia contenta in inquisitione, negans euitat periurium, si vnum tantum contentum in ea non sit verum. Et aduerte quia ratione partis falsę non licet negare totum. l. si quis cum totũ. ff. de excep. rei iud. & l. i. §. si q. simpliciter. de verb. obli. licet Spec. in titu. de positi. §. vi. verbi. ix. & verbi. xi. teneat contrarium.

185 ¶ Euitabit etiam iudex periurium, si sine dolo omisit seruare statutum per ignorantiam vel per negligentiam, licet in principio iurauerit seruare omnia statuta, quia periurium requirit dolum, vt no. ff. de regu. iur. l. non videtur. §. qui iussu. alias sequeretur, quod omnes iudices sunt per iur. secundum Bal. in d. §. proficisci. q. xxxiii. idem si omittit seruare statutum in leuibus, quia in his potest procedere de facto non seruatis statutis secundum Bald. in l. leuia de accus. in l. i.

in ff. de ven. inspi. si tamen omisit per culpã, licet non sit periurus, tenetur partit la se ad interesse l. cũ hi. §. cã. de transa.

Facta igitur responsione potestas, & officiales non debent carcerari, nec personaliter detineri, sed fideiussoribus relaxari, & si eos non inuenerit, iuratoria cautione dimitti, vt est tex in l. i. C. vt omnes tam ciui. quã milit. nisi pro gravissimo crimine lesę maiestatis, homicidio, vel capitali, quo casu si est familiaris debet carcerari. Et potestas, iudex, vel miles socius fideiussoribus relaxari, vt notat in l. diuus. ff. de cust. reor. & no. Franc. Accur. in dicto suo tract. verfic. puto tamen quod ratione dignitatis.

Sed do. Bald. in d. §. proficisci. in viii. quęst. dixit, quod in dicta inquisitione pro crimine capitali debent carcerari, & inter maximas causas capitales est barataria, scilicet cum, quia tenetur crimine falsi. l. i. ff. de fals. quod nõ & tene menti. Et caueas a criminibus maximis, & maxime a barataria, ne i syndicatu detrudaris i carcerẽ. 186 ¶ Negata dicta inquisitione, & assignato termino partibus ad probandum hincinde videndũ est, quę probationes requirantur in syndicatu contra potestatem, & eius officiales & familiares; dic qd si est causa criminalis, probationes debent esse luce meridiana clariores l. fina. C. de probatio. Et maxime si agatur de barataria, vel alio crimine, lege iulia repeti. vel de alio crimine publico vel priuato, vbi venit condemnandus de dolo vt est rex. in l. fi. C. vbi de rati. agi oport. firmat Bald. in d. §. proficisci. in q. x. vbi dicit, q. probationes cõtra officiales debent esse euidenter cũ pro eis multũ presumatur. l. si quos iudices. C. de offic. diuer. iu. Nec ob. si dicatur quod crimen baratarię assimilatur simonię, quia venditur iustitia auro per baratariã, sicut beneficium per simoniã, vt in §. necesstratis. in auth. vt iudi. sine quo. suffra. & in symonia sufficit probatio p indicia & adminicula, vt in c. per tuas de symo. ergo idẽ videt in baratariã: Quia respondetur q. in symonia. requirit pbatio plena ad cõdemnandũ criminaliter symoniacũ. extra de sym. c. licet Heli. sed ad remouendũ pbatũ ab administratione, sufficiunt indicia. d. c. per

per tuas. & ita requiratur plena probatio in barataria si causa est civilis, licet procedatur summarie: probationes regulariter debent esse plenæ: ut est text. in d. l. j. ibi. pro legum ratione. C. ut omnes tam civil. quam milit. & in cle. sape. de verb. signifi. ibi. non tamen sic litem abbrevient quin exceptiones & probationes legitimæ non admittantur. C. de assess. l. si post. & l. iubemus. C. de iudi. cum si ita firmat Fran. Accur. in dist. eius tract. in ver. ite queritur nunquid plene. Nec obstat quod dixit Bart. in l. iii. §. dux causæ. ff. ad carb. quod in sumaria cognitione admittitur probatio coniunctorum: quia illud verum in iudiciis possessoriis, ubi agitur de leui præiudicio secus si agatur contra officiales in syndicato, quia probationes debent esse evidentes.

187 ¶ Vnde dicit Ange. in l. ij. C. ubi de rati. agi. oportet quod contra officiales in syndicato non recurritur ad iuramentum necessarium in supplementum probationis per illum text. ibi instructio sufficiens &c. Sed hoc videtur dubium, ideo cogita: quia probatio per iuramentum videtur sufficiens instructio, ex quo est approbata per legem. ff. de iureiurando. l. ad monendi. C. de rebus credi. l. bonæ fidei.

¶ Verum si officialis aufugit ante syndicatam, præsumptio est contra eum de barataria: adeo quod creditur adversario per eius sacramentum: ut dicit gloss. fin. in authentic. ut iudi. sine quo. sup. §. necessitate. & §. & quis autem. potest condemnari et die feriata, ad exemplum latronum. ut in §. non sumus. eo. titu. etiam si sit absens. l. si apparitor. C. de cohar. lib. xij. idem si sit præsens, & probetur quod fuit in dolo: qui dolus probatur ex coniecturis & indicijs l. doli. C. de dolo. puta si per dolum male iudicavit, & propterea tenetur ad interessetale interesse potest probari per iuramentum ipsius agentis, ut in c. sacro de senten. ex com. & hoc statuitur in odium doli. l. si quando. C. unde vi. sicut dicimus in tabellione qui fuit in dolo, quod interesse probatur contra eum per iuramentum, secundum Bald. in d. l. qui accusare. C. de eden.

Sed pone, quod agitur contra potestatem, vel eius officiales in syndicato de barata

ria, & ad probandum inducuntur testes Iodocus, & Petrus, qui dicuntur fuisse mediatore, & portasse & dedisse pecuniam officiali: an credatur eis? Dic quod non, si agatur criminaliter, quia sunt particeps criminis, ut est text. in cap. j. de testam. in sexto. Sed si agatur civiliter, etiam si non probant plene: sicut dicimus in nuncio portante pecuniam, quia videntur depone in facto proprio: secundum Bar. in l. de ferre. §. idem decreuerunt. ff. de iur. fis. faciunt tamen indicium, maxime si iuventur ex alijs ad miniculis: ut no. in cap. per tuas. el. ij. extr. de symo. Similiter non admittitur in contractu proxeneta, in quo fuit mediator, quia expectat commodum de eo secundum Do. in cap. j. de testi. in vj. nisi admittatur utraque parte consentiente. quia tunc probat propter consensus partium, ut in auth. de testi. §. quia vero. sed partibus inuitis, vel etiam altera parte nolente, vel etiam ipso proxeneta recusante, non debet cogi ad testificandum, ut not. in d. c. quia vero & in d. c. j. & in c. cum dilectus. per glo. & de test. cog. & in Spec. de test. §. j. ver. item quod est proxeneta. & c. si. de testi. in vj.

188 ¶ Item pone, quod agitur contra potestatem, & dicitur, quod fecit aliquem confiteri maleficium per vim torturæ: duo testes inducti contra potestatem, depouunt quod per vim fuit compulsus confiteri: & decem inducti pro potestate, dicunt quod reus sponte confessus est, quibus est magis credendum. Innoc. in cap. super hoc. de re iun. dicit quod magis creditur illis duobus deponentibus de vi, quia deponunt de actu corporali & visibili. §. quod viderunt tormentari, sed alii decem deponunt de actu mentali & inuisibili. §. quod sponte confessus est, quia actus mentalis soli Deo est notus. & idem si notarius in instrumento dicat quod sponte confessus est, quia tale instrumentum reprobatur per duos testes, ut no. Bal. in d. tract. q. xij. & Bart. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. ff. de oper. no. nuntia.

Quinimo dixit Bald. not. in l. si quis in hoc genus. C. de epis. & cleri. quod si probatur tortura alicuius, est impossibile quod possit dici sponte confessus. vide ibi per eum. & in l. interpositas. C. de transf.

Amedei Tractatus

trans. qualiter probetur tortura. & in l. nouis
time. ff. quod fal. tu. auto. dixit, quod semper
presumitur terror inferri ab officiali: & pre-
sumitur metus instare, etiam si reus sit rela-
xatus: vt ibi per eum. & per Cyn. in l. i. C.
quod met. cau. adde quod dixit Bald. in l. fal-
sus in fin. C. de fur. quod vbi aliter non po-
test probari tortura, sufficit probare quem
fuisse detentum, vt confessio dicatur facta me-
tu tormentorum. de quo per Cyn. in d. l. ij.

89 ¶ Vnde dixit idem Bald. in l. i. C. ne ex-
delict. defunct. & in l. de pupillo. §. si quis ip-
si pratori. quod violentia probatur per fa-
mam, & similiter tortura, quando vociferans
torquetur in occulto allegat. l. de minore. §.
normeta. ibi. cuius examinationes. ff. de que-
stio & quod not. Cyn. in l. iij. C. de ser. fug.
vbi dicit, quod id quod dicitur a personis fi-
de dignis, est iusta causa credulitatis.

¶ Item probatur tortura si testis cognouit per-
sonam torti & qualitatem vocis in quolibet
statu, & dicit eum audiuisse vociferantem, dñ
torquebatur, secundum Bald. in l. conuenti-
culam. C. de epi. & cler.

¶ Item si dicatur quod testes inducti per cu-
riam depoluerunt metu tormentorum, pro-
batur metus coipso quod probatur eos fuisse
ob hanc causam detentos, quia presumitur
metus tormentorum, secundum Bald. in di-
cta l. falsus. & per Cyn. in simili in d. l. ij. C.
quod met. cau.

Et predicta intellige ad probandum confes-
sionem violentam, non autem ad condemnā-
dum iudicem in syndicato, quia ex presump-
tionibus etiam vehementibus non debet
condemnari, secundum Bart. in l. §. si quis ta-
men. ff. quod vi aut clam. & no. Inno. in cap.
quia verisimile. extra de presump. & dixi su-
pra in versicul. item quod fecerunt iniuste
torqueri.

190 ¶ Aduerte ¶ insuper quia multi repellun-
tur a testimonio contra officiales. vnde si fe-
cerint aliquem carcerari, non est idoneus te-
stis contra eos in syndicato, secundum Bal. in
l. si ipse. C. fam. l. eriscun. quia presumitur
eis odiosus, per illum text. & consequenter
repellitur a testimonio, vt in auth. de testi.
§. si vero odiosus. licet Oldr. in quodam suo
consilio dixerit contra, quia edictum de testi-
bus, est prohibitorium. l. j. ff. de test. ergo qui
non reperitur phibitus, intelligitur idoneus.
Repellitur etiam inimicus inimicitia capitali.
ff. de arbit. licet. & in cap. per tuas el. ij. de sy-
mo. Et etiam qui habitat cum tali inimico, vt

in Spec. de teste. in princi. & §. j. vers. quod
ab vno. Et non solum qui est inimicus vere,
sed etiam putatiue apud vulgus, secundum
Odo. & Doct. in l. athlete. §. dat remissio-
nem. ff. de excusat. tutor. Et non solum qui
est inimicus mentis, sed qui presumitur esse,
puta, quia habet causam inimicitie, secun-
dum Innocen. in cap. cum l. & A. de re iudic.
Vel etiam si est suspectus de inimicitia simi-
liter repellitur, secundum Inno. in c. cum P.
Manconella. de accusat. hoc tamen relinqui-
tur arbitrio iudicis, secundum Innoc. in cap.
cum oportet. de accu.

91 ¶ Et capitalis inimicitia probatur ex verbis
minatorijs. not. glo. institu. de excusa. tuto.
§. Item propter. & extenditur vsque ad quar-
tum gradum. l. lex Cornelia. ff. de iniur. vel
ad quemlibet de calata. l. j. C. si qua prae. pot.
Et ratio quare inimici repelluntur, est, quia
facile mentiuntur. l. ij. in princ. ff. de testi. Et
predicta vera de inimicis capitalibus, si sit cau-
sa criminalis, vel causa status, vel pecuniaria
de maiori parte bonorum, vt not. Bart. in
auth. si dicatur. C. de test. secus si sit leuis ini-
micitia, vel parua causa pecuniaria, quod to-
tum relinquitur arbitrio iudicis, secundum
Innoc. in d. c. cum oportet. & cap. ex parte. de
testi. & not. ij. q. v. j. c. ij.

Item consanguineus querelantis non est
idoneus, quia detrahatur eius fidei. l. lex Cor-
nelia. in prin. ff. de iniur. Si enim amicitia re-
pellit testem. ff. de vsur. l. sciendum. multo for-
tius consanguinitas detrahit fidei testis. l. iij.
§. j. ff. de testi. ita consuluit Oldr. in cons. quod
incipit. Queritur si testis. Et si talis consan-
guineus interrogatus si attinet querelanti, di-
xit quod non, & postea probatur quod est
coniunctus, tanquam falsus repellitur in alijs,
vt consuluit Bart. in cons. quod incipit, in q.
inter Franciscum Bonelli. Et presumitur, qd
scienter dixerit falsum, cum inter coniunctos
non cadat ignorantia. l. Octau. ff. vnde cogn.
& l. de tutela. C. de integ. testi. mi. ff. de te-
sti. l. qui falsa vel varia. & l. eos. & ibi not. ff. de
fal. & in c. in nostra. extra de testi. & per In-
noc. in c. fraternitatis. de hereti.

192 Item ¶ repellitur minor. xx. anno. si agatur
criminaliter. l. testimonium. ff. de testi. sicut
etiam repellitur in alijs causis criminalibus,
vt ibi. mulier autem de iure ciuili in causa cri-
minali admittitur. l. ex eo. ff. de testi. sed de
iure canonico repellitur quando criminaliter
de crimine, secus si ciuilitate, vt not. glo. in c.
super eo. & in cap. in literis. de testi. vnde in
terris

terris ecclesiæ repellitur, vt nor. glo. n. c. forus, in §. fin. de verbo. signifi. & Floria. in d. l. ex eo. & Bart. in l. priuilegia. C. de sacrosanct. eccles.

An autem officiales & famuli potestatis possint in syndicatu pro defensione innocentie potestatis testificari. Baldus in dicto §. proficisci. questione decima-octaua, dicit quod sic, quia q̄stio de qua agitur non tangit testificantes. l. consensu super his. C. de repud. & est ratio secundum eum, quia in his, quæ sunt in domo testimonium domesticum nō repellitur. allegat extra de testibus cap. veniens. in fine. facit quod notat Innocen. in cap. in literis. de probationib. vbi dicit, quod familiares non repelluntur à testimonio, si non sunt subditi producentis. debet tamen iudex aduertere ad conditionem personarū: secundum Innocentium & Ioannem Andr. ibi, idem dicit Salic. in l. secunda. C. de testib. quod domestici si sunt bonæ famæ, admittantur pro domino, quando non sunt deputati ad officium vile. alleg. Innocen. cen. in dicto cap. ex literis. An t̄ autem berruarij admittantur ad testimonium pro potestate? Bald. dicit quod non. in dicta l. secunda. quia sunt personæ viles. Salic. ibi tenet contrarium, si non stant amplius cum potestate, nec sunt necessarij cum eo: quia tunc dicuntur eius familiares. argum. l. penult. C. si rector. prouincie. & l. j. si qua præd. pote. Tu autem concorda opinio. quod ita demum berruarij admittantur, si non sunt alij testes, & sic in subsidium. argu. d. l. consensu. C. de repu. decimaquarta quæst. secunda. cap. quanquam. & quod not. in cap. insinuante. de offic. delega. in glo. prima. & de priuileg. cap. licet. in sexto. in glos. super verb. familiaribus. & in cap. dilecto. in glos. in verbo, familiares. de offic. Archid. de verborum signifi. cap. ultimo. in sexto. & c. magnæ. in fine. extra de voro. in quibus iuribus dicitur, qui familiares admittantur ad testimonium, & qui repellantur.

Nota tamen quod berruarij non p̄nt compelli ad testificandum contra patrē, propter reuerentiā, quā sibi debent, s̄m Bal. in l. ii. de excusa. tuto. tene menti.

194 ¶ Tenetur t̄ in fine officij potestas exhibere totam familiam, vt super his, quæ gesta sunt ab eo, syndici, & alij quorum interest, possint ab ipsa familia indagare, & sic creditur eis contra potestatem licet non possint cogi, secundum Bal. vbi supra. & in d. §. proficisci. q. 36. & plenius per eum in l. etiam. C. de testib. vbi etiam dixit, quod familiaris qui stetit cum potestate, si sit persona honestæ vitæ, potest testificari pro eo, alias non facit, quod no. Azo in summa. C. de assessio. & quod no. idem Bald. in l. nimis graue. C. de testi. Et hoc totum stat in arbitrio iudicis, vt not. Inno. in d. c. in literis. & est tex. in l. iii. §. tu magis. ff. de testi.

Vnde dixit Bal. in d. l. et. vnum ḡnale in quolibet teste domestico, qd̄ licet regulariter non admittat̄ eius testimonium, tamen si est ita honestus in vita, qd̄ non sit verisimile eum deierare, admittitur. per tex. in d. c. in literis. in fine.

195 ¶ Conclude t̄ ergo in hac materia, qd̄ cū edictum de testibus, sit prohibitorium. l. i. ff. de testi. omnes qui nō sunt expresse prohibiti, & pro, & contra admittuntur. Aduerte tamē, quia in examinatione testis. debet scribi dictum cuiuslibet extensa, non autē debet notarius vnum extendere, & aliū scribere, quod dixit vt alius. quia si tales testes sunt suspecti, non probant, qm̄ producantur à parte. secus si à iudice in inquisitione, quia in iudice cessat timor subornationis, vt not. in auth. qui semel. C. de proba. ita dicit Bald. in l. præcipimus. in fin. C. de appell.

Postremo adde, quod si statuto cauē, quod stetur relationi familie, statim est relationi vnus. l. i. §. familie. ff. de public. & l. si vnus. & ibi not. ff. de vi & vi arma. potest tamen dictum famuli reprobari, secundum Bal. in l. i. C. de re iudic. & per Bar. in l. diuus. ff. de custo. reo.

¶ *QVI dominus potestas. & officiales promiserunt parere mandatis Syndicorum.*

196 ¶ Potestas t̄ tenetur non solum pro debitis, & delictis commissis per eum, sed et de commissis & omisis per officiales, & familiares, si delinquit in officio, & rōne officij, & tenetur parti læsæ ad interesse, vt not. in l. i. §. si serui. ff. fu. aduer. naut. cap. stabu. & l. i. §. familie. ff. de publi. & Tract. de Syndic. I in §.

Amedei Tractatus

in §. ne aut. & in auth. de iudi. & est tex. in l. j. C. ad l. Iuli. reper. & glos. in l. j. C. vt omnes tam ciuil. quam mili. & l. si post depositam. C. de affesso. & glo. in l. consiliarios. C. eo. titu. quia mala electio est in culpa. idēd tenetur pro eis l. licet. ff. nau. caup. stabu. & l. ij. ff. furti aduer. nau. Si autem delictum non est commune cum officio, nec ratione officij: puta, quia officialis vel familiaris fecit homicidium vel furtum, vel aliud delictum extra officij: & tunc potestas de iure communi non tenetur de tali delicto, nec ciuiler, nec criminaliter, vt est gl. sing. in d. §. proficisci. & ibi per Dy. benē facit tex. in c. cum ad sedem. de restit. spol. & ibi glo. & no. Bar. in l. debet. §. j. ff. nau. caup. stabu. & in d. l. j. §. familiar. & Guli. in l. nulli. C. quo. appella. & Bald. in l. ij. C. vbi de crimi. agi oporteat. Quod habet locum siue delinquant inter se, siue cum alio. vt est tex. in d. l. debet. §. hæc actio. vbi exercitor nauis non tenetur de delictis commissis inter nautas, siue cum alijs extra officium. d. l. debet. §. j. Ideo si officiales vel familiares inuicem se percutiant, vel alium extra officium, potestas non tenetur, licet debeat formare processum contra delinquentes, sicut contra extraneū. l. si quis forte. §. si quis comitum. ff. de pœn. & ab officio remouere. Quod probatione: quia si potestas teneretur, hoc casu non posset esse iudex contra talem officialem, vel familiarem, cuius contrarium dicitur, & not. in l. senatus. ff. de officio præsid. & dict. §. si quis comitum. quia esset iudex in causa propria.

Hoc tamen limita, nisi aliquid ex tali delicto potestati perueniret immediate ab eo, qui deliquit. l. i. ff. de vi & vi arma. secus si perueniret mediāte alio, quia tunc non tenetur de eo quod peruenit: secundum Innocentium in ca. cum ad sedem. de restit. spol. & Bar. in d. §. familiar.

197 ¶ Et si statutum dicit q̄ potestas teneatur pro delicto officialium & familiar. vt communiter consuevit apponi in capitulis electionum, debet intelligi si ciuiler agatur non criminaliter, secundum glo. & Docto. in d. §. proficisci. Et si dicatur, quod potestas teneatur presentare omnes de familia in syndicato, & vnus

officialis, vel familiaris facit homicidiū, vel furtum, & immediate aufugit, ita q̄ potestas non potest eum presentare, nō tenetur ad impossibile. arg. l. Lucius. §. si. ff. de excus. tuto. quia casus fortuitus viro bonæ fidei obesse non debet. l. si a bonæ fidei. ff. de rei vendi. & casus fortuitus per consilium hominum prouideri non potest. l. ij. ff. de admin. rer. ad ciuit. perti. sed cautela est eo casu quo aufugit quod ponatur in banno: quia tunc videtur stare per ipsam rem publicam quominus eū repræsentet. arg. l. si quis. ff. si quis cau. & no. Bar. in l. si fideiussor. §. q̄ pro rei qualitate. ff. qui satisf. cog. & no. gl. in l. capit. ff. de fideiuss. Nec obstat si dicatur quod stetit per potestatem, qui posuit eum in banno: quia fecit hoc licite & ex necessitate officij. Cautius tamen esset si faceret eum accusari ab offenso, vel denunciari a syndico, quam procedere per inquisitionem. Verum si facit eum poni in carcerem antequam aufugiat, & ponit custodes, & aufugit, tunc potestas tenetur de fuga: quia posuit malos custodes, l. ad commentariensem, vt ibi not. C. de custo. reorum.

198 ¶ Quid si autem si per formam statuti vel suæ electionis, potestas se obligauit ad soluendum omnem pœnam pro suis officialibus & familia, & ciuiler, & criminaliter: certe intelligitur de pœna pecuniaria, non corporali, quæ per alium pro alio solui non potest, arg. l. qui seruuum. in principio. ff. de interroga. actio. & l. sancimus. C. de pœn. 23. q. v. c. cum homo. & l. si a reo §. vulgo. ff. de fideiuss. & l. ij. C. ad Turpil.

Sed pone, potestas non debet ducere uxorem in officio, vt dicit tex. in d. §. proficisci. quid si duxit & deliquit in officio, ratione officij: certe tenetur pro ea ad interesse partis, s̄m Bal. in d. §. proficisci. ex quo inferitur, secundum eum, quod teneatur pro omnibus, quos secum duxit, licet nō sint præpositi alicui officio, si delinquant prætextu officij, vt authen. de iudi. §. ne autem. Quod tamen non habet locū in alijs officialibus non habentibus iurisdictionem. in d. l. j. §. familiar. ff. de publica. & per Baldum in l. nulli. C. quo. appella. & l. ij. C. vbi de ratio. agi oportet. & in

in d. l. obseruandum. in principio. & in d. §. proficisci.

199 ¶ Ex quibus ¶ concluditur, quod potestas tenetur non solum pro suis officialibus & familia, sed pro vxore & alijs, quos secum duxit, licet non sint prepositi alicui officio in duobus casibus de iure communi si delinquant pretextu officij, & si ciuilitur agatur, secus si criminaliter per dictam glo. singularem. in d. §. proficisci.

Et si statutum dicit, quod teneatur de delicto officialium, & familia, debet intelligi si agatur ciuilitur, non criminaliter. Et operatur ultra ius commune, quod teneatur etiam de delicto commisso extra officium. Et si in electione obligauit se ad omnem poenam pro sua familia ciuilitur & criminaliter debet intelligi de pena pecuniaria non de corporali, qua poena pecuniaria liberatur exhibendo reum principalem, secundum Bartol. in l. si cum exhibuissent. ff. de publican. Et idem si non stat per eum quominus exhibeat, ut colligitur ex prædictis.

200 ¶ Et si statutum dicit, quod potestas tenetur in syndicato præsentare eius familiam, & si filius potestatis comittit maleficium, potestas tenetur eum præsentare, si seruiebat ei in officio, alias secus. secundum Dyn. in l. j. §. si ff. de publica.

Sed si statutum dicit, si familia illius, qui est potestas deliquit, potestas teneatur eum præsentare, tunc tenetur, si filius in eo officio non seruiau. secundum Dyn. in d. §. si. Et aduerte quia ad hoc ut potestas teneatur, est necesse probare eum, qui deliquit esse de familia, quod probatur eo ipso, quod probo eum esse propositum ad tale officium, vel eo ipso quod seruit cum alijs famulis, licet non sit scriptus in libro communis, vel in monstra cum alijs, secundum Bartol. in d. l. familia, allegat causam in l. si in princip. C. de proximo sacro. scri. lib. 1. 2. Etenim eo ipso, quod probatur talem sciente & patiente potestate officium exercere videtur eum ad officium preposuisse. l. j. §. magistrum. ff. de exercito. & per Bartol.

201 ¶ Item aduerte, quod licet de iure communi potestas qui tenetur de delictis officialium & familia, liberetur exhibendo delinquentem. secundum Bartol. in

d. l. familia. & d. l. cum exhibuissent. & l. j. C. de poen. iudi. qui male iudicat. Tamen si per formam electionis vel statuti, promissit soluere omnem condemnationem fiendam de suis officialibus & familia, non liberatur exhibendo, quia non est fideiussor de iudicio fisci, sed de iudicato soluendo. l. græce. §. post licet. ff. de fideiussor. Secus si statutum, vel electio dicat, quod teneatur pro suis officialibus & familia, quia tunc liberatur exhibendo, ut d. l. familia. Et videtur promittere de iudicio fisci, vel simpliciter pro eo fideiubere, ideo sistendo & exhibendo liberatur, ut dictis iuribus. & l. sane. C. de fideiussor. Et est speciale in officiali, ut presentando liberum hominem, liberatur ab eo, ad quod poterat ex suo delicto conueniri. Regulariter autem contra in alijs, qui pro libero homine tenentur, quia exhibendo non liberantur. l. hæc autem actio. ff. rau. cau. sta. Sed do. Bald. in quodam suo consilii dixit, quod de iure communi potestas exhibendo officialem & familiam non liberatur, si est debitor ex maleficio: cum sic usus opera malorum hominum d. l. debet. §. j. ff. nau. caupo. stab. secus si est debitor ex contractu, quia potestas est fideiussor de iudicio fisci. d. l. si post depositam C. de assessor. ideo liberatur exhibendo: dum tamen exhibeatur, quod possit cogi. unde si exhiberet eum cum saluo conductu, non liberatur potestas. ff. de publi. sed & hi qui. §. siue autem. Verum si talis officialis, vel famulus decesserit ante syndicatam, potestas liberatur. d. §. siue autem. & l. si decesserit. ff. qui satisd. cogant. & no. B. r. in d. §. nouissime. quia tenetur ad instar fideiussoris. d. l. si post depositam. & d. l. si decesserit. quod forte procedit quando ipse officialis, non potestas fuit principaliter conuentus, quia si potestas fuisset conuentus principaliter, teneretur etiam post mortem talis: ut est tex. hoc. in l. si. §. hoc autem. ff. nau. caupo. stab.

202 ¶ Sed pone, quod potestas in principio sui officij fecit fieri proclama, quod nullus faciat aliquam credentiam, seu aliquid credat alicui de sua familia, cum non intendat teneri pro eo, prout ego semper facere consueui. Et ex forma statuti seu electionis cauetur, quod finito

1 2 officio

Amedei Tractatus

officio debeat pro se & officialibus, & familia cuilibet respondere, an eo casu teneatur pro debitis per eos contractis? videtur quod non, ut probat text. in l. sed si pupilli. §. proscribere. ff. de institor. ubi proclama seu protestatio excusat dominum, ne teneantur pro institore.

In contrarium facit, quia talis electio transiit in contractum. l. quod semel. ff. de decre. ab ord. facien. & l. Caesar. ff. de publi. & quod a principio fuit voluntatis, est ex post facto necessitatis. l. sicut. C. de act. & obligatio. Item quia vox præconia paucis innotescit, ut in authen. qui semel. C. quomod. & quan. iud. Sed prædictis non obstantibus Bal. consuluit, quod non teneatur in consilio quod incipit, dicit electio potestatis. alleg. d. §. proscribere, si sit publice præconizatum, vel publice notificatum, ita quod verisimiliter potuerit deuenire ad notitiam plurimorum. ut d. §. proscribere. & in c. j. de postulatio. præ. cum similibus facit l. iiii. §. ceterum. ff. nau. caupon. stabul. & in authen. iururandum, quod præst. ab his. j. & in auth. de manda. princip. §. festinabis. Nec obstat verba dictæ electionis, quia restringuntur per distinctionem, secundum, ad formam statuti, quando apponitur post genus: ut in cap. Abbate sane de verbor. significatio. sicut dictio: prout. l. edita. C. de edend.

Et prædicta vera nisi contraxerit in re necessariam potestati, vel suæ familie ratione officii explicandi, quia tunc potestas tenetur non obstante bannimento. l. fin. ff. de exercito. & l. iiii. ff. de in re ver. so, quod not. & tene menti. quia occurrit tibi de facto in ciuitate Asculi in ser Sancte Milite socio, qui contraxit plura debita, & aufugit, & creditores propter dictum bannum quieuerunt.

203 ¶ Verum si potestas facit banniri, & omnes debentes aliquid recipere ab officialibus, & familia compareat intra decem dies, alias non audientur, tale bannum non nocet creditoribus, quin audiantur post terminum. Nec obstat. l. diffamari. C. de inge. ma. quia loquitur in termino assignato creditori certo per iudicem competentem. Vides ergo, quod potestas tanquam caput familie, tenetur exhibere, aut soluere.

Quid autem si soluit in syndicato, & condemnauit in plus, aut minus, secundum consilium sui collateralis: an habeat regressum contra eum, qui male consuluit? Dic, quod si potestas per dolum tulit sententiam iniquam, & soluit, licet etiam collateralis fuerit in dolo consulendo: non tamen habet regressum contra collateralem, quia punitur ex dolo suo, quia forte erat legum doctor, & cognouit quod faciebat iniustitiam, ideo dolum cum dolo compensatur. l. ii. & ibi per Ang. ff. quod quisque iuris. Sicut dicimus in minore legum Doctore, qui non restituitur aduersus id, quod commisit in iudicio per ignorantiam iuris. & no. in l. j. C. qui & aduers. quos. & ponit Angel. in d. ii. Si vero potestas erat iuris ignarus, & tulit sententiam iniquam, secundum consilium collateralis, qui per dolum vel imperitiā male consuluit, & tunc licet potestas teneatur tanquam caput l. j. ff. furt. aduers. cau. quia ipse tulit sententiam nomine suo, tamen ipse habet regressum contra collateralem, qui dedit consilium, etiam si per imperitiā, qua asseruit se peritum, nam de imperitiā potestas non tenetur, sed collateralis, vel iudex qui asserit se peritum bene tenetur: ut text. in d. i. l. ii. ff. quod quisque iuris. & ibi hoc tenet Bar. & Bald. & not. in authen. de iudi. §. necessitate. & ibi bona gloss. & in authentic. de quaestore. §. maxime. & ibi text. in §. iubemus. Unde cuncti collaterales, & iudices videntes potestatem dispositum ad ferendum iniquam sententiam, non debent eum associare, nec sedere cum ipso ad banchū, alias eis sedentibus præsumitur lata de consilio eorum. Sed Guid. de Suza. in l. ii. allega. l. quoniam iudices. C. de appellat. tenet, quod potestas habet regressum contra eos. d. l. ii.

204 ¶ Et aduerte quia in sententia dicitur, quod fuit lata de consilio & de liberatione collateralis, & sub examine iudicis maleficio, ideo potest in syndicato dari quærela contra collateralē, & iudicē, sicut contra potestatem, cum et ipsi teneantur, secundum Ang. in l. i. C. de his qui latr. per illū text. ibi sub examine. concord. l. si ille. C. de ea pref. lib. 12. & not. in l. fi. C. de lega. li. 12. & in authen. de litig. §. omnem. & firmat

Ange.

Ang. in d. l. si ille. per illum tex. in verbo, robustam. Tutius tamen est, quod detur contra potestatem, & iudices simul: cum omnes teneantur, potestas tamen caput, & quia male iudicauit: & collaterales, & iudex, quia male consuluerunt, & examinauerunt, ut in dictis iuribus. Tene menti. Sed an potestas qui soluit in syndicatu pro alijs officialibus, vel famulis, habeat regressum contra eum pro quo soluit? Dic quod non, si talis officialis, vel famulus illud, quod fecit iniuste, fecit mandato potestatis: & imputet sibi potestas qui iniuste mandauit, ut no. Dyn. in c. quod quis mandato. de regu. iur. lib. vj. & Bart. in l. non solum. §. si mandato. ff. de iniur. Idem etiam si sciente potestate, & non prohibente aliquid iniuste fecit, quia tunc etiam imputandum est potestati. l. j. ff. si famulus. fecit. dic. Sed si potestate ignorante officialis aut famulus contrahunt debita, aut in administratione officij delinquant, & potestas in syndicatu pro eis soluit: non est dubium, quod habet regressum contra eos pro quibus soluit, ut not. in l. j. §. fin. ff. de publica. & l. j. ff. furt. aduers. nau. & l. j. ff. si fa. fur. fe. dic. & l. consiliarios. C. de assessor. & l. j. C. ad leg. Iul. Tene tamen menti.

205 ¶ Postremo aduerte, quod si officialis non vult stare cum suo rectore tempore syndicati: quia forte dedit ei petitionem pro salariis: nihilominus debet habere ab eo expensas, ut est glo. in l. fin. C. de ordine cognitionum. & in c. ex parte. de accus. ¶ Item potestas qui conducit collateralem, vel iudicem debet ei facere expensas in eundo, stando & redeundo, ut not. Bar. in l. super creandis. C. de conue. fisc. debi. lib. x. & Bald. in l. j. C. de neg. gest. Tene menti.

¶ Et si officialis fuit conductus, non facta mentione super pacto sui salarii, intelligitur cum salario consueto, secundum Bal. in l. excepto. C. loca. facit l. si prius. §. placuit ff. de aqua plu. arcen. & Bald. in l. Gallus. de liber. & polih. & Io. And. c. fin. de consuetu. in vj. Et potest petere illud declarari per suos syndicos, secundum Bar. in fin. ff. de var. & extraor. cog. Et debet potestas bene tractare officiales, maxime in cibo & potu, non sicut berruarios, item in

honore & alijs suis commoditatibus, & ipsi debet parere potestati in iustis & honestis. l. medico. in prin. ff. de oper. lib. quia potestas non dat expensas de suo, sed de pecunia communis, licet secus in vicario Episcopi, ut in c. ij. de offi. vic. lib. vj.

206 ¶ Item aduerte, quia si officiales negligunt officia, potestas non tenetur in syndicatu pro eis, sed ipsi officiales, ut videtur glo. in l. i. de excus. tut. in verbo, Romanæ. quam vide: quia non videtur loqui in officialibus. ideo Florianus dixit contrarium in l. si seruus seruus. §. si fornacarius. ff. ad leg. Aquil. quia mala electio est in culpa. Tene menti.

PRO quo domino Ioanne, & officialibus sollemniter fideiusserunt.

Potestas & officiales debent fideiubere & non carcerari. Et si non inueniant, fideiussores, cum iuratoria cautione dimitti debent, nisi pro grauissimis criminibus, ut dictum fuit supra in ver. Supradictus dominus potestas. & d. l. j. in fi. C. ut oēs tam ciuil. quam milita. Hodie tamen plerisque locis de iure municipali & in practica non dantur fideiussores ciues; ut Senis: sed retinentur per camerarium ultra tertiarium salarii arrentia. Et si iurat non inuenire fideiussorem, relaxatur iuratoria cautione præstita. Et ita fuit seruatum de facto in do. Francisco de Tagliacozo, tunc capitaneo senatorum. Bononiæ dantur fideiussores: Florentiæ sunt aliqui ciues qui consentunt habere in depositum arma, equos & armentia potestatis. Verum si multe petitiones magnæ importantiæ darentur, forte non esset relaxandus iuratoria cautione, si est forensis, & sub alio dominio & iurisdictione, ut esse consuevit quia si aufugeret potestas, non est cautum per tale iuramentum cõitati vel particularibus personis, quibus est facta iniustitia. Nec obstat. d. l. j. in fi. quia ideo ibi relaxatur iuratoria cautione, quia tempore illius. l. omnes officiales erant sub eodem principe, & imperatore. Et fugientes debent remitti ad locum administrati officij, ut dicit ibi tex. & sic est omnibus cautum.

207 ¶ Secus si potestas est Florentinus & administrat officium in terris ecclesiæ, vel alterius dominij: quia tunc non posset remitti. Nec esset cautum communitati & alijs.

1 3 personis

Amedei Tractatus

personis quibus fecit iniustitiam: ideo non debet eo casu dimitti iuratoria cautione.

¶ Verum si datis fideiussoribus relaxatur & condemnatur ad penam pecuniariam & personalem: fideiussores tenentur solum ad penam pecuniariam, non autem ad personalem: secundum Bart. in l. fideiussores. ff. de fideiussoribus. & l. sancimus. C. de pœnis.

¶ An autem debeant prius excuti potestas vel officiales condemnati, quam deveniatur ad fideiussores? Et est clarum de iure communi, quod prius debet excuti principalis: secundum Bart. in l. j. ff. de ad minist. ter. ad civi. pertin. & in auth. præsente. C. de fideiussor. licet de iure codicis erat in electione, creditoris convenire fideiussorem, non facta excussione principalis. l. iure. nostro. C. de fideiussor.

¶ Et ita etiam communiter servatur hodie: quia in obligatione fideiussoris communiter renuntiatur privilegio excussionis, & omnibus alijs beneficijs: poterunt conveniri non excusso principali: secundum Doctorem in d. auth. præsente. & not. glo. & Doctorem in authen. de fideiussor. §. j. quod not. quia hodie in instrumentis renuntiat omnibus beneficijs, & sententia lata contra principalem mandatur executioni contra fideiussorem. l. si. C. de re iudi. dummodo sit lata intra tempus à statuto præfixum: secus si instantia sit à partibus de voluntate iudicis prorogata: in qua prorogatione fideiussores non interuenerunt: quia tunc talis sententia contra fideiussores non poterit executioni mandari: ut not. in l. Labeo. §. per fideiussorem. & ibi bonus text. de arbi. & l. si cum Hermes. C. loca. & l. cum apud. & l. cum lite mortua. ff. iudi. sol. & si fideiussorunt in inquisitione generali, & promiserunt soluere omnem condemnationem faciendam per dictos syndicos, si fuit absolutus ab inquisitione generali, & condemnatus super aliqua petitione vel querela speciali fideiussores dati super inquisitione generali tenentur: nec sententia lata super petitione speciali mandabitur contra eos executioni, ut est bonus text. in l. si fideiussores magistratuum. & l. si. ff. de fideiussor. pro quo facit regula quae cauetur, quod ubi quis tenetur ex cōdemna-

tione alterius pro maleficio, ex dispositione legis, vel hominis, tunc tenetur quando principalis fuit condemnatus diffinitive non in contumaciam. l. præsens. C. de pigno. & ponit Bart. in disputatione quæ incipit. Ita tuto Perusino cauetur.

¶ Cauti ergo syndici capiant fideiussionem late, ut comprehendant omnem causam, videlicet quod potestas & officiales promittant soluere omnem condemnationem, quæ fiet de ipso potestate, officialibus & familia, quomodocunque, & qualitercunque, & ex quacunque causa in dicto syndicato, et si fuerit appellatum, & per iudices appellationis iudicatum, alias fideiussores non tenentur ad condemnationem latam per iudicem in appellationis. l. græce. §. post litem. ff. de fideiussor. & l. cum apud. ff. iudicat. solui. & l. si quis reum. & ibi per Bart. ff. de custod. reo. nam fideiussor de iudicio fisci lata sententia liberatur, ut d. §. post litem. sic etiam liberatur fideiussor de præsentando. d. l. si quis reum.

Item liberatur si fideiussit pro aliquo, qui promisit stare & parere mandatis talis iudicis, ut not. Bald. in additio. §. pecunia. in tit. de reo. in prin. vers. sed si quis. facit quod not. Dyn. in l. continuus. §. cum quis. de verb. obliga. ideo debet dici, quod dictus potestas, & alij promiserunt parere mandatis dictorum syndicorum, & soluere & pati omnem condemnationem & penam, quam de eis dicti syndici, vel iudex appellationum faceret, quacunque ratione vel causa. pro quibus dicti fideiussores solenniter fideiusserunt, & eo casu, licet non apponatur obligatio, & renuntiatio, fideiussores in omni casu tenentur. ut not. gl. in l. inter stipulantem. in prin. & l. cum filius. in prin. de verb. obli. & not. Bart. in l. si quis pro eo. i. prin. ff. de fideiussor. Quod tamen intellige in causis mere pecuniariis, secus in corporali, vel in defectum solutionis, corporis afflictiva: quia in his non potest dari fideiussor, ut not. Bart. in d. l. j. si quis reum. ff. de cust. reor. Et si daretur expresse non obligatur, quia nemo est dominus membrorum suorum, ut not. glo. xxij. q. v. c. cum homo. tex. in l. liber homo. ff. ad leg. Aquil. facit etiam quod not. in l. ob æs. ff. de act. & obli.

Et

210 ¶ Et aduerte, quia ubi est poena merè pecuniaria, iudex tenetur relaxare eum & offert fideiussorem idoneum, alias detinendo vel carcerando eum; tenet in syndicato actione iuratum. vt no. Bar. in l. si vero pro cōdemnato. §. i. ff. qui sat. cog.

Et qui nō inuenit fideiussorem, debet detineri in carceribus. l. eos. §. super his. C. de appel. l. iii. in prin. ff. de custod. reor. fallit in officiali q. liberatur iuratoria cautione, vt dictū est supra. Itē fallit in femina, quæ se non inuenit fideiussorē, debet etiam relaxari iuratoria cautione: vt no. in athen. cui relitū. C. de ind. vid. tol.

Item aduerte quando plures detinentur pro eodem delicto, de quo venit imponenda poena pecuniaria, vnus potest fideiubere pro alio, vt notat Bar. in l. Romanos. ff. de tuto. & curat. dat. ab his.

Postremo aduerte tu iudex & notarius, quando recipis fideiussores quod sint idonei, alias teneris ad interesse reipublicæ. l. i. §. sciendum. ff. de magistrati. conu. nien. & insti. de satid. tutor. & sciendum. & licet illa loquatur in fideiussore pupilli, idem dicendum in fideiussore reipublicæ, quia pupillus & respublica æquiparantur. l. Imperatores. ff. de re iudi.

Et ideo cautela est, quod iudex & notarius quando recipit fideiussores quos ignorat esse idoneos, quod facit eos dare approbatores, quos cognoscat esse idoneos, & eo ipso q. fideiussor alicuius delinquentis patitur se scribi in actis pro fideiussores, videtur sollēniter promississe, etiā sine stipulatione, licet fideiussor pupilli, propter dictam æquiparationē pupilli, & reipublicæ, vt est casus singu. in l. cum ostendimus. §. si. ff. de fideiuf. iuncta d. l. Imperatores. alias fideiussor regulariter sine verbis & stipulatione non obligatur. l. blanditus. C. de fideiuf.

SVPRADICTVS dominus Ioannes, & alij supranominati dederunt licentiam dictis syndicis.

211 ¶ Ista clausula istius licentiæ est inuenta, quia regulariter in quolibet actu requiritur partis citatio. l. de vnoquoque. ff. de re iud. & l. nam ita diuus. ff. de adoptio. quia partes possunt facere per pactū quod iudicium valeat sine partis citatio, vt not. dixit Bal. in l. vt perfectius. C.

de annal. excep. & l. f. §. si. C. de tēpor. ap. pel. & licet loquantur in ciuili, tñ idē i criminalibus. in quibus pceditur ad instar ciuiliū. l. absentē. ff. de pœn. Operat ergo multū ista cōcessio licentiæ q. sine partis citatione pōt iudex pcedere vsque ad sententiā. Et quia dictio, vsque ponit aliquādo inclusiue, vt not. gloss. in l. i. ff. de pignorat. action. & Bartol. in leg. patronus. §. Sempronio. ff. de lega. iii. ideo cum ministerio dicitur, vsque ad sententiam inclusiue, vt possit iudex sine alia citatione sententiā ferre, vt no. Bartolus in l. is qui reus. ff. de public. iudicijs. & Salic. in d. l. absentem. C. de accusa. versic. sed quæro an in criminalibus. alias sententia non valeret sine speciali citatione ad audiendam sententiam, vt in capitu. consuluit. de officio delegat. & no. Innocent. in capitu. auditis. de procurato. Sed in syndicato sufficit generalis citatio ad totam causam, secundum Innocent. in d. capitu. consuluit & capitu. auditis. Aduerte tamen, quod ubi pars est præsens, non requiritur alia citatio, vt est casus not. & singul. in l. etiā. §. si. ff. de min. & no. in c. fina. de election. libr. vj. Aduerte tamen tu cautus officialis, & protestis, quod non vis dictā licentiā cōcedere, & quod vis citari in quolibet actu, tunc processus non valebit, nisi te citato. d. l. nam ita diuus. & l. de vnoquoque. & licet loquantur in ciuilibus, idē in criminalibus, ubi vertitur maius periculum, & agitur de maiori praiudicio, ideo cautius est agendum, vt in cap. ubi maius de elect. libr. vi.

¶ T dicti domini syndici monuerunt.

212 ¶ Ista monitio habet vim citationis peremptoriæ. l. ii. C. quo. & quan. iudex. & pender, & validatur a licentia procedendi, alias non valeret. Et propterea si dicti officiales dictā licentiā nō dederunt audita dicta monitione possunt protestari quod volunt citari, & iudice procedente absque citatione possunt appellare, secundum Bartol. in extraua. ad reprimen. in versicu. per edictum. & Io. de Imo. in l. qui ante calendas. in fin. de verb. oblig. & Pet. de Ancha. in cle. i. de for. comp. & per Inno. in c. consuluit. de offic. deleg. & in c. si. de dolo & cōtu. & no. in l. cōsentaneū. C. quom. & quād. iud. alias si reus

Amedei Tractatus

esset absens, potest generaliter citari ad li-
bellum recipiendum litem contestandū.
& de calumnia iurādum, & ad omnes sin-
gulos actus vsque ad sententiam inclusi-
ue, & non est necesse q̄ amplius citetur.
& ita seruat curia Romana in absētibus,
secundum Inno. in c. auditis. de procur.

**QVI dominus Ioannes constituit procu-
ratores.**

213 ¶ In hac causa syndicus potestas
potest se defendere per procuratorem,
cum sit regulariter pecuniaria. secus au-
tem si esset capitalis, quia in tali causa
non admittitur procurator. l. pe. §. ad cri-
men. ff. de publ. iud. & l. seruum quoque.
§. publice. & ibi plenē no. ff. de procur. vel
lapso tempore syndicus, si causa nō ef-
fet expedita, potestas potest recedere re-
lieto procuratore de causa instructo, vt
est casus not. in l. §. quod si intra. C. vt
om. iud. tam ciui. quā. mili.

**DE INDE dicti domini syndici com-
miserunt Luchino publico præconi.**

Licet vox præconia paucis innotescat,
vt in auth. q̄ semel. C. quomodo & quād.
iudex. tamen in nostra inquisitione gene-
rali, quia non sunt certi illi, qui sunt gra-
uati a potestate & aliis officialibus neces-
se est quod fiat generalis citatio procla-
ma seu edicta, aliās vbi persona est certa
citatio debet fieri specialiter & p̄ nuntiū,
vt in auth. si omnes. C. si vt se ab hæ-
re. ablineat. & ad certam horam, & ad
certum actū alās citatio non tenet. l. aut
qui aliter. §. i. ff. quod vi aut clam. Et com-
muniter in processu syndicus per for-
mam statuti disponitur, quod fiant tria
bannimenta, quod si quis voluerit quere-
lam exponere, cōpareat intra tres dies,
vnum pro primo, alium pro secundo, &
tertiū pro vltimo & peremptorio termi-
no, aliās non audietur, & sic habet vim
peremptorij. l. ad peremptoriū. & l. post
edictum. ff. de iud. l. cōsentaneum. C. quo-
modo & quando iudex. & l. tres denun-
tiationes. eod. ti. & dictum fuit sup̄, in
versicul. inchoata & formata fuit &c. Et
est necesse quod talis citatio & vocatio
per præconem, fiat ex cōmissione dis-
corum syndicorū, aliās nō teneret, sicut nō
tenet citatio nūtij facta sine cōmissione
iudicis. l. si. C. de req. reis. Et si non con-

constat de commissione, sufficit quod in
relatione præco dicat fecisse de commis-
sione syndicorum. Cyn. Baldus & Salice.
in dict. l. si. aliās non valeret.

QVI præco retulit bannimenta fecisse.

214 ¶ An eridatur præconi & nuntio refe-
renti. Dic quod sic in comissionibus sibi
factis, & relationibus concernentibus of-
ficiū suū, secundum Bar. in l. i. §. cu-
ra carnis. ff. de offic. præfe. Vigil. & in ex-
trauag. ad reprimendum. in verbis p̄ nun-
tium. Sed in his quæ non concernunt of-
ficiū suū, puta quia nuntius refert Pe-
trum vulnerasse Iacobum, non credi-
tur ei. Operatur tamen dicta relatio, q̄
iudex potest de illo delicto per viam in-
quisitionis procedere. l. ea quidem. & ibi
Doct. C. de accus. & ponit Bar. in d. §. cu-
ra carnis. & Doct. in d. l. denuntiationes.
& Innoc. & Io. Andri. in c. quoniam con-
tra. de prob. licet vt plurimum ad officiū
nuntij eligantur personæ viles & infā-
mes, secundum Barto. in d. extrauag. in
verbo, per nuntium. & in l. nec infames.
C. de decu. libr. x.

Et aduerte, quia si nuntius refert per-
sonaliter citasse Petrum, & Petrus dicit
contrariū, & cū iuramento, est in arbitrio
iudicis cui magis credat, cōsiderata quali-
tate facti & conditione personę, vt no. di-
xit Ioann. And. in c. cum parati. de accus.
& Salic. in d. l. in d. l. tres denuntiationes.
C. quomodo. & quan. iud. Et simili modo
si in actis reperitur scriptum, quod ta-
lis nuntius retulit citasse Petrum, & Pe-
trus negat, cui magis credat, & dicit Cy-
in l. si quis decurio. C. de fal. quod iudex
debet considerare cuius famæ est nota-
rius & nuntius. In dubio tamen magis
credendum est notario, propter eius au-
thoritatem, quia debet esse persona ma-
gis honesta. argumen. not. per Barto. &
Doct. in l. barbarius. ff. de offic. prætor.

215 ¶ Et tene mēti q̄ iudex pot̄ cōmitte-
re citationē nō solū publico nūtio, sed et
parti, & eius relationi cum iuramento
credatur, vt not. glo. & Bar. in l. miles. §.
i. ff. de re iur. bene facit tex. in l. eū qui. §.
si epistolā. ff. de fur. & ita pract. Asculi.

Cetera ad materiam vide per Bart. in
dicto versicu. per nuntium. & per Bal. in
d. l. cōsentaneum. & l. si. C. de req. reis.
& per

& per Ioā. de Imo. in l. si finita. ff. de dā. inf. & l. cōsensu. §. si. ff. de app. & p. Cano. in d. cap. cuu parati. & cap. quoniam contra de proba.

In termino comparuit Sed Iaco - bus Petri.

Si agatur de iure publico, & de poena applicanda fisco, quilibet admittitur ad querelandum contra potestatem & eius officiales, vt not. glos. in l. iubemus. C. ad leg. iul. rep. & l. ii. ibi, a quocunque pulsate. C. vbi de rati. agi oportet. possunt tamen contra personas talium querelantiū opponi exceptiones, que possunt opponi contra personas accusatorum, de quibus per Bal. in rubr. & l. i. per totum. C. qui accu. non pos. Item admittitur ad querelandum quilibet pro interesse proprio, qui prosequitur suam vel suorum iniuriam. Et tunc non potest opponi exceptio contra personam querelantis. l. ii. & ibi not. ff. de accu. & l. de crimine. C. qui accuar. non pos. & in Speculator. de accusatore, in fin. Et an & quando potestas, & iudex teneatur, si tortus moritur in tortura? Pro declaratione istius primę quærele, vide plura supra in versu. item in eo quod fecerunt plures cap. versu. qd autem si potestas.

CORAM nobis, Quiriacho de Ancona.

Ista querela continet plura contra iustitiam, videlicet, capturam, detentionē carcerationem, membri debilitationem, & torturam non data copia indiciorum reo, propter quę omnia tenetur potestas & iudex ciuilitur parti læsę actione iniuriarum ad interessē, secundum Bal. C. de pœna iud. qui ma. iud. super rub. & not. glos. in l. ii. §. fin. ff. quis cau. & de iniur. l. iniuriarum æstimatio. & dixi supra in glo. item quod fecit plures cap.

Item tenetur criminaliter ad poenā statuti, vbi statutum loquitur, vel arbitrio iudicis, vbi non loquitur, vel similitudine supplicii, vbi sine iudicis mandato cap. innocentes, secundum Bal. in l. si. C. de hisque latro. & dixi in d. versu.

216 §. Sed quomodo possunt ciuilis & criminalis actio in eodem libello cumulari, cum vna alteri præiudicet. l. i. C. quando ciui. acti. cri. præiu. Respōdeo secūdu Bal. in q. conā filio q. incipit, Præsupposito

statuto de inquisitione quod licet regulariter ciuilis & criminalis non possunt cumulari tamen fallit in iudicio syndicatorum, in quo proceditur extraordinarie, nec curatur de apicibus iuris, sed pcedit inspecta veritate, & expeditur breuissimo tempore ex non scripto, vt in auth. de iud. §. necessitatis. & not. i. c. ii. de offic. iud. Vel dic secundum doct. in d. l. i. quod licet ciuilis & criminalis non possint eodem libello cumulari, tamen pōt pponi actio criminalis, & officio iudicis peti restitui damna, expensas, & interesse partis secundum Bart. in l. interdum. §. qui furem. ff. de furt. & Ang. in d. l. i. & l. qui de crimine. C. qui acc. non pos. & l. quod euitandi. C. de condi. ob causam. & l. medicus. ff. de var. & extraord. cog. & in aur. de man. princ. §. si delinquant. Quod sua det ratio breuitatis temporis syndicatorum vt in d. §. necessitatem. in auth. vt iud. sine quo. suf. & ita seruatur in practica, quia petitur reum criminaliter condemnari, & puniri ad poenam applicandam fisco, secundum formam iuris & statutorum, & ad damna, & expensas, & interesse partis, & restitutionis rerū ablatarum, vt no. in d. §. qui furem.

217 §. An autē in causa syndicatorum requiratur libelli oblatio, lit. contestata, & alia quę sunt de substantia iudicii, & processus qñ proceditur super querelis contra potestatem & officiales porrectis? Dic qd vbi per statuta est data forma, illa est seruanda, per l. i. §. qui mandatā. & l. si pretor. ff. de off. eius cui mā. est iur. & i. c. i. et c. p̄terea de offic. deleg. Sed vbi forma nō est data, sed sūt electi syndici simpliciter ad syndicandū, debet forma iuris, cōis seruari. s. vt de libellus, lis cōtestetur, de calūnia iuretur, & alia fiāt, de quibus i. l. prolatā. C. de sēt. & i. c. qm cōtra de pbatō. alias nō valeret quod agitur. l. i. & ibi no. C. vt omnes tam ciui. quā milit. & ita tenet Bald. in dict. §. proficisci. in. x. quest. Nec ob. d. §. necessitatem. in auth. vt iud. sine quo. suf. & glo. in d. l. penult. i. qui bus dicitur quod in syndicatoribus hodie non seruatur ordo iuris, quia illud verū quando potestas aufugit. & ite intelligitur quod ibi no. Ang. & Inn. in c. si de offi. iud. & in cle. saps. de verb. signifi. & not.

Amedei Tractatus

not. in auth. nisi breuiores. C. de sen. ex peri. recitandi.

218 ¶ Vel dic quod potest agi duplici via, vt dictum est. scilicet ciuilitur & criminaliter, nam super furtis & male ablatiis potest agi. lege iulia repe. vt l. lege iulia. in fin. ff. ad leg. iul. repe. potest etiam agi ciuilitur. l. i. & ii. & ibi not. eo. tit. licet vt plurimum agatur ciuilitur, non criminaliter, vt refert Franciscus. Accur. in dict. suo tractatu. in l. q. vt dixi. supra in ver. hæc est quedam inquisitio. ver. sed vbi per statuta. Sed si agatur criminaliter per accusationem, vel inquisitionem, eo casu quo potest inquiri, se per de iure communi est necessarius libellus. l. libellorum. in fi. ff. de accu. & d. l. i. in fi. ibi, accusatione super criminibus facta pro inscriptione libellorum. & in ca. qualiter & quando. de accu. & not. in l. ij. §. si publico. ff. de adult. Et idem si agatur ciuilitur, vt in auth. offeratur. C. de lit. contest. nisi sit causa leuis & parua, vt in d. aut. nisi breuiores. & in d. §. necessitatem. etiam si agatur criminaliter. l. leuia. & ibi not. ff. de accu. Et eo casu poterunt syndicatores summatim interrogare de negotio de quo agitur. l. vbi cunque. ff. de inter. actio. & si officiales confitentur, mandant restitui id de quo facta est confessio, quia confessus habetur pro iudicato. l. i. C. de confes. & l. proinde. §. i. ff. ad l. Aquil. & dixi. supra in ver. hæc est quedam inquisitio. ver. & ibi per statuta

219 ¶ Aduerte tamen singulariter ad vnu quod acta in syndicato de iure communi debent scribi a notariis syndicorum gratis, & sine expensa, vt not. in d. §. necessitatem. & firmat Franciscus. Accur. in d. tractatu. ver. item queritur quando aliquis.

An autem publicatio attestacionum sit necessaria & de substantia. gloss. tener quod sic, in l. prolatam. C. de senten. quod habet locum etiam si procedatur summarie & sine figura iudicij, vt in c. fi. a contrario sensu, de hære. in vj. & ponit Bar. in extrauaganti, ad reprimen. in verbo, sine figura iudicij. Quod intellige verum si is contra quem producuntur, hoc petit, alias attestaciones semper sunt notæ iudici, ideo non est necessaria publicatio, si non petitur, vt in c. qualiter & quando. el. ii. de accusatio. & in c. secundo eod. titulo. libr. vj.

220 ¶ Item si petitur copia attestacionum debet dari, vt pars possit sed defendere, & si denegatur, potest appellari, vt est text. cum gl. i. d. c. qualiter & quando. Et quia dixi supra quod in ea syndicatus non potest procedi diebus feriatis in honorem Dei, per text. in l. dies festos. C. de feriis. & in c. fi. eo. tit. Sed per statuta communiter prouideretur, quod procedatur etiam diebus feriatis in honorem Dei. & ita seruatur in practica, de iure communi non posset procedi.

Postremo, quia dicitur iu supradicta quærela, quod dominus patras fecit ipsum Quiria cum torqueri sine iudiciis, & denegata copia indiciorum. Est uidendum quid sit indicium, unde dicatur, an possit procedi contra aliquem sine iudiciis. Et an sit dada copia indiciorum. Quæ sint indicia sufficientia ad torturam, & qualiter indicia probentur.

221 ¶ Quod ad primum respondeo secundum doct. quod cum de iudicio non potest dari determinata doctrina, non potest recte diffiniri, sed remittitur arbitrio recti & boni iudicis, qui iudicabit iudicium sufficiens, & non sufficiens etiam ex tribus ex qualitate personæ, & qualitate delicti, & demonstrationibus, seu aliis presumptionibus occurrentibus, secundum Bar. in l. fi. ff. de questio. alleg. l. iiii. §. tu magis. & §. eiusdem. ff. de test. Sed et al. in l. ea quidem. C. de accu. distinguendo dixit quod duplex est iudicium, semiplenum, & plenum. Semiplenum est presumptio fortiter mouens animum, ad aliquid credendum, vel non credendum, vt not. in l. probatio. ff. de proba. Plenum iudicium est demonstratio rei per signa sufficientia, per quæ animus in aliquo tamquam existenti vero quæscit, & plus inuestigare non curat, tu not. in l. indicia. C. de re iud.

Et de iudicio ab iudico iudicas, id est iudicium. i. demonstratiuum ad inueniendum veritatem. l. adultera. C. de adul. & l. solent. ff. de prescrip. ver.

222 ¶ Quo ad tertium respondeo quod sine iudiciis non potest procedi contra aliquem, ad aliquem actum capture personæ, vel tormentorum, vel formationis inquisitionis, vt not. Bar. in l. i. & l. de minore. §. tormentata. ff. de quest. & l. fin. eo. tit. & Ang. in l. si vacantia. C. de bon. vac. lib. x. & cap. qualiter & quando & c. inquisitionis. & ibi plene per Innocentium. & Ioan. And. & cano. de accu.

Quod

Quod limita secundum Bald. in l. nullus. C. ad leg. iul. maie. nisi inquisitio fiat de conscientia principis vel alterius regentis civitatem, qui habetur loco principis. secundum Bald. in l. hostes. ff. de cap. & not. glos. in l. Cyn. in l. fin. C. de præscip. long. temp. quia conscientia principis, vel alterius regentis loco principis, supplet omnem defectum solemnitaris, & procedit inquisitio sine iudiciis secundum Bald. in d. l. nullus. per illum text.

223 ¶ Alias regulariter inquisitio sine iudiciis, vel fama publica non tenet. ut est text. in d. c. qualiter & quando & c. verum si reus opponit, si vero reus non opponit tenet inquisitio & protestus. ut est casus in c. fin. de accu. lib. vj.

Et si formatur inquisitio sine iudiciis, & reus in tormentis confitetur & postea ratificat. non potest ex tali confessione etiam per intervallum facta post tormenta condemnari, ut est casus sing. in l. pen. & ibi per Bart. ff. de quæst. Secus si sponte confitetur ibi sine tortura præcedente quia tunc tenet confessio sine iudiciis. ut est text. in c. fina. & ibi not. de accu. lib. vj.

Quoad quartum dic, quod regulariter debet dari reo copia indiciorum. ut not. doct. & ibi glos. & Bartol. in l. custodias. ff. de pub. iudi. & Innoc. in d. c. qualiter & quando. Si tamen non fuerit data copia, non vitiatur processus. secundum Bartol. in d. l. custodias. arg. l. ij. & ibi no. C. de sentent. ad syll. lib. x. quod verum si non petatur. Sed si non datur reo postulanti, & ulterius procedatur, non valet processus ipso iure. ut not. in d. c. qualiter & quando. & c. inquisitionis de accu. hoc tamen fallit in tribus casibus. secundum Angel. in l. si vacatia post formam specialis inquisitionis quo ad personas, & delicta.

224 ¶ Primus est quando ex forma statuti inquisitio est remedium ordinarium, quia statutum dicit, quod iudex possit inquirere de omnibus criminibus & delictis quia tunc non est danda copia famæ, & aliorum indiciorum, secundum eum, alias sic, ubi proceditur de iure communi secundum regulas Bartol. in l. ij. §. si publico. ff. de adulteriis, quia tunc reo petente est danda copia, alias non teneret inquisitio, nec processus.

Secundus casus est, quando iudex procedit ad inquisitionem ex mero officio & non ad quærelam alterius, quia tunc non est danda copia, secundum Anton. de Butr. in d. cap. qualiter & quando.

Tertius casus est quando procedit ad denunciationem syndici vel officialis. quia tunc non est danda copia famæ. secundum Angel. in d. l. si vacatia. sed aliorum indiciorum bene est danda, ita intelligit Bartol. in d. l. custodias. & d. §. si publico. secundum Angel. de Aret. in dict. versicul. fama publica.

225 ¶ Quarto esset videndum, quæ sint indicia sufficientia ad torturam? Respondeo secundum Bartol. & doct. in d. l. fin. & l. j. §. ij. & l. maritus. §. pe. ff. de quæstio. quod hoc residet in pectore iudicis, possunt enim esse plura indicia adeo levia, quod non sufficiunt, & potest esse vnum solum indicium adeo virgens & manifestum, quod sufficit, puta si vnus testis bonæ famæ deponit quod vidit maleficio committi, potest reus poni ad torturam. secundum Bartol. in d. l. fin. & l. si quis alicui. & ibi glos. & doct. C. de adultr. idem si iuuenis sit inuentus in domo pulchræ iuenculæ præsumitur stuprator, vel adulterium commisisse. secundum Bal. in l. si. ff. de hære. insti. Vel reperitur homo occisus & aliquis prope eum cum cultelo euaginato, aut sanguinolento, est contra eum sufficiens & manifestum indicium. secundum Bart. in l. ij. in princ. ff. de furt. Item si fuit visus ad menare, licet non fuit visus percutere, vel fuit visus aufugere, & est fama quod erat inimicus. ista sufficiunt ad torturam, non tamen ad condemnationem. ut firmat Io. And. in addit. Spec. in tit. de probat. §. j. ver. xij. & Io. de Imo. in l. fin. ff. de hæred. insti.

226 ¶ Inuestigare etiam debet bonus iudex quo vultu, qua fronte, & quo pallore reus inquisitus respondeat. l. de minore. §. tormenta ff. de quæstio. item cuius vitæ, & cuius famæ. ut ibi not. Bart. & an sit consuetus talia facere, vel non. l. de sortorem. §. his, qui. ff. de re milit. Itē si inquisitus habet malas conuersationes quia ex mala conuersatione quis efficitur malus. ut est text. in l. ædiles. §. Pedus. ff. de ædil. edict. Item si fuit conuersatus in loco, ma-

xime

Amèdei Tractatus

zime tempore commissi delicti. l. fina. C. si
mā. ita fue. ali. & ponit Bar. in d. l. si. ff. de qō.

Qualiter autem probetur indicium, dic
quod si testis non deponit directe super male
ficio, de quo queritur, debet probari ad mi
nus per duos testes, secundum Bartol. in l. si.
& not. glo. & doc. in l. si. C. famil. erciscun. pu
ta, quia dicunt vidisse Titium prope domum
in qua fuit factum furtum de nocte. Sed si de
ponit super maleficio, puta, quia dicit testis,
quod vidit Titium vulnerantem Gaium, suf
ficit vnus testis, vt not. glo. & docto. in d. l. si
quis alicui. Quod est verum, intellige reo ci
tato ad videndum iuramenta talium testium
alias non præiudicat reo, nec probatur indi
cium, secundum Bar. in d. l. si quis alicui. &
ideo testes examinati super inquisitione ge
nerali non præiudicant malefactori contra
quem postea specialiter inquiritur, si nō fuit
citatus. C. de testa. l. si quando. & Bartol. po
nit in d. l. si. ff. de questio. Cetera autem ad
materiam indiciorum vide ibi plene per eum
& per Ange. de Are. super verbo, fama publi
ca. Et de fama, vide plene vt dixi supra, super
verbo fama publica.

Item qualiter probetur tortura, & plura cir
ca torturam? vide supra in capitul. item in eo
quod fecerunt plures capi.

227 ¶ Poena † debilitationis membri occasione
torturæ imponi debet secundum formā sta
tuti, quo ad poenam communis. Et quo ad
partem imponitur poena iuris communis,
quæ est ratione iniuriæ illatæ, quantum iudi
ci æquum videbitur. Et ad interesse expen
sarum factarum in medicis, & medicinis, &
operarum, quibus offensus caruit & caritu
rus est dicta occasione, vt est text. in tit. de
oblig. quæ ex quasi delict. §. ob hominē vero.

*Coram nobis dominus Syndicus agit, vti syn
dicus communis.*

Pro declaratione istius petitionis vide su
pra in c. item quod dicti milites vero caueant
& prudenter attendant.

*Coram vobis agit dictus Syndicus: quia
condemnauerit.*

Qua poena punitur potestas, & collateralis
qui condemnauerunt innocentem, vel absol
uerunt nocentem, vide plene supra in c. item
in eo quod plures condemnauerunt.

*Coram nobis agit dictus Syndicus: quia per
baratariam absoluerit.*

Require quid sit barataria, & vnde dicatur
& de poena committentis baratariam, & qua

liter probetur vide supra in c. item quod di
ctus do. Ioannes & eius officiales plures bara
tarias commiserunt. Item si vis scire quando
per dolum & quando per imperitiam tuler
unt iniquam sententiā, & plures alias que
stiones ad materiam facientes, vide plenissi
me supra in capitul. item quod plures con
demnauerunt innocentes.

*Supra scripti domini Syndici decreuerunt
dictis procuracionibus, copias dictarum
querelarum.*

228 ¶ Copia libelli in ordinarijs est danda ex
pensis actoris, vt in authen. offeratur. C. de li
tis contestatio. sed in hoc iudicio syndicus
& alijs summarijs debet dari expensis peten
tis. & idem in alijs actionibus. sufficit enim
quod petenti fiat copia describendi l. j. §. edē
da. ff. de edend. & not. gloss. in dict. authenti.
offeratur. & ibi dicit Bartolus, quod in hoc
est seruandus mos curiarum. Sed vbi petitur
copia mandati, debet dari expensis procura
toris, ne ex interuentu procuratoris conditio
aduersarij fiat deterior, quam si dominus per
se litigaret. l. ij. §. defendi. ff. ex quib. causis in
pos. ea. Et idem si sit opus mittere ad domi
num absentem pro aliqua responsione fieti
da capitulis, vel aliqua declaratione, quia de
bet mitti expensis procuratoris, secundum
Bartolum in d. §. defendi. Tene menti.

Comparuerūt dicti procuratores in termino.

Litis contestatio regulariter fit per peti
tio nem & responsionem. Si in responsione non
fit protestatio, quod non animo litem conte
standi. l. j. C. de litis contestatione. & in capi
vnic. eodem titul. Si tamen apponitur dicta
protestatio, nunquā per talem responsionē
inducitur litis contestatio, vt est gloss. notab.
quam communiter sequuntur Doctores in
d. l. j. C. de litis contestatio. erit ergo reme
dium, vt iudex mandet pure & simpliciter li
tem contestari, & reo recusante in contuma
ciam fiet immisio in possessionem ex primo
& secundo decreto, vt not. gloss. Barto. & do
cto. in l. consentaneum. C. quomodo & quā
do iudex.

An autem in causa syndicus requiratur li
tis contestatio, vide supra in declaratione pri
mæ petitionis productæ per syndicum com
munis. vers. si autem in causa syndicus.

*Qui domini syndici statuerunt in terminum
trium dierum ad probandum.*

229 ¶ Terminus etiam ad probandum in du
bio est peremptorius. l. fin. & l. oratione. §. fi.
ff. de

ff. de furt. & l. j. in fin. C. de dila. & multo fortius si assignatur ad probandum & probatum habendum, ideo post lapsum termini non ad mittitur probatio, vt i. c. pastoralis. de except. et no. Bar. in l. si finita. §. Iulianus. ff. de damn. infect. & in dict. l. fin. ff. de ser. & l. mancipiorum. ff. de optio. lega.

In termino comparuerunt procuratores dictorum officialium, & accusauerunt conuentionem.

Etiam post terminum admittitur actor vel reus ad aliquid faciendum vel producendum si parti aduersæ nihil deperijt, secundum glo. Cyn. & Docto. in l. ea. C. qui accu. non poss. & Dyn. in capitul. indultum de regul. iur. in vj. Sed Bar. in l. fin. ff. de ser. dixit contrarium quia terminus est peremptorius. dict. l. si. nisi producat iuret de nouo ad eius notitiam peruenisse id, quod intendit producere, vt est textus in d. cap. pastoralis. de exceptionib.

Supra scripti domini syndici commiserunt Zambio publico nuncio quod citet & requirat infra scriptos testes quatenus prima die in certis compareant & comparere debeant coram dictis dominis syndicis ad iurandum, & testimonium veritatis prebendum super dicta inquisitione generali, omni meliori modo, &c.

¶ Nomina testium sunt ista videlicet,

Antonius Bartholomæi,
Iacobus Petri Ioannis,
Ser Ioannes Antonij,
Ser Dominicus Nicolai,
Ser Ioannes ser Iacobi.

de Ancona

Qui testes omnes comparuerunt in termino citationis coram dictis dominis syndicis. Et ad ipsorum dominorum syndicorum delationem iurauerunt dicere veritatem super dicta inquisitione, remotis pretio, amore & timore & omni alia humana gratia.

230 ¶ Qui Antonius iuratus vt supra, & examinatus per dictos dominos syndicos, interrogatus super dicta inquisitione generali & contentis in ea suo iuramento testificando dixit, nihil scire. Interrogatus de fama publica si est publica vox, & fama in dicta ciuitate, quod dictus olim potestas, iudices, milites, socij, officiales, & familiares commiserunt, vel omiserunt contenta in singulis capitulis dictæ inquisitionis, vel aliquid prædictorum, singula singulis referendo, suo iuramento dixit, ni-

hil scire de aliquo delicto, vel infamia dicti olim potestatis, suorum officialium, & familiarum sed potius auduisse eos fuisse diligentes in exercendo eorum officia, & ita fuit & est publica vox, & fama apud maiorem partem eorum qui eos cognouerunt, & viderunt in dicta ciuitate. In causa sciētiae dixit, sepe conuersatus fuit in palatio, & curia dicti olim potestatis, & vidit eos diligenter exercere eorum officia, singula singulis referendo. Et ita audiuit publice dici, & est publica vox & fama in dicta ciuitate apud maiorem partem cognoscentium eos.

Interrogatus de loco, dixit, in diuersis locis dictæ ciuitatis, præsertim in curia, & palatio habitationis dicti olim potestatis. Interrogatus de tempore, dixit, pluribus & diuersis diebus durante tempore dicti officij. Interrogatus de presentibus, dixit, de se teste, superscriptis Iacobo ser Ioann. & ser Dominico, & pluribus alijs ciuib. & incolis dictæ ciuitatis. Super generalibus rite & recte respondit.

231 ¶ Ser I Ioannes Antonij alter testis iuratus & examinatus per dictos dominos syndicos suo iuramento, dixit nihil scire de contentis in dicta inquisitione. Et quod durante tempore administrationis officij dicti olim potestatis, & suorum officialium, fuit notarius actorum & causarum ciuiliū.

Et continuo conuersatus est in curia & in palatio habitationis dicti olim potestatis & officialium, vidit eos diligenter & sollicite exercere eorum officia, singula singulis referendo, & ita fuit & est publica vox, & fama in dicta ciuitate apud maiorem partem personarum, & hominum cognoscentium eos.

Ser Dominicus Nicolai de Ancona alter testis iuratus & examinatus, vt supra suo iuramento testificando dixit hoc scire, videlicet, quod ipse testis vna cum ser Ioannis supra scripto durante tempore, officij dicti olim potestatis fuit notarius actorum ad ciuilia, & vidit dictum olim potestatem, & iudices ministrare iusticiam petentibus, & alios officiales sollicite, & diligenter exercere eorum officia, singula singulis referendo, & ita fuit & est publica vox & fama apud maiorem partem hominum, & personarum cognoscentium eos in ciuitate prædicta. Et idem in effectu deposuerunt & dixerunt superscripti Iacobus & ser Ioannes, licet per diuersa verba idem importantia.

¶ Qui domini syndici monuerunt partes ad audiendum sententiam.

Hæc

Amedei Tractatus

232 ¶ Hec ¶ monitio iudicis habet vim citationis peremptoriae, ut est casus singu. & ibi gl. & doc. in l. ii. quomodo & quando iud. alijs si iudex fecit citari partem ad audiendum sententiam, non intelligitur citatio peremptoria, nisi expressè dicatur in citatione, ut no. in dict. l. ii. & Bart. in extrauag. ad reprimen. in verbo, per nuntium. & si fiat citatio ad audiendum iudicis voluntatem, si dicatur peremptorie, non tenet, nisi expressè dicatur, ad audiendum sententiam, ut no. in l. peremptorio. ff. de iud. & in c. cōsuluit. de offi. delega. & est tex. in clem. saxe. in verbo, citatis ad id partibus. de verbo. signifi. Et aduerte, quia citatio fieri debet ad certum diem, & horam, & ad certum actum, alijs non tenet, nec potest fieri in eo termino alius actus, ut est casus nota. in l. aut qui aliter. §. i. ff. quod vi aut clam. Quod est verum de iure civili, sed de iure canonico si dies non apponitur in citatione, debet citatus comparere quam primum potest, ut in c. cum parati de appel. & ibi nora.

Item aduerte & not. quod ultima hora instantie iudex potest ferre sententiam etiam parte non citata, ut dixit singulariter Bar. in l. Seius & Augerius. ff. Falci. quia intelligitur ea hora citatus à lege, vel statuto, tene menti perpetuo.

233 ¶ Postremo ¶ aduerte, quod In casu nostro citatio, vel monitio non videtur fuisse necessaria propter monitionem quam fecerunt syndici in responsione inquisitionis, & licentie quam dederunt officiales procedendi usque ad sententiam inclusiue, ut dictum fuit supra. in ver. supradict. domini syndici mouerunt, &c. & dicti officiales dederunt licentiam, &c. & ponit Bar. in l. is qui reus. ff. de pub. iud. & in l. si finita. §. l. iulia. ff. de dam. infect. & in l. post edictum. ff. de iudi. Requiritur tamē ex forma statuti, vel de consuetudine, & ante prolationem sententie conuocetur consilium sono campanae & voce praeconis ad audiendum ferri sententiam. & hoc debet apparere in actus. l. ii. ff. de decret. ab odi. fac. Ad hoc ut volentes appellare pro interesse reipublicae, vel condemnati non possint praetendere ignorantiam, iuxta nota in auth. si omnes. C. si ab hære. se absti. Et aduerte, quia pro par

te syndici communis, & particularium personarum querelantium, nihil est probatum de contentis in dicta inquisitione & querelis contra dictos officiales, sententia debet ferri absolutoria, etiam si pro parte ipsorum officialium nihil esset probatum de eorum diligentia. C. de edend. d. l. qui accusare. & in c. cum in ecclesia. de causa posses. & proprietate.

In dei nomine amen. hac est quedam sententia absolutoria lata per suprascriptos syndicos, &c.

Nos Antonius, Petrus & Quiriacus, syndici suprascripti, electi & deputati per magnificum comune Anconae ad syndicanandum magnificum militem dominum Ioannem olim potestatem, & alios supradictos collaterales, iudices, officiales, & familiam, sedentes pro tribunali. &c.

SALVO semper & reseruato, &c.

DOMINVM Ioannem de Magalotis olim potestatem, dominum Senensē collaterale, dominum Marthaeu de Truio iudicem maleficiorum &c. Et describantur singuli cum toto tenore inquisitionis, de qua supra in principio.

234 ¶ Et quia non constat nobis praedictos dominum Ioannem collaterale, iudicē, officiales, & familiam non fore culpabiles de contentis in dicta inquisitione, & querelis contra eos productis, tam per negationem ipsorum in iudicio coram nobis legitime factam, quam per testes per nos examinatos de innocentia dictorum officialium per publicam vocem & famam deponentes.

Idcirco praedictos,

Dominum Ioannem,

Collateralem,

Iudicem officiales,

Et familiam,

Ab omnibus & singulis in dicta inquisitione & querelis contentis absoluiamus & liberamus, & pro absolutis & liberatis haberi volumus, & mandamus omni meliori modo via iure & forma, quibus magis & melius de iure possumus & debemus.

Lata data &c. presentibus Fabritio Bartholomei & Ioanne Francisci de Ancona ad praedicta habitis, vocatis, & rogatis, & presentibus dicto domino Ioannis & alijs

alijs officialibus & acceptantibus &c.

Et presente dicto syndico communis, & viva voce appellante reseruat si bi iure appellandi in scriptis omni meliori modo &c.

De virtute dictę clausule, omni meliori modo &c. vide per domi. Ioannem de Imol. in l. si cum nulla. ff. de re iudicata, & quid importat alia clausula supra posita quę communiter consuevit apponi in sententijs criminalibus, saluo semper & reseruat, &c. Bart. in l. iudex postquam. ff. de re iudicata. & in l. i. §. i. ff. ad Turpilianum. & Bald. in l. non dubium. C. de leg. & in §. quibus. in prima constitutio- ne Codicis, & in l. cōsentaneū. C. quomo- do & quando iudex. & Doctor. in dicta l.

23 § iudex postquam t̄ cōmuniter conclu- dunt quod si apponatur ante verbum, condemnamus, & ante tenorem in- quisi- tionis, prout consuevit ut fieri in pra- ctica est magnę importantię, quia per il- lam iudex declarat intentionē suam, qđ non intendit imponere maiorem, vel mi- norem penā, quā imponatur pro eo de- licto per statutū, vel ius cōmune. & quā- vis in sententia exprimat̄ pena pecu- niaria maior vel minor, iudex virtute di- ctę clausulę excusatur, quia non inten- dit recedere a pena legis vel statuti. & actus agentū non operantur ultra eorū intentionem. l. non omnis in principio. ff. si certum petatur. & in d. l. i. §. i. ff. ad Turpilianum.

Quod procedit & habet locum in pœ- nis merē pecuniarijs, sed si pœna esset cor- poralis seu corporis afflictiva, & iudex modum excederet condemnando & exe- quendo pœnam maiorem vel minorem, quā imponatur per statutum, vel per ius cōmune, tunc iudex virtute dictę clausu- lę non excusaretur, cum per executionē iam factam dicta clausula nihil operetur. l. si quis provocacione. C. de appellatio. q̄a facta non possunt haberi pro infectis. in libello. §. facta ff. de capti.

Itē si dicta clausula apponeretur post verbum, condemnamus, nihil operatur, quia iudex post latam sententiā seu post verbum condemnamus, vel absolvimus bene vel male functus est officio suo. d. l. iudex postquam. ff. de re iudi.

236 ¶ An autem a sententia lata cōtra po- testatē & eius officiales & familiā possit appellari, & ad quē? Dic de iure cōmuni si condēnantur criminaliter de delictis circa officiū & occasione officij, nō pos- sunt appellare. l. nullus. iunct. gl. C. quā. appel. & in Specul. de appel. §. in quibus. ver. tertio nō licet secus si ciuilit̄ vel ē criminaliter pro delictis non pertinētib. ad officiū, puta, p̄ adulterio, furto, & ho- micidio, vel alio delicto extra officiū, quia tūc de iure communi poterunt appella- re, ut probant tex. in d. l. nulli. ver. in eo tantūmodo negotio iunct. gl. ibi nā de a- dulterio, vel simili tunc stabo legi supe- riori, &c. & ita intelligitur ibi Bart. vbi ē subdit, quod illa l. nulli. quę prohibet of- ficiales appellare. non loquitur in senten- tia lata contra eos per syndicatores, sed quando nuntius, notarius, vel assessor cō- demnatur ab illo iudice, cuiuserāt officia- les, q̄a non pręsumitur, q̄ talis iudex se- rat contra eos sententiā iniquā, nisi cla- rē reperisset delictum cōmissum. ista fuit opi. Plac. quā refert Azo in sum. quo ap- nō reci. ita intelligit eam gl. in c. nulli. ii. q. i. ibi d. l. est canonizata. Sed Bald. post Iac. But. intelligit illā in officiali nō ha- bēte iurisdictionē, qui male gessit officiū suū, & fuit cōiunctus & cōdemnatus. con- cor. l. abstinendum eo. ti. Alij intelligunt d. l. magis rigorosē & male, secundū Bal. ibi ut loquatur de condemnatis ex gestis in officio iurisdictionali, q̄a ex quo sunt condēnati, est pręsumptio iuris contra eos, quod deliquerint, ideo nō appellāt. secundum Cyn. Sed minus rigorose con- tra omnem æquiratem intelligunt illam legem, secundum Bald. ibi ideo adheret primę lect. Bart. alleg. l. minoribus. C. de his quib. ut indig. Sed lect. & intellectus Bart. & gloss. magis conuenit illi literę.

237 ¶ Aduerte tamē, quia licet de iure cō- muni dicto casu prohibeantur appella- re, non tamen prohibentur supplicare & per supplicationē ad superiorem re- currere, quia vbi est prohibita appella- tio, non tamen est prohibita supplica- tio. l. i. & auth. quę supplicatio. C. quan- lib. prin. da. & ibi no.

Et quando licet appellare, causa appel- lationis de iure communi debet tractari

in

Amedei Tractatus

in loco, & coram superiore loci ad ministrari officij. l. i. C. ubi de rat. agi oportet. & no. glos. in l. i. C. ad leg. lul. repe.

Aduerte tamen, quia communiter ubi que vidi statuta generaliter disponentia, quod a sententia syndicatorum potestas, & eius familia non possit appellare, sed teneat illi acquiescere, & seruare sub certa pena, & ita cōiter scribit in capitulis, quod mittuntur in electione. An tunc potestas poterit non obstante statuto & cap. appellare? Et videtur prima facie, quod tale statutum non valet, & quod possit appellare, quia solus princeps potest tollere appellationem. lib. i. §. ff. a quib. ap. non licet. & maxime si populus ita statuens non habet iurisdictionem in causis appellationum, quia non potest per statutum impediri iurisdicō superioris. c. ii. de maio. & obed. l. nam magistratus. ff. de arbi. & l. ille a quo. §. tēptiū. ff. ad Treb. & idem si habet solū primam appellationem, quia impediēdo primā, impediret secundam, quæ deuolui debet ad superiorem, argu. 238 l. oratio. ff. de spons. ¶ Quod maxime procedit de iure ciuili, secundū quod non potest appellari ad principem omnis medijs. l. i. §. si quis & l. Imperatore. & ff. de appella. & idem si per statutum prohibetur secunda appellatio, quæ deuoluit ad superiorem. d. l. ii. §. ff. a quib. ap. non licet. Quod procedit etiam de iure canonico, secundū quod potest appellari ad Papā omnis medijs. c. si duobus. & c. sollicitudine. de appellationibus. quia per tale statutum impeditur iurisdicō superioris, quod fieri non potest, ut d. c. ii. secus si omnis iurisdicō primæ & secundæ appellationis pertineret ad statuentes, quia tunc tale statutum valet. l. ii. §. exactis. ff. de origi. iur. Sed certe videtur, quod valeat omni casu, quia tale statutum non videtur factum in cōtemptum iurisdictionis superioris, cum de illo non faciat mentionem, argument. l. nonnumquam. ff. de condi. & demonstra. & l. expressa. ff. de reg. iur. pro quo facit, quia pacto priuatorum hoc fieri potest, quod non liceat appellare. l. fin. §. si. C. de tempo. appel. & l. tale pactum. §. qui puocauit. ff. de pactis. & l. i. §. si quis ante. ff. a quib. appella. non licet. ergo fortius per statutum, ut no. gl. C. de decre. decurio.

super rubri. lib. x. & l. nec pignus. §. priuatorum. ff. de regul. iur. præterea appellatio est de iure ciuili. l. ii. in princ. ff. de appellationibus. ideo potest per statutum & aliud ius ciuile prohiberi. & probatur instit. de iure na. gen. & ciuili. §. penulti. & ff. a quib. appel. non licet. per totum. l. i. & ii. & per totum. C. quor. appellation. non recip. Quod maxime videtur habere locum, ubi in capitulis quæ mittuntur cum electione hoc expresse dicitur, sicut vidi quasi in omnibus electionibus. mihi transmissis, quia tunc prohibetur appellatio, non solum, per statutum sed etiam per pactum & contractum arg. eorum quæ not. Dyn. in c. quod semel. de reg. iur. lib. vi. & per Barto. in l. omnes populi. ver. deinde quæritur utrum liceat facere statuta. ff. de instit. & iur. facit. l. sicut. C. de actionibus. & obligationibus. & l. ubi ita donatur. ff. de donationibus. caus. mort. ¶ Ideo ad tollendum omnem dubitationem cautela erit, quod potestas & officiales, qui iniuste fuerunt condemnati in syndicatu, recurrant ad remedium supplicationis, quia licet sit prohibita appellatio, non est prohibita supplicatio, ut d. authentic. quæ supplicatio. C. quand. libr. princip. da. & ita seruatur in practica in terris ecclesiæ.

EXPEDITA inquisitione & processu, & eius declaratione, ubi vidimus de quibus officiales teneantur, consequens est, ut videamus de eo quod octauo loco proposuimus, videlicet de quibus non teneantur quamuis prima facie teneri videantur.

De quibus officiales non teneantur.

¶ Et primo si ex forma statuti, vel recepti concessum est potestati, vel alteri officiali merum arbitrium, & denegauerit officium suum alicui, in eo, quod relidet in merito arbitrio. non dicitur grauare, ideo non tenetur in syndicatu, ut firmat sing. Inno. in c. fin. de feriis. pro quo videtur casus in l. videamus. §. pe. in fin. ff. de in. iuran. & not. Ang. in l. non quicquid. ff. de iudi. & Spec. in ti. de offic. iudic. §. deferuit. & no. in cle. si. de iudi. 240 ¶ Item si committitur ei, quod faciat ut sibi videbitur, quia non debet syndicari de eo, quod fecit, secundum Ioan. And. in cap. secundo. de iur. calum. in

in vi. in verbo videbitur. i. nouella. Secus si denegat illa, quæ consistunt in eius officio nobili, quia licet debeat misericorditer implorari, vt est glo. ff. de interrog. actio. super rubr. tamen si iudex denegat, dicitur grauare partem & tenetur parti ad interesse i. syndicato, vt firmat singulariter Barto. in l. i. §. permittitur. ff. de aqua quot. & est. Tene menti.

¶ Verum si datur arbitrio potestati, vel iudici contra turbantes statutu, poterit ex causa minuere poenam ordinariæ legis, vel statuti, quia forte turbatio non fuit ex ordine dato, sed inconlultu arg. l. hodie. ff. de poen. & ff. ad leg. Cor. de fican. l. iiii. §. leg. & l. si quis ingenuu. §. in ciuilib. de c. ideo nō tenetur in syndicato, secundum Bald. in d. §. proficisci. q. 26. vbi subdit, quod iudices debent cauere, ne sint minus gratiosi, etiam in arbitrijs argu. l. cum hi. §. si prator. ff. de transact. & not. Ioan. And. in c. i. de re iudic. in nouel. 10.

¶ Item si datu est arbitriu potestati procedendi s. m. æquitatē, non attento iuris rigore procedendo s. m. vigore di. & arbitrij nō facit litē suā, neq. tenetur in syndicato, quia abbreviatio instantiæ est æqua & fauorabilis, & eius prorelatio est rigorosa & odiosa nisi statuta terminū nimis breuē, q. tūc omne extremū est vitio sum, s. m. Bald. in d. tract. q. 20. alleg. l. ac. Bu. in l. pperandū. in princ. in noua lect. C. de iudi. facit. l. iudices. C. eo. ti.

Item nō tenet potestas de eo, qd. ha-

imo seruans incidit, in excommunicationē, vt in c. nouerunt. de sen. excom.

242 ¶ Itē si tulit sententiā iniquā a qua fuit appellatu, non tenetur appellatione pendente, nisi ad sumptus, litis quia pars poterit consequi interesse coram iudice appellationis, vt firmat idē Bald. in d. tract. q. xx. alleg. gloss. in l. i. ff. quod cuius. vniu. not. & Bar. in l. ex quibus. ff. de alie. iudi. mut. caus. s. per illum text. & per l. Marcellus. §. ex hoc edicto. ff. re ratā haberi.

¶ Similiter si tulit sententiā quæ est ipso iure nulla, non tenetur ex ipsa pronuntiatione sola nisi processerit ad executionem facti. l. pe. & ibi per Bart. ff. de var. & extra. cog. & firmat Baldus in dict. tract. in q. 21. & in l. si quis in conscribendo. C. de pact. & l. i. in fi. ff. quod quis iur.

¶ Sic etiā non tenetur, si facit executionem personalem, mittendo furē ad furcas. intra tempus appellandi, si fur erat confessus, & de crimine constabat, quia morte rei sententiā trāsit in re iudicatā, s. m. Bald. in dict. tra. q. 2. Secus si esset appellatum, quia tūc tenetur poena capitis, ac si occidisset innocentem, quia aufert ei defensionē legitimā. l. nō tantū. ff. de appel. & l. addictos. C. de appel. & ita dicit Bal. q. seruat consuetudo. Subdens quod nō potest appellationi renuntiari, etiam si sit confessus. d. l. nō tantū. & l. pactum inter hæredem. ff. de pact. & not. in l. i. ff. de fur. bal. Quod intellige verum nisi sit confessus & coniunctus, quia tunc nō auditur appellans. l. ii. C. quo app. nō re.

Vel nisi sit publicus & famosus fur, & latro. l. constitutionibus. ff. de ap. Vel nisi aliter provideatur per statuta, vt cōmuniter fieri consuevit, q. executiones non suspēdātur, ne delicta remaneant impunita. tenementi.

243 ¶ Sic etiam nō tenetur, si precedente famula publica, vel legitimis indicijs formabit inquisitionem contra aliquē, quē postea non repertū culpabilem absoluit. l. iustissimos. C. de offi. re. et. pro. quia nō debet erubescere, si id quod male inchoauit, non male diffinuit. l. destitisse. ff. de iudi. Secus si temere & sine indicijs inquisiuit, quia tunc licet inquisitū absoluat, tenebitur in syndicato ad expēsas. l. seueriter. C. de exco. tutor. & not. Bald.

Tract. de Syndic. K in

Amedei Tractatus

in d. tract. q. xvj. Et facit litē suā si tene-
re inquiri ad instantiā syndici, sicut qñ
motu proprio: fm Bal. in l. j. §. si præs.
ff. de magi. conue. quod no. & tene mēti.
¶ Item non tenetur, si ex causa trāsgre-
ditur poenā legis, vel statuti, licet iurauit
rit statuta seruare: iuxta not. in c. venien-
tes. de iureiur. cū forte trāsgrediendo id
fecit, propter quōd multorum salus pro-
curator. arg. l. pe. C. de fer. & l. si qs filio.
ff. de iniur. rup. irr. ve fa. testa. ita firmat
Bal. in d. tract. q. xi. alleg. Innoc. in c. j. de
consti. de quo late per Bar. & Doct. in d.
l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de infā. &
in l. si seuerior. C. ex qui. cau. inf. irro. Tu
vide Bal. in l. præs. C. de trans. ubi po-
nit an potestates terrarum possint remitte-
re & augere de poenis fiscalibus. Aduer-
te tamen, quia si statuto cauetur, q̄ pote-
stas teneatur in centū si cōdemnauit ali-
quē in plus quā debeat: tale statutū ha-
bet locum etiam si condemnat aliquē in-
debitē in tota summa, secundum Bart. in
l. si seruus. §. si ita scriptum. ff. de leg. j.

244 ¶ Item non tenetur si in leuibus, pro-
cedit de facto sine processu omittēdo for-
mam statuti, nec dicitur periurus, vt fir-
mat Bald. in d. §. proficisci. q. 33. alle. no.
per Bart. in l. leuia. ff. de accu. & l. fin. de
ventr. insp. ff. de condi. & demonstra. l.
quamuis. & l. cui de nō. ff. de edil. edi. Sed
in grauib. si dolo omittit formam sta-
tuti, tenetur, & est periurus, si culpa non
est periurus, sed tenetur in syndicato par-
ti ad interesse, si sine culpa, non punitur:
& eius factum tenet l. cum hi. §. eā. ff. de
transact. alias sequeretur q̄ omnes iudi-
ces essent periuri: quia raro est q̄ in ali-
quo non peccent, & periurium non com-
mittitur siue dolo: secundum Bal. in d. q.
& l. non videtur. §. qui iussu. ff. de reg. iur.
bene facit tex. in c. j. de re iud. lib. vj. Et
no. q̄ licet iudex sit in dolo, & periurus:
non tamen est infamis ipso iure, sed per
sentētiā, iuxta no. in l. Lucius. ff. de in-
fām. Non ob st. l. si quis maior. C. de tran-
sa. quia ibi speciale in periuro, qui iurauit
super contractu: ergo in contrarium est
fius commune. l. j. in si. ff. ad municip. ita
tenet Bald. in d. tract. q. xxxi.

¶ Item non tenetur si de facto per bu-
leram & sine processu facit solui aliquā

poenam quamuis iniuste: dum tamen di-
cta poena deueniat in commune: quia il-
le qui soluit, habet regressum contra cōe,
non contra officialem, vt est casus sing.
& ibi singulariter hoc tenet Bar. in l. ij. §.
graui. ff. de adm. rer. ad ciu. perti. & Ang.
in si. additionem quas fecit ad dictū tra-
ctatum Bald. in d. §. proficisci.

245 ¶ Item non tenetur si ex iusta & eui-
denti causa publicæ utilitatis non serua-
uit statuta, arg. l. rescripto. ff. de mune. &
hon. l. quāuis. ff. de in ius voc. & l. hoc edi-
cto. ff. de calum. arg. l. ita vulneratus. ibi,
multum enim. ff. ad leg. Aquil. & l. aut fa-
cta. in si. ff. de poen. & l. i. C. ad leg. iul. rep.
& l. qui cedem. ff. de fidei. & firmat Franc.
Accur. in d. tract.

¶ Similiter non tenetur iudex præs-tādo
authoritatē actui ipso iure nullo: secun-
dum Bal. in l. i. ff. de tut. & ratio. distrah.
¶ Item non tenetur miles socius, & alij
officiales, & familiares, de eo quod fece-
runt mandato potestatis, illicite & iniu-
ste, sed tenetur ipse potestas mādans. Ita
dicit Bal. in l. excusantur. & per hoc fuit
laceratus Florentiæ libellus contra mi-
licem datus, de eo, quod indebite fecerat
mandato executoris. Et simili modo fuit
delusus qui dedit petitionem contra mi-
licem in ciuitate Aſculi, tempore domi-
ni Antonii Bononienſis de Luca, qui ta-
cuit durante tempore quo potuerunt da-
ri petitiones, & post tempus dixit fecisse
mandato potestatis præsente potestate
& conficente, & quia terminus erat elap-
sus non potuit dare quærelam contra po-
testatem. Sed aduerte, quia Ang. in addi-
ad dictum tractatū, tenet cōtrariū. q. xix.
quia si miles videt mandatum iniustum,
nō debet exequi, vt est gl. in c. pastoralis.
Plus etiam dixit in addi. §. r. q. si officia-
les nō restitunt iudici iniusticiam facien-
ti, tenentur ipsi in syndicato. alleg. l. om-
nes. C. de decu. lib. x. subdit etiam in q.
lij. quod si potestas cogat iudices quod fe-
rant sententiam iniquam, tenetur poena
falsi, secundum Bart. in l. j. ff. de falsi. quod
no. Et tene menti.

246 ¶ Item non tenetur quando senten-
tia per eum lata reuocatur ex nouis pro-
bationibus factis in causa appellationis
quia tunc non dicitur iniuste iudicasse.

Simi-

¶ Similiter non tenetur, si detinuit aliquem in carceribus, vt manifestet socios criminis & mandatores, quia est iusta causa carcerandi ita dicit Bart. in l. iii. § diuus. & eodem modo non tenetur, si ponit eum ad torturam dicta occasione, secundum Ang. q. 59. Sic etiam non tenetur, si non seruat reformationem sibi non traditam in volumine statutorum in archiuo communis, secundum Ange. in aut. de consu. in fi.

¶ Item non tenetur, si recipit pro accusato vel inquisito fideiussores minus idoneos, si principalis inquisitus est idoneus secus si non est idoneus quia tunc tenetur, secundum Bal. in l. j. § magistratus. ff. de magi. conue. ita intelligit Bal. in auth. generaliter. C. de epis. & cler.

247 ¶ Simili modo non tenetur si fuit ab eius sententia appellatus, & appellationi expresse renuntiatum, secus si tacite per desertionem. vt dictum est supra. in ver. quod plures condemnauerunt.

¶ Item pro leuissima culpa non tenetur criminaliter, sed civiliter tantum. vt dictum fuit supra. in ver. non sederunt ad banchum iuris.

¶ Item non tenetur de fuga carcerati, si fecit eum poni in bano post fugam, quia non stat per eum, sed rem publicam cuius auctoritate positus est in bano, vt dictum est supra. in verb. item quod milites socii.

¶ Item non tenetur de eo, quod alicui facere denegauit, si ille cui fuit denegatum, æque bene potest ab alio iudice consequi. secundum Bart. in l. iiii. § si tamen vicinorum. de dam. infect.

¶ Similiter non syndcantur officiales de negligentia, nisi sit dissoluta & dolo proxima, ita seruat consuetudo, per quam officialibus multum fauetur, secundum Ang. in d. tractat. q. 60. quia inquisitio de negligentia dicitur scrupulosa, secundum eum. alle. l. si seruus veritus. ff. de rigore iuris debeat ita syndicari de negligentia omittendo, sicut de culpa in faciendo. l. incipia. C. de ser. fugit. & l. si quis in conscribendo. C. de pact. & iudices. C. de decu.

248 ¶ Item non tenetur si fecit decapitari homicidam, qui fecit homicidium in terra confederata illi, in qua officium exercet. non dubito. ff. de capt.

¶ Item non tenetur si per executionem sui officii accepit militem vel alium prouincialibus pro iustitia facienda dummodo offerat

mercedem pro vectura: alias tenetur si gratis accipiat. secundum Angel. in d. tracta. q. 66. & dictum est supra. in ver. item quod milites socii.

¶ Et similiter non tenetur si copulit priuatum ad vendendum terram, in qua eriguntur furcæ pro suspendendo latronem: quia in hoc versatur publica utilitas. secundum Io. And. in addi. Spec. in tit. de execu. senten. in prin.

¶ Item non tenetur si non condemnat victum victori in expensis quando non est petitum: vt est glo. sing. secundum d. Nico. de schis. in c. fi. in glo. fi. de rese.

¶ Item non tenetur iudex, si non audierit allegationes, quando est ipse peritus: quia non dicitur grauare partem: secundum Inno. in c. pastoralis. de cau. pos. & prop.

249 ¶ Similiter non tenetur, si cogit aliquam vilem personam ad exequendum sententiam in suspendendo, vel aliter occidendo malefactorem: vt in auth. de sanct. epis. § monachus. secundum Guli. Cy. Ray. & Bart. vt dictum est supra.

¶ Sic etiam non tenetur si petita restitutione per syndicum communis, addit penam condemnationi quam fecerat in minori quantitate quam deberet, quia errauerat. secundum Ang. in addi. 70.

¶ Item non tenetur, si facit relaxari carceratum, quem inuenit in carceribus & nescitur ex qua causa, facta prius proclamatione generali, quod si quis vult opponere, quare non debeat relaxari, compareat in termino: secundum Barto. in l. si quis uxori. § si fugitiuum. ff. de furt. & refert Ange. in d. addi.

¶ Simili modo non tenetur iudex, qui errauit ex rationabili causa. vt not. gloss. xii. q. iiii. c. temerarius.

¶ Item non tenetur, si non seruat constitutionem, quæ non est more ventium comprobata secundum Archi. iiii. distin. c. in multis legibus. Item non tenetur si non facit illud quod lex vel statutum reponit in sua potestate. secundum Bal. in l. non quicquid. ff. de iudi. Quod tamen videtur dubium: quia si statutum dicit, quod possit inquirere de delictis, & non inquit, tenetur.

250 ¶ Item non tenetur, si eius familia deliquit extra territorium, in quo exercet officium: secundum Bal. in l. executor. ff.

K 2 nau.

Amédei Tractatus

- nauc. cau. stab. sic et non tenetur si iuste iudicauerit, licet pars promiserit conseruare eum indemne, & non dicitur corruptus, cum ipsa iustitia ipsum conseruet, secundum Bar. in l. si quis uxori §. si fugitiuum. ff. de furt.
- ¶ Similiter non tenetur, si denegauit dare consilium sapientis, quod fuit peritum per calumniam euidentem, puta, in casu certo & non dubio, etiam si statutum dicat consilium dari debere, ut not. Bal. in l. j. in ff. de legib. Item non tenetur, si non seruauit statuta illicita, impossibilia, & libertati ecclesiasticæ contraria, nec est periuurus, licet generaliter iurauerit omnia statuta seruare. vide supra in verbo, item quod non iurauerunt. & no. in c. i. de iureiur. lib. vi.
- ¶ Item non tenetur qui condemnauit reum de cicatrice notoria, de qua constat per inspectionem oculorum, licet non adhibuerit medicos, quia non erant in loco illo, etiam si statutum dicat, quod non possit condemnare de cicatrice, nisi adhibitis medicis, secundum Bald. in l. j. C. ut que desint ad duo parti.
251. ¶ Item non tenetur, si talis sententiam die feriata in honorem Dei, vel pretextu testium non iuratorum, ubi statutum dat ei arbitrium quod non teneatur seruare solennitates legales, secundum Bart. in l. j. ff. de testamen. milit. Item non tenetur, si condemnauit pro insultu facto ad domum, eum qui insultauit filium ad domum patris, vel uxorem ad domum mariti, quia domus patris est domus filij, & domus mariti est uxoris, secundum Bald. in l. i. §. domini appellatione. ff. ad Sillan. no.
- ¶ Item non tenetur, si captum pro crimine & confessum, non solum facit poni in compedibus, sed in cippis & carenis. Et idem si non est confessus, si tamen est crimen graue respectu sui, vel respectu immunitatis eius, secus si crimen non sit graue, quia tunc sufficit ponere eum in carceribus. l. i. in §. fina. & l. confessus. §. diuus. ff. de custod. reor.
252. ¶ Item non tenetur ea poena qua tenetur fugiens de carcere, quando fugit per negligentia custodis. l. fina. ff. de custod. reor. Secus si dolo, quia tenetur eadem poena. l. ad commentariensem. C. de custod. reor. licet Bald. ibi dicat idem si culpa vel negligentia tene menti perpetuo.
- ¶ Item non tenetur, si in criminali eulie sententiam reo non citato, casus est sing. in l. quamuis indubitati. C. de adulte.
- ¶ Similiter non tenetur, si non conseruauit vestes damnati ad mortem sed fecit vendi, & pecunias conuerti in necessitatem sui officij, casus est sing. in l. diuus ff. de custodia reorum.
- ¶ Item non tenetur, si propter tumultum populi qui aliter sedari non poterat, fecit & accelerauit executionem personalem pendente dilatione. l. qui cedem. ff. de sica. dum tamen iuste, quia non debet contra iustitiam ad tumultum populi ad poenam personalem procedere, etiam si aliter sedari non posset, quia vanæ voces populi non sunt audiendæ, l. decurionum. C. de poenis. cuius contrarium fecit Pilatus contra Christum ad eum tumultum Iudeorum.
- ¶ Item non tenetur si pro causa criminali incipit captura secundum Bal. in l. conseruandum. C. quo & quando iud. & nota. in c. qualiter & quando. & in c. licet Heli. de accus.
253. ¶ Similiter modo non tenetur, si non admittit beneficium confessionis illi, qui primo negauit, licet postea confessus fuerit, secundum Bal. in l. j. C. de furt.
- ¶ Item non tenetur ex eo, quod retinuit concubinam in officio. l. j. ff. de concub. licet de iure ciuili non possit ibi capere uxorem. ff. de ritu nuptiarum. l. si quis officium.
- ¶ Item non tenentur officiales, qui concesserunt cardinali illum qui ducebatur ad mortem: quia cardinales habent ex priuilegio, ut possunt eum, qui ducitur ad mortem, liberare, sicut Bald. in l. addictos. C. de episc. aud. quod not. & tene menti.
- ¶ Item non tenetur, si carceratus in carcere seipsum occidit. ff. ad legem Aquil. l. quemadmodum. §. j. in fin. & l. fina. quod nota.
- ¶ Item non tenetur officialis & prepositus super aptandis stratis, si facit destrui domum priuati, ut fiat via pulchrior. tex. est in l. edificia C. de adu. priua.
254. ¶ Item non tenetur potestas in syndicato soluere salarium famulis qui recesserunt ante tempus, vel noluerunt seruire quia non debetur salarium, etiam pro tempore preterito: secundum Bald. in l. i. C. loca. ubi idem dicit in assessore & officiali. in l. eadem. C. loca.
- ¶ Item non tenetur si fuit aliquo tempore

pore absens cum licentia superioris: & debet habere salarium totius temporis secundum Bartol. in l. hac lege. C. de proxi. facro. scri. lib. xij.

Item non tenetur si labitur instantia, & non stetit per eum sed per partem, quia fuit negligens in interpellando iudicem. l. ij. C. de naufragi. ibi. si per negligentiam lib. xii. ff. quis ord. in bo. pos. serue ibi. ut singulos dies.

255 ¶ Item non tenetur, si tulit sententiam die feriata, quando eius iurisdicatio expirat. glo. est no. in cle. si. de iud.

Item non tenetur delegatus, si denegat de causa cognoscere: quia asserit se aliis impeditum, & creditur in simili verbo eius. ut est gl. no. in c. pastoralis. in gl. j. de offi. deleg. Admittitur tamen probatio in contrarium. ut est glo. sing. in l. optimam. C. de contrahē. & comit. sup. Sed si est delegatus iudex, & petitur reuocari ut sit testis in causa, non creditur simplici verbo, sed debet iurare illa de causa nihil scire, si vult iudicare. ut est gl. fin. in c. dilecto filio. de test.

Item non tenetur si incontinenti mulctauit litigatorem, qui ipsi iudici verbalē iniuriam intulit. secundum Dyn. in l. j. §. expilatores. ff. de effra. & expi.

Item non tenetur si debet tenere collatorem doctorem, qui amisit priuilegium: dumtamen probet hoc per testes.

256 ¶ Item non tenetur si mitius condemnauit in corpus militem, quam plebeum, & in pecunia mitius plebeum, quam militem, & mitius in corpus nobilem, quam ignorabile, & in pecunia durius. ut no. glo. in §. rusticus. de pac. Constā. col. x. & ibi Bal. quod miles non suspenditur pro eo delicto, quo plebeus. all. ff. de re milit. l. desertorē. §. poena militum.

Item non tenetur finito officio de eo quod promisit pro republica, vel pro communi durante officio pura, pro aptatione palatii: ut not. in l. si. ff. si quis cau. & l. sciendū. §. tutores. ff. q. satis. cog. & l. procurator qui pro euictione. ff. de proc. & l. cum post mortē. ff. de adm. tu. Quod no. quia dum fuisti de prioribus promissisti magistro Blasio de Pio sine mercede pro aptatione palatii: & quia non perfecit eo tempore, nunquam fuit tibi solum post finitum officium.

Insuper non tenetur si sine dolo & pro

imperitiam facit contra iustitiam de re leui, ubi lex vel statutum, aut rescriptum remittit eius conscientiam: ut not. gloss. in clement. j. de iure patro.

Vtrum offendens officiales in syndicato puniatur, ac si eos offendisset durante officio.

257 ¶ Nono principaliter est videndum, vtrum offendens officiales in syndicato, puniatur ac si offendisset durante officio, poena statuti loquentis de poena offendētis potestate & officiales. Bal. in d. §. pifici dicit, quod si offenda ratione precedētis officii, offendens punitur poena statuti. Sed Ludouic. de vrbe in l. si quis in graui §. de his. ff. ad fil. dicit se fortiter dubitare de eo quod Bald. dixit de offendente officialem in syndicato, quia qualitas adiuncta verbo debet intelligi secundum tempus verbi. l. in delictis §. si detract. ff. de nox. Ac vero dixit quod statutum puniens offendentē officialem, debet intelligi durante officio. non eo finito, quod tamen idem limitat, nisi offendatur tempore syndicatus, vel etiam finito syndicato intra illud modicum tempus, quod datur pro sarcinulis componendis: sicut dicimus in legatis. l. ii. §. legatis. vericulo plane. ff. de iudi.

Contra hanc decisionem facit text. in l. constitutum. ff. de testa. milit. ubi priuilegium quod datur militibus, tribunis non competit, nisi durante officio tribunatus, non post officium.

Officialis durante officio an reputetur ciuis.

258 ¶ An autem potestas & eius familia, durante officio syndicatus debeant reputari tanquam ciues illius ciuitatis, in qua officium gesserunt. Fran. Acc. in d. tract. ver. ite queritur an rector & eius familia, arguit primo quod non, cum statutum non comprehendat nisi subditos. l. j. & ibi not. C. de sum. trin. Sed isti non subditi: ergo & c. l. praeses. ff. de officio praesi.

Contrarium tamen determinauit, quia ciues dicuntur municipales, & eius municipii ciues. §. j. ff. ad municip. Sed rectores appellatur magistratus municipales. l. magistratus. eo. tit. ita firmat gl. de dom. Gallepiso praete Bononia: in l. j. C. de decu. lib. x.

K 3 Cau.

Amédei Tractatus

Cautelę ad detentionem officialium.

Postremo dicendum est de quibusdā cautelis adhibendis pro defensione potestatis & suorum officialium in syndicato. Et primum si fecerunt aliquem capere, cautela est quod in relaxatione faciant si bidari fideiussores de presentando toties quoties fuerit requisitus, per quem fideiussorem videtur approbare capturam, & confiteri se legitime captum, secundū Bar. in sua disputatione quę incipit, *Lapsus* quidam fuit captus.

259 ¶ Item si fecerunt aliquem capi & torqueri, cautela est quod faciant apparere in actis, quod fecerunt ipsum citari ad informandum curiam, & quod fuit contumax, & noluit comparere, quia contumax iuste capitur & torquetur secundū Angel. in l. iniuriam. §. si quis decreto. ff. de iniuriis.

Itē erit alia cautela, quod captus vel tortus describatur in testem in aliqua inquisitione, & eo nolente testificari super dicta inquisitione, vel vacillante, vel dicente se nihil scire, poterit iuste carcerare secundū Bald. in l. presbyteri. C. de episcop. & cleric. Caueat tamen iudex ne predicta faciat contra veritatem, quia licet per eas cautelas possit euadere iudicium poli, iuxta capitulum cum aterni. de sent. & re iud. lib. vi.

260 ¶ Item cautela erit quod potestas quę ex forma statuti vel electionis tenetur solvere poenam, aut exhibere officiale, vel familiarem delinquentem, quod faciat procedi per capitaneum, vel ipse formet processum, & ponat talem delinquentem, qui aufugit in banno, & non tenebitur in syndicato. Ita dicie nota. Bald. in l. si fideiussor. §. qui vero pro condemnato. ff. qui satisfdar. cogantur.

Erit etiam cautela alia, quod potestas vel officialis, qui incidit in aliquam poenam, quia fecit contra statutum, quod intra tempus querelandi faciat porrigi petitionem per aliquem amicum secretum, qui pręueniat alios volentes talem peti-

tionē porrigere super qua audiendus eris qui pręuenit, & ratione pręuentionis alii maliuoli excluduntur, vt not. in l. si seruus plurium. ff. de legatis i. Et deinde si ille, qui dedit querelam omittit eam probare, potestas vel officialis absoluitur. l. qui accusare. C. de eden. cum simil.

261 ¶ Item cautela erit si iudex condemnauit delinquentē in minori poena quam debuerat, quod durante officio faciat per syndicum communis peti restitutionem aduersus sententiam, & concessa restitutione suppleat debitum. argumē. l. pe. §. de qua. ff. de infra. & l. si quid erga. §. poena grauior. eo ti. & no. Bald. in suis conclusionibus. in verbo, poena. & ita dicit audiuisse a Barto. in voce. Alias iudex de iure communi, postquam tulit sententiam, non potest supplere, quia functus est officio suo. ff. de re iud. l. iudex postquam. tene menti dictas cautelas.

Sed tucior cautela & honorabilior quę possit adhiberi ad euadendum in syndicato. mi. Laurentij, quam ego semper seruauit, & honorem in omnibus magistratibus reportauit, quod quotidie de mane & sero sumpto prandio & cena, cum colateralibus, & officialibus processus pendentes in criminalibus, & civilibus reuideas, & examines, & in tuo bastardo loquid actum est, & quid superest ad agendum secundum formam legis municipalis, aut statutorum deficiente iure communi discutas, & procedas, & per notarium de causa rogatum describi facias. Et in cunctis agendis nil vendicet odium, nil suorum vsurpet, timor exulet, premium aut expectatio premij iustitiam non euerat. Sed stateram gesta in manibus, laceras appendas, ex quo libramine, vt in omnibus quę in causis agenda fuerint, pręsertim in concipiendis sententiis, prę oculis habeas solum Deum, iuxta capitulum cum aterni. de sent. & re iud. lib. vi. Et Deo propitio eris in syndicato securus, & reportabis in fine gloriam, & honorē.

F. I. N. I. S.

SINGVLARIS TRACTATVS IN MATERIA SYNDICATVS

Clariss. V.I. interpretis D. PARIDIS DE PVTEO

Neapolitani post primam eius perfun-
ctoriam compositionem,

A D. GABRIELE SARAYNA IVRISCONSULTO

Veronensi nuperrimè in ordinem digestus, ac innumera-
bilibus erroribus, repurgatus.

SUMMARIUM.

- 1 Ius idem sibi dici quod ipse alij. dixerit, non nisi cum ratione & aequitate statutum.
- 2 Vergilius Neapoli literis operam dedit.
- 3 Seneca dum Neapoli studiis vacaret à nobilibus derisus.
- 4 Neapolim antiquam matrem, & studij domum esse Federicus Imperator testatur.
- 5 Accursius Federici Imperatoris temporibus ius civile & l.ossis adornauit.
- 6 Civitas studij favore ex præscriptione privilegia habere potest.

PROHEMIUM.

XCOGITANTI
mihi sæpe materiã
syndicatus per ne-
cessariam ad cultũ
iustitiæ, & vndique
dispersam in vnum
redigere cõpendiũ,
& ab alijs omis-
sa

supplere: vt & ille Papirius leges sine or-
dine latas in vnũ cõposuit, & et Appius
Claudius qui cum actiones dispersas in
vnã formam redegisset Gneus Flavius
scriba eius libertini filius subreptũ librũ
populo Romano tradidit, quod adeo gra-
tum munus populo fuit, vt Tribunus ple-
bis fieret, Senator, & ædilis curulis. l. ij. §.
tulerunt. & §. postea. de orig. iuris. Fue-
reque magistratus creati: qui iuri dicen-
do præessent. d. l. ij. §. post originẽ. Fuitq;
expediẽs, vt hi magistratus de gestis red-
derent rationem. l. j. C. vt omnes. causæ
tam ciuili. & in tit. C. & ff. ad leg. Iul. repe.
& de magist. conue. & authen. vt iudices
sine quoquo suff. per totum. ¶ Summa. n.
ratione & aequitate statutum est idẽ ius
sibi dici, quod ipse alijs dixerit. l. j. ff. quod

quisq; iuris. Nam & inter apes princeps
est: instituitq; natura, vt & ipse apes, alio-
rum princeps aculeo careat, ne alijs suo
aculeo officere possit. c. in apibus. 2. q. 1.
Secũdũ Theologos, isto aculeo magistra-
tus carere debet, ne subditos iniuste affli-
gat, & opprimat: à quo præcipue abstinẽt
magistratus Syndicatus cogitatione, arg.
l. hac consultißima. in ver. at cum huma-
na fragilitas. in verbo, cogitatione. C. quĩ
testam. face. possi. Nec me ad hæc spe præ-
mii accessisse quispiã arbitretur, vt & ille
Gneus fecit. Sed vt iuuenibus studiosis
in Neapolitana Academia proficiam, quĩ
opere perfecto pollicitam reipublicæ cu-
ram appetunt, vt in proemio instit. in fi.
Nec putet quisquam Gimnasium Nea-
politanum adulterinum: quia legimus
ab antiquissimis seculis, Neapoli studia,
gimnasiumq; Neapolitanũ floruisse, qd̃
magnorum authorum comprobatur au-
thoritate. Nã ¶ Seruius optimus, vt Ma-
crobius retulit, Vergilium Neapoli stu-
duisse, testatur. Plinius posterior Silium
Italicum, cuius optimũ extat opus: Nea-
poli studiis operam dedisse, & mediã fi-
nisse vitam. Laurentius, qui multorũ Phi-
losophorum vitam colligit, refert Heschĩ
nem vnũ ex octo ita nuncupatum ma-
gnũ oratorem Neapoli floruisse: & Ho-
ratiũ in odis refert Neapolim studiorũ
otiosam, quod etiam Scatũ comprobatur
authoritate in siluis, qui dum de otio lite-
rarum loquitur, Neapolim in eo numero
ponit, & Martialis am. in suo, quoddam
Hẽdeca syllabo refert hæc verba, & quas
docta Neapolis creauit: & Seneca in epi-
stola inquit: ¶ q̃ cum Neapoli studiis va-
caret, & ad studia bonarum artium va-
dens à nobilibus sæpe fuit derisus. Teste

K 4 etiam

Parid. de Puteo Tractatus

Et Plinio. 2. naturalis historia: Cicero-
ne villā in loco propē Neapolim Acade-
miā nuncupatā sibi cōpositis voluminib⁹
monumentaneū sibi instituit, vbi fontes
calidi erumpunt quā appellauit Acade-
miā, Atheniensis academīe æmulatione:
quod ē summorum Imperatorum au-
thoritate ostenditur. † Nam Federicus
Imperator in reglris testatur ciuitatē
Neapolim antiquā matrem: & domū stu-
dii fuisse, qui ciuitati priuilegia ampla cō-
cessit: magistrūq; Petrū de Ibernā re-
formatorem ipsis studii ordinasse, cuius
† Federici temporibus iura ciuilia glossa-
bat Accursius in annis domini M. ccxxv.
vt glo. dicit: & Ang. l. in causis. C. de accu-
satio. Et exinde tempore incliti regis Ro-
berti Iuriconsultos, & Philosophos quā
plurimos in studio Neapolitano publica
mercede conductos, præsertim Iacob. de
Beluis. vt registra nostra testantur. Tes-
tatur etiā Doctor insignis Nicolaus de
Neapoli l. sed reprobari. ff. de excus. tuto.
quod doct. ex cæteris studiis Italiæ adue-
nientes Neapoli iterum examinabantur
& insufficientes erant reprobat: vbi etiā
dicit Iacob. de Are. quod † ciuitas pōt ha-
bere priuilegia studii ex præscriptione.
a Etiam Lucas de Penna in repet. l. fin. ff.
de iuris. om. iud. inquit de studio Nea-
politano in quo præerat rector do. Lau-
rentius Puldericus Neapolitanus, nam
& ciuitas ipsa armipotens, & antiqua
studiorum alumna fuit quæ per tempō-
ra florere, at nunc Ferdinandum Re-
gē, qui suæ iuuentutis, & pubertatis tem-
poribus mea doctrina literarum studiis
præmaxime iuri ciuili operā dederat re-
staurata & fuscitata, & nouę reformatio-
nis studio illustrata, suoque sumptu pro-
fessores insignes magistri philosophi con-
ducti & post quietum regnum sapientia,
& auxilio diui. Francisci Sfortiæ viceco-
mitis Insucrium ducis, vt late in libro
Sfortiadorum describitur hostesque fu-
gatos, totaque Italia sua potentia, & sa-
pientia pacata mundam sine sordē iusti-
tiam qualis nunquā fuit regnicolis mi-
nistravit, ciuitatem etiam ornauit bonis
moribus ingens fertilitas, & colorū cle-
mentia fuit, & ipsius sapientissimi regis
opera, nunc studia ipsa virent, si qua au-

tem deesse videbuntur alicui intelligat
nō studium, aut voluntatem mihi Paridi
de Puteo legū indigno professori Parte-
nopeni in his defuisse, sed facultatē sub-
mittens me emendationi melius sentien-
tis, vt dicit iuriconsultus in l. Claudius
felix ff. qui potio. in pigno. habent. Hæc
autem ad laudē omnipotentis Dei ordi-
nata sunt, & ad regimen & decorē almæ
Partenopæ vrbis, & regis patriæ.

a Ex præscriptione. Adde Cardina. in clem.
q. s. fin. de magi.

S V M M A R I V M.

- 1 Princeps tenetur Deo reddere rationem pro
subditorum iniuria.
- 2 Syndicatio quid sit.
- 3 Officialis debet ad instar cibi digerere id,
quod concedit in officio tempore syndicationis.
- 4 Rationem uillicationis suæ unusquisque red-
dere tenetur.
- 5 Officiales qui laudabiliter officium suum
gesserunt, sunt publice commendandi. &
nume 7.
- 6 Officiali non minor debetur honor post depo-
situm officium, quàm ipso durante.
- 8 Officiali deposito qui male gessit officium nul-
lus honor debetur quinimo arma ipsius depō-
sta in palatio debent cum uituperio deleri.
- 9 In iustitiā si quis baratauerit dicitur proditor.

Euidentialia.

- YNDICATVI officia-
lium operam daturū
prius nosce oportet
adinuentum fuisse:
† quia princeps Deo
rationem pro subdi-
torum iniusticia red-
dere tenetur. in au-
then. vt iud. sine quoquo suffragio. §. scri-
ptum exemplar. vbi alias est Rubr. † Est
autem syndicatio experimentum to-
tius iustitiæ, & quia Cæsariani fraudum
consuetudine omnia temerare consueue-
rant l. defensionis facultas. C. de iure fi-
sci. lib. x. & in dicto titu. vt iudic. sine quo-
quo suff. in princip. quæ causam dedere,
vt ab officialibus acta postularetur ra-
tio, quæ per prius nō tam scrupulosa in-
quirebatur, vt in titu. de magistris. con-
ue. Nam † æquum visum est, vt quod
officialis

officialis in officio comedit tempore syndi-
 catu ad instar cibi digerati: dixit gl. in l.
 ii. C. de cohart. lib. 12. Archidus n. est ubi
 a administravit a. l. i. C. ubi sent. vel clar. &
 l. i. ad leg. Jul. repet. & l. i. ubi de ratio. agi
 oport. Et si bene in officio se habuerit, lau-
 dis premia consequatur: si autem male,
 puniatur, ut in d. tit. ut iudic. sine quoquo
 suff. in §. i. & in constit. regni volumus.
 4 de numero officia. ¶ Et ideo officiales syn-
 dicatu ægre perferre non debent: quia
 diuinum præceptum est, ut quisquis red-
 dat rationem villicationis suæ, ut in euā-
 gelio dicitur: Et colligitur primo Re-
 gum b ubi Samuel sic ait ad populum, Lo-
 quimini ad me corā domino: verum bo-
 nem cuiusq; tulerim aut asinum: si quē-
 piam calumniauerim, si oppressi aliquem,
 & si de manu cuiusquā munus accepi, &
 restituam vobis? & dixerunt; non es cal-
 umniatus nos, neq; oppressisti, neq; tuli-
 sti de manu alicuius quidpiam, & dixit ad
 eos; testis est dominus, quia non inueneri-
 tis quidpiam in manu mea, & dixit Spec.
 in titu. de syndicato. in prin. quod officiū
 syndicatorum rectorum i Italia viger, quod
 habet ipsos excedentes in officio punire,
 quæ non habet merum vel mixtum impe-
 rium nisi sit specialiter datum, exercebū-
 tur per rectorem illius provincie vel ci-
 uitatis, ut ibi per Specu. nam hi syndican-
 di ex bene gestis laudem reportabunt &
 præmia, & Dei minister appellabitur. 22.
 q. v. qui malos. Andræas de Iser. in titu.
 quæ sint regalia. in versic. bona condem-
 natorum. Et propterea lex regni statuit;
 ut officiales sint annales, ut in constit. re-
 gni occupatis, ubi glos. rationem assigna-
 uit dicens, neque eos quibus placuit gra-
 uare iustitiam esse, neque eos quibus di-
 5 splicuit tenere prudentius. Et ideo ¶ hi qui
 se laudabiliter in officio habuerunt, sunt
 publice commendādi. l. iustissimos. C. de
 officio rectoris puincie. & in psalmo 32.
 Rectos decet collaudatio. Et fiet talis cō-
 mendatio per sententiam proferendam
 in syndicato ipsorum. argu. in l. per hanc.
 C. de numeris. lib. 12. & facit l. fina. C. de
 professo. & med. lib. decimo. ff. de re mili-
 tar. l. milites. §. missionum. & de his qui
 not. infam. l. ii. §. ignominie. Et hoc ne vi-
 lescat autoritas iudicum, argu. extra de

6 accusationib. c. aliquant. lo primo. ¶ Nā
 non minor debetur honor magistratui
 post depositum officium, quā sibi exhi-
 7 bebatur ipso durante, de quæsto. l. penul.
 ad fin. & l. fina. ff. de decurionib. Et in si-
 gnum honoris, & commendationis offici
 dantur per cōmunitates & dominos ter-
 rarum vexilla cum insignis & armis ipso-
 rum, vel alia munera & paramenta in si-
 gnum quod se bene & laudabiliter gesse-
 runt. argu. l. i. C. de statuis & imaginibus.
 Et et arma eorum depingi permittitur
 in prætoriis, & in plateis ciuitatum, quas
 8 rexerunt. ¶ Et econtra si male se gesse-
 runt, aut iustitiam peruertendo, vel ali-
 ter excedendo nulla dant munera, quini-
 mo arma si qua depinxerint i palatio de-
 lentur cum vituperio. argu. l. eorum. cum
 ibi notatis per Bart. ff. de pœnis. ubi dixit
 9 ¶ quod arma proditoris ubiq; in ciuitate
 existentia, sunt delenda, ubi etiam dicit,
 quod statua eorum sunt de ciuitate pel-
 lendæ. is enim, qui iustitiam baratauit,
 dicitur proditor, quia proceditur contra
 ipsum ad instar criminis læsæ maiestatis,
 ut in l. i. & auth. ibi posita. C. de pœna iu-
 dicis qui male iudic.

a ¶ Vbi administravit. Sed quid in patria,
 & quando: Sic prout infra in cap. de officio
 syndicatorum in versic. officialis. & secun-
 dum id quod ibi in apostil.
 b ¶ Primo regum. Quod est in cap. 12. ad quod
 adde quod habetur Ecclesiast. cap. 29.
 c ¶ Ipso durante. Quod dictum confirma cum
 in simili uideamus, quod memoria & reliquie
 pristina qualitates etiam abolite multum ope-
 rantur prout copiose. & not. habetur per Felb.
 San in e qua in eccle. in i. col. in prin. versic.
 fallit quinto post princip.

¶ Primo videbitur.

De excessibus Imperatorum.
 De excessibus Regum.
 De excessibus baronum.
 De excessibus militum.
 De excessibus consiliariorum Regum.
 De excessibus aduocatorum.
 De excessibus potestatem terrarum, suo-
 rumq; officialium, iudicum, assessorū,
 nuntiorum, syndicorum, familiarum
 eorundem, & de eorum potestate.

De

Parid. de Puteo Tract.

- De potestate & officio syndicatorum.
- De quibus syndicanur officiales eorūq; ministri, & de baratarijs eorum.
- De compositionibus.
- De capturis.
- De carcerationibus.
- De executionibus iniurijs.
- De extorsionibus.
- De inquisitionibus.
- De excessibus princip. inferiorum.
- De contumacijs pœnis.
- De arbitrijs eorum.
- De probationibus in syndicato.
- De testibus in causis syndicatus.
- De statutis circa officiales.
- De sententijs malè latis.
- De corruptionibus.
- De indicijs & torturis.
- De pœnis & præceptis sp̄gis.
- De præsumptionibus officialium.
- De libellis.
- De appellationibus in causa syndicatus.
- De solennitatibus iudicialibus omisis p iudices in sententijs.
- De iudicum potestate.
- Et de ceteris p̄t ordo alphabeti ostēdit.

S V M M A R I V M.

- 1 Corripere alterum volēs, debet seipsum prius castigare & numero 3. 4. 5. & 6.
- 2 Princeps debet præ ceteris abstinere à vendicanda re quam ipse vendidit.

VI alios ¶ vult iudicādo corripere, sua debet prius malefacta emēdare. l. iustas. C. de iure fisci. lib. x. Is enim pōt de errore alterius iudicare, q̄ nō habet quid in seipso

- 1 condemnet. 2 iij. q. vij. iudicet. & Tullius cōtra Sallustiu. Carere debet omni vitio qui in alterum dicere paratus est, demū maledicit, facit l. j. ne fiscus rem, quā vendit euincat ¶ ubi princeps præ ceteris abstinere debet à vendicanda re, quā vendidit, ne sit dominator in populo. x. quæstio in cap. cognouimus. nec debet exercere tyrannidē. ead. quæst. capit. sequen.
- 3 Ordo s̄ denique correctionis est, vt princeps primo incipiat à seipso. ix. quæst. vj.

porrō. in fin. deinde à subditis. sicut etiā non potest esse hospitalitatis hortator hospitibus hostia claudens. 42. distinctio. capit. i. & turpe. est ¶ Doctōri cū culpa redarguit ipsum, in authentic. vt iudic. si ne quoq. suffrag. §. oportet. vbi glo. alleg. Catonem. Et qui in lege gloriālis, p̄ præuaricationē legis Deū inhonoras. de quibus. 26. distinct. c. i. 35. distinctio. ecclesiæ princeps. & 40. distinct. multi. vbi dicitur Archid. ¶ in felix qui rectē docet & viuat inique, infelix cuius nulli sapientia prodest 16. q. i. reuertimini. ¶ Quomodo autem principes seculi quærāt aliorum vitam corrigere, qui seipso nō corrigāt. ff. de adulter. l. si vxor. §. iudex. Quomodo autem prædicant nō furandum, si ipsi furātur? vt ait Apost. ad Rom. ii. Et quomodo alium quæris docere, qui teipsum non doces? Nec potest princeps aliorum corrigere mores, qui non corrigit suos. 48. distinctio. nocere. Quærant ergo principes qui legem syndicatu dedere, seipso diiudicare, vt legem ipsam obseruent, vt, quod quisq; iuris in alium statuit, ipse eodem iure vtatur. l. i. ff. quod quisque iuris. Ea de re primo, videndum erit de excessibus magnorum principum, vt & ipsi cognoscāt rationibus & legibus subijci. l. digna vox. C. de legibus, & in populis non dominari, sed regere, & deinde de excessibus aliorum inferiorum dominorum, & iudicum qui iudicant orbem terrarum.

¶ Condemnet. ¶ Facit, quod habetur Matth. xij. cap. & Marc. iij. & Luc. xi. & quod per apost. ad Ro. c. ij. & Specul. de aduoc. §. sexto. vers. postmodum.

S V M M A R I V M.

- 1 Imperator est summus princeps, & luminare maius dicitur.
- 2 Imperator excedit vnde decim modis & numero 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. & 12.

De excessibus Imperatoris.

I primō, De excessibus Imperatoris ¶ qui est summus princeps, & luminare maius capit. solitæ. de maior. & obe. quia maior

- 2 maior. plus offendit. 40. dist. homo. † Excedit autem Imperator qui non facit iustitiam populo propter, quod veniunt flagitia. vig. iij. q. v. si quos. & q. v. Regū De nullo enim magis Deo placet, quā de iustitia. 23. q. v. c. quali nos. † Excedit etiā cum impugnat ecclesiam Romanam matrem suam. 12. q. ij. qui abtulit. 117. distinctio. eccles. & c. j. de natis ex lib. ven. Ex qua causa deponitur^a extra de electio. c. venerabilem. §. obiectioni. & §. fin. de re iudica. ad Apostolicā. in vj. quia Deus sibi rationem ecclesie commisit. 23. quæstio. i. principes.
- 4 † Excedit etiam quando astringit clericos in suo foro contra id, quod dicitur. 1. r. q. i. continua. & c. nullus. & c. placuit. 12.
- 5 q. i. futuram † Excedit etiam immitendo se electionibus prælatorum contra iura. 63. dist. sacrorum & §. seq. & c. Adrianus. & c. ego. Lud. & C. de sac. sanct. eccle. quisquis. Nisi hoc habet de speciali priuilegio Papæ. d. cap. Adrianus. cum sequenti. & §. principibus. & §. verum. & in cap. nobis. de iure patrona.
- 6 † Excedit etiam quando alios ex odio exheredit, & delicit, & quosdam ex leui opinione sublimat. 15. q. vj. certa ratione. Et quando sine causa pedagia concedit, & mutat monetam, quæ non possunt sine causa legitima fieri, nisi pro defensione reipublicæ contra infideles, alias ad restitutionem tenetur, nisi habeat ex priuilegio Papæ, vel ex antiquata consuetudine. de verbo. signific. innouamus. 24. canon. si quis. cum similib. Et Hostien. in summa de cens. §. ex quibus. versicu. sed nunquid dicit, quod si Imperator, vel Rex mutauit monetam pro lucro temporali in grauiamen populi, quod tenetur ad restitutionem extra de iureiurandi. capitulo. quanto, nisi populo consentiente. capitulo. fin. de maior. & obediens. Hostien. ibi.
- 7 † Excedit etiam quando abiicit uxorem. ut in d. cap. per venerabilem. §. videbatur. Etiam excedit in hæresim labendo. ii. q. iij. Iulianus. Etiam excedit Imperator qui non reueretur Episcopos, qui sunt maioris dignitatis. 96. distinctio. cap. duo. & in c. solitis. de maio. & obe. & quando in ipsos manus iniicit. distinctio. cano. venera. & can. ad Apostolicā. de quorum potestate.

- na habetur in clement. Felicitis. de pen. 8 † Et etiam quando non defendit ecclesiam, ut tenetur propter, quod potest deponi. d. c. principes. 97. distinctio. ecclesie. 15. q. vj. alius. Et ut nostris temporibus vidimus cum ecclesia fluctuat & Imperator, se fingit dormire, arbor quidem magna est modernus Imperator noster, sicut cypressus fructus nullos generans. Item quia perunque in periurium incurrit non seruando fidelitatem, quam iurat Papæ & Romanæ ecclesie. 63. distinctio. ego extra. de re iudica. cap. ad Apostolicā. in ver. de ieravit. in vi. extra de iureiurand. in clementi. ne Romani. & Specul. in titulo. de iureiurand. §. i. versicu. istud autem. † Itē quando non curat recuperare terram sanctam, & inimicos crucis impugnare, cum ad hoc sit Romanum imperium a domino institutum. 97. distinctio. cano. eccl. 24. quæstio. v. principes 96. distinctio. cap. Constantinus. & quod not. Innocēti. in capitulo. quod super. de voto.
- 10 † Ac etiam quando esset inutilis, furiosus, vel mente captus, ut in cap. grādi. de supplenda negligentia prælatorum. et dixit glossa in titulo, si de inuestitura lis oritur, in verbo, sed istud, quod populus potest deponere Imperatorem insufficientem, vel mente captum, & not. Cyn. ff. de leg. l. non ambigitur. ubi Bald. tenet contrarium, quod licet olim posset, hodie non potest tamen Papa posset per iura supra allegata, & hoc tenet Bald. in dict. l. non ambigitur. ubi dicit, quod si Imperator esset inutilis, vel ebriosus, qui non sustinet reipublice curas, quod Papa potest eum priuare, & non populus in casibus not. in cap. ad Apostolicā. de re iudicata. Item † quando alienat bona imperii, quia non sunt proprietarii Imperii, sed administratores, ut in euangelio exiuit editum a Cesare Augusto, & c. & per not. in l. bene a Zenone. de quadrienni prescriptione octaua. distinctione. cano.
- 12 quo iure † Et quādo nimis grauaret subditos, quia deponitur. decima quinta quæstione vj. si alius. Innocentius in cap. q. super. de voto. Bal. in cap. cum in ecclesiis. de officio delegati, nisi cum causa faceret pro iusta defensione statuti. l. i. & per totum. C. de superindicto. libro de

Parid. de Puteo Tractatus

cimo. & nor. in e.i. quæ sint regalia. De ceteris vero excessibus Imperatoris, vide de proxi. capit.

e ¶ Deponitur. Quibus de causis verò cassetur, vel deponatur vide Hostiens in cap. nihil de iniu. & c. alius. 15. q. vj. & glo. in c. si Papa. 28. & c.

S V M M A R I V M.

- 1 Reges excedūt multis modis: vt infra p totam.
- 9 Apes electus in regem abiecit aculeū, vel saltē eo non vtitur.
- 43 Reges mali canes rabidi appellantur.
- 44 Reges indocti sunt tanquam simulachra.
- 45 Reges debent esse iniquitatis correctores, & non iniqui.
- 46 Rex debet omnes superexcellere: & per se esse sufficiens.
- 47 Rex qualis esse debeat secundum Philosophū.
- 58 Rex non curans de regno an debeat expelli cō consilio Papæ.
- 59 Federicus quare fuerit depositus ab imperio.
- 75 Populus Deo infidelis meretur tyrannum habere & non regem.
- 77 Rex, dicitur pater quo ad gubernationem & dilectionem.
- 78 Rex & respublica idem sunt.

De Regum, Principum, & Ducum excessibus.

C A P. I.

Os r Imperatorum excessus, de Regum, & aliorum principum, & præminentiū excessibus est tangēdū.

- 1 ¶ Excedunt autem reges primo clericos trahendo ad proprium forum. vnde deponendi essent propria dignitate. 11. q. 1. nullus. nam qui cōlestem impugnat eius forum sequi debet. 11. q. 1. Christianis. ¶ Secundo, quia à clericis, & ecclesiasticis personis pensiones, & pœnas extorquent contra iura, & ecclesiasticam libertatem. 25. q. ii. c. quicūque. & tenentur iniuriarum. extra de iniuriis. cap. olim. ad idem. 23. q. 8. cap. quāuis. ¶ Tercio, quando non faciunt iusticiā, quia sunt deponendi. vigesimatercia q. 6. 5. c. Regū. vigesimaquinta q. vi. alius. Quarto, quia occupant alienas terras non contenti p-

priis terminis. 24. quæstio. 3. transferant.

- 4 ¶ Quinto, quando ralleis & exactionibus populum Dei affligunt indebite, & corporibus iniuriantur. 14. q. 5. cap. non sane. 23. q. 4. quando vult. & c. si ecclesia. in fine. Sexto, quia cum vnus vir vni vix sufficiat mulieri, ipsi volunt habere plures mulieres, sicut equus, & mulus, in quibus non est intellectus. Quare excōmunicari deberet Rex si apparet incorrigibilis. 11. q. 3. præcipue. & cap. regalium. 2. q. 1. scelus. extra de diuor. cap. gaudeamus. ¶ Septimo, si crimen sacrilegii & læsæ maiestatis diuinæ cōmittant & vsuras Iudæis super Christiano exerceri permittant. 54. distinct. nulla. 17. q. 4. constituat, de quo per Hostiensem in summa de vsu. versicu. tamen possunt principes.
- 6 ¶ Octauo, in decimis & primitiis quas non soluunt, vt soluere tenentur. decima sexta quæstione prima. cap. reuertimini. & cap. decimo. 23. quæst. v. dicat aliquis. de consecratio. distinctio. 45. in fi. duodecima quæstione prima. duo. & quod nor. de vit. & honesta. cleric. cap. omnes principes. ¶ Nono, quia sequuntur auguria, & in eis cōfidūt, & in sortibus à gera fide deviantes. 26. quæst. quinta. auguriis. & c. Episcopi. ideo sine luce sunt tales reges, quia nihil maius resplendet in principe, quā recta fides. de summa trinit. l. inter claras. vigesima sexta distinct. canon. si Imperator. ¶ Decimo, quia irosi, furiosi, & crudeles sunt, cum deberent esse mansueti, & humani: inde dicit lex. C. de donationibus inter virum. l. fina. nihil aliud tam peculiare est imperialis maiestatis, quā humanitas, per quam sola Dei seruatur imitatio. & Prouerbio. 20. misericordia & veritas custodiunt regem, & roboratur clementia thronus eius. ¶ Et ideo dicitur quod apes electus in regem, perdit aculeum. & hæc etiam dicit Isidorus libro duodecimo. capitulo de regibus. vbi dicit, quod virtutes regis dux sunt, iusticia & pietas. nam iusticia per se seuerata est. vigesimatercia quæstio. 4. canon. duo. & canon. præcepta. & xlv. distinct. in multis. ¶ Vndecimo, quia leges iniquas constituunt contra illud, quod habetur. 23. quæst. quarta. si ecclesia. in fine. & dist. 4. erit autem lex. Duodecimo, quia

- quia non faciunt id, ad quod est potestas regis instituta ut mali a malo coercentur, & boni inter malos quiete viuunt. 13. questio. v. cano. si nostra. & questio. iij. qui peccat. ante finem. & in proemio decretorum, Rex pacificus. dist. iij. canon. j.
- 11 ¶ Quartodecimo quando impugnant ecclesias, & clericos, quos deberent defendere. 23. questio. Maximianus & cap. sequen. & q. v. principes. xj. quest. j. Christianis. Nec impugnant hereses, sicut deberent. 23. q. iij. & capitul. si ecclesia. in fin. imo eis fauere prope
- 12 cunia. ¶ Quintodecimo, quando non puniunt blasphemantes sicut deberent. 23. quest. iij. non inuenitur. & 11. questio. iij. Imperatores. prout tempore presenti facit Illustrissimus & sapientissimus, dominus Ludouicus Maran. Sfort. dux Barri Illustrissimus Ducis Mediolani. Hatuelis sui gubernator qui de pecunijs blasphemantiam erigi ordinauit ecclesiam, & monasterium ordinis seruorum sub vocabulo, Virginis Mariæ de la Misericordia extra, & prope muros Vi-
- 13 gleuani. ¶ Sextodecimo, quia non subiiciunt seipos Dei sacerdotibus sicut deberent, & permittunt ab eis se venerari, & manus osculari. x. distinctio. certum est 63. distinct. canon. Valentinianus. de iudi. can. nouit. 29. distinctio. duo in fin. ¶ Septimodecimo, quia recipiunt ab Episcopis, vel Archiepiscopis homagium vel fidelitatem, cum nihil temporale teneant ab eisdem contra iura, ut not. extra de fidei. capit. ex diligenti. de regul. iur. cap. fina. ex grauen. &
- 15 vide Innocen. de electio. significasti. ¶ Item excedunt quia restituunt illegitimos natalibus, & eos succedere faciunt in præiudicium legitimorum succedentium. in authentic. quib. mod. natur. efficiant. legitim. §. admonendi. colum. vij. & eod. titu. §. j. & ij. & extra qui filij sint legitim. capitul. per venerabilem. ¶ Item regna sua diuidunt, & sciunt inter filios, vel consanguineos, quod fieri non debet, ut nota. extra de voto. cap. licet. in glo. ubi Innocen.
- 16 ¶ Item quia non præstāt auxilia viduis, & ecclesiasticis. psonis. cu inuocatur ab eis. 23. quest. v. administratores. & quod no. Inn. in c. j. de officio ordinarij. ¶ Item quia non seruant iuramenta quæ præstant in coronatione de non alienando bona regni sui, & conseruando honore eius, & de non mutando eius legitimam monetam, extra de iur. iur. c. quāto. & c.
- 18 ¶ Intellecto, & de re iud. sanc. in vj. Item quia

maiora negotia expediunt suo sensu: vel cum paucis, cum deberet conuocare maiorem partem regni sui. de quo p. Innoc. in dict. c. quanto.

19 ¶ Item quia quando indigent curatoribus, seu coadiutoribus propter eorum nimiam iuuentutem, fatuitatem, crudelitatem, aut simplicitatem, nolunt eos recipere ab Imperatore, vel ecclesia, & sepe iniuste priuant filios, vel nepotes ex eorum linea descendentes, ut not. extra de supplen. negligentia pralator. grande. per Innocen. de foro

20 compoten. capitul. licet. ¶ Item quia usurpant officia sacerdotum, unde lepra spirituali percutiuntur. 28. q. vij. §. item. & qui recipiunt res ecclesie ab eis sacrilegi sunt et ipsi. 12. questio. ij. indigne. & c. de rebus. & 17. quest.

21 sacrilegium. ¶ Item malos habent consiliarios, quorum consilio multa mala operantur contra id quod legitur. 86. distinctio. capitul. tanta. j. questio. j. estote. extra de iur. iurand. cap. quanto. in princip. habent enim consiliarios bilingues, ne quam & ad inuicem inuidos, quærentes semper quæ sua sunt, & non quæ regni, & quæ Regis, qui modico tempore ditari de bonis regni regnum consumunt, & Regem cum vñis, adulationibus, & mendacijs contra consilium Aristotelis ad Alexandrum dicentis, Consulto procerum seruos contenne bilingues. & nequam nec quos humiles. natura iacere præcipit

22 exalta ¶ Item quia sæpe subditos excoriant, qui deberent esse iusti cultores, contra illud Psalmi. Qui deuorant plebem meam sicut escam panis, bona & redditus regni suis ventribus & carnalitatibus expendentes, contra quos Eze. 19. Factus est Leo, & didicit prædam capere, & hominē deuorare habentes ministros, qui sanguinem pauperum fugunt, & in sinu dominorum euomunt, cōtra quos clamat dominus per Isaiam. iij. Quare ateritis populum meū, & habetur Ecclesi. iij. Verti me ad illa, quæ sub sole geruntur, & vidi calumnias, & lachrymas innocentum, & consolatorem neminem posse resistere eorum violentiæ, & laudari magis mori quam viuere, & contra tales Isaias clamauit. Principes tui infideles, socij furum. Et iterum Machabæorū iij. Qui comedunt carnem populi mei, & pellem eius desuper excoriarunt, & ossa eorum confrangerunt. Ecce ipsi lupos se exhibent gregi. ipsi rapiunt, ipsi dispergunt, ipsi perimunt contra tales clamant iura. x. questio. iij. de his. cum cap. sequen. & quæ leguntur extra de censur. cap. cum apostolus. & gloss. 35. distinct. cap. cum

Parid. de Puteo Tractatus

- cum infantia. tales non Reges, sed Reguli sunt, impinguati solatio carnali. Ioā.
- 23 **¶** Item sunt vani gloriosi, & superbi, & non se homines recognoscunt, nec Deum regem regum. 24 q. iij. non inveniunt cum sequent. Item, quia cum, sint dicti Reges a se & alios iuste regendi. 12. quæst. i. duo. nec se nec alios regunt, sed exemplum mortis præbent subditis. 11.
- 24 quæst. iij. præcipue. **¶** Item quia non sunt clementes apud subditos, & ideo demerentur apud Deum. l. si Imperialis. C. de nuptiis. vbi glos. & Bald. Item sunt aliquando authores periurii. l. i. C. si aduersus vditionem. vbi Bald. Item vbi legem transgrediuntur dispensando. ff. de pœnis. l. re legati. & l. qua in prouincia. §. diuus ff. de ritu nuptiarum. **¶** Item quia cōfirmant sæpe iniuste quæsitā, & violenter possessa in præiudicium partis contra leges. C. vnde vi. l. auctoritatem. & de fundis. & sal. rei domin. l. si qua loca. libr. xi. Bald. in cap. i. de natura feud.
- 26 **¶** Item quia faciunt priuilegia permittere do hæresim, vel vsuram. C. de vsur. authent. ad hæc. Bald. in l. i. de constitution. principum. vbi dicit quod non debet alicui auferre iurisdictionem vel dominum sine causa. Item faciēdo aliquid in alterius iniuriā. l. nec auus. de emancip. lib. l. ii. C. de precib. l. Imperato. offeren. in l. rescripta. & l. nec damnosa. ff. de iustit. & iure. l. iustitiam. in princip. & l. præscriptione. si contra ius vel vtilitat. publicā. & Bar. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liberis & posthumis. vbi dicit quod non potest tollere ius alteri quæsitum.
- 27 **¶** Item cum noua vestigalia sine maxima causa imponit. cap. innouamus de cē sit. & in l. i. C. noua vestigalia. Item quādo priuilegia sine causa auferit. l. fin. de diuersis prædiis libr. xj. Bald. de feud. sine culpa in princip. & in capitu. delicta de consang. & affinitate. in nouæ. & in authent. de referend. in princi. And. de Iser. in titu. qui succe. teneant. in vii. colum. & arguunt. ff. de donationibus. l. Lucius.
- 28 **¶** Item quando mandat aliquid contra conscientiam, quia non est ei obediendū in pace: nec in bello Bul. in auth. habita.
- 29 ne filius pro patre. **¶** Item peccat reges sine causa iusta vtendo potestate absoluta. Innocentius in cap. nouit. de electionibus. & notat. in l. relegati. de pœn. & notatur in l. final. si contra ius vel vtilitatem publicam. Et dixit Andreas de Isernia in proœmio Institution. **¶** quod quādo princeps non vtitur potestate ordinaria quod peccat. Et dicit Innoc. in cap. innouamus. de sensu. quod princeps non debet vti potestate suprema, nisi ex causa alias peccat mortaliter, & q. notat Andreas de Isernia i. tit. q. sint regalia. in verbo. bona committentium.
- 31 **¶** Item excedunt Reges quia si clerici pro beneficiis ecclesiasticis recurrant ad Papam, priuant ipsos fructibus beneficiorum, quinimō etiam mulctant eorum cō sanguineos, & ipsos expellunt de suis dominiis. per glossam singularem in capitu. sciant cūcti. de electionibus in vi. vbi prohibetur offendi consanguineus clerici si respectu ipsius clerici hoc faciat. **¶** nam iniuria facta consanguineo clerici videtur sibi facta. b. Bartolus. in l. i. C. de his quæ pœne nomine Bald. in l. prima. C. de in dicta viduitate tollend. Excedunt enim in taleis, & exactiōibus indebitis subditorum. 24. quæstio. v. canon. sanē.
- 33 **¶** Item excedunt, quia faciunt aliquando constitutiones contra ecclesiasticam libertatem directā, vel indirectā viā capitulo cum laicis. de rebus ecclesiæ nō alienan. propter quod tam ipsi, quam scriptores, & conseruatores ipsarū sunt excommunicatū, & feudis quæ tenent ab ecclesiis sunt priuandi c. nouit. de sentē. ex com. & in c. grauem & possunt talia feuda aliis potentioribus concedi, qui ipsa petant, & ecclesias recognoscant. cap. ii. de feud. **¶** Item quia sæpē se impediunt de spiritualibus, quod non licet. c. Messina. de elect. de arb. c. cōtingit. de iudic. c. decernimus. de præsc. causam de deci. quāuis. & plerunque iura clericorum subtrahunt & subiiciunt seruituti, contra iura. i. diuin. ius publicum. i. quæstio. i. continua. de iureiuran. peruenit. & capitu. minus. & sequen. **¶** Item quia liberos homines subiiciunt seruituti, & in eos graues existunt. 14. quæstione quinta cap. non sane. sicut dicit Salamon. Breue regnum non parit subditis, quia in lata gente gloria principis, & diminutione populi

populi contritio principis denotatur. j. q. iij. §. item. & ver. item dicendum.

- 36 ¶ Item quia non seruant misericordiam pauperi, maxime non habenti quid offerat. i. l. q. 3. pauper. quos pauperes interdum suspendunt p. medico: quos quādoque sine iustitia occidunt. sed qui non timet iustum iudicem non credat eū beniuolum vel pacificum inuenire. 23. q. v. c. regum. ¶ Item de facili guerras & bella faciunt, ex quibus affliguntur populi, quos sine autoritate superioris facere non licet. 24. q. 2. in summa. & c. i. & Host. in summa de treuga & pace. §. quid sit iustum bellum. ¶ Item iustitiam differendo propter quod partes affligunt laboribus & expensis, adeo quod compelluntur, vel iuri suo renuntiare, vel componere, sicut legitur extra de hæret. c. nulli. & propterea tenetur ad interesse & ad restitutionem, sicut alter priuatus, legitur in c. fi. §. fin. de hæretic. & cap. ceterum. in fine. de iudic. & cap. scimus. & l. properandum. §. illo proculdubio. C. de iudic. & in auth. vt differen. iudic.

- 39 ¶ Item excedunt in concussionibus & rapinis, in taliis, spoliis, & homicidiis, extra de rap. cap. j. de iureiurand. c. sicut. 23. q. 8. non putet. Excedunt autem quando derelicta cura publica, & ministerio iustitiæ, de regno non curantes per nemora continuo vagantur in venationibus ferarum: non quidem recreationis causa, sed omnem curam & diligentiam in venando ponentes, & respublica perit, & opus iustitiæ diminuitur, & qui Rex erat, nunc venator rusticanus effectus est, & regnum ab aliquibus occupatur, & subditi opprimuntur, & nullum in republica bonum esse potest rectore in belluā conuerso. Venatores enim legibus & canonibus sunt odiosi: & nullam propterea merentur munerum excusationem tāquam illicitæ rei operam dantes. l. venatoribus. C. de excusat. munerum. lib. decimo. vbi

- 40 glo. testatur, quod ¶ decretum dicit, nullum venatorem legibus fore sanctuū. text. est. 24. distinct. can. quorundam. & 86. distinct.

- 41 distinct. E. sau. ¶ Hoc ideo quia venatio deuuiat ab omni opere bono, & donare venatoribus, & histrionibus vitium est. 86. distinct. canon. donare. & dixit textus eadē

distinctione, qui venatoribus donant, nequissimi sunt, & grauitur delinquant, vbi

- 42 subdit ¶ qui venatori donat, non homini donat, sed arti nequissimæ, subdens quod honoratur in venatoribus vitium, & non natura: vbi dicitur qui delectantur in venatoribus videbunt Deum, & tristabuntur. & dixit Hieremias psalmo 86. E. sau venator erat, quia peccator erat, & plus dixit textus eadem distinctione, quid p. dest quod est luxuria. vbi glos. dicit quod dum quis est, in venatione de diuinis cogitare nequit: minime ergo cogitabit de republica. Mali enim consiliarij & regum deceptoris dicunt regibus delectamini in venatione, vt vita vestra ex tali exercitio prolongetur, & in delectatione viuas, & nobis dimitte curas reipublicæ, qui cōsulemus, & hoc vt ipsi regnum lacerent & tanquā reges adorentur, prauum tale consilium suspiciunt reges linei & lapidei, & qui tanquam pupilli, & orphani

- 43 reguntur, & non regunt. Ideoque ¶ mali reges, atque rectores canes rabidi appellantur. quadragesimatertia distinct. cap. si rector. Aliquando lupi rapaces. Ezechiel. 22. & octuagesima octaua distinct. cap. nihil. quod quando est propria lucra persequuntur. 8. quæstio. 1. sunt quidam. Aliquando etiam canes impudici propter defectum regiminis. 2. q. 7. c. nec hi qui iuste a susceptis honoribus deiciuntur. 8. 1. distinct. c. dictum. & sicut Capo se ipsum impinguat, sic iudices & reges cupidi nullo iustitiæ zelo, aut charitatis amore fructes solum propriis delectationibus student. xxvi. distinct. cap. ecclesiæ.

- ¶ O tunc miranda respublica, cum hi lupi rapaces præsidet, nam mali prælati & reges, quibus non est cura de subditis, & quos vt seruos pertractant fures, latrones, & ludi merito appellantur. 24. q. 3. tres personas. Hæc enim modernis temporibus rabies in principibus, & regibus regnat qui paucos habentes ministros oīa propriis commodis cōuertunt. Amplius rex & iudex in reddēda iustitia mortuus & q. ad alios remittit iustitiā sciscitantes ab eo, non verus est textus. sed falsissimus iudex, & est sicut idolum ligneum, quod est simile homini, & dici potest si-

- 44 mulachrum. Baruch. c. fi. ¶ sunt. n. reges. carnales.

Parid. de Putco Tract.

45 carnales simulachra lutea. Salomon xvij. Reges & principes indocti, sunt simulachra lignea, tanquam rudes & insensibiles, de quibus Hier. v. Lapidei vero reges & principes dicuntur, quia facti sunt ex fortitudine temporali, & non ex virtute, vel sola sanguinis nobilitate pensata, & non ex fortitudine iustitiae, unde hi reges iniqui sunt, & cum delinquant, hoc malum prouenit reipublicae, quia auferunt sibi licentiam alios increpandi. in auth. ut iud. sine quoquo suff. §. itaque. quini-
 46 mo rege iniusto nihil peius. † Unde Pollicrates dixit, quod sicut perfectum animal est homo, ita separatū à iustitia perfectum est omniū. Unde secundū Ciprianum in lib. de xij. gradibus, regē nō iniquum, sed correctorem iniquorum esse oportet, quoniam in iustitia regis, exaltatur, solum eius, & iustitia illius est neminem iniuste per potentiā opprimere, sine personarum acceptione aduenis, pupillis, & viduis defensorem esse, crimina prohibere & non exaltare impudicos histiones, non nutrire impios, de terra perdere praeuientes, ecclesias defendere, pauperes eleemosynis alere, iustos super regni negociis constituere, senes, sapientes, & sobrios consiliarios habere, iracundiam differre, patriam defendere, filios suos non sinere impie agere, certis horis orationibus intendere, deinde subditorum querelas patienter audire, cibū ante curam non gustare. Veh enunciati, cuius rex puer est, & cuius principes mane comedunt, teste Salomone, & deterius cuius rex cibum euomit, ut iterum comedat, hi enim sensu carētes propter crapulas & ebrietatem regnum disperdunt, & cum paucis improbis se claudentes reipublicae non student, sed aliis reipublicam dant in prēdam, qui se pascunt & suos ceteros despiciunt, & regnum corrui, & reipublica est sine rectore, & in contubernio viduata coniuge ipsi incrassantur, & dilatantur & ipsa reipublica depauperatur, & cum necessitas vrget thesauro euacuato regnum ab alienigenis occupatur, & ceteri talliantur & angariantur, & his afficiuntur, ut reipublicae consulatur, veh regno, veh reipublicae veh subditis, veh prudentibus ac nobilibus & virtute pra-

ditis, qui facti sunt serui libertate pra-
 46 data. † & habetur. viij. Ethicorum. non est rex, qui nō est per se sufficiens & omnibus super excellens, & super omnia regis iniustitia nō solum praesentis imperij bonum denigrat, sed etiam suos posteros, ne post se haereditatē teneat propter piaculum Salomonis, Dominus regnum Israel de manibus filiorum eius dispersit & propter iustitiam regis David lucernam de semine eius semper reliquit in Hierusalem, bono autē, & iusto regi philosophus dat rectum consiliū. sic inquit.
 47 † Cunctis esto benignus, nemini blāsus, paucis familiaris, omnibus aequus, ad iracundiam tardus, ad clementiam pronus, in aduersis firmus, & in prosperis cautus, omnibus prodesse debes, & nulli nocere, decet autē animaduertere ne regem faciat tecum iniquitas imperandi, quia leges humanas Deus per principes distribuit humano generi. xxi. quæstio. vii. cap. quicumque. & viii. dist. c. quo iure. ne uere regna per reges, & principes sacrilegos, se uientes iniustos, aut tyrannos gubernantur, qui propterea tempore reipublicae propter tyrannidem expulsi sunt. l. ii. §. exactis. ff. de origin. iur. nā portant gladiū xxxiii. q. v. c. sunt quaedam. de maior. & obed. solita. ut impios perdant de terra. xxxiii. q. v. can. res. quorum est proprium iustitiam & iudicium facere. d. q. c. regul. qui si contrarium agant non reges, sed tyranni censentur. nam si ipsi exceduntur: & quod faciunt patiuntur. ff. quod met. cau. sed & post. & quod iniuste in alios faciunt iuste substinent in auth. de san. epis. §. omnibus autem. nā iniustitia quā in alios faciunt, in ipsos debet conuerti.
 48 in auth. scenicas. circa me, † Excedunt ēt ipsi reges aliquid agentes contra ius diuinum, contra quod nihil possunt, ut in l. si. C. si contra ius vel util. publi.
 49 † Excedunt etiam qñ aliquid concedūt cum iniuria alterius. C. de eman. lib. l. nec auus, & qñ sine causa in damnum subditorum dispensat. l. si. de senatoribus. & cū bona subditorum auferunt eis inuitis, vel a suis auferri permittunt, ut no. de nata. resti. l. si. in glo. nisi ratione publicae utilitatis, & honestatis, ut in l. item si verberatum. de rei vend. & per And. de l. ser. in titu.

titu. de cap. qui etiam vend. §. si mulier.
 50 ¶ Excedunt etiam statuendo, ut quod
 vnus debet, alter soluat. per gloss. d. l. si. si
 contra ius. ac etiam per rescriptum etiā
 ex certa scientia statuunt, ut in cā proce-
 datur parte absente. C. si per vim vel alio
 modo. l. si. & C. unde vi. l. meminerint cū
 51 ¶ Et. ¶ Excedunt etiā cum bona alterius
 citra ordinē iuris in alium transferri vo-
 lunt. arg. glo. in l. si pacto quo pōnā. in
 n. de pact. ac etiā qñ sine causa iustam &
 licitam appellationem tollunt, quia esset
 cōtra ius diuinum, ut habetur actū. xv.
 ad Casarē. appellasti ad Casarē, ibi vbi
 aperte colligitur secundum Andr. de
 lser. in prologo consti. reg. in tit. que sint
 rega in verbo, bona committentium. &
 in titu. de prohi. seu. alie. per lecta. §. pre-
 terea. si inter duos. quia ius alterius nō
 potest rex. sine causā tollere. C. de preci.
 impera. offer. l. quoties. & dum vtūtur po-
 testate absoluta sine causā, quia tunc mor-
 taliter peccant, secundum Inno. extra de
 53 cēsi. c. ignoramus. ¶ nam nō dicitur pos-
 se quē cum peccato fieri pñt. xxi. q. ii. &
 de condi. insti. l. si filius. quia debet. uti
 potestatem ordinaria, & viuere secundum
 leges. C. de legi. l. digna vox. & institu.
 54 quib. mod. test. infir. §. fin. ¶ Ac etiā quā-
 do concedunt rescripta ius alterius tollē-
 do, quia positi sunt ut faciant iustitiam &
 iudiciū. ii. Regum. x. c. & ideo quando
 terminos iustitię egrediuntur, non dicū-
 55 tur reges. ii. q. i. scelus. ¶ Idem in om-
 nibus, in quibus dispensant cōtra ius, de-
 bent cum cā facere. l. si. ff. de sena. ¶ Ex-
 cedunt etiam cū se, de beneficiis ecclesia-
 sticis impediunt volēdo illa cōferre, vel
 conferri facere pro eorum velle, secun-
 dum Andr. de lser. in proce. constitutio.
 regni, nisi eam suspicionis ut ibi.
 56 ¶ Ac etiā excedūt reges qñ ipsi reges
 sunt negligentes iustitiā ministrare, vel
 perperam iudicatū emendare, nam tunc
 dicitur eorum regnum vacare de facto &
 de iure. capitul. licet de foro competen. &
 cap. ex tenore. & cap. ex transmissi. & cap.
 ceterum. de iudic. & late per Andr. de
 lser. in titulo de prohi. feud. alien. per Fe-
 57 dericu. in l. Imperialem. §. ¶ Præterea si
 inter duos. quo casu confugietur ad Pa-
 pā quia nō dicitur rex qui perperā agit,

secunda q̄stione prima canone scelus, tri-
 gestimate tria q̄stione secunda ad mone
 58 re. in gloss. ¶ inde dicitur quōd rex non
 curans de regno, debet expelli cum cō-
 silio Papæ. argument. decima quinta q̄-
 stione secunda canone alius. vbi gloss. di-
 cit quōd Papa deposuit regem. nā Deus
 permittit opprobrium deiectionis in ma-
 lis dominis. quia regnū transferūt de gē-
 te in gentem propter iniustitias, & diuer-
 sos dolos. Ecclesiastici primo. nam regnā-
 tes voluntate & non ratione deiciuntur
 Dei iustitię, quia violenta imperia ne-
 mo diu continuit. Moderata durant se-
 59 cundum. Senecam. ¶ nā Federicus fuit de-
 positus ab imperio, quia collectas in re-
 gno imposuit, & quia homines seruiliter
 tractabat, & ecclesiam Dei affligebat, ut
 in capitulo de positionis suę continetur,
 prius etiam fuit, Federicus qui ecclesiā
 Dei conquassauit, deinde cruce signatus
 in quodam flumine Armeniæ Dei iudi-
 cio extitit suffocatus. Ideo multum de-
 bent studere reges, ut sint sapiētes, quia
 rex sapiens est stabilimētum populi. Pro-
 uerbio. xvj. Sapiens non excedit, nec ex-
 ceditur, quia nō fallit, nec fallitur. l. ii. de
 pōde. auri. lib. x. quia cor regis est i manu
 Dei, cor tyrāni nō, quia nō est rex cuius
 p̄priū est facere iustitiā. scđo Regū. c. x.
 60 ¶ Excedunt etiam reges, quia remit-
 tunt p̄nas homicidis in p̄iudiciū rei-
 publice, & consanguineorum occisi, quo-
 rum punicio eis esset consolario. ff. de p̄-
 nis. l. capitaliū. §. si. Andr. de lser. in titu.
 q̄ sunt. rega. in verbo, & bona cōmitētiū.
 61 ¶ Excedunt etiam contra liberta-
 tem matrimoniorum dum volunt ma-
 trimonia celebrari ad eorum volunta-
 tem, ut supra est dictum. Excedunt te-
 62 tiam dum filias, vel vxores subditorum
 per vim, vel importunitatem carnali-
 ter recognoscunt putantes hoc licere,
 per id quod habetur Regum in capicu.
 viii. vbi dicitur hoc erit ius regis filios
 vestros faciet seruos suos equites, &
 p̄æcursores, & fabros armorum, filias
 vestras faciet vnguentarias, & quæ-
 stuarias, & panificas, seruos vestros,
 ancillas ponet in opere suo, optima quę-
 que dabit seruis, & vos eritis ei serui. ¶ Nā
 dicit Andr. de lser. in proemio consti-
 tract. de Syndic. L. tutio

Parid. de Puteo Tractatus

eurionum, quod non declaratur ibi ius regnum ex institutione diuina, sed magis pronuntiat ex usurpatione regū, qui ius antiquum constituunt in tyrannide de generantes, & subditos de prædentes, quia hoc dicebat Samuel ad terrendos eos, ne regē peterent. & idem dicit And. 63 in titul. de capi. qui curi. vendit. ¶ Excedunt denique reges, quando imponunt extraordinaria grauamina subditis, vel superiuncta, quæ non licet. vt in tit. de superindictio. l. b. x. nisi in casib. tamē ratione communis. boni hoc faceret si nō haberet quicquā, aliās non licet ne extendat manus suas ad iniquitatem. nam si haberet vnde faceret expensas. & illud i. superfluis vestibus, & in alijs delictis expendat, nō potest hæc exigere a vasallis, quia filius patris, & libertus patronum nō tenetur alere, si habent vnde se alant. ff. de liber. exhibend. l. si quis a liberis. §. sed si filius. & §. alimentis.

64 ¶ Idem si sua culpa haberet bellū vt tyrannica abusione vasalli rebellarent, vt nequeūtes iugum sustinere pestiferum: vel si iniustum bellum esse ex parte sua, quia non tenentur ad superindicta vasalli ex quo eius culpa præces sit casum. ff. de pos. l. j. §. si pecuniam. ¶ Et quia excedunt suos terminos excedunt a nō suis terminis, sicut dicitur de Tarquinio expulso. ff. de ori. iur. l. ii. §. exactis. secundū Andr. de Iser. in titu. quæ sint rega. in verbo, extraordinaria: vbi etiam disputauit si licet occidere regem tyrannum vt infra proxi. c. videbis. & dixit idem Andr. de Iser. in eo. ti. in verbo, monetis. ¶ quod si rex male se gereret populum tyrannizādo, quod potest per populum expelli sicut Tarquinium expulerūt. Romani l. ii. in §. exactis. de origin. iur.

Excedunt reges imponendo noua vestigalia sine cā ex absoluta state. Innoc. de cens. c. innouamus. & tunc nō dicitur rex quādo sine causa & imprudēter agit. ij. q. i. scelus xxxiii. q. i. admonere. Andr. de Iser. in tit. quæ sint rega. in verbo, flumina. vbi etiam dicit, quod sine causa non tollit vniuersitati publicum, vel commune, sicut nec re priuati. l. si cōtrarius. ¶ Excedunt etiam reges, quia imponunt exactiones vestigalium ex aliqua colora

ta causa. l. ii. noua vec. & deinde abutuntur exactiōibus, quia non conuenerunt in causas, quare fuerunt imposita, tamē nō debent ista vestigalia de nouo imponere pro iustitia ministranda; quant debet seruare cum redditibus regni sui ad hæc institutis, cum quibus redditibus tenetur custodire subditos ab incurribus latronū, aliās tenetur ad restitutionē, secundum Thomam de Aquino. in tit. de cens. §. ex quibus. verū breuiter. qui si sine causa imponat, peccat, quia est rapina, secundum Innoc. & Andream de Iser. in titu.

68 ¶ quæ sint regalia. in verbo, vestigalia. ¶ Excedunt etiam reges si faciāt monetam græ contaminatam, & iniusti ponderis. quia est rapina, secundum Hostien. in c. quæ

69 to. de iureiurand. ¶ Excedunt etiam reges qui tēpore guerræ & necessitatis faciunt monetā de vili materia, ferro vel corio, quā iubent expendi, & cessante necessitate, non recolligunt nec emendant damna subditis propterea occurrentia, nec recompensant, secundum Andream de Iser. in titu. quæ sint rega. in verbo monetæ. ¶ Excedunt etiam crapulantes

70 & viuo inebriantes, sensuque carentes, non curantes de republica, sed de vino sitate, famosa vina vndique ex terrarum finibus anhelantes facti sunt sicut equus & mulus non habentes intellectum, ac regni iusticiam & curam vni ex paucis committentes, putāt se omnia recte agere, ac velut pupilli cæci, & insensati ducuntur, & subditi in foueas cum regibus cadunt.

71 ¶ & cum due sint personæ quibus mundus iste regatur: regalis & sacerdotalis. i. quæstio. vii. cum David. in authen. quomodo oportet episcopus. in prin. & ex institutione diuina habent regimina populorū de offi. præfec. præto. l. ii. in verbo.

72 regimētis ¶ qui propterea dicuntur reges, quia Deo seruant leges, iusta precipiendo, & cōtraria prohibendo. 22. q. 3. c. si ecclesia fuerit; regna ex instōne diuina a b & iuregētium b condita. l. ii. de acquir. rer. domi. l. ex hoc iure. de iustit. & iure quibus oportet ex pacto societatis humanæ obtemperare. viii. distin. c. quæ cōtra mores. & hi qui Deo leges non seruant, nō regunt, sed q ab alijs regūtur, crapulantur, & i lasciuis viuūt, reges Dei nō sunt: nec mundi.

mūdi, sed tyrāni, regnū occupātes, & regis officiū demerētes facti sunt homines lutei, & sicut reges latuati, & Momi, & sicut facci palea imbuti in figura hōes hī n. expellēdi sunt & exauthorandi ne rē publicā perdāt. hī. n. reges sunt quādo bñ agunt, nō si pperā. ii. q. scelus. i. q. vii. non oēs. 23. q. ii. admonere. Et cū oīa debeāt

73 cū cōsilio seniū agere t̄ q̄a in antiquis est sapientia. 5. q. vii. episcopus. 20. diff. c. fin. suo sensu ducunt. Propterea stultus est princeps qui cōsilio nō acquiescit. 22. diff. si. suo sensu ducunt. Propterea stultus est princeps nō acquiescit. 22. diff. de Cōstātino, qui crapulando, & consilia prudenti non sequens, & vni tantū inherendo priuatur. vii. q. i. deniq. inde si subditū viderent regē nocēdi cupiditate, vel vlciscendi crudelitate animū implacabilē, vel feritate bellādī, aut libidine dominandi, & his similia retinentē nō deberēt sibi subditi obedire. 23. q. i. qd culpatur. vbi gl. q̄ aliquādo principē facit reū iniquitas imperādī. hī. n. non reges, sed tyranni sunt ī populo dominātes, & nō regnātes diuina pmissione, t̄ q̄a infidelis Deo populus tyrānū hīc meretur, nō regē, vt dīr p Efor. Verbū diuinum dabo eis regem in fure meo. iob. 33. Regnare facit hypocritā, ppter peccata populi. ideo rebelles bono principi ēt officiuntur serui. insti. de iure psona. §. i. & bona cōfiscantur. l. pe. & fin. ad leg. Iul. maie. & terra ponitur ad aratru. ff. quēad. vsufru. amit. l. si vsufruēt. & in aliū locum trāsferuntur. C. de iur. fil. l. certa forma. t̄ ac fidei populo datur rex. iustus. 23. q. v. regul. & scribitur in epistola iter claras: Rex. n. qui nō agit, vt Rex, nō dīr Rex, quia illa q̄ carent effectu, carent & nomine. C. de nupt. l. imperialis. §. i. Sic ergo diligit. iustitiam subditorum vt in aliorum iniuria nihil committat. c. ex tenore. de foro compet. Est t̄. n. officiū boni regis subditos diligere, quia est pater quo ad gubernationem & dilectionē, quia est pater patriæ, & illorum qui sunt in ea qui propterea eorum comoda reputat propria. C. de caduc. tol. l. i. in fi. & in auth. vt iudi. sine quoquo. §. cogitatio. & damna eorum debet remouere bonum reipublicæ, & statum regni debet suo augere ingenio. de offi. praed. l.

obseruādum in auth. de resti. & ea quae parit. §. ob quam. quia est caput ipsius ree

78 publicæ, quia idem t̄ sunt respublica & principes. de bono. posses. l. non est quod est verum quando augeat, nam si rem publicam minuat. non dicitur rex. quō oportet episcopos in princip. & i. c. itelle. Et. de iure iur. & gl. in l. sciendum de leg.

a [Quasitum.] Adde Paulum de Castr. ad hos solenniter in consil. 281. incipien. In Christi. & e. primum dubium & copiose. elin in cap. qui in eccles. in ix. col. circa fin. cum sequent. colum. de cōstitutio in nouiter impressis chart. 26 & domin. Socin. in cons. 144. incip. Vise. bulla Bonifacij. versicu quinquimo etiam in q. part. chart. 24.

b [Facta.] Adde Cardinal. in clemen. prime. in princip. in 13. nota de exces. prelato. & gloss. in clemen. secunda in verbo. quomodo libet. de senten. execu. & Angel. in consilio 98. incipient. Vise. narratione facti consilij.

c [Pesse.] Adde tex. in clemen. sepe. de verborum significatio & in cap. nisi cum de renuntia. xy. questione 4. & si illi & 25. questione 4. si a. & Petrus de An. h. & Antonius de Butr. in capitulo exceptionem & Baldus in l. penult. versicul. & not. pro princip. C. de bonis quae liberis & Bartolus in l. Gallus. in princip. in i. colum. versicu op. dicitur hic de liberis. & posthum.

d [Diuina.] Vide petrum de Anchar. in consil. 35. incipient. Pro maiori diligentia. vbi plura prosequitur in materia regnorū, & regne habuerint exordium.

e [De inregentium.] Adde Baldū in tractatu scismat. x. col. in versicu & est notandum quod duplex est concordia & in repetitione l. i. in v. col. magna. C. de ma. lib.

S V M M A R I V M.

- 1 Rex debet vitare opera tyranni.
- 2 Rex iniustus dicitur tyrannus.
- 3 Tyrannus quis esse dicatur? & quis rex.
- 4 Regis nulla sancta societas neque fides.
- 5 Reges quare dicantur sacri.
- 6 Reges debent interdū dare audientiā publice. & vultū suū ostendere & nu. 7. 9 & 12.
- 8 Vultus regis quid significet moraliter.
- 13 Regis officiū est iustitiam facere & nūme. 14
- 15 Rex sapiens est stabilimentum populi.

L 2 Rex

Parid. de Puteo Tract.

- 16 Rex dicitur qui alios regit, & à nemine regitur & m. 21.
 17 Rex bonus est melior quam bona lex.
 18 Rex grauiter excedit qui regnum suum destruit.
 19 Federicus Imperator pro tyranno habitus est.
 20 Respublica ad quorum uilitatem gerda sit.
 22 Rex non debet esse iuuenis.

CAP. II.

- 1 **R**EX autem si licet sit legitime institutus debet vitare mores & opera tyrannorum, quæ sunt iniustis legibus populum subiectum opprimere, collectis & tributis indebitis aggrauare, rebus propriis spoliare, muneribus indebitis angariare, ab inuadentibus hostibus non defendere magistratus, iniquos ad excoriandos populos velut aqua ex Aegypti plagis constitutere, & his similia, ut enim ait Augustinus. ii. de ciuitate Dei. Rex si cum est iniustus, tyrannus est. & Arist. viij. Ethic. si Tyrannus est qui quod sibi conferens est, intendit, rex qui quod est utile subditorum, & rex qui per se sufficiens est, & omnibus super excellens, & talis nullo indigens auxilio non sibi sed subditis intendit, ut ibidem. exercere quippe dominationem in subditos, & censum exigere magis ad tyrannidem, quam ad regimen pertinet. 94. distinctio. c. fin. Tullius primo de officiis si nulla sancta societas, nec fides regni est. unde paria sunt regem esse tyrannum, sacrilegum, fatuum excommunicatum, & hæreticum, extra de elect. c. venerabile. §. nunquid, & de principibus more tyrannico uiuentibus scribitur Prouer. 28. Leo rugiens & uersus esuriens princeps impius super populum pauperem. & Isaia. 18. Princeps tuus infideles socii furum. si Discuntur autem boni reges sacri propter iustitiam sacratissimam seu leges, quæ se debent esse in vultu cordis sui, quæ sunt sacratissimæ. ff. de legibus. l. leges. Vel propter iudicium, quod semper iustum & sacram debet procedere de vultu suo. c. i. in prin. extra ut ecclesiastica benefic. & hoc præcipue dum publice audientiam facit, quam interdum facere debet. in auth. de depo. in prin. col. vj. & lecta est in auditorio. ff. si certum petatur. & Prouerbio. 10. Rex qui se-

det in folio iudicis dissipat omne malum natu suo, intende dicit Imperator quotiens usus exegerit inuocatis singulis causis atque personis præsentanea constituta præstamus. l. final. in princip. de his qui ad ecclesiam confugi. & tunc potissime nulla in eo debet esse impietas. Prouerbio. 25. Aufert impietatem de vultu regis, & firmabitur iustitia thronus eius alias autem licet sit princeps instructus ad iustitiæ opem, si difficilem tamen accessum faciat, erit tanquam si fons aquæ præcludatur. Quid enim Prodest habere sapientiam & iustitiam, si aditum, & iustitiam negas, si consulendi & iudicandi potestatem intercludas. clausi isti fontem ut nec alijs insuat, nec tibi proficit, ut latius ponit Ambrosius. ii. de officiis, si Oportet autem regem vultum suum subditis ostendere. l. i. C. de public. l. i. libr. xii. quia vultus principis representat vultum totius reipublice in qua sunt omnium vultus, quia species corporis si mulachrum est meritis figuraque probitatis. si nam vultus est liber & libera mentis. nu. 41. distinctio. §. sicut. ac in rege non crimen, sed virtus & in hilaritate vultus eius debet esse vita & clementia eius. p. uerb. 16. & in c. 19. sicut ros super herbam, ita & eius hilaritas in subditos, si sicut erat vultus regis Salomonis quem vniuersa terra videre desiderabat ut audiret eius sapientiam, ut dicitur iij. regum. capitu. decimo nec decet vultus eius lucem in abscondito latere. Iob. 29. Lux vultus mei non cadet in terram, & ex vultu regis cognoscitur sensus & virtutes eius. Ecclesiast. 19. si mortaliter autem vultus regis significat illuminationem iustitiæ, & verum iudicium, secundum Papiam, unde Psalmista. De vultu meo iudicium prodeat, & oculi mei videant æquitatem, ut autem illis quorum rex est inexorabilis, & qui vultum non pandit subditis, nec ipsos vultu clementie intruetur, si quia ex vultu cognoscitur ira cordis, secundum Plutarchum. ibi, & ne vultu meo, an ex corde, an etiam ex verbis ita me corruptum intelligas qui. n. 12 ambulat in tenebris lucem odit. Ad si quid enim subditi tributa & fiscalia onera persolunt regibus nisi ut eorum fruantur presentia,

tia, & cum res se ingerit, exaudiantur, qui si præsencia regis priuantur, videtur omni regis spe iustitiæ & gratia destituti, sunt etiam enim isti motus tyrannici, & magis tyrannis quam iustis regibus conuenientes, est enim maior dominatio tyrannica quam esse possit, effugere præsenciam populorum, & ipsis non præsente, ut principem decet, nam monstruosus & iniustus rex potius quam catholicus & pius ac misericors censebitur, quia proprium regis est iudicium: & iustitiā facere. 23. q. 13 v. regum est. vnde & via regia dicitur per iustitiā ambulare, extra de accusa. cap. qualiter. lo. j. nam debet in veritate pauperes iudicare. Prouerbiorū. 29. quomodo ergo dicitur via regia ambulare, & iudicium & iustitiā facere, si se nō permittat intueri, nec suā præsenciam subditis exhibet pro iustitiā? tunc enim cuncta male disponit, si non per se, sed per alios regnū regit, erit tunc pupillus & regnū eius insensatus: & dicetur prauus rex, qui rex dici non meretur. ij. quæstio. j. scelus. huic enim regi non conuenit illud quod dicitur in cap. si ecclesia. xxiii. quæstio. iiii. in fin. † quod regis officium est iusta præcipere, & illicita prohibere, & cuncta æqua moderatione disponere. 97. distinctio. c. ecclesia. & talis rex eriget terram, auarus autem destruet eam. prouerbiorū. 29. quia ergo eius potestas constituta est, ut mali coerceantur a malo. & boni inter malos quiete uiuant xxiii. q. iiii. qui peccat. & quæstio. v. non frustra. quomodo hic rex, qui de regno non curat, nec suum officium subditis impendit, sed per tutores regnum administrat, poterit cuncta bene disponere. Illis enim regibus debetur iuste fidelitas, qui curam regni habent. ea. quæstione si apud. & subiecto, & tributi solutio. xj. q. j. c. magnū. Qui enim regni curā per se non habet, alios regno suo præesse facit, quomodo poterit tributa? Certè dicetur ei. Constituite regem, ut faceres iustitiā & iudiciū, & tu regnum alteri cōmisisti, ergo nomen & officium regni nō digne mereris, erit ergo hic rex ligneus siue statua, & nō rector, imo rectius, tūc regnū ibi in perditione, & cuncta male disponentur. Qui alios vult regere, debet esse intellectu præ-

stantior aliis, & ab aliis non regi, cæci sūnt & duces cæcorum, multū debet studere
 15 reges ut sint sapientes. † Rex sapiēs est stabilimentū populi. Prouerbi. 16. Dicitur autem rex qui alios regit & a nemine regitur. l. ii. de leg. tñ cōsilio prudentum se regere debet. eo. ti. l. humanum. Bal. in
 16 prin. ff. veteris. † Creati autem sunt reges ex necessitate, quia omnia indigent capite, quia homines faciles sunt ad dissentiendum, & ideo indigant rege. Bal. in l. ex
 17 hoc iure de iusti. & iure. † ubi dicit, quā melior est bonus rex, quam bona lex. si ergo regitur, & nō regit, non dicetur rex, & tunc talis rex tanquam inutilis deberet priuari, vel si esset ebriosus, qui non sublineret reipublicæ curas secūdū Bal. post Cyn. in l. non ambiguitur. de legib. & in l. post susceptam. de excusatio. tur. & idem Bald. de pace constant. in fin. ubi
 18 tradit de Imperatore. † Excedit etiam rex qui regnum dominio tyrannico exinanierit, & ad destructionem; seruitutem, paupertatem, & depopulationem duxerit, aut etiam dominos, barones, & primates regni, qui multos in curiis eorum sustinet, & alii homines virtuosos, nobiles, probos, & sapientes viro regni non tollerando sed deprimendo, & ad nihil deducendo, aut seruiliter per tractādo, ut fecit † Imperator Federicus, qui regnum domino tyrannico cōquassauit, & homines regni seruili conditione quasi viuere compellit, propter quod fuit depositus ab Imperio, ut in decretali depositionis suæ. ad Apostolicæ. & Andre. de l. ser. in tit. de prohibi. feud. alien. §. præterea ducatus. Nam semper improbis regibus meliores regni odiosi sunt, & ideo
 19 tanquam male versantes in regno priuandi sunt, secundum And. de l. ser. in ti. quib. mod. feud. amit. §. similiter si dominum. Et ideo regni & principatus successiones, deferendæ sunt accommoda subiectōrū. i. quæst. i. ecce. & capit. sequent. August. iiii. de ciuitate Dei. Vtile est ut boni longe lateque regnent, & debet subditos non tantū gubernaculis tueri, sed etiam ut doctrinis ædificari possint, vnde dicit. Prouerb. secūdo Dñs dat sapientiā: &
 20 ex ore eius prudentiā. † & Tullius primo de officiis. Procuratio reipublicæ ad

Parid. de Puteo Tract.

eorum utilitatem a quibus commissi sunt, non ad eorum quibus commissa gerenda est. & sicut anima regit corpus, ita rex statuitur in regni gubernatione. Aristot. secundo Politico. Quia rex est pastor populi. viii. Ethicorum. & debet esse per se sufficiens. 3. distinction. S. ecce. cum seq. & esse in eo scientia & claritas. viii. q. i. signo. in fin. qui sicut cunctos dignitate præcellit, sic & virtute debet excedere ad hoc. 19. distinction. in memoria. alias erit statua, secundum August. secundo de liber. arbi. cap. 15. & Grec. in epistol.

22 ad Alex. & Egid. de regi. prin. libr. i. qui non debet esse iuuenis; secundum Aristot. tertio Ethicorum. ex iuvene rege recta oriri ad virtutem, difficile est, nisi sit legibus enutritus. Errant ergo qui damnant reges, qui in legibus enutriuntur, & auctoritatem Aristot. offendunt, qui ait expedire regem legibus esse enutritum, ut supra. Caucant ergo a prauis consiliariis. qui clam procurant guerras, bella, & dissensiones in republica ut ipsi impingentur & sanguinem iustorum bibant, & regem eorum in idolum conuertant, hi enim non sunt tolerandi, præcaueant ergo reges a rectoribus, ut regant, & non regantur.

¶ A malo.] Adde, quod reges sunt dati a Deo populis ad vindictam malefactorum. & ad laudem bonorum. 1. q. 1. magnum. in fin. & dicit Bald. in capitu. significantibus. de offic. delega. quod rex in regno suo in temporalibus est vicarius Dei. & hoc refert & sequitur Felin. in capitu. cum non liceat. de præscriptione id. 5. col. post medium.

SUMMARIVM

1. An liceat occidere regem tyrannum, qui non habet superiorem vel ei non pareat? & numero 2. & 3. & infra per totum.

CAP. III.

1. N liceat occidere regem tyrannum? Dic quod propter tyrannidem licitum est bellum, si a præfide exerceatur. i. Macha. ubi de bello Macha. contra Antiochum: de hoc Policiatus lib. iii. c. ultimo. Porro tyrannum occidere non modo licitum, sed æquum & iustum est. qui enim gladium accipit gladio dignus est interiri, sed accipere dicitur qui eum pro sua auctoritate usurpat, non qui utendo

eo a domino accipit potestatem, utique qui a Deo potestatem accipit legibus seruit, & iustitiæ famulus est, qui ergo cum usurpat iura deprimit, in eum merito armatur iura, qui euacuare nititur male publicam potestatem. Et cum multa sint crimina maiestatis, nullum grauius est, eo quod aduersus ipsum corpus iustitiæ exercetur. si ergo maiestatis crimen omnes persecutores admitti, quanto magis illud, quod leges præmit? Certe publicum hostem occisum nemo vlciscitur secundum Lucam de Pen. in li. C. de armor. vsu. libr. ii. pro quo adduco rex. in l. minime. ff. de religio. qui etiam adducit, 2. quod Ioel mulier interfecerat Sisaram, qui & tyrannus erat quæ benedicta fuit a Deo iudicum. iii. & v. c. sic & Ayot occidit regem Moab. eo. lib. c. iii. Et quibus apparet etiam diuina lege licet occidit tyrannum, quæ enim occiditur impius Christo infunditur, & ubi abhominatio aboleretur satisfactio consecratur. 15. q. i. nec is virtus nãque plantari non potest, nisi viciu euellatur. de poenit. distinct. ii. quia radix. 1. & Seneca in Hercule furente sic ait. Nulla amplior magis opima victima Ioui martari potest, quam res iniquus. Tyrannus enim talis est, ut de poena eius magisque de amicitia cogitandum sit, 1. ut ait Liuius de bello Maced. lib. viii. In vita quidem tyranni nulla, fides nulla pietas, nulla spes, nulla charitas, nulli beniuolentiæ locus. Nã tyrannus vir est deceptionibus illudens, detractionis artifex est, cuius pace Deus veritas, & iustitia offendit, quæ idem sunt ii. q. iii. existimauit. pro cuius amicitia Deus non dedit offendi. 17. q. ii. miror. 1. Nã in perditione tyranni summi numinis speratur venia, pro quod multorum salus & incolumitas procurator arguit de feriis. l. prouinciarum. facit viii. q. ii. dilectissimi l. dist. c. si quis præpostera. 6. 1. Persequenda quidem est hominem iniquitas, naturæ vero humane potius miscrandum. 2. q. iii. duo ista. in fi. Vnde a tyrannis causantur iniustitiæ, propter quas omnis pax destruitur, & interdum duces expelluntur, necantur reges, & tante discordiæ sublequuntur, ut & tyranni exiliant & optimates exterminantur, & præclarissima constituta respu. dilabatur, & maxima etiam

etiam regio subuertatur, vt ait Tullius secundo de officiis. & Senec. lib. ii. de prouidentia Dei. ¶ multa namque mala ex iustitia tyrannorum eueniunt, quia maleficia non puniuntur, vt nostris temporibus sentimus. Ecclesia. viij. ¶ Quia non profertur citò contra malos sententia, filij hominum absque vllò timore perpetrāt mala. vnde sine prauorum & sine scelera torum interitu vix potest regno pax provenire. 22. q. v. quis enim. & his necatis respublice recipit statum suum. ff. de origin. iur. l. ii. §. initium. in fin. §. Deus quippe in reorum & impiorum flagellatione placatur. 24. q. x. l. iij. si quos. ¶ Interdū autem peccata fidelium per Saracenos & barbaros cum sauitia vendicantur. 56. dist. iij. si gens. in fi. ¶ Mali magistratus sapē de pecunia in republice cogitant magis, quā de iustitia curam habent tyrannos, & ciuitatibus erigūt erectos cum eorū factionibus fouēt, & nutriunt, inopes deprimunt, alunt iniquitates, & statum pacificum ciuitatem euertunt. & dicit Celsio. vij. variarum epistolar. 47. Tūc in regno plena est tranquillitas, quando nullus in eodem iudicis iniquitatem formidat. vbi ergo viget pressura tyranni absque spe libertatis & releuationis, non iniuste pugnatur: nulla enim iustior causa belli gerendi, quā seruitutis depulsio, vt ait Tullius in Philippi. vii. Vnde apud Romanos primum pro libertate vrbis, deinde pro dominio est pugnatum, 10 vt ait Pollit. libr. viij. c. v. ¶ Melior est quā dē mors, quā vita amara Ecclesiastic. 39. Atque nil amariū est, quā vita sub crudelitate tyrāni. Et Salomō i ciuitate i qua abūdat iniquitas & iniustitia melius est mori, quā viuere. & ¶ Tullius tertio de officiis. Nulla est societas cū tyrānis, neque. n. est contra naturā spoliare eum si possis, quā est honestum necare, atque huius modi genus pestiferum, & impium ex hominum 12 societate exterminandum est. ¶ Nā tempore tyrannidis hæreses confurgunt, & libertates ecclesiæ subuertuntur, authentic. decernimus. de sacrosanct. eccles. & nuptiæ contrahuntur incestu. l. si. de incest. nupt. non est libertas matrimoniorū, quā tyrāni q̄runt amplas dotes pro sequacibus, nā ipsorum proprium est ciuitates

desolare, sacra prædari, ac perniciosos magis & impios & iniustos esse, vt dicitur. i. iij. Ethico. Et ideo sub tyranno respublice nulla est secundum Tullium primo de offic. nam & cruciatibus hominū depascuntur vt ait Orosius ii. ad Augu. & neminem qui aut libertate dignus sit, aut liber omnino esse velit amicum arbitrat vt de Dyonisio refert. Tull. quinto tusc. quæstio. & Valer. lib. vi. de feueritate vocat hostes liberatis, iusteque itaque tyrannus occiditur, licet quidam vel timidi vel nimium iusti dicant contrariū 12 sic & ¶ Absalon iuste fuit occisus vt pax haberetur quāuis Dauid vt eum viuū seruarent, mādauerit, perditum vero fleuit, & regni sui pace quærita suam mœstitiā cōsolatus est. 23. q. v. quis enim. & Liuius 13 in lib. de bello Macedo. ¶ gladius enim est vltor iniquitatum. Iob. 19 in fin. Nā sicut princeps pugnat p legibus, iustitia, & populi libertate, & legibus regit. ita tyrannus quærit euacuare leges, & populum reuocare in seruitute, ¶ imago diuinitatis in principe, tyrannus vero est aduersariē fortitudinis, & prauitatis imago: igitur tanq̄ prauitatis imago occidēdus: late prolequit. Polieratus in lit. vi. c. 17. 15 qui dicit, ¶ q̄ tyrannus est ¶ qui violenta dominatione populum præmit. & idem eod. libr. c. 20. & c. 16. qui dixit postremo, quod diuina lege licitum est ipsum occidere. Andr. de Iser. in tit. quæ sint regalia in verbo, extraordinaria col. i. dixit, quod gētes Philosophi dixerunt occidendum tyrannum, cum quo nulla nobis societas esse potest alleg. Tullium iij. de offic. 16 tamen dixit, ¶ quod hoc catholica veritas non patitur quia beatus Petr. iubet obedire dominis, non tantum bonis & modestis, sed etiam discolis, quia potest recurri ad superiorem si habet, argumen. 15. q. 2. c. alius. vbi cū consilio Papæ deiecerunt regem nō curātē de regno. vbi gloss. dixit, quod Papa deposuit. Vel si superiorem non haberent possent per se. & est exemplum de Tarquinio expulso. l. ii. §. exactis. ff. de origi. iur. & ibi Andr. de Iser. Bald. autem in d. §. exactis dixit, quod licet malus rex sit tyrannus, quod subditi nō possunt derogare iuri superioris, tamen in principi. ff. veteris, dixit, q̄

L 4 si do-

Parid. de Puteo Tract.

si dominus seuerē & tyrannice utatur iurisdictione, quod subditi non tenent sibi obedire: & per nor. per Bar. in l. hostes. de captiuis. & dixit idem Bar. in l. post susce-
 17 pram. de excus. tur. quod si rex est omnino inutilis debet sibi dari coadiutor. & Bal. in tit. si de inuestitura lis oriatur. vbi post glo. dixit, quod populus potest deponere Imperatorem insufficientē, & mentē caprum. & idem Bald. in l. non ambigitur. de legib. quod debet priuari per Papā quando esset inutilis & ebriosus, qui non sustineret reipublice curas, & de pace cōstan. §. si. Thom. autem de Aquino in secunda secundae. artic. penul. dixit, quod meritum est occidere tyrannum, tñ contrarium fuit decusum in Concilio Constātia. & vide Thom. de Aquino ibi, qui fecit libellum ad Regem Cipri qui incipit cogitavi mihi. in iij. chart. vbi de hoc latē, & vidimus in diebus nostris.

a ¶ Tyrannus est. Qui ex unde dicitur tyrannus vide dominum Marianum Sooin. in consi. xxij. incip. sequendo ordinem vers. circa quam questionem ibi est igitur in prima part.

S V M M A R I V M.

- 1 Barones excedunt multis modis. vt nu. 3 4. 5. 8 14 19 20. 21. 22. 25. 26 & 27.
- 3 Baro si velit grauare vasallos in seruitijs vltra casus debitos tunc competit officium iudicis vt releuentur ab oneribus.
- 6 Consuetudo an & quando inducat seruitium.
- 9 Verbum possessio a seruo prolatum quomodo intelligatur.
- 10 Notarios creare & monetas cudere est de suprema potestate principis.
- 11 Pœna publicationis honorum quando ex crimine venit imponenda. tacite vel expresse tunc omnes habentes merum imperium possunt hanc pœnam imponere.
- 12 Regaliū confessione an videantur concessa oīa qua persone principis coherent. & nu. 13.
- 15 Barones an possint iubere suis subditis quod nō vadant ad molendina quam ad sua.
- 16 Statuta dominorum quibus dolus inest non valent.
- 17 Doli exceptio pōt opponi cōtra statuta iniqua.
- 18 Dominus non debet subditos malē tractare.
- 23 Statuendi potestas causatur a iurisdictione.
- 24 Appellari potest a grauamine statut. iniqui.
- 28 Coloni qui tenentur colere fundum an teneantur ibi stare si dominus eos verberet.

29 Vxor verberata à marito an possit ab eo diuertere.

30 Agricola equiparatur vasallo.

31 Vasalli possunt inuito dñō renuntiare feudo.

32 Vasalli qui obligantur dominis ad seruitia non possunt habitare in alijs terris prestando eis debita seruitia. Et an si recesserint & redire compellantur perdat bona num. 33. 34 36 38. 39 & 40 & 43.

35 Vasallus fugiens à facie domini sui committit furtum sui ipsius Et an possit propria autoritate capi nu. 42.

37 Furari an liceat rem pro re.

41 Vasalli & subditi possunt uendicari per barones, & comites quorum sunt vasalli.

De excessibus baronum erga subditos.

C A P. I.

Excedunt t̄ autem barones vasallos angariantes seruitijs & ad onera, ad quē non tenentur, qui vltra iex casus grauari non possunt, qui ponuntur in Specu. in tit. de feud. §. quoniam. verfic. & not. quod vasalli imperij. ad fin. §. in antepen. col. vbi alleg. Roffred. Beneuentanum in libellis: licet Io. Andr. dicat iure hoc non caueri: tamen Roffred. habuit à cōstitutione regni. de adiutoriis. exhi. vbi glo. alleg. Roffred. quā dixit, quod si baro velit grauare vasallos in seruitijs vltra casus debitos, quod competit officium iudicis, vt releuentur ab oneribus. & Bal. in c. fin. de probi. feu. alie. per Fed. & Specul. in tit. de cens. §. ii. ver. sepe. & seq. & in titu. de maio. & obed. & in titu. de offi. iudi. per Specul. ¶ Excedunt deniq; barones mittendo vasallos pro seruitijs eorum cum proprijs expensis vasallorum, & sine curie competentī salario, quod nō licet. arg. illicitas. §. illicita. de offi. pre. & in consti. regni, quē incip. omnes officiales. vbi puniuntur pœna dupli. & in cap. regni. quod incipit grauamina. & est aliud c. quod incipit vt nullus officialis vel subofficialis & extat alia constitutio regni. quā incip. Sicut nostra seruitia. vbi similiter statuitur, & plus quod si animalia moriantur quē fuerant capta pro seruitijs curie, quod debet per

per curiam persolui aestimatio. que iura habent locum, quando homines mittentur pro seruitiis publicis curie, & si tamen baro vellet mittere pro seruitiis priuatis eius, ut quia exerceret mercantiam vel ad culturam terrarum, puto quod non posset inuitos cogere, quia illa seruitia non spectant curie baronis, vel officialis, sed sunt seruitia priuata. argumen. d. constitutionis. que dicit promittenda pecunia. secunda constitutio dicit quod potest subditus compelli a quo pretio. & in d. cap. grauamina ubi est glos Neapo. que dicit a contrario sensu, quod mitti possit pro seruitiis cum expensis curie. tamen Andr. de Iser. in titu. que sint rega. in ver. sicu. angarie & plaustrorum. & dicit quod princeps recipit plaustra, & currus ab inuitis soluta mercede: alii vero officiales recipiunt tantum a volentibus cum libertis, seu mercede. qui si ab inuitis exigant, puniuntur de iure communi pena viginti librarum auri. l. iudices. in fine. C. de cursu public. libro duodecimo. nisi aliter sit consuetudo mittendi de vno loco ad alium sine curie salario competentis. ut in d. cap. grauamina. & in alio cap. regni. nullus officialis, quia & consuetudo tunc inducit seruitium, & viii. q. vlti. seruitium. & dat iurisdictionem & priuilegium. viii. q. iii. conquestus. in fin. de consue. c. cum dilectus. et inducit seruitutem de aq. pluui. arcen. l. i. com. pre. l. venditor. que intellige de consuetudine prescripta, vel illa que est inducta a tempore, cuius in contrarium non est memoria. extra de verbor. significat. cap. abbas. & c. super quibusdam. §. pretere a. extra de consue. c. si de aq. quot. l. ductus aque. & l. ii. de omni agro. secundum glo. Neap. in d. c. grauamina. & idem dixit in alio c. regni. quod incipit quod iustitiarum non capit. ubi idem dixit de consuetudine, & quod a volentibus non inuit, & alia ad vecturam capere putat. arg. de of. pre. l. i. §. cura. & fur. aduer. naut. l. i. & comm. pre. d. l. venator. §. si constat. Tamen quia aliqui barones, ut in pluribus priuilegiis & instrumentis venditionum, castrorum, terrarum, & villarum habent priuilegia & concessiones baroniarum, vel venditiones Regum, in quibus dicitur, cum regalibus, angariis, & perangariis, an tunc pos-

sint ipsi barones extorquere ista seruitia a vassallis iuritis soluta mercede, sicut ipse Rex posset soluendo mercedes, & locria, & puto quod sic, ut dicta verba priuilegiorum, & venditionum operentur aliquid, per not. in l. non aliter. de lega. iii. & l. ille aut ille. §. cum in verbis. eo. tit. de exerci. l. j. §. is qui nupem. sunt. n. verba in priuilegiis intelligenda, ut aliquid ultra ius commune operentur. c. cum in his. de priuileg. & ad muni. l. i. si quoniam. de leg. i. de priuileg. c. si papa. in vi. de verb. ob. l. quicquid astringendū. 7 Tamen propter hoc non poterunt ipsi Barones excedere, & satis grauare subditos, quia facultas aliquid faciendi concessa intelligitur, ut ex bona fide agat, & tali facultate utatur ciuilitate & humaniter. arg. ff. manda. l. creator. §. Lucius. de seru. l. si cui. ff. de aedili. edic. l. sicut venerator. Et 8 T aduertendū quod licet in talibus priuilegiis hec concederentur: puto, quod in hac generali concessione regaliū non veniant omnia regalia, sed ea tantum, quæ possent conuenire baroni, quia non poterit ppea monetam cudere, nec notarios creare, aut de crimine lesæ maiestatis cognoscere, nec penam publicationis omnium bonorum imponere, quia ista sunt regalia, que concernunt supremam potestatem principis, quæ in generali concessione non veniunt. l. i. in fi. de off. eius cui man. est iuris. & verba generalia priuilegii in dubio debent intelligi secundum qualitatem persone proferentis, & ex ea accipiunt declarationem. l. si pulatio ista. §. sicut. de verb. obl. 9 ubi verbum possessio a seruo prolata intelligitur quo ad detentionem, & non quo ad iuris possessionem, cuius est incapax. ad idem c. solita. de maio. & obed. & etiam secundum qualitatem persone, ad quam diriguntur. l. plenum. §. equit. de vsu & hab. de iudi. l. sed & si suscepit. §. si libertus. de testa. m. l. lex militari. de in iur. testa. l. si quis filio. j. §. sed & si quis. de preb. c. ei cui. in vi. quia talia sunt subiecta qualia predicata demonstrant. 2. j. de diuer. reser. c. dudum. in glo. fina. de deci. Cum ergo creare notarios sit de suprema potestate principis sibi inherens, ut in titu. que sint reg. in 10. verb. magistratum, & et monetam cudere, ut in eo. tit. b & m. c. quæ. de iure iur. et cognoscere de crimine lesæ maiestatis:

ut illa

Parid. de Puteo Tract.

ut in illo tit. ac etiā omnium bonorum publicatio, ut in tit. C. nem. licet sine ius. prin. cōfisc. ubi dixit no. Ang. f. q. quādo ex crimine venit imponenda pēna publicatiōis bonorū tacite vel expresse, tūc omnes habentes merum imperium possunt hanc pēnam imponere. de offic. p̄f. l. Illicitas. §. qui vniuersas. & in l. qui de portatorū. de p̄. & l. qui contra. de ince. nupt. & habētes regalia, per tex. in l. i. de bon. vac. lib. x. iūcto dict. c. i. quā sint reg. vel habentes supremam potestatem, ut Reges & principes, ac etiam ciuitates potestatum qui non recognoscunt superiorem, qui habēt merum imperium, & habentes absolutū arbitrium in criminalibus à domino concessum, qui etiam in eorum praeceptis possunt imponere penam publicationis omnium bonorum. glo. est singul. in authen. de armis. habentes merum imperium possunt pēnam confiscationis omnium bonorum in hoc regno imponere. argu. d. l. i. C. nemin. licet. l. i. de priuilegio. lib. xii. dicens idem in eo q. merum imperium praescripsit. argu. l. ii. de bo. vacan. lib. x. & argu. l. iii. & l. praedictis. §. final. de legat. iii. & l. praedia. §. fin. de fund. instru. de itin. act. priua. l. ii. §. eū. Quia praescriptio ad rem coherentem adiacentem se extendit per iura praedicta. Et de istis confiscationibus in terra baronis vide latē per And. in tit. de pac. tenen. §. si vero. in versi. & dispensentur. & de tali concessione facta comiti vel baroni concedendo sibi regalia generaliter. vi de Andrae. de l. fern. in tit. quā sint regalia. in rubrica, ubi videtur tenere contrarium scilicet, q. quod concedendo regalia q. ueniant omnia, quā personae principis coherent, ut ibi late per ipsū, cuius opinio non seruatur de consuetudine in regno in ducali dominio Mediolani seruatur superiori daciū ferrariā, trata gualdorū, q. de stilo cācellariā ista tria non ponuntur in priuilegijs, licet quasi omnia regalia cōcernētia vtile dñum, & nō supremā principis potestatem ponantur, & propterea qui habēt regalia ex priuilegio in regno sibi generaliter concessio nō creant notarios, nec in crīe lese maiestatis procedūt nec monerā cudere pnt, nisi expresse cōcedatur eis cudere mo-

netā, ut in ciuitate Aquile, nam ex forma priuilegiorum specialiter quasi omnia regalia conceduntur, cum dicitur moribus planis, aquarum decursibus, gabellis, passibus, viis, anditis, pōnis, multis &c. tamen aliqua non conceduntur. s. notariorum creatio, monetam cudere, thesauri, & bona committentium crimē lese maiestatis, quā tanquā non specialiter cōcessa non veniunt, ut sentit text. in dict. tit. quā sint regalia. in verbo, nisi quē specialiter alijs conceduntur, licet Andr. aliter sentiat, & non bene iudicio meo. & hoc etiam tenet contra Andrae. de l. mer. Lucas de Penna. in l. i. C. de priuilegio. lib. xii. dicens quōd ea quā sunt mere regalia, ut creare tabelliones, monetam cudere & similia, quā non possunt cadere in priuilegium, velut regum oīsibus inherētia nequeunt a p̄tate Regis separari, 14 ut in l. i. de veterantibus. lib. xii. Excedunt etiam barones vassallos grauando, tyrānizando, & cogendo inuitos emere baiulationes, gabellas, & tabernas eorum in credentiā pro immēso, & maiori p̄cio, quā exigi possunt, qui propterea vendūt pluribus ut habiliter possint pretiū consequi contra constitutum regni, quā incipit, magistri camerae, & capituli regni de terrenis. quod incipit terreriis & in alio c. in tit. de occupatis. qui propterea tollunt subditis arbitria, ut non possunt hospitari hospites in eorū hospitij, nisi prius sint recepti hospites in hospitij ipsorū baronū, q. non licet, quia publica versatur utilitas, quōd in ciuitatibus sint isti hospites. ff. nauae caupon. l. i. in principio. & est eis libertas recipiendi, vel non recipiendi, hospites. dict. l. i. in responsio. & in ii. in versi. neque quisquam a cōtrario sensu literae, nam superior sine causa nō potest cuique interdicerē uti arte & ministerio suo. l. moris. ff. de pōnis. de interditiis & relegatis. l. i. & iii. cum similib. Et de hoc, an baro possit iubere subditis hospitibus, vel hospitantibus q. non hospitentur quousque non sit hospitium baronis plerū hospitibus, vel quod non accedant ad alia molendina, nisi ad sua vel ad alia patuā dic q. non, quia subditi in iurisdictionalibus tenentur obedire do- 16 minis eorū, & in mandatis discretis q. a statuta

statuta dominorum quibus dolus inest non valent. C. com. m. vel episc. l. interlocutio. & de leg. j. l. filius. §. diui. per Dy. & C. de fideic. l. quoties. per Cy. & Inno. in c. j. de iudic. de man. vindi. l. illud. de except. dol.

17 l. j. in fin. vbi dicitur quod contra statuta iniqua potest opponi exceptio doli, unde ei non debet parere, et si sit subditus astrictus iuramento fidelitatis. ff. de ver. obli. l. multum. & hoc non reperitur in capitulis fidelitatis. c. j. de for. fid. & cuilibet debet esse libertas. l. quibus. de cond. & demō. & quia hoc non licet per pactum. ff. de pact. l. nemo. & tali imperio facta rescinduntur. l. si priuatus. qui & a qui. de doll. l. totiens. & Imperator hoc non posset sine offensa iustitiae, nisi ratione alicuius publicae necessitatis. l. Lucius. ff. de euic. & de re. ven. l. item si verberatum. de leg. ij. l. qui solidum. §. j. nā Imperator fouet ea, quae sunt liberi arbitrii.

18 C. de testa. l. omnium. Et dominus non debet subditos male tractare. ff. de fideiuss. l. iniuratus. & mandata non sunt implenda, nisi ad mandantis auctoritatem pertineant. ff. de annu. leg. l. quoties. §. Pōpo. de ope. liber. l. cordonē. quaedam. n. praecepta seruanda non sunt. ff. de hære. instit. l. paterfamilias. in glo. fina. & ideo clauis iustitiae errat, nam bono principi non conuenit cupiditatis avaritiae thesaurum implere, quia thesaurus principis sunt subditi bene se habentes. in authen. vt iud. sine quoquo suf.

19 §. cogitatio. de cadu. toll. l. i. in §. fin. Et si excedit propter cupiditatem fit tyrannus, secundum Seneca. & ideo si fiat tale decretum concernens commodum principis priuati iuris non valeret, vt si sint molendina eius priuata, quia est ambitiosum. l. ambitiosa. de decr. ab ord. secus si sint molendina fiscalia, vel publica, sicut not. in l. sed & Celsus. de contrahē. empr. & tunc valet, quia est munus publicum, & erunt tunc talia praecepta iusta, quando necessitas publica exigit. l. munus. §. item. de mun. & hono. & hoc in dominis habentibus liberam potestatem, secus in habentibus limitatam iurisdictionem, quia excedere non possunt. C. de decurio. l. duum viri. & not. in l. pen. de cond. ob cau. Ita consuluit Bal. conf. lv. Et quod qui recognoscit superiorem hęc non possit, facit, quia hoc est eorum vestigal, & non potest imponi per

principem nisi ex aliqua causa, quia omnium subditorum peculiariter interest, & potest de hoc argui, secus si recognoscat superiorem secundum And. de i. ser. in tit. quae sint regalia. in verbo, bona committentium. vbi dicit, quod princeps est pater subditorum in prospiciendo commodis eorum. & idem dixit in dicto titulo, in verbo, littora. & in verbo, flumina. §. vbi dicit quod princeps non potest concedere publica loca, nec in eis pati fieri aliquid cum incommodo vsus publici. etiam dixit, quod princeps sine causa non tollit vniuersitati publicum, vel commune sicut nec rem priuati, & sic intelligitur potestas principis secundum eum. & hoc esset tollere liberum arbitrium & commune bonum subditorum, qui plus dixit ibi in verbo, flumina. quod princeps imponens vestigalia sine causa committit rapinam, & dicitur auferre bona subditorum, quia sine causa ius alterius exhaurit. §. Nam regna & principatus sunt non tam ad utilitatem ipsorum quam ad commodum subditorum. prima questio. j. cap. ecce. & seq. & Augu. de ciui. Dei. iij. c. Vtile est vt boni longē lateque regnent, neque enim tā ipsis quam illis utile est quibus regnant.

21 §. & Tullius primo de officiis. procuratio reipublicae ad eorum utilitatem, quibus commissi sunt, non ad eorum quibus commissa, gerenda est. si ergo hoc non debet licere principi, multominus baronibus, qui habent limitatam iurisdictionem in certis casibus, tamen possunt grauare subditos, vt supra diximus. §. Et cū potestas statuendi causetur à iurisdictione, quae est de publico introducta cum potestate iuris dicendi & statuendi. vt not. in l. j. de iurisdic. omn. iudic. non debet plus extendi auctoritas baronum quam eis à iure permittatur. arg. de iurisdic. omn. iudic. l. extra territorium. & l. cum vnus. §. his qui. de bon. auth. iudi. pos. & clemen. pastoralis. de iudi. & de iure non possunt talia statuta & praecepta facere, in grauamen subditorum, eis arbitria auferendo, vt supra est dictum. Si ergo barones ipsi velint exerceri facere eorum tabernae, faciant sine preiudicio subditorum, taliter quod non priuentur subditi exercitio tabernarum suarum. arg. l. quoties. §. penul. de polli-

Parid. de Puteo Tractatus

- ¶ l. si priuatus. qui & a quibus. & l. venditor. §. si cōstit. ff. cōmunia pradio. & per not. p. Bar. in j. cōstit. ff. de cano. de cōstit. c. cū oēs. & eo. ti. c. quæ in ecclesiariū. vbi videtur. q. in præiudiciū tertii. et subditi ciuitas non potest statuere. & per doct. ibi. & facit de c. d. l. eos. & in l. i. de legi. agna. in fi. & quod not. in l. omnes. si contra ius vel vti. pu. & in l. Antiocheniū. de priu. cre. & in c. in nostra. per Innocen. de iniuriis. & damno dato. ¶ quinimo etiā a gradamine statuti iniqui potest appellari qñ sit contra certas speciales personas. non quando generaliter. vt habetur in l. omnes populi. per Bart. de iusticia & iure. & ista sunt facta contra personas speciales. s. hospitantes & pascere volētes. ergo & c. & ita concludit. quod barones talia præcepta ambiciosa ad sui commodum: & in præiudiciū subditorum facere nō possunt.
- 25 ¶ Excedunt etiam barones. quia sepe vxores & filias vassallorum inuitas cognoscunt carnaliter propter quod ipsorum vassallorum proprietate priuantur. vt in cōstit. regni. si vassallus. in tit. de fideiussione domini a vassallis. ac etiam dum ipsos contra iusticiam aggrauant: vt in cōstit. præsen. de homi. baronis. Ac etiam excedunt dum negligunt vassallis eorum iusticiam ministrare. quo casu post monitionem eis factam per regiam curiam. vel per iniusticiarum causa reuertitur ad iusticiariū: vt in cōstit. iusticiarii nomen. de offi. iust. & in cōstit. officiorū de discreta cognitione causarū. ¶ Excedūt et multis aliis modis de quibus in c. regni quod incipit terreri.
- 26 ¶ Excedunt autem quia habentes appetitum canonicum subditos spoliāt. Bal. in l. solent. §. nunc vero. de offic. procon. allegat Iacob. de bel. in authent. scriptum
- 27 exēplar. ¶ Excedunt etiā barones tenere volentes vassallos sub iugo perpetuæ seruitutis. ipsos nequiter & crudeliter tractando. qui si recedant ad alias liberas ciuitates illos vendicant. vt ad propria redeant. qui si propter iniusticiam & seueritatē dominorū recesserint. redire nō cōpelluntur. quod not. per Bar. in l. cū satis. C. de agri. & cen. lib. xj. vbi dixit quod coloni qui tenentur colere fundum. non tenentur ibi stare. si dñs eos verberet. per illum tex. & per tex. in l. j. C. in qui. cau. co-
- 28 loni. & cen. ¶ vel si dominus sit ita rixosus quod ibi stare non pōt. ¶ Dicens idē in vxore quæ a viro verberatur: quod potest ab eo diuertere per text. in aut. vt cū de appel. cogno. §. quia vero. & arg. l. si cōuenerit. ff. p. socio. & hoc tenet Lucas de pēna. in l. si coloni. de agri. & cen. li. xj. in xii. q. in vassallo. qui a domino crudeliter & tyrannice tractatur. quia vassalli possunt impune dimittere talem dominum. arg. tex. d. l. si coloni. & extra de resti. spo. c. l. i. ¶ Nam agricolæ æquiparantur vassallis secundū And. de Iter. in tit. de prohiben. feu. alie. p. Fed. l. imperialē. §. pen. vbi terra pro qua quis est vassallus domini efficeretur sterilis. ita quod vassalli nō possent ulterius in illa morari. poterunt recedere. arg. l. si qui a prioribus. de fund. patrimo. li. xj. & l. iiii. & not. in glos. fin. de agri. & cen. secundū Lucā de penna in d. l. si coloni. qui dixit in d. l. ¶ quod vassalli possunt inuito domino renuntiare feudū quod efficeretur sterile: & ad alia loca se transferre dicens hic not. contra dominos crudeles qui volunt vassallos tenere inuitos ar. l. vis eius. C. de proba. & gl. in d. l. iiii. Si tamē tenebātur dominis eorum seruire de seruitiis personalibus. redire cōpelluntur: vt in cōstit. regni quisquis de burgibus: ¶ quia vassalli qui obligantur dominis ad seruitia nō possunt habitare in aliis terris præstando eis seruitia debita: secundū Andr. in d. cōstit. nisi ipsos vassallos dominus acriter verberauerit. vel vxorem aut filiam inuitam carnaliter cognouerit. vel si in causa criminali pro eo non fideiubet quia perdit vassalligū & non tenetur redire ad baroniam. vt in cōstit. regni. si vassallus de fideiussio. domina vassallis. ¶ Tamē in casibus in quibus tenentur habitare in terra baronis: & recesserint & redire compellātur an per dāt bona? constitutio regni quæ incipit. errores in tit. de his qui debet accedere ad ordinē clericatus. statuit. quod si is qui est subditus baroni ratione bonorum velit clericari. q. debet dimittere bona quæ tenet a domino suo. & alia constitutio quæ incipit personas. statuit q. si homo domanij accesserit ad terrā baronis domanio illo derelicto. q. punitur publicatione bonorum

rum suorum ipse & receptor. deinde vero successit capitulum regni. Item statumimus, volens, quod vasalli ecclesiarum eis ad personalia seruicia obiecti, si de terra auferunt, possunt eorum domini ipsos vasallos per omnem coercionis modum compellere legitime: ut ad loca a quibus recesserunt, reuertantur, & commorentur in cens. & sic videtur, quod coercere possint in bonis ut redeant: deinde successit in regno capitulum honorii, quod incipit ad nouas cominantias quo prouisum est, quod vasalli personaliter obligati non possunt deserere terram, ratione obligationis personalis: sed si obligetur ratione rei, dimissa re possunt ipsius terram relinquere incolatum, & sic videtur inferri quod perdat bona, quæ tenet a domino. & ita Lucas de penna in l. si coloni. de agr. & cens. refert dictum. de verbo ad verbum. & extat etiam aliud capitulum honorii editum in fauorem prælatorum, quod eius vasalli obligati personaliter non possint recedere, & redire cogantur ad terram. Ego vero non memini legisse quod perdat bona patrimonialia, quæ non tenet a domino, nisi dicamus quod dominus possit sibi prouidere in hoc casu, cogi faciendo ipsum per superiorem mandando sibi & imponendo poenam perdicionis bonorum burgenficorum si non redeant. vel per omnem coercionis modum. Ergo quia vasallus obligatus de persona a feudo auferit: quia ipse est pars feudi: ut dixit Andr. de Isern. in constituto. regni probationum defectus. argumen. l. quemadmodum. de agrico. & cens. ¶ qui etiam æquiparatur liberto. ut in cap. j. quibus mod. feu. admit. merito dominus poterit ipsum ad reuertendum compellere, & fiet ista compulsio secundum quod ius disponit: ¶ nam vasallus fugiens a facie sui domini committit furtum sui ipsius secundum Bald. in l. j. C. de ser. fugit. in fi. ac etiam dñm spoliat seruitutis: & sic cum delinquat in dominum, poterit dominus autoritate superioris propter eius fugam & contumaciam immittere manum ad bona eius secundum formam iuris, per tex. in l. j. ii. & iii. de requi. reis. vel fiat per capturam personæ si haberi poterit: vel per capturam pignorum, aut mulctam. argu. l.

sed & hæc in §. prætor. de procu. & l. cum non solum. §. necessitas. de bonis quæ li. 36 & in iuribus ibi. in glo. alle. ¶ & sic ista compulsio fiet iuribus prætorum. scilicet per manus iniectionem ad bona etiam patrimonialia ipso existente in contumacia non redeundi. per text. in consti. regni si vasallus de fideiussione domini a vasallis. Nam si bona existant in sua iurisdictione poterit baro bona retinere utendo retentione pro suo interesse, & seruitutibus, quibus dominum spoliauerit per not. in l. j. C. de pig. vbi glo. dixit quod potest uti retentione etiam contra obligatum nudo pacto. & in l. si non fortem. in §. si centum. de cond. indebi. sicque cogetur redire per attestationem bonorum, qui dominum spoliavit seruitutis & subuentionibus, ad quæ tenentur vasalli dominis eorum. arg. not. per Inno. in c. olim de resti. spol. & glo. in l. si coloni. de agri. & cens. li. xj. & per no. per Innoc. c. quia plerique de immuni. ecclési. & per Bald. in l. secunda. C. de furtis. vbi dicunt, ¶ quod si tu me spoliasti re mea & non est mihi facultas recuperandi alia via, quod possum tibi subtrahere aliam rem, & illam detinere quousque habeam rem meam. Et sic vasallo fugiente a feudo qui erat obligatus ad seruitia personalia poterit si fuerit requisitus vasallus ipse a barone sequestrari facere bona sua etiam patrimonialia, ut radio affectus redeat, & ex fructibus bonorum ipsorum exolui facere onera, ad quæ tenebatur vasallus. per not. per Bar. in l. incola. ff. ad muni. Tamē Spec. in tit. de feudis. in §. quoniam. ver. viii. l. queritur. videtur tenere, ¶ quod vasallus recedens a terra domini non possit priuari bonis a domino sibi concessis, quem ibi Bald. sequitur, tamen constitutio regni est in contrarium ut supra, & alia constitutio quæ incipit. ad subiectorum, prouidet quod teneatur illa bona vendere iusto pretio. & Bald. in præambu. feud. dixit, quod si vasallus recedat in salutato hospite, non tamen renuntiando feudum, quod cogitur si domino placuerit redire & seruire per l. omnes. de agri. & cens. lib. xj. & ad aliud capitulum honorii. vbi sic dicitur. 39 ¶ Item licet idē princeps statuerit aliqua de vasallis ecclesiarum eis ad personalia serui

Amedei Tractatus

seruitia obligatis forsan à terris in quibus morari debent aufugerint, per praelatos & ecclesiasticas personas reuocandis: nos tamen diximus distinguendum, ut si ratione personarum ad huiusmodi seruitia teneantur, possint, si recesserint legitime reuocari. si vero tenentur rerum tantummodo ratione, & recedere voluerint res ipsas ecclesijs & personis eisdem omne dimittere, compellantur. & dixit And. de

40 Iser. in d. constit. quisquis. ¶ quod si vassallus habet bona à domino: licet non sub conditione morandi in terra sua, quod tacite subintelligitur: & in regno est obseruatum, quod si vadat ad terram domanij, quod bona non perdat. Secus si ad terram alterius baronis accedat: quia perdit bona, quae tenet à feudo, vel redire compellitur, ut supra & ultra praedicta, quod si subditi & vassalli possunt vendicari per comites & barones, quorum sunt vassalli, not. per glo. cum ibi not. in l. j. §. per hanc ff. de rei vendi. per medium iurisdictionis. & habetur vij. quæst. j. c. non debet. & dicunt doctores in d. §. per hanc. quod forma libelli traditur per Inno. in c. tuam. de ordin. cogni. & Specu. in titu. de offic. iudi. quarta parte. & ideo prouidit dicta constitutio quisquis de burgenfib. quod vassalli demaniales habitantes in terra baronis reuocantur infra certum terminum, si similiter etiam vassalli baronum existentes in terra demaniali sunt remittendi ad terram baronis, ut in dicta constit. quisquis. & in c. occupatis. De modo probandi, quod sint vassalli, habetur in constit. regni probationum defectu. quam bene not. Quia hodie barones regni ut possint vendicare vassallos ut angararios, dicunt quod tenentur facere seruitia personalia, ut portare literas de terra in terram, vel exercere officium causa berlingatus pro domino, vel deferre cipum in prima die anni: quia istae probationes sunt sufficientes, ut quid sit angararius vel obligatus personaliter domino per dicta constitutio. quia portare cipum die dicta sit ex quadam curialitate. argumen. no. in l. solent. in §. non vero. de officio proconsul. vbi gl. Bar. & Bal. & etiam exercere illud officium est munus, quod etiam de iure communi tenentur exercere ciues & in-

cola. ff. ad municipi. l. j. §. j. in verbo, ut syndicus fiat, & deferre literas non tenentur non soluta mercede vassallo, ut supra lato est scriptum. Plus etiam est prouisum per consti. regni, quia frequenter vassalli demaniale non possunt se obligare baronibus personaliter, vel aliter occasione castri, vel feudi ut ibi habetur, nec etiam possunt retineri in terra baronis ut recommendat, ut in constitutio. ad subiectorum de hominibus baronum. nec etiam ibi habitare, ut in constitutio. praedicta. & vide capitulum regni quod incipit. praedeessorum. in rub. de occupatis, vbi de recommendatis. Erit ergo practica, quando baro vult vendicare vassallum, qui accessit ad habitandum in terram alterius baronis: vel quando essent vassalli à feudo vel à terra sua dispersi, quod mandari faciat per iusticiarium regionis, vel per magnam curiam, vel per alium superiorem sub poena priuationis bonorum, ut redeant ad habitandum in terra baronis in termino statuendo, quo non redeunte proferatur sententia publicationis bonorum, si dominus hoc voluerit, vel condemnatur ad reuertendum. & si non fecerit, capiatur de persona, & redire cogatur ipse cum filiis, ut in dictis constitutionibus habetur. & per And. late in constit. regni. §. vassallus. vbi tradit qualiter & per quos iudices

42 fiat ista iusticia. ¶ Tamen an vassallus fugiens à terra baronis possit autoritate propria per dominum ipsius cap. And. de Barulo. in l. j. C. de colo. pale. lib. xj. dixit quod non, si detinetur ab alio: sed agere debet. l. extat. C. quod metus causa. & l. si. de exhiben. reis. & l. j. C. ne quis in sua causa. de actio. & obligat. l. negantes. aut non, & tunc debet remitti ad locum unde fugit. l. j. & ij. vbi causa status: si autem nihil dicit potest sua autoritate capere: quia quod suum est retinet. ff. de acquir. posses. l. iij. §. si seruus. & §. quod Nerua. & l. j. §. per seruum. quod non habet locum cum non est egressus domini potestate. & idem videtur dicendum de vassallo potestatem domini fugientis. argu. l. si coloni. de agri. & censu. & l. fin.

43 ¶ Nam si vassallus simpliciter fugiens est in potestate domini reducendus. argum. l. serui fugitiui. ff. de seruis fugitiuis. l. ij. secum.

secundum dominum Ludouicum in l. j. C. de coloni. pale. & vide Bartol. in l. j. C. vbi causa status.

- a ¶ *Demonstrant*] Adde domin. Maria Soci in consil. 33 in versicul. vi probatur in i. parte.
 b ¶ *In eod. tit.*] Et ibi, ad hoc vide Bal. in cap. i. in colum.
 c ¶ *Verberatur*] Nunquid autem eam verberare ei liceat ex causa vide Felin. in cap. illud, post princip. iij. col. de presump.
 d ¶ *Renuntiare feudum*] Et an & quando, vide Felin. in cap. qua. in ecclesi. in 29. colum. de constitu.
 e ¶ *Rem meam*] vide domin. Iasō May plene in l. si non sortem § si centum & ibi Bartol. post glo. in vltim. oppo. dom. Alexan. de Imol. in lect. & in apostil. de condi. in deb.

S V M M A R I V M.

- ¶ Baro, an & quando possit prohibere vasallos ne veniant ad curiam regiam. & n. 2. 3. 4. 5 & 6.

CAP. I I.

- N baro teneatur de robaria facta in territorio suo^a vel in iurisdictione, vide infra in verbo, tortura. ¶ Excedunt etiam barones prohibentes, eorum vasallos pro querelis delictorum venire ad regem, qui videntur teneri crimine læsæ maiestatis, secundum Lucam de penna in l. j. an fin. C. vt nemo ad suum pater. l. cuiusque. in tertio. responso. ad legem Iuliam maiestatis, vbi dicit, quod est crimē læsæ maiestatis. facere quominus subiectus obediat, sicut si quis fecerit, vt regi subditos in eius iurisdictionem non veniant. argumen. ff. de his que in fraud. credi. l. qui autem simili. Quod puto esse verum, quando ipse baro hoc faceret in derogationem regie dignitatis, vel eius iurisdictionis. ¶ Tamen si ipse haberet merum & mixtum imperium in terris suis, vel cognitionem primarum causarum ciuiliū, & criminalium posset prohibere vasallum ne in derogationem iurisdictionis & priuilegiū suorum veniret ad curiam regiam, quia in iurisdictionibus seruatur ordo, quia quilibet debet tam in ciuilibus, quam in criminalibus conueniri in sua prouincia, vnde est oriundus, vel vbi

- contraxit vel deliquit in authentic. vt omnes obe. iudic. prouin. per totum. in authentic. vt iudices sine quoquo suffra. §. volumus. & in titu. vbi de ci. agi oport. & auth. ibi posita. & in l. j. vbi de possessio. & in l. j. vbi in rem actio. & in c. statutum. de rescript. in vj. Nam
 4 ¶ ad principem non debent venire, per saltum pro iustitia consequenda sed gradatim quia primo debet adiri ordinarius, deinde proximus superior, si ordinarius grauat, tertio ad principem. l. j. §. si quis in appellatione ff. de appellatio. & in l. ad imperatorem. & in l. ad principem. eod. titu. & de decurio. l. curiales. vbi princeps non vocat aliquem pro sua priuata causa, sed pro publica, licet text. in dict. titu. vt omnes obe. iudic. prouinc. §. hic nobis. ¶ Quod non debet quis distrahere aduersarium a propria prouincia, & ducere ad regiam ciuitatem pro quibuscūq; causis actor vel reus, quia visa est virorum & mulierum multitudo ex proprijs locis agitata, ac veniens ad regiam ciuitatem pro iustitia, quorum plurimi mendicantes & afflicti ibi interdum mortui fuere, ac plures expensas pati, quam rei exitimatio, est autem impium ingemiscentem ferre. vbi text. annullat priuilegia in contrarium obtenta nisi sint clausa in corpore iuris vt ibi late in duabus glossis. Et propterea baro hoc facere poterit, ¶ quia ius disponit. & qui facit lege permittente non excedit. C. de adulter. l. Gracius. cum simili. & in regno Sicilia olim hoc obseruabatur, quod in regia curia non trahebantur subditi, nisi in crimine, lese maiestatis, guerra mota, & in causis magnorum feudorū, & in appellationibus, & in certis alijs casibus, vt in cōstitutio. regni statuimus de offic. magistr. iuste. & inde fuerunt factę alie ordinationes, quod quisque posset in regia curia conueniri. deinde fuit facta certa limitatio causarum, deinde vero fuerunt concessa priuilegia primarum & secundarum causarum fere omnibus baronibus cum mero & mixto imperio, & quod non possent conueniri eorum subditi in regia curia, vt per priuilegia apparet. Tamen hodie in regio consilio omnes de regno conueniuntur, nisi habentes speciale priuilegium vt ibi non conueniuntur, & nisi in appellationibus, & in certis causis negatę iustitie, excepti clericis & miserabilibus personis secundum iura communia, & regni constitutiones, vt ibi late videbis.

¶ *Suo*] Vide Bal. in c. i. §. marchio in iij. col. versis. extra. quare qui fend. da poss. versis. seu.

S V M-

Parid. de Puteo Tract.

SUMMARIUM.

- 1 Principes inferiores qui dicantur? & quot modis excedat: m. 2. 3 & 4. & infra per totum.

De excessibus principum inferiorum.

CAP. I.

DICENDVM insuper de excessibus principum & aliorum p. ræminetium, qui autem sint isti principes, duces, marchiones, & comites, vide in libro feudorum, in tit. quis dicatur dux, & not. extra

- de electio. in c. fundamenta. S. vt. ergo. an glo. Ioan. Andre. quæ incipit in libro feudorum principatus authentic. & si sit per se quædam superior dignitas post imperatores & reges, de quibus habetur extra de elect. c. venerabili. S. videlicet, & S. nunquid. cum sequent. & extra de iureiurand. Romani in clemen. largo tamen vocabulo comprehendit Imperatores & Reges. d. cap. Romani. & 17. quæstio. vii. sane. in fi. & xij. quæst. j. de rebus. sic enim accipitur Ioan. vii. & de poen. dist. iij. si enim
- 1 Hic enim primo in talijs exactionibus, operibus, angarijs, indebitis, subditos opprimunt. xxiij. quæstione. v. non sane. faciunt de nique multa contra libertatem ecclesiasticam. cap. cum laicis. de rebus ecclesi. non alienan. propter quod feudis & bonis quæ ab ecclesia tenent sunt priuandi. c. nouit. & cap. grauem. de senten. excommuni. & possunt feuda ipsa propterea alijs potentioribus concedi, vt ipsi vendicent feuda & ecclesiam recognoscant.
- 2 c. ij. de feud. Excedunt etiam quia se de spiritualibus intromittunt. de elect. c. Massana. de arbitr. contingit. de iudi. c. decernimus. de præscript. causam. de decimis. c. quamuis. & c. prohibemus. Nam impediunt se de electionibus prælatorum, opposcentes se electo dicentes, quod habet eum suspectum statui suo de proditione alicuius terræ, de homicidio, vel adulterio, quia præsumitur, quod se opponant vt interim spiritualia teneant, vel faciant eos redimi, tamen hac suspitione cessante ipsi potius quam alij admittuntur secundum Inno. in c. super his extra de accusa. vbi vide. & etiam vide in proemio constitu. regni latarum, an hoc habeat locum in regno Siciliæ. Excedunt

- 3 Et quia liberos homines subiiciunt seruituti, & in eis graues existunt. 24. quæst. v. non sane. & dicit propterea Salomon. breue regnum non parit subditis, quia in lata gente gloria principis. ij. quæstio. iij. S. item. Excedunt
- 4 etiam quia in licitis suis superioribus inobedientes existunt, ipsos quando sunt impotentes contemnendo. 22. distinct. S. verum. 23. quæstio. j. c. quid culpatur. ij. quæstio. v.
- 5 miles. Excedunt etiam quia non seruant misericordiam pauperi non habenti quid eis offerat. x. quæstio. iij. pauperi. quoniam & frequenter pauperes suspendunt pro modico & ideo quandoque sine misericordia occiduntur, & qui non timet iustum iudicem non erdat eum beniuolum inuenire. 23. quæstio. v.
- 6 regum. Excedunt etiam quia ecclesiasticos non honorant, sicut debent. c. solita. de maioriga. & obediens. sed eis iura propria subtrahunt, & perunq. subiiciunt seruituti hoc facientes contra dict. cap. i. ius publicum. de iure patronatus. peruenit. de iureiurand. capitulum. & c. sequenti. Excedunt etiam quia de facili faciunt guerras auctoritate propria, vt no. 24. q. ij. in summa. & cap. j. & Hostien. in summa de treug. & pace. S. quid sit iustum
- 8 bellum. Excedunt etiam quia subditos vassallos suos offendunt & exheredant, nulla lata sententia eis ius dicendo. C. ne quis in sua causam. j. de his qui ad ecclesiam confug. denuntiamus. C. de iudicis. l. nullus. & nihil interest hoc faciant nulla lata sententia, vel vitiose lata. ff. qui satisfacere coguntur. l. quoties. de auctoritate tutorum. l. nulla differentia.
- 9 Excedunt etiam in iustitia differenda, affligendo partes laboribus & expensis, quod ante cogantur iuri sui renuntiare, vendere, vel componere, super ipso. propterea quod tenentur ad interesset & ad restitutionem totius. argu. extra de hæretic. cap. final. & cap. ceterum. in fine. de iudi. & de iudi. l. properandum. in §.
- 10 illo proculdubio. Excedunt etiam in concussionibus, rapinis, talijs, & spolijs, & homicidijs. extra de rapt. cap. j. de iureiurand. cap. sicut. & c. ij. 23. quæstio. vii.

SUMMARIUM.

- 1 Milites concutientes homines dicuntur excedere. excedunt etiam multis alijs modis vt infra per totum
- 2 Concessor puniatur pena quadrupli.

De

De excessibus militum secularium.

CAP. I.

- X**cedunt autē milites
seculares simplicis militie:
quia non contenti suis sti-
pendiis concutiunt homi-
nes, & dicitur concutere
aliquid perere ultra debitū ratione offi-
cii per oppressionem, & per minas pecu-
nias extorquere. ff. de concul. l. i. & ii. no.
xxiii. q. i. paratus. in ult. glo. f. & punitur
conculsor pena quadrupla. 23. q. i. milita-
re. in glo. fin. & dicitur Ioan. iii. Neminē
concutiatis; neque calumniam faciatis
ostote contēti stipendiis vestris. 23. q. iiii.
paratus. in fin. & cap. militare. in fin. 76.
3 distinctio. non satis. ¶ Excedunt etiam
aliquando expugnando patriam. & do-
minum cui seruire tenentur ex debita si-
delitate. ff. de iusti. & iur. l. vt vim. de re-
ligio. l. minime. 23. q. i. quid culpatur. &
cap. summa milia. 22. q. v. cap. de forma.
4 ¶ Excedunt quia accipiunt stipendium
& non seruiunt, vel seruiunt & non cum
for equis ideo tenentur ad restitutionē.
argu. 8. distinctio. c. si quis satis. & extra de
censu. c. cum instantia in princ. ¶ Exce-
dunt etiam quia nō militat propter rem
publicam, sed propter prędas & diuitias
augendas. 23. q. i. i. militare.
6 ¶ Excedunt etiam quia fugiunt aliquan-
do de bellis iustis, & dominos deserunt
inter hostes. vnde & infames sunt. vi. q. i.
infames. & sunt rei maiestatis. l. iiii. ad leg.
Iul. maiesta. & capite puniuntur nisi do-
minum defendere non potuerint. ff. de
re mili. l. omne delictum. & in d. cap. infa-
mes. in verbo, tales. ¶ Excedunt etiam
quia aliquando vilificantes se assumunt
officiū procuratoris contra l. militem.
C. de procur. & ff. eo. l. filius. §. veterani.
& not. extra de postu. prel. cap. bonę. in
glo. i. ¶ Excedunt etiam quia non seruāt
communiter iuramentum, quod præstāt
non euitaturos se mortem pro salutē rei
publicę. vt not. ii. q. i. prohibentur in i. gl.
8 ¶ Excedunt etiam quia comeatu nō ac-
cepto se absentant, & sunt in domo vo-
lentes gaudere priuilegio militari, & ha-

- bere stipendium contra legem. ff. quib.
ex caus. maior. l. miles & l. qui mittuntur.
& not. extra de concess. prębend. cap. i.
quia. in glo. sit miles. ¶ Excedunt etiam,
quia si occidant pręsbyterum non pos-
sunt amplius vti militia, & si vrantur pu-
niuntur. extra de pen. & remis. cap. ii.
9 ¶ Excedunt etiam quādo non vtuntur
militia ad id ad quod est instituta scilicet
propter iniuriam propulsandam, &
propter vindictam contra impios profe-
rendam. 23. q. i. cap. i. ¶ Excedunt
etiam quia aliquando non vacant mili-
tię, sed negotiis mercatorum, vsuris, &
vilissimis ministeriis suam militiam de-
turpantes. i. distinctio. cap. ius militare.
11 ¶ Excedunt etiam quia militant nocere
di cupiditate, vliscendi crudelitate, bel-
landi feritate, dominandi cupiditate, cum
animi implacabilitate. i. q. v. præcipue.
23. q. i. quid culpatur. in princ. & c. apud.
nam hac intentione militia debet agi, vt
mali coerceantur, & boni subleuentur,
vt ibi etiam quando non intendunt com-
muni vtilitati in militando, sed priuatę,
contra id quod habetur. 24. q. i. summa.
12 ¶ Excedunt etiam quia non obediunt
suis superioribus in vtilibus & licitis, vel
in dubiis. c. summa. & c. quid culpatur ia
fine. ¶ Excedunt etiam quia vsurpant vl-
tra stipendia sua contra, quod habetur.
23. q. i. militare. & sine legitima autori-
tate superioris guerram faciunt, vel occi-
dunt homines contra id quod habetur.
13 xxiii. q. ii. c. iustū. ii. q. v. miles. ¶ Exce-
dunt etiam, quia ante victoriam dimit-
tunt bellare, vel militiam ante tempus.
extra. de renun. c. i. quia non debet solui
militia non completis stipendiis. l. iiii.
C. de his qui non exple. stipen. & in su-
pradictis capitulis.
14 ¶ Excedunt etiam quia hodie commu-
niter sunt prędones. 23. q. i. i. militare.
quod proprie ad latrones in nemore per-
tinet. & ideo milites grauiter delinquen-
tes exauthorantur, siue degradantur. vt
not. de peni. cap. degradatio. in vi. & In-
nocen. in cap. ex literis. de restitutio. spo-
liatio. & de re. in cap. ii. de testi. c. testimo-
nium. & exauthorantur quia eis calcaria
a pedibus tolluntur, & ensis a latere a u-
fertur, & galea a capite tollitur, & ita
Tract. de Syndic. M suis

Parid. de Puteo Tract.

fuit obseruatum in quodam milite, qui
ganeas prostitutas venalesque tenebat.

¶ Quadrupli] Concussionis poena qua fit, ut
de glo. & Card. in clem. 4. §. i. de here. si quis
teneatur crimine concussionis, vide Spec. in tit.
de executore ver. sed nunquid teneatur: & in
tit. de salar. §. i. ver. sed quid si delegatus.

S Y M M A R I V M.

- 1 Consiliarij principum excedunt multu. modis,
ut infra per totum.
- 2 Iurans seruare statuta, intelligitur iurare de
licitis.
- 3 Consiliarij dicuntur militare ad latus princi-
pum. Et ideo in contractibus eorum requi-
ritur consensus principis. nu. 10.
- 12 Consiliarij debent esse viri optimi.

De excessibus consiliariorum.

C A P. I.

XCEDUNT cōsiliarij prin-
cipum qui propalant sen-
tentiam proferendam, vel
eam vendunt vel perpecu-
niam profitentur illam da-
turos, quia fustibus caduntur. l. itē apud
§. idem ait. ff. de iniur. vbi gl. dixit de as-
fessore, vel comite præsidis. & late in l.
qui explicandi. C. de accus. qui etiam cō-
muniter excedunt cum vadunt extra ci-
uitatem sine licentia principis. Bart. in l.
diuum virum. C. de decurionib.

- 1 ¶ Excedunt & reuelando secreta consi-
lia regum, etiam fidelibus, quia incidunt
- 2 in periurium, & si reuelant amico regis,
qui propterea factus est inimicus eius,
quia incidunt in crimen lèse maiestatis.
ff. eo. l. cuique. in verbo, dolo. Secus si sit
in damnum tertii cui dixerit cōsiliarius,
talit dedit consilium contra te, quia tene-
tur poena. l. si quis aliquid. §. instrumen-
ta. ff. de poen. & §. si quis instrumentum.
& poen. l. qui falsa. vel varia. ff. de test. vbi
punitur testis dictum suum reuelans se-
cundum And. de l. fern. quibus modis seu-
dum amittatur. & Bald. in l. athletas. in
§. calumniator. de infami. alleg. Host. di-
xist. ¶ dicitur preuicator consilia-
rius reuelans secreta. & idem Bald. in l.
fina. qui facillare coguntur, dixit, quod

tenentur habere secreta quæ eis in cre-
dencia cōmittuntur, nisi sint cōtra rem-
publicā ibi dixit Bald. & propterea sunt
puniendi. l. si quis aliquid. in princi. de
poen. vbi Bartol. de pace constant. §. ego.

- 4 in fine. ¶ vbi dixit, qd reuelans secreta de-
bet remoueri, nisi promiserit non reuela-
re secreta consilij illiciti, quia non potest
sine metu periurii reuelare. per gloss. in
cap. ego M. de iureiurando. in verbo, nul-
li pandant. sicut etiam dicitur: ¶ quod iu-
rans seruare statuta intelligitur de lici-
tis. glo. in c. i. de iureiurando, in sexto. &
glo. in l. nemo. §. qui iussu. de regulis iu-
ris. & facit glo. decimarertia distinctione
in cap. nerui. secundum Ludouicum in
suis singula. nume. 512. Etiam ¶ dum
comminantur iudicibus inferioribus, ne
iudicant sicut deberent, quia tenentur. l.
Iulius. de vi public. ad leg. Iul. de vi pu-
blic. l. qui dolo. vbi dicit text. ¶ quod iu-
dicia debent esse in tuto: vt non fiant ali-
ter quā ius dicit. ¶ Excedunt etiam
quando recipiunt aliorum procuratio-
nes, quod est eis inhibitu: secundum
Bartolum in l. si quis procurator. C. de
decurionibus lib. x.

- 8 ¶ Excedunt etiam emendo res subdito-
rum, quod est eis à iure prohibitum. di-
xit Bald. in l. fina. C. de rescindenda ven-
ditione. quia nō possunt tenere nisi emāc
de consensu domini, argumento. l. non
est verisimile. ff. quod metus causa. quod
dixit esse verum in consiliariis magnorū
dominorum, qui tenent locum princi-
pum, sicut sunt legati, & cardinales, & do-
mini magnarum ciuitatum, non in con-
siliariis Episcoporum, vel minorum ma-
gistratum, in quibus de consuetudine
non seruatur. & faciunt not. in l. principa-
libus. ff. si certum petatur. & de iure fisci.
laufertur. & l. quod à præsede. vbi Bart.
& bonus text. in l. i. de contrario iudicio.
ita Bald. in dicta l. fina. C. de rescinden-
da venditio. Tamen al. quando possunt
emere, vt infra habetur in verbo con-
trahere. Nam ¶ isti cōsiliarij dicuntur mi-
litare ad latus principum. l. verum. §. ex
facto. de minoribus. & de excusationibus
tutorum. l. iuris peritos. vbi Bartol. dixit,
quod non debent sedere ad pedes, sed ad
latus. b. Et isti hodie habentur loco de-
curionum.

curionum. glo. in l. fed & dolo. ff. de dolo. & est similis in rubrica, quæ sit longa consuetudo. quas gloss. Bald. ibi intelligit de consilio ciuitatum, & glo. in l. plane. ff. quod cuiusque vniuer. & quod not. in l. magistri. de pactis. Nam hi consilarii militant ad latus principum sicut illustres. l. quisquis. ad legem Iuliam maiestatis. in verbo, illustrum. & aliquando principes

10 appellantur. l. j. si qua. præ. pote. f. & ideo in contraditibus eorum requiritur consensus principis per l. primam. in prin. C. de his qui per metum iudi. male iudi. & est tex. expressus. in l. j. C. de contrario iudic. circa principium. quod hodie male obseruatur in regno. & vide And. de Iser. in tit. de feudo guar. vbi late.

11 ¶ Excedunt etiam si quid princeps ex iracundia, vel mala informatione rescribat contra ius, si illud exequatur, quia non debent exequi sed rescribere principem. l. si vindicari. C. de pen. qui tex. est canonizatus in c. cum apud Thessalonica. xj. q. iij. vbi glo. & dixit Ang. in auth. de mand. princi. in versic. in aliis. per illum tex. in verbo, dico. quod si princeps rescribat officiali suo, quod si talis bannitus deuenit in posse suo cito faciet ipsum decapitare, quod debet differre. 20.

12 ¶ Hi enim consilarii debent esse iusti & viri optimi, ac eorum stipendiis contenti, & non extendere manus ad iniquitatem, alias expelluntur. Ioan. And. in cap. quanto. de iureiuran. vbi Papa appellat malos consiliarios deceptores regum: similiter istorum consiliorum principum maximus est fauor: quia si offendantur prætextu officii in iudicando, vel consulendo principi, vel aliquid zelo iustitiæ faciendo, crimen læsæ maiestatis offendens incurrit, sicut etiam si offendantur collaterales principum, vel secretarii, aut alter intimus vel aduocatus sacri consistorij principum, vt per And. in tit. quæ sint regalia in verbo, committentium crimen. & in consli. regni. id est de iniuria curia ill. & in sequenti consli. qui cum sint hodie loco senatorum sunt ab omni iniuria defendendi. l. ius senatorum. C. de dignit. lib. 12. qui habet multa privilegia de quibus in titu. de silen. lib. 12.

14 ¶ Et idem puto dicendum de notarijs principis, qui milicare dicuntur, cancellarij consistorij principis. glo. in authen. de præposit. sacro. scrinio. & in l. j. & ij. & ibi Bartol. de princip. libr. duodecimo, quos si quis offendat ex causa officij & non ex odio priuato, similiter dicitur committere crimen læsæ maiestatis per iura supradicta. Et hoc obseruatum fuit in persona And. de Isern. qui protulit sententiam in curia regia contra quendam baronem Gallicum, qui propterea cum And. de Isern. ex castellonouo sero exiret ante portam petruciam, gallicus cum familiaribus eundem occidit, & fuit contra interfectorem ad instar criminis læsæ maiestatis processum, & bona ipsius publicata, & forbannitus cum præmio mille ducatorum pollicito per regem, si quis occisorem necaret, f. præcaueant erga iudicantes, ne nocte vagentur, quia veritas & iustitia odium pariunt condemnatis.

a ¶ In peritrium.] Adde Bal. in l. nullum. in i. colum. in fine versiculo sed hic incidenter querit C. de testibus. fallit tamen si cum licentia reuelatur, ita Bald. in cap. i. in fin. de no. for. fidelita.

o ¶ sed ad latus.] Fallit in consiliarijs Papa, qui debent sedere ad pedes Papa d. l. iuris peritos. in prin. & ibi allegat hic in tex.

S V M M A R I V M.

- 1 Aduocati excedunt multis modis vide infra per totum.
- 2 Multitudo est legibus & canonibus inimica.
- 3 Iudex potest imponere finem aduocato multiloquenti.
- 6 Aduocatus incidit in falsum reuelando secreta partis.
- 23 Nauta cogitur nauigare & hospes hospitari, tamen non coguntur inimicum recipere.
- 24 Aduocatus si compellatur aduocare contra dominum non ob id perdit feudum.
- 27 Aduocatus non potest aduocare contra patriam, nec contra dominum, nisi cum maiori dato superioris.

De excessibus aduocatorum.

C A P. I.

- 1 Aduocati causarum excedunt qui filaterias suas perorando dilatant, vt

M 2 appa-

Parid. de Puteo Tractatus

appareant scoli, quos reprehendit euangelium, dicens: Dilatant autem filaterias suas, & magnificant sabbatas: amant enim primos recubitus in cenis, & proprias cathedras in synagogis, & salutationes in foro, & vocari ab hominibus rabi. & Salomon ait, in multiloquio non deest peccatum: nam ubi multitudo, ibi confusio. ¶ Et dum quis effusio sermone se iactat, in promptum incidit sui periculum l. fin. in fin. C. de dor. prom. Multitudo quidem restringitur. C. de proxim. sacror. l. comperimus. lib. xij.

2 ¶ Et virtus in modicis consistit ex multis, in auth. de referen. circa princ. Quia nihil quod immensum est, bonum existit.

3 in auth. de men. ordi. in prin. ¶ Quia multitudo est legibus & canonibus inimica.

4 extra de preben. c. quia in tantum. Breuiter autem dicenda dicere commodius est l. j. in prin. de offi. pref. prae. & C. de veteri iure enuclean. l. tanta. de appellatio. l. ampliore. ¶ Et propterea iudex finem imponit aduocato multum oranti. ff. de his qui in testam. delen. l. proxime: circa fin. Et iudex ex suo officio potest interdiceret aduocato verboso. C. de post. l. quisquis. infra de arbit. l. ne in arbitris. in fi. de appellat. l. ampliorē. C. de veter. iur. enuclean. l. tanta. §. si quis autem. Vbi lex interdicit superfluis verborum ambagibus. & in l. ex ea. ff. de postul. vbi glo. not. & l. moris. ff. de poen. & est ex presum. in constitutione regni, quae incipit, Cultus iustitiae. quod iudex ex nimia locutione interdicat officium aduocato. ¶ Excedit etiam aduocati qui ob instruendas literas falsas pecunias recipiunt, propter quod tenentur poena falsi. l. lege Cornelia. ff. de sicar. & in l. j. §. j. eod. titu. Ac etiam facientes pactum de quota litis ipse vel procurator de diuidendis bonis alienius litigantis, qui iustitiam fouet dicuntur facere ad perniciem innocentis, & tenentur lege Iul. de vi priuat. l. ex senatus. ff. eod. titu. vbi glo. q. tenentur poena falsi. & l. j. §. j. ff. de fal. quod lex Cornelia de sicar. & etiam crimine concussionis. l. ij. de concussio. ¶ Ac etiam si consultus ab una parte perdit omnia iura sua: deinde reuelauit parti aduersae, quae iustitia non favebat: & cum fecit pactum de quota li-

tis & obtinuit, puniatur poena falsi: quia fecit falsam pacationem, sciens se non habere iustitiam, & fecit societatem in necem innocentis, & incidit in falsum. l. j. §. j. de falsis. quod habet locum in civili & in criminali. lex senatus. de vi priuat. & quod not. in l. i. §. i. de calum. vbi glo.

6 ¶ Et incidit in falsum reuelando secreta partis. d. l. j. §. si quis. de falsis. & per l. si quis obrepserit. ita Bartol. in l. i. ff. de prauaricatorib. & vide glo. in l. senatus. ff. de accusatio. & est concussio. l. i. de concussionibus. ¶ Excedunt etiam aduocati legentes falsum in tabulis publicis, quia tenentur crimine laesae maiestatis. l. i. ad legem Iuliam maiestatis. Quando ad laesionem publicam hoc fecerit: secundum gloss. ibi, & non ad laesionem tertii. & in l. falsus. ff. eod.

8 ¶ Excedit etiam aduocatus qui procurat cum iudice, ut malam sententiam proferat, quia tenetur lege Cornelia de sicar. Et magistratus, qui etiam hoc cum ipso iudice faceret. l. i. de sicar. ¶ Excedit etiam aduocatus, qui instrumenta vnius partis apud se deposita alteri ostendit, quia tenetur poena falsi. l. j. §. quae deposita. de falsis. vbi bona gloss. secundum Bartol.

9 ¶ Quod facit contra actorem notarios, qui ostendunt articulos alteri parti ante publicationem in causa. & idem in l. si quis. §. si quis. instrumentum. ff. de poenis. vbi rex. not.

10 ¶ Etiam excedit si aliud iudicis retulit, quod non est verum: quia tenebitur falsi. l. i. vbi glo. de falsi. quae dixit quod recipiens pecuniam ut falsam faciat aduocationem, & si procurat iudicem corrumpi tenetur poena falsi. dicta l. i. §. i. quia est simile crimini laesae maiestatis. l. prima. & in authen. ibi posita. C. de poena iudic. & in l. qui falsi. §. primo. eod. titu. vbi aduocatus qui recitauit coram iudice falsum instrumentum fuit relegatus decennio. ¶ Item cum subtrahit instrumenta publica, licet non teneatur falsi, nisi sit testamentum, tamen tenetur illa lege si corrumpat. l. Paulus. vbi glo. & Bartolus. ff. de falsis. vel si celat aliquid ut verum non appareat. dicta l. Paulus. §. Paulus. quod est verum quando celat ut nemini appareat, non si uni tantum l. iij. §. si quis

quis dolo. de tabulis exhibendis. secundū Bartol. ibi. qui dicit idem si truncaret sigilla literarum apostolicarum. vel aliarū literarum apostolicarum. vel aliarum literarum. Similiter si falsas leges allegat punitur. l. fina. de falsis. vbi glo. dicit idem si sit lex correctā vbi Bartol. dixit idem in allegante apostillas & dicta doctorū. quæ non sunt. nisi docerentur publice in scholis. quod erant dicta talis doctoris. secundum Bartolum ibi. qui distinxit in allegante leges correctas. Punitur denique aduocatus qui infidelem fecerit aduocationem. de penis. l. aut facta. in princip.

12 ¶ Excedunt etiam qui sub spe & obtentu lucri causas fouent desperatas contra formam iuris. vt in l. rem nouē. C. de iudiciis. vbi de forma iuramenti quod præstant aduocati. & in l. quisquis. C. de postulando. & in constitutione regni. quæ incipit aduocatos. quæ mandat quod aduocati causas non recipiant desperatas. & quod contra conscientiam nullatenus al legent & cum cognouerint causam iustā non fouere. illam deserant. ¶ Excedūt etiam aduocati. cum aduocationē & patrocinium præstant latronibus publicis: pro quibus nullus aduocare debet. nec eis patrocinium præbere. l. per omnes. C. de inferiorib. ciuitatū. vbi textus notabilis per quem dixit Bald. in l. si fugitiui. C. de seru. fugiti. quod iudices non debent pati aliquem aduocare pro insignibus furibus & latronibus. quorū periculi sui nota seruet infamia. ¶ Excedunt etiam aduocati cauillofi. quia propterea à iudice repelluntur l. iij. de his quæ in testam. delent. l. si remunerandi. §. Maurus. ff. mandat. & dixit gloss. in l. Clodius. de acquiren. hæred. quod iudex potest sententiam fundare ex aliis causis. quā ex allegatis per aduocatum. dum modo. quod ex actis appareat. sicut etiā potest iudex inter opiniones doctorum in hære cui velit. per notatā in l. cum prolata. de re iudicata. ¶ Et potest aduocatum quamuis peritissimum reprehendere. per dictam. Clodius. vbi Papinianus acutissimū ingenij fuit à Paulo reprehensus. & in l. auferitur. de iure filci. vbi glo. voluit Papinianum fuisse reprehensum. quia quandoque bonus dormi-

tar. Homerus. secundum Bartol. qui allegat dictam l. Clodius.

15 ¶ Excedunt etiam aduocati qui nimis solliciti sunt in causis. qui propterea præsumuntur omnia mala excogitare. in authent. de exhibendis reis. §. facinus. & parum habere de conscientia. Bald. in l. ab Anastasio. C. manda. qui dixit hoc esse verum in aduocatis illiteratis: secundum Bald. in l. si qui aduocatorum. C. de postulando. ¶ Tamen licet aduocato per subterfugia decipere alium aduocatum. vt fecit Moyses. vigesima secunda questione secunda. canone dominus noster.

17 ¶ Excedunt etiam aduocati. qui paciscuntur de quota litis. qui debent priuari tanquam de prædatoribus: quia etiam de minima parte litis pacisci non licet sub nomine quota. nec de aliqua re licitiosa. l. si qui aduocati. de postulando. & de præscriptis verbis. l. naturalis. §. penultimo. tamen de alia re licet pacisci. l. j. de suffragio. & l. sumptus. ff. de pacis. & l. procurator in licem. de procuratoribus. & ff. mandati. l. remunerandi. §. Maurus. vbi gloss. tenet quod si procurator facit sumptus. litis quod valet pactum de quota litis. licet gloss. in dicta l. sumptus. sit in contrarium. vbi glo. quod etiam non licet per nomen quota etiam in centesima quota. & vbi non per nomina quota paciscitur: sed de re de qua litigatur. vel quantitate debet quantitas ponderari. quia vbi mos & conueniens salarium res illa excedit præsumitur fraus. vt ibi in glo. secus vbi mos non exceditur. quia valet pactum secundum glossam in l. sub specie. de posthum. quæ videtur contraria. & hoc habet iudex arbitrari ex litis quantitate. & aduocati facundia. vt notatur in l. salarium. ff. mandati. secundum Baldum in dicta l. sumptus. vnde qui paciscitur de eo quod est in lite. dicitur redemptor litis. licet non paciscatur per modum quotis. l. item. ff. de procuratoribus. vnde non valet pactum de soluendo decem procentenariū illorum. qui vertuntur in lite. secus si simpliciter. secundum Doctores in dicta l. sumptus. & vide in l. j. de suffragio. & Speculator in titulo de salario aduocatorum. & Innocent. in cap. j. vt lite non conte-

M 3 stata

Parid. de Puteo Tractatus

- stata. & ideo talia pacta non valent: quia
advocati presumuntur calumniare. &
erit nimis sollicitus & omnia mala exco-
gitans, secundū Bald. in l. ab Anastasio. ff.
18 mandat. q. 1. Excedunt etiam advocati q.
iurant adiuvare lites per verum & iustū,
& non cum mala conscientia, de qua con-
scientia statur dicto suo, quia quodcū
que dicit se habere conscientiam laesam
ex mala lite potest a patrocinio desiste-
re, vt habetur in l. rem non novā. de iudi-
ci. & habetur in c. statutum. §. penultim.
de re scriptis. in vi. tamen an tunc lucretur
integrum salarium, quia stat per partem.
19 reperias, cu decisionem veram. q. 1. Exce-
dunt etiam advocati quādo causa differ-
tur propter eius negligentiam, qui puni-
tur in quibus libras auri. l. properandū.
§. illo. C. de iudic. & habetur in l. si va-
cancia. C. de bon. vacan. Quod tenetur
advocatus si clientulus est passus damnum
b eius dolo aut culpa, tamen officio iudi-
cis cogitur pars sibi solvere salarium ne
20 his differatur quia iudicis officium exten-
ditur ad advocatos, qui sunt membra li-
tis secundū Bald. ibi, qui dicit quod advo-
catus non potest deferere litem nisi vo-
lente clientulo, & vbi facit, & clientulus
suus negligentia, vel dolo succuberet, te-
neretur de dolo. & idem de dolo partis par-
ticipato cum advocatione. l. si dolo malo. C.
21 de dol. vbi textus notabilis. q. 1. Excedunt
etiam quidam impium & malum con-
siliū. Bald. in l. ita vulneratus. ad legem
Aquilā. vbi dicit quod debet puniri vbi
dedit consiliū mortis. Et dixit Bald. in
22 repetitione. l. i. in fin. de officio assessoris. q.
advocati semper negāt piper nigrum, et
aliquando dicunt esse album. q. Excedūt
etiam advocati cum recusant eorum of-
ficiū omnibus impartiri. gloss. in l. i. §.
ait prætor. de in ius vocando. sicut nota-
23 ritus in corpore de tabelli. in princip. q. si-
cut etiam compellitur capto hospitati &
nauta navigare. l. j. nautæ caupones. & l.
i. & l. cum nauarcorum. lib. x. Sed nullus
istorum cogitur recipere inimicum, aut
contra amicum operari, secundum gloss.
ibi singularem, & est gloss. i. l. in sacris. de
proximis sacror. lib. xij. quod quis cogi-
tur iudicare consulere. & gloss. in c. i. que
fuit prima causa benefic. amittendi di-
24 xit, q. quod si advocatus compellatur ad-
vocare contra dominum suum non per-
dit feudum alias secus. vbi gloss. etiam di-
xit quod quis non cogitur sine salario ad-
vocare etiam pro paupere. q. 1. Excedunt
25 etiam advocati qui promittūt advocare
pro una parte si suscipiant patrocinium
alterius partis. l. fina. ff. de postulan. Si ta-
men in camera consuluit uni potest hoc
non obstante esse advocatus alterius par-
tis, vt ibi, nisi sint illi reuellata secreta al-
terius partis, quia erit pręuicator, ut di-
xit Gulie. si tanquam consulatori aut ad-
vocato sint sibi nudata secreta, & solutū
sibi condignum salarium pro consilio,
quia non debent contrariis partibus con-
sulere, secus si sit solum tentatus a parte
quia est obuiandum malitiis eorum secū-
dū Guliel. in d. l. ubi idē Bald. in ij. lectu.
26 q. 1. De ceteris vero excessibus advoca-
torum. vide in Spec. in tit. de advocatione.
ubi late per ipsum ubi iter alia dixit unū
nota. quod interdum advocatus nimia
cupiditate rapitur & pro uili stipendio tā
quā degener postulat cū sit infamis. iij.
q. vii. §. tria. vers. apud urbē. qui etiā di-
xit quod advocatus nō potest advocare
contra patriam, nec contra dominū suū
nisi habuerit mandatum a superiore. q.
debet procurare is. pro quo intendit ad-
vocare arg. l. frater a fratre. de conditio-
ne indebit. dicens quod Papa. præcipit
advocatis vt assisterent agentibus con-
tra ecclesiam Romanam, arg. extra de
re iudic. capitulo ad apostolicā. in vj. Ex
conclusionē dicti Spe. etiam sumpta est
practica. quod advocati faciunt quod
clientuli eorum impetrent mandata a re-
gibus vt intercedant pro ipsis contra re-
gem & fiscum regium.
a Inimica.] Facit doctrina Hiero super Here-
miam libr. ij. in princ., reprehensibile inquit
nimis in scripturis sine longitudine, sine bre-
uitate connexum & adde Valer. iij. c. i. multa
& magna breuiter sunt dicenda.
b Culpa.] vide in Felin. in capitulo pastoralis
in tertia colum. in fin. de iudic. & in capitu-
lo pastoralis in §. quia uero. in me. q. colum.
de officio delegat. vbi quid in foro consensientia
& quid in foro contentioso & an sit obligat-
ur ad restitutionem.
c Paupere.] vide Felin. in cap. i. de officio iudi.
SVM-

S V M M A R I V M.

- 1 Officialis & iudicibus in fine officij, & in syndicatorum fauendum est & syndicatores & n. 12.
- 2 Index est tutela publica in medio posita ne quis sua autoritate sibi ius dicat.
- 3 Officialis depositus nihilominus appellatur officialis.
- 4 Decuriones post decurionatum non torquentur in reuerentiam prioris dignitatis.
- 5 Officialis habet presumptionem iuris pro se de rebus gestis in officio & n. 8 9 & 10.
- 6 Iudicis & legis facta pari ratione procedunt.
- 7 Iudicis vox est viua vox legis.
- 8 Index & bonus vir sunt conuertibilia.
- 9 Persuasio est compulso: quaedam & equiparetur toritura.

De officio syndicatorum, & qui sint syndicatores, & an officialis semel syndicatus possit in patria conueniri, & de gestis pendente syndicato, & de repulsalijs contra syndicatores iniuste condemnantes, & multa de materia & modo syndicatus.

C A P. I.

- E**R syndicatores officiali & iudicibus in fine officij & in syndicatorum fauendum est in dubio, & non sunt calumniandi, nec contra ipsos facienda inquisitio scrupulosa in reuerentiam prioris officij. arg. l. duo Marco. de questione. C. Nam dixit Ange. in auth. vt iudices sine quoquo suffra. S. oportet. per illum text. quod iudices si puras habuerint manus magna fulgebunt gloria. e contra si furta commiserint, punientur. Is ergo qui mundas habuit manus in officio, & qui non diffamatur de corruptione vel barataria non debet pati scrupulosam inquisitionem, per d. S. oportet. Nam magistratus datur propter utilitatem publicam, & non ita promptius contra ipsum subuenitur. l. j. in fin. ff. de magistrati. conuen.
- † Est enim index tutela publica in medio posita ne quis sua autoritate sibi ius dicat. l. nullus. C. de iudicis. si finito officio offendatur punitur offensor, ac si offenderet ipsum tempore officij. in auth. vt iudi. sine quoquo, suffra.

- 3 & Bald. in S. proficisci. q. vij. † Nam etiam depositus ab officio appellatur officialis, vt concludit per optima iura Andreas de Iher. in constitu. regni statuimus. de officio magistris iustitiarum. licet Barto. in litem quæritur. S. qui impleto. ff. locati. dixerit quod officialis finito officio non dicitur officialis. Et non licet iudici finita causa sibi iniuriari, vel inferre conuictum, & hoc facientes puniuntur & efficiuntur infames. l. iudici. ff. de iniurijs, cōiuncta. l. istud. ff. de appel. vbi Bar. dicit quod extraordinarie puniuntur. nam lex fauet eis finito officio in memoriam prioris officij, quod non torqueantur, argum. l. diu Marco & l. milites. de quaest. vbi dixit singulariter Bart. quod cum quidam miles fuisset potestas, & staret ad syndicatum, & essent contra ipsum aliqua indicia de delicto, & syndicatores vellent illum potestatem torquere, ipse se consuluit quod torqueri non poterat, † quia decuriones post decurionatum non torquentur in reuerentiam prioris dignitatis. d. l. diuo Marco. Nam ipse officialis pater fuit ciuitatis. glo. in l. fin. de inco. vbi dixit de potestate Bononiæ. & tãquam patri non debet institui actio infamatoria contra ipsum. ff. de accus. l. h. S. liberi. & in tantum est ciuis, quod offendens officialem punietur pœna parricidij. d. l. fin. vbi Bald. & vide Cyn. in l. si non conuictus. de iniur. † Nam pro gestis in officio habet presumptionem iuris pro se, & p ipso semper præsumitur. textum singulariter in lege secunda de officio ciuili iudicis. & ab eo præsumitur abesse omnis dolus. l. j. de prædij. curia. lib. x. & l. si quos decurio. Bald. in l. pacta nouissima. de pactis. nam in subditis paterne agit in auth. vt iudices sine quoquo suffra. S. eos. & l. officio. vbi Bartol. C. de app. pro consul. vbi dicit quod potestas est etiã membrum ciuitatis. Ergo subditi paterne debent cum eo agere. & ei non conuinciari in fine officij, quia alias delinquant in legem quia facta iudicis & legis pari ratione procedunt. l. seruus hac. l. ff. de manu. secundum Bal. in l. data opera. colum. xij. C. qui accusa. si ergo permittatur officialibus in fine officij & in syndicato fieri scrupulosas inquisitiones, & iniuriari, & ipsos calumniari, & insolentias fieri, frangitur neruus iustitiæ, autoritas, & iudicium deprimitur, & vilescit, malefici viri audaciã assument, in officio successores lento calle procedunt. † Et quia vox iudicis est viua vox legis. ff. de iust. & iure. l. nam & posteriores, b secundum Bal. quia b quodã iudice fit, dicitur

M 4 tur

Parid. de Puteo Tract.

tur fieri ab ipsa lege. l. j. S. omnis. de veteri. iu
 re. & verbū iudicis, est verbū legis. ff. de dam.
 infect. l. iij. S. duos scđm Bald. in l. per hanc. de
 rep. app. quia eius potestas tanq. ministri rei
 publicæ assimilatur legis potestati. l. sed si ve
 rior. vbi Bald. C. de infami. nam fuit tutela iu
 ris publici in medio posita. dict. l. nullus. de
 iudeis. & non præsumitur tanquam legis mi
 nister, quod illicitum commiserit, secun
 dum gloss. & Bald. in l. accusaciones. C. quod
 metus caus. & dixit in l. cum nominibus. C.
 qui accusar. non possunt. quod in eo cessat
 præsumptio turpis questus, & quia non præ
 sumitur excedere, quando seruat debitum
 ordinem in procedendo, secundum Cyn. &
 Bald. in l. sancimus. C. de iudic. Nam semper
 etiam in arbitrarijs pro ipso iudice presu
 mitur non solum in diffinitiva, sed etiam
 in interlocutoria, secundum Innocen. in cap.
 innotuit. de eo qui fur. ordi. succe. quem ita re
 fert Bald. in authenticis. sed & si quis. C. de re
 stitibus. ideo pro eo semper præsumitur, nisi
 contrarium appareat. l. fin. C. de fideicommiss.
 liber. in verbo, statum putamus, secundum
 8 Bald. ibi ¶ omnia enim à iudice videntur
 bene facta, quando eius committuntur ar
 bitrio, debitis circumstantijs, concurrenti
 bus. Bald. in l. edita. in ij. repeti. de eden. alleg.
 Innocen. in dict. capitulo. innotuit. nam & alias
 in iudice præsumitur minimum culpæ pro
 pter autoritatem iurisdictionis sue capitul.
 accepimus. de atar. & qualita. & dicta lege
 9 secunda ¶ propter quæ credere non debe
 mus, quod iudex male egerit, & si ma
 le, quod minus male, secundum Ioannem
 Andre. in dicto capitulo accepimus. Bald. re
 fert in l. non enim. de adop. ipse enim iu
 ste præsumitur facere omnia, quæ facit.
 capitul. bonæ memoriæ. de election. Bald.
 in l. generaliter. de episcop. & cleric. &
 per. not. in capitul. in præsentia de renun
 tia. quia lex æquiparat factum iudicis & di
 spositionem legalem. l. j. de manum. secun
 dum Bald. in l. quid ergo. S. pœna gra
 uior. ff. de infami. Ideo dixit Bald. ff. de
 iudic. l. si filius. quod pro iudice præsumi
 tur ut non videatur dolo pronuntiare, nisi
 euidenter probetur contrarium.
 10 ¶ Et in eo in dubio non præsumitur do
 lus, sed imperitia, ut not. in l. j. in princip. ff. de
 appellationib. vbi etiam dixit quod officium
 velat maleficium. l. si multi. vbi labu. ff. de
 pub. Nam non præsumitur iudicem facere

iniustitiam, ut not. in l. non cogendum. S. j. de
 procur. secundum Bald. ibi, quia est legis mi
 nister qui debet sequi formam legis, & ab illa
 non discedere. l. quæ sub conditione. de codit.
 institu. secundum Bald. ibi. & præsumitur in
 eo cessare omnis fraus. dict. l. j. de præd. curia.
 quia debet iudex fungi officio boni, & in
 nocentis viri. l. cætera. S. mala. vbi Bal.
 ff. de rei. vbi dixit quod est tanquam iusti
 tia animata, & ideo obliqua eius commit
 tuntur arbitrio, quia bonus vir vocatur le
 11 gis autoritate iussus, per dictum ¶ cap.
 cætera. & bonus vir & iudex sunt conuerti
 biles sicut bonum & equum, secundum Bal.
 ibi nam est verisimile quod iudici subiecta
 veritate partium fiat quod iuris est. l. j. vbi pu
 edu. deb. vbi Bald. & facit cap. super literis. de
 restitutio. Nam lex de iudice confidens ei de
 dit longas habenas, maxime in pœnis, ut in di
 cto. S. pœna grauior. & d. l. & si seuerior. de
 infam. cui etiam commisit illa quæ non pos
 sunt sub regula certa tradi qui ex causa decer
 nat, id quod sibi videbitur equum. ff. de verb.
 obl. l. continuus. S. cum ita. & l. j. S. expilatores
 de effra. Bald. in cap. j. quibus cau. seu. amitta
 vbi multa de iudicis arbitrio. ea enimque in
 iure à iudice dicuntur, adaptantur præsidibus
 rectoribus, & potestatibus terrarum, quia &
 ipsi iudices proprie appellantur. glo. in rub. ut
 12 iudices sine quoquo supra. ¶ Unde concludi
 tur, quod in memoriâ dignitatis & officij, &
 quia lex de ipsis bene præsumit, non debent of
 ficiales in syndicato nimis vexari, aut calum
 niari, & fieri scrupulosa inquisitio contra ip
 sos. arg. l. si ff. de diuor. & l. penult. de quest.
 vbi dicitur quod in decurione amoro de offi
 cio sine turpitudine durant reliquæ prioris
 dignitatis, quia non sunt torquendi, satis
 enim torquetur officialis contra quem multe
 iniuste & contra famam & honorem suum
 querelæ offeruntur, quia inuitus ad iudicium
 protrahitur. l. properandum. de iudic. argum.
 13 l. j. S. persuadere. ff. de seruo corr. vbi ¶ per
 uasio est compulsio quadam & æquiparatur
 torture secundum Cyn. in l. j. de raptu virgi.
 & in l. si quis non dicam rapere. de episco. &
 cler. & in l. si quis seruo. de furtis. nam protra
 ctio ad iudiciū iniuste facta aliquæ ad irā pro
 uocat, & potest agere iniuriarū, ut l. ite apud
 Labeonē. S. si qs nō debitorē. ff. de iniur. & l.
 si creditor. & possunt dici libelli infamatorij p
 iura prædicta. Quæ ut vera nisi officialis ipse
 manus in undas non habuerit in officio, ut
 habet

habes infra in capitu. an offendens potestatem, quæ nota contra nocentes, qui in fine officij omnes officiales pro rebus friuolis carcerant & opprimunt. Et audiui dominum meum Angel. Aret. dum legebat appellationes, quod cum fuisset collateralis, ibi fuit in syndicato carceratus per annum, quod nisi quod omnia collegia Italiae consuluerunt in sui fauorem decapitabatur: & ideo à talibus præcauendum: & propterea iura statuunt grauissimas penas contra deferentes officiales in syndicato, & non probantes. videbis infra in verbo, iniuria officialis.

¶ **[Prioris officij]** Nam reliquia pristina qualitatis etiam abolita multum operantur, vt per Felin. in c. que in ecclia in l. col. ante med. de consti. & adde Dyn. in regu. decet. de regulis iuris lib. vi.

¶ **[Lege]** Adde do. Bar. & Soc. in consi. quia inci. circa primum huius uersi sed in loco ubi dicitur quod index seu bonus vir dicitur habere uoluntatem non liberam sed regulatam à leg.

¶ **[Conuertibilia]** Adde Dyn. in consi. ad fin.

S V M M A R I V M.

- 1 Indices ad syndicatum de iure communi sunt præfetti pretorio, & episcopus.
- 2 Ciuitates hodie habent priuilegia syndican- di officiales per successorem in officio cum aliquibus ciuibus.
- 3 Officialis potest accusari post depositum officium & coram quo iudice nu. 4 & 5.
- 6 Syndicator officialis cognoscit de commissis pretextu officij & nu. 7.
- 8 Syndicator cognoscit de adulterio quod officialis commisit contemplatione & fauore sui officij.
- 9 Syndicatores habent merum & mixtum imperium in excessibus officialium.
- 10 Syndicatores si sint plures deputati ad syndican- dum nunquid aliqui eorum possint emittere bannum contra officialem syndican- dum.
- 11 Interlocutoriam proferre potest unus ex pluribus delegatis.
- 12 Syndicatores si sint plures, & unus non uult interesse, an alij duo possint procedere sine eo.

Iudices ad syndicatum qui sint.

C A P. I.

V D I C E R E S ¶ ad syndicatum de iure cõ sunt præfetti pretorio, & episcopus. C. vt oēs causæ l. j. in fin. & in athen. vt iudi. sine quoquo suffrag. §. necessitatem. quæ iurisdic- tio episcopi non est in usu, & etiã præfectus non est hodie, tamen intelligi debet de quolibet præfide prouinciæ. argumen. l. j. vbi Bal. de offic. præsid. & l. ex facto. vbi Bald. de nego. gest. Tamen ubi non est aliter prouisum per statuta terrarum syndicator officialis coram successore in officio de iure cõstitutionum regni, vt in cõstitutione regni, volumus. vel coram ordinario loci. l. pars literarum. de iudicijs. si habet merum, vel mixtum imperiũ, quod syndicator habere debet. dicto §. necessitatis: & hoc tenet Ioan. And. in additione. Spec. in titu. de syndico nisi aliter sit lex municipalis, quia tunc nullus debet se intromittere. argumen. nota. in l. ii. de excusato. & appa. lib. xii. nisi quatenus esset à syndicatoribus requisitus. argumen. nota. in l. qui restituere de rei vendicatio. secundum Bald. in §. proficisci. quæstio. j. ¶ Tamen hodie vt plurimum ciuitates habent priuilegia syndican- di officiales per successorem in officio cum aliquibus ciuibus, vel per iudices delegatos à rege, uidelicet per vicarios generales vt in ducatu Mediolani, qui syndicationem solet committere in partibus, & in regno magna curia Vicariæ non posset mittere ad syndican- dum officiales finitro officio licet ipsa cognoscat de iniurijs concussionibus, & oppressionibus officialium, vt in constitutione regni quæ incipit, magnæ curiæ, vbi dicit And. de Ifern. quod ista constitutio intelligitur de officialibus exercentibus officium & etiam de amotis ab officio. & facit l. iubemus. ad leg. Iuliam repetunda. & l. san- cimus. eod. titu. vbi dicitur: ¶ quod officialis post depositum officium potest accusari. C. vt omnes cau. l. j. & sub eodem officio post illud depositum. l. j. vbi de ratio. & l. si. de decuriali. vel coar.

¶ **[Si quis fuit officialis principis, q. debebat pro-**

Parid. de Puteo Tract.

propterea conueniri coram officialibus ipsius principis deputatis super familia sua, vel coram eius rationalibus, si postea definat esse de tali officio, & conueniatur de male gestis in illo officio, debet conueniri coram iudicibus principis. l. ij. C. vbi de rationi agi oportet l. prator. S. ite. de eden. Et vbi conueniatur extra ea, quæ gestis in officio, debet conueniri coram illo iudice sub quo nunc esset. ita Ludo. in l. cum quædam puella. arg. illius legis, de iurisdictione omni. iudic. per l. j. C. de vetera. lib. xii. ¶ Et quid si officialis conueniatur coram aliquo ordinario suo pro gestis in aliquo officio, si ipse sit de aliqua ciuitate habente priuilegia primarum causarum possit declinare illum, & petere se remitti ad propriam ciuitatem, vigore illorum priuilegiorum? vide Bart. in l. fina. ff. de constit. principum. & vide infra in c. an officialis semel syndicus. & in c. officialis, finito officio. in hoc verbo.

6 ¶ Syndicator officialis cognoscit de commissis pretextu officij, vt de sententijs male latis, baratrijs. & similibus. si vero delinquat extra officium, puta adulterando, non pertinet ad syndicatores, sed punitur vt alius ibi delinquens non attendendo ordinem syndicatus vsque ad viginti annos. iuxta l. querela. C. de falsis. secundum Gul. in l. nulli. C. quo appella. per l. iij. § pen. ff. nau. cau. Quod est verum etiam de factis ante officium, vt quia ante ibidem soluere promiserat arg. l. eum qui. de constitu. pecu. § nihil. ¶ Sed de eo quod factum est tempore officij in loco, de toto debet syndicari de furto & iniurijs. l. j. C. vt omnes causæ. & in authen. vt iudi. sine quoquo suffragio. § necessitate.

7 ¶ Et si finito officio delinquat punitur per potestatem, & non per syndicos, arg. ff. quod quisque iuris. l. item eorum. § si de curiones. in versic. sed si. secundum Bald. in § proficisci. quæstio. ij. nisi deliquerit coram syndicatoribus in exercitio syndicatus, quia tunc ad eos pertinet punitio. arg. l. nullus. C. de testibus. quia eorum aures offendit. Et dixit etiam Bald. in l. iij. C. vbi de ratio. quod syndici officialium non habent iurisdictionem contra officiales in gestis extra officium non contemplatione officij, quia non sortiuntur

in talibus foris, & propter hoc dictum Bald. posset limitari dictum Gulielmi, nisi officialis commisisset adulterium, vel quid simile contemplatione officij, & cum favore officij, quia punitur per syndicatores, vt si adulterasset mulierem citatam in iudicio, vel inquisitam per ipsum, quia videtur contemplatione officij hoc fecisse, per dictam auctoritatem Baldi. Et vide hoc infra in verbo, officialis offensa. & c. j. in fin. capituli. vbi quando officialis commisit adulterium pretextu officij, quod cognoscunt. ¶ Syndicatores habent merum, & mixtum imperium in excessibus officialium, & iudicum. C. vt omnes causæ. l. i. & in authen. vt iudic. sine quoquo suffrag. & sunt in hoc ordinarii, secundum Bald. in repetitio. § proficisci. quæstio. i. & eorum iurisdictione incipit a fine officij, & non ante vt dictis iuribus. & in l. i. ff. de appellatio. in tex. & glo. vbi dicitur, quod pars grauata a iudice, licet non appellauerit potest habere recursum contra iudicem grauantem in syndicato, & in l. i. ff. quod quisque iuris. vbi Gulielm. & Bart. in sua disputat. quæ incipit, a sententia iudicis qui per imperitiam. & late infra secunda colum.

10 ¶ An si sint plures syndicatores deputati ad syndicandum possint aliqui eorum emittere bannum contra officialem syndicandum, ita quod liget? Dic quod bannum est interlocutoria quædam, vt dicit Bald. in authen. Item nulla communitas. C. de sacrosan. eccle. in l. i. de heredib. instituen. & in l. certa ratione. quando prouoc. non est necess. vbi dicit quod est comminatio, & cum isti syndicatores sint ordinarii, vel delegati ad vniuersitatem causarum, dico, quod quilibet posset hoc bannum emitti facere, per not. per Bart. in l. si vni ex pluribus. de re iudica. vbi dixit qd si sint plures delegati ad vniuersitatem causarum, vnus eorum potest interlocutoriam proferre, & valebit. & tenet Baldus in l. ij. de auctori. præstan. & alias fuit de facto. & adde quia Bald. in repet. § proficisci. q. xxxiii. tetigit quædo sunt plures syndicatores, & vnus non vult interesse cum alijs, an duo possint procedere sine alio? & remittit ad nota. in l. si duo. ff. de re iudic. & in l. securi. de arbis

arbit cum simili. Et adde eundem Bald. in l. i. C. de officio praefecti. vrb. vbi dixit qd si in ciuitate sunt quatuor consules mercantiae, quod non possunt quilibet eorum cognoscere seorsum, quia iurisdicatio est eis commissa sub nomine collectiuo Consulum, qui numerus in vno non verificatur, b ad Trebel. l. Iulianus. & licet mandatum legis videatur insoludum datum, secus in mandato hominis, quod non videtur datum insoludum de procurato. l. pluribus. & propter datam formam. C. de iure fisci. l. super creaturis, & sufficit maior pars. argu. de pact. l. maiorem, secus si per hominem aliquid committatur. de arbit. l. sicuti. Tamen quod faciunt tres ex eis quarto requisito valet. facit quod not. Bart. ad Trebel. l. tres. §. peto. si tamen vnus ex quatuor nollet officium acceptare, interim tota iurisdicatio remanet in acceptantibus, si sunt maior pars. de appellatio. l. imperatores. §. si magistratus. si tamen tres incoeperunt, et vnus ex tribus postea abest, quartus potest supplere vicem illius absentis, per d. l. i. vbi Bal. ita dixit.

a ¶ Est interlocutoria. Adde Fel. in rub. de reg. iur. in x. col. & quod ibi in apostil.

b ¶ Non verificatur. Adde Bart. in l. singulos. ff. de testib. & in l. rescriptum in princ. & ibi dominum Alex. de Imol. ff. de pact. & in l. si fundum. §. his uerbis de legat. i.

S V M M A R I V M.

- 1 Potestas si excesserit modum in arbitrando, Syndicatores poterunt condemnationem reuocare & nu. 2.
- 3 Index debet considerare qualitatem personarum in arbitrarijs.
- 4 Index imponens penam inconsuetam, dicitur modum excedere.
- 5 Contra officiales in officio delinquentes ius duplici iura prouiso.
- 6 Pars grauata a iudice licet non appellauerit potest. tamen agere in Syndicatu contra eum.
- 7 Transgressio qualibet reddit processum nullum, ubi certus modus est datus in procedendo.
- 8 Potestas si finito tempore Syndicatus committat maleficium quis cognoscat de delicto: nunquid Syndicatores uel nouus potestas? & nu. 9.

10 Officialis de omnibus Syndicari debet coram Syndicatoribus.

11 Libellus de imperitia contra iudicem in Syndicatu non debet ad certum concludere.

12 Glosse opinio semper tenenda est in magnis dubijs.

13 Officialis semel Syndicatus coram Syndicatoribus suis, an possit in propria patria conueniri de commissis in officio?

14 Improvisa non ueniunt in generali inquisitione.

15 Inquisitio generalis an possit fieri per Syndicatores contra potestatem Syndicandum.

16 Offendens potestatem tempore Syndicatus an puniatur ac si offendisset tempore officij.

17 Officialis finito officio debet remanere per quinquaginta dies ad Syndicatum.

18 Magistratus tenetur de leuissima culpa.

19 Officiales si non sit soluendo non carcerantur, sed tenentur in quantum facere possunt.

20 Officialis, an & quando teneatur de facto suorum officialium.

21 Iudex in Syndicatu potest ex nouis allegationibus defendere sententiam.

22 Iudex non facit litem suam quando sententia reuocatur ex nouis probationibus factis in causa appellationis.

23 Officialis non debet pro quolibet leui errore Syndicari.

24 Officialis an teneatur de facto famuli, cuius opera non utitur.

25 Syndicatores possunt tempore Syndicatus facere detineri omnes officiales potestatis ad inueniendas baratarias.

26 Officialis non tenetur de facto niatoris repente uenientis in ciuitatem.

27 Syndicatores an cognoscant contra potestatem de eo quod male fecit incidenter.

C A P. II.

1 **N** si potestas condemnauit, vel composuit aliquem pro delicto, pro quo non erat poena ordinaria statuta a iure, vel constitutionibus, puta ad cap. aureos. & valde modum excessit in arbitrando possent Syndicatores, si ad eos recurratur, dictam condemnationem, vel compositionem reuocare & moderare, si potestas ille excesserit modum? dic qd sic. arg. glo. in l. si qua poena. ff. de verb. significat. quae dixit quod iudex

Parid. de Puteo Tract.

1. *lex appellationis possit tale arbitrium in multis ad congruum modum reducere, quoniam in poenis extraordinariis dicitur iudex grauare, quando modum excedit. l. quid ergo. §. poena grauior. cum ibi not. in gl. & doctor. ff. de infami. & l. hodie. ff. de poen. secundum Bart. ibi. ¶ Tamen in poena ordinaria quam iudex imponit non dicitur modum excedere. ut si pro furto manifesto imponit poenam quadrupli, vel pro percussione imponit poenam in constitutione regni limitatam, quo casu non appellatur quia a lege imponitur, quod puto verum nisi ipsa poena ordinaria ex aliqua causa fuisset moderanda a iudice, puta ratione paupertatis. ut in l. illicitas. §. si. ff. de offi. praesid. ¶ nam in arbitrariis iudex debet considerare qualitatem personarum, & factorum. l. fin. de obse. & l. mater tua. de oper. ser. dixit Bal. in l. fina. communia deleg. Vel quia de consuetudine pro tali poena ordinaria solebat componi in minus. per gloss. singu. in dict. poena grauior. & satis habebitur infra ubi de compositione dicitur. Tamen in multa, quae non imponitur a lege, seu statuto, sed a iudice si modus excedatur potest appellari secundum gloss. in dict. l. si qua poena. dummodo quod infra tempus statutum appellatur. Tamen dubium facit in casu nostro, quando iudex in arbitrando poenam modum excedit, si infra decem dies non fuit appellatum, & fuit facta executio si potest, tempore syndicatus conqueri coram syndicatoribus de excessu arbitrii. & gloss. illa tenet quod possit reduci ad arbitrium boni viri. per l. si societatem. §. fin. pro socio. & l. si libertus. de ope. libert. & idem dicit Bald. in l. ii. in repe. magna. ff. de iureiurand. ¶ quod iudex imponens poenam incōsuetam dicitur modum excedere, & recurritur ad arbitrium boni viri. de verborum obligatio. l. continuus. §. cum ita. & quia a sententia arbitrii simpliciter gloss. singu. ii. q. vj. iudicibus. quae reductio videtur esse perpetua. secundum opinio. Bart. in §. arbitrorum. Et hoc casu, licet non fuit appellatum infra decem dies. quia contra officiales in officio delinquentes, & in poenis & in multis excedentes duplici via est a iure prouisum.*

5. vna, ¶ quod appelletur ad superiorem. l. ii. quis & a quo appelletur. & l. cum multis. C. de appellationib. alia quod finito officio cognoscatur per superiores syndicatores de excessibus iudicum. C. ut omnes causa. l. i. & in authent. ut iudi. sine quoq. suffrag. Nam syndicatores sunt ordinarii in hoc casu, & habent merum & mixtum imperium: ut dicit Bald. in §. proficisci. q. i. & habent iurisdictionem, quae incipit a fine officii, non ante: ut dictis iuribus, & videtur text. & gloss. in l. j. ff. de appellatio. ¶ ubi pars grauata a iudice licet potuerit appellare, & non fecerit, potest agere in syndicatu contra iudicem. & glo. in l. i. ff. quod quisq. iur. ubi Guliel. & gl. in l. si per imprudentiam. de euis. quod tenet Bartol. in sua disputatione incipien. iudex qui per imperitiam. Inno. extra de appell. in c. sepe. in fin. & Moder. in d. l. i. & habebis infra in verbo, appella. & facit text. in l. ii. quis & a quo. ubi dicitur, quod multa impositio iniqua potest corrigi per superiorem, & intelligitur iniqua, quando contra ius litigatoris. Vbi autem ipsa multa esset contra formam iuris imposita, quae datur in leos. C. de modo multarum. tunc impositio multa esset ipso iure nulla, & non esset opus appellare. l. certa ratione. C. qñ prouoca. ubi dicitur, quod iudici non licet excedere metam iuris in imponenda multa: & in eo, quod excedit sententia esset nulla, per illum tex. & d. leos. de modo multarum. de cuius intellectu vide Bart. in l. nunquam plura de priuat. deli. & not. illum text. in d. l. certa ratione. Per quem dixit Florian. in l. ii. qui & a quo ¶ quod ubi datus est certus modus in procedendo, omnis transgressio reddit in processum nullum. & est gloss. ordinaria secundum cano. in c. j. de iure patronatus. in clemē. & adde quod dixit singul. Bald. in l. & si seuerior. de infami. quod si constat de consuetudine poenae extraordinariae, quae reducta est ad ordinariam, quae illa debet imponi prout est consuetum. arg. l. saeculari. §. sicut de extraor. crim. ubi dicitur, quod in poenis iudex debet sequi consuetudinem. & dixit dom. Ant. in c. canonum de consuet. q. si iudex in extraordinariis criminibus maiorem poenam solito imponit, laedit partem & potest

potest appellari p.d.l. si qua pena. Quod est verum, quando non faceret sine causa. per not. in dict. §. pena grauior. in quo. §. Bald. in vtraque lectur. dixit, quod si excedat penā solitam dicitur modum excedere, vel etiam quando boni viri arbitrii excedit. per l. certam. §. j. familiae ercisc. & gloss. in l. respiciendum. §. j. de pen. cum similibus. & de infamia. l. athletas. §. calumniator. quae no. pro baronibus & officialibus, qui habent ex forma commissionis, & ex concessione meri & mixti imperii, literas arbitarias, quod possint de certis maleficiis componere, quia non possunt excedere modum solitū, & arbitriū boni viri, etiam in poenis ordinariis per praedicta. ¶ Vnde si quis incidit in poenam vnius vnciae, ex quo nunquam fuit solitū in regno totam ipsam exigi, sed leuiter componi, non poterint in totā vnciā tollere, sed tantum quantum est solitum attenta conditione rei & personae, si fuerit pauper, & ita seruamus in regno, quod pro pena vnius vnciae in qua quis incidit, componit pro vno tareno, aliquādo pro duobus & raro vltra. & ita obseruatur in omnibus curiis, & si officialis excederet, & vellet totam vnciam, syndicatores possēt moderare, & ad modum consuetū reducere, qui modus consuetus reducitur per liberos prouentuum curiae. vt est tactum in materia compositionum supra.

- 8 ¶ An si potestas, vel aliquis ex sua familia finito tempore syndicatus committant maleficium cognoscant syndicatores vel nouus potestas? Dic quod syndicatores, quia adhuc durant reliquiae officii & dignitatis, licet officium deposuerit. arg. l. proconsul. de offic. Proconsul. & l. lege. ff. ad leg. Iul. repet. & appellantur rectores nomine post depositum officium durante syndicato. l. j. C. vt omnes tam ciuiles. & appellatur potestas vetus. vnde puto, quod ratione dignitatis non debeant coartari. argum. l. diuo Marco. de quaestio. nisi esset crimen capitale, vel grauissimum. l. j. & l. diuus. de custo. reo. secundum Franc. Accur. tamē Bald. tenuit contra in repet. §. proficisci. q. ii. vt supra habes. §. precedenti. ¶ Priores habentes arbitriū syndicandi nō possunt absolvere potestatem a syndicato, cū nec princeps po-

test nisi dicat princeps nō oblatē. l. mācipia. ita Bald. in l. mācipia. de ser. fugit. Vbi habetur, qd si conceditur absolutio criminū, qd non extenditur ad illū qui deliquit in officio, nisi dicatur nō oblatē d. l. Ideo alias allegauī hoc cōtra vnum comitē qui habebat indulgē generale de criminibus, qd non extēderetur ad extorta a suis vassallis ratione officii meri & mixti imperii quod habebat, & obtinui pleno consilio. 10 ¶ Officialis de oibus syndicari debet corā syndicatoribus, & de omni & quolibet cōmissio. in auth. vt iudi. sine quoq. supra. in §. necessitate. in glo. ex nō scripto. & Azo. in l. j. C. vt ofē cause. licet aliqui dixerint, qd tantum de futo & barataria, & ideo nō requirāt libellus. in auth. nisi breuiiores. C. de sentē. ex peric. vbi gl. tamen vide intra in verbo libellus. ¶ Officiales qui gerunt iurisdictionem voluntariā vt sunt mēssores, & similes debēt syndicari infra annū. l. qui grauatos. de cēsi. & cēsu. lib. xj. ¶ Potestas qui ita bene se gessit in officio, qd ab hominibus est laudāus, & a nullo damnandus non debet stare in syndicato. Bald. in l. iiii. C. de testamen. manu. 11 ¶ Libellus de imperitia cōtra iudicem in syndicato, cum pertineat ad syndicatorem aestimare laesionem partis, non debet ad certum concludere, puta ad decem in quibus me damnicauit, quia est ineptus, cū non sit in potestate litigantiū iudicis arbitriū, sed in arbitrio syndicatoris, ex his quae probantur, quae certa non sunt. argument. eorum quae dicuntur de iniuriis, in l. iniuriarum estimatio. nam non omnis imperitia graui culpae annumeratur, quia non ea quae est in apicibus iuris, & is qui iudicat forte non potest habere consiliū peritorū, & ipse est idiora. instit. de oblig. ex quasi male. in princ. Vnde dixit Iaco. Butr. ¶ qd in magnis dubiis semper est tenenda opinio gloss. Bald. ita in l. ii. C. de sen. qd sine certa quāsitā. & vide in c. reformabitur libellus. in ver. libellus. vbi de omnibus libellis in materia syndicatoris. ¶ An officialis semel syndicatus corā syndicatoribus suis possit in propria patria conueniri de commissis in officio? Gloss. videtur, quod sic. in l. datur. in ii. glo. magna, ad legem Iuliam repetundarū, Contra determinat Bald. quod post lapsum

Parid. de Puteo Tractatus

capsum terminum ad querelandum quis non auditur de accusationibus. cum Titia cum similibus. & quia terminus absoluit aliquem, sic sententia de iniuriis. l. sed si vnus. §. si autem arg. ad Trebellia. l. facta. §. si quis bonorum. Et quia ex absolutione super generali inquisitione facta per syndicatores, dicitur iudex originis præuentus. l. vbi conceptum. de iudi. & ex absolutoria inde secuta, oritur exceptio rei iudicate super accusatione de eodem delicto. & c. l. licet. in fin. naut. campo. quia debet cognosci in loco, vbi gessit, non alibi. d. §. necessitatis. & c. vbi de ratio. l. j. & sic potest petere se remitti ad illum locum, & ibi non potest amplius syndicari. Quod est verum si ratione officii conuenitur: secus si ex delicto extraneo ab officio, vt ex homicidio, quia tunc potest test conueniri. † quia in generali inquisitione non veniunt improvisa, argumen. de transa. cum Aquiliana. Bald. in fin. §. proficisci. q. iiii. Tamen idē Bald. videtur contrariū tenere in l. si. de pēn. iud. vbi dixit, quod potestas absolutus in generali inquisitione potest puniri in speciali: quia de illa specie non intelligitur inquisitionem, nec pronuntiarum per generalia. per l. doli de verbo. oblig. & in l. fina. §. si. de cond. indeb. Tamen idem Bald. & glo. in authent. nouo iure de pēn. iud. dicunt quod si accusaretur officialis de barataria, & non probatur datur sibi iuramentum purgationis & profertur pro eo absoluto sententia, quod si postea superuenerint probationes admittitur probatio in contrarium infra decem menses, non obstant exceptione rei iudicate & iuramento: secundum prædictos & Bald. ibi. & videtur tex. in corpore vnde sumitur, quia æquiparatur delictum istud crimini læsæ maiestatis & sic non obstat exceptio rei iudicate contra supradicta, de hoc tamen vide latius in capit. officialis officio finito infra hoc verbo. & vide Bartol. in d. l. datur. vbi late per ipsum. & si supra in cap. si quis officialis principis.

15 † An contra potestatem syndicandum possit fieri inquisitio generalis per syndicatores Bald. dicit, quod sic, quia in generali inquisitione nō debet ponere locum certū, vt not. in l. de publicis iud. in prin.

sed in speciali sic, secundum Iacob. Butri. instit. de actionibus in princ. ergo potest inquiri licet in inquisitionibus generalibus non possit poni certus locus. capitulum. Abbate sane de re iudicata. in vj. Quod requiritur in accusationibus. per l. libellorum. Bald. in dict. §. proficisci. quæstio. quinta. & idem Bald. in l. iubemus. in verficulo tamen in vno. C. de probationibus. vbi de inquisitione generali, quæ fit contra officiales, in qua non ponitur locus nec mensis. allegat Iacob. But. instit. de actio. in princ. dicit idem Bald. in l. edita actio. C. de edē. quod potestas potest condemnari in generali inquisitione, in qua respondit & satisfat ex generali consuetudine mudi, & vide Angel. in reper. l. si vacatia. de bonis vacat. li. x. vbi ponit formam inquisitionis generalis contra officiales & est vnum cap. regni, quod incipit in primis quærat a teste, quod ponit capitula super quibus debet fieri inquisitio generalis. & est Rober. & vide supra circa principium tractatus in c. proceditur autem in syndicato officialis. & in d. l. iubemus. vbi de inquisitione contra officiales. & vide in verbo inquisitio. in cap. inquisitio inepte concepta.

16 † An offendens potestatem tempore syndicatus, vel familiam suam puniatur ac si offendisset tempore officij? Bal. quod sic, quia adhuc remanent reliquæ officij. l. prima. vt causæ post liber. Quod est verū si est offensus occasione officij. Et si statutū dicit, si quis offenderit potestatem intelligitur de præsentī potestate, non de eo qui quōdam fuit. l. cui eorum. §. afinitatis de postu. Bal. in dict. §. proficisci quæstione septima. Adde glossam in authentica vt iudices sine quoquo suffragio §. illud in gloss. mortis. quæ dicit quod punitur capite inferrens iniuriam officiali durante syndicato, sicut in officio, quod est verum in officiali qui habuit manus mundas. vbi Angel. dixit idem in assessoribus & iudicibus vt ibi. & vide Andr. de Isern. in constitutione regni, quæ incipit, magnæ curie. vbi disputauit, & cōcludit, quod officialis finito officio dicitur officialis: & possit magna curia cognoscere de commissis per eum in officio a quo est depositus: vt ibi per eum. in §. officialis

lis finito officio. *verfic. statutum.*

¶ Si per statutum in syndicatu non debet seruari aliquis ordo, si seruatus est, valet processus, quia non est recessus a forma statuti, quia statutum non præfigit formam, sed recedit a forma iuris, & seruare formam non nocet, dicit Innocent. in capitul. nouit. de iudic. Bal. in dict. S. proficisci. q. 14. ¶ Officiales regum quantumcunque regi placet, debent syndicare. vt not. in authentic. vt iudici. hinc quoquo suffrag. S. si quis. in gloss. durante. secundum Bal. in S. proficisci. in vltimis verbis. Et fuit dubitatum si officialis perpetuus qui vocatur ad syndicatum si potest petere, quod expectetur finis mensis Augusti in quo officiales incipiunt syndicare, & dicit, quod non, quia quodocunque regi vel superiori placuerit sunt syndicandi per dict. glo.

17 ¶ Officialis officio finito debet remanere per quinquaginta dies a syndicatu, & non recedere, nisi finito syndicatu. l. meminisse. in principio. de officio Proconsul. vbi dicit Bald. quod assessores debent reuerti tempore syndicatus, quia ante non possunt licentari. per illum textum. in fine. ¶ Si sint quatuor syndicatores, & duo absoluant potestatem, & duo alij condemnent præferretur sententia illorum, qui absoluerunt, argumen. l. inter pares. ff. de re iudica. & l. Arrianus. de actionib. & obligation. secundum Franci. Accurs. quem alibi in hac materia referunt.

18 ¶ Magistratus tenetur de leuissima culpa. ff. de magistratib. conuenien. l. non similiter. & l. magistratus. tamen mitius agitur cum eo, quia syndicatores potuerunt eum condemnare in tota, non in toto, prout eis visum fuerit. institut. de obligatio. ex quasi maleficio. in principi. ¶ Et si officiales non sint soluendo non carcerantur, sed tenentur in quantum facere possunt, argumento l. si filius. ff. de iudicijs. secundum Angelum.

19 ¶ Ideo libellans agens ratione culpæ levis, vel leuissimæ contra magistratum, debet petere condemnari eum, quatenus bono viro æquum videbitur, per l. si iudex. de varijs & extraordinarijs cognitionibus. Alij dicunt aliter, de quo per Baldum in l. pignus. C. de pignor. action. alias in l. quæ fortuitis. ¶ Statutum dat certam formam syndicandi potestatem, qui iurat seruare omnia statuta præsentia & futura deinde fit aliud statutum diuersam formam syndicandi imponens, an potestas sit syndicandus secundum primam vel secundam formam? Vbertus consuluit

quod secundum primam, quia forma iuramenti non est inferenda ad id quod est specialiter prouisum, per l. doli clausula. de verbor. obligati. de pœnis. l. sanctio. & l. alimentata. S. basilice. & l. Stichus. de aliment. & cibariis. legat. nec potuit recedi a prima forma sine consensu iurantis, quia est contractus, & quia est iuratum expresse. ¶ Licet in contrarium faciat id, quod habetur per Bartolum in l. si stipulatus. S. j. de verborum obligationib. & in capitul. j. de constitutio. vbi iurans seruare statuta tenetur seruare statuta post edita, tamen non obstat, quia est diuersa causa. ¶ Datur ad syndicandum officialem non possunt ipsum syndicare de his, quæ ipse fecit non intuitu officij, sed de his quæ peragit in officij occasione, ita singu. Guliel. in l. nulli. C. quorum appellationes non recipiuntur. & facit quod dixit singulariter Baldus in l. fin. C. ad macedon. quod si statutum dicat, quod contractus filij non valeat nisi sit artifex, quod tunc demum eius contractus valebit, quando contraheret super bonis artificij, quia si contrahere super eo quod ad eius artificium non pertineret, non valeret, & dixit Bartol. in l. j. S. familia. de publician. quod l. si post depositum. C. de 20 assessor. volens quod officialis teneatur de facto suorum officialium, debet intelligi, nisi si aliquid ipsi ad officium non pertinet egerint, quia tunc officialis non tenetur & dixit Bald. in l. ij. de constituta pecunia. in aliquibus lecturis quod l. fin. C. de iurisdictione omnium iudicum, volens artificem debere agere contra alium artificem sub consule aut priore eorum, certe intelligitur si lis esset super eo, quod pertinet, ad artis exercitium, non autem vbi lis fieret super alio. & etiam tenet Ludouicus in l. ij. S. eo modo. ff. nauar. caupon. per istum textum notata. vide infra capitul. syndici. qui habent. & infra in capitul. syndicatus officialis. & infra proximo capit. ¶ An si potestas conueniatur respectu sui debiti, non autem respectu sui officij conueniatur coram syndicatoribus. Dic quod non argumento gloss. cum textu in l. fina. C. de iurisdictione omnium iudicum. & tenet expresse Guliel. in l. nulli. C. quorum appellationes non recipiunt. allegat. l. ij. S. eodem modo. ff. nauar. caupon. secundum Ludouicum in dict. l. ij. ad finem. ff. nauar. caupo. vbi ponit de artifice qui conuenitur ex alia causa qua ratione artis suæ. Quod verum puto, nisi debitum, sit contractum in officio, vel officij

Parid. de Puteo Tract.

officij occasione. per not. per Bald. in l. ij. C. ubi de ratio. & supra tactum est quod vide supra in cap. dati. & vide supra in cap. syndi-
21 catus officialis. de commissis & infra. ¶ Iudex in syndicatu potest, ex nouis allegationibus defendere sententiam & ostendere condemnationem ius non fouere. Bald. per illum text. in repetit. l. Acilius. ff. de minor. ad fin. & vide aliquid per Bald. in §. iudices. in
22 titu. de pace iura. firman. ¶ Et adde quod iudex non facit litem suam, quando sententia reuocatur ex nouis probationibus factis in causa appellationis, quia non dicitur iniuste iudicasse, vt not. in capitul. cum Ioan. Heremita. de fid. instru. extra & vide in cap. si quid non fuit probatum. in primo iudicio infra
23 in verbo, probatio. ¶ Officialis non debet pro quolibet leui errore syndicare, ita Bald. ff. de cond. & demonstrat. l. quamuis. Item parui temporis negligentia non nocet. cap. j. §. j. si de inuestitura inter domin. & vasallum lis oriatur. ¶ Syndici qui habent syndicare officiales, non possunt se intromittere de eo quod gesserunt extra officium, vt puta si in officio contraxerant, vel delinquerant extra territorium, secundum Gulielmum in l. nulli. quorum appellat argum. l. non distinguemus. §. item si quis ratione. de arbitr. & de iureiur. l. nec magistratibus. & de iudic. l. pars literarum. & de offici. prator. l. senatus. consult. secundum Bald. in l. iij. §. ex hoc edicto. nau. caup. qui ideo dixit, quod camerarij artium non habent cognitionem de eo quod non pertinet ad artem, puta, de quadam successione. l. per iniquum. C. de iurisdictione om. iudi. ex quo intulit, quod si per statutum filiusfamilias non potest se obligare, nisi sit artifex, quod tunc valet obligatio, quando contrahit artis occasione, alias secus. facit. l. final. C. de carbonia. secundum Baldum in d. §. ex hoc. & vide supra in cap. dati ad syndicandum. & in c. syndicator officialis. Et licet dictum sit pluries quod syndicator non cognoscunt de his quae officiales gesserunt extra officium. Limita, nisi potestas vel ordinarius ciuitatis esset deputatus ad syndicandum, quia ipse autoritate iurisdictionis ordinariae tunc cognosceret etiam si simpliciter dicat se vt syndicatorem procedere. arg. not. per Innocen. in capit. cum ex officij. de praescrip. & no. per Bal. in l. falsus. in fi. C. de fur. & in l. non codicillum. C. de test. Ang. in l. si per errorem. de iurisdic. om. iudi. Quia valebit quo agitur ex capite iurisdic-

tionis, ex quo potest valere, quia veritas opinionum praevalet. ff. pro empto. l. ij. §. fin. & in l. his qui putatur. de acqu. haere. & in l. ij. §. j. versicul. perinde. ff. de iudic. Nam in causis syndicatus erit delegatus. & in causis non concernentibus syndicatum est ordinarius. Et quando quis est ordinarius, & delegatus simpliciter procedendo non exprimendo ex quo capite procedas, Feder. de Senis in consil. l. 25. dixit videri procedere, vt ordinarius non delegatus. Anton. de Butr. in cap. cum ex officij. de off. ord. tamen dicit quod videtur procedere ex ea qualitate ex qua resultat validitas processus per text. in c. iij. de preben. & in simili de arbitro. in titu. de arbitro. §. sequitur. vers. sed pone. & Bald. in l. iij. de testam. mili. in l. si seruus. §. j. de leg. j. ¶ Syndicatores non possunt condemnare officialem de his quae non gessit in officio, nec officij contemplatione, quia in talibus non sortitur forum. Bald. in l. fina. C. ubi de crimine. argu. illius textus, & ff. nau. caup. l. iij. §. i. Nam semper tenetur officialis de eo quod commisit durante officio, exprimendo id agere ratione officij. gloss. ff. quib. ex caus. maior. l. sed & si per praeorem. §. hoc quoque. per text. in authentic. vt differentes iudices. §. si tamen. Et idem dicitur de factio berruarij delinquentis extra officium, quod potestas non tenetur in syndicatu argument. ff. nau. caup. l. final. §. haec actio. ¶ Ac etiam syndicator non, possunt procedere contra officialem de eo quod commiserat in loco antequam esset ibi potestas. ff. de
24 iudic. l. ij. §. legati. ¶ Tamen an teneatur de facto famuli cuius opera non vitur, vide Barto. in l. j. §. unde queritur. ff. de public. Nec etiam cognoscunt tempore syndicatus de gestis alibi ante officium. dicit. §. legati & in l. pars literarum. nec de delictis alibi commissis secundum Bald. in l. iij. vbi de
25 crimin. ¶ Syndicatores possunt detineri facere tempore syndicatus omnes officiales postestatis ad inueniendas baratarias. C. de offic. assessor. l. nullus. Et tenetur potestas exhibere berruarios, & alios quos secum duxit, de quibus fit querela. C. de assessor. l. si post depositum. & ff. de publican. l. si cum exhibuissent. Bald. in §. proficisc. in fi. si tamen officialis finito officio delinquat, hoc non pertinet ad syndicatores. arg. q. cuiusque vni ueritatis. l. iij. corum. §. si decuriones in vers.
26 Sibi. ¶ Et alias dicitur quod officialis non tenetur, de facto viatoris repen-

te ve-

te venientis in ciuitate. ff. nau. caupon. l. licet. §. ii. ¶ Etiam syndicatores cognoscunt de gestis officialis, qui gratis gerit officium arg. ff. nau. caupo. l. licet. i. princip. ¶ Ac etiam quando ex forma statuti non potest contra eum inquiri tenetur ad reliqua. Barto. in l. diuus. §. fina. de pen. nu. legata. ¶ Ac etiam contra potestatem cognoscunt de eo quod male fecit inciderent. C. de pactis. l. si quis in conferendo. ¶ Cognoscunt etiam syndicatores si officialis omisit imponere poenam delinquentibus. l. nullus. C. de assello. & in l. final. C. de poena iudicis. & Andreas de Isernia titu. quæ sint rega. in verbo, committentium. ¶ Ac etiam syndicatorum si ad denunciationem syndici non requiritur, secundum Bal. in l. i. iubemus. C. de proba. ¶ Tamen an de gestis in officio conueniatur coram iudice proprio? vide glo. & Bartol. in l. datur. ad legem Iuliam repetund. & Bald. in §. proficisci. q. iii. & in l. i. vbi de crimine. & in l. cunctos populos. in fi. & Paulus de Castro. in l. final. de iurisdic. omn. iudic.

a ¶ Cōueniri] Vide qua dicā infra ver officialis.
b ¶ In c cum ex officio] Et ibi copiose & not vide Felin in vj colum vers. i. conclusio. cum sequentibus. vbi multa & notanda ad materiam hanc.

S Y M M A R I V M.

- 1 Congregationes non debet fieri sine licentia principis.
- 2 Congregationes presumuntur illicitæ nisi probentur licite.
- 3 Syndici constitutio facta sine superioris auctoritate an valeat? & nu. 4.
- 4 Syndicatores officiales non possunt punire ipsum, si deliqueris in officio & imputatum ipsi fuerit durante officio, sed ordinarius.
- 5 Syndicatus an possint allegari suspecti.

C A P. III.

ONE quod vniuersitas in medietate mensis Augusti fecit congregationem ad eligendos syndicatores causa syndicandi officialem, & accusantur illi, qui dictam congregationem fecerunt sine licentia officialis vel superioris, an teneantur ad poenam, videtur quod sic argumen. l. i. in final. ff. ad

1 leg. Iuliam. maiesta. vbi prohibentur congregationes sine licentia principis. de falsi. l. i. post principium l. i. de mono. C. ff. de via publica l. qui cetui. de pace iurament. firmand. §. conuenticulas. Et pro hac parte adduco textum in l. ii. §. ii. de extraordin. crimin. vbi dicit Bartol. quod omnes congregationes sunt illicitæ, nisi probentur licite. & in l. iii. de colleg. illicit. & in l. i. ii. & iij. ad leg. Iu. de vi publica. etiam si fiant causa religionis, secundum Bartolum. Contrarium tenet Luc. de Pen. in l. per hanc. C. de erog. mil. an. lib. xii. dicens arg. illius tex. quod licitum sit pluribus de vno corpore vel vniuersitate se inuicem congregare pro suo habendo consilio, vel ad constituendum syndicum, vel aliquos certos, qui adeant principem super eo, quod illi habent cum principe expetere, arg. l. tam collatores. §. autem. in vers. syndico de re. mili. qui dicit esse tex. in l. in priuatis. ff. de curat. bon. dan. & dixit quod contraria non obstant, quia loquuntur ad illicita, secus in licitis. arg. l. pen. & fi. C. de legib. Tamen licet hæc sua opinio sit æqua, tamen contra ipsum est decisio. & est text. apertus cum glo. in l. ii. C. de decurio. lib. x. vbi dicitur quod sine licentia superioris non potest congregari consilium ciuitatis pro syndico faciundo, & referunt Docto. in l. nulli. ff. q. cuiusque vniuer. nom. Ecce ergo casum in terminis contra ipsum in indiuiduo super creatione syndicorum, nec iura quæ ipse allegat, probant id ad quod ipse inducit Et idem tenet Bartol. in l. i. C. de seru. reipub. mand. quod constitutio syndici non valet sine auctoritate superioris, q. Bald. dixit esse verum quando constituitur syndicus pro ipsa vniuersitate, sed si decuriones vellent syndicum pro eis constituere, non requiritur talis auctoritas, vbi ipse Bald. dixit in l. si ita. C. de coniu. seruo. & Specu. in titu. de requi. confi. dixit quod potestas debet conuocare consilium ciuitatis, vel terræ. Si tamen ipsa vniuersitas habet priuilegium syndicanum officiales per syndicos deputados ab ipsa vniuersitate putantur q. non tenerent ad poenam per tex. ad hoc propositum in l. ii. ff. de iurisdic. omnium iudicum. cum ibi notatis. Vel si essent oppressi ab officiali vel a domino ciuitatis

Tract. de Syndic.

N tatis

Parid. de Puteo Tractatus

tatis puto quod possent congregari ad sup-
plicandum principi contra rectores foren-
tes pro grauaminibus, & oppressionibus,
argument. nota. per Bartolum in l. pro-
hibitum. C. de iure filii. libr. x. & in l. vt
vim de iusticia. & iure. & in l. iii. §. siue au-
ten. de vi & vi armata. vbi dicitur quod
quis potest conuocare amicos & vicinos
pro propulsanda violentia, & ne desti-
tuatur sua possessione, & sic subditi pro
republica tuenda possunt congregari vt ad
eant superiorem. Idem dixit Andr. de
Iser. in tit. de pace iur. fir. in §. conuenti-
culas quod licita est congregatio a amico
rum ad iniuriā propulsandū, & p defen-
sione possessionis, & etiā p recuperatio-
ne, secundum Andr. de Iser. in tit. de
mili. vasal. qui contu. est Sed istis iuribus
potest responderi. quia loquuntur in ca-
su a iure pmissio se congregare, & sic habēs
licentiā a iure se congregandi At i casu nro
est expressa prohibitio a lege scripta. q
non possunt se congregare sine licentia
superioris pro syndico faciendo, quod re-
linquo cogitandum. † Et de hoc articulo,
an in cōstitutione syndici requiratur au-
thoritas superioris. b vide Innocen. in c.
fi. de procu & Bart. in l. actor. rē ra. ha. &
i l. si quid mihi bona. §. iussu. de acquir.
hær. & Moder. in l. i. ff. quod cuiusque vni-
uersitatis. q † Syndicatores officiales non
possunt punire ipsum si delinquat in of-
ficio, & non punitur durante officio, sed
ordinarius. Bald. in repe. §. proficisci. &
examinatur in l. pars literarum. ff. de iudic.
vbi Alexand. de Imol. in appostil. ad
Bart. limitat ipsam legem, & omnes simi-
les, & sic magna curia vel iustitarius co-
gnosceret durante officio. q An syndicato-
res debeant habere salarium. vide in ver-
bo, salarium in c. q † An syndicatores pos-
sint allegari suspecti. vide in verbo, suspi-
tio. & in cap. est autem.
a q Congregatio.] Adde Bald. in l. Marga. ver.
congregare. versi. i.
b q Superioris.] Adde quorū vide est Bal i l. oēs.
la q i q col. uer. deinde no. C. de epis et cla-
ri vbi q not. & in marg. ver. syndicus. in
prin & in addi. q ad spe in ti. de syndica-
tu & in l. filius §. veterani ff. de pecu. &
plenius in l. Item corū quod cuiusque vni-
uersitatis & glo. in l. omnibus ff. de ad trebet.

S V M M A R I V M .

- 1 Repraesalia conceduntur propter iniustitiam
alicui factam in aliqua ciuitate non sub-
dita concedenti repraesalias & nu. 2.
- 3 Repraesalia an possint concedi contra rectorem
ciuitatis forense qui iniustitiam fecit.

C A P. IIII

VIDDAM de regno Sici-
liæ fuit potestas Florentiæ,
& ibi fuit syndicatus, & per
syndicatores fuit condēna-
tus ad maximam summam
pecuniarum, & iniuste, & soluit condem-
nationem communi ciuitatis Florentiæ,
& venit ad regem dominum suum asse-
rens se iniuste condemnatum Florentie
& impetrare vult repraesalias contra Flo-
rentinos pro tali iniustitia cū non possit
esse sibi cōsultum de alio remedio, an hic
possit? Dicitur quod sic. per not. per Bart.
in tractatu repraesaliarum vbi dixit, re-
praesalia conceduntur propter iniustitiā
alicui factam in aliqua ciuitate non sub-
dita concedenti repraesalias. Et hoc etiam
tenuit Ioan. de lig. in tractatu repraesalia-
rum in quarta parte secundæ partis prin-
cipalis in x. quæsti. si per viam iuris non
potest conueniri, alias secus vbi dixit q
possunt licite concedi repraesalia contra
potestatem ciuitatis p iniustitia alicui fa-
cta dicens, quod erit requirendus iudex
propriæ ciuitatis, vbi plus dixit, quod ē
concedi potuerunt contra officiales, vel
familiam potestatis iniustitiam facientis,
si tali iniustitiæ consenserint, dummo-
do sint tales qui fuerint, deputati ad cō-
sulendum, vt assessores & non alij offi-
ciales vel famuli, vide tamen Barto. in di-
cto tractatu. qui lutiū distinxit in vj.
principali quæstione, & Ioan. de lignag.
in dicto tractatu, dixit, quod repraesalia
possunt concedi ad instantiam officialis
iniuste condemnati in syndicatu, licet ip-
se acceptauerit officium cum pacto non
vtendi repraesaliis, & in dicta quarta par-
te quæstione tertia faciunt. nota per Bal-
dum in authenti. & omnino. a C. ne
vxor pro ma. Et dixit Iacobus. de bel.
in auth. vt nō hāt pign. q repraesalię pos-
sunt cōcedi cōtra potestatem pro iniustitia fa-
cta, quod Ioan. de ligna. in dicta quæstio-
ne. x.

ne. x. dixit esse verum in distincte, si per viam iuris non possit conueniri, alias secus nec tunc est requirendus iudex propriæ ciuitatis, & si erunt officio iudicis vel manu regia cōcedendę repræsalie in hoc casu per not. per Barto. late in dicto tractatu. & in l. nullus. C. de iudæis. & in l. fin. C. de nauil. lib. xj. Angel. in authen. vt clerici. apud proprios episcopos. vj. collatio. vbi dicitur quod repræsalie conceduntur propter denegatam iusticiam a iudice loci: quinimo etiam potestas condēnatus in ciuitate, in qua fuit potestas, potest impetrare repræsalias, non solū propter iusticiam negatam, sed etiam quando esset pauper & non posset sine magno sumptu accedere ad superiorem iusticiam facientem, per no. per Barto. in dicto tractatu allegando. leg. mediterraneę. de anno & tribu. lib. x. & in l. generali. de curio. eodem lib. i.

¶ Ac etiam quando faciens iniusticiam esset potens & fauorabilis, vt in casu nostro, secundum Bartol. Bald. & alios in dicta authentica. & omnino.

¶ Ac etiam propter moram, & retardatam iusticiam in loco. secundum Bald. in capitu. i. de milite vasallo.

- 3 ¶ Et in hoc casu an contra rectorem ciuitatis forensē, qui iniusticiam fecit, possint concedi repræsalie, Iaco. de bel. in d. disputatione tenuit quod sic. arg. l. i. quod quisque iuris. Barto. autem in dicto tractatu dixit quod si fecit talem iniusticiam de qua non potest conueniri durante officio, vt in l. pars literarum. de iudi. & tunc contra eum non possunt concedi: quia etiam superior quia non posset durante officio. similiter finito officio nō possunt concedi, nisi requisito iudice qui habet eum syndicare, & iudex illius rectoris non debet requiri, secus si fecit talem iniusticiam pro qua durante officio poterat conueniri, & tunc eadem ratione contra ipsum repræsalie concedi poterunt non requisito proprio iudice ipsius, quia talis causa non deberet coram ipso agitari, sed deberet remitti ad locū officij. l. ij. C. vbi de ratio. & in l. j. C. vt omnes causę. & dixit etiam Bart. in dicto tractatu. in fin. quod exacto succurritur contra rectores, qui neglexerunt facere

iusticiam sicut succurritur contra debitorem: quia ipsi rectores sunt debitores iustitię, & prius debet discuti debitor principalis quo non existente soluendo, vel eo non reperto venit ad iudicem, quā iusticiam ministrare neglexit, & hoc fuit obseruatum tempore regis Alfonsi, quando dom. Ioan. de cōstācio siculus, q. fuerat potestas ciuitatis Florētīę, & in syndicatorum condēnatus Florētīę: pro eo quod noluit cōtra iusticiam decapitari facere certos ciues, qui dicebantur rebelles, & fuerat propterea condemnatus ad ducatos quatuor mille, & exactus qui deinde adiuit regem Alfonsum tanquam eius vasallus, et petijt repræsalias contra Florentinos, cui pp. dictam iniusticiam sibi factā in syndicatorum fuerūt decretę repræsalie in fauorem dñi Ioannis p̄dicti, in qua causa ego fui commissarius, et sic me referente fuit in pleno consilio prouisum, et vide infra in verb. repræsalie. ¶ Quidam obtinuit sententiam in sui fauorem contra quendam exterum, et sententiā in re iudicatam transiuit. & actor accessit cū executorialibus literis ad terrā condemnari pro executione obtinēda, & iudex illius terrę noluit exequi sententiam dictam, & fuit inquisitus in syndicatorum, de executione sententię denegata per not. per Bar. in l. a diuo Pio. §. sententiam. Roma. ff. de re iudi. vbi dixit quod si iudex alterius territorij requisitus pro executione sententię denegat exequi, quod facit libertem suam, & fuit condemnatus, & soluit condemnationē, qui obtinuit repræsalias contra condēnantes ipsum indebite in syndicatorum, & dubitatum fuit an potuerit iuste condemnari ea de causa, quia dicatur propter neglectam iusticiam, & quia iudex causam suam defendebat ex eo q. talis sententiā erat nulliter prolata, & executionem non merebatur, certe iudex non potuit condemnari, quia licet potuit illius nullius sententię executio denegari lege quarta. §. condemnatum. & lege si cum nulla. de re iudicat. & l. si pretor. §. Marcellus. de iudic. quia iudex iure vtens non potest dici iusticiam ministrasse. ff. de iniuriis. lege iniuriarum. §. primo & §. quæ iure. & C. ad legem iuliam repet. l. fina. §. & licet.

N 2 ¶ Nam

Parid. de Putco Tract.

¶ Nam nō potest prætendi iudicem iustitiam neglexisse ministrare, ob quam negligentiam possent concedi repræsalia, per nota. in capitulo primo de milit. valallo, quando pars iustitiam non fouebat per dō exequi sententiam iniustam, vel nullam, quia ubi deficit iustitia, nō potest esse negligentia. argumento. ff. si certum petatur l. eius qui in prouincia, & lege prima de condict. ob causa, & de acquirēda possessione, lege Pomponius. in fin. ubi dicitur, quōd quando deficit subiectum, non potest esse qualitas, & repræsalia debent rite & recte concedi, & si sic nō fuerunt rite & recte concessæ, ut debuit, non sunt validæ, dixit Angelus in consilio ccciiij.

¶ In authen. ¶ anno. Vbi hanc materiam vide Salic. & an & quando & in quibus concedi possint & quæ requirant ad eas concedendas. & an si iniuste conceduntur impetrans teueatur, vide copiose per dom. Socin in consi. cccxxi. incip. cum in presenti consultatione. uersi circa rj & vltimam eo uersis sequent. usque ad fin. char. cxi Sed quero nunquid accessit contra ciues possint exercere contra commitatus cum sint odiosa & stricte interpretanda ad quod vide dict. Vel in cap. Rodolphus de rescri. in ix. co. ante me. uersis faciunt etiam si in nouiter impressis char. cxi.

SUMMARIUM.

1 Litem calumniosam instituens dicitur trahere ius ad iniquum compendium.

2 Index nō debet calumnijs aures accomodare. Syndicatorum officium qd sit.

CAP. I.

D syndicatorum officium pertinet quōd officialis qui mundas manus in officio habuerunt in eorum syndicatu in auth. ut iud. sine quoquo suffra. §. si quis authen. nō inquietentur indebite, nec fiat contra ipsos ignominiosa inquisitio, nec dentur petitiones friuolæ, & non procedentes ac calumniosæ ad vexandum, & inuolendum ac implicandum cum libris, & litigijs ac sumptibus, & expensis, quas rejce re & prefcindere ad officiū boni iudicis spectat ne quid calumniose petatur. l. ii. C. de falsis. & Inno. in c. post elect. de cō-

ces praben. ¶ Quia instituens litem calumniosam dicitur trahere ius ad iniquum compendium. l. si. C. de vsucap. pro empto. & nititur contra ius diuinū faciens contra bonam fidem. ff. de regul. iur. l. bona fides. nam cum autoritate iuris non debet bonum & æquum violari, in quo genere plerumque errant. de verb. obli. l. si seruum. §. sequitur. in fi. quōd dicitur esse perniciosum. l. quæ adibus. de dam. infe. Ipse enim non debet tales petitiones auribus proprijs audire. ff. de iure dotium. l. si extraneus. §. i. Sed providere quis nō frustretur friuolis petitionibus, vel ineptis, & calumniosis. §. l. non igeor. de fruct. & lit. expen. & c. cum cessante. de appella. per nota. in l. i. de offic. asse. & in l. i. ut quæ defunt. in l. vii. pactum. C. de transact. & in gloss. & facit lex fina. C. ut nemo priua. Nec permittere nimiam scrupulositatem iuris, quia per eā plerumque perniciosè erratur. d. l. si seruum. §. sequitur. ff. mādati. l. si fideiussor. §. quēdā. de iniusto. text. l. posthu. circa principium. Nam ¶ calumnijs non debet iudex aures accomodare. C. de falsis. l. satis aperte. & Bald. in l. exceptionē. de probatio. alleg. gloss. in c. i. in ver. de absentia. de elect. in vj. & quōd habetur in l. planē. de peti. hær. & in l. fin. C. eod. ubi dicitur quōd iudex ex officio hoc potest. & per not. per Inno. in c. cum olim. de cēsi. & Bald. in rubri. de manu. Is ergo qui se bene gessit in officio furtis & celeribus semine maculando meretur omnem dignitatem & honorem. l. iudices. C. de dignita. l. xii. & l. pen. de veteranis, ergo tanquam omni honore & præmio dignus per l. i. de statuis & imagi. non debet in syndicatu calumniari & vexari cōtra honorem & dignitatem suā per iura prædicta, & debent relici tales conuician res officialibus in fine officii, & puniri per ea quæ infra late scripsimus. ubi de iniuria officialum tractauimus.

SUMMARIUM.

1 Officialis perpetuo conueniri potest pro suis excessibus & delictis in patria sua.

2 Absolutus semel nō debet amplius molestari, nisi ratione ignorantia, vel prauaricationis. Statutum

- ¶ Statutum patiens offendentem officialem intelligitur non solum durante officio, sed et infra tempus infra quod stare tenetur ad syndicatum finito infra quod parat suas ad recessum.
- ¶ Officialis non debet arma deferre infra tempus quo tenetur stare ad syndicatum.
- ¶ Sententia specialis an possit sequi contra officialem ex generali inquisitione.
- ¶ Syndicatores a teneant ad penam si non expedierint causam infra tempora a iure statuta.

Officialis.

CAP. I

OFFICIALIS finito officio tenetur stare ad syndicatum videlicet 15. die. certo tempore. l. j. C. ut omnes causas. quo elapso potest recedere. tamen veniendo ad patriam potest ibi conveniri ad damnum passis perpetuo. glo. est singa. in l. ij. ff. ad leg. Iuliam repetunda. Quod est verum quando non stat ad syndicatum, & nulla sententia absolutoria lata est, quia potest conveniri perpetuo. sed si fuisset absolutus per syndicatores obstante exceptione rei iudicatae non posset conveniri. ff. de accusa. l. senatus. de exceptione rei. iudica. l. si quis cum totum. §. si ancillam. & hoc tenet Angel. l. iubemus. C. ad legem Iul. repetun. Bar. autem in l. datur. ff. eo tenet indistincte, quod officialis pro suis excessibus, & delictis in patria sua possit perpetuo conveniri, secundum naturam actionis, per glo. ibi ordi. & facit l. j. vbi de crimi. Tamen Bald. tener contrarium in repeti. l. observare. §. proficisci. ff. de officio proconsu. & legat. quæstio. iij. quando ratione officij conveniretur. Secus si pro delicto aliquo conveniatur in quo non protenditur nomen officij, quia potest in patria conveniri, ex quo nihil habet commune tale delictum cum ratione syndicationis. Salice. autem in dict. l. ii. dicit quod si tempore syndicatus non fuit conventus, poterit conveniri in patria usque ad tempus præfixum actioni, per illum tex. & sic possent opi. concordari. quod si sit syndicatui per dies quinquaginta & fuit absolutus, quia nemo querelavit vel mulcti, & non iste qui agit in patria, & sit vera opinio & Bar. vbi autem iste quere-

lavit in syndicatu, & non probavit, vel causam non complevit, & fuit officialis absolutus, & non possit conveniri in patria ulterius. Sed Alexand. de Imol. in dict. l. ii. ad leg. Iul. dixit quod Francis. de Galla. in c. penul. extra de iudi. dixit, quod quando in loco officij fuissent facta proclamata, ut omnes qui vellet petere comparerent. &c. & post terminum prædictum per syndicatores sit pronuntiatum in contumacia non comparentium, & absolutus potestas, quod amplius non audiantur, argumen. l. si eo tempore. de resti. pig. in cap. fin. qui m. accu. poss. Non obstat autem. qui semel. C. quomodo & quando iudex. quia illa autem. loquitur ane litis contestatio. & in alio casu, & ita dicit obtinuisse, pro quo facit lex senatus. de accusa. & licet nau. caup. & l. si quis cum totum. §. si ancillam. de exceptio. rei iudi. cum simi. pro quo vide Bald. in l. ii. C. quo appella. & in l. iii. §. eo modo. nau. caup. & quod no. gl. in autem. ut iudic. sine quoquo supra. in §. necessitatem. & pro hoc facit. l. si cui. §. idem. de accusa. vbi videtur, quod semel absolutus non debet amplius molestari, nisi ratione ignorantie vel prævaricationis, ut ibi late per Bart. & in l. si quis homicidij. cod. titu. & in l. ex morte. ad leg. Aquil. & in l. ii. §. hoc vi. bo. rap. & quod not. in l. diffamari. de inge. ma. & Bal. in d. autem. qui semel. ibi. de absoluto ratione contumacie actoris. Et licet dubium, sit in absoluta lata in crimine, quia non probatum an pariat exceptionem rei iudic. de eod. crimine, si iterum accusetur, ut i. d. §. hoc per Bar. & in l. Iulianus. de codi. indebi. & in l. denunciasse. §. qd. tri. de adulter. Tamen in causa syndicatus puro esse speciale quod non possit ulterius molestari per prima iura, nisi iste de nouo volens in patria convenire, vel accusare officialem fuisset ignorans, vel absens per not. in d. lege si cui. §. hisdem. & in similibus supra allega. & vide supra in capitulo an officialis semel syndicatus. ¶ Statutum quod puniens offendentem officialem intelligitur non solum durante officio per lege tribunus. & l. Titius. ff. de re milita. sed etiam infra tempus, infra quod stare tenetur ad syndicatum, & syndicatu finito

N 3 nito

Parid. de Puteo Tract.

nito infra quod præparat sarcinulas suas ad recessum, secundum Angel. & Bald. argum. l. ii. §. omnes. ver. planè. in glo. ff. de iudic. & est glo. sing. in athen. ut iudic. sine quoquo suffra. i. §. illud. in gloss. mortis. quæ dicit quod offendens potestatem tempore quo stat in syndicato tenetur capitaliter, ut ibi in verbo, amarissimum, & Bald. in §. proficisci. q. vii. non alleg. dict. gloss. quod est verum, nisi ipse officialis alios offendat, arg. l. ii. §. sed si agat. ff. de iudi. & ita præcavi, quia syndicanus iniuriabatur querelantibus, & illi eum sunt iniuriati, quod non teneantur capitaliter, quia prouocati ab eo. & supra proxime in capitu. an sit potestas. & vide supra in c. dicitur. circa principium.

¶ Et adde quod aliqui dixerunt per dict. l. tribunus. quod officialis deposito officio dum stat ad syndicatum, non potest arma deferre, alias punitur. & vide supra in c. an potestas. & in c. an offendens potestatem. & vide infra in verbo, officiali, offensa. ¶ An ex generali inquisitione possit sequi sententia specialis contra officialem? Baldus tenet quod sic, & nisi quo ad priuata commoda, unde dicit quod assessores, & familiares sint cauti quod petant sua salaria, cum generalis eis non patrocinetur inquisicio secundum Bald. in §. proficisci. quæstion. vj. & Bartol. in l. de variis & extraordin. cogni. ¶ An sententia in syndicato debeat proferri in presentia ancianorum, qui non volunt interesse? Dic quod satis est si legitime requirantur, quia contumacia est pro presentia in athen. qua in pñuncia. ubi de crimine, argu. c. fi. de arbitr. l. vj. & extra de accusa. cap. cum in veteri. & Baldus in dict. §. proficisci. quæstio. vj. ¶ Qualiter probetur, quod quis stetit ad syndicatum in alio officio ante gestio. vide supra circa principium operis. in capitulo quomodo autem probabitur. ¶ An syndicatores qui non expediuerunt causam infra tempora à iure statuta teneantur ad pœnam, & excusentur ex aliquibus causis, vel possint morâ purgare? vide infra in verbo istantia i. c. i. & in oibus sequentibus. Officialis syndicanus debet suspēdi ab officio interim, quia instrueret testes qui sciunt veritatem, vel eis minas inferret:

extra de testibus. c. tam in literis. §. i. & c. constitutus. de excessibus prælato. c. cum tanta. 40. quæstio. ii. post modum, & quæ nota. de accusatio. c. olim. & vide infra in verbo, accusatus in officio. cap. i. ¶ An syndicatores habentes iurisdictionē ex priuilegio, vel statuto ciuitatis sint ordinarii vel delegati, vide infra in verbo, suspicio. ¶ An syndicatores possint allegari suspecti siue sint ordinarii, vel ad vniuersitatē causarum? vide ibidem. ¶ An processus facti per syndicatores allegatos suspectos valeant, vide ibidem. ¶ suspiciones contra syndicatores, vide ibidem in verbo suspicio. ¶ An syndicator qui sollicitat homines, ut querelent contra officialem syndicanum, possit recusari, vide ibidem. ¶ An officialis qui recusat omnes syndicatores ut suspectos audiatur, vide ibidem. ¶ Syndicator suspectus officiali principali est suspectus omnibus suis familiaribus. ¶ An suspectus possit recusari si cum eo sint alij syndicatores non suspecti, vel si caput eorum est suspectum, vide ibidem. ¶ An recusetur syndicator qui est de vno corpore, vel collegio cum querelante contra officialem, ibidem. ¶ An si syndicator est persona valde honestissima possit recusari ibidem. ¶ Si officialis dederit cautionem in fine officij de stando iuricoram syndicatoribus non est sibi præclusa via eos recusandi si fuerint suspecti, vide ibidem in verbo, suspicio. infra.

¶ In capitu. penultim. ¶ Tu ibi ad hoc vide Abbatem idem tenentem in §. colum. & dic quod imò videtur contra quod in propria patria conueniretur non obstat tali cautela per capitu. aduersus de immunitate eccles. & ita tenet ibi Petrus de Anchava. dicens quod officialis absolutus à syndicato ad hunc etiam in propria patria conueniri potest non obstant quod elapsus sit terminus edicti sed tene istam cautelam pro vera, quod ad hoc euitandum debet officialis facere fieri proclama. & c. ut per dominum Felinum. san. in dicto capitulo penultim. in §. colum. penultim. in princip. in versicu. circa cautelam dicentem etiam non obstat dict. capitu. aduersus quia loquitur in casu quem ponit Bald. in §. proficisci. pro salentia. v. in delicto concernente nedum officium sed etiam personam officialis. ut ibi per Abbatē in iij. col. in versu & facit iste textus.

Et adde quod hinc cautele non obstat etiam l. 1. C. ut nemo iniuri. quia fallit ubi subest iusta causa cogendi nolentes agere ut agant, ut dicitur ibi in gloss. quæstion exemplificetur in scholari recessuro Et in officiali potest esse duplex causa iusta. Prima ne officialis tardetur in loco. Secunda quia defensiones concernentes gesta in officio habent promptiores in loco officij quā in patria, ut p. Abbat. in d. c. penul. quæ ita ibi refert Feli. col. supra alle.

¶ *Molestari.* Sed quid si quis sit absolutus de vulnere, nunquid iterum accusari possit de homicidio ex vulnere secuto? dic quod non, ita Bald. in additio ad Speculato. in titu de accusatio uersu absolutus sed quid si episcopus absoluat quem pro iniuria in clericum illata an condemnari poterit pro iudice laycum? dicit per Bald. in consil. incipient. In Christi nomine amen facta est inquisitio contra laycum & ad istam materiam ad saturitatem copiose & not. vide Felinum in c. de his extra de accusatio ubi ponit ad istam regulā negatiuam. 13. not. ab limitationes quas ibi vide.

SUMMARIUM.

- 1 Princeps concedendo priuilegium, an videatur casum incogitatum intelligere sicut ius intelligit? & num. 2.
- 3 Princeps in verbis generalibus non videtur concedere absurdum & iniquum
- 4 Priuilegia principū nō extenduntur ad odiosos.

CAP. II.

EST tamē circa p̄dicta aduertēdū, q̄a licet multę ciuitates regni hēant statuta, & priuilegia q̄ possint eligere suos ciues ad syndicadū officialem vna cū successore, ut est ciuitatis Mediolani, Papię, & alię ducalis domini Neapolis, quod non possint allegari suspecti, sinter quas est ciuitas etiam Capuana, quia talia statuta & priuilegia erunt ciuili modo intēlligenda ut in l. si quando. de inofficio. testament. & l. sicut. de seruitu. dummodo non eligant suspectos, quia licet princeps det alicui iudicem secundum supplicationem, non videtur propterea dispensare contra ius in l. libertus. la. ii. ff. de in ius vocan. ubi hoc dicunt doctores. quod princeps dando iudicem non videtur permittere, nisi debito modo agatur. Nam t̄ etiā princeps pri-

uilegium concedendo videtur casum incogitatum intelligere, sicut ius intelligit. Andr. de Iser. in titu. de contro. inuest. in fin. argu. dict. l. si cui. & l. quanquā. de ritu nupp. Ite verba ciuilit̄ intelligantur.

- ¶ Nam t̄ talis p̄sumitur esse intētio in priuilegio qualis est legis scriptæ: & naturalis rationis, secundum Bald. in c. i. apud quos quæstio feudi. argum. l. nec auus. de emancip. libe. & l. ex facto. in principio: de vulgar. & pupillari. Et quia princeps non videtur velle aliquid iniustum. not. in c. i. de constitu. in vi. & Bald. in auth. hoc inter liberos. de testamen. & facit. c. ex transmissa. de foro competēt. quia voluntas & mens principis talis esse p̄sumitur, qualis esse tenetur, secundum Bal. in proœmio. ff. in verbo, augustus. & in l. omnes populi. in verbo: vel ulterius. de iustitia & iur. t̄
- ¶ Nam etiam non videtur princeps in verbis generalibus concedere absurdum, & iniquum dict. l. si quando. ¶ Et tale priuilegium quod possint eligere syndicatores ex suis ciuilibus intelligitur de idoneis, & habilibus, argu. l. ut habeat. de sacrosan. & l. ut gradatim. de mu. & ho. facit extra de rescript. c. causam quę. & clemen. Romanus pontifex. de sent. excom. t̄ ubi simplex principis rescriptum non videtur habilitare inhabilem, quia priuilegia principum non extenduntur ad odiosos, & non merentes. l. testamenta. de testam. milita. & de leg. ii. l. Lucius Titius. & de manu l. centurio. & dicit Bart. in d. §. Titius. quod priuilegium datum priori non extenditur ad priorem, qui fuit cassus, vel in syndicatu damnatus, & sic cū suspecti sunt odio si legi, quia a iudicando remouentur ut supra est tactum tale priuilegium nō intelligit̄ de ciuibus suspectis, & verba priuilegij que dicerent, quod tales syndicatores non possent allegari suspecti, intelliguntur, non de suspicionē iusta, quia si suspitio esset iusta, tale priuilegium non clauderet casum iustę suspicionis, per gloss. singul. in capitu. ad hęc. de restitutio. ubi si per principem committatur causa, recusatione remota, non intelligitur remota recusatio euident̄ vel iuridica, sed friuola. & gloss. in l. prima §. interdum. ff. a quibus appel. non licet.

N 4 vbi

Parid. de Puteo Tractatus

vbi clausula, appellatione remota, intelligitur de friuola. & extra de appel. c. ptopo-
luit. & c. vt debitus. & idem dixit Bart. in
d. §. interdum. quod si in rescripto dicatur
nulla exceptione obstante, intelligitur de
friuola, & non de rationabili: per c. si qñ.
de rescrip. Et idem Bar. dixit quando re-
mouetur omnis interpretatio, quod intel-
ligitur de friuola, in l. cunctos populos. de
sum. trinit. & facit c. ex parte. de offi. deleg.
vbi si rescribitur procedi non obstante ex-
ceptione aliqua, non intelligitur de excep-
tione, quæ ex iuris æquitate procedit. Et
sic concluditur, quod tale priuilegium nõ
excludit iustam suspicionem ipsorũ syndi-
corum, sed friuolam & iniustam.

S Y M M A R I U M.

- 1 Syndicatus quid sit.
- 2 Emens officium omnia mala agere presumitur.
Et quomodo procedendum sit contra officia-
lem fugientem? nu. 3.
- 4 Causa modica quæ dicatur.
- 5 Fugiens a syndicato habetur pro confesso.
- 6 Mulieres an possint esse de consilio in condendis
legibus, vel statutis.
- 7 Fæmina non habent iurisdictionem de iure
scripto, nisi comitissa.
- 8 Vxoress Regum an & quando habeant iuris-
dictionem, quam habent viri.

C A P. III.

- 1 Iteitur t̄ autem syndicus,
quasi de querelis singulorũ
sermo: secundum Doct. an-
tiquos, & arg. glos. in l. j. §. j.
quod cuiusq; vniver. nomi.
ideoque Imperator qui continuo inuigi-
lat pro subditorum quiete, statuit officia
gratis conferri: quia ex auaritia quæ ani-
mabus iudicum inheret, & quæ malorum
omniũ est radix, omnia mala proueniunt.
2 t̄ Et propterea emens officium omnia ma-
la agere presumitur, dicit text. in auth. vñ
iud. sine quoquo suff. circa prin. statuens,
quod officiales gratis iustitiam faciant, et
in fiscalibus, & iurēt: & si deliquerint pu-
niantur, habēq; salaria a publico, vt in §.
in illis titu. & itent ad syndicanđū finito
officio quinquaginta dieb⁹ redditiõem

nibus rationem, & si fugiant, puniantur,
& capiantur ab omnibus vt viles serui &
in prouinciam reducantur eorum expen-
sis, & furta restituant, & teneantur in qua-
druplum eius, quod acceperint tanquam
fures manifesti, vt in §. necessi. eiusdem ti-
tuli, quo casu stabit per sex menses carce-
ratus in syndicato. vt ibi. qui si fugiat pē-
dente administratione teneretur crimine
læsæ maiestatis, vt in d. §. & in ritu. de ad-
mini. in prin. & infra. & in l. j. C. vt om-
ni. caus. & capietur et die feriata, secundum
glo. ibi, quia quasi contra pessimos latro-
nes exercetur talis captura, vt in §. sciāt.
& quia celeritatem desiderat. arg. l. prouin-
ciarum. de feri. Nisi esset priuilegium, vel
pactum, quod teneretur stare ad syndica-
tum, quia capi non pōt, & pactum debere
seruari, s̄m Ang. in d. tit. in §. oportebit. di-
cens, ita esse de consuetudine, de quo infra
videbitur in ver. electio. in can. valeat ele-
ctio. q. t̄ Et procedetur contra talem fu-
gentem a syndicato ex non scripto sine
libello, & sine scriptura sententia. d. §. ne-
cessitatem. in quo est speciale, sicut etiam
in causis breuioribus, vt in auth. nisi bre-
uiiores. & vt in causis vilibus, vt fœni, & pa-
lex, & pauperum, vt in auth. de man. prin.
§. sit tibi. Et ideo dicit Iaco. de Bel. in d. §.
necessitatem. quod ad instar mali officia-
lis etiam in causa dilapidationis prælati
non sit necessaria scriptura, nec sententia,
quia desiderat celeritatem. arg. l. iiii. in fi.
de dam. infe. & inde dicit Angel. quod vbi
lex vel statutum dicit causam expediri ex
non scripto, quod omnes iuris solenitates
intelliguntur reiectæ, etiam acta libellus
& sententia, vt in causis modicis. t̄ & di-
cetur modica causa arbitrio iudicis. vt in
dictis iuribus, & de iure constitutionis re-
gni causa modica dicitur duorum augusta-
lium, vt in constit. dilationes. de dilatori.
In quibus proceditur ex nõ scripto. vt ibi.
Si tamen ipse se bene gesserint in officiis,
& manus habuerint mundas, nõ offendā-
tur depositis officiis, nec ante, nec post, &
offendentes grauit̄ puniantur. Et hoc
ibi statuit Imperator vt officiales ipsi om-
nibus & quam obseruent iustitiam, & nemĩ
nem opprimāt, ad hoc vt subditi cum de-
uotione lætante sibi tributa soluant, &
laudes de tali lege Deo offerāt, q. eis dedit
patrias

patrias habitare securè, & proprias facultates habere firmissime. vt in auth. vt iud. sine quoq. suffr. circa medium. Et ad prædicta facit, quia officiali fugienti à syndicato duplicatur tempus quo alias steterit. l. nec magistratui. C. de decurio. libr. x. secundum Ludo. in l. ij. ff. quod quisq. iu. quod ¶ fugiens à syndicato habetur pro confesso. l. j. vbi Bar. ad Sillanianum. Ang. in l. iul. ff. ad Sillan. & Bald. in l. succurrit. quibus ex caus. maio. & salarium perdit. Bal. in l. ij. C. locati. & reducitur eius sum. pibus Barto. in l. Thracensibus. C. de decurio. libr. x. quam lin d. tit. vt iudic. sine quoquo suffrag. contra officiales, & circa obseruationem iustitiæ Iustinianus Imperator author condidit habito consilio cū Theodora Augusta vxore sua. tex. in d. §. hæc omnia. qui textus videtur mihi quod sit singularis ad limitationem eorum quæ dicit Barto. in l. prima. ff. de legi. in princ. & in fi. vbi dicit in verbo, virorum, ¶ quod mulieres non possunt esse de consilio in condendis legibus senatusconsulto vel cōstitutionibus, aut statutis. quia consilium earum est mobile, vt per illum textum dicit Bald. in l. filia. C. de inoff. testam. quod ideo non erit petendum, nec sequendum. l. cum pater. in fi. C. de spon. Quod hoc limitetur non habere locum in Augusta, seu in reginis & comitissis vt earum cōsilio vel autoritate possint leges condi. sicut etiam ipse Augusta regina, & comitissa possunt iudicare, vt in l. fi. & ibi nor. per gloss. & Cyn. C. de arbit. vt comitissa Campanæ quæ habet iurisdictionem, vbi dicit Bald. ¶ quod fœminæ non habent iurisdictionem, de iure scripto, nisi comitissæ per quam glossam dixit Angel. in l. cum prætor. §. fin. ff. de iudi. quod fœmina quæ succedit in iurisdictione, vt comitissa, vel regina potest iudicare per se, dicens, quod hoc fecit regina Ioanna quæ sedens in solio tulit sententiam contra illos, de Balso. tamen dux Andrie viso isto scripto ostendit mihi sententiam summi pontificis reuocationis dictæ sententiæ. Et adde vnam glossam nemini notam in auth. de iudic. §. sedebunt. quæ dicit, quod Sibilla sedit in maiori palatio, quod est Romæ apud sanctum Ioannem ad lateranum, & ibi iudicauit, licet regulariter, fœminæ à

c. ciuilibus officijs exclusæ non iudicent. l. cum pater. §. non autem. de iudic. Fallit in clarissimis mulieribus, vt supra, vbi ex consuetudine iudicant, fm gl. i. 2. q. c. & cū deuotissimam. & iii. q. fin. cum mulierem. & q. iii. si quos. & ita loquitur e. cum dilecti. de arbitr. & idem Bald. dixit in l. in multis. de stat. homi. quod comitissæ quæ succedunt in dignitate, & quibus dignitas prouenit ex genere habent officium iudicandi. Et dixit Bal. in l. j. C. de eman. libe. quod reginis tribuitur iurisdicctio ordinaria, quam tamen exercent iure proprietatis, secundum Cyn. in d. l. fin. & ibi Angel. extra de arbitris. cap. dilectus. & Angel. in l. j. §. sexum. de postulan. & Innocen. in c. dilecta. de majoritate & obedientia. Et Bartol. in l. j. de mulierib. & in quo loco. libr. decimo, & quod dicit Bald. in l. mulieres. C. de adopt. referens adoptionem factam per reginam Ioannam de duce Andegauie cum consensu Papæ Clementis propter quæ dicit, quod ipsæ reginæ & Augustæ quando habet regnum & dignitatem iure proprietatis possunt leges condere, & interesse in legibus condendis. Et licet d. Lucas de Penna in l. cubicularios. C. de præpositis sacri cubiluli. libro duodecimo dixerit, quod augusta nō poterit leges concedere, & quod sibi tribuuntur illa priuilegia quæ sunt attributa principi sola eius dignitate inspecta. Sed talia priuilegia puto, quod debeant intelligi quando ipsa augusta non habet iurisdictionem ex successione, & iure proprietatis, sed est vxor principalis tantum, & regnum seu comitatus est viri, & non suum, quia tunc non habet iurisdictionem aliquam in regno viri, sed habet honorem Augustæ per l. fiscus. de iure fisci. quo casu gaudet tantum priuilegiis Augustæ. l. princeps de legibus. & l. fi. de priuilegiis domus Augustæ. libro vndecimo, & dict. l. cubicularios. & l. licitatio. §. fiscus. de publ. vnde isto casu non posset leges condere. ¶ Ideo reges habentes vxores faciunt eas vicarias eorum, et tunc habent iurisdictionem, quā habent viri. argumen. l. ossa. ff. de reliet. l. i. de offi. eius. et ita vidimus, quod reginæ regni quæ habuerunt hoc regnū iure successionis, et proprietatis eorū cōdiderunt in regno leges, & iurisdictionem.

Parid. de Puteo Tract.

tionem. ut regina Ioanna prima, quæ fecit multa capitula in regno: præsertim de creatione officialium, & syndicatu ipsorum, de quibus infra videbitis, quæ capitula valuerunt: & valent, & sunt seruanda. Et etiam aliqua fecit regina Ioanna secunda, ut similiter infra tangetur. Et hæc interposuisse solatij causa placuit pro reginis regni huius, quia constitutiones earum validæ fuerunt: ut alias fecit Barto. in l. Barbarius. de offic. præsid.

a ¶ *Proueniunt.* Vnde auarus appellatur cæcus & ambitiosus c. quorundam de electio. lib. vi. quia excecatur eius animus. ut agenda non videat et à prohibitis non declinet. § 7. dist. vtrius. Et c. sicut hi. Et adde quod auaritia est idolorum seruitus, ut in c. auaritia de præbend.

b ¶ *Judicis.* Vide velin in cap. si pro debilitate. statim post medium. prima colum. de off. deleg.

c ¶ *Non indicent.* Adde specul. in tit. de except. § ij. versio sed quero.

S V M M A R I V M.

1 Magistratus an statim post finitum tempus officij debeat officium relinquere, uel expectare successorem? Et nu. 2. & 3.

4 Scientia sine eloquentia parum proficit. Et eloquentia sine scientia multum reipub. nocet.

3 Iudex non obseruans statuta sibi non tradita non tenetur.

C A P. IIII.

1 Equitur de modo & forma syndicationis. In quo sciendum est, quod ꝑ magistratus, vel potestas finitum tempore sui officij, scilicet semestri, vel anni, non debet statim officium deponere, sed debet successorem expectare. ff. de off. proconsul. l. meminisse, & vsque ad eius aduentum ius dicere, ut ibi in text. propter ciuium utilitatem, ut in l. j. §. administratores. C. ut om. cau. & in l. præfectus. ff. de off. præf. augu. in l. si forte. de off. præf. & per Docto. plene in l. eum qui. §. iudicare. ff. de iurisdic. om. iudic. Et extat capitulum regis Roberti, quod incipit scire vos volumus, q. nuper edictum fecimus: & hoc bene fuit institutum, quia multa interim accidere possunt scandala in ciuitate: ꝑ licet de iure authenticorum debebat ante aduentum successoris officium deponere per duos dies: ut in authen. de

colla. §. illud. in fi. col. vii. & intellige postquam notificauerit successor aduentum suum, secundum Azo. in sum. tituli. ut omnes causæ. Imò & post aduentum successoris, si eius officium non est de momento ad momentum finitum potest administrare, licet non necessitetur. glo. est in c. Et si Christus. de iureiurā. & no. in l. meminere. C. unde vi. & in d. §. iudicare. & est capitulum regni, quod incipit, In super. quod omnis officialis debet notificare aduentum suo prædecessori: & ex tunc gratia computatur à die notificationis, in hodie per statuta terrarum in hoc prouisum est diuersimode, & in aliquibus locis est statutum, quod officialis adueniens ꝑ tres dies stat extra ciuitatem ad videndum statuta, ad se informandum de moribus ciuitatum, & de alijs, & antiquus officialis exeat, & in regno nunquam deponit officium, nisi post ingressum factum, & visitis & lectis suis commissionibus: ut in constit.

3 regni scire te volumus, ꝑ vbi dicit, quod antiquus officialis exercet officium antequam sint sibi delatae literæ desistentiæ. & est text. in l. j. de off. præf. Augu. & in l. meminisse. de off. proconsul. Et dixit ꝑ Bal. in l. falsus. C. de furt. quod facta ab officiali reuocato valent antequam sint sibi præsentatae literæ desistentiæ: vbi dicit idem in Episcopo reuocato, & procedi habet hoc ordine, quia successor per duos dies ante debet significare aduentum suum prouincialibus vel ciuibus cum aliquali commendatione sui ipsius, ut dixit tex. in l. obseruare. §. ante quā. de off. procon. & est antiquo potestati amicales literas destinare, ut in suo aduentu occurrant officiales, & non turbentur ab officiis ciues, ut in d. §. anteq. & in d. §. illud. ¶ Ingrediatuq; per illam portam seu partem prouinciæ, per quam ingredi moris est, vel adueniant ad illam ciuitatem, seu terrā prouinciæ, in qua solent alij plurimum venire, & se præsentare, dicit tex. in d. l. obseruare. §. obseruare. quia multæ ciuitates habent in hoc prærogatiuam quod prius vadat ad vnā ciuitatem quam ad aliam. vbi text. not. dixit fuisse decretum per Imperatorem ad consultationem Assiriorum, ut proconsul, per mare Asiam applicaret, in quibus consuetudo prouinciæ, seu ciuitatis obseruabitur.

cur. Nam in nobilissima ciuitate Neapolis solet officialis in die ingressus congregatis proceribus, doctoribus, & nobilibus ciuitatis in ecclesia maiori, in ecclesia sancti Eustorgij extra & prope muros ciuitatis sancti Laurentij abinde accedere ad palatium curiæ cum nobilibus associatus sit autem ingressus, quia decessor reperiet in tribunali, sicut magistratus in solio sedere debent veluti reges exercitu circumstante, quia propter hoc designatur vigor regiminis. 45. distin. disciplina. in fin. & inde dicuntur magistratus insignia. ff. de postu. l. j. §. casum. & facit. ff. de offic. pref. l. obseruandum. in prin. & in fi. Debet namque magistratus ipse sedere sublimior 95. dist. c. Episcopus in ecclesia. Debet autem habere tribunal primum & secundum gradum, in quo debet sedere ipse magistratus ius reddens, debet habere secundum gradum inferiorem, ubi recipiendi sunt viri illustres, cum coram eo disceptant, tertium & infimum qui reliquis altercantibus deputatur. l. quotiens. circa medium. C. ubi senat. vel clarif. in secundo autem loco huius secretarij debent esse aduocati, de quo mentio fit in l. fi. de off. diuer. iudic. non autem in primo. C. de off. ciuil. iudic. l. ij. Et quantumcunque quis sit illustris & maximus, non est honor iudicibus sedere cum illo tribunali. in auth. vt ab illustri. circa medium, & successor adueniens sedebit ad latus eius in loco aliquantulum infimo, & leguntur commisiones noui officialis, & presentantur literę defistenti decessori quibus princeps significat, quod officium deponat nouo præsidij. quibus lectis, & insinuat decessor sceptrum deponit in manibus noui: & sibi assignat tribunal. quo acto decessor siue eius assessor orationem habebit in publico de assignatione officij, deq; laudibus ciuitatis, & obedientia ciuium pollicendo de gestis reddere rationem, quia ad officium assessoris quando opus est potestati pertinet orare sua scientia vel eloquentia. dixit glos. in l. j. de off. assessor. ff. ubi Bal. intulit quod scientia sine eloquentia parum proficit: & eloquentia sine scientia multum reipublicę nocet, secundum Arist. j. Ethic. ¶ Nouus vero ples seu eius assessor similiter orabit de laudibus iustitię: & de iusticia principis, ciues

exhortando ad bene viuendum, & ad obedientiam summam, pollicendo statuta obseruare, & bonas consuetudines ciuitatis augere, & non minuire, vt dicitur in auth. de defenso. ciuita. §. interim. & de iudi. §. omnes. Inde vero se syndici prioris ciuitatis exhibere & presentare debent nouo potestati statuta ciuitatis consuetudines scriptas & priuilegia, vt iuret illa seruare. vt in d. §. interim. Et hoc fiat, quia iudex qui non obseruat statuta sibi non tradita non tenetur, secundum Ange. in auth. de consuetu. in fi. & dixit idem Ange. in auth. de mand. princ. in prin. quod assessores non tenentur seruare quorum copia non fuit eis tradita. Et si iurauit seruare statuta, non extenditur tale iuramentum ad statuta post iuramentum condita, secundum Inno. in c. pen. de constit. secundum Ange. in dicto princ. Decessor vero deinde assignabit successor omnia acta pendencia, ita disponit Mediolani decretum, licet male obseruetur sigillata per inuentariū, & captiuos omnes existentes in curia per publicum instrumentum, de quo ingressus etiam fiet instrumentum, vt a die ingressus currant gagia nouo præsidis, & annus vel semestre officij vt in supradictis capitulis regni, iurabitque nouus potestas si in curia regis non iurauit exercere ad honorem, & fidelitatem principis, & in forma, vt infra in versic. iura. tenebitur et officialis depositus informare successore in principio regiminis. ita Bald. in l. in seruas ex suo facto. argu. l. si pure. ff. de fideicommiss. liber. Et scias quod syndican di interim debent ab officio suspendi, vt habetur infra in versic. accusati. in c. an si opponatur contra potestatem. vt supra.

S V M M A R I V M.

- 1 Syndicatores debent banna emittere per ciuitatem in locis publicis & consuetis: & in illa ciuitati adiacentibus. nume. 6. Et debet fieri tale præconium in scriptis nume. 2. Et si aliquis compareat & iuret quod suis absens ante finem officij syndican di: & ignorans banni publici audietur. nume. 3. & quid in forensi. nu. 4.

CAP.

Parid. de Puteo Tractatus

C A P. V.

INDE ¶ vero eliguntur syndicatores qui banna emittant per ciuitatem in locis publicis & consuetis, vt volentes contra potestatem antiquum assessores eiusque officiales, & famulos querelare compareant, & fiant banna ipsa publica in locis publicis & consuetis ciuitatis. vt omnibus veniant in notitiam, quia vox pconis paucis innotescit. l. pen. ff. de integ. restitu. & ideo vt omnes ligent etiam surdos. l. i. §. i. C. de postuland. Fieri debet per totam ciuitatem. secundum Bal. in c. i. de milit. vasallo. alleg. Archid. r. 6. distinctio. cap. quod dictis. & Bald. in authen. qui semel. C. quom. & quan. iudex. & Bald. in l. diffamari. de inge. man. ¶ & debet fieri etiam tale præconium in scriptis, poni in valuis coram testibus, vel per instrumentum publicum, vt edictum, quia edictum est tantæ authoritatis, quod ignorantia priuatorum non patrocinator. gloss. not. in l. pen. C. de peric. tuto. Nam talis publicatio banni non solum debet fieri in publico, sed in actu populofo. gloss. in clemen. tamen. de election. & affixio talis banni, vt omnes aliger, & probet, debet esse de originali a scriptura ipsius banni sigillata. decisio Ro. 232. & debet ibi persistere durante termino. banni. l. si pupillus. §. præscribere. de institution. l. vt eius vigor non deficiat. Vel debet conseruari tale bannum in archiuo. Bal. in l. i. C. quomodo & quâdo iudex. in authen. de mandat. princip. §. fin. vel serineis curiæ, vel penes scribas. authen. ad hæc. de fide instrum. & in cap. ad audentiam. de fid. instrum. §. i. ¶ Si tamen aliquis compareret: & iuraret quod fuit absens ante finem officij syndicandi, & ignorans illius banni publici audietur iuxta nota in c. cū in tua. qui matrimon. accus. possunt. & Archidiacono. plene. 82. distinctio. c. apposuit. & Innocen. in c. ii. de constitution. & Bart. in l. fina. de decret. ab ordin. facien. & audietur iste absens & ignorans etiam post bannum, nō tamen retardabitur causa syndicatus: quia potest expediri poterit querela istius. per l. i. C. vt omni. causæ. vbi dicitur quod post 30. dies dimisso procuratore causæ

4 poterunt expediri. ¶ Et etiam audietur si esset forensis qui nouiter venerit ad ciuitatem. & reperit syndicari officialem dicens non habuisse notitiam banni, quia sua querela audietur post tempus banni dato iuramento quod ignorans fuerit publice denuntiationis, per supradicta, & per nota. per Bal. in authen. si omnes. C. si ve se ab hædit. absti. qui dicit ¶ quod bannum vel edictum non ligat absentes. vs in l. oēs populi. de iust. & iur. & Andræ. in constitu. regni humanitatis.

6 Debet ¶ etiam fieri hoc præconium in villis ciuitati adiacentibus, quia rusticis non habentibus notitiam non currerent tempora banni. argu. l. prouincialium. de erogat. milit. annon. vbi dicit Lucas de Penna quod rustici per se faciunt plebem. in authen. quibus mod. natu. efficiant. legitim. §. legitimi. quia illos solum astringit lex ad quos peruenit. 35. q. i. in princ. & l. fina. de decret. ab ordin. facien. & in authen. de incest. nup. in fin. & in authen. vt factæ nouæ constitutiones. in fi. & in l. i. de grege dominico. Licet alibi dicatur quod rustici sint de plebe ciuitatis. xviii. distinctio. c. decernimus. non tamen quoad causandā notitiā eorum quæ ad ipsos peruenire debent. d. quest. i. & dicta banna affigantur in locis publicis, vel fiat relatio penes acta cum testibus. qui interfuerint omissione bannorum: ne aliqui dicant bona minime facta fuisse, petendo alias dilationes ad detinendum officialem. Ad hæc iste officialis procurerit causa sui syndicatus tempore debito expediat. Et fiant talia banna cum comminatione quod omnes volentes proponere vel querelare contra officialem & familiam compareant infra talem terminum, & cum peremptorio, cum comminatione quod alias non ¶ audiantur. Nā bannum est quædam comminatio. Bal. in l. cum mulier. sol. mar. alleg. authent. item nulla communitas. de epis. & cle. & l. i. qui bon. ce. pos. & idem dicit Bald. in l. certa ratione. C. quan. prouo. & debet fieri hoc bannum de consilio assessoris, vel sapientis syndicatorum. gloss. in l. i. ff. de offic. assesso. ad hoc vt valeant, quia venientes ad querelandum semper vidi quod opponunt contra bannum, & aliquando

aliquando appellante dicit Bal. in l. j. si pendente appellatione. & alia quando petunt restitutionem in integrum aduersus banna ad vexandum officiale: ideo cum omni cautela debet fieri. Nam vidi multos officiales euasisse syndicatum & fuisse absolutos. quia querelæ non fuerunt datæ in tempore banni: tamen quæ tempora sint præfigenda in ipso banno. Et an ipsi syndicatores possint arctare tempora quinquaginta dierum ad syndicandum. & 10. ad dandum querelas, vel possint extendere, & quod tempus est statuendum per ipsos syndicatores in bannis ipsis in proximo capitulo videbitur.

a Originali.] Adde Fel. in cap. quoniam §. porro. ut lite non contestata, in fin. in colum. in versic. quarto nob.

S V M M A R I V M.

a Iudex ad syndicandum deputatus debet causas ipsas expedire infra dies viginti à die qua litigia orta fuerint. Et an possit tempus à iure limitatum arctare. nume 2.

C A P. VI.

T modo videndum est, quod tempus erit statuendum per syndicatores in bannis & iudicis præfigens ad dandum querelas contra officialem: in quo di. cas. quod tex. in sæpè allegata l. j. C. vt omnes caus. dicit quod officialia debet stare & respondere in syndicatu pulsare volentibus infra dies quinquaginta. & idem text. in d. §. necessitatis. & in l. ij. C. de assessor. ¶ Et quod iudex ad syndicandum deputatus debet causas ipsas expedire infra dies viginti à die qua litigia orta fuerint. & in d. l. j. per quæ tex. Bal. in repeti. §. proficisci. q. 3. dixit libelli querimoniarum datur infra dies triginta deposito officio, & infra viginti dies expediantur. alleg. l. ij. ad leg. Iulii. repetun. Et ideo syndicatores debebunt statuere tempus triginta dierum in eorum bannis ad dandum querelas vltra quod non audiatur, quia est tempus quod præfigitur à iure sine ministerio hominis: & poterit fieri ista comminatio quod deinceps non au-

diantur querelantes. & ita dicit Angel. de Arecio dominus meus in tit. de except. instit. per notara in l. Titia. de accusation. & in l. diffamari. de inge. & manu. & in l. j. C. vt nemo inuitus. & per nota. per Bartolum in l. edicta. C. de edendi. ¶ Et puto, quod non possunt hoc tempus à iure limitatum arctare, nec etiam extendere sine causa, cum sit à iure limitatum sine ministerio hominis. per dicta Barto. in propriis terminis in l. secunda. de re iudica. vbi allegatur Bartol. in d. l. prima. C. vt omnes causæ. Et de iure & in ciuitatibus ducalis domini sunt statuta particularia, & etiã decreta ducalia, licet male obseruentur, quia arbitrio syndicatoris dantur ista tempora, attento quod officiales stant in officijs aliquando anno, aliquando biennio, triennio, & aliquando plus ad arbitrium principis nostri constituti regni. statuitur tempus iuris cõis, scilicet dierum quinquaginta, vt in constitu. regni. volumus tamen per capitulum regni, quod incipit, Item statuimus. est prouisum quod iter ad syndicatum per dies quadraginta, si per annum integrum fuerit in officio, videlicet pro quolibet anno dies quadraginta & si minus pro rata temporis morentur, remanente licentia curiæ inquirendi de excessibus. vt in d. cap. & per aliud. c. quod incipit nouis morbis fuit prouisum, quod capitanei stent ad syndicatu per dies 25. Ideo tunc tale tempus banni ad dandum querelas proportionabitur quod infra. xx. dies dantur querelæ & infra alios. x. expediantur causæ, quia licet lex antiqua & correctæ in hoc quod steter ad syndicatum diebus. xl. non erit correctæ quod expediat causæ minori tempore quam in xx. diebus. arg. no. in l. fin. de tempo. in integ. restitu. peten. nisi aliquis fuisset ignorans, ut supra proxi. c. & vide in tit. de offi. syndicatorum. in cap. an si sint plures. vbi de bannis. Et quid de reformato officio an bis syndicetur, vide infra in versu reformat. in c. an reformatus in officio.

S V M M A R I V M.

a Tribus modis proceditur in syndicatu officialium.

C A P.

Proceditur t̄ autem in syndi-
catu officialium tribus modis.
Primo per inquisitionem ge-
neralem, vt in cap. regni. item
statuimus. & Bal. in §. profici. q. v. & in
constitu. regni de inquisitionibus. & Ang.
in l. si vacante. col. xiiii. C. de bon. vacan.
qui dicit, quod syndicatores potestatum
& capitaneorum qui syndicant ipsos &
eorum membra. possunt contra eos inqui-
rere de delictis commissis per eos in of-
ficio non precedente fama publica, vel
clamosa insinuatione, per no. per Innoc.
in c. ij. de off. ord. & in c. qualiter & qñ. de
accus. & in summa eiusdem tit. vbi dicit
de inquisitione, quæ fit contra caput aut
membra alicuius ecclesiæ, seu ciuitatis, ca-
stri, vel loci de delictis in genere, & erit
forma talis secundum Angel. de ista for-
ma a vide latius, & melius ceteris. per do.
Amodeum Iustinum in tract. suo syndi-
catus, hæc est inquisitio quædam quæ fit
& fieri intendit per talem syndicatorem
electum ad syndicandum nobilem mili-
tem dominum talem olim potestatem, seu
capitaneum ciuitatis Neapolis pro prære-
rito anno talis iudi. & contra prædictum
potestatem & contra omnes iudices eiusq;
domicellos, familiares, berruarios, & con-
tra vniuersam familiam domini potesta-
tis. In eo & super eo quod ad notitiam di-
cti syndicatoris peruenit, quod dictus po-
testas iudicesq; & notarij dicto anno in
palatio eorum residentie positæ in tali
loco, & confinibus multas, & varias bara-
tarias, extorsiones, furta, & falsitates com-
miserunt. Et quod prædictus do. potestas
non tenuit tantam familiam. quantâ de-
buit tenere s̄m formâ suæ electiōis, nec
non ipse & sui iudices, & notarij absolue-
runt cōdēnādos & cōdēnauerunt quā-
plures innocentes, qui debebant absolui.
Et non venerunt ad banchum pro reddē-
do iure debitis horis & cōsuetis secundū
formam iuris & electionis eorum. Et præ-
dicta omnia commissa fuerunt per ipsos
tempore, & loco prædicto contra formam
iuris &c. quæ est inquisitio generalis quo
ad delicta, specialis quo ad per. quando fit
inquisitio talis debent cumulari omnia,

quæ habes infra in vers. syndicantur etiā
officiales cum sequentibus capitulis. Et
in ista generali inquisitione si ipse pote-
stas fuerit interrogatus, & responderit
poterit ex ea condemnari, secundum Bal.
in l. edita actio. de edē. & in l. venales. C.
de pœna iudi. Si tamen non fuerit inter-
rogatus deuenitur postea ex repertis ad
specialem inquisitionem contra ipsum &
suos prædictos, secundum Angel. in d. l. si
vacante. & vide Baldum in liubemus. C.
de prob. vbi de inquisitione generali quæ
fit contra officiales, de qua vide in con-
sti. regni in generalibus inquisitionibus,
& in capitulo regni subiungendo. Et in
hac inquisitione interrogantur & exami-
nentur cum iuramento causidici, procu-
ratores, & aduocati, eorumque scriptores
& alij, qui coram officialibus causas ha-
buerunt, qui verisimiliter scire debet, &
qui aliquid ponuntur dedisse quibus, an
credatur. infra videbis in veasico. proba-
tio. & in versic. testis. Proceditur & ter-
tio contra officiales aliquando sine libel-
lo, quia verborum petitur ab ipsis, quod
debetur & in actis redigitur. Aliquan-
do per libellum & petitiones, quia diuer-
simode formatur libellus vt infra videbis
in ver. libellus. Et aliqui barones solent
mittere per omnes domos illius terræ ad
perscrutandum si quid dederint officiali,
vel si quid extorserit ab his, quæ dicitur
syndicatio scrupulosa.

*De ista forma.] Vide etiam dem. Bonifa-
cium de vitalinis de Mantua in suo tract. ma-
lesic in cap. de inquisiti & eorum in c. de rum
for. in for. inquisiti contra officiales.*

S V M M A R I V M.

- 1 Officialis qualiter se habeat deposito officio.
¶ num 3 & 4.
- 2 Consilarij imperatoris, vel regis, an subijcian-
tur rationibus.
- 3 Suspicio debet cessare in iudicis.
- 4 Titulus de his qui ad ecclesias confugiunt, non
habet locū in eo qui debet stare syndicatus.
- 5 Dispositio l. plerique de in ius uoc. non habet
locum in eo qui debet syndicari.
- 6 Dispositio generalis non extenditur ad ea, de
quibus specialiter est in iure promissum.

CAP.

CAP. VIII.

Videndum qualiter officialis deposito officio se habeat. In quo premitto quod per l. j. C. ut omnes causę tam civiles quę criminal. æqua lance prouisum est, qđ non solum prętores & pręsides sint syndican- di finita eorum administratione, sed etiam viri clarissimi, & habentes maiorem admi- nistrationem, etiā si sint comes, aut dux, vel si sint administrantes officia in domo imperiali, vel regia, vt ibi in text. & etiam si sint pręfetti militares exercitus imperij vel principis, qui etiam tenentur red- dere rationem, per quem text. videt pro- bari, quod ¶ consiliarij Imperatoris, vel regis cuiusque vicarij aut consiliorū prę- sidentes subiciuntur ratio cinis, per illū tex. expressum, & fuit obseruatum etiam in viceregibus & locumtenentibus regū, & principum, qui aliquando filios proprii corporis faciūt vicarios in prouinciis, qui reges licet legibus sunt soluti, tamen ipsi viuere volunt. l. digna vox. de legi. Et de ceteris officialibus regum, vt sunt septem officia, quę habet in suis curiis Imperator & quinque reges. cum ipsi sint perpetui, & non temporales semper subiacent qre- lis & non temporaliter, vt infra latius di- cemus. ¶ Et dic quod debet remanere in prouincia, in qua gessit officium, & in illa ciuitate, in qua consuetum est debere syn- dicari. arg. l. obseruare. §. antequam. & in §. illud. de off. pręsid. & l. j. vt omnes cau- tam civiles. vel si officium gessit in ciui- tate, vna debet stare in illa, non in domo potentis, vel in ecclesia, sed palam & pu- blice ante faciem omnium, quos rexerat. d. l. j. Et vt satisfaciatur fisco, quia vsque quo satisfecerit fisco non est ad aliud officium eligendus. l. nemine. de suscept. & archa. lib. x. & ff. de vaca. et excu. mu. l. fin. §. condu- ctors. Et etiam respondere super que- relis suis et suorum officialium, et super furtis et extorsionibus, quę opponuntur. l. j. C. vt omnes causę. et in l. i. et ii. ad leg. Iul. repetun. et l. iii. de off. assesso. Quia si in publicum exire et se monstrare nō au- deret, psumitur contra eum, et hoc agere ex mala conscientia, vt in l. j. de famo. li-

bel. secūdm Bart. in l. Barbarius. in repe- de off. pto. qui dixit ibi quod ex mala cō- scientia digna timere naturale est, et qui clam nititur, psumitur habere malā cau- sam, et hoc de iure cōi, & accidit Neapoli in syndicatu regentis qui moram adhuc trahebat in palatio publico, & fuit opposi- tum quod debebat exire palatium in pri- uata domo, & allegauit ita debere fieri, quia prouinciales videntes eum inhabitare palatium, perhorrescebant querelare contra eum, & debet dari facultas publi- ce querelandi. d. l. i. circa medium. ¶ Nam ratione loci in quo quis inhabitat, nō cre- ditur habilis ad conueniendum. glo. sing. in l. i. ff. si quis cau. quā ibi sequitur Bald. Angel. & omnes vbique pferunt quia hoc est de consuetudine, quę obseruari debet in syndicatu. tex. & glof. in l. nemi- nem. de suscept. archa. Istud eum vi- debatur facere ex astutia vt prouinciales sibi deferrent quod debet esse a syndica- tu alienum, in quo debet cessare omnis occasio, vt dicit tex. vt in d. l. j. in vers. nec vllam. vbi est tex. singularis qđ syndican- dus non debet latitare in domo potentis, nec in ecclesia, sed in omnibus se palam monstrare. vbi dicit Azo in summa, quod non debet priuatū in domo propria ma- nere officio deposito, vel in domo poten- tis, vel in locis celeberrimis, et sic textus duo requirit quod non in domo propria vel potentis lateat, sed publice se exhi- beat. et sic videtur inferre, quod non de- beat latitare in propria domo, sed sui co- piam facere, cum adhuc curialis staret, et vt persona publica in palatio iusta su- spitione poterant ciues moueri ad non querelandum, ¶ quia in iudiciis debet a omnis suspitio cessare. a l. apertissimi. C. de iudic. et in simili glof. singularis in §. quoniam. in auth. de trien. et semis. etiā ratione loci inducitur suspitio. l. de ætate. eum si. ad Treb. et Inno. in c. bone. de ele. et ratione temporis. l. ii. §. si quis. supra al- lega. et ideo ciues tunc suspicantes et per- horrescentes faaorem regentis, qui vt cu- rialis residebat in palatio, vt persona pu- blica, et non vt priuatus, quia hoc non ex- pediebat, bono publico iuste petebant qđ exiret palatium per prædicta. ¶ Et nos. bene illum text. in ver. vel intra sacrosan- ctos

Parid. de Puteo Tract.

Hos terminos ha vbi videt casus iudicio
 meo iuncto ver. ipse autē quod titulus t de
 his qui ad ecclesias confugiunt, non ha-
 bet locum in eo qui debet stare syndica-
 tui, qui si ad ecclesiā confugiat, q non po-
 terit in ea defendi, & sentit glos. ibi in
 ver. cogatur quā dicit q velut seruus po-
 teris cap. t Ac etiam facit quod l. pleri-
 que de in ius vocan. quā vult quod do-
 mus propria sit cui quā totum refugium
 in ciuilibus casibus, non habeat locum
 in eo qui debet syndicare, vt si in propria
 domo clauderet, quod posset capi, & de-
 duci ad syndicatū. Deinde vero in re-
 gno successit constitutio regni, volumus
 de numero officialium. secundum quam
 fuit prouisum, quod officiales degradari
 secundum formam iuris antiqui deberēt
 apud successorem per dies quinquaginta
 commorari ad respondendum querelis,
 secundum, quā constitutionem forman-
 tur contra ipsos inquisitiones generales
 & si inuenti fuerint culpabiles, puniun-
 tur, restitunt damna subditorum, & si
 inuenti fuerint nō culpabiles iniuste que-
 relantes puniuntur, & ipsi officiales erūt
 laudandi, & premiandi. vt in dict. const.
 Ideo officiales non debent grauiter per-
 ferre syndicatū per textus in l. nemi-
 nem de suscepto & archa. libr. xij. vbi
 dicit textus nam neque eos qui placue-
 rint grauare iusticiam est, neque illos q
 displicuerint tenere prudentis hominis
 est. Deinde successerunt capituli regni. s.
 capitulum regis Caroli. Item statuimus.
 quo est prouisum quod officialis deposi-
 to officio pro quolibet anno exercuit of-
 ficiū, stet in syndicato diebus xl. & si mi-
 nus anno pro rata temporis, corā succes-
 sore moueatur & fiat inquisitio per cu-
 riam super eius excessibus, vt puniatur
 iuxta merita inquisitione, pecunialiter,
 vel corporaliter secū dū delicti qualitatē.
 d. c. Itē statuimus. Licet dubiū sit, an hoc
 corrigatur per. c. vt delatas, quo cauetur
 quod non procedatur per inquisitionem
 sine accusatore, tamen illud. l. loquitur ge-
 neraliter & non in syndicato officialium
 t quia dispositio generalis non exten-
 ditur ad ea, de quibus specialiter est in
 iure prouisum. l. sanctio. legum. de pot-
 nris. & habes in proximo. c. quod incipit

an officialis. & interim non potest offi-
 cialis discedere, vt in alio. c. regis Rober-
 ti. veterum iurium. qui terminus nō cur-
 rit, nisi à die assignationis actorū. vt in
 c. eiusdem. Caroli bene ordinatis: quā
 assignatio actorū vna cū residuis & actis
 pendentibus suis & antecessoriis, debet
 fieri per inuentarium & cum sigillo, & in
 fra terminum trimestre. & i. c. reg. certū.
 Statutum est tamē in alio. c. regni. quod
 incipit: simili modo est prouisum. quod
 post receptas literas admonitionis noti-
 ficet successori omnia residua fiscalis pe-
 cuniar. tamen acta pendentia possunt as-
 gnari infra tempora syndicatus vt ibi pa-
 tet, debet tamen remanere in loco syn-
 dicatus vsquequo assignēt omnia acta
 pendentia. vt in dict. c. veterum. & est prou-
 isum per dict. c. bene ordinatis. quod tē-
 pus statutum ad syndicandum officiales
 non labatur nec finiatur quousque non
 sint acta pendentia compilata, & assigna-
 ta successori, & interim ipsi officialis per-
 maneant ad syndicatū. & vide in. c. re-
 gni. quod incipit, Insuper quia impositio
 nem rationum. & c. seq. Ideo tu assessor in
 principio mensis Augusti debes cum ara-
 rio & actorum magistro componere om-
 nia acta pendentia, & etiam finita, & di-
 ligenter videre quinternos prouentuum:
 vt possit officialis omnia diligenter as-
 signare, & reddere rationem prouentuum,
 & compositiones factas verificari in actis
 scribant qualiter factae sunt. & probatio-
 nes illarum, vt si contingat casus quere-
 lar. possint verificari cōpositiones & exe-
 cutiones factae. & si aliqua esset informa-
 tio compositionum & executionum fa-
 ctarum ad corroborationem illarum re-
 cipienda facere quod recipiatur ante quā
 veniat successor in officio, & omnes scri-
 pturæ inquisitionum & probationū de
 compositionibus, & executionibus fa-
 ctis praeparentur in vnaquaque, vt pos-
 sit in syndicato ratio reddi de omnibus,
 ita consului & fieri feci pluries, & q qua-
 terni prouentuum compilentur clari &
 lucidi, vt officiales non impediuntur diu-
 rius in syndicato.

q Cessare.] Adde not. Felin in cap. accedens
 el. 4. vt lite non contestata. in i. col. in versu.
 prima conclusio. & quod ibi dixit in apostil.
 c. dominus.

et domin. Francisc. de are. in l. iij. § si seruus. de acquir. poss. in ij. col. et scli. in c. cum R. canonicus. de officio delegati.

S V M M A R I V M.

- 1 Officialis qui dedit pecuniam pro habendo officio, an et quando syndicari debeat et nume. 2. et 5.
- 3 Roma uenduntur magistratus.
- 4 Papa tollerando symoniam uidetur tollere iura loquentia de symonia.
- 6 Officia an possint conferri inuitis.

C A P. IX.

- I** T primo videndum est de quibus syndicentur officiales publici cum administratione, vel sine? Et tunc dic, quod syndicantur, si officia ipsa data pecunia electoribus acquisuerint: quia tenentur lege Iulia de ambitu. & tenentur de iure antiquo poena centum aureorum. l. i. ff. ad leg. Iul. de ambitu. vbi glos. not. de electoribus magistratuum, & efficientur infames. ut ibi. propter quod a postulando repelluntur. l. i. §. ait pretor. ff. de postu. vbi glos. ordina. de iure codic. & poena quaprupli in dante & recipiente. l. fina. C. ad leg. Iul. repetund. Tamen vna tollitur per aliam. l. pretor. §. idem.
- 2 de iniur. Quod tunc non habet locum si a principe data pecunia obtinetur magistratus. d. l. j. ad legem Iul. de ambitu. vbi Azo. dixit quod illa lex habet locum quando alicui curiali, vel priuato numerauit pecuniam, ut haberet officium, ut subriperet pecuniam publicam: secus si ciuitati vel principi. Ideo dicit Bartolus, quod in curia Romana cessat lex Iulia ambitus. & dixit Cynus in l. j. C. ad legem Iuliam ambitus. tunc quod Romana curia vendit prefidatus, magistratus, & propterea iustitia erit venalis praeferens pecuniam bono & aequo dicens, quod lex Iulia ambitus. non habet locum in principe, quia lex praesumitur, quod ipse non moneatur prece, nec pecunia ad dandum officia: & si dat pro pecunia, vel precibus officia, quod valet datio, & impune accipitur: quia princeps hoc faciendo videtur dispensare, & legem soluere supra cuius residet potestate, per l. digna vox. C. de

- legibus. dominus Ioann. Andr. extra de simo. ibi respondet, tunc quod Papa tollerando symoniam videtur tollere iura loquentia de symonia. & Archidia. 124. distinct. non debet. Et dicit Bartol. in l. Barbarius. de off. pretor. quod si detur pecunia senatui vel principi, quod dans non est ambiciosus, sed dignus, si princeps admittat, & valet concessio officii. C. de iure fisc. l. instar. tamen Salyc. in l. i. C. eo. dicit quod hoc non est honestum in principe, quia videtur tolerare quod iustitia vendatur. Et vide dictum Bal. in d. l. Barbarius. vbi dicit tunc quod si ambiciosus toleratur per principem in officio, quod omnia valent, secundum Innocen. in c. qualiter & quando. de accusa. Bartol. autem in d. l. Barbarius. in lectu. & in re peritio. dicit, quod non licet pro officio cum iurisdictione dare pecuniam, ut ibi late per eum. & dicit text. in l. fina. C. de ambitu. quod iudex iurat quod pecuniam pro officio non dedit, nec dabit. & vide in d. l. j. ff. eo. vbi glo. distinguit quod dederit ipse vel alius eo sciente vel ignorante, quia si alius dederit eo ignorante non tenetur, ut C. eo. l. fina. Hodie autem non licet etiam petere dignitatem cum administratione, non solum pecuniam dare, quia lex praesumit quod grauet rem publicam, ut in auth. ut iud. sine quo. suffra. §. cogitandum. secundum Bartol. in d. l. j. & Ange. C. eo. tit. l. fin. Nam statuit princeps officia gratis conferri, quia si emanatur emens omnia mala cogitabit propter auaritiam, quae in animis iudicum inherens est radix omnium malorum. ut in d. §. cogitandum. in prin. titu. & dicit Bartol. in l. procu. de murilegu. libr. xj. quod qui dat pecuniam ut habeat officium, habet animum indebite lucrandi & malefacienti, & datur materia iudicibus obtinentibus officia per pecuniam furandi impune. & dicit Angel. in d. §. cogitandum. contra iudices baratarios, qui vendunt iustitiam & innocentes auare puniunt, & nocentes absoluunt quando emerunt officia, quia debent habere manus mundas, & non procurare officia per symoniam, tunc quam legem Imperator condidit cum consilio uxoris suae, ut ibi in tex. & in l. iij. ff. quod quisque iuris. quod conferri debent inuitis.
- Tract. de Syndic. O tis,

Parid. de Puteo Tract.

tis. quoniam extrahi potest à domo propria quis ut sit officialis, ut l. ex omnibus. de decurioni. libr. x. & vide in c. quis compellitur. & dicit constitutio regni quod officia non debent emi, quia emens dicitur mercari sacratissimum ministerium pretij venalitate, ut in constit. regni, magistri camerarii. ubi dicitur quod debent dari inuitis. & ideo propter venalitatem officiorum tota observatio iustitiæ corrumpitur. Et ideo dico, quod quamvis pro iudice presumatur. l. ij. de off. ciui. iudi. quod ista presumptio non cadit in iudice. quod officium emit, quia presumitur omnia mala agere per se praescripta: & una presumptio tollit aliam. l. poenae. de in integr. restit. cum similib. Et etiam si emant à principe, & tolerantur, non evitabunt infamiam & presumptionem male agendi in officio per praedicta, à quibus est praecavendum sicut à peste. Tamen modernis temporibus officia venduntur: & plus offerenti dantur quod divina iustitia hoc permittere non deberet. Et contra procurantes statuit, quod teneatur de omni culpa. ut infra in vers. negligentia. in capi. qualiter officiales. de culpa. & infra in ver. iudicare. in c. si quis petat in libello.

¶ *[Malorum] adde qua contra eo. dixi in §. dicitur autem syndicus. in apostill.*

SUMMARIUM.

- 1 *Officiales habentes officium publicum syndican-
cantur de barataria & furtis, & puniuntur
extraordinarie. nume. 2.*
- 3 *Iudex ex ira aliquem necaverit nunquid poena
mitigari deat. et qua poena puniri deat? n. 4*
- 5 *Officiales damnati, an & quando repellan-
tur à testimonio, & à iudicando.*

CAP. X.

YNDICANTUR etiā offi-
ciales habentes officium
publicum de barataria, &
furtis, ut si data vel promif-
sa pecunia aliquid fecerint,
quod facere non debuerint: vel si debet fa-
cere & recepta pecunia non facit, vel si
receperit pecuniam ob iudicandum vel
non iudicandum, & non decernendum,

vel non dandum arbitrium, vel ob homi-
nem in publica vincula iniiciendum, vel
ipsum in vinculis dimittendum, vel necan-
dum, vel absolvendum, vel ob litem exi-
stinandam, frumentum ut publicū dan-
dum, vel apprehendendum, vel quod ma-
gis ex officio suo faciant, vel si ob senten-
tiam in curia dicendam, vel cum manus
mundas non habuerunt, vel munera aut
dona accipiant à personis non coniun-
ctis, vel ut acceptum ferant opus publice
faciendum frumentum, ut publice dan-
dum apprehendendum, vel praebendum
ad accipiendum, vel non accipiendum, &
generaliter quando magistratus manus
mundas non habuerant, quod propterea

- 2 *per legem Iuliam repetun. ¶ extraordi-
narie puniuntur exilio, vel durius prout
deliquerunt, ut si ob hominem necandū
pecuniam acceperint, vel si non calore in-
ducti interfecerint innocentem, vel quē
plectere non deberent, punierunt, quia
tunc capite puniuntur, vel in insulas de-
portantur, ut in l. ij. & iij. ff. ad leg. Iul.
repetunda. & ibi in §. hodie. est singula-
ris textus. ¶ quod si iudex ex ira aliquem
necaverit, vel occiderit: quod mitigatur
poena quem tex. allegat Bal. in l. addictos.
C. de episc. audi. & Bal. illum tex. declara-
vit in rub. C. de poena iudi. qui tex. est sin-
gularis secundum Ludovicum in l. cum
mulier. ff. sol. matri. quod delictum com-
missum calore iracundiae & quod habuit
etiam ortum aliunde quam ab eo quem
offendi est iusta causa quod ego mitius pu-
niar, nam pro homicidio de iure imponi-
tur poena mortis naturalis. C. de episcop.
audien. & tamen in d. §. hodie. ¶ pro tali
homicidio imponitur iudici poena depor-
tationis, & vide Bartolum in l. quæstioni.
de quæstionib. & vide And. de Iser. in ti-
tulo quæ sint regalia. in vers. bona com-
mittentium. in v. col. & Bal. in l. Cornelia.
de ficca. & infra in ver. condemnatio cri-
minalis. ubi latius de hoc, & alibi latius*
- 4 *¶ diximus quod officiales dānati, ppter hoc
repelluntur à testimonio & à iudicando,
& à postulando, quæ habent locum etiam
in comitibus iudicum. s. assessoribus. l. iij.
eo. tit. Pro quo delicto locū habet actio ci-
vili i factū, vel cōditio ex lege, & publica
accusatio in quadruplū pro eo quod cō-
petit*

perit ipse, vel eius manipulans, vel minister rapuit, vel abstulit. l. j. C. ad legem Iuliam repetund. ubi etiam ponitur alie pene. Nam tenetur pro facto suorum ministrorum civiliter, quia usus est opera malorum hominum de publico. si cum exhibuissent. cum similiter eos exhibendo liberatur, secundum Bar. in dict. l. i. ff. ad leg. Iuliam pecul. & Salicet. in l. i. C. eod. Et debetur istud quadruplum in totum si scienter acceperit. tamen dans turpiter non repeti. l. Lucius. de iure fisco. & not. in l. i. de condit. ob turpem causam. quare omnia sunt aurea, & contra officiales regni accipientes pecuniam, ne unum grauent in seruitutibus, & mandatis curiarum, & alios reuelent, & sarcinam imponent aliquibus, & aliquibus non, & vide in constituto. regni. quod officialis qui extorquet a subditis aliquid tenetur in quadruplum fisco. ut in constitutio. eos de iniuriis. curia illa. & quando officialis excedit in poenis per pecuniam, vide constituto. regni, in dex. de poena iudicis. & in constituto. corrup.

[Iracundia.] An & quando & in quibus casibus calor iracundia excusat. vide Felinum in cap. sicut ex literis. post princip. in versicu. in text. ibi iracundia calore. de iure iur. an usque ad finem. ubi est quando non & an sit iusta causa minuendi poenam.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudices conuicti de sceleribus in officiis commissis perdunt privilegium ex dignitate constitutum. Et an debeat privari salario. nu. 3.
- 2 Furtum commissum propter avaritiam est multo gravius furto commissum propter inopiam.
- 3 Iudex debet esse iustus & immobilis.
- 4 Iudex qui in officio male regebat debet prius illis quos laesit satisfacere, & deinde puniri.

Iudices.

CAP. I.

IUDICES ¶ qui si convicti sunt se furtis & sceleribus in officiis maculasse perdunt privilegium ex dignitate constitutum, & tanquam plebei & pessimi con-

demnantur. l. iudices. de digni. lib. 12. ¶ Et est istud furtum commissum ex avaritia gravius quam ex inopia committere. 12. quæst. ii. c. fraternitas. nam furtum non facit necesse sitas, sed voluntas, de concess. dist. v. di-
 3 scipulos. ¶ Tamen an priuatur salario propter hoc concludit domi. Lucas in dict. l. iudices. de dignitati. quod sic. argumentum. l. iudices de anno. & trib. quia si per
 2 negligencia, fortius pro delicto furtis, & sceleribus, quia maior est ratio. ff. ad legem Aquil. l. illud. & argumentum. l. Mævia. in princip. de annuis legat. & quod not. de administ. rerum l. ij. §. conductores. & quia cum legis favore furentur, aucter furantur. argumentum. de loc. & itineri. publici. l. i. in versu. commissione. Et quia ipsi iudices se furtis & flagitijs deturpantes dignitatem. perdunt & honorem ex magistratu constitutum, quamvis in hoc regno talibus iudicibus maiores tribuantur honores. & ideo quia a iustitia deviat, perdit nomen iudicis. ij. q. iii. ipse 23. q. ii. c. i. ¶ iudex. n. debet esse iustus & immobilis, ut col. iii. q. ix. re vera. ut non flectatur contra legem, sed eius integritatem custodiat. in authent. de trien. & semis. §. si quis. sic enim iudex se gerat ut non sit cupiditati deditus, nec violentias inferat, aut suis inferre patiatur. l. i. §. optimus. de offi. prefec. Afric. Si ergo flectit non est iudex. c. forus. de verb. sign. quia debet esse ut nervus, qui non frangit & si plicatur, non extenditur, nec lentescit, unde iudex qui iusticiam non reddit, sed sceleribus se maculat perdit dignitatem, & meretur omni dignitate, & privilegio exui. l. pe. de veteranis. lib. 12. quare iudex qui non habet manus mudas a turpitudine maculatur, quia lex precipit mudas esse manus. in authent. ut iud. sine quoq. suffrag. §. si quis autem. & in authent. quo oportet. §. si quis autem. & de mand. princip. §. oportet. decet esse contentum his que sibi a fisco dantur. in authent. de man. princ. §. festinabis. & si secus agat dicitur fidem non custodire, ut ibi ¶ Et ille talis iudex qui male se habuit debet prius satisfacere illis quos laeserit, & deinde puniri. in authentic. de administ. ratio §. si quis. colum. vii. & desuper ex a. l. i. & in quib. caus. colum. i. secundum dominum. Lucam in dict. l. iudices.

O 4

¶ Furtis

Parid. de Puteo Tract.

¶ Furtis.] Et adde, quod etiam durante officio poterit conveniri, vt per Ang. in authent. vt iudic. sine quoq. suffrag. S. si quis. col. ij.

S Y M M A R I V M.

1. *¶ Subditi an teneantur officiales officium suum male gerentes apud principem accusare.*
2. *¶ Iudicem vnusquisque accusare potest post depositum officium.*

C A P. I I.

YNDICANTVR officiales ¶ quia ipsi qui subditi sunt ex necessitate tenentur iudices in officio excedentes & auro iustitiam barantes principi nuntiare. in authent. vt iudic. sine quoq. suffrag. S. necessitate verific. sed etia; & si nō fecerint grauiter puniuntur in psonā, vt ibi & alias pecunialiter. i. authent. de annu. S. sancimus. vel x. lib. auri. l. j. S. sunt. C. de priuileg. scola. libr. duo. decimo. ¶ Et datur licētia vnicuique post depositū officium iudicem accusare. l. iustissimus. de offic. rector. prouinc. Et debet subditi ad hoc cū summa cautela et temperantia procedere, vt de iudicibus non fiat maior, querela, quam iniuria iudicū sit grauiorque subiectorum inuidia quam commissorum, pœna sæpe enim qui verendi pure deliquerunt accusati insolentiores fiunt, & qui occulte furati sunt, postea palam latrocinatur, vt ait Egisippus de bello Iudaico libro quinto. Quamquā rapacitas iudicium subiectis eorum necessitatem inducant rem in publicum deferendi. x. q. iij. cap. inter cætera.

S Y M M A R I V M.

1. *¶ Iudices qui publicas pecunias subtraxerūt syndicantur. Sed qua pœna puniri debeant? vide in nume. 2.*
2. *¶ Pecunia quando dicantur incorporatæ in fiscum.*
3. *¶ Officialis qui exigit pecuniam publicam non potest illam in vtilitatem ipsius conuertere.*
4. *¶ Subtrahens pecuniam, quam non administrat, tenetur lege Iulia peculatus. Ille vero qui administrat ipsam pecuniam tenetur lege Iulia de residuis.*

C A P. I I I.

YNDICANTVR etiam ¶ officiales de subtractis ex pecunia publica si eam quoquo modo intercipiāt, vel alio metallo contaminent, vel radant, vel in rem suam conuertant, vel si in libris vel tabulis publicis deleuerint vel mutauerint, vel minore pecuniā ascripserint, quam perceperint, vel quam vendiderint vel locauerint aliquid. ff. ad legem Iuliam pecul. l. i. & l. iij. & l. qui tabulā. Vel si ruptis thesauris publicas pecunias subtrulerint, aut si fuerint negligentes. l. hac lege. eodem titulo, vbi singularis. quod quidam clarissimos cum inuentus esset archam in templum ponere, ibique iuuenem includere, qui post templum clausum de archa exiret, & de templo multa subtraheret, fuit namque iuuenis ille deportatus. ¶ Est autem pœna peculatus capitalis animaduersio contra iudices, qui tempore suæ administrationis publicas pecunias subtraxerunt a & contra facientes, & qui scienter ab his pecunias subtractas susceperint. lege finali. eodem titulo secundum Azo. in summa illius tit. & in l. finali. vbi glossa C. eodem. quæ dicit, quod est deportatio. Tenetur etiam officialis leg. Iul. de residuis, apud quem pecunia publica quam administrat ex aliqua ratione tota vel pars residet. Vel si pecuniam publicam in aliquem vsum acceptam retinuit & non erogauerit. l. iij. eodem titulo, quæ lege Iulia tenetur in quadruplum quæ subtraxit pecuniam in fiscum incorporatam palam vel clam. dict. l. iij. & l. auter. in finali. de iure fisci. & C. de his qui ex pu. ratio. l. qui in contractibus & l. de pensionis facultas. Sed quādo nondū erat incorporata in fiscū, puta quā debitor fisci exigit in fraudē fisci tenet in duplū. l. auferitur. S. qui aliquid. de iure fisci. secundum Bar. in l. sacrilegii. ad ff. ad legem Iuliam pecul. De iure vero constitutio: regni, vide in constitutio. officiales. de officialibus reipublic. vbi puniuntur pœna capitalis si furatur pecuniam publicam incorporatam. quod est verum secundum Andreas ibi si in magna quantitate furetur, & iustitarius, & actorum magistri qui

qui subtrahunt bona fiscalia puniuntur in nonuplum, & si subtraxerunt à priuatis, in quadruplum, ut in cap. regis Caroli, ad hæc volentes de publicandis gagijs contra officiales, & ærarios curiæ, & perceptores prouentuum, seu magistros cameræ qui subtrahunt, prouentus curiæ, & illos non scribunt in libris, vel si scribunt minus scribunt, vel quia remittunt prouentus curiæ pro vno Xenio, quia tenentur ut supra hac etiam lege. Tenentur capitanei & iustitij qui integros prouentus non scribunt in libris, & etiam illos remittunt gratia vel amore, quia hoc non possunt per prædicta. ¶ Dicuntur autem incorporatæ pecuniæ, vel bona in fiscum per apprehensionem, vel descriptionem in libro, ut in l. si quando in lege. finali. de bonis vacant. libr. x. & in l. facultas. de iure fisci. vbi dicit Bartol. quod per depictionem armorum etiam fit incorporatio. & gloss. in l. pacta conuenta. in fine. ff. de contrahenda emptione, dicit quando est scripta in libro procuratoris Cesaris, & vide Bartol. in l. de his qui in publica collat. dicentem, quod officialis qui exigit pecuniam publicam non potest illam in suos vsus conuerti, vel mutuo accipere, nec in aliam utilitatem transferre. l. ii. eodem titu. dicens, quod conseruatores monetæ qui pecuniam communis deputatam ad salariam Doctorum conuertunt in solutionem stipendiariorum, quod tenentur communi, & sunt grauitè puniendi. ¶ Et differunt ista quia lege Iulia peculatus teneat qui subtrahit pecuniã quã non administrat. is vero qui administrat ipsam pecuniã teneat lege Iulia de residuis. gloss. est i. l. i. C. ad leg. Iul. pec. q. sic declarat ibi Salycet. ¶ [Subtraxerunt.] Adde quod tenetur. l. Iul. peculatus. si surripueris in magna quantitate non si in parua secundum do Lau de Fano in l. in quorum iij. col. ff. de pignor. Et adde quod tenetur etiam leg. Iul. pecul. si sit statutum, quod non syndicetur Bar in l. excellentia. C. de errog. milit. an. lib. xij.

CAP. IIII.

SYNDICATVR etiam iudices de sententiis male prolati, ut infra in versu. sententia. & in versu. corru-

prio. & in versu. ap. & in verbo, lis sua. ¶ Syndicantur etiam de iniustitijs & alijs ut infra in verbo, Iudex. & in versu. corruptio. & in versu. officialis. ¶ Syndicantur etiam de negligentijs. ut in ver. negligencia. ¶ Syndicatur etiam de salarijs, ut habetur infra in versiculo. salarium.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudices octo modis peruertunt iudicium.
- 2 aurum diligens non iustificabitur.

CAP. V.

SYNDICANTVR iudex qui dicitur maculare dignitatem suam non solum factis & extorsionibus. l. iudices de digni. verum etiam rectum iudicium peruertendo: ¶ quod fit octo modis, videlicet timore cupiditate, odio, & amore. vnde decima quæstion. tertia. quatuor. & quando pauperibus in iudicio non miseretur. 23. quæst. iij. est iniusta. & Exod. 24. vii. & viij. nimia seueritate. & nimia remissione. 45. distinction. disciplina & ignorantia. instituit. de obligatio. quæ ex quasi delicto, in principio. & d. cap. quatuor. Vnde dicitur, quod officialis non debet assumere magistratum ut quæstui & pecuniæ lucro deseruiat. l. ad splendoris. de diuer. offic. libro duodecimo. Vnde Ambrosius de offic. dicit, quod munera à iudicibus affectari infidere miserrimis animis consuevit. & de iudi. l. properandum. S. sin autem vtræque. ¶ & qui aurum diligit, non iustificabitur. Ecclesiast. 3 r. Vbi satis de hoc. Et postremo ignis deuorabit tabernacula eorum, qui libenter munera recipiunt, hodie verò regno cupiditas facis abundat, ibi quidem imperat aurum, iudicat argutum, remouet passio, promouet affectio, silent leges & canones, ratio & æquitas proseribuntur, ibi nullus quantum meratur: sed omnes quantum dare sufficiat extimatur, ibi omne tribunal pecuniis expugnatur, ibi nulla integritas, nulla fides, ibi ad iusticiam reddendam non iustus Deo quæritur, sed magis contra Deum pecuniæ venerantur, vnde iudices magis potentibus, quã iusticiã postulãtibz deferunt. i. authentic. ut iudic. sine quoq. suffrag. S. si vero.

O 3 SVM-

Parid. de Puteo Tract.

SUMMARIVM.

- 1 *Officiales non solum tenentur iniuriarum ex verberatione, sed etiam si manus leuauerit ad percutiendum, etiam si non percusserit.*
- 2 *Officialis qui verberauit appellansem tenetur lege Julia de vi publica.*
- 3 *Officialis inferens manus violentas in subditos puniatur. Et quid si fecerit prouocatus a subdito? & numero 7.*
- 4 *Clericum offendens ex casu fortuito non est excommunicatus.*
- 5 *Baro potest leuiter verberare subditum ex causa.*
- 6 *Familia cohercere quis potest iure patrie potestatis.*
- 8 *Verba magistratus prolata, quod quis se reducat ad frugem melioris vite, non infamant illum, contra quem emittuntur.*
- 9 *Pratori licet aliquem insolentem increpare verbis, & corrigere.*

CAP. VI.

SYNDICANTVR etiam officiales, qui violentas manus in suę iurisdictionis subditos imponunt, ipsos verberando, vel personaliter eos alijs iniurijs aficiendo. nam tenentur actione iniuriarum. l. i. §. iniuriam autē. in vers. quotiens manus inferuntur. & l. lex Cornelia. §. i. in vers. pulsatus & verberatus. & l. non solum. in princip. de iniur. † Nam solum tenentur iniuriarum ex verberatione, verumetiam si manus leuauerint, ex quo sit tertius quasi vapulatus etiam si non percusserint. l. apud Iulianū. §. i. eo. tit. & est tex. expressus in magistratu verberate subditum, in l. nec magistratus. eo. ti. vbi dicitur, quod si qs magistratus iniuriose fiducia officij fecerit iuriarū actione tenebitur. & videtur text. in l. Iul. ff. de vi public. † quod officialis qui appellansem necauerit vel verberauerit, aut aliquid in eius personam fieri iusserit, quod tenetur leg. Iul. de vi publi. & etiam est decisum per constitutionem regni eos in tit. de iniuria curia. illa. l. iii. quod remoueat ab officio & puniatur poena tertie partis bonorum, vt in d. constitut. Quę tamen videntur limitari posse vt vera sint quādo vera officiales temere ex proposito violentas manus in suę iurisdictionis subditum iniecerint animo iniuriandi aut verberandi.

- 3 † Nam si hoc fecit prouocatus a subdito, vt quia inuentus fuerit per ipsum officialem in rixa & tumultu, aut briga, & officialis occurrerit ad sedandum rixam, vel brigam & verberauerit rixantes & tumultuantes nō desistentes, nam non tenebitur, quia ad eius officium spectat rixas & tumultus sedare, qui si non occurrat, priuatur officio. Cyn. in l. seruus. de noxal. Bar. & Bal. in l. i. de offi. præfe. vrb. Bal. in l. nullus. C. de sum. trin. At ideo si bi permittitur causa sedandi tumultum aliquādo leges transgredi, & ipsos tumultuantes sic in conspectu populi punire, & verberibus afficere. arg. l. si quis ex tar dato in §. eius. ff. de iniur. & irrit. testa. & l. cedem. ff. de scar. & per no. in l. constitutionibus. ff. de appel. & nor. per Inno. in c. i. de consti. vbi dixit, quod licet aliquādo leges transgredi: quem sequitur Bal. in l. & si feuerior. de infam. & in l. quid ergo. §. poena grauior. ff. eo. tit. Vel etiam quando officialis esset in aliqua celebritate principis, vel vt arceret populum, quod non turbaret celebritatem, vel ludos principis præpositus ad custodiam personę principis quo casu verberando insolentes & turbātes non tenebitur, quia ratione officij hoc facit. arg. tex. in c. si vero. de sent. exc. vbi no. text. † si ostentius turbam arcendo irruentem non ex deliberatione, sed fortuito casu clericum lædat nō est excommunicatus. vbi glo. no. dicit, quod quando hoc accidit casu fortuito non ex proposito non imputatur, quia fortuiti calus præuideri non possunt. a cap. Ioannes. & capitū. penult. de homi. ff. de adm. rerum ad ciui. l. ii. §. si eo tempore. de custod. reo. l. nō est. quia nulla temeritas potest in eo imputari, sed excusatur ratione officij, qui alias non excusaretur, quando debuit præuidere, an ex facto suo posset iniuria irrogari. arg. c. si. de iureiur. & facit text. cum glo. in c. cum voluntate. eo. ti. de sent. excom. vbi habetur quod ratione officij licet, quod alias non liceret, vbi glo. no. dicit, quod quis potest compescere suā rem impediētes. c. i. & c. præterea. extra de offi. delega.
- 5 † Sic baro potest leuiter verberare vasallū ex causa. vt in consti. regni si vasallus. de fideiuf. domini a vasallis. vbi glo. nor. quæ

quæ ponit causas quare potest verberare, & in conflictu dignitatum. vbi qualiter punitur rusticus, vel alius qui militem verberauerit, vel econtra miles qui rusticum verberat. ¶ Nā & alius qui potest familiam suam cohercere iure patrie potestatis. 23. q. iij. c. duo ista. & 45. distinctio. c. Salomon. & c. disciplina. & C. de emen. propinquo. l. præceptoris. ¶ In gl. in d. c. cum voluntate. vbi ratione officii quis potest compescere, & leuiter verberare turbantes diuinum officium, sic etiam si quis turbaret silentium curie, vel exercitum iusticie, si apparitor in ipsum manus iniicerit non tenebitur, si ex ea causa faciat arg. iurium prædictorum. ¶ Vel si quis repertus in rixa: vel cum armis, vel in delicto fecerit resistentiā contra officialem, si verberat ipsum non tenebitur iniuriarum arg. no. in l. cum seruus. C. de his qui ad eccl. confug. ad quæ vide late scripta infra in versu. resistentiā in c. an si iudex. in fi. c. & ista probantur Ang. autem in l. non solum. in §. ad iudicium. ff. de iniur. in versicul. locis rupit. qui per illum tex. dixit quod si miles potestatis percusserit aliquem cum baculo sui officii, quod non semper debet puniri per syndicatores, imo debet inquiri de causa, ex qua fuerit ille percussus, & quid faciebat percussus, & causa percussione debet deduci in defensionibus militis, dicēs plures defendisse, quæ nota. quia quotidiana. Et idem puto quando non verberibus, sed iniuriis verbalibus ex aliqua causa proruperit officialis contra insolentes, & iurisdictionem turbantes aut irreuerentes, & importunis, quia non tenebitur in syndicatu. arg. iurium prædictorum. & facit. C. de infami. l. interlocutio. ¶ vbi verba magistratus placita quod quis se reducat ad frugem melioris vite non infamant illū contra quæ emittuntur. & facit eo. ci. l. verbum. Imperator vocauit aduocatū alterius partis calumniatorem, & facit tex. ff. de infam. l. ob hæc verba. & facit tex. ff. de iur. iurand. l. si duo patroni §. si nā. in fin. in verbo, importune noli iurare. in quibus colligitur quod licet prætori aliquem insolentem, vel importune agentem increpare verbis & corrigere. & facit tex. in iniuriarum. in §. is qui iure. & in §.

quæ iure potestatis. ff. de iniur. & eod. tit. l. itē apud Labeonē. §. ad iudicium. in verba honorē peculiariter attentatē. & quæ habentur. ff. de infra. l. iustus fultius. vbi quādo iudex extraordinarie processerit contra aliquē inuentum delinquēdo. Quæ omnia sunt nota. ad executionē officialium verbis vel factibus contra insolentes præcedentiū, vt non teneantur. & bene facit tex. cum glo. in l. iustus fultius. supra alleg. vbi officialis processit ad verberationē contra illum, qui fuerat p. familiam in delicto deprehensus, vel in notorio, aut ratione confessionis extraiudicialis.

¶ Non possunt. ¶ Adde domi. Alexand. de Imol. in l. sed & si q. §. quæsitū si quis cautio.

S V M M A R I V M.

- 1 Officialis recipiens aliquid per concussionem prætextu officij criminaliter punitur. & recepta restituit & numer. 3. 4. 5. & 7.
- 2 Concussio quid sit et nu. 19.
- 6 Concussionis crimen sordidum appellatur.
- 8 Iniuriam patitur qui iniuste ad iudicium trahitur.
- 9 Metus factus per officialem potestatis non presumitur factus de scientia potestatis.
- 10 Officialis etiam nauem construere prohibetur in provincia quam administrat.
- 11 Preces tyranni equiparantur metui.
- 12 Rogitus domini habet vim præcepti.
- 13 Contractus tyranni est ipso iure nullus.
- 14 Iudicis vultus terribilis contra delinquentem non inducit impressionem.
- 15 Metus iustus non inducitur ex minis facti malefactori.
- 16 Concussio vel terror semper presumitur inferri ab officiali.
- 17 Concussio est triplex.
- 18 Officialis debet esse terribilis propter officium suum.

C A P. VII.

SYNDICANTUR ēt officiales si concussione fecerint in officio eorū faciendo aliquid redimi dicendo, carcerabo, vel grauabo te, nisi dederis mihi tantā pecuniā. l. i. ff. de concuss. ista quidē appellatur concussio, hoc est per vim pecuniæ extorsio, secundum Bartol. in l. iul. §. eadem lege. ff. ad leg. iul. de vi public. vbi sic declarat concussionem.

O 4 ¶ Nam

Parid. de Puteo Tract.

¶ Nam officialis pretextu officii recipiens aliquid per concussione recepta restituit & criminaliter punitur. l. quod euitandæ de condi. ob turpem caus.

¶ Dicitur autem concussio quasi intimidatio, secundum Odes. in l. iubemus. ad leg. Iul. repe. & idem Barr. in l. i. de nau. lib. xi. dicit quod officialis inferens metum, ut propter hoc extorqueat pecuniā dicitur committere concussione. per d. l. i. de concussio. & videtur rex. & gl. in l. si quis concusserit. C. ad leg. Iul. de vi & in l. iubemus. eod. tit. vbi de extorsionibus officialium. & vide tex. notab. ad hoc contra officiales concusiones sub pretextu liciti vel illiciti committentis in l. illicitas. §. illicita. & in §. ne tenuis. de offici. præsidi. & propterea officiales homines redimentes in re magna, parua, aut tenui puniri debent. quem text. no. bene contra illos officiales qui dicunt, quod rex debet venire ad ciuitatem, & debent cedere posatæ in domibus ciuium, vel aliqua impositio fieri, & ob hanc causam aliquid extorquet ab aliquibus ne illos grauent, vel procellos a rustico dicentes, quod debet venire superior ad ciuitatem, & debet sibi fieri prandium quod debet puniri, ideo consului aliās per ista iura contra officiales regni, vel magistrōs iuratos, qui vadunt exigendo per ciuitatem vtensilia pro aduentu iustitiarum, ut faciant sibi prandia quod dicuntur concussione inferre, & tenentur, & puniendi sunt, nisi de hoc sit consuetudo in prouincia, & not. bene tex. in d. l. i. ff. de concussio. ¶ quod si officialis simulat dicēs habere in mandatis a rege certum quid, & extorserit pecuniam, vel aliud ab aliquo propter istum timorē, quod debet puniri extra ordinē, & restituit data, nā isto crimine tenetur etiam officialis, qui occasione suæ dignitatis, vel officii aliquem opprimit, vel crimina minantur. l. ii. co. titu. & in gloss. ibi qui etiam crimine falsi tenetur. l. i. §. i. ff. de fals. vbi dicit gloss. de nuntio, qui per pecuniam retulit aliquid falsum iudici, ¶ vel si iudex accipit pecuniam causa remittendi alicui poenam, in quam dicebat incidisse, & non inciderat, quem debebat gratis relaxare, quia est concussio & falsitas, vt ibi, & vide quæ

habes infra in cap. an si est facta compositio per officialem, ¶ & no. gloss. singular. in d. l. i. de concussio. contra officialis nuntios qui dicunt quod habent iussu præsidis, vt quem capiant, & verum non dicunt. & propter hunc timorem aliquid exigetint ab illo, quod tenentur in crimine concussione, & puniuntur multis modis. vt dicit ibi gloss. & in l. i. vbi gloss. ff. de calumn. vbi de isto crimine concussione quod sordidum appellatur. & tunc committitur quando per pecuniam aliquid fit quod fieri non debet, vel nō fit quod fieri debet per calumniam quandam, licet i crimine peculatus sufficiat accipere pecuniam pro aliquo faciēdo, vel non faciēdo per illam glo. & per l. i. ii. & iij. ff. ad leg. Iul. repet. ¶ Et adde quod officialis qui vt componat aliquem de quo nihil constat sæpius citando & mandando illum faciat venire ad iudicium, quod iniuriarum tenetur. arg. litem apud Labeonem. §. si quis non debitorem. ff. de iniur. & l. si iniuriæ. eod. titu. Bartol. & gl. in l. fin. ad Turpil. & Innoc. in cap. nouit. de iud. i. vbi dicit quod ¶ iniuriam patitur qui iniuste trahitur ad iudicium, & similiter concussio dicitur, quando timui me opprimi a magistratu saltem mediocri, & ideo vēdidi ei fundum, quia tunc venditio rescinditur. l. si per impressionem. C. quod met. causa. quæ lex loquitur secundum Azon. in summa quod me. cau. in officiali mediocri. & Bartolus exemplificat in his, qui positi sunt ad denuntiandum maleficia, & similes secundum eum in l. aufertur. §. quod a præside. de iure fisci. & Bartol. in d. l. si per impressio. nem. dicit quod est impressio in officiali quando dixit, quod contra eum de crimine procederet, vel ipsum de maleficio denuntiaret. & ibi etiam vide Cinum & Bar. in l. nouissime. q. falso tutor. authore. vbi dixit de officiali qui facit aliquem spoliare vt torqueat, qui propterea confitetur, quod videtur ex metu & impressione confiteri. Quando autem allegatur metus officialis, tunc debet probari metus talis officialis, quia ex sola dignitate non præsumitur quis metum inferre. l. ad inuidiam. eod. titu. vbi dicit Bald. ¶ metus factus per officialem potestatis nō præsu-

presumitur factus de conscientia potestatis. de quo per cano. in c. cum ad sedē. de restitu. spoli. Et aduerte quod lex ad inuidiam habet locū in officiali sine iurisdictione, quia si iurisdictionē haberet, nō liceret sibi emere, & ubi emeret in ferendo merum occasione officij habet locum d. l. per impressionem. supra alleg. secundum Bart. in d. l. aufertur. §. quod a præ-

10 fide. de iur. fisci. ubi est sing. tex. §. quod officialis in prouincia quam administrat, prohibetur etiam nauem construere. & vide Barto. ibi, an possit emere aliquid in dicta prouincia. & vide Andre. de l. fer. in titu. de feu. guar. ubi distinguit si officialis potest contrahere in sibi decreta prouincia. Et adde ex prædictis §. quod contractus celebratus cum tyranno, vel potente propter importunas eius preces, si metui equiparatur, quod dicitur impressus quo ad recessionem & nō tenet a secundum Inno. in c. petitio. de iureiur. & Bar. in tracta. de tyranno in vj. q. Et idem si contrahatur propter eius blandicias, q̄ metui equiparantur b glo. in l. i. si rector prouincie. l. i. quod iussu, & gl. i. clem. i. in

12 vers. hortamur. de restitu. in integr. §. Nā rogatus domini habet vim præcepti secundū Bald. in l. fin. de bon. quæ liber. in §. necessitatem. alleg. glo. in l. j. quod iussu. & dicit Bar. in tractat. prædicto, quod quā diu durat tyrannus, durat metus eius. & Bal. in l. decernimus. de sacr. sanct. eccles.

13 & dixit Bart. in l. i. de contra. iud. §. quod contractus tyranni est ipso iure nullus. licet, Bald. in l. decernimus. dicat, quod est aliquis, sed venit rescindendus: tamen in l. si per impressionem. tenet contrariū & rectius. & vide nota. in l. Fulcinus. in §. j. quibus ex caus. in posse. ea. §. Et limitata prædicta habere locum, quando tyrannus esset solitus inferre damnum his qui suis precibus non obediunt, ita Abb. Siculus in c. si. qui cleri. vel vouen. ubi text. & glo. optima. Et idem in contractu celebrato propter terribilem vultum potentis vt singulariter dicit. Io. And. in c. quia propter. de elect. in vj. quem refert Bald. in tit. de pac. iura firm. §. iniuriam. i. v. lib.

14 feud. & in §. item sacram. ubi etiam dicit, quod vultus terribilis contra delinquentem non inducit impressionē. quia

iudex debet se ostendere terribilem delinquentibus, vt in auten. de man. prin. §. talem. tamen contra innocentes est illicitus talis metus nisi ad preludia veritatis. l. fina. C. ad fill. & idem Bald. in l. i. C. de confes. in ii. char. dixit §. quod ex nimis factis malefactori non inducitur iustus metus, de quo per ipsum in l. ii. de his qui per met. iudic. & ita intelligit quod dicitur in l. de pupillo de noui oper. nun. in §. si quis ipsi pretori. & in l. i. C. si quacū. predi. pote. de verbo duro per iudicē prolato contra aliquem, quod inducit suspicionem iudicis, vt sic intelligatur suspectus vt supra & vide Bald. in l. si municipal. §. si dos. ff. quod met. causa. §. & adde quia semper ab officiali presumitur concussio, vel terror inferri secundum Cy. & Bald. in l. nouissime. quod fal. tu. autho. & dixit ibi Bald. secundum Cynum in l. i. quod metus causa, quod licet quis sit relaxatus per officialem semper presumitur instare, metus, ne iterum compellatur, quia idem est compelli, vel adesse timorem ne compellatur per l. nam & Seruius. de neg. gest. secundum Cyn. in d. l. nouissime. & est tex. no. secundum Bal. in l. si rem. de leg. iij. Et non solum facta, sed etiam verba magistratus inferunt iustum metum & concussionem. l. qui in aliena. §. Celsus. de acquir. hære. quod relinquitur arbitrio iudicis, secundum doct. ibi. & vide Ba. d. pulchre in d. l. nam & Seruius. & vide Bald. in d. §. item sacramenta. §. ubi de triplici concussione videlicet per minas potentis, & per carcerem p verba incarcerationis, & metus violentus est suspitio. p. d. l. nouissime, & adde tex. in l. ii. C. ne rusti. ad vllum. offi.

18 §. quod officialis debet esse terribilis p suū officiū & facit. l. ii. de di. offi. & l. an ff. q̄ met. cā & de off. p̄f. l. illicitas. §. ne tenuit supra all. & l. i. C. si rector puin. & vide singulariter Bald. in tit. de pa. constan. in ver. pactiones, qui dicit q̄ pacta inita timore principis, vel per impressionem nūtorum eius sunt irrita & cassanda. alle. Ioan. in capitu. j. de præscrip. in vi. dicere quod indebita seruitia presumuntur extorta & contra potestates presumuntur. C. de testa. l. volumus. & de fun. l. i. lib. xi. & de omni agro deder. lege qui per po-

Parid. de Puteo Tract.

potentiam. Et dixit Io. And. in addi. Spe. in tit. de usur. quod si subditus remittat superiori usuras pro modico non tenet remissio, quia præsuntur fieri per metum, quia ille superior posset sibi facere impressionem in collectis, vel si subditus esset sibi obligatus infolidum alij: nā posset eum exigere infolidum aliis dimissis. & ideo erit causa timoris secundum eum ibi. Et adde quod singulariter not. Inno. in c. querelam. de elect. dixit quod prohibitio minis & verbis facta ab illo cuius prohibitio inducit metum terribilem, habetur ac si manu armata prohibitio talis fieret, quod est contra nobiles prohibentes agrum alicuius laborari. & vide omnino infra in cap. an si est facta compositio.

19 ¶ Et de concussione, vide in l. quoties. C. de digni. lib. xij. vbi dicitur concussio quādo quis cogitur dare fideiussoriam cautionem, & dixit Bar. in l. iij. C. ad l. Iul. repet. quod officialis faciens concussionem, & baratariam potest ab omnibus accusari. & vide infra in c. an si officialis aliquid exigat, & detur thesaurario communis. in vers. iudex male iudicans.

¶ Non tenet. Adde idem tenentem. do Pet. Phil. Cor. in cons. cxxvij. inci primo. in litera h. la y. in y. parte.

¶ Aequivalentur ¶ ad Fel in c. i. circa primo. de off. delega.

SUMMARIUM.

- 1 Inferior à principe licet habeat potestatem officium concedendi & remouendi: tamen remotum propter delictum amplius reducere non potest. & nu 2.
- 3 Oblivio præsuntur per decem annos.
- 4 Officialis non debet refirmari in officio, nisi primi officij rationem reddiderit.

CAP. VII.

Indicatur etiam officialis, si aliquo tempore fuit in isto officio, & ab eo remotus fuerit, vel depositus rōne delicti. Quia non licet amplius officium illud repetere, nec motu proprio principis concessum potest exercere. l. si quis aliquid. de succet. & Archid. lib. xj. de diuer. offic. l. iij. lib. xij. & Bartol.

plene in l. iij. ad legem Iul. repetitū. Nisi principis indulgentia ex certa scientia esset sibi concessa talis delicti venia, & infamia remissa. l. si aliquis. de cohart. lib. xij. ¶ Alius autem à principe inferior, licet habeat potestatem officium concedendi & remouendi: tamē remotum propter delictum amplius reducere non potest. l. fin. ff. de off. procura. Cēsa. quod not. pro electoribus qui habent officium eligendi officiales, de quibus in l. j. ff. ad legem Iuliam de ambitu. quia non possunt remotum propter delictum admittere. Et etiā si sit remotus ab officio propter inhabilitatem persone, vel vitium non potest amplius ad illud officium aspirare sine principis iussione, secundum Bal. in cap. j. §. si duo. de pace tenen. alleg. l. si aliquis. de succet. & argum. & l. i. C. si rector prouinciae. ¶ Imo etiam si quis fuit vno anno in officio, non potest ulterius in ipso admitti. l. j. C. ad legem Iuliam de ambitu. Quod fallit in assessore, & in proconsule. l. antepenult. de off. proconsul. secundum vnam lectu. in hoc tamen prouident statuta terrarum, quia in aliquibus ciuitatibus sunt statuta, quod ille qui fuit semel potestas in ciuitate, non possit esse per annos decem, cuius statuti ratio videtur.

3 ¶ quia per decem annos præsuntur obliuio. b. l. si id quod. in prin. de acquirend. posses. & not. glos. Bartol. Angel. & Bal. in l. j. C. de seru. fugiti. & ita vidi statuta in aliquibus partibus Italiae, tamen hoc non seruatur in regno. In non deposito autē ab officio, sed adhuc præsidente in officio licet ei istud officium repetere, & continuare finito tempore, etiam si illud precibus obtineret à principe. d. l. j. de ambitu. C. in text. & glos. præsertim quando princeps motu proprio illud cōfirmaret: quia possit illud exercere. glos. in d. l. j. Quia non ereditur principem illud confirmare nisi exigēte opportunitate subiectorum. tamen alij inferiores à principe non possent illum cōfirmare, nisi in defectu aliorum. in authen. de defen. ciuit. §. fin. & de asse. l. nemo. de profes. l. magistros. Et ideo si ciuitates habent priuilegia quod officiales sint annales non prohibentur refirmari per principem ex certa sententia, p. commodis subiectorum, præsertim quādo cō-

do esset officialis singularis industriae, & scientiae eminentia, quia ob istam causam ceditur à iure & à statuto. argumen. l. sed reprobari. in fine. ff. de excus. tuto. vbi dicit Baldus, quod propter scientiam eminentem maior prerogativa debetur & receditur à iure communi. & text. in consuetu. regni de numero officialium. & ideo tunc valebit reformatio. Tamen finito primo solet contra capitaneos opponi, quod non possunt officium exercere, quia est finitum, & nisi habeat reformationem ex causa legitima facta succumbit per praedicta. Tamen tunc aduertit, quia nemo debet in officio refirmari nisi primi officii rationem reddiderit, quae ratio debet in fine anni reddi. l. neminem. de suscept. & archa. libro decimo, secundum Bartol. ibi, qui dicit quod nisi fuerit de officio primo syndicus non debet refirmari in illo officio. & facit anthen. de collatio. §. iubemus. & in §. si quis autem. & est in regno capitulum, regimine. Ioannae primae, quod in hoc expresse prouidet, & dicit Bartolus in l. rescripto. §. debitores, de muner. & honor. per illum textum, quod nullus electus ad aliquod officium debet admitti antequam sit syndicus, & dederit rationem de alio officio quod habuit, & quando remouetur propter negligentiam, vide latius in ver. negligentia. in capitu. officialis propter negligentiam. & in versicu. refirmatur. & in versicu. remorsus. infra. & in versicu. delinquens in officio.

[Reputere.] Adde Alexan. de Imo. in l. Cas. fms. de senat. in l. i. C. si recto. prouin.

[Oblinio.] Adde idem tenentem de Marian. Socin. in cons. xxviij. incip. pro decisione praedicta uers. q. probatur circa fin. in i. parte.

[Et à iure communi.] Facit dictum Fel. in c. clerici. circa fin. q. colum. de iudic. quod laicus propter eius eminentem scientiam ipsum eligi potest qui alius non eligeretur.

S V M M A R I V M.

1 Officialem in alio officio stetit ad syndicum probatur per scripturam qua debet fieri de officio bene gesto.

Vomodo autem probetur tunc istum officialem stetit in alio officio ad syndicum? dic quod probatur per scripturam, quae debet fieri de officio bene gesto, per text. in l. per hanc, de non. & actu. libr. xii. vbi Imperator Anastasius prouidet quod in fine officii detur sententia absolutoria, quae sententia probabit & erit sufficiens ad promotionem ad alia officia, ut ibi in textu, quae erit interlocutoria vel diffinitiva, secundum Lucam ibi, & sit litera, quae vocatur litera syndicationis, & facit text. in l. fin. de professor. & medic. & de pala. sacra. larg. l. quidam. in fine. & de fide instrum. l. solibus. & ff. de re milit. l. milites. §. missionu. & de infan. l. ii. §. signominia. In qua litera syndicationis hi qui se in officio laudabiliter habuerunt, sunt publice commendandi. l. iustissimos. de officio recto. prouinciae. & psalmo trigesimo secundo. rectos. decet collaudatio. & in l. prima. de statu. & imag. vbi dicit Bartol. de honore faciendo officiali in fine officii. Nam ex hac laude iudices virtutes disponuntur magis ad virtutem, quia studia bonae mentis commendatione proficiunt, secundum Grego. in registr. libro sexto. capitu. vndecimo. & econtra si male gesserint, sunt vituperandi. d. l. iustissimos. Est est capitulum regni, quod non admittatur quis ad officium, nisi ostenderit literas syndicationis alterius officii ante gesti, & dicit Baldus nota. in titulo. de pace constan. in Rub. quod officiali in signum bonae administrationis dantur per communitates aliqua iocalia, vel armatura, vel vexilla, quae deinde in signum bonae administrationis deferunt ad alia officia, & in eorum interitu ponunt in regali vel in fenestris palatii.

S V M M A R I V M.

1 Offensus iniuste ab aliquo officiali potest recursum habere ad quemcunque iudicem, ut male acta facias emendare.

Parid. de Puteo Tractatus

C A P. X.

1 **I** aliquis ꝑ opprimatur iniuste ab aliquo officiali potest recursum habere ad quemcunque iudicem ut male acta faciat emendari.

Bartol. de Capua quem refert Lucas de Pēna. l. ii. de lucris aduo. lib. xii. vbi tex. quod officiales qui erant in scholis constituti exigebant a provincialibus alimonia pro ipis & eorum animalibus sine pretio. Bene statuit ibi imperator ut praesides ab his iniuriis teneantur provinciales, & de decurio. l. iudices. & ut omnes causae. l. i. §. officium. vbi etiam dicit Lucas quod ex negligentia inferioris deuenitur iure ad superiorem a per tex. in aut. de questio. §. si vero forsan. & ut disse. iudi. §. j. & si. & extra de offi. ordi. c. interfragibili. & c. significavit. & viii. q. iii. c. cum scimus. & extra de iure patrona. cap. ex literis. & quod not. Archi. de exem. c. final. in vi. subdens quod hi qui in provinciis vicem supplēt imperatoris debent vi oppressos liberare, & pupillis, & viduis qui facilius opprimuntur a potentibus auxilium prebere. Et non solum subditos non contristare, sed etiā non pati ab aliis contristari. xxii. quæst. v. regnum.

2 **Ad superiorem.** Adde Feli in cap. ceterum in cap. i. col. in uer. not. text. ad fin. ver. de iud.

SUMMARIUM.

- 1 **Officiales tenentur criminaliter pro denegata iustitia.** Et quando iustitia dicatur denegata. nu. 2.
- 3 **Represalia conceduntur non solum propter denegatam iustitiam, sed etiam propter moram non exhibitam iustitiae.**
- 4 **Iudex si non interloquatur ubi debet sed fingit se non audire, tunc debet adiri superior per modum querelæ.** Et nu. 5.
- 6 **Appellari si non possit a sententia alicuius secundum formam statuti, tunc potest adiri superior per modum querelæ.**

C A P. XI.

1 **S**YNDICANTUR etiam ꝑ officiales ratione denegatæ iustitiæ, vel neglectæ, pro quo tenentur criminali

ter. ut in authen. ut differen. iudi. & tenetur parti ad iteresse. l. i. de var. & extraor. cog. Nam dixit gl. ibi in §. si vero contigerit, quod homo efficitur pauper ꝑpter iustitiā sibi negatā, & ꝑpter hoc potest patriā relinquere. ꝑ In quorum declaratione primo videndum est quando dicatur iustitia denegata per iudicem in quo Bal. in tit. de milit. vatal. qui contu. est in verbo, nihil respondents, dixit, ꝑ tunc est, cū iudex requisitus obmutescit. facie glo. in l. certum. de iudi. secundum Bald. vbi alleg. Andr. de Iser. dicentem, quod qui obmutescit, & non loquitur videtur iustitiam denegare, ꝑ & ꝑpterea possit cōcedi represalia non solū ꝑpter iustitiā expresse denegatā, sed etiam ꝑpter moram non exhiberi iustitiæ, de qua mora legitime constare debet, & isto casu iustitiæ denegatæ potest haberi primo recursus ad superiorem. Bal. in l. ii. ut lite pendente. & in l. ii. de episcop. audi. vbi dixit quod denegata audientia iudicis recurritur ad superiorem, vbi allegat Specu. in tit. de appella. §. quibus. verb. & 3. in gl. ordin. in l. sed si per prætorē. §. si dum. de minor. & Innoc. in c. interposita. de ap. cano. in c. ceterum. de iudi. Et dicit Bald. in l. fi. C. de sen. vbi alleg. Guliel. in l. aie prætor quibus ex causis maio. dicentem, ꝑ quod sit iudex non interloquitur ubi debet, sed dissimulat & fingit, se non audire, nec in causa procedit, quod non potest appellari, sed debet adiri superior per viam querelæ. ꝑ tex. in authen. nemini licere. in medio litis. §. cum autem. & de mand. princip. §. & non permittas. Et ad de Bal. in l. māci. de seruis fugi. qui dixit, quod si iudici fuit portata accusatio ad cameram, & eam recipere denegavit, & super ea procedere, quod dicitur negligens in iustitia ministranda. Et dixit etiā Bald. in l. fi. §. i. de tempor. appellat. ꝑ vbi iudex retardat, non appellatur, sed aditur superior per viam querelæ, & Cyn. in l. i. vbi de crimine. vbi posuit an ista tarditas possit coram ordinario deduci? & vide latius Bal. in l. sed si per prætorē. §. ij. quibus ex causis maio. vbi dicit, quod aduersus dissimulatam negligentiam & protelationem iudicis datur restitutio. Idem si iudex grauat dissimulando, nam debet

debet adiri superior, coram quo tarditas illius deduci debet per querelam. per l. fi. in fine. C. de tempo. appellatio. per cano. & Archidiacon. xj. q. i. secundum Bal. in c. i. de inuestitura inter dominum & vassallū. Et dicit Barto. & Moder. in l. de pup. §. si quis p̄tori. de no. oper. ¶ quod si ex forma statuti a sententia alicuius non potest appellari, poterit adiri superior qui illum cogat ad iustitiam faciendam, veniendo per querelam & conquerendo de iudice, qui iustitiam denegat, & tunc superior illum coget ad iustitiam faciendam. in authen. vt diferen. indi. in princip. & extra de except. c. 2. in 6. & facit tex. in l. fina. de episcop. aud. & 34. dist. c. & canon. in c. i. dilecto. de appel. quæ no. quia quotidiana. & vide pro perfectione infra in septem proximis capitulis.

¶ *Obmutescit.*] Adde Felinum in capitulo excommunicamus & habetur ad fin.

S V M M A R I V M.

I Iudex an amittat iurisdictionem propter iniustitiam denegatam & nu. 2.

C A P. XII.

N propter iniustitiam denegatam ¶ iudex amittat iurisdictionem? Bal. quod non. in authen. statuimus. de episcop. & clericis. vbi dicit esse speciale in clericis, quod amittant iurisdictionem post trinam monitionem, secus in aliis vbi Iaco. Butri. ponit de committere Flandrie qui requisitus a subditis denegavit iustitiam facere propter quod subditi petierunt regi Francorum, quod priuaretur iurisdictione sua, quod malæ petierunt quia est speciale in illa authen. ergo in contrarium est ius commune, secundum quod ius commune est poenā iustitiam denegantis, & incurrit indignationem principis, in authen. de mandatis principis. §. si tibi. & tenetur ¶ parti ad interesse, & punitur extra ordinem non tamen iurisdictionem. in auth. de quæsto. §. super hoc. & in authen. vt dif. iudi. in princip. & vt liti. iur. §. i. En Bal. in dict. authen. vbi ponitur quid importent ista verba, indignationem, & ponit Bar. in extrauag. ad perpetuam rei memoriā. in verbo indignationem. & Andr. de Iser. in

titu. de prohi. seu. alie. per fe. dixit quod recurritur ad superiorem vbi de negligēs vel malitiosus in iustitia, & vide infra. ¶ *Indignationem.*] Tu vide Felin in cap. quod olim ante fin. ver. quid autem de iudeis.

S V M M A R I V M.

I Statutum quod non fiat alicui iustitia quomodo intelligatur?

2 Rescriptum continens iniustitiam est suspectum de falsitate.

C A P. XIII.

SI per statutū, vel instrumentū nō debet probatio admitti nisi p̄ aliud instrumentū & non per testes, vt est in ciuitate Papiæ, & in ciuitate Neapoli, in dote, an dicatur iudex iustitiam denegare hoc casu, si iudex nolit admittere probationes testium, dic quod nō nec potest propter hoc recurrit ad forum ecclesiasticum ratione iustitiæ denegatæ a iudice seculari, quia qui seruat statutum iustitiam non denegat. Bal. in l. i. §. initium. ff. de posthu. per illum tex. Tamen nō valet lex, quod alicui iustitia denegetur. In nocen. in c. quæ in ecclesiis. de const. & laet Bal. in l. rescripta de preci. impera. offe. & in l. omnes. si contra ius vel vtili. pub. vbi dicit, quod licet statutum possit tollere actionem, non tamen potest facere, quin ille talis non consequatur iustitiā, officium imperatoris misericorditer improlando. Innocen. in c. in nostra. de iniur. Nam si statueretur q̄ alicui iustitia denegetur hoc esset contra ius, secundū Innocen. in dict. c. quæ in ecclesiis. de constit. licet possit statui, quod quis nō audiat, vel possit impune offendi. arg. l. ii. in fin. de legib. & de hæret. c. super eo. & si quid infraud. patrona. l. i. §. aliam. & l. si serui. de his qui ad ecclesiam confug. l. i. quando licet sine iudi. secundum Ange. l. si non speciali. de testamen. & vide latius Baldum ¶ de illo statuto quod nō fiat iustitia alicui, quomodo intelligatur in l. fin. C. si a non cōpet. iudi. ¶ Na aliā dicitur q̄ rescriptum continens iniustitiā est suspectū de falsitate. c. ex parte de rescript. præsertim cum emanat contra stylum curiæ. ideo tunc expectatur secunda iussio. de quo in c. si quando eo. titu.

S V M M A -

Parid. de Puteo Tractatus

S V M M A R I V M .

I *iustitia fuisse denegatam quomodo pbeur.*

C A P. XIII.

Q Valiter t̄ autē probabitur iustitiā denegatā? Dic quod debet legitime probari, & non per iuramentum. Bald. in titu. si de feud. fuer. cōtrouerfia. §. si quis per xxx. quid dicit, q̄ quando recurritur ad ecclesiā propter defectum iudicis secularis non habet locum corā ipso iuramentum suppletorium, quia recursus propter iustitiā denegatā non est efficax, nisi expresse appareat de conscientia lēsa, secundū Innoc. in c. innotuit. de iudic. & in clem. j. de iure patrona. & etiam quia cōtra iudicē in syndicato debet liquide probari. & non sufficit probatio præsumpta. in authen. vt iudi. sine quoquo suffrag. §. si quis autem in vers. iniustitiā. & in ver. dampni. & in §. illud. vbi Iacobus de bel. hoc no. licet in contrarium faciat glo. in c. statutum in vers. proprium iuramentū. & non sufficit iuramentum procuratoris cum speciali mandato: vt ibi per Archid. tamen reus admittitur ad probandum cōtrarium, vbi dicit Io. Andr. quod reus nō admittatur ad probandū contrarium & appellat, q̄ curia non dabit iudicē super appellatione nisi reus haberet probationes in promptu, allegat decisionē Rorā. xlv. vbi dicit quod si impetrans rescriptū iurat coram auditore, quod nō potest iustitiā obtinere in partibus, quod pars aduersa non admittitur postea per tex. in c. statutum. de rescrip. & in c. vt circa. de elec. & idem in decisio. 341. vbi allegatur. §. alix. in ff. de actio. & c. si vero. de sent. excom. quia id quod a conscientia dependet aliter quā per iuramentum probari non potest, quod dixit ibi verū quando iudex dedit iuramentū parte præsente & tacente, secus si ea contradicente, quia iudex male fecit. c. pen. de empr. & vendi. & quod not. Innoc. in c. quia propter. de elect. & hoc tenet d. Dominicus in d. c. statutum. Tamen in istis casibus quādo aditur magna curia, quia iudex retardat vel denegat facere iustitiā datur iuramentū ipsi querelanti, qui si iurauerit magna curia solet rescribere q̄ infra duos men-

ses causam expediat, vt in consti. statui-mus. de offi. magistri iustitiarum, vel si causa esset ordinaria aliquando remittere solet, ita fit Mediolani per præsatos duos deputatos super criminale, pro processu, & actis vt videant si causa est retardata facto iudicis, vel aliter. & not. in d. consti. q̄ si iudex non ministrat iustitiā ea petenti, si facit dolo, ab administratione remotus cū aduersario se in curia personaliter præsenterat, pœnā periturū subito & si per negligentiam hoc fuit tūc ad petitionē aduersarii citatur, & in ipsa curia se præsenterat. & vbi dubitat principem consultat, vt in dict. constitutio. & vide in consti. iustitiarum nomen & normam, vbi dicitur quod si causa commissā per superiorem infra duos menses nō expeditur, quod dicitur iustitia retardata, & causa aduocatur, vbi idem in barone cui princeps scribat, quod faciat alicui iustitiā si non expediat infra duos menses, nisi causæ necessitas exigat terminū longiorē, qđ debet cōstare, vt ibi. vel si sint testes in longinquo, vt in consti. causas vbi dicitur, q̄ debet iurare de calūniā.

S V M M A R I V M .

- 1 *Index ecclesiasticus an & quando possit adiri propter iustitiā denegatam, vel negligentiam a iudice seculari, & an ille secularis denegans iustitiā sit excommunicandus nu. 2.*
- 3 *Statutum imponens pœnam iudici non terminanti causam infra tempus intelligitur si iustitia a parte petatur, nec præsuntur si ve per iudicem, nisi fiat protestatio nu. 4.*

C A P. X V.

AN & quando propter iustitiā a iudice seculari neglectā, vel denegatā possit adiri iudex ecclesiasticus vt cogat eum? Dic qđ sic. in authen. vt disse. iudi. §. ij. & not. glo. in c. licet. & c. ex tenore. de foro cōp. Inn. in c. significatib. de offi. deleg. & in c. i. de cle. mal. Et talis iudex punitur capitaliter. l. i. ad legē Iuliā ma. & l. i. de priua. ca. & ibi Ang. t̄ Et aliquādo iudex q̄ denegat

denegat iusticiam facere est excommuni-
candus. 33. quæst. v. administratores. &
Arch. in c. ii. in vers. compellantur. de ex-
cept. in vj. & c. fin. de iudi. & in c. cum sit
generale. de foro compet. vbi glo. quod
etiam propter suam negligentiam facit
2 item suam 23. quæstio. iiii. dominus no-
ster. Et si per dolum vel inimicitiam iu-
dicauerit in vera litis æstimatione con-
demnatur. ff. de iudic. l. si filius. ¶ Quæ
glossa est vera, quando petitur a parte iu-
stitia, aliàs nō habet locum pœna, negli-
gentiæ, vt no. gloss. in c. fin. de rescrip. ¶ Et
3 ideo statutū quod imponit pœnam iudi-
ci nō terminanti infra tempus aliquod,
intelligitur si iustitia a parte petatur se-
cundum dom. Anto. in dict. c. cum sit. &
in cap. i. de sup. neg. præl. Et vide ad hoc
gloss. ii. quæstio. vi. hoc etiam. & in d. c. do-
minus noster. & xi. qui temerarium. & in
c. cum æterni. de re iudic. in vi. & Bartol.
in l. fin. de var. & extraordi. cog. & idem
Barro. in l. damni. in §. Sabini. de damno
4 infec. vbi dicit ¶ quod nō præsumitur sta-
re per officialem, nisi fiat protestatio. per
iura ibi allegata. & cano. in dict. c. licet. &
in c. ex parte. & in c. ex tenore. de for. cō-
pet. & in c. fin. de iudi. & dom. Anto. in d.
c. licet. & vide in ver. negligentia. in c. offi-
cialis propter negligentiam.

1 ¶ *Suam*] Adde Card. in clemen. i. §. i. & ibi
not. de foro compet.

CAP. XVII.

QUÆDAM mulier accusauit quē-
dam coram capitaneo, & non pro-
bauit. deinde ipse accusatus detul-
lit mulierem coram eodem iudice de in-
iuria. superior postea mandauit dicto ac-
cusato ad pœnam capitis, quod dictæ mu-
lieri nullam inferret molestiam per se,
vel per alium. fuit consultus quidam ma-
gnus Doctor qua pœna puniatur iste su-
perior, quam Doctor consuluit, quod vi-
detur superior mandasse, quod de iure
non debeat molestare iudicialiter, vt pro-
batur in auth. de fideius. in princ. in ver-
bo, molestum sit & bald. in leg. prima. C.
de mundi. & Barto. in lege Lucius. §. tres
hæredes. ff. ad Trebel. Et sic tale manda-
tum incognitaliter sine iusta causa pro-
hibens dictum accusatum vt iure suo
fuit illicitum & iniustum lege sed si per

prætozem. §. ait prætor. quib. ex cau. ma-
ior. & ideo iniuste egit, in auth. de defen-
cui §. ius. in princ. & per totā illam cōsti-
tutionem. & l. sed & si per prætozē. §. sed
& si magistratus. cum seq. & sequen. qb.
ex cau. maio. & c. licet ex suscepto. & §.
seq. de foro cōpe. & in auth. statuimus. p.
Bal. vbi Cyn. de epif. & cler. vbi dicitur,
q. incurrit indignationē principis, & tene-
bitur ad interesse parti. in auth. de mād.
princip. in §. si tibi. & in authenti. de qst.
§. super hoc. & hoc practicaui tempore
cuiusdam officialis syndicati, qui fuit ab-
solutus, & deinde iniuste querelantes in-
quisiti fuerunt ab officiali de iniuria qui
impetrauerunt literas regias, quod non
molestarentur ea de causa, asserendo, q.
nūquam aliquis daret petitionem in syn-
dicatu, & sic literæ fuerunt reuocatae &
in causa processum.

SYMMARIUM.

1 Index non potest ad suum iudicium reducere
illum qui ad superiorem querelauit.

CAP. XVII.

VOMODO provideatur
mihi, si incepti causam co-
ram vno iudice, qui mihi de-
negat facere iusticiam ¶ Dic
quod possū a superiore aliū
impetrare. in auth. vt disse. iud. per totū
extra de restit. spol. c. ex conquestione.
& quod ibi not. Inno. in i. gloss. & hoc se-
cundū Bar. in l. quāuis. 2 ff. de dān. infect.
1 dicens, ¶ quod tūc non potest iudex negli-
gens etiā si eū pœniteat illum qui ad su-
periorē querelauit ad suum iudicium re-
ducere. & sibi iusticiam ministrare. tamē
Ang. ibi dicit cōtra per tex. in c. si a iudi-
ce. de app. lib. vi. vbi dicit esse casum con-
tra Bar. ex quo iudex grauamen reuoca-
uit. tamen Lud. ibi tenet cum opi. Barto.
quia Bart. ibi loquitur quādo grauamen
fuit illatū per iudicem in nō faciendo, &
iusticiam negligendo. quo casu nō appel-
latur, sed venit ad superiorem per viā
querelæ. c. ii. de exceptio in vi. & in auth.
vt disse. iudic. circa prin. Et ponit Bar. in
l. de pupil. §. si quis. ipsi b prætori. de no-
oper. nun. Quia postquam causa fuit in-
troducta coram superiore nullus inferior
se impedit. extra de appel. c. vt nostrum.
& quod ibi not. Innoc.

L. quamuis.

Parid. de Puteo Tractatus

a **¶** *q. l. quāvis.* Et ibi uide omnino Angel. & dom. Alexan. de Imol. & Io. de Imol. contrarium tenentem.

b **¶** *Si quis ipsi.* Et ibi uide do. Alex. de Imo. & Bald. in l. si. illud de temp. app. & Alex. in l. de quare de iudi. & adde quod hoc est uerum si constet euidenter de iustitia denegata: alias potest dicere in dubio se facere iustitiam & uelle stare ad syndicatum in fine officij. Bart. & Alexan. in d. l. de pupillo. §. si quis ipsi. allega. hic in textu.

S V M M A R I V M.

1 **¶** Index iustitiam denegans, uel differens puni-
tur: nisi ob causam aliquam fecerit.

2 **¶** Index non debet pati quod quis utatur iure in-
competenti.

C A P. XVIII.

1 **¶** **I**acet tunc dicatur, quod index iustitiam denegans, uel differens puniatur, ut supra dictum fuit. Istud est uerum, nisi ex causa hoc facit propter nimiam contumaciam partis, propter quod potest sibi audientia denegari. l. sed & si per prætorem. §. si dum decreto. ex quib. cau. maio. & in l. consentaneum. C. quomo. & quand iud. Vel si negaret cum esse iudicem. Bald. in c. j. an apud iudi. & Inno. in c. Cumana. de elect. Vel si iudex uiderit partem ineptè experiri, uel appa- rata calumnia agere. Vel ex forma agendi sibi non competere actionem: ut not. in l. ubi pactum. per glo. C. de transac. & in c. j. de off. iudi. ubi Inno. & Bal. & in d. cap. examinata. extra de iudi. & in l. ij. ut ne- mo priuatus. & l. si prius. de nego. gest. cū simil. Vel si ueniret contra proprium in- ramentum agendo contra contractum iu- ratum. l. si quis maior. C. de transac. ubi Bal. quia illa lex impedit litem contest. c. j. de lit. contest. ubi Inno. & Bar. in l. nam & postea. de iureiuran. in prin. & Bal. in l. ij. de rescin. vendi. & in l. si. de non nume. pecu. Et ubi iudex uiderit aliquem locu- plerari cum iactura aliena facto sibi inti- mato, debet ex officio providere. Bart. in l. si de peti. heredi. & in l. plane. eo. titu. & Cano. in c. dilecti. de iudic. Et ubi propo- neretur actio famosa contra illum contra quem proponi non deberet. gloss. in l. vir *2* bonus. iudi. sol. quia iudex non debet pa-

ti, quod quis utatur iure incompetenti: Bald. in l. cū proponas. C. de pact. & Bar. in l. si vnus. §. pactus. de pact. Et gñaliter ubi opponeret actio impeditiua pcessus, de quib. in suis locis videbis. Et etiā ubi per statutū uel priuilegium quis non de- beret audiri: quia tunc sibi licite audientia denegat. dixit gloss. in rub. de re iudica. in vj. & Bar. in l. cū lex. de fideius. Ange. in l. si. de male. & quod not. in l. non solum. §. quāquā. de iureiura. Et ubi quis est prohi- bitus agere, tunc ciuilitè & criminaliter agere non posset. l. i. & l. iiii. §. quod aut. ff. de aleat. & qd. no. Bal. in l. i. C. si a nō cōp. iud. & in l. i. C. quō & qñ iud. & in d. §. cū aut. Et idē ubi quis ex iuris dispōne ad iu- diciū trahi nō posset, ut in auth. statui- mus. cū ibi not. de episc. & cler. & in auth. cassā & irrita. de sacros. eccl. & in l. lis nul- la. de iud. & in l. uenia. de in ius voc. Nam ubi cūq; in statuto, uel priuilegio dī, q. q. nō audiatur, repellit, tūc actor à limine iu- dicii. l. si seruus. de his qui ad ecclē. confu. & in l. i. ne quis uel à regia. Et idē si dicat quod reus non possit in ius uocari, quia impeditur processus. l. i. de ser. & in l. quā- uis. de in ius voc. Vel quod nō possit in- quietari. l. Lucius. §. tres heredes. ad Treb. l. nō solū. de pec. lega. & quod not. in d. l. si quis maior. de transac. Si tñ diceret priu- ilegium, quod non possit conueniri, uale- ret processus, si non opponat exceptio. l. si vnus. §. pactus. in glo. in verb. in oppo- nendo. de pact. licet tex. in l. eleganter. §. si quis possit. de condi. indebi. faciat, quod processus non ualeat. ita Bal. in repe. in l. ij. ff. de iureiuran. in uers. secundo oppo- no. in viii. char. ubi idem dicit si opponat exceptio, quod non debet reddi ius acto- ri, uel quod non debet audiri: quia impe- diunt processum, quia introducta ad ini- tium processus: secundum Inno. in c. cum super. de excepr. & de app. c. ex parte. Idē si dicar statutum, quod sit extra prote- ctionem communis, ut notat Cyn. in l. prima. de natura. libe. secundum Bal. ibi, quia isti sunt diffidati & possunt bona eo- rum inuadi impune, quia non est qui eis ius reddat. auth. cassā. & irrita. supra alle- gata. ubi si esset rebellus, bannitus, uel excommunicatus: ut in suis locis videbis. Quæ nota pro priuilegiis, & indultis quæ fiunt

sunt per regem, in quibus dicitur, quod non possit ad iudicium trahi, conveniri, &c. quia iudex eis visis non potest ultra procedere ad iustitiam faciendam, nec te nebitur in syndicatu. si in causa non procedat. vide in cap. officialis propter negligentiam. infra in ver. negligentia.

SUMMARIUM.

- 1 Imperium quod rex habet in nullo ita regis osibus inheret ut ab eo divelli non possit.
- 2 Regem an liceat debellare ob iniustitiam suorum officialium.
- 3 Iniustitia facit vacillare corda subditorum a dominis suis.

CAP. XIX.

- N si rex Sicilie requisitus a comite denegat sibi super quadam causa iustitiam ministrare perdat dominum, quod habet in contractu illius comitis, cui iustitia facere denegavit. videtur, quod sic per text. in c. lē cui domino in tit. quæ sit prima causa bene. amic. ubi si dñs requirit vasallum, quod sibi faciat iustitiā & non fecerit, priuatur feudo. & in tit. quibus modis feudū amittatur. §. isdem culpis, priuatur dominus quibus & vasallus: ut in tit. qualiter dominus proprietate priuetur. cap. si ex facto In contrarium est veritas: quia imperium, quod rex habet in vasallo inheret, quodammodo osibus regis, adeo qd ab eo separari non potest. ff. de pecu. l. Stich. & l. quis ergo. & l. iij. ff. pro socio. Etiam ipso rege volente l. pen. ff. de offic. proconsul. & pater ex not. per Spec. in tit. de iurisdic. om. iudic. in ver. quæ autem. Et quia rex non potest modo aliquo etiam per suum privilegiū comitem a sua iurisdictione expresse dimittere, quia hoc esset alienare regalia, quod non licet, ut in tit. quæ sint regalia. ff. de verbo. obligatio. l. cum qui certarum. in fin. & ff. soluto matti. l. ij. cum ibi not.
- 2 Nam regnum diuidi non potest. 2 de prohi. feu. alie. per l. imperialem §. præterea ducatus. & extra de voto. c. licet in fin. Et quod in contrarium alleg. habet locū in alijs inferioribus dominis, & nō in rege.
 - 2 Tamen tan liceat debellare rege propter

iniustitiam officialium suorum? Dicitur, quod non, ut patet in Macha. x. Vbi licet populus fuisset oppressus p filios Samuel qui declinauere post auaritiam acceperunt munera & peruerterunt iudicium: recte conquerebantur de talibus officialibus: non tamen debebant ab obedientia regis Samuelis recedere, sed debebant alios iudices petere nō rebellare. Ideoque Deus illis dixit, non abiecerunt, sed me, ne regnē super eos. ¶ Nam iniustitia est illa quæ facit vacillare corda subditorum a dominis suis, quia iniustitia nō habet ius matrem sed iniquitatem. in l. pen. de iusti. & iur. l. q. ij. c. cum deuotissimam. & l. j. de iusti. & iur. in verbo, iustitiam colimus. Quibus adde sententiam And. de lser. in tit. de prohi. feu. alie. per Fed. in §. præterea si inter duos. quod quando rex est negligēs iustitiam facere, quod appellatur ad Papam. Et regnū dicitur tunc vacare de iure, quando rex nō redderet iustitiam subditis. per c. ex transmissa. de foro compe. & c. licet. & c. ex tenore. versi. ceterum. de iudi. & etiam quādo rex vellet in causa sua cognoscere, quia tunc dicitur vacare regnū, & quando de regno non curat. de hoc etiam in tit. quæ sint regalia, in verbo, Exodi. colla. quæ not. contra reges qui fugiunt audientiam subditorum, quia tunc regnum vacat.

- ¶ Potest. Adde eundem supra in cap. de excessu & quod ibi dixi in apost. sed vide Bald. contrarium tenentem in auth. hoc amplius in ij col. versi. quæro an filij C de fideicom. quod est diuisibile. & diuidi potest inter filios regis uiuo rege.

De litera A.

SUMMARIUM.

- 1 Iudici accusato quod deliquerit in officio uel extra an sit interdicienda administratio officij.
- 2 Officiali syndicanus an sit suspendendus ab officio & nu 6.
- 3 Tralatus accusatus de suspecto non remouetur ab administratione secus in iure num 4. 5 & 7.
- 3 Index potest quem cogere ad accusandum de homicidio.

Tract. de syndi. P Index

Parid. de Puteo Tract.

¶ Iudex eligat magis idoneum quando plures concurrunt ad accusandum.

Accusatus.

C A P. I.

CCVSATVS in officio, an si opponatur contra potestatem vel contra iudicem, quod non potest esse in officio, vel accusetur de crimine in officio commissio debeat interim ab officio suspendi, vel possit pendente huiusmodi accusatione, vel inquisitione contra ipsum formata officium exercere, vel exercebit antecessor. Dic quod si opponatur ista exceptio contra eius introitum, quod non poterit exercere officium, argumen. l. qui status. ff. de re militar. & de munerib. & honorib. l. reus. §. j. Secus si iam inchoasset. arg. l. in noua. in §. penulti. & de appellation. l. imperator. §. i. secundum Doct. antiquos in d. l. qui status. & Spec. in tit. de cen. §. nunc dicendum. vel. pene. Et quando ¶ accusatur, qd deliquit in officio vel extra an interdicitur sibi administratio officii. Bar. in l. ordine. §. de questionibus ad mu. tener, qd si accusat quis de crimine commissio extra officium, & tunc retinet interim officium & administrationem, per d. l. ordine. §. in questionibus. Quandoq; accusatur, quod deliquit in officio & tunc retinet officium. non tñ administrationem, per no. p. eñ in l. quod si forte de solu. tñ istud habet locum in officio, qd si habet admixtā iurisdictionem, quia expectatur cognitio in fine officii nisi sint casus, in quibus potest durare officio accusari & conueniri, vt infra videbitur in suis locis. ¶ Adde qd Lucas de Penna in l. iudi. de digni. lib. 1. 2. dixit aliquos tenuisse quod officiali accusato de commissis in officio non interdici administrationem officii ea pendente, ne prouincia sit sine rectore. in authen. de admini. circa fin. & periculum est dimittere etiam sine prælato terrā ecclesiæ. secundū Inno. extra de iudic. c. significauit ad instar Abbatu accusati. extra de accusati. c. olim. §. prouiso. Tamen contra concludit ar. l. decre. de suspetur. & l. cū quidē. & inst. eo. & §. si quis aut. in l. ii. ff. de decu. & ar. ¶ Plati accusati. extra de offi. dele. c. venera-

bili. & de simo. c. licet Hely. §. qd vero. & de procuratore, quē oīa not. per Inno. in gl. in d. c. venerabili. Vnde interim alius in locū eius subrogabit. d. l. eū quidē. & vii. q. i. scripsit qd sunt vera in accusato de delicto commissio in officio. secus si de alio crimine. vt de homicidio. ar. ff. de solu. l. qd si forte. §. qd ergo. eo. tit. quāuis. §. si. Quod etiam est verum si est merito suspectus. d. c. venerabili. & vide Inno. extra. de sy. c. accusatū. & eo. tit. licet. vbi de leui suspicionē an inducat interdictionem administrationis. & vide Arch. iii. q. ii. §. quod si male. ¶ Et ad prædicta vide quæ de notatio accusato dicuntur in l. eadem, per Bar. ff. ad leg. iul. repet. Et in consilio suo incipiente. Ser Ioannes. & Bald. in l. iube mus. de sacrosanct. eccles. & in l. cunctos populos. & glo. in l. ii. §. miles. de infam. & glo. & auth. de tabel in fi. Barto. in l. infamem. de publi. iudic. Bald. in l. i. de testa. & in l. militibus. de testa. mili. & quod no. l. ii. de digni. vbi de notario accusato & inquisito, vel de damnato de delicto commissio in officio, vel extra. ¶ Et ideo officialis syndicanus debet suspendi ab officio quia astruet testes scientes veritatem, vel minaretur, testib. cap. tam literis. §. j. & c. constitutus de excels. prælatus. & 40. q. ij. cap. post modum. & quod no. de accus. cap. olim. & licet Bar. in d. §. sunt. l. quod si forte. dixerit, ¶ qd plures accusatus de suspecto non remouetur ab administratione, quod. lo. de lmo. ibi dixit non esse verum per not. per Inno. in c. licet Hely. de simo. per gloss. & Io. Andr. in c. venerabilis. 2. de offi. deleg. & in cap. quia ea. ¶ secus in tutore. l. eum quem. de suspeturo. tamen ratio est, quia prælatus habet pleniorē administrationē quā tutor, & est procurator in rem suam nisi sit aliqualis verisimilis suspitio cōtra prælatum, quia dabitur coadiutor d. c. vene. & deinde suspitione probata remouebitur in totū. c. licet Hely. Tamē Ang. in d. §. qd si forte. simpliciter dicit quod datur sibi coadiutor & videtur tex. cū gloss. in l. si præs. C. quo. & qñ iud. & licet Bart. in d. §. dicat ¶ quod tutor cōiunctus pupillo non remouetur etiam suspitione probata. tamen gloss. tenet contrarium in lege j. §. cum ostem. de suspet. tutor. licet. gloss. non bene hoc firmet

firmet. in l. tutor aliquo vinculo. eod. tit. quod Bar. dicit arbitrium facit de ap. l. imperia. & c. accusatū. de sim. & de accu. c. meminimus. & c. omnipotens. & c. accedens. & l. dist. tātis. & l. j. de rei postu. de decu. l. infamia. per quā iura dixit Lud.

6 in conf. 287. ¶ pēdente doli accusatio ne officialis ab officijs phibetur, & quod habetur in auth. de non alie. §. quia vero. & §. si quando collat. ij. & C. de sac. eccl. l. iubemus. & idē Bar. in d. l. e. quē. tenet

7 ¶ pē tutore accusato de suspecto ipso iure est interdicta administratio, & valet argumentū de officiali ad tutorem. Nic. de Neapo. in l. proponebatur. de magistra. conu. & vide Anch. in c. omnipotens. de accusatio. Et prēdicta habent locum in officialibus temporalibus vel perpetuis, quia si ab eis petitur syndicus, vel ratio administrationibus suspenditur ab officio interim periura prēdicta. & vide Bar. in l. Barbarius. in repet. de offi. prāto. vbi late de notario accusato de falso, si interim interdictur sibi officium. etiam vide in l. reum. C. de procura. & in l. j. §. hoc edictum. ff. de postul. vbi Bar. tenet cōtrarium eius quod dixit in l. ij. C. de digni. & vide infra in vers. durante officio.

8 in c. ij. ¶ l. iudex potest quem cogere accusare de homicidio. Bar. in l. in eum. ff. de accusa. per l. si quis homicidium. C. eo. Nam iudex in actione legis Cornelię potest cogere offensum, quod non admittat criminalem, & agat ciuili, ne per ciuilem prāiudicetur criminali. l. prātor. §. j. de iniur. ideo dicit Spec. in titu. de accusa. §. j. vers. quid si. quod licet nemo agere compellatur, tamen in isto casu bene faciet iudex si eū cogat agere, quod ratione probatur: quia lex punit heredem si non accusat, quia perdit hereditatem defuncti l. j. de his qui. vt indig. ergo iudex potest eum cogere accusare, nec delinquit in eū. Hinc est quod si iudex viderit quod tu delinquis potest te cogere, ne delinquas. l. i. in fi. de offic. prāse. vrbis & l. j. cōgruit. ita Bart. in d. l. in eum. Et dixit Bar. in l. ij. §. fin. ff. de adulter. ¶ p pluribus simul concurrentibus ad accusandum iudex eligat idoneiorem: & ex causa prēfert vnum alteri: & si reperit vnum colludentē, vel esse infamē prēferret alium, dicens, quod

si propinquus accusat occisores simpliciter & extraneus accusat illos adiecta qualitate qua magis puniuntur: tunc iudex potest prēferre vteriolem propinquiorem, si iudici apparet illam qualitatem esse veram. & vide pulchre Angelum in l. qui crimen. C. qui accusare non possunt. & vide infra in cap. post accusationem abolitā. Et prēdictis adde Bart. in l. quid ergo. §. poena grauior de infam. & in l. j. C. quā ciu. act. & Innoc. in l. interdum. de publi. iudi. & in l. pro hered. §. si. de acquiren. hered. vbi glo.

¶ In c. venerabili. Et ibi vide remissine vide Felin. & spec. in tit. de inquisit. §. nunc videtur ver. vel dic. tercio.

SUMMARIUM.

- 1 Si quis aliquem accusauerit, & contra accusatum sint indicia propter quā accusatus fuit tortus & deinde innocens repertus, nunquid iudex teneatur vel accusator
- 2 Iudex potest prosequi ut incarceratus absolatur, vel condemnatur.

Accusatio.

CAP. I.

N si quis aliquem accusauerit & cōtra accusatum sint indicia propter quā accusatus fuit tormentatus, & deinde innocens repertus an teneatur iudex vel accusator? Dic q accusator, qui, si accusatio fuit de publico crimine instituta, debet eadem poena puniri l. si. de accus. & C. ad turpilia. l. j. cum ibi not. & l. fin. de abolit. Pro aliis vero criminibus punietur extra ordinē iudicis arbitrio. l. fina. ff. ad turpil.

- 1 ¶ Et possit accusari de iniur. l. apud. §. si quis libellos. & in l. iniuriarum. §. si quis per iniuriam. ff. eo. tit. in qua actione veniet omne damnum, & interesse accusati. l. iniuriarum aestimatio. de iniur. & l. damnum. cum ibi not. C. eod. tenebitur etiā de falsa accusatione. l. credi. de sicar. & ff. de fals. l. si quis obrepserit. vbi Bart. Tamen dubitandū est si propter indicia probata per accusatorem releuetur a calumnia accusator. in quo cogitandū erit. & vide omnino infra in ver. inquisitio. in cap. fama seu indicia. ¶ An iudex posset

P 2 accu-

Parid. de Puteo Tract.

accusationem abolitam prosequi, & non teneatur. vide Bar. in l. libellorum. §. si accusatur. de accusatio. si nō sit abolita sed accusator eam differt prosequi potest eā iudex prosequi. l. si accusatoribus. C. eo. l. quāvis indubitat. C. de adult. & in §. si quis. in auth. de sanct. episco. Quod est verū in casibus, in quibus iudex posset inquirere, alias non. de mune. & honor. l. ex rescripto. §. si quis. † Et idem si reus est in carcere quod potest prosequi iudex vt absoluat, vel condemnetur. l. j. de custo. reor. Et etiam partem cogere vt prosequatur l. j. C. de abolit. vide not. per Bar. in l. si maritus. §. i. la prima. de adult. Et accusatore renuntiante iudex potest alteri mandare, vt prosequatur accusatio nem citra pēnam talionis. l. ij. de dolo. vbi est tex. secundum Bar. vbi dicit sic esse in omni casu vbi publica utilitas procuratur. & Bal. in l. i. C. qui accu. & dixit Bar. in l. eum. ff. de accus. & dixit Odo. in consi. incip. Titius aliquem interfecit. quod si filius times accusare interfectorē propter suam potentiam, quod si ponas non posse procedere ex officio, quod pōt compellere illum accusare, quia expedit reipublice ne maleficia remaneant impunita. l. ita vulneratus. ad leg. Aquil. & propter scandalum vitandum. ff. de sacra. l. pen. & quia si malum non puniretur esset res mali exempli. l. observandū. de offic. p̄f. & l. diuus. de iud. & si times potentiam aduersarii faciet tibi dari securitatem. l. p̄senti. ad fin. & l. fina. de his qui ad eccle. confu. & constitutio regni de inquisitionibus la prima & sequēs prouident quod denunciator vel accusator in hoc casu teneatur secrete si timet aduersarium, vbi vide. Et adde Specu. in tit. de accusa. §. i. in prin. vers. quid si nullus. & contra Bart. in d. l. in eum. tenet ibi Ang. in l. si quis homicidii. C. de accus. p̄ rex. in l. diuifratres. de accus. & gl. 2. a. q. j. si quis p̄ calumniā. & ii. q. vii. quapropter.

S Y M M A R I V M.

- 1 Quā p̄na puniatur officialis, vel custos carceris qui carnaliter cognouerit mulierem carceratam & nu. 3. 4 & 5.
- 2 Tutor qui stuprauit pupillam suam puniatur.

- 6 Dominus qui concubuit cum uxore uasalli priuatur proprietate feudi.
- 7 Marito an liceat occidere officialem inuentum in adulterio.
- 8 Officialis potest habere concubinam in ciuitate quam regit. & nu. 1.
- 9 Indeus qui concubuit cum christiana an puniatur per iudicem ecclesiasticū vel secularem.
- 10 Occidens patrem spiritualement, an puniatur p̄na quā puniatur occidens naturalem.

Adulterium.

C A P. I.

FFICIALIS quidā magnus sua opinione doctor dicebat, nolo exponere penurias in emendo librum syndictus, quia de vnaquaque quaestione authoritatē dabo, volo quod tu ab eo petas † quā pēna puniatur officialis vel custos carceris qui carnaliter cognouerit mulierem carceratā, nullus doctor citramontanus hoc ponit, nisi Ioā. Fabri. institu. de pub. iudi. in §. itē lex Julia. vbi gl. dicit quod tutor qui stuprauit pupillam suā puniatur per l. j. C. si tut. pupillam. ex qua gl. infert Ioā. Fabri. idem esse in quocūque qui debet aliquam personam conseruare per eādem rationem, dicens, quod si custos carceris cognoscat mulierem captam, & sibi commendatā, debet puniri acriter, dicens etiam quod de consuetudine regni Francie suspenditur, ista sunt verba sua. & quod sit bona illatio facit glo. not. in rubrica. C. de interdicto matrimo. inter pupillam & tutorem. quē dixit vna cum Bal. ibi, quod per illum titulum matrimonia prohibentur ratione officii tutoris. Nam & alias arguitur de tutore ad regem & ad alios magistratus. & glo. in l. i. C. de contrar. iudic. & in l. si in emptionem. §. fina. de contrahen. emptio. secundum Baldum not. in l. cum antiquioribus de iure deliberan. & in l. quā fortuitis. de pign. actio. ¶ Et ad prædicta facit, quia officiali in prouincia sibi commissā interdicitur quod non possit matrimonium contrahere, vt ff. de ritu nuptiar. l. si quis officium. & in l. quā in prouincia. & in l. prima. si quacunque prædi. potesta. vbi imponitur

tur pœna, si ergo non licet contrahere matrimonia cum iurisdictioni subdita, quæ sunt omni iure permilla, minime etiam permittitur stuprum, raptus vel adulterium. argum. authent. multo magis. de sac. sanct. eccles. cum simi. & facit text. in auth. nouo iure. C. de custod. reorum. in versic. ne castitati iniuriatur. qui textus infert, quod sit illicitus coitus cum carcerata. Sed tunc facit mihi dubium, si ista mulier carcerata erat leuis uitæ, quæ sæpe carceratur, an sit ista pœna imponenda officiali cum ea coeunti? videtur quod non. argument. dictæ authentic. in versic. ne castitati iniuriatur: per quem textum videtur inferri quod non habeat locum in meretrice, quia ei nullus pudicæ mulieris honor à lege feruatur. ff. de ritu nuptiarum. l. senatoris filia. & l. palam. Et dicit Cynus in d. auth. quod illa authentic. non habet locum in femina inhonestæ vitæ. & per notat. in l. quæ per adulterium. de adul. & Bar. in l. si vxor. de adulter. vbi dicit quod accessus ad istas inhonestas est impunitus, & habetur pro non delicto propter vilitatem ipsarum. & idem Angelus in l. si ea. & l. quæ adulterium. C. de. Et dixit Ioan. Andr. in titul. de iniu. de damno dato, quod d. authent. non habet locum in meretrice nisi habeat virum. & idem Bald. in l. consentaneum. C. quomo. & quando iudex. quod non habet locum in femina inhonestæ per textum in authentic. de relict. & ea quæ parit. in fin. & Modernan. l. quia poterat. ad Treb. Et dixit Bartol. in d. l. verum. ff. de furt. quia si coitus cum meretrice est impunitus, & etiam raptus. institut. de publ. iudi. & si item lex Iul. de adult. vbi gloss. dicit nisi sit meretrices ideo concludi posse videtur, quod isto casu officialis non puniatur si habet rem cum femina inhonestæ carcerata. Tamen ego dicerem contrarium per not. per Bartol. in l. in auditum. ff. de sicca. qui dicit quod licet bannitus sit extra protectionem principis, & possit occidi, & offendi, tamen si est carceratus non potest ibi offendi, quia carcerati sunt sub protectione curiæ. l. si. C. de custo. reo. dicens quod hi qui conueniunt de necessitate ad ciuitatem dicuntur interim habere securitatem à lege. argu. l. fin. de legat. & l. ij. §. legatis. de iudic. vt ibi per eum vbi refert in dispu. Iacob. de aret. licet Dyn. in l. in laqueum. dixerit contra, tamen cum Bar. tenet Ioan. de Imo. in l. publi. §. j. ff. de cōdi. & demon. & facit quod idem Bart. dixit in l. verum. alleg. Guil. de Suza. quod qui

promisit non offendere aliquem, adulterando vxorem non dicitur offendere, & idem dixit in l. licitatio §. quod illicite. ff. de publi. c. quia fit causa libidinis, & illa volente. & dixit Bal. in l. omnes. C. si contra ius vel vti. pub. quod bannitus qui potest offendi non potest eius vxor adulterari, quia adulterium quia nullo modo potest iustificari per adulterium & sic licet meretrix possit impune cognosci non tamen dum est in carcere iudicis, ne fiat iniuria castitati carceratarum & loci qui est publicus per. dict. l. j. C. de offic. ciui. iudi. & per rationem dictæ auth. nouo iure. ¶ Et facit ad prædicta, quia dominus qui concubuit cum vxore vassalli priuatur proprietate feudi & dominio vassalli. c. j. qualiter dominus proprietate priuatur, vbi videtur quod hisdem culpis quibus punitur vassallus qui cognouit vxorem domini, punitur dominus concubens cum vxore vassalli, & sic inferitur quod officialis punitur propter adulterium commissum in subditam sue iurisdictioni, per not. per Bart. in l. quod ait lex. in l. marito. in fin. ff. de adult. vbi dixit quod magistratus committens adulterium ideo potest occidi per patrem, qui ipsum reperit adulterantem filiam, licet occisio eius non permittatur viro, quia magistratus non est vilis persona. docto. etiam in l. hos accusare. ff. de accusa. & in l. tractus. de adulte. vbi dicunt docto. & gloss. quod non licet marito occidere officialem, tamen negari non potest quin ipse magistratus teneatur. l. Iulia. de adulterijs officio deposito. l. si adulterium. §. fin. eod. titul. ergo sequitur quod si concubat cum muliere carcerata coniugata, virgine, vel vidua, quod tenebitur lege Iul. de adult. ¶ Tamen officialis posset concubinam tenere & habere in ciuitate, quam regit per casum in l. fina. de concubin. quam ad hoc, allegat Lu. in suis singularibus num. 487. & vide de officiali adultero. infra in verbo, officialis offensa. & supra in titu. de offic. syndicatorum. vbi an syndicatores, vel potestas cognoscat de adulterio officialis in tribus capitulis. ¶ Et circa prædicta subijcio questionem de qua nouiter sum consultus per magnificum dom. Fabricium de lagonissa, cuius officialis concubuit cum comatre sua in ciuitate qua erat officialis, an sit puniendus. Et dico quod hoc crimen videtur de iure ciuili incognitum, secundum Bal. & est crimen canonicum, quod imponit si est publicum pœnam excommunicationis. vt habetur. xxx. questio. j. capit. qm-

Parid. de Putco Tract.

nes, & c. non debet. & etiam si sit secretum, ut quia est confessus. l. dist. capit. de his vero. & lxxj. d. cap. præsbyter. & xxxij. q. vij. cap. quæ admodum. dicitur quod est stuprum, & est maius adulterio. & glo. insti. de nupt. §. sunt & alie. dixit matrimonium esse prohibitum cum ea, quam quis leuauit de sacro fonte. per text. in l. alumnam de nupt. dicens idem seruari de commatre, licet dicat non reperiri iure cautum. & Bald. in d. l. alumnam, dixit idem quod illa glossa. videlicet quod matrimonium non possit contrahi cum ea quam quis leuauit de sacro fonte ratione nexus spirituales, quæ est quedam cognatio & animarum coniunctio Deo mediante, & habetur xxx. quæst. per totum. & in cap. si pater. vbi de pœna canonica, & cum sit crimen mere spirituale, & à iure ciuili non punitum, non videtur posse puniri per iudicem secularē per ea quæ plene scribit Andr. de Iser. in tit. quæ sint regalia in verbo, contrahenti incestas nuptias. & in consil. regni de adul. & Ioan. And. in c. gaudemus de diuor. & Pet. de Anch. in consil. xiiij. & Ioannes Cal. in consil. xij. in tit. de for. compet. & in alio consil. in tit. de iudæis. vbi si iudæus cōcubat cum christiana an puniatur per iudicem ecclesiasticum, vel per secularē. & extat capitulum regni quod incipit. Item quod officialis non intro-mittat se de criminibus ecclesiasticis. licet dici posset quod sit incestus ratione cognationis spiritualis inductæ iure canonico. nam si ista adulterata esset commater, & coniugata deberet puniri vt adulter cum hac aggrauatione incestus. & plusquam simplex adulter, & plus quia officialis vt supra est dictum. si esset vidua similiter per text. insti. de pūbli. iudi. §. si eandem. & similiter si est virgo cum hac aggrauatione durius puniretur. & si esset soluta committeret simplex fornicatio quæ si esset punibilis grauaretur pœna ratione compa-
 30 ternitatis. † Et adde prædictis quod ita puni-
 tur occidens patrem spiritualem, sicut occi-
 dens patrem naturalem. de pœni. d. j. capitul. aut facta. in glo. licet text. in d. l. alumnam. val-
 de vrgeat quod puniatur cognoscens commatrem, non tamen pœnam imponit, & dubiū
 restat quando ad illam libere poterat habere
 accessus & impune, vt quia cognoscit se per-
 mittere, si erat commater si puniatur ratione
 solius commaternitatis pœna iuris ciuilis
 & puto quod non, sed pœna canonica per iu-
 11 rat prædicta. Nam officialis licet prohibeatur
 matrimonium contrahere cum subdita, non

tamen prohibetur concubinam habere in ci-
 uitate suæ iurisdictionis. l. fina. de concubin.
 secundum Ludo. in singularibus & dixi in-
 fra vbi tractauit de contractibus officialium in
 verb. contrahere.

¶ In meretrice.] Faciunt quæ habentur per
 Fel. in cap. significantibus in fin. i. co. versi.
 item si est bñitus post prin. ver.

SUMMARIUM.

1. Iudex an teneatur iudicare secundum allegata & probata. vel secundum veritatem. ¶ nu. 5. & 6.
2. Iura correctæ & consuetudines abolitæ, an possint allegari in causa.
3. Iudex nolens audire partes in allegationibus, an puniatur.
4. Iudex qui non vult audire probationes partis facit litem suam.
7. Iudex an teneatur alteri parti dare copiam ab-
 legationum pro parte contraria productarū.

Allegationes.

C A P. I.

1. **N**† iudex teneatur, iudicare
 secundum allegata & probata
 vel secundum veritatem. ¶ vi-
 de in versi. iudicare infra c. ij.
 Officialis non tenetur si non
 obseruauit statutum ei non allegatum nec
 ostensum. glossa. & Bartol. in l. præscriptione.
 2. si contra ius vel vtil. pub. ¶ An possint in
 causa allegari iura correctæ, consuetudines
 abolitæ postille vide infra in ver. iud. in c. j.
 3. ¶ An si iudex nolit audire partes in earū
 allegationibus, puniatur? Dic quod sic. l. argen-
 tarius. §. cum autem. de iudic. & non tantū si
 non audiuit in facto, sed etiam si iuris statuto-
 rum allegationes non audiuit puniatur vt do-
 losus, puta si nō admisit statutum, quo caue-
 q̄ bannitus possit offendi, vt probatur in l.
 lex iulia. §. hodie. ad leg. Iul. repet. ibi quæ pu-
 nire nō debuerūt. per Dy. qui exponit, puni-
 re nō debuerūt, inspecta finali iustitia, & or-
 dine nō seruato, quam, questionem intellige
 quādo pars nō fuit cōtumax, & sic nō spernit
 mādātū iudicis, alias si fuerit cōtumax potuit
 sibi denegare audiētiā p. l. si p̄p̄torē. §. si
 dū decreto. quibus ex cau. ma. & dixit Bald.
 in l. final. C. de sent. quod si iudex non curat
 allegationes iuris, & iubeat dari vel fieri gra-
 uat, q̄a ex abrupto p̄cedit ideo ab eo appellat
 & Bal. in rub. de pœna iudicē Bali. §. p̄ficisci.
 q̄xvij.

q. xvij. vbi dicit hoc esse intelligendum de allegationibus facti magis quam iuris quia iudex de iure presumitur sapiens. Innoc. in c. pastoralis de cau. pos. quem Bal. allegat in repertorio super Inno. dicens quod si iudex dicat parti, nolo eius advocatum audire, quod non grauat, quia presumitur peritus. & dicit Bald. in dict. §. proficisci.

4 q. 17. §. quod iudex qui non vult audire probationes partis, facit litem suam, vel si non admittit exceptiones iuridicas. C. de pa. l. si quis in conscribendo. Nam iudex debet examinare partium allegationes & debet hoc ponere in sententia. videlicet. Auditis allegationibus partium. secundum Ange. per illum tex. in l. serui. C. de adult. sicut fecit Salomon, quando pronuntiavit inter mulieres de filio contententes qui allegationes partium in sua sententia replicauit. c. afferre. de psum. vide de hoc & gl. in l. i. de fideicomis. h. red. in §. sed quia. lo secundo in vers. subiectis.

5 §. An iudex qui noluit iudicare ex quo allegata & probata non placebant conscientie sue teneatur? Videtur quod non quia qui contra conscientiam iudicat punitur secundum c. cum aeterni. de pen. in vi. in contra. facit. l. illicitas. §. veritas. de offi. praesid. & not. per gloss. in cap. j. de offi. ord. tamen Hostiens. in c. pastoralis. de offi. de leg. dicit quod debet denegare alteri, & vbi non fecerit, quia non poterat, debet pars appellare. secundum gloss. eo. tit. cap. si quando. Innoc. & omnes alii dicunt quod debet iudicare secundum allegata & probata, quia illa dicit scire quae scit secundum conscientiam iuris seu legis & non hominis. per text. in quæstion. i. Deus omnipotens & in casu quo propter negligentiam non fecisset iustitiam facit litem suam. ut in c. cum sit grauis de for. comp. & tenebitur parti ad damna & interesse. Fallit si per alium iudicem potest parti esse æque bene consultum. l. iiii. §. pen. de dam. infe. & ibi per Bart. in l. si. de var. & extor. cognition. & in l. ille. §. ex quibus. de alie. iu. mu. cau. fa. §. Si iudex non curat iurium allegationes, & precipit aliquid pari vel fieri grauat tanquam ex abrupto procedens. l. ait prator. §. permittitur. de mino. Bald.

6 in l. h. C. de senten. §. Si iudex non iudicat secundum allegata & probata, facit li-

tem suam tamen valet sententia. verum si ex actis colligitur dolus vel culpa eius, potest appellari & restitutio in integrum peti. gl. in l. seruo inuito. §. cum prator ad treb. Cyn. in l. fin. de iusti. & iur. Bald.

7 in l. i. C. quomodo & quando iudex. §. An iudex teneatur alteri parti dare copiam allegationum pro parte contraria productarum, & si non det grauet partem? Dicit quod non tenetur hoc facere secundum Innoc. in c. per tuas. de rest. vbi dixit, quod si pars det iudici interrogatoria vel allegationes ad iudicis instructionem, quod non fit danda copia, quem refert Ludo. in l. i. ff. de edendo. & hoc exclamauit in singularibus suis Abb. & Bald. ibi dixit vnum singulare verbum in parua lectura, quod ex instrumento ostendo iudici tanquam amico non fit probatio pro vel contra. §. An si iudex non admiserit allegationem privilegiorum in causa non allegatorum, nec productorum dicatur partem grauare, & quid in alia scriptura. dicit quod non nisi sit privilegium vel beneficium ipso iure competens vel in corpore iuris clausum per l. quæ sub conditione. §. fin. de conditio. insti. Quia iura in corpore iuris clausa per se patent. l. ornamentorum. de aur. & argent. leg. sicut dicimus in clausula non obstante privilegio, quod non comprehendit in corpore iuris clausa per gloss. in l. hæres absens. de iudiciis. & in auctor. qua in prouincia. C. vbi de crimine agi oportet. secundum Bald. in l. more. de acquirend. hære. Idem in exceptione quæ non fuit opposita in iudicio, quia potest opponi in allegationibus quæ sunt verbo quando esset talis exceptio quæ tacite in est in obligationibus, quæ intelliguntur quod possunt verbo allegari tempore allegationum, nisi talis exceptio veniat extrinsecus. secundum Bart. in l. cum qui ita. de verbor. oblig. Si tamen esset in causa conclusum non sunt alie allegationes. secundum Innoc. in c. pastoralis de causa. possessio. cuius dictum intelligitur in iure consuetudinario quod indiget probatione. l. i. quæ sit longeva consue. Et quo ad effectum registrandi tales allegationes in actis, quod non fit causa con clausa, quia nihil additur. ita Bald. in l. fin. de ser. ff. & sic ut transeat in acta iudicii allegationes iu-

Parid. de Puteo Tractatus

ris vel facti non possunt fieri, vel produci causa conclusa: tamē verbo possunt fieri, quia os claudi nō potest alicui quin possit ore allegare. per l. quāuis. C. de adult. & in c. Ioannes cum extra de fide instru. secundum Bald. in auri. iubemus. C. de iudi. Et ideo inoleuit practica quōd quādo causa conclusa concluditur, quia conclusio ad sententiam est de processu, & de ordine iudiciario d. authen. iubemus. & in corpore vnde sumitur. & in c. auditis. de procu. & est tex. cum glo. in consli. regni vniuersos. in rub. vt infra duos dies post publicationem. in tercio lib. & nihil potest vterius produci quādo fit conclusio, reſeruatis allegationibus iuris, delatione iuramenti, & scripturarum productione, & propter hanc reſeruationem possunt produci allegationes iuris vsque ad sententiam proferendam. argum. glo. fin. gu. in l. Labeo. §. iust. famil. c. ciscū. de quolite diximus. in verb. sententia. in c. an si iudex ex forma statuti.

- ¶ *Veritatem.* Vide in Felin in cap. pastoralis. §. quia vero de offic. deleg. & quod ibi dixi in apostil.
- ¶ *Clausula.* Adde Paul. de Cast. in l. i. ff. de leg. & Pe. de Su. in l. j. §. omnes. & in d. l. ha res absens in prin. alleg. hic in text. & Bar. in extrauag. ad reprimen. in ver. nō obstantibus. & de hac clausula non obſtante. vide Felin. in c. nonnulli de reſcrip. in prin. in colum. cum sequen. & in 25. col. ver. reſcrip. 18. conclus. de hac clausula.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex qui tulit sententiam si est citatus & sententia est confirmata non potest conueniri quod fecerit litem suam.
- 2 Sententiam si quis tulerit contra dominum suū: & sententia illa reuocetur in causa appellationis. non ex eisdem actis an priuatur seu do? & num. 3.
- 4 Err. citius praesumitur in notario in dubio, quam dolus.
- 5 Iudex qui tulit sententiam, an pendente appellatione possit conueniri?
- 6 Iudex non debet de necessitate citari ne defendat quae fecit ratione iurisdictionis.
- 7 Iudex non admittit appellationem in criminali tenetur & num. 14.

- 8 Assessor potestatis puniatur de iniustitia facta a potestate. nisi contradixeris.
- 9 Querela de iudicio potest fieri appellatione pendente.
- 10 Appellari potest ab interlocutoria quando habet actum executiuum.
- 11 Iudex qui misit ad furcas condemnatum in causa capitali infra decem dies qui dantur ad appellandum puniatur & num. 13. & 15.
- 12 Paria sunt occidere innocentem, vel enim qui confugit ad iustam defensionem.
- 16 Appellari an possit a sententia lata contra off.iales in syndicato? & num. 17. & 18.

Appellatio.

C A P. I.

- 1 **S** I Iudex qui tulit sententiam est citatus, & sententia est confirmata non potest conueniri quod fecerit litem suam: quia videtur iudicio interfuisse: & contra si est infirmata propter suam imperitiam ei prauidetur. Et si est deserta per pactum vel renuntiationem litis iudex est liberatus. l. si. de his qui a non domino, & de alie. iudi. mutan. authen. Item si res. secus si tacite l. minoribus. de his qui. vt indignis. Si vero non sit citatus non prodest nec nocet ei. vt no. extra de appella. c. saepe. per Innocen. & in nouella vbi omnino vide & tangit gloss. in l. j. quod quisque iur. Et vide Bart. in q. sua a sententia iudicis qui male iudi. Bald. in ti. quo tempore miles. §. scimus. & vide glo. in c. i. §. potio. quae tuit prima causa benefic. ¶ Adde quod si quis protulit sententiam contra demiaū suum, & illa sententia in causa appellationis reuocatur ex eisdem actis seu aliis probationibus, quod seudo non priuatur. & sic iudex excusatur in syndicato si est appellatus, & ex aliis sententia est reuocata. Bal. ibi vide in verbo, iudex cap. si iudex pronuntiat. ¶ An si pars ab iniqua sententia appellauit, & appellatio est deserta an habeat regressum contra iudicem in syndicato? ¶ Dic quod sic, vt in cap. saepe. circa fin. glo. magnae de appellationibus. Si autem confirmata est sententia in prima & secunda appellatione an iudex stet in syndicato? Inno. posuit infra in c. pastoralis.

ralis. in fi. de offi. deleg. pro quorum declaratione vide plene Bar. in dictis locis supra proximo. c. & Bald. in §. proficisci. q. 28. & in l. fin. de pœna iudic. & Ludo. in l. iij. §. si tam vicinum. de damno infect. secundum Ludo. in d. l. j. quod quisque iur. vbi ista dicit. vide in versicu. iudex. cap. si iudex pronuntiat. ¶ Ex sententia
 3 ¶ contraria lata in causa appellationis insurgit quædam præsumptio contra primum iudicem l. j. ff. de appel. quasi cõmittatur ex delicto, non tamen facit plenam fidem, quia non sequitur quod pronuntiauerit melius secundus iudex, quam primus iudex. Tamen est præsumptio: quia maior est secundus iudex ad quem appellatur. vnde melius cognoscit per illū tex. Et ideo dicunt doctores quod contra iudicem maximum dolus nō præsumitur, sicut nec in alijs. l. quoties §. qui dolum. de proba. Ideo Bald. dicit in l. si filius. de iudi. quod quando constat quod est male iudicatum in dubio præsumitur ex imperitia non ex dolo. alleg. tex. in d. l. j. &
 4 idem ¶ in notario, in quo in dubio præsumitur magis error quā dolus, secundum Bar. in l. quoties. §. j. de hered. instit. Et dixit glo. in d. l. j. de appel. quod iudex qui iudicat ex imperitia tenetur b. quasi ex maleficio. l. ex maleficiis. §. inde. vbi gl. & Bar. de accus. & ob quando dolo tenetur ex maleficio. l. si. C. de pœna iudic. & instit. de obliga. ex quasi mal. propterea quā ex imperitia iudicat tenetur in quantum æquum iudici videbitur. d. l. si filius. quādo dolo grauius punitur, secundū docto.
 5 in d. l. j. ff. de appel. ¶ An pendente appellatione iudex qui tulit sententiam possit cõueniri? Videtur quod non, nisi ad sumptus litis. facit l. i. §. i. quod quisque iur. in glo. ordi. Bald. ibidem & in §. proficisci. q. xx. Tamen Ang. in l. si filius. in fin. de iud. videtur tenere contra. vide infra c. si appellatum. & in c. an ille qui nō appellauit. Sententia iudicis qui male iudicauit si in causa appellatio fuit firmata, quia appellatio est deserta, vel per aliam sententiam, an primus iudex possit cõueniri? Videtur quod non quia qui deserit appellationem debet queri de se. ff. de eden. l. argentarius. §. cū autem. Et quia secunda sententia firmata mandatur exe-

cutioni nō prima de pac. l. tale pactū §. ¶ prouocauit. Tamen Innocen. tenet contrarium, quia primus iudex deliquit in sua pronuntiatione, & fuit causa primæ iniquitatis. in c. saxe. de appella. Nisi ipse iudex a quo comparuerit, & suum processum iustificauerit corā iudice ad quē, quia amplius non tenetur. Et dixit. Innoc. ¶ quod talis iudex non debet de necessitate citari, vt defendat quæ fecit ratione iurisdictionis. extra de trāfact. c. de cetero. quo casu si nō citatur, nō piudicat sibi snia. de infam. l. Lucius. Bal. in §. proficisci. q. 28. Tamē idē Bal. de pace iur. fir. tenet cōtrarium: videlicet quod primus iudex non tenetur ex quo agitur ex sententia confirmate. ¶ Et adde aliud singulare qd iudex non euitat pœnā in syndicato, licet victus appellet semel & is succumbat, vel appellationē deferat, secundum Innoc. de offi. deleg. c. pastoralis. & in d. c. saxe. de appel. qui dicit in d. c. pastoralis. quod non appellando purgatur omnis turpitudine primæ sententiæ, & vide infra c. si est appellatum. & in c. an ille qui non appellat. cum seq. infra in hoc verbo. ¶ Iudex qui non admittit appellationē in criminali tenetur leg. Iul. de vi pub. & condemnatus erit infamis. l. lege Iul. ff. ad legem Iul. de vi pub. Et etiā eadem lege tenentur rectores qui iudicibus minantur ne iudicent sicut debent l. qui dolo. co. titu. Et si iudex a quo non recipit appellationē succumbit, causam & famam perdit l. a proconsulibus. C. de appel. vbi dicit quod punitur iudex qui nō detulit appellationi, & non solum ipse punitur, sed etiam eius officialis, nisi contradixerit apud acta. l. quoniam. co. titu.
 2 vbi Bald. ¶ quod si potestas faciat iniusticiam punitur assessor c. qui non contradixit apud acta dicens idem in subditis, qui debent contradicere prælato male facienti & contra ius. Et idem si potestas facit cum suo iudice vt malam sententiam ferat, quod tenetur leg. Cornel. de siccar. Et idem in prioribus qui hoc facerent cum potestate, quia tenentur leg. Cornelia. de vi pub. l. ij. & l. dolo. ad legem Cornelianam de vi publi. & l. i. de sicca. ff. vbi dicit Bartolus contra rectores terrarum qui testes cogunt per tormenta

Parid. de Puteo Tract.

menta ut falsum dicant, quod tenentur
lege Cornelia. quam not. Licet senten-
cia iudicis male iudicantis fuerit semel &
bis approbata per iudicem appellationis
poterit iudex in syndicato conueniri. idē
si appellatio fuerit deserta. Innocen. &
Ioan. And. in cap. pastoralis. de offic. de-
leg. & not. Angel. in l. iudices. §. fina. de
damno infect. & dicit Bald. in l. j. quod
quisque iuris. & glo. ibi. q̄t pendente ap-
pellatione potest fieri querela de iudice.
& idem si est appellatum: secundum Bal.
Quibus adde quod grauamen quod con-
tinue infertur a iudice facit quod omni
tempore etiam post decem dies causat ius
stam causam appellandi, ut si fuisset quis
condemnatus ad carceres per annum quia
etiam elapsis decem diebus poterit ap-
pellare: & si iudex non detulit tenebitur
secundum Bart. in l. j. de episcop. audien.
alleg. Specu. in titu. de appellationibus.
in §. restat. in vers. sed quid tu dices. cū
vers. sequen. & bene facit l. ij. ff. quibus
ex causis maior. secundum Bald. in l. ij.
C. de seruit. & aqua: per glo. ibi in d. l. ij.
de episcop. audien. & facit quod not. Bart.
in l. prator. §. fina. de noui operis nuntia-
tione. Et idem tenet Ioan. And. in cap.
10 dilectus. lo. ij. de rap. vbi dixit q̄ quan-
do interlocutoria habet actum execu-
tium, tunc semper grauatus potest ap-
pellare, q̄ dixit verum Pet. de Anch. ibi
quādo quis grauaretur pluries super eo-
dem per diuersas interlocutorias: quia
tunc a qualibet semper poterit appellare:
& idem Ang. in auth. hodie. C. de appel-
la. & Bald. in l. fin. C. de sentē. rescin. non
posse. & adde q̄ Bald. not. in l. vis. C. de
proba. & Anto. de But. in c. fina. extra de
feriis. Et ideo iudex semper tenebitur li-
cet carceratus infra decem dies non ap-
pellauerit: & sit in carcere tempore syn-
dicatus. q̄ An iudex qui misit ad furcas
condemnatum in causa capitali infra de-
cem dies, qui dantur ad appellandum pu-
niatur? Bar. in l. qui ultimo. ff. de pgn. di-
xit Guliel. tenuisse q̄ non potest iudex
infra illa tempora mandare sententiam
talem executioni, quia quilibet pōt pro
eo appellare l. non tm. de appellatio. Spe-
cu. tenet contrarium in tit. de senten. §.
videndum. ver. porro Bart. dicit q̄ istud

habet locum in executione quæ fit à iu-
re ut quia quis efficiatur seruus vel infā-
mis. l. quid ad statum. de poen. Tamē exe-
cutio quæ debet fieri ab homine, debet
differri post decem dies. l. i. cum ibi not.
nil nouari. Non obstat l. addictos. de epi-
scop. aud. quia ibi fiebat executio, & ma-
le faciebat iudex. vel forte appellationi
renuntiauerat. & hoc tenet glo. ibi, & est
verum quod de iure expectentur decem
dies, sed de consuetudine seruatur con-
trarium, quia illi decem dies non expe-
ctantur. Bart. ita in d. l. qui ultimo. Tamē
idem Bart. in l. non tantum. de appella-
tio. dixit quod potest fieri executio in-
fra dies decem: qui dātur ad appellandū,
per illum tex. dicēs, quod iudex facit eos
abigare, ut loqui non possint, quia text.
videtur loqui in confessio. tamen dicit gl.
quod requiritur, quod sit etiam conui-
ctus ut non appellet. per l. iii. C. quomodo
appellan. quæ glo. est singularis secundū
Guliel. quod confessus ante sententiam
si non potest appellare, ita nec alius pro
eo, licet regulariter quilibet possit appel-
lare pro condemnato, qui ducitur ad sup-
plicium d. l. non tantum. & l. addictos.
Non autem licitum est eum de facto exi-
mere de manibus familiæ. l. addictos. de
episcop. aud. quod est verum, nisi interpo-
sita fuisset appellatio: quia si non obstan-
te appellatione iudex vult facere execu-
tionem de condemnato, potest sibi resisti
secundum Bal. in d. l. addictos. qui dixit
quod executor si viderit quod sibi aufe-
ratur in itinere condemnatus nō potest
illum occidere, secundum Bart. de Capua.
per tex. in l. ita vulneratus. ver. igitur. ad
leg. Aquil. & si faciat punitur, nisi de hoc
a iudice habeat commissionem. & subdit
Bal. quod iudex non debet exequi sentē-
tiam capitalem si condemnatus appella-
uit, & si faciat, capite punitur. l. lege Iu-
lia. ad legem Iuliam de vi publi. & ibi Bar.
quod est verum, nisi appellatio esset ma-
nifeste friuola extra. de appellat. cap. cum
appellationibus. & licet glo. in d. l. non tā-
tum. dicat quod in capitalibus sit execu-
tio infra tempus datum ad appellandum,
tamen Bar. & Ang. & Ioan. de Imol. ibi
tenent contrarium dicentes, quod ibi
fiebat de facto, per gl. in l. qui ultimo. de
pœnis

pœnis, nisi renuntiasset appellationi, secundum Bar. in l. addictos. C. eod. & de episcop. audien. & hoc tenetur communiter Guliel. tamen dicit an d. l. addictos. quod si non appellauit & fuit facta executio intra decem dies, quod valet de cōsuetudine. & cum opin. communi tenet Sal. in d. l. addictos. vbi etiam Raph. idē tenet. & speciale, est in multis casibus in quibus propter criminis immanitatem statim fit executio. l. constitutiones, de appel. & l. si quis filio exheredato. de iniust. testamen. & l. cum res. C. de pœnis. & vbi quis delinquit in cōspectu populi. vt no. Inno. in c. statuius. de offic. dele. secundum Bal. in d. l. addictos. de episc. aud. vbi

12 dicit, quod tria sunt occidere innocentem, vel eum qui confugit ad iustam defensionem iuris. arg. ff. ad leg. Iul. repe. l. lege Iul. §. fin. & idem Bal. in l. si quis filio. §. si autē. de iniust. test. Et dicit Raph. quod d. l. non tantū, habet locum in qua libet pœna capitali, seu corporali. arg. l. j. de bon. dam. quia text. dicit supplicium, & non vltimum supplicium. & per glo. l. ij. de offic. eius. & per tex. in auth. de col. §.

13 ad hanc vero. ¶ Quod autem dictū est supra videlicet, quod damnatus capitaliter non possit infra decem dies duci ad supplicium, est verū, nisi esset latro insignis qui renūciauerit defensionibus suis, quē cōstat nullas habere defensiones, & ideo non habere ius differendi executionem secundum Ang. & Ioan. de Imol. in l. custodia. de public. iudic. per not. in l. prouinciarum. C. de ferijs. Licet regulariter nō possit renūciare defensionibus, secundum Ang. latius in d. l. non tantum. vbi Bald. dixit, quod vbi executor viderit sententiam capitalem iniustam non debet exequi sed differre, & superiori referre, secundum Innoc. de offic. deleg. c.

14 pastoralis. ¶ Vnde si iudex non admiserit appellationem in criminali tenebitur leg. Iul. de vi publi. & condemnatus erit infamis: vt l. a proconsulibus. & l. quoniā. C. eo. vbi dixit Bald. quod si iudex nō detulit appellationi punitur ipse & eius officiales, nisi contradixerint apud acta & etiam assessor, nisi esset confessus & conuictus, vt supra, ideo fit cautus, quia potest tenebitur in syndicato, & ex vincu-

lis causam dicit, quia tenebitur capitaliter, vt infra videbis. Et adde quia Bald. in l. i. ne ex delict. defunct. videtur teneretur si infra decem dies a sententia fuerit appellatum non potest fieri executio capitalis quando sententia esset lata contra conuictum, aut sponte confessum, vel inuentū in flagranti crimine, quia tunc appellatio esset notorie calumniosa, vnde per iudicem debet appellatio praeludi. & quod Bar. dixit, quod abigantur in ore, hoc nō esset improbabile, quia iudex nō debet pati suam iurisdictionem eludi, & quod est notorie iniustum, videtur ineptum, per Innoc. in cap. j. de offic. vic. Et ideo hoc casu omnis appellatio videtur incisa, vbi etiam dicit, quod quando est confessus tantum dubitatur, an procedat appellatio. & glo. in cap. Roma. §. fin. autem. de app. in vj. dixit, quod non, praesertim quando fuit traditus morti nō reuocata confessione, quā sequuntur assessores qui omnes sunt homicidæ, quia in camera torquent & in banco faciunt scribi, quod sponte est confessus, vt sic respondeant vt sibi videtur. de procur. l. inuitos. §. is qui. & vbi iudex feruore, vel odio procederet iniuste teneretur leg. Corn. de sic. & leg. Iul. ff. ad leg. Iul. repe. §. fin. & teneretur leg. Iulia. de vi publi. quia lege tenetur si post appellationem morti tradiderit & iniuste impedierit appellationem. d. l. Iulia. & econtra si faciat in veritate iustitiam quamquam contra confessum per tormenta cum ipsi iudici esset nota culpa, dicitur ius facere. ad hoc not. in l. frustra. de pœ. glo. Bald. in d. l. j. ne ex delict. defunct. & vide & adde Bald. in repe. §. proficisci. q. 12. qui dixit, quod licet potestas qui abstulit defensionem puniatur ac si occideret innocentem. l. lex Iulia. §. hodie. ad leg. Iul. repet. est verum, nisi hoc faciat ex causa, quia erat confessus, secus si est appellatum. d. l. addictos & ita est consuetudo. & vide Cyn. in l. i. C. quo. ap. & glo. in d. l. non tantū. qui dicit, quod cōfessus nō appellat nisi causam alleget, & tū recipitur appellatio cuiusq; & facit, qd no. in c. pactū inter hæredes. de pact. vbi damnatus nō potest renūciare appellationi, & vide in c. regni si iuste de tormentis. Et vide infra in cap. an potest

Parid. de Puteo Tract.

Itas qui misit. in verbo, condemnatio. Et
 addde quia licet dicatur, quod si quis est
 damnatus ad mortem, quod quilibet pro
 eo potest appellare per l. non tantum. ff.
 de appellationibus, est verum quando ip
 se dānatus esset in fortiam iudicis, & ad
 supplicium duceretur, quia est periculum
 in mora, non tamen, quando non esset in
 fortiam, nec ad supplicium duceretur, quia
 tunc si non posset appellare principalis,
 non posset appellare alius pro eo, nisi p
 suo interesse veniret, quia admitteretur.
 per gloss. sing. in l. seruum quoque. §. pu
 blice. ff. de procuratoribus. in solutione cō
 trarii. l. Lucius. de appellationibus. & l. ser
 uos. de public iud. licet talis pro interesse
 alias non amittatur. d. l. non tantum. vbi
 hoc permittitur ratione cuiusdam cogna
 tionis abusu, quæ est inter hominem
 & hominem ad beneficiendum: vt ibi no.
 glo. ita consuluit Petrus de Vbaldis, quod
 est inter consilia Bald. sub num. 348.

16 ¶ An a sententia lata contra officia
 les in syndicato possit appellari? Cōis re
 gula est, quod omnis grauatus per diffini
 tiuam & in omni causa appellatio. l. & in
 maioribus & in minoribus. C. de appell.
 & dicit text. in l. ff. eo. qd appellatio fre
 quens & necessaria est regulariter omnis
 appellatio est permissa. f. ii. q. vi. c. omnis
 oppressus. Et dicit gloss. no. in l. qui resis
 tere. ff. de rei vendi. quod in omni casu
 permittitur appellari. vbi nō reperitur le
 ge prohibitum. Propter quod Bald. in ru
 brie. C. de appellationibus. dicit, quod vbi
 iustitia est oppressa semper appellatur. In
 quaestione autem nostra allegat text. in
 contrarium. in l. nulli. C. quorum appel.
 non reci. quod a sententia lata contra of
 ficialem in syndicato non appellatur. In
 quo aduerte quod illa lex hoc non vide
 tur dicere pro regula, & est illius legis du
 bus intellectus, quia aliqui intelligunt eā
 in casu speciali, aliqui vero generaliter. In
 quo reperio primo, quod Iacobus de Ra
 uenna, quem originaliter vidi, dicit decla
 rando legē illam, quod executor vel præ
 positus in officio male se habuit, ita quod
 sit conuictus & condemnatus de hoc, q
 non appeller, & non haberet locum, quā
 do conuenitur ex causa sui patrimonii,
 vel alias, non ratione officii, quia tunc

condemnatus potest appellare. Dicens,
 quod si rex daret iudices qui cognoscerēt
 qualiter balliui vel præpositi sui habuiss
 sent in officio, & conuicti condemnaren
 tur, non possent appellare. Cy autem in
 telligit legem illam simpliciter, quod offi
 cialis in officio delinquens si est condem
 natus non appellat, quia iura præsumunt
 contra eum, dicens, quod potest inquiri
 contra ipsum, quia in officio præsumitur
 deliquisse si sit in aliquo condemnatus, &
 ita Cyn. Bartol. aliter intelligit, & sic su
 mat illum tex. Officialis alicuius iudicis a
 sententia contra eum lata de delicto cō
 misso in officio per eundem iudicem ab il
 lo iudice non appellat, secus si in alia cau
 sa fuit conuictus, dicens aliquos tenere
 indistincte, quod officialis a sententia per
 syndicum lata non appellat. tamen ipse
 Bartol. dicit, quod illa lex loquitur quan
 do est condemnatus criminaliter de deli
 cto commisso in officio: secundum gloss.
 ibi, quod illa lex non habet locum, nisi
 quando nuncius, notarius, vel assessor con
 demnatur ab illo iudice cuius erat officia
 lis, quia non præsumitur, quod suus iu
 dex ferat contra eum iniquam sententiā,
 nisi expressisset delictum dicens, quod
 ista fuit opinio Placen. quam ibi Azo po
 nit in summa sua. & glo. iuris canonici in
 telligit illam l. ii. quaestione sexta capitu
 luli iudicū. vbi est canonizata. & ibi Hu
 gutio tenet hoc, quod Bart. dicit. Bald. au
 tem ibi dicit, quod aut officialis est con
 uictus de barataria, & de male gestis, &
 non appellat, aut non est conuictus & ap
 pellat. & sic Bald. intelligit illam legem
 in officiali qui male gessit officium, vt cō
 uictus & condemnatus non appeller, dicēs
 secundum Cyn. est præsumptio, quod de
 liquerat ex quo est condemnatus: tamen
 secundum eum hoc est nimis rigorosum:
 & sic Bald. non firmat opinionem Cyn.
 Angel. ibi sequitur opinionem Bart. quod
 17 ¶ Officialis non potest appellare a senten
 tia syndicatoris lata super maleficio per
 eum commisso per illum textum quem
 intelligit quando syndicator per suum
 rectorem, cui in officio deserviebat, secus
 si per alium syndicaretur. dicto capitu
 li. vbi gloss. dicit secus esse, si per suum re
 ctorem pronuntiatur sententia in causa
 civili

ciuili vel criminali officium non tangente, qui etiam dicitur, quod rector potest syndicare officialem suum de gestis in officio & de aliis. Tamen idem Angel. in auth. de iudiciis. §. nostris. simpliciter tenet, quod a sententia syndicatoris non appellatur, tamen hoc dicit præfunctorie, quia dum glo. allegat illa. l. nulli. ipse dicit: non illa legē, quod a sententia syndicatoris non appellatur. Et idem dicit Lucas de Penna simpliciter in l. si coloni. de agricolis. & cēfitis. libro vndecimo. quod delinquens in officio condemnatus non appellat. Specu. autem in ti. de appel. §. iii. dixit sequendo glo. in d. c. nulli. in vers. officialium. quod non licet officiali curie, puta executori, vel rebellionis condemnato ratione administrationis in qua deliquit, appellare. alleg. d. c. nulli. vbi glo. dicit, quod præsumitur, quod iudicē offenderit, & non præsumitur, quod iudex contra eum aliquid faciat, & quia non potest abesse a curia. & sic videntur communiter intelligere. d. c. nulli. in officiali inferiore assumpto per aliquem potestatem in aliqua inferiori administratione alicuius officii, non autem in officiali principali habente iurisdictionem, qui habet merum & mixtum imperium. Et ita tenet ibi Bald. in addit. Que opi. Bart. Angel. & Spec. videtur mihi verior, quia in istis officialibus inferioribus assumptis per potestates aliqua sunt etiam specialia. † quid si delinquant in officio possunt remoueri sine processu, & leuato velo. l. ii. de sport. vbi Bald. arg. l. nullum. de testi. & l. i. iustus fustium. de infamibus. dicens, quod executores non idonei remouentur ab officio, & alii subrogantur per iudices maiores qui possunt maculas corporales imponere, & secus esse in vicariis villarū. ad quod facit tex. sing. in l. ne diu. C. de poen. quod apparitor in officio delinquens damnatur & remouetur lite non contestata, & absens, & quod est speciale secundū Bar. & Ang. & sic videtur, quod talis remotio trahit secū executionem, vt ibi. isti autem apparitores licet non habeant iurisdictionem aliquam dicuntur officiales, secundū Andr. de Iser. in ti. que sunt regalia. in ver. potestas citandorum. Vnde concludo cū cōmuni, & magis vera opin. quod regulariter possit appellari a sen-

tentia syndicatorū, quia a sententia omnis iudicis appellatur, nisi sit præfectus prætorio, vel imperator aut princeps. h. l. i. de offic. præf. prætor. & authent. quæ supplicatio de precibus Imperatori offerendis. Et istam opinio. etiam tenet Pau. de Castr. in d. l. nulli dicens, quod licet aliqui dicant per istam legem, quod potestas condemnatus non appellat. tamen illa lex non probat secundum eum. Salicet. ibi dicit, quod opin. Cyn. videtur sibi nimis rigorosa, sed fatetur per illum textum, quod si potestas est legitime conuictus prout debet de barataria, quod non appellat. Et idem tenet ibi Alber. de Rosa. qui legem illam intelligit de istis inferioribus. & deinde eam extendit ad potestatem, vt condemnatus non appellat. Odo. fre. autem intelligit legem illam in nuncio communis cui potestas quid iuberet, & ille appellat, quod non posset appellare, & quod posset appellare, habet regulam pro se, & etiam habet magnam rationem, quia crimen baratarie est similis crimini læsæ maiestatis, vt in auth. sed nouo iure. C. de poen. iudi. in Ducali dominio Mediolani est decretum, quod a tali sententia non appelletur. Et quia Rex Robertus dum condidit capitulum regni, quod incipit, vulgaris famæ. de hoc dubitauit. & ideo sequendo opin. Cyn. statuit, quod officialis in syndicatu condemnatus non possit appellare a sententia syndicatorū, nisi causa fuisset introducta in regia curia, tamen illud capitulum fuit ad beneplacitum regis, & non fuit editum pro lege perpetua, & morte ipsius regis fuit expiratum per l. iurisperitos. de excus. tuco. cum simil. Quod capitulum licet fueris ad beneplacitum, obseruatur in regno, quod non appellatur, & fit executio, quia facta supplicatur principi per authent. quæ supplicatio. de prec. Imper. offeren. & per d. c. nisi esset executio irrettractabilis, vt si esset causa criminalis, quia non fiet executio. not. in l. ii. de appella. C. & in l. si quis prouocatione. vbi a tortura appellatur, quia est irrettractabilis, vel nisi sententia ipsa traheret secum executionem, vt quia potestas esset absolutus, quæ absolutoria sententia traxit executionē, vt in l. metū. §. sed & quod. ff. quod met. cā. & in c. præ-

Parid. de Putco Tract.

retea requisisti. extra de appel. & Bald. in l. sed & si possessori. de iureiur. quia posset supplicari tanquā executione facta.

a ¶ In syndicato. Vide infra per eundem in uer. an stante dicto statuto & quod ibi dicam.

b ¶ Tenetur. Vide dom. Alex. de lmo in l. argen. § si in ff. de eden.

c ¶ Assessor. Adde Felin. in c. si quando. circa prin. de offi. deleg.

d ¶ L. addictos. Et ibi uide Bald. in i. col. uerfi. quarto not. & Felin. in c. cum super. de re iudi. & quod ibi dixi in apost.

e ¶ Defensionibus. Vide Felin. in c. si diligenti. de for. compe. circa princ. l. uerfi. secundum corollarium. & in c. cum uenisset. in ij. colum. in uer. in glo. fi. de testib.

f ¶ Permissa. Vide Spec. in tit. de appel. § i ubi ponit 37. casus in quibus est prohibita. & in §. postquam in prin. in uerfi. & quidem ponit regulam & quod regulariter est permissa & adde dom. Barth. Soci. in consi. 195. incip. circa primum. uerfi. sed premisis non obstantibus in consi. 300. incip. in causa uerfi. secundum est in ij. parte. Et adde quod in re dubia iudicandum est potius deferendum esse appellationi & appellari posse quam non & ibi per eum in d. consi. in uer. praterea in re dubia

g ¶ Et absens. Secus autem si aliter delinqueret: ut no. glo. sum. in ij. q. ix.

h ¶ Princeps. Fallit quando princeps fert sententiam ex relatione aliorum. & ita est in l. a pa. ut per d. Bar. Soc. in consi. 195. incip. Circa primum in uer. postremo posito in ij. part. sed nunquid quis appellare possit à sententia delegati à principe superiore non recognoscente concedente sibi licentiam sentiendi super his à quorum sententijs appellare non potest uide per eum ibid. in princ. d. consi. & in uerfi. ex quibus uidetur inferri cum uerfi. sequensque ad uer. si. circa secundam difficultatem. Et ibi etiam an hodie à sententia senatoris ibi in uerfi. ex quibus uidetur inferri in fi. & ibi etiam an à sententia subrogati loco alterius iudicis à cuius sententijs quis non poterit appellari ibi in uer. confirmatur ista responsio.

S Y M M A R I U M.

x Statuto disponente quod à sententia syndicatorum appellari non possit, an nihilominus

non subditus appellare possit & nu. 4. et 5.

2 Appellatio si aliquando remouetur, intelligitur de friuola. & similiter in exceptionibus nu. 3.

6 Supplicatio an uideatur remota, remota appellatione.

C A P. II.

x AN si statuto superioris, vel priuilegio principis caueatur, quod à sententia syndicatorum non possit appellari, ut est Capuæ, Gaietæ & in multis ciuitatibus regni, & in felicissimo ducali dominio Mediolani posset appellare capitaneus condemnatus, qui est forensis, vel non subditus statuētis, cum statuta non ligent forenses. l. si. de iurisd. omni. iudic. & non possit statutum tollere defensiones, quæ sunt de iure naturali. inst. de iure natu. gent. & ciui. §. & si quidem. Dic quod non obstantibus istis non potest appellare, quia est subiectus loco, in quo deliquit. auth. qua in prouincia. ubi de crimine. cum simi. Et potestas appellatur ciuis illius ciuitatis ubi est potestas l. ciues. de incol. lib. xi. Et quia ius ciuile potest in particulari ius naturale tollere, licet non in totum. de iusti. & iure. l. ius ciuile. Vnde valebit tale statutum seu priuilegium: si tamē sententia esset dolosa poterit contra eam excipi de dolo. arg. l. nō distinguemus. §. cum quidam. de arbit. ubi dicitur quod contra sententiam arbitri à qua non potest appellari. ut l. diē proferre. §. stat. de arbitris. potest de dolo excipi secundum quandam. docto. antiquum, qui aliqua scripsit in ista materia syndicatorum. quibus adde quod quauis statutum vel principis rescriptum dicat quod non possit appellare à sententia syndicatorum, intelligitur de appellatione iniusta, quia si appellatio continet iustitiam apertam inferior non potest illam tollere, & princeps non uult, ita Bald. in l. fin. C. de senten. allega. cap. ut debitus honor. de appellat. ubi text. quod appellatione remota intelligitur de friuola, non autem de iusta. & facit quod dicit Bart. in l. i. quod vi aut clam. §. quod ubi remouetur appellatio intelligitur de friuola. & idem Bartol. in l. prima. §. interdum. ff. de quibus

quibus appellare nō licet. vbi dicit quod clau-
sula appellacione remota parum aut nihil ope-
ratur. ^a ad d. l. fin. C. de seoten. Secus dicit
vbi Imperator expresse remouet appellatio-
nem à diffinitiuā, quia operabitur secundum
leges, & secundum canones, de quo vide
ibi glo. Bar. & Modernos vbi Ang. dicit con-
tra Bartolum quod illa clausula operabitur
in casu, vbi expresse non remouetur ap-
pellatio à diffinitiuā, & ibi vide quid de iure
canonico, & quid de iure ciuili, vbi dicit etiā
Angel. quod de iure canonico operabitur ista
clausula quod non potest appellari à diffinitiuā,
nisi expressa legitima causa, quæ sit in iu-
re clara. capitul. pastoralis. de appellati. quo
casu iudex tenetur deferre tali appellacioni,
secundum Docto. in dict. cap. pastoralis. & in
capitul. vt debitus. Et dicit gloss. in capitul.
conquestiones. de restit. spoli. quod remotio
appellacionis nihil operatur vbi manifeste ap-
paret de iniustitia seu grauamine. vbi Anto.
de Butrio & facit gloss. in l. ciues. de appellati.
quod vbi non potest appellari, poterit ap-
pellari vbi apparet manifestum grauamen:
ideo dicit Innocen. in cap. vt debitus. de ap-
pel. quod vbi remouetur appellatio potest
appellari, si in appellacione exprimat iusta
causa grauaminis, tamen vbi est dicta clau-
sula licet delegatus non teneatur deferre ap-
pellacioni, si appellatur sine causa. d. capitul.
pastoralis. tamen princeps poterit si sibi vide-
bitur præcipere & inhibere, vt ibi, & in cap.
² pastoralis. §. præterea. de offic. delega. t. vbi
commissa causa omni exceptione remota nō
videtur remota illa, quæ iuris autoritate pro-
cedit, sed friuola. & facit quod dicit Bald. in l.
ij. C. de appella. quod remotio appellacionis
nihil operatur quo ad principem, qui si vide-
rit appellacionem iustam, committit cau-
sam appellacionis, secundum Modernos in
dict. §. interdum. qui dicunt quod licet de iu-
re ciuili causa commissa cum dicta clausula, ap-
pellacione remota, videatur omnis appel-
lacio remota, secus de iure canonico vt
ibi. Tamen hoc casu ius ciuile debet intelligi
& limitari secundum ius canonicum, & sic
secundum dictum capitul. pastoralis & ideo
consuluit quod vbi sunt ista statuta & pri-
uilegia, quod officialis condemnatus appel-
let cum insertione, causarum quæ legiti-
me appareant, & tunc si principi videbi-
tur, vel consilio recipiet appellacionem, &
inhibebit per supradicta, & obtinui in con-
silio, quod appellatio fuit recepta facta ex-

cutione vel deposito quantitatis condemnati-
tæ. Tamen datur aliud remedium hoc casu,
vbi non potest appellari ab aliqua sententia
syndicatorum quod potest veniri per viam
recursus iustæ querelæ ad superiorem secun-
dum Baldum in l. fin. de edict. diu. Et dicit
doctor. quod tali casu licet non possit appel-
lari poterit supplicari per l. j. de offic. præf. &
prætor. quod puto intelligendum esse, dum-
modo pars infra decem dies supplicauerit vel
querelauerit per nota. in authentic. hodie. de
tempo. appellat. & in l. ij. C. vt lite penden. la-
te per Bal. & gloss. in l. diuus. vbi Bart. ff. de in-
integ. resti. quia qui venit per viam supplica-
tionis venit per restitutionem in integr. dicta
authen. & in l. fin. de in integrum. restitut.
quia post decem dies esset in totum causa ex-
tincta, vt ibi notat. & in l. ex consensu. §. si. ff.
de appell. Quod est verum quando supplica-
tur a sententia inferioris & supplicatur princi-
pi, quia non potest supplicari post decem dies.
Secus si supplicetur a sententia ipsius princi-
pis, vt dict. auth. à qua supplicatur infra bien-
nium. vt ibi & in d. l. ij. C. vt lit. pend. Et facta
executione. in authentic. quæ supplicatio. de
præci. impe. offe. quia vbi appellatio prohibe-
tur, ibi, appellatio non suspendit. dixit Bald.
in l. quoniam multa. ad leg. Iul. de vi. Quia cū
nec possit venire per viam supplicationis ip-
sa supplicatio non impedit executionem. d.
auth. quæ supplicatio. nisi illa succedat in locū
appellacionis. argu. ff. si quis cautio. l. si eum.
§. qui iniuriarum. secundum eum l. ij. §. ser-
uus. de acquir. possels. Et facit l. præf. de
minor. quod licet a sententia non posset appel-
lari potest peti restitutio in integ. de quo per
Innocen. in cap. ex literis. de in integ. resti. vbi
dicit quod si a sententia non posset appellari,
potest supplicari. & facit l. minor 25. annis. de
minor. & gloss. in l. j. C. si sapius in integ. re-
stitutio. In t. quibus dicitur, quod licet dica-
tur quod non possit appellari poterit supplica-
ri, quæ supplicatio vt dixi non impedit exe-
cutionem, per supradicta per not. per Bar.
& Ange. in l. ij. de appellat. recip. ff. vbi dicunt
quod id quod dicitur, quod à possessorio nō
appellatur, habet locum quo ad executionem
non impediendam, quia licet appelletur non
impeditur executio. per textum l. j. si de mo-
men. possels. qui dicit per appellacionem non
impeditur effectus sententiæ, licet quo ad alia
procedat appellatio. Tamen si peteretur resti-
tutio in integrum aduersus ipsam sententiam
syndicatorum, an impediatur executio vide
Bal.

Parid. de Putco Tractatus

Bal. in dict. authentic. quæ supplicatio. & Ludov. in dicto §. si servus. & not. in clemen. j. de sequ. possels. & fruct. per quam dixit Baldus in dicta l. fi. C. de sentent. quod t̄ a tribus sententijs non potest appellari, nec agi aut excipi, nisi facta executione, quia potest de nullitate agi post executionem. & facit ad prædicta quod dixit Barto. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. de noui oper. nuntiat. quod ubi non potest appellari ex forma statuti potest venire ad superiorem ad simplicem querelam. & dixit Ludouic. in l. his cuius. ff. de aqua pluui. arcend. quod ubi statutum prohibet appellationem, potest alia via succurri illi grauato, videlicet per supplicationem quæ est diuersa ab appellatione dict. l. j. de offi. præfect. prætor. & per viam querelæ glo. j. quæss. v. j. a iudicibus. Et quod notatur extra de arbitr. c. ij. dicens, quod hoc casu poterit succurri grauato per exceptionem quia contra executionem poterit excipi sententiam esse iniustam secundum Baldum in quaestione, an per statutum possit reductio prohiberi. per l. diem proferre §. si ar. l. j. & l. non dist. §. in quidam. de arbit. & tenet expressè Baldus in l. anna. C. de arb. quod licet à sententia per statutum appellatio prohibeatur, non intelligitur contra eandem oppositionem exceptionis sequi. Ludouic. in l. non dist. §. illud. de arbitr. & facit quod not. in capitul. ex literis. de in integr. restitut. vbi dicitur quod est remedium quod à principe petatur in integrum restitutio, quæ debet concedi cum causa, nam si princeps videret aliquam notoriam iniustitiam, vel causas grauaminis coloratas concederet secundum Baldum in authent. quæ supplicatio. & poterit etiam venire per viam querelæ & lachrymabiliter, secundum Ioann. Andr. in cap. ij. de arbit. & ibi Host. & quæ habetur in l. arbitrio. qui satisfac. cogant. quæ de pendent ab illo articulo. ¶ An remota appellatione fit remota supplicatio, in quo gloss. in l. j. de offi. præfect. prætor. dixit quod non & in authent. quæ supplicatio secundum Bald. de quo vide per gloss. ordin. in cap. ex literis. de in integr. restit. vbi gloss. idem voluit, quod ubi est remota appellatio possit supplicari. quam gloss. sequitur Ioan. Andre. & Anto. ibi licet gloss. sit contraria iuris ciuilib. l. fi. C. vt in. pēdē. quā approbat cōiter doct. in l. penul. de in integr. restit. ex quo glo. in d. l. fi. dixit quod sicut quis non audit appellas post binā appellationē à se interpositā. l. j. ne liceat tertio puocata ēt nec supplicās. & hoc tenet

Io. de Imol. in l. fi qui ex cōsensu. §. si. de appellatio. Et non obstat authent. quæ supplicatio. quia loquitur quando quis prohibetur appellare propter iudicis dignitatem, & non quando quis prohibetur appellare propter contumaciam. nec obstat gloss. in cap. ex literis. quia debet intelligi gloss. illa quando remouetur appellatio alia ratione quam per contumaciā, licet cano. illam gloss. intelligant generaliter non recordati de gloss. d. l. j. vnde in poenam contumacis est verum quod non possit supplicare, ne quod vna via sibi denegatur alia concedatur. & vide aliquid per Bald. in d. l. j. de offi. præf. prætor. & in capit. suscitata. de in integr. restitut. per Innocent. Ex quibus concluditur quod stante dicto statuto, vel priuilegio officialis qui vult audiri in causa supplicationis debet primo appellare vel supplicare, & deinde parere iudicatis, & cum hoc facit, debet protestari, quod facit ex necessitate imposita per priuilegium & per sententiam, à qua non potest appellari, & hoc facere viribus præturæ compulsus, & non renuntiando iuri suo, & quod possit prosequi grauamen non renuntiando appellationi & recursum suo, vt in c. cōsequenti. de offi. dele. in c. si iuste. de app. & animo repetendi quo casu cū ipse pareat, sententiæ ex necessitate, nō videtur suo iuri renūtiare. secundū Bal. & Saly. i. l. adolen. de ex. rei iudi. & tenet Inn. extra. eo. q. ad sollicitudinē. & in c. quod ad cōsultationē. de re iud. & in c. significauerūt. de test. Et etiā poterit officialis puidere sibi opponēdo in executione exceptionē nullitatis apparētis ex eis dē actis, quæ nō requirant altiorē indaginē, iuxta ea quæ habentur in l. iij. §. cōdēnatū. de re iud. Quibus adde q. licet statutū dicat q. non possit appellari à sententiā lata p lyndicatorēs, poterit appellari à sententiā ferēda, secundum Bal. arg. glo. in l. fi. C. si reus vel accusa. mort. fuerit. sicut in excomunicatione dicitur et quādo executio illius sententiæ esset irretactabilis quā tūc licet nō possit alias appellari ex forma statuti, appellabitur per not. in l. addictos. C. de episcop. audi. cum si.

¶ Operatur. vide quæ ad hac habetur per Fel. & non nulli de rescrip. in xxv col. & in c. pasto ralis. §. cum autem de offi. dele.

¶ In aut quæ supplicatio. Et ibi vide dom. Ias. may in vi. col. cū nōnullis cōcor. ibidē p. eū signatis et adde Pau de Cast in l. fi. C. de edic. diui adri tollen & Ludov. in rub. de arb. vers. sciendum tamen.

SVM

SYMMARIUM.

- 1 Appellari an possit ab interlocutoria syndicatorum stante statuto, quod a sententia syndicatorum non possit appellari? & numero 4 & 5.
- 2 Contumax licet non possit a sententia appellare tamen potest appellare a condemnatione expensarum si modum excedant.
- 3 Appellare a sententia lata super aliquo emergenti per arbitrium quando affertur preiudicium processui.
- 4 An ille qui non appellauit possit agere contra iudicem de imperitia.
- 5 Iudex appellationis si confirmauit sententiam latam per imperitiam quis faciat litē suā? Et si tres fuerint conformes nume. 11.
- 6 In iustitia pronuntiationis facta inter pares purgatur per desertionem appellationis.
- 7 Iudex an sit liberatus in syndicatu si pars appellauerit et deseruit appellationē. n. 6. & 7.
- 8 Iudex qui tulit iniquam sententiam a qua est appellatum & appellatio pendet potest in syndicatu condemnari.

CAP. III.

- 1 N stante dicto statuto, vel privilegio principis, quod a sententia syndicatorum non possit appellari, si ipsi syndicatores proferant aliquam interlocutoriam incidentibus vel emergentibus in lite, vel aliud grauamen inferant super aliquo articulo per interlocutoriam, possit appellari a tali interlocutoria, & quia de facto habui semel quod fuit appellatū, quia syndicatores emiseraunt banna quod infra breues dies quz relare volentes cōpareat, alias non audirentur, & erat ibi privilegium, quod non posset appellari a sententia syndicatorum, in quo consului, quod poterat appellari saltim cum causis egitimis. Et primo autoritate Bald. in l. incerti. de interditiis. vbi dixit in repe. In fi. quod licet non appelletur a sententia lata in possessorio, potest appellari ab emergenti, vel incidendi, secundum Innoc. extra de testi c. significauerunt. quādo emergens non habet naturam principalis, quia examinatur iusticia eius seorsum a principali, secus si ex eadem cau-

sa dependeat, quia tendit ad idem, & sic eadem ratio. argumen. l. fin. de sen. & facit. l. si ex causa. §. nunc videndum. ff. de mino. secundum Bald. ibi & hoc dicit idē Bald. in l. i. C. si de mo. posse. fuerit appellatum tenere Cyn. in l. si ex causa. §. nunc videndum. ff. de mino. Tamen ipse Bald. in l. prima videtur tenere contrarium dicens quod remota appellatione a sententia uidetur remota ab omni illo, p quod venitur ad eam si tangit negotium principale per l. oratio. ff. de spon. dicens hoc esse verum de iure cano. per nota. per Inno. in capitulo finali de noui oper. tamen Bald. in dict. l. prima non dicit contrarium eius quod dixerat in l. incerti. quia loquitur quando articulus a quo appellatur tangeret negotium principale. Tamen idem Bald. in l. post sententiam. C. de sēten. dixit alleg. Gulielm. de Cun. in dict. §. nunc videndum. dicentem, quod licet non appelletur a sententia possessorij potest appellari ab alio iudiciali grauamine illato ante sententiam, vt si iudex vellet super possessorio recipere testes infames, qui debent repelli a limine iudicii, vel si nolit recipere testes vel similia grauamina inferret & idem tenet Bald. in capitulo. de milite vassallo, quod ab interlocutoria lata in possessorio facti appellatur, puta si iudex non vult probationes recipere per dict. cap. significauere. quia non potest reparari grauamen facti secuti ex interlocutoriam in sententia negotij principalis, & idem videtur dicere Bald. in l. terminato. de fru. & litium expens. quod

- 2 contumax a sententia nō possit appellare, tamen potest appellare a condemnatione expensarum si modum excedat, facit quod idem Bal. post multa dixit in l. iij. §. pmissit. ff. de mī. vbi dixit qd licet a pcepto in cōfessum de soluendo non appelletur. tamen appellabitur a tacita legitimatione persone, vt quia mandat solui ei cuius persona non est legitima, quod nota. Bald. in lege arbitrio. ff. qui satisfat. cogu. vbi dicit Bald. in vna lectu.
- 3 Et quod a sententia lata super aliquo emergenti per arbitrium appellatur quando affertur preiudicium processui. & idem Bartol. ibi dicit quod appellatur a grauamine illato per arbitrium

Tract. de synd. Q a cuius

Parid. de Puteo Tract.

à cuius sententia non appellatur super
 aliquo emergenti, & non de eo quod est
 totius causæ decisiuum, vbi etiam. Bal.
 & Ludouic. ibi clarius, & facit quod dixit
 Bald. in l. in multis. C. de appel. quod li-
 cet verus contumax non appeller à con-
 demnatione, tamen appellant ab his que
 veniunt ex accidenti propter moram
 ficut est multa, & idem tenet Angel. ni. l.
 creditor. §. iustus. ff. de app. per illum tex.
 4. dicens. §. quod vbi lex prohibet appellari
 à diffinitiuā, tunc potest appellari ab in-
 terlocutoria lata ante diffinitiuā, alleg.
 Ioan. in dict. capi. significauere. & in d. c.
 fina. de noui oper. quia si non permitte-
 retur appellari ab interlocutoria, illud
 grauamen remaneret irreparabile, & hoc
 etiam videtur tenere Anto. de Buttr. in
 cap. pastoralis. de appel. facit quod not.
 Inno. in cap. quo ad consultationem. de
 re iudic. Et cōsului, quod vbi appellatur
 a tali interlocutoria lata in processu & i
 qua non potest appellari, quod appelle-
 tur cum causa limita. per not. in d. c. pa-
 5. storalis & procedet appellatio secundum
 doct. in d. l. i. §. interdum. tamen etiā se-
 cundum cano. hoc non esset necessarium
 quia dicit Arch. in c. inquisitionis. de hæ-
 5. ret. quod §. quando lex. vel statuta prohi-
 bet appellationem, intelligitur de diffini-
 tiua, non de interlocutoria, & ideo offi-
 cialis in syndicato semper debet conari
 appellare ab aliqua interlocutoria, vel
 iusto grauamine quando non confidit de
 syndicatoribus suis, quia si sūt ciues sem-
 per sunt contra officiales pro ciuibz eo-
 rum quod bene nota quia quotidiana.
 6. §. An ille qui non appellauit possit age-
 re contra iudicem de imperitia. Inno. q.
 sic, quia diuersæ sunt personæ, & diuer-
 sæ causæ, & diuersi modi agendi, extra
 de sen. ex. c. cacro. & nulla lex dicit quod
 qui non appellat, non possit conqueri de
 iudice. ff. de acti. & obli. l. ex maleficij. §.
 si iudex. Si autem est appellatum & ap-
 pellatio pendet & non constat de inte-
 resse partis. & idem si est deserta appella-
 tio, quia est ac si non esset appellatum. &
 si est prosequuta & sententia confirma-
 ta non potest primus iudex conueniri. l.
 vale. p. c. §. qui prouocauit. de p. c. Aut
 appellatio est pronuntiata iusta. & tunc

definit interesse, nisi in sumptibus litis
 Et licet qui non appellat videtur con-
 sentire. est verum inter partes, non quo
 ad iudicem, quia non videtur confiteri q.
 sententia sit iusta. arg. C. arbi. tu. cum in-
 terdicitur. secundum Bal. in d. §. iudices.
 vide infra proxi. c. ad quid conueniatur.
 7. & in c. omis. appel. §. Si iudex appellatio
 confirmauit ad primam sententiam la-
 tam per imperitiam quis faciat litem suā
 Dic quod secundus, quia sententia secun-
 da est illa, quæ transiit in rem iudicatam,
 quia prima fuit nouata per secundam. vt
 supra Bald. in d. §. iudices. & vide infra c.
 an si pronuntiat. ¶ Ad quid conueniatur
 iudex male pronuntians appellatione pe-
 dente Barto. disputauit late, & dixit Bal.
 quod pendet ex futuro euentu. ad leg.
 Aquil. l. in lege Aquilia si deletum. & ar-
 gu. de excu. tu. l. diximus.

¶ Nam iudici sufficit quod ex actis pro-
 babiliter iudicauerit, quia causa quæ ap-
 paret ex actis non dicitur rem in dubiū
 dimittere. vt nota. in regula in pœnis in
 sexto Et ex omnibus causis etiam nouis
 ex quibus appellatio potest iustificare se-
 tentiam ex eis debet iudex suam senten-
 tiam defendere. ff. quod cum eo. l. Titia-
 nus. Et non obi. quod didicit testificata,
 quia inter alios res agitur & si non pos-
 sit iudex potest pars pro suo interesse su-
 scipere defensionem iudicis. ar. ff. mand.
 idemq. §. & generaliter. & l. a sēctia. de
 appel. Quia interest victoris apud graues
 suā sūam nō diffamare, q. rubor est vin-
 cere p. iniquā sūam, facit de cōdi. l. deb. l.
 2. Iulia. Tñ si appellās expressē renūciat ap-
 pelationi, vñ sateri se malā cām hñe a C.
 de fide instrumēt. l. ii. Et iō etiā iudex li-
 beratur, sed secus est in tacita renūciatio-
 ne, q. nō inducit hāc tacitā cōfessionē. C.
 8. de iudic. l. pperādū. & quod not. de inoff.
 test. Papinianus. §. meminisse. ¶ Et not.
 quod propter desertionem appellatio-
 nis purgatur iniustitia pronunciationis
 factæ inter partes, & non inficit partem
 & iudicem. Bald. in d. §. iudices. in fin. de
 pac. iu. fir. & vide infra in c. si quid. & in
 alio. c. ¶ An si iudex protulit sententiam
 iniquā a qua pars potuit appellare & ex
 negligentia nō appellauit, teneatur syn-
 dicatu? b vide Barto. in quæst. iudex qui

per

per imperitiā. & in l. i. circa fin. de app. & in l. iiii. §. quibus. de alie. iud. & in l. fi. de va. & extraordi. cog. & plenius in l. iiii. §. si tam. de damno infect. & supra me
 9 lius. cap. an ille qui nō appellauit. ¶ An si pars appellat, et deserta est appellatio sic liberatus iudex a syndicato. Inno. in c. sepe de appell. dicit qd nō, qā poterit habere recursū cōtra eū, quia sententia transiuit in rem iudicatam propter desertionē respectu partis, non iudicis. Et ideo dixit Inno. in sacro vlti. col. de senten. excō. qd si lata sententia pars non contradixit, licet videatur consensisse. l. ab eo. C. quomodo & quando iudex. tamē hoc est verum quo ad partem non tamen quo ad iudicem male pronuntiantem. secundū Ludo. & Ange. in l. iiii. §. si tam vicinū. de dam. infect. & in §. final. ¶ Et adde quia Angel. in l. fin. ff. de vari. cogni. tenuit qd possit iudex cōueniri etiam si femel vel bis fuerit appellatum, vel renuntiatum. allega. Innocen. in cap. pastoralis. de offic. deleg. & in clem. sepe. in verbo, peremptorie. de appel. & vide Bar. in d. §. si tā. vbi Ange. tenet quod potest iudex tempore syndicatus conueniri ratione iniquæ sententiæ per eum latæ, si ab ea non fuit appellatum, vel appellatio est deserta, vel etiā si fuit confirmata, per not. in d. c. pastoralis. & in d. c. sepe. & idē Imol. in d. §. fi. & ibi etiam Angel. tenet quod licet is contra quem latæ sunt tres sententiæ non audiatur per vsum iniquitatis vel nullitatis, per clemen. i. de re iudi. tamen contra ipsum iudicem potest contra ipsum iudicem potest conqueri, quibus adde Bal. in fi. de pōna. iud. & videtur tenere Cy. & Bal. l. quod quisque iud. & idem Bal. in §. iudices. de pace iur. fir. & Innoc. in c. sacro. de sen. excom. quando a sententiā iudicis nō fuit appellatū, qd poterit iudex cōueniri, & qn appellās obtinuit i appellacione vñ iudicē posse cōueniri quo ad expēsas litis tm. arg. l. si vēdidero. §. si Titi. ff. de fur. & late p Imol. in l. i. ff. de appel. & Bar. l. iiii. §. ex qbus. de alie. iudi. ¶ Iudex q tulit iniquā sniam a qua est appellatū. & appellatio pendet pōt, in syndicato cōdēnari. & in condēnatione habebitur respectus ad illam litem, que nondum est decisa, & pendet p

appellationem & condemnabitur in fuga ro euentu tex. no. in arg. l. Pōpo. ff. quōd fal. tuto. auth. & aliquid per gloss. in l. i. quōd quisque iur. in §. i. Et ideo dicit ibi Bal. quōd iudex interim condemnabitur ad cauendum de indēnitate arg. l. statuli be. rationem de statuli. licet possit dici qd condemnabitur simpliciter ac si non esset appellatum. arg. d. l. §. si plures. per not. in l. mancipia. de seruis fugi. & representabitur cōdēnato & differet executio, argumen. in lege Aquil. secundum Bal. in l. Pomponius. de quo vide per Ang. in d. l. mancipia. & supra in aliis capitulis. ¶ Euerunt ¶ late tres sententiæ conformes & omnes per imperitiā, quis istorū tenetur? Dic quōd quilibet, quia vnus imperitiā nō excusat aliū ideo si appellatio est deserta quia, nō excusatur qui male iudicauit, vt no. Bar. de offic. delega. c. pastorelis, vbi Innocen. & idem in c. sepe. in fin. gl. magnæ. de appel. facit quod no. ff. de euiet. l. si per imprudentiā. quia iudex cōtra Deum delinquit, quia est periurus & contra rem publicā. quia infidelis, & contra illū quem oppressit. Bal. de pōna iudi. l. fi. & vide in c. si iudex apellationis supra proxime. ¶ Si est appellatum iudex potest suam defendere sententiā, quia sua interest. no. Inno. de foro competen. c. verum. & facit de rescrip. dilectus non tamen potest in se iudicium sumere animo nouandi, quia non est aduersarius, argu. de infam. Lucius. & quōd no. Inno. de testib. c. cū clamor. Bal. in d. l. fi. qui dicit quōd si appellationi detulit ex imperitiā, vel malitia tenetur, quia partem læsit secundum Innoc. in c. i. de appel.

a ¶ Habere.] Adde dict. Maria Socin in cons. 23 incipient. Visis in versicu circa secundam question circa medium. in i parte.

b ¶ In syndicato] Vide not do. Mar. Soc in consilio 24. incip. Visis. versicul. q. principaliter probatur in i. parte.

S V M M A R I V M.

- 1 A sententia Regis non appellari regulare falsit vt nune 3.
- 2 Posse non dicitur, quod cum peccato potest.
- 4 Cor Regis in manu Dei est.
- 5 Officiales appellationes non admittentes quā pāna puniantur.

Q 2 Recursus

Parid. de Puteo Tractatus

6 Recursus contra iudicem qui male iudicauit
appellationis omissione non impeditur.

7 Appellationi renuntians quod contra iudicem
de iniuria sibi facta agere possit.

C A P. IIIL

Vbiatio pulchram questionē
ad hoc propositum in qua
allegauit. Rex cōcessit offi-
cium capitaniae militi pro
tribus annis, & quia viri il-
lius ciuitatis erant indomiti voluit ex
pacto, quod si esset cōdemnatus in syn-
dicatu, quod posset appellare qui in eodē
officio acriter se gessit. ex abrupto pro-
cessit & tēpore syndicationis suae venien-
te, ciuitas impetrauit syndicatorē cū clau-
sula in rescripto apposta, quod pronun-
tiaret sentētiās proferēdas in syndicatu
dicti militis sub nomine & titulo regiae
maiestatis, ad hoc vt syndicanus appel-
lare non posset, hic syndicator similiter
ex abrupto processit contra militem iu-
ra subuertendo & de facto, ipsūque cō-
demnauit ad grauissimas poenas. Qui se-
cundum formam suae electionis appella-
uit a sententia istius syndicatoris. Et op-
ponebatur quod appellare non poterat,
quia sententia fuerat prolata sub nomi-
ne & titulo regiae maiestatis, & in contra-
riū allegabatur q̄ propter pactū de appel-
lando adiectū in sua electione poterat ap-
pellari, & dubitatum fuit quid iuris? & tē-
pore primo videtur q̄ quod non potuerit ap-
pellare, quia a sententia Regis non ap-
pellatur. l. i. in prin. ff. a quib. appel. non li-
cet. & in l. 2. §. exactis. de orig. iuris. quia
appellatio interponitur de minori ad ma-
iorem, in auth. de ap. & infra quae tēpora.
§ illo videlicet C. de sent. praefec. prae. l.
i. & 2. de offi. praefec. prae. Quia Rex ha-
bet iura praefecti praetorio, vt not. in proce-
mio constituto regni per Andr. de Iser. Et
quia posteriora derogant prioribus, & sic
videtur q̄ per tale rescriptū q̄ snia debe-
ret proferri sub titulo regis videtur taci-
te derogatū pacto apposto in electione
q̄ possit appellari, & quia a snia syndica-
toris nō appellatur vt supra proximo. c.
est late deductum. & Tamē contrariū pu-

to verū. Et primo quia pacta apposta in
electione officialiū sunt seruanda. vt no.
Bar. in l. dominus. §. si. de pe. lect. & in l.
seruus vetitus de lega. 1. & in l. manci-
pia. de ser. fugi. & l. super creandis. de iu-
re fisc. cum simi. & cū fuerit pactū factū
conforme iuri quod appelletur, videtur
princeps reduxisse ad ius commune, quia
res de facili reuertitur ad suā naturā l. ac-
tilicinus ff. de ser. rusti. cū suis concordan-
nec valuit dictū rescriptū continens q̄ di-
ctus syndicator deberet pronuntiare sub
titulo maiestatis tanquā rex, quia pp hoc
tollitur appellatio, quam rex tollere non
potest, 2 quia est iuris diuini fm Andr.
de Iser. in tit. quae sint regalia, in verbo,
cōmittentū crimen. dicēs q̄ si princeps
hoc faciat, peccat, & non dicitur posse,
quod cū peccato potest, vt idem dixit in
tit. de prohi. feud. alie. per Felsum c. pra-
terea si inter duos, quod procurant quod
rex pronuntiet, vt pars non possit appel-
lare, q̄ peccat, & sic dicta cōmissio fuit
ipso iure nulla, quo ad caput quod pro-
nuntiaret sub titulo regis. Propterea p
hac parte facit q̄ quod tunc demū habet
3 locum quod a snia regis nemo appellat,
quando ipse rexmet pronuntiat, secus si
pronuntiet rex ad relationē vnus, quia
appellatur, quia potius proouocatur ad-
uersus delationem vnus, quam aduersus
sententiam principis, arg. l. in prin. p. ff.
quando appel. sit. & 2. q. v. §. biduum. &
videtur gloss. in dict. l. i. per quae iura sic
consult. Ludouic. in cons. 131. & ideo
a sententia regis non appellatur, quia ob
dignitatem eorum praesumitur quod om-
nia bene agant, & eo quia cor regis in ma-
nu Dei est, secundum Andr. de Iser. in
d. §. praeterea si inter duos. & quia senten-
tia regis proferitur cum deliberatione cō-
siliariū, quae est sicut snia senatus a qua
non appellatur dict. l. i. §. scire. quis appel-
lare non licet, vbi dicitur qd a snia sena-
tus non appellatur. & facit l. si quis aduer-
sus. cum auth. quae sup. de precibus im-
perar. offer. Nam ille commissarius non
est rex, vel senatus & sententia lata per
delegatum principis secundum consiliū
ipsius principis potest appellari. l. i. §. quae
situm. ff. de appella. licet a rescripto non
appelletur, vt ibi late. Praeterea cum a
thematē

themate supponatur quod hic syndicator fulminate processerit, & ex abrupto, & propterea non presumitur pro eius sententia, secundum Cyn. & Bal. l. lancimus C. de iudi. ubi dixerunt quod licet pro iudice presumatur. d. l. ii. de offic. iudi. est verum quando seruat debitum ordinem in procedendo, secus si omittat, quia pro eo non presumitur, sed contra eum fit. & faciunt notata in l. de pupillo. §. si quis ipsi pretori. de noui operis. ubi de presumptione contra iudicem, qui erat solutus excedere. Et dixit Lucas de penna. l. si coloni. de agric. & censu. quod de malo iudice male est presumendum, argumens. l. si per impressionem. C. quod metus causa & dicit Specula. in tit. de iudi. de leg. §. vniuersi. Item quod est odiosus quod non dicitur iudex is, in quo non est iniustitia, & per ista dixi quod poterit appellari a tali sententia, quia iste delegatus non erat rex nec habebat senatum. ¶ An si pronuntiat iudex iniuste, & appellatur iudex secundus confirmat, & ab eo appellatur, & tertius confirmat, queritur, an omnes teneantur ad interesse in syndicato, an ultimus? Angelus in l. pretor. §. in eum. de dam. infec. refert Innocen. in c. pastoralis. de offic. delega. quem per prius retulit Bal. l. si de poena. iudic. quod omnes tenentur ad instar tutorum l. i. & ii. si tutor non gessit. Et vide Bald. in titu. de pace iura. §. iudices qui tenet contrarium, quia ultima sententia nouat primas per l. furti. in princip. de infam. l. quod est fatuum. secundum Ludouic. in l. iij. §. fin. de damn. infec. qui dicit quod solutione vnius, ceteri liberantur. de his qui deie. vel effu. l. penult. secundum Ludouic. in dict. §. fina. & vide in cap. si iudex appellationis. supra. ¶ Officiales tamen non admittentes appellationem tenentur. l. Julia. de vi public. & sunt infames. l. lege Julia eod. tit. & aliquando puniuntur, poena capitis. secundum Bal. in l. si quis filio. §. his qui de iniust. testamento. Et dixit Anchar. in clem. i. de excess. prelat. quod in criminalibus tenentur poena capitali, & poena, de qua per Innocen. in cap. cum dilectus. de ordin. cogni. Et in civili poena. xxx. pond. auri. l. quoniam iudices. C. de appellatio. & aliquid in l. iudicibus. eo

dem ritu. Clericus autem deponitur. ij. quæstio. vj. cap. decreto. ¶ Omissio appellationis non impedit recursum contra iudicem qui male iudicauit. Bal. & gloss. si. quod quisque iuris. l. i. & tenuit Bartol. disputando. & ponit Innocen. in c. pastoralis. de officio deleg. vide nota. in l. mancipia. de seruis fugiti. ubi de hoc & dixit Bald. in dict. l. j. in ii. lectura. quod iudex facit litem suam, siue appelletur, siue non. & semper tenetur in quantum bono viro æquum videbitur, secundum Innocen. in dict. c. pastoralis. ¶ Renuntians tamen appellationi potest agere contra iudicem de iniustitia sibi facta. Innocen. in cap. sæpe de appella. & facit. lege cum iure. C. arbitr. tute. Bald. super Innocen. in verbo, renuntians.

¶ Non potest. ¶ Tu ad hoc vide qua habentur per Feli in rub. extra de appella. in ij. col. & in c. i. supra de rescriptis.

S V M M A R I V M.

- 1 Officialis habens arbitrium generalissimum an possit tollere, vel immutare statuta iam facta? & nu. 2. 3. 4.
- 2 Istius arbitrii in causis sui officij non potest rogare terminum instantie & cognitionis.
- 3 Liberum arbitrium semper in se recipit bonæ fidei interpretationem.
- 4 Iudex si uideat quod testibus non sit adhibenda fides, poterit si velit fidem non adhibere ex causa etiam quamuis clare deponant.
- 5 Verbum uidetur denotat boni viri arbitrium.
- 6 Arbitrium si cõcedatur officiali per verba libera voluntatis non denotat arbitrium boni viri.
- 7 Iudex non debet esse nimis fauorabilis in arbitrarijs.
- 8 Durius agitur cum officiali ratione arbitrij sibi dati quam cum lege.
- 9 Potestas habes arbitrii simpliciter sibi cõcessum debet in oibus seruare regulas iuris civilis.
- 10 Officialis habens arbitrium an possit perpetuo carcerare.
- 11 Quædam sunt in libero arbitrio & potestate iudicis, quæ non trahuntur ad necessitatem.
- 12 Iudex ubi potest supplere ex officio suo & non supplet non facit litem suam nec potest appellari.
- 13 Iudicium & discretio sunt idem.
- 14 Ignorantia iuris quando sit lata culpa?

Q 3 Arbitrium

Parid. de Putcō Tract.

- 18 Arbitrium aliquando denotatur per ista verba in rescripto apposita prout tibi videbitur & placebit.
- 19 Officiales publici non possunt bonam fidem agnoscere etiam si habeant arbitrium, nisi fides sit coniuncta obligationi.
- 20 Iudex an faciat litem suam, quando habet arbitrium.
- 21 Iudex habet potestatem eligendi alteram partem quando probationes sunt contrarie.
- 22 Iudex habens arbitrium a statuto si grauet, enormiter puniatur.

Arbitrium. C A P. I.

IFFICIALIS ¶ habens arbitrium quamvis generalissimum non potest tollere & immutare statuta iā facta, nisi derogationis causa de nouo superueniat, q̄ non erat cognita tempore statuētis, vel saltem ignorabatur, secundum Bart. in l. ambitiosa de decret. ab ordin. fac. Vnde etiā si princeps daret generalissimam potestatem nisi hoc specialiter est concessum, tunc talis non posset tollere cōstitutiones a principe conditas, vel confirmatas, per text. quem Barto. summe notat in l. hoc quoque necessario, in §. si quæ. C. de offi. præfecti. præto. per quem dicitur, quod licet præfectus possit legem concedere vt princeps, non tamen potest condere cōstitutiones præcedentibus contrarias, vel derogantes, secundum Ludou. in consil. 37. Quamuis dicatur, quod sit in culpa ille, qui in alienis rebus non adhibet eam diligentiam, quam debet adhibere paterfamilias diligens. l. si constante. §. si maritus. solu. matrimo. & in l. i. §. his quoque ff. de actio. & obliga. Tamen ex concessione liberi arbitrii is cui conceditur nō est in culpa, si non adhibet in alienis eam custodiam, quam in suis etiam si illa minus diligens sit. tex. cum glo. singu. in l. i. ff. de solu. & ibi Barto. ¶ Si Rex concedat alicui officiali plenam & liberam potestatem quid faciendi, important ista verba potestatem inordinatam, quod possit cōtra iura facere & absq; causa, a glo. & do. Anto. in clementi. i. vt lice pend. vbi dicit quod poterit statuere contra iura, & ad

præiudicium priuatorum, & de verbo, omnimoda potestate, vide in clemen. i. de foro competen. Tamen hoc dictum non videtur verum, quia hoc non potest princeps ex ordinata potestate sibi a legibus attributa. l. prima. & ii. si contra ius vel vt. publi. & l. ii. §. merito. ne quid in loco pub. cum simil. Et sub ista verborū generalitate nō videtur concedere supremā potestatem legibus non submissam. l. i. ff. de offic. eius cui mād. est iurisdic. ¶ Nā ratione liberi arbitrii non potest iuri alterius derogari. gl. i. c. sepe. de verb. sign. Bald. in l. cum antea. C. de arbi. Nam liberum arbitrium alicui datum non debet trahi ad præiudicium alicuius. l. i. & l. in fraudem. de testamē. mili. & de administratione. tuto. l. impuberi. ¶ Potestas habens arbitriū, vel potestatem generalissimā circa aliquod officium nō potest datum alteri ad tēpus, concessū per potestatem habentes tollere. Bar. in l. dotale. ff. de testa. mili. & eod. tit. l. cum filius. q̄a propter hoc non poterit iā, p̄uifa circa illud officiū tollere vel mutare. Bar. i. l. ambitiosa. de decret. ab ordin. fac. & in prima cōsti. C. §. qbus. Bal. in l. nulli. C. de sent. arg. l. si hominem. ff. mand. & in l. forma. ff. de offic. præsid. Quia in quacūq; potestate data, a superiore, ea non veniunt, quæ ipsi concedentes si vellēt facere non possent. ff. quæ in fraud. cred. l. si pater. ad Municip. l. Lucius. §. pen. ff. quod vi aut elā. l. prohibere. §. plane. Et quia per p̄uisionem officii videtur is cui est prouisum suas operas locasse ff. locat. l. qui operas. & l. si pecuniam. de condic. ob causam Ideo tenebitur obseruare illum extractum. capitulo primo de natur. feud. cap. i. de probationibus. & quod Bald. notat. in l. princeps. de legi. Et ¶ quia ipsi cōcedentes & successores tenentur obseruare facta p̄cessorum iuste, & nō quæ iniuste, vel conditionaliter sunt gesta. c. Abbate sane. de re iudi. in sexto & capitulo secundo cum gloss. extra de donatio. & capitulo primo de solutio. & Bartol. in dict. §. plane. Cyn. in l. digna vox. de legi. Bald. in l. prima de consti. princip. de legi. de præca. cap. ij. de donation. cap. pe. & c. i. q̄. successo. Et ideo si rex cōcedat magistro iustitiaro arbitriū circa actorem magistrōs,

gistros, & subactos magnæ curiæ, non poterit tollere illos, quibus est prouisum per regē per prius, & ideo si circa notarios & reformationem illorum concedatur arbitrium, non priuabit iam creatos sine causa, quæ bene not. ¶ Si potestati datur arbitrium in causis sui officii nõ poterit prorogare terminum instatiæ & cognitionis. ff. locat. l. si in lege. per quem dixit Bartol. & Bal. quod habens à superiore plenū arbitrium, seu plenam cognitionem non poterit prorogare terminū illi præfixum, quia factum prætoris non poterit iuri publico derogare. ff. de feriis. l. i. in vers. neque enim. secundum Ludo.

¶ in cons. 322. ¶ Liberum arbitrium, ac libera potestas alicui datum semper in se recipit bonæ fidei interpretationē vt ciuilem humanitati congruentem intelligentiā recipiat. ff. mandat. l. creditor. §. Lucius. & facit. ff. de serui. l. sicut ibi ciuili. id est humano modo. & Bart. in re petition. §. pœna grauior. vbi dixit, quod habens arbitrium potest pœnas arbitrari dummodo rationem non excedat. ¶ An si iudex partem coram eo iustitiam suam psequi volentem, remiseri ad arbitrium dicatur iustitiam fecisse. Dic quod non fecit iustitiam per casum. ff. de arbit. l. si eum dies. §. quesitum. Et est ratio secundum tex. ibi. & in l. qualē. §. dicere. eo. tit. quia hoc non imponit finem controuersie, sed coram alio nouæ litis inducit suscitationem. Et iudici incumbit controuersie sine imponere. ff. si certum petatur. l. quidā existimauerūt. & ideo hoc casu se exonerat, & non imponit liti finem dist. §. quesitum. secundū Ludo. in cons. 238. ¶ An si iudex habens arbitrium aliquem grauauit, possit eius arbitrium ad boni viri arbitriū reduci? vide infra in verbo, pœna, in capitu. si pœna. imponitur iudicis arbitrio. ¶ Si officialis habens arbitrium proferat vigore mandati superioris statuentis sibi formam mandati pœcisam, non intelligitur vsus arbitrio, sed mandato, & sic non grauauit ipse, sed qui mandauit. argument. de arbit. l. qualē. secundo responso de legatis secundo l. vnū ex familia. §. i. & quod no. Innocen. in capitu. si pro debilitate. de officio delegati. appellationibus. capitulo nouit. Ideo si

apud mandantem non erat ius mandandi processus fundatus super mandato, vel eius rescripto erit nullus. l. i. C. q. pro sua iurisdicção. & de iurisdicçãoe omniū iudicum. l. eum qui etiā. si dicant verba executiuæ mandati omni via iure & modo quibus melius, & c. quia videtur dicta respectu mandati, super quo esset fundatus titulus processus. Bald. in cons. 58. & aliquid per Bartol. in l. quid ergo. §. pœna grauior de infam. ¶ Si iudex viderit testibus quāuis clare deponentibus non fore fidem adhibendam, poterit si sibi videbitur non adhibere fidem. b. ex causa. Barr. in l. Lucius. ff. de infam. qui dicit, quod hoc faciat cū causa ne in syndicato teneatur. Et ideo ego aliās practicaui, q. quando vidi testibus in processu productis, ex verbis, ex redditione causæ scientiæ, ex infamiis & ex aliis causis non fore fidem adhibendam, in sententia dixi non adhiberi fidem testibus in contrarium productis. Et tali causa absoluo vel condemnno, sicut ēt dicitur in cōdemnatione expensarū faciēda dēt vel non faciēda, debet cā p iudicē inferi. per no. per Bart. in l. i. ff. de noui operis nuntiatione. & in l. properandum. in §. si autē. C. de iudi. & Bar. in l. pœna grauior. ff. de infam. dixit, quod iudex alterando pœnam debet causam in sententia inferere, aliās si partem grauat tenebitur in syndicato, nisi ipsa causa appareat ex actis, quia tunc non est necesse, quod causa inferatur si ex dictis appareat, quia sententia ad acta refertur. Et ideo si non appareat nec ex sententia nec ex actis grauare partes. & tenetur vt ibi per Bartol. ¶ Officialis deputans ad prouidendū super bono statu alicuius loci prout sibi videbitur, non pōt mouere rectores legitime deputatos quia ¶ verbum videtur denotat boni viri arbitriū. ff. de fideicommissis. liberat. l. fideicom. & nulli æquo viro videtur quem sine iusta causa priuare de restitutione spoliatorum. capitulo conquerente in versiculo non decet propriis officiis spoliare. Ludouic. licet melius in consilio 467.

¶ Si concedatur arbitrium potestati, qd possit procedere ad suum arbitrium, intelligitur seruata forma iuris. per not. in l. si quando. de inofficio testamento. in

Parid. de Putèõ Tract.

9 gloss. & ff. de penis. l. hodie. ¶ Et ubi cõceditur per verba libere voluntatis nõ denotat arbitrium boni viri, vt not. Bar. in l. senatus. §. legatum. de legatis primo. & in l. cum quidam. de legatis secundo. quia tunc poterit etiam iniuste arbitrari. dicta l. cum quidam. dummodo dolus absit. l. creditor. §. iussus. ff. mandati secundum Bartol. in l. si sit legatum. de legatis primo. & aliquid per Bartol. in §. profici

20 sci. ¶ Iudex in arbitrarijs non debet esse nimis fauorabilis innocent. in capitul. æterni. de re iudicata in sexto, quia cui datur latior habena magis præoculis debet habere æquitatem, vt in authentica de iureiurand. quod præstatur ab his. & l. quod si Epesi. de eo quod certo loco. Bal. in l. fin. de pœna iudic. & dicit Ioan. And. in dicto capitulo cum æterni. quod hoc habet locum etiam inter partes, inter quas iudex cauere debet ne sit nimis gratiofus. c. consuluit. de officio delegati. ¶ An si alicui concedatur arbitrium vel iurisdictionis generalis in omnibus criminalibus, & deinde detur vnus iudex specialis in vno genere delictorum, sit derogatum per constitutionem secundi iudicis iurisdictioni primi? Angel. post multa in authentica de defensione ciuitatis in lectur. magna dicit, qd si officia sunt distincta statim cum vni conceditur, videtur alteri ablatum. l. q. in rerum. de legatis primo. ff. de procuratoribus. l. si quis cum procuratorio. §. fin. & C. de excus. vel exat. l. quicunque. lib. 12. Si vero officia non sunt distincta, vt quia potestas habet omne imperium & iurisdictionem, & postea conceditur alicui potestas specialis super quibusdam maleficiis, tunc non erit derogatum iurisdictione potestatis. l. repetita. de epis. & cle. & in d. tit. de defensione ciuitatis in ver. non velit. Ange. ibi. & Bar. in l. i. C. de offi. præfecti. vrb. in l. si. de iurisdictione omnium iudic. & per alios. qd not. pro quæst. An regens magnam curiam possit cognoscere de gratia ciuitatis Neapolis, & de excessibus ibi commissis. & in d. infra in ver. iuramento latius. ¶ Si potestas habet arbitrium plenum & latum esse setur habere liberum arbitrium, etiam si sint aliqua verba importantia arbitrium boni viri. Bartol. in l. alia de alimen. & cib. legat. & in repetitio. l. j. de sacrosanct. eccle.

cle. & in l. si sit. delegati. per l. fideicommissa. §. quamquam. de legat. iii. & l. verum. §. cum quidam. de rebus dubiis. & Bartol. in l. Lucius. de fideicommissis. liber. ¶ Si est datum arbitrium potestati, non potest ius iniquum statuere contra rempublicam, nec contra similes personas, argumen. l. creditor. §. si ff. mandati. quia non creditur rempublicam contra seipsam concessisse. ff. de penultima. l. penulti. §. si tu. Tamen potest facere gratiam temporis excarcerando ante tempus, quia non lædit tunc rempublicam. Bal. in l. i. C. de testament. milita Et dixit idem Bal. in l. si quis maior. C. de transactionibus. quod ubi in statutis reperitur datum arbitrium tenderet in præiudicium tertij, debet intelligi de libertate, quæ in se contineat æquitatem, non quod præferatur iniquum æquo, vt not. in clemen. sæpe. de verborum significatione. ¶ Officialis habens arbitrium procedendi de facto d & puniendi non potest vigore huius arbitrij punire offendentem bannitum, vel hostem publicum, quia non est maleficium, licet persona accusatoris non esset legitima Bald. in l. ubi pactum. C. de transactionibus. arg. glo. ibi posita. ¶ Si capitaneus habet duo arbitraria, valet, quod facit ex arbitrarij pleniori. Bal. in l. humanitatis. C. de impu. alijs. l. 3. C. de testament. milit. & facit de hære. in l. litem si scriptum. in verbo, pleniorē voluntatem. ¶ Si quid committitur in potestate officialis, intelligitur, quod debeat iudicare de iure. l. quæ explicando. vbi Bal. C. de accusa. Et dicit Bald. quod si detur arbitrium officiali, qd faciat sibi iudiciū suū, vel sibi mentē suā, videtur designari arbitrium boni viri. l. Titius. §. Lucius. de fideicommissis. libert. Secus si dicatur secū dum voluntatem suam. Bald. in l. veritat. de fideicommissis. Ratione ¶ arbitrij dati officiali durius cum eo agitur quàm cum lege. Bal. in l. i. C. vt infra certum tempus. & facit. l. i. & l. si seniorior. & de infamia. & de penis. l. hodie. ¶ Si datum est arbitrium super bono statu ciuitatis non potest condere statutum per quod altera pars lædatur, quia non poterit arbitrio vt ubi apparet sententia, vel instrumentum. Bald. in l. i. C. de noua. & vide Bald. in l. i. de legat. vbi dicit, quod ratione liberi arbitrij

erit non potest attentare prohibita, adeo quod lex prohibens in generali arbitrio videtur excepta. ¶ Arbitrio datū potestati circa maleficia, intelligitur ei remissa necessitas obseruantie legum, vel statutorum circa ordinem iudiciorum. Cyn. in l. i. C. de testa. milit. non potest tamen præferre iniquum equo, nec ius partium lædere. in fraudem. in princip. de testament. militar. & gloss. in clementi. sæpe. de verborum significatione. in quo libero arbitrio videtur exceptus dolus & illicitum. l. creditor. §. Lucius. ff. mandat. Bald. in dict. l. i. vbi dicit, quod nō potest prorogare tempus statutorum per d. l. in fraudem. §. fina. tamen licet nō teneatur sequi formā iuris ciuilibis, debet sequi formam iurisdictionis circa probationē, qui non poterit cum vno teste iudicare, poterit tamen procedere non obstantibus feriis Bald. in dict. l. i. de testament. milit. de quo ultimo vide supra, vbi tangitur materia capitali detestantes. ¶ An si rex concessit comiti, vel alteri plenum & liberum arbitrium in regni ciuitatibus possit causas summarie & de plano cognoscere. Bald. late in l. i. C. de testament. milita. & in l. post tres. in duodecima collū. si quis cautionibus. & in l. fideicommissa. §. quanquam. de legatis tertio. & Bartol. in l. j. §. nuntiatio. de noui operis nuntiatio. ¶ Si quis habet liberum arbitrium non se extendit, quod possit derogare privilegiis aliorum. B. l. in l. dotalē. de testa. milita. & facit l. decurionibus. de silent. cum glo. libr. duodecimo. ¶ Arbitrium seu basia data potestati non refertur ad ea quæ sunt sibi specialiter limitata. Baldus in l. Labeo. §. hæc clausula. de arbitris ff. secundum Oldradum, ¶ Iudices qui habent a iure arbitrium id consistit in quatuor, videlicet, vt facilius non credant. l. tribuni. de te militari, vt exquirat discutiatur. l. quoties. de naufragiis vt pposita diligenter examinet & cum deliberatione pronuntiet. de sententiis ex periculo recitandis. l. 2. & quod notatur. C. quando & quibus quarta pars. l. i. & quod secreta habeat quæ intimantur, secundū Lucam & in l. 3. de publ. libr. xii. ¶ Si quis habet arbitrium nō potest excedere terminos iuris. ff. de fideicomis. §. quanquam.

de leg. 3. l. si libertus. de oper. liber. glo. in 12 capitū. super his. C. de accusat. ¶ Potestas habens arbitrium simpliciter concessum debet in omnibus seruare regulam iuris ciuilibis quia in dubio intelligitur de arbitrio boni viri. in lege. ff. locati. & l. hæc venditio. de contrahend. emptio. Bartol. ad repet. in verbo, videbitur, vnde tunc contra iustitiam lædere non poterit, secundum gloss. in clementin. sæpe. de verborum significatione. Tamen vigore huius arbitrii poterit partem modicam lædere, & pœnas moderare, non tamen excessiue, vt probatur in l. & de meis. §. recepisse. de arbit. & de præben. capitulo nisi esset. & in l. hodie. de pœn. & in §. pœna grauior. Tamen vbi enormiter grauat partem in eo dolus præsumitur, argument. l. omnes. §. Lucius. de his quæ in frau. credito. quia cum habeat arbitrium non tenetur de culpa, sed de dolo tantum. l. in venditione. §. primo de bon. auth. vbi Bartol. & Bald. in rubrica de pœna iudic. Item dixit Bald. in l. solam. de testibus quod habes arbitrium de iure & de facto non potest credere testi deponenti, & reddenti malam causam scientiæ. ¶ Habens arbitrium super aliquo ordinamento non potest statuere aliquid, per quod domina priuatorū abdicentur, sine causa & ius alterius integrum auferatur, quia videtur sine alterius iniuria concessum. l. i. §. si quid a principe & §. merito. ff. ne quid in loco publico. & hoc tenet Bar. in l. ambitiosa. de decre. ab ordin. fac. licet ibi Bartol. dicat, quod ex virtute arbitrii possunt auferre ius alterius ex negligentia eius contra quem statuitur, vt puta quod non petēs debita infra annos decem non audiat, secundum Ange. in consil. 137. incipien. Visis omnibus statutis.

13 ¶ An habens arbitrium possit perpetuo carcerare. Ang. in l. si a milite. §. i. de testament. milita. tenet quod non, quia est contra legem scriptam. l. incredibile. de pœnis. ¶ Si datum est arbitrium potestati, & diuidat rē per medium sicut faciunt rustici non bene agit hanc viam eligendo quasi per viam compositionis. Bald. in l. Nescennius. de neg. gest. q. a vbi est certa iuris determinatio illa est sequenda non via

Parid. de Putco Tractatus

via facti, quod tamen Bal. ipse melius declarauit in l. fi. §. j. commu. de leg. ¶ Potestas seu capitaneus habens liberum arbitrium non potest aliquem de crimine condemnare, nisi constet de crimine vt iudici, & nisi data copia defensionis. clem. pastoralis. de re iudi. & l. iiii. si ad diem. de re milita. & in loco alias tuto. l. de aetate. ad trebell. Non tamen potest credere bonis viris etiam non iuratis. Bart. in l. si filius. de donatio. & in l. i. de testam. milit. quod Bal. non placet. in l. C. de testamē. milita. Quod testis deponens sine iuramento nō deponit in forma testis, nec aliquam fidē facit, vt no. de testib. l. solam. de quo vide Bald. in l. presbyteri. de episcop. & cleric.

14 ¶ Quædam sunt in arbitrio libero & potestate iudicis quæ non trahuntur ad necessitatem. l. non quicquid. ff. de iudic. & vide nota. in clemen. dispendiosam. de iudi. in glo. non dicit, vbi in causis summaris iudex si vult procedere ordinarie potest. & facit quod not. in clemen. sepe. de verbor. significa. vbi si quid est iudici arbitrium non punitur de negligentia, si il lud non vult facere. & facit quod no. Spec. in tit. de off. iudi. §. impedit. versic. quid si

15 iudex. vbi dicit, ¶ quod iudex potest supplere ex officio, & non supplet, non facit litem suam, nec potest appellari si non facit. Quod est verum in his quæ iudicis arbitrio terminatur, vt no. in c. consuluit. de off. delega. vbi iudex potest expectare contumacem, & sibi parcere, non tamen compellere, non tamen potest circa expensas sibi parcere, secundum Inno. ibi, & Io. And. Et eodem modo post conclusum in causa potest iudex partem interrogare ex officio, sed non compellere. de fid. instru. c. cum Ioannes. Et potest etiam post publicationem testes repetere. de testib. §. quoniam non tamen compelli. Et ideo dicit Bal. quod iudex consuevit dicere, admittimus si & in quantum de iure possumus & debemus. Bal. in d. l. nō quicquid. & ibi Angel. ¶ Si quid committatur iudicis discretioni, prout fit in literis papalibus, videtur in arbitrium illius collatum, & vt in bonum virum, & non in liberam eius potestatem. Cano. in c. ii. de iuramē. calum. in c. Anton. de But. & alii in c. i. in fi. de constitu. Bal. in l. an. in fi. de iur. dot.

Quod verbum discretio importat, idem quod iudicium §. l. cū prator. §. i. in verbo, iudicio. de iudic. vbi glo. quod iudiciū ¶ & discretio sunt idem. & per no. in cap. quinquauallis. de iureiur. & verbum, iudicio. importat boni viri arbitrium. argum. l. Thays. §. Lucius. de fideicommiss. liberta. secundum intellectum Bart. quem posuit ad repri. in verbo videbitur. & Io. de Im. in l. si sic. de lega. i. & Ludo. in rubr. de arbit. Et vbi aliquid committitur iudici p verba importantia boni viri arbitrium, debet obseruare omnes regulas iuris communis: secundum Bartolum in dicto verbo videbitur, ¶ Iudex habens latum arbitrium non tenetur de culpa. sed tantum de dolo. l. in venditione. §. j. ff. de bo. auth. iudic. & l. creditor. §. Lucius. ff. manda. & Bar. in rub. de pœna iudic. Nec sufficit q sit in lata culpa, quando requiritur dolus ex proposito, per id quod habetur in l. i. §. si quis. ff. ne vis fiat ei. & l. ii. §. hæc ff. vi bon. rapt. & Bart. in l. quod Nerua. de pos.

17 ¶ Et ideo ignorantia iuris tunc erit lata culpa. l. lata. de verb. sig. l. liberorum. §. no tanter. de infam. & l. ij. §. penul. de iur. & facti igno. & Bar. in d. l. quod Nerua. in x. q. de iudicibus & peritis. & Bar. in rub. de pœna iudicis. & in dubio potius videtur præsumi error quàm dolus. vt colligitur ex nota. per Bar. in l. quories. de hære. instituen. ¶ Si iudex in delictis habet arbitrium a statuto, & quod possit augere & minuere pœnam inspecta qualitate facti & personarum, si est commissum delictū pro quo de iure veniebat imponenda pœna pecuniaria iudex non poterit arbitrari pœnam mortis, quia iudicis arbitrium non potest, nec debet excedere terminos iuris. l. fideicommissa. §. quanquam. de legat. iiii. l. si libertus de ope. liber. ¶ Et facit optime quod glo. not. in cap. super his. in verbo, arbitrio. & in verbo, constingendum. de accusa. præsertim vbi esset consuetudo quod nō imponatur grauiissima pœna, quia tunc habens arbitrium nō debet pœnam consuetam excedere. l. hodie. cum ibi no. ff. de pœn. & in l. quid ergo. §. pœna granior. de infami. nisi de iure vel consuetudine dignus esset pœna mortis. & ita procedit glos. in summa. in litis. de iniur. & quod Bal. not. in l. pen. de his qui latro.

latro. & Ant. de But. in c. de causis. de offic. delega. & in c. ex literis. de constitu. & Ang. & Imol. in l. penul. §. qui ad crimen. ff. de publi. iudic. & dixit Bal. in l. quicūq. de seruis fugiti. quod in penis arbitrariis iudex debet arbitrari de minori per no. in d. c. de causis. & facit regula in penis. de regul. iur. cum similib. ¶ Potestas habens arbitrium à statuto potest mitigare poenā & nō potest esse locus quarele. vide Angel. in consil. 14 ¶ Plenum arbitrium si iudici detur in aliquos, vt in malefactores notorios ad nullos alios malefactores extenditur, vt not. in c. si de offic. deleg. lib. 6. & facit l. cum prator. ff. de iudi. Ang. in consil. 62. ¶ Si concedatur potestati arbitriū quantumcunque plenissimum non venit quod illicita agat. l. creditor. §. Lucius. ff. manda. & ff. de condi. indeb. l. procuratori. ff. de pac. l. si vnus. §. illud. & faciunt no. per Bar. in l. i. ff. de testa. milit. & ita etiam consuluit Ange. in consil. 354. incip. quia

28 consultatio. ¶ Arbitrium aliquando denotatur per ista verba in rescripto appositā, prout tibi videbitur & placebit. de leg. 1. l. fideicommiss. §. quanquam. coniuncta gloss. in l. Thays. §. sororem. de fideicō. liber. & de statu libe. l. Labeo. & l. prima. de legat. ii. Angel. in consil. 95. quod incipit. Vermanus de monte. ¶ Licet sit datū arbitrium potestati non intelligitur datū super tēpore instantiæ limitato. Bar. in l. in lege. in princ. locat. & si occurrit difficultas, vide Cyn. C. qui accus. l. i. in fin. & C. de adulter. l. fin. & fa. C. de sent. cum iudex. Bal. in §. proficisci. q. xi. ¶ An si datur iudici arbitrium procedendi secundum æquitatem iuris rigore non attento, an poterit procedere summarie, & de piano? Dicit Bald. quod Iacob. Butri. in l. prope- randum. in prin. dicit quod tractus instā- tiæ habet in se odium, quia eius contra- rium scilicet abbreviatio est favorabilis, & ideo eius contrariū scilicet prorogatio est odiosum. ideo dicit Bald. quod pote- rit summarie procedere. dummodo non petatur nimis breue tēpus, quia lex vult vt plene cognoscatur, & vt veritas inue- niatur. C. de iudic. l. iudices. C. de appell. leos. Tamen in quibusdam casibus pro- ceditur summarie, quia continet modicā l. zionem. ad trebelli. l. ille. §. si testamen-

to. & vide de offic. consu. l. nec quicquam. §. vbi decretum, secundum Iacob. Butri. quem Bald. refert. §. proficisci. q. 25. ¶ An iudex qui habet arbitrium contra turban- tes statum possit minuere poenam extra- ordinariam? dic quod sic cum causa. vt quia dolo nō fecit. l. hodie. de poe. & l. in fi. de ambi. vel qa fecit inconsulte. de cap. l. in bello. §. in ciuilibus. Tamen nō debet esse nimis graciosus in arbitrariis. dist. l. cum his. §. si prator. & not. in c. i. de re iudic. in 6. in nouel. Bal. in §. proficisci. & in §. pena grauior. & vide infra.

19 ¶ Officiales publici non possunt bonā fidem agnoscere etiam si habent arbitriū nisi fides sit coniuncta obligationi. vnde non possum soluere ex æquitate sui capitis vnū denarium. arg. de solutio. is cui. §. Flauius. no. per Barto. in l. i. §. hæc verba. ne vis fiat. & Bal. in rub. de constit. pecun.

20 ¶ An vbi iudex habet arbitrium, faciat litem suam. Dic quod sic, si non seruat cō- suetudinem, vt not. de infam. l. quid ergo. §. poena. Et arbitria ideo dantur iudici, cū prouidentia natura actus quādoq. nouā, quandoq. celerem desiderat, secundū In- noc. in c. i. de constitu. & ff. de iniust. test. l. si quis filio. non tamen debet ille, qui habet arbitriū summarie procedere. d. c. j. in nouella. Et arbitria quædam intelli- guntur concedi secundum mentem legū, & arbitrium rationis, tamen standum est sententiæ, etiam sine moderatione late, nisi sit error expressus, vel enormitas ex- pressa. ff. de condi. indeb. l. si non sortem. §. hæredem. per gloss. ff. de inoffic. testam. l. posthumus. §. ex his. Bal. in d. rubr. vide in c. si iudex. in delictis. habet arbitrium supra. ¶ Si est datum arbitrium potestati vt faciat ad voluntatem suā, propter hoc non potest aliquem occidere contra iusti- tiam, quia hoc non videtur sibi mandatū. Bald. allega. Gul. Suza. in l. si procurator. de condi. indeb. argumen. l. creditor. in §. final. ff. manda. & not. per eum in l. i. ff. de testamen. milit. ¶ Quando pro- bationes partium sunt contrariæ, iudex habet arbitrium eligendi alteram par- tium. not. de re iudicat. l. duo iudices. & extra de electione. c. cum inter. in nouella.

22 & Bal. ibid. ¶ Si iudex habet arbitrium a statuto, & enormiter grauat punitur quia

Parid. de Puteo Tractatus

quia ratione enormitatis præsumitur do-
lus, secus si in modico legat. argu. de arbi.
l. si de meis. §. recepisse. etiam si statutum
dicat, quod stetur iudicis arbitrio & vo-
luntati, quia debet sane intelligi. not. ff. de
arbitr. l. pen. Cyn. in l. iij. C. de dotis pro-
missio. & vide Barto. in l. venditione. §. si
quis. de bon. auct. iud. & l. si. de præst. stip.
& Aristor. 3. de anima, quia in ratione est
voluntas, ideo voluntas iudicis debet esse
bona, & non mala, ubi de alterius præiu-
dicio. Bal. in rubr. de poena iud. & vide in
cap. an ubi iudex supra.

a ¶ Absque causa] An autem iudex tenentur
observantia iuris si ad eum dirigatur clausula
liberam voluntatem seu liberam facultatem,
sive procedas secundum mentem tuam uel se-
cundum libitum tuum uel secundum prudentiam
tuam uel procedas præiudicio ratione: uel secundum
conscientiam tuam uel secundum beneplacitum
tuum: uel procedas secundum quod tibi uidetur
uel procedas leuato uelo: uel secundum spiritum
tuum vide not. Fely in c. canonum. in xvj col.
in uers. fallit viij de consuet. & in xx col. circa
prim. in uers. & si dicatur de consuet.

b ¶ Fidem] Adde idem tenentem do. Partho-
lomaum Soci in consi. cccxxxv incip. visa uersic.
& secundum istam opinionem ibi unde in se-
cunda parte.

c ¶ Aequitatem.] Adde idem tenentem domi.
Bartho. Soci. in consi. lxxxv incipien. Visa co-
promisso uersic. his tamen non obstantibus. ibi,
& hanc opinionem in prima parte.

d ¶ De facto] Quid autem importat vide dom.
Fely in cap. dilecti si y in y colum. in princ. in
uersic. quid si dictum in fine uersic. & in cap.
olim de accusa in prin. v. colum.

e ¶ Mentem suam] Vide domi. Alex. de mol.
in l. si sic in y col. in uersic. quid de uerbo con-
scientie. Et adde Bald. in l. i col. in uersic. sed
pone quod per statutum C. de reb. cred. & adde
hoc que dixi supra in prin. huius cap.

f ¶ Et de facto.] Vide Fely in cap. colonum in
c. xix col. circa fin. ibi & si dicatur de consuet.
& do. Pet. bilip. Corn. in consi. clxx incip. li-
cet in littera b. in tertia parte. & domi. Alex.
de mol. in consi. lxi in fine in quarta parte. &
Fely in cap. causam que in mo. de re iudic. &
in c. olim de accusa in v. colum. circa med.

g ¶ Quod iudicium.] Adde do. Alex. de mol.
in consi. xxx y prima parte.

h ¶ Mortis] Et an & quando poene arbitraria
extendatur ad mortem vide Fely in c. inquisi-
tionis ulti col. uersic. ultimo tangit de accus.

i ¶ Secundum æquitatem] Vide Fely. in cap. es
parte. el. y circa prin. de off. deleg.

SUMMARIUM.

- 1 Potestas habens arbitrium aliquid faciendi an
excusetur si male fecerit ratione arbitrij.
- 2 Verba liberum et plenum arbitrium importat
liberā uoluntatem abstractā à regulis iuris.
- 3 Iudex non seruans consuetudinem in arbitra-
rijs facit litem suam.
- 4 Leuis culpa non uenit ubi aliquid est commissum
arbitrio alicuius & nu. 11 & 12.
- 5 Arbitrium si sit concessum potestati, quod non
teneatur stare ad syndicatum, uidetur sibi
remissa leuis culpa & leuissima, & non do-
lus, nec lata culpa.
- 6 Arbitrium aliquando datur ad exaggeratio-
nem poene, aliquando propter negotiorum
uarietatem nume 8.
- 7 Iudex potest moderare poenam statuti propter
senectutem.
- 9 Officialis cuius arbitrio res aliqua est com-
missa, an teneatur de negligentia.
- 10 Numquid si aliquid fuit commissum arbitrio
tertij: an illo non arbitranter, recurratur
ad iudicem.

CAP. II.

- 1 **P**OTESTAS ¶ qui habet
arbitrium aliquid faciendi
excusatur si male faciat, ra-
tione arbitrij: si facit ut de
re sua faceret. Bartol. in l.
quoties in fi. ff. de solu. tamen si aliquid
committatur iudicis arbitrio, & arbitre-
tur, an potest appellari? vide glo. in c. su-
per his 2 extra de accusa. & in c. j. de dila.
ubi dicitur quod sic. & in l. si qua poena.
de verb. sig. Licet Io. And. in c. ij. dixerit
quod si committatur iudici quod faciat,
prout sibi videbitur expedire quod non
poterit reclamari: si tamen concedatur
arbitrium potestati faciendi quicquid si-
bi videbitur opportunum pro aliquo opere
faciendo, non poterit in illo opere unum
pro alio grauare. Azo quæ sequitur Ang.
in auth. de mand. princ. §. si quis autem.
& licet alias sit concessum arbitrium po-
testati

statu: tamen debet expedire processum in tempore statuti. Bal. in l. i. §. ait pretor. de iure deliberan. & in l. i. ff. de testamen. milit. & facit. ff. locati. l. in lege. Et dicit Bar. in l. alio de alim. & ciba. leg. quod qui habet liberam potestatem in re aliqua faciendi, erit absolutus solutione iuris, & dixit Bar. in l. fideicō §. si de lega. 3. ¶ quod verba liberum & plenum arbitrium, important liberam voluntatem abstractam a regulis iuris. Et dicit Bald. in l. vbi pactum, C. de transac. in fi. quod ratione arbitrii potestas non potest punire, nisi quatenus iustitia suaderet, & dixit idē Bald. in l. si quis maior. C. de transac. quod tale arbitrium cum tendit in preiudicium tertii debet intelligi de voluntate, quæ in se continet æquitatem, quod non possit iniquum æquo præferre, adeo quod si ratione arbitrii potestas enormiter lædat partem, debet puniri. Bal. in rubr. de pēna iud. Nā iniquum arbitrium nunquā intelligitur datum potestati. l. creditor. in fin. manda. nec vigore arbitrii pōt condemnare absolvendum & ecōtra. ff. quod mer. cau. l. si cū exceptione. §. exat. nec potest condemnare nisi de crimine constet. & data copia defensionis. clemen. pastoralis. de re iudic. & Bald. in l. milites. C. de testamē. milit. & glo. in d. clem. vbi dicit quod habens arbitrium liberum non potest contra iustitiam condemnare, & sua voluntate uti. per d. l. si quando. de inoff. testam. & per l. creditor. vnde vigore vnias arbitrii non poterit tollere ius quæsitum, etiā ex præscriptione nec tollere exceptionē Macedoniani & Velleiani, secundū Bart. ad repri. in verbo, videbitur. Et dixit Bal. in l. qui procur. ff. de procura. quod arbitrium potestati datum intelligitur in vtiliano, non in decidendo, adeo quod nihil poterit extra iustitiam facere, secundum Bal. in l. si procur. ff. de condi. indeb. Nec etiā vigore generalis arbitrii poterit in vna die expedire & facere totum processum, secundum Cy. & Bal. in prima cōlli. ff. §. itaque. quia non potest esse ponderatum quod est nimis festinatum. Nam celeritas quæ excludit causæ cognitionem, videtur exclusa. c. ii. de re iudic. & an hoc arbitrium extendatur ad delicta commissa extra territorium, vide Bald. in l. negan-

da. C. qui accus. vbi multa, & in l. i. de sacrosanct. ecclesi. & in l. cunctos populos. 3 ¶ Et adde Bald. in tit. de pac. iuram. firm. §. iudices. vbi dicit, quod in arbitrariis iudex non seruans consuetudinem facit litem suam, qui etiam dixit in tit. de milit. vasa. quod quando lex committit aliquid iudicis arbitrio intelligitur in his quæ iudicis reguntur consilio, non in his quæ a lege sunt specificata per l. i. §. calumniantium. ff. ad Turpill. & l. in lege. loca. quod tale arbitrium non debet in tantum extendi, quod pars iniuste, vel enormiter lædatur, secundum Salycē. in l. i. de pēna iud. quia ratione enormitatis dolus præsumitur. l. si de meis. §. recepisse. de arbit. Nam etiam si dicatur, quod stetur voluntati iudicis, debet sane intelligi. ut not. ff. de arbit. l. penul. quia tunc debet habere præ oculis, æquitatem. l. quod si Ephesi. de eo quod cer. loc. & in authen. iusiuram. quod præstatur, & Bartol. in l. in venditione. ff. de bo. auth. iud. & in l. fin. de preto. stipu. & in l. filius. de dona. & in l. i. de lega. ii. & vide supra ad multa.

¶ Si dicatur officiali a suo superiore quod faciat ad velle suum, nō datur sibi potestas ultra iustitiam, per ea quæ habentur in l. si procura. ff. de condi. indeb. vbi dixit Bal. referendo Gul. de Suza. quod si esset datum arbitrium præci ut facit secundum voluntatē suam, propter hoc nō pōt aliquem occidere contra iustitiam, quia hoc non vī sibi mandatum. pro quo faciunt no. in l. creditor. §. fin. ff. mand. & vide no. per Bald. in l. i. ff. de testam. milit.

4 ¶ Vbi aliquid est commissum arbitrio alicuius non venit leuis culpa. l. in venditione. vbi Bart. ff. de bon. auth. & vbi qd est commissum in libera excipitur dolus. l. creditor. ff. de manda. & Bartol. in l. procura. cum libera ff. de procu. & in l. filius. de dolo. & Bartol. ad reprimend. in verbo, videbitur. & in l. si sic. in princ. de legat. i. in capitul. i. de constit. Quod est verum vbi agitur de preiudicio concedit ei liberam potestatem, secus vbi agitur de præiudicio tertii, qui potestatem prædictam non concessit, ut per Bartol. in dict. vers. videbitur. & cano. in d. cap. i. & Bald. in l. si quis maior. C. de transac. & in rubr. de pēna iud. & in l. si post tres. ff. si quis caut.

¶ Pore-

Parid. de Puteo Tractatus

¶ Potestates arbitrium habentes vnde pecunia veniat in fiscum regium, vt alias habebant deputati in consilio pecuniarum in ciuitate Neapolis, non possunt pacisci cum debitoribus fiscalibus: quia pacisci non est de executione officij commissi. arg. l. qui Romæ. §. Calimachus. de verbo. ob. & quod vi aut clam. l. prohibere. §. plane. ¶ Nec possunt rebannire bannitos, quia talia non consueuerunt committi. arg. l. j. §. de qua. de post. & quia verba generalia commissionis, vel statuti non referuntur ad causas pendentes & sopitas. in auth. vt cum de app. cog. in prin. Bal. in l. fin. ff. de iurisdic. om. iudic. & vide Barr. in l. ambiriosa. de decre. ab ordi. & vide Bald. in l. contra iuris. §. si filius. ff. de pact. vbi dicit, quod isti publici administratores non possunt remittere nec donare, si dicant, & si quidd plus valent donat. & facit quod no. Innocen. in c. grandi. de excess. præla. Tamen quod ratione dubij euentus possit cum delinquentibus qui impeterentur de criminibus extraordinarijs, vel ordinarijs dubijs transigere, & componere de pœnis fiscalibus est argum. l. transigere. C. de transactio. & l. hodie. de pœnis. & adde Bal. in l. si tibi. ff. de pact. & vide in versic. compositio.

5 ¶ Si est concessum arbitrium potestati, quod non teneatur stare ad syndicatum, videtur sibi remissa leuis culpa & leuissima, & non dolus nec lata culpa. ita dixit Cyn. per illum tex. in l. si seruus. de leg. j. & optime probatur in l. creditor. §. Lucius. ff. mandati. & quod habetur in l. j. ff. de re milita. secundum Bal. in l. si seruus veritus. vbi reddere rationem quare. teneatur de dolo & reliquis. vide in alio cap. latius. Licet in arbitrio iudicis adhibere fidem vel non adhibere testibus. c. l. iiii. §. tu magis. de testib. dixit Bal. in l. Lucius. de infami. Consulo quod cum causa hoc fiat ne teneatur in syndicatu. & idem Bald. in l. cum magistratus. quando prouoca. non est necess. vnde dicit tunc iudex in sententia, vel scribi facient in actis, nullam adhibendam fidem testibus pro tali productis ex tali causa pronuncio, &c. Nam iudex lege permittente non debet posse animum suum applicare ad dicta testium de falso suspectorum. gloss. in l. magnam.

de contrahē. & committen. stipulatione. Et debet hoc in actis redigere quodā fide non dedit testibus ex aliqua causa, vt nō teneatur in syndicatu. ¶ Illa quæ non pnt sub certa regula tradi iudicibus committuntur quibus ex causis decernere conceditur quod æquum videbitur. ff. de verb. obliga. l. continuus. §. cum ira. de effracto.

6 l. j. §. expilatores. ¶ Quia iudicibus datur arbitrium quandoque ad exagerationem pœnæ. l. aut facta. §. si. de pœn. vnde licitum est transgredi propter casus terribiles. Inno. in c. j. de consti. ¶ Et iudex debet potius præuenire, quam præueniri. vbi non est locus remedio. l. si quis ex hæredato. de in iur. testam. ¶ Et etiam propter senectutem iudex potest moderare pœnam statuti. vt in §. pœna grauior. & dāt iudici arbitrium. vbi est dubiū quod quis casu deliquerit vel dolo. quia qualitas personarum debet attendi iudicis arbitrio ponderanda. l. i. de scar. & l. i. C. si quis ¶ Imperato. Et datur arbitrium etiam pp negotiorum varietatem gloss. in l. neque. ff. de legi. & quandoque datur arbitrium etiam propter cognitam hominis fidelitatem. argu. ff. locati. l. creditor. §. Lucius. Bal. in c. i. in quib. cau. seu. amit. ¶ Si datur arbitrium potestati procedendi & terminandi etiam de facto in certis delictis, put voluerit, videtur istud verbum, prout voluerit, importare voluntatem absolutam exceptis fraude & dolo. l. fideicommissi. §. quanq. de leg. iiii. & l. cōtraria. §. si. ff. mād. Et sub voluntate tali non continebitur concessio iniqua, nec potestas ius alterius enormiter ledendi. ff. de testam. milit. l. i. coniuncta l. in fraudem. & l. cum filius. eo. tit. C. de patria potesta. l. j. ad fi. de off. testamen. l. sequenti. & de off. delega. c. ex parte. Et per verbū, de facto, intelligitur concessum iudici agere præter legem, & non contra legem, quia in quacunq; plena, & generali potestate subintelligitur ne quid turpe, & ne quid prohibitum faciat. d. l. i. cōiuncta l. dotalem. & l. in fraudem. ff. quod quisque iur. & l. si procurator. de condi. inde. l. si procur. §. Celsus. de priuile. cred. l. si pater. ad municip. l. libertus. §. Impera. & hoc secundum Lapum allegatione. 128. Quæ sunt ponderanda, quia Bar. in l. non solum. §. si quis mandato. ff. de

de injur. dixit quod contra assassinos de facto proceditur. & ad intellectum capituli regni, quod incip. de iuris censura.

- 9 ¶ An is cuius arbitrio res est commissa, teneatur de negligentia: vide in l. i. ff. de sol. & Bal. in l. i. C. eo. facit gloss. in l. in venditione. §. i. de bon. auth. & ibi Barto. ubi q. habens arbitrium non tenetur de leui culpa, secundum Innocent. in d. l. i. ubi tenet contrarium. & vide Bal. in l. i. in 2. oppos. de his quæ pœ. no. ad limit. l. si vt certo. §. nunc. ff. commo. ¶ Habentes arbitrium super aliquo ordinamento non possunt statuere aliquid per quod dominia priuatorum abdicentur sine causa, & ius alterius integrum auferatur, quia videtur sine alterius iniuria concessum. l. 2. §. si qd a principe. & §. merito. ne quid in loco publico. & hoc tenet Bald. in l. ambiciosa. de decre. ab ord. licet idem Bartol. ibi dicat quod ex virtute arbitrij possunt auferre ius alterius ex negligentia eius contra quam statuitur, vt puta quod non petens debita infra annos decem non audiat. Ang. in consi. 137. incip. Visis omnibus statutis. In nullo arbitrio quantumcūq; latissimo venit illicitum, scilicet, illud qd est a iure improbatum. ff. de cond. indeb. l. si procura. tuus. cum si. Angel. in consi. 254. incip. quia consultaris. in fin.

- ¶ Et illa verba, plena & libera potestas, operantur liberum arbitrium. l. fideicom. x0 ¶ quanquam. de lega. 3. ¶ An ubi quid est commissum arbitrio tertij illo non arbitrante recurratur ad iudicem præsertim in dote? vide Paul. in consi. 123. late. ¶ An iudex in pœnis arbitrarijs possit excedere terminos iuris. vide Alexan. in 11 consi. v. ¶ Arbitrium boni viri non debet excedere terminos iuris. l. fideicommissi. §. quanquam. de lega. 3. l. si libertus. de ope. libert. & gloss. in cap. super his. de accusatio. ¶ Si quid alicuius committatur discretioni, videtur boni viri importari arbitrium & non libera potestas. Lopus & Abb. in c. ij. de iur. calū. in 6. Ant. de Bu. & alij in c. j. in fi. de consti. Bal. in l. fi. in fi. de iure dot. quia verbum, discretio, idem est quod iudicium. l. cum prætor. §. j. in versic. iudicio. cum glo. de iudic. ubi gloss. not. quod arbitrium & discretio, idem sunt. per nota. in cap. quinquaginta. de iu-

12 reuran. ¶ & verbum, iudicio. importat boni viri arbitrium. argum. l. Thais. §. Lucius. de fideicom. liber. secundum intellectum Barto. quem posuit in extrauagan. ad reprimen. in versic. videbitur. & Anto. in d. c. i. & Pet. de Ancha. in clemen. sepe. de verborum significatio. & Ioannes de Imol. in l. si sic. in prin. de legat. i. Ludoui. in rubric. de arbitr. & probatur in cap. illud. in verbo, iudicium. de cleric. excom. & in c. inter corporalia. de translatio.

¶ Et ubi aliquid committitur alicui per verba importantia boni viri arbitrium, debet obseruare omnes regulas iuris communis. Bart. in d. ver. videbitur. & Anto. in d. c. i. & Ange. in l. si post. si quis caut. & Cano. in d. clemen. sepe. argum. l. i. de arbitris. & facit in l. si id quod dominus. de condit. & demonstratio cum gloss. in versic. ratio. ubi ratio accipitur pro iure. & in c. causam quæ. & in c. exhibita. de iudic.

¶ An iudex habens latum arbitrium possit retorquere sine iudiciis, & multa de arbitrio vide in ver. tortura. in c. licet iudex.

13 ¶ Iudex habens latum arbitrium non tenetur de culpa, sed tantum de dolo. l. in venditione. §. i. ff. de bo. auth. iud. & l. creditor. §. Lucius. Bal. in rubric. de pœna

14 iudic. nec tunc ¶ quando requiritur dolus, sufficit qd sit in lata culpa, ubi requiritur dolus & propositū, per id quod habetur in l. i. §. si quis. ff. ne vis fiat. & l. ii. §. hac. ff. vi bono. & not. in l. magna. de verbor. significatio. & Bart. in l. quod Nerua. de positi. Et ideo ignorantia iuris, tunc erit lata culpa. l. late. de verborum significatio. l. liberorum. §. not. de infam. & l. ii. §. penul. de iur. & si. ignoran. etiam in iudiciali. & per notata per Barto. in l. quod Nerua. de positi. in v. q. & Barto. in rubric. de pœna iudic. Et potius in dubio videtur præsumi error quàm dolus, vt colligitur ex no. per Barto. & alios in l. quoties. in prin. de hære. insti. ¶ Si potestas habet arbitriū plenū & latū, vt habere liberū arbitrium, & c. si sint aliqua verba importantia arbitriū boni viri. Bar. in l. alio. de alim. & ciba. & in repetitio. l. i. C. de sacrosanct. in v. qd. & l. si sit. in prin. de legat. i. per l. fideicom. §. quanquam. de legat. iii. & l. vtrum. §. cū quidam. de rebus dub. & Bartol. in l. Lucius. de fideicommissi. libe.

Vbi

Parid. de Puteo Tract.

¶ **¶ Vbi aliquid est commissum arbitrio** alieius nō venit levis culpa. l. i. venditio ne. vbi Bart. ff. de bo. aucto. & vbi quid est commissum i libera potestate excipitur dolo. l. creditor. ff. manda. & Bart. in l. p. curator. cum libera ff. de procur. & in l. filius. de dolo. & Bart. ad reprimen. in ver. videbitur. in l. si sic. in principi. de leg. j. in c. j. de constitu. & hoc vbi agitur de praeiudicio concedente liberam potestatem licet secus vbi agitur de praeiudicio tertij qui potestatem praedictam nō concessit: vt p. Bart. in dict. vers. videbitur. & Canon. in c. j. de constitu. & Bald. in l. si quis maior. C. de transact. & in rubr. de poena iudic. & in l. si post tres. in principi. ff. si quis cau. & supra in ver. arbitrium.

- a **¶ Super his.] Et ibi vide Felinum in ij. col. in glo. in vers. ultimo.**
- b **¶ Iuris.] Vide aliquid per Felin. in c. excepte. de exceptio in q. col. & in c. super his de accus. in vj. colum. & in c. dilectus de homicid.**
- c **¶ Testibus.] Vide qua dixi supra in ver. arbitrium.**
- d **¶ Prout noluerit.] Remissum vide Felin. in c. dilecti filij in q. colum. in vers. quid si dictum. de iud. c.**
- e **¶ Iudicio.] Vide Felin. in c. canonum in xvij. col. in vers. & si dicatur el. i. de constit.**

S V M M A R I V M.

- 1 Potestas iuris ignarus an teneatur in syndica- tu si pronunciauerit secundum consilium iudicum suorum.
- 2 Assessores qui formant inquisitiones & sententias & illas intulant rectoribus sub eorum examine tenentur in syndicato de sententia iniusta. & nume. 15.
- 3 Assessor an teneatur in syndicato si nolentibus partibus omiserit substantia iudicij.
- 4 Litis contestatio non potest nec tacite nec expresse remitti.
- 5 Assessores sunt consiliarij.
- 6 Privilegium concessum potestati extenditur etiam ad assessores.
- 7 Assessores et consiliarij nō habēt iurisdictionē de iure cōi. & nu. 13 & 22. 24. & 27.
- 8 Assessor qui suis in una ciuitate damnatus propter baratariam non potest esse assessor in alia ciuitate.
- 9 Potestas an teneatur de imperitia assessorij. & nume. 10. & 11.

- 12 Assessor uidens potestatem contra ius agentem debet protestari.
- 14 Potestas facilius excusatur quā assessor.
- 16 Assessor in propria patria quis esse non potest nisi per menses quatuor & nu. 19. fallit in assessore procuratoris Caesaris. nume. 17.
- 18 Locumtenens an quis esse possit in propria prouincia.
- 20 Prouinciales qui dicantur
- 21 Potestas non debet mittere hancum sine consilio assessoris.
- 23 Assessor an possit petere salariū ab ordinario.
- 25 Assessor vnde dicatur.
- 26 Officium assessoris pertinet approbare uel reprobare libellos.
- 28 Officium assessoris an sit dignitas.
- 29 Iudices an debeant habere assessores.
- 30 Delegati non debent habere assessorem ad expensas partium. uel reipublica. Et quid de indice ordinario. nume. 31.
- 32 Rectores & praesides an possint sibi eligere assessores.

Assessor.

C A P. I.

N Potestas qui test iuris ignarus teneatur in syndicato, si pronunciauit secundum consilium iudicum suorum? De quod sic: quia iudicem ignorantē duxit: vnde tenetur de poena sim-

pli, non autem iniuriarum secundū Ang. in l. si iudex. de var. & extraord. cogn. in apostil. Bal. in l. j. de poena iud. dixit quod imperitia assessoris non excusat potestatem laicum, si ipse eum elegit. ff. mand. l. si p. cura. §. tutores. Secus si superior eum sibi deputauerit: & vide infra in c. potestas. qui tulit sententiam. in ver. consilium.

- ¶ **¶ Assessores qui formant inquisitiones, & sententias, & intulant rectoribus sub eorum examine, nō effugiūt, q. per hoc nō possint conueniri in syndicato, si sententia fuit iniusta, ita Ang. p. illū tex. in l. j. de his q. latro. occulit & exor. l. simile. de decur. lib. x. de leg. fi. lib. x. & i. cor. de liti. §. oēra verō. ¶ An assessor teneatur in syndicato si volentibus partibus omisit substantia iudicij? Dic q. nō, quia admittere potuit. vt not. Bar. in l. j. de priuileg. f. schola.**

lib. 12.

libr. 12. in verbo consentiunt. Et de voluntate partium fieri potest ut sententia sine scriptis feratur, & sic illa solennitas potest remitti consensu partium, licet alias non valeret sententia. l. ij. de senten. ex periculo. Et idem in iuramento calumnie quod potest omitti. l. ij. sed quia de iuram. calumnie. Et idem in libello qui potest omitti, sed non expresse remitti, ut nota in authenticis. offeratur de litis contestatio. vbi Cyn. late, licet quidam contra. † Tamen litis contestatio non potest nec tacite nec expresse remitti, ut not. Ioannes Andreas de officio delega. cap. de causis. Impericia alieni consilij non excusat assessorem, qui illud consilium fuit secutus. Bartolus in l. bonorum. ff. de bonorum possessione. & vide in versicul. Iudex male iudicans, & in versicul. Consilium. infra. † Assessores sunt quidam consiliarij. Baldus in l. ij. ff. quod quisque iuris. in ij. le. ideo qui prohibetur a statuto vel aliter esse assessor in ciuitate, prohibetur ut consiliarius assumi. l. nemini. de aduoc. diuer. iudic. vbi Bald. hoc not. & dicit Baldus in l. j. de officio assessor. in repetitio. quod aliquando assessor appellatur comes. l. diem functo. C. eod. & l. nemo. & de varijs. cognitio. l. j. S. si comites. † Interdum dicitur consiliarius l. penulti. eodem titul. C. eod. l. consiliarios. & dicitur socius iudicis cui assidet. l. j. C. eodem titul. tamen in magna curia dicuntur iudices & non assessores, quia in sententijs intitulantur vna cum regente. † Priuilegium concessum potestati extenditur etiam ad assessores qui sibi subsumt. gloss. in l. restituenda. C. de aduocatis diuer. iudiciorum, in verbo facundissimi, & gloss. cum textu & in l. & suum. S. final. de pactis secundum Angelum ibi. & equalis honor debetur assessori qui debetur ei, cui assidet in causis peragendis. l. j. ff. de officio assessor. quia est socius & consiliarius. l. j. C. eod. que not. ad multa. † Assessores & consiliarij non habent de iure communi iurisdictionem l. metum. S. sed licet. ff. quod metus causa. vbi Vulpianus fuit assessor pratoris & interlocutus est. ibi in text. dicitur tamen, quando magistratus est impeditus propter occupationes publicas, ipsi funguntur partibus eius, praterquam in principio, in medio, & in fine cause, in causa principali. Bartol. in authenticis. ad hec. de iudic. dicens quod in causa appellationis nullam habet iurisdictionem ipsi, etiam si sint assessores delegatorum, quia eorum officium est prelide non cognoscere vel pre-

iudicare, facit cap. statutum. S. assessores. de re-scriptis. in vj. questio. nota tu qui doctores, & verecundaris esse assessor. † Assessor qui fuit in vna ciuitate damnatus propter baratariam, vel fraudem, non potest in alio loco esse assessor. l. iudic. de dignis. libr. 12. Bald. in dict. Rubric. de poena iudic. Quod videtur intelligi in iure condemnatis tantum. argumen. l. fina. de iurisdic. omni. iudic. † An potestas teneatur, de imperitia assessoris? Dic quod non, quia ipse non peccauit. ff. quod quisque iuris. l. ij. Quod est verum, quia de dolo non tenetur, sed ex culpa sic, quia debet esse curiosus, ut curia sua iustitiam faciat. Bald. in rubric. de poena iudic. vbi dixit quod si assessor non iudicauit iniuste, sed appellationi ex imprudentia, vel malitia non detulit, puniatur in eo, quod laesit partem. not. in capitul. j. de appellatione. in vj. per Innocentium. & tenetur in quantum dici videbitur æquum, quia potuit esse quod in parte habuit iustam causam pronuntiandi, quia qualitas culpe debet assilari, & constituto de culpa debet ad totum interesse condemnari. l. iij. S. si in eum. de damn. infect. Bald. in d. rubr. † Et dixit Bald. in l. hoc edicto. quod quisque iuris, secundum gloss. ibi quod consilium assessoris curie non excusat potestatem in syndicato, quin faciat litem suam si pronuntiavit inique. Tamen Angel. dicit quod tenetur ciuilitate parti non criminaliter fisco, quia vultus est consilio mali assessoris, ut in corpore de questo. S. maxime. Et adde Innocentium in capitul. in bonis. de officio deleg. † Et dicunt aliqui quod tunc tenetur potestas, quando ipse eligit, secus si datur a superiore, quod sequuntur Doct. ibi Ludou. tamen in d. l. hoc edicto. dicit, quod licet iniquum consilium assessoris excuset magistratum a poena, non tamen excusat ipsum magistratum quin teneatur parti ad omnia danda, si tamen non esset solutio luet in corpus, secundum Innocentium. Tamen Bald. dixit contrarium in rubr. de poena iudi. & pro opin. Innocentium. est casus in c. j. S. iudices. de pace iur. fir. vbi dicit Bald. quod de consuetudine est, quod iudex ponatur in carcere, donec soluat, secundum Lud. Semper tamen intellige quando ipse elegerit, ut supra. & vide Andream de Iser. in tit. de cotro. inter dominum & emptorem. vbi dixit quod si iudex fecit diligentiam suam & bene vidit processum, & habuit consilium cum alijs, & in iure bene studuit, quod excusabitur, quod vide infra in versicul. iudex male iudicans. in c. licet alias iudicatur. † Assessori cum viderit potestatem contra ius agere

Tract. de Syndic. R debet

Parid. de Puteo Tract.

debet protestari bapud acta. l. quoniam iudices. vbi Bal. C. de appel. & l. omnes. la prima. de decur. libr. x. vbi tenetur poena. 50. libraru auri, si non protestatur, si tamen non vult stare & recedit cum non potest libere consulere potestati, excusatur. Bald. in authen. omnino. C. de actio. & obli. in materia repraesaliarum, vbi hoc dicit de illo, qui recessit & noluit consentire, quod non tenetur, & vide in cap. regni in accus. vbi de assessore qui non resistit officiali iniuste torquenti, quod tenetur, & vide in versicul. resistere. infra & supra in versicul. appellatio. in c. iudex qui non admittit appellatione. & c. an iudex qui misit.

13 ¶ Accessores non habent iudicare sed consulere, ideo non iurant. ff. quod met. caus. l. metum. S. sed quod praetor Ideo verba sententiae formantur in personam potestatis, non assessoris, nisi lex vel potestas det assessori ampliorem potestatem. l. prohibere. S. plane. quod vi aut clam Bald. in l. j. C. qui accus. no pos. & ita est in magna curia, vbi assessores etiam intulantur in sententia, & iudices appellantur. ¶ Potestas facilius excusatur, quam assessor, quia cum eis mitius lex agit, quam cum iurisperitis. l. ij. quod quisque iur. Et hoc in iuribus, non in factis. Bald. in l. j. ff. de legib. nam in dolo praesumendo durius agitur cum assessore, quam cum potestate. glo. in l. j. S. j. quod quisque iur. quia facilius praesumitur dolus in illo, qui est iurisperitus, quam in alio ignaro, ut sunt potestates terrarum. d. l. ij. quod quisque iur. & quod not. de minori bus. l. patris professio. secundum Bald. in d. l. ij. vbi dicit, quod mitius agit lex cum iudice, quam cum potestate. & infra in ver. cap. potestas facilius. ¶ Assessor imperitus qui malum consilium dedit potestati tenetur. l. hoc edito. quod quisque iur. puta si consuluit, quod ex nudo pacto oritur actio, vel quod testamentum coram duobus testibus factum valeat, secundum Bald. ibi qui dicit, quod tenetur de malo consilio, licet sententia feratur in persona potestatis, qui etiam dicit ibi in secunda lect. quod cautius est, quod libellus in syndicato formetur contra illum, in cuius persona est formata sententia, tamen ista cautela parum valebit, quia in sententijs dicitur, habito consilio diligenti cum assessore nostro, & cum alijs iurisperitis. ¶ Quis non potest esse assessor in propria patria, nisi per menses quatuor. l. consiliarios. C. de assessoribus puniuntur ut ibi. & ff. eod. ti. l. ij. et hoc cum permissione principis. l. si cui ff. quib. ex cau. maio. Ergo non potest etiam pri-

cipe permittente, nisi dicat princeps non obstante. l. ar. de leg. ij. l. si quis in princip. ¶ Fallit in assessore procuratoris Caesaris, qui est iudex inter fiscum & priuatum, unde vni priuato plus quam alteri suspectus haberi non debet, & habet salarium de bonis procuratoris Caesaris. l. final. de assessor. Ideo in propria patria prohibetur assidere, ne quid ex gratia faciat, quia nemo propheta acceptus est in propria patria. gloss. in d. l. si cui. & quod dicitur, quod non potest esse assessor in propria patria, limita nisi fuerit homo eminentis iurisperitiae, quia tunc receditur a regulis iuris & statutorum secundum Bald. in l. sed reprobati. S. amplius. de excusat. tuto. facit textus in l. ad bestias. ff. de poenis. & tangit Ludouic. in l. cum quid. ff. si cert. pet. Ex quo dicit, quod non potest esse assessor quis in propria patria, est verum, nisi aliud per legem determinatur in casu aliquo. de electione. ca. fundamenta. in fin. libr. sexto quod est verum quando non habet salarium a publico, nec iurisdictionem, quia tunc potest assidere in sua provincia, ut in gloss. d. l. consiliarios. ut l. ij. ta-

18 men ¶ an potest esse locum tenens in propria provincia. vide Bald. in d. l. j. in repe. de offi. assessor. vbi dicit, quod potest esse locum tenens, & delegatus in propria provincia, quando ab extra non potest faciliter haberi. & hoc tenet Cyn. & Guil. quos Bald. refert & sequitur. ¶ Sed de iure constitutionis regni assessor, & actorum magister non possunt esse de propria provincia, nec vbi habent incolatum, vel maiorem partem fortunarum, ut in constitutione iustitiarum per provincias, ut in constitutione magistrum camerarum. ¶ An ad hoc ut quis prohibeatur esse assessor in propria provincia requiratur, quod sit originarius, vel sufficiat, quod sit domiciliatus? Dic quod sic, domiciliatus, quia provinciales prohibentur. l. his qui. ff. qui ex cau. ma. & C. de od. l. in consiliarijs. Provinciales tamen dicuntur, qui in provincia habent domicilium. l. provinciales. de verb. sign. Idem iudice qui non potest esse de provincia. arg. l. ij. C. de diuer. offi. lib. 1. 2. secundum Gul. & Cyn. quos Bal. sequitur. in d. repeti. licet tex. in l. ij. eodem ti.

21 dicat ortus. ¶ Potestas non debet mittere bannum sine consilio assessoris, quia bannum potest esse sibi poena. l. j. vbi Docto. de offic. assessor. vbi dicit glo. quod assessor debet consulere praesidi super decretis faciendis, & alienationibus iterum minoris. & se subscribit in epistolis, & etiam, quod imponat silentium.

tium partil. proxime. de his quæ in testa-
ment. delentur. Et quod repellat aduoca-
tum de lite pacifcentem. l. si remuneran-
da. §. maurus. mandati. etiam si pars non
opponat. d. l. i. Et dicta exceptio, quod
procurator fecit illa lite pactum de quo-
ra litis impedit litis contestationem. tex.
in l. item. C. de procurator. ad hoc not.

22 ¶ Officiū assessoris non versatur in
pronuntiando, sed in consulendo & vidē-
do vsque ad conclusionem. l. metum. §.
ex facto. quod met. cau. & in auth. ad hæc
de iudi. & authenti. vt defuncti. §. illud
nisi præses sibi delegauerit. quia ipse tūc
pronūciat. Specu. de offi. asse. §. officium.
& ver. consilium ciuitatis. Nam debet sen-
tentiam legere. l. i. de sen. ex per. rec. & ex
necessitate potest mandare legendam.
ar. l. agentes. de princ. agen. in rebus. libr.
12. & ideo fuit inuentus assessor, quia præ-
sides sunt illiterati. l. certi iuris. C. de iu.
l. ii. & iii. quod quisq. iur. & Specul. de iu-
dic. deleg. §. excipi. secundum Gul. in d. l.

23 i. de offi. asse. ¶ An assessor possit pete-
re salarium ab ordinario? Dic, quod sic,
quod debet habere de publico. text. in l.
i. de offi. asse. vbi Gul. in authen. de mā-
dat. princip. §. festinabis. tamen assessor
delegati qui est peritus ab eo acceptus de-
bet habere salarium. & si est ignarus pe-
titur a partibus salarium. cap. statutum.
§. assessorem. de rescript. in vi. Inno. dubi-
tat in cap. super quæstionum. de offi. de
leg. Spec. in tit. de asse. §. salaria. legistæ in
l. diem functo. de offi. asse. vbi etiam Bar.

24 ¶ An officium assessoris sit cum iurisdic-
tione. Bald. in l. i. in repe. de offi. asse. di-
cit, quod tale officium adiacet aliis. & per
se non stat: tamen propter cognitionem
quam habet non est sine iurisdictione: &
est officium iurisdictioni alterius cohæ-
rens. secundum glo. ibi. & in l. i. C. eo. &

25 Spec. eod. titul. §. i. ¶ & dicitur ab absidē-
do alteri. secundum Barro. in d. l. i. ideo
habent iurisdictionem. secundū Bald. in
d. repet. qui dicit, quod habet aliqualem
iurisdictionē. licet Spe. dicat, quod nullā
habet iurisdictionem. tamen Bald. dixit
quod quamuis in cunctis procedatur per
assessorē in maleficiis & facto toto pcessu
referat potestati qui pferit sententiam in
sua persona, q̄ valet sentētia de qua Bald.

26 dubitauit ibi. & vide supra. ¶ Ad officium
assessoris pertinet approbare, vel repro-
bare libellos an sint apti, vel inepti conce-
pti euidēti vel velata ineptitudine glo. &
Bal. in d. l. i. d & potest reuicere. vide infra
in ver. iudex. ¶ Vbi timetur rumor in ci-
uitate potest magistratus de consilio asses-
soris mandare quod nemo exeat de do-
mo ad certam poenam, secundum gloss.
& Bald. in d. l. i. in repe. qui dicit quod ad
eius officium pertinet prouidere bannis
in ciuitate, quod iuridice ponantur. Ex
quo infero, quod si capitaneus facit ali-
qua banna sine assessore, quod non valē
nec poena committitur. & vide in l. iii. q̄
quisq. iur. quod banna sunt ponenda in
ciuitate cum consilio procerum ciuita-
tis. vide Bart. Ang. & nota bene quia pro
hoc feci euitari poenam a quodam, qui
dicebatur incidisse in bannum, quod ban-
num fuit repertum non fuisse sygillatum
sed emanatum a capitaneo solo ante-
quam venisset assessor in principio offi-
cii sui. & vide in l. i. ii. & iii. C. commi.
vel epi. Et puto, quod tunc talia banna
erunt facienda cum consilio procerum
ciuitatis, quando concernerent statum
vel regimen ciuitatis. per not. in l. i. & ii.
de def. ciuit. & in l. ambitiosa. de decret.
ab ordin. faciend. & in l. cunctos populos.
& in l. omnes populi. de iustit. & iur. Non
autem quando concernerent iurisdic-
tionem suam, & merum & mixtum impe-
rium, vt quod nemo ambulet de nocte
sine lumine vel arma deferat, vel non
blasphemet Deum & sanctos: vel quod
non faciat a iure & statutis prohibita, q̄
in istis a iure prohibitis & statutis non
requiritur cōsiliū procerum ciuitatum:
quia lex & statuta prouident in istis. &
frustra precibus imploratur, quod a iu-
re conceditur. l. i. de thesaur. libro x. cum
simil. Vel nisi essent banna solita per om-
nes officiales dictæ curiæ imponi quia nō
requiritur aliud consilium procerum, nec
assessoris per ea quæ habes infra in veris.
consuetudo, vbi dicitur, q̄ attendi debet
consuetudo curiarum & officiorum. ¶ As-
sessoris officium vertitur ad veritatē inuesti-
gandā. l. i. de offi. asse. sicut ēt cuiuslibet iu-
dicis. l. i. de edē. Ideo Bal. dixit q̄ assessor
pōt in facto opponere disputādo ad veri-

R a tatis

Parid. de Puteo Tractatus

etatis indaginem. extra de elect. c. cupien-
 tes. §. opponētis. in vj. Quod est notandū
 ad limitationē iurium dicentis, quod iu-
 dex in facto nō supplet. quibus adde no.
 in l. Offidius. de leg. iij. Bald. in rept. l. j. de
 offic. assessor. ¶ Assessor suo utitur officio cir-
 ca silentium obseruandum d. l. j. vbi Bal.
 dixit, q̄ tam in faciendo loqui, quā in file-
 re iudex tenet suam maiestatem. l. proxi-
 me. de his quē in testam. delen. & facit l.
 quisquis de postul. Sicut aduocatus qui
 verba vendit. l. aduocati. de aduo. diuer.
 iudi. Et ē silentiū vendit facit l. j. de feu.
 & sal. rei dominicæ. lib. x. & legitur in vi-
 tis patrū. Bal. & ibid. & est constitutu. regni
 super silentio obseruando & etiam ritus
 magnæ curiæ vicariæ. vbi dicitur quod si
 27 silentium est magna pars iustitiæ. ¶ Asses-
 sor non iudicat. l. i. C. eo. & glo. in d. l. j. &
 in auth. de iudi §. i. Quia officium assessoris
 certis finibus limitatur, vt vltra nō ex-
 tenditur, nisi ipsa causa sit sibi delegata:
 secundum dictam glo. Vel nisi assessor sit
 iudex, vt est suus potestas quia tunc pōt
 iudicare secundū Spec. in eo. tit. §. officiu.
 & adde Cyn. in l. senatus. de offic. præsidi.
 & in multis locis habent de consuetudi-
 ne, quæ iurisdictionē tribuit l. j. de emac.
 lib. in d. rep. & ita est in magna curia vbi
 iudices in omnibus causis de per se hinc
 regente prouident in causis. ¶ An assessor
 possit præsente præsidi iudicare. Bald. in
 l. i. de offic. assessor. in rept. videtur dicere,
 quod sic, secundum aliquos. arg. l. si procu.
 præsens. de verb. obli. & hoc tenet Cyn.
 in l. certi iuris. C. de iudic. & facit l. iiii. in
 fin. de offic. proconsul. vbi videtur casus.
 Guil. tenet cōtra, quia notarius vel assessor
 non potest pronūtiare, sed requiritur,
 quod præsens pronuntiet. l. j. de senten. ex
 peric. recit. & l. ij. de offic. assessor. C. & Cyn.
 in d. l. distinxit. quod tunc assessor pronū-
 tiat quando præsens est illiteratus eo præsente.
 ar. l. agētes. de agen. in rebus. lib. 12.
 quia princeps qui fecit præsidem illite-
 ratum videtur permisisse, vt per alium re-
 citet sententiam, & alia faciat per assessor-
 em, quæ requirunt literati, quia debet
 per se sententiare: tamen de consuetudi-
 ne præsides per alios legunt sententias l.
 si de interpreta. de legi. Bald. ibi. ¶ Si ma-
 gistratus principalis non duxit secum as-

sessorem, puta, quia ipse erat doctor vel
 petitus reputatus quem assessorē alii
 erant soliti ducere ad tale officium tene-
 bitur, sicut assessor si ex imperitia quid
 fecerit, quia affirmavit à principio se pe-
 ritum, & videtur fuisse in quasi dolo, per
 not. in l. ii. in princ. ff. quod quisque iur. arg.
 tex. & glo. secundum Doctor. ibi. Vbi etiā
 dicuntur idem in magistratu habente as-
 sessorem, & eius consilium non requiren-
 te, quod tenebitur, quia fuerit in dolo, &
 sicut tenetur ille, qui est sibi ipsi assessor.
 Sed in ciuitatibus in quibus non ducun-
 tur assessores, quia non sunt insignes, si
 potestas faciat quid iniquum ex imperi-
 tia, tenebitur si non miserit pro consilio
 si solitum erat pro consilio mitti, qui si
 miserit & habuerit malum consilium te-
 nebitur consulens, sicut assessor: secundū
 Ang. ibi, nisi consuluerit ad petitionem
 vnius partis licet alij dicant, quod tene-
 bitur, quia videtur asserere se peritum. Et
 quidam capitaneus cum non haberet as-
 sessorem, faciebat secum assidere iudicem
 annalem curiæ baiulorum, dixi, quod ma-
 le faciebat, & tenebatur ex illius imperi-
 28 tia. ¶ An officium assessoris sit dignitas.
 Bald. in l. i. de offic. assessor. dicit, quod non,
 quia liberti non possunt habere dignita-
 tem l. i. ad leg. Iul. misse & tamen possunt
 esse assessores. eo. tit. l. pen. & idē in officio
 aduocationis, ad quod admittuntur et li-
 berti. l. ii. de postulan. & quamuis non sit
 ordinaria dignitas, tamen est honor &
 officium, quia quod lucratur cedit in qua-
 si castrense. l. si. C. eo. tit. & quia tantū cō-
 petit viro integræ famæ l. ii. §. i. de offic.
 assessor. & C. de dignita. l. ne quis. lib. xii.
 secundum Cyn. & Odo. in d. l. i. quos se-
 29 quitur Bald. ¶ An iudices debeant ha-
 bere assessores, dic quod sic, quia laici sunt
 l. certi iuris. de iudic. Propterea eis consu-
 litur, quod habeant assessores. l. ii. quod
 quisque iuris. & in auth. de iud. §. i. in prin.
 vbi glo. dixit secus in delegatis. Tamen in
 contrarium videtur tex. in auth. vt defun-
 ctorum fuit. §. fina. Tamen Gul. in l. i. de
 30 offic. assessor. dixit, quod delegati non de-
 bent habere assessore ad expēsas partium
 vel reipublicæ, sed tantum ad expēsas pro-
 prias, quia partes grauaretur, & reipublica
 non tenetur. arg. l. si. eo. titu. & sic intelli-
 gitur

3¹ gitor. §. i. in auth. de iudi. ¶ Iudex tamen ordinarius expensis reipu. debet habere assessores. l. diē functo. eo. tit. tamē in hoc Gul. dixit qd si delegatus reip. non sit iurisperitus, si est talis delegatus qui potest recipere salarium. arg. in auth. de iudi. §. ne aut. debet habere assessorem suis expensis, secus si sit talis, qui de iure vel de consuetudine non possit recipere salarium, vt in canonicis, quia tunc expensis partiū haberent assessores, non propriis ad instar tutorū arg. l. tuto. de adm. tut. in §. prouincialibus. & manda. Idemque & l. iiii. fin. regu. secundum Cyn. in d. l. diē functo. & per eū. C. de iudi ad hęc. de quo Bal. remittit ad c. statutu. §. ass. de re

3² scriā. vi. Bal. in d. repe. supra. ¶ An rectores & præsides possint sibi eligere assessores. lac. de Aret dixit quod nō, sed debent sibi dari à superiore. per l. nullus. C. eo. Tamen Cyn. & Gul. tenēt quod possunt per l. i. eo. tit. C. vt per tex. in d. au. h. de man. prin. §. festinabis. et per tex. in §. ass. Non obs. d. l. nullus. quia illa loquitur de cancellariis qui sunt alii ab assessores. eod. tit. l. iiii. quod sentit glo. in d. l. nullus. secundum Bald. in d. repe. ¶ Si partes discordant in eligendo assessores vbi debet adhiberi, tunc iudex ipsis discordantibus eligit. gl. extra de offi. deleg. c. super quest. vbi dicit Innoc. quod iudex debet tantum eligere qui de facto eius tenebitur, secundum Specu. eo. titu. §. eligitur. Bald. ibid.

- a ¶ Quod non. Imo contra secundum Bald. in l. obseruare. §. profecti in ult. q. ff. de offi. pro consu. quod non excusatur potestas propter assessorem quia debuit assumere peritiorem not. glo. y. q. vi. hoc etiam qui appella. quot tamen limita secundum aly. in l. fin. C. de pœna iud. qui mal. iud. nisi assessor fuisset publice docto ratus & in collegio studij approbato.
- b ¶ Protestari. Adde eundem Bart. supra eod. in verb. appel. & quod ibi dixi in apost. & infra in u. si potestas.
- c ¶ iuris. Adde eundem supra eodem, in uer. & non licet & quod ibi dixi in apost.
- d ¶ in d. l. i. Et ibi uide do. Alex. de Imol.

S V M M A R I V M.

1 Cogitur quis ad id quod facere potest sine suo incommodo. Et an iurisperitus cogatur con-

fulere iudici in causis fiscalibus. nu. 2.

- 3 Advocatus non tenetur advocare gratis pro rege.
- 4 Potestas potest cogere iurisperitos sue iurisdictionis ad sibi consulendum.
- 5 Iudex quis esse cogitur nisi rationabilem causam alleget.
- 6 Assessores duo si discordent & assumatur tertius ille tertius participabit de salario utriusque.
- 7 Assessor antequam quis esse possit requiritur quod studuerit in iure civili per quinquennium.
- 8 Magistratus an puniatur ex male gestis, uel assessor.
- 9 Magistratus si sit iurisperitus & ferat sententiam iniquam ex consilio sui assessoris an teneatur.
- 10 Iudex qui dedit malum consilium parti tenetur ad omnia damna & interesse.
- 11 Assessor qui fuit advocatus in causa: debet causam delegare.
- 12 Assessores an remoueantur cum potestate quā remouetur sua culpa.
- 13 Iudex delinquens in officio an possit puniri per potestatem.
- 14 Assessor an debeat syndicare.
- 15 Potestas an teneatur in syndicato de alio quā de dolo.

C A P. II.

POTESTAS cum esset in officio compulsi iurisperitos sue iurisdictionis in criminalibus & fiscalibus esse suos assessores & tibi consulere, & tabelliones in negotiis curie scribere, qui in syndicato querelas exponunt petentes salaria. Dubitatumque fuit si ipsi subditi cogi potuerint sue potestati gratis consulere, aliqui dixerunt quod sic. prouer. 23. Noli vendere sapientiam, doctrinam, & intelligentiam. & in cap. j. de magi. gratis accepistis, & gratis date. & facit xj. q. iij. qui recte. extra de symo. c. j. & Eccl. 4. Ne abscondas sapientiam tuam in decor e eius. & Tullius primo offi. Ac ipsum iustissimum est iustitię mercedem non querere. ¶ In contrarium, facit quod subditus cogitur consulere salario cōstituto, & non gratis. ar-

R 3 gu.

Parid. de Puteo Tract.

gu. de postul. l. j. §. ait prator. & 1 r. q. iii. c. non licet. 14. q. v. c. non sane. xii. q. ii. caritatem. ff. de adm. tut. l. a tutoribus. §. si. & quod ibi not. & latius in Spec. de salar. §. sequitur. in princ. Vnde ¶ cogitur quis ad id in quo sine suo incommodo procedere potest. arg. ff. de euict. l. in creditore. & l. si rem quam. & arg. l. medicos. de professor. & in l. i. de assesso. Est enim principis intentio, vt legū oratores efficiantur disertissimi in procem. ff. nos vero. de aduoc. diuer. iudic. l. per hanc. §. sexce nū. aut quibus debet solui salarium ne inopie metu iustitia deferatur. 12. q. i. habebat. in fi. & facit. i. q. ii. si quis prouer. 18. De fructu oris viri replebitur vter eius. & germina laborū eius saturabunt eum. &c. 12. De fructu oris eius quisq; replebitur bonis. & c. viii. dicitur. Sapientia mecū sunt diuitiæ, & gloriæ opes, & iustitia. debetur ergo sibi salarium a tequā consilium præbeat. arg. l. si. de erog. mili. anno. Sic enim est fieri consuetum. arg. comm. præ. l. venerator. §. si constat. & de suffra. l. i. & latius in d. §. sequitur. in ver. sed quo

3 modo. ¶ Tamen an iurisperitus cogatur consulere iudici in causis fiscalibus, quidam q. sic. arg. l. in factis. de proxi. sacro. & de aduoc. diuer. iudic. l. sancimus. & l. nemi. in prin. & de excu. tut. l. iurisperitus in prin. in authen. scriptū exemplar. ii. ver. in labis accipientes. Tamen in contrarium est veritas. quia licet iustum consiliū vendere, & operas suas etiam ecclesiæ. extra de præb. c. significatum. & not. Inno. de symo. c. nō satis. extra de mag. c. i. & in l. i. & ii. de assess. & in l. iiii. de condi. obzup. cām. Hoc est verū, nisi iurisperitus habeat salariū a publico propter aliquod officium quod gerit: puta, quia aduocatus fisci, vel propter aliud officiū quod gerit, quia tunc tenetur gratis dare consilium. secus si nullum salarium generat de publico. vt in authen. de mand. prin. §. oportet. & §. illud. & de iud. §. ne autem & quod not. xii. q. ii. charitatem. & quod ibi not. de notario conficiente inuentarium. & in d. §. sequitur. & quia labor est dare cōsiliū. l. bene a Zenone. i. si. de quad. præfer. & in aut. de iudic. §. ne aut. & labor est sine mercede. d. §. ne aut. Eccle. vii. Sapientia vita tribuit possessori suo. & Pro-

uer. viii. In viis iustitiæ ambulabo, vt ditem diligentes me, & thesauros eorum repleam. Iura namq; optant ditari sapientes. extra de præben. c. de multa. Et in casibus quibus potest princeps accipere rem priuato. & ipsum priuare de domino suo non potest sine salario. Andr. de Iser. de capi. qui cur. ven. in fi. Et aduocatus non tenetur gratis aduocare pro Rege: sicut nec alia personalia munera subire cum sumptu vel sine. Innoc. extra de iure iur. c. sicut Io. ii. in prin. Sic & alias differt utrū habeat salarium a publico^a vel non. l. fin. de offic. assess. & patet in authen. scriptum exemplar. in §. sicut. & §. si vero. Quod est verum quādo consilia essent modica vel rara. Si vero essent magnæ lites: ita q. salarium publicum quod habent non sit sufficiens ad laborem, & facundiam eius. tunc non dabit gratis. arg. de exact. tribu. l. apparitores. & de ann. leg. l. medicos. §. fin. & quod not. in c. statutum. de rescri. & quod dicit Inno. de notario. in c. i. de fi. & in c. i. ne prælat. & in cap. fin. & dixit Ang. in l. ii. de public. iud. allega. l. ii. de proxim. sacro. ¶ quod potestas potest cogere iurisperitos suæ iurisdictionis ad sibi consulendum, dicens idem fore in delegato. capit. pastoralis. de officio delega. & Bart. in l. proxima in fin. C. de his quæ in testa. delent. dixit quod possunt cogi consulere si non sint aduocati partis. per l. sancimus. de aduoc. diuer. iud. & per not. in l. ii. de prox. sacro. secundum Gul. tenet quod non. per l. i. de offic. assessor. licet alii communiter contra. per d. l. sancimus. per d. l. ii. Bal. autem in l. ii. in repetitio. de offi. assess. dixit quod text. in l. i. de officio assessorum facit quod non possit cogi quod sit assessor contra quem facit. l. penult. eodem titul. ¶ quia quis cogitur esse iudex nisi rationabilē causam alleget per l. si quis. ff. de muner. & hon. & pl. fi. & videt. tex. in l. ii. C. de proxi. sacro. & facit. l. sancimus. C. de adu. diu. iud. dices q. dixit Gul. q. non debet cogi metu terribili, & incongruo, vel corporis cruciari, sed aliis remediis, quod etiam tenet Cy. secundum Bal. in d. l. ii. qui cū hoc vltimo inclinatur. Tamen ego tenerē q. cogi possit, nō tamen sine salario, quia qui altari seruire, de altari viuere debet. & dixit propheta

Noli

Noli claudere os bouis trituranis. & per iura supra allegat. maxima per dictam auctoritatem And. de Isern. quod salarium foluendum esset de publico. per not. per And. de Isern. in titul. de par. iur. fir. receptatores. & per ea quæ habes infra in versicul. captura. in capitul. an officialis possit. & quia curia pro suis seruitijs neminem cogit sine salario, vt habes in versicul. salarium.

¶ Assessor debet habere salarium à præfide vel rectore suo. l. diem functo. de offic. assel. & l. j. §. sed & comites. de var. & extraord. cogn. secundum Dyn. & ibi & præfides habebit à populo pro se, & assessore. in authentic. vt differendi. §. fina. secundum Cyn. in d. l. diem. & Bartolan. d. l. j. §. diuus. & in d. l. diem functo.

6 Bartol. ¶ Si duo assessores discordant, & assumitur tertius, ille tertius participabit de salario vtriusque. secundum Speculum in titulo. de sala. sine de assessor. §. salarium. versicul. quidam si. secundum Bald. in repe. l. de offi. assessor. ¶ Assesores vt possint assumi ad officia debent studuisse per quinquennium in iure civili, & studuerint etiam constitutiones & capitula regni, & sint examinati per protonotarium, vel eius locum tenentem, qui si reperti sint in sufficientes debent ad studiū reuerti, vt in capitulis reginæ Ioannæ primæ vbi etiam idem dicitur de actorum notarijs. & in const. aduocatis.

¶ An si præfides est remotus ab officio, vel quid minus bene gessit ex hoc teneatur assessor.

b Cyn. in dicta l. diem functo. b dixit quod si constet præfidem remotum per imperitiam, vel culpam assessoris nihil habebit assessor de suo salario pro tempore à remotione citra argumentum l. Mœuia. de annuis legatis. Aut constat quod sine culpa assessoris fuit remotus, & tunc totum habebit. Aut dubitatur cuius culpa sit facta remotio, & in dubio præsumitur culpa assessoris, quia cum omnia sint eius consilio agenda, præsumitur malum de disse consilium. in authentic. de iudicjs. §. primo sexta col. Et ideo vbi consilium assessoris requiritur præsumitur eius imperitia. & culpa processisse, nisi aliud appareat. ita Baldus in dicta repetitione in duodecima questione, & Bartolus ibi, in sua distinctione. & in l. j. de varijs cogiti.

¶ An iniquum consilium assessoris excuset potestatem. vide infra in versicul. consilium. in primo capitulo. & in sequentibus. & in capitulo potestas qui tulit. ¶ An assessor præsumatur consuluisse, vel sciuisse quæ fecit potestas, & debeat protestari contra potestatem

c & resistere, & vide in dicto capitulo. primo, late & in sequentibus. & in cap. potestas qui tulit. ¶ An si potestas elegerit assessorem teneatur de eius malo consilio, vide ibidem. & in cap. potestas qui tulit. & in tertio capitulo supra. 8 & in verbo familiaris. ¶ An ex male gestis puniatur magistratus, vel assessor dicit Bald. in dicta repetitio. quod in actu poenali vbi concurrat dolus magistratus, vel alius eius damnabilis actus, tunc ipse magistratus teneatur, aut imperitia vel dolus tantum assessoris & tunc ipse assessor teneatur. l. hoc edicto. ff. quod quisque iuris. In actu autem non poenali, sed obligatio ad interesse partis, tunc ipse magistratus habet regressum contra assessorem imperitum si minus bene sibi consuluit quia præsumitur dolosus, & fraudulentus cum se conducendo videatur affirmare peritum & sapientem. d. l. hoc edicto. & hoc casu talis imperitia dolus est. l. iubemus. & §. final. C. de testamen. Et quis ex fraudulento consilio teneatur. Specul. in titulo. de assessor. §. penult. & videtur text. in l. si quis fundum. §. si quis vitulos. ff. loca. vbi text. not. Quod est verum vbi assessores non habent iurisdictionem, quod est in omnibus secundum ius commune. Sed in istis qui iurisdictionem habent de se à statuto, vel consuetudine, tunc ipsi soli teneantur, quia ipsi delinquerent, secundum Bald. in dict. repet. circa fin. quæ not. pro iudicibus magnæ, curiæ, qui videntur habere iurisdictionem per constitutiones, & quia deputantur à superiore, & vide Bartol. late in dict. l. fina. de offic. ¶ An iudices vel assessores quia vadunt cum potestatibus ex forma statuti sint ordinarij, vel delegati Bald. in l. final. in repe. dixit quod sunt ordinarij, si a populo elegantur, qui dant iurisdictionem ordinariam. l. final. C. de iur. omn. iudic. & l. & quia. ff. eod. Si autem eligitur à potestate, est delegatus. l. à iudice. C. de iudic. tamen Bald. non firmat ibi dicens, quod alias examinabit, tamen hoc deceditur ex supradictis. ¶ An si magistratus sit imperitus & habet assessores, & tulit sententiam iniquam ex consilio assessoris an puniatur magistratus. Dic quod sic, quia celiat ratio de qua per Bar. in l. bonorum. de bono. posses. vbi dicit, quod assessores iniqui consultoris imperitia non excusat. per not. in l. si conuenerit. de re iudica. per Bartol. qui dicit quod si par

R 4 tes

Parid. de Puteo Tract.

res diligentes contenti sunt mittere causam ad consilium sapientis, & iudex fuit securus malum consilium, quod non excusatur in syndicato secundum Ioann. Andre. in mer. in regula. nullus ex consilio. secundum Ludu. in l. hoc. ff. quod quisque iuris. ¶ Iudex qui malum consilium dedit parti tenetur ad omnia damna & interesse. Bartol. in l. ij. ff. mandati. & quod habetur in cap. j. de confel. in vj. Ludou. in dict. l. hoc edicto. ¶ Tunc demum imperitia assessoris excusat magistratum a poena. l. hoc edicto. quod quisque iuris, quando periti eliguntur qui consilium dant, ut probatur in l. bonorum. de bon. possessio. & in rubrica de iur. & facti. Quod est verum non solum quando magistratus sententiam protulit de consilio assessoris. sed etiam si assessor ex mandato magistratus iudicauit, & tenetur magistratus de sententijs, quas assessoris. sed etiam si assessor ex mandato magistratus iudicauit, & tenetur magistratus de sententijs, quas assessor protulit eius mandato, ut in authentic. de iudic. S. nullus quoque. quia substitutus administrat periculo substituentis. l. ad similitudinem. de agen. in rebus libr. xij. Ludou. in dict. l. hoc edicto. Quod tamen tempora, & intelligit quando ipse magistratus eum elegerit, quia secus si a superiore sibi deputetur assessor, ut dixit Bal. in Rubric. de poena iudi. & doc. in d. l. hoc edicto. & supra. ¶ Si is qui fuit advocatus in causa efficiatur assessor, debet causam delegare. l. prator. de iuri. omn. iudic. quod si procedat, & sententiam proferat, valet sententia, licet illam proferre non debuerit. ar. de testam. & ea quae parit. S. si tamen Specul. in eod. titul. S. final. tenet quod non, quia debuit delegare. Bald. in dict. repet. istos referens tenet, quod sententia valet, licet debuerit demandare, quia ob aduocationem praesumitur suspectus. eod. titul. l. final. & est legitima causa suspitionis, quia non opposita si ad ulteriora procedat iudex valet quicquid agit per l. non dubium. de legi. & l. fin. de diuor. Tamen punitur ille non demandans causam per l. fin. C. eo. & adde not. per Innocenc. in capit. cum speciali. de appel. Bald. ibi. ¶ An si magistratus allegat tulisse sententiam de consilio assessoris an hoc presumatur, vel debeat probare quod facit de consilio assessoris. Cy. in l. diem functo. de offic. assessoris. dixit quod semper praesumitur facere de consilio assessoris & hoc tenet Lud. in d. l. hoc

edicto. ubi dicit, quod si magistratus inique sententiauit, & astitit assessor, quod debet assessor protestari, ut ipse non teneatur. l. quoniam iudices. C. de appel. ubi Bar. & habes in c. potestas seu alius officialis. infra in vers. consilium in j. c. ¶ An si quis habet inimicitiam cum prelide possit reculare, assessorem ut suspectum? Dic quod sic secundum can. in c. j. de iud. Et idem si assessor est suspectus, quia praeses potest allegari suspectus praesertim si est homo illiteratus. secundum dom. Ant. in d. c. j. & est tex. in c. ex insinuatione. de appel. & in c. R. de offic. de leg. secundum Lud. in l. ij. de offic. assessoris. ¶ An si potestas remouetur sui culpa durant eius assessores. Bartol. in l. diem functo. de offic. assessoris. videtur dicere quod non per illum tex. quia potest alteri locare operas suas. & per l. ij. de offic. eius. ¶ Potestas facilius excusatur quam assessor. ff. quod quisque iur. l. ij. & hoc in iure non in facto. not. Bal. in l. j. in fi. de legibus. Debet enim potestas consilio sapientis deliberare, non ex suo capite, secundum Bal. in l. legatos. de offic. proconsulis. & lega. & supra c. potestas facilius. ¶ An iudex delinquens in officio possit puniri per potestatem. glo. in l. illicitas. S. qui vniuersas. de offic. praef. quod non. Bal. dicit quod si delinquit in officio potest puniri per potestatem, & si delinquit extra officium non potest puniri per ipsum, & ita est casus in laus facta. S. pe. de penis. alias est in l. si quis forte. S. j. Bal. in l. quoties. ff. de haere. insti. in S. sed si condi. & vide no. in l. pars literarum. de iud. & vide infra in l. 4. ver. potestas. ¶ An assessor debeat syndicare. Spe. in ti. de assessor. S. pe. tenet quod sic, & punitur in quadruplum rerum male oblatarum & stat per dies quinquaginta in syndicato, ubi autem assessor non stat debito tempore ad syndicatum tenetur praeses pro eo, vel rector. C. de assessor. consiliarios. & ibi Bar. & not. in l. post depositum. l. j. C. ad leg. iul. repe. & j. q. j. iubemus. & c. metu. & seq. & xxij. di. quoniam. Bal. in rep. l. j. ff. de offic. assessoris. in xj. q. ¶ An potestas teneatur in syndicato de aliquo quod de dolo, & an teneatur de culpa sui assessoris? Dic ut not. in l. ij. quod quisque iuris, & vide Bald. in S. proficisci. q. xv. vide Angan. l. mancipia. de fer. fugi. & supra latius.

¶ **¶ A publico** ¶ Sed nunquid cogatur aduocare contra seipsum & suos pro fisco etiam si sit saluarius ex publico? dic quod non, ut per Bal. in l. pensionem per illum tex. in ij. no. C. de adu. diuer. iud. & per tex. in l. pen. l. fin. de postu.

Diem

- 6 ¶ *Diem sancto*] Et ibi uide Bart in ij col in uerfi item pone quod remotus. & ibi uide etia Paul. de Cast & Bal in l. sed & reprobati. in prin. de excusa tuto.
- 7 ¶ *Et resistere*] Vide eundem supra uerfi appellatio. & in uerfiu assessor & quod dixi in d. uerfi appellatio.

S V M M A R I V M.

- 1 Bannum quomodo sit emittendum à syndicato-ribus contra potestates.
- 2 Potestas an possit bannire aliquem in bonis.
- 3 Bannū datur secundum qualitatem delicti.
- 4 Officialis an teneatur de iniustitia quam fecit de mandato potestatis.

C A P. I.

I **B**ANNUM ¶ qualiter procedatur p syndicatores ad emissionē bannorum contra potestates, & multade ipsis bānis, vide supra de officio syndicatorū. & vide supra in princ. operis in cap. deinde vero eliguntur, ubi de bannis in syndicato. ¶ Si potestas facit fieri bannum quod omnes debentes habere à suis familiaribus compareant coram eo in certo termino, alias non audiantur, an præiudicetur creditoribus si non comparent. An quod non. in l. pars literarum. ff. de iudi. quia potestas non est iudex suæ familiaris. per l. qui iurisd. de iurisd. omni. iudi. ¶ An potestates debeant facere banna de consilio assessorum: vide supra in ver. assessor. cap. vlti. ¶ Quod tempus præfigatur ad dandas petitiones contra officiales? vide in ver. instantia. in j. c. & vide supra in titu. de offic. syndicatorum. ¶ Officialis fecit bannum & nemo audeat tene re ludum in propria, domo sub pœna desolationis domus an si deinde ex hac causa domū destruxi, teneatur in syndicato: tex. in l. si is cum quō. ff. communi diui. dicit quod iudex in pœnam contumacis domum destruxit. tamen glo. ibi dicit quod hoc fuit factum de facto. facit. ff. loca. l. domus horreorum. & in cap. j. de pace iur. fir. fit mentio de destructione domus, licet de facto contrarium seruetur. Nam non ualebit tale statutum, seu bannum ne

ciuitas ruinis deformetur. l. si quis potest hac. C. de ædi. priua. & l. ad curatoris officium. de dam. infect. & l. si præses. de off. præsi. & in l. ij. de prædijs curi. libi. x. de legat. j. l. cetera. §. hoc senatus. de contra hen emp. l. senatus. & ita tenet Ludou. in l. j. §. si seruus pignori. ff. ad sullen. quia graue est, quod bona puniantur, quæ non delinquant. de mand. princ. in §. oportet. Et in regno est capitulum, quod villa parua quæ recepat malefactores debet igne comburi. ut in capitu. regni frequens & in effrenata latronum. in fine. & facit l. prima. C. de falsa moneta. vide And. de Ifern. quæ sint rega. ¶ An potestas teneatur pro familiaribus qui fuerunt pro aliquo delicto banniti, vide in verbo, carcer. in capitu. an si carceratus se occidat. & in verbo, familiaris in diuersis capitulis, ubi de illa cautela quæ datur potestati quod banniat famulum, ut non teneatur ipsum præsentare in syndicato. ¶ An si in banno syndicatorum statuatur certus terminus ad dandas petitiones si non dentur infra illum terminum valeat sententia postea lata, vide infra in verb. instantia. in cap. an si statutum dicat. & in aliis capitulis ibi in verfi. instantia. & in cap. j. & vide supra in titu. de officio syndicatorum in cap. officialis finito officio.

2 ¶ An potestas possit aliquem bannire in bonis gloss. in v. sib. feudo. in cap. i. hic finitur lex. dicit quod potestates terrarum possunt aliquem bannire, quod operatur idem quod bannum regis, licet rex maior quolibet potestate, secundum glo. instit. quib. mod. ius pat. pote. §. relegati. ¶ dixit quod bannum datur secundum qualitatem delicti. Bald. in d. capitu. §. j. ubi glo. dixit quod in bonis banniti quilibet potest damnum dare. & not. Bart. in l. vtrunque. de iustit. & iur. Sed Bald. dixit ibi in dicto §. i. quod illa glo. non est vera in banno imperiali, quod est quædam diffidatio, ut in authen. casta. dicens quod nec lege, nec æquitate hoc cauetur, & propterea iudex in sententia hoc dicere non posset, pro quo facit id quod dicitur, quod bona non delinquant in authen. ut nulli iudi. §. primo. & quia bannito etiam ius redderet de bonis suis, ut in l. Papin. exuli. de minor. Quod fallit

Parid. de Putco Tract.

fallit in feudo dicto cap. j. & faciunt quas Bartol. dixit in l. eius qui. de testa. vbi an per bannitionem alicuius intelligantur eius bona publicata: quod ipse not. in l. eius quo. C. qui testamē. & not. in l. ij. de bon. dan. Licet in cōtrarium faciat quod habetur in l. is cū quo. ff. fam. ercisc. vbi dicitur quod iudex ratione contumaciæ potest bona deuastare: & vide infra in c. an iudex propter contumaciam. & vide Bar. in l. haftenus. §. j. de aqua plu. arcen. ¶ Officialis elapso termino dato in banno ad producendas petitiones contra ipsum debet protestari vt amplius nulla petitio admittatur: Bald. in l. his qui. C. ad turpil. & in l. si tutela. de tute. & ra. distra. 4 & supra. ¶ Et si officiali potestatis detur petitio de iniustitia, & dicat se fecisse mādato potestatis non tenetur. l. liber homo. & ad leg. aquil. qui consuluit ¶ hoc dicat elapso termino dato in banno ad dandas petitiones cōtra potestatem arg. l. iniuriarum. §. si quis. de iniuriis.

S Y M M A R I V M.

- 1 Domestici & ministri officialis si quod per baratariam extorserint restituant in quadruplum. Et idem in ipso officiali ut no. 3
- 2 Barataria quomodo probabitur in officiali fugiente.
- 4 Penitentia non habet locum in crimine baratarii.
- 5 Index si deprehendatur in furto administrando qua pena puniatur.
- 6 Verbum furti intelligitur pro extorsione.
- 7 Barataria committitur distrabendo pecuniam pro iustitia & no. 8.

Barataria.

C A P. I.

V L T A de barataria, vide infra i verbo, corruptio. ¶ Officialis cuiusque domestici, & ministri si quid per baratariam extorserint in quadruplum restituant. l. j. ad leg. iul. repetundarum. & illa poena transit in haeredes. l. ij. co. ti. qui tenebuntur vsque ad vires hereditatis: & non vltra, licet non fecerint inuentariū quia cōueniuntur ex delicto defuncti cō

tra regulas iuris. extra de sepul. c. parcia nus. secundum Bal. in d. l. j. & vide in ver. haeres. in c. an haeres teneatur. & infra in ver. filiusfamilias. in c. iudex q est filius. & in c. filiusfamilias. ¶ Qualiter probatur barataria in officiali fugiente, vide in ver. fuga. & in ver. probatio. ¶ Officialis cōmittens baratariam in officio ipso iure priuatur etiam pendente officio. 2 l. iudi. C. de digni. lib. 12. & l. si aliqui. de susce. archa. & in l. in testamento. C. de testa. tu re. & etiā remouetur quis ab officio propter negligentiam. glo. est not. in l. mancipia. C. de seru. fugi. & in l. eum. C. de procura. Bald. in l. quorries. §. sed si conditionem. ff. de hzred. insti. vbi de notario in officio delinquente. ¶ Pœna officialis committentis baratariam est quia restituit quadruplum danti. in auth. vt iudi. sine quoquo. §. sciant. & in §. si quis. vbi Ang. & in l. iudices. C. de digni. Nisi poeniteat re integra: vbi in glo. Et vbi fur tum commiserit vel pecuniam pro administratione iustitiæ receperit sustinebit exilium & confiscationem cum sustigatione, & priuabitur cingulo dignitatis. co. tit. §. si quis autem. & vide in l. datur ad l. iul. repe. ¶ Potestas secum ducens assessores committentes baratarias tenetur pro eis, quia vtiur opera malorum hominū, vt in §. sciant in tit. vt iudi. sine quoquo suffra. vbi Ang. Are. l. j. & quasi per totū. ff. nau. caup. & l. ii. ad leg. iul. repetun. 4 ¶ In crimine baratariæ nō habet locum poenitentia. Bal. in l. generaliter. §. si igitur. de calum. qui dicit in l. furti. §. pactū. de infami. quod in vno minimo committitur quæ est inter maximas causas capitales. l. i. §. de falsi. & not. Bald. in rub. de poena iud. quia ipso iure quis ab officio priuatur. l. iudices. de digni. & vide glo. & Bald. in l. j. ff. quod quisque iur. vbi dicit quod in causa baratariæ sufficit sola promissio, sicut in crimine assassinatoris, & vide aliquid per Bald. in §. proficisci. & supra. ¶ Is a quo Officialis aliquid extorsit per baratariam potest illud petere infra tempus legitimum, quo elapso audiri non debet. l. iij. vbi Bal. ad leg. iul. repe. ¶ In officiali recipiente præsumitur barataria: licet admittatur titulus mutui. l. quisquis. C. si cert. per. vbi Bald. & dixit not.

not. Bar. in l. j. §. pecuniam. ff. de calum. q. officialis dicitur recipere pecuniā quomodocunque eam recipiat. ¶ Iudex in administrando furari compertus, aut pecuniam dans pro administratione tribus pœnis punitur. in auth. vt iudi. sine quoquo suffra. §. si quis autem. vbi dicitur q. possunt durate officio denunciari de hoc Episcopo, vel prouincię primatibus, qui rescribant principi, vt pœne subiaceat. & ibi not. q. Pœna contra officiales cōmittentes baratariam, & corrūpentes eos, & est speciale in crimine baratarię, & furti in officio commissi, quod potest officialis durante officio conueniri, vt ibi in tex. licet alias non posset l. pars literarum. de iudi. & l. ij. ff. de in ius voc. ¶ In syndicatū materia f. verbum furti intelligitur p extorsione. in tit. vt iudi. sine quoquo. §. necessitatis. & l. j. ad leg. Iul. repet. & pro pecunia clam in modum baratarię extorta. vt ibi in vers. etiam. & est baratariā f. distrahere pecuniam pro iustitia l. omnes. ad leg. Iul. repetun. per Bart. & syndicator de dolo via ordinaria d. l. vnic. vt omnes cause & in corpore, vt iudic. sine quoquo. §. illud. & si dederit licentiā quam dare non debuit. l. i. de deserto. in glo. etiam. q. Baratariam f. committunt iudices qui iusticiam auro vendunt, vel qm innocentem auro puniunt, & nocentem absolunt. in auth. vt iudi. sine quoquo suffrag. in prin. vbi Ang. sic declarat baratariā, & vide Paul. de Cast. in cōf. d. l. Officio. ¶ Adde Angel. in auth. vt iud. sine quoquo suffra. §. si quis autem col. ij. in y. not. per illum text.

S V M M A R I U M.

- 1 Officialis qui non est potens potest innuocare auxilium potentioris.
- 2 Iudex tenetur brachium suum impartiri ad requisitionem alterius iudicis.
- 3 Iudex secularis tenetur exequi sententiam iudicis ecclesiastici.
- 4 Iudex secularis tenetur exequi sententiam iudicis ecclesiastici ut ipsi opem ferat, est excommunicatus si recuset brachium suum impartiri.
- 5 Iudex ad quem remittitur, an teneatur sequi acta & sententiam iudicis remittentis.

Brachium.

C A P. I.

OFFICIALIS qui nō est potēs pōt innuocare auxiliū potentioris, fm Petr. & Bart. in l. si quis in hoc genus. de epis. & cle. Vbi ēr dicit Bald. quod homines de contraria ad præceptum officialis vel iudicis tenentur capere malefactorem: & ad ipsum ducere, & sic potest etiam innuocare auxilium superioris, de quo in l. properandum. §. si autem. de iudi. & in c. j. de offi. ordin. Et dicit Ang. in l. j. de his qui latro. quod si pro capiēdo malefactorem officialis non habet familiam sufficientem potest implorare brachium alterius iudicis etiā in contemptum subditorum nolentiū, & idem dicit in l. j. C. de agge. Nili. nō rum pen. quod si officialis requirat colentes quod cum adiuuent ad malefactorē capiendum, & illi volunt vt fugiat, quod dicuntur præstare auxilium negligendo, & tenentur condictione ex l. ii. de his qui latro. Et vide Andr. de Iser. in cōstitutiarij. & in tit. de pace iura. fir. in §. receptatores alias puniuntur. de quo vide bonum tex. in l. i. & ii. ff. de ser. fugi. & infra. ¶ Vnus iudex tenetur ad requisitionem alterius suum brachium impartiri. l. ii. C. de his qui latro. & si non facit potest puniri per superiorem. l. si iudex. de variis & extrar. cog. Bar. in l. a diuo Pio. de re iudica. vide Andr. de Iser. in cōstitutio. post mundi. & Cano. in c. i. de offi. ordin. & ibi Inno. In rārum f. quod iudex secularis exequi tenetur sententiam iudicis ecclesiastici. vt not. in glo. in l. episcopalis dignitatis. de epis. & cler. & in d. c. j. vbi de iudice ecclesiastico, an teneatur exequi sententiam iudicis secularis. tamē an si opponatur aliqua exceptio corā iudice seculari requisito ad exequendū sententiam ecclesiastici a possit secularis iudex cognoscere, & non exequi. vide Bar. in d. l. a diuo Pio. & Cano. in c. pastoralis §. qui de offi. dele. & vbi iudex secularis sciret sententiam criminalem iudicis ecclesiastici iniuste latam non tenetur exequi, nec brachium impartiri. secundum Innocen. in d. capit. pastoralis. & Andr. in

Parid. de Puteo Tractatus

in consti. poss. & Bar. in d.l. diuus. de cust. reo. tenet quod tunc iudex secularis potest summarim cognoscere. Bald. tenet contrarium in authen. clericus de epis. & cle. & Guliel. in l. magistratibus. de iurisdic. omnium iudic. & idem Cano. quod non cognoscat de hoc quia est inferior, de quo in clemen. pastoralis. de re iud. & in c. decreto. eodem titu. & vide tex. in c. i. de hæ. re. in vi. & Innocen. in cap. cum iurisperi. tus. de offic. deleg. & Andr. de Ifern. in d. constitut. qui tenet opinionem Bartol.

4 † Tamen ubi iudex secularis requiritur a iudice ecclesiastico. & non vult brachium accommodare sine legitima causa est excommunicatus. vt not. Archidiaconus in cap. i. de statu reg. in vi. Tamen ista intelliguntur quando requirens non esset sufficiens, alias secus. l. ii. C. de his qui latro. & in cap. i. de offi. ordi. & vide in l. i. C. qui bo. ced. poss. & Bald. in l. i. C. de in ius voc. Quod iudex causarum criminalium potest carere condemnatum in curia iudicis causarum ciuiliu. & vide Angelum & Iacob. Butri. in l. i. C. de requirend. re.

5 ubi dicit † an iudex ad quem remittitur teneatur sequi acta & sententiam iudicis remittentis. & vide textam valde notab. in l. i. & ii. ff. de seru. fugitiuis.

6 † Ecclesiastici. Adde Felinum in cap. cum non ab homine de iudic. in princip.

Delitera C.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex an & quando possit incipere a captura persona in causa ciuili & numer. 2 & 3.
- 4 Allegans debitorem suspectum debet probare. & numer. 5. & post capturam non reperiatur suspectus creditor teneatur iniuriatum. nume. 6.
- 7 Creditor volens capere debitorem vt suspectum debet probare debitum per publicum instrumentum.
- 8 Iudex non debet concedere familiam ad capiendum debitorem suspectum nisi creditor probet, quod suspitio fuga emerferit post debitum contractum.
- 9 Mulieri imputatur si nupserit viro inopi a principio.
- 10 Clericus debitor fugiens potest capi sine periti-

cul. excommunicationis.

- 11 Decretum ex falsa causa non potest iustificari ex noua causa.
- 12 Iudex nunquid tenebitur in syndicato quando erant signa fuga & non prouidit.
- 13 Debitorem suspectum de fuga quis potest propria autoritate capere.
- 14 Iudex potest incipere a captura in criminalibus.
- 15 Officialis non tenebitur in syndicato capiendo aliquem de facto qui reperitur portare aliquid contra decretum extra territorium.
- 16 Officialis requisitus a creditore, quod capiat debitorem suspectum de fuga an possit eum capere ad solam assertionem creditoris.

Captura.

C A P. I.

N iudex qui pro debito ciuili fecit aliquem capi de persona sine citatione, & casu a iure permissio, & duci ad carceres ante sententiam, & ex abrupto teneatur capto ad interesse, vel iniuriarum, ex quo ordine iuris peruertit. Dic. † quod iudex non potest in ciuili causa incipere a captura personæ, nisi in subsidium bonis non existentibus, & prius est necessaria bonorum excusio. p. glo. in l. iii. §. tutores. de suspect. tut. & in l. i. qui bon. cede. poss. ubi Bart. in l. ff. cod. tit. & Bart. in l. ff. ad leg. iul. pec. Nisi sit debitor filci, vt ibi. † Et ad excusationem bonorum non potest venire, nisi facta citatione. Bald. in l. i. C. de iur. & fact. igno.

2 Nam † regulariter non potest quis capi pro debito ciuili ante sententiam & discussionem bonorum. a. l. a. diuo Pio. §. super rebus. de re iudic. & in dictis iuribus. Et in ciuili non potest fieri captura, nisi precedente contumacia. l. consentaneum C. quomodo & quando. & l. qui neque. de verbor. significat. Tamen hoc limita. nisi sit de hoc debitor suspectus de recessu: quia habita summaria fide, vel probabili presumptione de recessu potest capi b. secundum Bald. in l. quod euitandi. de condi. indeb. alle. Ioann. Andr. in c. ff. de ricos. de sententia excom. in vi. idem Bal. in d. l. consentaneu. dicens quod ubi timeatur de recessu debitoris potest capi sine cita-

citatione. per l. ait prætor. §. si debitor.
 quæ in fraud. cred. & tener Bald. in l. fidei-
 iussor. §. fin. qui satisfda. & in l. si quis cu-
 rialis. de Episcop. & clericis. & idem Bal.
 in l. creditor. si certum petat. & Bart. in d.
 §. si debitor. Licet Ange. consuluerit con-
 trarium. per l. de vnoquoque. de re iud. &
 per l. si per vim vel alio modo. & Ioan.
 Andr. in mercu. in c. locupletari. Tamē de
 bitum debet esse liquidū quæ suspitio pro-
 babitur per argumenta & indicia. argu. l.
 non omnis. §. a barbaris. de re milit. & re-
 cipientur testes suspitione, parte non ci-
 tata, ne fuga instruat. secundum Bald.
 in d. l. consentaneum, vbi subdit quod si
 debitor fecisset pactum, quod creditor
 posset ipsum capere propria auctoritate,
 quod iudex poterit mittere nunciū suū
 etiam si nō sit suspectus, quia id quod po-
 test fieri per pactum, potest fieri per iudi-
 cem pro executione pacti. per gloss. singu.
 instr. de libe. §. in multis. & idem Bald. in
 c. i. §. de paci. iur. fir. dixit per illam gloss.
 quod si is qui potest propria auctoritate
 facere, si adit iudicem non requiritur libel-
 lus pro licentia. Si tamē talis debitor erat
 recessurus, quia aduena, & cum illo con-
 traxerat. dixit Bar. per l. creditores. de pri-
 ui. cred. quod non possum illum capi face-
 re nisi ex noua causa. Licet Bal. in rubric.
 quæ in fraud. credit. teneat contrarium
 per multas rationes. † Tamē qui dicit de-
 bitorem suspectum, debet probare litem
 quia. de procur. & priui. cred. l. si credito-
 res. Dicitur autem suspitio ista imminere
 quando apparet ex probabilibus cōiectu-
 ris, secundum glo. in l. i. soluto matrimo.
 Inde Bald. dixit quod iudex tunc debet
 interrogare de causis suspitionū, & si cau-
 sa non est, iudex iuste repellit eum per il-
 lam gl. vbi alii dicunt, † quod ad conce-
 dendam capturam ratione suspitionis re-
 quiritur probatio debiti plena, & probabi-
 lis suspitio quæ probabitur per iuramen-
 tum & ratione periculi quæ postea debet
 plene probari, secundū Inno. in c. quoniam
 contra. & not. Angel. in l. nemo carcerem.
 alleg. Azo. in sum. C. vbi in rem actio. vbi
 dicit, qd si post capturam non reperitur de-
 bitor suspectus, qd creditor tenet iniuria-
 rū. per d. l. creditores. alias captura reddit
 inuicilis, & debet probari, quod suspitio

peruenit post cōtractum. per d. l. credito-
 res. Nisi debitum sit modicum pro quo
 non potest allegari suspitio: secundū Bal.
 in authent. sed iam necesse. C. de dona. an-
 te nupt. Et dixit Angel. in l. ab arbitrio.
 qui satisfd. cog. qd calamitas vt reddat debi-
 torem suspectum debet superuenire post
 cōtractum debitum, vbi subdit Ludo.
 quod debet esse magna calamitas vt pos-
 sit allegari suspectus. & in l. si fideiussor.
 §. fin. qui satisfd. & in glo. quæ dicit de ma-
 gna egestate. & subdit Angel. in d. l. arbitrio.
 quod requiritur qd post cōtractum
 superuenit calamitas magna, & non par-
 ua, & quod non diu creditor tacuerit pau-
 pertatem, quæ superuenit, secundū Bart. in
 d. l. si creditores. & in l. is a quo. vt in pos.
 leg. quia tacendo diu videtur approbare,
 de quo vide Angelum in l. nemo carcerem.
 de quo plene Bar. in d. l. si debitorem. &
 in d. l. consentaneum. & Imo. in d. l. i. so-
 lu. matr. Bal. in l. apertissimi. de iur. vbi di-
 cit. secundum gl. qd quando suspitio pba-
 tur iuramento, probatur et ex præfationi-
 bus partis, quæ dixit velle recedere ne ca-
 piatur. vt est gl. in l. Fulcinius. §. quid si
 latitare. qui. ex cau. in pos. ca. & alia in l.
 apud Celsum. in princ. de doli except. Et
 licet possit pœnitere, & non aufugere mu-
 tata voluntate. in l. i. in fi. de adi. leg. cum
 similib. qd hoc nō debet præsumi in odiū
 eius debet autē isto casu † qn quis vult ca-
 pi facere suum debitorem vt suspectū, vel
 contra eū impetrare sequestrū de debito
 probare p publicū instrumētū secundum
 Bart. in l. Lucius. de agrico. & censu. in l. p
 hanc de ero. mil. anno. lib. 12. quod pbe est
 speciale fauore militum. & idem Bartol.
 in questione sua. Lapis tenet, quod siue
 constet per instrumētum siue per testes
 potest veniri ad capturā personę. de cuius
 veritate vide Imo. in l. imperatores. ff. de
 ap. & Cyn. & alios in l. i. de probi. seque.
 pecu. & can. in c. i. extra eo. Et vide Ange.
 in l. qui dāni. §. de illo. de dam. infe. dicen-
 tē quod iudex illo casu non obstante iu-
 ramento partis vel probatione fugę, de-
 bet inquirere an in veritate debitor sit su-
 spectus, vel nō, inuestigādo summatim veri-
 similia. Et licet gl. in d. l. apertissimi dicat, qd
 suspitio pbe iuramento nō debet interloq.
 vt p sona capiatur, nisi inquisuerit de hoc.
 vt supra

Parid. de Puteo Tract.

ut supra ang. l. si fideius. §. satisfidatum. qui
satis. ver. fiderit. Et propterea dixit Ang.
3 de illo. quod iudex non debet concede
re familiam ad capiendum debitorem su
spectum. nisi creditor probet. q. suspitio
fugæ post debitum contractum emerse
rit. per d. l. creditores. quia imputet sibi si
tempore contractus debitor erat eodē mo
do suspectus. Et hoc probabitur summa
tim de debitore absente per l. inter causas
§. abesse ff. mandati. & l. fina. cum sim. C.
de spor. & idem Ang. in d. l. si creditores.
vbi posuit practici. & idem dixit in l.
Aristo. §. si marito. de iure delib. & Bar. in
l. si is à quo. §. si. ut in pos. leg. de quo ali
quid per Cyn. in l. vbi adhuc. de iur. do.
& Bar. in d. l. si is à quo. & in l. si constan
te. sol. mac. f. vbi de muliere quæ nupit vi
ro inopi à principio. ut sibi impūter. Vbi
autem debitor ipse esset in fuga. tunc si
cut potest capi à parte. & duci ad iudicem
ut l. extat. quod met cau. & in auth. ut iu
di. sine quo. suff. §. necessitatis. & in l. que
ritum. de pig. & no. in d. §. si debitorem. &
in l. de act. in princ. & potest etiam capi
in alieno territorio si deest copia iudicis
per l. ij. vbi de curia. & die feriata. glo. in l.
dies festos. de feri. & etiam per procurato
rem. glo. in l. C. vbi de curia. Tamē si vult
cauere de stando iuri euitabit capturam
secundum Doct. in d. l. extat. & Bal. in au
then. omnino. C. de act. & ob. ¶ Potest et
capi à iudice. & eius familia. & per procu.
per iura supr. alle. Intellige. q. potest ca
pi debitor fugitiuus à creditore qñ fugit
cum re debita. vel cum pecunia. alias se
cus. secundum Ang. l. nemo carcerem. vbi
dicit. q. propter fugam debitoris licet cre
ditori autoritate propria capere res de
bitoris per glo. in l. pignoris causa. C. de
pignor. act. & facit. quod Bartol. dixi in l.
alia §. eleganter. solu. matri. Et dixit glo.
in d. l. pignoris secundum Ang. ibi. q. etiā
quando sunt aliqua euidentia signa qua
liter vult aufugere. q. potest capi vbi not.
10 dixit Bal. f. quod si debitor sit clericus. &
fugiat. potest sine incurtu excomunica
tionis capi. secundū Inno. in c. vt famæ. de
sen. excom. Et dixit Angel. in d. l. nemo.
quod etiam si pendente iudicio efficitur
suspectus. potest capi. Ideo caueat iudex
non concedere capturam. nisi constet. ut

supr. quia teneretur iniuriarum. per not.
p. Ang. d. l. nemo carcerē. de exact. trib.
in repe. sua. & vide late Paul. de Cast. in
confi. 332. vbi dixit vnū. quod talis captu
ra non posset iustificari deinde ex nouis
causis. arg. interlocutoria per de. ap. de
ap. & patet in l. j. §. hæc verba. ne vis fiat
11 ei. & in l. Seix egressa. de tut. & cu. f. vbi
decretum ex falsa causa non potest iusti
ficari ex noua causa. & Paul. in confi. 37.
& in cōfi. 33. vbi dixit. quod causa captu
ræ posset esse non possidere immobilia.
vel non ad sufficientiā. licet nō instet præ
sens fuga ut caueatur. non tamen iudex
cogitur per l. si fideiusor. §. qui satisfdar.
12 cog. in verbo iudici fiderit. dicēs. f. quod
si essent signa fugæ. & iudex nō prouide
rit. tenebitur in syndicatu. secundū Cyn.
& Bart. in d. §. si debitorem. vbi late vide
per Paul. ¶ An potestas possit capi facere
aliquem malefactorem antequam sibi cō
stet de crimine? Dic quod potest si timer
ne fugiat. vel eum habeat suspectum de
fuga. vel propter criminis enormitatem.
vel propter conditionem personæ. vel
grauitatem pœnæ. c. si clericus. de senten.
excom. in vj. Et si in causa civili quis ha
bet suspectum debitorem suum de fuga.
13 potest autoritate sua capere & ducere
ad iudicem. in auth. ut iud. sine quoq. suff.
§. necessitatis. pro quo facit l. de seruis. de
his qui ad eccles. confug. Si autem vult
eum capi facere ex alia causa non potest.
quia non debet incipi à captura l. nimis
propere. C. de excusa. rei iudi. Fallit nisi
malefactor reperiatur in flagranti. quia
ipsum licet capere l. interdum. §. i. de furt.
& l. qui in seruitute. cum simi. & cum ca
ptura licita est. per eam dicitur præuen
ta iurisdicō. secundum Io. And. in c. j. de
oblig. ad ratio. in vj. Angel. in authen. ut
iudic. sine quoquo suff. §. scimus. & vide
Ang. qui idem dicit in auth. de defen. ci
uit. §. audiant. dicēs. quod malefactor an
tequam constet de crimine. potest capi.
& carcerari ne fugiat iterim. & dixit Bal.
in l. quod euitandi. de condi. indebi. quod
non debet quis capi ante summaria fidē.
vel probabile præsumptionē. de regu. iur.
vbi alleg. Io. And. in d. c. si clericos. de sen.
14 ex cō. in vi. f. Et in criminibus iudex pōt
incipere à captura p. l. ij. de his qui latro.
& si

& si caperet temere innocentem deberet puniri, quia innocens non debet sumptibus vexari. secundum Bal. ibi, & vide latius Bal. in l. neminem. de requir. re. ¶ Potestas potest aliquem captum arestare, ut socios manifestet, vel mandatores, vel ut aliquid faciat, quod de iure debet, & est iusta causa carcerandi. Bal. in l. ii. §. diuus.

¶ ff. de iure fisci. ¶ Officialis non tenebitur in syndicato capiendo aliquem de facto, qui reperitur portare aliquid contra deuentum extra territorium. l. qui fiscales. de nauicu. lib. xi. dicens idem si quis est repertus, quod in aliqua via non recta, vel non consueta, quia est suspectus, quod velit ire contra deuetum. l. si quis. de cursu public. lib. xii. & l. eos. ff. ad leg. Corn. de fals. & quod habetur in l. si fugitiui. C. de fer. fug. ubi late Bal. & ideo hoc considerabitur ex loci qualitate ubi est inuentus, secundum Bart. Quod facit contra inuentos de nocte portare sal, vel aliam re veritam, quod si capiatur per familiam potestatis, quod possit licite capi, & duci, ac detineri per predictam: & licet dicatur in c. regni. in tit. ut stipendiarii vel familiares iustitiarum neminem capiant sine mandato, est verum, nisi inueniant deferre arma in iurisdictione iustitiarum, vel brigas facere, vel deferre arma, quod est illicitum l. i. ad leg. lul. de vi publica. & C. ut armos. v. sus. l. i. & in consti. regni, de illicita portatione armorum. & in l. i. & ii. de armis ad palatium non portandis in Lombard. quia dicitur inueniri in flagranti arma portare secundum Neapolitanum in gl. quam

16 fecit ad dictum cap. ut stipendiarii. ¶ An officialis requisitus a creditore, quod capiat debitorem suspectum de fuga, possit ipsum capere ad solam assertionem creditoris, ita quod ipse non teneatur postea in syndicato. glo. in auth. de exhib. & intr. re. tener. quod requiritur summaria cognitio de debito absente ipso debitore, non tamen per iuramentum creditoris, quia hæc non est summaria cognitio. l. si per vim. & in l. dies festos. C. de terijs. Nam non debet fieri talis summaria cognitio, per iuramentum partis, sed est necesse, quod debitum probetur per tot testes, vel iuramenta, quod talis esset plena probatio, si fieret parte presente, & aliter non est proceden-

dum ad capturam, pro quo videtur textus in l. si. §. si autem. C. de bonis quæ liber. ubi hoc tenet Iac. de Are. & Spe. in tit. de contumacia. §. sequitur. ver. si item secundum hoc. & in l. ii. ubi in rem actio. & tenet Iac. de Are. in tract. de sum. cognitio. licet Inno. in c. quoniam frequenter. ut lit. non cont. teneat, quod sufficit iuramentum. Sed prima opinio est verior secundum Ang. in d. §. si vero. in auth. ut iudic. & vide supra latius.

a ¶ Bonorum.] Tu de hoc vide late Fel. in c. quod ad consultationem in 7. col. post medium. ver. non deuenitur ad capturam de re iudi sed num quid captura personalis infantum fieri debeas vide d. Petr. Philip. Corn. in consi. 173. incip. Me subscripsi in 2. part. quod non.

b ¶ Capi.] Quæ autem requirantur ad hoc ut debitor fugitiuus capi possit, vide dom. Petr. Philip. Cor. in consi. 136. inci. Visi. in litera. d. in 4. parte.

c ¶ Instruatur.] Adde Fel. in cap. ij. & in c. preterea de spon. in me. 1. col. & in c. ij. de homic. & in c. paracianos. de sent. excom.

d ¶ Per iuramentum.] An autem suspitio debitoris per solum creditoris iuramentum probetur, vide Fel. in cap. cum inter. de except. in prin. 9. col.

e ¶ Capere.] Adde Fel. in cap. i. de iudi. in vij. col. & conclu. circa princ. vers. & in cap. ij. de homi. in prin. 1. col. ubi quod uerumetiam in die feriata in honorem Dei adde tamen, quod si debitor captus de mandato iudicis per creditorem in captura sit uulneratus, debet relaxari & creditor debet puniri non per officialem, quia non debet relaxari etiam uulneratus nisi soluat. licet officialis puniatur de uulnere, ut per Fel. in c. de catero in fi. 4. col. de re iud.

SUMMARIUM.

- 1 Captura in quibus licita sit & quando.
- 2 Executores iudicum non possunt aliquem capere in persona uigore generalis commissionis eorum, nisi iudex committat.
- 3 Index licet in criminalibus possit incipere a captura persone, tamen si capiat innocentem temere ipse debet puniri.
- 4 Dicens aliquem ad inuicem qui uult idonea cauere tenetur iniuriarum.
- 5 Index male inquirens tenetur parti ad interesse & expensas.

CAP.

Parid. de Puteo Tract.

C A P. II.

VIA plerunque officialis impetuntur in syndicato de capturis & carcerationibus: & præsertim de capturis de facto non præcedente diffamatione, vel accusatione, vel aliqua causæ cognitione, aut processu saltem informatiue, videndum est si captura in quibus licita sit, & quando. Et distinguendum est, aut in causis criminalibus aut in civilibus. In criminalibus Bar. in l. i. ff. de cust. reor. distinguit, aut sunt crimina maxima, aut est cõfessus crimẽ, aut nõ, aut cõstat, aut nõ, vbi vide eius distinctionem, & vide aliam distinctionem eiusdẽ Bar. in l. sacrilegij. ff. ad leg. Iul. pecu. vbi dixit, quod pro causa criminali indistincte est licita captura, & etiã de domo extrahi potest delinquens. & Bar. in l. consentaneum. C. quomod. & quand. iud. dixit, quod in criminali semper potest iudex habens merum & mixtum imperiũ, incipere à captura. Et quod semper cum iudex vult, potest quem facere capi personaliter, sed non potest cogi à parte, nisi prius reus constituatur in contumacia solenniter per illum tex. dicẽs, quod si pars petat à iudice familiam, & iudex denegar, quod non potest iudex tempore syndicatorum conueniri de hoc, quia licet posset, non tamen cogebatur. Sed postquam pars est contumax, tunc si iudex denegaret familiam, posset conqueri pars tempore syndicatorum, quia cogitur contumacia contracta, dicens hoc esse not. vbi etiam remittit ad d. l. sacrilegij. Et Franc. de Ramp. in l. iii. §. prætor ait. ff. de dam. infec. sequitur etiam Bar. per d. §. arg. a contrario. Tameñ Iacob. Butrigar. quem sequitur Bal. in d. l. consentaneum. tenuit contrarium, nisi

2 quando persona citada esset suspecta. ar. l. ait prætor. §. si debitorem. quæ in fraudem creditor. & hoc sequitur Ludo. in d. §. prætor. dicens, quod pro opinion. Bald. videtur in d. l. consentaneum. a contrario sensu, nisi sit contumax. & hanc opinion. Bald. sequitur Salicet. in dict. l. consentaneum. f. Executores tamen iudicium nõ possunt aliquem capere in persona vigore generalis commissionis eorum, nisi iudex committat. l. nemini. de exhi. reis vel

nisi sit commissum a lege, vt si reperiatũ in flagranti crimine. l. i. de rap. virg. & ff. de fart. l. si quis in seruitute. in fin. & in l. interdum. §. is qui furem. eod. titu. & in l. de malefic. & in l. capite quinto. de adult. Tamen aduertendum quia Bald. in l. i. C. de his qui latro. per illum tex. dicitur quãuis iudex in criminali possit incipere à captura persone, & tamen capiat innocentem temere ipse debet puniri, vbi subdit quod qui facit aliquem capi, qui apparet innocens debet puniri ad similitudinem supplicij, quia innocentes nõ debent capi nec grauari sumptibus, nec in aliquo alio adeo quod Paul. de Cast. dixit in l. contumacia. de re iudi. quod iudex non debet cogere partem ad comparandum per capturam persone, nisi ex causa. per l. fina. de procur. cum ibi not. alias tenetur iniuriarium. & faciunt not. in l. si vero. §. qui pro rerum. ff. qui sarisf. 4 cogan. vbi dicitur quod ducens aliquem ad iudicium qui vult idonee cauere tenetur iniuriarium. vbi Bartol. dicit quod capitanei tenentes in carceribus volentem idonee cauere tenentur iniuriarium. vbi idem dixit Angel. de milite qui non relaxat captum fideiussoribus, quæ limita secundum constit. regni humanitatis. & vbi non esset incipiendũ à captura persone, sed à bonis, si inciperetur à captura persone vide Ang. & Imo. in l. a diuo pio in §. veditio. ff. de re iud. vbi Bar. remittit ad l. si. §. pe. ff. qd met. cau. & Bal. in l. j. ff. de iur. & fact. igno. & quæ hũr in auth. vt nulli iudic. §. si quis vero cõprehensorũ. & Bar. in d. l. cõsentaneũ. & in l. plerique. de in ius voc. vbi dedit cautelã, quod in civili, vt possit capi in domo prius constituat in cõtumacia, dicẽs aliud esse in criminali, & facit quia iudex, qui timere capi facit innocentẽ de persona tenetur & punitur, quod voluit Cy. & Bal. in l. seueriter. C. de excu. tuto. vbi dixerunt quod iudex male inquirens tenetur parti ad interesse & ad expensas, & etiam criminaliter. & idem Bal. dixit in authen. generaliter. C. de episc. & cleri. vbi dixit de iudice calumniose inquirente. & in authen. sed hodie. C. de episc. & cler. & in l. sancimus. C. de iud. & in rub. C. de pœn. iud. & dixit Bal. in l. quod euitandi. de cond. ob turp. cau.

cau q non debet quis capi. pro crimine
antequam aliquid cōster de delicto, uel
saltem sit suspicio. & hoc etiā tenet Ioan.
And. in c. si clericus. de sent. excom. tñ
excusaret tñc iudex si ad instigationē syn
dici uel officialis processit. ut dixit Bar. in
l. athletæ. ff. de fal. & latius in l. i. ff. de cal.
vbi dixit quod eum excusaret iustus er
ror, & fama publica. per l. miles. §. mu
lier. de adul. uel si ei esset dictum a per
sonis fide dignis. secundū Bart. ibi & Bal.
in l. i. C. qui accus. vbi dixit quod etiam
iudicium eum excusaret. uel denūciatio,
in quo uide Bal. in l. sancimus. C. de iudi.
& Ang. in l. si vacantia. ad fi. de bon. vac.
& An. de lser. in constit. regni humanita
tis. & in c. ab illo incohandum. In causis
autem ciuilibus & fiscalibus, uide in d. l.
sacrilegii. & l. plerique. & quid in ciuili
bus. Quid autem sit de iure constit. regni
uide i c. honorij quod incipit circa prius
accusatas. & in alio c. regni. quod incipit
Item si statuimus, ut nullus iusticiarius
& in alio c. q. incipit. Itē caueant iusticia
rii. & in c. Itē quod magistri procurato
res. & in alio c. quod incip. Amplius. &
in c. item ad prædicta admirari. & in con
stit. regni humanitatis. & in cap. ab illo
incohandum. & in c. in generali. Pone q
impetitur officialis in syndicatu actione
iniuriarum, quia realiter uel personali
ter, nulliter, & de facto tempore sui offi
cij exequutus fuit contra aliquem carce
rando, uel eius bona capiēdo, an tenea
tur iniuriarum. Iurisconsultus in l. iniu
riarum. §. is qui iure. ff. de iniur. dixit q
qui iure publico utitur, non uidetur iniu
riandi causa hoc agere. Subdēs q ductus
ad curiam pro pœna mandati spreti, non
agit iniuriarum contra capientes, quia
quæ iure potestatis a magistratu sunt
ad iniuriarum actionem non pertinent,
ut in d. l. i. §. quæ iure. & in l. nec magistra
tibus. eod. titu. vbi per iniuriam fecit, uel
quasi priuatus uel fiducia magistratus in
iuriarum potest conueniri, & in l. seq. vbi
si quid fecerit causa vindicandæ repu
blicæ non ad effectum iniuriæ, sed vin
dictam maiestatis publicæ respiciens nō
tenebitur, vbi glo. ponit exemplum. &
hoc quando iuste uel ex causa cogni
ta fecerit pro executione iusticiæ, & non

temere: uel animo iniuriandi partem ue
priuatus. Ut si ante monitionem manda
uerit apparitori, & dixerit, uade & extra
he illum per capillos de domo sua. ff. de
damn. infect. l. iij. §. prætor. in tex. & gl.
vbi dicitur quod iudex debet non inue
recunde agere, & dixit ibi Barto. in d. l.
iniuriarum. §. is qui. & in d. §. quæ iure.
quod non præsumitur in dubio iudicem
exequi contra partē animo iniuriandi, ni
si constet quod ad eius iniuriam fecerit,
& sine iusta & legitima causa, & non pro
executione iusticiæ, quia tenebitur ex
quasi maleficio & non iniuriarum. & vi
de bonum tex. in litem apud Labeonē.
in §. adiicitur. eodem titu. & glo. in d. §.
is qui iure. & iura in eo allegata, quæ sūt
magni effectus, quia non poterit pars in
syndicatu hoc casu agere iniuriarū ad pē
nam sibi applicandā, sed debebit agere ex
quasi maleficio per illā gl. pro quo tunc
aliter iudex debebit puniri syndicatorū
arbitrio, ut alias diximus. debebit ergo
hoc casu constare quod non iure fecerit,
quia officialis non præsumitur esse in cul
pa. Bald. in l. iij. C. qui accusa. imo præsu
mitur esse in bona fide. Cyn. in auth. ge
neraliter. de episc. & cleric. nisi hoc te
mere fecerit contra innocentem, secun
dum Bal. in l. i. de his qui latro, de quo vi
de latius supra i c. q. plerūque officiales.
a Suspecta. De quo dic ut per Felin in cap. cum
non ab homine. de iudic. in v. col. uerſi limita
tertio. & in c. quoniam circa princip. viij. col.
ver. ut lit non contestata.

S V M M A R I V M.

1 Captus de facto potest de facto nemine citato
relaxari.

C A P. III.

si potestas nulliter de fa
cto captos, & carceratos re
laxauit teneatur in syndi
catu? Dic quod. nō per not.
per Inno. in cap. querelam.
Io. ii. de elect. vbi dixit, quod licet posses
sio iniusto possessori non sit auferenda
etiam principis auctoritate capitulo in
literis. de resti. spol. de præben. cap. licet
Episcopus. in vi. & c. itra quatuor. de ma
io. & obe. & C. vnde vi. l. meminerint. C.
si p vim uel alio mō. l. Imperialis. C. si
Tract. de Syndic. S pro

Parid. de Puteo Tractatus

propter public. pñ. l. si deferta. Tamen si sine iudiciario ordine iudex processit ad possessionē vni dādā, pōt de facto auferre. ^a quia sicut facilis fuit in mittēdo & c. licet ciuilius faciat si iuris ordinem adhibeat. ff. si mulier ventris nomin. l. j. §. necessario. & l. j. §. ad hanc. & dicit gloss. de euictioni. l. minor. quā Bald. no. in l. dies festos. C. de ferijs. & Bal. i. l. si pacto quo

³ pñā. de pactis. vbi dixit qd t captus de facto potest de facto nemine citato relaxari, & est tex. notabilis in l. si. §. nullo. de libello. exhibend. vbi captus nō rite debet sine dilatione etiā parua relaxari qd notat Bar. in quæstione sua. Lapus. & qd no. ij. quæstione. ij. canō. nullus adeo qd si potestas capiētes faceret ex commissio ne alterius iudicis committentes sibi de facto. tunc facta captura posset relaxare, vt priuatus. ff. ne quis eu. l. j. §. Offilius. cū sequent. vbi captus de facto pōt eximia manu iudicis, vel familiæ fauore libertatis personæ. Ita cōsultat Ludouicus i cō sil. 320. licet Iacobus Butrigar. in l. sed si eximendi. §. fina. ne quis eum. dixerit,

³ t quod captus ad petitionem dicentis se creditorem, qui non erat si eximatur a tercio de manibus familiæ. quod tenebitur ad debitum eximēs, nec audietur volens probare quod ille debitor non erat. quod dictū nō est contrariū, quia loquitur in priuato, nō in iudice. & adde quod si creditor capturā impetrat, & postea de debito non apparet, qd relaxatur tanquā obrepticiæ facta. l. j. §. hanc verba. ne vis fiat ei. Et facit quia captus vigore licētiæ nullæ, vel quæ non comprehendat cām capturæ debet relaxari l. meminē. de exhiben. reis. quia paria sunt, licentiā non datā, & nulliter datā, qd ad hunc cōsum se non extendit. l. j. cū ibi not. de iureiurād. & nota. in l. j. §. fuit ad trebellia. quia ad iustificandā capturā requiruntur produci ea quæ demonstrant debitorem obligatū, aliās est prohibita. l. ob rē. de actionib. & oblig. & Bar. ad leg. Iuliam pecul. lat. l. j. & ij. Quia iudex non debet sine causa in psonā alterius præcipere quod in propria persona facturus non esset. ff. de conditi. indebit. l. frater a fratre. in fi. princip. & l. nam & si negotia. in fin. cum ibi notatis. Attamen Paulus de Castro in

consilio. 37. cōsultuit, quod si captura nō fuit rite concessa, & constat de debito p confelsionem, vel aliter non est relaxandus ipse captus, sed sustinendus argumēto. l. finalis. §. finali. ff. quod metus causa. & argumen. c. cum ecclesia. de causa possessionis. & cap. cum super. & de restitu. spo li. cap. ad decimas. in vj. vbi si constat de propterea, non est restitutio facienda.

^a *Auferre*] Non tamen sine citatione partis secundum dominum Marianum Socinum in consilio trigesimo secundo incipiente ex his. i. ver. quantum enim circa si in i parte.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex si processerit ad capturam delinquentis extra proprium territorium an dicta captura teneat & no. 2.
- 3 Captus in domo propria contra formam iuris debet relaxari.
- 4 Capto illi cite & iniuste, licet custoder interficere si aliter eua dera non potest.

C A P. I I I I

- ¹ Iudex processit ad capturā delinquentis extra proprium territorium dicta captura non tenet. l. final. de iurisdictione omnium iudicum, ideo debet relaxari, quia nō est legitime captus. arg. l. ii. de offi. procon. & ff. de bon. authori. iudic. poss. l. cum vnus. §. his qui, & extra de uerbor. signi. c. ex parte. quia iudex extra territorium redditur ad instar priuati. & ideo ius dat formam quod fiat rescripto. in aut. vt nulli iud. §. si vero. quod capiatur & remittatur. quæ remissio non fit a de consuetudine, nisi in terris quæ sunt sub eodem præsidatu. not. in clemen. pastoralis. de re iudic. Si tamen ipse iudex contra illi cite captum fecerit executionē, vel processum, tenet factū nisi esset appellatū argū. l. si qd puocauerit. C. de appellat. Tamen iudici territorij in quo est captus dat actio iuriatū. c. ex parte de verbor. signi. secundū Bal. in l. ii. C. de seruis fugitiuis. Ludo. in l. fina. de iurisdictione. omni. iudi.
- ² t Et quamuis captura delinquentis non possit fieri nisi in proprio territorio. secundum Barto. in l. quid sit fugitiuus. §. idem. de edil. edict. & in l. scuti. §. Ari. ff. si seruit. vñ. & il. requirēdū de ser. fug. Ni si psecutio capiendi fuerit cepta in proprio

prio territorio, & delinquens continuta fuga se contulerit ad alienum territorium, quia ibi potest capi argum. l. qd ait lex. ff. de adulter. per quam l. fuit decusum quod quidam comisit delictum Perusij & fuit infecurus per familiam usque ad ciuitatem Florentiam, & ibi fuit captus: & potuit legitime capi, & probatur singulariter in l. i. C. ubi de curi. quia ad hoc singulariter allegat Aug. in repe. l. nemo. carcerem. C. de exactionib. tributor. lib. x. Sed Ludouic. tenet contrarium in d. l. plerique. de in ius vocand. secundum Ioannem Andream in additio. Specu. in titul. de accusatione. & docto. in dicta l. plerique. quod vide in l. i. cui. §. fina. de accusatio. ubi de illicita captura. & Innocen. in cap. ex parte de verborum significat. Nam de bet captus in alieno territorio relaxari secundum Baldum in l. requirendi. de feruis fugitiuis. & in l. 2. de offi. proconsul. argumen. l. cum vnus. §. his qui de bonis auctorit. & idem Bartolus in l. quid sit fugitiuus. supra allegata, & Bartolus in q. sua. Lapus & Ludouic. in l. i. §. occisorum ad Sille. & consuluit Ludo. consilio. 225. quod si per acta apparet capturam fuisse factam extra territorium in loco praedicto, iudex etiam parte non petente debet captum relaxare, quia acta inducunt notorium ut no. Inno. in c. ex insinuatione. de appel. & in notoriis iudex supplet de facto. gl. in l. i. C. qui & aduersus quos & in l. i. C. ut quae desunt. Et dixit Bartol. & al. in l. plerique. ff. de in ius vocan. §. qd si quis capiat in domo propria contra formam iuris, debet relaxari & poni in statu pristino per. l. si quis ad secundum. ad l. iul. de vi. & debet fieri talis relaxatio libera, adeo quod si postquam ambulauerit per duodecim passus velic eum capere non possit, quia adeo debet relaxari ut

b difficilis be eius persecutio b fm Barto. in l. naturaliter. in princip. ff. de acquir. rer. dom. & in l. qui neque de verbo. sig. & sequitur Lud. in d. l. plerique. Tamen ego puto quod si duo officiales vnus domini sint in duabus ciuitatibus, & vnus capiat in territorio alterius delinquentem in proprio territorio quod isto casu non sit relaxandus ad petitionem illius officialis in cuius territorio fuit captus. per.

dict. §. si vero, quia esset illum delinquentem restitutus, & regula est quod frustra facis petere, quod restitutus es. & argu. l. non dubito. ff. de captiuis. ubi de ciuitatibus confederatis quod factum in vna videatur factum in altera. Tamen hodie est prouisum in regno, quod officialis potest prosequi delinquentem per 15. miliaria infra iurisdictionem alterius, & illi capere ne delicta sint impunita. Et adde vnū quod illicite, & iniuste captus si aliter euadere non potest, licet et sibi occidere custodes illicite ipsum custodientes, ut euadat, nec teneatur de homicidio nec de affra. carcer. text. in l. nihil de capi & no. in d. ciuilegium. l. capitalium. §. ad statuas. ff. de penis. & l. omnis. §. qui captis. de re milit. & facit. l. i. ff. de bonis eorum. & glo. singulari. in clemen. 2. de re iudic. in verbo per violentiam. & facit. l. vis eius. C. de probatio. ubi habetur qd illicite captus potest iuste aufugere. Tamen aduerte quia dict. l. nihil loquitur de latrunculis, vel de hostibus, & non de iudices iniuste capiente quod liceat occidere ipsum vel custodes eius, & hoc ne erres.

a ¶ Non sit.] Remissio in criminalibus an & quando procedat, & an & quando in civilibus. & de eius materia plene & not. vide Fely in c. licet ratione in 4. colum. in prin in versi ex dictis doct. cum plu se de for. compe.

b ¶ Persecutio.] Adde Fely in ca ego N de iur. iur. ante me. 4. cap. ubi damnat practica quam adhibetur in contractibus faciendis per carceratos ut extrahantur de carceribus & assistentibus custodibus a remotis contrahat. unde dicit ibi ipse quod qui tenetur restituere hominem ab obligatione non liberatur illum simpliciter relaxando in suo territorio, sed debet illum facere secure conduci extra suum territorium ad locum ubi possit securi.

S V M M A R I V M.

- 1 Captus illicite ante omnia est relaxandus.
- 2 Officialis nunquid liceat officia alicuius clausa rumpere? Et quid in criminalibus nume.
- 3 Et quid si fuerit contumax nume 7
- 4 Domus est iustissimum refugium Et quid de domo conducta & hospitio nu 5.
- 6 Capi an & quando quis possit personaliter pro debito fiscali vel priuato.

S 2 CAP.

Parid. de Puteo Tract.

C A P. V.

Captus ¶ Illicite est ante omnia relaxandus. de verbo. fing. l. neque. propterea dixit Bald. in l. plerique de in ius vocan. quod si ille qui est in domo sua capiatur, si sponte nō se quitur nuntium ad iudicē nō potest duci per vim, & capiens tenetur actione iniuriarum adeo quod taliter capienti potest cum armis resisti. l. deuotum. C. de menta. & de iure fisci. l. prohibitum. lib. x. Et dixit idem Bal. in dict. l. plerique. in secūda lectura ¶ qd si existens in domo clausit ostia quod officialis nō potest illa frangere, & si frangat tenetur de violentia dicens esse secus si sit extra in vinea vel in campo, vel in domo non suæ habitacionis, quia ibi capi potest, & hoc in ciuilib. ¶ Tamen in criminalibus hoc non habet locum secundum gl. in d. l. in plerique. Tamen Bartol in l. consentaneum. C. quomodo & quando, dixit qd si exit de domo potest incipi a captura qd habet locū in suspecto per l. ait prator. §. si debitorem. quæ in fraud. cre. Si autem familia curtebat post Titium causa ipsum capiendi qui currens præuenit, & est ingressus domū suam, licet inspicimus principium. l. qd ait lex. de adult. §. si nō poterit capi ¶ quia domus ¶ est tutissimū refugium, dicens idē esse in ecclesia b. arg. de æd. l. edic. l. quid sit fugitiuus. §. idem. ¶ Et idē in domo cōducta, & etiam in hospicio ubi est tantquam aduena de iniuri. l. lex. §. domū. Si tamen sit in portico, dic vt no. in l. certa. §. senatus de l. i. per Ia. de Are. fm Bal. in l. sed si is. de in ius vocan. Tamen resposunt cadi de domo & extrahi. l. satis de in ius voc. & de ventr. in spi. l. i. §. ex hoc. ¶ Et quando potest quis capi personaliter per iudicē vel priuatum pro debito fiscali vel priuato, vide late Bartol. in l. sacrilegii. l. a. §. cum eo. alias. l. cum eo. ff. ad leg. iul. pecu. Et non solum captura impugnetur ratione loci vt supra, verum etiam ratione personæ quæ capitur ratione iurisdictionis defectus, secundū gl. in d. l. sed si is. & etiam ratione temporis. l. i. de feriis. & quod no. in l. vir bonus iudi. solui. & vide late per Moder. in l. dies. de dān. infest. & in l. i. ff. ad sylle. Et licet dicatur in d. l. ple-

rique quod ¶ quis in propria domo capi non potest, est verum, nisi fuerit contumax ex trina citatione, quia propter contumaciā multabitur, fm Barco. in l. sacrilegij. ad leg. iul. pecu. ubi dedit cautelā qd ad hoc vt possit extrahi de domo in causa ciuili quod cōstituatur in contumacia per trinā citationē, quia fiscus potest in propria domo facere executionem multæ, & propterea ipsum pro multa ibi capiat. Tame Ludo. in l. satis de in ius voc. dixerit Bar. errasse dum dixit quod contumacia ex causa pecuniaria sit delictum l. omne delictum. §. cōtumacia de re milit. & etiā errauit Bar. in l. nemo carcerē. dum dixit quod capi possit, quia intelligitur extra domum secundum Lud. licet Ioan. de Imol. & Petr. de Anch. in c. 2. de pig. sequantur Bar. sed Abbas in c. ad peti. de accu. dixit illam cautelam nō esse tutam, tamen ibi Ludo. dat cautelā: qd quādo est contumax pro causa pecuniaria qd assumatur ad aliquid officium, quia tunc etiam inuitus extrahetur & capietur per lex omni. de decurio. lib. x.

¶ Capi ¶ Adde Felyn in c. licet ratione, in vi. col. cir. fin. ibi postea subdit Bal. de for. compe. d. ¶ in ecclesia ¶ Limita hic non habere locum in eo qui dēt stare syndicatū vt per eundē. in ea. de offi. syndi. in ver. viso de modo ibi et nō bñ.

S V M M A R I V M.

1. Captura persona facta in ecclesia anualeat? Et quid in palatio nō. 2.

C A P. VI.

N valeat ¶ captura personæ facta in ecclesia, dic quod non. l. præsenti. de his qui ad ecclesiam. Guli. quem Bar. refert in l. plerique. de in ius vocan. licet ibi possit verbo citari, & non dicetur talis citatio facta in ecclesia facta extra territorium citantis. ¶ Tamen in palatio licet sit locus publicus & securus potest capi. l. sed etiam. de in ius vocan. tamen an possit capi in palatio episco. Ludo. in d. l. plerique. dixit quod ille tex. facit quod sic, in verbo, in theatro, sed cano. tenent contrarium in can. cōstituimus. 17. q. 4 & vide Bar. i. l. h. cui. §. isdem. de accus. si iudex secularis pōt capere

pere & procedere contra delinquentem in ecclesia, & in l. si quis in hoc genus. de episc. & cler. Et ubi quis posset capi in ecclesia deberet capi sine tumultu ne diuinum turbetur officium. in auth. de man. prin. § sed neque coniuncta. d. l. si quis in hoc genus.

S Y M M A R I U M.

- 1 Officialis an possit capere rem vel animal alicuius pro iustitia facienda vel exequenda
 & nu. 2. 3. 4. 5. & 6.

C A P. VII.

- 1 **A**N officialis possit capere rem, vel animal alicuius pro iustitia facienda vel exequenda dic quod sic. argum. l. fin. §. si. de pigno. acti. quo casu debet emendari damnum patto. argu. l. quemadmodum. §. magistratus. ad leg. aquil. vel iustum pretium offerri. argu. l. ii. C. qui ser. pro premio liber. & l. locus. §. i. quemadmodum serui. & de rei vendit. l. item si verberatum. §. primo. secundum Gulielm. in dict. l. si. & tenet Bart. in l. iubemus. de sacro. sanct. ubi dicit quando iudex mittit aliquem ad furcas, & potest capi facere a finum, super quo portetur. argum. dict. l. si. & de nau. non excusa. l. prima. libro decimo primo qui et dixit quod commune ciuitatis potest capere animalia ad ferendum salmas causa mittendi frumentum in exercitu, vel causa faciendi venire frumentum de cluso, & idem dixit Salicet. infra l. vene. §. si constat. ff. communia pradio. & in l. si locus. §. cu via. ff. quemad. ser. amit. Et quia est dictum quod debet emendare damnum patto. Quæro à te, quia rustici discunt ab experto, quod si officialis capiat boues alicuius pro homine traxinando ad iustitiam, quod illi boues de cætero cum arabunt, terram nunquam germinabit fructum illa terra arata cum dictis bobus an teneatur respublici. ad emendam illorum bouum sic deterioratorum, puto quod sic. arg. iurium prædictorum, & soluetur talis emenda non de pecunia officialis, sed de pecunia publica. per not. in argu. per Barto. in l. diuus. ff. de bon. dam. & in l. cum ratio. §. si plures. eo. titu. ubi dicit quod expensæ pro exercitio officii sunt

faciendæ ex multis extraordinariis, ut ibi per eum. & Flori. in d. §. si constat, ubi dicit quod officialis non potest capere res alicuius pro utilitate publ. alias tenetur. & vide in cap. an officialis possit a ssi gnare. ubi dicit quod potest expedere pecuniam publicam in causa necessitatis. & ideo dicitur, quod potestas tenetur si precium pro vectura non dedit, si vero dedit, tenetur ciuitati. l. si locus. §. si. quemad. ser. ami. Nec obstat quod magistratus nil debet recipere à prouincialibus. in auth. de man. prin. §. si. quia est verum pro se, sed pro executione officii sic, secundum Barto. Bald. Cyn. & Ray. in d. §. fin. ubi dicit Cyn. quod potest capere à rustico suam bestiam gratis, ut mittat aliquem ad suspendium. & idem Bal. & Guli. ibi. Et adde quod officialis pro deferendis armis & pecunijs de loco ad locum potest capere animalia solita locati de publice. l. pen. & si. de cursor. publi. & facit. tex. in l. fin. §. quoties. de fabri. & l. penul. de iure fisci. & adde. l. iii. ne rust. ad ullum officium. in verbo. bouem. & in l. iii. de pascu. pub. per quæ iura dicit Luca. de penna in l. ii. de lucri. aduo. quod potestas qui non reperit utensilia pro suo vsu potest subditos cogere ad vendendum, & eis auferre soluto precio. & vide constitu. regni quæ incipit, sicut nostra libro primo & vide supra in verbo. maniuolens. in capitulo an officialis possit cogere subditum quod sit ma. & vide Cyn. in l. certi iur. C. loca. in vj. q. ff. qui bo. ce pos. l. pen. & vide. c. regis. Caroli. quod incipit. grauamina. & in cap. nullus. officialis. quibus adde And. de Iser. in titu. de pace. iur. fir. in §. receptoribus. circa finem. ubi dixit quod non tenetur iudex qui maleficia puniantur, & alii terreantur zelo iustitiæ dedit alteri damnum, sed tenetur fiscus ad illud damnum, quia hoc exigit publica utilitas, argum. ff. ad siliam lege contra. §. finali & lege prima. C. in quib. caus. ser. & per nota in l. si is cum quo. ff. fam. ercis. ubi de villa exusta propter contumaciam alterius socij, quod An late examinat in d. §. receptoribus nisi iudex aliter potuerit provideat ubi late per And. de Iser. & vide supra de exc. baro. in cap. j.

S 3 S V M.

Parid. de Puteo Tract.

S V M M A R I V M.

- 1 **Officiales destinati ad malefactores capiendos non possunt eos apud se retinere ultra xx horas. & nume. 2. & 4.**
- 3 **Maritus potest uxorem suam corrigere, castigare, & in vinculis tenere.**

C A P. VIII.

OFFICIALIS

- destinatus ad malefactores capiendos non possunt eos apud se retinere, sed statim superiori orum dirigere puniendos. de const. tit. de defen. ciu. l. defensores. & l. iij. de cust. reor. possuntque ex causa alius tradere custodiendos. in authen. vt ma. & 2ui. in §. fina. de adul. l. capite quinto. donec iudicibus hoc denuntiet de cur. l. i. & di. §. si. de re milit. l. nemo. in fin. de fugi. l. i. §. final. & l. hirenarcha. & in regno baiuli possunt bannitos & maleficos capere, & remittere ad iustitarios, vt in const. de fur. cap. l. baiulus. & in const. ad officium. & in authen. de defen. ciu. §. audientes. in authen. vt litigant. in rent. §. hoc quoque. Et de iure is qui aliquem capere potest, nequit ipsum detinere ultra viginti horas. de adul. l. capite quinto. nisi alias habeat correctionem seu corruptionem in eum vt pater qui potest filium capere & includere, sic etiam dominus seruum. l. i. & ii. de pat. potest. l. ii. de his qui sunt sui. & instit. eo. §. sed & maior. & de liber. homine ex h. l. iii. §. his qui
- 3 **Idem in vxore quam potest vir corrigere & castigare & in vinculis ponere.**
 24. quæstio. ii. cap. placuit. & not. extra de iureiurand. c. quemadmodum in fi. ad hoc quousque corrigantur. extra de apost. e. penulti. 74. dist. in et. consuluit tales enim non dicuntur committere priuatum carcerem, per not. in l. i. de priua. carcer. In aliis autem locum habet, quod dicitur de viginti horis. puta in adultero capto. d. l. capite quinto. in capiente falsatorem monet. l. i. de fals. monet. in capiente furē, ad leg. Aquil. ita que. §. lex de sicca. l. furē. & in capiente debitore fugientē & secū pecuniam deferentem, de his quæ in fraudem creditorum. l. pætor. in §. si debitorum. Et in aliis qui possunt detineri impune, non tamen coerceri, vt nota. in l. i. de ex h. re. & in Specu. de accu. §. i. vero.

hoc tñ. Si autē bailus aliquem capiat iūstē poterit ipsum impune liberare. ff. de fur. l. si quis vxori. §. si fugitiuum.

¶ **Ponere.]** Vide Felin in c. cū cōtingat ad fi. inuersic quam coheritionem. de foro competen.

S V M M A R I V M.

- 1 **Index potest sine tribunali audire crimina contra custodes carcerum qui aliquid commiserunt.**
- 2 **Carceratus qui poterat per fideiussores liberari si fugiat de carceribus, perdit beneficium.**
- 3 **Pro quibus criminibus quis carcerari possit, & per quos debeat detineri.**

Carcer & carceratus.

C A P. I.

V D E x t potest de plano

- & sine tribunali audire crimina contra custodes carcerum, qui aliquid commiserint gloss. cū cōcordant. l. i. viuis. §. si. l. de quito. & facit. l. ne diu. C. de pœnis. vbi dicit quod apparitor in officio delinques condēnatur absens a p illi tex. singularem, in quo in crimine publici iudicii fertur sententia in absentem, & in hoc casu quando rector cognoscit in causa sui officialis ab illa sententia non potest appellari. l. ii. C. quo appell. & isti et possunt leuato velo propter commissā in officio remoueri a iudicibus. l. ii. vbi Baldus C. despon. vbi text. not. contra executores: ¶ Quæro. si est factum delictum pro quo incarceratus est quis qui debet fideiussoria cautioni liberari, iuxta notā in l. i. ff. de custod. reorum. & in const. humanitatis, an possit sine iniuria retineri in carcere, quod manifestet socios, vel aliquid aliud, dic quod sic secundum Bartolum. in l. ij. §. penulti. ff. de iure iur. ci. quod est verum vbi posset interrogari de socijs iuxta notata in fi. C. de accusatio. secundū Salycetū, ibi. & ponit Barto. in repetitio. l. de quæstio. quādo potest interrogari de socijs, contra quē tenet Salice. in fin. C. de accusatio. & ideo vbi non posset interrogari, interrogatus non faceret indicium. lege. i. §. seruus. de quæstio. per Bartol. tamen per cap. regui. qui incipit. Item iustitarius est prouisus, quod officiales post præstitam fideiussoriam cautionem a delatis, in casibus a iure & constitutionibus permissis non detineant.

neant ipsos in curia, & qui contra fecerint puniantur arbitrio Regis, ut ibi. Et no. principium ad excusationem iudicis in syndicatu si fideiussoribus non liberauit: ut dicat, quod ex predicta causa fecit. Et si eamen iste qui erat fideiussoribus liberandus alias auferat a carceribus, perdit beneficium. dict. l. i. ff. ad Sillanum. quam ibi no. Ludouic. ut liberetur fideiussoribus, facit de xdil. edito l. quid si fugitiuus. & propterea non liberabitur fideiussoribus propter precedentem togam, ubi alias esset liberandus per nota. in l. Corne. ubi gloss. ad Sillan. & Baldus in l. 3. ad finem. de Episcop. audiend. & idem Baldus in l. i. C. de exhibere alias non excusabitur iudex qui ab accusato non recipit fideiussores, quia forma est a lege tradita secundum Baldum in athen. generaliter. de Episcopis & cleric. & facit l. i. de magi. conu. & pro quibus criminibus quis sit carcerandus, & per quos debeat decineri vide Baldum in l. 3. de Episcop. audiend. & in athen. si quis. C. de adult. ubi etiam dixit quod potestas potest committere carceratum decineri in quocumque loco suo iurisdicis, donec mittat familiam pro eo.

Absens. Et sic nos quod regulariter secundum leges ante litem contestatam contra absentem non proceditur ad diffinitivam sententiam, nisi hoc casu quando apparitor in suo officio deliquerit secus vero si aliter deliquerit ut nos. glo. sum. ij. quest. ix. & adde qua supra dixi.

SYMMARIUM.

- 1 Custos carceris an sit puniendus si non custodierit ita diligenter illum qui erat de proximo relaxandus. sicut illum qui erat de proximo condemnandus.
- 2 Fugiens a carceribus iterum carcerari debet & diligentius custodiri.
- 3 Sanguinem suum quilibet presumitur redimere velle per fas, & per nefas.
- 4 Commentariensis, an & quando teneatur de carceratu qui aufugit? Et quid de eo qui seipsum occidit, vel vulneravit nume.
- 5 Deputatus ad capiendum malefactores non potest illos mittere in carcerem, nisi crimen sit manifestum.
- 6 Magistratus detinens aliquem iniuste tenetur ipsi detento ad interessum.
- 7 Ad potestatem ex officio liberare non tenetur carceratus.

9 Officialis non habens carceres si commendaverit in carcerem potestatis aliquem captivum qui carceratus de inde effugit cum alijs carceratus nunquid tenebitur carcerarius.

CAP. II.

N potestas q. aliquem tenebat arrestatum, qui debebat liberari, excusetur si non adhibuit in eo omnimoda diligentiam, & aufugerit. Angelus l. si quis sub conditione. §. final. ff. de conditio. instituend. dicit, quod excusatur, & vide gloss. in l. si pecunia. §. si ff. de conditio. institution. dicit quod excusatur, & vide gloss. in l. si pecunia. §. sed si acceperit, alias §. si servus de conditio. ob causam.

ubi Barrolus & alii quod custos carceris non punitur si non custodiuit illum qui erat de proximo relaxandus sicut illum qui erat proximo condemnandus per illam gloss. qui etiam dicit quod excusatur ille, qui non custodiuit bene senem sicut iuvenem, seu eum qui traditus est ligatus l. si ut extor. rerum amot. secundum Ludouicum in d. §. sed si acceperit. & idem tenet in l. lege. ff. ad Sillanum. ubi dixit gloss. esse not.

quod si ille qui semel aufugit, licet alias non esset diligenter custodiendus, erit propterea carcerandus & diligentius custodiendus, dicens, ita limitari dictum §. si servus, & dicitur diligenter custodiri carceratus si derimetur litigatus. gloss. in l. i. ff. de servis fugitiuis. Et adde quia idem Angelus in l. si a bona fidei. ff. de rei vendicat. per illum tex. dicit quod Goffredo de pratis patris Bononie fuit assignatus vnus nobilis magnae opinionis quem ipse non carceravit, quia de eo non fuerat presumptio fuge, q. aufugit, & fuit ille patris absolutus. per tex. in d. l. si a bona fidei. quia non debet imputari ei, qui credit viro integre opinionis a quo erat confidendus vel relaxandus, de quo est gloss. in l. Titio fundus. de quo conditio. & demonstratio. & ille text. dict. §. si a bona fidei. valde facit pro hoc ubi si servus lite pendente q. custodiendus non erat aufugit, debet absolui possessor, tamen dicit Angelus quod ille potestas stetit in magno periculo, pro quo facit quod habetur in constitutione regni humanitate. & l. 2. C. de custo. reo.

§ 4

Parid. de Puteo Tract.

rum. & in e. ab illo inchoandum. ubi dicitur, quod si facta publicatione in ea, constet quod carceratus venit absolendus, quod detinetur usque ad sententiam, non tamen acriter carceratur, quod si ille aufugiat, quod non teneatur potestas, tamen ubi constaret per unum testem, quod deberet torqueri, vel per alia indicia, tunc ante facta publicatione, vel ante sit carcerandus ad effectum, ut non fugiat, vel non poenam eludat, non obstante, quod dedisset fideiussores iudicio fisci. dominus Lucas de Penna in l. quotiens de dignita. li. 2. disputavit, & dixit quod Andreas de Isern. in constitutio. regni. humanitate. supra allegat. inclinatur quod sit carcerandus, dicens, quod alii dicunt hoc esse iudicis arbitrio, pro quo est constitutum de rap. l. in questionibus. & hoc tenet domini. Luc. ibi ne delicta sint impunita. ¶ quia quilibet presumitur redimere sanguinem suum fas & nefas. l. i. de bon. eorum. maxime poenam soluendo in pecunia pro euadenda coactura quæ grauior est poena, quam veriusque manus incisio. in authen. ut nulli iudic. §. fina. & facit l. in fin. ff. de fur. ubi seruus p. fugienda iusticia magis se vult dare in arenam, quam iusticiam subire. Ita dicit idem Lucas post multa, & ideo si iudex in custodiendo illum, pro quo constabat de absolutione non adhibuit omnem diligentiam, quod excusatur in syndicato, et quod dixit Angelus in l. secunda. C. de exhib. re. in lectu. quod multotiens iudex reliquit accusatum reum custodiendum familiæ in palatio, si delictum non est ita graue, vel causa cognita statuit pro carcere vna ciuitatem quod potest licite fieri quando personæ nobilitas hoc requirit, & iudex credit pro certo illum non fore culpabilem quod si ille aufugiat, quod excusetur, quæ not. quia constitutio regni humanitate, dicit quod quando quis vult liberari fideiussorix cautioni det se obligare quod debet stare solutus vinculis & catenis, & idem Bartolus in l. qui in carcerem. quod metus caus. quod si tunc cum stipulatur obligatio, aufugiat repente de manibus familiæ, quod non tenetur carcerarius, quia obseruauit formam iuris ipsum excarcerando, ut daret fideiussorem. Tamen do tibi cautelam, quod antequam

exeat carceratus ad banchum ad dandum fideiussores, quod facias quod fideiussores iurēt, promittāt, & se obligēt pro carcerato. ¶ An officialis teneatur si carceratus fugiat? Dic q. si officialis ipse apposuit custodes, q. tenetur, quia malos apposuit argum. l. qui tam non idoneum. ff. de mod. & nau. caup. l. i. §. si quis igitur. & de obligat. ex quasi delicto. §. penulti. Si vero illos apposuit superior, tenetur custodes, & dicit Bartol. in l. ad commentariensem. C. de custodia reo. Et quando est carcerarius in curia deputatus & officialis apposuit alios custodes ad custodiendum carceratum an videatur remissa custodia carcerario, vel commentariensi? dic quod non. l. si Titii causa. & l. si ut certo. §. si de me. ff. commo. ubi vide Bart. & aliquid in l. dominus horreorum. ff. loca. in glo. & in l. si mora in si. ff. solut. matrimonio. ¶ An si carceratus se occidat, vel vulnerauerit, teneatur officialis? Dic quod non, per quemadmodum. §. magistratus. ad legem Aquil. in fin. de quo vide in l. carcerari de custo. reo. An illo casu presumatur occisus a potestate, vel a custode carceris? vide glo. singul. in l. cum hæres. §. species. de legat. 2. & in iuribus ibi allegat. si tamen detentus pro maleficio aufugiat potestati, cautela est quod potestas faciat poni in banno p. capitaneum illum, cui assignauit pro alia aliqua causa, & non tenebitur exhibere illum custodem in syndicato, & excusabitur secundum Bartolum in l. si cum exhibuissent. de public. & in l. capitis reus per Bartol. de fideiuss. & quod habetur in l. si decesserit. qui satisfada. ubi late per Bart. & Ange. in l. inter eos. & de fideiussor. & in l. si fideiussor. §. si vero. de satisfada. Ideo si familia commisit delictum & habuerit bannum a potestate, non tenetur in syndicato illum exhibere quod est verum quod pro alia causa bannum habuit, secus si pro illamet causa pro qua debebat exhibere, sicut Ang. in l. q. exhibendi. de custod. reo. & sic limita cautela Bart. & aliorum. in d. l. si decesserit, vel nisi tale bannum dederit sibi sine causa non teneatur illum exhibere, vel fuerit procuratum in fraudem, argum. no. per Bart. in l. in fin. ff. de questionibus. ¶ Deputatus ad capiendam malefactores, vel denuntiandos non potest

est ipsos mittere in carcerem, nisi crimē sit manifestum. l. i. C. de cohartā in princip. in l. i. de decurioni. Ideo hoc ponit in eorū cōmissione q̄ ducant ad carcerem. ¶ Iudex non debet aliquē carcerare pro debitis publicis, nec nouitates vel insolentiam inferre aliquam impersonā l. ij. de exact. tributo. vbi Bar. dicit contra iudices qui prācipiunt ne detur eis bibere vel comedere donec soluant, ideo in syndicatu de hoc punietur licet alibi dicat, quod pōt prācipere ne detur ad comedendum delinquenti confesso vsquequo non confiteatur, de quo in l. item apud Labeonem. §. quāstionem. de iniur. vbi glo. ¶ Magistratus aliquem iniuste detinens tenetur ad interesse detento. gloss. notabili l. ii. §. simili modo. ff. si quis cautioni. ¶ Potestas potest punire et castigare aliquem sibi inobedientem. in tit. vt iudices sine quoquo suffrag. §. sciant. vbi dicit Angel. quod assessores qui quotidie faciunt carcerare inobediētes. quod nō possunt tempore syndicatus pro hac causa puniri, pro quo facit. l. si quis ius dicē nō obtem. & vide infra in verbo, prāceptum. ¶ Iudex ex officio pōt liberare iniuste carceratū. Bar. i. l. si quis vxori. §. si fugitiuū. ¶ de furt. ¶ An si vnus officialis nō habēs carceres recomēdauit in carcerē potestatis aliquē captiuū, qui carceratus de inde aufugit cum aliis carceratis, teneatur carcerarius cui custodia illius fuit mā data? Dic quod non, ar. not. per Cyn. & Bal. in l. inuitus. C. de procurator. & hoc facit tex. in l. si ego. in si. ibi si custodie. de dei iure dotium. & ideo Andr. in rubric. de pos. i. additio. Specul. q. alleg. inst. q. b. mod. re cōtrahit obligat. §. p̄crea. & tex. in l. i. in prin. ff. de pos. & Bald. etiā ponit in authen. habita. C. ne filius pro patre. vbi de scholari qui assignauit librum bidello, & quod idem Bald. in lege certi iuris. C. loca. & ibi Cyn. & in l. filius. §. inuitus. ff. de procurator. non obstat lege secunda §. recipit ff. nau. caupon. stabul. quia est speciale in eo, & in contrarium est ius commune, & facit tex. in l. prima §. paruū. nau. caup. stabul. & facit glo. in lege rogasti. in principi. in ver. alij. sup. ff. si cert. petā. licet in contrarium faciant not. per Bartol. in l. si quis vxori. §. apud

Labeonem. ff. de furt. Tamen videtur distinguendum, quod si iste carcerarius receperit pro custodia aliquod pretium & fuit in dolo vel in culpa, quod tenebitur per l. carce. ff. de custo. reo. & per l. non facile. & l. militis. eo. ti. & qua ratione auctoritatis officii hoc casu tenebitur, argu. l. i. C. si in causa iudi. secus si nulla eius culpa aufugit per no. liuribus prādictis. & vide not. in l. quoties. de exact. tributo. & quia carcerarius est ad instar depositarii, vt dicit Paul. de Castr. in consi. 42. Ite tenebitur sicut teneretur is, cui depositum factum, vt in l. quod Nerva. ff. de positi.

¶ **Opinionis.** Adde Angel. & domin. Alexand. in l. i. in prin. ff. de eo per quem fact. est. vbi etiā per Bal. & Bal. in l. indicia. C. de res. vñ. p. gl. i. l. Titio fundus ff. de cod. & demō. ¶ **Carceris.** Vide For. in l. magistratus ff. ad l. Aquil. & Ang. Are. i. tract. malefic. uer. carcerari iussit et i. ver. q̄ fama. i. materia captiura. & Bal. in l. i. i. pen. q. C. qui ad li. peru. nō i. os.

S V M M A R I V M.

- 1 Carcerarius an & quando teneatur de carceratis q̄ ruptis carcerib. effugerunt. & nu. 3.
- 2 Carcerarius est depositarius carceratorum.
- 3 In culpa esse dicitur facies, q̄ facere nō dē.
- 4 Negligentia magna est culpa. Et culpa magna dolus.
- 5 Commentariensis tenetur de lata culpa sicut alius tenetur de dolo.
- 6 Custodire diligenter aliquem dicitur is, qui tenet eum ligatum bono ligamine.
- 7 Nemo potest sibi praeuere a prodicione.
- 8 Paulus spiritu Dei plenus non potuit diuinare ea quae secuta fuerunt.
- 9 Faciens id, quod debet nō dicitur esse in culpa.
- 10 Omittere leuius est, quam committere.
- 11 Commentariensis an debeat puniri capitaliter pro leuissima culpa.
- 12 Leuissima culpa est res minima.
- 13 Custodia carceris est facienda secundum morem & consuetudinem ciuitatis.
- 14 Iure fieri videtur id, q̄ fit i. m. cōsuetudinē.
- 15 Reus criminis capitalis etiam si daret nullā fideiussorē non debet audiri.
- 16 Carcerati debent de die esse in aliquo conclauis de nocte uero intra carcerem.
- 17 Carcerarius qui permittit mulierem intrare ad carceratū qui indutus vestes dicta mulieris aufugit, an teneatur.

C A P.

Parid. de Puteo Tract.

CAP. III.

N si plures tunc carcerati effregerint muros, vel portas carceris, cippum, vel cathenas teneatur carceribus. Videatur, quod non: quia carcerarius fecit in custodiendo diligentia sua, quia qui aliquem tenet ligatum, vel ad cathenam, dicitur ipsum diligenter custodire. *tex. cum glos. singul. in l. i. §. fin. ff. de ser. fug. quem sic Bar. de Capua allegauit:* dicitur etiam custodiri diligenter, non solum qui detinetur in compedibus, sed et qui in parietibus. *l. succurritur. & l. eadē. ff. quib. ex cau. ma. & facit de ver. sig. l. qui neque. & qui suā diligentia fecit in custodia non tenetur de casu inde succedente. ff. locat. l. in lege. §. vis maior. ff. ad legem Aquil. l. si putator. secundum glos. in d. §. vis maior. & facit text. in l. dñs horreorū. eod. tit. & quæ plene scripsit Bart. in l. qd Nerua. ff. de pos. In contrariū facit, quia carcerarius est quidam depositarius carceratorū, vs. consulti Pau. de Cast. in cōsil. 42. arg. l. j. in prin. & in l. Lucius. in verbo, quid aliud. propter quod officium & custodiam habet a publico salarium, & qui mercedem pro custodia alicuius rei accipit, is illius rei periculum præstare tenetur. ff. locat. l. qui mercedem. vbi gloss. dixit, qd de omni culpa tenetur. & in l. videamus. eod. tit. & latius per gloss. & Bart. in l. eum qui. §. si epistolam. ff. de furt. rubr. qui suscipit rei custodiā & pretiū tenetur de periculo succedente, & quod fuerit in culpa, & propterea teneatur. bene facit text. ff. de custo. reo. l. carcerati præpositus. ¶ vbi si carcerarius permiserit ferrum in carcerem immitti punitur, vel vbi ignorauerit ferrum esse in domo carceris propter talē culpam, vel negligentiam ab officio remouetur, vt ibi, nam muri & portæ naturaliter cum ferro franguntur & non capite. si ergo ferrum non fuisset immissum murus frangi nō potuisset sine instrumentis ferreis, & facit eo. tit. l. milites. in verbo, si nimia negligentia militum euaserit. & in §. si eiusdē legis. in verbo, per vinum aut de fidiam. & in l. non facile. eo. tit. in ver. militis culpa. & bene facit tex. eo. tit. l. in eos. ¶ Nam faciens id, quod non debet, dicitur esse in culpa. glo. in d. l. videamus.*

sic & si qui aliquid facit vltra quā natura rei desiderat, dicitur esse in dolo vel culpa. *tex. in l. quod Nerua. de pos. vel si contra mandatum. l. si hominem. eo. tit. ergo tenebitur carcerarius, quia tenetur de negligentia vel culpa, vt in d. iurib. ¶ Nam magna negligentia culpa est, & magna culpa dolus est. l. magna. de verb. sig. & aliā magna negligentia est quasi dolus. l. si merces. §. culpa. ff. locat. ff. de ædil. edic. l. qd si nolit §. culpa & ff. locat. l. si quis fundum §. Impe. vbi dñr, quod culpa est recedere a custodia personarum dimissarum in syluis, secundum Bal. in l. quæ fortuitis. de pign. act. vbi dixit, qd omne reprehensibile est culpa. arg. l. si per imprudentia ff. de euct. & non custodire carceres vt immittatur ferrum. est reprehensibile, & ideo punitur. d. l. carceri. nā magistratus tenetur de leuissima culpa. ff. de magistr. conuen. l. non similiter. & in l. magistratu. cū ergo carcerarius potuit præuidere locū carceris, pūtenetur quotidie facere, vt in l. j. C. de custodia reor. nō faciendo fuit in culpa. l. qua adione. §. si quis. ad leg. Aquil. & d. l. si putator. & in l. si ex plagis. §. in cliuo. & ff. si quadru. pau. fecit. dic. l. j. §. quod super. nā cū exercuerit officium ad quod erat insufficientis fuit in culpa. l. idem iuris. in §. mulionē. ad leg. Aquil. nā is qui est in casu criminis & condēnationis, debet diligentius custodiri. ff. de iniust. rupt. l. si quis filio. §. eius. in ver. diligentioris custodia. & ideo debet poni in manicis, seu i cippis ferreis, seu compedibus. de qua diligentia & custodia est tex. in l. ii. de custo. reo. fm Bal. in d. §. eius. vbi ē dixit quē diligenter custodire, qui aliquem tenet ligatū manibus & pedibus, per d. l. j. de fugi. ¶ Et est spāle in custode carceris, qui tenetur de lata, sicut alius tenetur de dolo, capitaliter propterea punitur. l. milites. de custo. reo. fm Ludo. in l. in actionibus. de in licit. licet ibi Ang. dicat consultis contra per d. l. milites. & per l. si quid alicui. §. quod abortionis. de pen. non tñ in terminis carcerarij, sed an lata culpa æquiparetur dolo, & idem Bal. in l. ad commentariensem. de custo. reo. dixit, quod custos carceris ratione culpæ tenetur capitaliter, quia i sua fide recepit custodiēdos. Attamen in hac quōne ego distinguendum puto, quod si quidem*

quidem carcerarius adhibuit in custodia carceratorum omnem suam diligentiam necessariam, ut quia ipsos retinebat in domo carceris ciuitatis in publico carcere, in quo erat prappositus, cum ferris, vel cippis aut cathenis secundum exigentiam delictorum, carceratorum gratiam, & robustitatem eorum, ut dicitur in l. j. de cust. reo. & auferunt non tenetur, quia non est in culpa, qui adhibet diligentiam, quam debet, ut not. in l. si negotia ff. de nego. gest. & in l. si ut certo. ff. como. in §. nunc videndum. & decidit expresse Bal. in d. l. i. §. si ff. de fugi. ubi dixit, quod si mandatur carcerario, quod diligenter custodiat captiuum, excusat si eum ponat in vinculis vel cippis. per illum tex. cum gl. & si ligatus auferat, excusatur carcerarius, secundum Bal. ibi, qui dixit, quod in dubio est presumptio contra custodem. per l. pen. de cust. reo. & per l. ad commentariensem. & idem tenet Angel. in l. milites. ff. de cust. p. d. l. j. de fugi. ¶ Quod dicitur diligenter custodire aliquem qui tenet eum ligatum cum bono ligamine, & non ut esse in culpa carcerarius, si locus carceris erat in platea publica, & de die stabant fenestree cancellarie apertae, ut squalore carceris non macerarentur, ut requiritur in l. j. C. de cust. reo. & ex illa fenestra aliquis proiecerit, vel porrexit ferrum carceratis, ¶ quia nemo potest se a prodicione praeuere, secundum And. ff. de cust. reo. l. si. In questione castellani proditi a sociis. nam est infidus quae non possunt praeuidere sunt casus fortuiti, & culpa non arguunt. ff. locat. l. in rebus. vers. piratarum infidiis. & ff. de regu. iur. l. contractus. in verbo, tumultus. nam non potest quis diminare malum exitum si faciat, quod lex mandat. l. si manda. l. fideiussor. §. si cum debitor. & in d. l. si putator. & in c. i. ut eccles. benefic. Nam si Paulus spiritu Dei plenus non potuit diuinare ea quae secuta fuerunt secrete. 22. q. 2. beatus. nam si carceratus permittit lucem ingredi in carcerem fenestra cancellarie aperta, ne macerarent, ut lex iubet, non potest sibi culpa imputari, si fecit, quod debuit, & si malus casus sequatur. s. quod aliquis ferrum porrexit carceratis. arg. ff. de rei vendic. l. utique. §. culpa. & ff. de usufruc. l. arboribus. §. natis. & in l. si ut certo. §. plane. com. ad l. c. Aql.

10 l. quemadmodum. §. si nauis. ¶ In quibus dicitur, quod culpa non potest imputari ei, qui facit, quod debet, & non ultra, etiam si casus perditionis sequatur maxime ubi non potest cura haberi, ne damnum vel iniuria detur. ff. loc. l. sed si dana. ff. como. l. ad eos. ff. loc. l. si merces. §. vis. ff. de act. empt. l. si ea res. Quid enim si consanguinei intra lignum perforatum vel intra planellos, forculares, vel zoeculos, aut intra vnam tabulam pro cubili sternendo, vel pro igne faciendo, ferrum imposuerunt, quod cogitari non poterat, cum quo cathenas limauerunt, certe esset sine dolo & culpa ipsius carcerarii, licet soleat prouideri ferculum panis, vas vino plenum, & pecia casei, & similia, quae incidi solent. Nam si haec subtilissima diligentia omittatur, erit in leuissima culpa, de qua criminaliter non tenetur carcerarius, per tex. in l. milites, in verbo, nimis negligentia milicum, quae lata est culpa, secundum gl. ibi, quae alleg. d. l. magna negligentia. & l. i. §. is quoque. de act. & obli. & ead. l. milites. in verbo, desidiam. ubi glo. dixit dummodo, quod non sit lata culpa, & sic de leuissima non tenetur, ut ibi in text. ubi et dicit per vinum, aut fortuito, & sic est excusabile, si aliquo casu fortuito euaserit, & dixit Bald. in l. si eius rei. §. de praeteritis, alias denique. ff. de usufruc. quod culpa leuissima in omitendo non est malum, quia leuius est omitere, quam committere, dicens, ¶ quod syndici de leuissima culpa non tenentur, si denunciauerunt malum, secundum Cyn. in l. si quis non dicam rapere. de episc. & cleri. qui dicit, quod leuissima culpa non punitur criminaliter, licet sit speciale in custode carcerum, secundum Bal. in §. denique. De iure vero constitutionum regni carcerarius tenetur de negligentia, & debet stare per annum in carcere bonis eius publicatis, & si fraude dimiserit ipsos abire, tenetur poena capitali, ut in constitutionibus regni custodes, qui corrigunt ius coe, per quod negligens tantum remouetur ab officio. l. carcerari. & l. si. ff. de cust. reo. 11 Tamen ¶ pecto quod hoc casu pro leuissima culpa non puniretur capitaliter euictos carceris, sed pro lata & leui sic. d. l. milites. C. eo. l. pen. & per aliquos in l. in actionibus. de in lit. iur. tunc putaretur quod tenetur

Parid. de Puteo Tractatus

teneatur quo ad damnum propter hoc re-
sultans creditoribus vel carcerariis faciē-
tibus, quia pro leuissima culpa quis tene-
atur Aquilia ad damnum legis Aquiliae, quia
non tenetur, puniatur criminaliter poena
ordinaria secundum Cy. in l. si quis non
13 dicam rapere. † quia leuissima culpa res
est minima, & quia qui in minimo exces-
sit, non dicitur excedere. l. quauis. de cōd.
& dem. & facit d. §. de praeiudicis. secun-
dum Bal. in cons. 229. inci. Praesupposito
facto. & licet aliquando officialis ex so-
la negligentia in latam culpā cadente cri-
minaliter puniatur. l. i. C. de priu. car. C.
ad l. Iul. de vi. l. si secundum Ange. in cōf.
285. incip. Viso themate. Et ideo videtur
dicendum ad executionem custodis si ip-
se de nocte dormiret in domo carceris,
vel de die, & insurrexerint carcerati con-
tra ipsum, & eū ligauerunt quod clamare
non potuit, & fugere quod excusabitur.
arg. l. i. §. si. ff. ad silleya. vel si non potuit
resistere ipsis, quia similiter non tenebitur,
arg. l. item quare. §. exercitu. ff. loc. in vers.
Labeo. aut si resistere potuit, & non resi-
stat, & facit eo. tit. l. si fundus. §. si. & in l.
dolo. ff. si mul. ven. no. vbi dixit glo. quod
est viriliter resistendum, quā intellige si
potest resistere violentiā, alias non tene-
tur, per not. C. de pos. l. i. & de pig. act. l. q.
fortuitis. pro socio. l. cū duobus. §. damna.
ff. locat. l. inter causas. §. non omnia. & eo.
tit. l. si merces §. vis. nisi carcerarius ex pa-
cto se obligauerit ad casum violentiā. l.
bona fides. de pos. & c. i. de cōmo. & de cō-
trahend. empr. l. si stulas. §. frumenta. & l.
contractus. de regul. iur. et excusabitur, si
carcerati ipsum vulnerassent, ne clamaret
vel ne resisteret, vt quotidie euenit, quia
excusabitur. d. l. i. §. si. ad silleya. nisi fuerit
vulnusculum procuratum a carcerario ad
sui excusationem. d. §. fina. in vers. quid
vulnerali. quā innocentiae signa erunt.
quinimō etiam si ex consuetudine curiae
carcerarii habebant cameram vel mansio-
nem in palatio separatam a carcere, vel
de nocte dimissis carceratis bene clausis
accedebant ad proprias domos, & nocte
carcerari ruptis cathenis, & ianuis euase-
rint, non tenebitur carcerarius, quia licet
de nocte sit duplicata custodia carcerato-
rum, vt in l. i. C. de custo. reo. est verum,

nisi aliter curia obseruet, quia si custodias
secundum consuetudinem publicam, non
delinquit, quando publica consuetudine
permittitur aliquid. l. quid sit fugitiuus.
§. apud Labeonem ff. de edil. edic. secun-
dum Bal. in l. i. in vers. sed pone quod mu-
14 lier. C. de edil. edict. † Nam custodia est
facienda secundum morem, & consuetu-
dinem ciuitatis, vel regionis: quia quod
est cōsuetum tacite vñ inesse. & quae sunt
ex vsu quotidiano hñr pro expressis. l. si.
C. de fideius. secundum Bal. in l. error. de
testa. & quod hñ in l. si fundus. de cui. &
inde dixit Bal. in auth. sed cum tenor. C.
15 ad leg. falci. † Nā id quod fm consuetu-
dinem fit, iure vñ fieri. nam id quod est
cōsuetū fieri, est necessariū. de extraor. cri.
l. saccula. & l. qd si nolit. §. q. assidua. de
dil. edic. & l. i. & l. iii. de adi. priua. & Bal. i.
l. j. de fruc. & lit. expē. nā officiales debent
obseruare locorū consuetudines. l. obser-
uare. §. pen. de off. procons. & in generali
mandato facto carcerario veniunt ea, quae
sunt de consuetudine. d. l. quod si nolit. §.
qui assidua Bar. in l. i. §. si fraudator. quae
in fraud. credi. quia ea quae sunt consueta
fieri vñr inesse. d. l. si. de fideius. & Bal. i.
d. l. error. de testam. & quae sunt de con-
suetudine semper insunt, sicut ea q. sunt
iuris. And. de l. ser. in tit. quae tuit pri. cau.
in prin. quia cōsuetudo patrisfamilias est
attendenda. l. vel vniuersorum. de pigno.
act. Bar. in l. Seio. §. medico. de ann. leg. &
ideo dñr q. custodia est facienda fm con-
suetudinem dominij, fm Cyn. & post eū
Bal. in l. ij. C. de episc. audi. & idem Bal. in
l. si negotia. ff. de neg. gest. in vtraq. lectu.
fm Gulib. & in Spec. de loc. in §. postq.
vers. quid si locari boues. & in l. pignus.
de pig. act. vbi dñr quod non est in culpa,
qui facit quod cōiter est consuetum fieri:
& ideo si sic carcerarii erant soliti facere
de nocte accedere ad dormiendum in do-
mo propria, hoc faciens non censetur
esse in culpa qui facit quod alij faciunt.
quinimō etiam si carcerarius nocte dor-
miebat in domo carceris ad custodiā car-
ceratorum, & somno grauatus carcerati
euaserint, non tenebitur, si ante dormi-
tionē diligentia fecerit, quia clausit & li-
gavit, & non fuit in aliqua negligentia
pcedenti, per no. in l. si seruus seruum. §.
fornicarius.

fornicarius. ad leg. Aquil. de dam. infect. l. fluminum. §. vitium. vbi plene per Dyn. & Docto. nam præcessit duplex diligentia, quia ibi moram traxit ad dormiendum, & clausit, & ligauit &c. & idē si muri & portæ carceris, & tectum erant fragiles, & erāt debiles, vel carcer stabat in aliqua domuncula lignea vel in stabulo, ex quibus faciliter poterāt euadere, quia nō imputabitur carcerario, si perinde aufugerint, sed domino ciuitatis, qui debet carceres publico sumptu reparare. l. p̄coria. C. de operib. publicis. vbi glo. singulariter de commentariense, qui propterea quid expendit quod repetit. Etiam debet cōsiderari qualitas, & quantitas carceratorum, & delicta, & debita, pro quibus erant carcerati, fuerint senes & debiles, aut robusti, pauci, vel multi, solici aufugere, vel non, & si cōmiserint grauissima delicta, vel minima, fuerint carcerati pro debitis magnis, vel paruis, fuerint homines possidentes, vel non possidentes, fuerint tales qui verisimiliter non debuerint fugere, vel fugere, nam ex qualitate & quantitate carceratorum, & non delictorum erant custodiendi. argu. l. si hominem. ff. de positi. vbi text. valde not. q. si deponitur homo criminofus ligatus apud aliquem, qui habebat turrin, qui debebat de proximo torqueri, q. is cui datur, debet eum diligenter custodire vinctum, & non vti misericordia, aliās tenetur, & facit text. in l. quod Nerua. ff. de positi. in verbo, non ad eum modum. quem hominū natura desiderat. coniuncta l. j. in verbo, si criminis qualitas etiam cathenarum acerbiteratem postulauerit, & coniuncta l. ad commentariensem. & l. si. eo. tit. coniunctis nota. in l. si vt certo. §. custodiam. ff. commod. vbi maior custodia debet adhiberi iuueni, quā seni. nam custos carceris debet referre principi carceratum senem. l. fin. de custo. reo. & quod habetur in l. ij. de epis. audi. vbi habetur, quod hi qui non detinentur pro graui delicto, non requirunt tantam custodiam, sicut illi qui pro graui, vbi dixit Bald. q. ei qui aufugisset aliās de palatio debet carcer grauari, & quod habetur in litem apud Labeonē. §. quæstionē. de ininr. vbi si constat de delicto contra reum, carceratur acriter, & alimēta

denegantur, vt confiscetur, & in l. si confessus. de cust. reo. quod habetur per Bald. 16 in l. eos. C. de appo. in §. j. † vbi dixit, q. reus criminis capitalis si daret mille fideiussores non auditur, sed debet bene carceratus stare, & quod habetur in l. ij. de exhib. reis. per Bald. vbi dixit, quod debet tenere vincula, & manicas ferreas, dicens quod manica ferrea excedunt cormam custodiæ, & sunt genus tormenti, per l. i. & ii. de custo. reo. qui etiam dixit similiter, quod ligare carceratum non pertinet ad simplicem custodiam, sed ad pœnam, & ideo si potest custodire optime sine ligamine non debet ligari, secundum Bald. ibi, & ad prædicta facit quod habetur in 17 l. j. de custo. reo. † vbi habetur quod carcerati de die debent stare in aliquo conclauī, & de nocte intra carcerē, ne luce vegetatiua priuari marcerentur. Debet etiā attēdi in tali custodia aliud, quia si carceratus erat de p̄ximo liberandus, quia si nō ita diligenter eum custodiuit, quia excusabitur si aufugit. per gl. sing. in l. si pecuniā. §. si seruus. de cōd. ob cau. sicut ē excusabitur, qui nō custodiuit bene senē, sicut iuuenē, seu eum qui traditus est ligatus. l. si vt certo rer. amot. fm Ludo. in d. §. si seruus. vbi Bar. ē. & idē tenet Ang. in l. lege Cor. ad filla. vbi dixit, quod is qui semel aufugit, licet aliās nō esset diligenter custodiendus, erit propterea carcerandus, dicēs ita limitari. d. §. si seruus. erit ē carcerarius excusatus a violentia. nam si venerint consanguinei, & per vim & violentiā carceres effregerint. vt sēpe visum est si resistere nō potuit, per ea quę hñr in l. sed si dāno. ff. loc. & i. hoc ita. §. custodiā. ff. de peric. & cōm. rei ven. in verb. vt fatale damnum, & vis maior sit excusata. & ff. cōmo. l. in rebus. in prin. qñ non potuit prouidere. de adm. rer. ad ciui. perti. l. ii. §. si eo tēpore. C. de pig. ac. l. q. fortuitis. quia nulla custodia fieri pōt ne dānum iniuria detur. ff. cōm. l. ad eos. ff. loc. l. sed si dāno. nisi culpa præcesserit casum violentiā, vt quia sciuit, & potuit prauidere. arg. ff. loc. l. si merces. §. culpa. & ff. cōmo. l. si vt certo. §. j. vel si culpa illa fuit præordinata ad casum. arg. ad l. R. hod. de iact. l. si. & semper p̄sumitur in eo culpa, nisi probet contrarium. l. si. de custo. reo. cum ibi no. ff. de eden.

Parid. de Puteo Tractatus

eden. l. si quis ex argen. §. hinc. & supra est
 18 tactum. ¶ Tamen an excusabitur carce-
 rarius, si filius vel vxor carcerari indutus
 vel induta veste muliebri intrauerit car-
 ceres, in quibus erat maritus, aut pater
 iuste carceratus, vt daret alimentum, & in-
 duit vestes mulieris carcerato, qui exiit
 carceres in forma mulieris, & deceptus car-
 cerarium, an sit excusatus. Florianus di-
 sputauit hanc questionem late, & incipit
 in q. n. i. de qua ipse mentionem facit in l.
 liber homo. ff. ad leg. Aquili. quæ satis lō-
 ga disputatio, & si quis veller hunc casum
 examinare, habetur tria videri. Primo an
 filius vel vxor quæ discarcerauerunt per
 fallaciam, teneatur crimine maiestatis vel
 effracti carceris. Secundo, an excarcera-
 tus taliter possit in absentia sua condem-
 nari ad bonorum publicationem. Tertio,
 an teneatur custos carceris, qui non adhi-
 buit debitam diligentiam, & callidita-
 tem illorum, & sui incuria & negligentia
 permisit se decipi à filio, vel muliere, &
 quia longus esset tractatus. vide ibi Flor-
 ianum, & pro carcerario iudicio meo fa-
 cit text. in l. milites. ff. de custod. reorum.
 in verbo, per vinum, aut de fidiam, & in
 versu si vero fortuito id admisserit, in quo
 erit cogitandum. Eset etiam consideran-
 dum si carcerati miraculose euaserint de
 carcere, prout pluries visum est: an sit al-
 quid statuendum contra carcerarium, &
 dico quod nō, quia quæ spiritu Dei agū-
 tur, non sunt sub lege civili.

¶ *Carcerarius* Vide domi. Petr. Philippum
 Corneum in consil. 93. incip. Viso. in prima
 parte & ad materiam que habetur per Ange.
 Aretinum in tract. malefic. versu quod fama
 in materia carceris in fin. & Ludou. in sing.
 versu custos. versu utrum custos & Baribo.
 Capō in singu. versu 92.

S V M M A R I V M.

- 1 Carceratos quis alimentare teneatur & nu. 2.
- 3 Carceratos alere pium est.
- 4 Equo sequestrato impensas quis teneatur im-
 pendere.

C A P. IIII.

1 **A**N carcerarius teneatur alimē-
 tare carceratos, ne si ibi proinde
 propter alimenta denegata mo-
 riatur, ipse teneatur? Dic quod quamuis

carceratio, in qua quis famem vel frigus
 patitur, censetur tortura, vt dixit Bar. in
 2 l. j. §. diuus. ad syll. ¶ tamē carceratus de-
 a bet sibi ipsi administrare expensas. ¶ ad l.
 Aquil. l. quemadmodū. §. magistratus. ex-
 tra de regular. c. ne religiosi. in fi. in auth.
 vt cum de appell. cognosci. §. si vnum. de
 incest. nupt. §. si vero. in quibus probatur,
 q. suis sumptibus debet se alere carcera-
 tus, & si nō habet facultates, & cā sit ciui-
 lis debet hñe sumptū per carcerari facien-
 tes, per glo. nō. in l. fi. de erog. mili. anno.
 secundum Angel. in l. minime. C. de ap-
 pellar. & si sibi denegentur alimenta, aut
 lectus per carcerari facientem, potest age-
 re actione iniuriarum contra denegan-
 tem. l. si victum aut stratum. C. de re iud.
 b & etiam tenetur pœnali iudicio b vt ibi,
 & allegatur quādam glo. in l. eum quem
 temere. de iudic. quæ parum facit, quia
 isti carcerati etiam si sint damnati, reci-
 nent quæ sunt iuris naturalis. l. si in me-
 tallum. de his quæ pro non scriptis, secun-
 dum Bart. & Doct. in d. l. si victū. vbi Bar.
 dicit quod hoc habet locum in condem-
 nato, vel carcerato pro causa ciuili qui
 detinetur in carcere, per l. j. qui bon. ced.
 po. & in criminali pecuniaria. & vide Bar.
 in l. necare. de lib. agnosc. & ista alimen-
 tatio quādo est pauper, debet fieri ex ali-
 monijs pauperum, quod spectat ad curiā
 Episcopi. argu. l. j. de episco. audi. & me-
 lius in l. iudices. eod. titu. & xvij. q. vlti. c.
 diffiniuit. & in c. foelicis. vbi habes, quod
 hi qui confugiunt ad ecclesias pro deli-
 ctis debent ali. ca. & in cap. vxor. eadem
 quæst. iij. secundum Baldum l. satis. de in-
 ius voc. & in l. præsertim. in fin. de his qui
 ad ecclesias, & in regno est expeditum in
 constituto. regni humanitatis, vbi dicitur,
 quod quando esset pauper, debet alimē-
 tari expensis curiæ, & vide extra de elect.
 c. vt præsentis. & vide de pœnis l. omnes.
 vbi de humanitate carcerarii. & in l. car-
 3 ceri. de custod. reor. ¶ nam pium est car-
 ceratos alere. text. cum gloss. in d. l. iudi-
 ces. vbi dicitur, q. sunt pauperes, quibus
 competit etiam restitutio ad probandū,
 secundum Andream de Iser. in constit. in
 pecuniariis. & non solum alimenta car-
 cerati pauperis spectat carcerari facienti,
 verum etiā custodia eorum, quando esset
 necessaria,

Icet dicatur: qd carcerarius non possit carceratum liberare de carceribus sine suo periculo absque licentia magistratus. l. ne qd &

l. milites. §. Sabino de custo. reo. vel eius qui carceravit facit, quia depositum est restituendū deponenti nō alteri. ff. de pos. l. bona fides. circa mediū, & carcerarius est loco depositarij arg. l. i. in prin. & l. Et cius ff. de pos. tamen quando non reperitur qui eum carcerari, vel recommendas fecerit, in carcerem, debet fieri banimenta. si quis habuerit causam, quare nō debet relaxare vt cōpareat &c. & si nō reperitur aliquis qui fecerit illum detineri, est relaxandus: vt voluit Bar. in l. si quis vxori. §. fugitiuū ff. de furtis. & Ang. in l. si de exhi. rei. & Bald. de cond. insti. l. si quis §. si dixit qd fient ista bannimenta quando carcerari faciens nescitur, vel non reperitur, nam de iure prohibetur aliquem diu in carceribus macerari. l. i. & l. de his.

C. de custo. §. reo. quia non ad pœnam, sed ad custodiam esse debet carcer. ff. de pœnis. l. aut damnū. §. solent. & vbi est carceratus ex cā ciuilibis satisfacto debito dēt relaxari. ff. de in ius voc. l. ea quæ, & sic si nullus compareat bannimentis factis qui causā alegauerit sine periculo relaxat. C. de remi. pign. l. si eo lempore. ff. si cui plus quā. per l. fal. l. i. §. cū dicitur. quæ proclamata ēt clericis includunt, quia est citatio conditionalis, vt no. Bald. C. de testa. l. testa. cōiunctis no. in l. ea qdē C. si manci. ita fuerit alie. & ideo carcerarius, qui relaxauit carceratū ad mandatum iudicis, erit securus per prædicta, & per no. in l. fina. §. sin autem de bon. author. & ff. de minorib. l. ait prator. §. permittitur quæ in frau. credi. l. qui aut. §. apud Labeonē. de leg. 4. l. Paulo Calima. §. fin. & quia depositarius, qui restituit mandato iudicis est liberatus per d. l. bona fides. & per no. in l. nam & si fur. ff. si certū. pet. in glo. nec tunc erit requirenda a carcerario causa, quare detinetur, qd sufficit mandatum iudicis. arg. l. ob æs. de acti. & oblig. & ita cōsultuit Paul. de Cast. in cōf. xliij. inci. In causa excidij layci tñ eo casu tenebit iudex carcerari faciēs, secundum

necessaria, & fieret ad petitionē accusatoris. arg. l. cū spe. de ero. milit. anno ad ex xēplū testi. l. quoniam liberi ad treb. l. sciendum ad exhi. l. sed si hereditas. §. i. & hoc donec sine appareat an captus sit nō cens in crimine, & si ille qui fecit custodi non sit sufficiens, debet de public. satisfieri. ff. ad syll. l. lege. cum ibi nō & de bo. damna. l. diuus. de de cur. circensium. Si autem ipsa custodi fieret in fauorem personæ custodit. vt quādo p sua salute traditur custodientibus, vel pro suis agendis vellet stare in palatio, tunc ipse debet solvere, arg. ff. fin. regun. l. iij. §. & de rebus credi. l. generaliter. §. is de præsenti. & l. pen. de sta. & imagi. §. sicut etiā dici posset de equo sequestrato. quod debet impensa impedire is, qui facit sequestrari ar. l. si in Alia. §. i. ff. de pos. & extat constitutio regni, quod litigante pauperes debent habere expensas de publico, vt in cōstit. quæ incipit. l. præsenti. quæ est in tit. de dādis aduocatis pupillis. Et vide quæ habes infra in verbo, expensas. vbi quando diues litigat cū potentiore, & volo. qd bene notēs rex. in dist. l. iij. C. de episco. aud. qui est singularis iudicio meo, quod multæ frustratoriē appellātis debet pauperibus erogari, & ideo Neapolim sæpe mittuntur hospitale An nuntiata.

- 4 *[Expensas]* Adde Felyn. in cap. i. de libel ob la. & in cap. ex rescrip in si uerbis de inreiu.
- 6 *[Pannalis iudicio.]* Facit nota dictum dñm. Felyn. in cap. cum non ab homine ad si de iudi ubi monet prelatos quod caueant quia dñ carceratis licet cum miseria litam relinquas si tamen ex nimia miseria moriuntur frequenter singularitatem incurrunt.

S Y M M A R I V M.

- 1 Carcer ordinatur non ad panam sed ad custodiam.
- 2 Carcerarius potest excarcerare sine mandato iudicis quando facta fuit generalis remissio criminum per principem.
- 3 Custos castri an teneatur sicut comentariensis.
- 4 Comentariensis si commiserit carceces alicui qui tunc sufficiens reputabatur sed postea mutauit mores. nunquid commentariensis tenebitur de carcerato, qui negligentia talis famulus aufugit.

Parid. de Putēo Tract.

cundum Bar. in d. l. si quis vxori. §. si fugi-
turi. de fur. & facit tex. in l. ne quis. de cu-
2 stod. reo. ¶ Possit denique carcerarius ex-
carcerare sine mandato iudicis, vbi esset
facta generalis remissio criminū per prin-
cipē, per no. i. l. j. §. Domitianus. ad turpil.
& in l. Lucius. eo. tit. per Bar. in l. ij. de cu-
stod. reo. dicens quod non extenditur ad
carceratos de crimine falsi. & tenuit An-
gel. in consi. ccliiij. incip. quia consultatio
multum generalis. vbi dixit, quod capitu-
la pacis remittentia crimina extēduntur
ad carceratos pro tali causa, quia aliās nō
haberet effectum. Plus dico, quod si quis
sit accusatus de crimine, & carceratus: &
deinde constet eum non deliquisse, quod
debet relaxari, & idem in carcerato p. de-
bito, si constet eum non teneri. l. nullus.
de exhi. re. vbi Bal. & not. Iac. But. in l. sed
si hi. de in ius voc. & per Bar. no. in l. si qs
vult. de quæstio. Ideo si aufugiat carcera-
rius, vel iudex, non tenebitur, & tunc te-
nebitur carcerarius ad debita carcerati fu-
gientis, quando verē debitor erat. Guliel.
in l. quoties. de exa. trib. commissione ex
illa. l. & Bal. in l. ad commentariensem. C.
eo. & l. pen. & fin. ff. eo. & in l. ad cōmen-
3 tariamensem, dixit quod tenetur de culpa
custos castri, quia promittit custodiam
sicut cōmentariensis, & Oldr. in consi. 84.
incip. Quidā dixit de castellano qui cō-
misit alteri custodiā castri, qui castriū per-
didit, nec ē tenebitur. custos carceris de
facto consocij fugientis cum carcerato, vel
ipsum carcerantis. tex. singu. in l. fin. ff. de
custo. reo. quia iuste erat consocio confi-
scus, quod extendunt ibi dom. ad castel-
lanum qui fuit proditus a sociis, quod nō
teneatur de facto sociorum. Quod puto
verum, quando dominus carceris vel ca-
stri ipse apposuit socium, vel satellites, aut
socios qui prodiderunt castrum, secus si
castellanus ipse apposuit substitutum ca-
stellanum vel socios, aut satellites qui eū
prodiderunt, quia ipse tenebitur qui ma-
los apposuit custodes. arg. l. qui tñ nō ido-
neum. ff. cōmo. & ff. nau. cau. l. j. §. si quis
igitur. & in sti. de obli. quæ ex quasi delic.
§. pen. si vero illos apposuit, superior non
teneatur custos, secundum Bar. in l. ad cō-
4 mentariamensem. ¶ tñ si commentariensis
commisisset carceres alicui, qui tēpore cu-

stodix diligens & sufficiens reputabatur,
qui postea mutauit mores, non videtur
teneri: arg. eorum quæ dicuntur de magi-
stratibus, qui dant tutores. ff. de magistr.
conuen. l. j. §. si magistratus. & de negot.
gest. l. litis. §. si pecuniam, de administra-
rerum ad ciui. perti. l. iij. §. si eo tempore.
ff. commo. l. argentum. & hoc tenet Oldr.
in consi. 92. incip. Rex habebat castrum,
tamen an teneatur illum præsentrare do-
mino, vide in l. ex diui. C. loca. de quo ha-
bes in verbo, familiaris. in cap. rectores ci-
uitatum. vbi de exhibitione famulorum.
Si tamen carceratus impetrauerat literas
cessioris bonorum a principe cum man-
dato, quod cedendo bonis liberaretur, &
carcerarius liberasset illum, vel aufugerit
antequam iudex decerneret admitten-
dum ad cessionem bonorum, vel non
admittendum, tenebitur tunc carcerarius
per iura iam dicta: tamen an teneatur ad
totū, vel ad interesse. Dico quod si notoriū
erat debitorē non esse soluendo propter
quod debebat admitti ad cessionem bo-
norum, quod tenebitur ad interesse tan-
tum, argumen. l. fina. ff. de custo. reorum.
vbi dicitur quod custos serui si aufugere
permittat tenetur ad pretium serui, &
melius in l. si eum. in princ. ff. si quis cau.
in tex. & glo. vbi dicitur, quod datur actio
ad interesse, si quis promittat sistere eum,
qui erat tempore liberatus. & in l. fina. in
prin. de eo per quem factum est. & facit
quod dicitur in l. si pecuniam. §. sed si ac-
ceperit. de condi. ob causam. Et habes ple-
ne supra in cap. an potestas qui aliquē te-
nebat arrestatum. Quibus adde, quod
carceratus authoritare iudicis non potest
relaxari sine eius licentia, etiam de licen-
tia creditoris, secundum Bartol. in l. qui
neque. ff. de in ius voc. quem ibi Bald. se-
quitur, per not. in l. ij. de off. procu. Cesa.
quod est verum secundum Ludo. ibi, nisi
fuerit captus in fauorē alicuius, quia po-
tēst illo volente sine mandato iudicis li-
berari. l. in seruitute. §. si petierit. de bon.
liber. nisi esset carceratus in fauorē fisci,
quia tunc requiritur consensus partis &
iudicis, per regulā l. si. ff. de pac. & l. si post
mortem. in si. ff. de contrara & l. Stichum.
§. si. de noua. & hoc casu probabitur mā-
datum iudicis de carcerando.

SVM -

S V M M A R I V M.

- 1 Contumacia vnus non est probatio contra alium.
 2 Dolum vel culpam allegans debet illam probare.
 3 Aufugere non dicitur, qui latitas ne carceretur.

C A P. VI.

- V**ALITER autem probatur contra commentariensem quando aufugit carceratus, an sufficiat sola fuga carcerati aufugientis? dic, quod non, quia fuga & contumacia vnus non nocet alteri, nisi ipse esset in dolo & lata culpa, per l. quoties. de exac. tri. & quod Dyn. not. in l. i. quando ex facto tu-
 1 tor. vbi Bartol. quod contumacia vnus non est probatio contra alium, secundum Bald. in consil. suo incipien. punctus & articulus questionis: dicens, quod tunc talis fuga non extenditur ad alium, in quo per culpam non requiritur. l. eius qui repudiantis. de inoffic. testamen. & Bald. in l. i. commentariensem. Tamen dubito in hoc, quia in dubio est presumptio contra custodem per l. penulti. de custo. reo. & in d. l. ad commentariensem. vbi Bald. ergo ipse debet probare, quod aufugerit carceratus sine dolo, & culpa eius.
 2 In qua qui dolum vel culpam allegat probare debet. l. questione qui dolo. de proba. cum not. tamen talis fuga probabit contra fugientem, quia habebitur pro confesso. l. eos. de custo. reo. quod est verum quando erat carceratus pro speciali inquisitione, secus si pro generali, secundum Bald. in consilio Punctus, & articulus questionis, dicens, quod quando pro speciali inquisitione, ad hoc ut habeatur pro confesso, requiritur, quod fugerit cum captura, & conspiratione. per d. l. eos. alias si sine, non habetur pro confesso, sed aliter pro more iudicis puniatur, secundum Gulie. in l. succurritur. quib. ex caus. maio. vbi Bal. & in l. admonedi. de iureiur. & adde Bal. in l. i. in iii. col. C. de xdi. actio. qui dixit quod qui latitas ne carceretur non dicitur aufugere: vbi dixit not. quod quando sunt duo carceres, vnus masculorum, alter femi-

narum sub vna custodia & clausura, quod si quedam mulier aufugit de carcere masculinorum, & iuit ad carceres virorum, quod dicitur exiuisse de carcere, quia erant distincte habitationes per domos, licet sub vna clauis communitionem habentes inducunt diuersitatem domorum, secus si erant distincte solum per cellas vel camerarum. l. quid sit fugitiuus. §. apud Celsu de xdi. edict. dicens quod erit excusata si fauerit causa libidinis fugiende. per dict. l. §. Casius. & vers. idemque. & l. isti quidem. quod met. cau. & l. igitur. de libe. causa. & idem si commentariensis permittit eam abire causa accedendi ad ecclesiam cum proposito reuertendi, quod non debet custos facere quia officium eius est tenere inclusos, nisi hoc faciat ex consuetudine publica, quia non est delictum quod publica consuetudine permittitur. ea. l. §. apud Labeonem, secundum Bald. in d. l. i. de xdi. actio. quae sunt not. & aliquando occurrentia in carceribus magnae curiae, vbi sunt distincti carceres carceratorum pro causis civilibus, & pro criminalibus sub vna clausura, & aliquando accidit, quod illi de vna clausura vadunt ad aliam, & accidit quod illi qui detinebantur in clausura criminalium accesserunt ad clausuram civilium carcerum, quae erat minus tuta & minus fortis, & nocte frangerunt carceres civilium, & omnes aufugerunt. nam fuit inculpatus carcerarius, qui permittit illos criminales accedere ad civiles carceres, ad quae facit quod dixit Gul. in l. succurritur. quibus ex caus. maio. q. si carceratus viderit ostium carceris apertum, & exiuerit, quod non tenebitur poena effracti carceris, & Angel. hoc etiam refert in l. verum. de furt. & in l. i. de effract. & quod Bartol. not. in l. si quis. de custod. reor. plus etiam dixit Angel. in l. eos. ff. de custod. reorum. dum allegat. l. solent. quod si aliquis condemnatur, quod debeat stare certo tempore in carcere, & aufugiat a dictis carceribus, quod non tenetur ad poenam, quia non potuit condemnari ad illam poenam. & facit l. vis eius. C. de probationib. vbi habetur quod illicite carceratus potest iuste aufugere.

S V M-

Tract. de Synd.

T

Parid. de Puteo Tract.

SUMMARIUM.

- 1 Bonus esse quilibet presumitur in dubio.
- 2 Carceratio est de actis seu de processu cause.
- 3 Notario magis creditur in dubio, quam alteri viro idoneo.

CAP. VII.

PONITUR, quod carceratus aufugit cum notario potestatis, qui in officiis reputatus fuerat: & reputabatur homo fidelis, an teneatur potestas? Videtur quod non, quia propter eius bonam famam potuit & debuit potestas presumere fore bonum & legalem arg. ff. de re milita. non omnis. §. a barbaris. extra de presump. c. ex studiis. & c. seq. f. & quia in dubio quilibet presumitur bonus. l. omnino. C. de inoff. testa. Dyn. in rub. qui semel. & propterea non videtur fuisse in culpa, quia quilibet diligens potestas hoc fecisset. per not. in l. qd Nerua. depositi. ratio autem quare officialis teneatur pro suo familiari, quia non debet uti opera malorum virorum, quorum operis utens censetur in culpa, ideo teneatur ex quasi maleficio. glo. ff. de officio proconsul. l. obseruare. §. proficisci. & institui. de obliga. ex quasi maleficio. §. pen. & l. i. §. j. ff. furt. aduersus. hic autem potestas ab omni culpa videtur excusatus propter bona opera dicti notarii, & ut dixit Bald. in l. si crea. in fin. de pign. actio. omnis culpa videtur cessare quando aliquid fit ab eo, de quo verisimiliter erat confidendum. articulum not. in l. si patronus. ff. de confir. tutor. & facit in arg. l. fina. §. interdum. de custo. reor. vbi si vnus ex custodibus carceris aufugiat cum carcerato, alter est excusatus qui remanet, vbi Ang. dicit per illum de castellano a sociis prodito excusatur. confirmationem adduco, quia notarius actoris curae est custos & conseruator actorum. ut in l. iis apud quem. de ede. & in l. acta. de re iudic. cum ibi nota. per Docto. & in cap. quoniam contra. de proba. f. Et carceratio est de actis seu de processu cause, per nota. in l. eos. de appel. in questione an carceratus appellatione pendente debet stare detentus penes iudicem a quo, vel penes iudicem ad quem

suum processum aduocauit. & dixit Angel. in d. l. fina. §. interdum. quod nemo est qui possit se a prodicione precauere, nisi sit homo diuinus. & ideo ignoscendum sit ei, qui passus est prodicionem. per tex. in l. si fideiussor. §. in omnibus. ff. manda. & facit quod voluit Bartol. in l. si quis ex argen. §. an vero. ff. de eden. vbi dicit quod dicitur casus fortuitus quando fit a famulo fugiente, de quo casu fortuito officialis non tenetur. ff. de custodia reorum. l. milites. §. si vero fortuito. pro quo facit, quia licet magistratus teneatur de culpa. l. non si mulier. ff. de magistr. conue. non tamen tenetur de casu fortuito. d. §. si vero fortuito. & in casu propicio videtur casus fortuitus potius, quam culpa propter precedentem fidelitatem illius notarii. ut supra est dictum, & quia notarii solent esse fidelissimi, & gerunt vicem duorum testium. l. si quis decurio. C. de falsis. f. & in dubio magis creditur vni notario, quam alteri viro idoneo, glo. in authen. de hare. & fal. §. si vero. in fi. quod Bald. alleg. in authen. sed cum tenor. C. ad leg. Falcid. & sic videtur casus fortuitus. ut dicit Bald. in l. quare fortuitis. de pigno. actio. dum loquitur de casu fortuito, vbi alleg. bona iura, praesertim si tenebat dictum carceratum in loco solito carceris, quia non posset sibi ad culpam imputari, ut not. Bald. in d. l. si creator. in fin. de pigno. act. C. & facit l. pignus. eo. tit. & plus dixit Bald. ibi quod in dubio non apparet an sit culpa, vel casus non potest fieri sententia contra reum, praesertim si erat iniuste carceratus, qui licite poterat fugere. l. vis eius. C. de probatio. Vel si erat in actu liberationis in quo minor custodia requirebatur ut no. Bart. post glo. in l. si pecuniis. §. sed si accepit. de codi. ob cam ff. de hoc vltimo supra latius diximus.

¶ Bonus. J. Adde de Franc. Aret. in l. in substitutione circa fin. in q. col. de vulga. & pupil. & do. Feli. in cap. dudum de presump. & do. Feli. Cor. in conj. 24. incip. supra in litera b. in q. parte.

SUMMARIUM.

- 1 Potestas an debeat tractari tanquam cinis. & summe. 3.

Pote-

- 2 Potestas pro delicto commissio in officio debet puniri pena ciuim: ubi alia pena esset in forensi.

Ciuitas officialis.

CAP. I.

- 1 N potestas & suis debeant tractari tanquam ciues in statutis & alijs. Dic quod sic, quia quilibet potestas & rector cum sua familia est veluti ciuis durante officio, & in syndicato, quia ciues appellantur municipes, & contra l. i. ad municip. potestas appellatur magistratus municipalis. arg. l. magistratus. ad municipa. & l. Lucius. & l. filius. §. senatores. & l. muni. §. iudex. & C. de incol. l. ciues. & l. fina. in glo. quæ de Rufino Guasco. ponit tamen depositio officio definit illa ciuitas, arg. not. in l. Barbarius Philippus. secundum And. in consi. 23. ubi dicit idem in prelato qui ratione prelaturæ est ciuis, quod deposita prelatura definit ciuitas eius, & vide in c. an officialis durante officio. & in verbo, gabella. infra. ¶ Potestas pro delicto commissio in officio debet puniri pena ciuim, ubi alia pena esset in forensi, quia est caput ciuim, & ideo debet eodē priuilegio gaudere, quo sui ciues gaudent. arg. l. quo ad statum. de testa. milit. & quia est ciuis donec est in officio. glo. in l. si. C. de incolis. idem in eius familiaribus, quia eius priuilegio gaudent. l. i. de Episc. & clerici. de iudi. l. non alias. §. ii. Bald. in d. §. proficisci. Bart. in l. filij. §. fin. ad municip. & in d. l. ciues. & quanquam officialis habeatur pro ciue & forum fortitur ubi officium exercuit, non conuenitur ibi: nisi pro his quæ ibi gessit ratione officij, non in alijs secundum Bart. in tracta. representarum in ij. quæst. principali, & intantum est ciuis, quod offendens officialem punitur pena paricidij. d. l. fin. ubi Bal. & vide Cyn. in l. si non conuicij. C. de iniur. & vide supra in titu. de offi. syndicatorum. in cap. fin.

SUMMARIUM.

- 1 Statutum ciuitatis loquens de ciue habet locum in potestate & officialibus.
2 Propositus regimini alicuius ecclesie efficitur

- ciuis quandiu durat in illo officio.
3 Reges habent ius patronatus in episcopatu sue ciuitatis.
4 Ciuis non potest esse officialis uel assessor in sua ciuitate.

CAP. II.

- 1 TATVTV ciuitatis floquens de ciue habet locum in officialibus: quia ipsi cum tota familia durante officio sunt ciues ciuitatis et durante syndicato, quia ciues appellantur municipes & contra secundum Franc. Accur. per l. j. ff. ad municip. quia potestas appellatur magistratus municipalis. l. magistratus. ff. ad municip. l. Lucius. & l. filij. §. senatores & municipes. & glo. in l. ciues. C. de incolis. lib. xj. ubi de Rufino potestate Bononia per quam glo. dixit Bart. in l. i. ff. ad municip. quod miles positus in aliquo loco ad exercendum militiam efficitur ciuis illius loci. alleg. l. municipes. §. si. eo. tit. inferes propterea quod propositus regimini alicuius ecclesie, & sic illi militie etiam efficitur ciuis, ciuitatis usque quo durat in illo officio sue exercitio, & dixit Bald. in §. proficisci. quod officialis est caput ciuim, & venit puniendus pena ciuim, & debet propterea gaudere priuilegijs quibus ciues gaudent, arg. de re mili. l. quod constitutum. & per l. ciues. supra alleg. d. cens idem esse in suis familiaribus. arg. l. j. de episc. & cleric. quæ not. quia alias allegauit in questione ciuitatis quæ habebat ex antiqua consuetudine vel priuilegio, quod non tenetur soluere ius herbagij in territorio alterius ciuitatis quod hac immunitate etiam gaudere debet officialis, aut dominus, aut Baro ciuitatis illius, quia ipse Baro, vel dominus ciuitatis, vel terre est ciuis, & est utilis dominus territorij sue ciuitatis, & terre ut in constituto. regni constituto. & in constituto. consuetudine, & in simil. & ad ipsum spectat ius herbagij in terra sua & si conuicini corrodunt territoria sua de suo corrodunt, ergo ipse potest, & debet corrodere conuicinos, arg. c. regni. pondus equum, & quia caput est ciuim. pro quo facit glo. in c. omnes principes. de maiorit. & obediens. ubi dicitur

T 2 tur

Parid. de Puteo Tract.

eur quod magistratus & Reges dicuntur habere tot domicilia, quot terras habent ad eorum mansiones paratas, licet habeant unum domicilium principalius, quod refert & sequitur Bartol. in l. assumpto, in fin. ff. ad municip. & vide Bald. in l. si quis ad declinandam. de episc. & cler. ubi posuit in quo loco soluant decimas & iura parochialia, allegando Innocen. in c. ij. de sepul. & vide in clemen. pastoralis. de re iudica. & cano. in c. ex parte. de foro cōpeten. & dixit Bald. singulariter in cap. quanto. de iudic. ¶ Reges habent ius patronatus in episcopatu suæ ciuitatis, alleg. Archidia. 43. distin. dicens notabiliter pro ducibus Alampiz. & vide supra in c. officiali. & iudicibus. in tit. de syndicato-ribus. ¶ Cuius vnus prouinciæ, vel ciuitatis non potest in eadem esse officialis, vel assessor ratione suspicionis. ff. quib. ex causis maior. l. hi qui. & l. si cui. & in iuribus ibi alleg. in glo. in constit. regni iustitiarum per prouincias, ubi de omnibus officialibus, qui ciues esse non possunt in prouinciis eorum & in constit. ut participatio. per Andream de Isern. & in cap. regni. Item statuimus, nec ibi matrimonia contrahere ipsi, vel eorum filij, sicut etiam est de iure communi, ut in l. i. C. si rector prouin. & in ritu. si qua præd. potestate, & vide supra in verbo assessor Si statutum ciuitatis imponat pœnam ciui non expediendi causam coram se agitam infra certum tempus habet locum in foren. electo ad officium in hac ciuitate, quia efficitur ciuis & subditus ciuitatis glo. in l. ciues. de incolis. lib. x. ubi Bar. in l. j. & in l. municipes. in ff. ad municip. igitur eius negligentia potest paniri ibi. & sic de delicto consummato ratione negligentie tenebitur ad pœnam. per not. per Ioan. And. in c. perpetua. de elect. in vj. & in rub. de pœnis. secundum Ludouicum. 415.

S V M M A R I V M.

1. Potestas, seu a ius officialis potest pronuntiare tam in civili quam in criminali cum consilio suorum iudicum.
2. Potestas si dicat in sententia se pronuntiasse de consilio assessoris præsumitur de consilio & consensu assessoris pronuntiasse.

3. Potestas si tulerit sententiam iniquam de consilio vicarij punitur u. carine.

Consilium.

C A P. I.

1. **P**OTESTAS, seu alius officialis debet pronuntiare tam in civili, quam in criminali cum deliberatione suorum iudicum. l. humanum. C. de legi. & l. penult. C. de sacrosanct. ubi Bald. pro quo facit l. dubium. C. de diuor. Bald. in l. j. C. qui accusa. non poss. non tamen debet potestas aliquem ex suis iudicibus ad consensendum cogere minis, vel alio modo, si vellet aliquem punire, vel absolvere contra ius, quia ex hoc in syndicato tenebitur per id quod Bar. dicit in l. i. in princ. ff. de sicariis. etiam maximi magistratus qui cogerent officiales suos, quod facerent iniustitiam tenerentur deposito officio de vi publica. l. lege. ff. de vi public. & in l. dolo. eo. ritu. & ibi Bar. & ideo tunc iudices & assessores debent in actu protestari, quod non consentiunt. l. quoniam iudices. C. de appel. Quibus adde not. per Bart. in tract. repræsentarum dicentem, si officialis tenetur de iniustitia sui præsidis, vel superioris, quod si ipsi officiales induxerunt præsidem ad iniustitiam, tenentur. l. per hanc. de aduoc. diuer. iud. & C. de excus. mul. l. pe. in fi. lib. x. Illi autem assessores, & officiales, qui sunt absentes, vel ignorantes non tenentur. l. j. in fin. de magi. conue. Si autem officiales sunt præsentis, & non consentiunt nec contradicunt, & sint tales ad quorum officium non spectat consulere, ut sunt notarii & birruarii, qui non consulunt, isti non tenentur, quia non possunt resistere superiori sine dedecore. l. i. §. officium. vt omn. caus. tam civil. nisi in vno casu posito ibi in glo. in quo quilibet potest resistere iniustitiam facienti, non autem in aliis casibus, ubi iuris peritia requiritur, argu. l. ii. ff. quod quisq. iur. quia officiales adhibiti ad consulendum tantum tenentur, de hoc. d. l. quoniam. non alii. tamen in casu, in quo dubitaretur si assessor fuerit absens, sciens, vel ignorans. Bar. ibi reliquit cogitandum. In quo Ang. de Arc. in materia. lesic.

leſe. dixit, quod hoc præſumetur ex quantitate perſonæ, vt ſi factum multum fuit in curia cognitum publice ſciebatur, quia præſumitur, quod vt aſſeſſores ſciuerint, quia vt plurimum ſtant recluſi in palatio. arg. gl. in l. tutor. de peric. tut. alias autem ignorantia præſumitur, velut in facto alieno. l. fin. pro ſuo. Mihi autem videtur aliter dicendum, quod ſi quidem ſumus in aliquo officio in quo aſſeſſores de ſtylo ponunt manum in proceſſibus, in quorum expeditione, & deciſione interueniunt, vel ſcribuntur vota iudicium in cauſis, vt eſt in magna curia, vel in conſilio & tunc ſi non reperitur votum, vel manus aliquius iudicium in eo, quod fecit ſuperior, non præſumitur noticiam habuiſſe, & probabitur illa negatiua per inſpectionem proceſſus, vel libri votorum, arg. not. per Bartol. in l. Titia textores. de leg. ii. vbi dicit, quod negatiua talem non allibrat bona ſua in libro, probatur per inſpectionem libri, & facit tex. in l. fin. de iureiuran. & late Bald. in l. ij. de erro. aduoc. vbi autem iſta non fierent, tunc ſi quidem ſuperior eſt idiota, & protulit aliquam ſententiam in officio, & cauſa cognita, & tunc ſi poteſtas dicat in ſententia ſe pronuntiaſſe, de conſilio aſſeſſoris, præſumitur de conſenſu aſſeſſoris & conſilio pronuntiaſſe, & non requiritur, quod hoc probet, ſecundum Cyn. & Bart. in l. diem functo. de offic. aſſeſſ. qui dicit, quod ſemper poteſtas præſumitur facere de conſilio aſſeſſoris. & per not. per Bald. in repet. l. diem functo. vbi dicit, quod poteſtas in dubio præſumitur remotus culpa aſſeſſoris ex quo eius conſilio omnia ſunt peragenda, & præſumitur ſibi malum conſilium dediſſe, in authentic. vt iudic. S. j. & dicit Guil. in l. j. ff. quod quiſque iur. quod ſi poteſtas protulit iniquam ſententiam præſente vicario, quod præſumitur ei conſuluiſſe, per l. quoniam. de appel. vbi autem poteſtas fecit aliquid extra iudicialiter & de facto, non præſumam illud feciſſe de conſilio aſſeſſoris quando non probatur vere vel præſumptiue eius ſcientia vel præſentia, quia eius officiū non vertitur, niſi in conſulendo ſententiam & videndo in cauſis vſque ad conſuſionem. l. merum. S. ex facto. quod met. cauſ. & in authen. de iudic. S. ad hæc. & quod not. in l. certi iuris. C. de iudic. & ad alia contenta in l. j. de offi. aſſeſſ. vnde ſi aliud non concernens aſſeſſoris officium fecerit poteſtas, vel ſi concernat & de facto fecerit, præſumitur, quod non fecerit de conſilio aſſeſſoris, quando non probatur eius præ-

ſentia, vel ſcientia, arg. prædictorum iurum, & quia pro aſſeſſore præſumitur, quod ratione conſcientiæ non faciat contra ius. l. ij. de offic. ciuit. iudic. & l. Herennius. S. Gaia. de euiſt. & Cy. in l. j. de prohib. ſequell. pecu. niſi aliud appareret, quod ſciuerit, ſecundum Bald. in d. l. j. in repet. præſertim. vbi de more aſſeſſoris erat quod non habitaret in palatio, vt eſt in regno, & veniret certis horis ad banchum, vt in conſtitutione regni, banchum, quia ſi poteſtas aliquid fecerit ſine conſcientia, & conſilio eorum non tenebuntur ipſi aſſeſſores, & etiam vbi poteſtas eſſet ſolitus multa facere ſine aſſeſſore. arg. l. vel vniuerſorum. de pigno. act. & per no. per Bar. in l. de pupil. in S. ſi quis ipſi prætori. de noui oper. nun. quia aſſeſſor non præſumitur ſibi conſuluiſſe per prædicta, & ita ſeruatur in magna curia, quando regens aliquid facit ſine iudicibus, quando ipſi recedunt de curia, vadunt ad domos, vel per ciuitatem, quod non imputatur iudicibus, ideo in ſententijs ponuntur nomina iudicum, qui interfuerunt, in executorijs, & in alijs ponuntur ſigilla iudicum, quæ ſi non inueniantur non præſumuntur conſilij ipſi aſſeſſores, argumen. l. ij. C. de reb. alie. non ali. & Bald. in l. in fraudem. de teſtamen. milit. & de pace conſtan. in iij. col. Et ideo quando poteſtas male agit, aſſeſſores debent recedere, & proteſtari in ſcriptis in actis, vel quando poteſtas aliquem inuentum cum armis torqueret de facto, vel aliquid contra ius ageret, vt ipſi non teneantur, qui debet facere ſicut Pilatus fecit in paſſione Chriſti, lauans manus ſuas &c. Et quidam aſſeſſor videns capitaneum torquentem ſine indicijs quemdam, carceratum proteſtatus fuit pœnes acta curiæ, quod non conſentebat, & deinde ſtetit in tortura, & interrogabat tortum, qui tuit condemnatus, vna cum capiteo non obſtante ſua proteſtatione.

¶ Si poteſtas dedit ſententiam iniquam de conſilio vicarij, b punitur vicarius. l. ij. quod quiſque iur. vbi dicit Guil. de Suz. quod ſi poteſtas protulit iniquam ſententiam, & vicarius erat ad banchum & non contradixit præſumitur ei conſuluiſſe, & punitur, ac ſi eſſet lata de conſilio ſuo per l. quoniam. C. de appel. ideo aſſeſſores debent contradicere, & non aſſociare poteſtatem ad banchum, quando aliquid volunt contra ius agere, quando autem de conſilio ſapientis male pronuntiauit aſſeſſor etiam non excuſatur propter conſilium talis, quia iudex aſſerit ſe peritum. d. l. ij. & ſibi imputet,

Parid. de Puteo Tract.

Impuer, quare secutus fuit illud consilium l. in princip. & S. final. ff. mandat. & hoc tenet Jacob. de But. quod consultor non tenetur iudici secundum Angel. in l. si filius. ff. de iudic. & vide Baldum. in l. mancipia. de seruis fugitiuis. & rubrica de poena iudicis qui male iudicauit. & infra in verbo, iudex. in capitulo iudex requisitus ut pronuntiet. cum sequent. & in verbo, assessor. supra.

Facienti.] Adde eundem supra in appellatio. in i colum & quod ibi dixi. in apostil & in sap assessor.

Vicary.] Adde quid iudex qui sui magistri sententiam sequitur non tenetur in syndicatu sua domini Maria. soc in consil. 44. incipi. in presenti versic. pro qua ibi nam dicebat in i. parte & al. quid tenentur iudex qui male iudicauit vide de. et Phil. Cor. in consil. 315. inc. videtur in litera b. in ij. part.

S Y M M A R I V M.

- 1. Potestas an excusetur propter errorem iuris si fecit aliquid contra ius ex consilio assessoris.*
- 2. Eligens medicum debet eligere illum cuius fama sit celebris.*

C A P. II.

AN potestas t. excusetur propter errorem iuris si aliquid fecit contra ius ex consilio assessoris: Dic quod si potestas eum eligit non excusatur. arg. ff. mandat. l. si procurator. S. tutores. & quia mala electio est in culpa, si vero res publica illi assessorum constituitur, excusatur. Augumen. l. Polla. quib. ut indign. quod dicit Cyn. verum, nisi ipse assessor. quem potestas elegit fuisset approbatus a Doctoribus studij, & haberet literas suae approbationis, argument. l. argentum. & l. qui non tam idoneum. ff. commodati. quia excusaretur si haberet in regno literas aduocationis, & fuisset examinatus per prothonotarium, vel eius locum tenentem, & sibi concessa litera aduocationis, & assessoriae secundum, regni constitutionem de aduocat. quia tunc censetur approbatus, ad officia habenda, ut in dict. constitutio. Quod est etiam verum, nisi elegisset illum qui fuerat exercitatus, in officijs similibus in quibus se peritum docuit. argumento. l. j. C. qui aduersus quos, quia excusatur a poena. l. i. t. dicit Angel. in authentic. de non alienad. S. quia. ver. Leonis, quod semper qua-

do quis habet eligere medicum, vel peritum in arte debet eligere illum, cuius fama celebris sit, & ampla, ad hoc ut in syndicatu non teneatur de impericia. Nam eligere minus idoneum medicum, Doctorem, vel aduocatum culpa est. glossa ordinaria in litem si verberatum. S. fin. ff. de rei vendicatione. Vnde si elegisset aliquem, qui fuisset reputatus idoneus excusaretur, & per praedicta iura intelligerem, ut potestas excusetur a culpa, ita ut non faciat licem suam, & non teneatur parti ad interesse, quia nulla sibi culpa posset imputari, quia error iuris excusat a iuris ignorantia ubi quis consuluit peritiores, qui sibi sic consuluerunt, ut in iuris ignorantia. de iuris & facti ignorantia. & Cui ad in iudic. iuris ignorantia. & in damno vitando & in l. regul. eodem titu. cum similibus. Nam ex quo ipse est imperitus non praesumitur tacere ex dolo, sed ex culpa. glossa in l. j. S. qui n. agilitatum. ff. quod quisque iur. & a culpa excusatur, quia consuluit peritiores, ut dicitur iuris, & ex dolo non tenetur dicta glossa & quod Bartolus dixit in libonorum ff. de bonorum, possessoribus ubi videtur sentire, quod Rector imperitus excusatur propter consilium, & hoc etiam tenet Innocent. in cap. ne imitatis. de consil. Et Angel. in l. j. C. de plagiar. Secus in assessorio, qui debet esse peritus, ut not. in iuris ignorantia. Cui admitti Rector autem imperitus videtur excusari propter consilium periti Doctoris. arg. glossa & ibi Bartolus in l. i. titio fundus. de condi. & dem. & facit. ff. commod. l. argentum. Atamen ubi ipse potestas tractaret de lucro captando, quia multo potestatem ad consilium Doctoris optimi qui dedit sibi iniquum & fauorabile consilium pro curiae suae commodo, propter quod exegit poenam contra ius, non excusatur quin teneatur ad restitutionem poenae indebitae exacta per not. in l. si praetor. S. Marcellus. ff. de iudic. & in l. j. C. si ex falsis allegationibus. & per glossa. ff. mandat. l. si fidentior. S. in omnibus ubi glossa. quod reperitur per conditionem sine causa & Bald. in l. sub praetextu. C. de iudic. licet illa glossa multis non teneatur, quando impugnet sententiam, non enim tenebatur sequi malum consilium per praedicta in principio. & hoc tenet Ludovic. in l. hoc ad. d. i. ff. quod quisque iur. dicens, quod licet propter consilium excusatur a poena, non excusatur quin teneatur parti ad interesse, quia tractat de lucro, captando per praedicta iura

ura. Nam impericia assessoris electi a potestate cum non excusat. Et ita fuit obteatum in causa cuiusdam gubernatoris. vide infra in verbo, iudex. in c. iudex aliquid indebitur exigens, & vide infra pro xi. cap. & in sequenti.

Excusatur. Vide Felin in c. super questio. §. verum in e. colum. in versu tene menti de offic. deleg.

S V M M A R I V M.

1 Index si de voluntate partium misit ad consilium sapientis, & protulit sententiam secundum consilium illius sapientis an teneatur in syndicato & un. 2.

C A P. III.

N si iudex de voluntate partium misit ad consilium sapientis, & protulit sententiam secundum consilium illius, teneatur in syndicato. si ille male consuluit. Bart. quod sic, in l. si conuenerit. de re iudi. quoniam non tenebatur illud sequi, nisi dicant partes, quod teneatur iudicare secundum illud consilium, quia iudex non tenebitur tunc in syndicato. & idem tenet Specu. in tit. de requir. consil. §. si. verbi. an. & ver. seq. ubi idem tenet Io. And. ibi in addi. Spec. & idem tenet Io. And. in regula nullus. in merc. Bart. in l. i. de exerci. in re. §. si plures. & Bald. in l. mancipia. de serois fugiti. & in l. manifestissimi. §. hoc de furt. & in rubi. de exercit. & in l. i. de tuto. illo. perfo. & in l. cum talis. §. ubi Dy. & Imol. de condi. & demon. cano. in c. si pro debilitate. de offic. deleg. licet Guil. de Suza. in l. humanum. de legi. dixerit, quod si partibus consentientibus iudex eligat consultorem, quod teneatur illud sequi, nisi sit contra legem. tamen opin. Bart. est vera. pro quo facit cap. cum olim. de arbit. ubi dicit Anto. de Butr. quod iudex non tenetur sequi malum consilium sapientis, etiam si statutum disponat, vel partes, quod sequi teneatur nisi esset ex toto ignarus. per glo. in c. venerabili. de off. dele. & l. pluribus. de pretor. stipu. quod Imo. in d. cap. olim. dixit esse verum, ubi veri imperiti deputarentur iudices, quia tunc debent sequi consilium petitorum, tunc ubi statutum diceret quod

iudex teneatur sequi consilium sapientis, non tenebitur sequi, ubi esset iniquum regimen. l. Titium. de adm. tuto. & Bart. in d. si plures. cuius d. ita ibi videntur habere locum in extrajudicialibus, non in iudiciis appellandi, secundum Bart. in d. l. si conuenerit. ubi Mod. & inquantum Bart. dixit quod iniquum consilium non excusaret iudicem, tamen Imol. dixit, quod ex quo partes personam partis consultoris approbauerunt, ut peritum, quod debet ipsis imputari, & iudex excusari, quia iusta causa consuevit quem excusare. l. qui solidum. §. etiam. de leg. ii. quod sequitur Paul. in d. l. si conuenerit. & Bal. in §. proficisci. ubi dicit quando partes elegerunt consultorem imperitum. & idem Bald. in d. l. mancipia. quæ sunt quotidiana in regno, ubi deputantur capitanei, & iustitarii, aliquando doctores legum, qui non teneantur sequi consilium iniquum, tamen si essent imperiti, & eligerent assessorem imperitum, teneantur, ut supra est visum, tamen ubi eligerent consilium doctoris approbati, excusarentur. & vide supra in c. an potestas excusetur. & vide Bal. in §. qui pronocavit. & Ludo. de Ro. in rubi. de a. bi. & vide infra.

In syndicato. Adde Felin in dicto cap. si pro debilitate in prin. in e. colum. de offic. deleg. & quod ibi.

S V M M A R I V M.

- 1** Index si protulit sententiam sine consilio assessoris: propter quod pars aduersa dicit sententiam esse nullam & ille in cuius fauorem fuit prolata petit in syndicato ab ipso iudice expensas, & interesse, quia nulliter pronuntiavit queritur an teneatur.
- 2** Sententia arbitri non ualet qui dicit aliter quam sibi fuerit commissum.
- 3** Sententia bona pronuntiata sine consilio sapientis an teneat. si iudex tenebatur pronuntiare cum consilio sapientis & un. 5. & quid in notorio nu. 4.
- 6** Imperitus literarum an possit esse iudex.

C A P. IIII.

Dicitur in literis iustitiorum, & capitaneorum, qui in regno ordinantur pro Reges, sententias autem & decreta

T 4 pro-

Parid. de Puteo Tract.

proferas cum consilio assessoris, tibi per nostram curiam ordinandi. Modo resultat dubium si iusticiarius protulit sententiam sine consilio assessoris, propter quod pars aduersa dicit ipsam sententiam esse nullam, & is in cuius fauorem est prolata petit in syndicato ab ipso iusticiario damna, expensas & interesse, quia nulliter pronuntiavit, quaeritur an teneatur. Et primo oportet scire an sententia tenuerit. Vidi quaestionem Oldrad. quae incipit, Antiquum statutum est. ubi concludit sententiam non valere. argum. ff. de arbit. l. ij. ubi non valet sententia arbitri, qui aliter dicit, quam sibi fuerit commissum. & eod. titu. l. Padius. in fine. Et quia qui modum non seruat aliter dicit. argumento ff. ne quid in flumine publico. l. j. §. quid autem. & facit glo. & tex. ff. de acquiren. heredita. l. si quis mihi bona. §. pater filio. & in l. eum qui duobus. ubi si quid cum consilio fieri teneatur, & fiat consilio non requisito, non valet, ut in authen. de non alic. §. quod autem. & §. si vero. & C. de ven. refic. l. si lib. xj. & tenet Inno. de offi. deleg. si pro debilitate. & in c. de causis. & hoc etiam tenuit Bald. per illam gloss. in dicta l. si quis mihi bona. in versu. quod si qui allegat Oldrad. in dicta disputatione. quod limitatur, nisi lis illa decideretur per casum legis quoniam. tunc non requiritur consilium sapientis: secundum Bart. in l. ille aut ille. §. cum in verbis. de leg. iij. & Bart. in l. inciuile. C. de furtis. & in l. i. C. de relig. & Bal. in l. ij. ff. de leg. ii. Quod etiam limitatur non habere locum in interlocutoria, quia non corrumpit ratione consilii non adhibiti, ut singulariter voluit Bald. in l. i. C. nemini licere. tertio prouoca. argum. l. i. §. quod in sen. quando appellandum fit. Quod est verum ubi ex forma commissionis, vel statuti requiritur consilium, quia secus, si iudex ex le. consilium requireret de quo vide per Bar. in l. i. §. quaestiu. & l. quod principi. & l. ex consensu. de appel. & Bald. in l. ex illo. C. de appel. & dixit Bartol. singulariter in l. j. de sent. aduersus fisc. latis. lib. x. & in l. eum sententiam. C. de senten. t. q. ubi iudex tenetur pronuntiare cum consilio sapientis, si pronuntiat sine consilio bonam sententiam, quod valebit. Nam

a etiam imperitus literarum potest esse iudex, ut not. lac. Butrig. in authen. causa quae de episc. & cleri. & Bald. in l. j. ut quae defunct. 4 dixit quod in notorio non requiritur consilium, qui etiam dixit in d. l. j. de lega. q. ubi esset casus indubitatus, vel ubi per calumniam peteretur consilium non est requirendum. & Bart. in dicto §. pater. & in l. idemque. & Bal. in l. j. C. de relat. dixit, quod si iuris articulus est certus non debet causa committi consilio sapientis, & per doct. Modern. in l. si sic stipulatus. & in l. si mihi & Titio. §. i. de verb. obliga. & vide per Bald. in l. i. de offic. assessor. & Bar. in d. l. i. §. si plures. de exerci. ubi longa distinctio, quae puto veram in iudice, non in potestate iurium ignaro per dicta supra & vide Paul. in consil. lxxxv. & Angel. in consil. clxxxvi. incip. Sed non videndum, & in consil. 242 incip. Visis supradictis. Et per ista poteris tibi in syndicato consulere. & vide in verbo, iudex cap. iudex debet iudicare. ¶ An iudex excusetur propter sapientis consilium. electi a partibus. Dic quod non, si consilium non est sanum nec iudicum, nisi per partes factum, vel per statutum quod consilium sit sequendum. ut in l. si conuenerit. de re iudica. per Bar. tamen quod excusatur & imputent sibi eligentes est arg. in l. item si vnus. §. principaliter. de arbit. tamen si iudex proprio motu elegisset non excusatur, secundum Innoc. de offic. delega. cap. super quaestio. & quod not. eo. titu. d. c. si pro debilitate. per Inno. & Io. Andr. Bal. in §. proficisci. & supra latius. ¶ An si de voluntate partium iudex miserit ad consilium sapientis, & deinde tulit sententiam secundum illud consilium parte contradicente teneatur in syndicato si male iudicauit. Dic quod sic, quia illud sequi non tenebatur l. i. titium. de admini. tutor. & l. quidam decedens. §. pen. & Bartol. in l. si conuenerit. de re iudi. & Bald. in l. mancipia. de seru. fugitiu. nisi ex forma statuti tenerentur stare consilio, ideo consulitur, quod iudex faciat poni in actis, quod partes ex nunc consentiunt, & permittunt stare illi consilio, l. m. Bar. ibi q. est verum si iudex est imperitus, non debet tunc sequi consilium sapientis. ut no. Ioan. Aud. in c. statutum. de rekti. in vi. in nouella: si tamen iudex qui tene-

nebatur pronuntiare cum consilio sapientis bonam sententiā tulerit sine eius consilio valet sententiā, ut not. Bar. in l. i. C. de sent. aduer. hsc. & in l. cū sententiā. C. de sen. Nam ꝑ & iudex potest esse imperitus, ut not. Iac. But. in authen. causa. de episc. & cler. vide supra in hoc verbo. in cap. an si iudex de voluntate partium.

¶ *Iudex.] Vide Fel. in cap. sciscitatus v. col. uersi literatus de rescrip. ubi quid de assessore & etiam quid de aduocato.*

S Y M M A R I U M.

¶ Potestas qui tulit sententiā iniquam de consilio iudicum curie an teneatur ad penam ipse & iudices eius & nu. 2.

¶ Statutum si archiepiscopus iudicem sequi consilium sapientis, intelligitur nisi tale consilium contineat manifestum iuris errorem vel iniquitatem.

C A P. V.

POTESTAS ꝑ qui tulit sententiā iniquam de consilio iudicum curie tenetur ad penam ipse & sui iudices. in authen. ut nulli iudi. §. quoniam. ver. ideo dicit ibi. Ang. quod cauti sint assessores, quod nunquam in actis faciant scribi, quod sententiā feratur de eorum consilio, vel deliberatione, alias possent conueniri tempore syndicatus si sententiā iniqua fuerit, & puniuntur ea penā qua potestates, secundum Ang. in d. §. quoniam. & adde quod excusatur potestas ratione consilij sibi dati per iudicem maleficiorum sibi datum a superiore, secundum Bal. in rub. de pe. iu. & Sal. in fi. eo. tit. per not. in l. Polla. de his qui. ut indi. & dixit ibi Salic. ꝑ quod si potestas telegisset pro consilio habendo aliquem doctorem approbatum in studiis generalibus, quod excusaretur. arg. l. argentum. & l. qui tam idoneum. ff. cōmo. vel si fuerat exercitatus in officiis, in quibus peritum deceret. arg. l. i. cum ibi not. qui & aduer. quos. & not. glo. ii. q. vii. c. hoc etiā. & Imol. in l. iiii. §. in eum de dam. infect. ita limitas no. in l. iiii. quod quisque iuris. & vide supra in verbo assessor. ¶ An iudex qui iudicauit non requisito consilio sapientis, quia pars fuit contumax in eligendo consultorem teneatur. vide Ang. in cons. clxxxiii. incip. Visis igitur prædictis. & in cons. cxxiii. & vide eundem in cons. clxxx vii. incip. Sed nunc videndum. & in cons. cxiii. inci. Visis supradictis queritur ibi an teneatur consilium exquirere & sequi. ¶ An si ex forma statuti iudex debet iudicare secundum consilium sapientis, & conueniant duo obligati in solidum, & vnus eligat sapientem, alter non, an valeat sententiā, dic q. non, quia ille qui non eligit poterat habere alias defensiones, & poterat esse quod ad vnum tantum peccunia peruenisset. per no. per Bar. in l. iiii. §. si de duo. re. in vi. q. secundum Pau. in cons. 317. ¶ An si causa sit commissa consilio iudicis potestatis, qui reddidit consilium ante finitum illo officio valebit sententiā prolata secundum illud consilium. Dic, quod sic, quia inspicitur tempus commissionis, & non finis. c. statutum. ubi glo. de test. in vi. ubi sufficit tempore dati rescripti illud fuisse canonicum, licet desierit. & l. in delictis. §. si extraneus. de noxali. l. militis. de inoffi. testa. & videtur tex. in l. si cognatis. de reb. dub. & de ali. lega. l. item Mella. in prin. de manu. testa. l. Titia. de vulg. & pupil. in l. substitutione. de aqua plu. arcen. l. quanquam & Bart. plene in l. ex facto de vulg. & pup. ¶ Si statutum archiepiscopus iudicem sequi consilium sapientis intelligitur, nisi tale consilium contineat manifestum iuris errorem, vel iniquitatem, quia semper intelligitur in tali statuto excepta manifesta iniquitas, licet generaliter loquatur. arg. l. unde si Nerue. ff. pro soc. & l. creatur. §. Lucius ff. mand. tamen si propter consilium iudex pronuntiat, excusatur a penā ratione cautæ licet iniuste arg. ligitur. de libe. caus. & in l. i. in fi. glo. magna ff. si quis ius dic. & l. pe. de ambi. secundum Pau. in cons. xvi. Et ideo si consilium esset iustum tenetur sequi, alias obligatur parti ad interesse, si tamen sit malum, & illud sequatur excusabitur, ne decipiamur. aut legis. ff. cōmo. l. incommodato. §. sicut. i. fin. & l. j. de his qui veniam etat. & in cle. j. de rer. permut. dum modo quod fuerit petitum secundum formam statuti & in tempore, Pau. in cons. 85. ubi et dixit, quod si partes conuenirent quod iudex requirat

consilium, quia pars fuit contumax in eligendo consultorem teneatur. vide Ang. in cons. clxxxiii. incip. Visis igitur prædictis. & in cons. cxxiii. & vide eundem in cons. clxxx vii. incip. Sed nunc videndum. & in cons. cxiii. inci. Visis supradictis queritur ibi an teneatur consilium exquirere & sequi. ¶ An si ex forma statuti iudex debet iudicare secundum consilium sapientis, & conueniant duo obligati in solidum, & vnus eligat sapientem, alter non, an valeat sententiā, dic q. non, quia ille qui non eligit poterat habere alias defensiones, & poterat esse quod ad vnum tantum peccunia peruenisset. per no. per Bar. in l. iiii. §. si de duo. re. in vi. q. secundum Pau. in cons. 317. ¶ An si causa sit commissa consilio iudicis potestatis, qui reddidit consilium ante finitum illo officio valebit sententiā prolata secundum illud consilium. Dic, quod sic, quia inspicitur tempus commissionis, & non finis. c. statutum. ubi glo. de test. in vi. ubi sufficit tempore dati rescripti illud fuisse canonicum, licet desierit. & l. in delictis. §. si extraneus. de noxali. l. militis. de inoffi. testa. & videtur tex. in l. si cognatis. de reb. dub. & de ali. lega. l. item Mella. in prin. de manu. testa. l. Titia. de vulg. & pupil. in l. substitutione. de aqua plu. arcen. l. quanquam & Bart. plene in l. ex facto de vulg. & pup. ¶ Si statutum archiepiscopus iudicem sequi consilium sapientis intelligitur, nisi tale consilium contineat manifestum iuris errorem, vel iniquitatem, quia semper intelligitur in tali statuto excepta manifesta iniquitas, licet generaliter loquatur. arg. l. unde si Nerue. ff. pro soc. & l. creatur. §. Lucius ff. mand. tamen si propter consilium iudex pronuntiat, excusatur a penā ratione cautæ licet iniuste arg. ligitur. de libe. caus. & in l. i. in fi. glo. magna ff. si quis ius dic. & l. pe. de ambi. secundum Pau. in cons. xvi. Et ideo si consilium esset iustum tenetur sequi, alias obligatur parti ad interesse, si tamen sit malum, & illud sequatur excusabitur, ne decipiamur. aut legis. ff. cōmo. l. incommodato. §. sicut. i. fin. & l. j. de his qui veniam etat. & in cle. j. de rer. permut. dum modo quod fuerit petitum secundum formam statuti & in tempore, Pau. in cons. 85. ubi et dixit, quod si partes conuenirent quod iudex requirat

con-

Parid. de Puteo Tract.

filium sapientis, non tenetur illud sequi
si est malū: & si cōueniunt quod pronun-
tiet secundum consiliū sapientis excusa-
tur à mala sententia, per notat in l. si con-
uenerit. de re iudic. vbi Bar. nisi esset eui-
denter iniquum, secundum Bar. in l. si
plures. de insti. quia de iniquo consilio nō
videntur partes sensisse: vbi latius.

¶ *Si statutum* Vide Fel in c. si pro debilita-
te. de offi. deleg. in 3. col. uer. utrum autem &
d. Alex. de mol. in l. maiorem. ff. de pactis. &
de consi. 5 l. q. pario.

SUMMARY.

- 1 Confessio hominis in homicidio an sit sufficiens
ad condemnationem & nu. 3. 4. 5. & 6. Et
quid in furto nu. 7.
- 2 Nomen hominis occisi exprimendum est, ubi
agitur de maleficio.

Confessio.

C A P. I.

VONTIAM saepe accidit q
massesores in criminalibus
procedunt ad condemnatio-
nem ex confessione rei ha-
bita in tormentis & ratifica-
ta, sub iudicio quotidianam quæstionem.

- 1 ¶ Aliquis in iudicio confessus fuit ho-
minē occidisse in nemoribus, vel in strata.
An ista confessio sit sufficiens ad conde-
nationem. tex. in l. certum. ff. de confessis.
in ver. si corpus iunct. ver. sequen. facit, q
non, nisi appareat corpus hominis interē-
pti propter illius confessionis incertitudi-
nem. ¶ In contrarium videtur glo. in l. in-
de Neratius. in §. fin. ff. ad leg. Aquil. dum
dixit, quod adeo dictæ confessioni est stā-
dum, quod nisi probetur homo viuere,
damnari posset confitens, nisi dicas secun-
dum Angel. in d. l. certum. quod ubi quis
fuit cōfessus se certum, & determinatum
hominem occidisse de cuius vita de facili
potest liquere, & tā confitenti quā eius
amicis defensori reseruati quæ opi. videtur
sibi equa. alias iudicibus aperta, est via ma-
lignandi contrarium, tamen dixit vidisse
obseruari Perusij tempore domini Nico-
lai de Torellis, quī inquisiuit contra tres,

qui suffocauerant quendam in flumine,
qui eos condemnauit ad furcas, de quo
per eundem Ang. in l. quoties. de hare.
insti. Sed contra opin. Ang. & pro senten-
tia illius domini faciat quod idem Ang.
dixit in l. pretor edixit in §. ff. de iniur.
¶ quod licet ubi agitur de maleficio expri-
mendum sit certum nomen hominis oc-
cisi per d. §. j. & per l. bellorum. ¶ de accu-
sa. est verum, si potest illud nomen scribi
quia erat cognitum, secus si erat incogni-
tum, vt peregrinus, qā sufficit si in in-
quisitione inseratur hominem occisum, licet
non exprimat proprium nomen. arg.
l. interrogacionibus. in princ. & l. quise-
rum. de interro. actio. secundum Ang. in
d. l. pretor. & idem Bald. in l. si cum excep-
tione. in §. in hac. ff. quod met. causi. &
idem Arch. & glo. ordin. in cap. libellorum.
ij. q. viii. idem Cyn. in auth. hodie. C. de
repu. idem Iac. de Arer. in l. i. ad filla. &
Spec. in titu. de restitu. spol. in §. verum.
ver. fi. & idem Ang. in l. i. ff. si pars here-
peta. vbi dixit de delicto commissio de no-
cte, vel in hominum multitudine, ita q
non potest constare de nomine, quod po-
tēst procedi ad inquirendum per dictum
§. in hac. Et Gandinus in maleficiis, & ita
videtur quod Angel. non bene dixerit in
d. l. certum & idem videtur tenere Cyn.
in l. ea quæ. C. de condictio. inde. ¶ Nam
confessio facta in homicidio præiudicat
quando non potest contrarium probari.
fi. cum quo. ff. de confess. adeo quod nō
potest reuocari. glo. & Bald. in l. error. de
iur. & fact.igno. adeo quod dixit Bald. in
l. j. C. de furtis. quod si quis confitetur
hominem occidisse. & postea dicat eum
viuere, si constat illum fuisse occisum, pu-
nitur, nec potest dicere se non occidisse,
sed alium. ff. ad leg. Aquil. inde Nera-
tius. §. fin. quod dixit esse verum in civili,
non criminali, quia non debet homo mo-
ri per vnum mendacium. arg. ff. de quæ-
stio. l. i. §. quæsitum. & idem Bald. dixit in
d. l. error. quod est speciale in l. Aquil. &
vbi quis confitetur hominem occidisse
qui docetur viuere. Aliqui consulerunt
illum esse decapitandum. sed Iacobi. de
Arer. tenuit contrarium per dicta l. i. in
fin. de quæstio. & hoc tenet Ioan. And. in
titu. de confessi. §. ceterum referens Gu-
lie.

Rel. de Sura dixisse, quod ad proban-
 dum hominem vivere admittuntur con-
 iuncti confitentes. & hoc etiam tenet An-
 ge. in l. si is cum quo. ff. de confessis. ¶ ubi
 ex falsa confessione quis damnatur. si fal-
 sitas non probetur. ubi dixit Ange. quod
 non liberatur culpabilis homicidii si con-
 fessus qui non fecit, fuerit punitus. & vi-
 de in l. qui seruum. ff. de interro. act. &
 in l. si ff. de quaestio. ubi de eo qui confite-
 tur occidisse illum, quem alius occidit. &
 dixit Bald. l. quoniam. de infra. quod ¶ ite
 confessiones debent esse conformes &
 continentes verisimilitudines, propterea
 assessores debent caute agere. ut non cre-
 dant confessionibus iudicialibus, nisi ve-
 rificent ipsas, quia si dicat reus occidisse
 hominem in tali loco debet mittere ad lo-
 cum, si est ibi homo mortuus, vel si sint
 ossa ibi sepulta ne forsan ille confessus fue-
 rit terrore tormentorum, & falsum dixe-
 rit. & ibi Bald. in l. si quis in hoc genus. de
 episcop. & cler. quod confessio debet es-
 se spontanea & verisimilis, ut ex ea possit
 condemnari in criminali per not. in d. l. si.
 in fine de quaestio. & debet in quantum po-
 test iudex verificare maleficium confes-
 sionem esse verum. per not. per Bartol. in
 l. si in §. si sibi ff. ad syl. & in l. inde Ne-
 ratius §. si cum sequat leg. aquil. & dixit
 singulariter Anto. de Butr. in c. i. de con-
 fess. quod licet confessus homicidium sine
 alia probatione puniatur poena iuris, per
 dict. capitulum. i. est verum, si confessio sit ve-
 risimilis. ut quia prius præcesserant inimi-
 citie capitales, quia debet iudex perquire-
 re rationem quare reus confessus homi-
 cidium fecerit, cui si de innocentia rei con-
 stiterit, eius confessionem sequi non de-
 bet. l. ideo fuit carceratus quidam com-
 missarius qui exorta confessione homi-
 cidii statim reum fecit suspendi, & deinde
 curia superior misit ad locum in quo di-
 cebat reus occidisse hominem, & sepelisse
 in pede cuiusdam arboris, & fuit facta per-
 quisitio fodendo, & non fuerunt ossa in-
 uenta, & fuit in magno periculo ille com-
 missarius. ¶ Nam in istis casibus debet
 fieri exhumatio corporis occisi, ut videat
 tur et vulnera, ut dixit Bald. in l. si testes.
 C. de testib. & in l. contra negantē. C. ad leg.
 Aquil. Vidimus multas exhumationes Ro-

me de quodam Archidiacono Catalano
 qui dicebatur occisus ad instantiam viui
 cardinalis. & sustinuitus mortuus. expe-
 ste, & Bononia de quodam scholari Nea-
 politano qui dicebatur occisus a socio &
 Neapolis ubi fuit facta de comite Iaco-
 bo Piccolino. Rex Aragonum cum iret ve-
 natum reperit in nemore hominem occi-
 sum iacentem, & ibi prope vidit pastorem,
 quem capi fecit putans occidisse dictum
 hominem, qui tortus confessus est, & ius-
 sus fuit suspendi, & existens prope furcas
 dixit non occidisse illum hominem, sed
 alio tempore ibi alterum occidisse & sepe-
 lisse ibi prope, & fuit propterea facta ex-
 humatio, & fuerunt reperta ossa hominis
 occisi, & ex illo primo homicidio anti-
 quo fuit ibi suspensus. ¶ Et sic etiam de-
 bet adhiberi similis cautela in furtis, quia
 si tortus dixerit fecisse furtum aliqua-
 rum rerum, debet interrogari ubi sint
 res, & si dixerit vendidisse, vel depoli-
 tasse alicui, debet iudex mittere ad illos,
 si hoc verum sit. Vel si dicat fur fecisse
 furta in ciuitate, in domo talis, & talis,
 quia debet tunc iudex perferuari si illi
 falsi fuerint dicta furta, & cum fuisset
 factum quoddam furtum pannorum, &
 quidam suspectus de hoc fuisset capax
 & interrogatus iuxta cordam de sero,
 confessus fuit hoc furtum, & ego inter-
 rogaui ubi posuit pannos furto subtra-
 ctos, dixit, quod in quadam glietta, mi-
 si ad illam gliettam, & non fuerunt inuen-
 ti, deinde dixit posuisse in alio loco non
 multum distanti a glietta, misi, & non
 fuerunt inuenti. deinde dixit quod ha-
 bebat in domo propria, & similiter ibi
 non fuerunt inuenti, & sic tota nocte va-
 gauimus perquirendo loca, & sua confes-
 sio fallax fuit, de mane vero dixit quod
 propter metum chordæ tales erroneas
 confessiones fecerat, & appellauit, & dein-
 de fuit repertus innocens, & per alium
 dictum furtum fuisse factum pluries vi-
 sum est quod hi qui fecerunt tales con-
 fessiones diuersas modo hic, & modo ibi,
 postremo reperiuntur innocentes, in qui-
 bus iudex debet esse discretus. vide in ver-
 bo tortura, quia communiter dicitur.
 ¶ In libellorum. ¶ Et vide dom. n. de le-
 gatione de iure & Pen. de iur. in l. c. de cosaf.

Parid. de Puteo Tract.

*ibi per Angel & Floria. in l. item Mella.
S. si plures penul. col. ad leg. Aquil. & Din. in
consil. in e. in nomini. ex triplici furto.*

Condemnatio.

C A P. I.

Potestas videns aliquem vulneratum ad mortem si de capitavit vulnerantem, & potest ea est secuta mors percussus an fingatur condemnatio iuste lata? vide Bald. in l. seruo admissi. de excusa. tutor. Si potestas condemnare fecerit, & aliquem suspendi de facto ipse tenetur poena in syndicato. ff. ad leg. iul. s. fin. & per ritu. quod quisque iur. & in l. de poena iudic. ¶ Iudex condemnauit pro delicto in minus quam debuit, & timet condemnari in syndicato, consuluit Bartol. quod syndicus communis petat restitutionem in integrum, cuius vigore poterit addi in poena fiscali. arg. l. i. s. de qua de postu. Bal. in l. quid ergo. s. poena grauior. in secunda lect. ff. de his qui not. inf.

S Y M M A R I V M.

- 1 Iudex qui condemnat aliquem ad mortem debet esse sollicitus de salute anime condemnati & numer. 2.
- 3 Iudex debet in diebus festiuis uidere carcera-
tos. & quarete an aliquid eis desit.
- 4 Damnatus ad metalla per iudicis sententiam,
potest ab illo exercitio reuocari per ipsum in
dicem post decem annos.

C A P. II.

Videtur ¶ qui aliquem ad mortem condemnat debet esse sollicitus pro salute anime condemnati, ut eum faciat peccata confiteri antequam ducatur ad supplicium. alias puniatur. l. archigerones. C. de episcop. audi. & sic iudex debet esse sollicitus non solum pro salute anime sue. sed etiam aliorum, quos ad supplicium mittit. Ideo consueuerunt potestates mittere aliquem religiosum, antequam condemnet ad mortem carceratum, & sibi nuntiare sententiam mortis proferendam contra

ipsum, & exhortari ad patientiam, quia iustitia ipsum condemnat, & quod confiteatur peccata tanquam christianus, & disponat de bonis suis, & poeniteat de commissis, corpus Christi accipiat, & signa poenitentiae ostendat, sicut Christus fecit in cruce, & ¶ Debet etiam potestas de nocte accedere, & ipsum monere, & consiliari, & ad patientiam exortare, quia diuina iustitia hoc suadet, & quod si cum patientia tollerabit, erit securus de salute anime sue, magis quam illi qui moriuntur ex infirmitatibus, qui in fine propter accidiam non recordantur Dei, & Deus non recordatur de ipsis, & moriuntur in damnatione, & perditione, qui ex persuasionibus potestatis non minus consolabitur, & ad patientiam reducetur, quam ex predicatione confessoris. Sunt tamen aliqui qui tentatione diabolica renuntiant poenitere, & propterea debet potestas tota nocte illos custodiri facere per religiosos, ne tentationibus Diaboli animam perdant. Et videtur quendam qui de mane cum ibat ad supplicium retulit quod demon de nocte apparuit persuadendo sibi, quod se cum gladio iugularet, ne cum ignominia staret in furca. oportet etiam usque ad supplicium mittere confessorem. ¶ Debet etiam iudex in diebus festiuis uidere carcera-
tos, & exquirere an aliquid eis desit, & negligentes iudices in hoc puniuntur in xx. libris auri. & in totidem officialibus eius. l. iudices. C. de episcop. audi. ubi dicit Imperator, quod carcerato debentur omni die duo panes albi, quod spectat ad curiam Episcopi qui dat panes nigros & caninos ut ibi dicit Iacob. de Ra. ¶ Damnatus per iudicis sententiam ad opus metalli potest ab illo exercitio reuocari per ipsum iudicem post x. annos si superueniat infirmitas, dummodo vnus ex consanguineis subrogetur, qui deseruiat pro ipso. l. in metallum. ff. de poen. Quod facit ut damnati in galeis si efficiuntur infirmi, vel debiles possunt dando vnum seruum liberari. argu. illius text.

S Y M M A R I V M.

- 1 Interesse non venit incidenter in criminali, nisi si in casu. s. qui furem. l. interdum.

C A P.

CAP. III.

SECUNDO modo alia questio. Accusatur aliquis de furto, vel alio maleficio, & iudex malefactorum processit contra eum, & ab eo extorsit confessionem criminis, ipsumque suspendi condemnauit: deinde iudex in syndicato imputatur quod processit ad condemnationem rei, & non fecit restitui passio furtum bona. An iudex teneatur de proprio, saltem de negligentia, ista est longa questio in accusato, quia Bart. in l. interdum. §. qui furem. tenuit, quod licet non possit hoc principaliter iudex accusationis poterit incidenter facere, & idem in l. solemus. §. latrunculator. ff. de iudic. & idem Bar. in l. diem functo. in fi. de publi. iudi. & in l. pen. ff. de calum. & facit. C. de iudi. l. quoties. & quod Bar. nor. in l. nullum. C. de testi. vbi de casu contrario. & quod Innoc. nor. in cap. cum oportet. de accus. & dixit Bart. in dicta l. interdum. quod interesse potest intentari in eodem libello. & idem in l. i. C. quando civilis actio. tamen Bald. in l. de possessione. C. unde vi. tenet contra Bart. dicens, quod in criminali non venit incidenter interesse, nisi in casu dicti §. qui furem. & vide Bald. in l. si quis ad se fundum. C. ad leg. iul. de vi. & in l. i. in fin. C. si a non compe. iudi. & Bart. in l. i. §. hoc edicto. vi bono. raptio. & Bald. in l. qui de crimine. in fin. C. qui accusa. non poss. dixit quod in criminali non potest venire condemnatoria ad restitutionem rei ablata, nisi quando de malo constat per confessionem, & non alias, & quod iudex inquisitionis possit condemnare incidenter ad restitutionem, tenet Bald. in l. ea quidem. C. de accus. & adde text. & Bartol. in l. i. C. si aduer. liber. & in l. si liberti. de adm. iura. tutor. & Angel. in l. si vacancia. C. de bon. vacan. in repet. ad fin. licet in contrarium faciat l. i. C. quando civil. actio. quae loquitur quando simul intentatur, & quando ipse fur, vel latro confitetur ipsa confessio prodest accusatori, vt supra. Tamen an profit aliis quibus bona furto subtraxit postquam fuit suspensus Ioannes And. in additio. Specu. in titu. de accus.

cusa. in tertia parte. §. i. in versicu. quid si latro, viderur dicere, quod profit solam accusatori, secus quando proceditur contra latronem per viam inquisitionis. & per Bald. in l. i. in fin. C. de eden. & Angel. in l. i. & ii. de priu. delict. vbi Bartol. & Bald. in l. mercalem. C. de condi. ob turp. caus. & quia dubitabatur si iudex poterat hoc facere, scilicet condemnare ad rei restitutionem, successit capitulum regni quod incipit, si de furto, quo est pronisum, & in omni crimine, in quo est accusatio instituta, iudex cui consistit, condemnare debet reum ad rerum restitutionem. & facit in authenti. de manda. princip. §. quod si delinquentes, & propterea si pareretur hoc a iudice, et non fecisset condemnationem, teneretur per predicta, et erit practica quando aliquis denuntiasset de furto, vel alio delicto, quod cum iudex inquirat et processum faciat, ante finitum iudicium det petitionem, et petat ex officio illum condemnari, etiam ad restitutionem rerum, quia tunc iudex si non fecerit, tenebitur. Tamen ego volo quod tu cogites in vno, pone quod iste latro fecerat (iam sunt anni decem) maximum furtum vni mercatori, et iudex ex sua confessione ipsum mandauit ad supplicium, et quia omnia consumperat in vita, et nihil habebat, ad quid tenebitur iudex qui ipsum non condemnauit ad interesse partis, &c.

SUMMARIUM.

- 1 Confessionem reuocare est species defensionis.
- 2 Defensionis copia debet dari etiam non petenti.
- 3 Iudex denegans confessionem puniatur.
- 4 Defensio facti & iuris quae dicatur.
- 5 Defensio an & quando tolli possit per principem.
- 6 Defensione mera uti poterit ille cui ex forma statuti denegatur ius reddi.
- 7 Defensione negata, an possit ueniri ad condemnatoriam.
- 8 Renuntiatio quae fit per conclusionem ualet.
- 9 Defensioni renuntiari non potest in causa criminali neque etiam appellationi. nu. 10.
- Et quid in assassino nu. 12.
- 11 Defensionibus nunquid quis renuntiari possit sicut probationibus.

Iudex

Parid. de Puteo Tractatus

13 Iudex semper debet dare terminum reo ad se defendendum.

14 Defensiones contra confessionem sunt multae.

C A P. IIII.

N potestas qui misit ad supplicium in causa capitali delatum, qui confessus fuerat crimen teneatur in syndicato, si non dederit sibi legitimas defensiones? Dic quod sic, quia quamvis confessus fuisset poterat contra confessionem suam habere defensiones. *glos. in l. i. C. de confessi. potest etiam confessionem interpretari. & declarari.*
 2 capitul. cum dilecti. 2 de accusatione. & reuocare. Nam reuocare confessionem est species defensionis. l. sancimus. de erro. aduocat. & videtur quis reuocare confessionem, si contrarium ponat, & probet. argument. l. i. de confessi. secundum Bal. in l. i. C. qui accusat. non poss. Nam
 2 iura dicunt, quod etiam non petenti debet dari copia defensionis. l. deserto. rem. §. ad diem. de re mili. & l. i. si quis ultro. ff. de quaest. & c. cum intra de except. & l. facultas de iure fisci. & l. lex Iul. ad l. iul. de vi publi. vbi dicitur iudex punitur qui denegat defensionem iuris. & idem Bald. in l. præsbyteri. de episcop. & cleric. dixit quod iudex qui non admisit defensiones iuris, tenetur ac si non admisisset defensiones innocentiae. per text. singularem. in l. i. ad l. iul. pecu. & idem Bald. in l. i. C. qui accu. vbi etiam declarat in his terminis
 4 quæ dicatur defensio facti & iuris? vbi vide. & dixit not. Bal. in l. vt vim. ff. de iust. & iur. quod defensio in lite est de iure naturali. etiam contra fiscum. d. l. defensionis. Nam iuris naturæ est quod in crimine quis se defendat per fas & nefas. quia naturalis est viuendi dulcedo. argument. l. qui cum maior. §. i. de bon. libe. secundum Bald. in l. i. C. qui accusat. & in l. si quis non dicam rapere. de episcop. & cleric. præsertim vbi agitur ad prænam sanguinis, quia huic defensioni nec Imperator, nec Papa potest derogare. clement. pastoralis. de re iudic. dicens quod cuique dari debet terminus ad suas defensiones faciendas, nisi sit deprehensus in flagranti. l. iiii. §. si ad diem. de re milita-

ri. quia contra notorium actum nulla defensio cadere potest. Et ideo inferit, quod iudex nunquam debet condemnare illum, qui habet defensionem civilem, naturalem, vel statutariam. ad legem Iuliam reperund. l. lex Iulia. §. sed hodie. etiam si conscientia sit in contrarium, quia sumus in foro iudiciali. ¶ & quod dicitur defensionem etiam per principem tolli posse, b est verum de defensione, quæ crimine excludit a mera innocentia, secus in aliis exceptionibus, & defensionibus introductis a iure positivo. l. quoniam Alexander C. de adulter. secundum Bald. in l. ii. no quis cum, idem dixit in d. l. quoniam Alexander. quod licet mera defensio sit iuris naturalis, & tolli non possit, est verum in mera defensione, quæ crimine excludit, secus vbi venit ad legitimationem personæ. quia tunc est de iur. apicibus. l. si fideiusor. §. quædam. ff. man. Et dicitur defensio, non solum per quam crimine euaditur, sed etiam per quam allegatur declinatoria, vel dilatoria, & continet plenam vel semiplenam defensionem. gl. in l. reos. C. de accusatio. secundum Bar. ibi vbi dicit quod si bannito denegatur defensio, non venit sub ista generali defensionis denegatione defensio, per quæ ipso iure iurisdicatio denegatur. per gloss. in l. i. de sequestratio. posses. & idem in d. l. quoniam Alexander. ¶ quod si cui denegatur per statutum quod non reddatur sibi ius, quod poterit vti mera defensione: non tamen exceptione, in qua sit reus vel actor, vbi late per eum. Quæ sunt etiam vera, si ipse damnatus renuntiaret termino defensionis, quia renuntiare non potest secundum glo. in l. non tantum. ff. de appella. vbi Bart. in l. custodias. in fin. de publi. iud. quod non firmat. tamen Bald. in l. si quis non dicam rapere. in fi. de episc. & cler. dixit hoc fore verum, nisi reus sciens se non habere defensionem aliquam, & omni carere defensione, renuntiat sponte, & ex certa scientia per gl. in l. i. de furt. balne. & hoc ibi tenet Angel. in l. custodias. & Imo. dicentes, quod si constat reum nullam habere defensionem, forte quia est latro insignis, quod tunc poterit renuntiare defensioni simpliciter ex quo ius defendendi non habet per l. pro-

l.pronunciarum. C. de fer. & idem dixit Baldus in l.feruum quoque. §. publice. de procuratoribus, quod si vis quod renuntiet defensioni, facias ipsum confiteri, quod non habeat alias defensiones, nisi illas, quæ ex actis constant. & idem Baldus in l.prouinciarum. dixit de publico latrone, quod potest renuntiare defensioni, & in reperto in flagranti, qui potest puniri de facto secundum eum in d.l. vt vim vbi etiam Bar. ad hoc de cōdic. ob caus. l. pen. & glo. in l.ictus. de infam. ita Bald. not. in l.feruum quoque. §. publice. quam. de procu. Vbi vero constaret quod haberet defensiones, non posset renuntiare, per dictam l. non tantum. Sed cum esset dubium si admitatur renuntiatio, tamen potest se poenitere, & se defendere, per l. cum glo. de furi. blane. quo casu reuocata renuntiatione non posset procedi ad executionem, ideo dixit Bald. in dict. l. j. C. qui accusar. quod legitimæ defensioni, per quam excluditur terminus defensionis non potest renuntiare, per gloss. in l. pactum inter hered. de pactis. & hoc tenet Bartolus in dictis iuribus. Sed alijs defensionibus & apicibus iuris, vel statutorum potest renuntiare, quæ non sunt iurisdictionis, vel naturalis. l. si accusatoribus. de accusationibus. Et vide Angelum dicentem in dicta l. pactum. quod tunc non potest renuntiare defensioni, quando constat quod habet defensionem, secus si est notorius criminofus per dictam l. j. & capitul. cum dilectus. de actionib. & idem dicit Baldus in l. si quis non dicam rapere. quod quando delictum est notorium, vt quia est deprehensus, & confitetur nō habere defensiones, non est sibi dandus terminus ad probandum alias secus, & ideo dicitur quod vbi non datur defensio, non potest veniri ad condemnatoriam, per dictum §. si ad diem. Tamen in criminali potest etiam concludi, & renuntiare hinc inde probationibus, vbi proceditur per accusationem. l. quamvis. C. de adulter. Tamen vbi proceditur inquisitionem per iudicem a quo, ad iudicem ad quem nunquam concluditur capitul. cum Ioannes eremita. de fide instrumentorum. & capitul. cum clamor. per Innocentium de testame. Et ideo renuntiatio quæ fit per conclusionem valet, quia fit secundum ordinem iuris & reuocari non potest per poenitentiam secundum Baldum, & Angelum in dicta l. pactum. Baldus autem in l. j. C. de confelsis. in repetitio. dixit quod defensioni in causa capitali renuntia-

ri non potest, etiam cum iuramento, per gloss. fina. in dict. l. pactum. quia defensio status & personæ est de iure naturali, & iuris publici, per dictam l. non tantum. & idem Bald. dixit in titul. de pace iurament. firmand. §. item sacramenta. qui etiam dixit in l. fin. ff. de ferijs. quod per lapsum termini, potest præcludi via tacitæ defensioni in criminali, vbi autem non assignaretur, terminus nunquam posset denegari defensio. l. final. ff. de bonis eorum. Et dixit idem Baldus in dict. l. pactum. quod si reus renuntiasset defensionibus suis, talis renuntiatio non obesset, quin debeant admitti illæ, quæ sunt de iure naturali, & etiam illæ quæ essent de iure positio propter generalitatem illius gloss. vbi subdit quod in criminali non potest renuntiare appellationi. & dixit Bartol. in l. custodias. de custod. reorum. quod non potest in criminali renuntiare dilationibus inductis a lege, vel a statuto, & quod licet esset renuntiatum probationibus, valeret probationes. l. in crimine. de adulterijs, tamen Bald. in dicta l. final. de fer. in repeti. dixit aliter, videlicet, quod potest renuntiare in criminalibus defensionibus supradictis, quia pos sunt a principio non peti, & propter hoc non erit præclusa via defensionibus, quæ sine termino fieri poterunt per dictam l. de crimine. Nam renuntiare potest probationibus, & non tamen defensionibus, quæ sunt diuersæ argumen. nota. per Innocent. in cap. olim Abbas. de officio delega. de quo vide Cyn. & Bald. in l. iubemus. C. de iudic. tamen dictum Bartol. intelligitur vbi pro renuntiatione facta dilationi renuntiaretur defensioni, secus vbi non renuntiaretur defensioni, secundum opinionem Bald. qui dixit in d. l. pactum. in secunda lectur. quod potest renuntiare defensionibus inductis de iure positio, vt quia accusator non soluit collectas quod nō firmat per generalitatem illius gloss. in quo etiam vide Bald. in d. l. fin. de dil. Et ideo dico, quod assassinus qui per peccatiam homines offendit, potest renuntiare defensionibus, & dilationibus, quia est hostis publicus & diffidatus a lege, & a quolibet offendi potest cap. j. de homicid. in vj. & contra ipsum de facto proceditur. vt dicit Bartol. in l. non solum. §. si mandato. ff. de iniur. in quo est maior ratio quam in latrone publico per prædicta. Et alias dixi in casu de facto, cum homicidia fuisset captus, & Rex mandasset, quod illico suspenderet, quod hoc non

era

Parid. de Puteo Tract.

erat faciendum, quia potuisset habere legitimas defensiones, quæ non sunt auferendæ, quia potuisset esse, quod occidisset ad sui necessariam defensionem. & per l. si vindicati. C. de penis. vbi est singularis casus ad hoc, & per not. per Bartol. in repetit. l. scriptus. ff. de religio. vbi dicit, quod licet homicida publicæ commiserit homicidium, potest esse quod habeat defensiones, quod prius insultatur, nisi tale delictum fuisset commissum in conspectu populi, & voluntarie, per l. si quis filio exheredato de iniusto testamen. & constaret. not. tunc, quod nullas habet defensiones, vel renuntiasset per supra allegata, vel nisi esset rebellis notorius, qui potest offendere ut dicit André. de Ifern. in constit. j. de iniur. curia il q. la. & in proemio constitutionum, qui etiam potest habere remissionem à principe, & videtur iudices magnæ curiæ in syndicatu imperitos, qui homicidam de mandato reginæ illico suspendi fecerunt. Consuevit autem magnæ curia delinquentem cum ducitur ad curiam examinare, & si confiteatur deinde ad aliquos dies ducitur ad tribunal, & sibi legitur illa confessio cum iuramento, qui si in ipsa perseverat, dantur sibi aliqui dies ad faciendas omnes defensiones contra confessionem, ut per gloss. in d. l. j. C. de confes. qui si nil probauerit condemnabitur. si autem negat, dantur capitula, & terminus ad se defendendum.
23 ¶ Ideo concludo, quod iudex semper debet dare terminum reo ad se defendendum, siue petat, vel non petat, ut se & conscientiam suam exoneret. ut non teneatur in syndicatu, & apud Deum. & cum maiori iustitia procedatur.
24 ¶ Sed iudices crudeles facientes in sanguine, testantur ad condemnandum, & abhorrent defensiones præparantes, & se prætorem cum vexillis, pompa & fastu, ad sanguinem effundendum. Licet sint aliqua delicta in quibus nulla cadat defensio, ut in blasphemante Deum, etiam quo ad repulsum testium. arg. l. famosi. & in l. questionibus. & quod ibi Bartol. not. ff. ad legem Iuliam maiestatis.
25 ¶ Et ideo cum esset comitissarius regni, & transfrem per filius in quibus erant pastores & audiuissem quendam, pastorem alta voce id Deum blasphemare, illum capi feci, & examinatis testibus, qui mecum aderant, illico sibi linguam incidi, & in arbore quadam illius nemoris affigi iussi.
26 ¶ Sunt enim multe defensiones contra confessionem, quia poterit probare hominem quem dicitur occidisse, vivere. per not. in l. p.

proinde ad legem Aquiliam. Vel ad defensionem occidisse? Vel, habere remissionem à principe de delicto confessario. Vel etiam se furtus fecisse confessus fuerit, poterit vel reuocare vel errorem probare, aut dicere fecisse furtum domesticum, quod est impunitum. l. aut damna. S. furta domestica de furt. Vel putasse dominum permissurum, & probare hoc per aliquas verisimilitudines, ut dicit Bartol. in l. inter omnes. S. rectis. de furtis. vel si confessio in tacta fuisset per minorem sine curatore vel si per metum torture, & ex similibus causis. ideo semper erit danda, defensio contra confessionem alias tenebitur in syndicatu, nisi renuntiasset, ut supra nam si sine causa denegaret defensiones, esset homicida ut infra proximo capitulo.

In cap dilecti. Et ibi late ad hoc vide Fel. in iij. col. enim post princip in ver not. vj.

¶ Posse. Quomodo & qualiter defensio tolli possit vide Felin in cap dilecti in iij col ver.

sed not. de ext. Et ibidem post pri. in ver nunquam obliuiscas vide de triplici defensione.

¶ Confessione. Vide Fel in cap si diligenti circa prin in vers secundum corolarium de foro compe. & in cap cum venisset in y col in ver in glo fin de test.

¶ Probationibus. Et an & quando quis possit vide Felin in c si diligenti de foro compet circa prin iij col ver primum corola.

¶ Defensio. Vide Fel in c pastoralis §. quia vero circa prin de offic deleg.

S Y M M A R I V M.

1 Iudex seruire vel odio, iniuste procedens tenetur.

2 Delictum commissum seruire iracundia animi puniri debeat.

C A P. V.

V I D E Iudex fuit delatus in syndicatu, quod cum quendam carceratum torqueret, Carceratus ad verba ignominiosa prorupit contra iudicem.

propter quæ verba iudex iracundia motus ex abrupto, & non constituto de delicto pro quo erat carceratus, ipsum suspendio tradidit in nostra dubitaturque propterea quæ poena talis iudex teneatur? Videtur, quod teneatur. l. Cornel. de sic. l. j. S. qui ve magistratus. ff. de sic. & in l. leg. Iulia. S. fina. ad leg. Iul. repet. & per titulum quod quisque iur. per quæ iura dixit Bal. in l. j. C. ne ex delict. defun. quod ibi iudex

Iudex feruore, vel odio iniuste procederet, quod tenetur. l. Cornel. de sic. & l. l. a lia de vi publica. qua lege tenetur si post appellationem morti traderet, vel iniuste impedit, ne appeller, qui etiam dixit, quod potestas, qui abstulit defensionem, punitur ac si occidere innocentem. per. d. §. si. nisi faciat ex causa, qui erat confessus. & faciunt. no. per Barto. in l. quæstionis. ff. de quæstioni vbi de iudice; qui hominem in tormentis intermit. & no. per Bart. in l. i. de sic. & vide Bald. in rub. C. de pæn. iud. & no. bene tex. in d. §. si. q. est singularis valde, quod si iudex excessit puniendo innocentem calore irracundiæ, vel ex nimio fauore, quod mitius punietur, ¹ quia relegabitur per quæ dixit Lud. in l. cum mulier. ff. soluto matrimonio. q. delictum commissum t. calore iracundiæ, quæ etiam habuit hortum aliunde, quæ ab eo quem offendit, erit iusta causa, q. quis mitius puniatur, quod patet, quia pro homicidio innocentis debebat de iure communi imponi pœna mortis naturalis. l. 3. C. de episcop. audiend. & ramen pro tali homicidio officialis erit pœna de portationis, quod puto esse speciale in officiali, quia habet potestatem a lege occidendi maleficos in casibus a iure permissis, qui si excedat ex ira in eo mitigabitur pœna. & facit l. i. in fin. ff. de siccar. vbi text. quod licet alias pro homicidio in homine vili imponeretur pœna perpetui exilij. tamen imposito in magistratu mitigabitur ad tempus, facit l. Gracchus. in ratione sui. C. de adul. vbi etiam pœna homicidij mitigatur propter iustum dolorem. & facit etiam tex. in l. Cornelia. ff. eod. in §. i. vbi tex. quod magistratus, qui per lasciuiam causam mortis præbuit, fuit in quinquennium relegatus tenebitur, ergo iste iudex pœna relegationis, per illum tex. in d. §. si. in ultimo ver. licet Andr. de Iser. in tit. quæ sint regalia. in verbo, committentium crimen læsæ maiestatis dixerit simpliciter allegando dictum. §. si. quod iudex, qui calore ductus hominē innocentē interficeret, q. teneat pœna capitis, vbi subdit, q. si iudex per ignorantia fecisset, calore, vel dolo, quod pœna minorabitur rōne huius culpe. arg. ff. de variis cognici. l. si iudex. Nā ex quo erat

imperitus, non debuit permitttere se iudicem fieri, iuxta illud Sapientia vj. Noli appetere fieri iudex, si nō potes virtute distrūpere iniquitatem, id est, scientia. nā ratione imperitiæ de culpa tenebitur. ff. locat. l. si quis seruum. in §. Celsus. Dicēs, quod propter culpam dolo non commissio talis iudex interficiens innocentē non videtur ad pœnam mortis teneri, q. etiā lata culpa in leg. Corne. de sicar. non comparatur dolo. ff. de sicar. l. in lege. punietur ergo. sine morte. sicut alii culpabiles non dolo si ff. eodem titulo. de sicar. l. 3. §. sed ex sena. & l. lex Cornel. §. cū quidā. secundum Andr. ibi. Et aduerte, quia iuris consultus. in dicto §. fina. vacillat quia si iudicis remittat arbitrio, quando ex pposito occiderit innocentem, vel prouocatus ita, furore vel mala vita illius suspēsi, quæ omnia sūt quotidiana, & vide quæ habes infra in verbo, tortura. de iudice quā aliquem in tormentis occidit. Et per ista posset decidi illa quæstio de quodam accusaro, quem cum iudex sine indiciis posuisset ad torturam, & esset solutus vinculis, & actorum magister scriberet interrogationes suas, abripuit gladium pennicularem a bancho, & dixit iudici velle aliqua dicere ad aurem, & iudicem iugulauit, quod non tenetur pœna moris, q. iusto prouocatus dolore hoc fecit.

² ¶ Punietur.] Adde Feli in c. ex literis. de except. post princip. in vers. in tex. ibi iracōdia.

S V M M A R I V M.

- 1 Potestas condemnatus in syndicato, an debeat reddere salarium prateriti temporis.
- 2 Iudex delinquens, an perdat totum salarium.

C A P. VI.

Ondemnatus in syndicato nūquam reddit vltterius ad tale officium gloss. singular. in authentic. de armis secundū Angel. & Bald. in l. mancipia. de seruis fugitiuis. ¶ Assessor condemnatus in syndicato pro barataria nō potest amplius ibi esse assessor, vide supra in verbo, assessor in capit. assessor quib. Nequis in syndicato condemnetur debet offerre in quod petebatur, vide in verbo, oblatio.

Ttract. de Syndic.

V An

Parid. de Putco Tract.

¶ An potestas condemnatus in syndica
tu debeat reddere salarium preteriti tem
poris? Dic quod non, quia salarium cum
hoc nihil habet comune. arg. l. Papi. exu
li. de minorib. Bal. in l. i. C. de suffrag. Li
cet in contrarium faciat. l. mancipia. de
seruis fugiti. tamen prima est vera secun
dum Bal. quod huiusmodi culpa non re
mouet vtilitatem officii a generali actu,
ideo non punitur, nisi quatenus deliquit
l. rescriptum de his quib. vt indign. & ad
de. quod not. Bartol. ff. de don. l. absen
ti. in glo. & ibi habetur, ¶ quod quando
iudex delinquit totum salarium perdit,
videretur casus. in l. iudices. C. de anno. &
tribut. libr. x. de quo per Iac. de Are. in l.
quod autem in prin. de excu. tut. & l. Me
uia. in princip. de annu. leg. & tangitur
per glo. in l. diem functo de offic. asessor.
Bal. in l. i. de suffrag. ¶ Cōdenatus in syn
di caru perdit priuilegia concessa officia
li, quia est odiosus concedenti priuile
gia. Bal. in l. testamento Centurio. de tes
tament. milit. & aliās dicitur, quod iu
dex male se habens in officio priuatur sa
lariis. de domino & tribu. l. iudices. & fa
cit l. 2. §. conduttore. de administra. rerū
ad ciuit. pertin. & vide in verbo, delin
quens in officio & in remissionibus ibi
positis. vide in omnino infra in verbo, ne
gligētia. capitul. iudicibus negligētibus.
& vide infra in cap. an officialis propter
sua demerita in verbo, salarium. & verbo
syndicatio. supra in capitul. syndicator of
ficialis, si aliquo tempore fuit in isto offi
cio. & supra in principio operis. in capi
tul. iudices qui si conuicti. ¶ Officialis q
ue sit ciuitatis proprie si sit cōdenatus ra
tione doli commissi cōtra propriam ciui
tatem, potest priuari officio ciuitatis, q
a condemnatus de dolo est infamis. l. i. de
infam. & hi qui in famiam iuris vel facti
incurrerunt ab officiis remouentur. C.
de dignit. l. neque & l. iudi. & l. nequis. &
l. de infam. lib. 12. & l. de his qui non sup
pletic stipend. & l. 2. de offi. assesso. de reg.
ut. l. infamia in 6. C. de decu. in infamia.
lib. x. & in l. i. & l. reus delat. ff. de muner.
Ludo. in consil. 297.

S V M M A R I V M .

- 1** Index adque cogere possit. & nume. 2. 3. &
4. & sic deinceps vsque ad nume. 14.

Consuetudo.

C A P . I .

- 1** Vdex ¶ dubitans de rixa,
vel scādalo potest ipsas co
gere ex officio ad concor
diam, vel transactionē. An
gel. in authentic. iusiurād.
§. i. colum. ix. Sicut etiam potest prohibe
re parti bus accessum ad possessionē pro
pter rixas vitandas Innocen. in capitul.
in præsencia. & Specul. de primo & secun
do decret. §. v. ver. item de peti. & pos. §.
2 i. verfi. in summa. sicut ¶ etiam potest co
gere ad præstandam cautionem de non
offendēdo etiam tertiū si instat suspicio.
Innoc. in c. i. de offic. delegat. & Flo. in l.
3 æquisimum. in prin. de vsufru. & ¶ Sicut
etiā pōt quādo dubitat de calumnia acto
ris vel rei eos astringere ad probandum
de iure eorum sub certa pōna. Itē And.
in c. quod sicut. de electio. & facit cap. si
nem litibus. de dolo & contu. & gl. in c.
3 statutū. in fin. de rescript. in vj. ¶ Sicut
etiam potest ex officio mittere notarium
ad testatorem, qui vult testari si venien
tes ab intestato non patiantur. Bartol. in
4 l. curent. in fine. ff. de testi. ¶ Sicut etiā
potest parte nō petente prouidete ne bo
na pereant. Barto. in authentic. si omnes.
6 si vt se ab here. absti. ¶ Nam etiam po
test compellere partes ad concordia, quā
do de præiudicio tertij agitur, secus si de
proprio iudicis præiudicio, quia prouide
bit, qd̄ forte dirimatur. Bal. in l. 2. §. duo
7 bus. communia deleg. ¶ Sicut etiā pōt
ex officio mittere officialem suum cum
locatore ad scribendum res inquilini ab
sentis in domo locata existentes. Bart. &
Bald. in l. edend. C. locat. per l. cum domi
8 ni. ff. eodem titulo. ¶ Sicut etiam ex of
ficio facit vendi de hereditate vt possit
sepeliri defunctus. l. qui erat vbi Barto. ff.
9 fam. ercis. ¶ Regulariter autem non po
a test cogere ad compromissum 2 glossa. &
Bar. & alii in l. furti. §. q iussit. de infami
bus & Bal. in l. ex stipulatu. C. de senten
tiis. & Bal. in addision. Speculato. in titu.
de arbitr. in verfi. ordinarius. & in c. si q
de pace & treug. nisi diu litigassent. secun
dum Innocen. & Butr. in cap. i. de mu. pe.
& quando propter hoc respublica inque
taretur, secudum Ang. & Flo. in dict. §.
qui iussit.

qui iussit. non tamen inter se. Bal. in d. ver. ordinarius. Inno. in c. innotuit de arbit. ubi dicit, quod si recipit compromissum non derogat iurisdictioni sue, tamen debebat ipsas partes concordare in electione puncti vel arbitri. Bartol. & Doctor. in l. de die. qui satisfacit cogunt. & in l. observandum de iudic. Speculat. in titulo de de ppa. iudici l. i. artis. i. fi. Bar. in l. i. de si deic liber. emendare cuncta quæ lites impediunt, & exactiones officialium & notariorum refrenare. Spec. in titulo de falla. §. ij. in versu. sed quid. Tamen hoc est aliter distinguendum in criminalibus. quia iudex ante impositionem pænæ non debet concordare partes, quia eius officium est punire. ff. de pæn. l. si operis. & l. si vendicari. & ff. ad leg. Aquil. ita vulner. ad si. Imposita autem pœna eius officium est concordare partes. ff. de offi. præl. cõgruit. de nou. ope. l. i. §. inde quæritur. & in aut. de man. prin. §. deinde. ¶ Circa crimina vero committenda, tunc si timetur contingere ex causis civilibus quod plerumque contingat. d. l. equis. & de iud. l. properandum. in prin. & in auth. de trient. §. si vero. & tunc providet iudex non cogendo aliquem ius suum relinquere, sed causam celeriter expediendo. d. l. properandum in prin. & litibus. de agr. & cens. & est sequestrata possessione sine præiudicio partium de acq. pos. l. interesse. p. not. per Inn. extra de probat. c. in præsentia. & generaliter ubi timeatur graue scandalum. æquius est quod iudex possit partes ad pacem cogere. argu. iurium prædictorum. licet illius sit pmittere nasci scandalum, quam relinquere veritatem. extra de regulis iuris qui scandalum. tñ aliquando detrahatur iustitiæ pro virando scandalo, ut ibi not. & facit de prec. im. off. l. quoties. & q. not. eod. titulo. l. rescripta. in verbo, lædat. Tamen ego ultra prædicta consulerem quod iudex faciat partes satisfacere de pacis uiuendo, de non innouando aliquid, & de non offendendo, nec rixas, aut iurgia faciundo. p. nota. per Bartol. & alios in l. quod iussit. de re iudi. ubi Bartol. dixit. ¶ quod iudex potest prohibere si duo habeant guerram, quod unus non rranseat, p. vel ante domum alterius per no. in l. si. de offi. procur. C. 1. & per notat in authen.

si quis. C. de adulter. qui a debet obuiare ne mala committantur, & faciunt not. in l. vna. C. ut pos. & quæ Bal. not. in l. ordinarii. de rei. vend. & But. in l. incerti. de interditiis. Bald. in l. nullus. de sum. tri. qui dixit in l. transigere. C. de trans. quod si propter hoc commiserint delictum, quod prius debet punire, quam ad concordiam reducat, & idem in l. cum affirmes. de libe. causa. ¶ sic etiam poterit pars petere se associari per familiam a si timeat. per glo. in l. furti. §. qui iussu. de infami. & Bartol. l. capitaliū. §. ad statuitas. de pæn. dixit q. ista securitas non debet peti. nisi causa appareat. Si tamen aliquem offendi, & volo mihi cauere, an possim? vide late Bartol. i. d. l. quod iussit. ubi per alias. ¶ Iudex non debet studere ad concordiam & conciliationem partium in criminalibus antequam puniat. Iacob. Butri. in l. æquisimum. de usufru. Bald. in l. transigere. C. de transactio. & quando debebat partes concordare. Bal. plene in l. si. C. communis de leg. ¶ ¶ Iudex si viderit accusatorem colludere vel concordare non debet ipsum ultreus admittere sed debet ipse iudex ex eadem instantia procedere supplendo et de facto propter præsumptam collusionem accusatoribus. l. ii. de abolit. unde si fiat concordia in casibus a iure prohibitis, iudex ex officio potest repellere accusatorem propter præsumptam collusionem, nec tenetur excipere testes, quos offert accusator, sed ipse iudex habet veritatem inquirere per testes sibi viros, & potest iurare accusationem per testes ex officio productos. ut dict. l. ii. & l. transigere. C. de transact. & ideo non tenebitur in syndicatu per iura prædicta.

¶ Ad compromissum. Adde Felin in c. pastoralis de rescript. & quod ibi dixit in apostil. & quod dixi etiam post Felin in rubri de treug. & pace in apostil. & d. Petr. Phil. Corne in consi. 76. inci. Licet in litera M. in i parte. & in consi. 65. inci. Quoniā in litera C. i iij par. ¶ Per familiā. Adde Felin in rubri de treug. & pac. in versu qui timet.

S M M A R I V M .

I Officialibus perpetuis licet contrahere, alijs vero non. ut nu. 2. Nisi propter eorum necessitatem. nu. 7.

V 2 Officialis

Parid. de Puteo Tract.

- 3 Officialis non potest emere a subditis, nisi vi-
ctualia.
- 4 Officialis an liceat matrimonium contrahere cum
subdita de iure canonico & civili. & n. l.
- 5 Donatio facta officiali an teneat.
- 6 Officialis perpetuum potest habere pecuniam
propriam ad lucrandum.
- 8 Officialis an possit contrahere per uxorem et suos.
- 9 Prelatus non potest emere rem ecclesie cum co
sensu capituli.
- 10 Potestas an possit dare licentiam assessori suo
ut contrahat in officio.

Contrahere.

C A P. I.

QUOD OFFICIALIBUS per-
petui licitum est contra-
here. glo. & Cy. in l. quis-
quis. C. si cer. petat. non ta-
men temporibus nisi causa
viatus, & in casu. l. qui officii. de contrahē-
da emptione. & dicit Baldus quod de offi-
ciali ad arbitrium superioris disponitur
idem, quod de perpetuo, quia eius offi-
cium quo ad tempus non est certo modo
diffinitum. ff. de excusation. tutorum. leg.
iuris peritos. in principio secundum Bart.
in l. dam. §. si quis. de noui operis nuntia-
tione. Baldus in dicta l. quisquis. ¶ Offi-
ciali ad tempus iurisdictionem habenti non
licet contrahere. 1. non licet. ff. de contra-
henda emptione. & l. i. de contractibus iu-
dicum. & si emit quæritur fisco. dicta. l. nō
licet, quia contractus illicitus est. Si vero
non habet iurisdictionem, aut emit ex of-
ficio quod administrat puta, venditores
gabellarum communis, qui tacite gabel-
las emunt per interpositam personā, &
non quæritur eis. dicta l. non licet. adeo
quod vnus officialium altero authore po-
test emere etiam palam, & iusto pretio,
quando inter ementem & vendentem
non esset distinctio personalis gloss. sin-
gularis in lege prima de contractibus iu-
dicum, aut talis emptio non concernit
officium, quia notarius priorum emit
aliquid, & licitum est, secus forte in ip-
sis prioribus, qui habent iurisdictionem,
quod non firmo, quia fecit contra Baldū
in dicta lege quisquis vbi dicit secun-
dum Cynum quod prærium præsumi-

tur fuisse de bonis fisci. de quo est glo.
ordinaria in l. facultas. de iure fisci. Guli-
elmus tenet contrarium. in authentic. li-
centia. de episcopis & clericis quod est ve-
rius, nisi appareant coniecturæ in contra-
rium Adde Cynum in auct. quibuscun-
que de episco. & cleric. Bald. ibidem. ideo
impetrent a principe licentiam, vt fecit
dictus Leo noster. d. l. i. in principio de co-
tractibus iudic. ¶ Officialis non potest
emere a subditis hospicia, vel campos, ni-
si victualia. l. solent. §. nunc vero. de offi-
cio procons. tamen potest emere equos,
quia non debet ire pedes, quia sunt simi-
les alimentis, imo sunt pars alimentorum.
vt notatur in l. denique. §. idem Labeo.
ff. mandati. secundum Baldum, ibi licet de
iure capitulorum regni nō possunt eme-
re palafrenos in prouincia, quam regunt,
nisi pro eorum vsu & est de iure comu-
ni, vt supra. ¶ Et ideo capitanei, & officia-
les prouinciæ terræ Idroni, qui emunt
ibi mulas causa commercii male faciunt,
& vide constitut. regni. de prohibito offi-
cialium commercio vbi prohibitum est
officialibus, omne commercium. & dixit
Angel. in l. i. C. si rector prouinciæ, quo
prohibitio commercii in officiali habet lo-
cum in illis, qui possunt inferre minacem
seruorem, secundum Andræam de Iser.
in ii. titulo vsuum feudorum ad fin. dixit
quod possunt emere palam publicè & bo-
na fide, si vendens erat, magnus vir, qui
non rimeret, vt ibi late. pro quo facit l. fi-
nalis. ff. de ritu nuptiarum. Tamen an
isto casu, quo prohibetur officialis con-
trahere firmetur contractus iuramento.
Dic, quod non, tamen seruandum est iu-
ramentum per capitulum debitorum extra de
iureiurando. secundum Bartolum in l. si
quis pro eo. ff. de fideiusoribus. in versi-
culo quarto prohibetur. ¶ Et licet dicta
cōstitutio etiam prohibeat matrimonia
& sponsalia filiorum. vt ibi. & in l. i. C. si
rector prouinciæ. & in l. qui in prouincia
ff. de ritu. nuptiarum secus est de iure ca-
nonico. quod obtinet in spiritualibus. se-
cundum Ioan. Andræam in capitulo pe-
nultimo in fin. de secundis nuptiis. & p.
Salicetum in l. qui contra. C. de nuptiis.
¶ An officiales perpetui possint a subdi-
tis emere possessiones. Gulielmus in di-
cto §.

Et §. nūc vero. dicit quod non, quia lex indistincte prohibet. l. j. de contractibus iudicum. sed Baldus tenet contra quia Episcopi hoc possunt. authen. licentiam. de episc. & clericis. ibidem. & vide supra latius. ¶ Si officialis facit sibi fieri donationes a comunità, quā regit, talis donatio non valet, & est prohibita p. plebiscita. Bal. secundū Odofredū in l. iurif. gentiū. §. p̄tor ait. ff. de pactis. vbi est gl. quod nota. vide Baldū de pace constant. ad finem. vbi dicit, quod non valent pactiones, quas faciunt dominicū subditis, nisi donent vexillū, vel aliud locale siue armaturam in prēmium laudis & bonæ administrationis, quia valet de consuetudine Italiae, & facit l. Aquilius regulus. de donationibus vbi licet dare officiali causa antecedentis remunerationis.

¶ Officialis p̄petuus p̄t habere p̄pria pecuniā ad lucrandū. l. principalibus. ff. si certū petatur. Quid in officiali ad beneficiū. Dicitur, quia ipse habetur pro p̄petuo, secundū Cynum in l. quisquis. C. si certum petat. & Bar. & Bald. in l. iurisperitos. de excus. tuto. & l. sufficit. de condi. ind. Barto. in l. de pupillo. §. si quis. ipsi p̄tori. de nou. oper. & Canon in capit. & si principalis. de rescript. secundū Ludou. in dict. l. principalibus. ¶ Officiales non possunt cōtrahere cum subditis, nisi sint perpetui vel propter eorum necessitatem. l. principalibus. ff. si certum petat. vbi dicit Guli. quod officialis perpetuus p̄t cum propria pecuniā contrahere & lucrari, & dicit Bar. quod si quis est officialis in ciuitate sua, vnde est oriundus, quod potest contrahere, & licet quis non possit esse officialis in propria. l. si cui. q. b. ex cau. maio fallit si est ibi consuetudo, vel ex beneficio principis, tamen Baldus in l. quisquis. ff. si certum petat. tenet contra Bar. quod etiam si in propria ciuitate habeat officium non potest contrahere per l. qui officij. de contrahen. empr. vbi tex. quod officialis tempore sui officij nō potest cōtrahere, hoc ideo ne per impressionem subditos lædat. l. si per impressio nē. C. quod met. cau. vbi dicitur ¶ quod etiam non potest contrahere per vxorē, & suos, & ex alia causa, ne aduocentur ab administratione, & sint negligentes,

vt colligitur in l. milites agrum. de re milita. & cum istæ rationes militent in officiali perpetuo sicut in temporali, debet esse idem ius in utroque. Ludo. concordando Baro. & Bald. dixit quod si quis est officialis in propria patria sine iurisdīctione. & potest contrahere, secundū Barto. aut est officialis cum iurisdīctione, & sit vera opinio Bald. quod militent rationes Bald. Ludo. in d. l. principalibus. ¶ An si duo sint officiales vnus poterit emere in officio si alter auctoratur. gloss. in l. si in emptio. §. si. de con. emp. tenet quod sic argumento plurium tutorum. l. iij. de autho. tuto. glo. vero in l. i. de contra. iudic. tenet cōtra respondendo ad id quod dicitur de pluribus tutoribus. & illā tenet Bald. in dict. l. quisquis si cer. per. & hoc etiam tenet Ludou. in d. l. principalibus. per clem. j. de rebus eccle. non alie. ¶ vult ¶ quod p̄latus nō potest emere re ecclesiæ cum consensu capituli, cum requiratur vtriusque consensus, & per tex. in auth. quibuscunque. de sacros. eccle. vbi l. conomus deputatus ad vendendū rem ecclesiæ cum alio, ipsam rem emere non potest. & per §. l. conomus. in auth. de alie. & emphyte. Non obstat quod dicitur de tutoribus qui sunt infolidum, secundum Ludou. ibi tamen officiales x. quiparantur tutoribus. Bald. in l. qui fortuitus. C. de pign. actio. arg. l. p̄fectus. ¶ de ritu. nup. ¶ Vidi tamen dubitatum, si potestas, vel capitaneus potest dare licentiam assessori suo, vt in officio contrahat. tñ hoc deciditur in d. l. i. de contrac. iudic. vbi tex. loquitur etiam de consiliarijs, & sic de assessoribus, tñ ille text. non dicit de licētia capitanei, sed colligitur ex alia parte, tex. vbi dicitur, q̄ requiritur licētia principis. vt ibi in principio. ¶ An si cut nō p̄t donari officiali durante officio p̄ glo. in l. i. de contractibus iudicum. possit post depositum officium, scilicet in syndicato. Bartol. determinat quod non, in l. solent. §. ante vero. de offic. p̄sidis. allegat. l. i. §. bestias. de postul. secundum Ludouicum in dict. l. principalibus. vide supra. ¶ Si venditur per fiscum res paterna officialis durante officio potest illam emere. l. qui officij de contrahen. emptione. secundum Ludouicum ibidē

Parid. de Puteo Tractatus

11 Officialis nō potest durante officio contrahere matrimonium cum muliere sibi subdita. l. erat. ff. fami. eriscun. l. si quis of ficiū. de ritu. nup. & est capitulum in regno. Tamen inde potest habere concubinam l. fin. de concubi. & facit quod no. Cyn. in l. i. C. si rector prouin.

¶ Contrahere ¶ Adde late d. Alexand. de Imo. l. principalibus si certum per & de Suz. in l. pen. C. si cert per & Ioan. And. de por. in l. centesimis de ver oblig. & Firmianum in suo tract. gabe ij parte vi q

¶ Matrimonium ¶ Vide tamen Felin in cap. i. de sponsa in v col in versu secunda declaratio & in c. eccles in xxi col. in ver. sexta declaratio de consim.

SUMMARIUM.

- 1 Officialibus an & quando possit dari. & n. 5.
- 2 Mercator esse quis non dicitur propter vnam ne gationem, & quid in iure n. 5.
- 3 Officialis potest contrahere in sua provincia propter suam necessitatem.

CAP. II.

OFFICIALES non pos sunt tempore sui officij emere, nec domos constru ere in ciuitate. quam regūt, sine principis iussione, nisi paterna bona vendāt. l. i. de cōtracti. iudi cū. secūdū Azo. nec etiā donationes reci pere, nisi qui donauit finito officio ean dē donationē firmauerit, expresse videli cet. tacuerit quinquenio. d. l. j. q. nō haber locū in officiali prouinciali, quia ista non potest etiam permissu principis, nec taci turnitate quinquenij, firmātur donatio nes prouinciali factæ, secūdū Azon. ibi in summa. & idem dicit in consiliarijs domesticis & assessoribus per illum tex tū & lege nō licet. & lege officij de cōtra hen. empr. & de officio pū. l. plebiscitū. ni si forte cōfirmen cōtractus. filerio. xxx. annorū. & illa prohibitio est fauore pu blicæ utilitatis, adeo quod minor magi stratus non posset emere cum authorita te maioris, secundum Azo. qui dicit, quod forte potest donare & vendere, secundum Placentinum. licet in ven ditione non adeo puta sit ratio. Tamen prædicta limita t quod potest dona tione officialibus quando est donatio re-

muneratoria ex gestis ante officium. tex. & gl. in l. Aquilius Regulus. ff. de dona. & vide consti. regni. de prohi. offi. comer cio quæ incipit, communiter. quæ vult quod officiales annui, & eorum iudices notarij, & familiares non possunt recipe re mutuum à suis prouincialibus in pe cunia, vel rebus, nec etiam stabilia quo cunque titulo alienationis accipere, nec matrimonium contrahere, nec quemcun que contractum facere de mobilibus vel mobilibus, cum subiectis suæ iurisdic tio ni, præterquam de necessarijs ad victum pœna ibi statuta vtrique parti imminen te, & est capitulum regis Caroli. qui pro hibet officiales emere in iurisdictione suæ equos, vel mulos per se, vel interpo sitam personam, iuste sit perpetuus, & sic non licet officiali temporali mercari in prouincia sibi decreta, nec etiam ibi na uem extruere, vt in lege. aufertur. §. primo de iure fisci. & alijs consultus in l. hoc si officialis mercatur in rebus ad vitam hominis, si tenetur pœna illius cō sti. faciendo deferri victualia ad venden dum in ciuitate sibi decreta & dixit q. non, primo, quia constitutio sentit quod possit de necessarijs ad victum, & non ex primit officiali vel ciuibus. per nota. per Bart. in l. annonam. de extraordi. crimi. & in l. i. §. deficientium. de offi. præfect. anno vbi iudex potest mandare homini bus locupletibus habentibus frumenta venalia, vt illa vendant iusto pretio quos potest punire. & quia facit lege permittē te, non tenetur pœna illius constitutio nis. argum. l. Grachus. de adul. & arg. no. per Bart. in l. i. ab empr. specierum nemi nilicere se excusare. libr. x. & in l. de qui bus muneribus nemini licere. vt late. & in l. i. ad leg. iul. de anno. & in l. negotia tores. de iure immu. Nam cum illa con stitutio sit facta propter utilitatem rei publicæ, ne magistratus mercetur, & sub ditos ledāt, nō includit istū casū, quia es set utilitati ipsius reipu. cōtrarius p. l. iu bemus. la picola. de sacrosan. & argū. iu bemus. de naui. nō excu. lib. xi. & l. nullus. C. de anno. li. x. & c. nō minus. de imu. ec cle. & dixit Cyn. in l. si toto. de leg. i. q. p. generalem clausulam, non obitante, non videtur remissa collecta per publi cam.

cam utilitatem indita. & Ioan. Andr. & Bal. in ti. de senten. §. nūc videndum, verificu. si vniuersitas. Nam conducentes an nonas in ciuitate cum nauibus præmiantur a iure quod nullam vim patiantur. l. i. C. de nau. lib. x. nec possunt capi pro re præfalis, secundum Bar. ibi, quomodo ergo patientur pœnam illius. consti. officiales qui victualia conduci faciunt ad vendendum in ciuitate propter publicam utilitatem, quā tenentur ipsi procurare, & in casu illius constitutionis vel statuti dicentis, quod officialis non possit mercantiam facere in ciuitate sibi decreta, nō renebitur si pro vna vice tantum exercuerit, vt dicit Bal. in l. 2. de constituta pecu. & facit, quia licet clericis sit interdicta negotiatio, per venditionem vnius rei tantum non diceretur negotiari seu mercari de consec. dist. §. eiiciens. & facit quod

2. not. Bar. in proœmio. ff. a & quod no. Bar. in l. i. §. i. de trib. & i. l. legatis. de leg. 3. vbi dicit t. quod per vnā negotiationem non dicitur quis mercator. & in l. venditor. circa medium. de acti. empt. & vide in l. cætera. de legatis. §. i. in gl. & dicit Bal. in d. l. 2. quod vna mercantia non facit quem mercatorem, sed professio exercitii. sicut, per vnum actum non videtur quis fœnerator nec lusor, vt ibi per eū, & Bal. in dict. l. legatur. & ita consului in fauore vnius officialis accusati de vna mercantia. & vidisti Bal. in d. l. aufertur. & And. de Iher. in ti. de feudo guar. ibi ponit aliam distinctionem quando officialis possit contrahere, & quando non, vide supra in ca. officialis non potest contrahere cum sequentibus, & sequentibus. vide Lucam de Penna in l. 2. de lucr. aduoc. vbi ponit distinctionem quādo possit officialis præpositus alicui officiali emere, & quando non. ¶ An officiales constituti ad collectionem gabellarum potuerunt sibi ipsis mutuare ex illa pecunia? Dic quod nō & incident in pœnam. l. i. & 2. qui ex publica ratione. lib. x. & l. minime. de suscep.

3. & arch. lib. x. ¶ Licet t. officialis prohibetur contrahere in prouincia sua, tamē ad eius necessitatem potest. dist. l. principibus cum sequenti. ¶ Officialis in officio existens potest pignus recipere. glo. & doct. in l. in quorum finibus. ff. de pig.

5. ¶ Officiales non possunt donationes recipere. l. i. de contract. iudi. nisi sit remuneratoria ex gestis ante officium. l. Aquilius Regulus. ff. de dona. vbi vide glo. que dicit, quod nō potest donari officiali, nec potest officiali habitatio concedi in domibus priuatorum, nisi causa remuneratio nis ex causa de præterito, quia non possunt habitare in domibus priuatorū, sed debeat habitare in domibus publicis. C. de officio recto. prouin. l. fina. & vide gl. in l. obseruare. de offi. proconsul.

a. ¶ Et ibi vide domin.] Alexan. de Imol. & ad de Ange in l. Titius. §. si de excu. tur. & Bal. in tract. de mercatore.

S V M M A R I V M .

- 1 Consuetudines mala non sunt obseruande ab officialibus.
- 2 Consuetudines male confirmantur longo tpe.
- 3 Arbitrium habens facit litem suam si nō seruauerit consuetudinem solitam.
- 4 Iudex in causarum decisione debet attendere locorum consuetudines.
- 5 Consuetudo, an & quando attendatur in contractibus.
- 6 Officia videtur concedi secundum consuetudinem. Et quid in mutatione officiorum mero. 7.

Consuetudo.

C A P . I.

1. **M**ala t. consuetudines per officiales non sunt obseruandæ. gloss. not. in l. omnes iudices. de dign. libr. xii. & in authen. vt nulli
2. iud. §. i. vbi tex. not. quod t. malæ consuetudines, nec ex lōgo tempore, nec longa consuetudine confirmantur. & in ca. quoniam extra de præscrip. vbi dicitur text. quod
3. non firmatur longissimo tēpore. ¶ Habens arbitrium facit litem suam si non seruauerit solitam consuetudinem. nota. in l. quid ergo. §. pœna grauior. de iur. iur. secundum Bald. in tit. de pace iur. fir. §. iudices. & habes in verbo, compositio. & in verbo, arbitrium. in cap. an vbi iudex habet arbitrium. ¶ Custodia carcerū est facienda secundum consuetudinem curiæ. vide in verbo, carcer. in cap. an si plures carcerati effregerint. ¶ In multando est attendenda

Parid. de Puteo Tract.

attendenda consuetudo. vide in verbo, poena. ¶ Iudex in causarum decisione, & iudicij ordine debet attendere locorum consuetudines, alias tenetur l. 2. C. quoad mo. rest. ape. de vsu. l. eos de euic. l. fundus. C. quæ sit longa cons. in rubr. & l. si. C. de iurisdic. om. iudic. de consti. c. i. vbi Bar. & Inno. & Ioann. Andr. & in l. diuturna. ff. de legatis vbi dicitur quod pro lege & pro iure est obseruanda vbi gl. ponit exēpla adeo, quod si in libello actor intenta uerit condicionem ex consuetudine, & probauerit statutum, iudex tenetur si pronuntiat secundum statutum, quia ius probatum non fuit deductum in iudicio, & propterea non valuit sententia, quia debuit iudex absolvere conuentū propter petitionem actoris ineptam, reseruato si bi iure proponendi aptam, secundū Bart. late. in l. prima. C. quæ sit longa consuetudo. De qua consuetudine statuitur dicto vnius doctoris authoritatis, qui dicitur ita fuisse obseruatum ab antiquo de consuetudine. per no. per Bart. in l. conficiuntur. de iure codi. & arg. glo. in l. 2. C. si secundo nupt. in l. de quibus. de leg. & vide in verbo, iudicaret. in ca. in fi. ¶ Iudex non seruans consuetudinē facit litē suam vide in verbo, iudicare. in capit. in fi. ¶ Si est facta electio potestatis simpliciter, videtur fieri secundum consuetudinē illius curiæ, per nota. per Barto. in l. lex cornelia. ad filia. ¶ Nam consuetudo in contractibus attenditur vbi non est facta expressio mercedis, glo. in l. exempto. C. loca. & l. quod si nolit. §. qui assidua. de ædil. edic. quia quis intelligitur contrahere s̄m consuetudinem regionis, secundum Bart. in l. ex ea parte. in prin. de verb. obliga. & in l. semper de reg. iur. Et quādo dubitatur, sic videtur tacite actū. Bal. in l. sicut de actio. empr. & in l. lincendium. si cer. per. ¶ Et contractus in dubio videtur factus secundū conditionē personæ, & loci consuetudinem, secundum Bart. in l. nemo. de duob. re. & quod no. in l. si prius. §. rectis. de aqua plu. & hoc casu talis electio videtur facta secundū dispositionē statuti. vt not. in l. iure iur. §. & si liberi. de operis libertorū. & l. liberti. C. eo. idem si erat consuetudo solum aliquid promittentis secundū. Ioan. And.

6 in rubrica qui facit. f. & vide Barto. in l. magistratus. ad muni. vbi dicit quod officia videntur concedi secundum consuetudinem, arg. d. §. rectis. & vide Bart. in l. i. §. de vari. cogni. vbi in salariis attenditur consuetudo. ¶ Consuetudo ciuitatum est obseruanda in mutatione officii. l. neminē. de susce. & Arch. lib. xi. in fin. vbi glo. allegat concordantes qui debent omni anno mutari & reddere rationem, vt ibi in text. & gl. ¶ An propter communem obseruantiam & consuetudinē iudiciorum detur inquisitio copia iudiciorum & famæ. vide in verbo, tortura. in c. propter communem obseruantiam. vbi multa de conditione iudiciorum in criminalibus. ¶ In electione officialium seruatur consuetudo infra in verbo, electio. in c. electione. cum sequenti. ¶ Consuetudo iudiciorum est seruanda. vide infra in verbo, instrumentum. cap. j.

SUMMARIUM.

- 1 Pudor in leuibus delictis habetur pro poena.
- 2 Index vbi nō potest torquere, potest terrere.
- 3 Indulgentia aliquando prebet occasionem delinquendi
- 4 Melius est cum seueritate diligere, quā cum leuitate decipere.
- 5 Index post aliquem corrigere ne delinquat.
- 6 Infamia incurritur aliquando ipso iure, & quandoque per sententiam, quandoque est genere poena.
- 7 Oderunt peccare mali formidine poena.
- 8 Furce sunt signa meri imperij.
- 9 Index potest procedere ad combustionem delinquentis, & fugitiui.

Contumacia.

C A P. I.

Equitur notabilis questio alias coram me agitata in syndicato cuiusdam officialis. Quidam sceleratus delinques pro suis meritis carceratus existēs aufugit de carcere, propter cuius fugam non potuit merita poena puniri, hic officialis non valens eū capere, nec alter punire, vti deliberauerat, & ipsum suspēdere furcas ante ostiū delinquentis cum laqueo affigi mādauit ad ter-

ad terrorem & penam, & infamiam delinquentis contumacis; qui in syndicatu una cum vicinis compareret, & porrigit actionem de iniuria & violentia, quam ad maximam quantitatem aestimat dicendo, quod debuit uti remedijs iuris contra contumaces & fugitiuos. Queritur nunc quid iuris? & omisis his quæ dici possent contra officiales iniuriosas executiones facientes. Dico, quod hic officialis non tenetur in aliquo, quia iudex potest alicui verecundias pro delicto inferre. capit. cum dilecti. de accusa. §. & pudor in leuibus delictis habentur pro pena. glo. 2. q. 8. si quis. & alias magna pena est hominum carcere commercio. glo. in c. ex eo. de sen. error. in vi. & bene facit rex. cum glo. in l. 4. §. prætor. de dam. infect. in verbo, non inuerecunde agere.

¶ Nam ubi iudex alias non potest torquere, potest terrere. Bal. in liij. C. de ap. pel. & Bart. melius. ff. de quæst. l. de minore. circa prin. Nam verecund. a pena est. arg. l. si. §. si fenerator. ff. quod met. caus. & facit, quia pro falsitate, vel proditioe potest figura hominis depingi in muro pro pena, ut dicit Barto. in l. si quis id q. ff. de iurisd. om. iud. ubi per alios, ¶ quia iudex debet esse diligens ad obuiandum ne maleficia fiant. l. i. C. de num. ubi rex. quod iudex post ad refrenandam nequitiam peruersorum corpus torquere, quia de linquentes coercere non est contra leges agere, sed legi subditi agere. c. 2. de priuileg. nam seruanda est censura ut maleficiis hominum obuietur. ff. de rei vendic. l. in fundo. in quibus dedit nihil mali est q. non inueniat. in auth. ut q. obli. in prin. q. tñ humana virtute perfici non potest ad plenitudinem, quia malas hominum voluntates cohibere non valemus ad plenitudinem. 3. q. i. hac rone. in fi. Ideo Papa dicit viam malitiis hominum precludamus prout possibile est. de electio. c. ut circa. in prin. ubi de hoc per 10a. Andr. Unde nunquam melius crimina committi prohibentur quam si commissi puniantur. dict. l. i. & 2. in fin. & de plagis. l. quoniam. 23. quæstio. 5. capit. circumcelliones 2. q. 3. c. i. in fi. ¶ Officiales denique per terrorem leuiarum poenarum a delictis subditos malos prohibent & compescunt. 23. q. 4. capit. qui peccat. & 3. q. i.

Deus. debent etiam tueri subditos, nec illatas ipsis iniurias inultas permittere. l. ii. in fin. de lucris aduocat. quia scelestorum crassatur iniquitas si transire impune eorum præsumptio. Nam rigide in eos est exercenda iudicialis auctoritas, ne amplius crescat spes eis talia committendi. 23. q. v. c. relegant. extra de priuileg. c. cum & plantare qui a delinquendo per poenarum impositiones depelluntur. l. j. de supplic. ac. & l. ii. de nau. non excus. & in pemptio. ff. §. hac aut tria. & i. pemptio. in verbo, calumniarum iniquitates ponere quippe sapiente. facit quæ culpa ostendit insipientem. 28. dist. quia ea. de offic. præsid. l. cognuit. &

3. auchen. de armis. post princ. ¶ Et per idulgentiam datur iterata occasio flagitia committendi. l. dist. de his. de coartata. l. si apparitor. in fi. Item iudex debet seueritatem aliquam exercere non animo seruiendi. sed medendi. 8. r. dist. c. odia. qui contumacia si se purgato seueritas est exercenda si

4. poenitentibus venia. ii. q. v. quarta. l. si. ¶ Et alias melius est cum seueritate diligere quam cum lenitate decipere. v. q. v. cap. non ois. Debet enim iudex subditum ex dilectione & non ex odio corrigere. 23. q. iij. ita & quanto maius est peccatum tanto seuerius vindicandum quod ex multis. ¶ Potest enim iudex aliquem corrigere ne delinquat. l. i. in fi. & l. cognuit. de offici. præsid. Barto. in leum. de accusa. ff. & l. si. ff. de poen. & in auth. de ma. prin. §. deinde. ubi dixit. q. potestas potest malos de ciuitatibus expellere. & facit. l. ite apud Labeonem. §. adiicitur. de iniur. ubi magistratus corrigendi causa si quid fecerit non tenetur iniuriarum. & dixit nota. Ange. in cons. 254. in cip. quia consultatio multum generalis, & aliquando delinquentes turpiter iudicatur eos multando in poenam delicti, & aliquando ad fenestram ligantur, aut ad cathenam in poenam criminis propter quod infamantur. argu. lege si duo patroni in

6. fi. ff. de iureiurand. quia infamia incurritur aliquando ipso iure, & quandoque per sententiam, quandoque ex genere poene. C. de infamibus. lege nullum. ubi glo. & facit de fur. lege interdum. §. qui turem: & de infami. lege ictus fustium. licet iuris executio non habeat iniuriam quoad hoc ut comministeri iustitiae teneantur.

Parid: de Puteo Tract.

tur iniuriarum in iustitia ministranda, tñ
 condénato non fit iniustitia, per iura præ
 dicta. Et cū officialis iste cōminando hoc
 fecerit, vt abstineret, & ad eius territionē
 7 non tenebatur, † quia scriptum est, Ode-
 runt peccare mali formidine pœnæ. ff. de
 iust. & iur. l. j. cum si. & facit de iniur. §. j.
 vbi is qui iure publico vteretur, non videt
 iniuriæ faciendæ causā facere, quia iuris
 executio nō habet iniuriam, vt ibi in tex.
 cum concor. alleg. in gl. nā vigor publicæ
 disciplinæ hoc postulat ne maleficia cō-
 mittantur. l. licitatio. §. quod illicite. de pu-
 blica. & l. ita vulneratus. ad le. Aquil. quia
 euitatio delictorum iuris publici est, vt
 ibi, & dicit tex. in l. quod reipublicæ. ff. de
 iniur. quod ea q̄ magistratus facit ad vin-
 dictam maiestatis publicæ, quāuis alienā
 respiciant contumeliam in actione iniu-
 riarum non veniunt. Quo vero ad secū-
 dum caput dicitur, quod ratione fugæ ex
 carcere, & criminum, quæ per eum viden-
 tur confessata, vt iu. l. lege Corne. per Bar.
 ff. ad Sylleia. & in l. admonendi. cum ibi
 alleg. de iureiur. potuit furcas erigere an-
 te domum delinquentis. arg. l. absentem,
 ff. de pœn. vbi dicit tex. q̄ iudex pōt pro-
 cedere contra contumacem ad pœnas, q̄
 eius æstimationē contingunt vlg; ad rele-
 gationē, pōt. n. iudex quid facere, vt exē-
 plo deterriti minus delinquant ff. de pœ.
 l. si quis forte. §. si quis conuictum, fuit. n.
 inuenta furcarū erectio vt homines con-
 spectu earum terreantur, & delinquenti-
 bus accedant ad pœnam. ff. de pœn. l. ca-
 pitalium. §. si. Nam si iudex ex causa pōt
 interdiceret alicui patriam ciuitatem ali-
 quā, vel prouinciā, & ne de propria do-
 mo exeat, & ne per vicos & plateas per-
 transeat. ff. de interdic. l. relegatorum. per
 totum. & l. si. ff. de pœn. l. moris. & maiori
 ratione posset in corpus punire, quare er-
 go potest ad vindictam publicā in eun-
 dem fugientem furcas in domo erigere,
 vt ei ad dedecus & contumeliā accedat,
 sicut quis pōt ratione criminis de ppria
 domo extrahi, in auth. vt nulli iud. §. qm̄.
 8 † Sunt. n. furcæ signa meri imperij. Bal. in
 l. i. C. vt ne. mi. lice. signa rebus impone-
 re. & in l. i. C. vt nemo priua. vbi Bal. dixit
 quod imperium designatur per furcas,
 qui ēt dixit in l. i. cū vrbē. de off. præfec. vr.

quod merum imperium est in furca sicut
 seruitus & dominium. ar. l. si. vbi & apud
 quem est quod consistit in animadu-
 sione circa facinorosos. l. imperium. de iu-
 risdi. om. iud. Et adde quod post prædicta
 reperi Oldrad. in confi. 151. incip. Thema
 tale est. dixisse quod in furcarū erectione
 publica versatur utilitas, ne maleficia sine
 impunita, vt male meriti publice punian-
 tur. arg. l. ad l. Aquil. l. ita vult. depositi. l.
 bona fides. & de fideiuss. l. si aut. §. si. quod
 fit metu pœnarum. ff. de iust. & iur. lib. Et
 ideo aliquando exercebantur pœnæ, vt
 ceteri terreantur exemplo. ff. de recepta.
 l. i. & de pœn. aut facta. in fine. quæ furcæ
 sunt inuenta in memoriam suppliciorū,
 sicut monumenta inuenta sunt in memo-
 riam commemorationis humanæ. ff. de cō-
 dit insti. l. quidam in suo. quæ melius per
 visum imprimuntur, quā per auditum.
 arg. §. si. insti. de gradib. vt à maleficiis ho-
 mines arceantur. nam per talem diutina
 commemorationem veritit utilitas pri-
 uata, quæ per talia signa retinentur. l. in
 nomine domini. de off. præfec. præf. quod
 cedit ad folatium interemptorum & pas-
 forum. ar. ff. de pœnis. l. capitalium. in §. fa-
 mosos, quod est loco propositionis edicti.
 arg. l. saccularii. §. quidam. de ordi. crimi.
 A deo quod si non reperiatur locus, vbi
 furcæ poni possent sine cuiusque incom-
 modo, poterit dominus alicuius terræ cō-
 pelli ad vendendum propter publicā utili-
 tatem. ff. quemadmo. seru. amit. l. si locus.
 §. si. de rei vendic. Itē si verberatū. §. præte-
 rea de euic. l. Lucius. ad Sylla. l. lex Corn.
 §. in qbus. & l. ii. pro quib; ca. ser. p. pmo.
 liber. acci. & ff. ne qd in loc. pub. l. ii. §. sunt
 9 q̄ putent. † Et facit q̄ iudex cōtra delin-
 quentē & fugitiuū pōt pcedere ad cōbu-
 stionē domus, de quo per Andr. in cit. de
 pac. iuram. firman. §. receptatoribus.

S Y M M A R I U M .

- 1 Iudex an propter contumaciam alicuius possit diruere domos, & arbores scindere.
- 2 Domus alicuius si debeat destrui ex forma sta-
tuti, non debet destrui in præiudicium
creditoris, cui esset obligata.
- 3 Vxor pōt defedere destructionē bonorū mariti.
- 4 Fundus uenditus & nodum traditus non tenet
in publicatione bonorum, restituito pretio.

CAP.

C A P. II.

AN iudex ꝑ propter contumaciam alicuius possit diruere domos, & arbores scindere? Dicitur quod sic. argu. l. si is cum quo. ff. cōmuni diuid. Et si bona erant communia, vel aliud ius habebat, tenebitur ipse contumax ad damnum socii, si iuste factum est, quia propter suam culpam. argu. l. si merces. §. culpæ. & l. adeo. §. fin. ff. locati. secundum glo. in d. l. si is cum quo. & qđ not. in l. i. gitor. de libe. causa. Si autem iniuste factum est, tenebitur iudex iniuste exequens vt ibi facit. l. lectos. de pericu. et cōmmo reuendi. & dixit Bald. in d. l. si is cum quo. quod bannitus ex contumacia potest guastum pati, ac si esset conuictus de maleficio Guliel. de Suza. dixit, quod quando res esset communis et deuastādo partem delinquentis deuastaretur pars alterius, quod iudex de æquitate debet rem vendi facere, scilicet partem delinquentis, & precium confiscare argu. de verborum oblig. l. continuus. §. qui in sulam. & l. ii. §. quod diximus. ff. si quis cau. et in authen. quib. mod. nat. eff. sui. in princip. & vide text. in l. cōi diuid. in §. si debitor. ff. cōi diuidun. vbi Dyn. dixit quod non erit ædificium diruendum. et facit l. 3. §. fratres. ff. si quis aliquem testa. et de hoc Doct. in l. de pupillo. §. si plurium. de nou. oper. et vide art. in l. haftenus. §. i. de aq. plu. arc. vbi an magistratus executionem faciendo possit diruere domum, et an teneatur vbi longa distinctio, et adde Barto. in l. i. §. seruus. ff. ad Syllan. ꝑ vbi dicit, quod si ex statuto debet destrui domus alicuius, quod destrueretur in præiudicium creditoris, cui esset obligata, quo casu daretur creditori actio in fiscum destruentem l. qui occidit. ad l. aquil. et in l. si seruum. de pign. et in l. cū fisco. ad sylla. et facit l. i. de pign. fisco. cred. præfect. et bene facit l. res quæ. de iure fisco. vbi dī, quod si fisco velit domum, debet prius soluere illud, quod debitor creditori tenebatur. Ideo dixit Angel. in d. l. i. §. seruus ꝑ quod vxor potest defendere destructionem bonorum mariti ratione dotis suæ. et sentit Bald. in d. l. pignus. et voluit Alber. tract. statu. in 3. parte. et idem in colonis, qui teneret ter

ras, quæ erant deuastandæ, quod fieri debet sine eorum damno. arg. l. ii. in fine. de his qui latro. qui ex delicto socij damnum consequatur. l. cum duobus. §. fina. ff. pro soci. & bene facit lex in venditione. §. j. ff. de bo. auth. iud. pos. & secundum Alb. ibi, & facit tex. in l. si fundum. ff. loca. vbi dī, ꝑ quod publicatis bonis, fundus venditus & nondum traditus non venit in publicatione restituto pretio, quæ sunt limitanda, nisi ipsa domus esset destruenda rōne receptationis, vel alicuius delicti etiam cōmissi, sciente creditore, vel inquilino, aut altero ius in ea habente, per l. i. C. de fal. mone. & extat capitulum regni, quod incipit, frequens, & ineffrenata latronū nequitia. quo cauetur, quod villa parua in qua latrones receptantur, debet igne cremari, sublati inde bonis mobilibus. And. de Iser. in tit. de pac. iura. firman. c. receptoribus. Et vide supra in c. quæro. de vna vtili quæstione. infra in ver. publicatio bonorum.

S V M M A R I V M.

- 1 Clerici conueniuntur à iudice seculari pro feudis quæ ipsi tenent à Rege.
- 2 Officiales & administratores ad clerum transeuntes ante finitum officium & rationem redditam reuocantur à clero. & puniuntur.
- 3 Laicus efficitur de foro ecclesia rōne delicti.
- 4 Iudex laicus an possit capere clericum delinquentem. & ducere ipsum ad episcopum.
- 5 Pater inueniens clericum adulterantem filiam potest ipsum interficere sine periculo excommunicationis.
- 6 Iudex secularis an, & quando possit torquere clericos.

Clericus.

C A P. I.

Officialis exercuit officium, in quo officio multa commisit, quæ fecit, deinde se clericum fecit, vel ante erat, an possit procedi contra ipsum per syndicatores laicos. Oldra. in consi. iiii. quæ fuit de laico qui delinquit, & post delictum factus est clericus, an possit per iudicem secularem puniri ꝑ vbi ꝑ multa iura hoc tenet, nisi constaret quod sic factus clericus in fraudem, quod non gaudebat hoc priuilegio, dicens non ꝑsumi.

Parid. de Puteo Tractatus

fumi de fraude, nisi iam esset accusatus de crimine, vel deprehensus eo tempore quo sit clericus. Alij Docto. ponunt in l. si quis postea. ff. de iudi. Bart. late persecutus est in l. j. de poen. vbi refert distinctionē Dy. & latius etiam per Io. And. in tit. de obli. ad ratio. in c. i. & Bar. in d. l. i. distinguit aut in persona, aut in bonis, vbi dixit, quod debet degradari, de quo cum casus occurreret, vide Bar. in l. adul. §. i. ff. de adul. & i. l. cum quādam puella. de iurisd. om. iudi. & quæ no. Cano. c. perpendimus. de sent. excom. & Ang. in d. l. i. de poen. & Bal. in l. si quis decurio. C. de fal. & in l. i. C. an seruus ex suo facto. faciunt not. C. de episc. & cleri. auth. ascriptitios. & in constit. regni. prima, de his qui debent accedere ad ordinem clericatus. Tñ videtur quod possit conueniri coram seculari iudice in hoc casu, quia tenuit officium à principe seculari, sicut dicimus quando tenet feudum à principe. per no. in c. verum. de for. cōp. & in constit. regni. si quis. in tit. de cler. cōue. & in c. regni. quod incipit, statuimus.

1 quod clerici. vbi deciditur t̄ quod clerici pro feudis quæ tenent à Rege conueniuntur ēt à iudice seculari, & accedat quæ habentur in l. i. ff. de appel. per Bar. vbi dixit de clerico, qui tenet officium a rege, quod si grauat, appellatur ad regē, de quo per Innoc. in c. solit. de maio. & obed. Tamē iudicio meo ista qō deciditur in l. officiales. C. de episc. & cleri. t̄ vbi dicitur, quod publici officiales & administratores ante finitum officium, & redditam rationem ad clerum transeūtes reuocant à clero, & puniunt. & in l. si quis curialis. & i. l. q. s. & in l. ad similitudinē. eo. tit. tñ constit. regni in iustorum robur, prohibet clericos cuiuscunq. ordinis fieri notarios, vel iudices: & ideo ponitur in literis notariatus, quod ipsi notarij renuntient expresse priuilegio clericatus. Tamen in hoc casu qñ officialis esset clericus, & excessisset in officio, posset ēt cōueniri corā iudice ecclesiastico loci ad omne dubium tollendum, qā de iure cōi iudices ad syndicandum sunt præfeti prætorio, & Episcopo loci. C. vt omnes causæ. l. i. in fi. et in authē. vt iudi. sine quoquo suffrag. §. necessitatis. ¶ Iudex secularis faciens citare clericum corā se d̄r inferre iniuriā diuinitati: rex. est in

auth. apud quos oportet causam dicere. §. si in fi. vbi d̄r, q̄ punitur pœna. x. librarū. in fin. Et ideo etiam executor citans clericum de mandato laici, pōt detineri, & carcerari, et per episcopum officio priuabitur. t̄ sic ratione delicti laicus efficitur de foro ecclesiæ, vt ibi. C. de episc. & cleri. l. si quis in hoc genus. tñ de iure canonico, tenetur in alia pœna. c. j. de sent. excō. in vj. nam si iudex laicus caperet clericū delinquentem, vt eum duceret ad iudicē suum, non tenetur. Bartol. in l. si quis in seruitute. de furt. alleg. Innocē. in c. vt famæ. de senten. excom. & ideo tunc nō renebitur in syndicato. Et fuit de facto, quia capitaneus exigit à clerico pœnam banni impositam, quod nemo pertransiret per terrā vicini, & fuit in syndicato condēnatus.

4 ¶ An iudex laicus possit capere clericum delinquentem, & ducere, vel duci facere ad episcopum. Dic quod sic. Bar. in l. si quis in seruitute. de furt. alleg. Innoc. in c. vt famæ. de sen. excom. & tenet Bal. in l. si qua. de episc. & cleri. vbi dicit quod clericus si reperitur in prostibulo, vel in flagranti crimine potest capi per familiā potestatis, vel per simplicem laicum, vt ducatur ad suum episcopum. de quo ēt p̄do. Anto. in c. cū non ab homine. b. de iud. & Bart. in l. ait præor. §. si debitorem. de his quæ in frau. cre. & Bal. in l. si miles. de exhib. re. can. in c. cum non ab homine. de iudi. Lap. alleg. 122. alia 126. Ange. in l. j. ne quis eum. & quod no. Inno. in c. si qñ. de off. dele. Bald. in c. j. §. si quis. de p̄iur. firm. vt præsentetur Episcopo. vbi dicunt Cano. q̄ licet familiæ potestatis capere clericum de nocte vt ad suum iudicē ducant. t̄ Quibus adde, quod pater inueniens clericum adulterantem filiam, si eā occidat, non incurrat in canonem. Bald. d. Ang. & Imol. in l. quid ergo. §. si hæres. de leg. j. & vide quæ personæ hoc possint in c. si vero. de sent. excō. lo. j. vbi cano. & visum est aliquando, quod potestates capientes clericos de nocte in aliquo delicto facta inhibitoria per episcopum faciunt eis radi caput, vt non appareat corona, & ipsum remittunt tanquam laicū, nā male faciūt & tenētur. l. Iul. de vi pub. vt habes infra in verb. remissio. quæ not. pro syndicato officialium.

¶ Officialis

¶ Officialis carcerans officiales, vel nuncios clerici puniuntur. Bal. in l. i. C. de episc. & clerici nisi reperiat ipsum in crimine, ut diximus supra, vel nisi turbaret suam iurisdictionem per nos in l. nullus. C. de testi. vel nisi in criminibus exceptis à iure, vel si inueniretur cum armis perturbando publicam quietem, vel immiscendo se enormitatibus, & homicidiis, violentiis publicis armatus, ut in cap. perpendimus. de sent. excō. & in c. cum non ab homine. eo.

6 tit. quo casu ¶ iudex secularis si ipsos clericos torqueret, non tenetur. quia priuantur eorum privilegiis, ut ibi latius. & in regno extat capitulum, quod incipit, armorum vsus, contra clericos arma portantes. & est cap. Rober. & fuit obseruatum tempore guerrarū, quando clerici armati voluerūt facere nouitates in ciuitatibus: nam fuerunt per dominum ciuitatis suspensi, & pastinati vnā cum eorum episcopo capite illorum factionum.

a ¶ Puniri.] Vide, quod habetur per dominum Felinum in c. proposuisti, de foro competen. in ver. generaliter autem.

b ¶ In c. cum non ab homine.] Et ibidem uide Felin circa prim. in ver. in glos. prima.

S V M M A R I V M.

- 1 Fugientē quilibet pōt capere pro bono publico.
- 2 Iudex secularis an si inueniat clericum innocentem, possit eum absoluerē.
- 3 Officialis non potest hospitari in domibus clericorum ipsi inuitis.

C A P. II.

N apparitor curiæ qui cepit clericum delinquentem, & ipsum duxit ad potestatem, teneatur in syndicato. Bar. in l. si quis in seruitut. ff. de furt. dixit, qd laicus potest capere clericum delinquentē, ut ipsum ducat ad iudicem, non ut ipsum detineat. arg. l. ait prætor. §. si debitorem. de his q̄ in frau. cred. & de adult. l. capite quinto. & dixit tangere Inno. in c. vt famæ. de sent. excō. qd videtur intelligi, quod ducat ad iudicem ipsius clerici, & non ad p̄tatem. De quo vide Bald. in l. si quis per calumniam. de episc. & cle. & not. Bart. in l. miles. de exhib. re. & cano. in c. cum non ab homine. de Lap. alleg. 126. & vide Angel. & Dp̄t. in l. j. ff. ne quis eum. & quod

not. Inno. in c. si quando. de off. delega. & dixit Bal. in c. j. §. si quis de paciura. firm. quocapī possunt clerici delinquentes ut præsententur episcopo. qui alleg. etiam Ioan. Andr. in d. c. vt famæ. & hoc in ipso actu delinquendi, vel immediate, non ex interuallo, nisi ex commissione episcopi ut not. in d. cap. cum non ab homine. vbi Anto. de Buttr. & hoc tenet etiam Innoc. contra Hostien. in d. cap. vt famæ. & dixit Bal. Ange. & Imol. l. quid ergo. §. si heres. ff. de legat. i. quod pater inueniens clericū adulterantem filiam, si ipsum occidat, nō incurrit penam canonis. vide hoc in cap. si vero. ad finem. de senten. excom. & vide per Moder. in l. de pupillo. §. meminit se. de noui oper. nuncia. Et ¶ ad prædicta facit, quia pro bono publico quilibet potest capere fugientem. text. in l. generali. de decur. libr. decimo. & facit tex. in l. fin. C. de male. & not. per Bar. in l. neminem. C. de exhib. re. ergo quilibet capiet clericum, ut illum proprio iudici repræsentet, ne sint delicta impunita. in authen. de defen. ciu. §. nos igitur. & auth. vt iud. sine quoq. suffra. §. necessitatis. & vide in d. c. cum non ab homine. in fin. de sent. excō. vbi dicitur expresse, quod licet capere, & violentas imponere manus clerico inuenito in adulterio per certas personas coniunctas, ut ibi, vbi uide Abba. quæ not. qd sepe officiales se impediunt de clericis, & propterea in syndicato vexantur.

2 ¶ Iudex secularis si inueniat clericum innocentem, an possit eum absoluerē. gl. dicit, quod sic de iure ciuili. in auth. clericus. de episcop. & cleric. Bald. dixit contra quia defuit iurisdicō, & non potest fieri sententia. extra de iudic. at si clerici, licet gloss. teneat contra in l. nemo. de reg. iur. la. j. tamen potest pronunciare super priuatione iuris aduersarii. Bald. in auth. statuimus. eod. titu.

3 ¶ Officialis non potest ire ad hospitandum in domibus clericorum eis inuitis. Bald. in l. j. C. de episcop. & cleric. & ideo tenebitur in syndicato si accedat ad hospitandum, vel curiam regendum in palatio Episcopatus. ¶ An officialis secularis remittēs clericum ad proprium iudicem, cum ignominia teneatur in syndicato. vide in verbo, remissio.

S V M.

Parid. de Puteo Tract.

SUMMARIVM.

- 1 Crimen barataria est simile crimini lese maiestatis.
- 2 Delictum patris nocet filio.
- 3 Iudex qui fecit baratariam an possit penitere re adhuc integra.
- 4 Iudex corruptus famam perdit, & damna resarcit.
- 5 Iudex corruptus non potest iterum pronunciare, licet sententia sit nulla.
- 6 Pape statuta contra committentem baratariam videntur etiam statuta contra dantem.
- 7 Corruptus magistrum actorum perdit causam.
- 8 Falsum committens in causa perdit illam.
- 9 Disigilas processum missum clausum punitur.
- 10 Pecuniam non licet dare iudici, ut etiam secundum iustitiam ferat sententiam.
- 11 Testi an liceat recipere pecuniam pro testimonio ferendo.
- 12 Assessor vel alius vendens effectum sententie punitur pena fugationis.

Corruptio.

CAP. I.

N si quis iudicem corrumpit, vel cum committit baratariam, teneatur, & si deferat se aut alium, sibi pareatur. Dic q sic. auth. sed nouo iure. de poen. iudi. Tñ ad hoc vt iudex recipiens puniat

- debet probare is, qui dicit dedisse sibi, & si non probat deferens punitur, tamen reus debet se per iuramentum purgare, qui si nolit se purgare pro confesso habetur. d. 1. auth. nouo iure. vbi habetur, q quod crimen baratarie sit simile crimini lese maiestatis, quia imponitur poena confiscationis bonorum & exilii. † Et delictum patris nocet filio. secundum glo. ibi, quæ etiã dicit, quod post sententiam & iuramentum admittitur probatio in contrarium infra decem menses: secundum Bal. ibi. Tamen in eo qui impetrauit barataria a iudice, non habet locum penitentia etiam re integra. gl. sing. in l. iii. de calum. secundum Bald. vbi dicit glo. † quod iudex baratariam recipiens non potest re integra penitere. tamen in contrarium est tex. in d. auth. nouo iure. Iudex vero, qui recipit, p

ferenda sententia debet puniri, licet poeniteat, secundum Bald. in l. i. de condit. ob turp. cau. Et vide in constit. regni corruptelæ. & in c. rei vulgaris famę proloquiũ. quod cap. fuit ad beneplacitum conditũ, & ideo esse expiratum. & nisi dicatur, q ab inde fuit obseruatum, licet non pro l. tamen require in verbo, probatio in syndicatu. vbi late in c. contra officialem.

¶ An qui accusauerit iudicem, quia dedit sibi pecuniam & non probauit, si iudex fuit absolutus, possit iste ex sua confessione condemnari, per l. cum precum. de libera. cau. in auth. sed nouo iure. de poena iudic. concludit quod non, quia ista confessio fuit facta principaliter propter aliud, qd nullum est sortitum effectum. c. super eo. de eo qui cogn. consang. vxor. suæ. Et facit quod no. Inno. in c. mulieri. de iureiur. secundum Bald. ibi, & facit quod habetur in l. i. de interrog. actio. vbi vide.

- 4 ¶ Iudex corruptus famam perdit, & damna resarcit. l. si. de poena iudic. & crimine falsi tenetur. l. iiii. ad si. ad l. l. i. l. i. repet. Si autem per stultitiam male iudicauit, tenetur extra ordinem, per regulam. l. fina. de priua. delict. & de euictio. l. si per imprudentiam. & punitur poenis statutis. in c. cū æterni. de re iudic. in 6. licet de iure constitutio. sit alia poena, vt in tit. de poena iudic. q male iudica. cū sequenti. ¶ Licet sententia iudicis qui per pecuniam iudicauit sit nulla. l. venales. C. qñ puota. & non inter sit partis contra quam est lata ratione nullitatis, tñ iudex facit litem suam. l. si iudex. de var. & extraor. cogn. quia illa est mera poena, propter verum n. deficium. de iurisdic. omni. iudi. l. adeo. secundum Bal. in l. venales. vbi dixit & potest puniri ciuiler criminaliter ex eodẽ processu. per text. in auth. iudices sine quoquo suffr. S. oportet. quod est speciale in iudice, qui deliquit in officio, in quo est aliud spale, † quod iudex corruptus non potuit iterum pronunciare, licet sententia nulla sit: quia vbi redarguitur eius sordes vel malitia, ipse non est superior, vt not. in l. absentem. C. de accus. vbi est gl. not. & Angel. in l. si præses. C. quomodo & quando. & in l. si accusationibus. C. de accus. vbi gl. not. quod non dicitur redargui eius sordes, vel malitia ob hoc solum, quod sententiam

tentiam tulit contra non citatum. & tenet glo. in l. absentem. in princ. secundum
 6 Ang. in d. l. accusationibus. ¶ Pœnæ statutę contra cōmittentem baratariam, videntur etiam statutę contra dantem. l. i. vbi tex. ff. de calumniato. & facit l. i. C. de cupressis. lib. xi. secundum Bal. ibi, vbi dixit quod qui accipit promissionem pro barataria tenetur, sicut ille qui rem accepit. l. iii. §. igitur. de calum. vbi Bal. dicit, q̄ circa eandem personam possunt concurrere plures baratarie. & vide in consti. regni, quę incipit corruptelę. in titu. de pœna iudic. vbi habetur de probatione corruptionis, quod debet esse legitima, & q̄ probans corruptum debet habere tantūdem ab eo, qui recepit, & quod tenetur denunciare infra triduum dans corrupte lam, ei an credatur. vide in verbo, testis.
 7 ¶ Corruptus actor totum magistrum perdit causam. de iure fisci. l. in fraudem. §. quoties. & ff. de falsis. l. si quis obrepserit. & ff. de pœnis. l. si quis aliud. §. instrumēta. Bal. in l. si. de pœna iudic. & facit text.
 8 in c. i. de except. ¶ vbi cōmittens falsum in causa illam perdit. & in c. cum olim. de rescip. Et ¶ etiam dissigilans processum missum clausum, punitur, quia nunquam se poterit in causa illa obicere. c. cū olim.
 10 de off. deleg. ¶ Non licet dare pecuniam iudici, vt etiam secundum iusticiam ferat sententiam. l. pen. ff. de cond. ob turp. cau. Nec etiam est licitū iudici recipere, vt ibi glo. sicut nec etiam licet testi recipere, vt testimonium deferat secundum veritatē, quia tenetur falsi. Bartol. in l. i. §. i. de fals. Ideo dans iudici pecuniam vt secundum iusticiam ferat sententiam, causam perdit. d. l. i. de condi. ob turp. cau. & non pōt ab eo repeti, secundum glo. ibi, qui dixit, quod si do iudici vt pro me iudice iniuste, quod tunc licet perdo & datum, vt ibi. & in l. i. de pœn. iud. & in l. i. de calū. §. sed & constitutio. & idem secundum Canon. quod perdit vtrūque, secundum illam glo. & in c. non sine. 17. q. 5. & in cap. statutum, in vers. gratis. de rescip. in 6. & in c. cum ab omni. de vita & hone. cleri. & Bar. in l. eadem. in fin. ad leg. Iul. repet. & Moder. in d. l. i. de condi. ob turp. cau.
 11 ¶ Et quod dicitur quod non licet testi pecuniam recipere pro testimonio feren-

do. l. iii. §. Iul. de testib. adeo quod non potest in testem produci. est verum, nisi pducatur per illum, in cuius praiudicium data fuit testi pecunia, quia admittitur. c. i. si de feu. fue. contro. inter dom. & vasa. vbi Bal. dicit d. §. singularem ad hoc.
 ¶ Et quod dicitur in d. §. Iulianus. q̄ accipiens pecuniam ne seras testimoniū, q̄ non admittitur, est verū si datur sibi specialiter ne testificetur, secus si generaliter vt ferat auxilium in illa causa, quia admittitur secundum Specu. in titu. de testi. §. i. versic. quid si dedit. vbi refert Hostiē. hoc dicere. ¶ Si quid datur iudici, & non dicatur vt iustam vel iniustam sententiā proferat, videtur datum vt iustam sententiā proferat. l. i. de pœna iudi. qui male iudic. cum authen. ibi posita. & sic sententia erit venalis, ideo nulla. l. venales. C. q̄ puoc. Idem in sententia arbit. & dicit gl. in c. cū ab omni. de vit. & honesta. cleric. & tenet Azo in summa de condit. ob turp. cau. & vide in d. l. i. cum seq. ad l. Iul. repe. q̄ not.
 ¶ Officialis præsdis qui accepta pecunia pollicetur præsidem certam sententiam prolaturum, punitur eodem crimine, quē admodum corruptor. l. qui explicandi. C. de accus. vbi Ang. dixit etiam hoc habere locum, vbi hoc pollicitus fuit in causa criminali, in qua licitū est pro sanguine redimendo omnem corrumpere, quod tenet iniuriarum iudici. l. item apud Labeonē.
 12 §. idem ait. ff. de iniur. vbi ¶ dicitur, quod affessor, vel comes, aut alter qui pecunia vendit effectum sententię tenetur pœna fustigationis, quia facit iniuriam ei, cuius sententiam iactauit, secundum Bartol. ibi, & not. bene illum text. in d. §. idem ait. q̄ pollicens euentum sententię ferendę per alium, tenetur iniuriarū iudici, cuius sententiam est pollicitus. vbi dicit Ang. contra baratores curiarum, qui in palatiis sepiissime conuersantur, & pro pecunia pmittunt euentum sententię, quod tenentur iniuriarum. d. l. qui explicandi. ideo Ang. exclamat contra aduocatos & procuratores hoc promittentes, & dicentes se habere amicitiam cum iudice, quod tenentur grauiter etiam iniuriarum. Ideo caueant iudices ab amicitia talium, quia quędam meretrix quę stabat in camera affessoris, propalauit votū iudicis in causa criminali.

Parid. de Puteo Tract.

criminali: nam fuit in periculo combustionis, & etiam assessor fuit in magno periculo, vt Ange. refert in d. §. idem ait.

¶ Ac etiam actorum magistri sepe hoc faciunt scientes votum iudicum reuelant, & sententiam vendunt, tenentur etiam falsi, vt habes infra in verbo, iudex. in c. si iudex vel tabellio. & infra proximo c. qd incipit, An si tempore sententiæ.

¶ *Causam.] Vide Felin. in c. cum venerabilis, de except. in fin. quarta colum.*

S V M M A R I V M.

- 1 Corruptus iudicem ut proferat pro eo sententiam punitur, quia sententia est nulla. & nu. 3.
- 2 Corruptus aduocatū, an perdat causam.

C A P. II.

Corruptus iudicem ¶ vt proferat pro eo sententiam punitur: quia sententia est nulla, & dicitur venalis. l. j. de pœna iudic. & dicitur

venalis, quando est lata per corruptionē pecuniæ, vel alterius rei. ff. de calū. l. qm. quæ si non est lata pro corruptione gratiæ vel ambitionis valet sententia, sed dat restitutio. ff. ad treb. l. seruo inuito. §. pretor. Et etiam qui in pecunia promittit corruptelam, litem perdit, siue sit causa priuata publica vel fiscalis. d. l. j. etiam punit actor, quia perdit actionē, reus vero perdit exceptionem, & sententia lata per corruptum non valet. d. l. j. & tunc actio & exceptio perditur per sententiam, sed cōmodum victorie perditur ipso iure. l. eius qui. de iure fisc. & l. venales. C. quan. prouo. & et nō licet aduersarium corrumpere, vel procuratorem, vel aduocatū, & erit tunc pœna, quia sententia nulla, vt supra. & in l. i. de calum. per Bal. in l. i. C. de aduo. diuer. ¶ vbi de corrupto aduocato quod causam perdat, & sententia nulla sit, & ibi an sententia super corruptione aduocati fidem faciat contra partem corruptentem, tamē corruptio principalis nō reddit sententiam nullam, quia ille non dicitur corrumpi, nisi quando ex hoc collusio resularet. l. iij. de priua. & l. fin. ff. manda. secundum Bald. in d. l. j. de pœna iudic. ¶ Tamen vbi quis dedit pecuniā simpliciter iudici, an perdat litem.

glo. in auth. nouo iure. de pœn. iudi. tñ q

perdit litem sit actor vel reus, licet de reo sit glo. contraria in l. eleganter. §. pen. de dolo. quæ loquitur in causa fiscali. & Bar. tenet gl. in d. auth. p. l. fi. de condi. ob tur. cau. & vide in l. venales. C. qn. prouo. vbi sententia lata per pecuniam est nulla, si p gratiā tenet, sed datur restitutio fm glo. ibi, tamen in dubio, an psumatur ex gratia, vel per sordes est perpendendum ex qualitate personarum, per tex. in l. fi. ff. de act. & oblig. ¶ Sententia autem lata per latā culpā tenet, sed datur restitutio, quia ppe sordē est cū dolo æquiparetur. l. cū prætor, de iudi. & l. seruo inuito. ad treb. in gl. sing. & si lata est per inimicitia capitalē & sordes, & datur restitutio aduersus ipsā sniam. Bal. in d. l. venales. & vide in dict. constit. regni de pœna iud. qui male iudi.

¶ *Nulla.] Adde Felinum in capitu tua nos de symonia circa finem.*

S V M M A R I V M.

- 1 Mutuans pecuniam iudici, an psumatur eum corrumpere.
- 2 Iudex si aliquid indebite acceperit à subditis civiliter conuentus tenetur in quadruplum.
- 3 Officiali non habenti salarium à publico an liceat accipere munera pro premio.
- 4 Sententia an valeat quando sunt plures iudices pronunciantes, quorum vnus est corruptus, alij non.
- 5 Iudex accipiens xenia, an dicatur corruptus.
- 6 Mediator barataria an possit testificari contra eum, qui iudicem recepit.
- 7 Iudicis animus debet esse vacuus à prece, pretio, & amore.
- 8 In crimine capitali vnique licet suum sanguinem redimere per fas & nefas.

C A P. III.

N si tempore sententiæ pro aliquo proferendæ pars promittit pro tali sententia iudicem seruare indemnem, vt non teneatur in syndicato, vel si pro alio actu fuerit sibi promissa indemnitas, dicatur corruptus, vel barataria commississe. Bartol. in l. si quis vxori. §. si fugitiui. ff. de furtis. dixit quod quamuis ille, qui aliquid dedit, vel promittit iudici, vt habeat sententiam incidat in pœnam falsi. l. j. & ij. ff. de falsi. est verū quando aliquid promittitur per quod iudici

dicti acquiratur. l. i. & ii. de calumniatorib. sed si promittitur tantum cautio de conseruando indemnem. non incidet in crimen falsi, secundum Barto. ibi, & idem dixit Bald. in l. i. C. de magistrat. conue. per illum text. & glos. quod iudex potest recipere cōseruationem indemnitis, nec pars intelligitur eum corrumpere: & idē Bald. dixit in l. i. de priuat. delict. quod cōseruans iudicem indemnem non dicitur illum corrumpere, si constat quod bonā causam habebat, nisi dedisset sibi pignus. argum. l. litigatores. ff. de arbitr. cum ibi notat. dicens quod iudex pro his quæ facit pro executione officii potest recipere indemnitem: & idem Bald. in l. proficisci. vbi allegat Barto in d. §. si fugitiui. & idem tenet Ange. in l. fin. C. de pœna iudic. Ludouic. autem in l. i. ff. de conditi. ob turpem caus. dicit, quod dictus §. si fugitiui. loquitur in cautionibus legalibus de præsentando eum, qui liberatur a carceribus, in quo si præstetur cautio indemnitis est licita, quia est iudicialis respectu eorum, quæ iudex causa sui officii. facit, per text. dicta l. i. secus si ei fiant cautiones turpes, vel insolite, quia litem pederet. l. generaliter. ff. de calumniator. qui videtur tenere quod sit corruptio, quando ei promittitur indemnitas ratione sententiæ, quam proferat. Mihi videtur distinguendum quod si quidem iudex antequam sententiam proferat, & declaret votum suum parti dictam indemnitem faciendi eam accipiat et iudex puniatur, quia iudex qui antequam sententiam proferat declarat illam parti, tenetur pœna falsi. l. i. ff. de falsis. & l. vbi. C. eod. & Inno. in c. irrefragabili. de offic. ordina. dixit quod efficitur suspectus quando declarat votum suum ante pronuntiationem, si autem recepit talem indemnitem non declarando sententiam quam vult proferre, vel recepit post prolationem sententiæ, & nō teneatur & loquatur Bart. ibi supra vide Bartol. in l. si a reo. §. final. de fideiusor. & Bald. in l. eum pro quo. in lectur. antiqua. ff. de in ius vocan. & in authent. sed nouo iure. C. de pœna iudic. Et hac cautela vtuntur iudices ignorantes & executores, quando timent exequi, quod solent recipere cautionem indemnitis,

quando pars aduersā minatur iudici, vel executori ne quid innouet, vel non procedat imponendo defensam, vel inhibendo ex parte superioris: & ita fecit Episcopus Cayazanus tempore quo fuit deputatus executor apostolicus, quia recepit cautionem indemnitis antequam exequeretur. ¶ An mutuans iudici pecuniam præsumatur eum corrumpere? dicitur quod sic l. quisquis. C. si cert. per. vbi Bald. dixit quod in officiali pecuniam recipiente barataria præsumitur, licet admittatur titulus mutui, & idem Bald. per illum text. in l. i. de calum. dixit quod mutuans pecuniam officiali dicitur eum corrumpere, dicens idem esse in alijs rebus, quia appellatione pecuniæ continetur utilitas, & idem esse si a feneratoris gratis recipit per l. qui etiam eod. titu. licet in contrarium faciat quod dixit Specu. in titu. de vsu. Bald. ibi. ¶ Iudex aliquid indebite accipiens a subditis ciuilibiter conuentus tenetur in quadruplum l. i. C. ad leg. iul. repet. vbi dicit glo. quod totum illud applicatur fisco, ad quam pœnam quilibet de populo potest agere quia est actio popularis, tamen si partim acquireretur soluenti, tunc pro parte sibi competere actio, & eius hæredi. glo. in l. i. ff. eo. et etiam vbi criminaliter ageretur cuilibet daretur potentia accusandi. l. fina. eod. titu. quia crimen est publicum, secundum Angel. in d. l. i. & in constitutu regni corruptelæ. in prin. de pœ. iudi. si tamen criminaliter conueniatur, quia baratauit iustitiam in causa capitali, vt quia innocentem per pecuniam condemnauit capite, debet puniri, vel relegari in insulam l. antep. §. his ff. ad leg. iul. repe. Et licet dicatur quod qñ datur pecunia alicui vt delictū committat, quod illa pecunia acquiratur fisco glo. l. Lucius. ff. de iure fise et l. Claudius. de his qui. vt indi. & aliquando parti debetur. text. est in l. generaliter. §. illud. & l. si quis §. si vt filio. ff. de calum. ¶ Officiali ex causa officii nullo modo licet accipere aliquid etiam a spōte solvente l. i. ff. eod. & in l. antepen. §. ab his. Tamen ex alia causa licet ab agnatis, vel vxore vsq; in infinitū accipere, dūmodo sine fraude, & qñ nō causa calumniæ faciendæ alijs accipiat a propinquis, ab alijs nō vsq; ad centū aureos annuatim. l. antep. de Syndic. X repen.

Parid. de Puteo Tractatus

- repen. §. si. ff. eo. Hodie non licet causa amicitie vlllo modo. in authen. vt iudices sine quoquo §. exemplar. nisi esculenta & poculenta. l. solent. in fi. de offic. consu. & l. p'ebiscito. de offi. præs. Hodie non licet accipere officiali habenti salarium à publico, & not. glo. in corpore iusur. quod præstat. ¶ Officiali autem non habenti salarium à publico licet accipere munera pro premio sui salarii & non ultra. in authen. de man. princ. §. illud. & in auth. de iudi §. ne autem labor. & l. iubemus C. ad leg. iul. repe. & vide cano. in cap. statutū. de rescrip. in vj tamen de iure consti. regni sunt constitutiones & capitula pro & contra. ¶ Iudicē corrupens causam perdit. 21 ij. C. de pœna iudi. & l. iij. de condi. ob tur. cau. ij. q. v. quia habetis. Angel. in l. falsarius. si ex fal. instr. Et requiritur sententia secundum Bart. in l. i. C. de calumnia. & dixit Io. And. in tit. de sent. §. & iuxta versū. quis. ¶ quod si sunt plures iudices pronunciantes & vnus est corruptus, & alij non, quod sententiā valet, quod sequitur Ang. in l. venales. C. quando pronuo. Et an possit dari iudici vt proferat iustam sententiā, vide in l. iij. vbi etiam dicitur, quod non valet promissio facta iudici, vt proferat sententiā. Nam non licet iudici iustum vendere iudicium, vt not. in cap. cum ab omni. de vi. & hon. cleric. & xj. quæstio. iij. cap. non licet. Tamen valet promissio de indemnitate sibi facta. Bart. in l. si quis vxori. §. si fugitiuum. ff. de furt. Idem voluit Bal. in l. si. C. de magi. conue. ¶ Si tamen accipiat Xenia an videatur corruptus vide in cap. cum ab omni. de vit. & honest. cleric. & in c. statutum de Iser. in consti. capicaneorū & c. & in verbo, esculenta. ¶ An officialis cui est commissa executio iustitiæ possit recipere mutuo pecuniam pro ciuitate. Bart. in l. principalibus. si cert. petat. quod non potest recipere, nec ē dare, nisi cōcernat utilitatē ciuitatis, vel ē cōcernat expediciōnē sui officij requisitis gubernatoribus ciuitatis, arg. not. Guil. in l. j. de iusti. & iur. Quod officialis potest fieri facere proclamatio q' qui cepit malefactorem habeat mille. per l. nauiculariorum. de nau. lib. xij. & quod not. per Bartol. in l. i. C. de prab. salario. lib. x. & Bald. in l. j. com. vel
- 6 epistolas. ¶ Idem puro quod possit recipere pecuniam mutuo pro reparatione palatii, in quo habitat in consulis officialibus. arg. eius quod dixit Bartol. in l. diuus. de bon. dam. & in l. illud. de cano. larg. lib. x. & vide supra. ¶ Vbi quis dat turpiter officiali, illud totum quadruplum applicatur fisco, & est actio popularis. glo. est in l. i. ad leg. iul. repe. & vide supra latius. ¶ Officiali nil licet etiam à sponte offerente recipere. in authē. vt iudi. sine quoquo suffra. §. scriptum exemplar. Et omnis officialis committens furtum, extorsionem, vel baratariam in suos subditos tenetur l. iul. repe. l. fin. ff. ad leg. iul. repetun. ¶ Si princeps rescribat magistratū pro se informando, & magistratus qui scribit male referat non tenetur, nisi gratia, aut sorde falsum rescribat. l. i. §. si præs. de magi. conue. Nam iste qui suscepit officium informandi se, non tenetur si male informat, nisi sorde vel gratia falsum omittat, quia non suscepit in se periculum is qui suscepit officiū referendi, & se informandi, secundum Bald. ibi. ¶ An pro iustitia consequenda possit se redimere ab iniquo præside? dic quod sic. xiii. quæstio. v. capit. non sane. & vide cap. fina. 14. quæstio. vbi Archid. vbi si detur pecunia iudici vt iustam sententiā proferat si potest repeti. & vide glo. in l. iij. §. i. ff. de condit. ob tur. cau. licet dare iudici vt causam expediat, tamen secundum cano. non puniatur qui dat iudici, vt iuste iudicet, licet secus sit de iure ciuili. xi. quæstio. 3. cap. qui recte. ¶ An mediator barataria possit testificari contra potestatem vel iudicem, qui dicitur eam recepisse? vide in verbo, testis, & vide in consti. regni corruptelæ. in titu. de pœna iudi. vbi dicitur quod requiritur legitima probatio in corruptela: tamen vide in verbo, testis. ¶ Si quis ingreditur in domum iudicis tenetur. l. iul. ambitus. l. i. in fi. ad leg. iulia. ambi. quod est verum secundum glo. & Bald. ibi. si intra studiose, vt cum eo capter familiaritatem, vt ei faueat, quæ loquitur in causa criminali, vbi glo. allegat l. i. C. de offi. ciui. iudi. quæ lex allegat quod ingrediens domum iudicis blandia verbis videtur eū corrumpere velle. ¶ Nā animus iudicis debet esse vacuus à prece, precio, vel amore,

re. q̄a preces p̄e solēt mouere animā iudi-
cis. l. i. C. de offic. comitis oriētis. vbi gl. di-
xit q̄ pia allegatio solet princ̄ p̄e mouere
& ideo in multis partibus sunt statuta q̄
litigātes corūq; aduocati, & p̄curatores,
aut magnates nō p̄nt ingredi camerā iu-
dicis, sed loqui debent in tribunali. Tñ in-
quantū gl. in d. l. i. in fin. ad leg. Iul. ambi.
restringere v̄t d. l. quod loquatur in causa
8 criminali, puto dictā gl. nō esse verā: q̄a
in crimine capitali cui libet licet redimere
sanguinē suum per fas & nefas. l. j. de bon.
eo. qui mor. sibi conscius. & in l. i. C. de
transact. ergo maiori ratione licet sangui-
nem redimere precibus, & rogationibus,
est conclusio cognita.

¶ Terdit] Adde Fely cap. cum venerabilis de
excep. in r. col. sed nunquid ipso iure an vero
per sententiam dic quod per sententiam ut per
Part. in d. l. i. alleg. hoc in tex. §. sed & con-
stit. in i. col. vers. quare pro declaratione ff. de
calum. pro tex. in l. i. C. de p̄en. iudi. qui malo.

SUMMARIUM.

- 1 Officialis nimis crudelis in torquendo potest
ab officio remoueri.
- 2 Iudex non debet seueritatem in officio exerce-
re animo seuiendi sed medendi.
- 3 Seueritas quid sit.
- 4 Iudex in enormibus debet uti seueritate.
- 5 Officiales possunt remoueri propter negligen-
tiam & insufficientiam.
- 6 Custos carcerum non debet esse seuerus circa car-
ceratos.

Crudelitas officialis.

CAP. I.

I

OFFICIALIS ¶ propter seui-
tiā maximā & seueritatē in
torquēdo p̄t ab officio re-
moueri. Bar. & Bal. in l. fi. §.
dominorū. de his qui sunt
sui. & facit text. in l. Gaio. §. fi. de alimen.
& c. ba. lega. Sed Bald. in l. ex hoc. de iusti.
& iur. tenet contra. & vide in titu. de pace
tenen. §. publici latrones. Et dicit Bald. in
d. l. ii. quod si iudex deliquit cōtra subdi-
tū omittendo non priuatur ipso iure, sed
erit suo tpe puniendus. in auth. de q̄o. §. fi.
autē & dñs omnino seuerus priuatur vt
ibi: & leos. de aqua duc. lib. x. Et cū cōmit-
titur barataria p̄t statim priuari iure suo

l. fi. iudex. de digni. lib. xii. Bald. ibi, & vide
Bal. in c. i. qualiter dñs proprie. priuatur,
vt ibi de vasallo. & And. de Iser. & Bal. in
c. j. quā fuit prima causa beneficij amittē.
¶ Iudex enim non debet seueritatē in offi-
cio exercere animo seuiendi, sed medēdi
lxxxvi. dist. quā etiam cum benignitate
est temperanda. xlv. dist. c. disciplina. & c.
nanque. 23. q. 3. cap. quid faciat. & sicut cō-
tumacibus est exercenda, sic humilibus
p̄nitentibus locus est veniē. j. quāst. v.
c. quanto. in fin. Nam iudex non ex odio,
sed ex dilectione subditū debet diligere.
23. q. 4. ita & quanto magis est peccatum
tanto seuerius vindicandū. j. quāst. tertia
c. ex multis. Tamen propter multitudinē
peccantium detrahatur seueritati l. distin.
3 cap. vt. construerentur. ¶ & dicitur seueri-
tas id quod ultra leges agitur. 24. q. v. in
cap. circuncelliones. & dixit And. de Iser.
in tit. hic finitur lex quod principi habet
nocendi cupiditatem, vel vleiscendi ciui-
delitatem, aut libidinem dominandi, aut
seueritatem bellandi, subditi non debent obe-
diri, dicens quando princeps seuiet eius
seuitia faceret ipsum innocentem, licet
principem faciat reum iniquitas impetrā-
di, tamen iudex in enormibus debet vti
seueritate. l. fi. p̄ses. ff. de p̄enis. & non
grauitate. l. diuus. in verbo. seuerē vendi-
ca. ff. de re iud. et dixit Bal. in l. ea quā. C.
de condi. inde. et text. l. respiciendum. de
p̄enis. Bart. in l. Pedius. de incen. rui. vbi
secundum diuersas qualitates intelligitur
mitior. & vide Inno. no. in cap. dilectus. in
verbo. iusticia. de ordi. cogn. & de hac se-
ueritate vide in verbo. contumacia. in c.
j. in ij. colum. & alias dicitur quod crimi-
na punire nō est crudelitas, sed pietas. 23.
quāstio. 8. l. & cap. sequen. nam iudex qui
crudeles iugulat non est crudelis, licet ip-
sis patientibus videatur crudelis. 63. quā-
stio. v. non est crudelis. vbi dicitur quod
latro in ligno pendens crudelem iudicem
putat, & And. de Iser. in tit. quā sunt reg.
in verbo. committentium. Et dicit text. in
l. iij. & in l. fi. C. de modo multarū, quod
compendia multarum. & p̄narum dicitur
seuitia. & dixit Bal. in l. fi. quos. & in
5 l. fi. de statius. & ima. ¶ quod non solū offi-
ciales remouentur propter nimiam seui-
ciam per dictā l. fina. de his qui sunt sui,

X 2 sed

Parid. de Puteo Tractatus

sed propter negligentiam, & propter insufficientiam, per gloss. in cap. fina. de re iun. Tamen in leuioribus causis proptio res ad lenitatem iudices esse debet, in gra uioribus pœnis seueritatem legum cū a i quo temperamēto benignitatis subsequi dicit tex. in l. respiciendum. §. i. de pœn. & eo. tit. l. hodie. habito respectu ad id quod fieri solet secundum glo. cum concordan. in d. §. i. & vide. in verbo, manigoltus. & vide in verb. latr. In hoc errant plurium marchiam & deprutini, qui in sanguinis effusione humani anhelantes, & sitientes quærunt hominem iugulare non animo medendi & terrendi, sed pro gloria eorum, qui propterea homicidæ sunt cen sēdi, & fuit temporibus nostris quædam ferocissima bestia in officiis vir melanco licus. qui ea die qua homines trucidabat alacer iucundus & gaudens erat, omnibus blandus & beniuolus & ex hac crudelitate causa reges crudeles non transmittunt regnum ad potteros, & si transmittant, non diu regnant, & ideo proles Federici Imperatoris, qui itauit, quod fur quin que solidorum suspenderebatur: & sic quod homo ad Dei imaginem creatus propter bona occideretur, & alij successiue reges, qui secuti sunt hanc legem, eorumque mi nistri non regnauerunt super terram, & male vitam finierunt, nec generatio eo rum ad tertium gradum peruenit, dicen te psalmista, Vidi impium quem vide, & ecce non erat, reuersus sum & non est in uentus locus eius, vel successorum suorum. ¶ Iudicibus sceleribus debeat imponi fre ni temperies. Bal. in l. ij. de custo. reo. ¶ Nā etiam cultos carceris punitur, si est seue rus circa carceratos. l. i. eod. titu. Bald. in l. fin. de iusti. & iur. vbi iudice crudeli. Tamē aliquando propter facti atrocitatem mul ta permittuntur, quæ aliās non permit terentur. l. prætor edixit. in fi. §. præterea. de iniur. l. respiciendum. cum ibi alleg. in gl. de pœn. & in l. ij. & iij. de patri. secun dum Bart. in dicto §. præterea. & §. si dica tur. & in d. §. fina. & in l. non solum. §. si quis manda. de iniur. ¶ An vasalli possunt recedere a terra propter sceleritiam & cru delitatem domini eorum, vide supra in titu. de excessi. Baronum. in c. excedunt etiam Barones.

¶ Agitur. ¶ Adde tamen quod commendatur seueritas, nisi nōnia. clemen. i. §. quia nos. de sta mona.

SUMMARIUM.

- 1 Officialis uerbo, an sit adhibenda fides?
- Et in nuntio. in. 2.

Credere & creditur.

CAP. I.

- 1 N credatur uerbo officialis maxime de iurisdictione sua? vide in c. cum olim. de priuil. & in c. nobilissimus. & in l. prohibitum. de iure fisc. & plenius. in l. plenius. in l. palatinos. C. de colla. fu. & reipublicæ lib. xj. p. Bar.
- 2 ¶ vbi ponit quid in nuntio. de quo vide per ipsum in extrauagan. in verbo, per nū tium. & in c. cum parati. in glo. de appell. & l. magis puto. C. ne passim. de rebus eorum. & in c. ad audientiam. de præscrip. & Specu. in titu. de cita. §. sequitur. vers. sed nunquid. Ioan. And. ibi in §. i. in additio. magna. & in tit. de instrum. edit. §. i. ver. pone. & quod not. Bart. in l. i. de superin di. lib. xj. & vide in verbo, nuntius. vbi latius.

SUMMARIUM.

- 1 Iudici an credendum sit ad excusationem sui.
- 2 Famulo potestatis an credatur ad excusatio nem sui
- 3 Doctori creditur de suo discipulo, & magistro militum de suo milite.
- 4 Experto creditur in arte sua.

CAP. II.

- 1 N si iudici t opponatur quod aliquid iniuste fecerit, cre datur ei ad excusationem sui? dic quod non, si ex actis non constat capitulo quoniam. con tra de probat. capit. cum in iure. de of fic. delega. Tamen de iure Longobardo rum statuit iudicis commemorationis: vt not. Andreas de Ifern. in constitu. ordin. quod tamen non est verum, quia credi tur in causis magnis, tamē in minimis cre ditur iudici et sine processu, vt not. Bart. & Ang.

& Ange. in authen. nisi breuiores. C. de sent. ex periculo. & not. ipse in l. sciendum de verborum obligatio. & etiam licet non credatur nec pro iudice presumatur sine processu, & sine actis iudicij, tamen in his quæ acta sunt in processu causæ est iudici credendum, & pro eo presumendum, secundum Innocen. in dicto. capitul. contra. & ubi dicit esse probatum, & propterea sententiam proferat, valet, & pro eo presumitur, nisi fuerit appellatum, secundum Innocen. ibi. Nam etiam alias creditur rememorationi iudicis de forma stipulationis pratoriz. l. pratoriz. de prator. stipul. Tamen non creditur sibi afferent, solennitatem debitam in actu interuenisse. not. gloss. in l. quod si. C. de fide instrument. libr. x. quia si non creditur in facto proprio. l. omnibus. C. de testib. nec etiam creditur iudici quod pars fuerit præsens, & partis contumaciam accusans, ut not. in dicto. capitul. quoniam contra. & not. Specul. in titul. de contumacia. §. j. vers. fit autem. & vide in l. prator. §. Marcellus. de iudic. quæ dicit quod creditur iudici dicenti talem absolutum, & potest esse testis de actis coram se factis. no. in l. quoties. de proba. C. de arbit. ne in arbit. & ibi Cyn. C. de testib. l. ob crimen. §. j. in gloss. magistratus. & not. in Specul. eod. §. vericul. item quod fuit in eadem causa. & Hostiens. in summa. eo. tit. §. ij. & in vericul. contra in iudice. not. de elect. capitul. cum dilectus. & de testibus. capitul. cum a nobis. extra de accusat. capit. cum dilecti. ^a Vide Ioan. Andre. in additio. Specul. in titul. de dila. §. si. vers. pen. Et san credatur literis iudicis de actis coram se factis. Cy. in authen. si quis in aliquo. C. de eden. q. ij. vide extra de accusa. cap. dilectus. & de probatio. c. post celsionem. & in Specul. de remissio. §. pen. versic. nunquid remissio. ¶ Si habentes arbitrium dicant aliquid facere ex eorum arbitrio, cum sint personæ electæ & graues, eis creditur de eo, quod in suis præfationibus asserunt. Bartol. in l. ambitiosa. de decre. ab ord. fa. in vericul. visis & examinatis. ¶ An credatur nuntio de officio sibi commissio? vide late. infra in verbo, nuntius.

² ¶ An credatur famulo potestatis ad excusationem ipsius? vide in verbo, testis. ¶ An credatur potestati ad excusationem famuli, dicendo, quod ipse potestas aliquid mandauit? vide infra in verbo, familia in capitul. familia potestatis. ¶ An & quando credatur peritis vel peritioribus, vide in verbo, tortura. i. c. officialis posuit corda. ¶ An credatur medico de sua pe-

ritia deponenti dic quod sic. C. de remilita. l. semel. extra de æta. & quali. cad aures de homicid. c. significasti. in authentic. de non ali. §. quod autem. de administ. tutor. l. lex quæ. de professio. & med. l. magistros. cum simil. sicut naturali creditur de natura. ff. de solutio. l. si pater. ¶ Creditur fabro de fabricia. in authen. de non alien. §. quod autem. ¶ Creditur Doctori de discipulo, b & magistro militum de suo milite. l. j. C. de offic. magistr. offic. ¶ Aduocato creditur de causa, in qua aduocauit. de iudic. rem non nouam. §. patroni. de assc. l. nemo ad fin. Seruo creditur de facto suo. de quæstionib. l. interrogari. de ædilitio edict. l. quæro. in fin. ¶ Messori creditur de suo facto. ff. si mess. fal. mo. l. j. & ff. finium regun. l. si irruptione. in §. j. ¶ Tabellioni creditur de suo officio. C. de fals. si quis decurio. ¶ Viatori creditur de suo officio. de rebus eorum. l. magis puto. §. ne tamen. ¶ Cuilibet experto creditur i arte sua. l. certi iuris. C. de iudic. in procemio. ff. §. j. & l. j. de ventre inspicien. ¶ Quæ not. quia per ista aliquando iudex se poterit excusare, si quid fecerit istorum consilio.

^a ¶ Cum dilecti. ¶ Et ibi ad hoc vide Felin. in q. col. ver. no. iij. quod.

^b ¶ De discipulo ¶ Vide Fel. in cap. nemo. in ver. item apponitur de symo.

S V M M A R I V M .

- 1 Officialis de quibus culpis teneatur.
- 2 Potestas an teneatur de dolo & culpa alterius officialis sui collega.
- 3 Officialis non presumitur esse in culpa ubi prouatus presumeretur.

Culpa officialis.

C A P. I.

I OFFICIALIS est de quibus culpis teneatur dic quod si procurauit officium, tenetur de omni culpa etiam leui & leuissima, pro quibus culpis tenetur etiam in quantum facere potest, & non carceratur, & sic debet libellus concludere contra ipsū, ut cōdemnetur quatenus bono viro videbitur equum. Bald. late in l. que fortuitis. de pignor. act. & in l. quanquam. C. de senten. & idem Bald. in tit. de pace tenen. §. iudices. & in auth. sed cum testator. ad leg. Falcid. & in l. consentaneum. C. quomodo & quando. iud. ubi dixit quod non capiens debi-

X 3 torem

Parid. de Puteo Tractatus

torem suspectum, vel contumacem tenetur parti ad interesse, & vide in verbo, negligentia in c. qualiter officialis de culpa teneatur. & in cap. negligentia est culpa. ¶ Quæ culpa veniat in officio comentariensis: vide in verbo, carcer. in cap. an si plures carcerati. vbi plen. ¶ De culpa officialium. vide in verbo, negligentia. & supra vbi tractamus de iusticia denegata. ¶ An potestas teneatur de dolo & culpa alterius officialis sui collegæ: vide late Bartol. in l. si pupillus. de adm. tur. & in l. sequi. & in l. tres tutores. vide infra. in verbo, plures officiales. ¶ Officialis non presumitur esse in culpa, vbi priuatus presumetur Baldus in l. ij. C. qui accus. non poss. imo presumitur esse in bona fide, secundum Cy. in authen. generaliter. de Episc. & cler. ¶ An habens arbitrium teneatur de culpa: vide in verbo, arbitrio. & in c. annis cuius arbitrio. & in capitu. iudex habens. & in c. vbi aliquid est commissum arbitrio. ¶ An officiales habentes administrationem rerum publicarum teneantur de omni culpa: vide in verbo negligentia in c. officiales habentes.

S Y M M A R I V M.

- 1 Potestas an possit de pœnis fiscalibus compositionem facere vel remittere & nu. 2.
- 2 Iudex non debet pœnas iure statutas differre.
- 4 Iudex non debet esse clementior lege.
- 5 Iudici licet pœnam a lege statutam minuere ante sententiam, quando crimen est liquide probatum.
- 6 Compositio & transactio idem probant.
- 7 Crimen abolitio fieri non potest parte accusatoris contradicente.

Compositio.

C A P. I.

VIA plerunque potestates, Capitanei, & magistratus in syndicato impetuntur de compositionibus factis, & multis, & pœnis exactis in eorum officio, sunt aliqua tractanda. ¶ Et primo an potestas, vel capitaneus possit de pœnis fiscalibus compositionem facere, vel remittere Et dic quod Gulie. de Suza. in l. præses. C. de transact. dixit quod non. per l. prohibere. S. plane. ff. quod vi aut clam. quia mandatum iurisdictionis non extenditur ad hoc secundum Cyn. qui dicit esse casum ibi, & sequitur Bald. in d. l. præses. vbi dicit idem in prioribus ciuitatibus, nisi de consuetudine, vel sta-

tuto permittum appareat. per not. ff. de pact. litem magistri. & Bartol. in l. ambitiosa. de decre. ab ordi. faci. ¶ vbi dicit, quod potestates non possunt facere gratiam pœnarum sine consilio populi, & sic sine licentia superioris. Et idem tenet Andreas de Isern. in constitu. regni si quis in posterum. de defen. in versic. vt autem. in fin. vbi dicit quod officialis postquam pœna est fisco quæ sita non potest illam remittere. vbi etiam vide quid in parte remittente: tamen hoc potest princeps. l. rescripta. de præci. Imperato. Tamen do. Lucas de Penna. l. j. C. de deserto. libro 1. 2. arguit, & dicit quod pœna à iure statuta non potest in pecuniariam conuerti: quia iudex non debet pœnas à iure statutas differre per l. seruos. in fin. de vi publicas punitur. l. j. de priua. carce. & l. final. ne sanctum. baptisma. & argu. laubemus. ad leg. Iul. repetun. ¶ Et quia iudex non debet esse clementior lege. in authentic. de iudi. S. oportet. nec flecti contra l. de pœnia l. respiciendum. dicens quod statuta imponentia pœnam pecuniariam pro homicidio non valent, secundum Arrhidia. 23. question. iij. cap. duo. S. item illud. Et Hostien. in summa de consue. S. iij. in fin. Ioan. Andr. in cap. cum tanto. de consuetu. & habetur Numeri, nō recipias pretium ab eo qui est reus sanguinis, quod dicit esse verum post sententiam latā, quia ante sententiam iudex potest augendo, vel minuendo commutare pœnam a lege statutam ex causa, videlicet ex persona, ex etate, & tempore, & ex loco, ex rei conditione, ex delictorum vniuersalitate, & ex delicti qualitate, & hæc omnia colliguntur ex l. si quis aliquid. S. instrumenta. & l. absintem. S. fin. & l. aut facta. S. j. de pœnis. & de siccar. l. iij. S. j. & not. Archidiacono. in capitu. si quis diaconus. 50. distinctio. & in summa in criminibus leuibus iudex debet lenitate exercere, & in seuioribus seueritatem cum temperamento. ff. de pœnis. l. respiciendum. & in pœnis legalibus iudex potest dispensare, & misericordie gratiam facere vt not. Archidiacono. in capitu. omnis. 45. distinctio. & Specul. in titu. de legato. S. generaliter. vnde obnoxium est virū statim pro vno delicto punire, quia magis est expectandus & corripiendus, quam puniendus. 65. distinctio. plerique & omnis iudex terrenus debet imitari. Deum. in authentic. vt omnes obed. iudic. prouinciarum. S. eripiat. & natura diuinitatis pia est. de consue. distinctio. j. quia diuinitatis. & quia compositiones consuetudo probat, ergo sunt tollerabiles. l. Imperatores.

res. in fin. ff. de polli. & in auth. de defen.
 §. cui. §. quia vero. † unde cum crimen nō
 est liquide probatum, licet iudici pœnam
 a lege statutam minuire ante sententiā,
 etiam si esset pœna mortis. 23. q. 5. circun-
 cisiones. 23. q. iiii. innocens. post latam ve-
 ro sententiā non licet nisi Regi, ut ibi
 per Archidiacono. Et in dubio fortius vide-
 tur admittenda compositio prius quam
 de crimine liqueat, dū tamen fiat ex cau-
 sa. ut supra. & de pœnis. aut facta. §. fin. &
 l. capitalium. §. solent. † Nam compositio
 & transactio idem sonant. ff. ad Turpilli.
 lab. accusatio. in princ. & c. fin. de trans-
 actio. & compositio. proprie est in pecunia
 quæ infertur per delinquentem pro cri-
 mine. extra. de pœnis. c. p̄sbyteri. secun-
 dum Lucam ibi. de iure vero constitutio
 num regni & capitulorum officialis ha-
 bens literas arbitrales, componere potest
 per literas exercere volentes, scilicet in
 pœnis portationis armorum, homicidio-
 rum clandestinorum, & in pœnis imposi-
 tis vniuersitatibus, & in aliis pœnis im-
 positis & cōtentis & in pœnis fideiussionum
 de stando iuri, & in multis defensionibus, &
 vbi paupertas vel alia rationabilis causa
 suaserit. Et est aliud capitulum, incipiens,
 aduersorum, quod pro percussione facta
 per hominē bonæ famæ cum vulnere le-
 tali, ex quo non sequatur mutilatio mem-
 bri, aut mortis componi potest nisi sit
 homo malæ conditionis percussus. ut ibi
 tamen est aliud capitulum, quod incipit,
 habet literarum tuarum quod vult quod
 vbi nihil constat de crimine ex inquisi-
 tione vel accusatione facta, non possit com-
 positio fieri sub colore, ne vexetur sum-
 pibus & expensis, quia semper innocens
 saltem pecunialiter componeretur, & de
 quo etiam est obseruantia magnæ curiæ,
 quæ vult quod in nullo crimine publico,
 vel priuato admitti debet quis ad compo-
 sitionem, nisi probato crimine per testes
 vel confessionem. Et vide capitulum Re-
 gis Ladislai prouidens quod si non con-
 stat saltem per vnum testem, non posset
 procedi ad compositionem aliquam. Et
 adde quod est litera Ioannæ secundæ, quæ
 fuit alias obseruata in magna curia. con-
 demnandus ad mutilationem manus po-
 test componere & redimere manum. 1. a.

viciis. De quo homines de regno dicunt
 esse consuetudinem vulgarem, & dicunt
 dodici oncie la mano. quæ litera fuit facta
 propter glossam in constituto regni summo pe-
 riculo, quam dicit, quod periurans scien-
 ter quando propterea tenetur ad manus
 mutilationem, potest redimere manum
 Rege volente & propter illam literam &
 per c. ad peruersorum. admittitur hodie
 quis ad redimendum manum duodecim
 vncias, quia dicitur hoc facere Rege vo-
 lente. Et propterea etiam factum fuit il-
 lud capitulum ad peruersorum, quod pos-
 sit quis componi, in quantum curia tan-
 gitur is qui percussit, si non est solitus de-
 linquere. & vide And. de iur. in consti-
 tutionis. de prohi. port. arm. quod of-
 ficialis debet facere differentiam inter bo-
 nos pacificos, & malos, tamen iustitarii
 non possunt cōponere vniuersitates, vel
 alios pro generalibus inquisitionibus, ut
 in c. regni. Item prædicti iustitarii. & est
 cap. i. Regiæ Ioannæ primæ. septimum
 in ordine, & etiam ratione receptationis
 bannicorum non potest vniuersitas com-
 poni. ut in c. Regis Roberti tãto sunt gra-
 uiora. Et aduerte, quia illud capitulum ad
 peruersorum loquens de compositione
 est perpetuum: tamen aliæ literæ arbitra-
 les de quibus supra dicitur, sunt tempora-
 les, quia fuerunt concessæ ad beneplacitū
 Regis. Ideo in cōmissionibus capitaneo-
 rum & iustitiariorum poni consuevit. Cō-
 cedimus tibi alias quatuor literas arbitra-
 les. & c. per quas datur arbitrium proce-
 dendi per inquisitionem & componendi
 in supradictis casibus, tamen istæ com-
 positiones non sunt faciendæ vbi tangitur
 a offensa partis, nisi parte concordata, a vel
 facta pace. ita quod pars veniat ad curiam
 & dicat, quod quantum in ea est, si bene-
 placito curiæ fuerit non vult iusticiam. ut
 in obseruatiis antiquis magnæ curiæ, quæ
 sunt tres hoc dicitur, si autem pars non
 potuerit concordari, tunc proceditur in
 causa ad sententiam. & si fuerit facta cō-
 positio, parte non concordata non valet
 nec tenet in partis præiudicium. ut in d.
 c. ad peruersorum. Et etiam de iure com-
 muni si curia composuit malefactorem,
 non tollitur ius partis contra delinquen-
 tem & alios. Sali. in l. si pro fure. ff. de con-

X 4 di. furt.

Parid. de Puteo Tract.

di. furt. arg. glo. in l. ne quicquā. ff. pro socio. & facit gl. & ibi no. per omnes in l. venia. ff. de in ius voc. Et dixerunt aliqui in d. l. si pro fure. quod istae compositiones non sunt licitae de iure communi, nisi quā officialis vellet in vsu curiae, & nō in propriam bursam conuerrere. Tamen Iacob. de Are. tenet, q̄ non sunt licitae. per tex. in auth. vt non fiant. pig. in prin. Nam ē Rex non consuevit remittere, & indulgentiam facere, nisi parte concordata, vel facta pace, de quo constat per instrumentū per glo. d. l. venia. cum ibi notatis, & vbi faceret, non teneret, & pars offensa posset agere. per not. per do. Luc. in d. l. j. de deser. ad fin. Et ideo consului, quod si capitaneus cōponeret parte offensa nō concordata, q̄ dicta cōpositio nō valeat, vt possit offensus adire magnā curiam, & petere reuocari cōpositionē talem, & illū delinquentē puniri. ar. l. pen. ad Turpil. vbi dicitur, q̄ abolitio criminū fieri non potest parte accusatoris contradicere, b & quia facta contra formā iuris, & constitutionē regni, quae propterea nulla est. argu. l. adoptio. non iure. de adoptio. & l. si cum nulla. de re iudic. & l. cum hi. §. si praetor. de transactio. & hoc casu magna curia procederet ad punitionem, vel ad compositionem parte concordata, tamen illud, quod ante soluisset computandū delinquenti in secunda compositione si fieret. argu. not. per Bart. in l. senatus. ff. de accus. & iurium ibi allegatorum per ipsum, & per ea quae not. dixit Bal post Cyn in l. ij. C. de sportu. vbi dicit, quod si de vno delicto puniunt diuersi iudices, si ille qui primā iurisdictionem exercet, non sufficienter puniuit, quia non potuit, quod debet suppleri puniō per superiorem, per illum tex. not. & facit c. at si clerici. de iudicijs. vbi dicitur, quod supplenda est poena, quae nō fuit sufficienter imposita, & accedat, quod not. dixit Angel. post Bart. in l. qui de crimine. C. de accus. & in l. si cui. §. idem de accus. ff. quod si docetur. de praeuaricatione primi, vel d. collusionē primi. & vbi puniō prima nō est recte facta, quod iterum potest procedi per superiorem, quia prima puniō vel accusatio iniusta & indebita non absorbet delictum vere commissum, sicut nec solutio indebita. extinguit veram obligationem. l. si non fortē. §. si centum. de condi. indeb. & l. denuntiaste. §. quid tamen. de adult.

a ¶ Concordata] Vide Fel. in rubr. de treug. & pac. in prin. & in c. super questionum. §. uerō. in fin. i. colum. de offi. deleg.
b ¶ Contradicente] Sed nunquid inuito reo; Dic quod non regulariter ut per Bal. in l. fallaciter. C. de abolitio. & in l. ubi C. de fal. sed nunquid inuito iudice. Bar. & do. Alex. de imol. in l. libellorum. §. fin. de accus.

S V M M A R I V M.

- 1 Quae sint consideranda in compositionibus, ut iuste procedant.
- 2 Negligens ad corrigendum iniuriantem est peior iniuriante.

C A P. II.

1 V A E R ¶ quae sint consideranda in istis compositionibus vt iuste procedant. do. Lucas. in d. l. j. de desertor. dixit, quod plura, vt sunt cum causa, vt supra proxim. questio. & iuxta personarum criminum qualitates, quia maiora crimina maioribus poenis absorbentur. de poen. d. c. Deus. & etiā plures circumstantias iudex debet attendere, quas collige. ff. de iniur. l. si. cum concordant. & extra de homicid. in c. sicut dignum. Archi. plene §. o. distin. c. tali. ita qd nullo modo crimen transeat impunitum l. ita vulneratus. ad leg. Aquil. & quod remissio peccati non praebeat audaciam delinquendi, quod iustitia abhorret. j. q. iiii. exigunt. & quod grauentur in talibus ditiones, ita qd metu poenae a similibus abstineant, & alij terreantur exēplo, nec ad alieuandā ipsam cōpositionē passione aliqua moueantur, & summa cōgrua p qualitate personarū, & criminum minuat. xj. q. iiii. §. quatuor. vnde solū hoc attendatur, quod vita hominum corrigatur. 23. q. prodest. Vnde August. de verbis Domini sermone. 16. ¶ Qui negligit iniuriantem corrigere peior est iniuriante, talis ergo summa nomine cōpositionis exigatur, qd videatur iustitiae & Deo accepta. cap. i. de voto. cum ibi not. Vnde poena quae magis timetur est infligenda. ff. de poen. l. i. §. fin. licet in contrarium faciat in authen. vt nulli

nullo iudic. § fin. ubi pœnæ corporales & pecuniariæ mediocres debent constitui, ideo iudex debet sequi medium, quod est verius, medium autē est non quo ad res, sed quo ad personas, ut irascatur & misereatur quando oportet, & in quibus & cuius gratia, ut dixit Arist. secundo Ethicorum. ad quod. ff. de testamen. tutel. l. fin. in prin. Nam ut ait Seneca ad Neronē in fi. Tria possunt attendi, venia, misericordia, & clementia, Prima semper illicita est, ut in l. si apparitor. de cohortal. & ignoscendo malis necessario perduntur boni 23. 2. quæst. 4. est iniusta. 2. ubi dicitur, quod misericordia est iniusta, ut l. observandū. de offic. præsi. de dolo. l. eleganter. §. i. & Exod. cap. 24. Non misereberis pauperi in iudicio, ideo bonum erit ad clementiam iudicis implorandam, & ut admittat ad compositionem eius clementiam postulare, de pœnis capitulo importuna. in fine. Nec posset tunc iudex absque offensa iniustitiæ si eum humiliatum & pœnitentem viderit compositionis gratiam denegare, secunda quæstione prima, quanto in fin. & hoc ubi subest iusta causa compositionis, ut supra & aliud in contrarium non existat. Vnde bonum erit, ut si pro delinquente milites rogabunt. de pœnitentiis distinctione prima, fiat. quia prodest intercessio ut severitas temperetur. vigesima secunda quæstione quinta, prodest. alias non debet admitti deprecatio pœnæ. ff. de minoribus. l. auxilium. §. in delictis. tamen an odium alterius sit iusta causa compositionis, puta si petens prosequatur per criminationes imponentes, vel aliud simile. argumen. quod sit extra de iurciuran. cap. si vero. in fin. & quod ibi not. Ita do. Lucas post longam disputationem in l. i. de deserto. Ideo consueverunt officiales regni scribere compositiones in actis, videlicet, quod talis de tali delicto parte concordata se composuit ad rogatum talis nobilis, ratione paupertatis, &c. ac volens curia super certo inniti potius quam ad incerta vacare. & vide in c. Regis Caroli, quod incipit, autoritate literarū tuarū. ubi an officiales possint componere in delictis ratione dubii eventus sine conscientia principis. & in constit. causas. de offic. iudi. ubi dicitur, quod composi-

tiones debent fieri pro qualitate negotii, cum consilio assessoris, & actorū notarij. *a* **¶ Est iniusta**] Adde tamen, quod melius est rationem misericordiam quā severitatem reddere & misericordia super exaltat iudiciū. Spec. in tit. de sent. §. vi. ver. igitur. & ver. si autem. adde d. Petr. Philip Cor. in consi. 296. inci. circa in litera b quod misericordia & pietas sunt virtutes, quæ laudes & fauores merentur.

S V M M A R I V M.

- 1 Compositiones cum quibus, & qualiter fiendæ.
- 2 Peccator non semper debet recipi ad gratiam.

C A P. III.

TERTIO ¶ cum quibus & qualiter huiusmodi compositiones veniunt fiendæ. dicit d. Lucas in d. l. i. quod cum omnibus componi potest ex causa legitima, ut supra cum quibus, tamen lege, vel ratione prohibitum non docetur. ff. quib. ex cau. ma. l. nec non. & ut cum illis quorum est probabilis præsumptio, quod in posterum eorum vita nullatenus corrigatur, non fiat. xxiii. q. v. prodest. & de apost. hi qui. in fi. & in l. iii. de his qui sibi ascrip. nec etiam cum illis, qui beneficiū compositionis vindicare ex temeritate nuntantur. §. o. dist. domino sancto. ¶ Prohibet etiam cum illis, qui non errore, sed malitia crimen committunt cū illis, qui peccat assidue, aut qui impunitatem veteris commissi non emendationi, sed consuetudini deputarunt l. iii. in fi. de episco. aud. Nam remissionem crimina nisi semel commissi non merentur habere, ut ibi. Non enim 2. oportet semper ad gratiam recipi peccatorem. extra de adult. cap. iii. in fin. quia cum ipsis non clementia, sed severitas est exercenda. §. o. dist. Si quis pro vno autem commissio qui est laudabilis vite puniri est scandalum. 45. dist. si quis. Et xj. dist. c. licet cum illis. tamen non est compositio facienda cum quibus gaudia, & læticia publica verisimiliter contaminanda fore præsumitur, si dimittantur, ut ibi no. Non enim est indulgendum sacrilegis, non raptoribus virginum, non violatoribus sepulchrorū, nō reis maiestate, nō patricidis,

Parid. de Puteo Tract.

trucidis, nō peculatus desertori militiæ, nō homicidis: quia hi, quod fecerunt semper expectant. l. iij. de episc. aud. & quia in his & similibus culpa est relaxare vindictā. 26. dist. quia sunt. & de aliis l. si. de aboli. Tamen quidā dixerunt in omnibus componi licere præter in adulterio, & falso. p. l. transigere. de transact. quæ intelligitur cū agitur accusatione ordinaria inter partes, ut ibi patet in verbo, accusa. & sic intelligitur l. transigere. 2. q. 3. in omnibus. per glo. & Archi. non in compositionibus quæ iure sunt. quorum dictū posset intelligi, cum aduersus grauiter excedentes, nec plene indicia constant, ex quibus possit ad tormenta procedi, sed solum est ali quod indicium, vel fama: Secundum cano. vero non potest componi cum crimē est manifestum, vel est fama. Item propter rationem l. transigere. cum ecclesia pœnam sanguinis non imponat. c. cum in archiepiscopatu. de rapto. ideo videtur in nullo crimine ecclesiastico posse componi, secundum Arch. in d. c. in omnibus. nisi gratis inter partes, ut ibi habetur. Ideo Rex Robertus sapienter edidit supradictum capitulum quod incipit, ad peruerforum. de quo supra. in c. plerunq; diximus. pro quo capitulo facit illud: Maleficos non patiaris viuere super terram. xxv. q. v. §. hinc apparet. Nume. 25. Non recipias pretium ab eo, qui reus est sanguinis, quæ in regno male seruantur, ubi etiam fit extorsio ab his, qui ab accusatione delistunt, quibus abolitio sine pecunia non conceditur, ut in constitutione accusatorum temeritas: ita do. Luc. in d. l. i. licet latius.

SUMMARY.

- 1 Index potest componere inter partes in criminalibus.
- 2 Pactum habitum in criminibus tollit ipso iure actionem
- 3 Querela non debet his fieri de eodem delicto.

CAP. IIII.

AN si compositio fiat cum illis, cum quibus licitum est, & modo præmissis excludantur alii volentes delinquentem qui composuit iterum accusare de dicto crimine, pro quo fuit semel

compositus. Dic q. si compositio est facta de voluntate offensis, seu partis, quam vin dicta principaliter pertinet, vel ad eius denuntiationem, q. excludat alios. l. quāuis. ad turpil. de adult. l. si maritus. §. si negauerit. & l. iij. §. si is de sepul. viol. qui excludit alios per compositionem in criminibus in quibus potest fieri. l. transigere. de transact. nam in his criminibus ubi ille, ad cuius dolorem principaliter spectat punire crimen remittit, via præcludit omnibus alijs. argu. ff. de iureiur. l. eū qui. §. in popularibus. de præua. l. præuaricatores. & l. sepul. de sepulch. viol. cum sim.

¶ Et quia in criminalibus iudex potest componere inter partes. v. q. ij. §. primares. Vbi vero iudex ex mero officio procedit ad inquisitionem, q. potest compositus de eodem crimine accusari, quia etiā tunc iudex non potest pœnam a lege statutam minuendo tollere ius offensis, ut supra in c. quia plerunq; & quia reipublicæ vindicta criminum principaliter debetur læso, cum illam a iudice possit l. fin. in fin. ad turp. tamen æquius videtur quod si ex causa facta sit compositio, & parte non prohibente cessante omni cauillatione, ut in d. §. in popularibus. qd. nequeat retractari, & pariat exceptionem rei transactæ, & finitæ. ff. de dolo. l. eleganter. §. si quis. & quia peccata semel dimissa in vltionem Deus redire non patitur. 23. q. 4. si illis. & facit de nup. imperialis. §. i. & ij.

¶ Vnde in criminibus pactū habitum ipso iure tollit actionem l. si vnus. §. pactus. de pactis. nisi in criminibus exceptis, in quibus iudex prohibetur expresse dispensare. l. si. de abolitio. ubi autem læsus doctet compositionē, & processum ignorasset: tunc admittitur ad accusandū. ff. de actio. l. si cui. §. idem. vel si sciuit compositionem, & probet collusionem, aut corruptionem de diuersis præscrip. l. si intra. c. j. & si. de collu. deteg. His cessantibus videtur compositionem non posse retractari, quia id quod solutum est compositionis nomine succedit in locū pœnæ, quæ erat imponenda. ff. si quis caut. l. si cum. §. qui iniuriarū.

¶ & quia de eodem delicto non debet sæpius queri. l. licet ff. nauar. caupo. quia regulariter de criminibus, de quibus aliquis est absolutus non potest accusatio replicari. cx-

ri. extra de accusa. c. cum his. & ff. de accusa. l. si plures. vbi de causa facta comutatio poenae maxime in dubio ante suam excluditur secunda accusatio, sicut dicimus in principe concedente ob prosperitatem aliquam abolitionem publicam, quae abolitio differt accusationem, nam non debet quis decipi auctoritate iudicis. l. ij. de his qui veniam petunt. nam in istis compositionibus nimium operatur auctoritas superioris. de accusa. cap. veniens. quod met. cau. l. si. in fi. de aqu. plu. arcen. quanquam. in prin. secundum d. Luc. in d. l. i. de defensor. qui concludit, quod iudex volens componere: ut omnes accusare volentes excludantur. debet praefigere terminum omnibus accusare volentibus, quibus non comparentibus iuste procedet ad compositionem. arg. qui matri. accus. pos. cum in tua. de adult. l. si maritus. S. si negauerit. & vide latius Bar. in l. senatus. de accusatio. & Ang. in l. qui de crimine. C. de accusat. & in l. si accusatoribus. vbi Ang. C. qui accusat. & in l. si pluries. ff. eo. tit.

SUMMARIUM.

- 1 Compositio facta per iustitiarium de voluntate partis. an delinquens possit iterum accusari ab eodem.
- 2 Princeps tantum remittit poenas & nu. 3.
- 4 Iudices ante sententiam tam in ordinariis criminibus quam in extraordinariis possunt ex causa & ex persona & ex etate ratione scandalis ampliare & arctare poenam.
- 5 Poena quae imponitur per compositionem obtinet vicem poenae legalis.

CAP. V.

AN facta compositione per iustitiarium de voluntate partis delinquens possit iterum accusari ab eodem? Dicimus non, si ad illam partem principaliter spectabat accusatio. argum. l. quamuis. C. ad Tert. & 24. q. 3. cap. si illic. & argum. l. maritus. S. si negauerit. ad tert. & patet in constituto. regni. desistent ab accusatio. in constituto. post citationem. vbi dicitur quod curia non acceptat compositionem factam inter partes cum suo ordine causa peragitur, secus videtur vbi curia componit, & com

positionem partium acceptat in his criminibus in quibus potest transigi, ut in l. transigere. de transactio. vbi si is ad cuius dolorem spectat, remittit, ceteris via pracluditur. ff. de iureiur. l. eum qui. S. in populo. de prauari. l. prauariatores. & l. qui sepulchrum. de sepulchr. violat. & in criminibus iudex potest componere inter partes v. q. ij. cap. sunt primates. 24. q. 4. si quis membrorum. Si vero fiat compositio vbi procedebatur per inquisitionem specialem, dicunt quidam quod potest postea accusari, quia iudex non potest poenam a iure impositam tollere vel minuire, imo in sua persona plectetur, qui criminoso dimisit l. fina. C. ne sanctum baptis. t. Solus enim princeps remittit poenas. l. i. in fin. ff. de constituto. princ. & l. i. in fin. de preci. Imperator. & l. rescripta. quia reipublice vindicta debetur. C. de poen. l. si a reo. & etiam offenso, qui reposceret sibi vindictam. C. de adulteriis. l. si quaedam. ¶ Nam bonus iudex non debet poenam probati criminis minuire l. seruo. in fin. C. ad leg. Iuliam de vi. & poena legis arbitrio conseruatur l. ii. S. j. ff. ad tertulia. de poenis. l. operis. ij. quæstio. iij. norandum. ¶ Nam solus princeps potest tollere poenam criminoso. l. j. in fin. de constituto. principum. de poenis. l. diuus. Vnde vbi facta esset compositio etiam cum eo, contra quem ex officio proceditur per inquisitionem specialem in aliis criminibus quam exceptis, de quibus iudex non potest etiam cum causa cognitione desistere. l. fina. ne sanctum baptis. in quibus non habet locum abolitio. C. de abolition. l. fallacis. in fin. & fieret cum causa, & de voluntate offensi, quod non posset accusari. ¶ Nam alii iudices quam principes ante sententiam tam in ordinariis criminibus, quam in extraordinariis possunt ex causa, & ex persona, & etate ratione scandalis ampliare & arctare poenam, ut in S. poena grauior. & vide in capitulo regni. Item, quod predicti iustitiarii, & in capitulo, ut iustitiarii. nihil recipiat. ¶ Nam poena quae imponitur per compositionem obtinet vicem poenae legalis, & vice eius fungi debet. argum. l. si donat. S. i. de donationibus int. virum & uxorem. & ideo de delicto eiusdem iterum queri non debet. ff. nautae caupon. l. licet, & hoc

Parid. de Puteo Tract.

& hoc ubi voluntas offensi concurrat, alias secus, quia tunc accusaret iterum. ar. ff. de accusationib. l. si cui. §. iisdem. secus si foret reus per sententiam reus absolutus. extra de accusatio. c. de his.

S V M M A R I V M.

- 1 Compositio iusta non tollitur per actionem quod metus causa.
- 2 Facta per compulsionem iuris valet.
- 3 Iudex non presumitur metum inferre.
- 4 Executio iuris non habet iniuriam.
- 5 Promissio in carcere facta carceranti per iniuste detentum non valet, secus si iuste detineatur.

C A P. VI.

- N si est facta compositio delicti per officialem in casu permisso a iure, & dicat deinde delinquens coram syndicatoribus fecisse compositionem per metum & violentiam iudicis, quia non poterat plus, ex quo erat carceratus. & detentus an deberet audiri. Dico quod si contra istum inquisitum aliquid constabat, vel erant factae aliquae probationes, vel fuisset confessus licet fuisset arrestatus, quod valebit compositio ista, quia ut supra est tactum, quando aliquid probatur contra inquisitum vel accusatum, admittitur compositio. ¶ & iusta compositio non tollitur per actionem quod metus causa tex. est not. quem ad hoc allegat Bald. ibi in l. si mulier. in princip. ff. quod met. cau. ubi text. quod si mulier ingrata contra patronum suum aliquid dederit, quia timebat redigi in servitutem, quod illud non reperit per actionem quod met. cau. quia istum sibi metum ipsa refert. per tex. in l. iii. ff. quod met. caus. quia vis est illa, quae fit contra bonos mores, non illa quae a magistratu, & iure licite inferitur. & facit l. fin. in prin. & §. si iusto. eod. tit. ¶ Nam licet inquisitus, cum incipit constare contra ipsum, fuerit arrestatus: secundum formam constitutionis humanitatis & capituli ab illo inchoandum. tamen quia est iuste factum ab officiali non cadit in metum. per not. per Bald. in l. iii. de his qui per met. iudi.
- 2 non app. ¶ ubi dicit quod factum per compulsionem iuris valet, & tenet argumen-

l. iii. de heredib. instituend. & dicit Bald. in l. i. in vi. col. de confes. quod quamvis solus terribilis vultus potentis inducat iustum metum. secundum quod not. Ioan. Andr. in cap. quia propter. de electio. in vi. est verum, nisi sit malefactor, cui iudex debet minari, & esse terribilis, quia propter tales minas inducitur iustus metus, dicens, quod ita intelligi debent dicta Bart. in §. si quis ipse pratori. & facit l. respiciendum. in princip. ff. de poen. & facit text. in l. i. ff. si quis omis. caus. testa. ubi compulsio probabilis & necessaria non viciat actum. & glo. sing. in l. interdum. ff. quod fals. turo. autho. & licet iste fuerit carceratus a iudice propter suum delictum, est iusta compulsio, & non est metus. & dicit Bart. in d. l. mulier. quod ubi est facta promissio metu iusto illato, non potest allegari metus. nam dicit Bald. in l. si quis in hoc genus. de episcop. & cleric.

- 3 ¶ quod iudex non presumitur metum inferre. alleg. Archidiacon. 16. q. vi. si sacerdotibus. quia pro iudice presumitur. l. ii. de off. ciui. iudi. & etiam quod iudex dixerit sibi, volo quod soluas poenam, vel componas, ex quo de crimine constat contra te, non propter hoc dicitur iniustum metum inferre. ¶ quia iuris executio non habet iniuriam. ff. de iniur. l. iniuriarum. §. i. ad l. Aquil. l. quemadmodum. l. magistratus cum si. & quia iudex tenetur malefactores punire. l. sanatio. de poen. cum si. & tenetur exigere penas a delinquentibus. ut in const. regni si quis in posterum & maleficia non relinquere impunita. l. congruit. de off. praesid. & l. ita vulneratus. ad l. Aquil. ¶ Nam licet promissio in carcere facta carceranti non valeat. l. qui in carcere. quod met. cau. est verum, quando iniuste detinetur, secus si iuste. ¶ Vbi autem officialis dictam compositionem extorsisset per iniuriam ab ipso delinquente. ut quia nulla erat probatio contra ipsum, & fuit de facto carceratus a iudice, vel minatus tunc dicit tex. in d. l. iii. quod met. cau. ¶ tenetur magistratus ipse pro dicta extorsione, & dixit ibi glo. ¶ pro ista barataria manifesta non poterit durante officio conueniri. Et dicit Gul. ¶ pro isto casu quando per metum iniuste extorsit, quod tenetur lege Julia rep. falsi. & concussionis. quae ibi refert

fert & sequitur Bald. vbi allego. 12 q. i. c. fraternitatis. dicentē q. iudex non tene-
tur ad pēnam legalē, qn pars delinquit.
& dixit Ange. quod si iudex dicat alicui,
nisi soluas tātū te suspendā. quod ista est
illicita extorsio. p. tex. in tit. de pac. tenē.
in fi. ¶ Et ideo consulo officiali, q. ipse fa-
ciat: vt inquisitus contra quē debet inqui-
ri, qui vult se componere confiteatur de-
lictum ante carceres, vel si est carceratus
vel arrestatus, & velit se cōponere quod
faciat ipsum exire de carceribus, & fide-
iussoribus liberare, vt dixit Bald. in d. l.
qui in carcere, & deinde petitionem offer-
rat in scriptis iudici, per quam dicat velle
eum curia transigere, & non litigare, &
se culpabilem esse, & petat se admitti ad
cōpositionem tolerabilem sponte, &
voluntarie offerendo velle tantum dare
cōpositionis nomine curiē per manus
alicuius nobilis, quo casu officialis erit in-
tuto de sua cōpositione, & ita scribatur
in actis. vide supra in c. syndicanetur offi-
ciales, si aliquam concussionē. circa prin-
cipium syndicationum.

S V M M A R I V M.

- 1 Satisfactio quomodo qualiter. & quando in-
telligatur facta sic quod iudex non possit
remittere nec minuire pēnam ordinariam,
vel extraordinariam.
- 2 Iudex debet facere restituī furta.
- 3 Bona raptorū applicantur mulieri rapta.
- 4 Mulieres facilius ob pulchritudinem nubunt.
- 5 Satisfactio conuictarum quomodo fieri de-
beat & num 6.
- 7 Pēna est satisfactio delicti.
- 8 Satisfactio verberationis facta a plebeio ho-
mine in virum nobilem quomodo fieri de-
beat & num 9.
- 10 Cessio bonorum fit cum vituperio.
- 11 Princeps an possit remittere pēnam corpora-
lem delinquenti sine causa.
- 12 Princeps remittendo delictum non intelligi-
tur remittere, nisi quantum sua curia tangi-
tur, non autem ius partis.

C A P. VII.

V I A pluries^a est dictum
quod iudex cōcordata par-
te vel satisfactioe, aut pa-
ce facta potest pēnam alte-
rare & componere ¶ quo-

modo, qualiter & quando intelligatur f
cta satisfactio, vel concordia, adeo quo d
hoc casu iudex possit pēnam ordinariā,
vel extraordinariam alterare vel dimi-
nuere, & componere partem. Dic quod
ista concordia vel satisfactio cōsideratur
duobus modis, vel ratione patrimonii
damni emergētis interesse, vel expensarū
aut iniuriæ personalis vel æstimationis
offensi. de primo habetur in l. interdum.
§. qui sūt. ff. de furt. & in l. si pignore. §.
cum furti. eo. tit. & facit tex. in auth. vt li-
ceat matri & auī. §. illud. in auth. de mā-
dat. prin. §. si quis autē, & de quæst. §. si ve-
ro aliqui. vt iudi. sine quoquo suffra. §.
oportet. vbi ¶ dicitur quod iudex debet
restituī facere furta. & dixit Bald. per illa
duo iura in l. i. C. de appellationibus ¶
quando aliquis fustigatur non prius di-
mittitur, quam parti satisfaciatur, restituē-
do rem. & idē vbi pars fuisset offensa non
in patrimonio, sed in personam percussus
quia iudex ante omnia restituī faciet ex-
pensas medicorū, & alia dāna. l. ex hac
lege. ff. si qua pau. fe. d. & l. qua actione. §.
i. ad leg. Aquil. & etiā omnes operas amif-
sas, & quas amissurus esset in perpetuum
propter offensam personalem, si ex illa
esset debilitatus, vel in quantum esset mi-
nus propterea lucraturus. vt ibi in text.
& si esset aduocatus, vel artifex cui ocu-
li essent eluscati, vel manus debilita-
ta. ¶ & facit tex. in capitu. primo de iu-
iur. & dam. dato. & l. final. de his qui de-
iecer. Si autem non haberet artem nullæ
operæ æstimabuntur. argumen. l. fina. de
lib. cau. & de usufructu. l. arboribus. §. de il-
lo. ¶ Sed aliter satisfaciatur arbitrio iudicis
pro offensa: & iniur. ar. l. iniuriarū æstima-
tio. ff. de iniur. & l. cōstitutionibus & l. fin.
eo. titu. & æstimabuntur operæ illæ vsq;
ad tempus, quo est verisimile illum viue-
re posse. arg. l. hæreditatum. ad leg. falcid.
& l. fin. de sacro. san. & eccle. secundū doct.
in dictis locis. tamen rectius erit pronun-
tiare quod annis singulis quibus vixerit
tantum soluat, & ita practicaui. Vel si oc-
cidisset aliquem qui haberet filios paruu-
los, qui non possent viuere, dabitur ali-
quid filiis pro sustentatione. vt habetis.
infra in cap. vlti. circa prædicta. in fin. in
ver. post prædicta esset videndum. ¶ Vbi
autem

Parid. de Puteo Tract.

autem esset aliqua difformitas corporis ex illa percussione, ex qua magna cicatrix remansisset in facie, vel esset virgo quæ esset corrupta, de quibus difficilis esset restitutio. tunc illius difformitatis non fiet æstimatio in homine libero, quia liberum corpus non recipit æstimationem. l. fin. de his qui deiecit. vel effu. & in l. penult. ff. si qua. pau. sec. di. in quibus dicitur, quod difformitas non recipit æstimationem pecuniariam. Ideo tunc aliter satisfaciet pro offensa iudicis arbitrio. arg. d. l. iniuriarum cum simi. & cum nec castitas corrupta potest restitui. l. i. C. de rap. virgi. vbi Bald. & xxii. quæstion. v. capitul. si Paulus. & l. raptores. de episcop. & cler. † Et propterea ipsi mulieri corruptæ ius prouidet, quod bona raptoris ipsi raptæ applicantur, per dictam l. raptores. & secundum ius canonicum debet illam dotare taliter quod possit nubere. extra de adul. capitul. i. & ii. † Vbi autem esset seruus, qui ratione difformitatis minus valeret, tunc illius deteriorationis habebitur consideratio, vt de illo satisfaciatur, argumen. l. si seruus seruum. § proinde. & § rupisse. ad leg. Aquil. vel si fuisset virgo quæ fuit in facie percussa. vel in suis membris deformata propter quam deformitatem nubere non posset, aut saltem sine magna dote tunc similiter satisfacere debebit, taliter quod maritetur pari. † Nam mulieres propter pulchritudinem facilius nubunt. vt not. in l. si voluntatem. de dot. promiss. Et Andr. de l. fern. in constitu. regni. in aliquibus. & e contra propter deformitatem difficilius nubunt. arg. cap. quæ admodum. extra de iureiur. vbi spolia de futuro propter deformitatem superuenientem renuntiari potest a sponso: unde dotabit eam taliter quod possit habili ter nubere pari. arg. d. l. pe. ff. si qua. Pau. & d. l. fin. de his qui deiecit. vel effu. in quibus dicitur, quod debet satisfacere in eo, quod amisit, & est amissurus ipse percussus. satis enim amisit ista percussa, quia perdidit pulchritudinem suam, per qua peruenitur ad matrimonium & liberorum procreationem, & generis humani cõseruationem. l. i. ff. solu. ma. Ideo taliter satisfaciatur, vt nubere possit, & vbi noluerit, aut non potuerit alteri nubere propter hoc

ipse ducat in uxorem, si est solutus. argu. dict. c. i. & ii. extra de adul. vbi subducens iuuenem, & illam cognoscens ducet vel dotabit eam, non enim aliter possit satisfacere per prædicta. Et idem in omnibus damnis datis. vt in titu. ff. ad leg. Aquil. quod fiat satisfactio damnorum. vt in multis iuribus ipsius tit. poteris videre, vbi autem erit offensa verbalis, contumelia, vel iniuria atrox, vt quia quis vocaretur prædator, vel quia mulier vocata fuisset meretrix. vel alia infamia: tunc satisfactio fit secundum quod iniuria fuerit deducta in libello, de quo in l. iniuriarum æstimatio. vbi Bar. ff. de iniur. & vbi propterea actum fuisset ad poenam criminalem. de quo in l. prætor. §. si dicatur. ff. eo. & in iuribus ibi allegatis. † Et quando vellet fieri satisfactio tunc ipse delinquens petere debet ab infamato primo veniam, & vt publice diffamauit. ita & publice confiteri debere se mendacium dixisse secundum Hosti. in summa. de poeni. et remis. §. quibus. et §. qualiter. et §. quid de accusatoribus. de verbor. obligatio. et Ioan. Andr. et alii in capitu. omnis vtriusque sexus eo. titu. et in regula peccatum. de reg. iur. in vi. et in c. fin. de rapto. et xliii. quæstio. vi. cap. si res. et vi. q. j. c. detractores. † Vbi dicitur quod iste tenetur ad restitutionem famæ in illis locis, in quibus diffamauit, dicendo, quod mentitus est in os suum. secundum canones in capitul. inter sollicitudines. de pur. cano. et dicit ibi not. Hostien. quod vbi ex hoc magis infamaretur infamatus non debet specificare satisfaciens infamiam, sed debet dicere ego tale infamaueram de eo, de quo est inter vos infamatus quod vos scitis quod ego dixi per mendacium, et non debet dicere falsum dixi quia potuit esse verum quod dixit, et in locis hoc dicit ad arbitrium infamati. vel si grauetur arbitretur ad arbitrium iudicis, debet se diffamator purgare. arg. de iureiur. cap. veniens. et cap. ii. de arbi. secundum Hosti. in dictis locis. & in titu. de iniur. §. quibus modis. ver. literis. † Vbi autem esset offensa personalis & enormis, vt quia quis fuisset pulsatus pugno, quæ grauis iniuria est, vt in l. apud Labeonem. de iniur. & de bastone, & vellet fieri satisfactio debet cum ignominia ipsius offenditis &

rag-

- 7 grauer sicut fuit delictum. Nam quia poena est satisfactio delicti, secundum Azo. in suprema de poen. debet ipsa poena proportionari delicto. l. j. & secunda. ff. de term. amo. & l. hodie. & l. quidam. & laut facta. ff. de poen. Andre. de Ifern. plene in constitut. prima de offic. magistr. iustitiae, erit ergo satisfactio quod delinquens iuxta qualitatem iniuriae satisfaciatur. l. omne delictum. S. j. de re milit. & l. sed & quaestio. de iniur. & l. praetor. S. atrocem. eod. titul. ¶ Nam si fuit vir humilis, qui nobilem verberauit, fiet satisfactio curiae grauior, quia cum bastone ibit, vel cum laqueo in gula ad pedes offensus, & per totam ciuitatem diuulgiatur veniam petendo, & se inculpando de tali offensa, quia ubi crimen est manifestum poenitentia non debet esse occulta, sed manifesta. ij. quaestio. j. si peccauerit. & Innocen. in testimonium. de testibus. & Gof. in tit. de poeni. & remis. & de poeni. dist. vj. cap. sacerdos. & in cap. j. extra de pre.
- 9 ¶ Si nobilis pars, & non prouocatus, non fiet eum tanta ignominia, sed flectere debet se ad illum cum corrigia in gula, dicendo, sume vindictam de me, quam volueris, & in publico, & ut arbitrabitur iudex, vel arbitri dati, erit ergo satisfactio ista sic facta condecens delicto, & erit quasi poena corporalis, per quam tollitur iniuria. arg. l. sed vnus. S. si ante iudicem. de iniur. ubi dixit Dyn. & post eum Bartol. de eo, qui fecit delictum, & postea se posuit in manu offensi petendo, quod sibi parceret, quod si ille offensus recipiat eum, quod iniuria erit remissa, nam aliter quis non tenetur remittere iniuriam sine satisfactione, secundum Bartol. eod. titul. l. non solum. S. iniuriarum, nam ista satisfactio taliter facta est poena corporalis. arg. glo. sing. in cap. peccatum. de reg. iur. in antiquis. & alien. in cap. sicut dignum. de homi. quae gloss. dicunt, quod celsio bonorum, quae fit cum vituperio est poena corporalis, quia luit in corpus.
- 10 ¶ Fit autem celsio bonorum cum vituperio, quia dantur terga leoni, ut dicit Cyn. & Bal. in l. fin. eo. tit. vel ad columnam aliquid fit ut ibi, sic ergo satisfactio erit necessaria ratione personae, loci, & temporis, ut d. l. sed & quaestio. de iniur. & ita obseruatur in ciuitate Neapolis inter nobiles quando est facta aliqua iniuria grauissima ab aliquo nobili. Nam ipsi ex consuetudine se submitunt alijs nobilibus, qui componunt satisfactiones offensorum diuersimode, quia aliquos offensores mittunt per totam, ciuitatem in du-

ploide cum corrigia in collo, aliquando genuflectere faciunt ad pedes offensi, & similes faciunt satisfactiones, ex quibus dico, quod magis remanet grauatus offensor, quam offensus, quia offensor videtur condemnatus pro illa iniuria, & efficitur infamis saltem de facto apud graues. arg. l. actus. de infra. & l. prima. ff. e. & l. verbum. & l. ob hoc verbum. eod. titul. & etiam quia ista satisfactio cum ignominia facta est poena corporalis, per dicta gloss. si tamen iste, qui se ponit in manibus offensi cum ista ignominia ostenderetur ab ipso offenso in illo actu dixit Bartol. in d. l. sed si vnus. S. praetor. quod si ille vellet vindicare se, & modum in vindicando excederet, deberet puniri, quia arbitrio boni viri debet hoc facere hoc etiam tenet ibi angel. dicens quod iste non poterit enormiter se vendicare, sed viri boni arbitrio pro quo facit gloss. in l. penult. de arbitrio ubi ponens in manu alterius viri boni arbitrio se ponere intelligitur. & Bald. in capitul. inter pares. de leg. corra. & Bald. in l. j. de ed. libe. Et dixit Angel. in dict. S. praetor. ait, quod ratione hoc obseruatur, quia quando fit pax offensor se ponit in manibus offensi. & ad hoc ut ille non excedat adhibentur duo bā darense, & ideo consului quando aliquando interueni in consulto, nobilibus ciuitatis Neapolis, qui fecerunt huiusmodi satisfactiones, quod scriberentur omnia, quae erant fienda, & verba quae erant dicenda ab offendendo, & offenso, iuxta not. per Hostiens. j. dict. locis. & offensus nullum deberet vindictam sumere, nisi quod diceret aliqua verba humanitatis, & indulgentiae, ubi autem pars offensa vellet iustitiam a iudice, & iudex imposeret pro tali offensa poenam ordinariam a iure, vel a statuto non diminuendo nec alterando ipsam poenam, iuris vel consuetam, ut dicitur in l. acta. de re iudic. & in l. j. in fin. de quaest. & in S. poena grauior, tunc ex quo illa poena est terminus poenae non debet fieri aliqua satisfactio personalis, quia poena ordinata est satisfactio delicti per supra dicta iura. Fiunt ergo istae satisfactiones personales, vel verbales, quando poena vult diminui, vel pecunia componi, ut non fiant sine consensu partis, per ea quae scripta sunt in proximis capitulis. ¶ Nam dixit notabiliter And. de Ifern. in tit. quae sunt regalia. in verbo committentium. & de cap. qui curiam vendi dit. S. similiter. quod etiam princeps non potest remittere poenam corporalem delinquenti sine causa, nec etiam quod interest parti pecuniariter,

Parid. de Puteo Tract.

pecuniariter, sine partis voluntate, alias peccat mortaliter, cum faciat absoluta potestate, nec iudex inferior potest alterare, vel remittere poenam delinquenti, & componere parte non concordata. per notabi per Andre. de HERN. late. Et licet gloss. in l. rescripta de prec. Impera. offe. & in l. defensionis. de defen. ciui. dicens quod princeps possit remittere poenam delictorum sunt vera de poena applicanda fisco suo, non parti. per l. venia. de in ius vocan. secundum Bald. in fin. de prec. im. p. offe. ¶ Et quando remittit princeps delictum, non intelligitur remittere nisi quantum suae curiae tangitur. non autem ius partis per l. si docueris. de falsis. Quod est verum de remissione particulari non de vniuersali, secundum Bal. in l. quicumque. de seruis fugiti. Et ideo fiant istae satisfactiones vt pars veniat ad pacem & res publica sit pacata, & non sint dissensiones ciuiles, quae destruant ciuitates. l. in libello. S. i. ciuilibus. de capriuis. Et ad hoc quando delinquens posuit se in manu offensa, & in eum fecit compromissum, annis in quem se submisit, possit sibi imponere poenam grauissimam, vt quod de ciuitate exeat vel vt non moretur in propria domo. vel alia inhonesta? vide Iacob. & Archid. in summa feudorum. in tit. de pace tenend. & in S. nun. quid possit princeps. & in S. antecedenti. incipiente nunquid aduersaria pars possit esse arbitrator. vbi etiam dixit an possit reduci ad boni viri arbitrium mitius & idem Andr. de HERN. in tit. de prohi. feud. alien. qui Feder. in S. sed nec dominus. vbi dixit quod si modum excederet, reducitur ad boni viri arbitrium, vbi si potest relegare extra prouinciam, sicut iudex posset vel in offensa graui, homicidio quod si condemnaret ad mortem iudex, nec praetor exequetur talem sententiam in publicis iudiciis, vbi vide latius.

a **Debitata** Sed quid de digito cum non sit membrum sed pars membri scilicet manus. dic, quod satis dicitur abscindi membrum in p. reioso artifice viete principaliter certo digito secundum dom. Felyn in capitul. ego. N in fin i column.

S V M M A R I V M.

- 1 *Infirmus qui remisit iniuriam in testamento, vel in confessione, an si reconvalescat possit agere actione iniuriarum & nu. 2.*
- 5 *Pax facta a mortifere vulnerato non ualet.*
- 4 *Offensio an videatur remissa per osculum pacis quod datur in ecclesia.*

- 5 *Pax impetrata ab heredibus anteneat? Et quid si femina sit haeres & numero 6 & 7.*
- 8 *Satisfactio offensionis quae debet praestari offensi se cui praestanda sit & nu. 10.*
- 9 *Satisfactio de sacerdote occiso cui praestari debeat.*

C A P. V I I I.

MORTALE circa praedicta quae ro de vtili & quotidiana quaestione Aliquis fuit vulneratus ab aliquo, & deinde in mortis articulo constitutus in foro penitentiali remisit, & pepercit, an ista remissio sit sufficiens, quod officialis possit componere, vel poenam minuire, aut relaxare, tanquam parte concordata, & remissione a parte obtenta, vel pace facta, prout requiritur per regni capitula, ac ritus, & iura supra in proxim. capitulis allegat. In quo dico quod non, quia per istam remissionem in foro penitentiali factam non dicitur remissa iniuria, nec delictum, sed solum malivolentia animi rancor, & odium, quod habebat remittens ad offendorem. per not per Bartol. Guliel. & alios in l. si tibi. ff. de pact. & l. non solum. S. iniuriarum a de iniur. vbi dicitur quod remittens iniuriam non prohibetur petere a. *1* **damnum** seu rem sibi ablatam. vbi etiam dicitur si infirmus remittat iniuriam in testamento, vel in confessione, & conualescat, an possit agere iniuriarum. & dicit Bartol. quod non, per S. final. in tit. de iniur. & quod not. cano. de accu. cap. veniens. Tamen Baldus in tit. de pace iur. firm. S. iniuria, distinguit, quod si est facta plena remissio non potest amplius agi, quia per sacerdotem tanquam per publicam personam potest quari absenti. l. j. S. publice. de iusti. & iur. & de sepul. capit. parrochiano. Vbi autem est remissus solus rancor, potest agi. Vbi autem dubitatur, potest agi, quia non praesumitur donare estimationem iniuriae, sed dimittere malivolentiam animi, tamen viri perfecti intelliguntur dimittere propter euangelium dicens, dimitte, & c. & facit quod dixit Ioan. Andre. in tit. de instrumen. editio. S. nunc aliqua quod si quis in extremis remisit, iniuriam coram praebystero, & iurauit pro eo conualescente, potest agere iniuriarum. argu. not. in simili in l. senatus. & in l. iij. de donatio. cau. mor. dicens secus esse vbi est remissa actio iniuriarum argum. S. final. institut. de iniur. & dixit idem Baldus in l. diuus. ff. ad Sillan. quod remissio

missio facta in foro pœnitentia prodest quantum ad rancorem, per d. § fin. & ibi Ludo. latius. & tenet Bart. in d. l. non solum. & dicunt Canon. in c. pen. de homicid. vbi dicitur quod non videtur remitti propter hoc æstimatio iniuriæ. & quod not. aliqui in l. in ipsius. ff. famil. erisc. Et dixit Bal. in d. l. diuus. ¶ quod ista remissio facta coram sacerdote in mortis articulo valet in foro iudiciali, secundum Cy. per d. §. si. quod intellige quantum ad rancorem, & facit quod dixit Innoc. in c. iniuria. de iniur. quem refert Bald. in d. §. si tibi. glo. autem in d. §. fin. videtur dicere, quod si quis dicat sacerdoti, remitto odiū, quod iniuria sit remissa, contra quem tenet Guliel. quia odium remittendo, non videtur remittere iniuriam. l. si domum. de seruitu. vrb. & quia quis non tenetur remittere inimico non petenti, & nō tenetur sibi aliter ostendere signa amicitie, secundum magistrum sententiarum, & hoc tenet Ange. in d. §. si tibi. & vide Ca. in c. ij. de homicid. in 6. & dixit Bald. in l. ii. C. de liber. & eorum libe. ¶ quod pax facta a mortifero vulnerato non valet, per d. l. diuus. vbi dixit, quod in foro pœnitentia potest fieri pax inter absentes. argumen. dict. §. fina. in situ. de iniur. sed non pax solutionis, nisi interueniente præsentia, vel vocis organo. & adde, quia idē Bald. in l. prima communia de lega. dixit, quod si testator dicat omnibus inimicis meis, facio pacem, & eos libero. quod verba operantur beneficium statuti, quod loquitur de habenda pace ab offenso, & qđ hæres stare cogitur. arg. l. si ego §. i. ff. de iur. dot. quia est sublata actio ad vindictā ciui. per d. §. si. & omnes actiones pecuniarias, non tamen pœna fisci. per l. transigere. de transac. & dixit Bald. in c. i. quibus mod. seu. amitt. ¶ quod per osculū pacis, quod datur in ecclesia, non videtur remissus rancor. per notata in cap. olim. de iureiuran. in nouella. aliās de privileg. & habetur per Cano. in c. data. 6. lib. Tamen an sufficiat habere pacem & concordiam ab vno ex hæredibus. vt sit satisfactū statuto vel cōstitutioni de pace habenda ab hæredibus defuncti? vide Bald. in d. l. ii. de lib. & cor. libe. & Bald. in d. l. cum inter. de fideicō. lib. & Bar. & alios omnes in §. Ca.

to. ¶ vbi dicit etiam si hæres sit fœmina, an sufficiat ab ea habere pacem, b & vide Bald. in l. pro hærede. §. Papin. de acquir. hæ. vbi dicit, quod satis est, quod habeatur pax a masculis hæredibus, licet fœmina contradicat, quia fœmina non leuat feudum, vt not. glo. in tit. qui feudi. §. pe. & in tit. an mutus. §. i. & hoc ibi sequitur Ange. Licet Ludou. in l. i. §. potissime. ad Sillan. teneat contra per illum text. & per l. i. de his qui se deferūt. vbi Ang. & latius per Ieco. de Ardizo. in tit. de pace tenen. & infra videbis. vide Bal. secundum Cy. in l. dominus. de in ius vocan. in secunda lectu. ¶ Et quando ipsi hæredes offēsi essent minores, an sufficiat habere pacē ab eis, vel possint ipsam facere tutores, vel requiratur iudicis decretum? vide Bal. in l. pacto successorum. C. de pac. vbi allegat Iacob de Aret. in l. i. de in integr. restitu. & Specul. in tit. de homic. §. illud. dicentes quod non requiritur decretum, quia non est alienatio. & dicit Spec. in tit. de pace & treu. ver hoc quoque. & vide et Bald. in l. i. ff. de pac. dicentem quod si dicat in instrumēto, quod Titius facit Scio pacem, vel instrū de iniuriis, qđ intelligit esse facta pax, vbi dicit etiā qualiter fiat pax, & concordia: tamen quando esset illata iniuria filiis, vel vxori, pro qua competit actio marito & patri: an sufficiat habere pacem a parte, requiratur quod ab omnibus. vide in l. i. & ii. ff. de iniur. & in l. qui de crimine. C. de accu. & l. lex Cornelia. §. illud. de iniur. & quod Bar. in l. patri. de iniur. & institu. de iniuriis. §. pater. & in l. sed si vnus. §. si. eo. titu. & Bart. in l. Lucius. ff. solu. matrimo. & in l. pater. ff. de minori. Et licet Bartol. supra dixerit, quod pater potest remittere iniuriam factam filio, & sic videatur inferre, quod filius ulterius non accuset. limitatur nisi iniuria fuisset facta a persona coniuncta, per not. in l. Lucius. ff. solu. matri. & quod not. in l. Papin. de in offi. testamen. Imol. in d. l. Lucius. in fin. vbi Ludouic. & quod Bartol. in l. in personam. de pœnis. & quæ not. Innoc. de sentē. excom. in c. non dubiū. vbi quid i tutore an possit remittere iniuriā factā pupillo. & vide Bal. in l. pactū curatoris. C. de pactis. et in l. præses. C. de transac. vbi etiam ponit, an Abbas cum

Tract. de Syndic. Y capi-

Parid. de Puteo Tractatus

capitulo possit remittere iniuriam, & pondera verba Bart. in d. l. item apud Labeonem. §. filio. de iniurijs. quod quando pater est vilis persona, non potest remittere iniuriam factam filio, per quod dictum Bar. dicebā qd si pater remitteret iniuriam pro vilis re, vel pro modico componeret iniuriantem filium quod remissio non valeret. vbi etiam Barto. tetigit de filio emancipato. de quo etiam per Bald. in l. ex facto. §. si qd rogatus ad Trebel. ¶ Et etiā pōdera quod licet dicatur, quod vxori non datur accusatio de iniuria viri ut in d. l. i. §. idem ait. ff. de iur. & sic nō sufficeret habere pacem ab vxore, hoc limita nisi in vxore accusante de morte viri, ut not. Bald. in l. ii. C. qui accusa. non poss. quia in casu videretur dicendum, quod si non supersint alii consanguinei quod vxor posset pacem facere de morte viri, & idem dicerem quando esset alia iniuria, quam mortis, & vxor superesset mortuo viro, & ei succederet non obstantibus aliis cōiunctis. per l. i. C. vnde vir. & vxor. quia ipsa tanquā hēres & successor. viri pōt remittere iniuriam viri omittō de iniuria familiaris, & vasalli aut coloni de quibus in d. §. idem ait. ¶ Et post prædicta esset uidendum quando aliquid deber præstari offenso emēdationis, vel satisfactionis causā, cui præstabitur? Dic qd si viuat offensus qui non sit in alterius potestate, quod illi fiat emēda siue cōpositio, vel illi in cuius potestate est, ut in Lombar. de eo qui mulier. vel seruum. l. si. Et si interim moriatur pater, quod hāc emēdam non transmittit ad hēres, sed transibit ad ipsum filium argumen. de iniur. lege sed si vnus. §. finali nisi in muliere rapta. ut sit cōpositio parentibus, vel curiā si non sint parentes l. i. de raptu virginum. in Lombar. vel fieri ipsi mulieri, nisi cōsentiat in matrimonio raptoris, quo casu sit eius patri vel alteri eorum qui superest. in authen. de raptō. mulier. §. sancimus. & habetur in cap. i. de adulter. vbi vxorem ducet vel dotabit. & habetur Exodi. c. xii. & ita visum est fecisse magnos principes cum filias subditorum violauerunt. Nam pecunia facultatibus, & officiis parentes concordauerunt & vbi offensus nō viuat, hēredibus eris

præstandum, quia ad eos spectat vindicta defuncti prosequi. l. i. de his quib. ut idig. & ff. ad Sillan. l. necessarios. §. si. & in Lombar. de libe. homine. in fin. & argum. ff. de iniur. l. i. & ii. & §. quoties. & de iure fisci l. res quę. & in tit. de succes. feud. §. sancimus. Tamen si ipsi hēres essent, extranei potius dabitur propinquis parentibus, ut in Lombar. de pau. l. itē relatū. & in titu. de rapt. l. ii. & iij. & in titu. de sepulch. viol. l. ii. & in titu. de parri. l. ii. & in titu. de adulter. l. ii. & in l. iii. de liber. homine. Et tunc pro hac emēda nō teneretur creditoribus defuncti etiā si essent hēres, quia non iure hēreditario capitur, quia capitur ratione vindictę, & iure sanguinis. argum. ff. de acquir. hered. l. pro hēredē. in fin. de colla. bono. l. si emancipati. §. si eman. dedit. & ff. de interdict. & releg. l. iij. ff. de his qui deie. l. si vero. §. si a libero. de specul. viola. l. vi. ¶ Compositio vero præbyteri interfecti Episcopo parochiano ut dimidium habeat ecclesia Episcopi, & aliam ecclesiā præbyteri. extra de poen. c. præbyteri. ¶ & qd supra dictū est, quod deferat parētib. Dic qd primo filiis masculis & non feminis, & dein de alijs parētib., qd ē filias defuncti excludēt. dict. l. ii. de liber. homine. & in tit. si mulier. marit. si quis longo. Nā parētes debēt p̄stare auxiliū ad vindicandū mortē defuncti, quā si non p̄stāt priuāt. l. j. de his quib. ut indi. tñ si qd in corpore libero dānū dat ad hēres non trāsit, neq; redibus p̄statur. de his qui deie. l. si vero. §. si libero homine. qd absurdū v̄, quod hēres iure hēreditario pretium quasi occisi hominis, cui hēres extiterit, cōsequatur. ff. ad legē Aquil. l. huic scripturę. §. finali. & l. nam sicut. in fin. arg. ff. de iniur. l. sed si vnus. §. vltim. in fi. vbi vero frater naturalis mortuus fuerit si relinquat fratres naturales, & quosdam legitimos legitimi fratres habere debent duas partes compositionis, & totam hēreditatem fratres autem naturales tertiam partem, compositionis, ut in Lombar. de sic. l. si fuerint legitimi. Iure tamen Romano frater naturalis, etiam vulgo conceptus potest succedere naturali fratri. ff. vnde cognat. l. hac parte. & lege si spurius. & in tit. ad Orfic. §. nobis. & insti. de succes. cognat.

cognat. §. vulgo. Si tamen facta emenda aliquis ex consanguineis causa se vindicā di offenderit aliquē de coniunctis, an red datur id, quod nomine compositionis ac ceperit. vide in Lombard. in tit. de lib. ho mine. l. si quis partem. & in l. si homo oc cisus. Hæc scribuntur per Jacob. de Ardi zo. in summa feudorum. in tit. de pace te. in §. & si quærat quibus sit prestan dum. cum sequentibus. vbi dixit, quod fa cta emenda vel compositione, iudex fa ciet inimicitias cessare, cogendo partes ad pacem, vbi etiam latius scribit si vulne ratus mortifere remiserit, & deinde mor tuus sit, filij possint agere, vel accusare, vbi vide etiam casus, in quibus quis im pune excusatur à delictis vbi sunt infini ti casus & in illis non est licita cōpositio, quæ iura Lombarda observantur in ali quibus in regno.

- a §. In iuriarum. Et ibi vide d. Alex. de Imo. & in d. l. si tibi in vlti q. & ibi per Paul. de Cast. & adde lo. de Ira in l. filius fa. de pro cur. & Ang. Ar. in tract. maleficio. ver. in ter mino defensionis. et d. Alex. de Imo. l. i. de pa. c.
- b §. Pacem. Vide domi. Frā. Aret. in l. si filius de vulg. & pub. in vltim. colum. & quod ibi. dixi in apost.
- c §. Minores. Vide Pau. de Cast. in cons. 191. vbi ponit, an pax facta per minorem possit rū pi per eum factum maiorem.

S Y M M A R I V M.

- 1 Potestas si delinquentem qui ad ipsum sua spē te venit ultra modum granet, an teneatur in syndicato. & nu. 3 & 4.
- 2 Medici castrantes homines puniuntur, licet ipsi consensiant, nisi agritudo sit mortalis.
- 3 Officialis factum, tunc censetur factum domi ni quando bene agit, aliās secus.

C A P. IX

I N si delinquēs ꝑposuit se in manibus potestatis pro de licto cōmisso, qui cū eo vl tra modū composuit, tenea tur in syndicatu. Dic quod sic, quia ponendo in manibus potestatis, videtur vt in bonum virum & ideo non potest in puniendo modum excedere, vt not. Bar. in l. apud Labeonem. §. prator. de iure. & est gloss. in l. pe. de arbitr. vbi ponens se in manu alterius videtur vt in

bonū virū, secundum Inn. in capitu. fi. de fide instru. Idem Bal. dicit in c. inter pa res. de leg. corra. & quod habetur in cap. veniens. de renun. & ideo tunc talis com positio ultra debitum facta veniret rescin denda, & diceretur ultra debitū facta, quā excessisset metā iuris. l. quid ergo. §. pœ na grauior. de infami. & l. si seuerior. co. tit. & ibi not. Vel quā excessisset pœnā so litā imponi ꝑ tali delicto, nā illa dī pœna ordinaria delicti, quæ ꝑ delicto cōsuevit apponi, vt no. Bart. in l. si quis ex vna. ff. de priua. deli. & l. hodie. de pœn. Ideo tūc imponendo pœnā iuris, vel consuetam dī ceretur vt bonus vir agere, & non posset se grauari delinquens, quod excessit ꝑ ꝑdicta. Et adde, quod vbi vellet potestas imponere pœnam corporale ex eo, quod ille se posuit in manibus suis, quod hoc nō possit vigore talis potestatis quia nō mo est dominus mēbrorum suorum, ꝑꝑ tex. in l. lege. Corn. §. constitutū. ff. ad leg. Cor. de sic. ꝑ vbi dicit Ang. contra medi cos castrantes homines impudētes, quod puniuntur, licet illi consensiant, si agritu do, quā illi patiebantur, nō erat morta lis, si autem erat mortalis, quæ non pos set aliter, quam ꝑ incisionem curari, & non tenentur medici, & ideo ipsi semper dicunt, & protestantur, quod recipiunt ipsum pro homine mortuo, tamē puto, quod parum prodest ista protestatio, si ip si medici aliquā culpam, vel imperitiā commiserint in curatione, & mors sequa tur ꝑ d. l. leg. Cor. §. constitutū. & c. ꝑ ꝑ An si est facta cōpositio ꝑ officialē in casu à iure nō ꝑmisso, possit superior ꝑcedere, & punire? Dic quod sic, quia est quedā illi cita redēptio, seu illusio, vnde denno ꝑor inquiri. l. trāfigere. de trāfact. & de collu. deteg. c. fin. de accus. qualiter. ver. iterum inquiri. & quando non fuit debite puni tus. ii. q. j. notū. & arg. de calum. lege i. in fi. & quod not. de iudi. at si clerici. in glo. fi. quod no. Bart. in leg. senatus. de accus. ꝑ vbi dicit, quod pœna pecuniaria resti tuetur, & punietur debite, & quia cum fa ctum officialis reputetur domini. ar. lege i. §. deiecit. de vi & vi arma. l. iiii. de ad mini. tuto. reputetur idem tribunal. c. ii. de consuetu. in vi. si ipse dominus hoc fecisset, posset retractare. de cler. coniu.

Y 3 diuersis

Parid. de Puteo Tract.

§ diuersis fallaciis. † Tunc ergo factum officialis censetur, domini, quando bene agit alias fecus, quia malefacere non est sibi commissum, & tunc facit ut priuatus, non ut officialis. l. ab agnato. ff. d. manu. & l. creator. § Lucius. mandati. & ideo non tenetur illi stare, ne illius culpa ei noceat. de except. c. cum venerabilis. ff. si quis ius d. l. 2. §. si pcur. quinimo est ubi compositio est a iure reprobata ipsemet potest venire contra. c. ut clericorum. de vita & honest. de r. Paul. in consi. 118.

S V M M A R I V M.

- 1 Officialis Episcopi an possit componere de adulterio.
- 2 Confiteri delictum an videatur ille qui soluit aliquid pro compositione.

C A P. X.

- 1 N officialis † Episcopi possit componere de adulterio. Dic, q non, & si faciat non valet, quia hoc non licet, nisi habenti potestate dispensandi super crimine. c. licet. de poen. ubi glo. & de rapt. in Archiepiscopatu. & Hosti. in c. i. de coll. de reg. p. gl. & Inno. & quia dispensatio continet gratiam. c. si de trans. quæ non videtur sibi concessa, nec cadet in eius iuramento. c. 2. de of. vic. in c. ff. de pac. l. contra iuris. §. si filius. & cum ista sit potestas episcopi non videtur officiali concessa. Bar. in l. 2. de decr. ab ord. ver. Item ex vigore. Nam episcopus delinqueret depolationis poenam in pecuniaria transmutando. de of. ordi. irrefragabili. C. de deserto. l. i. lib. 12. gl. v. q. 2. si primates. & quia non est verisimile hoc concessisse officiali. cum ipse non esset hoc factururus. ar. l. merito. p. soc. & l. i. circa si. de of. pref. & q. quisq. iur. l. 3. §. procur. & si officiali concederetur potestas componendi, intelligitur, quoniam potest de iure. ut in leuib. & extraord. crimi. ubi poena est iudicis arbitrio. de es. fra. l. i. §. expilatores. nam de talibus compositionibus intelligitur. c. dilectis. de of. ord. & qd. no. de poeniten. c. i. & in adulterio non licet pro pecunia redimere. l. transigere. de transactio. & no. v. q. 4. si primates. Paul. in d. consi. 118. §. † An soluens aliquid pro compositione videatur confiteri delictum. Dic q. si est licitum, q. non videtur fateri crimine, cum sol-
- 2

uerit ut euitaret iudicium, non ut confiteretur. l. si recomparatis. de pcur. & quod Barto. no. in l. his qui recon. de public. iudic. quod est verum, nisi soluit parti, & non iudici. l. quoniam. de infam. Paul. in dicto consilio 117. Et adde quia. Barto. & post eum Bald. & Angel. in d. l. si reus paratus dederunt cautelam officiali, qui dubitat condonari in syndicato, ad aliquam poenam status quod non expectet sententiam, sed ante faciant compositionem, cum iudice asserendo, quod propter dubium litis euentum vult potius componere, quam sustinere expensas, & propter hoc liberabitur ab instantia iudicii, & non habebit locum. l. quoniam. de infam. ut videtur delictum confiteri, dum dicit, quod compositionem facit causa redimendi vexationem eius, secundum doctorem. l. interdum. §. si promissor. ff. de verb. obli.

De litera. D.

S V M M A R I V M.

- 1 Delinquens in aliquo officio nunquam reuertitur ad illud.

Delinquens in officio.

C A P. I.

- 1 E L I N Q V E N S in aliquo † officio nunquam redibit ad illud vide infra in verbo. officialis. in cap. delinquens in officio. & i. verb. assessor. c. assessor q. fuit. §. Si officialis in officio delinquit gratia aut negligentia punitur. vide in verbo. officialis. in c. officialis propositi. §. Officialis in officio delinques potest ex eodem processu condonari civiliter & criminaliter. Bal. in l. uenales. C. de poen. iud. alleg. in auth. ut iudic. sine quoq. suffr. §. oportet. & facit l. Attilianus. ubi Bar. ff. de fals. §. Si officialis fuerit in officio, & propter delictum remotus, nunquam amplius redibit ad illud. vide supra in verbo. syndicanus. in c. syndicanus est officialis si aliquo tempore. & vide infra in verbo. remotio. & infra in verbo. condemnatus in syndicato. §. Non potest exercere officium quis in quo semel deliquit. vide in verbo. officialis in capitulo non potest quis exercere.

SVM-

S V M M A R I V M.

- 1 Episcopus nō tenetur de imperitia sui vicarij.
- 2 Venerari censetur quod sit bona fide.
- 3 Potestas non tenetur de imperitia collateralis de dolo sed de culpa sic.
- 4 Delegatus principis qui deliquit i causa sibi commissa a principe punitur per ordinariū loci.
- 5 Sententia lata a falso iudice delegato an possit ratificari per ordinariū cuius nomine exercuit vt ratificatio eum excuset.

Delegatus.

C A P. I.

- V** D E X ordinarius non tenetur de imperitia delegati ab eo, quia si teneretur non posset ad eum appellari. & idē in Episcopo, qui nō tenetur de imperitia vicarij, qā pponit eū iustitię faciēde. Bal. in auth. offeratur. de lit. contest. & adde Bald. in tit. de pac. constan. in verbo, volumus. vbi dixit, quod iudex non facit litem suam pro eo, quod arbitri ab eo electi male pronuntiaverūt, quia & quod bona fide sit, bene censetur fieri, & adde quę habes in verbo, assessor. vbi an potestas teneatur de imperitia assessoris, & quę habetur in verbo, negligentia. in c. an si iudex. qui habet. Sicut ordinarius nō tenetur de imperitia delegati sui, quia si teneretur non posset ad eum appellari, similiter nō tenetur de imperitia vicarij, quia de dicit operā rei licite creādo vicariū. & Nec etiam potestas tenetur de imperitia collateralis de dolo, sed de culpa, quia debuit esse curiosus, quod curia sua faceret iusticiam, & teneretur hoc curare non solū facere. de quo i. l. ij. ff. quod quisq. iur. Bal.
- 4 in rub. de pœn. iud. & Delegatus principis, qui delinquit in causa sibi commissa a principe punitur per ordinariū loci, qā facit litem suam, & reatus omnē honorē excludit. l. i. vbi senat. vel clar. secundum Bald. in auth. quā in prouincia vbi de crimine. licet cōtra sententiā delegati principis, vel vicarij, seu procuratoris principis restituat solus princeps. l. i. C. vbi & apud quos. & An sententia lata a falso iudice delegato possit ratificari per ordinariū, cuius nomine exercuit, vt ratificatio eum excuset. vide Bald. in l. i. C. si a non comp. Et quando erat reuocatus, &

exercuit iurisdictionē, an excuset si ignorabat. vide Bald. in l. i. C. de satisfdar. qā si causa est commissa Titio & Abbati sancti Petri, & hic Titius est effectus Abbas sancti Petri possit in causa procedere. Dic quod non, quia finita est delegatio propter cōfessionē personarum. Bald. Ange. Gul. in l. de die. S. si fideiussori. ff. qui satisfdar. cog. Ideo si procedat tenebitur.

S V M M A R I V M.

- 1 Familias potestatis non potest Doctorem capere nec eum ducere ad curiam.
- 2 Doctores sunt exempti ab onere hospitandi in domo sua
- 3 Doctor dēt esse examinatus i triplici examine

Doctor.

C A P. I.

- F** A M I L I A M & potestatis nō potest capere de psona, nec ducere ad curiam doctores legū, vel aliarū sciētiarū actu legentes. l. medicos. C. de profess. & medi. vbi Bar. dixit qđ familia potestatis nō debet ipsos scrutari de armis, ideo cōtra faciētes tenebuntur in syndicato, qā iudex faciēns venire doctore extraordinarie punitur per d. l. medicos. quæ ad hoc allegatur, quia doctor nō pōt pro debito carcerari. secundū Bar. i. l. j. C. qui bo. cede. pos. p. l. miles. ff. de reg. iur. & p. glo. medicos. quæ dicit qđ nō tenetur ultra quā facere possit, adeo quod p. iniuria facta doctori salariato cōpetit accusatio publica. l. j. de iusti. & iur. vbi Bal. ēt dixit quod sunt Dei sacerdotes tēporales non spirituales. & in l. i. si quis in cōscribendo. de pact. & sunt viri celsiores. gl. in l. ii. C. de offi. ciui. iur. q. l. s. q. vt possit esse iudex p. tatis affirmauit se doctore cū non esset debet puniri. ff. de fal. l. eos. & C. si seruus aut liber aut decurio efficiat. l. i. lib. x. tñ suū salariū pderet, vt in hoc potestati teneat. arg. l. i. C. ad le. iul. mai. quod est uerum quod teneretur pœna falsi. quando fecit alquem actum tantum doctori congruentem, secus si nullum actum fecerit, sed tantum dixit se doctorem, quia tunc punitur pœna arbitraria. lege si quis. C. de aque ductu lib. xi. per quam Barto. limitauit. d. l. eos. S. qui se. de fal. & lege quæ sub p. tēxtu. & quod

Y 3 ibi

Parid. de Puteo Tractatus

ibi nota. C. de sacrosan. eccle. & ideo ubi sunt statuta quod iudices potestatis debeant esse doctores sunt ostendenda privilegia doctoratus in syndicatu eorum. ¶ An potestas qui habuit dispensationē a superiore, quod nō teneatur retinere doctorem in assessorem, sed iurisperitum possit petere salarium pro illo, ac si fuisset doctor. vide. infra in verbo, salariū. i. c. an potestas qui habuit. ¶ Potestas non potest aliquē hospitari in domo alicuius doctoris quia doctores sunt exēpti ab onere aliquos hospitandi in domo sua. l. ii. & ibi glo. de mune. patri. lib. x. & fuit de facto, & data fuit petitio in syndicatu de hoc contra quēdā iurisperitū de Thea no qui i domo doctoris imposuerat stipē diarios ad hospitādū, nā habēt excusationē. vide in rub. de profes. & medi. & in l. medicos. eo. tit. ¶ Si in ciuitate est statutū, quod iudices potestatis debeant esse doctores legū, ut est cōmuniter in multis ciuitatibus, & aliquis, potestas duxit secū in tali officio doctorē creatū per aliquē comitem palatinum, vel per imperatorē sine debito examinare, vel per principē, an debeat habere salariū? puto quod nō, quia dispositio statuti nō extenditur ad tales doctores promotos sine ordine examinationis, argu. l. nemo. C. de aduo. diuer. iu. quē dicit, quod doctorati sine ordinis examine, & leuato velo, vel per Imperatorē nō examinati, ut de cet. nō gaudeant priuilegio doctorali nisi aliud dicatur in priuilegio doctoratus. ¶ secundum Lud. in re. pe. §. de viro. licet dixerit Ange. in l. i. C. de crimine sacri. quod princeps potest facere quem doctorem solo verbo. & faciūt not. in l. athletis. in princip. de excu. tur. per Barro. & in l. i. C. de athletis. per quē dicitur quod doctor debet esse examinatus in triplici examine, & si est doctoratus corruptis examinatorebus non gaudebit priuilegio doctoratus, quibus adde Bald. in l. dedi. §. si quis. ff. de condi. causa data dicētē. q. prelati si dedit feudū doctori nouiter veniēt a studio ut iuaret eā licibus qui repertus est ignarus, q. poterit sibi auferre feudū. ¶ Si tamē potestas duxerit secum assessorem, qui non erat doctor, sed erat iurisperitus, scientiē omnētis. puto q. sit satisfactū statuto re-

quirenti doctorem esse argu. l. vniciq. C. de proximi. sacro. scri. libr. xij. ubi propter merita peruertitur ordo. & tenet Bal. in terminis in l. sed reprobati. de excusatio. tuto. per illum texum. & argumen. lege qui tamen. §. quid tamen. de arbitrato. ubi idem tenet Ludo. per illū tex. no. qui idem dixit in l. cum quid. si certum petat. ¶ Si autem potestas duceret licentiatum in iure, qui de pximo debebat recipere insignia non erit satisfactum statuto. secundū Bal. in l. si. ff. de testamento militis.

¶ *¶ Doctores. l. i. Vide Feli. in rub. de magi. in ver. ad secundū circa si ver. quod nō possunt capi psonaliter imo capiēs punitur pœna mortis*
¶ *¶ Doctoratus. Vide omnino Feli. in c. cleric. de indi. & in c. per suas i. prim. q. colum. de ma. & obedi. & dic. ut ibi per eum.*

SUMMARIUM.

- 1 Doctor & aduocatus an possit torqueri? & no. 3 & 3.
- 2 Milites non possunt torqueri. Et quid i militibus nostri temporis nu. 5 & 7.
- 4 Consiliarij ciuitatis an possint torqueri.
- 6 Impositio onerū psonaliū nō extēdit ad doctorē
- 9 Testamenta doctorum & aduocatorum ratio ne prateritionis nō possunt contrahulari, sicut testamenta militum armata militia.
- 10 Consuetudo etiam contra ius non extenditur ad alias personas, quam in quibus est quid actum.
- 11 Nobiles & in dignitate constituti in quibus casibus possunt torqueri?

CAP. I I.

AN doctor seu aduocatus possit torqueri. & torques si teneatur in syndicatu. Cyn. in l. miles. C. de quaestio. tenet quod nō possunt torqueri, licet non dicatur proprie militare, sed improprie secundum Butriga. in l. sacrosan. de episcopis. & clericis. & Barro. in l. suggestioni. C. de aduo. diuer. iudi. ubi dixit quod aduocatus qui deposuit aduocationis officium dicitur clarissimus, & nō debet torqueri tanquam habens dignitatem, & debet iuramentū mitti ad eum ad domum tanquam ad personā egregiam. & bene facit tex. in l. aduocati. eodē tit. ubi Bar. dixit. q. aduocati dicunt ita im

ita in legibus militare, sicut milites in armis. & facit l. forti. eod. tit. ubi tex. & Bar. in d. l. milites. C. de quæstio. per illū text. dixit quod cum quidam potestas miles vocatus ad syndicatum, contra quem probatur delictum per iudicia, & syndici volebāt eum ponere ad torturam, quod ipse dixit, quod non poterant per d. l. & per l. diuo Marco eodem titu. per quæ iura dixit ibi Angel. quod milites etiam veterani non possunt torqueri. & quod viri eminentissimi, & eorum liberi vsque ad pronepotes, & per femineum sexum descendentes non subiiciuntur tormentis, quod in decurionibus. & eorum filijs est seruandum. & Bar. in tractatu de quæstionibus dixit, quod positi in dignitate non torquentur. C. de infami. l. nulli. & C. de assesi. l. nullus in fi. neque iudices, milites, decuriones. filij & nepotes eorum, neque aliqua pudoris macula spargitur p. d. l. milites & per l. diuo Marco. & l. decuriones & l. fi. C. de decurio. nisi in casibus specia-

3 libus vt ibi p. eum, tñ idē Bar. ibi. ¶ Deinde quæsiuit. an iudices vel aduocati possint torqueri, & arguit q. non, sicut viri milites & quia sunt milites militantes patroni causarum. C. de aduo. diuer. iudi. l. aduocati. quia sicut militantibus est concessum, vt condemnati non exigantur, nisi in quantum facere possunt, ita & patroni causarum ff. de re iudica. l. milites. in princip. Ecōtra arguit quod possint torqueri, quia nulla lege cauetur, quod milites seu aduocati sint immunes a tortura, dicens quod de iuris subtilitate nō debent torqueri dicta aduocati. sed de consuetudine, que est optima legū interpret dicit aliter seruari, licet in principio dixerit. quod iudices non torquentur. Ludo. aut in quodā suo singulari dixit quod milites doctores & similes non torquentur. p. dicta. l. milites & p. l. diuo Marco. supra allega. dicens idem Ludo. quod consuetudo dictans contrarium est nulla p. l. oēs iudices. C. de decurio. lib. xi. vbi Bar. no. q. Bar. ē dixit i. dicto tracta. ¶ cōsiliarij ciuitatū nō pnt torqueri de iuris subtilitate q. sūt decuriones. ff. q. cuiusq. vniuer. l. nulli de verborū signifi. l. nullus. §. decuriones Tñ dicit Bart. cōtrariū seruari i. dicta tractatu. & lac. de Arc. dixit etiam q.

cōsiliarij ciuitatum de consuetudine torquentur, licet sint decuriones, licet de iure non sit torquendi per l. fin. de decur. & per dictam legem milites. & per dictam legem diuo Marco. nam milites etiā non torquentur secundum Salycetū in l. i. de iuris. & facti ignorantia per dictam legē milites qd est ratione nobilitatis eorū. argumento l. nihil eodem titu. & hoc tenet Guliel. de Cune. in l. penulti. quibus ex causis maiores. ilcet Bartol. in d. l. milites. dixerit ¶ quod milites nostri temporis torquentur, quia non seruant ea, quæ antiqui debeant seruari. Tamen Bald. in l. i. C. qui bono. cede. posses. dixit qd non possunt carcerari pro debito, per l. miles de re iudicata. Et idem fit in aduocato, & doctore per gl. in l. medicos. de professio. & me. quæ dixit quod non tenetur vltra quam facere possint, & dixit Ludouicus Roma. in repeti. §. de viro. soluto matrimonio. per dictam legem milites quod si apparent indicia contra aliquem constitutum in dignitate vtili reipublicæ quod non torquebitur sicut ceteri, qui etiam ibi dixit quod si lex mandat aliquem suspendi ratione delicti. l. desertorem. §. pēna. de re mili. quod restringitur ad plebeios, non aut ad illos, qui sunt in dignitate, vel in militia. nec ad decuriones vel eorum filios. ff. de pēn. l. capitalium. §. nō omnes. & §. serui & liuoris. §. istæ fere dicens quod lex disponens capturam personæ non extenditur ad doctorem. l. medicos. de professor. & medic. lib. x. & l. ne quis. C. de aduo. diuer. iudic. ¶ vbi impositio onerum personalium non extenditur ad doctorem ratione suæ dignitatis, quia doctor dicitur constitutus indignitate. c. quāto. a. extra de magi. Bar. in p. m. C. & in l. fi. de iudic & in l. fi. de iud. & in l. omnes. de decur. libro x. & in l. generaliter in fi. ff. eo.

6 a b

¶ Nam doctores quasi radii solis appellantur b. de pēnis. l. secunda. capitu. mulri & i. q. 7. c. si quis. vbi velut luminaria splendere dicuntur. & dicit Papa. in c. i. de reli. & vene. sancto. per doctores quasi luminosas candelas vniuersū corpus orbis errorum tenebris profugatis, velut sidus irradiat matutinum. & text. in c. super specu. de magi. dixit doctores velut splē-

Y 4 dor

Parid. de Puteo Tract.

dor fulgent firmamenti, quis ergo ipso
 c torquebit. e. ¶ Nā priuilegia militū exten-
 7 duntur ad eos. Cyn. in l. i. de iur. & facti.
 vbi etiam Salyce. & facit l. i. C. de inoffic.
 testamē. & l. feri. supra alleg. & quia sicut
 versatur utilitas publica in militibus. l. i.
 & fin. de testa. milit. Ita ē in doctoribus,
 & aduocatis. l. i. vbi glo. C. de studiis libe-
 rali. dicit Bar. & alii in l. i. sol. mar. & text.
 8 in d. l. aduocati. C. de aduoca. ¶ Et quod
 Doctores non torqueantur, tenet simpli-
 citer Areci. doctor meus in maleficiis. in
 ver. quare quę personę possunt torque-
 ri. vbi tractat de tortura. & Gandi. in ma-
 leficiis simpliciter tenet, quod in dignita-
 te constituti non torquentur, & sic cum
 doctores militare dicantur ad instar mili-
 tum armorum. d. l. aduocati. & glo. in d. l.
 miles. in prin. ff. de re iudic. vbi priuilegia
 militum trahuntur ad aduocatos & pre-
 byteros. Ex qua glo. dixit ibi Bar. & An-
 gel. i. l. affectionis. ff. de dona. quod doctor
 non potest donare concubinę, sicut nec
 miles. & idem Bar. in l. ii. C. de dona. int.
 virum. & in l. mulierem. de his quib. vt in-
 dig. & dixit glo. sing. in l. i. §. est. ff. si quis
 9 a parente. ¶ quod testamenta doctorum,
 & aduocatorum ratione pręteritionis nō
 possunt contrahere, sicut testamenta
 militum armata militię. tenet Cyn. in d.
 l. i. de iur. & fac. per quem etiam dicitur, qđ
 substitutio facta a doctore legum post pu-
 pillarem aetatem erit directa sicut facta a
 milite: quia militare dicuntur ad instar
 militis armorum per iura supra allegata.
 cum ergo milites in expeditione degen-
 tes non torqueantur, nisi in casibus spe-
 cialibus, minime torquentur doctores &
 aduocati. & hoc omnes tenent pręter Bar.
 qui dixit hoc de consuetudine seruari.
 Tamen miror de Barto. qui vt ipse dicit,
 fuit affessor Pisis, & Tuderti tantum, quo
 modo hoc dicat quod consuetudo in con-
 trarium generaliter & indefinitę, quia ip-
 se nō practicauit in aliis curiis orbis: & iō
 sibi de hac consuetudine non creditur,
 per notata per Innocē. in c. dilecto. de off.
 archi. qui dixit, quod antiquiores collegii
 melius possunt scire consuetudines colle-
 gii, quam alii. Et sic Bartol. non pręsumi-
 tur sciuisse consuetudines aliarum curia-
 rum. arg. c. i. de constitu. princip. vbi dicit

quod consuetudines sunt facti, & princeps
 qui est dominus sui principatus illas prę-
 sumitur ignorare, & id quod dicitur in l.
 de quibus. de legib. quod statur dicto do-
 ctoris probabilis auctoritatis de consue-
 tudine, intelligitur de consuetudine illius
 curię, in qua versatur: quia sibi creditur
 tanquam petico: non tamen creditur ei
 de vna consuetudine extranei fori, & in-
 telligitur dictum Barto. & Iacob. de Arc.
 de loco vbi esset talis consuetudo, & nō de
 aliis locis, vbi talis consuetudo nō ē, quia
 quęque ciuitas abundat in suo sensu. 76.
 distinct. vtinam. & quilibet populus ha-
 bet suam obseruanciam, & suos mores.
 ff. de iusti. & iure. l. omnes populi. And. de
 10 l. i. in tit. da feudi cogni. ¶ Consuetudo
 enim contra ius non extenditur ad alias
 personas, quā in quibus est quid actū.
 xii. xi. dist. omnia. dist. catholicam. in fin.
 Inno. in cap. i. de consuetudine. vbi dicit
 quod consuetudo nō pręiudicat iuribus
 singularium personarū in his, qui tacite
 vel expresse consenserit. quem Angel. se-
 quitur in consil. liii. & communia prędio.
 l. vne. §. si constat. & Inno. in c. dilecto.
 de off. archi. in gl. magna. in cap. dilectus.
 de capel. mona. Cyn. in l. i. in fi. de emen.
 libe. & quod not. Bar. in l. i. §. ex hoc. de iti.
 actūque priua. & glo. in c. cum contingat
 de deci. vbi consuetudo quo ad certas pso-
 nas inducta, se non extendit ad alias per-
 sonas, secundum docto. in d. l. de quibus.
 & in l. i. C. quę sit longa consuet. Quibus
 etiam accedit, quod idem Barto. voluit in
 d. l. de quibus. in repe. verficu. secundo. p-
 batur consuetudo. in xvi. colum. qđ vbi du-
 bitatur de consuetudine iudex vocabit
 ad se aduocatos, & procuratores palatii,
 & explorabit de consuetudine, & sic re-
 quiritur, quod volentes probare consue-
 tudinem alicuius curię, debent exami-
 nare aduocatos & procuratores illius curię,
 & non extraneos aliarum prouincia-
 rum, quia quę domi sunt probantur per
 domesticos illius domus, & non per prius
 extraneos. l. consensu. C. de repu. &
 quę sunt in collegio probantur per illos
 de collegio. plus etiam dixit Barto. in d. l.
 de quibus. in repe. i. xvii. col. quod ad hoc
 vt forensis possit deponere & testificari
 de aliqua consuetudine ciuitatis, requiri-
 tur

tur quod ipse forensis tantam morā contraxerit in illa ciuitate, quod verisimiliter deberet scire. arg. l. ii. C. vbi de crimi. vel quod erat notorium, & communiter prohibitum in tota illa regione. quomodo ergo Barto. qui dicit de consuetudine non seruatur potuerit deponere de vniuersali consuetudine aliarum, qui est ciuitatis Perusij? & sic non potest eius dictum adaptari ad alias ciuitates, merito ergo eius dictum nō militat, quod in aliis partibus sit talis consuetudo, quod doctores vbiq; torqueantur. Item etiam talis consuetudo esset contra publicam utilitatem, & non valebit contra legem, sicut nec lex. C. de prec. impe. offe. l. nec dānola. vbi per Docto. & l. fina. C. si contra ius. secundum Barto. in d. l. de quibus. in lectu. in fine tertiæ colum. † Et in quibus casibus nobiles, & in dignitate constituti torqueantur? vide gloss. amplam in constitu. regni. prosequens. in titu. de testibus & probationibus contra comites, milites, & barones.

- ¶ C quanto] Et ibi ad hoc vide Fel in prin.
¶ Appellantur.] Circa doctorum prerogati-
uas vide Fel in rub. de magi in prima colum.
post med iu uersie ad secundum.

S V M M A R I V M.

- I Officiales durante officio conueniuntur pro debitis antea contractis & nume 2.

Durante officio.

C A P. I.

¶ Officiales durante officio conueniuntur pro debitis antea contractis. l. pars literarum. de iudic. Angel. in l. secunda. de adm. tur. & pro furto & barataria. in authen. vt iudi. sine quoq. suffrag. §. si quis. & §. illud. Et de eo quod a subditis recepit propter ferendam sententiam, et pro eo quod alteri dedit pro obtinendo in dicto §. si quis. & de violentia per ipsam illata subdito. l. iubemus. ad legem Iuliam repetund. ¶ Ac etiam officiales habentes dignitatem tantum sine administratione vt sunt comites, barones & priores artium possunt conueniri durante officio de quibuscunque, secundum Bar. in l. nec magistratus. de iureiur. et in

l. pars literarum. de iudic. nisi habeat ius carcerandi. Bar. in l. de popillo. §. si quis ipse pratori, secus si habeat dignitatem & administrationem. et sint temporales, quia non nisi finito officio conueniuntur. secundum Bart. ibi, et not. i. l. i. ff. de off. procu. Celsa. et in l. 2. §. quibus. et in §. si. et in l. ciuitas. ff. quod cuius. vniuer. et in l. nisi. in fin. ff. de tuto. et ra. distr. ¶ Idē si officium sit ad beneplacitum: quia æquiparatur perpetuo, secundum Bar. ibid. ¶ Si vero sit officialis temporalis, et delinquat extra officium non potest conueniri durante officio. d. l. pars literarum. nisi actio sit pertura, quo casu debet tantum lis contestari, et cautio pñari. l. senatus. de off. præsi. et dixit Bar. et Ange. in d. l. pars literarum. qd officialis qui non potest agere durante officio pñt alteri cedere iura sua. arg. etiā vbi imponitur pena priuationis officii ob aliquam causam, potest durante officio de crimine cognosci. Bald. in titu. de pace Constit. §. ego. in fi. vbi dixit, quod si reuelat secreta, debet ab officio remoueri, & est ritus magnæ curiæ de hoc.

¶ Honor qui debetur officiali durante officio debetur etiam sibi eo deposito, et in syndicatu. l. fin. ff. de decuri. & in l. oēs. & l. vnus. §. seruus. & l. 2. §. si. de decurio. & arg. sac. pala. l. i. de magi. scrini. l. i. de pñimi. sacro. l. in scrineis. & l. si. de priuilegiis eorum qui in sacro pala. milit. quæ sunt vera in his qui laudabiliter se gesserunt. l. 3. de off. recto. prouin. & in auth. ibi posita, secus si male se habuerint. eo. titu. §. necessitatis. & in l. iudices. C. de digni. cū cōcordantiis ibi positis. ¶ An officialis durante offō remoueat pro negligentia, vel pro aliis delictis? vide in verbo, negligentia. in c. officialis non dicitur negligēs.

- ¶ Ad beneplacitum.] Adde do. a lex de lmo. in d. l. pars literarum & facit c si delegatum. de off. delega in 6. & c si gratiose de rescript. cap. li. & glo in clem. q de rescript & do. Cataldum de Visso. in tract. iudic. v. q & Petr. de sax in l. pen. C si cert petat.

S V M M A R I V M.

- I Officialis an possit conueniri durante officio. & nu 3. 4. 6 7 10. 11. 12 & 14.
2 Statutum puniens offendentem officialem, intelligitur durante officio.

Officialis

Parid. de Puteo Tractatus

- 5 Officialis remotus ab officio an possit repetere id quod expendit occasione officij.
 8 Officialis si in officio delinquat, valent gesta per eum, quando non remouetur per officium.
 9 Officialis perpetuus an possit casari propter moriam.

C A P. II.

1

2

Officialis durare ꝑ officio nõ potest conueniri. 1. l. pars literarũ. de iud. & qđ not. Bart. in l. 2. ff. ad legē iuli. repetundar. Cyn. in l. si p̄ses. de epis. aud. & vide Bartol. & Angel. in l. nec magistra. ff. de in iur. & vide glos. 2. qñstionē prima ea. prohibentur. & in Specu. de accus. §. viso. vers. quid si in minoribus magistratibus. & in l. si adulterium cum incestu. in §. fin. de adulter. & in l. mancipia. de seru. fugit. & in l. iudices. C. de anno. & trib. libro decimo & in l. iubemus. ad leg. iul. repetund. & vide Barto. in l. si quis. ff. de p̄en. vbi videtur dicere, quod in delicto notario potest conueniri. & idē in l. senatus de off. p̄f. vbi Bar. late quādo actio esse tēpore peritura. vbi idem dicitur per alios quādo delictum esset notorium. & dixit Bal. in §. pro si. in fi. q. quādo principi placuerit eius officiales possunt syndicari durante officio & istud quod durante officio non possit conueniri habet locum inter officialem & subditos Tamen ille qui non est subditus potest officialem officio durante conuenire, secundum Azon. in sum. de in ius voc. & melius in tit. vt omnes causæ tam ciui. quā criminales. & est glo. in d. l. si p̄ses. & dixit Spec. in titu. de supplica. & supra sequitur ver. itē durante officio possunt subditi supplicare principi vt puniat eius rapinam, furtum, vel delictum & adde Barto. in not. in l. principalibus. ff. si cer. peta. & Cyn. in l. p̄sidis. eo. tit. & quod habetur in l. magistratus. ff. de iniur. vbi dicitur quod ē ipse officialis non potest conuenire alios, quod habet locum in temporali officiali, non in perpetuo, quia perpetuus potest conueniri durante officio l. de pupillo. in §. si quis ipsi. ff. de nou. ope. & ibi per Bar. & habet locum etiā in officiali ad bene-

placitum, qui dicitur perpetuus. per l. sufficit. de condi. indeb. & per l. iuris peritos. de excu. tu. quæ an habeant locum in locum tenente? vide in l. vicarios. ff. de leg. & supra Et tunc quando conuenitur officialis perpetuus an debeat ab officio suspendi? Dic quod si conuenitur generaliter, vt reddat rationem suæ administrationis quod debet suspendi, secus si ꝑ causa speciali, quod nõ. contra iusticiariũ ciuitatis Neapolis & c. vide in verbo. accusare. late. in c. i. ¶ Officialis teneretur de eo quod commisit durante officio exprimēdo id agere ratione officij. glo. ff. quib. ex caus. ma. l. sed si ꝑ p̄torē. §. hoc quoque per tex. in auth. vt disse. iudi. §. si tamen.

2 ¶ Statutum puniens offendentem officialem intelligitur durante officio, nõ eo finito. ff. de test. milit. l. Lucius. l. & tribunus. secundum Ang. & ibi. Quod est verum, nisi in ciuitate permaneat causa syndicatus, & syndicatu finito infra tempus quo suas præparat sarcinulas. arg. eius ꝑ dicitur delegatis. in l. 2. §. omnes. ff. de iudi. vide infra in verbo, remotis vbi aliter.

3 ¶ Quilibet officialis durante officio cõuenitur si in suo officio deliquit. l. iubemus. C. ad legē. Iuliam repetundar. ideo quilibet officialis etiā maior conuenitur durante officio de furto, barataria: vel in iustitia, aliās secus. l. nec magistra. ff. de in iuriis.

4 ¶ Non tamen conuenitur coram syndicatoribus. qui habent iurisdictionē limitatam syndican-do officiales, quorum officia expirassent, secundum Ang. in d. l. iubemus. Et dicit Ia. de Are. in l. Castus. de sena quod delinquens in officio remouetur. & facit. ff. pro socio. l. si conuenerit & l. si aliquid. de succe. & arca. & de agri. & censu. l. iudices lib. x. & Bal. in l. 2. de fer. & aqua. & in auth. habita. in vii. col. & in l. i. C. si qua p̄di. pote. & dixit Bald. in l. si. de diuersis officiis quod male tractās

5 officium primatur. ¶ An officialis remotus ab officio possit petere, quod expendit officij occasione? Dic quod sic tex. & ibi Bal. in l. a tutela. ff. de contrario iudicio tutelæ. ¶ Potestas qui contradixit in ciuitate ante quam esset potestas non potest conueniri in ciuitate durate officio, nec etiam tempore syndicatus Barto. in l. 2. §. legatis de iudi. & ibi hoc sequi-

tar

- tur Bal. Licet aliis officialis, qui opprimebat subditos in officio, poterat conveniri durante officio coram episcopo. l. iubemus ad l. iul. repet. Tamē hodie debet conveniri coram delegato principis. in auth. vt diff. iudi. § si vero. secundum Cy. in addi. in l. sed si per prætorē. § sed nec. ff. quib. ex cau. maio. ¶ Officialis qui furtum vel illicitam extortionem in officiis commisit, potest durante officio inquiri, & puniri. text. & ibi glo. in l. ii. datur. ff. ad leg. iul. repet. secundum Ang. ibi, & vide glo. in l. ij. ff. de in ius voc. & in l. iubemus. C. ad l. iul. repe. Et vide etiam de barataris commissis ab istis officialibus. in l. si auia. C. de postu. & Bart. in l. i. in fi. ad leg. iul. repe. qui dixit quod officialis forēis finito officio potest in proprio domicilio conveniri etiam pro barataria. d. l. datur. & Bal. in d. § proficisci. q. iiii. & infra.
- ¶ Officialis si in officio delinquit valēt gesta per eum, quandiu per superiorem non remouetur. Bal. secundum gl. in l. iubemus. § sane. de sacrosan. eccl. & latius in l. Barbarius ff. de off. præsi. & per Bal. in l. si quis ex argentariis. § i. de edend. vbi de notario tolerato. & in l. Cassius de sena. per Bald. in c. inter pares. de lege corr. per Bal. ¶ Officialis non temporalis propter enormia potest cassari. l. si. ad l. iul. repet. quod non potest facere, nisi solus superior. in auth. de defen. ciuit. § interim. tñ pro minoribus non deponitur, sed puni- tur tempore syndicatus, vt in auth. vt iudi. sine quoquo suffrag. § necessitatem. & § oportet. Et si damnatur in syndicato, nunquam redibit, per glo. prædictam. in auth. de armis. Bal. in l. mācipi. de ser. fugi. ¶ Iudex durante officio convenitur pro barataris. vide in verbo, barataria. in c. iu- do. d. in administrando. ¶ Officialis ¶ qui durante officio agit contra alium, potest ipse conveniri. l. ii. § sed si agant. de iudic. Quod est verum, nisi agerent contra de- bitorem fugientem, vel ex causa damni infecti. not. Ang. & Bal. in l. si. § danda. de iure deibe. & dixit Ang. in l. pars literarū. de iudi. quod potestas non potest durāte officio petere exequi instrumentum qd̄ habet contra subditum, nisi alteri cedat sua iura cum pacto, quod nō teneatur de iudicatione, per l. sed si restituatur. de iudi.
- ¶ Maiores ¶ officiales puniuntur officio durante, quando aliquid faciunt contra iurisdictionem superioris. l. si appellatio- nem. de appell. secundum Bal. ¶ Vbi ma- iores magistratus durante officio nō pos- sunt conveniri etiam potestates terrarū dicuntur esse de istis maioribus, secundū Specul. de iurisdic. omn. iudic. § expedit. versu. ergo potestas. & de accusa. ver. sed quia. de minoribus. & in titu. de actore. versu. item si illustris. secundum Bal. in l. pars literarum. de iudic. ¶ Quando offi- ciali imponitur pœna remotionis ab offi- cio potest durante officio cognosci de cri- mine contra eum. C. ad l. iul. repet. l. iu- bemus. quia si expectaremus finem offi- cii frustra fieret amotio. Bald. de pac. con- stan. § si. vide rex. in l. si quis. C. de of. pfe. præto. orien. vbi propter baratariam, tur- tum, vel negligentiam potest remoueri
- ab officio et ante tempus. ¶ Licet ¶ dicatur quod officialis durante officio non possit conveniri. l. pars literarum. de iudi. & l. ii. de in ius voca. & l. nec magistratibus. de iniur. directe nec indirecte. argu. c. cū vna via. de reg. iur. in 6. & in § si quis ipsi prætori. de nou. oper. est verum, nisi iudicium esset modico tempore duraturum. l. mō- mētaneæ. C. qui leg. personam. l. de eo. cum l. seq. de iudic. & nisi sit perpetuus, vel ad placitum per l. iuris peritos. de ca- cusa. tuto. & l. sufficit. de condi. indebi. & per c. i. cum ibi not. de noui oper. secundū Ludouic. in d. § si quis ipsi prætori. in le- ctu. noua. ¶ Si officialis durante officio pa- tiatur furtum, vel rapinam, qui habet of- ficiū cū annexa iurisdictione, vel alius de eius familia interim pcedi potest post litis contestationem tantum. l. Senatus. de off. præsid. & sic idem iuris est de officiali & eius familia. est text. in l. i. si quacūque prædi. potest. & vide no. in l. præsi. si cer. peta. Quod est verum si passus fuerit iniu- riam officialis, vel familiaris notorie, q̄a incontinenti potest puniri faciens iniu- riam, vt per Inno. in c. ex parte. de verbo. signif. el. ii. tamen coram superiore potest agere secundum gloss. & vide Archid. 83. d. i. si quis. & in Spec. de leg. § i. ver. sed nunquid legatus. & de competenti iudi. aditio. § i. versu. item no. Bal. ibidem. ¶ An officialis durante officio soluat gabellas.

vide

Parid. de Puteo Tract.

14 vide i verbo, gabella. q An officialis t du-
rante officio possit conveniri non expe-
ctato syndicato vide in l. pars literarum
de iu. & in l. si adulterium cu incestu, in
fi. de adul. & in l. micipia. de servis fugi.
& in l. iudices. de annonis. & tribu. lib. x.
& in l. iubemus. C. ad legem Iuliam ce-
petud. & in l. nec magistratibus. de iniur.
& in l. si pure. C. de Episco. audien. & in l.
senatus. de offi. prafi.

a ¶ Conveniri.] Vide do. Alex. de Imol in l.
2. ff. de in ius voc & do Cataldum de Visso.
in tract singu v questio princip & do. Ale-
xan in consi. 1. 4 parte.

De litera E.

SUMMARY.

I Electio potestatis facta cum pacto quod non te-
nebitur stare in syndicato, an valeat? &
nume 2 & 3.

4 Extorsio quid sit.

Privilegium concessum officiali in quod non
possit stare in syndicato, quomodo intelli-
gatur.

Negligentia in iudice est lata culpa seu dolus
presumptus.

Electio officialium.

C A P. I.

I N valeat electio t potesta-
tis cum pacto, quod non
teneatur stare ad syndica-
tum? videtur quod no, qa
videtur remitti sibi dolus
futurus. argum. ff. de pactis. l. si vnus §.
illud. & qa audacior reddi videtur ad de-
linquendum, ex quo scit se non teneri
reddere rationem. arg. l. conuenire. ff. de
pac. dota. Licet in contrariu faciat. l. Au-
relis. §. Gaio. de l. b. le. & l. si qs rationes.
de leg. ii. Et licet alii qui in hoc dederint
cautelam quod ponatur in contractu, q
si contingat officialem condemnari ratio-
ne doli vel culpæ, quia ex tunc titulo do-
nationis sibi donat argu. l. si seruus veti-
tus. de leg. i. & l. si quis rationes. eod. titu.
Tamen hoc est viam fraudibus inuenire,
secundum Gulie. contra regulam d. §. il-
lud. Ang. autē in auth. vt iu. sine quoquo
suffra. §. necessitatem. & in §. oportebit.
2 dixit t quod si officialis eligitur cum pa-
cto, quod non teneatur stare ad syndica-
tum, nisi pro furto, quod tenebitur de ba-

rararia, etiā si administrat quæ sunt per
pecuniam. arg. de glo. quæ extendit furtu
officialis ad illud quod acciperet pro ad-
ministracione durante officio, dicens etiā
quod tale pactum non valet per d. §. il-
lud. Si tamen pactum valeret, non posset
syndicari pro furto secundum formam

3 pacti. t Si tamen eligatur cum pacto, q
non teneatur stare ad syndicatū, nisi
de extorsionibus. q An possit syndicari
de iniustis sententiis, quarum vigore ali

4 quid est extorsum? dic quod sic, t quia ex-
torsio appellatur, quæ fit etiam iusticia
suadente, quia significatio verbi extorsio
est plena. l. si seruo. de hered. institu. in
verbo, extorquere. fm Ange. in additio.

¶ quas fecit in hac materia syndicatus. t Et
adde quod priuilegium concessum offi-
cialibus, quod non possint conveniri in
syndicato, intelligitur de culpis & negli-
gentiis tantum non de barariis, & illicitis
extorsionibus. not. Bar. in l. si seruus.
de leg. i. & no. in l. mancipia. de servis fu-
git. & quod no. in l. si ad leg. Iul. repetun.
Si tamen per rescriptum officialis absol-
uatur, ne debeat stare ad syndicatū si ali-

quid remansit penes eum de rebus com-
munis vel fisci pro hoc syndicabitur, vt
no. Bar. in l. dominus. §. si. de pecul. lega.
vbi dicit quod tenebitur de reliquis. & vi-
de Bal. in l. cum necessitate. C. de fideicō.
Et p verba generalia qd no teneatur sta-
re ad syndicatū vide solū liberari a scrupulosa
inquisitione, id est a culpa, & no ab
illa q no potest apparere, nisi per subtri-
tatem iudicis, sicut est culpa leuissima
& leuis, quia lata culpa non pertinet ad
scrupulosam inquisitionem, quia de faci-
li dolus apparet. Et ideo non videtur re-
mitti. d. l. si seruus vetitus coniuncta l. do-
lum. ff. de dolo. q Nam t negligentia in iu-
dice est lata culpa, seu dolus presumpus.

6 lum. ff. de dolo. q Nam t negligentia in iu-
dice est lata culpa, seu dolus presumpus.
l. mancipia. de ser. fugi. vbi Bal. & Ang. in
l. 2. ff. quod quisque iuris. q Et adde quod
si alicui est remissa liberatio a redditione
rationum, & onus alicuius administratio-
nis, non videtur remissus dolus nec as-
signatio reliquorū. 2 l. Aurelio. in §. Gaio.
2 & l. non solum. §. mulier procura. & l. si
quis rationes. & l. Aurelius. §. Meua. & l.
fina. §. Iulia de lib. leg. & l. si vnus. §. illud
de pact. & l. quidam decedens. de admin.

tur. &

tut. & l. dominus Stichus. §. seruus. de pe-
cu. lega. gl. & doct. in l. actio. de transla. &
Cyn. eo. tit. sub pretextu. Guliel. in l. pō
poni. de neg. gest. & Bal. in l. cū aliter. C.
de fide instr. & vide late Paul. in cōf. 124.
& Ange. in cōf. 142. quod incipit. ad pri-
mū dico. & in cōf. 310. incipit. factū est ta-
le. vbi tenet contra Barr. & vide supra in
verbo. arbitriū. & in c. si est concessum ar-
bitriū potestati. Et vide infra in verbo. in
dex. in c. si iudex impetrauit a principe.
vbi posui remissiones consiliorū. ¶ Con-
cessa per officialem minus legitime ele-
ctū. vt nō rite vel per nō habētes prāte. &
forma non seruata à superiore tradita nō
valent. laetuarios. de mu. & actu. lib. 12.

¶ Reliquorum.] Adde d. Fran. Socin. in cōf. 1282 incipit. In presenti circa fin in q. col. & in cōf. 210 incipit. Abunde in q. parte.

S V M M A R I V M.

- 1 Electus ad officiū si delinquat ante illud iure
dicitur. an puniatur pena. q. dēt iponi officiali.
- 2 Priuilegiū datū alicui p. officiū sibi commissū
extendit et ad tempus. quo laborat ad veniē-
dū ad locum; ibi dēt exequi illud officiū.
- 3 In electione officialis intelligitur tacita condi-
tio si est capax & dignus.

C A P. II.

- 1 N electus t. & creatus ad of-
ficiū. si antequam illud
ingrediatur. delinquat. pu-
niatur pena. quā debet. im-
poni officiali vel eaquē de-
bet imponi priuatis. Ludo. in l. 2. ff. si ex
noxali causa agatur per glo. ibi positam
dicit. quod debet puniri pōna officialiū
vbi refert q. si ciuitas acrius punit exte-
ros. quā alios & quis est pronuntiat
exul. & delinquat antequam exeat ciuita-
tem. quod debet puniri vt exul. & vide
Bar. in l. i. ff. de pōnis. qui dixit quod si
electus ad officiū delinquat antequā in-
tret officiū. quod ad sui cōmodū habe-
tur vt officialis arg. l. statu lib. a ceteris §.
i. de statu. liber. Et adde q. Lucas de Pen-
na in l. his. C. de cursu publ. lib. xii. dixit
per illum tex. l. quod t. priuilegiū datū
alicui propter officiū sibi commissū
extenditur etiam ad id tempus. quo labo-
rat ad veniēdū ad locum. vbi debet exe-
qui illud officiū per illum tex. ex quo

intulit. quod officialis dum vadit ad pro-
uinciam sibi commissam. potest ducere
seruientes armatos. & eos armatos potest
in ipso officio retinere. ad idem. ff. quibus
ex causis maior. l. qui militant. §. elect. &
§. illud & l. cum postulasset. secundo re-
sponso. de excusatio. tut. cum ibi not. Ta-
men in contrarium facit. ff. de testa. mili.
l. ex eo. & quia tales officiales non reci-
piunt stipēdia antequam ingrediatur pro-
uinciam in authen. de admin. §. illud. ergo
tales fauores antea consequi non est
permittendum s. m. Lucā. Tamen prima
opinio videtur verior. quia qui pręparat
se ad legationem interim habet illa priui-
legia. per not. in l. 2. in §. omnes. ff. de iudi-
di. & l. si pecuniam. de condi. ob caus. & in
materia pręparamentorum. ¶ Si quis
eligatur ad officiū in tali electione in-
telligitur tacita. conditio. si est capax &
dignus. l. quandiu. de ritu nupt. quia su-
specti fasces nō patrocinaut indigno. l. i. in
dices. C. de dignita. & l. 2. C. si seruus aut
liber. vbi dicitur obrepere. qui tacet suā
inhabilitatem. quia princeps non pręsu-
mitur promouere odiosos & indignos.
argu. de lega. 2. l. Lucio §. Lucius Titius.
& dolus suus dans causam electioni suę.
facit q. non tenet. l. i. de nata. restit. Bald.
in l. Barbarius. vbi dicit quod ista clausu-
la in collatione officii si est capax & di-
gnus. non facit condemnationem. s. m. In-
nocen. in c. si. de pręsumpt. Bal. ibi.

S V M M A R I V M.

- 1 Triā requiruntur in officijs.
- 2 Quis nō sumitur esse in quasi possess. officij sine
cōfirmatione superiorū. qm cōfirmatio requiritur.
- 3 Potestas an possit exercere officiū antequam
ingrediatur palatium.
- 4 Officialis electus ab vniuersitate. & cōfirma-
tus a superiore debet renuntiare in mani-
bus confirmantis.
- 5 Consuetudo debet observari in electione of-
ficialium & nu. 6 & 7.

C A P. III.

- 1 N officiis triā requiruntur t. f.
electio. acceptatio & ingres-
sus officii. l. Publius. de cōd. &
demonst. quo actō est in quo
est in quasi possessione officii. l. prima. de
officio pręfect. augu. ante vero non po-
test

Parid. de Puteo Tractatus

test gerrere. l. p[re]dio. in fi. ff. de feriis. quia iurisdictionem semper debet p[re]cedere exercitium, & in ea exercenda collatio superioris requiritur n[on] r[ati]o quasi possessionis. tamen ex quasi possessione probatur scientia superioris, & ex fama publica p[re]sumitur collatio dignitatis. l. solenni bus. C. de fide instrum. quia superior qui scit videtur mandare argu. nota. per Innocen. in c. ex parte decani. de rescript.

¶ Tamen ubi officium requirit confirmationem superioris per vnum actum non incipit quis esse in quasi possessione officij, nisi illa secuta. argu. l. 3. C. finium regun. tamen si non requiritur confirmatio superioris per primu[m] actum dicitur esse in possessione. Bal. in l. Barbarius. & idem

3 Bal. in l. i. de offic. p[re]fecti. augu. ¶ ubi dicit quod potestas antequam ingrediatur palatium potestatis non potest exercere officium, quia non dicitur esse in quasi possessione officij. & Bal. aliquid dixit in l. post aditam. C. de impube. & vide Baldum in l. i. C. de testa. ubi dicit, an si quis est in quasi possessione officij p[re]sumatur habere titulum. & vide eundem Baldum, in l. i. C. de mandat. princip. ubi dixit quod quis probando quasi possessionem officij nihil agit, nisi probetur per literas concedentis. l. decernimus. de episcop. & ele. l. pro baratarias. & l. si qua. de diuerso. of. & de decur. l. Herennius. & dixit Bald. in l. i. C. de transactio. quod differentia est inter officium & exercitium eius. ¶ Si officialis committat crimen propter quod debet ab officio remoueri, si talis officialis eligitur a ciuitate: & per superiorem confirmetur, debet tunc remoueri per eum, qui confirmauit, n[on] per eos qui elegerunt. tex. secundum Ang. in auth. de defen. ciui. §. decreto. dicens, quod Castellani communis Perusij, quos eligunt potestates & capitanei priores confirmant non poterunt per capitaneos remoueri, sed per priores confirmantes. & facit l. lege. de verb. signi. §. licet quib. moder. nat. effi. legi. & vide in c. ex parte. extra de constit. & in c. cum accepisset. & in c. diuersitatis. de concess.

4 p[re]bend. Angel. in d. §. decreto ¶ Officialis electus ab vniuersitate & confirmatus a superiore debet renuntiare in manibus confirmantis Bartol. in l. prima. C.

de defen. ciuit. Angel. in auth. eod. titu. §. decre. collat. 4. ¶ An si ciuitatis eligat vnum in potestate qui eum sciuit, ratum habuit, fuerit denuntiatur vel non, deinde elegerunt alium in primis, qui paratus est venire nec per eum steterit, debeat habere salarium Iaco. de Bel. in auth. de colla. disputauit, & concludit, quod si electio steterit in finibus suis, & non sunt missae epistolae, nec nuntii, potuit reuocari eius electio, si vero fuerit missus nuntius & epistola transmissa, & syndicus post rationationem & secundam electionem denuntiavit, non potuit reuocari, & idem si n[on] fuit certioratus n[on] valet reuocatio, secus alias, secundum Iacob. de Bel. Et ad de quia Luc. de Penn. in l. prima. de p[re]fecti. p[re]f. dixit, quod si vnus officialis fuit primus promotus ad officium, & alius secundo loco, qui primo habuit literas, quod iste p[re]fertur q[ui] primo habuit literas. arg. l. i. de consulibus. secundum vnum intellectum. & l. quisquis. de p[re]f. p[re]f. p[re]f. & vide Bart. in l. absentia. ff. de donat. ubi late disputauit, si officialis sit electus in sua absentia si potest reuocari talis electio antequam sibi p[re]sentetur. de quo vide Ang. in l. ex eo. ff. de testa. milit. & Ioan. Andr. in c. publicato. de elect. & Bar. ibi. An possit recipere salariu[m] ante administrationem.

5 ¶ In electione officialium debet obseruari consuetudo. l. super creandis in tex. ubi Bar. de iure fil. & l. n[on] tantu[m]. §. i. ff. de decur. & Bar. in l. magistratus. ff. ad Municipa. Sicut contractus simpliciter confecti videntur secundum consuetudinem confecti. l. si prius. §. i. de aqua plu. arcend. & l. q[ui] si nolit. §. q[ui] asidua. de edili. edict. secundum Bar. & et in salarijs officialium seruatur consuetudo, quia eligitur potestas sine salario videtur cum consueto salario. secundum Cy. in l. exemplo. C. locati. Ideo dicitur in priuilegijs regu[m] cum gagijs & emolumentis consuetis & debitis. ¶ In electione officialium est seruanda forma antiquitus instituta. l. super creandis. de iure fisci. l. Publius. de condit. & demonstratio. de condit. indebit. l. quae vti. iter. de elec. q[ui]a pp. dicit Bal. in l. i. de eman. liber. ¶ N[on] electio officialis poterit annullari ex defectu solenitatis iuris & consuetudinis l[eg]eum. ff. de decurion. l.

nō tm. & d. l. j. super iud. l. a.uario. de nu. lib. xij. ¶ Officialis q non administrat, nō habetur pro creato. l. & si coequalitas. in fi. ff. de excusa. tut. vbi dicit Bal. quod non prodest creatio, nisi sit secuta administratio, & facit l. sola. ff. de decuri. tamen dicit Bar. ibi. in vers. primipilatus, quod quādo priuilegium, vel beneficium conceditur ratione officij, non sufficit officium in habitu, sed requiritur in actu & habitu, qd est not. secundum Bald. & vide Bald. in l. Barbarius. & supra. ¶ Si officialis est creatus in alio officio, & ante eum dimissum, vel remotum alius est creatus loco eius, ipso iure non valet secunda creatio. text. secundum And. de Epif. quem Bal. refere in l. scire oportet. §. consequens. de excusa. tuto. ¶ Officialis, qui non est legitime electus, etiam si percipit salarium & cōmoda officij, non dicitur habere officium. l. Herennius. de decur. & l. sola. co. tit. Bald. ibidem. ¶ Pacta appositā in electione potestatum sunt eis obseruanda. vide supra in prin. in c. dicitur syndicus. & supra in hoc verbo. in c. i. ¶ An potestas qui eligit assessorem, teneatur de facto suo. vide in verbo, assessor. & in verb. consilium: in c. an potestas. & in c. potestas qui tulit. & quid de familiaribus. vide in verb. familiaris. & in verbo, carcer, & carceratus.

SUMMARIUM.

- 1 Iudex faciens executionem iniuriosam, an faciat litem suam. & nu. 2.
- 3 Iudex denegans facere executionem suae sententiae, tenetur.
- 4 Iudex qui maleficia punire non aude, grauiter punitur.
- 5 Volens percutere unum & percutit alium, quid iuris.

Executio sententiarum.

CAP. I.

N iudex qui fecit executionē iniuriosam faciat litem suam. Dic, q si fecit contra effectum iustitiae, quod facit litē suā. de peri. & cōmo. rei vendic. l. lectos. Si vero fecit iuris ordine premissis: tunc si passo aliquid adest vt liberatio: & tunc executio nō debet retractari.

l. i. §. si. quod met. cau. tamen si dolo fecit tenetur iniuriarum. Si vero per electionē passo nihil adest, debet retractari, quod factum est. de re iudic. l. si cū nulla. de euiet. l. minor. in prin. de accus. c. qualiter. el. j. de re iudic. l. quod iussit. de app. c. cum cessante. & ff. si mul. ven. no. l. i. §. necessario. vñ iniuriosa executio retractat, si facti qualitas patitur. de administ. rer. ad ciuit. perti. l. iii. §. graue. & de pignor. c. ex literis. & l. a. diuo. §. super. de re iud. hoc quia ibi vergit iniuriam tertij, & fit summarie: ¶ Iudex facit litem suam, & tenetur in expensis, & damnis parti iniuste lesae facto iudicis. Bart. in l. §. pñfici. q. 24. & vide And. de l. ser. in constitu. regni. circa violentiarum. ¶ An si iudex qui dedit tenutam de bonis tertij ea reuocata teneatur ad aliquid illi tertio? Dic quod non, quia de iure illius tertij iudici non constabat, & dedit tenutam saluo iure tertij, & sic sententia non trahit se ad illum tertium, & ideo hac cautela vtuntur iudices. Bal. in §. pñfici. q. 24. ¶ Iudex qui tenetur facere executionem suae sententiae, si illam sine causa facere denegat, tenetur de proprio. text. vt not. in auth. vt iudi. sine quoq. suff. §. illud. & vide in l. a. diuo Pio. §. sententia Romae dicta. de re iudic. vbi etiam de aliena sententia, & de sententia arbitrari, quas iudex requisitus tenetur exequi, quod si non facit, tenetur. & no. d. §. illud. ¶ quod iudices miseri & remissi, qui maleficia punire non audent, grauiter puniuntur. in verbo, scientes. & vide in l. i. ad leg. Iul. repet. vbi Bart. nisi sententia fuerit nulla: quia non meretur executionem. l. si cum nulla. de re iudic. ¶ Quidam fuit condemnatus, quod extraheretur sibi oculus dexter, & executor per errorem extraxit sibi sinistrum, an potestas possit facere sibi extrahi dextrum secundum formam condemnationis. Dic quod non, quia non posset sibi restituere sinistrum, quod est impossibile. Bar. per illum text. in l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pigno. act. Et ita etiam dici posset in manu, & in alia executione irretractabili, secus vbi posset fieri debita executio contra vnum, licet sit cōtra aliū facta. vt quia fuit decapitatus Titius pro homicidio commisso in Seium, & deinde repertum est, quod non fuit ille Titius, sed

Parid. de Puteo Tract.

- sed alter Titius, quia iste non erit libera-
rus, secundum Bald. in l. ii. quib. res iudic.
non nocet. alle. l. qui seruum. de interrog.
actio. secundum Cy. in l. i. C. qui accus. &
not. in l. Lucius. ff. de infami. & tunc exe-
cutor punitur de tali errore extra ordinē.
& vide Andr. de l. ser. in constitu. regni de
homicid. ubi ponit, t quando quis voluit
percutere vnum, & percussit alium quid
iuris. & quado dicit statutum, quod per-
cutienti amputetur manus dextra, si in
illo non reperiatur iudex, posset mutare
a pœnam. & Bal. in tit. de pace iura. fr. c. i.
§. iniuria. & dixit Bal. in l. conuenticulam.
q statutum puniens eruentem oculū non
habere locū in eo, qui effodit oculum non
videntem. pro quibus vide not. in authē.
sed nouo iure. & in l. si fugitini. C. de ser.
fugiti. & in l. ii. vt intra cert. temp. ¶ An si
iudex exequatur sententiam criminalem
b intra decem dies, b possit sibi resisti? vide
in verbo, appellatio. in c. an iudex qui mi-
sit. ¶ An si executor criminalis condemna-
tionis viderit, quod cōdemnatus sibi au-
feratur in itinere, possit illum occidere.
vide in verbo, appellatio. in c. an iudex q.
a ¶ Penam.] Adde do Alex. de Imol. in l. vul-
garis de furt. sed quid si statutum imponat pœ-
nam manus: nec declaret: de qua manu quali-
ter intelligatur. Dic quod intelligitur de utraq;
nisi dicatur de dextra vel sinistra: Bart. in l. i.
in fine. C. de primicerio lib. 12. & Alexan. in
l. nunquam de priuati delict. Et adde Barto in
l. vulgaris de furtis. Et adde quod manus debi-
lior debet in dubio amputari. Bar. in auth. sed
nouo iure de seru. fugiti. & sentit in l. inter
stipulantem. §. i. de verb. obliga. & ita tenet
dominus Alexander de Imola.
- b ¶ Dies.] Nunquid autem iudex possit. Vide
Felin. in capit. y. circa principium in versiculo
in quantum. de re iudicata.

S V M M A R I V M.

- 1 Executor qui non exequitur sufficienter facit
litem suam.
- 2 Executio non rite facta non retractatur si so-
lutum sit debitum.
- 3 Confessionis tanta est virtus, quod ex quolibet
inordinato processu potest rem condemnari.
- 4 Cedens bonis si est suspectus de occupatione bo-
norum, an possit a iudice torqueri: ut bo-
na exhibeat.

C A P. II.

One, quod commissā est exe-
cutio sententiæ alicui, qui iu-
ris ordinarij, in exequēdo or-
dinem peruertit, an teneatur.

- 1 Bal. in l. i. C. de iudic. dixit, t q executor
qui nō exequitur sufficienter facit litem
suam. & in l. ii. C. de sport. & Barto. in l. a
diuo Pio. §. sententiam. de re iudi. nam si
in primis ceperit personam condemnati,
excessit formam iuris. per glo. not. in l. 3.
§. tutorem. de suspē. tut. quod facere non
potuit, nisi facta excussione bonorum, &
constito, quod bona non essent, secundum
Bartol. & ibi in l. a diuo Pio. §. in vendi-
tione. & quod habetur in auth. quod aut.
de fideiuss. Licet de iure Codi. possit pso-
na capi et nō facta excussione, per l. i. cum
glo. C. qui bon. cede. pos. ubi habens bona
carceratur, nisi cedat bonis. & hoc tenet
Imol. in l. filio. solu. mat. Tamen Barto. &
Bald. in d. l. i. sequuntur glof. d. §. tutorē.
& idem Bart. & Ange. in l. nemo carcerē.
de exact. tribu. & idem Bald. in l. i. de iur.
& fact. igno. in fi. & in l. ordo. de execu. rei
iudica. & Angel. in l. debitoribus. ff. de re
iudicata. et Bald. in l. etiam. de execu. sent. in prin. Tñ
si omisis bonis ipse executor ceperit p-
sonā, & soluerit, an reuocatur executio?
Bar. in d. §. in venditione. remisit ad l. fin.
- 2 §. pe. ff. quod me. cā. ubi rex. sing. q t non
retractatur ipsa executio non rite facta si
solutum sit debitum. tamen Imol. in d. §.
in venditione. tenet contra per l. memi-
nerint. vnde vi. ubi pro executione sen-
tentiæ etiam auctoritate iudicis non rite
facta quis cadit a iure suo, quæ non opor-
tet, quia loquitur quando propria autho-
ritate hoc fecit, sed in d. l. si interuenit vis
compulsua, quæ l. si. loquitur de actione
quod met. cau. quæ excluditur, non tamē
excluditur remedium. l. extat. & l. memi-
nerint. quod fuit de mente glof. fi. secun-
dum Imo. in d. §. in venditione. & primū
sequitur Abb. in c. ad consultationem. de
re iudi. licet Iac. de Bel. in §. quod autem.
de fideiuss. dixerit, quod d. §. nihil habet
cōe cum d. §. in venditione, sed loquitur
in coacto soluere ante sententiā. & Ang.
intellexit. d. §. quod loquit in executione
vel processu inordinato facto super vero
debito,

debito, quod valeat in l. quoties. C. de fideicom. Sed Pau. de Cast. dixit in d. §. in venditione: quod ille §. loquitur quoniam potuit fieri executio, tunc fuit commissum aliquod, quod erat faciendum, puta citatio, secus si fieri non potuit, de cuius intellectu vide Bar. in dispu. sua quae incipit. Lapsus fuit captus. ubi intelligit dictum tex. quando in executione interuenit vis compulsiva. si voluntas exacti, licet coacti. quia fuit captus & soluit, & ita videtur et ibi intelligere. Bal. et quoniam nulla processit sententia. Et hoc putato verum, quia ista est compulsio iuris, quae super vero debito non sapit iniuriam per non in l. qui restituere. de rei vendi. & dixit no. Innoc. in c. cum venissent. in verbo, inhibito de resti. in integr. quoniam quoniam iudex per vim compulsivam abstulit quod erat in condemnatione deductum, non debet repeti, si erat debitor ratione autoritatis iudicis & rei iudicata. & not. Mod. in l. ex causa. ff. de appel. Et nota bene illud tex. in d. §. iuncta gl. quod in causis modicis iudex per se vel per suum apparitorum potest cogere sine libello, & iudiciario ordine aliquem ad satis faciendum de debito per l. si. ff. de iudi. quam gl. alleg. & facit authen. nisi breuior. C. de sent. ex periculo. Vel et si causa sit magna, & levato velo mandet alicui, quod satisfaciatur suo creditori sub poena, & ille detentus, vel iussus pareat, quoniam non repetitur, si dicat debitor, quod sine iuris ordine eum compulit ad solvendum stante veritate debiti per illum tex. sing. Vel si fuisset confessus debiti, quoniam quia tanta est virtus confessionis quoniam ex quolibet inordinato processu potest reus condemnari. ut dicit Innoc. c. qualiter & quoniam de accus. secundum Angel. in l. eos. de execut. rei iudi. quoniam alle. etiam gl. in d. l. si. in §. penulti. ff. quod met. causa. & idem Ange. in l. si. C. communi. vel episto. ubi dixit quod vere debitum solutum vigore precepti, vel inter locutorie non reperitur ratione inordinati processus, nec habet locum conclusio. l. exat. quod metus causa. secundum Ange. ibi per d. §. penulti. & idem Ange. in l. quoties de fideicom. dixit per dictam legem si. §. penulti. ff. quod metus causa. quod omnis inordinatus processus super vero debito valet, & tenet, & non repetitur solutum Innoc. in c. fina. quod met.

causa. & puto quoniam in huiusmodi executionibus possit executor ad evitandos carceres condonati, incipere a captura personae, ut exhibeat bona sua mobilia vel stabilia, in quibus posset executionem facere, per gl. in l. pe. ff. qui bo. cede. pos. ubi dicit gl. quod potest debitor qui vult bonis cedere, cogi ostendere bona, qui si dicat, careo bonis, captura erit iustificata ideo dicit executor, exhibeas bona in quibus possit exequi, alias executionem faciam in tua persona te carcerando, & ita pluries consului executoribus, & per illam gl. in l. pe. alias dixi quod cedens bonis, qui est suspectus de occultatione bonorum, quod a iudice posset torqueri ut bona exhibeat. & ad declarationem predictorum vide omnino Andrae. de l. ser. in consili. re. qui circa violentiarum, ubi etiam ista bene declarat. An executio sententiae possit committi parti? vide ista in verbo, iudex.

SUMMARIUM.

- 1 Municipium tenetur defendere suos milites.
- 2 Si quis habuit sententiam pro se in causa aliorum, a qua appellatur nunquid appellans interim dabit expensas?
- 3 Officiales debent causas pauperum gratis agere.
- 4 Querelantes contra potestatem in syndicatam, an teneantur potestati ad expensas si ipsi succumbant?
- 5 Officialis visitans provinciam debet suis expensis visitare.

Expensae.

CAP. I.

Vidam magnus dominus, vel baro per commissarios regios syndicabatur ad quarelam suae civitatis, comparerunt pauperes ad deferendum de extortis servitiis, & aliis angariis baro cum procuratoribus & advocatis causam suam defendebat. isti pauperes petebant, quod universitas loci faceret expensas pro ipsis, ex quo detulerat universitas denegabat, allegans non habere aliquid in communi, fuit dubitatum quid iuris? Dicebant aliquid quoniam civitas tenebatur facere ipsas expensas quoniam quia municipium tenetur defendere suos municipes. l. si tu. ff. quod cuiusque uni. no. et expensas deinde repetere, ut ibi. Ego dixi a fr. quoniam vni.

Tract. de Syndic.

Z

uer.

Parid. de Puteo Tractatus

veritas nō tenetur, sed quia ipsi sūt pau-
peres nullum debent soluere salarium,
p. not. in l. tam de mente. C. de epi. aud.
& est constit. regni. quā incipit. l. prae-
senti. Et posset aliter dici, quod ipse do-
minus syndicanus debet expensas sub-
ministrare ipsis pauperibus, cum quibus
litigat, quia licet nemo teneatur submini-
strare aduersario expensas litis. C. de res-
tit. l. enim. Fallit in diuite litigante cū pau-
pere, quia soluet expensas pro paupere ra-
tione paupertatis, & inopia cap. ex parte
de accu. vbi tex. gloss. cum concordan. ni-
si ipse pauper haberet peculium. c. quan-
to. de offi. ordi. & c. ii. ne cle. vel mo. & p.
not. in l. fina. C. de ordi. co. vbi provide-
tur pauperi litiganti de bonis commu-
nibus, in quibus ius habere praesumitur.
vbi late Bald. etiam facit l. si instituta. de
inoffic. testa. per quam dixit Bald. in l. i. ff.
solu. matr. ¶ quod si quis habuit senten-
tiam pro se in causa alimentorum a qua
appellatur, quod appellans interit dabit
expensas appellato. & hoc et tenet Hosti.
in tit. de accu. §. i. vers. admittitur. & uide
late Abbate in d. c. ex parte & Spec. in ti-
tu. de inquisi. §. si. vers. si matrimonium.
& in tit. de expensis, in prin. vbi dicit qd
hoc est ratione inopiae. Et idem posset di-
ci si litigaret cum fisco. argu. l. i. §. quod
fiscus ad carbo. ff. & est quaedam decisio-
re. & idem Bart. in l. i. C. de bonis ma.
& hoc tenet et Ang. in conf. c. xlii. & ad
de Ang. in auth. iniuriarum quod prae-
sta. ab his. in prin. qui dixit. ¶ causae pau-
perum sunt p. officiales gratis agitandae si-
ne solutione sportularum: ideo si viger sta-
tutum quod solvatur tricesima ante sen-
tentiam, ut est in regno & in curiis consu-
latus nō habet locū in pauperibus, per
praedicta tū si pauper in causa obtinet, &
pars condemnatur in expensis, tunc an
ista salaria soluentur ex condemnatione
partis? relinquo cogitandum pro nūc. ¶ An
querelantes contra potestatem in syndica-
tu & nō pbantes vel succubētes, quia ini-
uste querelati sunt si ipse potestas fuit
absolutus teneatur sibi ad expensas? Dic-
q. sic, p. no. per Bar. in l. senatus. §. ad eos.
ff. ad turp. vbi uidetur tex. & glo. q. is qui
instigat, vel querelat corā iudice, vel sol-
licitat inquisitionē, si non probat, tene-

tur ad expensas, p. regulā l. eū quem teme-
re. ff. de iudi. & l. properadū. §. sinaurē. de
iudi. & in l. sancimus. co. ti. Nā eo ipso qd
non pbat, vel absoluitur potestas, & ille
succubit praesumitur temeritas. l. utique.
rei ven. secundum Docto. in d. l. eum quē
temere. & p. l. si. de fru. & lit. expen. Vnde
eo modo quo iudex temere cōtra aliquē
inquirens & succubens tenetur ad expen-
sas, iuxta no. in l. seueriter. de excu. tu. &
in d. l. si. eodem modo si aliquis contra iu-
dicem querelat temere ratione aequalita-
tis, quā in iudiciis semper debet seruari.
d. l. si equū est ad expensas condemnari,
ut equalitas seruetur. l. in sacris. de pro-
xi. sacro. & c. ii. de mutu. peti. & p. id quod
dicit Bal. in l. su. p. chyrographis. si cer. pe.
alleg. Inn. in c. pastoralis. de exemp. Nec
est aliqua rō cur querelans cōtra iudice
in syndicatu, & luccumbens non tenea-
tur in expensis, ut dicitur in consti. regni:
occupatur. vbi iniuste querelantes sūt pu-
niēdi, ergo tenetur ad expensas per illam
tex. ¶ Officiales nō debent esse subditis in
hospitiis onerosi. l. obseruare. de offi. pro-
cōsul. ¶ Vnde officialis visitās provinciam
debet suis expensis visitare non sumpti-
bus subditorū. licet aliter dicant cano. ex-
tra de sen. excom. c. uenerabilis. Et ideo
qui accedunt purgando provinciam non
debent gratis hospitari, sed congrua mer-
cede, & si sunt ibi hospitia publica debēt
ire ad priuata, tamen possunt recipere xe-
nia modica. l. soler. §. fin. eod. tit. C. de cō-
tra. in l. i. §. per provincias. & C. de defen-
ciui. l. iii. Soli ergo principi licet gratis ho-
spitari, & non recipit nisi tertiam partem
domus. C. de meta. l. ii. lib. xii. secundum
Guil. Bal. in d. l. obseruare.

S V M M A R I V M.

- 1 Multarum compendia sunt deputanda operi-
bus publicis.
- 2 Vestimenta damnatorum debēt conuerti in ne-
cessarijs officijs.
- 3 Potestas intelligitur habere mandatum ad ex-
pendendum ea quae versantur iurei publicae
utilitatem.
- 4 Iudex male inquirens an teneatur ad ex-
pensas.
- 5 Iudex sine causa partem absoluens ab expen-
sis, an teneatur in syndicatu.

CAP.

CAP. II.

Potestas cum annua prouisione electus cum pacto, quod prouentus & multa sine domini ciuitatis, vel sine ipsius potestatis, poterit reparari facere palatium, vel praetorium ex multis & poenis illas et deputando ad fabricam. Bar. per illum text. in l. multarum de modo multa. & non ad suas expensas, & sic sibi non imputabuntur in ratione reddenda de prouentibus, quia praetoria sunt pecunia publica reparanda. l. praetoria. C. de ope. pub. ubi glo. ling. de commentariensis, qui expendit in aliqua reparatione carcerum & repetit tempore rationum reddendarum. per d. l. 4. C. de modo multa. ubi tex. cum glo. ¶ quod multarum compendia sunt deputanda operibus publicis, cursui publico, vel salariis aduocatorum, vel in aliis necessariis causis, & dicit no. Bar. in l. diuus. ff. de bo. dam. per illum text. quod potestas potest conuerti in pecunias, quae proueniunt ex paruis multis pro maleficio inuestigando, & in utilitatem officij, ubi etiam est textus. & Bartol. ¶ quod vestimenta damnatorum debent conuerti in necessariis officiis, puta causa persequendi malefactorem, qui etiam potest modice donare de fiscalibus. secundum Baldum per illum text. in l. i. C. communi rerum aliena. & adde Bartol. in l. illud. C. de cano. largi. libro. i. r. & dixit Bart. in l. cum ratio. §. si plures. de bo. damna. & restiores possunt expendere bona communis in amplianda ciuitate numero hominum & dixit glo. in l. nulli. ff. quod cuiusq; uniuer. ¶ Nota quod potestas intelligitur habere mandatum ad expendendum ea, quae versantur in reipublicae utilitatem, quae non potest etiam potest conuerti in alimonias carceratorum. l. 2. C. de epis. audi. & propter pauperem remittere. l. si. de modo multa. ut alias diximus, & non imputabuntur sibi tempore quo ponet calculum de prouentibus. Tamen quando officialis faceret fabricam in palatio sumptu publico, vel ex prouentibus non poterit ibi arma sua depingere, vel depingi facere, nec nomen suum praescribere sine principis permissum. l. opus nouum. ff. de oper. publicum sequetur. & l. si. §. si quis opus.

eodem titulo. & l. si qui iudices. C. eod. ubi dicitur quod crimine lesae maiestatis tenebitur nisi faciat expensas ipsas suo sumptu in totum, vel in partem, non tamen propterea debet aliorum priores titulos delere, qui ea opera fecissent. d. §. si quis opus & vide tex. in l. i. C. de sta. & imagi. quod officialis in administratione positus qui sine principis licentia fecerit sibi statuum erigi in palatio, vel suam imaginem depingi cum aliquo fastu, quod punitur priuatione salarii sui cum infamia, quia videtur talis dignitas extorta secundum glo. ibi. Tamen de consuetudine Italiae officiales & potestates, qui bene & laudabiliter se gesserunt in officiis, possunt eorum arma in palatiis depingi facere ad eorum futura laudem quia iustissimi iudices sunt laudum praconij extollendi. l. iustissimos. de offic. rect. prouin. C. ¶ An iudex male inquirens teneatur ad expensas? vide in verbo, inquisito. in c. i. & ibi, an in criminali veniant expensae, & an quando proceditur per viam denuntiationis, ubi late & in alio. c. quod incipit potestas teneatur inquisito ad expensas. ¶ An si iudex qui non condemnauit ad expensas & fuit condemnatus in syndicato repetat a parte? vide infra in verbo, lis sua. in c. an iudex qui fecit. Licet dicatur quod iudex teneatur in syndicato si non condemnat ad expensas, est verum si fuerit petitor. l. i. §. i. ubi Dyn. & Bar. de mag. coueni. & habetur in l. 4. §. hoc autem iudicium de dam. infect. & de iudi. l. prope randum. §. si autem. & in l. si. C. quando prouo. ¶ Si iudex sine causa partem ab expensis absoluat teneatur in syndicato. l. perandum. §. si autem. ff. de iudi. & Bal. in authent. nouo iure. eodem titulo. ¶ Petitum. ¶ Adde Felzn in c. significauerunt de exceptio. & quod ibi dixit in apost.

Delitera. F.

S V M M A R I V M.

- 1 Familia potestatis an teneatur si capiendoci dat malefactorē se defendentem & nu 4.
- 2 Maritus licet possit occidere uxorem deprehensam in adulterio, tamen non potest hoc alijs mandare.

Z Auxiliari

Parid. de Puteo Tract.

2. *Auxiliari familia potestatis, an quis vocatus teneatur?*
3. *Statutum disponens quod potestas teneatur pro familia, intelligitur secundum iuris interpretationem, nisi familiam exhibeat.*
6. *Infamis potest esse curialis, et eligi per potestatem, ut sit nuntius curia.*
7. *Executores omnes presumuntur malitiosi.*

Familiaris siue familia potestatis.

CAP. I.

Nam familia potestatis qui occidit malefactorem, cum volebat eum capere, & se defendebat, teneatur vide supra proxi. c. ubi deciditur quod non, & tunc dubito de vno. Si famulus potestatis cui iussum fuerat, & caperet aliquem malefactorem videns se insufficientem requisivit incolas, vel aliquos subditos potestatis, quod iuuarent ad capiendum, vel illum caperent, qui incola, vel subditi cum capere vellent, nec possent, in ipso conflictu capturæ illi occiderunt, An teneatur de occiso, vel lege Cornelia? Videtur quod non, quia qui per alium facit per se facere videtur, ut in rubrica. qui per alium. Tamen in contrarium facit quod voluit Bald. in §. si vero de pa. iura. fir. ubi dicit quod licet maritus possit occidere uxorem deprehensam in adulterio, quod non potest hoc aliis demandare, & hoc videtur tenere Cyn. in l. i. C. unde vi. pro quibus facit gl. in l. cum fundū. de vi arma. & dixit Bal. in d. §. si vero & in l. vt vim. de iustit. & iur. quod si statutum permittat alicui competentem vindictam, quod tale ius vindictæ non poterit alteri demandari. faciunt not. ff. de iniur. l. non solum. §. si quis mandato. & hoc etiam tenet Bal. in l. accusationi. C. quod met. caus. & in l. ad officium. in fi. C. communi diui. & in d. l. i. unde vi. tamen contra, tenuit idem Bal. in l. Gracchus. de adult. & Bal. in l. si quis in tantā. dicit quod occiso uxoris non potest alteri demandari. Ange. autem in d. l. Gracchus. dixit per illum tex. quod associans homicidam ad homicidium committendum non punitur de homicidio, si principalis licite occidere poterat, quia licebit ubi associanti, quod Ange. ibi intelligit

verum quod associantes sint excusati, si erant tales, qui parere tenebantur, ut serui, filii, vel vasalli qui dominum iuuare tenebantur, si est offensa iusta, secus dices in aliis per d. l. Gracchus quæ dicit hoc probare per locum a speciali, & istam opin. Angel. in casu nostro puto veriore in istis, qui fuerunt requisiti a familia potestatis, ut supra parere tenebantur per nos in l. i. & 2. C. de his qui latro. dummodo excedant modum, scilicet, quod si capere poterant, non occidant per dict. in proximo superiori. c. & ista est veritas in terminis nostris. Nam isti qui ad auxiliū conuocantur coguntur a iure auxiliari familie curia ad capiendum. ut in d. l. i. & 2. C. de his qui latro. & in l. i. de nili. agge. non rumpē. & in conslit. regni penā corā. ubi dixit Andr. quod isti vocati ad auxiliū curia tenentur parere sine periculo eorum personæ, & sic sunt etiam ipsi executores iustitiæ, vel ipsi conuocantes ex iuris dispositione & propterea videntur occidere posse ut & ipsi nuntii, quando aliter capere non possunt, quia cui permittitur antecedens videtur permitti & consequens. de quo in l. 2. de iurisdic. om. iudi. ubi distinctio, aut est maius, aut minus, & aut eadē rō extēnsionis est vel nō, & an est odiosū vel fauorabile, quia obdire teuentur. & non ob. dict. Bal. quia loquuntur ubi vindicta est permissa priuato simpliciter, nec iure cautum reperit, quo alius possit demandare, & in casu nostro iura mandant conuocatis ab officiali quod teneantur auxiliari ad capiendum ut supra & sunt executores a iure ordinati, & sic autoritate legis ad hæc accedūt. & l. permittente. & ideo nō tenentur. dict. l. Gracchus. cum si. & firmo pro vera conclusione, quod nō teneantur per nos. infra in c. q. supra pluries est dictum in proxima char. ¶ Familia potestatis ducens inobedientem ad carceres exercendo iurisdictionem non tenet iniuriarū. §. si quis. ff. de iniur. ubi dicit Ange. quod miles ponens aliquem ad torturā de mandato potestatis, quia erat de crimine diffamatus, vel quia examinabatur ut testis, & vacillabat, non punitur si iuste vel iniuste hoc rector mandauerit p. illū tex. cum gl. alleg. etiam tex. in l. non videtur. §. quod iussu de regul. iur. Ideo

Ideo dicit quod libello oblato contra aliquem familiarem de tortura debet rector lapsus termino ad dandum libellos contra seipsū facere, q̄ articuli q̄ hoc fecit de mandato rectoris, & hoc probetur, & et ipsemet rector confiteatur, quod fieri fecit pro officio exercendo. & erit familia secuta, & ipse rector: secundum Angel. & dicit Barto. singu. in l. excusantur. ff. de infami. quod si potestas mandat aliquid in casu illicito, quod ipse potestas tenetur, & nō berruarij. & q̄ dixit Dyn. in l. quod quis mandato. de regul. iur. dicens non adinittendum libellum contra berruarium, in quo continetur quod fecit mandato domini. & Idem Bald. in l. non ideo minus. C. de accu. vbi de birtis qui accusantur propter mandatum potestatis. Tamen si apparet hoc casu testificatio domini in scriptis, quod familiaris fecit eius mandato creditur domino per tex. in l. 2. in fin. cum sequent. ff. ad fillam. & hoc si dicat ad excusationem, famuli, secus si ad excusationem ipsius domini mandantis per tex. ex eo. titu. & si promissor. & vide in capitu. miles potestatis. † & facit, quia familiaris potest occidere delinquentem quem vult capere, si se defendat. 2. l. seruus. de his qui ad eccles. confug. & facit l. fin. ff. si fam. fur. vbi gl. ung. quod non tenetur familiaris si fecit timore potestatis. & faciunt no. per Bart. in l. si seruus. ff. de noxa. † Si statutum dicat quod potestas teneatur pro familia, intelligitur secundum iuris interpretationem, nisi familiā exhibeat. l. 1. §. familiæ. de publi. & distinguitur q̄ si delinquat, vel contrahat circa officium sibi commissum, tenetur pro eo. d. §. familiæ. & in l. 2. ff. fur. aduer. nau. secus si delinquat extra officium sibi commissum, quia potestas non tenetur ut ibidem. & in l. quoties. in princip. de noxa. & hoc si conuenitur potestas ciuilitur, quod tenetur, secus si criminaliter, quia non tenetur potestas, sed familia, secundum gloss. singularem in §. proficisci. & est similis in c. cū ad sedem de testi. spo. & si soluere nō poterit familiaris luit in corpus. l. si quis id quod. de iurisdiction. omni. iudic. l. fin. de in ius vocan. & l. in fin. de pœn. secundum Ludouic. in consi. xi. & 15. q̄ Licet

dicatur quod rector teneatur pro commissis per eius familiam, est necesse quod ipsi sint in aliquo ministerio deputati, ad hoc ut rector teneatur. l. secunda. §. familiæ ff. vi bono. raptu. vbi dicit Ange. quod consanguinei, vel amici rectoris ciuitatis, qui in officio non administrant, sed tantum modo stant in palatio non continentur appellatione familiæ, pro qua rectores tenentur secundum formam statuti, dicens quod mali rectores illos tenent ut per eos committant multas, barratorias, & deinde faciunt eos recedere, & dicunt se non teneri pro illis, qui non sunt in numero familiæ, nec inter eos descripti. Tamen boni syndicatores debent contra talem fraudem occurrere, sicut occurrunt contra dominos expellentes famulos, ut eos possint in testes producere, secundum Angel. in d. §. qui etiā dixit in eadem l. in §. hęc actio. quod quando agitur contra potestatem, quod eius familia damnum dederit, quod procedit petitio, licet non exprimantur sigillatim nomina familiarum, tamen ut maleficium melius liquidetur tota familia erit exhibenda cum eisdem vestibus per l. si cum exhibuissent: de publi. & vide infra in cap. quia supra plures. ¶ Si aliquis percutat familiam potestatis non deferentem vellem, vel signum, vel non faciens feriri mari pro armis, vel non faciens se duci ad palatium non punitur. Ange. per illū text. in l. item apud. §. si quis virgo. ff. de iniu. & concor. l. si quis ignorans. ff. locat. quia non est eis hoc credendum si dicant se familiares. l. i. ff. de publi. & quod Bart. not. in l. diuus. de sicar. & l. diuus. de custo. reo. secundum Ray. & tenet Dyn. in l. gerit. de acqui. hær. Nisi talis percutiens familiam sciuisse esse familiarem, quia ei in pœnis præpoderat culpa. l. si fructus. & l. quod dictum. §. fina. ad leg. aqui. & idē Bald. in cap. i. quib. mo. fer. amit. de percutiente illum quem ignorabat esse eius dominum, nisi forte ignorantia crassa & supina, quia paria sunt scire & scire debere. b l. quod re. si certum petatur. & idem dixit ibi glo. de concubente cum ea quā ignorabat esse vxorē domini, & q̄ no. de adul. l. penu. & ibi Bal. i. l. si qua p. calūniā. de epis. & cler. q̄ dixit q̄ habitus facit præsumptionem

Parid. de Puteo Tract.

- sumptionem, nisi esset notoriū ipsum esse familiarem, curiæ, vel potestatis, vt habes in verbo, nuntius. ¶ Infamis potest esse curialis, & eligi p potestatem vt sit nuntius curiæ. Bar. in l. eadē. §. in hac. ff. ad leg. iul. repe. alle. l. neque. C. de decur. lib. xii. & l. i. de infam. Tamer. de iure consti. regni officiales non debent, nec possent retinere in eorum officio seruientes & famulos viros criminos, infames, & maleficos, sed viros bonæ opinionis, alias puniuntur. c. regni, quod incipit, remedia studio se. Adde, quia istorum executorum & famulorum officialium semper est praua cōditio, quia sunt vocaces & fraudulentī. l. i. de num. lib. 12. præsumptione illius legis & facit. ff. de publ. l. quantæ. Item est rapax est eorum conditio. l. i. de priuile. qui in pala. milit. etiā est pertinax & aua ra propter uitas exactorum. de. episcop. & cler. l. omnes. §. Præterea. Et idem dici potest de omnibus, qui præsidibus obsequuntur, vt sunt actuarii, tabelliones, preceptores, & scrinariī. vt in d. titu. de numer. quorum omnium & apparitorum est praua & venalis per fidia. l. ne diu de pœn. ¶ Omnes etiam executores malitiosi præsumuntur, quia circa lites commorantur. l. fina. in princip. mandati, omnia quidem executores malitiosi adueniunt. de exhi. re. §. illud. & idem videtur præsumi contra omnes officiales: per ea quæ not. in auth. vt obli. in princip. Item executorum illicita est auaritia quā præfides reprimere debent. ff. de offic. præsi. l. illicitas. §. si. secundum Lucam in d. l. i. de num. ¶ Si potestas non tenuit familiam necessariā, quam debebat tenere ex forma statuti, vel electionis suæ, defalcatur sibi salarium pro rata. arg. l. Seia. de annu. lega. quam de hoc alleg. Bald. in §. p̄fici. cui adde. l. si qs. C. de domesti. li. 12. vide Cyn. i. l. accusatores. C. de accu. a ¶ Defendat.] Adde Pau de Cast in cōf. excoj. b ¶ Debere.] de not. per Car. in clem. i. §. fin. de concess. præbend. & ibi glo. & Bald. in l. q̄cunque C. de seru. fugi. in i. col. et in i. no.

SUMMARIUM.

- 1 Vocati in auxilium familiarum potestatis vt capiant aliquem an si offendantur, dicantur offendi familiares potestatis.
- 2 An et quidō quis teneat de facto domesticorū.

- 3 Percutens famulum potestatis non ferentem signum an teneatur.
- 4 Apparitores alicuius officij non possunt concitare artifices.

C A P. I I.

Quia supra pluries est dictum q potestas teneatur de facto familia sue, & quod ipsos offendens teneatur, et accidit quod aliquando potestas, et capitanei inuocāt auxilium eorum ad capiendum malefactorēs, et ultra familiam necessariam aliquando habent aliquos secutores recūmendatos, vel domesticos, qui fauent sibi in officio, et de nocte associant ipsum pro custodia ciuitatis vel alia necessaria causa, An si isti offendantur in exercitio illius officij, dicatur offensus familiares potestatis, vel si in illo exercitio committat aliquid potestas teneatur. ¶ et magnum dubiū est de illis personis, quarū auxilium inuocatur, si offendatur, an dicatur offensus familiares potestatis? Et dico qd sic, quia officialis non habens familiam necessariā ad capiendū malefactorem potest inuocare auxilium subditorū, et illi sibi parere tenentur. l. i. et 2. C. de his qui latro. vbi hoc dicit Angel. qui etiam dixit in l. i. de nili agge. non rumpē. qd si noluerint obedire, tenentur conditione ex illa. l. i. de his qui latro. et Bal. tetigit in l. si quis in hoc geuus. de episco. & cleric. et And. de Iser. in consti. regni pœnā eorū. ad finē defor. vbi dixit, quod tenentur capere malefactorē si possunt sine periculo personę eorū, sic ergo cū isti quorū auxilium imploratur sint ministri officialis iuris auctoritate assumpti et surrogati loco famulorum, si quis ipsos offendat ad occasione teneantur, ac supradictorum iuriū, et dicendum in aliis qui officiali fauent in suo officio, et cum eo conuersantur vt familiares officiano ipsum. per not. per Andream de Isernia, in constitution. regni iure gentiū. de defen. vbi dixit quod illi qui sunt in societate domini associando, et pro magna parte simul stando licet in domo sua quilibet comedat et iaceat, et qui ad requisitionem domini quādo equitat, et alia agit, sunt simul et mentē & propositū talē habent, q dicunt familia res.

res. arg. l. si quis ita. de condit. & demon-
strat. ideo istos offendens officii contem-
platione dicitur offendere familiares po-
testatis per prædicta. & per ea quæ Bart.
dixit in l. i. §. familiarum. ff. de pub. vbi dixit
quod probatur aliquem esse familiarem
alicuius ex quo cum aliis familiaribus
associat, & seruit ut alii famuli, licet nul-
la scriptura interuenerit de familiarita-
te. p. rex. in l. fin. in princip. de præposi. fa-
cro. serini. dicens quod probatur aliquem
esse præpositum per dominum in aliquo
exercitio officii, eo ipso quod exercet offi-
cium domino sciente, quia videtur eum
præposuisse. Et dixit idem Bartol. in l. si
quis ita. §. alleg. quod probatur satis quæ
esse alicuius famulum, si apud eum ala-
tur & tetigit Bald. in l. i. C. de Episcop. &
cleric. vbi Cyn. in l. j. de vxor. mili. & Lu-
do. in l. i. in princip. ad Syllan. ¶ Et quando
quis teneatur de facto domesticorum, vi-
de Bartol. in l. ne quid. de incen. rui. & in
capitulo cum ad sedem. de restit. spoliat.
vbi dicitur quod quis non tenetur de fa-
cto sui domestici, & quod Bar. no. in d. l.
j. de Episcop. & cleric. & quod Bart. not.
in l. si seruus seruum. §. Proculus. ad leg.
Aquil. & Ant. de Burr. in c. cum ad sedē
de restit. spol. vbi quando quis esset præ-
positus in re domini, quod tenetur, & di-
xit Bald. in l. consentaneum. C. quomo-
do, & quando iudex: quod quis præsumi-
tur de familia si sit domesticus. idem di-
cit glo. & doct. in l. qui iurisdictioni. de iu-
risdict. om. iudi. vbi etiam qui cōtineantur
appellatiue eorum, quos secū habet. Et
ideo si iste talis vellet se excusare, &
non cognouerit illos esse de familia po-
testatis, non poterit se excusare, si cōuer-
sabatur cū potestate familiariter: & secū
accedebant, & cū familiaribus eius socie-
bantur, ut supra, licet signum non porta-
rēt, quia satis est quod ex istis sit certiora-
tus. arg. l. continuus. de verb. oblig. Præ-
sertim si potestas, vel alius eius officialis
mādaſſet istis quod exequerentur vel ca-
perent iustum malefactorē eo præſente,
quia non requireretur aliud signum, quia
videtur ad aliud præpositus statim quod
officialis sibi mādar, vel quod gerit officia-
le præſente. argum. l. i. §. magistrum. de
exercito. secundū Bar. in d. l. licet Ang.

in l. itē apud Labeonē. §. si quis virginē
de iniur. dixerit ¶ quod percutiens fami-
liam potestatis nō deferentem signū, vel
vestem non teneatur, intellige quando
non constabat esse familiarem, vel inter
familiares, ut supra, & vide supra in pro-
ximo c. quod incipit, Si aliquis percutiat
& infra. in verbo. nuntius. c. an credatur
nuntio. & supra in c. licet dicatur. & in c.
an familia potestatis. ¶ Apparitores talicu-
ius officii non possunt concutere artifices
l. iiii. de appar. præfecti vrbis. & dicitur
¶ apparitor, qui est ad obsequia curiæ. &
præſto apparet. extra de homic. in c. tua.
§. si & l. i. de sportu. vnde seruientes curiæ
sunt apparitores, quia alios faciunt appa-
rere incuria, secundū Hugo. & per istos
inferuntur verbera reis. in authen. de te-
sti. §. si vero. & puniunt delinquentes etiā
pœna mortis. 24 q. i. c. fin. secundum Luc.
de Penna. in rub. de appar. vrbis. quod
not. pro famulis curiæ. & vide in uerbo
manuolctus.

S V M M A R I V M.

- 1 Possessio per familiares occupata licet reperia-
tur penes dominum non presumitur quod
dominus mandauerit.
- 2 Potestas qualiter & quando teneatur de deli-
cto familie? & nu. 3 §. 9 10. 15. 17. 18. 19.
20. 21 & 23.
- 4 Vocati ab officialibus ad eorum auxilium ha-
bentur loco familie.
- 6 Impedientes familiam potestatis ut non du-
cat captiuos, tenentur de eorum proprio.
- 7 Occidens bannitum captum in manibus fami-
lie potestatis an teneatur.
- 8 Famuli potestatis diuidentes prædam cum ag-
gressoribus uiarum debent uiui comburi.
- 11 Iniuria si fiat famulo potestatis existētis in syn-
dicatu nunquid competat potestati actio ci-
uili iniuriarum quasi pro iniuria illata si-
bi? Et quid de iniuria facta colono. nu. 12.
- 13 Nuntij potestatis qui aliquem capiunt si statim
spoliant ipsum, debent puniri in syndicato.
- 14 Cedens bonis non debet reſtibus spoliari.
- 16 Famuli qui dicantur?
- 22 Rectores terrarum non debent secum ducere
uxores. & si ducant tenentur pro ipsis.
- 24 Statuto disponente quod potestas teneatur re-
presentare famulos in syndicato, & vnus
fecit furtum & aufugis an teneatur?

Parid. de Puteo Tract.

- 25 *Casus fortuitus nō debet obesse viro bonafidei*
 26 *Potestas si promisit præsere se vel famulos*
in syndicatu toties quoties opus fuerit, nun
quid sit liberatus sibi vel ter præsenterit?
 27 *Potestas an teneatur pro familiari cōtumace.*
 28 *Potestas teneatur totam suam familiam in syn*
catu exhibere.

C A P. III.

Nexto, quod fecerunt fa-
 miliares potestatis præs-
 matur contra eū, vel quod
 ipse mādauerit. Bal. in l.i. in
 fin. C. de Episco. & cler. tenet
 quod nō. per tex. in c. cum ad sedem. de
 restit. spol. vbi dicit Inn. quod t̄ licet pos-
 sessio per familiares occupata repe-
 riat penes dominum, non prælumi-
 tur dominus mādasse. & idē tenet Bal. in
 l. ad inuidiam. C. quod met. cau. vbi idem
 tenet. R. ap. kael. tamen Barto. in l. j. §. idē
 Labeo. ff. quod vi aut clam, tenet contra
 rium. & idem Bart. in l. de pupillo. §. si q̄s
 ipsi prætore. de noui oper. idem Bald. in
 l. licet. §. sed si damnum. ad fin. ff. nau.
 caup. dicit quod dominus nō tenetur ra-
 tione prohibitionis factæ à familia, nisi
 quod faciat domini voluntatem, per glo.
 in l. is cuius. ff. si ser. vend. alias secus. al-
 legat. dict. c. sape. & videtur tex. in l. i. §.
 quod igitur. & §. si filius. quod ui aut clā.
 Ludo autem in d. §. si quis ipsi prætore.
 voluit concordare, quod dictum Barto.
 procedat quādo ultra famulatum est ali-
 qua præsumptio cōtra dominū. argu. no.
 per Bald. in l. si. de quæstio. secus si nulla
 alia sit præsumptio, & loquitur Bald. &
 idē Ludo. in l. i. §. familie. ff. de publica.
 refert quod Dyn. dixit quo dominus nō
 tenetur de delicto famuli a per l. quoties.
 §. i. de noxa. nisi sit in aliquo præpositus.
 l. ii. furti. aduersus nau. caup. & per totū
 titu. secus si delinquāt extra, id in quo p̄
 ponitur. p. d. §. familie. Et eodē modo te-
 nentur rectores de facto familie quā se-
 cum ducūt. l. i. ad leg. Iul. repe. & l. si post
 depositum. C. de allestfor. dūmodo quod
 delinquāt in officio, in quo fuerunt præ-
 positi quo casu tenetur ciuilit̄ tantū. se-
 cundū glo. singu. in §. proficisci. quod ve-
 rū, nisi ex illo delicto aliquid ad eū per-
 enit. arg. d. l. i. §. cū igitur quo casu domi-
 nus tenetur etiam si delinquat extra idē

ad quod fuit præpositus quod est verum,
 qñ puenit immediate ab ipso famulo, se-
 cus si aliūde, secundū Innoc. in d. c. cū ad
 sedē quod Bart. dixit nor. in l. i. §. familie
 quod vi aut clam. vbi dixit de statuto q̄
 dominus teneatur de delicto famuli. &
 vide in §. proficisci. in prin. Bal. & in rubr.
 de pœn. iudi. & infra in aliis capituli. & vi
 de late in l. ii. & iii. ff. de noxa. vbi quid qñ
 famulus delinquit domino sciente & nō
 contradicēte, an dominus teneatur. Et
 an si potestas cōuocauit multos, & eorū
 auxilio causa debellandi in vnā domū, in
 qua dicebatur q̄ erant receptari malefa-
 ctōres, illam igne cremavit cōtra iustitiā,
 ppter quod illi cōuocati passi sunt dam-
 nū, an ipse potestas teneatur illis ad dam-
 nū, ab ipse potestas teneat illis ad dam-
 nū? vide in l. quoniā multa facinora. C. ad le.
 Iul. de vi. & in l. i. §. si quis homines. ff. vi
 bono. rapt. & Inno. inc. si extra q̄ merus
 causa. & in c. in nostra. de iniur. & Bal. in
 l. nō eo minus. C. de accusa. in x. q. & Bal.
 in l. i. C. de ser. fugi. & in l. in hoc. C. de
 seruo. cor. ru. & vide gl. no. in l. si. ff. si fami.
 fur feci dica. Quod licet subditi q̄ parēt
 domino in atrocioribus nō excusentur l.
 liber homo ad leg. Aquil. Est verum. nisi
 alias essent perituri, si nō facerēt, p gl. no.
 & vide Bar. in si seruus ff. de noxa. & vi-
 de in l. ne qd. de incen. rui. t̄ vbi qualiter
 tenetur potestas de delicto familie. &
 quod no. Bar. in l. i. C. de Episcop. & cler.
 & cano. i. c. ad sedē. de restit. spol. & Doc.
 in l. ad inuidiam. C. qd̄ met. cau. & Doct.
 in l. si seruus seruū. §. Proculus. ad leg.
 Aquil. & vide in l. videamus. ff. loca. p q̄
 dī, q̄ tenetur dominus de delicto fami-
 liæ, qñ deliquisset in re, cuius custodia
 spectat ad dominū. & facit text. in d. l. ne
 qd. & late Ant. de Butr. in d. c. cū ad sedē.
 Et scias q̄ isti q̄ cōuocantur p officialē
 ad eorū auxiliū habētur loco familie. An
 dr. de l. ser. in cōstit. regni humanitatis. Et
 an si potestas mādauerit familiari suo q̄
 reciperet aliquam possessionē, vel rem p
 curia, si fuit secuta spoliatio teneatur po-
 testas? Dic q̄ ad hoc vt ipse teneatur, re-
 quiritur q̄ sit facta nomine ipsius man-
 dantis, & q̄ ratū habuerit. l. i. §. quoties q̄
 de vi, & vi arma. & vtrum nō sufficeret,
 reperiatur hodie possidere, quia possibile
 est

est quod nūtius retulit quod habuit a domino dante. c. cū ad sedem. de restit. spol. nec sufficit solum mandatū ad recipiendū, ut uideat nomine eius spoliassē. & nota Bar. in l. qui aliena §. his qui. de acqui. posses. & de manu. l. iii. §. si ab ignorante. quia illicita nō ueniunt in mādato generali. l. iii. §. p. pcuratore. q. quisque iur. facit. l. quanquā. de ritu nuptia. & Bar. i. l. si quis. de hered. instituen. Tñ tenebit ad restōnem mandans, & imputetur sibi qui tam effuso sermone locutus est. l. si. de dotis. pmissi & Bar. in l. si quis mihi bona. §. iustum. de acqui. hered. Et licet hoc illicitum non venerit in mandato, tenebit tñ ac si caderet in mandato. ff. ad legem Aquil. qui occidit. in §. in hac & facit in authen. qua in prouincia. vbi de crimine

5 † Nā qñ dicta sūt aliqua uerba famulo, p quā posset p̄cipere mandatū delinquendi, quia dominus tenetur de eo quod est sequutū. arg. l. si quis ad se feudū. ad leg. Iul. de vi. & sequentia declarāt qualiter fuit dictū p̄cedentibus. ff. re. amo. l. si cōcubina. §. res. ad Maced. l. Iul. §. p̄inde. de priuileg. cred. l. si vētri. & ex uerbis sequētibz apparet qualiter intellexit p̄cedētia de leg. iiii. l. vxori. §. si. & de libe. lega. l. Aurelius. §. si ita & q. ibi Bar. & q. cū scuit spoliū & nō relaxauit, vñ ratificare. ar. l. i. C. de furtis. & vide infra in verbo, p̄as in c. p̄as tenet de delictis suorū. in c. p̄as. de his quos secum duxit.

6 † Impedientes † familiā p̄tatis, ut nō ducāt captiuos, tenentur de eorū p̄prio, maxime si sint illi capti, debitores h̄scales. tex. secundū Ang. in auth. de mādā. prin. in §. sed neque. p. quo facit de collat. §. nulli.

7 Si autē aliquis occidat bannitū captum in

c manibus familiā an teneatur? vide Bar. referentem Dyn. in lege secunda C. ad leg. Cornel. de sicca. vbi disputauit. Nūtiū & Berruarii potestatis qui dolose procurant quod aliqui uocentur de nocte, vel uadant contra deuerum ut illos intercipient, & p̄nam lucrentur, capitali p̄na tenentur l. si quis. de re mili. libro

8 xii. vbi dicit Bartol. † quod diuidentes p̄cedam eum aggressoribus viarum uiui sunt comburendi, quia textus est singularis contra algosinos, qui solent de nocte tollere fures in societatem eorum,

& cum illis diuidunt, furta, propter quod quidam allogismus fuit suspensus Neapoli, qui diuidebat p̄zdas cum foribus. Et dixit singulariter Bartol. in l. i. ff. de incen. rui. nau. quod † si famuli potestatis positi ad custodiam ciuitatis de nocte faciant cum aliis furta, quod potestas tenetur, quia delinquerunt in eo, in quo p̄positi fuerunt, ut in prox. c. si potestas. † Nuntii qui volunt seruire diuersis iudicibus in pluribus obsequiis puniuntur. l. i. C. de nume. lib. 12. quod not contra nūtiōs magnę curię, qui volunt seruire in curia capitanei ciuitatis Neapolis, & in consilio, quod non possunt. † Is qui reperitur accedere ad loca suspecta potest scrutari per familiam potestatis, si portat aliquid illicitum, vel arma. & si resistit, & nō p̄mittit se scrutari, punitur. l. 2. vbi Bartol. not. C. decurso. publi. lib. 12. vbi etiam dicitur quod propter hoc possunt capi & detineri per custodes deputatos, & ex sola resistentia acriter puniri. secundū Bartolum ibi, quod est contra portantes arma sub pallio, ut possint per familiā potestatis perquiri, & si resistāt puniantur, nisi sint doctores. ut supra i verbo, doctor.

10 † Si potestas mittat officiales per comitatum & illi committunt factum, baratariam, vel illicitum, ipse tenetur de gestis per eos. l. i. C. de exc. & exact. libro duodecimo. vbi Bartol. not. † An si fiat iniuria famulo potestatis existentis in syndicato, competat potestati actio ciuili, iniuriarum quasi pro iniuria illata sibi? Dic quod sic, secundum Bartol. in l. iniuria. §. primo. ff. de iniur. & litem apud. §. itē eodem titul. & l. lex Cornelia. secus si nō fiat in contumelia domini. ut dicto. §. fina. Criminaliter etiam posse dominus accusare, quia sua interest. der. not. per Innocen. extra de appellatio. capit. dilecti. & capitul. contingit. de senten. excommunicatio. secundum Bartol. ibi. † vbi dicit idem de iniuria facta colono. & idem Bal.

12 de pace constan. in verbo, damna. vbi dixit, quod domino fit iniuria etiam p̄pter subditos. argumen. l. ossa. de reli. & per dicto Inuocem. in dicto capitu. dilecti & vide Bart. in litem apud. §. si seruum. vbi dixit si fiat ad iniuriam domini, aut non. & Andr. de lser. in titul. de iniuria curiali

Parid. de Puteo Tractatus

curiali illata. ¶ Si officialis in officio delinquens captus esset, & aufugisset per defectum familie potestatis, & tenetur potestas, alias secus, de custod. reor. l. ad commentariensem. & facit l. i. & quod ibi not. ff. de seruis fugitiuis. vbi est tex. valde notab. quod iudex debet concedere familiam volenti perquirere fugitiuum in aliena domo etiam ad literas alterius iudicis nullam negligentiam committendo, alias

13 punitur, vt ibi. ¶ Nuncii potestatis, & speculatores qui aliquem capiunt, si statim ipsum spoliant, debent puniri in syndicato: secus post condemnationem. l. ii. de bon. dam. & eo. tit. l. diuus. vbi habes singulariter, si possunt spoliare & tollere corrigiam & pannos ad modicam pecuniam quam habeat qui fastigatur, vel ducitur ad supplicium. per quail. dixit Bartolus, ¶ quod illi qui cedunt bonis non debent vestibus spoliari. vbi dixit Bartol. quod pecuniam redactam ex istis debet conuertere in necessarios sui officii, quæ sunt sua. Et adde quia Guil. in l. fin. C. de pig. act. dixit, quod si iusticiarius tempore quo vivebat, poterat impune offendere, quod post mortem non poterit spoliari, quia mors omnia soluit. vnde spoliatus iusticiarium tenetur crimine expilatoris hereditatis, secundum Guilel. & facit l. ii. C. de

15 cadau. punitorum. ¶ Potestas tenetur emendare damnum datum per eius famulum de suo proprio, in auth. de mand. princip. §. sed neque milites. & vt iud. sine quoq. suff. §. eos in auth. de iudic. §. si vero. ¶ Et appellantur famuli hi, qui quotidie famulantur. l. prima. de his qui in eccles. mane. & in l. prima. §. si quis. C. de liti. libe. col. & i. auth. de nupt. §. si vero. & vide textum in auth. de iudic. §. his. quod si nuncius iudicis dat damnum alicui, tenetur iudex, qui eum eligit, quoniam in eo eligendo fuit in culpa, propterea

17 rea dicit ibi Ange. ¶ quod potestas tenetur de omni delicto commissio per suos officiales, quia debuit eligere sufficientes, & idoneos. pro quo facit in auth. de colla. §. i. & l. i. ff. furt. aduers. nau. & institu. de oblig. quæ ex quasi delicto nascuntur. §. si. & Bart. in l. i. §. familie. de publ. & ita feruatur de consuetudine. secundum Ange. in d. §. si quis. & dixit Bal. in addi. Specul.

18 in titu. de accusatore. in §. i. ¶ quod potestas non tenetur pro familia, quam ipse non elegit, sed elegit commune, & dicit sibi argu. ff. locat. l. cum in plures. §. seruus. arg. dicti. §. in ratione sui. vbi etiam dixit, quod si familiaris decessit, quod potestas non tenetur argumē. ff. qui facit d. l. si decesserit. & idem dixit si sic bannitus ex alia causa, ita quod de iure fisci non potest propter bannum. ff. si quis cau. l. sed si quis.

19 ¶ Et ideo cum familia potestatis delinquit, & potestas non vult teneri, nec ipse potest cognoscere, faciat antequam sit reus syndicus poni delinquentem in banno per aliquem alium officialem ciuitatis, per d. l. Bal. nisi sit factum in fraudem, per not. per Bald. ff. de quæsto. l. j. §. si seruus. & in l. fina. & vide infra. Et ideo

20 ¶ reges magnam curiam qui venit ad officium ipsius curiæ, & repetit ibi connestabulos ipsius curiæ ordinatos per regiā curiam, & alios seruientes, non tenebitur de facto ipsorum, si quid in officio committant, quia ipse non elegit sed inuenit in curia ipsa in possessione officij. & infra.

21 ¶ Potestas qui tenetur pro suis familiaribus in syndicato, si petatur ab eo, quod vnum ex eis representet, aut soluat, potestas se excusat, quia ante commiserat delictum, & eum banniuerat, an excusetur propter bannum? Dic quod licet hoc contingat facto potestatis, qui eum banniuerat, excusatur, quia facit necessitate officij, & licet arg. l. quid ergo. §. si hæres. de leg. j. & Bal. in l. si vero. in ff. qui facit d. cog. de quo vide latē supra in verbo, carcer. in e. an si carceratus se occidat. vbi de

22 damno dato familiari. ¶ Rectores terrarum non debent secum ducere uxores, & si ducant tenentur pro ipsis. l. obseruare. §. proficisci. de off. procō. vbi dicit Bal. quod etiam tenetur pro omnibus, quos secum ducit, etiam si non sint præpositi alicui officio, si prætextu officij domini delinquant, in auth. de indi. §. ne autem. Secus in ceteris officialibus, qui non habent iurisdictionem in iudicando. vt not. in l. j. §. familie. de pub. Si autem delictum non sit commune cum officio, vt quia famulus facit homicidium, non tenetur potestas pro eo. extra de restit. spoli. c. ad sedem. Bald. in d. §. proficisci. in prin.

23 ¶ Si familiaris potestatis aliquē vulne-
rauerit, non tenetur potestas pro eo sol-
uere penā, si agatur criminaliter, secundū
glo. & Dy. in d. §. proficisci. in prin. Bald.
qui dicit singulariter per d. glo. q. statutū
quod dicit, quod potestas teneatur p. fa-
milia, intelligitur civiliter & non crimi-
d ualiter. Sed de iure communi non tene-
tur etiam civiliter, quia si teneretur, non
posset esse iudex de hoc crimine. l. sena-
tus. de off. praesid. de poenis. l. si quis forte.
§. si autem. tamen si delinqueret ratione
officii, teneretur potestas ad interesse par-
ti laesae pro parte familiae. argu. ff. fur. ad-
uer. nau. l. i. §. si autem. ut disse. iud. §. si au-
tem. de public. l. i. §. familiae. secun-
dum Dyn. & Bald. in d. §. proficisci. & vi-
de Bald. in addi. Spec. in titu. de accusac.
Pone quod statutum dicat, quod pote-
stas teneatur de delicto familiae, & reprae-
sentare eos in tempore syndicatus, & sol-
uere omnem condēnationem. modo po-
ne, quod testes dicant, quod viderunt fa-
miliarē potestatis percutere Titium, tñ
nescierunt nomen, an sufficiat? Dic quod
non, quia in libello & in probationibus
sufficit specificatio certi hominis. ff. nau-
caup. stabu. l. licet. §. si na. & ideo si testes
non cognoscant personae nomen, debent
testibus corpora exhiberi. ff. de publi. l. si
cum exhibuisset. & glo. extra de testi. c. cū
causam. Quod fallit in actione qd mer-
cau. vbi non opus est certi hominis speci-
ficatio. arg. ff. quod mer. cau. l. si cum exhi-
bitione. §. in hac. & si potestas noluerit
suam familiam exhibere testibus, videtur
subtrahere probationes & praesumitur cō-
tra eum argumen. quod. de postu. l. pro-
uidendum. in fine. Tamen illa lex non lo-
quitur in sufficienti praesumptione, sed
melius facit. C. de assel. l. nullus. & l. post.
& l. consiliarios. & argum. vigesima quar-
ta quaestione quinta, capitu. cum homo.
ita Bald. in addi. Specul. in titu. de accu-
satio. Tamen ego non tenerem opinio-
nē istā Bal. quia hic nō tractatur de puniē-
do potestatem criminaliter, nec de puniēdo
famulum, sed de condemnatione civili,
per notata per Bartolum in l. i. ff. fur. ad-
uer. nau. & in l. ne quid. ff. de incen. rui.
nau. & per notata per Andreā de Iser.
in consi. regni, si damna clandestina. vbi

ponit quando homines tincti in facie in
territorio disrobant, & nesciunt, quod vil-
la, vel domus territorii teneatur, licet no-
mina delinquentium ignorentur. & hoc
etiam tenet Ang. in l. ii. §. hanc actio. ff. vi
bonorū raptorū. vbi dicit, q. praedit peti-
tio quando agitur contra potestatem, q.
eius familia aliquid fecit, licet non ex-
primantur sigillatim nomina ipsorum.
24 & vide supra in c. licet dica. §. ¶ Statutū
dicit, quod potestas teneatur representa-
re famulos in syndicatu, & vnus fecit fur-
tum, & aufugit, an teneatur? Bal. dixit, q.
non tenetur ad sibi impossibile. argu. de
25 exc. tut. l. Titius. §. si. in fine. ¶ quia casus
fortuitus viro bonae fidei obesse non de-
bet. argumen. de rei vendic. l. si à bonae fi-
dei. tamen cautius est, quod dictus famu-
lus ponatur in banno, & si est captus, &
aufugit, si custodes sint de familia pote-
statis, tenetur potestas, quia malos posuit
custodes, secus si erant positi à republica,
quia ipsi custodes tantum tenentur. C.
de custod. reor. l. ad commentariensem.
secundum Bald. in dicto. §. proficisci. in
prin. quod not. pro carcerariis, & aliis of-
ficialibus magnae curiae, qui à rege ponun-
tur, quod non tenetur regens pro male-
gestis ipsorum, nisi dicta bānitio fuerit
procurata, per nota. per Bald. in l. i. in fin.
26 de quaest. & vide infra in fin. ¶ An pote-
stas qui promisit se vel famulos praesen-
tare in syndicatu toties quoties opus fue-
rit, sit liberatus si bis, vel ter praesentaue-
rit? Dic quod sic, secundum Angel. in l. si
finita in prin. de dam. infect. ff. de custod.
reorū. l. ii. in §. qui exhibēdi. ff. de fer. l. ora-
tione. de eden. l. veluti. §. hanc. & facit tex.
in l. fideicommissaria. §. si quis. de lega. 3.
ut vitetur infinitas. arg. l. qui bona. §. fin.
de dam. infect. de restit. cap. cum in mul-
tis. Ludouic. in consil. decimo quinto. ¶ Si
potestas expressē se obligat soluere pro
familia omnem poenam criminalem, & ci-
uilem, non intelligitur de poena corporali
sed de pecuniaria. argum. de interrog. act.
quis seruum. & quod not. 3 r. quaestione
quinta cum homo. Bald. in d. §. proficisci.
in prin. & vide eundem Bald. in rubri. de
poen. iudi. vbi quod potestas non tenetur
de factis familiae extra iudicium factis,
nisi ut eos exhibeat si potest, nisi man-
duerit

Parid. de Puteo Tract.

281
dauerit vel ratum habuerit, nisi potestas se obligauerit ex pacto ad hoc, vel sit de hoc statutum tenebitur civiliter non criminaliter, per glo. singu. in l. obseruare. in prin. de off. procon. secundum Bald. in d. rub. & vide Bart. in l. si cum exhibuissent. 27 de publica. & vide infra latius. ¶ An potestas teneatur pro familiari condemnando si fuerit cōtumax. Dic q sic, quia tenetur de iudicio fisci & iudicato soluendo, & cū teneatur ex officio alieno, non dī ptās teneri ex maleficio, sed quia vsus est opera malorum hominum. ff. furt. aduer. nau. l. j. in fi. & facit glof. de off. proconf. l. obseruare. §. i. Bal. in addi. Spec. in titu. de accusatore. ¶ Si statutum dicat, quod potestas teneatur de delicto facto à famulo suo, an teneatur de delicto commissso antequam esset famulus. Bart. & Bald. in l. Titius. ff. de testamen. milita. quod non, quia oportet, quod tempore delicti commissi sit famulus, per illum text. & expressius in l. in delictis. §. si extraneus. de noxa. vbi dixit esse glof. cum concordā. & facit l. tutoris. in fi. ff. quod iussa. Secus si didat statutum, quod dominus teneatur pro delicto famuli, quia videtur teneri pro delicto commissso, secundum Bar. ibi, qui dicit cogitandum. & alleg. not. per ipsum in l. ex facto. in prin. de vulga. & pupill. vbi dicitur late, quando requirantur qualitates adesse tempore quo fit dispositio vel designat, tamen in casu nostro nō procedit ista dubitatio, quia ad hoc vt potestas teneatur de commissis per eius familiam, requiritur quod ipsi sint in aliquo officio deputati. l. i. §. familiar. vi bonorum raptorum. & in l. j. §. familiar. de publica. & in l. i. ad legem Iuliam repetunda. & glof. in l. j. & in l. si post. de assessor. & ff. furt. aduer. nau. l. i. §. si autem. & per nota. per Bald. in d. §. proficisci. in princi. vbi dicit, quod non tenetur potestas de commissis per eos extra officium, vt pro homicidio. & idem dixit in rubric. de pōna iudicis. vbi dixit, quod non tenetur pro factis per ipsos extra iudicium, & quia statutum hoc casu disponit contra ius quo cauetur neminē pro alieno delicto teneri, vt in titulo, ne filius pro patre. & in titulo, ne vxor pro marito. & in titul. vt nullus ex vicar. ergo stricte debet intelligi. l. 3. §. hoc vbi. de

nego. gest. secundum Ludo. in consili. 15. ¶ Potestas qui tenetur stare ad syndicatū pro sua familia, non tenetur stare pro familiaribus mortuis, vel ob aliam causam bannitis. Bartol. in l. sed si is. §. siue publi. Quod sequitur Bald. in l. si vero. ff. qui satisfda. cogan. in vtraque lectura. & vide supra in verb. carcer. in c. an si carceratus se occidat. ¶ Potestas tenetur totam suā familiam in syndicatu exhibere, et de gestis per potestatem ab his potest in dagari secundum Azonem in summa de assessoribus. & in l. si post. eod. titulo. vbi vide omnino, et quod notatur de testibus. c. nimis graue. fm Bal. d. §. proficisci. i. repe. i. fi. ¶ Si detur petitio de iniustitia contra familiarem in syndicatu, qui dicat fecisse mandato potestatis, non tenebitur. Flor. in l. liber homo. ff. ad l. Aquil. qui dicit, qd hoc dicat elapso termino dato ad dandas petitiones contra potestatem ne detur alia petitio. de hoc contra ipsum potestatem. facit l. iniuriarum. §. si quis. de iniur. et vide supra.

a ¶ Famili. ¶ An & quando uero teneatur, tu vide Felin in cap. nulli. de accus. in principio. in uer. si not primo.

b ¶ Tenetur. ¶ Adde Felin in c. sicut dignum in 4. colum. uersic. ij. conclusio & quod ibi dixi in apostill. & Felin in c. potius. de homic. in prima colum. in uer. extra glo.

c ¶ Tenetur. ¶ Vide tu Felin in cap. cum iuramento ad fin. in uersic. utrum impune de homic.

d ¶ Et non criminaliter. ¶ Adde Felin in c. Petrus de homic. ulti. colum. uersic. sexto declarat. circa medium uersic.

e ¶ Extra iudicium. ¶ Adde Felin in c. si quando. de off. deleg. circa fi. i. colum. & in cap. positus. de homici. in ij. colum. circa med.

S V M M A R I V M.

- 1 Rectores terrarum tenentur de delicto familiarum quam secum ducunt.
- 2 Potestas si male egit consilio assessoris per ipsum electi an liberetur à syndicatu exhibendo ipsum assessorem?
- 3 Dominus etiam si sit ecclesiasticus tenetur de uolentia per homines suos illata.
- 4 Qualiter puniatur qui abstulit à familia potestatis aliquem condemnandum?
- 5 Potestas non potest inquietari si familia deliquit extra delictum.

CAP

CAP. II. III.

Rectoris terrarum teneantur de delicto familie quam secum ducunt. l. i. ad legem Iuliam. repetun. & C. de assessoribus. post depositum. sed liberantur exhibendo eos Bartol. in l. i. §. familie. ff. de publica. vbi subdit in §. nouissime in eadem. l. quod gloss. ibi dicit quod primum est illius delicti, quod dominus teneatur de debito & vicio familie, alias secus quod dicit esse speciale in illo edicto, ut exhibendo famulum liberetur. Secus est in eo, qui gerit officium priuatum, & conuenitur ex ed. nau. cau. quia ille exhibendo non liberatur. Si tamen in electione officialis ponatur pactum expressum, ut rector teneatur pro se officialibus, & familia sua, tunc enim exhibendo eos liberatur. dicto §. familie. quia ista uerba intelliguntur secundum naturam officij. arg. de usuris. l. si stipulatus. de leg. ii. si legati. serui. de dano infecto. l. quidam. ff. loca. l. si uno. Si uero promittit soluere omnem condemnationem, si eadem de eo, & omnium & familie, tunc ipsis condemnatis, tenetur soluere, nec exhibendo liberatur, quia est fideiussor iudic. solui. ergo &c. Secus si esset simplex fideiussor de iudicio fieri, quia tunc sistendo. liberaretur. l. scimus. C. de iud. ¶ Hoc tamen casu officiali mortuo non tenetur quia in officialem non posset sententia, ferri nec etiam in principalem rectorem, secundum Bart. ibi. & Imo. Romanus ibi simpliciter pertransiunt non referendo Bart. & Paulus de Castro, ibi etiam sequitur Bar. expresse hoc idem tenet Ludo. in consilio suo. xj. dicens quod si statutum diceret potestatem teneri pro facto suae familie quod illud statutum erit interpretandum, ut possit ipsum exhibere, quia statuta a iure communi interpretationem assument. l. ii. de noxa. & Bald. in Rubr. de poena iudi. dixit quod exhibendo liberatur secus, si ex pacto, vel electione aliter esset prouisum, & sic uidetur tenere contra Bar. nisi dicamus, quod dictum Baldi intelligatur quando fuisset cautum quod rector esset obligatus soluere omnem condemnationem sciendam de eo, & officialibus quo casu etiam secundum Barro. non liberaretur exhibendo. & vi-

de Ludou. in consilio. cccx. & xvij. vbi loquendo de substituto dixit, quod liberatur principalis exhibendo substitutum. Tamen ibi non loquitur in casu quo esset conuentum, quod principalis teneretur. & dixit Ange. in l. prima. C. ad legem Iuliam repetundarum quod quando forma commissionis rectoris diceret, quod teneatur emenda soluere pro suis familiaribus, quod non liberatur eos exhibendo. Tamen haec non habent locum in commentariensi, qui praeposuit carceri aliquem familiarem, vel adiutorem suum, quod si ille delinquit, & carcerati fugiant, quod exhibendo illum vilem liberetur. ut est tex. cum gloss. C. de custo. reo. l. ad commentariensem. & uide gloss. in dicta. l. dominus horreorum. ff. loca. vbi an exhibendo custodes quis liberetur. & in l. ex diu. C. eod. Tamen ego vellem quod tu quod cotidie studes in tabulis, & in alphabetis, & in copiis aliorum, ut uideatis copiosus in populo facias me sapientem de vno. ¶ Si potestas aliquis male egerit consilio assessoris per ipsum electi, an ipsum assessorē exhibendo liberet, sicut liberat exhibendo famulum. Et ex supra dictis poteris decidere, & p. ea quae habes in uerbo, assessor. & in verb. consilium. & dixit Ange. §. consilium. 338. quod si quis administrauerit negotia alius, & passus fuerit in bonis illis latrocinium, & latronem exhibuerit ab eo culpa abesse praesumitur. argumen. de condictione ob causam. l. penulti. de publi. l. si cum exhibuissent. & C. de fur. l. i. civilem. cum ibi notatis. ¶ An extortum a familiaribus potestatis praesumatur cum eius consciencia & mandato? Dic quod non regu. cap. cum ad sedem. de restit. spolia. & Bal. in l. ad inuidiam. C. quod metus causa. nisi esset coniectura verisimilis ad propositum, puta quod commoditas quae prouenit ex tali metu. peruenit ad potestatem. C. de constitutionibus. & de restitutionibus in integrum. & in lege sed ex illo. in gloss. de dolo. & uide Bartol. in lege de pupillo. §. si quis ipsi. de noui operis. & in lege prima in fi. quo dui aut elia. & facit quod Bartol. dixit in lege cum quis §. si debitorem. de sol. Et dixit Hosti. ¶ dominus etiam si sit ecclesiasticus tenetur de uolentia per homines suos illata

Parid. de Puteo Tract.

illata: quod est verum secundum Io. And.
 qñ res in qua est violentia comissa perue-
 nisset ad dñm, per not. in c. j. de resti. spo.
 Vel qñ dominus mandasset vel ratu ha-
 buisset. d. c. cū ad sedem. & idē si fuissent
 deposita ad custodiā illius territorii, & m-
 do. Anro. in d. c. i. & quod no. Bar. in l. i. §.
 familiae de publi. & l. ne quid. de incendi.
 vbi dicit quod dominus agri tenetur de
 violentia in eo illata si sciuit, & potuit
 prouidere, & uō fecit. vbi plene per eum,
 de quibus vide in d. c. dile. de appel. & de
 4 sent. excō. dilec. in 6. ¶ Qualiter punia-
 tur qui abstulit a familia aliquē cōdenan-
 dū. vide Cyn. & Bald. in l. addictos. C. de
 epis. audi. & quē hñr in l. 3. §. transfugas.
 de sicca. & qñ not. Aret. insti. de act. §. poe-
 nales. quod no. Inn. in c. sane. de off. dele.
 & Docto. in l. addictos. de app. & Bart. ad
 reprimen. in versu tangit. & Bal. in l. fina.
 C. de oper. libe. vbi de receptante vel oc-
 cultante bannitum vel debitorem ne ca-
 piatur, qñ nō tenetur ad debitū, & quē
 habentur in rub. ff. ne quis eum. & Bald.
 in l. sed eximendi. §. item. eodem titu. &
 Bartol. in l. cuiuslibet ad legem Iuliam
 maista. ff. vbi qualiter tenetur arripiens.
 ¶ De quibus familiaribus tenet potestas
 vide in verbo, potestas infra. ¶ Si potestas
 mittat familiares suos ad comitatum, &
 delinquant tenetur potestas. Bartol. in l.
 i. C. de exacto. & executio. lib. xii. tenetur
 pro furto, barataria, & concussione: se-
 cundum Salyce. in l. ii. de his qui latro.
 Qui si fugiat debet reduci sumptibus po-
 testatis: secundum Bart. in l. Thracenfi-
 bus. de decurio. lib. x. ¶ Officiales debent
 secum ducere socios, milites, & berrua-
 rios. d. l. obseruare. §. j. vbi hoc no. Bal.
 Isti vadūt pedes licet maximi magistra-
 tus de iure debēt ire vt milites & nō pe-
 dones, in quo obseruat cōsuetudo, & for-
 ma electionis, a qua nō possunt recedere.
 l. super creandis. de iure fisci. li. x. & si nō
 tenēt familiam, quā debēt pro rata est ab
 eis salarium defalcandū. de adi. leg. l. Seio.
 Bal. ibi. ¶ Si potestas mittebat famulū ad
 emedum carnes in credentiam, istud pre-
 tium non debēt solui per famulum, sed
 potestatem, quia familiaris est & nuntius
 qui non afficitur ex contractu. Ita Bal.
 post multa in l. f. ff. qui satisfda. cogan. in

lectu. magna. & facia de administra. rerū
 ad ciuita. l. curatores. vbi gloss. & Bartol.
 quod not. in l. Titium. §. Meuium. de ad-
 ministra. tuto. ¶ An si statutum aliquod
 dicit, quod potestas in syndicato teneat
 pro delictis suorum familiarium, teneat
 ciuilitet & criminaliter. dic quod teneat
 ciuilitet, non autem criminaliter. gloss.
 est singu. in l. obseruare. in prin. in verbo,
 exigit. ff. de officio proconsul. & supra
 5 latius. ¶ Si familia potestati delinquat
 extra districtum Perusii, potestas de hoc
 nō potest inquietari. Bald. arg. illius tex.
 in l. licet. §. debet. ff. nau. cau. & quod no.
 Innocen. in c. nulli extra de accu. & c. cū
 sit. de æta. & qua. secundum. Bald. ibi.
 & dixit Ludon. in dicto. §. debet. quod
 si potestas diuertatur, vel teneatur de fa-
 cto suorum familiarium. vt in l. si post.
 de assel. non tenebitur de eo, quod extra
 territorium iudici subiectum comiserit.
 per d. §. debet qui est sing. ¶ Magistratus
 tenetur pro eo qui non reperitur in re-
 rum natura, sicut pro collega & pro eo
 qui reperitur, & non est soluendo. l. ma-
 gistratus. de magistratibus cōueniendis.
 secundum Ba. d. licet Bartol. in l. i. §. quod
 non tenetur pro familiaribus mortuis, &
 vide in alio capit. quod incipit. An pote-
 stas qui promittit. infra proximē.
 ¶ Assumunt. Adde Dyn in consi. li. j. & quod
 ibi dixi in apostil.

S V M M A R I V M .

- 1 Potestas an, & quando teneatur pro furto. seu barataria & rapina maiestrorum familia- rium & officialium suorum & nume. 3.
- 2 Procuratori si soluatur indebitum & dominus ratificet condicatur a domino.
- 3 Absens dicitur qui est in hortis.
- 4 Executor iustitie si videat sententiam iniustā an debeat illam exequi praesertim si sit crimina- lis & nu. 6.
- 5 Constitutus ad faciendum vsuram in nomi- ne domini non tenetur ad restitutionem.
- 6 Potestas condemnatus propter delictum famu- li repetit ab illo.
- 7 Officialis principalis tenetur de facto sui col- lega.
- 8 Officialis non tenetur exhibere famulum ban- nitum pro delicto commissio in officio.

C A P .

C A P. V.

Potestas t̄ tenetur pro facto seu barataria, seu rapina ministrorum, familiarium & officialiū suorum. l. i. ad leg. Inl. repe. & ff. eo. l. j. vbi etiam Bar. & est tex. & glo. in l. i. de assessio. & l. si post depositum. tamen illos exhibendo liberatur. ff. de public. l. si cum exhibuissent. & idem Bart. eo. tit. l. j. §. familia. nisi repugnet forma suæ commissionis, puta, quia dicatur, quod teneatur emendam solvere, secundum Ang. in d. l. i. Hoc tamen limitarem esse verum, nisi ipse potestas ratum habuisset, & quia illa rapina, seu barataria venisset ad manus ipsius potestatis, vel posita esset in prouentibus, qui sibi applicarentur, quod ipse non liberaretur exhibendo. arg. l. si procura. ff. de cōdi. indeb. t̄ vbi si procuratori soluitur indebitum, & dominus ratificet, condicatur à domino. vbi dixit Bartol. de soluente vsuras procuratori domino eius ratū habente, quod teneatur dominus, secus si ratū non habeat. Et idē vbi posset ipsi potestati culpa imputari, quia mandasset, quia tunc non liberatur exhibendo. argum. l. si seruus. §. quid. de fur. & l. iiii. in fi. de cōdi. indeb. & facit tex. cum ibi no. & in d. l. si procuratori. Et facit etiam quia ex quo ipse potestas est locupletatus, quod tenet arg. l. si me & Titium. de condic. ob caus. vbi dicitur, quod æquitas illius legis habet locum quādo res mea peruenit ad te titulo lucratiuo, vt in casu nostro, si aut titulo oneroso potest haberi recursus ad alium, aut non, vel sit soluendo vel non. & facit quod Bart. dixit. ff. de pœnis. in l. aut facta. in §. fin. vbi dixit quod si ciues particulares vniuersitatis spoliauerūt aliquem castro quod nunc tenet ipsa vniuersitas, q̄ ipsa tenetur ex rati habitatione. l. si ex dolo. §. i. de dolo. & l. i. §. deiecisse. de vi & vi ar. Innoc. in c. grauem. de sent. excom. facit etiam quod substituens aliquem in officio suo periculo substituit. & habes satis infra in c. an substitutus. vbi de substitutis diximus. Et quod dixit Bar. in l. i. de adm. rerum ad ciuita. perti. q̄ si officialis de facto aufert pecuniam, & detur superiori, quod ipse superior tenetur ad restitutionē: & sic intelligitur Bar. in d. l. si cum exhibuissent. quod liberetur

exhibendo ipsos, quando commiserunt aliquam baratariam & similia, vt locum habeat nisi ipse principalis officialis ratū habuisset, vel participasset, vt dicit Bal. in l. ex facto. ff. de nego. gest. & tenet etiam Ludouic. in l. cum exhibuisset. & in lege præcedenti, & Baldus in rubrica de pœna iudicis. t̄ quod potestas non tenetur pro factis extrajudicialibus familia, nisi mandauerit, vel ratum habuerit. alleg. Barto. in l. i. §. familia. de publi. & ita practicaui. Nam baro, seu gubernator imposuerat capitaneos, qui capitanei extorfiones fecerant, & habebant ab ipso gubernatore prouisiones annuas, & in syndicatu exhibeat ipsos capitaneos. Nā dixi quod ex quo extorta per ipsos capitaneos erant versa in vtilitatem ipsius gubernatoris, quia intrauerant in eius erarium, quod ipse tenebatur per l. i. 2. & 3. de in rem verso. & propterea non erat liberatus ipsos exhibendo. & dicit Bal. in l. ex diui. C. loca. quod quādo quis liberatur exhibendo alium, oportet quod personaliter ipsum præsentet in iudicio. & dicebat mihi quidam aduocatus tunc, q̄ si capitanei essent in regno viderentur præsentēs. per l. si. C. de præscriptio. lon. tempo. quod ego dicebam habere locum in materia præscriptionis. t̄ Nam qui est in hortis, dicitur absens. l. & qui in hortis. de procu. Ideoque obtinui per domi. Bald. in d. l. ex diui. Miles potestatis q̄ eius mādato aliquem fecit decapitari iniuste non tenetur, quia mandatum potestatis in forma iustitiæ eum excusat. arg. not. per Dyn. in c. quod quis. de reg. iur. in 6. & in l. vtrum. de paric. tamen Innoc. dicit quod t̄ si executor iustitiæ viderit sententiam iniustam non debet eam exequi in causa criminali, vt not. in c. pastoralis. de off. delega. in verbo, iustitiæ. & eod. tit. cum in iure. & alibi dicitur q̄ vbi iussus superioris procedit, ibi præsumitur necessitas seruilis. l. i. libe. de hered. insti. de nego. gest. l. at qui natura. §. qui libe. Nam ex iussu superioris fieri præsumitur de necessitate non ex mero & libero arbitrio. arg. glo. in l. i. §. quæ bona. qua. rerū. Bal. in d. l. libe. vbi dixit, quod si officialis aliquid extorserit illicite iussu superioris quod excusatur. argu. no. in l. non eo minus.

Paride de Puteo Tract.

481
minius. C. de accusatio. & quod no. de rei
 vendic. l. qui rem. §. dignum. & l. liber ho
 mo. ad leg. A qui dixit idem Bal. in l. libe
 rum. §. qui iussu. de infami. quod excusa
 tur miles, qui aliquid facit mandato exe
 cutoris. & in l. si quis. ff. ad syllan. dicitur
 quod iussu magistratus excusat. & idem
 dixit Ange. in d. §. qui iussu. alias in §. ex
 casantur. in eadem. l. quod si potestas
 mandat alicui de familia, & torqueat ali
 quem in casu illicito, quod licet teneatur
 mandans, non tenebitur mandatarius,
 qui fecit ut executor. & facit quod dixit
 Dyn. in rubrica, si quis mandato. in vj. li
 cet in contrarium faciat dictum Inno. in
 cum in iure. de rescript. & quod not.
 in l. si quis. vxori. §. si fugitiui. de furtis.
 & dixit gl. i. c. sicur nec sua. vbi Arch. xiiij.
 distinct. ¶ quod constitutus ad faciendū
 vsuram in nomine domini non tenetur
 ad restitutionem. & quod not. Barto. in l.
 non solum. §. si quis mandato. ff. de ini
 iur. & vide supra in hoc verbo, in cap. fa
 milia potestatis. ducens inobedientem.
 ¶ Si miles vel affessor potestatis commi
 sit delictum propter quod potestas fuit
 condemnatus, potest repetere ab illo, vel
 de suo salario retinere, nisi secum parti
 cipauerit fraudem. Bartol. & Bald. in l. ex
 facto. de negot. gest. vbi dicit Bald. quod
 participem facit sola fraudis scientia, & fa
 cit quod no. in l. penult. §. item quæro. de
 statu libe. ¶ & etiam officialis principa
 lis de facto sui collegæ tenetur, & eodem
 ordine conuenitur vterque. vbi autē of
 ficialis principalis sua auctoritate assu
 meret sibi coadiutorem, ex facto ipse te
 netur. argumen. l. nam & seruus. §. fin. de
 negot. gest. & haberet contra ipsum actio
 nem, secundum Bartolum & Bald. in d. l.
 ex facto. ¶ An potestas qui promittit, & se
 obligauit pro officialibus & familiaribus
 quos secum duxit in officio teneatur sol
 uere, vel liberetur eos exhibendo? vide
 Bartol. in l. prima. §. quod nouissimè. de
 publica. vbi vide an teneatur si famulus
 est iam mortuus, qui aliqua commiserat.
 & dicit Ludo. in l. sed hi. §. qui tamen. co.
 titu. quod si ex forma statuti potestas te
 netur exhibere famulum in syndicato, &
 non potest exhibere, quia sine dolo & cul
 pa potestatis naturaliter decessit, quod

non tenetur, per d. §. quid tamen. & facit
 d. l. nouissimè, quia ita debet statutum
 hæc dictans de iure communi interpre
 tari. argu. l. cessat. eod. titu. fm Ludo. ibi,
 & vide supra. ¶ Potestas finito officio co
 gitur exhibere iudices, vel domesticos
 suos, quos habuit in officio, vel ut conuo
 niatur, vel ut testimonium ferant de his,
 quæ in officio fecit. Hostiens. in summa
 de testib. in prin. argu. l. post. de off. aff. ff.
 ¶ Familia potestatis capiens scholarem,
 vel monachum sine habitu non tenetur
 ad penam. Flor. in l. si stipulator. ad leg.
 Aquil. ff. argu. glo. in l. nemo. ff. pro socio.
 & facit item apud Labeonem. §. si quis
 virgines. ff. de iniur. & l. si ignoras. ff. loc.
 ¶ Officialis non tenetur exhibere famu
 lum bannitum pro delicto commissio in
 officio. Bald. in §. proficisci. in prin. & in
 Specul. de accusatio in vers. sed nunquid
 potestas. & in vers. sed quid si statutum:
 & per Bal. in l. decesserit. ff. qui satis. cog.
 & Bart. in l. i. §. nouissime. de public. Que
 puto vera, nisi ista bannitio fuerit procu
 rata ab ipso officiali, vel in fraudem facta,
 per notata per Bartolum in l. j. in fi. ff. de
 quæstio. ¶ Si familiaris potestatis vel al
 terius superioris eius præcepto parens do
 mum alterius iniuste destruxit, excusa
 tur, per nota. per Bartolum in l. mulier.
 §. i. ff. rerum amotar. argumen. l. non mi
 nerem. ff. quod metus causa. & l. prohi
 bere. §. penultimo. ff. quod vi aut clam.
 & quod in simili dixit Bartol. in tractatu
 de tyranno. in septima quæstione. vbi
 quod quando tyrannus fecit præconium
 ut omnes debitores Titij soluerent tali
 officiali si oēs debitores Titij solueret tali
 officiali, quod soluentes excusabantur.
 argum. l. nouissime. vbi Bald. ff. quod fals.
 tuto. Dyn. & Bar. in l. creator. de solutio.
 ¶ *Seruus.* Sed nunquid euadet à peccato su
 spensens in furca aliquem de mandato prin
 cipis si sine causa cognitione illud exequatur.
 vide Fel. in c. qui in eccles. in col. 21. vers. qui
 ta conclusio est, de constitu.
 ¶ *Si quis mandato.* Et ibi omnino vide Ale
 xan. de Imol. & Ludouic. pon. in l. i. viij. col. de
 re iudica. & lor. in l. quemadmodum. §. magi
 stratus & in l. liber. ad legem Aquilian. &
 Angel. Areti in tracta malefic. vers. scilicet. appel
 lante penultima colum.

Monachum.

c. [Monachum] ad materiam nide qua habentur per Felyn. in capit. cum non ab homine. de senten. excommuni. & quod ibi dixi in apost.

SYMMARIUM.

- 1 Officialis an finito officio (si non potest dare fideiuss. res) sit relaxandus iuratoria cautioni? & nu. 2 & 4.
- 2 Generalis clausula non extenditur ad ea de quibus specialiter est prouisum.
- 3 Fideiussor de iudicio fisci liberatur lata sententia.
- 6 Fideiussoris cautio quomodo detur hodie.
- 7 Iudex an possit fiduciare pro una parte, & an teneatur deinde in syndicatu pro ipsa fideiussione.
- 8 Iudex potest stipulari pro parte absente.
- 9 Pater tenetur pro filio ad officium nominato sicut fideiussor.
- 10 Fideiussor tutoris non tenetur ad ea que tutor post pubertatem sponte gessit: nisi negotium sit connexum ita quod gesserit de necessitate.
- 11 Fideiussor an sit liberatus quando creditor pro rogauit terminum debitoris? Et fideiussor iudicij teneatur iudicio prorogato.

Fideiussor officialium.

CAP. I.

Nam officialis finito officio si non potest dare fideiussores sit relaxandus iuratoriæ cautioni? Dic quod sic. l. j. C. vt omnes causæ. & in auth. generaliter. de episcopis & cler. & in cap. Odoardus. de solut. nisi esset criminaliter accusatus. dicta l. prima, inter quas est barataria, pro qua tenetur crimine falsi. l. prima, post princ. de falsi. tamen ubi est criminaliter accusatus in syndicatu, an teneatur dare fideiussores secundum formam constitutionis. regni humanitate. & syndicatores possunt ipsum compellere, ad hoc, aliqui dixerunt quod sic, propter generalitatem illius constituti. humanitate. & argumen. C. de caduc. tollen. l. prima. §. si vero. & sic quod illa constitutio corrigat. l. j. C. vt omnes causæ. ubi dicitur quod officialis finito officio commit-

tur iuratoriæ cautioni, non est verum si bene aduertatur, quia illa constitutio continet id, quod iura vetera. ideo non corrigit, sed concordat, vt patet in l. diuus. de custodi. reorum, tamen licet alia iura corrigat dicta constitutio, non tamen corrigit illam. lege prima. C. vt omnes causæ. quæ specialiter tale priuilegium, vt committantur iuratoriæ cautioni concessit officialibus. Nam clausula generalis non extenditur ad ea, de quibus specialiter est prouisum. lege sanctio legum. ff. de pæn. & alimentis. §. basilicæ. de alim. legat. & quia lex superueniens non tollit priuilegium speciale, nisi de eo faciat mentionem specialem. extra de rescriptis, cap. cum ordinem. & cap. cum inter. de re iudi. sed d. l. i. vt omnes causæ. continet speciale priuilegium, quod officialis deposito officio committatur iuratoriæ cautioni. & sic non debet tolli per legem communem, & sic lex illa remanet incorrupta. secundum Bar. de Capua, in dicta constitutione. vt vidi in eius apostillis hoc etiam tenet dom. Lucas de penna per istas rationes in l. ordinariorum. de coarta. lib. xii. dicens hoc tenuisse quendam dominum, vt ipse vidit in quodam scripto qui loquitur de Bart. de Capua. & hoc idem tenet do. Lucas in l. quoties. de dign. lib. xii. ubi dixit quod si delinquant personæ in dignitate existentes. & sint accusatæ, si sint illustres vel inferioris gradus non incarcerationantur, sed fideiussoribus committuntur etiam in criminibus in quibus non est omnis accusatus fideiussoribus committendus, alias nullum esset eorum priuilegium, nisi sit graue scelus. l. j. in gloss. de custo. reo. ubi dicit quod isti in dignitate constituti cum accusantur a priuato non coguntur dare fideiussores de iudicio fisci, sed iuratoriæ committuntur cautioni, ubi vide late d. Lucam, quando constat per verum testem de delicto si debet carcerari, vel expectari publicatio, vel tortura, qui tenet quod debet carcerari, ne poena illudatur per talem delinquentem, non tamen loquitur in hoc casu in officiali carcerato, quod remittatur iuratoriæ cautioni. & vide gloss. in §. sed hodie. institu. de satisf. in verbo, sue pmissioni. quod officialis finito officio non tenetur dare fideiussorem de stando

Tra. de Syndic. AA in

Parid. de Puteo Tract.

in syndicato, sed debet remitti iuratoriæ cautioni, quæ glo. allegat text. in d. l. j. qui est sing. secundum Ludo. in l. j. ff. qui satisf. cog. licet Bal. teneat contrarium in l. edita. in secunda charta. C. de eden. & teneatur obligare omnia bona sua [secundum Bart. in l. quicunque. de bon. pater. lib. xj. quod est verum, nisi inquireretur de causa capituli, quia si non reperit fideiussores quod carcerabitur, secundum Bal. in repe. §. proficisci. q. viii. qui dicit quod inter maximas causas capitales est barataria. & dixit Bar. de Capua, quod si Rex postquam officialis fuit liberatus à syndicatoribus, misit inquisitores contra officiales, qui inquisitores aliqua repererunt contra ipsum officialem, an fideiussores sui teneantur? & dicit q. non. arg. l. omnes. ff. de except. & l. exceptiones. & arg. l. fin. ff. de pac. pro quo facit quod fideiussor de iudicio fisci liberatur lata sententia, ut in l. græce. §. post licem. ff. de fideiussoribus. & l. postea. C. eo. tit. & etiam finita instantia, vel: cum lite mortua. iudi. solui. cum simi. tamen in regno omnes officiales qui habent administrationem cum iurisdictione, ut capitanei, & iustitij dant fideiussores de bene administrando & stando ad syndicatū finita administratione, ut dicit Lucas de penna in l. si quis decurio. de decur. lib. x.

¶ quæ fideiussoria cautio hodie datur in camera summarie antequam capiatur officium à certis temporibus citra, & in domino Mediolani datur semper ante expeditionem literarum officij coram dominis magistris, seu questoribus cameræ extraordinariæ. Et adde quia satis æquum & iustum est, q. committatur iuratoriæ cautioni, ne iudex extra patriam suam officium gerens, & in partibus remotis, & iustitia rigide in malefactorum punitione seruans, tributaque vehementer exigens, & perinde odio habitus à subiectis. in athen. ut iudic. sine quoquo. §. illo grauetur onere fideiussionis, quæ dicitur concussio. l. quoties. de digni. quam in loco incolatus proprii est difficile inuenire. in auth. de deposi. in fi. & l. cum non facilis. ff. si cui plusquam. per leg. Falci. & l. iij. ne in pos. leg. C. de epis. & l. omnes. vide etiam de fideiussoria cautione danda ab officiali. infra in cap. officiales publici. ubi de in-

7 tellectu prædictorum. ¶ An iudex qui est persona publica possit fideiubere pro vna partium, & teneatur deinde in syndicato pro ipsa fideiussione? Dic q. sic. text. est not. in l. si quis vxori. §. si fugitiuum. secundum vnā le. ff. de fur. & quod not. in l. Romanus populus. de tutori. & cura. da. ab his. & not. bene tex. d. §. si fugitiuum.

8 in verbo, dum viros. ¶ quod iudex potest a stipulari pro parte absente, a & pro ea stipulationē recipere. Tamen in magna curia vicariæ est obseruantia, quod officiales dictæ curiæ non recipiuntur in fideiussores nec nobiles ciuitatis Neapolis. ¶ Fideiussor magistratus tenetur solum ad id ad quod ipse principalis pro administratione officij est obligatus, non his quæ sibi ob culpam vel dolum quæ vel quæ in administratione commisit pœne nomine imponuntur. l. j. de periculo eo. qui pro magi. fidei. ¶ Si quis nominauerit aliquē ad officium, & ab eo non exegerit fideiussores, vel exegerit minus idoneos tenetur, & si ille magistratus est effectus non soluendo officio deposito tenentur illi, qui potuerunt eundem magistratum nomine reipublicæ conuenire & non fecerunt l. j. de periculo nomi. & eod. tit. l. nemine. Et ideo primus nominator tenetur, ex quo fideiussores non exegit. de administratione rerum ad ciui. per. l. iiii. §. prædium. & hoc ratione culpæ eorum. arg. de periculo & commo. rei vend. l. illud. Et de hac nominatione habetur in l. j. de magi. conue. & in l. aduersus. & in l. magistratus. & de compensa. l. si tutores. & vide in l. ii. C. quo quis ordi. ubi, an conueniatur primo nominator quàm gerens, vel fideiussor eius. ¶ Pater tenetur pro filio ad officium nominato, sicut fideiussor. glo. cum concor. in l. j. de periculo nomina. ubi dicit quod pater nominans filium ad officium efficacius obligatur quàm fideiussor. ¶ An si officialis fuerit electus ad officium pro sex mensibus, & dederit fideiussores: & deinde pro alio semestri remāsit in officio sint obligati illi fideiussores de gestis in secundo semestri? Bart. in l. Titius. ff. de excus. tuto. qui alias est Nicolaus de Neap. receitauit pro opin. & cōcludit quod fideiussores non tenentur per l. Labeo. §. fin. cum seq. ff. de aribi. & facit text. in l. Lucius. §. Paulus.

10 Paulus. de administra. tuto. vbi dicitur quod fideiussor tutoris non tenetur ad ea quæ tutor post pubertatem sponte gessit, nisi negotium sit conuexum ita, quod gesserit de necessitate, quod tenet fideiussor, secundum Iac. de Are. vbi distinguit secundum Dyn. & remittit ad dicta per ipsum in l. Item queritur. §. qui impleto.

11 ff. loca. Et de hoc quando creditor prorogauit terminum debitori an sit liberatus fideiussor. vide in l. cum Hermes. C. loca. & dicitur quod non arg. l. si vnus. §. si cum reo. ff. de pact. licet in contrarium faciat d. §. qui impleto Hostien. & communiter alii in c. cõstit. de fideiuss. dñt q̃ aut fideiussor obligauit se ad tps, & nõ tenet post tps secus si erat obligatio pura ad tẽpus, quia non est liberatus fideiussor per prorogationem factã eo ignorante, quia etiam absq; prorogatione tenebatur, argu. c. cum dilecti. de dolo. & contu. & in l. Celsus. de arbit. & vide in Spec. in titu. de fideiuss. in §. illud. qui alias est §. de fideiussore. vbi Ioan. And. & Bald. in addi. & vide quod Bar. dixit in l. si in arbitris. §. j. de arbit. & vide Angel. in repetitione l. i. C. de iudi. Et circa hanc materiam vide late And. de Ifern. in tit. quæ sint regalia.

12 in verbo, vestigalia. vbi an fideiussor iudicij teneatur iudicio prorogato, & ibi an licitata gabella per primum sint liberati fideiussores primi. & an si incantat gabellam sibi ipsi sint liberati primi fideiussores. & si detur nouus iudex sint liberati primi fideiussores vbi late de materia. Et vide Neapolitanum in glossis, quas fecit in capitulis regni de prouisione super secretis, & officio secreti. vbi late posuit qñ per aliquam innouationem, vel cautionẽ sint liberati fideiussores gabellarũ dati in prima licitatione, vel emptione. vide infra c. an fideiussor.

¶ Absente.] Adde dom. Alexã de Imol. in l. si pupillus. ff. rem pub sal for & Bal in auth. generaliter C. de epis & cler in viis. & x colum. & in l. postquam. C. de pact. & in l. possessio. §. si de acquir possess & Imol. in c. i. de eo qui mit in posses.

¶ Fideiussor.] Vide do Alex de Imol. in l. ubiunque de fideiussor & Felin in c. ij. de spon. in xij colum post prin in ver. ij adduco.

S V M M A R I V M.

- 1 Debitor si opera creditoris perdidit pecuniam quam soluturus erat creditori subuenitur debitori.
- 2 Officialis si minatur alicui, facit quod ille cui minatur cum tota sua familia, eximatur ab ipsius iurisdictione. & nu 5.
- 3 Promissio & iuramentum fideiussoris intelligitur rebus sit existentibus.
- 4 Iuramentum potest sperni ratione noui casus emergentis culpa aduersarij.
- 6 Excusatio rei etiam minus legitima in iudicio sistendi prodest fideiussori.
- 7 Iudex declarans parti sententiam quam daturus est tenetur pœna falsi.
- 8 Reus qui aufugit propter nimiam iudicis sententiam non habet presumptionem criminis contra se.
- 9 Suasio dolosa alicuius si fuerit causa damni, tunc suades tenetur & de dolo. & de damno.
- 10 Officiales publici, an & quando teneantur dare fideiussores.
- 11 Qualiter tenetur is qui successorem nominauit ad officium, si ille nominatus in officio delinquat.

C A P. II.

Vbi cõsilio subtilem & vtilem quæstionẽ in qua consului: Quidam capitaneus Baronis stabat ad syndicatũ, & quia erat homo dæmonialis dederat fideiussores de iudicio falsi, & iudicato soluendo sub maxima pœna, contra quem fuit datus libellus criminalis de corruptione, furto, & barataria, & lite pendente syndicator pluries dixit. Ego intendo ipsum capitaneum laqueo suspendere ad terrorem aliorũ sibi minando mortem, quibus verbis audicis ductus timore mortis capitaneus aufugit propter quod syndicator petebat a fideiussore pœnam oblationis, fideiussor excipit se ad pœnam minime teneri pro eo quod syndicator vt haberet pœnam a fideiussore minatus fuit capitaneo velle ipsum suspendere vt aufugeret & pœnam lucraretur, & fideiussor allegat hanc fugã dolo syndicatoris procuratam eius opera. Et queritur quid iuris & omisiss quæ dici possent pro & contra. Cõsului quod

AA 2 fide-

Parid. de Puteo Tractatus

fideiussor ad poenā non teneretur dicto syndicatori. Et primo quia viso processu nihil repertum est esse probatum contra capitaneum, qui erat per calumniam accusatus; & merito veniebat absolvendus per l. qui accusare. de edendo. & obstat exceptio doli contra syndicatorem, qui minas mortis intulit capitaneo. v. aufugeret. arg. l. j. in verbo, dolum. ff. de eo per quem fact. erit. & bene facit tex. in l. si opera cre-
x ditoris. ff. de doli except. † Vbi dicitur qd si opera creditoris debitor perdit pecuniam quam soluturus erat creditori, subuenitur debitori, & illa verba minatoria mortis fuerunt ordinata ad casum fugae: ergo tenetur minans casu sequuto. arg. l. si. si ea conditione. ff. ad leg. Rhodi. de iactu propter quod fideiussor videtur nō posse sistere capitaneum ex indicis illius syndicatoris tales minas proferentis. arg. l. si pater. de insti. & substitutio. & l. iij. de fideicommiss. lib. §. si. vbi si per heredem stererit quo minus illa pareret, qui dedit medicamenta sterilitatis, quod illi imputatur. & facit eod. titu. l. si filius. §. j. & in reg. iuris. cum stat per eum. de regulis iuris in vj. per Dynum. & bene facit text. in l. in omnibus causis. ff. de regulis iuris. vbi text. ad litteram dicit, in omnibus causis pro facto accipere id, in quo alium porrexit quo minus fiat. & bene facit tex. in l. ij. §. simili modo. ff. si quis cau. vbi de impedito ad iudicium venire impedimento causato facto officialis. videtur enim officialis ille prorumpendo ad tales minas a se abdicare iurisdictionem contra eum, cui minatus est per text. in l. i. C. si quacunque præditus potestare. secundum Baldum, Bartolum, Angelum, & Salicetum ibi. & Bartolum, & Angelum, in l. quia poterat. ad Trebellianum. vbi Imo-
2 la in qua. l. i. quæstio ista deciditur, quia si officialis facit iniuriam alicui, vel sibi minacem feruorem infert, quod ille cui minatur cum tota sua familia est exemptus a iurisdictione sua in omnibus causis civilibus, & criminalibus, & alium iudicem fortiuntur nam minaces feruores officialium iussu metu inferunt. secundum Bal. ibi. & in l. j. C. si rector provincie. & sic cum propter hoc fuerit officialis iurisdictione priuatus, non poterit poenam a fi-

deiussore petere, ex quo non fecit sistere coram eo suum principalem, quia in eū non habebat amplius iurisdictionem ministerio legis ab eo abdicatam per tex. in dicta l. j. si quacunque prædi. & propter ea coram eo sistere non tenebatur tantquam. coram suspecto iudice suspitione a iure inducta ipso iure parti. l. i. † & promissio & iuramentum fideiussoris intelligitur, rebus sic existentibus, & in eodem statu perdurantibus, quia in iuramento intelligitur reseruata autoritas legis l. si. ff. qui satisda. cog. † nam iuramentum potest sperni ratione noui casus emergentis culpa aduersarii. l. quemadmodum. de iureiuran. Et facit, quia promissi soluere creditori & iuravi, quod si creditore est ex-
a communicatus non teneor sibi soluere. a glo. & Innoc. in c. fin. de hæret. vbi tenent opin. Bartholomei Brixienfis in cap. nos sanctorum xv. q. vj. & faciunt not. in l. si. C. de non numera. pecu. † Et sic cum lex in hoc casu quando officialis minatur subito abdicet ab eo iurisdictionem, & alteri det, fideiussoria cautio præstata coram minante non committitur in fauorem minantis, & sic sumus in casu l. cum apud Sempronium. ff. iudi. solui. coniuncta d. l. j. C. si quacunque præditus potestas
6 † Accedat etiam quia excusatio rei etiam minus legitima in iudicio fittēdi prodest fideiussori. l. sed si q. rei capitalis. in prin. in ver. dixerit aliquis. eod. ti. videtur enim syndicator tales minas atroces inferendo fuisse in dolo, qui dolus nūc ex facto sequuto intelligitur l. j. §. sed an dolo. de doli exceptio. vbi tex. dicit ideo hanc exceptionē prætor pposuit, ne cui dolus suus per occasionē iuris civilis contra naturalem æquitatē proficiat, qui dolus probatur nunc ex antecedentibus minis, et suasionibus, quas fecit contra ipsum, per glof. notab. in l. apud Celsum. in princ. eod. titu. quā Bald. allegat per nota. in l. veteri. C. de fideicommiss. liber. & l. dolum. C. de dolo. qui dolus etiam hic ostenditur, quia petit a fideiussore poenam fideiussionis. argumen. l. dolum. C. de dolo. et omnia iura nihil aliud clamant, nisi quod dolus et fraus nemini debet patrocinari. Tenetur † autem iudex poena falsi, qui declarat parti sententiam quam est daturus

daturus secundum Iacobum de Aret. in quodam consilio. argumen. l. obseruandum. ff. de officio præsid. coniuncta l. j. de falsis. & de pœnis. l. si quid aliud. S. j. & l. omne delictum.

8 S. exploratores. de re mil. ¶ Nam reus qui au fugit propter nimiam iudicis seuitiam, vel propter eius minas atroces, non habet præsumptionem criminis contra se, vt habetur in l. lege Cornelia. ff. ad Sillaniam. & in l. admodum. per Moder. de iure iurand. & Andræ. de Ifern. in constitutio. regni. grandis. & in constitut. pœnam eorum. & quod not. in l. ij. de his qui sunt sui. cum ergo minæ terribiles huius syndicatoris de derint causam fugæ, non tenebitur fideiussor. argumen. dict. l. ite apud Iulian. S. item quæritur. & dixit textus in eadem l. S. Marcellus. Longe æquum esset ex eo, quod perfide gestum est actorem nihil debere consequi, nam tales minæ atrocissimæ ad fugam metu mortis incitarunt. argumen. l. nec timore. ff. quod metus causa. & facit ad prædicta text. in l. legis. ad fin. ad legem Aquilianam. & l. arbitrio. S. final. de dolo. vbi creditore occidente, speciem debitam debitor liberatur. & Bartol. in l. si Stichum. de verborum obligation. & sic talis fuga tanquam ab eo procurata ei prodesse non debet. argumen. l. item hi ex quib. causa maior. & l. penultim. si quis obmiss. causa test. cum similib. ex suo dolo pœnam lucretur. l. nec ex dolo. ff. de dolo. ¶ Nam quando suspicio alicuius dolosa est proxima causa damni tenetur suadens de dolo. & etiam de damno. Institui. ad legem Aquilianam. S. ceterum. & l. cum quis persuaserit. de dolo. & sic cum syndicator fuerit in dolo seu culpa, ob quam fuga fuit causata, dicitur quod, fideiussor non tenetur ad pœnam ipsi minanti ratione fugæ, quia damnum, quod quis sua culpa patitur pati non videtur, vt in reg. iur. damnum. cum sim. ita mihi visum. & qui melius senserit in præsentati casu, melius consulat. ¶ Officiales publici regulariter non tenentur dare fideiussores nisi ipse non sit diues. l. quæcunque. de fund. patrimo. & nisi in casu. l. Imperator. S. final. de administr. rerum ad ciuitat. pertinent. & in l. priuatur. C. de mur. libr. i. vbi Bartol. hoc dixit. & vide eundem Bartol. in l. j. C. de peric. eorum. qui pro magistratu. interue. & in l. fideiussores magistratuum. de fideiussor. vbi

12 ¶ Qualiter tenetur is, qui successorem nominauit ad officium, si ille nominatus in officio delinquat, & non sit soluendo, & vide in d. l. j. quod fideiussor officialis non tenetur, nisi

de pertinentibus ad administrationem non autem ad pœnam, ad quam magistratus incurrit delinquendo, nec ad interesse, & vide in l. penult. S. si. de administr. rerum ad ciuitat. perti. & dixit glos. in d. l. j. quod etiam si dedit pignora, non teneatur vltra prædicta. Et ideo Bartol. in d. l. fideiussores. & in d. l. j. dedit cautelam, quod iste fideiussor promittat interesse, & pœnam, & soluere condemnationem, quæ de eo fieret, si autem simpliciter fideiuberet, & in actis diceretur, quod fideiussor pro officiali vt bene, & fideliter officium exerceat, & poneretur, clausula in forma curiæ consueta, tunc teneretur ad pœnam, quia videtur facta in forma iuris per not. aliquorum Docto. in l. grege. ff. de fideiussor. & ista clausula in forma curiæ, consueta quæ apponitur in fideiussoribus operatur, quod teneatur præsentare toties quoties opus fuerit secundum Moder. legentes ibi. & idem Lucas de Pœnna. de ista clausula in forma curiæ consueta. dixit in l. si quis decurio de decurion. lib. i. Et isti fideiussores officialium non possunt conueniri, nisi excusso principali. b Et si de bonis principalibus aliqua bona emerint l. penult. de conue. fisci debet. qui loquuntur in eo qui promissit idemnitatem, secundum Bartol. ibi, quia non potest sciri damnum antequam sit conuictus principalis, & vide infra prox. c. & iura ibi alleg.

a ¶ Soluere. ¶ Adde Fel in c. inter alia in fi. vers. ritum debitor, de sentent. excommunic.

b ¶ Principali. ¶ Adde de min. alexand. de Imo. in l. curatores S. pro magistratu ff. de administr. rer. ad ciuitat. pertinent. & Bartol. in l. quare ff. locat.

SUMMARIUM.

- 1 Index maleficiorum recipiens fideiussorem minus idoneum an teneatur. & nume. 3. 4 5 6 & 8.
- 2 Notorius actorum qui fuit rogatus de tutela si recipiat fideiussores minus idoneos tenetur.
- 6 Fideiussor idoneus quis dicatur.
- 9 Fideiussor si tempore obligationis erat idoneus sed postea effectus est non soluendo, debes iterum cauere in iudicialibus secus in conuentionalibus.
- 10 Illustres persone accusate civiliter vel criminaliter non tenentur dare fideiussores iudicio fisci.

AA 3 Index

Parid. de Puteo Tractatus

- 11 Index qui tempore sui officij cepit reum delatum quem noluit liberare fideiussoribus teneatur in syndicatu.
- 12 Index qui ab accusato non accepit fideiussores non potest excusari sic quod non teneatur.
- 13 Index potest ex officio & sine libello, & sine ordine iudiciario cogere fideiussorem de iudicio sisti.
- 14 Index potest procedere in criminalibus nemine petente.
- 15 Fideiussor non tenetur quando contractus prorogatur seu noua forma datur, nisi sit repetitus in nouo contractu.

CAP. III.

- 1 Index maleficiorum in criminali recipit minus idoneum fideiussorem tenetur argum. in l. quoties. qui sati d. cogan. & in leg. Iu. in prin. de action.
- 2 emptio. Nam qui recipit aliquem fideiussorem, videtur approbare ipsum idoneum. l. ij. ff. de fideiuss. quod est verum, quando, ipse receperit, ubi autem assessores vel notarii sui reciperent, tenentur ipsi vel alij officiales ad quorum officium spectat recipere fideiussores & non ad maiores magistratus, ut in §. fin. instit. de fideiuss. tut. ubi etiam dicitur, quod cautio recipitur periculo magistratus et quod in subsidium datur actio contra magistratum, qui recipit minus idoneum. ^a ut in gloss. not. & in l. j. §. vsque. de tu. & ra. dist. & vide in l. Emilius. ff. de administr. tut. & in l. ij. & ij. de magistr. conuen. & not. d. §. final. iuncta gloss. quod notarius actorum qui fuit rogatus de tutela, & recepit fideiussores minus idoneos, quod ipse tenetur, de quo per gloss. §. penultim. de excus. tut. & in l. j. §. neque. de magistr. conuenien. Si tamen longe post reperiantur fideiussores non soluendo, presumitur, quod à principio fuerit non soluendo, ut dicenti contrarium onus probandi incumbat. l. non est necess. ff. de probationi. quod est verum, nisi isti fideiussores fuissent recepti cum cautelis debitis, quia iudex habuisset informationem in scriptis, quod fideiussores erant idonei. arg. §. ex his instit. de aut. tut. & l. quod in heredem. & l. j. §. sciendum. de magic. conue. & dicit Bal. in l. generaliter. de episc. & cler. a leg. l. j. & ij. de magic. conue.
- 3 quod si iudex recepit malos fideiussores tenetur reipublice, vel parti ad interesse, si tamen pars esse praesens sibi imputatur argum.

- l. si arbitrio. ff. qui satisdar. cog. Nam ille qui debet dari fideiussor, sibi praedicit acceptando sciens minus legitimum fideiussorem. l. inter causas. §. abesse. ff. mandati. l. j. ubi Bald. ff. si quis in ius voca. & l. si fideiussor. qui satisd. cog. Si autem principalis esset idoneus presumptione iuris & de iure non indiget fideiussore. l. cum cleri. de episc. & cleri. & quando essent approbatores fideiussorum ipsi tenentur licum ostendimus. §. fin. de fideiussor. tutor.
- 4 & in l. arbitro. qui satisd. cogunt. Vbi autem iudex approbat vel affirmat aliquem esse idoneum fideiussorem, qui non est, teneretur ipse iudex ac si ipse esset fideiussor, secundum Angel. in l. ij. §. qui pro rei qualitate. qui satisdare cogunt. per text. in dict. l. cum ostendimus. §. final. licet Raphael. ibi contrarium teneat per text. in l. eleganter. §. fin. de dolo. dicens, quod dicit §. final. loquitur quando talis approbatio est facta in iudicio, vel loquitur in electo ad probandos fideiussores, sicut in simili loquitur text. in l. j. §. sciendum. versicul. diuus. de magistr. conue. & hoc tenent Doct.
 - 5 Modern. in d. §. qui pro rei qualitate. Et praedicta sunt vera, nisi fuerit fideiussor de iudicio sisti, qui datus fuisset per coniunctam personam, quia si fuisset minus idoneus facultatibus, non tenetur recipiens. l. j. §. praetor. ff. si in ius vocati ut eant. & in eadem l. §. parric. Et limita praedicta, quia licet fideiussor non sit idoneus, tamen si principalis esset multum idoneus, quod sufficit ^b qualisqualis fideiussor, secundum gloss. singular. in l. mulier. de iure dotium. pro quo facit l. tam dementis. C. de episc. audiend. & l. j. §. in agnato. de magistr. conue. & idem si fideiussor est multum idoneus, & principalis, non quia per fideiussorem videtur suppleri patrimonium principalis debitoris. l. & non tantum. ff. de fideiussor. & l. si plures. §. pen. cod. tit. ubi dicitur, quod videtur principalis soluendo si eius fideiussor est solvendo, secundum Bald.
 - 6 qui dicit ibi, quod non est alibi Dicitur autem idoneus fideiussor si res suae tantum valent quantum est quantitas causae. l. fideiussor iudicij. qui satisdare cogunt. secundum gl. ibi. & adde Bal. in l. j. §. si magistratus. ff. de magistrati. conueniend. qui dixit, quod si per statutum potestas sub pena teneretur recipere fideiussores idoneos ab inquisito, & ipse non recepit idoneos, quod excusatur minus idoneus principalis tempore, quo sit executio, secus si esset minus idoneus. quod no. ^q Si tamen aliquis commedat & laudat fideiussorem esse idoneum, qui

qui propter hoc fuit receptus à creditore, si postea reperitur non esse idoneus an commendator teneatur? Dic quod non nisi hoc fecerit fraudulentè. per l. consilii de regul. iur. si vero non consulendo, sed affirmando hoc dixerit, tenebitur. l. iii. ff. mandati. & in l. aduersus. de magistr. conueniend. Si vero effuso sermone generali ter amicum suum quis laudauit, non teneatur. ff. de dolo. l. eleganter. §. penulti.
 8 ¶ & ubi fideiussor fuit receptus & approbatus, & non fuit reclamatum, nec debet de nouo satisficere, nisi de nouo calamitas superuenierit. l. si arbit. ff. qui satisfac. coguntur. ¶ ubi vero tempore obligationis fideiussor fuit idoneus & postea est effectus non soluendo, deiterum cauere in iudicialibus, secus in conuenientibus. l. pratorie. d. ii. de prator. stipulat. & in l. si pupilli. §. foror. de sol. & vide Bart. in l. iii. ff. de fideiussoribus. ubi glo. quod fauore dotis si fideiussor datus efficitur pauper teneatur iterum cauere. & in l. si finita. in princip. de dam. infecto. & quando superuenit calamitas fideiussori ex causa quod debet iterum cauere si est calamitas & inopia insignis. l. arbitro. qui satisfac. coguntur. & in l. a quo. §. fin. ut in possessionem legator. & vide in l. de die. §. seruus. qui satisfac. coguntur. & Bartol. in l. secunda. iudicatum solui. & Angel. in l. ii. in princip. qui satisfac. cogant. & in l. si pupilli. de solu. ubi an si fideiussio vitiosa præstita ratione personæ fideiubentis sit iterum danda, quibus adde quod licet potestas non teneatur recipere fideiussorem priuilegiatum. l. i. ff. si quis in ius vocat. Fallit in curialibus, vel aliis principis, qui possunt dare vnum de numero ipsorum. l. ii. de agen. in reb. lib. duodecimo
 10 & in l. ante. C. de pala. ¶ & fallit in personis illustribus, quæ ciuilitè vel criminaliter accusatæ non tenentur dare fideiussores de iudicio sisti: sed eorum iuratoriæ cautioni committuntur, licet possideant l. quoties. de dignita. vel committuntur custodiæ militari eodem titulo. l. grauius. qui etiam habent ex priuilegio, quod non citentur sine scriptura ex priuilegio clarissimarum personarum, secundum Bartol. ubi dicit quod non carcerantur, quæ bene
 11 nota. ¶ ¶ An iudex qui tempore sui offi-

cii cepit reum delatum, quem noluit liberare fideiussoribus, teneatur in syndicato? Dyn. in l. ii. de exhiben. re. distinxit ubi Bald. dixit, quod si pro illo crimine imponitur pœna determinata & corporalis non remittitur fideiussoribus: & si pœna pecuniaria imponitur, & sit confessus similiter non relaxatur, sed debet damna. l. si confessus. de custod. reo. & l. si quis. eodem titul. & ubi esset relaxatus fideiussoribus tenebuntur eum presentare vbi que persona eius erit necessaria, si iudex velit interrogare reum, vel torquere ubi torturæ locus erit. l. diuus. de sicca. & ubi pœna est arbitraria considerabitur qualitas criminis, & consuetudo iudicii, & fori argument. §. pœna grauior quia si est capitalis, erit pœna corporalis. & idem erit, quod pœna ordinaria. Et si est pœna pecuniaria tunc antequam sit confessus & conuictus & sit aliqua sinistra suspitio contra eum debet mitti ad carceres, si est vilis persona, & si est nobilis debet honesto modo in palatio detineri. & ita debet iudex arbitrari. l. i. de custodia reorum. & ubi est tantum suspectus de crimine, si est crimen atrox valde, debent carcerari. l. i. de custo. reo. & si non est atrox debet detineri sub custodibus in loco honesto. d. l. si vero est plene conuictus & confessus ponitur in compedibus d. l. i. & l. fin. secundum Bald. in d. l. ii. & vi. Bart. & Ange. in supradictis iuribus. Et in regno habemus constitutionem humanitatis. & c. ab illo inchoandum. in quibus vide, quæ not. quia ut plurimum officiales ex hac causa impetuntur in syndicatu quia fideiussoribus non liberauerunt inquisitus, ut possint se defendere, tñ ubi veniret imponenda pœna arbitraria, ut quia pro Papa imponeretur ex forma statuti pœna corporalis non debet relaxari. l. quid ergo. §. pœna grauior. de infa. Bald. in d. l. ii. tamen Ludo. in fin. de in ius vocand. dixit quod non debet relaxari fideiussoribus ubi pro delicto venit imponenda pœna arbitraria, quia licet aliquando ratione enormitatis delicti pœnam transgredi. per no. in c. i. de constitutio. & ratione enormis delicti. l. diuus. ad fin. de sic. vnde quia in regno pro percussione sine armis est pœna pecuniaria, si quis percuteret vnum comitem,

Parid. de Puteo Tractatus

mitem, vel vnum collateralem Regis, illa poena augebitur propter delicti enormitatem, quae non. Et adde, quod si quis semel exiit de carcere perdit beneficium, quod pro crimine datis fideiussoribus liberetur glo. singularis in l. in leg. Corn. ad finem. ff. ad Syllanum. & Bald. in l. iij. ad fin. de episcop. audien. & vide Bald. in l. j. C. de exhi. qui dixit in authen. generaliter.

12 de episcopis & clericis. ¶ quod non potest excusari iudex, qui ab accusato, vel inquisito non accepit fideiussores, quia forma est tradita a lege, quod rei dando fideiussores liberentur, per illum tex. & facit l. j. de ma. conue. Et quando de carcerato pro crimine capitali nihil constat relaxatur sententia non expectata. Bald. in l. nullus. de exhib. re. vbi dixit idem si pro debito. & quod Barr. voluit in l. si quis ultimo. de pœ. & vide in verbo. captura. supra & in verbo. carceratus. ¶ Iudex potest ex officio, & sine libello, & sine ordine iudiciario cogere fideiussorem de iudicio si sit, quia contractus factus in iudicio habet vim confessionis. de pac. l. tale pactum. §. qui prouocauit. maxime quando proceditur tunc contra contumacem quae est quaedam multa, in qua non consideratur solitus ordo iudiciorum argu. l. nullus. de testi. & quod dicitur de fideiussore iudicij. facit l. si. de vsu rei iudi. ff. man. l. si vero. §. mauri. & de in ius vocan. l. si is pro quo. de fur. l. si quis uxori. §. fugituo. & quod non. de epi. & cle. autē generaliter. vbi ex contractu iudiciali oritur officium iudicis, in quo proceditur executiue. ¶ Nam in criminalibus potest iudex procedere nemine petente, quia iudex semel aditus in criminalibus potest procedere, nec circumscribitur edictum, licet accusator sit absens. l. quamuis. de adult. & quod not. Inno. in c. dilecto. de sent. excom. Bald. in l. qui de crimi. C. qui accusa. & ideo non tenetur in syndicato, si taliter processerit executiue contra fideiussorem iudicio si sit. & vide eundem Bald. in l. cum pro quo. ff. de in ius vocan. vbi tenet idem in effectu, licet aliter dicat in l. ij. ff. si quis in ius voc. non ierit. & in l. si vero ff. qui satisfare. cogant. & in l. ij. §. fina. eodem titu. vbi Bald. & Ludo. ¶ An possit peri quod officialis temporaneus durante officio caueat

de stando ad syndicatum, debito tempore alleg. text. quod sic in l. si adulterium. §. fina. de adul. & est tactum supra. ¶ An fideiussor officialis ad annum, teneatur si post annum fuerit refirmatus. Videtur non. per tex. in l. Lucius. §. Paulus. & per Iac. de Aret. ff. de admi. tut. & idem tenet Bald. in l. si cum Hermes. C. loc. vbi dixit pro fideiubētibus pro potestatibus quod non tenentur eo in officio refirmato pro nouo tempore alleg. Iacob. de Aret. ibi. & argu. l. fin. in fin. de arbi. & idem dixit Bal. in l. tam mandatori. C. de non num. pec.

15 vbi etiam dixit, ¶ quod si contractus prorogatur, seu noua forma datur, quod fideiussor non tenetur, nisi sit repetitus in nouo contractu. arg. d. l. si cum Hermes. & l. cum in plures. §. l. dicta. ff. loc. Tamen secus est vbi tempus solutionis prorogatur. secundum Bal. in d. l. tam na. & dixit idem Bald. in l. si cum reo ff. de pact. quod prorogatio termini facta principali fideiussorem non liberat & arg. illius l. nisi esset facta cum repetitione obligationis animo nouandi. l. Valerianus. de praeo. stip. vel nisi fideiussisset ad tempus. l. ab eo. in fi. de arbi. & quod not. Dyn. ff. sol. mar. l. si mora. & vide supra proxi. c. an si officialis. & infra latius. & in versic. refirmatus.

¶ Si ex forma statuti potestas in principio officij tenetur satisfare si est idoneus statuitur suae cautioni cum hypotheca bonorum suorum Barr. in l. quicunque. de fun. patrimonialibus. li. xj. & dixit Bal. in l. sciendum. C. quorum appellat. quod si est bonae vitae, & probatae fidei. quod sufficiet sola cautio. & vide supra.

- a ¶ Idoneum.] Adde Ang. et do. Alex. de Imol. in l. si uero §. qui pro rei. qui satisf. cog.
- b ¶ Sufficit] Adde do. Alex. de Imol. in l. ij. ff. qui satisf. cog. & Francis de cap. li. in l. fideiussor eod. titu.
- c ¶ Non liberat] Adde eundē supra in uer. fideiussor officialium & quod ibi dixi in apōt.

SUMMARY.

- I Feriata die potest procedi in causis summarijs quod est uerum nisi in ferijs inductis in honorem dei.
- II Officialium causa possunt agitari die feriata. Feriæ

Feria.

C A P. I.

- A** V S A syndicus debet expediri intra. xx. dies, vt supra. & si res sit tempore breuissimo pericula nullæ seruandæ sunt feriaz etiam in honorem Dei. l. j. de feriis. & debet lis contestari, vt est glo. in l. j. & vide text. in authen. vt iudi. sine quoquo suffra §. sciāt, vt omnes etiam in gl. parua protestatur. Bald. in d. §. pronũciari. quæst. x. Bartol. autem in l. nec quicquam. §. de plano. de officio procon. dixit quod licet dicatur quod in causis summaris possit procedi tempore feriato non habet locum in feriis inductis in honorem Dei alleg. l. miles. in §. lx. de adul. per not. in l. si feriatis, de feriis. & vide infra in verbo iudicare. in cap. an officialis possit iudicare vltima die officij.
- ¶ **C**ausa officialium possunt agitari die feriatæ, quia agitur de publico interesse. c. fin. de feriis Bald. in rub. extra de iudic. ¶ Officialis negligens in officio potest die feriatæ amoueri per superiorem ab officio. l. ii. in verbo, officia. ff. de feriis.
- ¶ **D**e i. Que causa nero tractari possint vel nō in feriis inductis in honorem Dei vide de pec. in situ. de feriis §. sequitur videre.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius qui imperite iudicauit tenetur pro viribus peculij vel quatenus religioni iudicanti videbitur æquum, & nu. 2.
- 3 Pater qui consentit quod filius capiat officium, an sit obligatus pro ipso filio & teneatur in syndicato & nu. 4 & 5.

Filiusfamilias.

C A P. I.

O F F I C I A L I S iudex q est filiusfamilias, & per imperitiam iudicat, tenetur in quantum religioni iudicis videbitur æquum, non tamen ultra vires peculij, sed si per dolum, tenetur in solidum. Et hæc obligatio re integra non transit ad hæredem. l. si filius. ff. de iudi. & sic iudex qui iudicat per imperitiam non tenetur, nisi quatenus fa-

cere potest. id est quatenus sufficiunt vires sui patrimonij nullo deducto. & dicit glo. pro filio damnato in syndicato sit executio in peculio. & adde no. in l. & si condemnatus. ff. de pecu. Vnde dicit Bald. q præsumitur pro iudice vt non videatur dolo pronuntiare, nisi probetur euidenter contrarium per dictam l. si filius. & in dubio si apparet male iudicatum præsumitur imperitia & non dolum. vt not. in l. j. in principi. C. de appella. Vnde quando condemnatur propter imperitiam moderatur condemnatio arbitrio boni viri. secus vbi per dolum iudicat secundū. Bald. in d. l. si filius. & adde not. per Innocen. in c. nostra. de procu. & in cap. si quando. de appel. & dixit etiam Bart. in d. l. si filius. ¶ quod filiusfamilias, qui imperite iudicauit tenetur pro viribus peculij vel quatenus religioni iudicantis videbitur æquum: quæ religio est, vt nō teneatur, nisi in quantum facere potest. nec in carcerem detruatur, si non potest soluere, secundum Angel. ibi, qui dixit quod debet peti condemnari in quantum religioni iudicantis videbitur, & non ad certam quantitatem. & si dolo iudicauerit debeat concludi ad certum interesse, quod interesse qualiter probabitur, vide Innocen. in cap. super eo. quod met. causa & in l. in actionibus. de in litem iuran. secundum Bal. & in d. l. si filius. & vide in ci. iudex qui iudicauit per imperitiam infra in verbo, iudex male iudicans. ¶ An pater qui consentit, q filius capiat officium sit obligatus pro ipso filio, & teneatur in syndicato? vide in d. l. si filius. & Bart. in l. j. de decur. & in l. i. C. de pericu. nomina & glo. in l. quod diximus. §. si pater. ff. de excus. tuto. vide Nico. de Neap. & in l. iii. §. si. ff. de admi. rerum ad ciui. & in l. si filius. co. tit. & in l. metha. de iure fisci. & in l. imperatores §. idem ad muni. & in l. si seruum §. an filius. de verbo. oblig. gl. in l. licet. de fideiuss. vbi vide, An isto casu pater possit cōueniri filio nō discusso, vel filius sit ante discutendus, vt deinde veniatur ad patrē, & vide in verbo plures officiales. ¶ Filiusfam. si propter imperitiam tulit sententiam, & hæres eius non fecit inuentarium, certum est, quod filius non tenetur, nisi in quantum bono viro videbitur fore æquum, quia non tenetur

Parid. de Puteo Tract.

netur vltra quam patiatur facultates in-
specto tempore sententiae, licet propter
dolum truderetur in carcerem. ff. de iudi.
l. si filius. nūquid ergo eodem modo tene-
bitur eius filius, qui non facit inuentariū?
Bald. quod non, quia obligatio quæ non
descendit in heredem propter omissionē
inuentarij non cōtrahitur. ff. de iud. l. iul.
Speciale tamen est in filio gerente magi-
stratum, q̄ patrem obliget de peculio. l. ij.
ff. ad muni. q̄ pater, quia in maleficiis nō
dicitur pro filio fideiubere. Bal. in authen.
sed cum testator. ad leg. Falcidiā. & supra
in c. j. & in c. officiales eiusque domesti-
ci. supra in verbo, barataria. ¶ Si pater vi-
dens filium debere eligi in magistratum,
ipsum emancipat, vt de gestis per ipsum
non teneatur, obligabitur tanquam fidei-
iussor. ff. ad municip. l. pen. quando consul
to, vel in fraudem fecit, vt ibi. quod est no-
tar. dignum. ¶ Pater pro filio officiali te-
netur si ei attiterit in officio publico. l. fin.
cum ibi not. C. de decur. & quod not. in
authen. de hæredi. quæ ab intesta. §. nul-
la. Tamē vnus fratru non tenetur pro alio
in officio existente licet bona sint indiui-
sa. l. licet. C. de decurio. quod non habet
locum in filio emancipato, qui accedens
ad honores non obligat patrem. Ang. in
l. Gallus. in §. & quid si tantum de lib. &
posth. & q̄ not. in l. si emancipati. de colla.

S V M M A R I V M.

- 1 *Officialis qui aufugit & noluerit stare in syn-
dicatu, an teneatur? & nu. 2.*

Fuga officialis.

C A P. I.

- 1 **N** si officialis aufugit, & sta-
re noluit in syndicato puniatur? Dic quod si aufu-
git ante finitam admini-
strationē debet remitti ad
locum vnde aufugit l. ii. C. vbi de ratio. &
l. i. C. de curiali. & si aufugiat dum syndi-
cari debet, tunc cogitur redire. C. vt om-
nes, causæ. l. j. C. ad leg. Iul. repe. l. i. in gl.
Et carceratur tanquā vilis seruus. in auth.
vt iudi. sine quoquo suff. §. necessitate. &
qualiter contra eum cognoscatur? vide
Specu. de libe. cōcep. §. nunc dicendū. ver.

not. & est reus maiestatis quando ante fi-
nitam administrationem recedit, & suffi-
cit probare solam fugam. in auth. de admi.
§. i. col. vii. Aut post finitam administrazio-
nem, & tunc, aut post tempus prefixū syn-
dicatu, & fuga nihil probat, sed si qua cau-
sa fuit mota contra ipsum propter quam
non stetit, potest iudicari & sententari
contra ipsum: aut fugit intra tempus præ-
fixum syndicati, & tunc si fuit captus, &
detentus in loco, vbi debet respondere, fu-
ga contra eum facit aliqualem probatio-
nem, & debet respondere, & causam pera-
gere. l. j. C. vt omnes causæ. & in d. §. ne-
cessitatis. Si vero non fuit captus, nec de-
tentus, tunc fuga contra eum facit semiple-
nam probationem. in auth. de colla. §. su-
per hoc. & in l. in beneficium. de iureiur. vbi
docto. dicunt hoc verum si non erat tra-
ditus custodibus Si vero erat traditus tūc
dicunt, quod fuga facit contra eum plenā
a probationem. a per l. iij. §. de exacto tribu-
to. lib. x. & vide. C. de assens. l. consiliarios,
quæ lex dicit, quod officialis fugiens ha-
betur pro confesso, tamen loquitur quā-
do esset de aliquo inculpatus & fugeret,
& etiam illæ leges loquuntur in frangente
carcerem, quo casu etiam faciens eū fu-
gere tenebitur ad solutionem debiti fiska-
lis, & priuati, & priuatus potest iurare in
litem l. sed si. §. i. ne quis eum, & melius. l.
eos. de custo. reo. vbi euadens carcerem fa-
teri videtur illud propter quod erat detē-
tus, quæ intellige vera in rectore, quia du-
bium est quid de suis officialibus. & vide
Ioan. And. in addi. Specu. in ritu. de præ-
sump. §. sciens. vers. ad damnationem cri-
minis vbi dicitur quod si actio arrestationis,
& fuga facit, vt cōtra eos possit ferri sen-
tentia vt in confessos & conuictos. & idē
Ang. in l. i. C. de priua. carc. Non etiā sunt
citandi ad sententiam, secundum Io. And.
ver. & facit l. milites. agrum. §. transfuga.
de re milita. & vide quæ dicit Bart. & do-
cto. in l. admonendi. ff. de iureiur. vbi di-
stin. ¶ Et de officiali fugiente a syndica-
tu vide supra in prin. operis in cap. dicitur
autem syndicatus. post prin. vbi multa. &
infra proxi. c. & infra verbo, probatio. in-
fra in c. qualiter probatio. Adde quia Luc.
de pen. in l. ordinariorum de coar. lib. xij.
quod si officialis fugerit non reddita ra-
tione

tionem, quod creditur contra eam sacramento agentis, per not. in auth. vt iudi. si ne quoquo. §. necessitate. & per glo. in l. in bonafidei. de iureiur. & per not. extra quod met. causa, cap. fin. dicens quod fuga eo casu violentie comparatur. l. si qñ. C. vnde vi. quod videtur not. satis vt in hoc casu fuga sit loco violentie. Et de hac probatione vide latius. supra in verbo, probatio in syndicato.

- ¶ Probationem.] Adde Angel. in l. leg. ad sil. & Bal. in l. succurritur ex quib. caus. ma. & in d. l. in bonafidei alleg. in tex.

S V M M A R I V M.

- 1 Officialis fugiens à syndicato, an si postea sponte reuertatur possit se excusare. & quomodo? & nu. 2 & 3.
- 4 Superiorem adiens non dicitur fugere.
- 5 Furtum & barataria officialis licet probetur per solum iuramentum quando iudex ausus est à syndicato, tamen non potest condemnari per iuramentum suppletorium. & tertio nume. 6.

C A P. II.

- I N iudex t vel officialis fugiens à syndicato possit se excusare si postea sponte confessus est se recessisse, quia videbat syndicatum rigorosum contra ipsum preparari, & syndicatorum animose procedere contra ipsum, vel ad carcerandum, vel ad aliud grauamen forte procedere, ita quod talis fuga non faciat probationem contra ipsum? dic quod sic: nam is qui fuit & postea reuersus est sua sponte non grauatur propter ipsam fugam, vt not. Bar. in l. quid sit fugitiuus. §. j. de adl. edicto. vel si ipsum fugientem aliqua causa excusaret puta timor partialitatis contrariæ, vel capitalis inimicitia, vt quia minati fuerant officiali quod deposito officio ipsum male tractarent, quia tunc fuga nullam contra eum probationem faceret. d. l. quid sit apud Labeonem. Vel quādo recessisset animo reuertendi, & reuersus fuisset argum. l. iiii. cum glof. in §. emā for. ff. de re mili. & tenet Bald. in l. i. C. de fer. fugiti. & tenet And. de Iser. in consti.

regni humanitatis. quod bannitus qui reuertitur liberatur fideiussoria cautione. & dixit Bartol. in l. i. ff. de rebus eorum. ¶ quod si quis fugiat post inchoatam inquisitionem contra eum, ex qua veniebat imponenda pena sanguinis, vel bonorum publicatio, quia tunc ex fuga non inducitur præsumptio contra eum, vel si fugiat, quia sibi constabat quod de facto debebat capi, quia similiter ex fuga non inducitur præsumptio contra eum secundū And. de Iser. in constitutione vt participatio. ¶ vel vbi quis fugeret iram iudicis, qui consuevit esse multum crudelis, quia timor sæuicia iudicis est iusta causa fugæ. secundum And. de Iser. in constitut. regni. grandis. & Lucam. de pen. in l. si coloni. de agric. & cen. & And. de Iser. in cōsti. regni pœnam eorum. & facit l. j. & quod ibi not. de his qui sunt sui vel alie. iuris. vbi de iudice crudeli, qui propterea debet ab officio remoueri. & dixit notab. Lucas de pen. in d. l. si coloni. quod si quis timens iudicis seuitiam in quo nulla est iustitia sed omnino est impietas, fugiat de curia, quod non habebitur pro confesso, quia licet in iudice cesset metus. l. pen. C. de his qui per met. iudi. l. final. quod met. cau. Tamen ex quo hodie in curiis committuntur maiora crimina, & latrocinia, quam in syluis latronum, quod excusetur officialis, quia licet vnicuique redimere sanguinem suum. dict. l. j. de bonis eorum. & quia sufficit saltem probabiliter timere, & si non iuste. l. recte. quod met. cau. & l. si pupil. co. tit. et de pœnis. l. capitalium. §. quod statum. l. nouissime. §. i. quod fal. tuto. Nam de malo iudice male præsumendum est l. si per impressionem. C. quod met. cau. secundum d. l. Lucam ibi. & faciunt not. per Bar. in l. de pupil. §. si quis ipsi prætori. de noui oper. vbi de præsumptione officialis etiam qñ dimisso procuratore recessisset, vt dicit glo. in l. in bonafidei. de iureiur. Et habetur supra in cap. iudex finito officio. Ideo alias cōsului officialibus, qui suspicabatur de grauaminibus in syndicato eorum, & viderunt electos syndicatores eorū zmulos, & timebant opprimi iniuste, vt constituto procuratore recederent appellantes, vel se grauantes, & de iniusta electione syndi.

Parid. de Puteo Tract.

syndicatorum, vel de loco non tuto, vel alio grauamine inferendo, & accederent ad magnam curiam, vel ad sacrum consilium & ibi se præsenterent offerendo vel le stare ad syndicatum coram ipsis recessisse p^p locum non tutum, allegando iustas suspensiones, quia excusaretur a fuga & recessu. † Nam qui vadit ad superiorem non dicitur fugere, quia itineris arreptio ad superiorem loco appellationis habetur secundum Hostiens. in capitu. vt debitus. de appellatio. de quo Bald. dixit esse text. in l. sed si per prætorem. §. final. ff. qui ex caus. maio. secundum eum ibi, & aliquid. per Bartol. in dict. §. si quis ipse prætori. vbi de arreptione itineris ad superiorem, per quam quis videtur se submittere protectioni ipsius. Et ideo illi officiales, qui in ciuitatibus officia exercuerunt, vbi dominatur aliquis potens ciuis, vel baro, qui vult iusticiam ministrari ad suum velle, qui fecerunt iusticiam rectam, & noluerunt applaudere voluntati tyranni, & suos sequaces pœnis afflixerunt, si iuste timeant deposito officio personaliter offendi, possunt impune recedere. Et ita qui delinquentes suspenderunt, & timentes iram consanguineorum potentum de ciuitate recesserunt sunt de iusticia ministrata collaudandi & non puniendi ratione recessus per iura prædicta. ¶ Quando officialis aufugit a syndicato, tunc furtum, & barataria probatur contra ipsum per solum iuramentum. in auth. vt iudi. sine quoq. iuffra. §. oportet. & in authent. de colla. §. super hoc. Sed si non fugerit, debet probari per testes, secundum opinio. veram. & ideo barataria potest probari per iuramentum quando aufugit, quia per fugam redditus est suspectus secundum glo in l. in bonæ fidei. de iureiur. A deo q^o potest ad torturā poni, & ita sufficit iuramentū p^p fugā. ar. no. in l. admonēdi. de iureiur. tecū dū Ang. qui ita dixit in d. §. oportet. † tamē alias officialis nō pōt cōdemnari per iuramentū suppletorium, secundū eūdem Angel. in l. ii. C. vbi de ratiociniis. & vide in verbo, probatio. infra & supra in principio. operis in capitu. dicitur autem syndicatus. post principium, vbi multa de fugiente a syndicato.

SVMMA R I V M.

1 Ratio contradictionis semper est attendenda.

Furca.

C A P. I.

PONITUR quod sunt duo domini vnius terræ habitantes in vno loco cognitionem causarum criminalium. & vnus ex eis solus habens executionem in dicto loco velit erigere furcas altero contradicente an possit inuito alio. 2 Oldr. in consil. vi. dicit quod sic, quia in omni contradictione est ratio contradictionis attendenda. l. fin. de edi. diui. l. ii. §. i. ne quid in loco publi. Et quia ei competit signum, cui & res signata. ad l. corn. de sicca. l. eos. §. qui se. de iure diui. aurer. per totum. & l. ii. de arte. lib. x. & arg. de offic. præte. Afri. l. in nomine domini. in verbo, & clausuris. & facit de vsu. & habita. l. furca. §. si dominus. Et si dubitat alter ne sibi etiā circa cognitionem in posterum præiudiciū pareatur, fiat cum protestatione. arg. l. iii. §. penult. de exhi. l. br. de aqua quo. & est. l. penult. in verbo, sine præiudicio. de testat. tut. idem fiet.

¶ Alio] Sed nunquid si vnus habeat iurisdictionem & mixtum imperium, alter habens merum imperium possit erigere furcas vide Oldr in consil. lxi.

SVMMA R I V M.

- 1 Latrones debent furca suspendi in loco in quo furtum commiserunt & num 4.
- 2 Princeps non potest rem priuati accipere pretio non soluto.
- 3 Territorium suum quis cogitur vendere fisco ad erigendas furcas.
- 5 Damnum quod quis sua culpa sentio sentire nō videtur.
- 6 Officialis potest capere animal alicuius pro malefactore trahendo.

Furcarum erectio.

C A P. I.

PRIUS consultus, quod duo famuli vnius nobilis cum mercator transiret per eius prædium, ipsum occiderunt in prædio, & disrobarunt, confessi q^{ue} & conuicti de tali facinore suspensū fuerūt in illo prædio

dio. modo nobilis conquestus est contra
 potestatem, quod furcas erexerit in præ
 dio suo priuato, & ibi homines morti tra
 diderit, feceritque locum illum publicum
 suspectum quia agricultores de cetero non
 reperiebat afferentes terram minime fru
 gibus abundare, & de cetero esset prædium
 deterius effectum & suspectum, & homi
 nibus incolentibus agendo, etiam actio
 ne iniuriarum contra potestatem, qui ho
 mines in proprio prædio & non in publi
 co fecit trucidari, & sic videtur fecisse lo
 cum pestilentem, propter vanas hominū
 superstitiones & suspiciones. argum. l. ha
 bitatores. ff. locat. & quod damnum & in
 iuriam dederit. argum. l. quemadmo. §. si
 magistratus. ff. ad leg. aquil. & facit in arg.
 litem. apud Labeonem. in princ. ff. de ini
 iur. & l. is qui domum alienam. ff. eod. tit.
 & dicit text. in l. nec magistratibus. ff. eo.
 quod si quis iniuriam fecerit magistratui,
 quod tenebitur iniuriarum. ¶ In contra
 rium facit, quia si quid magistratus ad vin
 dictam publicam fecerit non tenebitur in
 iuriarum. l. nec magistratibus. cum se
 quen. de iniur. & eo. tit. l. iniuriarum. §. i.
 vbi dicit text. is qui iure publico utitur nō
 videtur iniuriæ faciendæ causa hoc agere.
 & eal. §. quæ iure potestatis a magistratu
 fiunt, ad iniuriarum actionem non perti
 nent, & sic cum officialis non fecerit ad
 iniuriam illius, nec ius præsumat, quod
 causa iniuriandi fecerit, sed pro execu
 tione iustitiæ per iura prædicta, quod nō
 tenebitur. ¶ & iure statutum est quod la
 trones debent furca suspendi in loco in
 quo latrocinia commiserunt. ff. de pœnis.
 l. capitalium. §. fin. & sic hoc facit auctori
 tate iuris. igitur non excessit. ff. de pœnis.
 l. capitalium. §. famulos. argum. l. Gracchus
 de adul. & facit de cursu publico. l. penul.
 vbi dicitur quod curia potest capere ani
 malia ad vecturam deputata, ut arma de
 ferant salario de publico persoluendo. &
 facit l. fana. de fabricen. & l. penult. de iure
 fisci. & facit. l. de lucr. aduo. & l. ii. ne
 rusti. ad vllum officium in verbo, bouem.
 & de postu. public. l. ii. in fin. vbi propter
 necessitatem publicā quis ad aliquid cō
 pellitur, ista enim fuit necessitas publica,
 & legis quæ iubet eos suspendi, vbi deli
 cta commiserunt. si ergo potestas hoc

non faciebat ad quod tenebatur ratione
 officii, & publicæ disciplinæ, præsumeba
 tur fuisse in dolo. ff. man. l. si fideiessor. &
 de verborum signific. l. magna. & quod
 Barto. not. ff. de administratio. tuto. l. Ti
 tium & Mæuium. nam ratione publicæ
 utilitatis quis compellitur rem suam con
 cedere l. in princip. de his qui sunt sui.
 refert Flo. l. ii. §. locus. de religio. & Bal.
 & Angel. in l. ad fin. ff. solut. matrimo
 nio. Guliel. in l. decernimus. de episcopis
 & clericis. ¶ Nec obst. si dicatur quod de
 bet solui merces ut iuribus supra allega.
 quia legis prouisio ad hæc se non exten
 dit, sicut quando caperentur animalia &
 alia bona pro utilitate fisci, ut in iuribus
 supra allegatis. vel quando vellet domi
 nium rei alienæ acquirere l. venæ. §. si cō
 stat communia prædio. & per ea quæ di
 xit Andr. de Ifern. in titu. de capi. qui cu
 ri. vendi. ¶ quod si princeps velit rem pri
 uati accipere quod non potest pretio non
 soluto, de quo vide late in capitu. sub iicio
 3 quæstionem. ¶ vbi habes quod quis com
 pellitur videri territorium fisco. ut ibi im
 ponantur furcæ pro iustitia. Nam in hoc
 casu non debetur pretium, quia prædium
 in quo delictum fuit commissum ratione
 delicti ibi commissi affectum exitit huic
 oneri ferendū ex iuris dispositione, ut
 ibi vindicaretur delictum, & fures suspen
 derentur. quia ¶ lex præbuit quod vbi
 4 te inuenero ibi te iudicabo. l. i. & ii. C.
 vbi de crimine agi oportet. & in dist. l.
 Capitalium. §. final. Nam ratione deli
 cti in loco commissi delinquens illi loco
 afficitur & obligatur. ut ibi puniatur per
 iura prædicta, & sic inibi contra delin
 quentē iurisdictio exercetur publicæ vin
 dictæ. per dict. l. i. & ii. vbi de crimine. nam
 potestas ex iuris dispositione in hoc ca
 su publicæ vindictæ non habet a iure man
 datum publicam pecuniam expendendi.
 ut est in casu. l. diuus. & in l. cum ratio.
 §. si plures. de bon. damna. & glossa. in l.
 nulli. ff. quod cuiusque vniuerfit. nomi
 ne. imputetur etiam domino prædii.
 qui usus est opera malorum hominum in
 suo prædio. argumen. in l. final. §. hac au
 tem actione. ff. naut. caupo. stabuia. in l.
 si cum exhibuissent. ff. de public. cum fi
 5 m. l. ibi in glos. allegatis. ¶ & damnum,
 quod

Parid. de Puteo Tractatus

quod quis sua culpa sentit, sentire non videtur: vt in regu. iuris damnū. cum simul. præsertim si habuit scientiā & nō denuntiavit per l. j. C. de fals. monet. non obstat, si dicatur quod fiscus debet soluere illis quorum bona capit: vt in iuribus. in prin. allegat. quia dict. §. fina. nihil de hoc pretio soluendo dicit. & quando esset aliquid persoluendū nō haberet soluere potestas sed superior eius, qui habet, redditus regni, vel ciuitatis, vt iustitiā ministrat suis sumptibus, in authenti. vt iudic. sine quo quo suffragio. §. cogitatio. & in authen. de iudic. §. ne autem. & 23. quæstio. viij. tributum at que facit quod dicitur, q̄ officialis potest capere animal alicuius ad traxinandum malefactorem. in l. fina. ff. de pignor. actione. de quo vide in verbo, manuolus. in cap. an officialis possit cogere subditum quod sit manuolus. & in cap. an officialis possit capere rem vel animal in verbo, captura. tamen in istis deberetur pretium per iura ibi allegat. & supra in principio huius quæstionis & per notaria per And. de Ifern. in titu. de capit. qui curiam vendidit. vbi dixit quod princeps non potest auferre rem priuari pretio non soluto. & ita allegauit.

De litera. G.

S V M M A R I V M.

- 1 Officialis an teneatur soluere gabellas durante officio suo.

Gabella.

C A P. I.

- 1 **N** O F F I C I A L I S † durante officio teneatur soluere gabellas? Nicol. de Neapo. in l. athletas. §. i. ff. de excusa. tutor. dixit quod non, per illum text. & per glo. in l. honorē sustinenti. ff. de mu. & hono. gl. in l. actores. C. de exac. tri. lib. x. tenet contrarium. Tamen Guliel. in l. neminem. C. de sacrosan. arguit quod non tenetur per l. his honoribus. de vaca. mune. & de decurio. l. curialis. lib. xii. & de cano. sac. l. precipit. Licet in contrarium videtur text. in d. l. actores. & in l. fi. de apo. publ. concludens quod teneat ad munera ordinaria, a quibus nō excusatur priuilegiati. ar. d. l.

neminem. & l. j. C. vt ab emp. specierum. dicens sic debere intelligi. dict. l. actores sed in extraordinarijs ad quæ personæ priuilegiatæ non tenentur, nec ipsi tenentur argument. l. pro onere. de muneribus & honor. tamen ad refectiōem pontiū. & viarum tenentur per supradicta iura. & hoc sequitur Nicol. de Neapol. & quæ sint ordinaria plene notatur in rubr. cap. desuper. & in l. j. C. de exa. trib. & in d. l. actores. & vide Bart. late in l. j. C. de immu. non conce. lib. x. & in d. l. honorem. quibus locis posuit de collectis si tenetur soluere collectas. & vide late Lu. de Pen. in l. iubemus. de proximi. sac. scri. Et vide supra in verbo, ciuis. in c. an potestates & sui debeāt tractari tanquam ciues.

De litera. H.

S V M M A R I V M.

- 1 Hæres officialis an teneatur de extortu prædefunctum in officio & nu 3. 4. & 5.
- 2 Tempus trimestre datur a die mortis ad conficiendum inuentarium.

Hæres.

C A P. I.

N hæres mortuo potestate debeat habere salarium defuncti? vide in verbo, salarium. † An hæres teneatur de extortis per defunctum in officio? text. in l. datur ad legem Iul. repetun dicit quod datur intra annum actio in heredem a morte illius defuncti. & gloss. dixit quod illa actio erit in factum. & de hoc qualiter hæres teneatur, tres sunt opiniones ibi in gloss. quarum vna est, quod hoc sit verum si filis fuit cum defuncto contestata. & sic hoc speciale cum alias regulariter detur perpetuo. l. j. ex delicto defuncti. Secunda opinio est quod hæres intra annum tenetur in solidum etiam si nihil peruenit ad eum, quod similiter est speciale, quia regulariter non deberet teneri in aliquo. per dict. l. j. quæ duæ opiniones videntur contrariæ. Alia opinio fuit Azo. dicentis quod semper tenetur hæres intra annum, & de eo quod ad eum peruenit debet teneri perpetuo, & erit similiter speciale secundum gloss. Bart. autem ibi dicit quod

quod opin. Azo. debet intelligi generaliter, ut teneatur intra annum de eo quod peruenit, & de eo quod non peruenit, & sicut est speciale contra eum, ut teneatur de eo quod non peruenit ita est speciale pro eo ut de eo quod non peruenit teneatur tantum intra annum, non post, quod firmat Bartol. in d.l. datur. Et dicit quod ille annus incipiet à die, qua hæres incepit esse, de quo vide aliquid per Bartol. in l.j. ff. de priua. delict. gloss. autem & Bartol. & Cyn. in l.j. C. ad leg. Iul. repeti. firmat quod intra annu tenetur hæres, & si nihil ad eum peruenit & sit speciale, quod hæres intra annu teneatur & si nihil peruenit ad eum secundum eos. & Jac. Butr. Salic. autem dicit in d.l. ij. qd secundum Hug. illa duo specialia inducuntur per d.l. ij. videlicet quod lite non contestata hæres teneatur intra annum de eo quod non peruenit. & quod de eo quod peruenit teneatur usque ad annum, cum regula sit ut de peruentis teneatur perpetuo. d.l. j. Azo in lum. dixit induci per l. ij. ut hæres lite non contestata teneatur sicut lite contest. tenetur de peruentis solum usque ad annum ubi perpetuo debet teneri. & Salic. ibi prosequitur Hugo. dicens quod tempus anni erit à die mortis defuncti per d. l. ij. ubi Salic. supplet & aditæ hæreditatis, quod videtur tenere Bartol. in d.l. datur. pro cuius dicto facit text. & gloss. in l. final. de iure delibe. ubi dicit text. quod datur tempus trimestre à die mortis ad conficiendum inuentarium. & gloss. subaudit & aditæ hæreditatis Lud. autem in l. iij. S. hoc autem. de dam. infect. examinat istam materiam quando & qualiter hæres tenetur, ubi vide per eum, ubi dicit Angel. per illum text. quod illa actio in factum, quæ datur contra magistratum datur hæredi & contra hæredem eius. vide gloss. quæ etiam dicit, quod hæres magistratus tenetur de eo, quod ad eum peruenit per l. quod in hæredem. de calum. & vide gloss. in l. in successione. C. de decu. quæ dicit, quod hæres officialis tenetur si defunctus male administraverit. tamen Angel. ibi dicit, quod hæres assessoris non tenetur stare ad syndicatum. per text. in l. iubemus. ff. de iudic. ubi hoc etiam dixit Bar. & Bald. tamen hæres assessoris tenetur stare ad syndicatum, secundum Ang. in casu illius. S. hic autem & in casu authent. scenicas. in S. fin. colum. v. ubi casus quod hæres assessoris & eius bona sunt tacite obligata, si iudex non exigat pœnam à lenonibus qui recipiunt iuramenta à mulieribus, ut turpem eorum vitam obseruent, secundum Angel. in

d. S. ubi casus specialis dicens regulariter contrarium per d. l. iubemus. ut dicit cum gloss. ibi, quod iudex contra quem pœna est commissa ex negligentia non facit hæredes, teneri, nisi lite contest. contra ipsum iudicem, & sic cum iudex sit ratione negligentie ex quasi maleficio obligatus, eius pœna litem suam propterea faciens non transit ad hæredem, nisi prius lit. contest. contra ipsum iudicem. argu. d. l. j. ex del. defun. & l. fi. ff. ad leg. Iul. re. & l. ex iudiciorum. ff. de accu. secundum Ang. ibi quem not. quia alias fuerunt de facto in quodam assessore, qui in fine officij mortuus fuit ex timore, quia multa enormia commiserat etiam quoddam magnum stuprum. Nam fuit dubium si hæres tenebatur stare ad syndicatu & qualiter teneretur, & Bal. in authent. sed cum testator. ad leg. Falc. dixit quod hæres officialis non tenetur in solidum etiam si non conficiat inuentarium. & vide in verb. barataria. in c. j. ¶ An hæres qui non conficit inuentariu tenetur ultra vires? vide in verbo, filiusfamilias. ¶ Hæres officialis non tenetur, nisi de leui culpa. l. in hæredes. ubi Bartol. de magistra. conuenien. & vide supra. ¶ An si filiusfamilias imperite iudicet, teneatur hæres? vide supra in verb. filiusfamilias. in c. j. ij. & iij.

De litera I.

SUMMARIUM.

I Instantia syndicatus quantum duret.

Instantia syndicatus.

CAP. I.

S T videndum quod de instantia syndicatus quantum duret. et text. in l. j. C. ut omnes causæ. dicit quod, libelli querimoniarum deposito officio dentur intra dies 50. & in 20. diebus expediantur à tempore litis contestate, ut ibi in verbo, post quæ acta fuerint terminata, alias punitur syndicator si fuerit ordinarius vel delegatus. ut ibi in text. & in l. pars literarum. ff. de iud. secundum distinctionem illius legis. & in l. ij. ad leg. Iul. repe. Et si processus intra hos dies non expediat, debet postea expediri. d. l. j. & sic quod intra tempus iubetur, post tempus non prohibetur. quia text. in d. l. j. videtur sibi contrariari, quia primo dicit quod debet stare ad syndicatum per dies 50. & quærelæ dari intra 30. & causæ expediri intra 20. dies. Et deinde dicit, quod si intra hoc tempus non fuerint expeditæ, quod debet procuratorem constituere in ciuilibus & recedere. In criminalibus

Parid. de Puteo Tractatus

bus vero, debet vsque ad finem perdurare. vbi Azo etiam sic declarat. Bar. autē in l. properandum. in pñcip. C. de iudic. indistincte tenet quod ex quo in d. l. j. tempus 20. dierum statuitur tamen iudici, q̄ poterit elapsis 20. diebus iudicare, & sententia valebit & iudex punietur. & vide c. regni quod incipit. Item quod iustitiarj. quod facit differentiam inter causas criminales & ciuiles, vt criminales possit deinde prosequi, & nō stare in officio, et est dubitabile apud aliquos & sententia lata post dies 50. valet. Bal. in repeti. §. profisci. q. iij. dixit quod vbi tēpus apponitur ad proponēdū, eo elapso non potest proponi. de excusa. tut. l. scire oportet. §. consequens, vbi autē tēpus statuitur iuri proponēdo, & prosequēdo, & non audiat, nisi probato impedimento, & si est admissus valebit, quia ex causā præsūmitur admissus. l. iam tamen. in §. hac iudi. solui. Si vero, statuitur iuri diffiniēdo instantia perit, nisi lex statuat, quod non pereat. d. l. j. & ideo dixit ibi Bald. quod si statutum apponit terminum iudicij, videtur apponere personā, & non loco. & ideo post tempus valebit lata sententia, quia durat instantia prima, quia nisi statutum expresse deroget iuri communi standum est c. c. Obertus. de seu. cogni. secus si apponit tempus instantiæ, quia dicat tantum duret instantia, quia tunc perit per l. properandum. Licet alij dixerint, quod post tempus statutum procedetur de iure communi, quod non est verum, vbi autem tempus apponitur iurisdictioni vel commissioni ordinariæ expirat instantia cum iurisdictione, nisi habeat successorem. de prænec. dilecto. quem si non habet transit ad delegantem, vel principem. Aut apponitur iurisdictioni delegati, vel subordinariæ, quia præfigitur meta vicario, instantia non expirat, sed ipse superior in causa procederet, quia per ipsum superiorem iudicium non soluitur. l. iudicium soluitur. de iudic. ita Bald. in §. profisci. q. iij. & dixit Baldus in l. si eum. in prin. ff. si quis cau. quod licet sit elapsum tempus aliquem syndacandi nō videtur iurisdictionis suablatā, quinimo adhuc est iudex competens, & habeat inquirere veritatem, nisi verba statuti veniant etiam ad iurisdictionem excludendā elapso tempore. Et adde quod Ludouic. in consil. 415. dicit quod si detur mensis syndicatoribus ad causarum expeditionē, possunt transacto tempore pronuntiare, quia ius præfigitur per d. l. j. vbi alleg. Bald. in d. l. properandum & in d. §. consequens & Ioan. Andr.

in titu. de iudic. dele. §. restat. & idem tenet Bald. in titu. de pace constant. in verbo, in ciuitate. & l. fin. C. vt intra certum tempus & constitutio & capitula regni dicant, quod stabit iudex in syndacatu per dies. l. ad respondendum super querelis, & non præfigit metam iudici, nec iurisdictioni, ideo sententia post prolata tenebit. & vide Ange. in consil. 218. & in consil. 184. & Paul. de Castr. in consil. 323. Et de hoc intra quantum tempus debeat stare ad syndacatum vide Angel. in authentic. vt iudic. sine quoquo. §. oportet. & in l. ij. ad leg. Iul. repetun. & Bald. in titu. de pace constant. in §. in causis. & dixit Bart. not. in l. j. C. vt omnes causæ, quod licet causa non finiat intra tempus præfixum syndacati, tamen ad huc durat licet officialis non teneatur stare in loco, vbi subdit quod instantia non finitur cū tempore præfixo iudici ad causas terminandas, sed secus si præfixum sit instantiæ, quia elapso tempore perit instantia, de quo etiam per Baldum in d. l. properandum in §. j. & vide infra in c. dicit constitutio principis. cum sequent. ¶ An si potestas fuit absolutus in syndacatu instantia possit deinde in propria patria conueniri vide supra in titu. de offic. syndicatorum. in cap. officialis a finito officio. ¶ *Officialis* ¶ Et ibi vide quæ dixi in apost. allegando & ibi in c. venerabilis in 3 col in primo. in versu circa cautelam de iud.

SUMMARIUM.

- 1 multa fieri prohibentur quæ facta tenet.
- 2 Statutum si disponat quod si quis non dederit petitiones suas intra 20 dies, quod de cetero non audiat, nunquid processus postea factus sit ipso iure nullus.
- 3 Iudici si statuatur instantia à statuto ad causam finiedā an sufficiat semel interpellari ad eius negligentiam puniendam.

CAP. II.

Dicitur constitutio regni Sicilia, quod iudex teneatur causa conclusa sententiam proferre intra terminum decem dierum, vel causas intra certum terminum expedire. vt sunt communiter statuta Romæ & in Italia, modo accidit, quod iudex post terminum sibi præfixum per statutum ad causæ expeditionem sententiam protulit, & impetitur iudex in syndacatu, quod nulliter ad sententiam processit, & post instantiam finitam, & contra formam constitutionis, & sic grauauerit, et propterea ab eo petuntur dāna, et

expensæ litis, & sic dubitatur an sententia valuerit, & uidetur, quod non, quia vno tēpore permittum alio tempore videtur prohibitum. l. statuliberum. in §. Stichū. de lega. ii. & de libe. agnos. l. i. §. si mulier. cū auth. hodie. C. de temp. app. & de legi. l. non dubium. Et quia si detur p legem nouā aliqua iurisdicō sub forma quicquid sit illa non seruata est nullū gl. in cle. i. de iur. patro. alleg. c. prouida. de elect. i. vi. & Richar. Mal. v. alias diximus in quæstione disputata quā refert Ioan. And. in addi. Spec. in tit. de offic. iudic. §. restat. ver. quid si statu. & in tit. de appel. in §. breuiter, determinauit quod non, valet quod agitur quia tale tempus succedit loco tēporis instantiæ triennalis post quā non valet. quod agitur. p. l. properandum, & in l. scire oportet. §. consequens. de excusa. tut. ¶ Tñ in contrarium facit, quia multa fieri prohibentur quæ facta tenet. l. parte. de his qui sunt sui. l. i. §. biddum. quand. appel. sit. & in l. fin in fin. ff. quod met. caus. & glo. in c. ii. de offic. ordi. in vi. vbi si iudex aliter faciat quā statuatur, valet sententia, & facit, quia licet statutum præfigat terminum ad finiendū causas, valet quod agitur licet iudex puniatur. C. vt om. caus. l. i. in fi. & hrc est communis sententia legistarum. Ia co. de Are. Oldr. Cy. Bal. qui omnes hoc tenent in l. properandum. exceptio. Richar. Malum. quem Ioan. And. ubi supra non sequitur nec improbat. & licet Richar. dixerit tale tempus statutum succedere loco temporis instantiæ dato a iure communi. auth. de trien. & semiff. §. consideremus. posset esse verum quando statutorum loqueretur eo modo, quo ius commune, puta quod causæ expediantur intra mēsem. quia tunc post mēsem expediri non possunt, secundum Iac. de Bu. quia corrigeret. l. properandum. & nō posset assumere tempus legale, quando esset contrarium alteri legi, vel ipsam corrigeret. argum. l. ii. de condi. inst. & l. conuentulam. de episcop. & cleric. & tunc tempus statutum conferretur loco temporis legalis quando loquitur per eundem modum. per quē lex dirigendo verba in ipsam instantiā recedendo a tempore legalis. argum. de prato. Ripul. l. Valerianus.

& de arbitr. l. qualem §. fina. Sed quatenus dirigeret verba ad iudicem, tunc opi. Rich. non uidetur esse uera. & statutum tunc ex quo non imponitur pœna iudici videtur tacite imponere pœnam annulationis actus. argum. C. de sacrosanct. eccles. l. nemo. mar. & quādo imposeret pœnam iudici nō videtur voluisse annullare sententiam, & vbi steterit p iudicē, q. requisitus causā non expediuit non currit ipso iure, quia tēpus statuitur causæ, & si snia post lata non valeret actor pderet ius suum, & sic ex quo stetit per iudicem, non currit ipso iure a tempore interpellationis. arg. in authen. Itē si appellatione. C. de tem. appel. in verbo, nullū p̄iudiciū. & tenet gl. expresse i. l. sed & si per p̄torem. in prin. ex qui. cau. ma. io. & gl. in c. ex ratione. de ap. vbi idē Ioā. And. & Hosti. & Iac. Bu. in d. l. properandum. §. fin autem. & Bal. in d. auth. vbi gl. tenet. quod currit, secundum resti. & idē Cy. & Bar. in l. arbitrio. §. dolo. de dolo. & ideo tenebit snia, ita consuluit per prædicta omnia Paul. de Cast. ad literā in cōf. 3. 24. & in cōf. 15. & in cōf. 27. & Ang. in cōf. 213. & in cōf. 283. & Lud. in cōf. 431. & vide infra c. an si iudici. & i. sequē. ¶ An si statutū dicat si q. nō dederit petitiones suas intra octo dies de cetero nō audiat. An tunc processus postea factus sit ipso iure nullus. Bal. i. l. nō dubiū. i. fi. & in l. si eum. in prin. ff. si quis cau. dixit, q. constat iudici de lapsu tēporis, p. p. quod amplius non debet audiri, processus est nullus, & sententia sequi nō pōt ex eodē. ff. de excu. tut. l. scire oportet. §. cōsequē. & eo. ti. l. quinquaginta. & C. vt om. ca. l. i. & q. hī in l. properandum. §. i. de iudi. Aut de lapsu tēpis non constat ip̄i iudici & p̄cessus erit aliqd, & snia seq. pōt, ip̄tetur, sibi p̄s q. de lapsu tēpis nō opposuit. & ita Bar. in l. absentem. de p̄n. & sentit. l. i. §. accusare. ad Turpillia. quē Bal. sequitur in l. i. ff. si quis in ius uoc. Et ideo si procurator partis opponat de lapsu temporis iudicium non valebit secundū Ludo. in cōf. 15. ¶ An si iudici statuatur instantia uel terminus a statuto ad causam finiendam sufficiat semel interpellari, ad cuius negligentiam puniendam, videt q. sic, quia vnica interpellatio constituit

Tract. de Syndi. BB in

Parid. de Put eo Tract.

in mora. de legat. ii. l. Titia. §. usuras. et gl. C. de fide instr. l. si tempora. lib. x. & 18. dist. c. si Episcopus. Bar. in l. qui ratione. §. cohæredes. de verb. oblig. & in §. Seia. de noui. oper. l. de pupil. §. si quis ipi prætori. Bal. in l. nã ita. de do. & de vsu. l. mora. ¶ Tamen in cōtrarium facit, quod requiratur trina requisitio per tex. in c. i. de sup. neglig. præl. & tex. in cle. quamuis. de ap. vbi sufficit trina denuntiatio vno contextu facta, licet aliàs si sit multiplicatio vno tempore reputatur una gl. ij. in c. ab eo. de appellat. in vi. & ff. de pignor. act. l. si conuenerit. ita Ludo. in consi. 427. Tamen ego intelligerem Ludo. quando causa esset conclusa, vel esset instructa causa, ita quod non restaret, nisi pronuntiare, vel esset requisitio facta in fine termini, vel essent seruati termini, secus si semel tantum in principio causæ requireretur, cū agit actor, quia omnia acta debent fieri ad partis instantiam. l. ad peremptorium. ff. de iudic. & per not. l. properandum. de iudic. & in l. prolatam. de sen. quia tunc non sufficeret vna interpellatio, nisi quando non restaret nisi sententiæ prolatio, quia sufficeret vna interpellatio vt pronuntiaret. vide in capitu. dicit constitutio principis & in c. iudex qui tenetur.

SUMMARIUM.

- 1 Terminus non currit si causa falsi pendet cum parte secus si cum teste vel notario.
- 2 Tempus si presigatur iudici à statuto, intra quod teneatur indicare, an & quando eo elapso possit indicare & nume 3. 4.
- 3 Instantia si statuatur ad causam finiendam per iudicem an tunc sit locus penitentia, vt euuetur pœna negligentie
- 4 Canon lata sententia dicitur executio.
- 5 Syndicatores habent iurisdictionem limitatã à lege iudicandi ad tēpus & nō ab homine.
- 6 Partes non possunt instantiam legalem progredi, nisi iudex sit impeditus facto partium.

C A P. III.

L E T T E R constitutio principis, vel eius rescriptum, quod capitaneus teneatur sub pœna intra dies quinquaginta continuos causas criminales terminare, modo accusatus de homicidio, vel alter pro eo testes accusauit de falso intra terminum, dierum quinquaginta

principaliter agendo, non excipiendo, an propter hoc possit sine metu pœnæ quæstio homicidii differri post dies quinquaginta. Richar. Malub. disputauit hanc quæstionem pro & contra vsque ad astra quam ego originaliter uidi, & concludi, quod si per actitata in causa falsi præiudicaretur quæstioni homicidii, quod sit differenda causa homicidii metu pœnæ, quæ prius est cognoscendum de iacidenti, quæ de principali. l. i. de ordine cognitionum. quod dicit esse verum, nisi iudici constiterit, quod hoc fiat causa differendi, quia tunc non debet differri. argument. l. i. de iurament. calum. & de legi. l. in fraudem. & extra de in integrum restitutione. capitu. substituta. quia in criminalibus non alia, quam necessaria sit danda dilatio. C. vt intra certum tempus. l. ii. & l. i. C. de dilationibus. in fine. Si vero non constet de malitia & legitime excipiat, si quid est, quod imputari possit accusato cur tali tempore non excipit, quo potuisset et exceptionis causa intra dies 50. discutiri, tunc non potest iudex differre sine metu pœnæ. arg. l. petendum. C. de in integr. resti. & de temp. ap. nemo. ad fi. Si vero nihil est, quod possit imputari accusato excipienti ut quia prope finem termini accusator suos testes produxerat contra quos hodie excipitur, tunc iudex nullis expectatis moris intra terminum potest habere causæ cognitionem, & causam expedire. d. l. ii. vt intra certum terminum, quod si intra terminum plene discutere nō potest, quia incognito negotio lis nō debet decidi, poterit ultra terminum sine metu pœnæ differre causam homicidii. l. finali. C. de adulteriis. & de excusation. tutor. l. si cum ipse. quia statutum recipit determinationem per iura communia. ff. de muneribus & honoribus. l. vt gradatim. §. sed si lege. & iusta & necessaria causa semper intelligitur excepta. ff. de seru. l. si cui. de ritu. nup. l. quanquam. Et ideo si accusator homicidii accusatur, quod falsos testes produxerit, differretur accusatio homicidii, quia sententia super falso lata causæ homicidii præiudicabit, per l. fin. §. quod si prædictum. C. de fide instr. & quod not. in l. i. C. qui accus. Ita concludit Ric. quam quæstionem realsūpsit

psit Cy. in d. l. i. C. qui accu. & ibi Bal. & Angel. & idem Cyn. in l. fin. de fide instru-
 1 men. Cyn. dixit, quod non currit terminus si causa falsi pendet cum parte, secus si cum teste vel cum notario, aut cum ter-
 tio. & vide Sali. in lege si docueris. C. de fal. & quia longa est materia vide Bald. in
 titul. de pace constan. in verbo, in ciuita-
 tis. & eundem Bald. in l. properandum. C. de iudic. ubi dixit, quod dari debet ter-
 minus ad omnes actus. & in l. secunda C. ut intra certum tempus. & in repe. §. pro-
 ficisci. & dixit Ang. in l. si vni. de re iudic. quod si tunc in fine instantie sibi non li-
 quer, debet iurare sibi non liquere, & ab-
 soluere reum ab observatione iudicii & poenam euitabit a statuto impositam. &
 idem Bald. in l. si de meis. de arbit. & in l. fancimus. quo tempore miles. & Bart. posuit aliam practicum in l. prator ait. in
 §. primo de re iudic. & vide etiam Bald. in l. prima de iuramen. calumn. & in regno sunt duae constitutiones, una est in titul. de offic. inst. quae incipit, causas, alia est in titul. de feriis, quae incipit, omnes baiuli. quae imponunt metam iudicibus ad cau-
 sas expediendas. Tamen excipiunt, nisi testes sint in longinquo, vel nisi sit alia manifesta causa propter quam causa non posset expediri, per quas constitutiones officiales poterunt se excusare propter impe-
 2 dimenta. ¶ Et adde quia Ange. in consil. 214. & in consil. 184. dicit, quod quando per statutum praefigitur tempus iudici, intra quod teneatur iudicare, eo elapso amplius non iudicabit per legem primam. C. quando prouo. & argu. l. ab eo. titul. & de
 3 of. pro consil. l. meminisse. ¶ dicens idem si praefigatur iudici & iurisdictioni vel parti. l. scire. §. consequens. de exc. tut. & l. peremptorias. C. sententia rescind. non pos. & l. fina. de exce. & l. diffamari. de arbit. l. si cum dies. §. intra. secus si soli iudici. per l. i. C. ut omnes. caus. qui licet tunc non iudicauerit, tamen iudicare tenebitur. arg. de arbit. l. Celsus. ¶ Si tamen fuerit appellatum a multis interlocutoriis, propter quod prolata fuerit illa instantia poterit propter hoc impedimentum deinde pronuntiare, nisi fuerit inhibitu per superiorem, quia suspenditur instantia per l. intra utilis. de minor. & in d. l. pperadu.

secundum Pau. de Cast. in consil. 27. ad fin. & dixit Ludo. in consil. 415. quod si detur mens syndicatoribus ad expeditionem causarum, quod elapso tempore poterunt pronuntiare per d. l. i. C. ut omnes. cau. ubi ultra praedicta alleg. Ioan. Andr. in titul. de iudic. delegat. §. restat. ubi datur doctrina & quando praefigitur terminus in persona iudicis ad causae expeditionem lapsus termini nunquam iudicem excludit. vide infra i. c. ac si statuatur. ¶ Si capitaneus populi debet ex forma suae electionis, uel ex constitutione principis stare ad syndicatum per viginti dies & capitaneus guerre per triginta dies si unus est electus capitaneus populi. & capitaneus guerre stabit in syndicato per dies. l. x. ubi Ang. in tit. ut iudic. sine quoquo suffrag. §. illud. ¶ An si statuatur instantia ad causam finiendam per iudicem sit locus poenitentiae, ut euitetur poena negligentiae? Dicimus non quia poena ipso facto imponitur. gl. in cle. ne in agro. §. quia vero. de stat. mo. q. Bald. no. in auth. habita ne filius pro patre. & quia delictum negligentiae est consummatum. ut in rub. in poenis. & Ioan. Andr. in cap. perpetue. de elec. in vi. Nam licet in hoc casu instantiae lapsus possit iudex moram purgare & pronuntiare. l. in fi. C. ut omnes. causae. non tamen hoc potest ut euitetur poenam, in quam incidit d. l. i. Nam nec poena inducitur cum praefixione termini, & licet iurauerit iudex seruare statuta tamen potest de iure canonico purgare moram quo ad poenam spirituale gloss. sing. xxxii. q. i. apud misericordem. non tamen quo ad poenam temporalem. d. l. i. & l. si quis maior. C. de transac. maxime ubi fit executio in poena a lege vel ab homine. de codi. indebi. l. q. ob rem de leg. iii. l. si is cui ad quam poenam ne iudex iuratur tenetur ex proprio officio supplere paribus etiam inuitis. secundum Bal. in l. i. C. de confessis. & hoc ubi impositione poenae per statutum interuenerit canon late sententiae, ut coipso. vel ipso iure, vel ipso facto. glo. in c. cupientes. de electio. in vi. & in l. admissione §. qui de iocut. de capi. diminu. & in l. i. ff. de infami. ¶ quia canon late sententiae dicitur executio. gloss. in c. licet canon. de electio. in vi. & sic cessat dubitatio, de qua in l. insulam. de verbo. obliga. & in l. ma-
 BB 2 guam.

Parid. de Puteo Tractatus

quam de contrahen. & committ. stipul. & in c. i. de suppl. neglig. praela. & ita per hæc iura consulit Ludo. in consi. 427. tamen aliqui dixerunt quod si pars requireret iudicem post lapsum terminum quod pronuntiaret, & citari faceret reum ad sententiam, & ambo peterent sententiam proferri, prout de iure debet fieri quod iudex pronuntiando euitet poenam, quia videtur illius iurisdictionem prorogare, tamen hoc non puto verum, primo, quia poena imposita per dictam. l. j. C. ut omnes cause, est poena legalis & non conventionalis, & syndicatores habent iurisdictionem limitatam. ¶ a lege iudicandi ad tempus & non ab homine, & quando est data meta iudicandi a lege scripta non cadit prorogatio. glo. est in l. 2. ff. de iudi. & in l. properandum. C. eo. ubi idem dixit Bbl. quando per statutum est limitatum tempus arbitrio, quoniam est terminus legalis. per no. in l. si de meis. §. si. ff. de arbi. & puto etiam quod partes non possent dictum terminum prorogare syndicatoribus ad pronuntiandum ad effectum euitationis poenæ. per not. in l. properandum.

8 ¶ quia partes non possunt instantiam legalem prorogare, nisi iudex fuisset impeditus facto partium, vel causa esset perplexa, ut sibi non liqueret, ut diximus in precedentibus capitulis. Tamen dubito si in regno hæc poena habet locum. Nam est ritus quod citatus veniens post terminum in ultimo peremptorio cum sacco paratus euitat poenam & periurium. ¶ Si iudex citatus ad soluendam poenam compareat & pronuntiet si post poenam purgaret ex æquitate dicti ritus qui obseruatur in prophanis? & puto quod sic. ar. c. potuit. de locat. cū ibi no. ubi poenā amissionis rei emphyteuticæ purgavit si emphyteuta cōpareat cū censu, & soluere paratus. & facit l. si. ff. de arbi. tamen nō est sine dubio. per d. l. i. C. ut omnes causæ. q̄ prouidet qd̄ possit pronuntiari post dies quinquaginta, & solutam poenam, in quo est cogitandum valde, quia iste est vnus de casibus fallentis in materia purgationis moræ, tamen ego admitterem iudicē ad purgationem moræ quo ad euitationem poenæ iure restitutionis in integrū, si quam causam allegaret. per ea quæ ha-

bes supra in proxi. c. incip. Dicit constitutio principis. & in alio c. incip. dicit constitutio regni. & in c. i. & seq. in hoc verbo, Instantia. quia iura Lud. in d. consilio loquuntur in mera negligentia, & in poena negligentia, & non habent locum quando haberet iustam excusationem, quare causam non expediuit.

S A M M A R I V M.

- 1 *Tempus non currit ei qui impeditur agere propter dilationem aduersarij et nu. 2. & 3.*
- 4 *Dilatio data ad probandum non currit quando disputatur super articulis admittendis.*
- 5 *Iudex qui peccat propter difficultatem probationum nunquid sit excusandus.*

C A P. III.

N si partes fuerint impeditæ facto officialis iudicandi, quia iuit subterfugiendo syndicatam cum suspensionibus. & dilationibus vel petendo dilationes ultra marinas, propter quod tempora statuta ad syndicadū sunt lapsa, audiatur pres de cætero? dic quod sic argu. no. per Cyn. in l. si. C. de adu. qui dixit ¶ quod statuto cauetur quod intra certum tēpus causa terminetur, quod illud tēpus non currit, ei qui impeditur agere propter dilationem aduersarij. per illū tex. & per l. si cū ipse. de excu. tut. & l. intra vile. de mino. & c. pia. de excu. & c. de causis. de offi. de leg. quod etiam sequitur ibi Saly. & quod no. de excu. tuto. l. scire oportet. §. sufficit ubi terminus legalis prorogatur propter impedimentū, & quod singuli dicunt Dy. & Bal. in d. l. si cū ipse. de excu. tuto. quod terminus nō currit quando impediō: vel facto aduersarij mei, & dicit Bal. in l. perrendæ. de tempo. in integr. restit. quod ubi est præfixa meta iudici, & poena appositā si non expediat causam intra tēpus, q̄ si hoc p̄cessit facto partiū pōt tps prorogari. & iudex in poenā nō incidit, tamen idē Bal. in l. cū nō eo die. C. quādo prou. dixit ¶ quod si dolo aduersarij iudex nō potuit causam expedire, quia tēpus non prorogatur, tamē hoc casu nō currit tps ad diffiniendū, quia potest quinquaginta dies pōt finiri causa. p. d. l. ut oēs causas. ut supra est tactū. de quo vide in l. sed ad ea. ff.

ea. ff. ex qui. cau. ma. & quod not. de dolo. l. arbitrio. §. fin. & in l. si finita. §. eleganter. de dam. infec. Bartol. in l. is cum quo de aqua plu. ar. & q. ibi not. in l. prohibere. q. vi aut clam. & vide quod dixit Dy. 3 in d. l. si cum ipse. de excu. tu. ¶ q. si per statutum causa debet decidi intra tres menses, & pars aduersa petat dilationem ultra marinam ultra tres menses, quod poterit ultra tres menses cognosci, q. verum est quando meta praefigitur liti, secus si iurisdictioni, quia non potest prorogari per istam dilationem secundum Innoc. de causis. de off. si. dele. quod est verum, nisi pars consentiat, quia tunc fit prolatio temporis secundum Bal. in d. l. si cum ipse. Et Nico. de neap. in d. l. scire oportet. §. consequens. & dicit Bald. in l. i. C. de edil. alle. l. i. C. ut omnes causae tam civiles, quod ubi iudici est praefixum tempus ad expediendum & est impeditus, quod non punitur & dixit Ang. in l. i. C. qui accu. quod si iudex facto partium non potest expedire causam intra tempus a statuto praefixum, quod est elapsum propter partium frustrationem, quod iudex potest ultra illud tempus cognoscere. per gloss. in l. intra utile. de mino. licet Innoc. dicat contra i. c. de causis. de off. deleg. & vide per eum in c. venerabilibus. de iud. & vide tex. in l. si eum. §. qui iniuriarum. ff. de satisf. ubi de frustratione partis. & vide in l. i. §. adop. qui. ex cau. ma. & in l. arbitrio. §. pe. de dolo. & tex. in l. iiii. §. denique. de mino. & in l. i. §. & parui. ff. quod vi aut clam. & vide Bald. in l. iiii. §. omnibus de iud. dicentem quod si diu disputatur super articulis admittendis, non currit dilatio data ad probandum. ¶ Ad excusationem iudicis qui non potuit intra tempus instantiae expedire processum. vide Bald. in authen. clerici. de epis. & cle. ubi ponit quod propter difficultatem probationum causa intra certum tempus expediri non potuit, quia illud tempus non currit ei, qui fuit facto aduersarii impeditus, secundum Cy. in l. libera. C. de adulter. & vide Bal. in l. ab eo. C. quomodo & quando iudex. ubi ponit, an iudex qui peccat propter difficultatem probationum excusetur. & adde Innoc. post gloss. in c. licet causam. de proba. ubi dixit quod quando est con-

flictus probationum, ita quod iudex non potest causam expedire, quod debet abstinere a sententia si forte partes vexatae in litibus se concordent, vel compromittant, ubi etiam Anto. de But. hoc refert, tamen hoc non firmat, & factum not. in c. extra. de mutuis petit. per Anto. de Bu. qui dixit quod ratione destructionis partium potest iudex illas compellere ad compositionem. Et dixit Bald. in l. si pater. ff. de hære. instituen. quod quando ex vna parte est opi. & ex alia veritas, & dubitatur de voluntate, quod tunc propter repugnantiam non iudicatur in totum pro veritate, nec in totum secundum opi. sed in partem pro veritate & in partem pro opi. quae not. de excusationem iudicis in syndicato. Et adde quia Bal. in l. & ideo, de his qui. ut indi. dixit quod iudex qui non potuit expedire causam intra tempus statutum excusatur, quia qui non est in culpa non debet esse in poena. Et vide etiam Bal. in l. peremptorias. C. sen. resc. non pos. ubi iudex intra breue tempus pronuntiat super exceptione opposita. Et vide supra in c. intra quantum tempus. & ad excusationem iudicis qui non expedit, vide infra in c. iudex qui tenetur. in verbo, sententia. infra. & in verbo, negligentia. in c. i.

SUMMARIUM.

- 1 Termin⁹ currit a die notificationis. *tru. 2.3 & 4*
- 2 Iudici si imponatur necessitas pronuntiandi in certa instantia, & in fine instantia sibi non liquet debet iurare de causa non liquere & absolvere partes ab observatione iudicij & sic evitabit poenam statuti.
- 6 Iudex licet non possit instantiam prorogare vel breuiare, tamen potest praefigere terminum ad agendum, vel reconueniendum.

CAP. V.

- 1 **N**onc, q. ¶ extat statutum, q. potestas teneatur iquirere de delictis commissis intra terminum unius mensis, & fuit commissum delictum occulte, ita, quod non devenit in notitia patris, nisi post tres menses, & potestas non inquisivit quia tempus erat elapsum, an excusetur.
- a Bar. in l. Labeo. a ff. si quis testamento li. esse iussus fuerit. dubitavit & noluit protunc decidere, quia erat de facto, tamen idem Barto. in lege eum qui. §. in BB 3 popularibus

Parid. de Puteo Tract.

popularibus de iurefur. tenuit quod a die scientiæ currat. ubi Ange. tenet contrarium, quod ignorantia nō impediatur cursum præscriptionis. argu. l. sequitur. §. si viam. de usuc. & idem Bald. in l. genero. de infami. quia paria sunt quem esse non obligatum, & tempus esset elapsum. l. sed si unus. §. si tut. de iniur. Et dixit Gul. in l. si cū exceptione. §. satis. ff. quod met. cau. quod ubi de odio sciendo tractatur tempus præfixum semper presumitur cōtinuum. & sic currit a die ignorantie. l. si de colleg. illi. & dixit aliquid Bal. in leg. si ideo de his qui. ut in dig. quando delictū est commissum secrete, & facit. l. si quis in graui. in §. subuenit. ad filla. & idem Bartol. in l. diuus. de cust. reo. & in d. l. annus de calum. dixit quod tempore scientiæ per l. semper. §. hoc interdictum. ff. q. vi aut clam. & in l. cum lex. de ædific. & hoc sequitur Bal. in l. i. §. occisorum. ad fille. & in d. l. annus. & in d. l. cum lex. & etiam Ange. licet Bald. in l. si. de dolo. teneat contra per illum tex. & per l. fin. de præscri. lon. tempo. & dixit Bueri. in d. l. genero de infamibus, quod in damnis currit tempus a die scientiæ, licet Bal. distinguat in l. Attilicinus. de ser. rustic. & etiā Lud. in d. §. occisorum, distinguit sic si sit factum statutum ab habente potestatem l. condenda, & tempus erit cōtinuum, secus si ab alio, quia erit utile. & ad prædicta vide aliquid per Bar. in l. de susce. & ar. lib. xii. & vide Bal. in l. si quis cau. ubi dixit q. terminus currit a die notificationis. & vide Bal. in l. si quis non dicant rapere de episco. & cleri. & dixit Bartol. in l. quinquaginta. de execu. quod tempus præfixum executori non currit ignorant. & Bal. in l. si. de dolo, dixit quod tempus præfixum a statuto quod post sex menses non posset inquiri, currit a die delicti si fuerit delictum occultum siue manifestū, licet Paul. de Castr. in consi. suo quod incipit, potestas non habet in syndicato suo dixerit q. aut poruit per inuestigationē suam scire delicta, quia nō fuerunt occulta, & tempora currunt ignorant. secus si in criminibus occultis ut est falsitas ut d. l. labeo. & Bald. in d. l. genero. quod si post tempus fieret confessio, non posset inquiri, ut dixit not. Bartol. in l. quicun-

que. C. de ser. fugi. quod semel syndicabatur quidā officialis Perusij contra quē fuit oblata vna petitio, quod quidam ribaldus perusinus intrauerat palatium multis vicibus contra formam statuti, & officialis excusabat se, q. ignorabat illum esse perusinum. & Cyn. allegauit pro officiali ad eius excusationem. tex. in d. l. qui cunque qui loquitur de eo qui ignoranter recepraui seruum fugitiuū, quod nō punitur, ut supra quæ not. quia sæpè excusantur rōne ignorantie. & infra in verbo, sententia. q. Si statuitur tempus potestati quod intra statutum tempus debet de maleficio cognoscere, vel inquirere istud tempus non currit potestati, nisi a die scientiæ maleficii commissi. ita Ange. p. tex. in autem. de san. epi. §. si quidē rapuerit. allegando. ff. q. ui aut clā. l. j. & l. si q. in graui. ad fillania. & idem dixit in l. se per. §. hoc interdictum. quod ui aut clam. & Bar. in l. Labeo. ff. si quis test. lib. esse iustus fuerit & vide Bar. qui idem dicit in l. per omnes. C. de distractoribus. lib. xij. dicens q. quod statutum disponens quod iudex teneatur punire delictum omne intra certum tempus alias puniatur intelligitur a tempore quo sciuit de maleficio, licet secus sit in aliis præscriptionibus. l. omnes de præscrip. xxx. an. & c. q. Si iudici imponitur necessitas pronuntiandi in certa instantia si in fine instantiæ sibi nō liquebat, debet iurare de causa non liquere & absolueret partes ab obseruatione iudicii, & sic evitabit poenam statuti. Ang. in l. si vni. ff. de re iudi. & idem Bal. in cap. sancinus, quo tempore miles. & in l. si de meis. de argu. Licet Bart. ponat aliam prædicam. in l. prætor ait. de re iudi. q. Et licet iudex non posset instantiā prorogare vel breuiare, ut dixit Dyn. in regula iur. indultū. tamen potest præfigere terminum ad agendum, vel recoueniendum. l. omnium. auth. vbi Bald. ff. de procura. & vide infra proximo capitulo, & in verbo, sententia.

In l. Labeo.] Et ibidē vide d. Alex. de Imo. & in l. absentem. de pœnis & in dict. l. sed si unus. §. sed si ante de iniur. & in dict. §. in popularibus alle in sex. & i d. l. annus. de cal. & in l. pe si quis test. libe. & Paul. de Castr. in consi. xxi. inci. uidetur quod ista accusa.

S V M-

S V M M A R I V M.

- 1 Index qui tenetur processus expedire intra certum tempus non cogitur expedire, nisi circa finem temporis.
- 2 Index potest omnes terminos cumulare propter breuem instantiam.

C A P. VI.

IND **V**DE **X** qui tenetur processus expedire intra certum tempus non cogitur expedire, nisi circa finem temporis. Barto. in extra. ad repri. in glo. procedente. & Bar. in §. poena grauior. alleg. l. i. §. expilatores. de effrac. Et etiā ubi labit tēpus instantiæ non tenetur ad poenā. & poterit postea expedire quādo non expediuit, quia pars non infortit per gloss. in l. curatoria. de iure delibe. & facit tex. in l. i. C. ut intra certum tempus & dixit Bal. de pace iura. fir. §. iudices. quod si iudex non expediuit causam intra tempus non tenetur si pars non petiit. & vide Bald. C. de sent. l. statutis. Et tale tempus statutum ad expediendum causas non currit quādo est impeditus facto aduersarii. C. de adulte. l. libertatē. & p. not. in l. si cū ipse. de excusa. tuto. & in l. intra utile. de mino. Si tñ non potuit expediri propter difficultatem probationum poterit postea, tangit Bald. in auth. clericus. de episco. & cleric. Si tamē causa debeat terminari intra tres menses, & pteletur pp testes producendos ex longinquis partibus, in quibus requirebantur tres mēses an de causa cognosci possit? dicit Cy. & Dy. q. sic. & facit quod not. Inno. in c. de causis. de officio deleg. Et de hoc est constitutio in regno Siciliæ, quæ dat metam instantiæ, & excipit, nisi testes sint in longinquo, ut in alio capitulo diximus. & in felicissimo ducali dominio Mediolani sunt decreta optime prouidentia circa omnia. Et id quod dixit Cyn. habet locum quando terminus præfigitur liti, secus si iurisdictioni, quod est verum quando pars contradicit, secus vtraque consentiente, quia sic prorogatio, ut not. in lege secunda & iii. de iudi. ff. & in d. l. intra utile. & l. si cum ipse. cum concor. Et idem in causa criminali l. finali C. de adult. & Cyn. in l. j. C. qui accusa. in fin. & ponit Bald.

2 in l. si cū ipse. supra allega. ¶ Et isto casu propter breuem instantiam potest iudex omnes terminos cumulare. l. prope-randum. C. de iudi. in princ. ubi dicitur per doc. quod potest statuere terminum ad articulandum, ponendum, probandū, & probatum habendum, instrumenta producendum, excipendum, & replicandū & si. & non currit tempus iudici. & facit de except. cap. pastoralis. & ista est optima cautela quando peteretur tempus vltimatum pro testibus. & vide Cyn. & Bal. in d. l. i. & ij. ut intra certum tempus. & vide Cyn. in l. i. C. qui accu. & Bal. in l. fin. C. de fid. instru. ubi posuit si testes accusantur de falso si currat instantia. & vide Bal. in l. petendæ. C. de temp. in inte. resti. & dixit Bal. in l. peremptorias. C. sen. rescin. non pos. quod iudex propter breue tempus pronuntiat reseruando exceptiones, & ubi iudex non fuit in culpa in expediendo processum non debet esse in poena, excusatur si non potuit causam expedire intra tēpus statutū, scdm Bald. in l. si ideo de his quib. ut ind. Et quando causam non expediuit propter subtilitatem iuris, vel difficultatem probationum an excusetur? vide Bal. in l. Labeo. C. quomodo & quando iudex. in 4. col. & Bal. in l. cum nō eo die. C. quando prouo. Quādo iudex non potuit causam expedire propter dolum aduersarii, & etiam tempus instantiæ non currit impedito facto iudicis. Andr. in l. fina. C. de adul. & vide Par. in l. cum nemo. de offi. civi. iud. ubi dixit quando tempus statuitur iudici non perimitur instantia si non expediat, secus si instantig. & vide supra in cap. an si partes fuerunt. Et vide ad excusationem iudicis qui non expediuit causam intra tempus instantiæ statutum. infra in verbo, sententia & in hoc, infra in verbo instantia syndicatur. in cap. ad excusationem iudicis. ¶ Si venient duo officiales ad vnum officium, & est inter ipsos questio quis debeat in officio remanere, & tēpus instat, debet hæc causa dirimi breuibus dilationibus. tex. est in cap. significauit de iudi. in verbo, tēpus inutiliter labatur. & dixit Spe. in ti. de secund. decre. §. libi. ver. qd sit. qd potest procedi lite non contest. ad quod facit quod dixit Bar. in l. si prius. ff.

B B 4 de

Parid. de Puteo Tract.

de nou. oper. & l. 2. de re iud. vbi si est que-
stio de equo qui plus comederet, quam
valeat, si diu dureret questio. & vide no. p
eum in l. si ususfructus. ff. de usufruct. le-
gar. Bald. in l. liberi libertate. de oper.
lib. & facit de glan. legē. l. i. nec de hoc co-
gnoscent syndicatores, sed superior con-
cedens officium. per no. in cap. cum venis-
sent. de iudic. & per ea quæ habes supra.
¶ *Ad penam.* Quibus autem cautela succur-
rat index antequam instatia pereat cum enim
habeat tempus deliberandi vide Felin. in ca-
pit. venerabilis. in vj. col. versu. signa cau-
selam. de iudi vbi etiam quid de arbitro.

S A M M A R I V M.

- 1 In prorogatione iurisdictionis non requiritur
expressus consensus. Sed tacitus sufficit.
- 2 Prorogatio dat vsum iurisdictionis non ha-
benti.
- 3 Consuetudo dat iurisdictionem. & numer. 4.
- 4 Index iudicans contra consuetudinem facit li-
tem suam.
- 5 Index admittens instrumentum non admitten-
dum in iudicio ad probationem; an faciat
litem suam.

Instrumentum.

C A P. I.

Vero, dicit constitutio re-
gni quod nullus officialis
de regno possit cognosce-
re de presentationibus in-
strumentorum habentibus
executionem paratam, nisi magna curia,
modo aliquis capitaneus coram quo fuit
presentatum instrumentum cognouit,
& processit executiue in forma presenta-
tionis, & pars conuenta nihil opposuit,
an si in syndicato conuentus agat contra
iudicem, tanquam qui incompetenter p-
cessit executiue teneatur iudex? Dico, qd
non si ipse iudex habebat merū vel mix-
tum imperium, quia videtur vi proro-
gationis tacite cognouisse. per no. per Bart.
in l. inter conuenientes. ff. ad muni. & per
no. in l. si quis ex consensu. de epi. audi. &
in l. i. ff. de iudic. vbi dicit Bart. ¶ quod in
prorogatione iurisdictionis non requiri-
tur expressus consensus, sed tacitus suffi-
cit, vt no. Inno. in ca. cum venissent. de in-
teg. rest. & in l. i. §. conuenire. eod. ti. de
iudi. & quod no. Bar. in l. si conuenit. de

iurisdictione. omn. iudic. & in d. l. i. vbi de p-
rogatione quæ fit litigando & non oppo-
nendo. & dixit ibi Bald. ¶ quod proro-
gatio dat vsum iurisdictionis non habenti,
vnde procedere ad presentationem in-
strumenti non est alterius effectus, nisi
procedatur executiue iuxta formam ri-
tus. Nam si pars ordinarie ageret, possent
capitanei cognoscere, & cum processerit
executiue qui debebat ordinarie procede-
re vi prorogationis excusatur per prædi-
cta, quia hic est fundamētum iurisdictionis.
d. l. 2. vbi de prorogatione. & l. priua-
torum. de iurisd. omn. iudic. Iamē ista est
quædam extensio de vno modo procedē-
di ad alium. arg. eius quod dicitur de pro-
rogatione de loco ad locum in dictis iuri-
bus. & in l. fin. de iurisd. omn. iudic. pro q-
bus est decisio And. de Ifern. in consti. re-
gni statuius. vbi de ista prorogatione
quæ fit procedēdo & nō opponēdo quod
non est suus iudex, & qd no. idem Andr.
in consti. regni iustitiarj nomē. & normā,
vbi dicit qd iustitiarj qui alias non pos-
sunt cognoscere de causis ciuilibus? cogno-
scunt ex prorogatione partiū litigantium
corā eo tacite vel expresse prorogando.
Secundo etiam iudex sic procedens pōt
excusari ratione generalis consuetudinis
regni, quia in omnibus curiis regni proce-
ditur per capitaneos super præsentatio-
ne instrumentorum, quæ generalis cōsue-
tudo excusat iudicem per gloss. in l. rem
non nouam. C. de iudiciis. argum. glo. in
constitu. regni. post machinam. ¶ Et quia
consuetudo dat iurisdictionem. l. i. de eman.
libe. & no. And. de Ifer. in constitutionū.
Et quia consuetudo illorum inrer quos
iudicatur est seruanda. ca. i. de feu. cogni.
& l. viros. de diuer. offic. quæ consuetudo
probabitur per acta & processus curiæ.
arg. no. per Bald. in l. si. de iure do. & quia
cōsuetudo excusat a delicto, Bal. in auth.
alearum. vsus. & in rubri. de fide instru-
mentorum. & ¶ quia consuetudo habet
vim decreti & vim iustitiæ & dat iurisdic-
tionem. l. viros deuotos. de diuer. offic.
Bal. in l. i. qui feu. dare poss. & quia quod
fit secundum consuetudinem videtur iu-
re fieri Bal. in authen. sed cum testator. al-
leg. l. fal. quæ dixit i auth. iubemus de iur.
¶ quod iudex qui iudicat contra cōsuetu-
dinem

dinem facit litem suam, maxime si in illa curia reperitur sic processum in aliis causis, quia quilibet curia suos habet ritus & modos per no. per And. de Iser. in consti. regni. si quis in posterum. de senten. p. l. fin. de veteri iure enu. quia in instrumentis apponi solet clausula, quod possit conueniri in omni curia, & foro ubi fuerit inuentus, ubi promisit soluere, quia etiam propter hoc quod ibi sortitur forum potest ibi conueniri. per no. in l. 2. i. ff. si quis in ius vocat. & per l. contraxisse. de actio. & oblig. & l. hares absens. de iudiciis. etiam quia si quis renuntiavit exceptioni fori, unde non potest dicere quod erat citandus executiue in magna curia per glos. & ibi Bal. in dict. l. i. Item ratione iuramenti quod facit, quod pars possit precise compelli secundum glo. singula. in l. dedi. de cond. ob cau. quia instrumenta quae fiunt in regno cum istis clausulis habent ex consuetudine executionem paratam, & ideo iudex sic procedendo executiue super vero debito excusatur. argu. l. si. §. si. quod met. caus. ubi super vero debito inordinatus processus valet. & facit quod dixit And. de Iser. in consti. regni circa violentiarum. ubi de debito vero, & exacto per iudicem non cognitionaliter & extra ordinem, quod tener exactio. Item quia in instrumentis cōter renuntiant debitoribus omnibus iuribus, auxilio, & ritibus, & constitutionibus oībus iuribus, & ad ius renuntiatum non datur regressus. l. si quis in conscribendo. cum similibus. de pact. & de epi. audi. & sic concluditur iudicem non teneri, quando debitum erat verum, licet extraordinarie processerit, secundum formam ritus, & executiue incipiendo a detentione personae. Tamen magna curia volens obseruare illum ritum ambiciosum ex cupiditate causarum potius quam ex iustitia & utilitate publica quando fuit appellatum in causis praesentationum instrumentorum reuocauerit omnia & male, & possunt per supradicta, quia totum regnum seruat contrariam, & omnes capitanei cognoscunt de praesentationibus instrumentorum. Et etiam omnes barones merum & mixtum imperium habentes, & de hac prorogatione vide aliquid supra in verbo, instantia. ¶ An iudex qui

admisit instrumentum non admittendum in iudicio ad probationem, faciat litem suam vide in verbo, lis sua i. c. iudex admittens. & in c. iudex qui admisit. & in verbo, iudex. in c. 2.

¶ In l. i. Vide ibi domi. Alexand. de i. mal. & Fel. in c. cō R. canonicus de offi. deleg.

S V M M A R I V M.

1. L. bellum contra aliquem proponens in quo continetur delictum, dicitur proponere infamiam, et si actor iuret de calumnia & nu. 2. et 3.
4. Agens & non probans tenetur iniuriarum.
5. Accusans officialem de publico crimine, & non probans puniatur eadem poena.
6. Ponentes scripturam in loco publico ad infamiam magistratuum, capitaliter sunt puniendi.

Iniuria officialis.

C A P. I.

N si dentur querelae in syndicato contra officialem indubitae, a quibus fuerit absolutus, possit officialis contra querelantes actione iniuriarum dicere quod sic per tex. in litem apud Labeonem. §. si quis libellos. ff. de iniur. ubi Bar. dixit quod quando quis dedit libellum contra aliquem, in quo continetur delictum quod illa propositio libelli est infamia. & dixit idem Barto. in l. si. ff. ad Turpilliam. quod si quis agat contra aliquem calumniose quod potest actione iniuriarum conueniri per tex. in eadem l. §. si quis non debitorem. & l. si creditor. §. iniuriarum. de iniuriis. etiam si actor ¶ iurasset de calumnia, quia tale iuramentum excusat a praesumpta calumnia, non ab euidentia. l. 3. §. quod potest. ff. ad Turpillian. ubi Bar. & est tex. expressus, quod querelans contra iudicem iniuste in syndicato quod debet puniri in constitutione regni. volumus. & adde bonum tex. in athen. ut iudices sine quoquo suffra. in §. ex aduerso. ubi puniatur grauiter qui iniuriari praesumpserit iudicibus qui bene se habuere in fine officii. ubi glo. dicit quod est poena mortis. Et hoc idem Cano. in c. nouit. de iudic. dicentes quod iniuriam patitur qui iniuste trahitur ad iudicium sicut si quis debitor ut debitorem conueniret, quia potest ad iniu-

Parid. de Puteo Tract.

ad iniuriā reputare. per dictum §. si quis non debitorem. & facit iudicio meo rex. bonus ad hoc propositum in l. iudici. ff. de iniur. coniuncta l. illud. ff. de appella. vbi dicitur quod conuicantes iudicibus causa finita tenentur iniuriarum, & sunt puniendi. & efficiuntur infames. & adde tex. l. iniuriarum. §. si quis libellos. eod. titu.

3 vbi Bart. dicit quod proponens libellū contra aliquem, qui contineat delictum, est infamare eum, vbi Ange. dicit not. quod si iste talis offerens contra aliquem libellum, & non probans, præsuntur facere animo diffamandi, & iniuriandi, si nulla iusta causa vocationis subest quæ excuset libellum offerentē, pro quo alleg. text. in l. prima. C. de aduoca. diuer. iudicium. & l. & in priuatis. de calumn. & d. §. si quis non debitorem. dicens quod semper offerens libellum pro pecunia vel pro crimine nitatur saltem semiplenē probare, & maxime successores, quia aliās teneretur iniuriarum. Si tamen de hoc fuerit aliqua pœna punitus in sententia contra non probantem, non poterit iniuriarum agi, per l. senatus. de accusa. Et idem tenet Ange. in d. §. si quis non debitorem. quod præsuntur animo iniuriandi facere in dubio. Et idem Ang. tenet in l. iniuriarū. §. ii. eod. titu. & hoc etiam tenuit Dyn. in dicto §. si quis libellos. quod agens, & non probans teneatur iniuriarum. per illum text. & per d. l. iniuriarum. §. quis per iniuriam. & per dict. l. si creditor. & facit rex. in auth. nouo iure. de pœna iudi. deferens iudi. & non probans punitur. Inde quidam doctor de Cataldinis qui aliqua pauca scripsit in materia syndicatus. in fi. dedit cautelam, quod officialis dum videt petitiones iniustas offerri contra ipsum, det petitionem reconventionalem de iniuria, & procedat in ipsa causa iniuriarum in vtroque iudicio, tamen licet ista cautela sit utilis & bona & expeditior, quæ etiā magis timetur, tamen quia syndicatores in officiis qui syndicant, erunt aliquando gratificari, Ego pluries cōsului quod expectetur finis primi iudicii: quia si contingat absolutio, tunc poterit agere actione iniuriarum, per l. si tibi. de lib. cau. Et consulo quod agat iniuriarum in magna curia vicariæ, vel coram iusti-

tiario regionis, quo casu ē syndicator potest parte protestante de calūnia punire iniuste q̄relantes contra ipsum officialē, per nor. in l. de calū. & per Barto. in l. fin. §. sed quia. eo. tit. & per no. in l. iudices. de p̄fesso. & medicis. p. no. per And. d. Iser. in cōsti. regni. si ciuilitur agens. & in consti. de pœna mulie. vbi dicit, quod quis non punitur de calūnia, anteq̄ finiat primus processus, dicēs quod punitur ex eadē instantia, & sic erit optima opinio Cataldini, quod fiat reconuentio, & non solum contra officialem non probans, sed et iniuste q̄relans punitur, vt in d. constit. volumus.

5 † Et adde quod si contra officialē fuerit instituta accusatio de publico crimine, & accusator eadē pœna punitur. l. si. C. de accus. & l. i. ad Turp. cū ibi no. & l. si. de abol. Pro alijs vero criminibus punitur extra ordinē iudicis officio. l. si priuatis. ad Turpillia. Et posset accusari de iniuriis. d. §. si quis libellos. et l. iniuriarum. supra alleg. in qua accusatione veniet omne damnum, et incereffe accusati. l. iniuriarū existimatio. ff. eo. et l. damnum. C. eo. tit. Tenebit et de falsa accusatio. l. si quis obrepserit. vbi Barto. ff. de falsis. et dixit not. Ange. in d.

6 §. si quis libellos. quod ponentes scripturam in publico, puta in vna colūna ad infamiam magistratuum, vel in altero palatio priorum, quod sunt capitaliter puniendi. Per quē puto, quod illi qui ad infamiam potestatis pingunt vuluas muliebres in ianua camera, vel in porta palatij ad infamiam potestatum, quod sunt maxima pœna digni, et sepe occurrit, a quib⁹ est p̄cauendum. Per quæ cōsului quod quidā qui depinxerat quandā honestā mulierē eius Amasiam quæ nolebat consentire nudā cum certo vituperio, et illam picturam ad eius ignominiam affixerat in locis publicis, quod esset relegendus in opus publicum in triremi; siue in galea, quia talis pictura erat libellus infamatorius.

S V M M A R I V M.

- 1 Obijciens contra electionem pralati. & non probans punitur. c. no. 4.
- 2 Repellens testes non tenetur iniuriarum.
- 3 Inscriptio an sit necessaria quādo crimen obijciatur ad repulsam.

CAP.

CAP. II.

N si contra officialem offert quis petitionem iniuriosam opponendo, quod non potest esse officialis, propter aliqua delicta, vel quia inhabilis, vel infamis, vel quia fuit alias condēnatus de baratarijs, an teneatur iniuriari? Dic quod sic ut in c. presentium de testi. in vj. & in cor. quomodo oportet episcopos. in §. si quis autē. §. ubi obiciēs contra electionem prelari & non probans quod puniūt. Et docto. nostri dicūt quod qui & vero diffamat non teneatur iniuriari, per l. eum qui nocentē. ff. de iniur. Quam legem do. Lucas de Pen. in l. ii. de peculio. lib. xii. intellexit quādo ipse probaret illud de quo diffamavit, & ubi crimen iniuriosum proponeret quod probari posset per illum tex. dicens quod Petr. & Cyn. in d. l. eum qui. distinxerūt aliter, quod aut expediret reipublice illud scire, aut non, ut ibi. per eos. Et subdit do. Lucas ibi, quod si quis nocentem animo iniuriandi infamavit, quod teneatur iniuriarum. argu. l. i. in text. & gl. de fals. quia ex effectu iniuria estimatur. l. illud. ff. de iniur. ubi ipse late hanc materiam iniuriarum prosequit. §. ad quod etiā facit id quod dicitur de eo qui facit repulsam contra testes quod non teneatur iniuriari. quia facit cā iuris sui prosequendi, & lege permittente secundum Gulie. & Bald. in l. fin. ff. quod quisque iuris. & facit l. libertus. de in ius voc. & dixit Bal. in d. l. si. quod est cautela quod. pteſtē qd non facit animo iniuriandi, b sed causa sui iuris conseruandi, & idem tenet Ludon. in d. l. fin. alleg. Spec. in tit. de accus. §. i. vers. quod, & Pet. de Ancha. in quodam consilio. & Bart. in d. l. eum. & Oldr. in cōsil. ij. tamen nullus istorum docto. declaravit, an si obiciēs iniuriam ad repulsam si non probat, teneatur iniuriarum, & non reperio aliquem doctorem melius declarantem in terminis repulsæ quā. c Ange. in l. qui crimen. C. qui accu. nō pos. ubi dixit §. quod licet quando crimē obicitur ad repulsam, non sit necessaria inscriptio, tamen si obicitur crimen contra patrem, vel patronum, tenetur iniuriarum, secus si contra alium, dummodo non probauerit pp potētiā aduersarij:

vel quia fuit deceptus a testibus, quia tūc apparet quod non animo iniuriandi obijcit, & ideo nō tenetur iniuriarum. secundum Ioan. And. in addi. Specu. in titu. de accusa. §. i. vers. sed pone. Tamen §. obijciens ad repulsam prelari in causa electionis puniūt si non probat, per text. in d. c. presentium de testi. in vi. & in corpore quomodo oportet episcopos. §. si quis autē. & ista sunt formalia verba Angeli ibi, pro quo facit quod dicunt Bartol. & Dy. in d. l. eum qui nocentem. de iniuriis. dicentes quod aut quis infamat de vero aut de falso. & quod Bartol. dixit in l. verum. ff. de furt. in ratione sui. Et adduco glo. in l. possideri. in princip. ff. de acquir. poss. quæ dicit, quod ad hoc ut quis non teneatur de turbatione debet protestari quod possessionem intrat causa iuris sui conseruandi. & quod habetur in l. libera. C. de senten. & c. Et ideo dico quod iste talis obiciēs contra officialem criminis & defectus non veros, & non probans, quod tenebitur iniuriarum, etiam si protestetur quod non facit animo iniuriandi, cum iniuriose videtur facere cū non probat per supradicta alleg. per Angel. & quia ad hoc non necessitatur, sicut ille qui facit repulsam contra testes, qui dicit contra ipsos testes verba iuris, quia infames, periuri, & cetera. & quamuis de iure communi non probans puniatur similitudine supplicij, tamen per constitu. regni poenam de calum. qui non probat non presumitur calumniari, sed debet esse in euidenti calumnia, ut puniatur similitudine supplicij, ubi Andr. de Isern. dedit exemplum de euidenti calumnia, quando accusator dixit, ego dabo sibi magnam litem, & aliud exemplum ponitur in consti. regni. si civiliter agens. & dixit Andr. de Isern. in consti. i. de poena mulierum iniuste querelantium, quod dicitur calumniari, quando eius testes fuerunt reprobati, quia per ipsum pecunia corrupti, non autem quando tanquā infames, vel pauperes, & vide in c. regni accusatorū temeritas. ubi dicitur quod iudex differens punire calumniatores puniūt poena duarum librarum auri. Tamen dubito si syndicatores forment inquisitionem generalem ad eorum informationem contra

Parid. de Puteo Tract.

tra officialem in fine officij, quod comisit
baratarias, furta, & extorsiones, & nō p-
bauerunt an iniuriarum teneantur hoc
ex officio faciēdo? Et puto q̄ nō, q̄ a iure
necessitant ad hoc, arg. l. congruit. de off.
p̄sid. & in cōsti. regni de inquisitionib⁹. &
quia solēt tales inquisitiones condōnali-
ter facere dicēdo inquiri cōtra talē offi-
cialē, si in officio existens p̄dicta comisit.
& quia auctoritate legis inquiri, nō te-
merē arg. l. Gracchus. de adul. & quia lege
permittente faciunt, vt 3. d. de repulsa.
Tñ si temere inquisuerunt cōtra ipsum
officialem de aliquibus veniendo ad specia-
lem inquisitionem, non habita prius in-
formatione de commissis, & dando libellū
vel capitula, & nihil contra eum proban-
tes, an teneantur ad expensas per officia-
lem factas in defendendo se. Dic quod
sic, per notata in l. seueriter. C. de excusa-
tur. & habes infra in verbo, inquisitio te-
merē inquirētis si tenetur inquisitio ad
expensas. ¶ Si vnus iudex exercet captu-
ram in territorio alterius iudicis, tenetur
actione iniuriarum illi iudici, in cuius ter-
ritorio, vel iurisdictione exercet ipsam
capturam, vel iurisdictionem. vide supra
in verbo, processit captura. in c. si iudex.
¶ *Iniuriarum.* Vide Fel. in c. i. de excep. circa
in uersi & scias & in c. dilecti. in antepe col.
uersi i dimodo circa med eo tit. et quod dicit
in d. c. i. in apost. & adde l. et l. hil. Cor i cōf.
80. incip. Consuluit in prin in iij parte.
¶ *Animo iniuriandi.* Vide Fel. in c. i. mer. exce-
dit circa si & quod ibi dixit in apostill.
¶ *¶ Molim.* Vide Fel. in c. i. de exce. circa fin.
ubi refert et sequitur idem Paridem hic.

S Y M M A R I V M.

- 1 Officialis si processit super iniuria sibi facta
extra causam officij & aliquid ab iniuriā-
te extorsit ea de causa an teneatur ad resti-
tutionem in syndicatū. & nume 3.
- 2 Magistratus iurisdictionem exercens si offen-
datur, poterit vindicare iniuriam quasi ui-
guitati illatam.
- 4 Officialem si quis offendat non ad iniuriam
reipublice sed officialis non committit cri-
men lese maiestatis.
- 5 Coniectura ex quibus sumatur.
- 6 Rex iudicis in causa propria: quia alteri
committit.

C A P. III.

1 **N** si officialis ꝑ processit super
iniuria sibi facta extra causam
officij: & aliquid ab iniuriante
extorsit, ea de causa teneat ad
restitutionem in syndicatū? Oldrad. in
consilio septimo consuluit de quadā pes-
sima muliere, quæ fecit facturas in perso-
nam domini sui temporalis, qui de hoc
crimine cognouit, & p̄nam extorsit:
quod tenetur ad restitutionē, quia qui-
libet habens iurisdictionē aliquando facit
vt priuatus, & aliquādo vtens officio suo.
ff. de iniur. l. nec magistratibus. ff. de reg.
iur. non videtur. § quæ iussu. de electio. c.
cum inter vniuersas. & c. cap. quod sicut.
§. præterea. Sic etiam iniuria quæ infer-
tur ei aliquādo inferitur, vt in priuatum,
& hoc casu de iniuria cognoscere non po-
test, nec p̄nam imponere. ff. de iurisdic-
tione omniū iudicum. l. qui iurisdic-
tione. ff. de iniuriis. l. lex Cornelia. ff. de offic.
p̄sid. l. senatus. sed debuit coram supe-
riore querelam proponere, in authentic.
de defenso. ciuitatum. §. si vero egerunt.
2 Quando ꝑ autem magistratus iurisdic-
tionem exercens offenditur potest vindica-
re iniuriam, quasi dignitati illatam. ff. de
postula. l. i. in prin. ff. de iurisdictione om-
niū iudic. l. si familia. circa princ. ii. q. 7. cap. si
quis ab episcopo. extra de p̄n. c. Roma-
na. in 6. & faciunt nota. per Innoc. in d. c.
dilectus. ꝑ qui concludit, quod cum de-
lictum non cesserit in iniuriam officij, sed
in eum vt in priuatum, non poterit co-
gnoscere. & ideo carceratio illicita fuit:
quia non fuit facta iure licito, & per ma-
gistratum licite agentem. ff. quod metus
cau. l. iiii. & omnis ēꝑ promissio ob eā cau-
sam extorta nullius est momenti. ff. quod
met. caus. l. qui in carcerem. & cum non
tenuerit obiectio principalis ita nec ac-
cessoria. C. de vsu. l. eos. ff. de regul. iuris.
l. cum principalis. Quibus accedant quæ
scripsit latē Andr. de Ifern. in ritu. quæ
sint regalia. in verbo, committentium cri-
men. vbi dixit ꝑ quod si quis offendat of-
ficialem non ad iniuriam reipu. sed offi-
cialis, quod non committit crimen ma-
iestatis, & in titulo. de eo qui interfecit
fratrem domini sui, & quæ habentur in
l. qui iurisdictioni. de iurisdic. om. iudic. &

in tit. de iniuria curi. illata. in const. regni.
& Bar. in l. si quis fortis. §. i. ff. de poenis.
Tamē volo, quod cogites, in vno si sit cō-
missum delictum in officialē, & sit dubiū
an sit cōmissum respectu iurisdōnis suæ,
vel dignitatis, & an vt ī priuatā personā,
vt fuit in casu Oldr. qā illa iniuria potuit
fieri in magistratū respectu suæ dignita-
tis, forte, qā erat delata vel accusata corā
eo, vel quia contra ipsā, vel personam si-
bi coniunctā inquirebat, vel vt res publica
tali viro careret, & ē fieri poterat ex cau-
sa priuata, vt eā dirueret, vel ex odio pri-
uato, tunc quid erit iudicandū. Dic quod
erit recurrēdū ad coniecturas, & præsū-
piones per no. per Andr. de Iser. in titu.
hic finitur lex. & per no. etiā per Andr. de
Iser. in tit. quib. mod. feu. amit. vbi si nō
poteat probari liquido, qd vasallus ad dā-
num domini reuelauit credētiā, sumitur
pbatio ex cōiecturis, si aliās dñm habuit
odio aut aliās damificauerit dñm ex ali-
qua causa, & per no. per ipsum. in d. ti. quē
sint regalia in verbo, cōmittentiū. & in tit.
ex quib. caus. feu. amit. §. porro & in ti. de
prohi. feu. alie. §. & si vasallus. vbi late scri-
bit, qd coniectura sumitur ex personis,
& causis, ex seruitiis, ex industria, ex pecu-
nijs, ex consanguinitate, amicitia, societa-
te, cōuersatione, & ex persona, & hęc vl-
tra dicta per alios, & dicta Oldr. puto ha-
bere locū in aliquo officiali inferiore, non
aut in magnis dñis, qā ipsi hodie habent
de cōsuetudine cognoscere de propria in-
iuria. vt dixit Bal. in l. j. C. vnde vi. Cuius
Bal. dictū ēt puto posse habere locum qd
cōmittant aliis cognitionē & punitionem
proprie iniuriæ, vt singulariter voluit An-
dræ. de Isern. in titu. de prohib. feu. alie. p
Federic. §. præterea si inter duos. vbi di-
xit, qd quod Rex iudicat in causa propria,
quia alteri committit, alios de per se non
posse cognoscere, vbi sic intellexit. l. pro-
xime. de his quē in testam. delen. & alia
iura dicentia, quod Rex cognoscit in cau-
sa propria scilicet aliis committendo. fa-
cit l. bene a Zenone. de qua. præscri. &
nota. extra de iudi. capitu. cum venissent.
Et quando ipsemet vellet cognoscere di-
citur tunc regnum vacare, vt diximus su-
pra in capitu. an si Rex Sicilię requisitus,
vbi tractamus de iusticia denegata.

S V M M A R I V M.

1. Iniurius si non faciat animo iniuriandi, sed
ex alia causa an teneatur iniuriarum
2. Iudex licet iniustam sententiam proferat, non
tamen tenetur iniuriarum.

C A P. IIII.

Vnde x ad instantiam Ti-
cii publice condemnauit Ca-
ium, qui appellauit, & appel-
latio non fuit admissa, agit
Caius condemnatus actio-
ne iniuriarum contra Titium, an tenea-
tur? Videtur quod sic, si animo iniurian-
di hoc actum fuit, quia tunc præsūmitur
iudex calumniosē agere. l. qui iniuriarū.
§. si quis. de iniurijs. vbi Bartol. & tenet
Oldr. in consil. 24. Ioan. Andr. in titu. de
accu. vbi dixit de eo qui in iudicio egit,
& non probat, & iudex fūus faciens vide-
tur iniuriam facere. capit. sacro. de sen. ex
com. de ap. c. sollicitudinem. & iudicis au-
thoritas nō excusat, nisi in mandato. &
iussu. l. non videtur. §. qui iussu. de iniu-
rijs. vbi Bar. & in l. non solum. §. si man-
dato. eod. tit. gloss. in l. liber homo. ad leg.
Aquil. & factum iniuriosum præsūmitur
ex iniuria fieri. C. de iniurijs. si non con-
uicti. Et hoc verum si sit autoritas præ-
toris iuste interposita. l. iuste. de acq. pos-
ses. l. meminerint. vnde vi. & not. in c. con-
querente. de rest. spo. Ioan. Andr. in tit.
de iniu. vbi recitat consilium Old. ¶ In
contrarium facit quia si actus continet in
se iniuriam, si tamen agens nō facit ani-
mo iniuriandi, sed ex alia cā nō tenet iu-
riarū. tex. ad leg. Aquil. sed si §. si no. Cy.
i. l. si nō cōuicti. C. de iniur. & no. ff. de in-
iur. l. illud. Et hoc ēt si cā sit iniusta, qā ex-
cusat ab iniuria ff. de iur. litē apud §. si qs.
& Ioā. Andr. in tit. de iniur. in prin. Prete-
rea factū autoritate iudicis nō est iniuria
l. iniuriarū. §. si qs decret. ff. eod. lō fli-
cet iudex iniustā iniām pferat non tenet
iniuriarum. d. l. iniuriarum. §. idem. & §.
quo in iure non oportet. d. cap. sollicitudi-
nem, quia intelligitur quando animo ini-
uriæ. & capitulo, si mulier. in gloss. vnde
cima quæstione tertia, intelligitur, quan-
do dolose & in dubio non præsūmitur,
& sic respondetur ad capitulum sacro.
quia iudex qui profert sententiam iniu-
stam

Parid. de Puteo Tract.

Itam etiam per gratiam non tenetur iniuriam, sed tenetur poena capituli, cum etiam de re iudicata in sexto, & sic fuit decusum in Romana curia de quodā, qui excommunicauit quendam publice ad instantiam cuiusdam.

SUMMARIUM.

- 1 Iudici quando & contra quos liceat inquire. re & numero 2. 3. 4. 5. 6. 7. & 8.
- 9 Index inquirens an absoluto reo teneatur ad expensas ipsi reo absoluto.
- 10 Condemnatio expensarum an fiat in criminalibus.
- 11 Lusores debent poni in galeis.
- 12 Ludus est crimen.

Inquisitio.

CAP. I.

- 1 Iudici & facilius non permittitur inquirere, sicut non permittit alicui accusare. l. si cui. de accus. tamen aliquando permittitur inquirere si ne metu calumnia, & per denuntiationem officialis. l. ea quidē, de accus. ratio est, quia sicut tutor instigatus a matre & ab aliis excusatur a calumnia ratione officii. l. tutorē de his quib. ut indign. ead. ratione iudex excusatur a praesumpta calumnia
- 2 per denuntiationē officialis. & Potest etiam inquirere propter incidentem cognitionem. l. i. C. si aduer. liber. & Et etiam propter generale inquisitionē precedentem potest venire ad speciale. l. congruit. de offi. praesid. & in authen. de colla. §. iubemus.
- 3 & Nam alias haeres accusans illum, quem testator in testamento dixit fecisse delictum excusatur a praesumpta calumnia propter notificationem testatoris. l. q. cum maior. §. si. de bon. li. & Ita iudex propter incidentem cognitionem venire potest ad inquisitionem spalem et si committatur
- 4 crimē corā ipso. l. nullus. de test. & Et ubi aliquis corā iudice multum exclamaret, quia propter hoc potest multari Bar. in l. si qua
- 5 pena. de verb. sig. Et etiam in crimine immenso & magno in quibus potest accusari sine metu calumniae, & in ipsis iudex potest inquirere. facit l. si quis in hoc genus. C. de epis. & cleric. sicut etiam iudex habet latas habenas in puniendo, secundum

Barto. in l. 2. §. qui publico. de adulter. & Potest etiam iudex inquirere contra calumniatorē ex officio nobili, quando committitur contra eo & incontinenti, secundum Guil. in l. i. de calum. quae intellige secundum Bar. et in officio mercenario & in eadem die. l. Paulus. de re iudi. Et probabitur calumnia ista regulariter statim, quia quis non probat, nisi in casibus exceptuatis, in quibus non praesumitur calumnia, si non probat, de quibus per gl. in d. l. Et talis praesumptio non est iuris & de iure, quia admittitur probatio in contrarium per tex. in d. l. i. puta per istum errorem qui causatur a fama publica. l. miles. §. mulier. de adul. vel si esset dictum a personis fide dignis quibus deberet verisimiliter credi secundum conditionem personarum. l. qui cum maior. §. si. supra alleg. & no. Bar. in l. athletas. de fal. licet Cyn. aliter dicat in l. i. in 3. q. C. de adul. diuer. iudi. Tamen iudex antequam condemnaret debet dare terminum ad faciendam suam defensionem. ita Bar. in d. l. i. de calum. unde iudex inquirens in casibus praedictis & ex necessitate officii excusatur a praesumpta calumnia, & a turpilliano. l. si. ad Turpil. nisi sit in euidenti calumnia. ut ibi in §. eos. secundum Bar. in d. l. fin. quod not. pro evitacione expensarum si iudex inquireat & succumbat in inquisitione, nisi inquireret de mandato superioris. ut infra in c. potestas. Tamen & an ipse iudex tunc inquirens absoluto reo teneatur ad expensas absoluto. Bal. in l. sancimus. de iudi. tenet, quod non, quando processit praecedente fama, vel indicij, secus si non praecedente fama, vel indicij, quia tunc praesumitur contra iudicē, secundum Cyn. non obstante, quod pro iudice praesumatur. l. 2. de offi. civil. iud. Quia est verum quando seruat debitum ordinem in procedendo, alias contra eum praesumitur, dicens, quod quando agitur de processu per viam appellationis consuevit, tunc iudex citari secundum Innocen. de procur. in nostra. tamen non est de substantia. Et ideo cum eris assessor antequam venias ad speciale inquisitionem contra delatum recipias informationem de delicto, & si nihil reperitur non procedas ad dationem capitulorum, quia tunc in syndicato teneberis ad expensas, & si processeris procedas ipso

ipso delato petente, & volente, vel etiam denuntiatore insistente, & se obliget ad penam de probando, vel se inscribente. & vide Bar. in l. i. ff. de calum. vbi late an expensę veniant in criminali. Cyn. in l. seueriter. de excus. tut. & Bald. late in l. terminato. de fruc. & lit. et in l. eos. §. ne temere. de appell. & latius in l. qui de crimine. C. qui accusa. non pos. per Bald. Et adde Bald. in authen. generaliter. C. de epis. & cler. vbi dixit de iudice calumniosę inquirere. & vide Bal. in auth. sed hodie. de epis. & cleri. Bal. in d. l. sancimus. vbi Cy. C. de iudi. vbi dixit de iudice temerę inquitente, quod teneatur ad interesse parti. & Baldus in rub. C. de pœna iudic. & Bald. in l. non ignorat. de fruc. & lit. & quod teneatur iudex malę inquirens parti ad interesse, & expensas, & etiam puniatur criminaliter, licet Cyn. & Bal. in d. l. seueriter. 10 & de hoc, ¶ an in criminalibus fiat cõdõ
b natio expensarum. vide Cyn. et Sal. in l. 3. C. qui accusa. et Bald. in l. fina. C. de fruc. et lit. Et quid quando proceditur ex officio, vide Anto. de Butr. in c. dilecti. ad fin. de dolo et cont. et Cy. in l. sancimus. C. de iudi. et Barto. in l. si postulauerit. in prin. C. de adult. Et quid quando proceditur ad denuntiationem? vide Bald. in d. l. sancimus. in duobus locis. & Bald. in §. proficisci. q. 16. Et adde, quia secundũ cõstit. regni officiales tenebantur inquirere in puinciis sibi decretis, primo generaliter contra malefactores & homines malę cõuersationis & famę officiales ducalis do. Mediolani faciũt fieri in principio regis officij proclamationes, & banna cõtra illos malefactores, & similes: vt possint postea habitis indicijs specialiter inquirere, & ita practicatur, quę inquisitio erat olim modus ordinarius agendi, vt in c. regni quod incipit, de violentiis. in verbo, ordine. & in c. subiungendo. ibi, sicut si per ordinariam inquisitionem liquere. Et deinde fuit constitutio sequens, quę incipit, hi qui qua est prouisum, q̃ hi qui per inquisitiones ipsas fuerint inuēti culpabiles testimonio decem virorum, quę probatio est moderata ad quatuor, vt in cap. regni. quod incipit. Subiungendo. qui malefactores inuenti per generalem inquisitionem si non veniat imponenda cõ

tra ipsos pœna mortis, vel membri abscissio, sed sint notati, q̃ sint rixatores, vel frequentes armorũ delatores, publici taxillatores, aut frequentatores tabernarũ, & nõ ducētes vitã ex artificiis, debēt deputari ad opus publicũ ad tēpus, vt d. cõstit. hi qui. hoc ideo quia sunt ipsa crimina leuia, & nõ obseruabitur tunc dispositio. l. libellorum. per nota. per Bartol. in l. leuia. ff. de accu. & aliàs ad tempus arbitrio iudicis in perpetuum depurantur, vt in d. cõstit. hi qui. vbi est causatus iudicio
11 meo, ¶ quod lutores azardi debent poni in galeis, & sic ad opus publicum aliqua
12 guerra durante. ¶ Nam ludus ipse est crimen, vt dixit Bar. in prima cõstit. ff. Veneris. in §. illud. & ideo iusticiarius cognoscit, & non baiuli ciuitatum, qui habent cognitionem ciuiliũ. Nam etiam ipsa constitutio punit prodigos, qui proprias facultates profundunt, vt ibi in glo. & Andr. de Ifern. quod cap. etiam prouidet inquire contra alios criminosos, tamẽ quo ad ipsam inquisitionem videtur aliter prouisum per c. regni, quod incipit, subiungendo in procedendo contra speciales personas, vbi sunt tria capitula, quę dant formam inquirendi, & modum probandi, & reprobandi testes examinatos in tali inquisitione. Inquisitio autem specialis non fit hodie in regno ex officio, vt in c. regni. j. & ij. de inquisitionibus. & ultimo per c. vt delatas, quo est prouisum q̃ non inquiretur contra personas speciales ex mero officio, & etiã capitulum reginæ Ioannæ primæ. quę capitula loquuntur in publicis criminibus. Tamen in priuatis vt in furto & in aliis priuatis delictis. glo. in d. cõstit. vñ tenere quod sic. Sed Andr. de Iser. in cõstit. sequenti, tenet q̃ possit si iudex habet certitudinẽ, q̃ maleficiũ sit cõmissum saltem per famam, & nõ aliàs. & tenet Barto. in l. fina. ff. de quæstio. ita intelligens. l. i. de custod. reor. quam glo. alleg. in d. cõstit. hi qui. Et intellige quod delictũ sit tale, ex quo imponatur pœna mortis ciuilis vel naturalis, aut membri abscissio. per c. subiungendo. non ob. capi. vt delatas. quia illud capitulum corrigit dictas constitutiones, & loquitur de speciali inquisitione contra certam personam. & in illis casibus, quę

quæ non potest fieri, nisi accusator, vel delator existat, vel nisi præmissa generali inquisitione descenderetur ad specialem. vt per Bartol. in l. ij. §. si publico. ff. de adult. & in capi. regni. i. & iij. de inquisitioni. Et hodie in regno sunt sublata inquisitiones generales, nisi de mandato superiori, & nisi parte querelante & petente inquiri contra eos, qui tale scelus commiserunt, quæ inquisitiones ex mero officio fieri prohibentur per capitulum reginæ Ioannæ septimum in ordine. vbi etiam statuitur non debere inquiri contra usurarios, nisi contra eos ordinarie agatur ad partis accusationem. licet And. de iher. i. tit. quæ sint regalia, videat dicere, quod talis cognitio pertineat ad iudicem ecclesiasticum, quod est verum vbi dubitatur si sit usura, vel non. per not. in l. quoties. ff. de iudic. cum similib. Nam constitutio regni expresse punit usurarios, quæ in regno seruatur etiam contra iudeos, vt ibi.

- a ¶ *Probat.* Et an & quando qui non probat calumniator presumitur vide Felin in cap. ij in iij col. in ver. in gl. ij. cum seq. de calumnia.
- b ¶ *Expensarum.* Vide tu Fel. in c. accedens circa fi. iij. colum. de accusa. ibi vis. nos
- c ¶ *In Sillud.* Et ideo dicit ibi Bartol. not. quod si riget statutum quod bannitus propter crimen possit offendi, quod bannitus ludens propter ludum potest impune offendi.

SUMMARIUM.

- 1 Frater admittitur pro fratre ad purgandum ipsum de heresi
- 2 Index debet interrogare & inquirere de conditione testis licet pars non dicat.
- 3 Denuntiator legitimus quis dicatur
- 4 Officium iudicis quanto tempore duret quando proceditur ex officio. Et an quando proceditur ex denuntiatione dicatur procedi ex officio. nu. 5
- 6 Clausula de certa scientia qua apponitur in priuilegijs principum, idem operatur quod clausula non obstante.
- 7 Translatus per principem ex certa scientia ad aliud domicilium videtur liberatus ab oneribus primi domicilij.
- 8 Legis rigorem habet quod placuit principi.

C A P. II.

T aduerte quod dictæ constitutiones in titu. de inquisitione, videntur loqui in delictis notorijs in quantum dicunt quod requiratur probatio decem testium. Et quoniam fiebat inquisitio generalis in prouincia, si sciebantur aliqui fures, vel homines malæ famæ, prout infra dicit. c. regni. incipiens. In primis queratur à teste, quo casu quando constabat contra aliquem, non dabatur capitula prout hodie fit, sed summarie procedebatur, & dabatur copia illius inquisitionis loco capitulorum, vt posset pars se defendere, nec etiam obseruabatur. l. libellorum. de accus. Sed hodie facta examinatione ad informationem curiæ ex illa informatione eliciuntur capitula, quæ dantur loco libelli, & illa capitula hodie sunt copia repertorum, licet aliqui dubitauerint. tamen iste est cõis stylus. ¶ Nā si à iudice petatur copia repertorum per citatum dicat iudex, dabo tibi copiam, in quibus sunt omnia reperta, & datis capitulis her publicatio, & concedetur repulsa reo inquisito vel delato probatorum per inquirentem ad deuotionem partis, vel coadiutoris curiæ, vt dicit capitulum regni incipiens. Plerumque contingit sine accusatore, in rubr. de dando coadiutore, & datur hodie forma inquisitionis in alio capitulo regni incip. Emergamus de Sabrano. no. & bene not. quod quando constitutiones & capitula prouiderint, quod summarie procedatur in inquisitionibus, attamen requirunt legitimas probationes, & referunt reo repulsæ facultatem contra posita per inquirentem, seu coadiutorem, & contra testes. & in d. cap. regni. incip. in generalibus inquisitionibus est prouisum, & accusatori, seu denuntiatori detur repulsa repulsis, licet fuerit dubitatum de hoc, quia sicut fiscus testes non repulsat à reo productos, vt in quadam obseruantia antiqua magnæ curiæ, quæ puto originem habuisse ex auctoritate bal. in l. parètes. C. de testi. qui allegando c. literas. de preceptis. dixit quod frater admittitur pro fratre ad ipsum purgandum de heresi. & valet eius dictum. & dixit quod frater potest inducere fratrem contra fiscum, quod fecit ad

cit ad suam defensionē, quia nec propter hoc dicitur fisco nocere, qui tractat de lucro odio so, quod dictum alias allegauit quod frater admittitur in testem ad purgandam innocentiam fratris in delictis. Ita videbatur, quod nec accusator, vel denunciator quando proceditur ad eius denuntiationem, vel accusationem per inquisitionem posset repellere, quia ipsius loco succedit fiscus, vel ipse est loco fisci, ut dixit Bartol. ff. ad Turpil. l. j. in fin. & sic poterit accusator, vel denunciator, vel instigator inquisitionis venire ad coadiuandum fisco, & facere repellam testimonium delati, ut in dicto capitul. & faciunt not. per Bald. in l. si quis testimonium. C. de testib. & Innocent. in capitul. cum clamor. de testib. & in cap. auditis. de testi. in integ. & tex. in d. const. hi qui delinquit arbitrio iudicis, ut circumspicius provideat tam in personis testimonium productorum, quam in omnibus alijs circumstantijs omnia supplendo, & sit sensus, quod si delatus produxerit ad sui defensionem inimicos offensi, vel alios testes inhabiles, quod non adhibeat fidem dictis ipsorum, sed inquirens, vel eius loco fiscus non faciat repellam, tamen se poterit informare de condicione ipsorum testimonium ex officio, ut est glo. in l. j. si curatores. de magistr. conue. qui dicit argumen. illius text. quod iudex debet interrogare, & inquirere de condicione testis, licet pars non dicat, ubi Bal. & Nic. de Neap. dixerunt, quod iudex debet esse in hoc circumspicius, & se in formet, secrete sine citatione partis, ut sciat quid debebat credere. argu. l. ij. S. j. ff. eo. & hoc etiam voluit Innocent. in capitul. j. de postulatione praelatorum. & debet, mittere pro vicinis. secundum Bartol. in l. iij. S. hoc autem. de damno. infect. & tenet Innocent. extra eod. capitul. per tuas. & in c. inquisitionis. de accusatio. Et inquantum supra dixi quod dictum. cap. ut delatas. corrigit constitutiones regni volentes, quod inquire possit generaliter ex mero officio, ut hodie non possit contra specialem personam procedi ex officio, nisi pracedat denunciator, vel accusator ut ibi, quod c. ut delatas, non putato habere locum in magna curia, quæ inquiret ut sibi videtur ut in alio c. regni generales inquisitiones. & quod non habet locum tempore guerræ, quo tempore aliud capitulum regni prohibet ex officio mero inquire, ut in c. regni. tēpus plerunque legibus. quod c. ut delatas. licet videatur obscurum, quia in sui principio statuit procedi minime posse ex officio

in criminibus ubi nullus apparet accusator, nisi ubi poena mortis ciuili, vel naturalis imponitur, quod intellige de iure communi, & in alijs casibus ibi contentis, licet in fine statuat, quod in illis casibus ibi in principio, exceptis saltem requiratur denunciator, ut sic conclusio legis attendatur, per quod ut c. delatas, videtur corrigi constitutio regni iustitiarum per Calendas. in §. flagrantia. Tamē nō puto quod dicta constitutio corrigatur quia ipsa constitutio specialiter prouidet, quod notoria delicta sine accusatore & denunciatore puniantur, ubi proceditur contra latrones & publicos homicidas, ut ibi in text. quod etiam videtur de iure communi, ut in l. ea qui dem. secundum glo. de accus. in quibus notorijs qualis sit processus habendus ponitur in constitut. regni humanitatis. tamen quia hodie in regno non fiunt inquisitiones generales quo ad delicta, & quo ad personas per. c. reginæ Ioannæ supra allegatum & d. constitutio iustitiarum enumerat illos casus, in quibus iustitarius inquiret specialiter de delictis, & specialiter de personis, & non videtur corrigi per d. cap. ut delatas. quod generaliter loquens non videtur extēdi debere ad casus specialiter decisos. arg. c. j. extra de consti. in vj. not. Bald. in addi. Specul. eod. titul. de const. & videtur tex. cum gloss. in l. sed si per pratorē. §. deinde. ff. qui. ex cau. ma. ubi est gl. cum concor. ¶ Et aduerte etiam quod d. capi. ut delatas, requirit saltem denuntiatorem apparere, & tunc dubitatur, an sufficiat denuntiatio nuntij vel officialis iurati. Dic quod sic in notorijs, quia dictum. cap. non aperit de parte offensa, vel alio, ergo omnis legitimus denunciator adnuntatur. de quibus probatur in l. diuus. ff. de cult. reo. & in l. congruit. de offi. præs. & in l. ea quidem. de accus. & probat. in l. j. S. sane. de offi. præs. vrb. ¶ & ille dicitur legitimus denunciator a, qui posset legitime accusare. capitul. in omni negotio. de test. isto modo non dicitur procedi ex mero officio curie, sed ex officio ad denuntiationem, quod potest fieri in omnibus criminibus notorijs, vel non, dummodo ingerant poenas. in dicto cap. ut delatas. contentas. ¶ Et aduerte etiam quod extat aliud capitulum regni, Itam statuimus. quod magistri iustitiarum in rubric. quod non possit fieri accusatio per personarium, sed illud capitulum tantum dicit de accusatore, & idē videtur in denuntiatore. arg. d. c. in omni negotio. & Bartol. in dicta. l. diuus. tamen dictum. capitul. intelligitur in

Tract. de Syndic.

CC

crimine

Parid.de Puteo Tract.

crimine priuato non in crimine publico, vt ibi in text. dummodo quod sit tale crimen pro quo imponatur poena mortis vel membri abscissionis per dictum cap. vt delatas. Nisi ipsi officiales sint offensi, quo casu quando offenditur in exercitio officij, seruabitur constitutio vt participatio de iniuria curi. illa. & constitutio eos, tamen si esse notorium delictum, an procedatur ad inquisitionem ex officio per denuntiationem familiaris qui non possunt denuntiare crimina, vt in dict. l. diuus. de custo. reo. Dic quod sic, si sit tale crimen priuatum cuius poena sit mors vel membri abscissio, vt in d. capitul. vt delatas. & adde gloss. in extraua. ad repri. in verbo, ad denuntiationem. vel etiam si sit denuntiator pars, vel cuius interest de quibus per Bart. in l. fin. de priua. deli. tamen videtur decisum per dict. capitul. item statuimus. quod etiam in notorijs priuatis non possit inquiri ad denuntiationem officialis, vel alterius priuati cuius non interest. & vide aliquid per Andr. de Ilera. in constitut. regni humanitatis. & in periurio, vbi de iure communi non erat poena mortis, vel membri abscissionis, sed extra ordinem non videtur posse procedi ex officio, licet de iure constitutionum imponatur poena membri abscissionis vt fuit decisum in consilio tempore regis Caroli tertij, de quo fuit facta obseruantia in magna curia in scriptis redacta. licet in contrarium faciat capitulum regni ad audientiam nostram. in fin. quod modificatur per capitul. vt delatas, vt saltem sit denuntiator, & sic seruatur hodie ritus ille, quia datur libellus super periurio per partem, in quo dicitur. accusat. in curia talis talem & cum quo libello seruatur solennitas. l. libellorum. ff. de accus. Et idem quod regula dict. cap. vt delatas. fallit vbi esset commissum crimen vel iniuria contra aliquem coram iudice, quo casu proceditur ex officio sine aliqua accusatione iniuriati ex quodam quasi notorio per l. hactenus. de fal. & per not. per Bartol. in l. si quis obrepserit. in fin. eod. titul. & in l. nullum. C. de testib. & l. j. de calum. vbi per doct. & facit. l. licitatio. §. quod illicite. ff. de publi. facit etiam in casu capituli regni quod incipit contingit interdum. quod est in fine capitulorum. & quod dicit Andre. de Ifern. in constitut. presenti. in titul. de inquisitionibus. Et fallit etiam in casu dict. constitutionis. prim. de inquisitionibus faciendis, quando accusator vel denuntiator timeret accusare vel denuntiare, vt ibi. & vbiunque reperit

tur casus specialiter exceptus, vt supra fuit dictum. Et fallit etiam in capitul. j. ducis Calabriae. & vide aliud capitulum incipiens, Diu & quampluries. & fallit etiam in alio cap. regis Roberti incipiente, sicut misericordiam. & in cap. de violentijs. & in cap. cura nobis incumbit quod videtur corrigi per cap. priorem. & not. dicto. capitul. vt delatas. quod videtur tollere practiam, per quam procedebatur fama deferenti clamorem per laustissimos. de offic. recto. prouinc. & not. in Lea quidem. de accus. Et quibus verbis fiet ista denuntiatio? Dic, quod dicendo denuntio talem, vel etiam quoquo modo sufficit notificare curiae delictum in se, vel in alium commissum, vel que relam facere, vel informationem dare, quod inquirat & reperiat malefactorem, sicut dicitur, in accusatione contumaciae, vt not. Andr. de Ifern. in titul. de controuer. inter me & vasal. & alium de beneficio qui alleg. l. fina. §. nos autem. de cura. furi. Et vltimo sciendum est quod quamuis nonnulli sapientes de regno dixerint quod dictum capitul. vt delatas, non est clausum in corpore capitulorum regni quod non sit obseruandum, quia videtur localis, & ad supplicationem vnius de sulmona emanatum, tamen quia communiter tenetur & allegatur, vt lex generalis omnes ligat, quia licet leges dirigantur certis officialibus omnibus, directe videntur quando animo legis condendae emanant, dummodo sint scriptae in corpore legum vel statutorum aut constitutionum, vt in constitut. regni secunda. in titul. de bonor. prodi. per no. in l. cum prolatis. ff. de re iudic. de quo in l. relegatorum. §. interdicere. ff. de interdict. & relega. in verbo, sed imperator noster. & ibi not. Bart. & in prima constitut. C. & plene. ff. de constitut. princip. l. j. §. j. & facit l. final. C. de edi. priua. & insti. de iure nat. gen. & ciuit. in §. sed quod principi. † Et quanto tempore duret officium iudicis cum ex officio proceditur Dic quod tanto, quanto durat accusatio principalis, secundum Bartol. & Angel. in l. querelam. C. de fa. reprobata opini. gloss. quae est ibi quae dicit de 30. annis. Et vltimo est sciendum quod in commissionibus meri & mixti imperij ponitur illa clausula, concedimus literas arbitrarías, & in litera arbitrali quae incipit, Nec tuorum conceditur arbitrio procedendi ex officio in criminibus ingentibus poenam mortis ciuilibus, aut naturalis, vel membri abscissionem, an tunc obstat capitulum praedictum vt delatas, quod requirit

vt

vt denunciator appareat? videtur quod sic quia tunc dicitur in officio cum non apparet denunciator dicitur procedi per denuntiationem ad inquisitionem quod probatur in c. pridem. sed in dictis literis admittitur procedi ex officio ergo in contrarium facit, quia cum non dicatur in dictis literis non obstante c. vt delatas. nō videtur tolli per not. in l. si quando. C. de inoff. testa. & non est nouum vt etiam vtus lex distinguat nouam. ff. de hære. inst. l. si pater. & de postu. l. imperator. & ff. ad munic. l. ordine. maxime cum dictum c. vt delatas. sit posterius prædictis aliis.

¶ Nec videtur verum, quod cum proceditur ex denuntiatione non dicatur procedi ex officio, quia ex officio dicitur tunc procedi, licet non mero, sed ad denuntiationem. & per Bartol. ad reprimend. in verbo, per denuntiationem. & per not. p. Barto. in d. l. diuus. de custo. reo. & in l. ea quidem. Tamen puto quod in hoc casu non habeat locum dictum cap. vt delatas quia princeps ex certa scientia concedendo officiali quod possit vti illis quatuor literis arbitrariis & in vna ipsarum sit cautum quod possit procedi ex officio in casibus in ea contentis, quis dubitat quod officialis possit procedere sine denuntiatore, etiam quod non dicatur in commissione non obstante. c. vt delatas. ¶ quia clausula de certa scientia, quæ apponitur in priuilegiis principum idem operatur, quod clausula non obstante. l. quidam consulebant de re iud. l. idē Vlpia. de excus. tuto. vbi Bald. per illum tex. no. quod

¶ translati per principem ex certa scientia ad aliud domicilium videtur liberatus ab oneribus primi domicilii, quæ clausula etiam operatur plenitudinem potestatis. glo. in c. ad hæc in fi. gl. de refcri. quæ clausula etiam tollit legem contrariam. secundum Andr. de Iser. in titu. li. de feu. fuerit controuer. Nam cum rex concedat in priuilegiis meri, & mixti imperii, & literis capitaneis, quod possit vti illis quatuor literis arbitrariis, & exercitio illius officii, videtur expresse derogare illi. cap. vt delatas. ¶ quia quod principi placuit legis habet vigorem. l. i. de cōsti. prin. & insti. de iure nat. § sed quod. & in l. fin. C. de leg. Nam ideo hoc ponitur in priuilegiis capitaneatus, quia illæ epistolæ, seu literæ fuerant sublatae, quia erant ad beneplacitum concessæ. & sic expiratæ. de excu. tuto. l. iuris peritos. cum si. Ex ideo nūc p. nouā cōcessionē viuificatur, & erit in obseruantia iuxta tenorem priuilegii.

a ¶ Denunciator ¶ Quis autem dicatur denunciator vide tu Felyn in capitu sicut olim. de accusatione. vbi etiam nonnulla not. ad materiā a quibus creare possint & qui esse possint & quid de his qui referunt quod percipiunt ex auditu vel fama. & quid si non sit appositum tempus intra quod debeat denunciare. & nonnulla alia quæ ibi per te vide

b ¶ C. de adi. prima ¶ Et ibi plene vide d. Alex. de Imol. post Bartol. & in l. non solum § quamquam de iniur. & in l. cum mulier ff. soluto matrimo.

SYMMARIUM.

- 1 Index non potest inquirere pro eo cui a statuto audientia denegatur quia index inquit do succedit in locum accusatoris. nu. 2.
- 3 Contumaci denegatur audientia per iudicem.
- 4 Potestas tenetur inquisito ad expensas sisteme re contra ipsum inquisit.
- 5 Regens ciuitatem habetur loco principis.
- 6 Index in officio suo etiam nemine petente potest inquirere an persone sint legitime an faciat processum frustratorium.
- 7 Index male inquirens tenetur ad interesse.
- 8 Inquisitio generalis ad quid fiat
- 9 Index inquirens ad denuntiationem syndici an teneatur sicut si motu proprio.
- 10 Index uolens aliquem absolvere debet citare offensum ac contradicendum.
- 11 Probatio semiplena releuat accusatorem a calumnia.
- 12 Instigationes officialium releuat a calumnia.
- 13 Clericus assassinus potest puniri per iudicem secularem Et quis dicatur assassinus n. 14.
- 15 Iniuria si fuerit remissa per partem an nihilo minus index possit inquirere, vt imponat poenam applicandam fisco
- 16 Transigere non licet in publicis criminibus secus in priuatis.
- 17 Inquisitio generalis quomodo formetur contra officialem syndicandum.

CAP. III.

¶ Dicit constitutio regni, quod bannitus persistens in contumacia non audi-

CC 2 tur

Parid. de Puteo Tractatus 1

tur limen iudiciorum, & idem dicit ritus
 maguæ curiæ quod tanquam rebellis cu-
 riæ non audiatur etiam per procurato-
 rem. modo iste fuit ab aliquo percuf-
 sus, & iudex noluit inquirere contra of-
 fensore, & propterea in syndicato im-
 petitur per constitutio. regni de inquisi-
 tionibus faciendis, qua iudicibus impo-
 nitur necessitas inquirendi contra male-
 factores, an propterea iudex teneatur in
 syndicato, quia de hoc non inquisit.
 Bartol. in l. non solum. §. quanquam. ff.
 de iniuriis. tenet t quod iudex non pos-
 sit inquirere pro eo cui a statuto audien-
 tia denegatur, quia si non potest ipse
 conueniri nec res publica pro eo, dicens,
 quod ita disputauit Iacobus Butrigar.
 2 pro quo facit, t quia iudex inquirendo
 loco accusatoris succedit. l. ea quidem. C.
 de accusatio. & in l. is qui reus. de publi-
 cis iudic. cum si. quibus. adde not. in l. i. in
 princip. ff. ad Turpilian. & doctor. in l. i.
 de his qui sunt sui. argumen. gloss. i. & fa-
 cit l. dominum. C. de iniuriis. Licet aliqua
 permittatur inquisitio in casibus in qui-
 bus parti non competit actio. l. querela.
 C. de falsi. secundum doct. in d. l. i. & in l.
 quæritum. de in ius voc. & quod ibi Bart.
 post gloss. in l. i. C. si tutor non gesserit.
 Tamen contra doctrinam Bartol. tenet
 Ludo. in l. de pupillo. §. fina. de no. oper.
 allegat capitu. ad nostram. lo. ii. de iure-
 iuran. & Angel. in l. iurigen. §. si paciscar.
 de pact. limitauit illud do. Bartol. & con-
 tra Bartol. tenet Angel. in l. si vacantia.
 de bon. vacan. & Salycet. in l. ea quidem.
 C. de accusat. Et pro Barto. facit quod ip-
 se notat in l. querelam. supra alleg. Et cō-
 tra Bartol. videtur glo. & Bald. in l. falsi.
 C. de fal. & in l. i. C. de colla. & in l. i. C.
 de accusat. de quo Angel. in dict. l. si va-
 cantia. in fin. Et dixit Bald. in capitu. i. in
 princip. hic incipiunt constitution. regni.
 quod licet bannitus non possit audiri, ta-
 men possit inquiri de delicto in eum com-
 misso. Tamen cum Bartol. transit Angel.
 in dict. §. quanquam. quando statutum fa-
 ceret delictum impunitum, secus si remo-
 ueret bannitum a querelando. per gloss.
 in d. capitu. querelam. Et cum Barto. tran-
 sit Anch. in c. nulli. de accusat. tamen opi.
 Bar. est obseruata in regno nō ex illo ca-

pite q̄ offendi possit, sed quia tanquā re-
 belli curiæ ius nō reddatur. arg. l. sed si p
 pretorē. §. sed si dum decreto. ff. quib. ex
 cau. ma. vbi text. t q̄ contumaci denega-
 tur audientia per iudicem. licet Bald. in l.
 consentaneū. C. quō. & quādo iudex dixe-
 rit q̄ hoc non habet locū in aliis causis.
 Et quādo occurreret casus, vide late Lud.
 in consi. suo. ccxiii. vbi refert opinionem
 4 oīum prædictorū. q̄ t Potestas tenetur
 inquisito ad expensas si temere contra
 ipsam inquisit. C. de excusatio. tutor.
 l. seueriter. & C. de sump. recup. l. i. quia
 non temere præsumitur pro inquirente
 si de fama, vel iudiciis constat. C. de offic.
 recto. prouinci. l. iustissimos. Bald. in d. §.
 proficisci. q. xvi. vide Bar. in l. nā ad eos. &
 in l. senatus. a ff. ad turpil. vbi ponit si iu-
 dex inquirat, & non probat an incidat in
 Turpil. & Bar. in l. ii. §. si publico. de adul-
 infra quod est verum nisi inquisuerit de
 mādato principis, quia tūc nō tenetur po-
 testas si temere inquisuerit. per not. per
 Inno. in c. cū oporteat. de accus. & Bal. in
 l. nullus. ad leg. iul. ma. vel si de mandato
 vel sciētia regētis ciuitatē fiat, t q̄ regēs
 ciuitatē hī loco principis. gl. & Cy. in l. fi.
 C. de præfer. lon. tēp. & Bar. in l. hostes. de
 capt. vide supra in c. iudici facilius nō p-
 mittunt. q̄ Iudex in officio suo ēt nemi-
 ne petente pōt inquirere an personę sint
 legitimæ ne faciat processū frustratoriu.
 Bal. C. de lit. cōtest. auth. offeratur. alle. c.
 i. de elect. in vi. & idē Bal. l. quēadmo. de
 6 iudi. in l. quos prohibet. de postu. q̄ t Iu-
 dex male inquirens tenetur ad interesse.
 l. seueriter. de excu. tut. Bal. in rub. de pō-
 na iudi. vbi dicit, quod in affessore qui tā-
 quam peritus eligitur, error iuris est leta
 culpa. l. secunda. ff. quod quisque iuris.
 q̄ Iudex qui male inquit debet puniri
 vt conscius. Bald. in l. secunda de com-
 mer. mercat. & intelligitur esse particeps
 criminis, quando delicta non punit. vt ibi
 etiam in constitution. regni. si quis in po-
 8 sterum. in glossa prima. q̄ t Inquisitio
 generalis aliquando fit propter officia pu-
 blica corrigenda, vt cū inquitur contra
 officiales præfidentes demū fama deferē-
 te. vt per Bar. in l. iustissimos. de offic. re-
 cto. prouinc. de offic. præfcto. prætor. l. si
 quos. de accus. C. inquisitionis & contra
 alios

alios officiales non praesidentes quacunque
suspitione interueniente inquiri potest. l. ij. de
spor. & in l. nullum. C. de test. de suspect. tuto.
l. iij. S. praeterea. Bald. in l. iubemus. C. de pro
ba. Vbi etiam dixit quod etiam propter illiciti
ta prohibenda sit inquisitio ex quacunque su
spitione ad aures iudicis perueniente. l. final.
de offic. procur. Caela de his qui ad ecclesi. l.
denuntiamus. de offic. praesid. l. illicitas. de
usufr. leg. l. si cuius. S. denique. quod meritis
caus. l. non est verisimile. ¶ An iudex qui in
9 quirit ad denuntiationem syndici teneatur si
cut in motu proprio? vide Bartol. in l. ij. S. si
praes. de magistr. conue. qui tenet contra
eius quod ibi dixit in l. ij. S. si publico. de adul
te Et vide Bald. in l. iubemus. C. de proba. vbi
dixit quod non si inquirat ad denuntiationem
officialis ad hoc missi vel syndici quod facit
litem suam. argumen. l. j. S. sane. de offic. praes.
sect. vrb. ¶ Iudex debet inquirere per officia
les nuntiantes sibi Bartol. in l. ij. S. si publico.
fi. de adulte. quo casu si non inquirat facit li
tem suam. secundum Baldum in l. iubemus.
& in iij. column. C. de iudicijs.
¶ Iudex inquirens pro offensa alteri facta dicitur
assumere partes accusato ris. Bartol. in l. ij. S. si
publico. de adulte. & quod Baldus in l. negan
da. C. qui accusa. & not. in l. is qui reus. de pu
bli. iudic. & Ange. in l. si vacantis. C. de bo. va
10 can. vbi dixit quod si iudex velit aliquem ab
soluere debet citare. offensum ad contradicen
dum. alias talis absolutio non praedicitat offen
so. quin accusare possit. & iudex tenetur in
syndicatu. secundum eum. qui etiam dixit
quod debet citari syndicus de cuius praedi
cio agitur. & vide Bald. in l. ea quidem. C.
de accusatio. & quod not. Bartol. in l. inter
omnes. S. recte. de fur. ¶ Fama seu indicia rele
uant iudicem quantuncunque indebite pro
cedentem & inquirentem. Cynus. & Bald.
in l. athletas. S. calumniator. de infami. post
gloss. & idem videtur velle Bartolus in l. ij.
S. si praes. de ma. con. licet contrarium
videatur expresse tenere in l. ij. S. si publi
co. de adulter. & dicit Baldus in l. final. in
11 iij. column. C. de probatio. ¶ quod semi
plena probatio releuat accusatorem a calum
12 nia. b. nisi reus contrarium plene probet. qui
etiam dixit in l. final. C. de testib. quod testes
examinati extra iudicium per syndicum su
per inquisitione. ipsum excusant. per gloss.
notabil. in l. si ea quaestio. C. de his quibus ut
indign. ibi in domo non in iudicio & de iudi
ce inquirente per calumniam. vide Baldum

in l. j. C. de re iudica. & vide aliquid. ff. de fal
sis. in l. athletas. vbi Bartolus de inquisitione
alicuius & i. l. Polla. de his quibus ut indignis
12 & dicit nota. Bartol. in d. l. athletas. ¶ quod in
stigationes officialium releuant a calumnia
per l. tutorem. de his quibus ut indignis & idem
si instigationes fuissent factae a personis. qui
bus debet verisimiliter credi. l. qui cum maior.
S. pen. & fi. de bon. liber. & ideo iudex debet
instigatoribus credere. vel non credere. secun
dum qualitatem personarum. secundum Bar.
ibi. & idem Bart. in l. j. in iij. column. ff. ad Tur
pilianum vbi ponit de matre & coniunctis
personis. licet Cyn. in l. j. C. de aduoca. diuer.
iud. aliter dixit supra in verbo. accusatio. cap.
ij. ¶ An in inquisitione facta contra assassinum
procedi possit mero officio iudicis? Dic quod
sic. argumen. not. in l. capitalium. S. gradatores
ff. de poenis. & capitul. pro humani. de homie.
in vj. & quod Bartol. & Dyn. not. in l. nunquam
plura. de priua. deli. & domini Hostien. Ioan.
Andrae. Lopus. & Doct. in dict. capitul. pro
humani. quod propter immanitatem assassina
menti proceditur iuris ordine praetermissio.
& Bartolus in l. non solum. S. si quis mandato
de iniur. quod contra eos de facto proceditur.
& plus dicunt cano. in d. ca. pro humani. quod
in hoc crimine non exigitur plena probatio.
sed sufficit constare per probabilia argumen
ta. argum. l. non omnes. S. a barbaris. de re mi
lita. & l. famosi. ad leg. Iul. ma. & c. fi. & c. secu
lare. de foro competen. in vj. vers. probationes.
& quod not. Baldus in consi. iij. in titul.
13 de dilatio. intantum ¶ quod si assassinus sit cle
ricus. poterit puniri per iudicem secularem.
secundum Lapum in dicto. cap. pro humani.
quia pro ipso iure videntur degradati. & vi
detur data cuique potestas ipsos capiendi. c. j.
de schisma. in vj. & per ius videntur spoliati
omni priuilegio clericali. ut ibi per Doctores
qui tenentur restituere pecuniam quam ac
ceperunt pro assassino. secundum Bald. in l. j.
S. final. ff. de eo per quem fact. erit. qui si non
deduxerunt assassinum ad effectum puniun
tur pro affectu. gloss. in l. j. ff. quod quisq. iur.
vbi Ludouic. & Ange. in dict. S. si mandato.
& non solum ipsi puniuntur. verum etiam
qui mandant. secundum Angel. in l. j. de se
14 pulch. violat. vbi dixit quod hi sunt proprie
assassini qui pecunia corrupti delicta faciunt.
& aliquid per Angelum in dict. S. si manda
15 to. ¶ An si iniuria est remissa per partem
possit iudex inquirere. ut imponat pœ
nam applicandam fisco. & non teneatur

Parid. de Puteo Tract.

in syndicato? Bartolus in l. iniuria. S. j. ff. de iniurijs. tenet quod sic, quia talis remissio non nocet quo ad vindictam publicam. argumen. l. qui coetu. S. qui vacante. ad leg. Iul. de vi public. & de pact. l. iurigen. S. si paciscar. & hoc tenet Dynus. Tamen ubi pars quæ passa est iniuriam diceret se voluntariam recepisse & percussione, an iudex possit procedere? Bartol. ibi, quod sic, si esset percussio talis, quam de iure peti non possit, ut quod corpus suspenderetur, vel os frangeretur, vel simile quod si ipsemet sibi faceret, puniretur. l. final. de bonis eorum, quia nemo est dominus membrorum suorum, secus si esset alia percussio, per quam corpus non frangatur, ut alapa, quia consensus ille facit quod non possit procedi. Si tamen quis fecerit pactum quod si inueneris eum in vinea, tunc posses eum verberare quia certo tempore verberationis de est voluntas, ideo non valet pactum tale. l. non est singulis. de regul. iur. secundum Bartolum in dict. S. j. & facit quod notat Baldus post Bartol. in l. transigere. C. de transactio. & in l. j. C. de aboli. ubi Bartolus & Bald. & quæ habentur in l. inter omnes. S. recte. de furtis. etiam Bartol. in l. j. S. si ead. ff. de ventre in possessionem. mittent & Bald. in l. filius. a patre. de liberis & posthum. ubi de re conciliatione. & quod possit procedere facit. ff. de public. l. licitatio. S. quod illicite. C. de offic. recto. prouin. l. iustissimos. Et hoc tenet Speculator. in publicis criminibus, in quibus non licet transigere. per nota. in cap. j. de censibus. & quod notatur in l. diuus Marcus ad Sillaniam. Secus in priuatis delictis, ut nota. in l. iij. de priuatis delictis & institut. de iniurijs. S. in summa. & tenet Specul. in titulo de aboli. quia ex delicto quis obligatur reipublicæ, & offenso.

17 de public. l. licitatio. S. quod illicite. ¶ quia ius fisco quæsitum non aboletur facto litigantium. ad legem Iuliam de vi publica. l. qui coetu. S. qui vacante. & l. diuus Marcus. & de administratione rerum ad ciuitatem. pertinent. l. iij. S. ius. & facit de furtis. l. inter omnes. & vi bonorum raptorum. l. penulti. & videtur expressum in l. eum qui de iure iurand. & dixit Innocentius in capitulo. licet. de accusatione. quod ante probationem licet desistere. argumen. ad Turpiliam. in l. quæsitum. & vi bonorum raptorum. l. pen. & dixit Bald. in l. ius fisci. S. final. ff. solut. matri. quod ex hac reconciliatione non tollitur ius fisci. quod ibi sequitur Imol. & vide supra in verbo, compositio. & in verbo, concordia. ¶ Iudex inquirens ad denuntiationem

syndici, si perperam condemnat ita tenetur, & facit litem suam, ac si proprio metu inquireret l. j. S. j. de magistrat. conuen. ubi habetur, quod paria sunt fieri proprio metu, & ad denuntiationem alterius. secundum Baldum.

3 ¶ Qualiter procedatur & formetur inquisitio generalis contra officialem syndicandum? vide supra circa principium operis in capitulo. proceditur autem in syndicato. An in inquisitione generali quæ fit contra officialem poni debeat locus? vide supra in titulo de officio syndicatorum. in capitulo. an contra potestatem syndicanum possit fieri inquisitio generalis. & in cap. proceditur autem in syndicato, & latius per Amodeum Iustinum in tractatu syndicatus, ubi ponit formam inquisitionis.

a ¶ Et in l. senatus. ¶ Et ibi vide do. Alexandrum de Imola, & in l. athletas de falsis.

b ¶ Calumnia ¶ Adde Felin. in cap. ij post princeps. versu not. quod ille qui de calumnia.

c ¶ Voluntariam recepisse ¶ An & quando iure & quando non cum iniuriam passus confiteatur veram esse excusationem, & quod iocose gerit, vide Felin. in capitulo j. in ultim. column. circa fin. versicul. quid autem de præsumptio.

SUMMARIUM.

1 Index potest alicui interdicere artem suam etiam extra iudicium interloquendo.

Et an possit interdicere patriam alienam & nume 2.

3 Ille cui interdicatur minus officium non potest accedere ad maius.

Interdictio.

C A P. I.

1 V D E x potest alicui interdicere artem suam etiam extra iudicium interloquendo. l. fin. ff. de penis. & talis interdictio sic extraordinaria, & interloquendo facta non durat nisi durante eius officio. Si autem fiat solenniter causa cognita & per diffinitiuam durat perpetuo l. j. C. de posthumis. ubi per Doctorem latius post glossam in dict. l. j. & hoc tenet Innocentius in c. quo ad translationem. de offic. dele. Tamen ¶ an possit interdicti patria aliena, vel quod quis non vadat ad faciendum, mercantis in aliqua patria? vide Bartol. in l. relocatorum. S. interdicere.

2

dicere. ff. de inter. & rele. ubi est rex. quod iudex potest interdicere alicui ne transeat per aliquam viam, vel vicam ex causa. quod not. quia multoties interdicitur procuratio alicui procuratori propter ineptias vel alia. nam propter talem interdictionem non poterit procurare, & si interdicitur procuratio non poterit advocare, quia tunc cui interdicitur minus officium non potest accedere ad maius, secundum Bar. in d. l. relegatorum. §. soler. Nam non poterit postea in syndicatu iudex conveniri quod causa non cognita. & de facto interdixerit sicut etiam potest officialis interdiceret iter ad possessionem, propter scandalum per l. acquisitum. de usufru. & vide infra in verbo officialis.

SUMMARIUM.

- 1 Iudex cogitur eius officium complere nisi superueniat valetudo corporis.
- 2 Officialis tempore impeditus si non venit ad exercendum officium an sibi noceat quoad salarium consequendum & num. 4.
- 3 Potestas qui fuit electus pro sex mensibus & propter impedimentum non potuit venire in termino, an postea veniens sit admitteendus.

Impedimentum.

CAP. I.

- 1 Vbi cogitur tunc eius officium complere, & perficere exemplo arbitri & tutoris, quod est verum nisi sibi superueniat valetudo corporis. l. si longius. in princ. & l. iudex. de iudi. & l. licet. de arbit. & l. filiusfamilias. §. si. de procurat. & instit. de excusa. tuto. §. item si propter. & l. i. C. qui morbo. & l. post. & l. non solum. §. si. cum seq. & l. philosophi. ff. advers. de excu. tut. Quod est verum, si est durata, secus si parvo tempore. l. praetor. §. si post. de excu. & vaca. mune. & sic
- 2 excusabitur in syndicatu. ¶ An officialis qui debet venire certa die ad officium & tempore impeditus non potuit venire, noceat sibi quod ad salarium consequendum? Dic qd sic, quia isto tempore quod statuitur ad officii inchoationem mora non purgatur. Bald. in l. item illa. ff. de constituta pecunia. ¶ Et quando potestas fuit electus pro sex mensibus proxi-

mis, & non potuit venire in termino quod impeditus, an postea veniens sit admittendus? Bald. in l. liberti. de op. liber. arguit quod sic. argumen. l. Caesar. de public. & de variis cognit. in l. i. §. diuus. Tamen in contrarium concludit, quod iste potestas debet sibi imputare casum. argu. de cōdi. ob causam. l. si pecuniam. in princip. & l. i. de re milita. lb. xii. Non obstat d. l. Caesar. quia ibi allegat impedimentum ad excusationem, non ad alterius obligationem. & quod possit respici, si non venit in tempore, nisi steterit per suos adversarios. facit extra. de iudi. c. fina. & Bartol. ponit. ff. de verbor. oblig. l. triticum. ¶ Et quod sibi non debeatur salarium, nisi post administrationem ponit Bart. ff. de dona. l. absentis. Et quod qui non administrat officium salarium non habet. nor. in l. Titio ff. ad Municip. Bald. in d. l. liberti. vide infra in c. si officialis decedat in officio. & in c. an officialis qui a ciuitate sibi decreta in officio in c. an potestas vel capitaneus qui mortuus est. in verbo. salarium. ¶ Si potestas ex forma electionis debet suo periculo in officio seruire per semestre proximum, & superueniat impedimentum propter quod non potest deferuire, an possit petere ut sibi integretur tempus intra quod deferuire possit. Bartol. in l. illa. de verbo. obliga. tenet, quod non. p. text. in l. usufructus. ff. de usufruct. lega. quod est ideo, quia tunc id, quod est in obligatione mutat ex temporis cursu, ut sunt operæ hominis, per l. si non sortem. §. libertus. de condit. ind. bit. secus si sit tale quod ex temporis cursu non mutetur. ut est construere domum. quoniam tempus restauratur. l. & ideo. eo. tit. quod est verum quando dictum fuit quod debeat seruire per tempus semestre proximum, secus si dicatur in genere per tempus semestre, quia sit tunc temporis restauratio. l. seruus qui testamento. §. i. de testa. libe. & hoc tenet Anton. de Butr. in c. fina. de testa. & Ang. in d. l. in illa. in contrarium faciat textus: in l. Paulus. §. Gaius. iuncta gloss. de liber. legat. ubi legata libertas seruo si continuo triennio seruiert, quod consequitur libertatem, si interpellatus seruiat triennio, quod est speciale fauore libertatis, & vide de hoc gl. in l. Thays. §. interdum. de fideicō

CC 4 mis.

Parid. de Putco Tract.

mi. liberta. secundum Lud. in d. l. in illa.
& vide Bar. in l. j. ff. de var. cognit. ubi mul-
ta dixit de potestate impedito.

SUMMARIVM.

- 1 *Iudex ratione inobedientie potest alicui iurisdictionem denegare.*

Inobedientia.

CAP. I.

I **V** *DE* *+* *ratione inobediē-*
tie potest alicui iurisdic-
tio nē denegare in quacūque
sua causa. l. sed & si per pre-
torem. §. sed & si dum de-
creto. quib. ex caus. ma. & ideo dixit Bar.
quod in hoc fundantur statuta, q̄ banni-
to ius nō reddatur, quia hoc est propter
cōtumaciam. & adde in Speculat. de acto-
re. §. quod si contumacia. & adde not. in l.
j. §. eadem. si quis ius dicen. non obtempe-
rauerit. Et hoc potest iudex propter con-
tumaciam. l. contumacia. de re iudicata. &
cum causę cognitione, ut si quis reciperet
mandatum a iudice, quod restituat rem
adversario & denegat facere per d. l. con-
tumacia. vel ē quando quis compellitur
agere, ut in l. diffamari. & quia postea po-
test denegare sibi audiētiā d. l. diffama-
ri. & quod not. Innoc. extra qui filij. c. cau-
sam. & de accusa. c. licet in beato. Et licet
nemo inuitus cogatur agere, tamen hoc
pōt iudex cū causę cognitione. Dyn. in c.
indultum. de reg. iur. Et adde Spec. in tit.
de actore. ver. q̄ est bannitus. & quod no.
Iac. in l. si tibi. de offi. procon. & lega. que
no. pro ritu magnę curiæ, quod bannitus
durante banno non audiatur.

SUMMARIVM.

- 1 *Inhabilis assumens officium remouetur, & punitur de falso.*

Inhabilitas.

CAP. I.

I **F** *FFICIALIS.* Inhabilis
assumens officium remo-
uetur, & punitur de falso l.
eos. §. se dicit. de fals. & in
l. j. C. si seruus ad decurio-
natum. lib. x. & in corpore de armis. §. l.

tamen Inno. in c. suscitatus. de rescri. di-
cit, q̄ non tenetur ad officium assumptus
proprio motu superioris, secus si ad sui
instantiam. per dicta lura, secundū Bal. in
l. quos prohibet. & l. si cui. de postula. ff.
& in d. l. j. eo. tit. quod est in culpa. per l. nō
est sine culpa. de reg. iur. secundum Ang.
vide not. per Bar. & Bal. in l. Barbarius. ff.
de offic. preto. Ratione inhabilitatis per-
sonę dummodo alias possit esse iudex nō
reuocatur gesta, nisi postquā est de in-
habilitate exceptum. Inno. in c. prudentia.
de offi. delega. & de mino. l. in integrū.
§. quamuis. de rescrip. in vj. ubi sunt legi-
time confecta, aliter secus de hære. c. fra-
ternitatis. Bart. in l. Barbarius. de offi. præ-
sid. qui dicit, quod cum nihil opponitur
contra iurisdictionem, tenet processus. de
except. l. si quia omisio declinatoriæ legi-
timat personam iudicis, quod est verum,
quando exceptio non omittitur per ne-
gligentiam, errorem, vel ignorantiam
quod not.

SUMMARIVM.

- 1 *Iustitia, an sit derogandum propter eminentiā personarum*
- 2 *Hominem improbum non accusari tutius est, quā absolui.*
- 3 *Multitudo delinquens, quando puniri debeat: Iustitia.*

CAP. I.

I **N** iustitiā sit derogandum
propter eminentiam per-
sonarum, adeo, quod iudex
in syndicato non teneatur
in plerisque ciuitatibus po-
tentiores regnant qui iusticiam euertunt,
& opprimunt, dixit Imperator in authē.
quib. mod. nat. effi. sui. in §. nos igitur tra-
ctemus ea, quę tradita sunt nobis ex me-
moriam, in personis gloriosis. Nam si quis
accusat Episcopum si peccauerit, non cre-
detur ei, & si conuictus fuerit non puni-
tur. Hierony. in Ecclesiastico. c. viij. & fa-
cit extra de accusa. c. qualiter. el. ij. §. licet. &
de offic. præsid. l. obseruandum. in prin-
cipio. Vnde iudices magis potentibus,
quā iusticiam postulantes deferunt. in
auth. ut iudi sine quoq. suffrag. §. si vero.
Ille quidem maior, cuius vis & potentia
pro-

prohiberi non potest. ff. locat. l. si fundus. ad fin. & ita nec facilius vendicari. xxiii. q. iiii. quidam cum bonorum. Nam interdum ex malicia temporum hæc laudantur, & iniquus potius absoluetur, quam damnabitur, & ut ait Titus Linius de bello mace. lib. iij. Thominem improbum non accusare tutius est, quam absolui, & etiam instante periculosa turbatione, ut fuit tempore Catilinæ, quo notatus fuit iudicio Tarquini Crassus, vir magnus & potens, ut eo tempore tanta vis hominis magis leuenda, quam exaggeranda foret, & decreto senato senatus, & consilio Cicero-
 2 nis Tarquinius reprobato eius iudicio in vincula coniectus fuit, ut refert Salust. in Catilinario sic interdum parcitur verecundie sacerdotum. & Pap. ecclesie opprobrium aut insolentem xi. q. iij. rursus. ad idem 82. dist. c. si. quod enim corrigendum est aliquando propter tempus manere permittit Imperator. i. auth. quomo. oport. epif. sed neque effusas. Et extat in regno capitulum, quod tempore guerrarum officiales non procedant ex officio, contra quemquam, alias cum tempus est a maioribus incipien-
 3 dum est. 50. dist. & purgabit. Nam ubi multi delinquant, & disciplina reipublice non contemnitur, sed patienter sustineatur est ferienda tunc multitudo. xxiii. q. iiii. non potest. in si. & de pœn. dist. vj. c. j. in fin. secus ubi timetur scandalum, & multorum strages iacet, nam tunc rigor iuris mitigat in pœnis 56. dist. c. ut constitueretur. Qui reipublice tuebuntur in primis operam dabunt ut iuris & iudiciorum æquitate suam quisque teneat, ut neque tenuiores propter vilitatem circumueniant, neque locupletibus ad sua tuenda vel recuperanda obsit inuidia. arg. C. quod met. caus. l. ad inuidiam.

S Y M M A R I V M.

- 1 Officium exerceri non potest nisi prestito primo iuramento Et quale effectum habeat iuramentum ab officiali prestitum nu. 2.
- 3 Notarii cancellarii hodie sunt proximi sacrorum scriniorum.
- 4 Officialis si ex iusta causa utilitatis reipublice non seruauerit statuta, que iurauerat seruare an teneatur in syndicato.
- 5 Index qui iurauit seruare statuta, quid facere

debeat si inueniat duo statuta contraria.

- 6 Potestas si iurauerit seruare statuta intelligitur de non sublatis consuetudine.
- 7 Contractus factus cum officiali, an firmetur iuramento.
- 8 Officialis nouus habet iurisdictionem post introitum palatii & iuramentum prestitum.
- 9 Potestas potest interdum transgredi statuta.
- 10 Iuramentum magistratus non debet intelligi precise.

Iuramentum.

CAP. I.

OFFICIALIS. Officiales antequam officium recipiant, debent iurare in manibus principis, & eo absente coram metropolitano Episcopo, & primatui ciuitatis de bene gerendo. in auth. ut iud. sine quo. suff. ad h. & in auth. de def. ci. §. interim. & in l. re. non nouam. de iudi. & in tali iureiurando administratio accipitur. eo. ti. §. necessitate. Et de hoc est c. regni, quod incipit. Item recipiat iuramentum. & sine iuramento isto non potest per aliquem exerceri officium, & qui exercet tenetur eadem poena, qua tenetur is, qui propria autoritate officium sibi usurpat, ab sic poena criminis maiestatis l. iij. ad si. ad l. Iul. maie. secundum do. Luc. de Pen. in l. vnicuique. de proxi. sac. scri-
 a **Q** Datur & alia forma iuramenti officialibus per constituti. regni quæ incipit inter cetera, ut Deum & iustitiam habendo preculis vnicuique conquerenti iustitiam faciant sine fraude, & quam citius potuerint litigantes expedire curabunt, & in hac forma additur. in d. c. quod pro officio habendo nihil promiserunt, nec aliquid dederunt, nec dabunt, & si hoc non iurauerunt erunt priuatae personæ, & concordat l. si. ad leg. Iul. ambi. & vide etiam de iuramento officialis in l. si. C. ad leg. Iul. repetun. Et generaliter omnes officiales debent iurare. bin
 b auth. iurifurandum, quod praestatur ab his. & in authen. de iudi. §. omnes. & in l. si vacantia. de bo. vacan. cum simi. & non solum officiales iurant, sed etiam consiliarii principis, qui sunt illustres, ut in l. quisquis. ad leg. Iul. maie. qui iurant fideliter consulere l. decuriones. de silentariis. sicut etiam iurant consiliarii ciuitatum l. si. §.

Parid. de Puteo Tract.

l. fi. §. quoquo. de ven. rerum. ciuit. & extra de procur. e. fin. Et iuramentum tale habet effectum, quod licet officialis non habeat iurisdictionem incontinenti cum ingrediatur ciuitatē, tamen habebit postquam iurauit, & administratio sibi decreta est, vt not. in auth. iusiurandum, quod præstat ab his. vbi hoc etiam not. Ang. Hodie autem in regno isto officiales præstant ista iuramenta in manibus protonotarij, qui in regno exequitur, quæ pertinent ad iusticiam iuxta principem, qui interdum gerit officium per substitutū, videlicet, vice protonotarij, qui protonotarius nō videtur posse substituere, nisi quæ princeps duxerit probandum, arg. l. i. §. j. de offi. secundum do. Luc. de pen. allegantem Andræam de Barulo. in rub. de officio magistri seriniorum, qui erant alias, & dictabant responsa principum, & rescripta. l. fin. de diuer. rescriptis. & formabant breues notas appellationum, & libellorū, quæ in principis auditorio recitabantur. l. fin. §. in refutatorijs. de appellationibus quæ hodie protonotarij exercēt in regno, secundum And. de Barulo ibi, quem refert & sequitur do. Lucas in l. j. de cōmuni. eonfi. & alibi dicit Luc. de pen. in rub. de quæsto. quod logoteca hodie in regno gerit officium quæstoris, vt fuit Seneca Neroni crudelissimo, vt refert alter Seneca in libro variarum in epist. dicens, quod omnes, quos ad quæsturæ culmen vehimus doctissimos existimamus, quales legum interpretes, quod officium d. Bar. de Capua digne meruit. secundum do. Lucam qui ita dicit in dicta rubr. Et ab isto protonotario creantur hodie notarij, & iudices ad contractus, & etiam notarij qui principio similiter iurant bene exercere officium, & nemini pandere secreta cōsilij, qui habent dignitatem l. j. de principi. agen. vbi dicit do. Lucas, quod isti sunt notarij Papæ, vel in regno notarij cancellariæ, vel forte secretarij, & dicit idem Lucas. l. j. de proximis sacri. serinio. quod notarij cancellariæ hodie sunt proximi sacrorum seriniorum. Et habent isti notarij cancellariæ post deponcionem officij propter senectutem, vel aliam causam honestam immunitatem ab exactione census: & non debent eis iniungi discusiones, aut

peræquationes, nec aliud onerosum, quæ ipsorum non deceant dignitati, & qui contra fecerit punitur. vt in l. præcipua. de premissis. secundum Lucam. Et dicit Bartol. in l. eadem ff. ad leg. Iul. repet. quod isti notarii principis habent dignitatem per l. i. de manda. princi. & in §. scriptum exemplar, vbi dicitur, quod quamuis sint scriptores principis, possunt petere salariam pro scripturis privilegiorum, & rescriptorum, & per iam dicta datur intellectus cōstitutioni regni quæ incipit, præcipimus. & in ti. de offic. magi. iusti. quæ vult petitiones de iusticia, vel de gratia offerri magistro iustitiaro, & quæ non spectant ad eius officium, & conscientiam regis requirunt, remittuntur ad regem: & tunc protonotarius regni prouidebit, & decretabit ipsas. vt dicit Lucas de pen. vt supra.

4 ¶ An si officialis, qui iurauit statuta seruare ex iusta vel euidenti causa utilitatis reipublice non seruauit statutum possit syndicare de his. dic quod non, arg. l. rescripto. §. i. de mune. & hono. de serui. l. iij §. cum diurno. de in ius vocan. quamuis de cap. l. hoc edicto. argu. l. ita vulneratus. ibi multa vel causa. ad legem aquil. & ff. de poenis. l. aut facta. in fin. de sicca. l. qui cædē. & l. i. C. ad legem Iuliam repe. secundum Franc. accur. ¶ Si potestas iurauerit seruare statuta, & in volumine statutorum sint statuta contraria quid faciat iudex. vide Ioan. And. in cap. i. de iureiur. in vi. & facit glo. in c. officium. de hereti. in vi. in verbo, duabus. vbi dixit Ioan. And. quod inter statuta quæ sunt in vno volumine approbata non est dare prioritatem & posteritatem. & vide in c. venerabilis. de sen. vide infra in verbo, statutū.

6 ¶ Si potestas iurauit seruare statuta intelligitur de consuetudine non sublata. l. ii. §. sed quia. de veteri iure enucle. Sicut etiam iurans seruare statuta tenetur ad post edita. Bartol. in l. si stipulatus. §. i. de verbo. obliga. & in c. i. de iureiuran. in vi. ¶ Iudex iurauit seruare statuta, & non protulit sententiam intra instantiam datam à statuto, an sit periurus? Iacob. But. quod sic in l. propterandum. in principio quod est verum secundum Baldum si fuit in dolo, quia potuit & noluit sed cessante dolo nō est periurus, quia sequeretur, quod ex culpa

culpa quis fieret infamis, quod est falsum. tamen à pœna pecuniaria non excusatur, nisi propter causam probabilem. de verb. oblig. l. continuus. §. illud adde Innocen. in capit. penult. & glo. de officio delega. Bald. in §. proficisci. & supra in verbo, iudicare in cap. an semper cum iudex. & supra proxime. & in verbo, instantia. ubi latius. ¶ An contractus factus cum officiali si est iuratus firmitur iuramento? Dic quod non, sed debet peri absolutio à dicto iuramento Bartol. in l. si quis pro eo. ff. de fideius. in ver. quarto. ¶ Officialis nouus habet iurisdictionem post introitum palatii, & iuramentum præstitum l. prima. de offic. præf. Augusti. & quod not. de officio præf. l. & si forte. & l. obseruare. §. post hoc. de officio proconsul. & Bald. in l. priuatorum. C. de iurisdictione omnium iudicum. ¶ Iuramentum magistratus debet reduci ad æquitatem, & non debet intelligi præcise. argu. in authen. iusiurand. §. æquius. hinc Bald. dixit in l. & si feuerior. C. de infam. quod licet potestas iurauerit seruare statuta, tamen poterit alterare pœnas statutorum ex causa, & dicitur seruare statuta, quia potest hoc ex generali potestate sibi tradita à iure alterandi per l. hodie. ff. de pœ. ideo non erit periurus, dicens quod in pœna homicidii à statuto imposta licitum est, si pupillus fecit homicidium, licet sit doli capax, alterare pœnam, quia minor est dolus in eo, quam in adulto, vel maiore, propterea iusta causa est dispensandi etiam in pœna statuti, ut non decapitetur, sed ut mitius puniatur, licet quandoque impuberes puniantur pœna capitali. ff. ad l. l. excipiuntur. & ff. de tute. l. si abrogati. secundum Bald. Item iuramentum officialis, qui iurauit seruare statuta intelligitur de iustis, non de iniustis. argu. c. i. de iureiur. & facit quod no. de verborum obligat. l. generaliter. & dixit Bal. in l. i. §. quod autem. de offic. præf. ubi. quod si officialis debet recipere omnes accusationes sub certa pœna, intelligitur de rite institutis, non de aliis. ¶ An si potestas iurauerit seruare statuta teneatur si non fuerant sibi præsentata. vide infra in verbo, statutum. in cap. iudex de necessita. & in cap. i. ubi quando non fuit

9 obseruatum. ¶ Si potestas iurauit seruare statuta, potest interdum illa transgredi secundum Innocen. in cap. i. de conti. Ideo non tenebitur in syndicatu, quia fecit id in quo multorum salus procuratur. argu. C. de feriis. l. penult. quia statuta facta pro utilitate publica non debent contra eam interpretari. argu. de transact. l. de his. secundum Bald. in repe. d. §. proficisci. q. xi. & idem tenet de pace iur. fir. §. iniuria. & vide infra in verbo. pœna. in cap. in pœnis iudex. cum seq. & in verbo, iudicare in c. an semper iudex. & in verbo, lis sua. in c. an si quis petat in libello. & in verbo, statutum. in c. si est statutum in ciuitate. & vide in verbo, iudex. in cap. licitum est iudici. Item iuramentum tale, quo potestas iurat seruare statuta non debet intelligi, sic generaliter ut contra ius seruet statutum, quia genus non claudit illicitum, ut no. Archid. in c. i. de iureiuran. & facit l. fina. ff. qui satisf. & extra de appellat. c. ad hæc. Quia debemus concordare statutum cum iure communi. iuxta nor. in l. omnes populi. de iusti. & iur. ¶ Iudex qui iurauit seruare statuta potest alterare pœnam statutorum, quia iuramentum magistratus debet reduci ad æquitatem, & non debet intelligi præcise. argumen. in auth. iusiuran. §. æquius. Bald. in dicta l. & si feuerior. & latius in §. pœna grauior, quæ sunt utilia quando officiales regni iurant seruare constitutiones, & capitula, ut non semper astringantur, ut habes supra in verbo, arbitrium. vide infra in verbo, statutum. Iudex qui iurauit seruare iura, & statuta potest interdum transgredi leges. vide in verbo, iudex. in c. licitum est iudici.

a ¶ Iuramenti.] Vide Felyn in capitu dilecti, de maio & obediens. cir princip ubi etiam remissime ponit formas nonnullas & diuersas iuramentorum.

b ¶ Iurare.] Ad quod adde Barth. Cep in l. verbum oportebit viij. colum. de verbo significatione & Ioan de por. in l. si stipulatus fuimus. §. cum stipulamur. de verbo obligat. o. & Ludopon. in rubric. C. qui admit in prima colum. & domin. Alexand. de imol l. quid ergo. §. pœna grauior. de infam. & vide cum in l. si hominem ff. manda & in suo consilio incipit. obicitur carcerato. & c.

E

Parid. de Puteo Tractatus

¶ Et posteritatem] Adde Felyn. in capitu venerabilis. de exception eolum vi. versicul tribus modis limitatur. circa princip. de excep: vbi quod aliud est iuramentum de seruandis statutis, & aliud de seruandis contentis in statuto.

S Y M M A R I V M.

- 1 Statutum an liget Statuentes.
- 2 Iudex non debet admittere testes inhabiles.
- 3 Iudex ex suo officio potest imponere infamiam testi.
- 4 Iudex potest libellum lacerare, quando quis in eo proponit actionem, ad quam admitti non debet.
- 5 Iudex non debet iudicare secundum conscientiam.
- 6 Leuia sunt in quibus damnum non queritur.
- 7 Offensa per quam filius potest exheredari dicitur grauis.
- 8 Maleficia leuia dicuntur ex paruitate cause.
- 9 Iudex cum causa cognitione potest praeferre terminum actori intra quem agat.
- 10 Iudex delegatus debet habere expensas a partibus quando extra comitatum proficiscitur.
- 11 Iudex potest scribere acta coram se, si sit notarius & num. 15.
- 12 Iudex qui capitaliter puniuit non puniendum an debeat puniri simili pena.
- 13 Iudex non faciens id quod facere tenetur, non punitur, nisi fuerit requisitus.
- 14 Iudex presumitur iuste facere quae facit & numer. 18.
- 16 Calumnia euidentis habetur loco libelli inepti.
- 17 Iudex non debet pati illicitas et torsiones.
- 19 Iudici licet leges transgredi propter casus emergentes.
- 20 Animal puniuitur propter criminis immanitatem.
- 21 Meretrix potest adhiberi in testem in causa criminali propter immanitatem criminis.
- 22 Iudex est minister legis.
- 23 De malo iudico est male presumendum.
- 24 Iudex non debet plus grauare quam lex.
- 25 Iudex lata sententia non potest amplius gratiam facere.
- 26 Iudex non debet aliquid facere ad clamorem.
- 27 Item calumniosam instituens dicitur trahere rus ad iniquum compendium.

Index.

C A P. I.

AN si iudex mandat aliquid non fieri, & ipse idem fecerit, incidat in poenam, in quam voluit alios incidere. Cyn. dixit quod sic. in authent. quibuscunque. de sac. sanct. eccle. ¶ quod pēdet ex hoc an statutum liget statuentes quod Pet. de Ancha. tetigit plene in c. canonum statuta. de consti. & ibi ipse, & Io. Andr. tenent quod non, contra Cyn. cum quibus etiam tenet Bald. quod non ligetur statuto officialis, tamen ligetur poena iuris communis, si illud est iure communi prohibitu, & dicit etiam quod ille qui lusit cum officiali tenetur poena banni emanati contra ludentes, licet ipse officialis non teneatur illa poena. ¶ Pone quod iudex admittit aduersarium contra me per testes inhabiles, vel admittit instrumentum non admittendum, an teneatur in syndicato. Dic quod sic. secundum Innocen. in c. venerabili. de exceptio. vbi dixit quod etiam potest procedi contra testes. Bald. in l. super chyrographis. C. si cert. peta. & Ludo. refert in l. i. ff. quod quisque iuris.

¶ Iudex enim non debet admittere testes inhabiles. imo ex suo officio debet de conditione testium inquirere. glos. in l. i. §. si curatores. de magistratibus conueniendis, quae dixit. argu. illius. l. quod iudex debet interrogare. & inquirere de conditione testis, licet pars non dicat, tamen iudex in hoc debet esse circumspectus secundum Bald. ibi. & Nic. de Neap. dicentes, quod iudex qui non habet notam conditionis testis, debet secrete se informare ut sciat quid credere debeat. argumen. l. iii. §. si ff. de testi. in qua inquisitione non requiritur partis citatio. secundum Bald. ibi. & voluit Innocen. in c. i. de postulat. praelato. pro quo est glo. in l. i. §. si duo. de pace tenen. & dixit Bald. in l. quos prohibet ff. de postu. ¶ quod iudex ex suo officio potest imponere infamiam testi. licet pars non opponat. & est glos. in authent. de testi. §. scimus. quae dixit quod si homines vnius villae sint infames, quod iudex debet eos remouere, etiam si pars consentiat. & facit glos. in l. age cum Germaniano. C. de transact. & hoc sequitur Ag.

in c. intimauit. de test. & dixit Bar. in l. iij. in prin. ff. eo. quod iudex de conditione testis inuestigat interrogando ipsum testē, quando conditio, de qua interrogat non continet testis turpitudinem. vt in auth. si dicatur. C. de testi. puta si est consanguineus, vel domesticus, secus si continet turpitudinem testis, quod intellige de conditione testis in specie, non in genere, vt dixit glo. in d. §. in verbo, querendum. & dixit Bar. in l. iij. §. hoc autem iudicium. de dam. in fec. quod iudex potest mittere pro vicinis ad inquirendam de conditione testis. & dixit hoc Innocen. in cap. per tuas. extra de accusa. & vide Ioan. And. in titu. de testi. §. ij. verfi. item quod domesticus. quod no. bene, & vide latius. in cap. iudex qui admittit instrumentum in verbo, lis sua. ¶ Cum quis proponit actionem ad quam admitti non debet iudex potest libellum lacerare, vel concremare, vel reijcere pronuntiando. l. ii. in fin. C. vt nemo priua. & tex. & glo. in l. prohibitum. de iure fisci. lib. x. vbi Bar. hoc dicit, & non tenebitur in syndica. ¶ Iudex non debet iudicare secundum conscientiam a. l. illicitas. §. veritas. de offic. præs. Quod est verum, nisi habeat conscientiam informatam ex notorio, & sit ubi notorium vt iudici, quia tunc potest. in authen. de test. §. scimus. vbi Ang. not. pro quo vide Innocen. in cap. ad nostram. de iure iur. & est glo. in l. i. C. qui & aduer. quos. vide infra. ¶ Iudex cum omni æquitate debet causas audire, lites breuiare, & causas vilium personarum, ex non scripto cognoscere, & prouidere, quod subditi occasione expensarum litium non damnificentur, & ne propter eorum negligentiam ad principem accedant. de manda. princ. circa princ. ¶ Iudex vt ad veritatem perueniat potest & debet de multis circumstantiis interrogare. l. quoties. de nau. vbi Bartol. & in l. testium. de test. ¶ Iudex qui in criminibus leuius non seruauit solennitates iuris, & sine eis processerit, non tenetur in syndicato. l. leuia. vbi Bartol. ff. de accusa. quia in his proceditur de plano, & sine libello. l. nec quicquam. §. de plano. de officio proconsulis. vt si filius patri, vel patrono libertus non est obediens, vel in leuib. iniuriis. l. non solum.

§. quanquam. de iniuriis. Vel si quis reperitur ire de nocte, vel cum cultello, vel ludere, & declarauit etiam Bartol. in l. non solum. §. si mandato. de iniur. ¶ Quia leuia sunt in quibus dolus non requiritur, vt damnum iniuria datum. l. liber homo. eod. titu. & vbi committitur dolus circa modicam rem. l. vel ad ea. de reg. iur. & de pæn. l. respiciendum. §. furta domesti. ideo Bartol. dixit quod in istis leuib. criminibus iudex debet facere scribi, quod erat repertus ad ludendum, & statim quod est confessus sit mandatum quod soluat tantum, & si non potest soluere, quod fustigetur. Nam isto casu fustigatio cedit in locum pænæ pecuniarie, & proceditur sam mariæ, licet alias fustigatio sit maior pænâ, quam pecuniaria maxima. l. in seruorum. de pæn. tamen in aliquibus personis fustigatio modica pænâ esset. Et quia in istis leuioribus, & breuioribus non fit processus. tex. est in auth. nisi breuiores. C. de senten. ex periculo. ideo dicit Bartol. quod fecit absolui quendam iudicem in syndicato, qui in causa leui non fecerit fieri depositum a reo ante condemnationem, quod fieri debebat ex forma statuti quia in leuib. causis non fit processus, nec requiruntur solennitates, quæ fiunt in grauib. delictis. Et ita practicat magna curia vicariæ, quæ in istis pæn. leuioribus non seruat solennia, quia super citatione facit respondere delinquentem & constituto per confessionem, vel testis mandat solui pænâ, vel detinet aut interponit decretum illum esse fustigandum, vel mitrandum, vel similia, & non dat sententiam cum solennitatibus iuris. & sic per ista poteris euadere a syndicato si in inquisitione delictorum leuium non fuerunt adhibita omnia solennia. Et dicit Iacob. Butr. in l. i. de his qui sibi ascribunt, quod delicta quæ sine dolo committuntur enumerantur inter leuia, & est quædo est communis opin. quod vnum delictum sit leue secundum Ang. in d. l. leuia. Et dixit Bal. de percussione cum pugno, an sit grauis in l. ii. de lib. causa. quod totius offensa per quam filius potest exheredari dicitur grauis, & vide Bar. in l. i. ff. si quis ius dicen. & in l. si qua pænâ de verbo. signific. & vide Angel. in l. ea quidem. C. de accusa. dicentem,

Parid. de Puteo Tract.

tem, quod in istis criminibus leuibus creditur nuntius, & syndicis habentibus potestatem denunciandi in his, quæ ad eorum spectant officium. per l. si de loco publico fru. & quia inuentus cum armis, & sine lumine, & de nocte, ex quo debet soluere poenam pecuniariam non magnam:

8 ¶ Nam maleficia leuia dicuntur ex paruitate causæ, & ex genere poenæ, & culpabiles inuenire spectat ad familiam. ideo creditur eorum dilacioni dicta l. si. imo absque processu viles inuenti cum armis ex consuetudine ponuntur ad carenam. & vide infra in verbo, nuntius. ¶ Iudex potest pro absente qui non comparet nec aliquis pro eo in causa criminali allegare causas absentis, & innocentis suæ, & perquirere de eius innocentia. l. i. in fin. de quæstio. & l. si non descendantur. de poenis. Inde dixit Bar. in l. accusatorem. §. ad crimen. de publi. iudi. quod ubique potest ferri diffinitiva in absentem, tunc iudex potest de facto supplere, & quærere eius de fensionem. auth. qui semel. C. quomodo & quando, & l. ampliore. de appella. licet glo. ibi dicat quod est speciale in causa appel. & male, quia est ius commune. & hoc sentit Innoc. de accu. cap. veniens. & habetur in l. 4 §. hoc autem. vbi late per Bartol. de dam. infect. Tamen iste talis, qui veniret ad allegandam innocentiam, non posset præiudicare absenti, tamen hoc non posset procurator vt procurator, sed vt extraneus, & vt quilibet alius, secundum Bartol. in d. §. crimen.

9 ¶ Iudex cum causæ cognitione potest præfigere terminum actori intra quem agat, vel illi, qui se defendit. Bartol. in l. Titia. de accu. & ponit casum, vt si quis diffamat velle aliquem accusare, sunt etiam causæ not. per glo. l. j. C. vt nemo inuitus. vbi Bald. & si statueret istum terminum sine causæ cognitione posset appellari per text. in dicta l. Titia. ¶ Si iudex procedat contra aliquem quem sciebat iuste impeditum, quia infirmus, vel citatus ad maius tribunal. processus est nullus. Bart. in l. ii. de custo. reo. & in l. quæsitum. de re iudic. & in l. contra. §. qui manus. de re iudi. ¶ Iudex in omni causa criminali potest testes ex suo officio nemine petente etiam facta publicatione recipere

tam ad defensionem & pro innocentia rei, quam ad offensam. Bartol. in l. ii. §. si publico. de adulter. & in l. i. in fin. de quæstio. vbi latius. & in quæstione disputata per eum. & in l. iij. §. hoc autem iudiciu. de dam. infect. & vide latius Bartol. in l. absentem. ff. de poenis. vbi multa dicit in hoc. ¶ Iudex si extendit iurisdictionem suam ad aliam rem, supra quam non est sibi commissa præter consensum partiū, tenetur ad interesse. capit. sacro. de senten. excommuni. & irrequisito collega ci raut partem. de offic. delega. cap. prudentiam. & dicto cap. sacro. ¶ Iudex delegatus debet habere expensas a partibus quando extra comitatum proficiscitur, non tamen intra domicilium. capit. cum ab omni. de vit. & honesta. clericorum. & de re iudic. cap. cum olim. & in cap. statutum. §. assessorem. de rescrip. in sexto.

11 ¶ Iudex potest scribere acta coram se si est notarius. Bart. in l. seruus communis. de stipul. seruo. la secunda, & quod nota. authen. nisi breuiiores. C. de sent. ex periculo. Iudex ex sola nullitate sententiæ non facit litem suam ex sola pronuntiatione, nisi facti executio processerit contra reum l. si. de variis cog. vbi per Bartol. & vide infra in verbo, sententia. & infra. ¶ Si a iudice aliquid petitur, qui denegauit non habetur regressus contra eum, si ab alio iudice qui bene possit petere. l. si cui. §. si tam vicinum. de dam. infect. per Bartol. & vide supra in verbo, iustitia de-

12 negata. ¶ An iudex qui non capitaliter puniendum puniuit puniatur poena similitudinis supplicij? dic quod sic l. i. §. qui de magistratus. de sicar. & econtra qui puniendum corporaliter nõ puniuit quæ poena puniatur? dic vt in l. fina. circa fi. C. ne sanc bap. & in l. cuiusue dolo. ad legē iul. maiesta. ff. secundum Lud. in l. i. quod quisque iur. vide in d. c. regni. in versicu.

13 accusatis & in verbo, barataria. ¶ Iudex qui non facit id, ad quod tenetur, non patitur poenam, nisi fuerit requisitus. l. i. ff. vbi pup. edu. deb. & l. iij. §. hoc autem. de dam. infect. secundum Dynum, licet alias teneatur inquirere. l. ii. §. confestim. ad ter. quod est verum, quando inquisitio est iussa quo casu ex quo iubetur inquiri scientia & fama habetur pro monitione

ne. l. iussio. C. de offic. recto. prouin. vbi autem est permissa inquisitio iudex non punitur, nisi sit promotio, si non inquirat, vbi autem est prohibita inquisitio nihil operatur promotio ratione prohibitionis. vt not. in l. ii. §. si public. ff. de adult. secundum Bald. in l. i. ff. vbi pup. ¶ Iudices non debent causas motas coram se principi nuntiare, vt eam capiat dilationem, sed illas sententiare. in authen. vt iudi. de cæte. non expectent. in principi. quia per cognitiones ad principem, vel ad Papam propter iniustitiam multi pauperes facti sunt in authen. de colla. §. si vero exegerit.

14 ¶ Iudex presumitur iuste facere quæ facit. cap. bonæ memoriæ. de electio. Bald. in l. generaliter. de episco. & cler. & not. in cap. præsentia. de renun. quod est verum in his, quæ sunt in iudiciis, secus in his, quæ sunt extra iudicium, vt no. Bald. in l. sancimus. de iudi. & not. in cap. fina. de eo qui fur. ord. susce. etiam in interloutoriis præsumitur pro iudice. Innocen. in cap. conquestus. de feriis. & alibi dicitur quod ea quæ sunt coram iudice magnam habent præsumptionem veritatis. l. pacta nouissima. C. de pact. Et etiā vbi auctoritas iudicis interuenerit præsumitur omnis metus & dolus abesse. l. si quis. C. de præd. curiali. & in l. fina. C. quod

15 metus caus. ¶ Iudex in iurisdictione voluntaria potest fungi officio iudicis & notarii, vt insinuare partibus volentibus, nisi in prohibitis donationibus in iurisdictione contentiosa, sed leuibus causis sic, secundum Bartolum. quia in causis leuibus pro iudice multum præsumitur. & dicit Bald. quod pro iudice in quantum iudex lex semper præsumit. l. ii. ff. de offic. ciuil. iud. quod est singulare. secus in grauioribus in quibus non potest esse iudex & notarius, sicut nec iudex & testis l. ne in arbitris, secundum Bartol. & Bald. in l. iubemus. §. sane. de sacrosanct. eccle. & vide in verbo, lis sua. in cap. iudex ex officio potest pro reo supplere si constat

16 sibi de calumnia accusatoris, ¶ quia calumnia euidenter habetur loco libelli inepti. not. b. Innocen. in cap. primo de offic. vicar. & sic vim notorii. & in l. reos. de adult. Et tunc esset notorium, vt quādo produceret bannum ex archiuo vel

processum, quod ille esset bannitus. Bald. in l. prima. C. quomodo & quando iudex. vbi dicit quod potest supplere pro accusatore. l. quamuis. de adulte. & pro accusato allegando bannum accusatoris. ¶ Iudex habens curare infirmitates actionum & obligationum sufficienter legum rationibus, ideo oportet ipsas cognoscere species ægritudinis, secundum Baldum. C. qui admit. l. prima. In determinatis à iure, in quibus non requiritur probatio facti non potest excusari iudex, si fecit contra ius, secus si facit contra ius constitutionis. Baldus notat in authen. generaliter. de episcopis & clericis. & hoc contra iudices, qui per fatuitatem non recipiunt fideiussorem ab accusatis. ¶ Iudex debet inuestigare veritatem, & de hoc conari. l. is apud quem. C. de eden. & l. fina. de procurat. & l. si actor malit. eodem titu ff. de probatio. l. comprobatio. & l. per hanc. de tempor. appellat. & vt plenius subueniatur veritatis lumine. & bene facit C. de testibus. l. quoniam. vers. iudices. ita dicit in dicta l. is apud quem. ¶ Iudex in contentiosis non potest de facto supplere circa legitimationem personarum. not. si aduersus rem iudi. l. cum & minores Bald. in l. cum non solum. §. necessitate. de bonis quæ liberis. ¶ Iudex cui nil constat, nihil mandare potest, vel cui nihil est probatum. Innocentius in c. solent. de sententia excommunicatio. Baldus in l. qui accusare. de eden. idem Baldus in cap. scimus. quo tempore miles. & infra vers. iudex nihil est probatum.

17 ¶ Iudex non debet pari illicitas extorsiones imo ex officio debet supplere l. vbi pactum. de transactio. & in l. illicitas. de

18 officio præsidis. ¶ Vbi iudex decretum interponit præsumitur ibi abesse omnis dolus, & omnis metus. l. prima. de præd. curi. & l. si quos. de decurio. lib. x. Bald. in l. pacta nouissima C. de pactis. ¶ Iudex non debet pari quod quis vtatur iure incompetenti. l. cum proponas. vbi Bald. no.

19 C. de pact. ¶ Licitum est iudici propter casus emergentes leges transgredi. c. not. Innocen. in cap. i. de constitutio. Bald. in l. & si superior. C. de infami. Propter quod dictum tempore Bald. fuit quidam suspensus, quia iuxta Papam cum intraret Peru-

Parid. de Puteo Tract.

Perusum quendam interfecit. nam statim fuit suspensus contra statuti formam per illud dictum Bald. allegantem Innocen. & idem Bald. in l. i. de preci. impera. offe. qui dixit in l. si quid filio. §. hi autem. ff. de in iu. testa. quod licitum est magistratibus leges transgredi ratione periculi, vel scandali vitandi. allegat ibi Innoc. dicens quod ex causa praedicta, licet ex ordine iuris recedere. adde. & l. constitutiones. de appel. & dixit Bald. in authen. hodie. C. de iudi. alleg. Innocen. in dicto cap. i. quod minoribus magistratibus licet leges transgredi ratione emergentium criminum. argumen. l. hodie. de poenis. Secus in minoribus magistratibus, qui iurant seruare legem praecisam. vt in authen. de iudi. exceptis. ¶ Idem hodie in potestatibus, qui iurant seruare statuta, quia illa seruare tenentur, & statuti formam non excedere, vt dixit Bald. in l. & si seuerior. de infra. & in §. pena grauior. & facit extra de consti. cap. cum M. ferra. Nam propter immanitatem criminis iudex legem potest transgredi. Bald. in authen. sed nouo iure, C. de ser. fugi. allegat Innocen. in d. cap. j. & facit text. in l. i. §. sed nec de modo multar. & videtur text. in capit. felicis. de poenis. vbi pena crescit propter criminis immunitatem debet pena legalis augeri per inferiorem, & consului superius per l. diuus. de fal. in tex. & gloss. ¶ Sed in contrarium facit quod not. l. & si seuerior. de infami. & in §. pena grauior. Nam si requireretur superioris licentia non esset in potestate iudicis, vt dixit Innocen.

20 ¶ Nam etiam propter criminis immanitatem puniatur animal & homo rationalis, cum eodem text. in capit. mulier. xv. quaestio. i. vbi pro concubitu cum animali bruto fit puniatio vtriusque ad facti memoriam. & facit tex. in l. i. de mulie. quae proprii. serui. Nam etiam ratione immanitatis criminis corpus mortuum quod non debet post mortem suspendi, vel poenis subici, potest suspendi, vel bestiis subici, aut comburi, vt patet in latrone. gl. sing. in l. i. ff. arbo. fur. causa. per l. capitali.

21 §. famulos. de poenis. ¶ Nam etiam propter criminis immanitatem meretrix potest in testem adhiberi in causa criminali cap. tanta. de symo. & in l. in quaestio-

nibus. ad legem Iuliam maiest. & in l. mulierem. de accusa. idem in criminoso. & cap. fideius. & c. accusatio. de haeretic. nam propter facti atrocitatem multa permittuntur, alias non permittenda, vt habes supra in verbo, crudelitas officialis. in c. indicibus. & vide de iudice cui licet transgredi infra in verbo, pena. in cap. in poenis statutorum. & in cap. si iudex pro peunia. & in verbo arbitrium. cap. illa quae non possunt, & in verbo, statutum. & in cap. si potestas iurauit. & in verbo, iuramentum officialis. in c. an si officialis qui iurauit. ¶ Iudex testis minister legis ideo non est timendum, quod inferat vim illicitam, secus vt aliquid a iure permittitur priuato, quia non est legis minister, ideo timetur quod priuatus illicitum faciat. gl. & Bald. in l. accusationis. C. quod metus causa. ¶ Vnus iudex non debet se impedire de spectantibus ad iurisdictionem alienam. Innocen. in c. per venerabilem. qui filii. Baldus in l. consulta diuina, de testi. ¶ Iudex qui fuit facilis, in mittendo debet esse facilis in extramittendo. l. si minor. de euictio. in princi. & l. si pacto quo poenam. de pact. in fin. Bald. in l. fina. de edict. diui. vbi dicit quod si possessor non est citatus reuocat constitutu. de posses. Si vero non discussa contradictione tunc reuocat sine aliqua probatione, quia lite pendente innouatur. ¶ Omnis actus qui fit coram iudice videtur ad iudicis redigi potestatem. ff. qui satisfacere cogantur. l. de die. per Iacobum Butriga. in rubric. C. qui admit. in 4. colum. ¶ Iudex non debet se extendere, nisi ad ea quae sunt sibi petita, & non ultra. in l. j. vt in posses. lega. & not. ff. si certum petatur. l. vinum. & in l. fina. de fideicommissa. libert. nisi veniat in consequentiam petitorum. lit. contest. not. de damno infect. l. si quis. §. iudex. ¶ Iudex cui nihil est probatum nihil pronuntiare potest. l. hoc autem. §. iij. ff. quibus ex causis in possessio. ea. & not. Innocen. de sententia excommunicationis. c. solent. in fine. quod est verum diffinitive pronuntiando, sed ab obseruatione iudicij absoluendo secus l. properandum §. i. de iudi. & not. de officio delegati, consuluit. & ibi Innocentius quod absoluto ria ab obseruatione iudicij non potest ferri

ferri nisi emanet peremptorium vel tina citatio. per tex. in dict. §. i. ubi Baldus hoc dicit, vt supra verficu. iudex cum nihil constet. ¶ Pro iudice præsuntur. l. ii. de officio ciui. iudic. hoc est verum quando iudex seruat debitum ordinem in procedendo, sed quando debitum ordinem omittit pro iudice non præsuntur, sed cōtra eū hē, secundum Cy. in l. sancimus. C. de iudi. & ideo quando de processu iudicis corā superiore per viam appellationis, vel nullitatis cognoscitur, consuevit iudex citari, vt notat Innoc. in cap. nostra. de procurator. tamen licet non citetur tenet processus. secundum Innoc. Bald. in dict. l. facimus. & faciunt nota. p. Bartolum in l. de pupillo. §. si quis ipsi p. tori. de nō. ope. ubi de præsuntione cōtra iudicem qui erat solitus excedere. & dixit Lucas de penna. in l. si coloni. de ag. g. colis. & censitis. ¶ quod de malo iudice male est præsumentum. qui allegat in l. si per impressionem. C. quod met. caus. & vide supra in verbo, fuga. in cap. ii. in fi. & dixit Specula. in titu. de iudic. deleg. §. vni. in verficu. item quod est odiosus, quod non dicitur iudex is, in quo nō est iustitia. & vide in c. si est appellatū. in verbo, appellatio. ¶ Iudex ¶ non debet i plus grauare, quam lex, quia mens iudicis præsuntur esse conformis menti legis. ff. familia. ex. c. i. & puto. §. i. & de iustitia. & iure l. nam & ipsum. Bald. in l. ii. C. si pendente appellatione. Iudex nō aditus nihil facere potest. ff. de cōdit. indebi. l. si. §. si. Bald. in l. ampliore. C. de appellat. ¶ Iudex debet audire iura utriusque partis. & illa examinare ipsis præsensibus, vel contumaciter absentibus, quia cum magno strepitu & confectio est dāda sententia diffinitiva. l. i. commin. vel epistolas. Bald. in l. ab eo. C. quomodo & quando iudex. ¶ Iudex debet obstantia amovere & ad rem de qua agitur venire, & nō debet pati, quod per cauillationem causa protrahatur. lita nobis. pudor. C. de adul. re. Bald. in d. l. qui de crimine. ¶ Iudex ¶ lara sententia non potest amplius gratiam facere. l. si quis. de pōnis. solus princeps potest gratiam facere lara sententia. l. i. §. sequitur. de postu. & not. Innoc. extra de re iudica. cap. cum re. Bald. ibi. ¶ Iudex

non debet animi sui motum manifestare, nisi in sententia prolatione. l. ubi C. de fal. Bal. & i. l. sicuti. de arbit. & mēs seu motu animi iudicis pōt probari p. testes not. in l. si quis iurās. de iudic. alias tenetur falsi, ut ibi. & vide in verbo, cor. ruptio. ¶ Iudex non debet aliquid facere ad clamorem, quia legibus magis q̄ clamoribus debet adherere. l. decurionū. C. de pō. Bal. & supra in c. an iudex. Iudex non dēt sedere hora incōgrua. l. ii. de origine iuris. ubi dicit Baldus, quod est eis verēdū sedere hora incōgrua. & i au then. sedebunt. de iudic. & ideo pars erit contumax si non comparet ad illā horā. l. aut qui. ff. quod vi aut clam. ¶ Iudex nō dicitur grauare cū iura partium custodit. Bald. in l. si arrogator. de adoptio. In iudice semper præsuntur minimū culpæ propter auctoritatem iurisdictionis. l. ii. de officio iudi. & cap. accepimus. de gra. & qualit. Nam non debemus credere, q̄ p. teor male faciat. Item si male quod minus male secundum Ioan. Andr. ibi Bal. in l. non. n. ff. de adopt. ¶ Iudex qui propter difficultatem probationū, vel p. pter opinionem, causam non expedit, non tenetur. vide supra in verbo, instantia. in cap. ad executionem iudicis. & in sequentibus. & in cap. iudex qui tenetur. & infra & vide in verbo sententia. c. constitutio regni Siciliæ. & in cap. sequen. & quod iudex excusetur. in perplexis. vide in verbo, sententia. cap. constitutio regni Siciliæ. ¶ Si iudex, vel tabellio, aut alter officialis qui acta non publicata, vel dicta testium nō aperte manifestat parti tenetur de falsi. d. ff. de fal. l. i. in princip. Et idem in instrumentis depositi. l. i. §. sacculares. de extraordi. crimen. ¶ Idem in iudice qui manifestauit sententiam quam est laturus, antequam pronuntiet. ff. de officio præsidis. lege obseruandum. & argumen. de pōn. lege si aliud. §. primo. & §. transfuga de re milita. lege. omnes §. exploratores. & ita consuluit Iacobus de Arecio per ista iura, vt reperi in suo quodam consilio. ¶ Iudex ante omnia debet prospicere, & examinare ne quid per calumniam peratur. lege secunda. C. de fal. Et potest etiam calumniosē excipientem non audire. & ad vltiora procedere.

Tract. de Syndi. DD. Inno.

Parid. de Puteo Tract.

Innoc. in c. post electionē. de concessio. præben. quem Bal. refert in l. peremptorias. C. sent. rescind. non posse. & etiam quando exceptio esset efficax, & vera, & iudex opinatur illam opponi causa lris morandæ. potest illum relicere. secundū Innocentium in dict. c. post electionem. ubi dixit Anton. de But. quod in summa iudicio ex leui præsumptione calumniæ iudex potest repellere exceptionem, quam non debet repellere iudicio pleno. ubi dicit quod debet semper præsumi iudicē motum ex cā in repellendo exceptionem. argu. c. in præsentia. de renun.

27 tia. & c. sicut. de regu. iuris. quia ¶ institutū licet calumniosam dicitur trahere ius ad iniquum cōpendium. l. fi. C. de usucap. p. empt. & est de præda sollicitus contra l. minores. in fin. ff. de administr. tuto. & nititur contra ius diuinam, quia facit contra bonam fidē. ff. de regul. iur. l. bona fides & cōtra naturalē rationē, quæ quærit eum aliena iactura locupletari. de condi. indebi. l. nam hæc natura. & contra ius positiuū, quia contra legis intentionē cōuertit iura ad lucrū proprium. l. damni in fecti. l. stipulatio. §. penult. in fin. de damno in fecti. & cū autoritate iuris bonum & æquum violatur quo genere plerūque erratur. de verb. obligat. l. si seruum. §. sequitur. in fi. quod dicitur perniciosum. l. qui ædibus. de dam. in fecti.

¶ [Conscientiā.] Vide dominum Iasonē Mag. institū de actio in c. si minus in v. col. in ver. in ead glo. bñ nisi & vide qua dixi in bonifacio vitalini de Mātua in suo. tract. malef. in proamio, in apostil. & per eundem supra in ver. allegaciones.

¶ [Inepti.] Adde Felinum in c. dilecti filij circa princip. de iudic.

¶ [Transgredi.] Adde dominū Alex. de Imet. in l. quid ergo. §. pæna ff. de infra l. hodie. de pænis & Bal. in c. quib. mod. feud. amitt.

¶ [De falso.] Adde Felinum remissimē in cap. ultra tertiam ante medium. i. col. in versicu & suadente ubi dicit etiam quod notarius est per iuratus, quia iurat in creatione tenere secreta dicta testium.

S Y M M A R I U M.

1 Indices debent habere manus puras.

- 2 Iudex an possit committere parti executionem in re propria? & nu. 3.
- 4 Iudex non tenetur in syndicato si in principio litis magis faueat actori, quam reo.
- 5 Iudex in his quæ vidit vt iudex non habet requirere aliam probationem.
- 6 Iudex non inquirens à teste causam sententiæ, an teneatur parti ad interesse?
- 7 Negligentia officialis commissæ sine dolo puni- tur pecuniariter.
- 8 Iudex non potest variare iurū dispositionem.
- 9 Iudex requisitus vt pronuntiet secundum consi- lium sapientis si hoc non faciat facit litem suam inique pronuntiando.
- 10 Iudex debet esse certus de sua potestate alias non ualet quod agit & nu. 21.
- 11 Pecuniam dare iudici non licet, ut puniat de- linquentem culpabilem.
- 12 Iudex est Dei minister in terris.
- 13 Iudicis factum, & factum testatoris equi- parantur.
- 14 Iudex si sibi stipuletur, an acquirat partibus?
- 15 Iudex an & quando possit cogere ad pacta uel transactiones fiendas cum aduersarijs? & nume. 18.
- 16 Iudex si uiderit aliquem delinquentem, an tanquam priuatus possit recedere ex uisu sc- iendū suā cōscientiam ad delicti punitionē.
- 17 Arbitrio iudicis committitur quis sit pauper uel dives.
- 19 Iudex absouens reū nocentē dicitur p. ditor.
- 20 Iudex secularis an possit cognoscere de per- iurijs.
- 22 Excommunicatio iudicis reddit processum nullum.
- 23 Iudex debet determinare casus dubios per argumenta & rationes legum.
- 24 Contingentia extra iudicium non sunt in po- testate iudicis.
- 25 Authoritas iudicis non derogat authoritati iuris.
- 26 Iudici non plus licet quam legi.
- 27 Iudex cui nihil probatum est nihil mandare potest.
- 28 Iudex debet omnibus modis providere, ne ex alieno facto cām alicuius faciat deteriorē.
- 29 Iudex debet tueri factum suum & ipsum ex- ecutioni mandare.
- 30 Iudex potest audientiam suam denegare ex causa.
- 31 Iudex debet prohibere vim fieri.

Quicquid

- 32 Quicquid in incerto per legem dimittitur, cōmitti videtur iudici.
 33 Iudex potest reuocare decretū suū ex causa.
 34 Iudex non dicitur posse nisi quod de iure pōt.
 35 Iudex debet omnia facere per regulas iuris.
 36 Iudex si viso instrumento det tenutam bonorum debitorū parte non citata, an talis tenuta valeat?
 37 Iudex an possit proferre interlocutoriā sine citatione?
 38 Pœna facit sapientem illum; quem culpa ostendit insipientem.

CAP. II.

Iudices puras t̄ dedent habere manus. in authen. vt iudi. sine quoquo suffrag. §. quis autem. quia Deus præcipue quærit omnium sacerdotū puritatem. in authen. quomodo oportet Episcopo. §. si quis autem. & in §. oportet. de mand. princip. de vita & honestate. cler. cap. ab omni. Vnde & præses iubetur consilia rium assumere virū optimum, purum vndique & contentum his quæ a fisco sibi dantur. in authen. de manda. princip. §. se stinabis. Alias satisfacto per eum quem l̄ sic punitur in authenti. de armi. §. si qs autē & in l. i. de exacto. tribu. & in l. i. C. in quib. cau. colo. cen. ¶ Qui iudices maculantur eorū iustū iudiciū peruertendo octo modis, timore, cupiditate, odio, & amore. xj. q. 3. quatuor. & quando pauperum non misereantur in iudicio. 24. quæstione. 4. c. est iniusta. & Exo. 24. & nimia seueritate, & nimia remissione. 45. distinctione. disciplina, & ignorantia. institu. de oblig. ex quasi delict. in prin. ¶ Vnde ipsi iudices se furtis & sceleribus deturpantes omni dignitate priuantur insignibus, ornamentis nobilitas, honoribus, quæ omnia ex dignitate iudiciali si bene se gerūt consurgunt. l. iudices. de dignit. & l. pe. de veteranis. nam cum a iustitia deuiat, quia dicitur ius dicens. de verb. signifi. c. forus. perdit nomen iudicis. 2. q. 3. ipse. 23. q. 2. c. i. & 2. q. j. scelus. Nā dēt esse iustus & quasi immobilis vt col. 2. q. 9. c. re vera. vt nō se flectat contra legē, sed iuris integritatē custodiat. in authen. de trient. & semis. §. si quis aut. Ideo dñi sic suas administrationes

gubernare debent, vt nullus eorū aut cupiditati sit deditus, aut violentias alias, vel ipse inferat, vel iudicibus, aut eorum officijs, aut quibuscunque alijs inferre permittat. de offic. præf. prætor. Afric. l. i. §. optimus. & dicitur in d. c. forus. quod iudex debet esse vt neruus, qui nō frangitur, sed plicatur, alias non est iudex si ergo ius nō dicit, vel iustitiam non red dit, sed iniuriam, & iniustitiam agit, turris & sceleribus se maculando, nomē optimi iudicis & dignitatem perdit. d. l. iudices. de dignitat. & l. penultim. de vetera nis. ¶ An iudex possit committere par ti executionem in re propria? gloss. in l. i. ste possidet. de acquiren. possessio. qd sic. & in l. meminerit. vnde vi. præsertim in defectum ministrorum per nō per Ioan. Andr. in addition. Specul. in titul. de constitut. ante fin. & in titul. de excus. §. sequitur. in addition. magn. gloss. Bald. & Doctor. in l. si vt proponis. la. ij. C. quomod. & quan. iud. ¶ Nam vbi a iure magistratui permittitur vindictam facere, potest iudex illud parti committere in re propria. & per nō. in l. in laqueum. de acquirend. rer. domin. & l. 3. §. fin. de sic. per Bartol. in l. libertas. de acquirend. rerum. domin. secundum Paul. de Castr. in consil. 191. & 192. dicens quod statutum potest dare licentiam alicui faciendi vindictam autoritate propria, sicut lex. per l. i. C. quand. lic. sine iudic. quo casu in hoc habetur loco magistratus. ¶ Tamē si iudex vel let capi facere aliquem pro offensa alicui facta & egeret auxilio aliorum ad capiendum offendentem, consulo, quod hoc non committat parti offensæ, nec consanguineis, aut inimicis eius, ne ipsum capiendo occidat, vel vulnerent propter dolorem dictæ offensæ, quia iudex esset in culpa & teneretur de culpa. ¶ Iudex non tenetur in syndicato, si in principio litis faueat magis actori, quam reo, quia ad hoc tenetur in medio verique & in fine reo. Azo in sum. de reb. du. & in l. de die. qui satisfac. cog. Tamē alias non debet fauere magis vni parti, quam alteri, alias pōt recusari. Inno. in c. accedens. vt lit. nō contest. & dēt cuique ius reddere in differenter, tamen debet declinare in partem, quæ fouet potiora iura. cap. suborta.

DD a vbi

vbi Docto. de re iudic. nec debet esse facilis, quando est contradictor in iudicio. Bal. in l. fin. de edi. diui. & glo. in l. quinquaginta. de excusat. tutor. qui licet non habeat testes debet se ex multiplici causa informare. Paul. in consi. 300. debet tamen se taliter habere, quod non sit acceptio personarum. in Specul. de leg. §. 8. verfi. item is est qui debet cuncta diligenter inspicere, & rerum ordinem inquirere, & alienam necessitatem suam aestimare, & delinquentes canonice punire. in Specul. de iudic. ordi. §. 3. in titul. de offic. omn. iudic. §. fi. ver. 2. videndum. & de restit. prae. §. i. in princip. & de aduoca. §. i. & debet esse iustus, & æquus, & equalis medius inter partes, non declinans ac dextram nec sinistram. in Specul. de aduoca. §. v. & §. vi. in ver. commender. autē. eum seq. semper habendo præ oculis æquitatem. in Specula depositi. §. 7. verficul. & non medius inter partes discordat Bar. in l. legatum ciuitati. de usufruct. leg. & l. de commu. seruo. & testes interrogare pro vtraque parte. Bartol. in l. 2. de edend. & declarare pacta obscura. l. voluntas de fideicommiss. & l. veteribus. de pact. per Bar. & idē Bart. in l. cū qritur. de reb. dubi. & in l. Labeo de contrah. empr.

¶ Iudex in his quæ vidit vt iudex non habet requirere aliam probationem, secus in his, quæ vidit non vt iudex, in Specul. de noto. crimin. ver. 8. & quando opus est debet occultata fide videre loca. l. si quis. vbi glos. fin. regundo. et eod. titul. l. si irruptione. vocatis partibus. Bartol. in l. qui bona. §. huic. de damno infecti. ¶ Iudex deneget officium suum imploratum quando que grauat. l. i. §. permittitur. & ibi Bartol. de aqua quotidiana. ideo tenetur in syndicatione, nisi resistat in suo arbitrio. Innocent. in capitu. fina. de foro competen. & videtur tex in l. videamus. §. penul. ff. de in litem iurando. ¶ Et debet curare ne processus proteletur friuolis exceptionibus. capitu. cū cessante. de appel. & l. non igno. de fruct. & lit. expens. ¶ Si iudex iurauit in sententijs & processibus iuris ordinem seruare, in notorijs potest procedere non secundū iuris ordinem, quia ibi est ordo ordinem non seruare. cap. ad nostram. de iure iur. cl. ii. And. de Ifern. in constitutio. regni rapinas. & Bald. in l. i. vt quæ defunt ad-

uoc. quem refert Ludouic. in l. i. de arbit. ff. in repe. ¶ Quando iudex absoluit, quia fecit litem suam. vide Angel. in l. pen. §. si ff. ne quis eum qui. & in l. si quis dolo. §. i. de re iudicata. ¶ An iudex non inquirens a teste de causa scientiæ teneatur parti ad interesse aliqui, quod sic. per l. si quis. C. de testibus. & l. si quos iudices de offi. præf. prætor. Quod aliqui intelligunt vbi dolus, vel notabilis negligentia interuenit. arg. extra eo. capitu. per tuas. Tamen Specul. putat, quod in his duobus casibus iudex parti tenetur in foro conscientie, si testis causam non expresse, quæ expressa sibi non nocuisset, secundum Specul. in titul. de testi. §. j. verficu. sed. quid si causam inseruit & in §. sequitur. circa si.

¶ Negligentia officialis commissa sine dolo puniatur pecunialiter tertia parte immobilium: vt i constitutio. regni cū iusta. in fin. in primo libro. in titul. de ordinandis iudicibus & in constitutio. j. de surripientibus aliquid ex naufragio. in fin. vbi ponitur alia poena. ¶ Iudex non cōdemnans de fructibus & interesse videtur absoluerē, adeo, quod nouum iudicium moueri non potest. Innocent. in c. grauis. de restitutione spoliatorum. Bal. in l. generali. de episc. & cleri. dixit quod omittens condensationem expensarum videtur absoluerē, tamen aliquando parte non petente potest ex officio condemnare in expensis. l. edil. §. item. de ædi. edil. tamen si non condemnat quando potest non facit litem suam. l. 4. §. hoc autem. de damn. infecti. & Angel. in authent. de exhib. re. in fine. qui etiam ex officio potest condemnare ad fructus perceptos post moram vna cum fundo restituendos per possessorem. Innocent. in capitulo inter dilectos. de offic. deleg. & Bald. in l. cum propria. si quis alteri. ¶ Iudex in causa damni dati potest de plano cognoscere & procedere, quia est leuis causa. Salic. in l. non ideo. de accusa. Cano. in clementin. i. in verbo, de plano. de verborum significatio. Sicut potest de facto compellere ad soluendum repertos de nocte vel cum armis, ex quo causa est leuis. Bartol. in l. leuia. de accusationi. ¶ Si iudex aliquo casu hēt necesse se pronuntiare incompetentem, & partem in expensis cōdemnare, debet prius pronuntiare

pronunciare super expensis, ne si pronuntiet super incompetencia non valet postea pronuntiatio super expensis. Ioan. Andr. in capitul. fin. de rescrip. ¶ An iudex perperam inquirens teneatur in syndicato? vide in verbo, inquisitio. ¶ Vbi fiunt prouisiones ad seditiones, monopolia, & delicta, committenda iudex totis conatibus debet obuiare. in authentic. de mand. princip. §. deinde conueniens. C. de mono. l. i. §. fin. & not. in capitul. vene. de elect. alias est in negligentia, quia debet obuiare ne maleficia fiant. l. quicquid ergo. §. si quis alie. de infra. 10. Andr. in capitul. dilecto. de sen. excom. in vj. ¶ l. i. dispositio est inuariabilis, quia iudex sua sententia variare non potest, nec etiam ius. l. prima. §. item cum contra. quæ sent. fin. ap. l. ii. C. quand. prouo. ad Turp. l. i. §. si in fin. & ad Municip. l. ordine. cum ibi allegat. Vnde si ex processu, vel inquisitio ne non refutat aliquod crimen, iudex non potest illud crimen declarare, vel pronuntiare. Angelus ita in consilio suo vigesimo secundo, ad finem ut si pronuntiaret furtum esse vbi de iure non esset vel homicidium, &c. quia iudex non potest variare dispositionem iuris dictis legibus. ¶ An iudex qui in banco pronuntiauit executionem instrumenti finiendam non obstante exceptione opposita, possit post pronuntiam per magnum spatium antequam a banco recedat pronuntiam suspendere, quousque notario aliquid dicat? Angel. in consilio centesimo duodecimo, quod incipit. Dictus punctus. tenet, quod sic, vbi vide iura. ¶ Si statutum mandatur iudici, quod debeat causam committere, uel aliud facere sub pena, habet tacitam conditionem, si fuerit postulatum a parte. & sic commissio fiat. ff. de magistratibus conueniendis. l. i. §. magistratibus. de damno infecto. l. iiii. §. hoc autem. & debet fieri talis postulatio, seu iudicis requisitio cum importunitate, argumetur. l. prima de l. bel. dimissor. quibus alimilatur commissio talis. in cor. vt different. iudic §. primo & Angelus in consilio trigesimo octauo incipiente Statutum prædictum. ¶ Iudex requisitus vt pronuntiet secundum consilium sapientis, si hoc non faciat ratione negligentie facit litem

suam pronuntiando inique, tamen non potest conueniri ex ea parte iuris que panit iudices iudicantes inique. not. Bartolus. in lege si iudex. de variis & extraordinariis. cogni. licet quidam contra per leg. si quis in conscribendo. de pact. & C. de test. l. si quando. Tamen in iure diuersimode iudices negligentes puniuntur. lege mancipia. de ser. fugi. & C. de anno. & trib. lege iudices. libro decimo de suscep. & archa. lege prima & de colla. fun. patr. lege placent. & lege placuit. C. de offi. præfect. præf. pena autem iudicis negligentis non est uniformis, quia fit differentia an dolo, an per impericiam, vt d. lege si iudex. Ange. in consilio. 184. incipien. Visus igitur prædictis. & idem in consilio. 214. ¶ Iudex debet iudicare prout æquum sibi & iustum fuerit. visum in corpo. iur. quod præstat. ab his in princip. ideo non tenetur requirere, nec sequi consilium sapientis licet bene faciat sententiam ferre de consilio lege secunda de sent. ex expericu. recitand. Specul. de requi. consi. ver. quid si iudex viderit consilium. & quod ibi not. Ioan. Andr. vbi dicit, quod vbi consultor sit in officio iudex non tenetur sequi consilium sapientis, & valet lata sententia consilio non requisito, etiam si hoc statutum dicat Angel. in consilio 186. incipien. Sed nunc videndum restat, quæ not. pro literis capitaneorum vt habetur in verbo, consilium. ¶ Si iudex pronuntiauit taliter, quod faciat litem suam, vt in lege iudex. de variis cognit. et de obligationib. quæ ex quasi maleficio. §. si iudex. tunc pactum partium præcedens sententiam iudicis de non querelando contra sententiam non opitulatur iudici, sicut nec sententia bis confirmata per iudicem appellationis opitulatur sibi, quin non faciat litem suam, si iudicauit iniuste, secundum Inno. de offic. delega. capitul. pastoralis. in gl. Et idem si quis appellauit, & appellationem deseruit, recurrit potest contra iudicem, qui iudicauit inique, vt not. Innocent. de appellationibus. capit. sepe multo magis quando hi, a quibus ex pacto partium non liceret appellare, sicut esset arbiter & arbitrator, a quorum sententiis non appellatur, facit litem suam. l. si quis in conscribendo. de pact. & Cy.

Parid. de Puteo Tractatus.

in authentica decernimus. C. de arbitr. Si vero victus potuisset appellare, & non appellasset, forte tunc contra iudicem inique iudicantem non poterit haberi recursus, quia non appellando confirmat quis sententiam suo consensu de appellationibus. l. hi qui. & turpitudine sententię expurgatur per appellationem omissam, secundum Innocen. de offic. delega. capitulo cum olim. Angel. in dicto consil. 276.

10 & uide in verbo, appellatio. supra. ¶ Si iudex non est certus de sua potestate, licet eam habeat non valet actus quem gerit. l. quærit. ff. de eo qui pro tuto. l. hoc autem. post principium. ff. quibus ex causis maior. in possessionem eat. & ibi Bartol. & plenius in l. multa. de conditionibus & demonstrationibus. & in l. si finita. §. Iulianus de damno infecto. & in l. prope randum. §. i. de iudiciis. Paulus. in consil.

11 273. ¶ Non licet dare iudici pecuniam ut puniat delinquentem culpabilem, quia est turpissimum. l. i. de calum. & per totum. C. de poen. iudic. authentic. sed nouo. iure. & C. quā. prouo. l. venales. quia iudex tenetur hoc facere. ideo si recipit, turpiter recipit. l. fin. ff. de conditione ob turpem causam. Paulus ibi consilio ducen tesimo octuagesimo nono. ¶ Si aliquid iniustum apparet iudici ex instrumēto coram eo producto, non est necesse illud per partē cōuētam opponi, sed ipse iudex debet ex officio repellere petentem, ut no. Bartol. in l. eum qui ita. ff. de verborum obligationibus. & in l. ubi pactum. de transacti. & in l. prima. de offic. assessor. & per Innocen. in capitu. constitutus. de filiis præbyte. & quod not. gloss. in l. ii. §. quod si actor. de iura. calum. ¶ Iudex est Dei minister in terris. xv. q. i. nec. is. xxiii. quæstione. v. non solum. ut igitur ipsius prodeat de vultu Dei iudiciū, qui est via, veritas, & vita. capit. ut nostrum. de appella. & c. j. ut eccle. benefi. debet confirmare iudiciū suum cum veritate, & ipsam summo opere ad lucem producere. ff. de probationibus. l. fin. & l. illicitas. §. veritas. ipsiusque veritatis probationes ampliare, & eis fauere ut salus sint. ff. de testibus. l. curetur. & l. ne quid. de incen. rui. l. ii. de interrog. actio. cum sequen. l. quoniam. de hereti. q. si seruata legis litera repugnantis con-

scientiæ veritatem supplantet, animam occidit & eius iudiciū sordescit in conspectu iudicis, quia ab ipsis legibus damnatur quia verba legis non sunt calumnianda, sed qua mente dicta sunt consideranda. l. exhibere. ff. de exhi. quia cum agitur de bona fide nimia scrupulositas iuris non est spectanda, quia per eam plerumque perniciose erratur. ff. de verborum obligationi. lege si seruum. §. sequitur. & ff. mandati lege si fideiusor. §. quædam. de iniust. testam. lege posthu. circa

13 princi. Paul. in consilio. ccc. ¶ Factum iudicis & testatoris æquiparantur. ff. de pigno. actio. lege non mirum. de manu. testamen. lege si ita fuerit. Bartolus in lege centesimis. §. finali de verborum obligationibus. Vnde sicut præceptum testatoris sine causa non valet, sic iudicis. lege pater. §. Iulius. de legat. secundo. ¶ Iudici semper. debet constare & liquere id, quod est causa suæ iurisdictionis exercendæ scilicet quod sit prohibitum, quod intenditur. ff. quib. ex caus. in pos. ea. lege hæc autem. & quod Bart. not. in l. multū de conditio. & demon. de dāno infecto. l. si finita. §. Iul. alias quæ agit non valet. not. in l. pperandū. C. de iudi. & Paul. in cōs. clxxxj. Quando aliquid est notorium iudici per instrumētū, vel aliter pot actorē repellere, & sibi suam audientiam denegare gl. & doct. in l. ubi pactū. C. de transactio. & ff. de pact. l. si unus. §. pactus. & Bart. in l. eū qui ita. de verb. oblig. & Innocen. in c. consil. de filiis præby. Nam calūnis nō debet iudex bonus aures accommodare. C. de fal. l. satis aperte. Paul. in consil. lxxv. ¶ Sicut iudex qui male iudicat facit litem suam, dato quod sit in appellatione renūtiatum, & punitur. l. si iudex. de variis & extrordi. cog. l. si filius. §. i. de iudi. & in l. appellatio. & Bart. in dicta disputatione, sua a sententia. ita arbiter. & arbitrator. l. pe. C. de pact. & doct. & gloss. & instit. de obli. ex quasi deli. in princi. unde non possit peti reductio contra ipsum laudū talis arbitratoris sed agitur de dolo contra eum, per text. not. in l. arbitrio. §. de eo. ff. de dolo. Ideo per renuntiationem reductionis non remittitur dolus arbitratori. imò punitur & illum remittit. Paul. in consilio lxxj. Licet dicatur quod

ex fa-

ex facto in iudicio & coram iudice facto
posset quæri absenti. ff. rem pupil. l. non
quasi est verum quando iudex recipit
pro absente, alias non sufficit actum fieri
in præsentia iudicis, vt absenti quæratur
vt patet. ff. de interrog. l. fin. & de cōfessis
l. certe. §. si quis absente. & no. Cy. expref
sè, in authen. sacramenta puberum. in x.

14 q. Paul. in consil. cxliij. ¶ An si iudex si-
bi stipulet acquirat partibus. b vide Guil.
in l. si quis maior. C. de trāfactio. & quod
quærat absenti tenet glo. in authen. ma-
tri. & auia. C. qñ mulier. & dixit Bald. in
lege i. per quas personas. quod iudex sti-
puletur. & Petrus de Anch. in ca. i. de re-
nun. quod illud quod geritur in præsen-
tia iudicis aduersario non præsentem, q
præiudicat gerenti officium, si iudex ad
hoc tendat vt suum officium impendat.
per not. per Cyn. in authen. sacramenta
pube. & Barto. in l. si pupillus. rem pu. &
Bartol. in l. non aliter. de adop. & in l. i. §.
exigere. de magi. conue. & Lud. in l. stipu-
latio ista. §. si stipuler. de verb. obligatio.
Bald. in lege secunda in fin. vt in poss. leg.
Barto. in l. si quis uxori. §. fugitiuum. de
15 furtis. ¶ Iudex vel referendarius nullū
cogere potest ad pacta, vel transactiones
fiendas cum aduersarijs, & si coacte hoc fe-
cerint nullum eis præiudicium genera-
tur in authē. vt liti. iurent. §. quia vero,
vbi dicit Ange. quod transactiones, & cō-
promissa facta inter partes cogente pote-
state sunt nulla. quod est verū, nisi sub-
sit timor armorum incontinenti, aut ri-
xa, per tex. in l. si cuius. §. de præteritis.
ff. de usufruct. quia potest cogere ipsos p
suadendo, & præcisè cogendo secundum
Andr. ibi & vide supra in verbo, concor-
dia. ¶ Iudicis imperitia, aut seueritas par-
ti obesse nō debet, l. q. cū maior. §. si eum
quis libertum. de bo. lib. vers. si patroni
filius crimen leuius deduxit, quod non
veniret capitaliter puniendus. Si ta-
men iudex seueritate aut odio deductus
cum capitaliter condemnauit. non obest
illi, quod actionem leuiter instituit. vt
ibi, qui est textus singularis, qui facit
pro clerico, quā ciuilitate crimen instituit,
q si iudex criminaliter cōdenauit, quod
non sit irregularis. & facit caput primū,
de honri. in vj. ¶ Iudex debet potius pro

illo iudicare pro quo faciunt plures ratio-
nes. de decimis, cap. suggestum. in fin. de
probatio. c. licet causam. & gloss. ordinat.
cum concordantijs. xij. dist. c. j. in gl. non
intelligas. ¶ Iudex non debet proprijs
auribus audire iniusta petentem. ff. de
iur. dotium. l. si extraneus. §. i. vbi gloss.
quod auribus audio ore loquor, sic os lu-
cidius est, q no. ad materiā. l. obseruādū.

16 de officio præsid. ¶ An si iudex viderit
personam delinquentem tanquam prius
tus possit procedere ex visu secundum
suam conscientiam ad delicti punitionē,
posito quod probata sint contraria? vide
in l. illicitas. §. veritas. de offc. præsid. &
l. i. C. ut quæ defunt. Bal. in l. ii. de sent. ex
peric. & in cap. pastoralis. §. quia vero. de
officio delega. & in c. primo de offi. ordi.
iij. quæst. vii. iudicet. ii. quæst. i. Deus. vbi
gloss. & per docto. in capitu. j. de re iudic.
in vi. & latius Ioannes Andræas in titu.
de allega. & disputa. i. additio. quæ incipit
17 in glos. argu. contra. ¶ Iudicis committi-
tur arbitrio quis sit pauper, vel diues:
l. si constante. sol. mat. sicut etiam quæ di-
catur dos magna, vel parua eius cōmit-
titur arbitrio. gloss. in authen. quod locū.
de colla. vel quæ dicatur causa magna, uel
parua. authen. nisi breuiore. & de sentē.
ex periculo. Sicut etiā quis dicatur senex
vt plene per Ioan. Andr. vt lite non cōn-
testa. quoniam. prout etiam quis dicatur
iustus metus. extra q met. cau. c. cum di-
lectus. prout etiam, quis dicatur inimī-
cus, de accusa. cū oporteat, prout etiā, quæ
dicatur persona miserabilis cap. significā-
tibus. de off. deleg. prout etiam quæ sit dā-
da dilatio. l. i. ff. de iure delibe. sicut etiam
quod dicatur modicum tēpus. in l. con-
stante. §. quos. solut. matr. & in l. i. §. quod
autem. de superficie. ¶ Iudex ex officio
repellere debet agentem sine actione &
d libellum ineptum. gloss. d in. lege vbi pa-
ctum. C. de transact. & C. vt quæ defunt
aduo. l. i. de offi. asse. l. i. de bo. quæ libe-
leg. qui cum maior. §. si. præsens. in gloss.
C. de sacra. pac. l. sicut. extra de offi. vica.
capitulo j. & quod ibi per Innocen. &
quod Bald. dixit in rubri. C. de vindicta
libe. & in rubr. de manu. & quod no. Inn.
in c. quæ in ecclesiis. de constit. & Bar-
tol. in l. i. quod vi aut clam. Baldus in leg.

D D 4 ex

Parid. de Puteo Tract.

ex p̄dijis. de cui. Adeo quod si statutum di-
ceret, quod nil possit exponi etiam ex of-
ficio iudicis intelligitur quando aperte
imploraretur, non tamen autem si iudex
ex se suppleret, quia statuta sunt reducē-
da ad ius commune. l. 2. de noxa. l. fina. §.
in computatione. de iure del. be. l. Caesar.
de publi. de consue. c. cum dilectus. ¶ Vbi
iudex viderit aliquid nō esse faciendum,
vel actores nulliter agere, tunc ex offi-
cio nemine petente, potest, ne actus sint
elusorij, repellere eum. glo. in c. j. vers. de
absentia de ele. in 6. quam sequitur Bal.
in l. exceptionem. de proba. Ange. in l. in-
ter quos. §. aliena. de dāno infecto. & hoc
probat gloss. in l. j. de offic. assesso. & in l. j.
vt quæ defunt. & l. qui eum. §. si libertus.
vers. calumniose. de bonis liberto. & in l.
vbi pactum. & videtur casus in l. fin. in fi.
C. vt nemo priua. & in l. sicut. de sac. pa-
ga. Innocen. de iudi. c. examinata. & cap. i.
ad fin. de offic. vica. Specula. de primo de-
creto. §. sequitur. vers. quid si constat.
& hoc habet locum etiam si reus non op-
ponat, vel a statuto non posset aliquā ex-
ceptionē opponere ex forma statuti. per
not. eleganter per Innocen. in c. cum olim.
de cēsi. & sequitur domi. Anto. de consi.
cum dilectus. & Bald. in rubric. de manu.
dicens quod si reo ex forma constitutio-
nis denegetur defensionis copia iudex ex
proprio officio nulliter agentem ex offi-
cio repellit, & videtur pro hoc casus. ff. de
petitione hereditatis. plane. & l. finali. eo-
dem titulo. ¶ Iudex potest quando diu-
fuit discordia inter partes cogere ad pacē
& concordiam faciendam. text. singu. xc.
distinctio. cap. placuit. dominus Antonius
plene in capitulo primo, de mutuis peti-
tionibus. Ludouicus in consilio centesi-
mo vigesimo sexto. & vide supra in ver-
bo, compositio. & in verbo, concordia.
¶ Quando quis timet indebite aggruari
potest officium iudicis implorare, vt ei a
quo timer iniuste vexari inhibeatur. C. q.
bonis cedere possunt. l. si pater. vbi casus.
ff. de exceptionibus. l. fundi. Ludouicus in
consilio ducentesimo quadragesimo quar-
to. ¶ Iudex qui reum nocentem absol-
uit, proditor est. in authen. vt iudi. §. si
quis vero. in authen. vt differen. in §. si
tamen inuenimus. ¶ Iudices debent esse

diligentes ad maleficia puniēda, ita qđ
ad principem non crimina, sed iudicia p-
ueniant. de officio prefect. prato. l. si quos
quia iudicantium culpa, est quam not. In
noc. de accu. c. sicur. ¶ Vbi verba legis refe-
runtur ad iudicis officium est tunc a par-
te postulandum. gl. singu. in l. si soror de
collatio. & Bartol. plene in l. i. de condit.
ex l. An iudex generalis possit cognosce-
re de causa specialiter vni iudici attribu-
ta, vide in capitu. studuisti. de officio de-
legati, & in l. i. de offic. prefect. vrbis. in l.
fina. de iurisdictione omnium iudicum.
& in l. consulta diuina. & in l. 3. C. de te-
stamen. & in l. quod in rerum. §. post. de
20 lega. j. & in verbo, iurisdictione. ¶ An iu-
dex secularis possit cognoscere de periu-
rio, an quis inciderit in periculum, vel sit
e perurus, vide Ludouic. in l. Titia. ff. de
verborum obligationibus. ¶ Iudex potest
libellum ineptum lacerare ex officio pro-
prio, etiam parte non petente, & etiā in
contumacia existente. primum patet in
l. prima de officio assessorum. & in l. pri-
ma, vt quæ defunt. & in l. vbi pactum. C.
de transactionibus. gloss. in l. qui cum ma-
ior. §. libertū de bonis liberto. & facit l. fi.
in fine. C. vt nemo priuatus. & ponit Spe-
cular. in titulo de primo decreto. §. sequi-
tur. versiculo quid si constat. & quod no.
Bartolus in l. 4. §. hoc autem. de damno
infecto. Bald. in l. finali. C. de appellatio-
nibus. ¶ An si iudex impetrauit a princi-
pe absolutionem, quod non teneatur sta-
re ad syndacatum, an teneatur ad extor-
ta, & ad ea quæ sunt penes ipsum ex ad-
ministratione sua? vide Angelum in con-
silio centesimo septuagesimo secundo, qđ
incipit, Circa primum. & Angelum in
consilio centesimo, incipiente, Testator
adultum. & in consilio centesimo octuagesi-
mo tertio vbi late. & in consilio trecente-
simo decimo quod incipit, Factum est ta-
le. vbi tenet contra Bartolum in leg. non
solum. de liberatione legata. & Pau-
lum de Castr. in consil. trecentesimo se-
ptuagesimonono, & Paulum in consil. tre-
centesimo quinquagesimo primo. Ang. in
consil. trecentesimo trigessimono, quod
incipit, Testator adultum. & in dictis con-
silijs. si tenetur heres eius. & Paulus in cō-
si. trecentesimo sexagesimonono, vbi an
hæredes

heredes teneantur ad reliqua & a dolo extorto, & ibi similiter remissa negligentia vel dolo. & Angelus in consilio centesimo vigesimo tertio incipiente, viso dicto statuto. ¶ Iudex qui aliquid facit causa cognita non dicitur excedere modum. l. si pollidorum. ff. de infamis. ¶ Iudex ex causa inveniendi maleficia potest facere aliquas experientias in persona inculpati. Bald. in l. vnum precibus. C. de infamis. vbi iudex dedit aquam calidam, vt euomeret, si scus quas comederat. ¶ Iudicis mens presumitur esse talis, qualis esse debet, ideo magis est inhærendum menti iudicis quam corrici verborum. Bald. in l. prima. C. de negotiis gest. facit quod not. Innocentius in si. in capitu. petitio. extra de procuratoribus. ideo dicit Baldus in dicta l. quod si iudex vtitur in sententia aliquo verbo, improprio intelligitur secundum subiectam materiam, vnde si dicat, facio talem tutorem legitimum, qui est agnatus, licet lex faciat, tamen intelligitur, facio, id est declaro. vt ibi per Bald. iudex qui se intromittit de officio ad se non pertinente debet acriter puniri. l. si quis. C. de aqua ductu. iudici ordinario existenti in quasi possessione iurisdictionis subditi nil opponere possunt. Innocentius in c. ex transmissa. de electio. ¶ Illa quæ iudicium contingunt non spectant ad iudicem: nisi in iudicium deducantur. iacob. But. in l. de die. ff. qui satisfactio cogant. vt refert Bald. in l. si vnus. de pactis. ff. in §. pactus ne peteret. ideo inde non tenebitur. ¶ Iudex opporret quod sciat se esse iudicem ad hoc quod valeat id quod agit Bartol. in l. multum de conditionibus & demonstrationibus. ¶ Factum iudicis non debet derogare iuri partis de transactionibus. l. cum prætor. & l. j. §. j. de feri. ¶ Lex æquiparat factum iudicis, & dispositionem legalem. de manu. l. prima. Baldus in §. poena grauior. l. quid ergo. de infamis. ¶ Quo ad substantiam iudicij iudex non est tertia persona, imo fundamentum iudicij, ideo defectus iudicis magis annullat iudiciū, quā defectus partis. Bald. p. illam textum in l. si procurator. ff. de pro-
22 cura. ¶ Vnde excommunicatio iudicis reddit processum nullum. l. i. de iur. & fact. secus in excommunicatione partis. &

23 c. i. de except. libro vi. ¶ Iudex debet determinare casus dubios per argumenta & rationes legū. l. qui filium. §. si ad treb. de iure patronatus. lege diui. & potest procedere de similibus ad similia, neque legibus derogat. Nā assimilatio iudicis est pro veritate inter partes, inter quas est iudicatum. Bald. ibi. Contingentia in iudiciis sunt in iudicis potestate & illa potest causa cognita refrenare & moderare. C. de dila. l. siue pars. Et an præsumatur causæ cognitio interuenisse. no. Innocentius. de
24 accu. ad peti. ¶ Contingentia vero extra iudicium non sunt in potestate iudicis, vt sunt contractus antequā in iudicium deducantur. ideo præscriptiones non possunt per iudicem arctari. l. z. de constit. pecu. Bal. in l. dedit. qui satisfactio. cogant. iudicis male actum non præiudicat iuri partis producētis. de verbo. obligat. quæ extrinsecus. & de aur. & argent. legat. l. pediculis. §. libero. Bald. in l. testium. C. de te-
25 stib. ¶ Authoritas iudicis non derogat authoritati iuris l. j. ff. de fer. secundū Bald. quia non potest iudex procedere, nisi secundum quod ius dicitur. Baldus. Iudex nō potest se intromittere de eo quod est extra naturam rei præpositæ. l. non possumus. ff. si pars hære. pet. vbi Bald. dicit idem in arbitro, secus in arbitratore, qui potest inter partes transigere, de arbi. l. si de meis. §. recepisse. Bald. ¶ Non licet plus iudici quam legi. l. cui eorum. de postu. quia non est maioris potentie factum iudicis quā factum legis, & sic tenet pronuntiatio legis, quam facit ipso iure. l. tutelae. de capit. diminu. & non appellatur. gloss. in capitulo cupientes. §. si quis per xxx. de electio. in sexto, Bald. in dicta l. cui. Non debet præsumi quod iudex faciat iniustitiam. notatur in l. non cogendum. in §. primo de procura. quia non potest reuenire per sententiam iudicis non est considerandum. l. si eo tempore. de peculio. Bald. ibi. Nam non præsumitur quod faciat iudex. quid iniustum. l. secunda de offic. ciui. iudi. & in l. prima
27 de offic. præf. ¶ Iudex cui nil probatum est, nihil mandare potest. Innocentius in capitulo solum. de sentent. excommunicatio. Bald. in capitulo primo quo tempore miles. ¶ Iudex non cogitur ad partis petitionem.

Parid. de Puteo Tract.

petitionem id agere quod lex eius tribuit potestati. l. non quicquid. ff. de iudiciis. & ideo licet iudex possit post conclusum in causa partes pro rei veritate interrogare ex officio proprio non tamen cogitur ad partis instantiam. not. glo. in cap. cum ideo. de fide instrument. & in clem. sape. de verb. signifi. Etiam licet possit testes post publicationem reperere, ut dictum eorum declarant, aut ratione causæ scientiæ addant. cap. cum clamor. de testi. non tamen ad hoc cogitur parte petente, secundum gloss. in authent. de testi. §. illud. Innocent. extra eo. ti. cap. per tuas. Etiam non potest ad partis instantiam cogi expectare contumacem. cap. consuluit. de offi. de lega. licet hoc possit de gratia. ut ibi. & sic si hos actus tributos sue potestati omittit non poterit puniri de negligentia nec appellari ut no. Specu. in titu. de offi. iudic. §. deseruit. vers. quid si iudex.

¶ In iudice omittente in procedendo vel iudicando ordinem iudicij aut solennitatem dolus præsumitur. l. non quicquid. de iudi. item in notario omittente in instrumento clausulas & solennitates indictionem annum. & locum: quia punitur ut falsarius. l. iubemus. in fi. C. de testa.

¶ Boni iudicis est controuersias dirimere per sententiam vel concordiam. l. i. §. post. de noui ope. argum. in l. æquisimū. de usufruct. & in l. quidam existimauerūt. ff. si cer. pet. cum si.

¶ Iudex qui non potest soluere, non debet luere in corpus, nisi propter dolum ff. de iudi. l. si filius. & sic contra eum non fit executio propter inopiam. Bal. in rubric. de pœna iud. & vide in cap. iudex qui in syndica.

¶ Iudex debet sequi formam legis, & ab illa non recedere. l. quæ sub condi. instir. q. a est minister legis, secundum Bal. ibi. ¶ Dubium ex facto iudicis proueniens debet per ipsum declarari. l. si duas. ff. de excusa. tuto. quia eius est declarare, cuius est disponere. Vnde si iudex non vult declarare & eligere, non valet quod actum est, si est dubium. l. si cum duo. de in diem. adie. 2. al. in l. si duo. de testa. tute. ¶ Si iudex non vidit processum, nisi quando examinavit, licet sit probatum non dicitur sibi liquere glo. not. in l. si de meis. §. ex cōpromis-

so. de arbit. & ideo dicit Bar. in l. prolatā. C. de senten. quod si processus adhuc est penes magistrum actorum, & iudex pronuntiavit, dicitur pronuntiasse si nō causæ cognitione, ubi idem tenet Angel. qd not. Barto. & Bald. in l. prolatam. C. de senten. & Bald. in l. 2. C. de eden. ubi late.

28 ¶ Iudex debet modis omnibus providere ne ex alieno facto causam alicuius faciat deteriore. l. i. in princip. de alien. iudi. & l. nō debet. de regul. iur. & l. vt p. sectius. de annali excep. & l. i. si quis aliū. testa. secundum gloss. in dicta l. i. de alie.

29 iud. ¶ Iudex debet tueri factum suum & ipsum executioni mandare. l. sed & si q. ff. de relig. & cōcor. de re iud. l. a diuo Pio. §. si post.

¶ Vbi aliquid sit causa cognita, & corā iudice ibi præsumitur omnis fraus cessare. l. j. de præd. cur. lib. x.

30 ¶ Iudex ¶ ex causa potest suam audientiam denegare. l. i. iurand. §. ait prætor. de iureiurand. & vide omnes casus, in quibus iudex potest suam audientiam denegare. in cap. in nomine domini. 1. 8. distinctio. ¶ Iudex non debet absolvere condemnatum, nec cōdemnare absolvendū, ut nō delinquat i partē alterā. l. i. C. de custo. reo. & argu. de penis. l. decurionum. de religio. l. sed & si quis. §. interdū. l. ius alimentorum. l. ubi pupillus. Bal. in repet. l. 2. de iureiu. ¶ Iudex nō debet audire agentem sine actione. de admini. tuto. l. quorries. §. itē. & l. i. & 2. ne quis vela regia. & in

31 l. vbi pactū. C. de transactio. ¶ Iudex debet prohibere vim fieri. l. non est verisimile. ff. quod metus cau. & ideo dixit Bal. qd iudex potest adiri pro violentia futura, ut eā prohibeat inferri. facit l. fina. de offic. procu. C. a. & de usufruct. l. æquisimū. & Inno. extra de proba. c. in præsentia. & de offic. præsid. l. illicitas. §. veritas.

32 ¶ Quicquid per l. in incerto dimittur, iudici committi videtur. l. i. ff. de iure deli. be. vbi Bal. dixit Aristo. hoc dicere primo Ethico. Verisimile est, & a iure præsumitur, quod veritate subiecta iudici fiat per eum qd est iuris. l. i. vbi pupillus. & facit extra de rescr. super literis. & l. tutor si petitus.

33 de tut. & cura. da. ab his. fm Bal. ibi. ¶ Iudex ex causa potest reuocare decretum suum. l. 2. ff. vbi pupillus. secundum Bald. & l. iudex.

& l. iudex. de re iudic. ¶ Iudex non debet inter partes sine causa cognitione decernere ne in alterutram partem delinquat. Baldus in d. l. secunda. ¶ Officialis debet prohibere vim fieri itinerantibus, & debet eis prestare saluum conductum. l. quibus diebus. de conditio. & demonstratio. secundum Bald. ubi glossa dixit, quod petitur vis amoueri agendo iniuriarum, vel denegatoria, quod Bald. non credit verum denegatoria, tamen dicit quod habet locum officium iudicis. l. denuntiamus. C. de his qui ad eccle. & not. Guiliel. in l. illicitas. §. ne potentiores. de off. prefi. secundum Bald. de iud. l. quibus. •

¶ Dicitur stare per iudicem quando non proceditur in causa ad id quod oportet, secundum quod debet procedi. ff. ex quibus. caus. maior. l. sed & si per prætorem in §. ait prætor. secus si procedendo suam iurisdictionem denegat causa cognita, puta ob contumaciam vel lapsum termini, quia tunc non datur ob hoc restitutio. d. l. i. j. ubi pupillus. ¶ Iudex non dicitur posse, nisi de iure potest glo. in l. prima. C. quomodo & quando. unde si cum dicat, admitto positiones si & in quantum, intelligitur de iure non de absoluta potestate iudicis, per quam potest iniuriam facere. ff. de condi. & demonstr. l. si non foretm. §. hæredi. Bal. in d. l. i. j.

35 ¶ Iudex omnia debet facere per regulas iuris scilicet per leges & constitutiones, alias punitur. nec eum excusat prætextus conscientia, quia iniuriam facit legibus, qui vult se melior videri, quam ipsæ leges. in authent. de indi. §. oportet. & in eius mente debent esse duo sales. capitul. cum æterni. de iudi. ita Bal. in l. i. j. C. quomodo & quando iudex.

¶ An si iudex viderit committere delictum, & falsi testes dicant contrarium, an debeat iudicare secundum conscientiam. Bal. in d. l. i. j. dixit quod non est semper in medico, ut releueretur eger c. tua nos. de homi. ideo debet iudicare secundum allegata & probata. Consului tamen ut in sententia primo ponat nomen appellatum, ut nos iudex talis, quia præponendo nomen appellatum iudicat aliquid conscientie sue ab officio coactæ. de quo vide supra latius. ubi tractat si iudex debet se-

cundum conscientiam iudicare. ¶ Licet aliquid non sit à iudice petitum. si tamen illud est de natura petitorum, iudex illud potest, ut quia mandar, quod pignora rei dentur fideiussori qui cogetur solvere, quia sunt correlatiua, unde iudex recte agit, quod hæc causa desiderat. argumen. l. quisquis. de posu. ita Bald. in l. cui eorum C. de sentent.

¶ Si iudex arctatur ad aliquid faciendum quod de iure non potest facere, debet de facto & i. excusatur. l. mulier. §. final. de condit. instit. l. quidam. §. fina. aliàs non debet facere quod est prohibitum, quia iurat iustitiam facere, quod iuramentum ex quo obligat de iure diuino quod potentius est quam humanum. Bal. in l. j. C. si à non compet. iudic. Iudex qui de crimine cogoscit, etià cogoscit de restitōe verum civiliter, quoniam non potest seorsum examinari. ff. finium regun. l. i. j. §. si dicatur. & hoc quando civilis est incidens, secus si sit extraordinaria. l. meminerint. extra de ordi. ciui. Baldus in l. j. C. si à non compet. iudi.

¶ Si iudex tenetur venire ad banchum certis diebus, & horis debet hoc scribi facere die qualibet in actis ab vno notario qui interfuit. Barto. in l. j. C. de statu. & inuagi. & hoc seruatur in camera summarie. si tamen aliquo casu venire non potuerit in die statuto. vide Bald. in litem illa. de constitut. pecu. & Barto. in l. j. de variis & extraor. cog. Et si potestas ex forma statuti debet tenere certum numerum familiarium qualiter probetur tenuisse vide Bartol. ff. de conditio. & demonstr. leg. si quis ita. ¶ Si aliquis habeat instrumentum contra suum debitorem qui sibi obligauerat omnia bona sua cum potestate capiendi autoritate propria possessionem bonorum debitoris sine iussu iudicis, & sine decreti interpositione. Iste adit iudicem extrajudicialiter, & ostendit instrumentum & petit sibi dari per iudicem possessionem vel tenutam bonorum debitoris.

36 ¶ Iudex viso instrumento dat sibi tenutam bonorum debitoris parte non citata, an talis tenuta valeat. & sic iudex non teneatur parti. Iaco. Butr. in l. nec quicquam. in §. ubi decretum. de offi. proconsul. tenet quod sic, per glossam. institutu. de liber. §. in multis. Bald. autem ibi dixit quod illa

Parid. de Puteo Tractatus

illa licentia non est pratoria, cum non emanet in forma pratoria, cum pars non sit citata. C. unde vi. l. meminerint. & hoc casu iudex erit potius merus executor, quā iudex. per nota. per eundem Bal. in l. tale pactum. §. qui prouocauit. de pact.

¶ Ideo si quis missum per iudicem talem non admittat, non tenebitur ex se edito ne vis fiat ei. quia licet habeat pignus conuentionale, non habebit pratorium, nisi suo ordine. C. de pac. l. si pacto quo pœnā. de iudi. l. ii. §. debitori. de libe. leg. l. si fundus. secundum Bal. in d. §. ubi decretum. licet alii ibi dicant, quod per pactum tollitur causa cognitio in instrumento, & sic iudici constat, & potest proferre interlocutoriam sine curatione, per textum in l. qui ratiario. de pignora. actione. quia instrumenta habentia executionem paratam possunt exequi sine citatione. per gloss. in §. in multis. & quod not. Bartolus in l. iii. in fine. C. de pignor. Tamen puto, quod propter tale pactum iudex non teneatur si dedit tenuram parte non citata, & ex abrupto, quia prator tueretur pacta ff. de pactis. l. i. & l. prator. & cap. i. de pact. cum similibus. ¶ Iudex qui prastat auctoritatem actui ipso iure nullo, non teneatur ad interesse. Bal. in l. i. in princip. de tutel. & ratio. distrahens. & vide in verbo, lis sua. in c. quæro. de quæstione facti. ¶ Iudices debent iniustitias remouere, præsumptiones abscondere, laborantibus succurrere, opprobriis locum non præbere, & ei qui calumniam vel opprobriū patitur adiutorium ferre. l. i. C. de num. & 3. quæstione. i. Deus. debent etiam tueri subiectos, nec illatas illis iniurias multas permittere. l. ii. in fi. de lucr. aduocato. quia scelestorum crassatus iniquitas si transit impunè eorum præsumptio: nam rigide in eos est exercenda iudicialis auctoritas, ne amplius crescat spes eis talia committendi, & xliii. quæstione quinta. relegantur. & extra de priuileg. cap. cum & plantare. & quia à delinquendo per pœnarum impositionem repelluntur in pro-
37 cæmio. fforum. §. hæc autem tria. & l. i. de superexa. & l. ii. de nau. non excusa. ¶ Pœna quippe sapientem facit, quem culpa ostendit insipientem. 38. dist. quia ea. & de off. præsid. l. congruit. & in aui. h. de ar-

mis. post prin. & per indulgentiam datur iterata occasio iterata flagitia committendi. §. o. dist. de his. de coarta. l. si apparitor. in fi. ¶ De iudicis potestate, vide in verbo, concordia. & in verbo, contumacia. in c. i. & in cap. an iudex propter contumaciam. ubi latè.

- a ¶ In re propria. ¶ Adde domin. Abba in cap. de cetero de iudi per gloss. in d. l. meminerint. allegat hic per l. aridem. & per Felyn in d. c. de cetero in iij. colum. circa prin. in uersu. in quantum concludit.
- b ¶ Partibus. ¶ Vide eundem Paridem. supra in uersu. fideiussor officialium. & adde hoc quod ibi dixi in apostill.
- c ¶ Pauper. ¶ Facit dictum Bal. in aui. praterea. C. unde uir & uxor ubi dicit quod pauperes uirgines quibus est relictum pro dote declarati arbitrio executoris testamenti tanquam boni viri. qui si male arbitretur, ad iudicem recurritur.
- d ¶ Gloss. ¶ Ad cuius glo. intellectum vide Fely. in c. ad aures in fine princip. in uersu stantibus illis de præscript et adde quod ibi per eum habetur. in fine.
- e ¶ Periurus. ¶ Vide Fel. in c. ij. de sponfal. & col. in uersu quarto limita.
- f ¶ Nullum. ¶ Fallit si communicatus est iudex & occultus: ut per Felinum in capitu Rodolphus de rescript in uersu licet declaratoria in fine & uide eundem in capitu ad probandum de re iudicata. & an & quando & per que crimina repellantur. vide per eum in capitu sciscitatus in fine de rescript & ibi in iij. col. post med. vide de iudice patiente occultum impedimentum.
- g ¶ Partis. ¶ Nunquid autem processus factus cum e. communicato antequam excipiat ualeat: vide Felinum in capitu. exceptionem. de exceptio. col. xliij. in uersu item in quantum. sed quid si sententia esset lata pro actore excommunicato, quem iude sciebat esse excommunicatum: tamen non repulit. vide per eundem ibi in 6 col. in fine in uersu quid autem si iudex. ubi refert opinionem suam in Rota contra alios dominos auditores.
- h ¶ Iudicare. ¶ Et ibi uide quæ dixi in apostill. & an et quando conscientia omissa pronunciat secundum acta & probata. vide Fely in c. pastoralis §. quia uero in medio ij. colum. de officio delegati.

Defa-

¶ *De facto.* Quando autem iudex possit de facto supplere. vide Angelum in l. fina. si pars hereditatis pretatur. & in l. si pars. de inofficio so testamen. & Ioan. de Imola in l. eum qui in S. qui ita. de verborum obligationibus. & domin. Alexand. de Imola in l. iij. S. hoc autem. de damno infect. do. Fran. de Bret. in l. Pomponius S. si iussu in si & de acqui. poss.

SUMMARIUM.

- 1 Quando in actis reperitur scriptum quod talis composuit se cum curia nolens cum ea litigare pro decem pro tali delicto videtur per viam transactionis hoc fecisse.
- 2 Sententia lata contra absentem cum allegatione dolosa est nulla.
- 3 Solutum vigore sententia iniusta poterit repeti per actionem in factum.
- 4 Error expressus si sit in sententia non ualidabitur per aliquem consensum, vel approbationem.
- 5 Iudex licet recte decidat causam non uisus actus tamen non tenebitur.
- 6 Sententia unde dicatur.
- 7 Iudex qui iudicauit per imperitiam, tenetur in quantum bono uiro uidebitur.
- 8 Iudex legum imperitus debet formare sententiam secundum consilium periti.
- 9 Iudex an puniatur de culpa leuissima.
- 10 Iudex qui male iudicauit, in dubio presumitur per imperitiam iudicasse.
- 11 Iudex an excusetur propter diuersitatem opinionum. & nu. 14.
- 12 Iudex qui in syndicato non potest soluere condemnationem, debet puniri pena corporali.
- 13 Iudex male iudicans qualiter teneatur.

Iudex male iudicans.

CAP. I.

DE iudice male iudicante vide infra, in verbo, lis fina. & in verbo, corruptio, & in verbo, iudex. & in verbo, iudicare. ¶ Si officialis aliquid exigit de facto, & detur thesaurario domini vel communis, illud debet restitui per dominum, vel commune quando exegit de facto, & sic executiue exigendo, secus si pcesit sententia condemnatoria officialis, licet iniusta, quia tunc a communi non potest repeti condictione indebiti. l. i. C. de condic. indebiti. & l. si sine. §. si pro-

cura. per iudicem rem ratam haberi. & l. cum putarem. familiae erciscuna. Bar. sing. in l. non utique. §. grauis. de administra. rerum ad ciuitatem pertinen. ideo tunc officialis male pronuntians tenetur, secundum Bartolum ibi. Tamen an in sub finem possit repeti condictione indebiti, vel alio remedio a communi uel a domino? vide in dict. l. i. & in l. lul. verum debitorum. de condiction. indebiti. & in l. si praetor. §. Marcellus. de iudic. Sed dominus Cataldinus dedit cautelam, quod in apodixis quas faciunt domini de istis solutionibus dicatur quod soluit talem quantitatem scienter & sponte, quia tunc si indebite soluit, non repetit a iudice neque a domino per l. i. de condic. indebiti. Et adde quia ubi in actis reperitur scriptum quod talis composuit se cum curia nolens cum ea litigare pro decem pro tali delicto, videtur per viam transactionis hoc fecisse. per not. in l. transigere. C. de transactio. & non repetit. nec propter hoc uideretur confessus maleficium. per l. quoniam. de infami. non facias eum confiteri delictum tempore compositionis, vel quod det petitionem. quod uult se componere cum curia sponte & non litigare. Tamen supradicta cautela domini Cataldini licet sit bona, tamen non est generalis, quia exactus indebite nunquam offendet apodixam contra se facientem ad finem, ut posset habere regressum contra iudicem, nisi esset in actis registrata. uel esset compositio in processu scripta. ut supra diximus ubi de compositione scrip. Tamen quaestio Bartol. loquitur de condemnato indebite per sententiam ad certum, quid qui non appellauit, quia non poterit repetere a domino cui condemnatio fuit soluta & appellata per condictionem indebiti. per iura Bar. quia sententia facit debitum propter eius auctoritatem, per dictam l. i. de condictione indebiti. & in l. cum putarem. familiae erciscunda. & per l. fideiussor. §. in omnibus ff. mandati. ¶ Attamen ego darem aliam cautelam iudici qui comendauit, & qui in hoc casu in syndicato impetitur, quod dicat condemnato danti petitionem contra ipsum iudicem. dirigat actiones & remedia sua contra dominum ad quem pecunia in condemnatione

ne

Parid. de Puteo Tractatus

ne deducta peruenit meis sumptibus, & periculo meo, & audietur, & interim ab instantia absoluetur, per tex. iuncta gl. in l. inde quæritur. ff. commodari. vbi Bar. dixit hoc esse verum in duobus reis, q. vnus eorum conuentus potest dicere conuenias corream meum ad quem tota pecunia peruenit meo periculo, & debet audiri. Et idem Bart. dixit in pluribus curatoribus in l. j. §. si tres. ff. de curatore bonis dādo, dicens, quod curator qui non gessit, potest petere quod gerens prius conueniatur suo periculo. qui idem dicit in materia duorum reorum. in l. duobus. in vers. vij. ff. de duo. reis. Et quod condemnatus iniuste possit agere contra dominum ciuitatis, ad quem condemnatio peruenit. patet, quia licet iura ibi per Bar. allegata, dicant, quod solum vigore sententiæ iniuste non possit repeti condictione indebiti per supradictam rationem, quia ipse Bar. dixit in d. l. j. in fi. C. de cond. indeb. q. licet non possit repeti condictione indebiti, tamen si sit aliqua actio ex qua posset veniri contra sententiam, vel quando esset causa in sententia, quæ non esset vera, quod dabitur repetitio per l. in comodato. in fi. & l. fullo. ff. de condi. sine cau. & in l. & si sine. vbi etiam Ang. ff. rem rat. habe. & etiam posset esse remedium, quādo ipsa sententia fuisset prolata per doloſam inductionem aduersarij, quia tunc etiam post sententiam de iniquitate cognoscetur saltem opere restitutionis in integrum, secundum Bal. referendo Bart. d. l. j. de cond. indeb. qui dixit quod conceditur restitutio ratione falsitatis partis aduersæ, non ratione temeritatis, partis quæ debuit appellare, vel facilitatis iudicis, qui etiam alleg. gloss. in l. seruo inuito. §. cum prætor. ff. ad Trebel. qui dicit, q. quando sententia est gratioſa vel temeraria euidenter semper datur restitutio in integrum. & l. j. de condi. indeb. loquitur in sententia bene lata, & non per dolum, vel latam culpam, quæ æquiparatur dolo.

¶ Nam sententia lata contra absentem cum allegatione dolosa est nulla. l. si prætor. §. Marcellus. ff. de iudiciis. vbi autem interuenit dolus aduersarij in allegatione falsæ causæ sententia valet, sed restituitur. l. diuus. de re iudic. & dixit Ange.

in d. §. Marcellus. quod quando causa est falsa sine allegatione dolosa requiritur appellatio, vel restitutio. c. dilecta. de rescr. & c. Bertol. de re iud. & gl. d. l. si is ad quem. de re iudic. tenet ibi Dy. Sed Bart. quem Bald. refert in d. l. i. de cond. indeb. dixit quod si victo potest imputari in scientia vel negligentia, quia non vidit acta: & ideo fuit negligens in appellando. & multo fortius si vidit, & sibi de iniustitia patuit, & non appellauit: quia tunc non potest restitui, quia secundum eum ista restitutio datur ex clausula generali, ex qua non iuuatur. ff. ex quib. cau. maior. non enim. & facit quod not. in l. i. §. i. ff. quod quisq. iur. in glo. quam approbat Cyn. in l. fin. ff. de integ. restitu. Et restitutio competit ex generali clausula ex alia prætoris æquitate, videlicet, ne fiant illicitæ extorsiones, per l. illicitas, in prin. de off. præsid. qd est satis not. verbum, secundum Bal. in d. l. i. de condi. indeb. quod erit optimū remedium, qui plus dixit, quod si solum vigore sententiæ iniuste poterit repeti per actionem in factum, vbi esset dolus, dicens in hoc casu remedium, vbi etiam dixit, qualiter succurratur condemnato, qui deinde reperit instrumentum solutionis ac etiam in eo dabitur officium iudicis. arg. l. plane. in fi. de peti. hæredi. & per no. per Barto. in l. i. quod vi aut clam. & quæ scribit Ange. post Bart. in l. & si sine. ff. re ratam habe. & latè Paul. in confi. 321. vbi tenet glo. in l. fideiusor. §. in omnibus. ff. mandati. quæ dicit exactum vigore snie inique repetitur per condictionem sine causa quæ communiter impugnatur, nisi in casu quando causa ex qua solutum fuit, reducitur ad non causam, & etiam alleg. Bal. in l. sub prætextu. C. de transact. Dabitur etiam aliud remedium condemnato vigore sententiæ iniuste, quod si ipsa sententia esset lata ex falsa causa, puta, quia iudex dixit sententiam, quia per tales testes est probatum, vt apparet ex actis, ideo Titium condemnno, & ex actis appareret testes non probare, licet Innocen. variauerit in c. quoniau contra. de prob. ad fin. tenuerat, quod sententia valeat. in Bar. in l. si is apud quem. de acquir. hæ. tenet contrarium, quod non valeat. & in l. i. de manu. & in l. probatum. videtur tenere

nere cum Innocen. & tenet Imol. in l. si is ad quem. quia lata contra ius litigatoris nisi tale ius sit notorium, quod notorium ex actis resultat secundum Innocen. in c. ex insinuatione de app. tamen ipse Inn. in c. cum Bertholdus. de re iudica. se corripit. & dictum Inno. in d. cap. quoniam contra. procedat dummodo non constet de manifesto errore calculi. & tenet Ant. de But. in c. in praesentia de prob. quod dicit etiam procedere quando index diceret non reperio probatum, ideo absolvo. nam licet ex actis appareat intentio actoris probata, tamen iudex posset moveri aliter ex alia causa, secundum gloss. in l. quoties. §. qui dolo de prob. quia fides testium iudicis constitit arbitrio. **b** l. iii. §. tu magis. de testi. secundum Lud. in d. l. is ad quem. & Imo. in c. cum Bertholdus. de re iudic. & examinac. Bar. bal. & Ang. in l. de error. cal. & Bal. in l. ii. de re iudic. & Imol. in l. diuus. eo. tit. ff. & communis opin. est, quod si iudex expresse se refert ad acta ex quibus appareat de errore iudicis, quod non valebit sententia. arg. l. si expressum. de app. & l. ii. C. quan. prouoc. & Bar. in l. prolatam. de sen. secus si iudex expresse ad acta se non retulit, quia forte ex alia causa se mouerat non apparente ex actis, secundum Imol. in c. in praesentia. de renun. & Abb. in c. inter ceteras. de re re iudic. Adeo quod singulariter dixit Bald. in l. error. in fi. & in l. de iurif. **4** om. iudic. quod si in sententia sit error expressus, non validabitur per aliquem consensum, vel approbationem, & non valebit ut sententia, nec alio modo, nec tunc habebit locum l. ii. commu. vtrius iudic. etiam si lata sit secunda sententia, quae se referat ad primam, quia est secundus error in secunda. Bald. in l. i. C. de senten. quae sine cer. quant. & Bar. in d. l. de error. cal. & ideo si iudex diceret in sententia, quia actor ita & taliter fundauit intentionem suam per testes, & probantes suas in actis deductas, quod sufficit ad victoriam causae, & testes nihil deponerent, vel de extra intentionem eius, quod sententia erit nulla. secus si simpliciter dicat, quod constat talem esse debitorem, vel bona petita esse petentis, &c. quia hic non esset error expressus, licet sententia sit iniusta,

etiam quando esset sententia lata pro alii quo manifeste actionem non habente, & hoc fuit oppositum per reum, tunc sententia erit nulla. de nego. gest. l. si pupilli. §. videamus. ff. de adm. n. tut. l. quoties. §. idem ait. Secus si manifestum hoc non erat, nec per reum oppositum, quia tunc sententia valida est. famil. ercisc. l. cum putarem ff. mandati. l. si fideiussor. §. in omnibus de re iudic. c. Abbate sanè. §. ceterum. in vi. & ita Barto. declarat in l. si Titius. de verbo. obli. quem refert & sequitur Lud. **5** in consil. 378. Quinimo, etiam si iudex causam ipsam recte decidat non visis actis nec coram eo productis non tenebit. Bar. in l. ii. C. de edendo. & quod ipse not. in l. multum. C. de cond. & demon. bald. in l. falsus. C. de furt. & in l. generaliter. §. his. C. de reb. credi. Inno. de off. deleg. c. cum olim. & Inno. in c. cum Bertholdus. de re iudic. Bal. in l. prolatam. C. de sen. Bal. in lab eo. C. quomo. & quan. & facit. ff. qui. ex cau. in pos. ea. l. hoc autem. §. in verbo, constare, liquere, quae sunt vera, nisi iura partium essent notoria iudici, & hoc constet. l. sed si per praetorem. §. quoties. ff. famil. ercisc. secundum Bal. in consil. 229. quod incip. Dominantibus magnificis. & Bartolus in lege secunda. de edendo. & Bal. in lab eo. C. quomo. & quand. iud. & Barto. & Ludo. in l. sed si de sua. de acqui. **6** heredi. et ideo autem dicitur sententia, quia iudex debet iudicare secundum ea quae sentit. c. forus. de verbor. signifi. & in l. sicuti. §. si queratur. ff. si serui. vendi. & videtur gloss. in clem. i. de sequestr. posses. Posset etiam venire contra ipsam sententiam, iniustam per viam nullitatis & introducta nullitate si appareat nullitas. seu notoria iniquitas ex actis reddetur sententia ipsa nulla tanquam notorie iniqua ex nullitate apparente cum ex actis causetur notorietas. secundum Luno. in c. cum Bertholdus. de re iudic. Et si apparebit sententiam ipsam fuisse prolatam sine probationibus, saltem veniet officio iudicis retractanda cum ex actis apparet. gloss. in c. ecclesia sanctae Mariae. de constitu. & faciunt no. in l. iiii. §. condemnatum. de re iudica. eod. tit. si cum nulla. Vel quando de nullitate apparet propter non seruata substantia iudicii, vel ex alia causa. arg.

arg. l. i. §. eum. ff. quæ sent. sine appellatio. rescin. & l. j. C. quand. prouoc. non lic. & in d. l. si is ad quem. de acquirenda hæreditate. cum ibi notat. ¶ Et sic poterit iudex qui impetitur se iuuare faciendo, quod condemnatus agat contra dominum ad quem pecunia peruenit, tamen si iudex soluat, an possit repetere a domino si eius sententia fuit iniqua, pendet ex no. in l. mancipia. de ser. fugiti. quæ vide, infra in verbo, lis sua in c. iudici litis æstimationem soluenti. vide ibi si iudex non sit solvendo si detur restitutio in integrum condemnato. & vide in verbo, lis sua. in c. 7 sicut iudex male. ¶ Iudex qui iudicauit per imperitiā teneatur in quantum bono viro videbitur æquum, scilicet in quantum facere potest. ¶ gl. in l. si iudex. de varijs & d. extraor. cog. Bald. in tit. de pace iuram. firman. §. iudices. in princip. vbi dicit, qd si iudicauit per imperitiā de questione vnus principatus, non soluet sibi impossibile. argumen. de stat. liber. licum hæres. de iudi. l. si filius. Licet in conerarium faciat. §. in eum. de dam. infe. Sed ibi est lata culpa seu dolus præsumptus iuri scripto non parere. ff. quod quisq. iur. l. ii. cū debeat iura scire. l. i. qui & aduer. quos.

¶ Et si est legum imperitus debet formare sententiam iuxta consilium periti. Innocent. in capitul. si pro debilitate. de offic. delegat. & de assess. l. j. alias teneatur ad interesse damni, non lucri, vt verbum sonat & interdum potest videri æquum, quod non punitur. institut. de obligat. ex quasi malefic. in princip. ¶ Et forte iudex non punitur de culpa leuissima sicut nec arbiter. l. si quis in conscribendo. de pact. nec tabellio. C. de magistratibus conueniendis. l. fin. nec tutor. l. fin. de negotijs gestis. quia necessitas officij excusat. l. quicquid. C. arbit. tutel. ¶ Et si iudex est in dolo punitur ad interesse partis, & ultra si iudici videbitur. & istud ultra intelligit Iac. de Bel. qd teneatur de actione iniuriarum arg. qui fuit. cog. l. si vero. §. qui pro rei. facit de excusat. tur. l. seueriter. Bal. in d. §. iudices. vbi dixit, quod iudices non tenentur pœna talionis, sed pecuniaria. vide Spec. in tit. de execu. sentent. §. si iudex.

¶ vbi Bal. in additio. allegat Bart. ¶ Iudex qui male iudicauit in dubio præsumitur

per ignorantiam iudicasse. ad Treb. l. seruo inuito. §. cum prætor. nisi qualitas facti nulla possit paliatione velari de iudic. l. si filius. §. iudex. Bald. in d. §. proficisci. vide in verbo, appellatio. in ca. ex sententia contraria lata. ¶ An iudex excusetur propter diuersitatem opinionum. dicit Bald. quod hoc habent arbitrari syndicatores, quia leuis & incolorata opinio non excusat, sed grauis & pœderosa. sic in l. de obli. quæ ex quasi delict. nascunt. in gloss. & quod not. in capitul. ne innitaris. de constitution. per Innocent. Bal. in §. proficisci. & idem in l. mancipia. de ser. fugiti. ¶ Iudex qui aliquem de facto suspendit teneatur parti similitudine supplicij. per titul. quod quisque iur. Bal. in rubric. de pœna iudic. & etiam teneatur ad interesse, vide in verbo, iudex banniens. ¶ Potestas qui fecit cum suo iudice, quod malā sententiā preferat, teneatur. leg. Iul. de vi publica. vide supra in verbo, appellatio. in capitul. iudex qui nō admittit. Iudices maiores maiori pœna digni sunt. dict. §. iudices. vnde qui a principe recipiunt maiores dignitates maiori pœna digni sunt, si in officio delinquant. Baldus ibi. ¶ Iudex qui in syndicatu non potest soluere condemnationem, debet puniri pœna corporali. dicto §. sed de consuetudine est, quod carceretur, donec soluat. Baldus in d. §. iudices. Tamen in princip. dicit, quod non teneatur nisi in quantum facere potest, sed idem Bal. in rubrica de pœna iudi. qui male iudicauit, quod non luit in corpus, nisi pro dolo iudicauerit. per l. si filius. ff. de iudic. & sic temperat. Tamen de iure constitutionum aliter est prouisum, vt in constitution. i. & 2. de pœna iudic. qui male iudicauit. & vide infra in verbo, filius familias in c. filius familias, & in cap. iudex qui est filius familias. ¶ An iudex qui fuit condemnatus in syndicatu in decem pro eo, qd absoluit debitorem ab illis decem quem debuit cōdemnare liberet debitorem, vt possit repetere ab eo? Dic quod non, vt not. in l. mancipia. C. de seruis fugiti. Et hoc quando facit item suam ex iniqua sententia, secus in exactore simplici qui facit item suū ex negligētia meræ executionis. C. de exactorib. tributo. l. missi opinatores. libro 10. Bald. in d. §. iudices. & infra in capitul.

in capitul. iudici litis estimationem. i. ver-
bo, lis sua. ¶ Licet ex forma sit uti fieri de
beat sententia officialis, tamen si pars sit
lata, potest habere recursum contra offi-
cialem. not. in l. si quis in conscribendo.
de pact. & in lab. executione. in fin. quo-
modo appellan. ¶ Si iudex male iudi-
cat qualiter teneatur? Dic. quod in soli-
dum, si cum dolo. l. mancipia. de ser. fugi.
Et idem si absque sententia damnatum in-
fert. ff. de pericu. & commo. l. lectos. cum
se. nisi id ex causa faciebat. ff. quod me. ca.
l. ii. commun. diu. l. is cum quo. ff. de pig.
act. l. fin. Si uero credit se iuste facere, qui
facit ex suo capite tenetur. l. ii. quod quis.
¶ Iur. & l. si iudex. de var. cognitio. ¶ Si ve-
ro ad id inducitur propter diuersitatem
opi. si passus est dubius parcitur & minus
punitur. instit. de oblig. quæ ex quasi de-
lict. nascunt. in princip. ut non teneatur,
nisi ad purum dānum partis, nō ad aliud
interesse. ¶ Si uero motus est propter cō-
siliū sapientis quem ipse elegit tenea-
tur, q̄a mala electio est in culpa. Secus si
partes elegerūt. ut no. in l. si cōnenerit. ff.
de re iudicata. p. Bar. & in c. si propter. de
offic. deleg. per Innoc. & Ioan. Andr. in l.
i. ff. quod quisq. iur. Bal. in l. mancipia. de ser-
uis fugitiuis. in Specu. de execut. senten.
in §. si iudex ubi dixit, q̄ si securus est cō-
siliū vnius sapientis male cōsulētis, quod
teneat, q̄a nō debuit sequi autoritatē il-
lius cōtra ius, sed in Bal. ibi i. additio. ¶ An
iudex q̄ in alicuius fauorē nulliter p̄nu-
tiauit teneatur parti ad dāna. & ad expē-
sas? vide in verbo, cōsiliū. in c. dicitur in
litteris iustitiariorū. & infra in verbo, sen-
tentia. in duobus capitulis.

¶ In c. cum Bartholdus] Vide ibi Feli. in vi.
co. uer. semper allegatur ubi per eū an & quan-
do sententia lata cōtra absente. Sumatur lata
magis rōne cōtumacia quā ex eo, quod iustā
causam habueris. & ibi p̄ eū, etiā an & q̄nta-
lis sententia lata contra absentem contumacē
no. eat tertio.

¶ Arbitrio.] Vide supra per eundem Pari in
ver. arbitrium. & adde hoc, quod ibi dixi in
apostil. & adde quod etiam si sint testes po-
test iudex se mouere ad credendum & non cre-
dandum. & ita pariter si non sint testes, ut
per d. Bartholo. Socin. consi. 262. incipien. in

causa. m. Petri ver. preterea etiam in si in q̄-
parte. sed nunquid possit credere testibus pro
illo qui eos reprobare voluit vide Felinum in
capitulo presentium. in iij. col. ver. in glo. fin.
in fin. de testi.

c ¶ Inter ceteras] Et ibi omnino vide Felym in
secunda cōm. versicu. secunda declaratio ubi
quid de sent. excom. ut sit nulla an sufficiat,
quod per relationem ad acta conslet euidenter
de errore vel requiratur quod error sit expres-
sus in foro.

d ¶ Potest] Vide quod per eundem habetur. su-
pra in versu appellatio.

e ¶ Teneatur Vide do Pet. l. hil Cor in cons. 318
incipien. uidetur in litera h in iij. par.

SUMMARIUM.

- 1 Ignorantia iuris excusat iudicem à tanto non
à toto
- 2 Turpe est iudici ignorare ius in quo uersatur.
- 3 Memoriam omnium habere & in nullo deficere
de diuinitatis est potius quam humanitatis.

CAP. II.

- I** C E T alias t̄ cōmuniter d-
catur, quod ignorantia iuris
ciuilis, vel canonici, aut posi-
tui iudicem excuset à tanto
non à toto. j. q. iiii. §. si. non
hēt locū in facto alieno, quod ad iudicē
p̄tinet cura & sollicitudine, q̄a punitur
si per imperitiā male iudicat. de var. cog.
l. si iudex. de act. & oblig. l. ex maleficio.
§. si iudex. de iud. l. si filius. de oblig. quæ
ex quasi malef. in princip. Et hoc quia
talis imperitia culpæ adnumeratur. ff. lo-
ca. leg. si quis fundum. §. si quis vitulos.
- 2 ¶ Quia turpe est iudici ignorare ius in
quo uersatur. ff. de orig. iur. l. prima. §. ser-
uus nam non debet quis parti fieri iudex,
si non potest virtute id est sententia dis-
rumpere iniquitatem. Ecclesi. vii. quia sen-
tentia virtus est, secundum Greg. pro
quo. ff. quod quisq. iur. l. secunda & in au-
thenti. de iudic. §. i. & ideo de tali igno-
rantia tenetur quantum bono viro vide
bitur. Et ideo qui ius ignorat debet con-
sultare illos, per quos sciat. ff. de iur. et fa.
in rubr. §. sed iure. maxime ubi punitur
quod culpatur in p̄prio. ff. solu. matri. si
Tract. de Syndic. EE con-

Parid. de Puteo Tract.

constante. §. si maritus. ¶ Vnde si iudex facit diligentiam quantum in se fuit studuit per se examinavit processum, deliberando cum aliis non omisit quicquam de solitis si forte post appareat aliquid de iuris subtilitate, vel uerba processus aliter in facto possent intelligi, vel si iudices cōmuniter sic in similibus cōdēnabant, & ipse sic cōdēnauit non uidetur ad aliquid teneri nullus bonus iudex diceret hunc obnoxium & non negligentem, quia sufficit facere quod potest. argu. C. de his qui. ut. indigni. l. si Deo. ¶ & quia omnium habere memoriam, & in ullo deficere diuinitatis potius quam humanitatis. C. de veteri iure. l. ij. §. si quid autē. & quia hic fecit quod potuit, non debet sibi obesse ignorantia talis. ar. ff. de inoff. testa. l. contra maiores. in fi. maxime si solitus iudiciorū ordo sic esset, quia excusabit à culpa. argu. C. de iniur. & ff. de ueteri iur. l. i. §. sed neque. Sed si confusus iudex nō pōderauit motus & cōsimilia i sētētiādo pōderatis & deliberatis, ac cū aliorū cōsilio hoc agere debet. l. iij. C. de sen. ex peri. de appel. l. ne causas. si nō studuit nec laborauit ad ueritatē habēdā, licet non sit in dolo, credens sic esse de iure, & sic debere iudicari, quia est cōsensus prudentiæ suæ, quod culpatur. extra de const. c. ne innitatis. est negligētia dissoluta, q̄ est ppe dolum. ff. de man. l. si fideius. in prin. & nimia negligētia punitur. de custo. reo. l. milites. & sic est in lata culpa non faciendo, quod omnes iudices in sententiis faciunt non deliberare & non habere cōsiliū aliorū, nō laborare p ueritate inueniēda est lata culpa. de ver. signi. l. lata culpa. nō semel sed pluries videat processum, quia id est ualidū quod repetita lectio comprobatur. C. de emēdā. iustit. C. circa mediū. & culpatur q̄ nō relegūt, ut l. si. C. plus ualere. & in quocūque istorū deficeret iudex, esset in magna negligētia tunc de bono & æquo iudex faciat emēdari dānū de proprio iudicātis, q̄ cām dāni dat, dānū dedisse uidetur. ff. ad l. Aquil. l. q̄ occidit. §. in hac. & in l. si seruus seruū. §. si ex plaustro. ignorantia talis excusatur a pēna. C. de pēna iudi. l. ii. & authen. nouo iure. Nam peccauit iudex cui erat cōmissū ut iudicaret, sicut iudex esset iudicaturus

pro luce & sapientia sua. ff. de offic. pref. prator. l. i. in fin. & diligenter non negligēter debuit se gerere. l. i. §. i. de offic. procu. C. de. & ideo quia sub colore officii abutitur sub poreitate ad iniquū compendium vel alterius dispendium protrahendo. ar. C. pro empto. l. finali. extra de priuileg. cap. quod nonnullis. Multo magis in Consultore, qui potest vendere iustum consilium. xlii. q. v. sane si nō uidit ueritatem studendo, & perquirendo ut poruit consilium non obligat. ff. mā. l. i. in fi. nisi sit fraudulentum. de reg. iur. l. cōsiliū. & quādo non esset alias facturus. de verbo. significati. l. semper. §. si. cum simi. Et multo plus in doctore approbante opiniones & docente in cathedra, cuius dictum non astringit de necessitate. C. de lega. l. i. in gl. And. de l. ser. in vi. feud. in titu. de contro. inter domi. & empr. in additione magna, quæ incipit. notandum tamen.

SVM MARIVM.

1. Iurisdictionem ordinariam in certis causis habenti non potest alius superior inhibere ne sua iurisdictione utatur. & numero 2.
3. Posseio iurisdictionis probatur per duos actus
4. Iurisdictionis generalis exercitium queritur per unicum usum iurisdictionis.
5. Iurisdictioni ubi attribuitur in certo casu non procedit libellus coram alio productus, nisi narretur ille casus in quo iurisdictioni est attributa.

Iurisdicatio.

CAP. I.

ION, quod potestas impetitur in syndicato de usurpata iurisdictione, quia cū esset in causis ciuilibus, vel super annonaciuitatis deputatus iudex specialis in illa ciuitate, & potestas intromisit se de causis ipsis an teneatur? Dic quod nō quia propter hoc non uidetur adempta iurisdictioni potestati, qui est ordinarius et generalis iudex tex. in l. i. C. de offic. pref. anno. ubi uidetur casus secundum Barr. ibi & probatur in l. iur. de officio pref. urbis, & facit lege finali C. ubi causa fiscalis, ubi licet committi videatur iurisdictione

iurisdicatio specialis in colonos imperiales non videtur adempta præfidi habenti iurisdictionem generalem in eos. & eod. ti. l. cum aliquis. & facit l. quoties. in fin. de administratione tutorum. & quæ no. Innocen. in cap. cæteris. de iudi. & in capitu. quanto. de offic. ordina. & dixit Barto. in l. viros. C. de diuer. offic. lib. 1.2. vbi data iurisdictione vni ex constitutione etiã taxatiua, non videtur derogatum habenti iurisdictionem ex consuetudine. ad quæ facit quod Bart. no. in l. j. de offi. procon. & in l. consulta diuina. C. de testamentis. Licet textus videatur in contrarium. in authent. de defenso. ciuita. §. & iudicare. vbi iurisdictione attributa magistratui ciuiliū causarum iure ordinario nulla cõpetit præfidi puincie maiori, & hoc ideo ibi ne subditi distrahantur. qui tex. loquitur quando admittitur iurisdicatio maiori magistratui per nor. in l. quod in rerum. §. si quis. de legatis primo. Et ideo non erit locus præuentioni iudicis maioris, quando sibi admittitur iurisdicatio. & facit de fundo instrumen. l. quæstio. §. fina. secus si non esset derogatum expresse iurisdictioni maioris iudicis. & per ista alias dixi quod regens magnam curiam posset cognoscere i ciuitate Neapolis de annona, vel grasia, vel de marinarijs, licet sibi sit officialis ordinatus scilicet, admiratus præueniendo in inquirendo, vel procedendo, quia non est sibi specialiter adempta iurisdicatio. vel quando ipsi essent negligentes in iustitia ministranda, vel mala non punirentur, per ea quæ habes. supra circa principium operis in cap. syndicatus. de iustitia denegata. & in capitulis sequentibus. ¶ Si quis habet iurisdictionem ordinariam in certis causis, alius superior non potest illi inhibere, ne sua iurisdictione vtatur in authen. de defenso. ciui. in §. non valente. & no. Archid. in c. i. de maio. & obe. i. 6. & in xj. q. 3. de persona. & Bal. in c. j. de offi. consu. Quod est verum, nisi inferior habeat iurisdictionem ad nutum superioris concessam reuocabile. ff. de iudic. l. iudiciu soluitur. vel nisi ad eum sit deuoluta causa ex appellatione. vel simili causa. ¶ Si vnus iudex habet iurisdictionem in causis ceneum, & alius in causis decem, tunc iudex causarum centum nõ

a potest cognoscere de causis decem. ^a Cy. in l. fi. de iurisdic. omni. iudic. quia maioris & minoris summæ, tunc facta est distinctio separata, & earum qualibet iurisdictioni speciali attributa. Et id quod dicitur quod maiori summæ inest minor, est verum, nisi inter maiorem & minorem sit facta distinctio, quia tunc minor non includitur sub maiori. l. ex facto. §. item quæro. de vulg. & pupilla. & in l. 2. §. si prius. de secundis tabulis, & sequitur Ludou. in l. j. §. si stipulanti. de verborum obligationibus. ¶ Pone quod inter duos iudices est quæstio de iurisdictione, quia vnus dicit, quod iurisdicatio est sua alter quod est ipsius. vel quod vtriusque est, vt fuit alias inter electos ciuitatis Neapolis, & iustitiarium, qui negabat electos habere iurisdictionem in annona. Et fuerunt perquisiti libri prouentum ad probandam possessionem iurisdictionis eorum, dubitatur qualiter talis possessio, seu quasi potuerit probari. Dic quod per perceptionem pœnarum ex iurisdictione probabitur ipsius quasi possessio, per no. per Bartol. in l. fina. ff. soluto matrimonio. qui dixit quod multi sunt fructus iurisdictionis per l. multarum. de modo mul. sicut etiam per fructuum perceptionem probatur possessio fundi, vel domus. l. qui vniuersas. §. per colonum. de acquir. possessio. & in l. Pompo. quibus mod. vsufru. de so. l. Titia. de agri. & cen. l. litibus. C. fin. reg. l. si quis cum gloss. etiam probatur per bannam facta per possessorem castri. vt no. Inno. in c. dilectus. de cape. mona. & refert Bal. in l. 2. de serui. & aqua. per quæ etiam posset dici quod probabiliter per vexillum iustitiæ delatum in illum locum, quando sunt nundine, vt fit in regno, & de quasi iurisdictionis possessione. vide Innocen. in c. mulieres. in capitu. olim. & in cap. ex parte. de restit. spo. in cap. bonæ. de postula. prælato. & in c. quærela. de elect. & in c. causam. de proba. Bar. in l. i. ff. de itin. actuq; priua. in §. si quis. Bal. in l. 2. de serui. & aqua. & in l. nõ epistolis. C. de proba. & quando exercentur actus iurisdictionis. l. imperium. cū ibi no. de iurisdic. omni. iudi. & Inno. in c. licet causam. de prob. ¶ Quæ quasi possessio iurisdictionis probatur per duos actus. c. i. §. si vero vafal. quid sit inuesti. Et etiã probatur

Parid. de Puteo Tract.

batur per famā habentem originē ex verisimilitudinibus. quia tunc aliquem probationem inducit. ff. de testib. capitu. veniens. de excusatori. tuto. l. ij. §. etas. Bartol. in l. finali. §. tormenta. de quæstio. & per nota. in l. proprietat. C. de proba. vbi fama adminiculatur in probatione domini & possessionis. ff. de negotijs gest. l. at qui natura. §. cum me absente. vnde probato quod fama est quod quis possedit castrum, resultat probatio possessionis tantum. Innocen. in c. illud. de præsumpt. cuius dictū videtur pbari in l. si is ad quem. de acquirenda hereditate. secundum Ludovic. in consil. lxx. quæ no. pro materia syndicatus quando iudex impetretur de usurpata iurisdictione. ¶ Licet per cognitionem quarundam causarum specialiter attributam vni vt delegato censeatur derogatum iurisdictioni ordinarij. capit. studuisti. de offic. delega. tamen per cognitionem quarundam causarum specialiter attributam vni vt ordinario, non censeatur per eandem derogatum iurisdictioni alterius ordinarij, cum alter possit de eadem recognoscere. l. prima. de officio præf. & vrbis & l. viros. C. de diversis offic. & l. fina. cum glossa. C. de iurisdictione omnium iudi. & l. fina. C. vbi causæ fiscales. & l. plane. & l. prima. de officio consulis, & l. si quis cum procuratoris §. fina. de procuratoribus. & l. quod in rerum. §. si quis. de legatis. j. Ange. C. de testam. l. consulta dualia. ¶ Iurisdictionis generalis queritur exercitium per vnicum vsum iurisdictionis. Innocen. in c. dilectus. de ca. mona. Bald. in l. 2. de ferui. & aqua. Antonius de Butr. in c. fina. de causa posses. & hoc cū quis intendit quærere iurisdictionem generalem. argumen. l. via est. de ferui. rulti. ad Trebel. l. restituta. de acquirenda possessione. l. 3. in princip. Quod est verum secundum Innocen. ibi quando nullus alius erat in possessione, nisi in illo actu in quo iurisdictionem exercuit. argumen. l. quod meo. §. fina. de acquirenda possessione. & quod not. in capitu. j. de relig. domi. ¶ Et sic exercendo quis iurisdictionem in suo territorio, vel diocesi in vno, videtur in omnibus acquiri vel retineri possessio alio non possidente in actu quocunque. argumen. l. si filicidii. §. si ff. quemadmo-

dum serui. amit. secundum Ludo. in consilio 363. in fi. ¶ An si per statutum detur iurisdictione consilibus alicuius artis super causis ad dictā artē, & de negotijs ipsius artis, & lata sit sententia super pecunia restituenda valeat? Dic quod non, quia licet pecunia omni arti & trafico comparetur, & omnes res ad cumulum pecuniæ redigantur. l. si ira fideiuss. ff. de fideiuss. & non econtra. Tamen hoc non sufficit, nisi ex causa trafici illius artis pecunia debeatur, & deberi probetur per tex. in l. hanc. ff. de insit & probatur. ff. de donatio. cau. mortis. l. quicquid in princip. cum alle. ibi in gloss. vt hoc ¶ quia vbi iurisdictione attribuitur in certo casu, non procedit libellus coram alio productus, nisi narretur ille casus in quo iurisdictione est attributa, licet alias libellus generalis concludat. l. si. de anna. exceptata Innocen. & Ioan. Andr. in c. cum sit generale. de foro competen. Ange. in consil. suo 6. ordine.

a ¶ Decem ¶ Sed modo quid si ille iudex in causis x. non habet cognoscere a x. libris supra valeat eius summa si iudicat de 15. vide Feli. ramisime in c. cum super in si i. col. de offi. dele.

SUMMARIUM.

- 1 Index debet in contraditorio iudicis omnia exercere inter partes per vulgaria iura, alias tenetur in syndicato.
- 2 Index habet multoties supremam potestatem aliquid facendi & exequendi, neque in syndicato tenebitur si id non egerit in contraditorio iudicio, ut in 3. 4. 5. in v. per totum.

Iudicis suprema potestas.

CAP. I.

- 1 Via communiter dicitur ¶ iudex qui iustitiæ ministerio præest, debet omnia causa cognita in contraditorio iudicio exercere inter partes vel vulgaria iura alias in syndicato tenetur.
- 2 ¶ Tame aduertendum quod multoties iudex hēt supremā potestatem aliquid facendi & exequendi, & in syndicato non tenebitur.

- bitur, si id non egerit in contradictorio iudicio. † Primo si coram ipso producat in instrumentum falsum iudex potest illud comburere. Spec. in tit. de instrum. ed. in §. postremo. in versiculis. sed nunquid iudex potest argumentum. l. final. de tab. exhiben. & l. j. de famolis libe. nisi alia persona esset ibi descripta cui valde praeiudicaretur. † Item si quis habet domum ruinofam, iudex cogit eam reficere, si est diues captis pignoribus, & multa in dicta. ff. de offic. praefide. l. praefes. & l. procuratoris. de damn. infect. ne verbis de formetur. C. de aedif. priua. l. si vt proponis. & l. singularis. de damn. infect. l. si turris. vel cogeris vendere, vt reficiatur ad syll. l. lege. & ff. si ex caus. ser. pro libe. l. final. † Item potest aliquem cogere ad vendendum de territorio suo, vt possit ibi erigere furcas ad iustitiam exercendam secundum Ioan. Andre. in rubric. de executione. sententiae. in addit. Specul. in fin. argum. l. si quis sepulchrū. de religio. & l. si locus. §. fin. quemadmo. serui. admit. † Item potest cogere aliquem vt vendat partem serui sui ad manumittendum. l. j. C. de communi seruo manul. & l. si seruus communis. de vulgar. & pupillar. † Item potest, cogere ciues ad emendum eius frumentum quod habet superfluum l. j. vt nemini liceat ab empt. Speculat. † vbi singul. casus. † Item cogit habentem quantitatem grani tempore penuria ad vendendum pretio viliori l. si pendentes. §. si quid collocari. ff. de usufruct. & quod not. in l. j. de episcop. audien. & in l. j. curat. de offic. praefect. vrbis. & in l. final. ad leg. iuli. de anno. & de in capitul. j. de emptio. & vendit. Item cogit illum qui habet rem vicinam dare aditum vicino non habenti ingressum ad bona sua. Angel. in l. ij. soluto matrimonio & plene per eum in l. j. de serui lega. & in l. per agrum. de seruitu. & aqua. Ludouicus in dicta. l. ij. † Item cogere potest dominum vendere seruum quem seuerus tractat. l. ij. §. dominorum. de his qui sunt sui. & instit. cod. §. sed maior. per quae iura dixit Baldu. tibi quod dominus seuerus cogitur, per iudicem suam dominationem alteri vendere, ad quod facit l. Gajo. §. Imperator. de alim. lega. & capitul. literas. ad fin. de restit. spoliat. & videtur text. in capitul. j. §. quicunque. de pace tenend. seu de viola. pacis. † Item cogit dominos locare domum scholaribus non habentibus habitationem, Guilielm. in l. decernimus. de episcop. & cleric. Bartol. & Bald. in l. j. ff. soluto. matri. † Item iudex potest compellere partes quae
- a diu litigauerunt ad concordiam. † & compositionem. xc. distin. cap. placuit. quem no. Anto. de Butr. in capitul. j. in fin. de mutuis petitio. † l. acquisitum. de usufruct. † Item iudex potest compellere electum in arbitrium si sit affinis compromittentibus officium acceptare. Bald. per illum text. in l. j. vbi pupil. quod l. i. mitat. l. ij. §. tam & si. de arb. † Item compellitur quis dare animal suum officiali pro iustitia facienda. Bartol. & Bald. in l. final. §. final. de pignor. action. secundum Guilielm. ibi. † Item compellit agrorum cultores deferre victualia in ciuitatem ad vendendum. textus singul. in l. ij. ff. de nundi. Item cogitur quis esse assessor, vt supra late diximus in verbo, assessor. & in verbo, consilium. † Item officialis potest facere destrui domum priuati, vt ciuitas fiat pulchrior. l. aedificia. C. de oper. publici. secundum Ludouic. in singularibus secundi anni, numer. 718. incipien. quareo per illum text. Et ita hoc anno M. cccc. c. iij. fieri facit in ciuitate Mediolani † Illustrissimus D. D. Ludouicus ante dictus. Item potest cogere subditos ad agriculturam. Bartolus in l. quoties in fin. ff. ad municipal. & in l. ambitiosa. de decret. ab ordin. & Floren. in l. ait prator. §. sicut. de his qui de re. † Ac potest taxare pretia frumentorum. Bartol. in l. j. C. de frumen. vrbis. libr. xj. † Et pretia pannorum & hospitacionum quando sunt ad hoc deputati. l. j. C. de episcop. audien. Item † ratione commodioris diuisionis potest iudex quem cogere ad vendendum. bl. ij. C. communi diui. & in fra proxim. capitul. iudex aliquando, & in ali quibus habet supremam potestatem, & non tenetur ad emendam, quia potest lacerare libros improbate religionis. ff. famil. circumscrib. l. cetera. §. mala. vbi est text. quod potest mala medicamenta rumpere & spargere, potest etiam frangere mensuras iniustas ff. loc. l. & item queritur. §. si quis mensuras & l. lectos. ff. de peri. & commo. rei. vendit. quae iura alias consueui allegare ad multas questiones. † Primo quod officialis si inueniat aliquem cum armis prohibitis potest illa arma frangere, & ita seruatur. † Secundo protomedicus potest projicere ab apothecis aromatariorum medelas corruptas, & antiquas, quae nocent corporibus humanis. † Tertio quod officialis potest projicere ex beccaria carnes immundas & corruptas. de quo vide in consili. regni de mercatoribus. † Item quod si inuenitur aromatarium, immiscuisse ceram antiquam cum noua, potest facere frangere.

Parid. de Puteo Tract.

frangere. de quo vide per Angel. in l. j. de recondit. in public. horre. vbi dicit quod si vendant pro noua quod tenetur de falso. Et dicit Angel. in l.annon. ff. de extraord. crimin. puniendo illos qui vendunt fal. & miscent lapillos albos, vel immiscentes vinum in maluatico, & immiscentes auenam in segete, vel granum corruptum in bono. ¶ Fallit in silco dict. l. j. qui potest immiscere suas species corruptas cum nouis, quando sine suo magno incommodo vendere non posset, nisi cum bonis immisceat. Quæ etiam nota contra immiscentes farinam tabarum in cera. Nam omnia illa illicita mercimonia posset officialis projicere & corrumpere. & not. aliquid Cano. in capitul. placuit. de emptio. & vendit.

25 ¶ Item potest officialis extrahere aliquem, vt sit officialis publicus. l. si ad magistratum & l. ex omnibus. vbi Bartol. de decurionib.

26 lib. decimo. ¶ Itē iudex potest expellere de facto à ciuitate habentem infirmitatem qui alios inficeret. Guliel. in l. nullus. de summa. trini. vbi Bald. & facit text. in l. final. C. de testamen. & in authentic. iurand. circa. medi.

27 ¶ Item iudex potest de facto procedere contra assassinos. Bald. in l. non solum. §. si quis mandato. ff. de iur. iurand. & Cano. in capitul. pro humani. de homicid. in sexto & vide supra in verbo, concordia. vbi sunt alij casus in quibus iudex habet supremam iurisdictionem.

¶ *Ad concordiam* Vide Felyn. in rubric. de treuga & pa. in princip. & etiam dixi supra in apost. vbi per eundem tractatur de compositionibus

¶ *Ad vendendum* An & quando quis cogatur vendere vide dominum Franc. Aret. in l. se uis communis de vulga & pupil. & quod ibi dixi in apost. & domin. et. hilip. Corn. in consil. cli. incipien. in hac. in princip. in 3ta parte.

S V M M A R I V M.

- 1 Lex correctæ non debet allegari.
- 2 Lex nunquam seruata nullo tempore tollitur quando nihil in contrarium fuerit obseruatum.
- 3 Lex obseruata tollitur per desuetudinem & nunc.
- 4 Iudex non obseruans consuetudinem facit litem suam.

Iudicare.

C A P. I.

In regno statuitur quod iudex debet prius iudicare secundum constitut. regni. Secundo secundum consuetudines approbatas. Tertio secundum ius Longobardum vbi viger. Quarto secundum ius commune & Romanum, vt constitut. regni puritatem. & in constitut. vt vniuersis de reseruat. in communi eccl. & in constitut. post mundi. in fin. in constitut. iudices. & in constitut. circa. Et Lucas de penna. in constitut. regni. Item quod prædicti iustitiarum in verbo, probatorum. Tamen vbi, esset consuetudo cuius in contrarium memoria, vel alia consuetudo rationabilis, & præscripta non est, iudicabitur secundum illam consuetudinem non secundum constitut. regni, quia tunc. constitutio non dicitur esse in viridi obseruantia, sed consuetudo illa. al. l. de quibus. de legib. & in dicta constitut. puritatem. & infra latius videbis per nota. per Andræ. de HERN. in proemio constitutionum vbi dicitur an constitutio tollit consuetudines inductas & inducendas & habetur per Neapolitanum in proemio, consuetudinum ciuitatis Neapolis & in consuetudine si quialiquem in fine libri. Tamen vbi iudex vel assessor hoc casu iudicaret per ius commune, vbi constitutio corrigeret, vel iudicaret per constitutiones correctas, per consuetudines locorum, vel per alia capitula regni. & sic per leges vel statuta, aut consuetudines correctas, tenebitur in syndicatu, quia tenetur poena falsi. l. si quis falsis. ff. de fal. & facit. C. de iusti. co. conf. l. fin. §. fin. secundum Bartol. vbi dicit gloss. Idem si allegat legem quæ nunquam fuit condita, vel fuit correctæ. vbi Bartol. inuehit contra illos qui allegant apostillas & dicta tanquam aliquorum doctorum, quæ non sunt nec ab aliquo habuit, tamen si publice dicebatur in scholis quod erant dicta talis doctoris, tunc talis allegans excusaretur, secundum Bart. ibi, quia propterea dixit, quod si quis velit decidere causas, quæ habuerunt causam de præterito. scilicet tempore quo leges correctæ vigeant potest hoc facere, non tamē ad decisionē causarū futurarū. in auth. vt cū de appel. cog. circa fi. Tamen si adhuc sint in corpore iuris, possunt induci ipsæ leges correctæ in argumentum. capitul. auctoritatem. de prebend. in vj. vbi

vbi Papa allegat leges correctas in argumentum, secus si non sint in corpore iuris, quia non licet ex eis sumere argumentum. arg. l. i. circa princ. de lat. libe. tol. quo casu allegans tenetur pena falsi. d. §. fin. Tamen ad decisionem causarum nullatenus possunt induci leges correcte vel statuta abrogata, secundum Bart. in d. l. si quis quæ not. & vide Bald. in l. i. ff. ad leg. aquil. qui dixit. quod lex correctæ non debet allegari. a & allegans incidit in poenā falsi, nisi allegaretur ut habeatur notitia iuris antiqui. ut dicunt Cano. in c. novit. de iudi. & quia aliquando in regno allegantur apostolicæ constitutionum regni, & capitulorum quæ fuerunt. Bartol. de Capua, & Luca de penna, ut supra ibi allegavi, quod iudicans ab eis si communiter habentur, non tenetur pena falsi, si dicatur a iurisperitis, quod fuerant doctorum doctorum. & etiam not. pro constitutionibus capitalis regni quæ sunt correctæ ut iudicans ex eis teneatur, si non erāt in observantia, quia lege cavetur & consuetudine non habetur, ut dicit Bar. allegando Spec. in l. i. de fal. ¶ In hoc tamen vide distinctionem Iaco. de Bel. in auth. de hæred. & fal. post princip. dicentem. quod ubi lex nunquam est servata, nec in contrarium aliud observatum quod nullo tempore tollitur. de leg. l. leges. de diversis rescrip. l. falso. vbi autem non est servata & semper in contrarium observatum tunc tollitur per desuetudinem. ut institu. de pro. §. igitur. Vbi autē malus usus legem transtulit in aliam figuram, tollitur per desuetudinem, in auth. de iudi. post princip. Tamen text. in auth. ut nulli iudi. §. i. distinguit, an usus sit malus, vel sit dubium. ¶ ubi autē lex aliquando fuit observata, & postea abiit in desuetudinem tunc tollitur. §. i. de hære. & fal. & de interro. actio. l. i. §. de interrogatoriis. vbi autem est contraria consuetudo, tunc tollitur. l. de quibus. de legi. & l. venditor. §. si constat. communia prædi. & l. fin. de plagia. ¶ Et lex de consuetudine paulatim cadit. in auth. ut iud. i. prin. & in auth. ut ordo pfecto. i. prin. Et lex non videtur perimitur in authentis quibus modis naturales efficitur. §. fin. & in l. fi. de repu. ideo Imperator eas leges vim obtinere

vult, quas iudiciorum frequens ordo exposcit, vel consuetudo vrbis probavit. l. i. §. nulla. de vere. iure enucle. & hoc dicit ius optimū l. i. de usu. & ius imitetur actū. secundum Lucam de Penna. in l. fina. de excu. mu. vbi refert Iacob. de Bel. si tamen una lege dispositum non fuisset per multa tēpora observatum, quia ille casus non accidit, non dicitur esse sublata illa lex. arg. l. in filiis. de decur. lib. xi. Et quia lex semper est in viridi observantia. l. Arriani. de hæretic. & quod dicit Bal. in l. iter. ff. quemadmo. servit. amit. ¶ quibus adde, quod iudex non observans consuetudinem facit litem suam. Bald. in auth. iubemus. de iudi. & in §. poena grauior. & in l. si quis non dicam rapere. de episco. & cleric. & Bart. in l. vini. ff. si cert. petat. & vide infra in c. iudex. qui contra consuetudinem in verbo. lis sua. & vide infra. in c. & in quantum. supra in hoc verbo.

¶ Allegari. ¶ Adde Felyn in capit. fraternitatis de here.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex an possit secundum propriam conscientiam iudicare & non teneri in syndicato. & num. 2. 6. 7. & 11.
- 3 Iudex debet iudicare secundum leges.
- 4 Papa & Imperator iudicant secundum conscientiam.
- 5 Conscientie iudicis vbi aliquid committitur, an tunc possit queri de malitia vel imperitia iudicis? Et an possit appellari? numer. 9. & an admittatur probatio in contrarium num. 10.
- 8 Apices iuris non excusant in foro conscientie.
- 12 Iudex an possit deferre iuramentum malitie quando videt esse expediens.

C A P. II.

- 1 N iudex ¶ possit vel debeat secundum conscientiam propriam iudicare ut non teneatur in syndicato? vide omnino Specul. in tit. de disp. & alleg. in §. fin. in vers. licet autem. usque ad fin. & ibi an possit supplere secundum conscientiam, & quando, & dic primo quod iudex debet iudicare secundum allegata & probata, & non secundum conscientiam. l. illi

EE 4 cita

Parid. de Puteo Tract.

citas. §. veritas. de offi. præsidis. & per glo.
 in c. i. de offic. ordin. per Cyn. in l. i. C. vt
 quæ defunt. Ideo si iudici constet vnum,
 & aliud probetur per testes quid agendū
 est dic vt in dict. cap. i. per glo. & doctor.
 2 † Et quod dicitur quod iudex debet iudi-
 care secundum conscientiam intellige se-
 cundum conscientiam quam habet vt iu-
 dex, non vt homo. iii. q. vi. postulamus. ta-
 men debet esse cōscientia informata pro-
 bationibus, & probata legibus & iuribus
 3 cap. sacerdos. de offi. ordi. † Item debet iu-
 dicare secundum leges, non secundum
 motum sui capitis. instir. de offic. iudic.
 in princip. de iure naturali. §. responsa.
 tamen aliquando iudex potest inniti
 suo sensui, vel suo spiritui. capit. i. de
 constit. in glo. ordi. & ibi Innoc. & dicit
 Bald. in l. sed restituitur. §. fin. de iudic.
 quod iudex debet iudicare secundum cō-
 scientiam quæ cadit in hominem, & in ip-
 sum tãquam iudicem. Et ideo dicit quod
 licet Deus omnia nouerit, non est ista in
 homine qui futura scire non potest. argu.
 4 d. c. sacerdos. Tamen Papa & Imperator
 qui sunt supra legem iudicant secundum
 cōscientiam. vt dicit Bar. in l. i. C. vt quæ
 defunt. licet in contrarium faciat text. in
 c. Deus omnipotens. ii. quæst. i. vbi Deus
 iudicat secundum allegata & probata. de
 quo vide Bart. & Bal. in l. ii. C. de senten.
 ex periculo. & gl. in c. i. de offic. ordi. & in
 c. pastoralis. §. quia de offic. deleg. Specul.
 plene in titu. de allegat. & disput. §. scitis
 clare. & in c. cum æterni. de re iudic. in vi.
 & glo. ii. quæstio. i. §. quoniam plene. An-
 ton. de Butr. in c. vestras. de coha. cler. &
 in l. illicitas. §. veritas. de offic. præsid. Lu-
 5 do. plene. in l. i. §. i. de fer. † Tamen vbi
 aliquid cōmittitur conscientie alicuius
 iudicis an posset quæri de malitia vel im-
 peritia? Dic q̄ non in his quæ sunt parui
 præiudicii. not. in c. statutum. §. assessorē.
 de resti. secus si sit magni præiudicii. cle.
 i. de iure patr. vbi est glo. sing. secundum
 Bal. in l. i. C. de iureiur. & in hoc Bal. in l.
 nulli. de episcop. & cleric. dixit quod vbi
 est commissum aliquid conscientie execu-
 toris, & aliquid sibi in dubium refricare-
 tur, non debet fieri scrupulosa inquisitio,
 sed erit standum suo iuramento, qui iura-
 bit omnia sine dolo adimpleuisse. & dixit

Bald. in l. fin. in iii. colum. C. vnde cogni-
 quod vbi aliquid relinquitur conscientie
 alicuius quod iudicet secundum quod si-
 bi videbitur, quod poterit sine citatione
 6 sibi conscientiam facere, nec poterit ap-
 pelliari vltterius nisi magnum præiudi-
 cium ex ea inferatur. secundum Bal. in l.
 i. de rebus credit. & in l. ii. de senten. ex pe-
 ric. quia ita reducit ad concordiam aliam.
 glo. in l. i. de iure patr. & dixit idem Bald.
 in l. ii. de vxor. milit. alleg. Iacob. de Butr.
 6 & Bartol. † quod licet conscientia iudicis
 sit informata, si tamen non sit informa-
 ta per probationes sufficientes. illa infor-
 matio nihil operatur. Tamen dicit quod
 Martinus tenet contrarium quod iudex
 posset sequi suam conscientiam etiā non
 informatam per probationes rite factas,
 quod dicit falsum, & facit quod idem Bal.
 dixit in l. i. C. si plures vna sententia, quod
 in iudiciis parum valet allegare conscien-
 6 tiam. † quia conscientia non debet profi-
 cisci de secretis iudicis, sed secundum leges.
 vt l. illicitas. §. veritas supra allega. &
 de consuetu. recti seu. §. sacramentum. &
 in clement. i. de bapt. tamen melius erit
 in conscientia absolueret, quam condem-
 nare. & dixit idem Bald. in l. ii. ff. de iureiu-
 rand. in 32. charta. quod in his quæ com-
 missa sunt a iure conscientie alicuius, sta-
 tur eius numero sine iuramento. & dixit
 8 etiā in l. i. C. de confessio. in prin. † Quod
 in foro conscientie apices iuris non excu-
 sant, vt quia in exceptione non numera-
 te pecunie tempus biennii sit elapsum,
 quia forum conscientie est boni & æqui,
 & est tribunal veritatis & non fictionis.
 Et accedat quod dixit idem Bald. in l. fi.
 de iure dotium quod quando quid com-
 mittitur conscientie, committitur discre-
 tionē, & committitur vt viro bono. per
 glo. in d. l. fina. & glo. in clement. i. in glo.
 conscientiam omeramus. de iure patron.
 9 & Bart. in l. i. in fin. de legatis. ii. † Et ta-
 men quando aliquid committitur autho-
 ritati & conscientie iudicis, tunc si ledat
 non potest appellari, secundum Bartol.
 & Bald. in l. i. de leg. ii. vbi dicit quod quā-
 do aliquid committitur iudici non vt di-
 sceptoratori sed vt bono viro non potest ap-
 pellari. secundum Innoc. in cap. præsentī.
 de resti. Tamen superior potest si sibi vi-
 debitur

debitur errata corrigere. glo. singul. in clementi. j. de bapti. & dixit Baldus in l. j. C. quomodo & quando iudex, quod a iudicis videre non appellatur, & dicit Innocentius quod superior non potest immutare conscientiam inferioris, quia non potest vis animo inferri, tamen est consulendum erroneæ conscientie, ut deponatur error, ut nota. per Innocentium in capit. per tuas. l. 2. de simo. & hoc etiam tenet Baldus in l. Barbarius. ff. de offi. prætoris. in lectur. in col. 12. post. op. 12. in versu. & not. & ideo dixit idem Bal. in l. 2. de sent. ex pericu. circa fin. quod quamvis conscientia, & animus hominis non possit cogi, ut dicitur ibi Innocen. tamen per superiorem est consulendum erroneæ conscientie. & Bal. in l. nulli. de Episcopis & cleri. in l. generaliter. de rebus credit. Et ubi statutum faciat mentionem de conscientia iudicis ut quod abolitio non possit fieri de conscientia iudicis, sufficit quod iudex audiat & intelligat, licet non approbet expresse. argument. l. omnium. de testamē. secundum Baldum in l. nemo. C. de de sentent. ¶ Tamen ubi debet stari conscientie alicuius, an admittatur probatio in contrarium? Dic qd sic. ubi ipse inferret mihi magnum præiudicium, secus si paruum. per gloss. singul. in dicta clementi. j. de iure patrona. & ita intelligatur dict. gloss. j. §. assessorem. supra allega. secundum Baldum in l. j. de rebus creditis. ut supra est dictum. Et adde quia Bald. in fin. de poena iudicis, qui male iudi. dixit quod iudex qui facit secundum suam conscientiam, licet faciat contra iustitiam non incidit in poenam. capit. cum æterni. de re iudica. in 6. dicens quod ille potest sequi conscientiam qui nemini nocet. l. bonorum. qui ad mi. & quod triplex est conscientia, scilicet conscientia ligata rebus, ligata rationibus legum, & conscientia motiva ab intellectu, quæ non obligat animum, & tunc iudex potest sequi conscientiam, quæ nemini nocet. l. bonorum. qui ad mi. & vide Baldum late in l. irruptione. ff. finium regundo. ubi late examinat an & quando iudex debeat iudicare secundum conscientiam, ubi inter alia dicit, quod iudex debet iudicare secundum conscientiam legalem & in formatam. ¶ Et subdit quod si iudex

viderit aliquem arma deferre, quod potest eum punire sine relatione, vel delatione, quia ei creditur de eo, quod vidit. Et in quantum supra, dicitur, quod ubi aliquid relinquitur conscientie alicuius non potest sibi in dubium refricari. Contrarium tenuit Petrus de Anchar. in clementi. j. de iure patronatus. in gloss. & Ioannes de Imola in dict. §. assessorem. dicit quod gloss. in d. clementi. i. non contradicit gloss. in dict. §. assessorem. dicens, quod gloss. dicit §. assessorem. intelligi debet, nisi per viam appellationis vel officii iudicis misericorditer implorati, ut erronea conscientia non noceat parti, ut possit tunc superior providere. Et ideo dicit Dominicus ibi, quod ab executore in cuius conscientia testator executionem commiserat, poterat exigere ratio distributionis per superiorem ubi Ioannes de Imol. allegat supra dicta Bald. quod agitur de modico aut de magno præiudicio, ut supra, tamen videtur quod aliud sit relinqui conscientie alicuius, ut in dict. §. assessorem aliud conscientiam onerari. ut loquitur textus in dicta clementi. i. quia primo casu si agitur de secreto conscientie, quod stetur dicto ipsius per capit. si vero. de sentent. excommunic. & in c. significasti. de homic. & per nota. per Innocen. de iudi. c. novit. si vero oneretur conscientia. tunc sit vera alia opinio, quod sit consulendum per superiorem per ea quæ supra dicta sunt. ad quæ facit gloss. in l. i. de actio. §. alia. ubi in his quæ a conscientia alicuius dependunt statur dicto eius & non requiritur probatio testium & debet proprio iuramento firmare. c. si vero. de sentent. excomm. ¶ Et debet si iudex ubi viderit expedire deferre iuramentum malicie. c. ii. in fin. de iuramento. calu. quia conscientia debet arbitrio boni viri regulari non secundum habenas proprie voluntatis. cle. ex iur. de verbo. signifi. & in l. j. de lega. ii. & in c. inquisitioni. de sentent. excommu. Et adde quia iudices iurant iudicare secundum æquitatem & illam observare, ut in authen. iusiurandum quod præsta. ab his. §. æquius. quod intelligitur de his quæ eius arbitrio committuntur. secundum Bartolum. late in lege prima. C. de legibus. ubi vide quando iudicet secundum æquitatem, & quando secundum

Parid. de Puteo Tract.

secundum ius scriptū, & rigorem iuris, & ibi quando potest interpretari iura, ut iudicet. & in l. nō dubiū. eo. titu. & in l. cū de nouo. vbi Bar. quæ not. quia commissio- nes papales, vt plurimum, dicunt tuam conscientiam oneramus.

¶ *Probata.* Vide per eundem supra in uer. iu- dices circa fin. ult. col.

¶ *Sine citatione.* Adde Fel. in c. canonum in xx col. in uersis & si dicatur secundum conscien- tiam de constituto.

S Y M M A R I U M.

- 2 Iudex qui dedit sententiam secundum unam opinionem, an teneatur in syndicato? & nu- me 2 & 3.
- 4 Error ex causa probabili facit quod iudex non teneatur parti lesæ.
- 5 In diuersitate opinionum statur ei quæ pluri- morum sententia comprobatur.
- 6 Opiniones doctorum reddunt in dubiū & ob- scurum & nu. 13.
- 7 Quando opinio unius doctoris fuit observa- ta in una ciuitate non est recedendū ab illa.
- 8 Quanto minores tanto perspicaciores.
- 9 Opiniones standū est quæ fauet substantia actus quando sunt diuersæ opiniones.
- 10 Opinione doctoris in suis dictis sibi ipsi contra- rijs, quomodo utendum sit.
- 11 Autoritas glosse vincitur per text.
- 12 Iudicari non debet secundum legem quæ ha- bet varios intellectus.
- 14 Princeps est lex animata in terris.
- 15 Iudex non debet iudicare arbitrio suo.
- 16 Ius municipale derogat iuri communi in lo- co suo.
- 17 Iudicare est munus publicum.
- 18 Iudices debent semper habere Deum ante oculos in iudicijs.
- 19 Conscientia legis qua sit.

C A P. III.

- ¶ **N** si iudex qui dedit senten- tiam secundum vnā opi- nionem teneatur in syndi- catu? Bal. in tit. de pace iur. fir. S. iudices. dixit q. aliqui sic, aliqui non, secundum dubiorum acer- bitatē, & doctorum qualitatem, dicens q. non est recedendum a cōi opinione ap-

- 2 probata & a text. & a rubro, secundum Ioan. de Imol. in c. cupientes. de electio. in vj. & dixit idem Bald. in l. i. ff. quis or- do in bon. poss. seruatur. alleg. glo. in l. cū
- 3 prolatis. de re iudi. ¶ Et iudex ꝑ excusatur in syndicato, si est secutus opin. alicuius doctoris, vel glossatoris. licet faciat iniusti- tiam. Tamen Bar. in l. de eo. C. de pœ. iud. qui male iud. dixit, quod si iudex in eo de quo sunt opi. errauit, quia elegit malam opi. & non illam quæ ab omnibus appro- batur, & tenetur communiter, q. tunc pu- nitur, quia minime mutanda sunt. & c. l. minime. de legibus. ¶ Si vero sunt opi. ita fortes, quod quādoque obseruetur vna, quādoque alia, vt est in materia compen- diosa facta per verbum cōe, excusatur, q. fuit error probabilis. vt not. in §. quibus. de no. Cod. pro quo facit, quod no. in l. ii. de iur. & fact. igno. ¶ Et not. q. error de causa probabili facit, q. iudex non teneat- ur in aliquo parti lesæ. glo. xi. q. iii. teme- rarium. & dixit Bal. in l. si cui. C. quand. prouo. q. qñ lex habet plures intellectus valet sententia secundum alterū intelle- ctum, quibus adde Bar. in l. cum prolatis. C. de re iud. dicentem, quod si intellectus legis est ambiguus, & iudex iudicauit se- cundū opi. aliquorū Doct. qui nō intelli- gunt secure illam legem, q. pōt conueni- ri in syndicato, tñ mitius punitur. Quod Angel. ibi fatetur si contraria opinio erat approbata, sed si neutra, tunc non peccat iudex qui in vltimā sententiā inclinauit, secundū Inno. in c. ne innitaris. de con- stit. & ideo iudex debet illā opin. eligere quæ maiori nititur æquitate glo. xv. q. vii. Episcopus. & quæ maiori nititur ratione l. ij. de vsu. & de resti. spo. c. literas. & dixit Bald. in l. i. de offic. quæstor. ¶ quod in di- uersitate opin. statur ei quæ plurimorum sententia comprobatur, cōis enim opin. Doct. non singularis est tenenda. l. i. in fi. de sena. secundum Bald. & quod not. in c. i. de decimis. quod opin. magistralis ser- uatur pro lege quando est multum obser- uata. Vbi sunt opin. de iure ciuili, seruari debet opin. quæ reperitur per ius Cano. approbata, quæ seruanda est in foro ciuili secundum Io. de Imol. in l. Centurio. de vulg. & pup. & in c. per venerabilem. qui fil. sint leg. Et dicit gl. in c. sciētes. de deci. quod

quod media opi. est sequenda, quæ est probabilior. tex. in cle. de sum. tri. Tñ in dubio vltima opi. videtur approbata. Bal. in l. de consti. prin. Nam illa opi. est magis ambigua, quæ nõ confirmatur auctoritate. tex. § o. dist. c. domino. vbi dicitur, quod nõ est credendum opin. magistrali quatenus auctoritate probetur, vel ratione nitatur & dicit Ang. quod Old. in l. instrumenta. de fun. instr. dixit, q̃ iudex excusatur ab expensis in syndicatu. licet opi. singulari magistri sui sequatur per tex. ibi licet in iudicando nemo debeat opi. singulari inhærere l. de sena. & ibi Bald. & l. fina. de pœn. iud. Nec ex nostro capite debemus formare opin. sed ex textibus & glossis b quibus debemus inhærere. gl. in l. omnis diffinitio. de regu. iur. sicut nauis inhæret timoni. & dicit Bald. in l. precibus. de impu. ¶ Nam opi. Doctorum reddunt ius dubium & obscurũ. C. de legib. l. leges. & argumẽto de iudic. l. certi iur. Ideo talis error iuris videtur excusare à vitio nullitatis, vt no. C. de appellationibus. l. i. argu. l. j. § si iuris. de iur. & fact. ignoran. quod not. iacob. de Are. in l. cum prolatis. C. de senten. & in stit. de obliga. ex quasi male. in princ. & in l. diui. de iur. patron. de celebra. missar. c. cum Marte. de fer. c. capellanus. vbi glo. & in ci. de iur. in vi. vbi Ioã. Monach. Attamen ¶ quando in vna ciuitate fuit obseruata opin. vnus Docto. ab illa non est recedendum. ff. de his qui notant. infam. ibi & generaliter omnes. de acquiren. heredi. l. pro hærede. § Papi. vbi vulgo putare. C. de veteri iur. l. i. § nulla. de fan. instr. l. quæ situm. § sed si fundus. ibi, quã sententiam. quia non valet vnus singularis opi. vbi contrarium seruatur. de sena. l. in fi. & l. minime. de legi. & de dam. infect. l. si ædibus ibi, vestrorum præceptorum sententia. & Barr. in d. l. cum prolatis. & in l. ij. de legi. tamen dictum vnus Doctoris non est necessarium, nec arctat de necessitate. viii. dist. c. noli. etiam si esset Papa. duntamen loquatur vt magister, vt not. Hosti. in c. pastoralis. de decim. Et dicit Hosti. in c. soler. de sen. excõ. in vi. audiuisse ab Inno. quod eius opi. licet fuerit Papa, non debeat pro lege seruari, tamẽ est probabilis. not. de leg. i. Ideo habet iudicẽ excusare in syndicatu. Quia

opi. Docto. est deferendum quantum potest salua veritate. arg. ff. de arb. l. qualem. x. dist. c. neque. & est fauendum. de deci. cap. primo. & quod ibi not. Hosti. & Innoc. Nam dicit lex ciuilis, quod nostrorum scriptorum est sequenda sententia. de dam. infect. l. in ædibus. Et ideo in tali dubio probabilis quilibet potest eligere opi. quam vult secundum Inno. in c. ne innitatis. de consti. & idem Hosti. & Spec. de appel. § nunc dicamus. versic. circa. & in tit. de expensis. § i. quibus adde, quod regulariter vltimæ opin. standum est. secundum gl. in l. qui filium. § fin. ad Trebellia. & Cyn. in l. de sum. trin. & fid. catho. & Ang. in l. si idem. § si. de iurisd. omni. iudi. & Bal. in l. quod princeps. de legi. & idem Bald. in auth. ex testamento. C. de colla. & Bal. in l. si mater. ne de stat. defunct. Et si aliter dixerint quorũ varietates rem dubiam reddiderint. l. dubitatum. de non nume. pecu. & l. an inutilis. § i. de excep. & Innoc. in d. c. ne innitatis. & quia hoc tale dubium resultans ex Docto. opin. licet necessitet, d. cap. noli. & si esset opin. Papæ, est tamen probabilis. vt supra & not. glo. in l. i. C. de profess. qui in vrb. Constã. Tamen non est inconueniens nostrorum patrum sequi sententias l. cum acutissimi. de fideicom. & l. ii. de insti. & substitut. ¶ Vnde in tali probabili dubitatione propter Docto. opin. quilibet poterit eligere, quam voluerit in cap. veritatis. de dolo & contu. & Hosti. in ci. de sacra. vnctio. & Specula. de appel. § nunc videamus. versic. circa Arch. 24. q. 4. hæresis. Quoniam probabilis dubitatio excusat à culpa cap. i. de postul. in vi. Et si sint quidam antiqui, quidam noui habentes varias opin. antiquorum præualeat. vide in l. semper. de iure immuni. & in cap. i. de summa trinita. & fide catholica. & in clemen. vbi Guiljel. & Hosti. in cap. quanto. de translatio. prælator. & de sacr. vnctione. cap. primo. vbi Ioan. And. licet Accursius dixerit, quanto iuniores tanto perspicaciores. in l. Galus. de liberis & posthu. quidam dixerunt, quod via media sit sequenda. capit. quærenti. de offic. delegat. de sententia excõmunica. cap. scientes. argumen. l. adeo. § cum quis. de acquiren. rerum domi. quidam, quod vltima. vt supra quidam dicunt, quod

Parid. de Puteo Tract.

quod antiquiori sit standum, nisi constaret notoriè, quod male dicunt, vel rationabiliter conuinceretur, quod erit iudicis arbitrio relinquendum, secundum Ioan. Andr. in capitulo primo. de constitut. & de fer. capit. capellanus. & ita intelligitur l. Athletas. in prin. de infami. & Bal. in l. j. de sena. quia si propter varias opinio. Doctor. quis excusaretur, non tamen si esset irrationabilis seu falsa, secundum Hostiè. & Bal. in c. j. de constitutionibus. Quoniã non opinio Doctoris, sed ratio est ponderanda, scdm Hierony. super cathedrã. Ideo alij dixerunt, quod in varietate opinionum eligi debet quæ meliori & probabili ratione nitatur. arg. l. ii. de usufr. & d. cap. capellanus. & de transactionib. cap. quanto. & in supradictis iuribus, male tamen eligens non peccat, si secundum conscientiam hoc egit, vt dixit Hostiens. in capitulo primo, de re iudicata. & Bald. in dict. l. i. de off. quæstor. vbi dicit, quod vbi sunt diuersæ opiniones, statuit ei quæ plurimorum testimonio comprobatur, & alibi allegatur textus singularis. institut. de iure naturali. §. responsa. quod opinioni vnus standum est, quando est solus, à quo non licet discedere. Et dicit Bald. in l. iiii. §. hoc autem iudicium. de damno infecto. quod vbi sunt hincinde opinio. si detur sententia pro vna opinione, non potest dici nulla, vt ibi, & in l. cum prolatis. de re iudicata. & in l. qui Romæ. §. duo fratres. de verborum obligatio. quod dicit verum Angel. in dicto §. hoc autem, nisi aliqua opinio sit in scholis vel in iudiciis, vt verior approbaretur, secundum Innocentium in capitulo. ne innitaris. de constitutionib. ¶ Et scias quod pluribus hincinde opinio illi standum est quæ fauet subsistentiæ actus. l. si pars. de inofficioso testamento. de re iudicata. capitu. fina. & pro illis sit benigna interpretatio. capitu. cum dilecti. de donationibus. & facit de fideicommissis libertatib. l. Iulius. secundum Ludonicum in dict. l. si pars. & in quantum Bartol. in principio l. cum prolatis, dicit, quod iudex eligit vnã opinionem de lege quæ multas opiniones habet, vt est exemplum in l. dos à patre profecta. soluto matrimonio. & in authentica ex causa. C. de li-

beris præteritis, quod teneatur in syndlicatu, quasi male iudicauerit, si elegerit opinionem, quam multi Doctores tenuerunt, si tamen non est bona, dicēs, quod mitius punitur, per notata institu. de obl. quæ ex quasi delict. nascunt. in principio: quod limitatur ibi Angel. quando vna fuit approbata, sed si neutra, tunc iudex non peccat, si in alteram inclinauit, secundum Innocentium, quem ibi refert Angel. & plenè per Baldum in tractatu de syndlicatu. in §. proficisci. questione vigesima. & in l. secunda. & in authentica ibi posita de pœna iudic. & Bartolus in questione sua à sententia iudicis. & in l. fina. de variis & extraordin. cognitio. & in l. finali. si certum petatur. ¶ Si tamen Doctor in suis dictis esset sibi contrarius: & Bald. & Cyn. qui mutauit opinionē suã antiquam in l. non pro matrimonio. C. ad Officianum, licet in deterius, vt dicit Bal. de his qui ante aper. tabulas. l. i. tunc debemus inhzere & stare illi opinioni, quæ nititur meliori ratione, & quæ approbatur per prædicta iura. & dicit Cy. in l. cunctos populos. quod vltima opinio glo. corrigit primam correctionem probabilem non necessariam, secundum Petr. ibi, vbi Cy. deridet glo. Accur. dicens, qd vltima opi. intelligitur esse opinio iurifconsulti, vel Doctoris. & ita etiam dicit Bal. in c. i. an apud iudicem vel cura domini in vssib. feud. Tamen vbi gl. aliquid dicit in vno loco, & deinde contradicit in duobus locis statuit authoritati plurimū glossarum. l. minoribus. secundum Bal. in l. precibus. de impu. & ali. subtit. ¶ Tamen auctoritas glo. vincitur, per tex. vel per rationem necessariò inferentem contra gl. secundum Bald. in l. conuenticulam. per l. Labeo. versic. ii. de supp. legat. Tamen in dubio inhzendum est glo. in d. l. omnis diffinitio. & in l. facta. §. si in danda. ff. ad Trebel. vbi dicit glo. Accurfi. occurrit, & succurrit, tenebris iuris ciuilibus, secundum Bal. in l. præcibus. de impu. Licet Bart. in l. i. de concussion. dixerit, quod in paucis locis inuenies proprias opinio. Accur. tamen idem Barto. in l. cum hæreditas. C. deposit dixit, quod non potest reperiri melius testimonium testimonio Accurfi. & ideo vbi Accurfi. pedes firmavit, non recedendum

recedendum est ab eo, ut dixit Iaco. But. in l. j. & ij. C. qui pro sua iurisd. maxime in consulendo, fm Bal. in auth. defuncto. ad Tertull. & in l. a procura. ff. de procur. & in c. pen. de natur. succel. feud. & in arduis & magnis causis, secundum Bal. in l. ij. de sent. quæ fin. Vbi tamen lex varios haberet intellectus, non debet secundum illam iudicari, ut dixit Barto. in l. iij. ff. de reb. dub. & ubi plures intellectus referuntur in legibus antiquioribus est standum, secundum Gra. 23. q. ij. c. hoc ipsum. dicens, quod ubi in gestis consiliorum discors inuenitur sententia, illi us magis tenetur sententia, qui est antiquior aut poterior, extat autoritas, & habetur in 50. distinct. cap. domino sancto. & allegat ibi Io. viij. distinct. c. præfidi. ubi canones hodierni præferuntur dictis apostolorum antiquioribus ad idem. 31. distinct. capitu. deinde. 25. quæstio. j. contra statuta concludens, quod ubi constitutiones sunt particulares alicuius loci habet locum, quod dicitur in d. cap. domino sancto. de quo. 19. dist. in cap. canonis. sed ubi essent leges generales semper posterior præiudicat antiquioribus cap. j. de cognat. spirit. & ff. de legal. non est nouum, quæ colliguntur ex dictis domini Caraldini in tractatu de syndica. & ex dictis domini Antonij de Prato veteri de Bononia magistri mei in lectura sua, quam fecit in vñbus feudorum in cap. Vbertus. in titul. quib. mod. feud. amitta. aliquibus per me additis. quibus adde dicta per Luc. de Pen. i. l. ij. C. de num. lib. 11. ubi dixit, quod si iudex in iudicando sequatur opinionem erroneam in his quæ non sunt contra Deum, vel bonos mores, & sit humanior opinio, quæ excusetur. c. h. de transactio. Nam in his quæ nihil interest ad capefcendum regnum Dei non est peccatum errare & aliud pro alio putare. 22. quæstio. ij. in quibus. In aliis autem quæ sunt contra iustitiam & bonos mores, illa est opinio præferenda, quæ meliori nititur ratione. extra de ferus. cap. capellanus. & l. Labeo. de sup. leg. Si vero iudex in rationis discussione deficiat, dicunt quidam quod excusetur, si sequitur doctoris opin. cuius antiquior & potior extat autoritas. 50. distinct. cap. domino sancto. etiam si sapere inuenia-

tur errorem. octaua distinctio. consuetudo. licet in contrarium faciat. l. potioris. de offic. recto. prouinc. Nam semper est præferenda opinio presbyteri, quæ melior est sententia Episcopi. xcv. distinctio. esto. & Sen. lib. de quatuor virtutibus nos moueat dicentis autoritas, non quis loquatur, sed quid loquatur attendas. & idem. ix. distinct. ago. in fine. & cap. sanæ. & e contra, licet contra opin. doctoris famoli facere cum iustitiæ ratione. xij. dist. in prin. & cap. i. ubi Archidia. hoc not. quæ est enim rationabile, est ius perfectum. l. i. in principio. de lat. lib. Nam ratio. l. præfertur. l. falsa. in principio. de conditio. & demonstratio. & ex legis natura debemus rationi parere, ut ait Tull. primo offic. Non ergo excusatur iudex qui nescit inter opinio. discernere, quæ meliori nititur ratione, cum non debuerit assumere officium, si non viderit se peritum circa illud. Eccles. vij. Noli esse iudex si non vales virtute discurrere iniquitates. Quare distinxit quod aut iudex fuit creatus inuitus, & reclamans, & de sua imperitia cōstans, & nullam commisit negligentiam in virtutis inuestigatione in consulando peritiores, & nihil omisit & excusatur, qui maiorem sequitur errorem. capitu. inter. de translat. episcopi. & quia delictum ignorantie non ligat. l. generali. de tab. & excusatur a toto non a tanto. dicto capitu. inter. Nam regitur in prudentia quæ in iudice punitur. instic. de obli. ex quasi malefic. in principi. si autem negligentiam in hoc commisit, punitur. l. fin. de variis & extraord. cognitio. & tenetur ad restitutionem eius in quo deliquit. in authen. de quæsto. §. vero aliqui. Vbi autem data opera officium acquisiuit non excusatur, per l. per equatores. de cens. quia non debuit affectare id, in quo intelligere potuerit suam imperitiam alii damnosam. ff. ad leg. Aquil. l. idem iure. ad fi. & hæc est sententia Petri, quam Cy. sequitur in 13. auth. hodie. de iudi. t Sed cum ex nimia doctoris subtilitate varietas opin. consurgat i dubio excusat, sic opi. sequit æquior. arg. l. iij. in verb. æquitatis. ne fiscus re, quæ emit. nisi ius scriptum pariter cōtrariū ostēderet. p quo vide Cyn. in l. i. de lega. in fi. vel inquirat si qua ipsa opin. repe-

licur

Parid. de Puteo Tractatus

fitur consuetudine approbata. ff. de leg. l. si de interpretatione. & illam sequatur, quia pro ea satis praesumitur. in authen. de usur. nau. §. fin. & patent haec extra de decimis c. cum sint. qua deficiente referat principi, qui est lex animata in ter-
14 ris, & difficilibus finem imponit. in auth. de instru. cau. §. cum igitur. & de san. episc. §. si vero. & de quaestio. l. i. §. fina. & de tabul. l. ii. de poe. l. diui fratres. & quod in simili not. Cyn. in l. cum de nouo. de leg. In dubio autem vñ posse fauere cui vult. ff. de lega. ii. l. si quis seruum. §. si inter. & ad filia. l. si quis in graui. §. si cum omnes. & no. Bart. extra de accu. venerabilem. Hoc
15 ergo est attendendum, quod iudex non debet iudicare arbitrio suo. C. de iure fisci. l. prohibitum. & de decurio. l. nemo. & de constitu. c. ne innitatis. sed legibus & iuribus. in auth. de iudi. §. omnis aut. & §. iusiuran. versicu. si omnem. Vnde si alicui mandetur quod faciat secundum quod sibi videtur, intelligitur prauiua discretionem. extra de praeben. c. exposuisti. secundum do. Lucam in d. l. ii. de numma-
 riis. & vide Specu. & Bal. in titu de execu. sententia. in §. si iudex. vbi de hoc.
 Si quis petat in libello sibi fieri iustitia secundum formam legis & statutorum, & iudex in iudicando sequutus est ius, & non statutum vel econtra. An fecerit litē suam. Dic quod illa verba debent intelli-
 gi, quod illud ius fiat secundum quod fieri debet, & si hoc factum est, iudex non fecit litē suam. de hoc. in l. rerum amota-
 rum. ff. re. amota. per Bar. & Bal. in §. pfi-
 cisci. q. 32 & idem Bal. in l. iniuria. de pace iura. fir. Et vbi statutum diceret quod iudex debeat causas tempore sui officij de-
 cidere secundum ius, an intelligatur de iure communi & consuetudinario. Io. And. in Specu. in tit. de arbi. in vers. excipitur. tenet quod ad ius commune refertur tan-
 quam dignius, non autem ad ius municipale. argu. institu. de iure naturali. §. sed quoties. & sequitur Ang. in dispu. duo ad inuicem. & Bal. in l. quicunque. de ser. fug. Sed in l. illa institutio. de haeredi. institu. tenet opinionem contrariam, quod etiam referatur ad ius municipale. & tenet An-
 ron. de Bur. in c. Quintauallis. de iure iur.
16 quia ius municipale derogat iuri com-

muni in loco suo. l. omnes populi. & quia iudices iurant illa seruare. cap. i. de iure-
 iurand. in vi. & in authen. iusiuran. quod praesta. in princ. & hoc idem tenet Ludo. in l. post dotem. solu. matrimo. quod in-
 telligitur de iure consuetudinario. per §. ex non scripto. institu. de iure naturali. licet in l. si. de his qui ve. eta. ius referatur ad ius commune, & non ad privile-
 giatum. & vide Barto. in l. rerum amota-
 rum. & in l. Gallus. §. eius. de lib. & post. & in l. obseruare. §. proficisci. de off. procō. & not. in capitu. cum venissent. de eo qui mitt. in poss. ¶ An semper cum iudex in iudicando praetermittit formam statuti,
17 sit periurus. a dicit Bald. quod in leuibus no. ar. de vent. inspic. l. i. in si. de condi. & demonstra. l. quamuis. de aedilit. edic. cui Deus. Tamen in grauioribus, si dolo facit, est periurus si culpa non est periurus, tamen puniatur de culpa ad interesse partis. Et si culpa cessat, non puniatur, & tenet eius factum. de transa. cum is. §. causa. vnde dolus requiritur. facit quod nota. de regu. iur. l. non videtur. §. qui iussu.
 ¶ Et cum est in dolo non est ipso iure per-
 iurus, sed per sententiam. non ob. l. si quis maior. de transa. quia ibi est speciale quod iuratur super contractu. facit quod no. in l. Lucius. de infami. & in alijs casibus non receditur a regula generali. Bal. in §. pro-
 ficisci. q. 33. ¶ Iudicare est munus publi-
 cum. l. quippe. & l. iudicare. de iudiciis. ideo oportet iudicem cuncta rimari. cap. cum Ioan. de fide instru. de off. deleg. cap. super questionum. §. intentionis. & debet a se iudicare, & non habere consilium cum aduocato partis, secundum gloss. in l. proxime. de his quae in testa. delen. Tamen po-
 test disputare cum aduocato partis, & ipsum reducere ad inconueniens. l. Offi-
 dius. de legat. tertio. Et potest emenda-
 re libellum formatum ab aduocato. l. i. de offic. assessor. Et potest quod pronunciauit defendere. capitu. dilectus. de rescriptis.
18 ¶ Et in iudicando semper Deum habere ante oculos. extra de accusa. cap. qualiter. de eo quod certo loco. l. quod si Ephefi. non tamen debet esse nimis iustus. j. distin-
 ct. capitu. denique. de poenis. distin-
 ct. j. species. & debet procedere sine perso-
 narum exceptione. cap. nouit. de iudic. &
 via

via recta. de accusa. capitul. qualiter & debet diligenter attendere probationes, & privilegia que sibi offeruntur. capitul. dilecti. de privilegio. Iudex debet iuste iudicare non obstante aliqua pragmatica sanctione contra ius obtentum in authenticis. de iudic. in fine quod est sumptum ex Salomone dicente, iuste iudicate filij hominum. & facit. C. de iudic. rem non novam. & ista verba, ponuntur in sigillis Imperatoris secundum Angel. in dicto S. final. & in moneta catholicorum regum regni huius ponitur, honor regis iudicium. Iudex de causa cognoscens debet iudicare secundum legem non secundum sacras iussiones impendentes. impetratas. in authenticis. in medio litis non fieri. in princip. nisi fuerit interpretatio principis super aliquo dubio iuris extorto in ipsa lite, ut ibi in S. sententia. Nec si iudex non servaverit propterea ipsam iustionem tenebitur in syndicato per dictum. S. quia iuris auctoritatem spernit. argument. l. Gracchus. de adulter. An officialis possit iudicare ultima die qua finit officium. Dic quod sic in l. poen. ff. de feriis. & de officio praesidis. & l. & si forte. l. meminisse. de officio proconsulis & legati. Etiam si dies feriata fuerit. gloss. iij. in capitul. significavit. de iudicijs. Alij dixerunt quod aut iudex fuit negligens & non potest & imputatur sibi, quia se artavit. l. ij. S. si quis tamen. si quis accusa. Aut non fuit negligens, tunc si dies fuit feriata in honorem Dei non potest. l. si feriatis. in fine. ff. de feriis. alias sic. l. si de meis in fine. de arbitris. Iudex debet lequi in iudicando conscientiam legis & suam, & magis conscientiam legis quam suam. l. certi iuris. vbi Baldus. C. de iudicijs. ¶ Est autem conscientia legis secundum acta & probata. l. illicitas. S. veritas. de officio praesidis, vbi dicit Baldus. quod praesides possunt esse illiterati, tamen habere debent assessores literatos. & adde quod notatur in fine. de senten. ex periculo recitand. & institut. quibus mod. ius patrie potestatis & l. soluitur. S. relegendi. & in l. ciues & incolae. & l. iij. quod quisque iuris. & l. final. ne praescriptio. longi temporis, in quibus legibus habetur de istis potestatibus secundum Baldum, in dicta l. certi iuris. ¶ Si iudex in iudicando tenet novas & insolitas opiniones in eo praesumitur imperitia. l. j. ff. de senatoribus. ideo in syndicando non debet recedere ab opinione prudentum, maxime glossarum. Baldus in l. finali. C. de poena iudic. Tamen, an dictum seu auctoritas unius doctoris le-

gentis in cathedra & opiniones aliquas approbantis excuset, vel astringat iudicem ad sic iudicandum. vide late Andre. de Isernia in titulo de contentione inter dominum & emptorem in v. sibus feudorum.

a ¶ *Op[er]e*] Approbata, que autem dicatur communis opi[us] & an & quando sit imitanda, & ei in iudicando & consulendo ad herendum, vide no[n] vel in c. canonu[m] c. in xxi col circa mo. de consti. & adde dom. Pe. l. hilip. Cor. in cor. fili clxxxvi incip. quanquam in princ. in ij. parte & in consti. l. incip. Reperio in litera, m in ij parte.

b Et glossa.] Ad eundem infra in versicul. an co[n]tra in fin. & quod ibi dixi in apostil.

c ¶ *Servari*] Adde eundem & Innocen. in c. per tuas l. ij de simo & in c. innotuit de elect. ante fi. tamē ut refert do. vel in c. ij in xij col de re feri in versicul. de diverso ibi sententia Innocen. fuit Innocen. pater & organum veritatis secundum archi. in ca. pia de excep. in vi. Et dictavit nos duplicem scilicet solenni apparatu ut magister & constitutionibus quas fecit ut pontifex quas nunc in vi. habemus secundum Ioan. And. in Specu. in rub. ne se. vacante & iura ab eo condita enumerat Ioan. And. in spe. in rub. de summa tri. & Archi. melius omnibus intellexit mentem Innocen. secundum Imol. de testi. c. testimonium. ult. colum. & vbi Innocen. est glossa non dicens Innocen. tenet sic, sed est glossa cum qua concordat Innocen. ita docet Bus. in c. cum causam in fin. de verbo signifi. tamen fuit subtili nimium secundum Abb. in c. at se clerici. in princip. in vj colum. de iudic. & communiter confuse loquitur ut dicit Bus. in c. ta. ta in ij col. de exces. prelat. & Abb. in c. non minus in ij. colum. de immu. eccle.

d ¶ *Periurus*.] De quo dic. vi habetur per Bal. in c. iniuria in ij. colum. de pac. iura fir. & in dicto S. proficisci. xxx. ij. q. & in l. ij. de consti. tut. pecu.

e ¶ *Quod sic*.] Adde tamē quod hodie promissum est quod biduo ante finem officij absteineat ab offi. io ita Fely in c. consuluit circa finem. vj. colum. de officio delegati.

S Y M M A R I U M.

1 Iudex an & quando dicatur facere litem suam nume. 2 & 3.

2 Iudex qui facit litem suam officitur adversa-

Parid. de Puteo Tract.

rias litigatoris.

¶ Iudici liti estimationem soluenti nullum ius
acquiratur & nume. 7.

¶ Iudex negligens facere iustitiam delinquit in
Deum, in principem, & in partem.

Lis sua.

C A P. I.

Vnde in verbo, corruptio, & in
verbo, iudex male iudicans
& in verbo, iudicare, & in
verbo, negligentia. Quando
¶ & qualiter, dicatur iudex
facere litem suam, not. ij. q. vj. c. hoc etiam pla
cuit. xxxij. q. ij. & capitul. dominus, extra de
foro competen. cap. cum sit generale. Item, ff.
de iudi. l. si filiusfamili. & ff. de iniurijs. l. inju
riarum. S. idem Labeo, extra de priui. capitul.
dilecti. vbi de hoc, & ff. quib. ex causis. maio.
l. sed si per pratorē. S. aut prator & S. sequen.
¶ Item iudex qui negligit facere iustitiam
ad quam faciendam, necessitas eum tenet.
lij. C. de sentent. ex pericu. extra de proba
tio. capitu. quoniam contra. S. final. Debet
enim leges obseruare. ix. q. iij. cum scimus. &
de episcop. & cleri. l. si quis in conscribendo. in
fin. Et proinde punitur de sua negligentia. de
iudic. l. sancimus. de offic. praef. anno. l. pri
ma. & not. xxij. quæstione. vltima. capitul.
præterea. quæ negligentia punitur etiam alio
modo. de anno. & tribu. iudices. Item si tran
scendit legem sine qua facit litem suam, & te
netur legis poena, in authentic. de trien. &
semis. S. studium. Item si non admittit proba
tiones, vt debet. ff. de edend. l. argentarius
S. sed. an hæc. Item si differt examinare tes
tes. l. si quando. in fin. ff. de testib. Item si ip
sorū audientiam committat, in casu quo
non potest, vt in causa feudali, vt nota.
Andræ. de Ileria. in constitutio. in pecunia
rijs. & in titul. quo tempore miles vbi latius.
¶ An iudex faciens litem suam in processu
causæ exculetur. per capitul. detestantes. & vi
de in verbo, sententia. in capitul. dicitur quod
iudex ex sola nullitate. ¶ Iudex qui condem
nat litigatorem iniuste, iniuriam sibi facit.
xj. quæstion. tertia. capitul. illud plane. & ff. de
iniurijs. l. iniuriarum. S. item Labeo. Quod
puto verum, quando dolo fecerit. per not. per
Andræ. de Ileria. in titul. de controuer. inter
dominum, & emptorem. S. notandum ta
men est, q. additio. & est infra in verbo, iu
dex male iudicans. ¶ Iudex qui facit litem

suam efficitur aduersarius, & inimictis liti
gatoris. l. si appellationum. C. de appella. Idem
si aliam culpam commisit. argumen. extra de
sentent. ex communica. capitul. sacro. S. qui
cunque. & vide quod not. Andræ. de Ileria
in libr. feud. in titu. de contro. inter dominum
& emptorem in additione vbi tractat, An
teneatur iudex ignorans ad emendationem
damni si fecerit omnem diligentiam quam
potuit circa veritatis inuentionem. & quod
not. Innocen. in capitul. final. extra de iura.
calumn. in vltima glo. ¶ An iudex negligens
faciat litem suam? vide in verbo, negligen
tia. ¶ Iudici liti estimationem soluenti nul
lum ius acquiritur. Angel. in l. mancipia. de
seruis fugitiu. Ratio, quia quo ad iudicem est
mera poena. & sic non obstat. l. liti estimatio.
ff. pro empto. quia dicit quod hoc est verum
quando iudex facit litem suam in male pro
nuntiando, qui sui delicti poenam sustinet.
Sed secus in alio qui facit litem suam negli
gendo, quia tunc si soluit id quod in obli
gatione versabatur, potest recurrere con
tra eum, qui erat obligatus. l. missi opinatores
de exact. trib. quia cum liberauit soluendo
quod in obligatione versabatur, secus si aliud
per text. sing. in dict. l. mancipia. secundum
Angel. Tamen secundum alios. l. missi loqui
tur in extrajudicialibus in quibus negligen
tia stat in meris finibus. ¶ Et in iudiciali
bus iudex negligens facere iustitiam delin
quit in Deum, & in principem, & in par
tem, vt in titul. vt disse. iudi. & in l. si quando
C. de testib. Et ideo iudici male iudicanti
non sunt iura cedenda. gloss. in dicta. l. manci
pia. quando soluit liti estimationem. Quod
intellige quando soluta estimatione liti qui
iniuste obtinuit non est liberatus, secus si
fuiſſet liberatus d. l. missi opinatores. ¶ Vbi au
tem iudex ratione, doli faceret litem suam
non quam ceduntur sibi iura. argument. l.
si quis. & l. si culpa. ff. de rei vendicat. quæ no.
quia vtilia. & vide infra latius in capitulo
an iudex qui facit litem suam. ¶ Si iudex
male absoluit aliquem ab instantia iudicij fa
cit litem suam, licet nihil perimat iuris par
tis. Bart. allegat. l. si quis in conscribendo de
pact. ¶ Sicut iudex male iudicando facit litem
suam, & sic etiam omne damnum parti resti
tuere tenetur S. volumus. in titul. vt iudic.
sine quoquo. cum ipse lædit in debite. l. final.
ff. de varijs & extra ord. cogni. & l. filius. ff. de
iudic. ¶ Itaque etiam iudex qui negligens est. C.
de iudic. l. properandum. S. placet. & C. de co
u.

re. fisci debi. iudices lib. x. & de negligencia illa vide in l. mora. ff. soluto matrimo. Et vide late in constitutio. regni. si iudex fraudulenter. & in constitutionibus sequentibus in tit. de pœna iudicis. Et qualiter tunc consulatur parti civili? Dic quod aut agit contra iudicem ad litem estimationem, ut l. fina. C. de pœna iudicis & institut. de obligationibus quæ ex quasi maleficio. in princip. ff. de iudi. l. si filius. Aut petit restitutionem in integrum ex clausola generali aduersus sententiam. l. seruo inuito. §. fina. ff. ad trebellianum cū glo. & nō gl. in d. l. fina. & vide quod nō. in l. si. in fi. C. de fide instr. & per Dyn. in regula nō est sine culpa. in 6. Vel illud est verum qd̄ habet restitutionem in integrum, si iudex non est soluendo. argum. ff. de eo per quem fa. est. l. si & C. de appel. authen. appellatione. & p. nō. in l. si is ad quem. de acquirend. heredita. Et vide Andr. de Iserni. in titu. de controuer. inter dominum & emptorem. in fin. Innocen. in capitu. pastoralis. de offic. delega. Bald. & doctor. in l. prima & 2. quod quisque iuris, & Specula. de requi. consilij. §. j. versu. consiliarij. Barto. in d. l. seruo inuito. & ibi Ange. & Barto. in quæstione sua sententia iudicis qui per imperitiam indicauit. Et quod dicitur de restitucio. in integr. est verum quando agitur contra partem, qui vicit per iniquam sententiam dolo victoris accedente, vel contra absentem ex falsis allegationibus, ut ibi de intellectu prædictorum, & vide latius in verbo, iudex male iudicans. in capitulo prima.

S V M M A R I V M.

- 1 Emancipatio qualiter fieri debeat.
- 2 Emancipatio non potest dici lis.
- 3 Ratione patientia & consensus quis teneatur.
- 4 Notarius qui omisi substantialia instrumenti, an teneatur ad interesse & nūm 8.
- 5 Comes palatinus potest legitimare non subditum etiam in territorio alieno.
- 6 Dolus non infertur volenti.
- 7 Iudex proferens sententiam quando processus est nullus non tenetur ad interesse.
- 9 Iudex vel arbiter admittens exceptionem dilatoriam nō admittendam facit licē suam.

C A P. II.

- Varo de quæst. facti. † Emancipatio de iure debet fieri coram iudice ordinario solenni iuris ordine, & cum ipsis decreto. l. non nudæ. de emancip. liber. cum concor. & de offic. prætor. l. j. versu. nec sane. & l. emancipati. ff. de adopt. cum si. & l. emancipatur. de fid. instrum. quæ celebrata fuit in regno, vbi sunt infra p. tabellionē cū in subscriptione iudicis ad cōtractus, q. decretū interposuit p. p. q. emancipatio non valuit. ut l. adoptio. de adopt. & p. p. terea damnum passus fuit ille emancipatus q. nulliter facta fuit. An iudex talis teneatur sibi refarcire hoc damnum? Quidam doctor determinauit quod non, quia cum non sit iudex dici non potest fecisse litem suam per textum in l. prima in fi. ff. de varijs & extraordinarijs cognitionibus. vbi dicitur si iudex licē suā fecerit & quia iste nō est iudex cum ius dicere nequeat. extra de verbor. significatio. cap. forus. † Et quia emancipatio fit in foro non contentioso, ideo lis dici non potest. per dict. cap. forus. & per nō. per Arch. & Ioan. Andr. in cap. j. de re iudi. in §. in gl. in verbo, in foro contentioso iudicantibus. pro quo facit. l. j. si mens. fal. mod. dixit. vbi mēsor tenetur de solo dolo nō de imperitia. & ff. q. quisque iuris. l. i. in fi. §. In contrariū facit quia ille iudex deliquit v. surpando officium alterius. l. duum virorum de decuri. & l. 2. de exact. & de varijs cogni. l. si iudex. & ideo punitur tanquam violator legis. l. i. ut digni. ordo. & quia iudex ob crimen in officio commissum remouetur, & restituit damna passis. in auth. ut nulli iudi. §. quoniam vero. & de administrat. §. si quis. vnde tenebitur de damno partiti l. x. q. hic iudex q. dolo aut culpa seu imperitia l. x. sit emancipatum, de omni damno sibi tenetur. ff. de offic. præsid. l. i. licitas. §. sicuti. & quia non debuit facere id in quo sua ignorantia alii posset esse nocua. l. idem iuris. §. fin. ad legem aquilam & ff. loca. l. si fundus. §. Celsus. † Nā etiam quis tenetur ratione patientiæ & consensus. l. generali. de tabu. vbi si dominus consentit seruū fieri tabulariū p. p. quod instrumenta nō valent, tenetur cōtrahe. de Syndic. F F trahen-

Parid. de Puteo Tract.

trahentibus ad interesse mittens falcem in messem alienam dictorum daum viro rû. & facit. l. 2. ff. de termino amo. vbi ex supina ignorantia, vel negligentia delinquens punitur. vnde aduocatus tenetur si per negligentiam vel imprudentiam causam perdat secundum Spe. de aduo. §. fin. versiculo quid si. & versicu. quare non datur & quod ipse notat. de requi. consi. versicu. consiliarii. vbi idem dicit de consiliario. non obli. l. si iudex litem suam. de variis cog. quia intelligitur litem idest rem suam ad hoc. ff. de nego. gest. l. si quis mandato. vt. f. damnum quod litigatori ex sua imperitia peruenit suum sit non litigatoris. † Et facit quod dicitur de notario qui omisit substantialia instrumenti, quod tenetur ad interesse. l. iubemus. a in fi. de testat. Nam notarius qui passus est se rogari cum iudice de instrumento extra locum eorum iurisdictionis propter quod instrumentum est nullum, tenetur ad interesse parti argum. in d. l. 2. de muneribus. cum glo. sua vbi munerarius facit litem suam ex eius desidia, qui testificationem suam prout debuit non ingessit, multo fortius tenebitur hic iudex, qui deliquit committendo quod est grauius. argum. l. 2. in gl. ad fille. Et quia debuit talis iudex postquam suscepit officium iudicatus velle cognoscere, in quibus suum officium consistebat. l. 2. ff. quod quisque iuris. ratione ignorantie est in dolo presumpto vel lata culpa. d. l. iubemus. in fi. & defectus ipsius non debet obesse contrahentibus, sed sibi imputatur. d. l. 2. q. quisque iuris. argu. l. seruo. §. si prator. de iudi. Ita concludit Lucas in d. l. 2. de nun. & act. li. 12. Tamen illa opi. videtur satis dura & non vera, quia imputet sibi, qui petit se emancipari coram non habente potestatem, quia dicitur esse in culpa per gloss. in l. vtique de rei vendic. & per gloss. in l. quod si nolit. §. si mancipium. de adi. edict. Vbi de emptore qui adhibuit malum aduocatū in causa quod non habet regressum. de euic. Et facit, quia emancipatio est iurisdictionis voluntarie, in qua sufficit consensus patris emancipare volentis, & eius qui emancipatur. l. si consul. & l. magistratū. ff. de adoptio. vbi si filius consul potest coram se ipso emancipari, & pater potest apud

seipsum emancipare, si est magistratus & sic potest esse in hac emancipatione iudex & pars. ad quod facit quod dixit Iacob. Burr. & Bald. in prima constit. † & Comes palatinus potest legitimare non subditum etiam in territorio alieno vbi de solo præiudicio faciētis legitimare tractatur & Bartol. in lege Gallus. de liberis & posthumis hoc etiam tenet. vnde cum iste iudex processerit ad hoc consensu & voluntate emancipantis & emancipati, non potest dici deliquisse in emancipatum propter eius consensum, quia licet non valuerit vi iudicii, tamen vi consensus partium inter ipsas valeret. argum. glo. in l. secunda communia vtri. iudi. & ratione consensus non potest dici commississe dolum hic iudex. † quia dolus non inferitur volenti & scienti. l. cum donationis. C. de transact. in cap. scienti. de reg. iur. Nec etiam dicitur damnum intulisse parti: quia damnum quod quis sua culpa sentit, sentire non videtur. vt in l. quod quis de reg. iur. & in capitu. damnum. eodem titu. Nec potest dici iurisdictionem usurpasse ratione consensus partium, & tacite prorogationis, quia ille iudex habet iurisdictionem in habitu, quia est cartellarius gloss. in l. prima. ff. de iudiciis. Tunc enim diceretur iurisdictionem usurpasse quando exerceret iurisdictionem contentiosam. argum. l. inter stipulantem §. sacram. de verborum obligatione. Et tacit quod dicit de insinuatione per Bart. in l. modestinus. ff. de dona. q. potest fieri etiam coram donante, qui est iudex ratione voluntarie iurisdictionis. Nam possunt expediri coram notario faciente instrumentum, tanquam coram notario & iudice auctoritatem actui præstante secundum Bartol. & Bald. in l. iubemus. §. sane. C. de sacrosan. ecc. & Bal. in l. si consul: de adop. Vnde culpa partium non adeūtiū iudicem ordinariū, & consentientium in istum iudicem, eis debet imputari, & non iudici per prædicta, quia sufficit amico in paucis consulere. l. tutori. de nego. gest. maxime, quia hoc decretū, vt dictū est non fuit contentiosū. & contra inuitum interpositū. Ideo puto quod opinio Lucæ de Pena nullo modo subsistat. Nam isti iudices ad contractū, vt plurimū sunt iuris ignari, & non.

non adhibentur ad iudicandum, sed ad solennitatem instrumentorum, ut in constitutione regni instrumentorum robur. & eorum officium tantum est se subscribere in instrumentis, & in notario stat totum pondus instrumenti, ut in constitu. regni baiulos qui tenetur apponere in instrumentis clausulas consuetas, alias tenetur. l. iubemus. de testam. in fin. Codicis. Et quod iudex proferens sententiam quando processus est nullus non tenetur ad interesse. l. si iudex. vbi glo. de variis & extraordi. cognit. Et quia cum iste iudex ad contractus fuerit imperitus literarum, qui in iure erravit excusatur. arg. l. certi iuris. C. de iudiciis cum ibi not. etiam potest excusari quia notarius apponat in instrumentis clausulas consuetas, & si ponit inconsuetas ipse tenetur per not. in l. Gallus. §. idem. de liber. & posthum. & in l. argentarius. in princip. de eden. & in c. cum p. tabellio. de fide instrum. Speculator. & Ioan. Andr. in tit. de instrum. edit. in §. ostensio. in vers. quid ergo si abbreviatur. & Ioan. Andr. eodem tit. in §. instrumentum. vers. quid si. & no. in l. de die. ff. qui sari. cog. Ergo ipse tenebitur, et non iudex ad contractus, qui se subscribit secutus fidem notarii, ergo non tenetur de facto notarii. l. i. C. ut nemo ex vica. & l. i. ne filius pro patre cum simil. & facit quod dixit Bal. in l. i. in princip. de tutel. & ratio distr. quod iudex non tenetur qui prestat autoritatem actui ipso iure nullo. Et pone quod reus reporravit primam sententiam pro se, secundam contra se in qua fuit condemnatus in expensis, tertia pro se, & convenitur iudex qui condemnavit in expensis. An iudex teneatur? Dic quod non, quia res inter alios acta, & cetera. nam si ex actis secundum causam appareret, quod non debuit condemnare, vel dubitatur, non facit litem suam, si iudici sederit, alias non. not. in authen. de iudic. §. oportet. collatio. vi. ita Bad. in consil. 184. quod incipit Statutus quod dicit. Iudex non facit litem suam eo quod arbitri ab eo electi male pronuntiauerunt quia quod bona fide sit bene censetur fieri. ar. l. quz. muis. de conditio. & demonstratio. & quod no. de iureiurando. l. eum qui. §. in pupillaribus. & argumen. ff. mandat. l.

idemque si tutores. Bald. ita de pace constan. in verbo, volumus. & vide in verbo, delegatus.

9 Iudex, vel arbiter qui admittit exceptionem dilatoriam non admittendam facit litem suam. l. si quis in conscribendo. C. de pactis. vbi dicit Bar. & quod sibi iudex absoluat ab obseruatione iudicii quamuis propter hoc ius partis non perimatur, tamen, facit litem suam, unde licet non fiat preiudicium in causa principali, tamen tenetur. l. fin. de variis & extraordi. cog. Nam ideo facit litem suam, quia fit preiudicium in instantiam. Nam qui impedit processum causae tenetur ad interesse totale totius causae l. iiii. in fi. & l. quarebatur. iudi. solui. Tamen opinio Bar. non videtur vera, quia non tenebitur, nisi quantum bono viro uidebitur equum, quia non videtur equum, nisi ut soluat in quantum partem lasserit, nisi dolo pronuntiauerit, quia ratione doli tenebitur poenali, ut videmus, ut in titu. ne quis eum. infra verficu. iudex qui admittit.

a [l. iubemus.] Et ibi vide Paulum de Castro, & Baldum in tractatu de tabellio x. questio. et adde Baldum in l. si ueritas C. de fideiuss. quod hoc est uerum in testamentis tantum non in alijs instrumentis.

S V M M A R I V M.

- 1 Arbiter facit litem suam sicut ordinarius. Et quid in arbitratore? num. 2. Et in consulente Et in aduocato nu. 3. Et 4.
- 5 Aestimatores an faciant litem suam?
- 6 Iudex si sequens consilium iniquum sapientis facit litem suam.
- 7 Iudex admittens instrumentum quod non tenet quantum ad probationem facit litem suam.
- 8 Iudex prestantis autoritatem actui in civili iure, tenetur ad interesse.

C A P. III.

I RBITER facit litem suam sicut ordinarius. tex. secundum Barto. & Bald. in l. si quis in conscribendo. C. de pactis. Tamen quando arbiter iurauit equam ferre suam, si dolo ferat iniam, non facit litem suam, ut teneatur de periurio, quia solum Deum habet ultorem. tex. singu. secundum Bald. in authentic. decernimus.

FF 2 C. de

Parid. de Putco Tract.

C. de arbitris. secundum Ludouic. in rubric. de arbitris ubi dicit, quod non facit litē suam. & vide gloss. institut. de obligat. ex quasi delict. in principio. Tamen
 2 ^{tan} arbitrator inique iudicando faciat litem suam? Dic vt per Bart. in l. si iudex de uariis & extraordi. cognit. qui alleg. l. secundam. si mēf. fal. mo. & est gl. ordinat. in l. j. C. de contrahend. emptio. Itē quod Bart. decidens, quid in executore finit qui inique exequitur, an faciat litē suā? Dic quod sic, vt est tex. in l. iij. §. si executor. de negotijs gestis. & in l. si pignor. de euietio. Quid tñ cōsulēte inique an faciat litē suā? Dic vt p Spec. in titu. de requi. cōf. §. i. verfi. si consiliarius. & gloss. ordi. i. c. de cōfessis Dynus in rubri. nullus ex consilio. in vi. Bar. in l. ii. §. si mandat. & est tex. quod inique consulens ad nihil obligatur, nisi dolo id cōsuluerit. l. ii. & l. idemque. §. si quis ea. ff. mandati. & vide Barto. in l. i. §. si plures. de exercitoria. & Bar. in l. eius male. ff. de actio. & obliga. vbi etiam de consultore, an faciat litem suam. † Tamē quid in aduocato, an faciat litē suam? Bald. & Ange. in l. i. §. pueritiā. ff. de postu. dixit, quod non, quia imputet sibi qui malum aduocatū vel imperitum conduxit, tamen in contrarium facit tex. in l. si domus. §. fin. ff. locati. vbi qui locat operas suas v̄ se asserere peritum. ideo videtur teneri de imperitia, quia videtur in culpa. de quo per Dynum. in c. imperitiā. de regulis iuris. in vi. Et etiā idē in affectore. l. i. ad legem Iuliam malef. Idem in arbitratore qui per imperitiā decidit causam quod tenetur ad similitudinem p̄xentat. de dolo. l. culpa. secundum Doctores in dicta l. si domus. Quod dicit verum Bal. in l. si quis in conscribendo. quando immodice l̄x sit, alias nō, quoniam uidetur sibi concessum quod possit modice l̄dere, cum sit assumptus ad componendū inter partes. ff. p̄ socio. si societate. §. arbitratorem. Et de notario an faciat litem suam? vide textum notab. in l. fin. de magistratib. conuenien. & est simile in l. fin. in fin. ff. si mēf. fal. mod.
 5 † Et quid in æstimatore, an faciat litem suam? Bar. in l. i. §. diuus. & in l. fin. eodē tit. dixit quod æstimator deputatus a ciuitate si male æstimat facit litem suam al-

lega. C. de fide instrumentorum. l. illacē. & l. i. si mēf. fal. mod. & nota pro tabulariis ciuitatis Neapolitanæ si dolo ē & male æstimat q̄ teneatur ad interesse partit, q̄ l̄serūt & vide Speculatorem i titulo de executione sententiæ §. si iudex.
 6 vbi ponit formā libelli. † Iudex facit litem suam si sequatur consilium sapientis iniquum. Angelus in l. si filius familias ff. de iudic. & Bar. & alii in l. si conuenierit. de re iudicata. & in l. i. §. si plures. de exercitoria. per Bar. iudex negligēs criminaliter puniatur, imo pōt priuari toto salario. Ange. in l. si vacantia. in xvi. questione. de bonis uacantibus. & textus, vbi Angel. in authentic. vt iudices sine quoquo suffragio. in §. volumus. † Iudex q̄ admittens instrumentum quod non tenetur quantum ad probationem. facit litē suam. Innocentius. in cap. venerabilis. de exceptionibus. Bald. in l. fin. C. si certū
 8 petatur. † Iudex q̄ qui præstat autoritatē actui in ciuili p̄lo iure tenetur ad interesse. Bartolus. in l. i. §. si præses. de magistratibus conueniendis. † Iudex accipiens fideiussorem minus idoneum tenetur ad interesse. Baldus in authentic. generaliter de Episcopis & clericis. & supra in verbo, fideiussor. † Iudex facit litem suam si p̄sentato processu appellationis coram eo partem licentiauit, & non dixit, quod instaret p̄ quod tenetur parti ad interesse. ff. de iudiciis. l. si filius. instituta de obligationibus ex quasi contractu i principio. & si per ignorantiam quæ culpe an numeratur hoc. fecerit. ff. locati. l. si q̄s fidi. §. si quis vitulos. Andreas de Isernia in constitutio regni appellationū tēpora.
 a † Suam.] Adde Felinum in capitulo pastoralis §. i. quia vero de officio delegatus. & quod ibi dixi in apostillis & idem dicit si sit negligens intra terminum arbitrarī, quia sic facit litem suam sicut male arbitrando, vt per dominum Iasonem Mayn. in lege si quis in conscribendo in secunda columna in fine. versiculo & nota vbi per Bartolum in ultima columna versiculo vltimo nota quod quando C de p̄stus & Ludouicū in singula. versiculo arbit̄. versiculo dicit textus & omnino in cons. suo 338. incipient. In casu proposita consultationis. in q̄ dubio principali.

Litem

6 *[Litem suam.]* Adde dominū Iasonem Mayn. in l. penultim. in 3. colum. C. de pactis ubi etiā ad hoc vide Bartolum in ultima columna in versu ultimo ex hac lege & Baldum in ultima colum. in versu quid in arbitratore & Paulum de castro in consilio 71.

SUMMARIUM.

1. Iudex qui omisit condemnare victum in expensis q. ipse soluit i. syndicatū repetit eas a reo.
2. Iudex proferre sententiam quando processus est nullus, an faciat litem suam, quo ad reum, quem condemnauit?
3. Iudex non condemnans in accessoriiis facit litem suam & nu. 5.
4. Iudex banniens aliquem iniuste tenetur ei ad omnia damna.

CAP. IIII.

N iudex qui facit litem suā & soluit expensas litis, in quibus omisit condemnare calumniantem, an possit a reo pro quo soluit, q. erat condemnandus, repetere? Ang. in l. si quis dolo. de regul. iuris tenet quod nō per gloss. ibi remittens se ad dicta, in l. mācipia. de seruis fugitiuis non obli. l. misli opinatores. de exa. tribu. lib. x. q. a ibi exactor negligens in exactione tributorum soluit pro reo obligato, & eum liberauit solutione sua, ideo ab eo repetit, ut ibi fecus ubi iudex non liberauit debitorem p. solutionem suam, quia iam erat liberatus per absolutoriam. & idem tenet Bald. in l. sancimus. in fin. de iudi. & in §. iudices de pac. iur. & in dict. l. mancipia. tamē in hoc casu iudex potius soluit in pœna sui delicti, quā ad liberationē alterius. Sed Bald. & Specu. in ti. de expensis. §. postremo. versu. etiam tenet contra dicens, q. quod si iudex omisit condemnare victum in expensis, & propter hoc soluit eas in syndicatū poterit recuperare a reo. per dict. l. misli. Tenuis opinio reprehendit Imol. in l. si tertius. de aqua pluua ar. cen. & per Bald. in dictis locis, quia reus censetur liberatus ab expensis eo ipso qd iudex in sententia nil iudicauit per l. terminato. de fruct. & lit. Ideo opinio Speculati. videtur posse saluare in expensis venientibus ratione contumaciæ, quia illæ peti possunt iure actionis, ut per Barto-

lum in l. sancimus. de iudi. & sic licet iudex in diffinitiuā vel ante nil de eis pronuntiet, adhuc peti possunt iure actionis, ut patet ex no. per Barto. in l. 3. §. si rem. de legat. 3. & in l. non solum. de rei vendi. & vide not. in l. si eum §. si mandato. de solutio. & in l. 2. in fin. pro empto. Barto. in tractatu repræsaliarum. in x. questione principali. in princip. ubi allegat glo. iu. d. l. si quis dolo. ad hanc questionem secundum Moder. in dic. l. si quis dolo. ¶ Et adde quia Ludouic. in l. 4. §. si. de dam. infec. tenet opinio. Imolæ. & dixit quod fuit originalis opinio Cyn. in l. sancimus. de iudiciis. ubi reprobat Specula. allegando contra ipsum tex. & glo. in l. mancipia. de seruis fugi. ubi iudex pœnam quam sua culpa soluit à parte non repetit, sed dicit posse saluari Specul. ubi illæ expensæ essent debitæ iure actionis vel contractus. Ange. autem in dict. l. mancipia. dixit per illum tex. quod iudici litis estimationem soluenti nullum ius acquiritur, quia quod ad iudicem est mera pœna, dicens, quod non obstat litis æstimatione. ff. pro empto. quia dicit verum quando iudex male iudicauit, quia sui delicti pœnam sustinet. sed si facit litem suam negligendo, tunc si soluit quod versabatur in obligatione potest recurrere contra eam, qui erat obligatus. per dict. l. misli opi. Tamen illa lex loquitur in extrajudicialibus, ubi negligentia stat in meris finibus suis. sed iudex negligens facere iustitiam, facit iniuriā Deo & principi, in authentic. ut differ. iudi. & parti ipsam petenti. & sic delinquit omittendo. & argu. l. si quando. in fi. de re sitib. Ideo opi. Ang. fluctuat secundum Moder. in d. l. mancipia. & vide aliquid per Baldum in dict. §. proficisci. questio. 22. Et ideo iudici male iudicanti non sunt cedenda iura gloss. dict. l. mancipia. quando soluit estimationem. quod est verum quādo soluta æstimatione litis, qui iniuste obtinuit non est liberatus, secus si fuisset liberatus d. l. misli opinatores. ubi autem iudex ratione doli faceret litē suam nunquā cedūtur sibi iura. arg. l. si qs. d. l. si culpa. de rei. vend. fm Docto. in l. mancipia. & vide supra in capitu. iud. ¶ Iudex proferens sententiam quādo processus est nullus non facit litem suam quo ad reum, quem

Parid. de Puteo Tractatus

quem cōdemnauit. gl. in l. si iudex. de varijs & extraord. cognitio. & vide infra in verbo, infra. vbi an teneat actori si nulliter pronuntiat in eius fauorē. ¶ Iudex non condemnans in accessorijis facit litē suā. glo. in l. non quicquid. § j. de iudic. Quod est verum, nisi hoc faciat ex cā. per no. in l. properādū §. si naurē. de iudicijs. & Bal. in authen. nouo iure. eo. ti. & infra proxime. ¶ Iudex qui admittit exceptionē declinatoriā, q̄ non dēt admittere, vel pronuntiat se non iudicē, cū sit tenetur parti ad interesse totius cāe, nō istius articuli tantū argu. l. 3. in fi. & l. cū quārebatur. iudicatū solui. Cū. n. impediatur processum causā debet teneri ad interesse totale. ff. ne quis eum qui. §. penult. §. fina. fm Barto. & Bald. dicit non credere verum, quia non tenetur, nisi quatenus bono viro videbitur equū. l. si iudex. ff. de varijs & extraord. cog. nisi forte dolo pronuntiauerit quia ratione doli pōnaliter tenetur sicut vi eximens. in quo potest sustineri. Bart. in l. si filius. ff. de iudic. Bal. in l. si quis in conscribendo. C. de pact. supra in vers. iudex vel arbiter. ¶ Iudex banniens aliquē iniuste tenetur ei ad omnia damna. c. super eo. quod met. caus. quia quilibet officialis officium suum male gerendo in damnum alterius facit litē suam. l. si. de magist. conue. Bal. in l. q̄ de crimine. C. de actio. vbi dicit quod propter iniuriosam torturā ēc damna petuntur, quia non debet quis impune contra ius torqueri. l. fallaciter. de abol. Bal. ibi. & ibidem Bald. in l. fina. de pōen. iud. vbi dixit, qd̄ tenetur ei ad omnia damna. p. no. in l. fina. de fruct. & lit. expe. & vide infra in c. iudex qui de facto vbi de tortura. ¶ Iudex qui contra consuetudinem iudicat facit litē suam. Bald. in authen. iubemus. de iudic. & l. si quis non rapere. de episcop. & cleric. Bald. in d. §. pōena grauior. Barto. in l. vinum. ff. si cer. petā. dixit vnum verbum. ¶ Iudex qui non condemnat in accessorijis facit litē suam sicut ratione principalis causē. l. nō quicquid. §. j. de iudi. vbi glo. dixit, q̄ iudex qui nō condēnauit in expēsis tenet. Quod est verū qñ fieri debuit, q̄ pars nō habuit iustam causam litigandi, & est necesse quod a parte petatur. l. 4. §. hoc autē iudicium de damn. infest. vbi Bartol. ple-

ne. Et idem in fructibus, quod est necesse, quod petatur, ad hoc vt iudex litē suā faciat. vide Bartol. in l. fin. de varijs & extraord. cognit. & l. i. C. quomo. & quād. iud. & in l. si filius. vide supra proxime. & infra in c. iudex qui dat iuramentum. vbi habetur, quod debent peti.

SUMMARIUM.

1. Iudex admittens instrumentum ad probationē, quod non tenet an faciat litē suam.
2. Iudex potest admittere probationes alias non admittendas ratione alicuius privilegiati contra quem sit retorquentio.
2. Iudei non debent esse magis privilegiati, quā christiani. *VTINAM SIC ESSET*
4. Causa summarie commissā est etiam summaria in causa reuocationis.
5. Iudex qui debet iuramentum deferre & non deferri, facit litē suam.
6. Officialis qui tempore sui officij concedit non concedenda tenetur de proprio in syndicato.

C A P. V.

Iudex ¶ qui admisit instrumentum ad probationem, quod non tenet facit litē suam, & tenetur ex titulo vt differ. iudic. Innocen. in c. venerabili. de except. Bal. C. si cer. petā. l. super chirographis. & quod notat idem Bal. in l. si quando. de testi. Non tamen tenetur si pręstat autoritatem actui ipso iure nullo. l. fin. in prin. vbi Barto. ff. de tute. & ra. diff. & dicit Bal. in l. pręscriptio. ne. C. si contr. ius vel util. publ. quod tenetur iudex qui debitas probationes non admittit. vnde iudex non debet admittere instrumentum, non solenne & falsum. Iubemus. C. de testam. in fi. sicut etiā non debet admittere alias probationes a iure nō approbatas, vt ignis, vel ferri candentis, & similes vt dicit Bald. in rubr. C. de probatio. Nam multa sunt probationū genera, testium, instrumentorum, iuramentorum, & per rei euidentiam, & per argumenta, vt in suis locis videbis. Ultra etiā sunt alię probationes extraordinarię, vt taliolę, quas faciunt pistores, & muliones ac beccarij inter se q̄ probant, vt dicit singulariter Dyn. in l. nō solū. §. sciendum. de noui ope. nun. p. illū tex. i. verb. modulus. quod

quod sequuntur ibi Bart. Bald. Angel. & Ludouic. vbi dicit Ange. quod istis taliis vtuntur qui dant penes ad credentiam. & facit text. in l. non solum. in principio. eodem titulo. Et ut puto iste talis sunt scripturae & libri scribere nescientium. ¶ Etiam iudex aliquando poreft admittere probationes alias non admittendas ratione alicuius priuilegiati contra quem fit retorquutio, vt in Iudeis qui habent priuilegia, & isti libris ipsorum contra christianos. Nam dico etiam, quod christiani poterunt producere contra ipsos libros ipsorum & probationes alias non admittendas, vt testes familiares & alios inhabiles. & probo per tex. singul. in l. die fabati. C. de Iudeis. vbi fit retorquutio priuilegij feriarum contra Iudeos. secundum Bar. ibi. & Bald. late in l. quod fauore. de legi. qui dicit, quod Iudei non debent esse magis priuilegiati, quam christiani, quod esset absurdum. Et facit, quod idem Bald. dixit de retorquitione priuilegij quem fit etiam contra ecclesiam. in authen. quas actiones. de sacrosanctis. eccles. & quod dicit idem Bal. & alii in l. i. & l. hoc edicto. ff. quod quisque iur. vbi retorquutio locum habet in priuilegijs ratione æqualitatis. Et facit quod dixit Bald. in l. fin. de fruct. & lit. expen. quod priuilegium concessum vasallo, ut perdat feudum propter censum non solum, retorquetur contra eum, quod licebit etiam domino sibi non seruare pactum, & quod no. idem Bald. de consue. re. & feud. capitul. sacramentum. & gloss. in capitul. ij. de mut. petition. & gloss. in clementin. saepe de verborum significat. vbi fit causa commissa summarie etiam est summaria in causa reuentionis. & est decisio Rotæ 35. & dicit Angel. in d. l. i. quod quisque iur. quod idem consiliū erit sequendum in causa aduocati, quod ipse in causa alterius dedit. Et dixit Bald. in d. l. super chyrographis, quod si iudex mādauit executioni instrumentū minus solēne etiā in causa sua hoc obseruatur. alleg. Innocen. in capit. patto ralis. de exceptio. & quod dixit Bald. in cap. i. qualiter vasall. feud. priue. Ideoque concludo, quod priuilegia Iudeorum circa probationes sunt etiam seruanda contra ipsos in fauorem christianorum, vt credatur

testibus alias minus fide dignis productis a christiano contra Iudeum. Hoc puto verum & non reperi qui contrariū teneat, & alias consului. Nam ista æqualitas seruanda etiam habet locū de iure Canonico, & in foro conscientie. capit. cum omnes. de constitutio. & de immunitat. ecclesiar. quia plerique. per Canon. ¶ Iudex qui debet iuramentum deferre, & non vult deferre, facit litem suam, quia contra ius in parte residens cui est ius quæsitum. l. sancimus. C. de iudic. Bald. in repetitio. l. ii. de iureiurando. in 13. charta. ¶ Item iudex qui reprobationes debitas non admittit ipse tenetur. Bal. in l. præscriptione. si contra ius. & si non examinat testes, facit litem suam. l. si quando. de testib. Et si non condemnat in expensis, non petitis non facit litem suam. gloss. in capitul. finali de rescript. quæ est singul. & vide in l. properandum. & in l. sancimus. de iudic. & Bald. in cap. iudices. in ij. colum. de pact. iurament. firmand. vbi dicit, quod iudex de negligentia tenetur quando pars petit. alias non. & vide supra. ¶ Iudex non facit litem suam quando sententia reuocatur ex nouis probationibus factis in causa appellationis, quia non dicitur iniuste iudicasse. capitul. cum Ioan. Eremita. de fide instrument. vbi hoc not. ¶ Sicut iudex & arbiter facit litem suam. lege si quis in conscribendo. de pactis. Ita etiam arbitrator qui est in dolo vel culpa ad instar agrimensoris. gloss. in l. finali. C. de contrahenda emptione. Et idem in scriba, aut tabellione qui debet esse peritus, quod faciant litem suam vt iudex l. i. C. de magistratibus conueniend. Et etiam executor sententie si dolo exequatur facit litem suam. text. nota. ff. de euictionibus l. si pignori. & facit. C. de rescindenda venditione. l. si quis. & l. finali. si propter publi. pensita. ¶ Officialis quoque tempore sui officij concedit non concedenda tenetur de proprio in syndicatu, vt not. per Odoffr. in l. iij. C. de annon. & trib. libro decimo, & vide Bartol. in l. ii. ff. ad legem Iuliam repetundarum. & in gloss. ibi. & ff. de administratione rerum ad ciuitatem pertinent. l. ii. & gloss. in l. in onerariis. §. si. & §. penultimo de peculio legato. ¶ An si quis in bello petat sibi iuramentum

FF 4 Riciam

Parid. de Puteo Tractatus

tiam ministrari, secundum formam legū & statutorum, & iudex in iudicando secutus est ius. & non statutum faciat licentiam suam. vide supra in verbo iudicare. in c. si quis petat in libello. ¶ An iudex qui ob negligentiam non iudicauit, cum petuerit, faciat licentiam suam? vide Bar. in l. i. quo mod. & quand. iud. vbi, an teneatur parti ad interesse ex quasi maleficio, vel sit sibi verecundia, & quid si male iudicauit.

¶ In c. si quis. Et ibi vide quādi in apostil.

S V M M A R I V M.

- 1 Rectores locorum non possunt recedere sine licentia superioris etiam si uelint stare per unam diem.
- 2 Magistratus an possit dare licentiam creditori, quod ipse sua autoritate capiat debitorem fugientem.
- 3 Officialis salariatus à ciuitate qui habuit licentiam pro aliquibus diebus debet habere salarium pro tempore eundi & redeundi.

Licentia Officialis.

C A P. I.

QUOD OFFICIALES, seu Rectores locorum non possunt recedere sine licentia superioris etiam si uelint stare per unum diem. l. illud vbi Bal. not. de offic. praesid. ¶ An magistratus possit dare licentiam creditori, quod ipse sua autoritate capiat debitorem fugientem? Dicitur, quod sic, quia licitum est creditori etiam sine iudicis licentia capere. per gloss. in authentic. ut iudic. fin. quoque. suffrag. § illud neque. & idem tenet gloss. in l. i. de act. in princip. & de pac. iuram. firman. § si uero quis. & tenet Dyn. in l. ait praetor. § si debitore ff. quæ in fraud. credit. Ang. aut in d. § illud dicitur, quod si est debitor ratione delicti licitum est capere. ut in authentic. ut nulli iudic. § si uero quis. col. i. r. et l. capite quinto de adulteriis & ff. de furt. l. interdum. § qui fure Et idem si est debitor ex contractu & aufugiat cum pecunia. vel re, quia potest capi, & ita intelligitur. § si debitor. ratio est quia tunc capitur ut potius creditor suum retineat, quam ut alienum consequatur. gl. in l. i. vbi de crimine. Hoc est uerum si tempore crediti

contracti non erat suspectus, alias creditor sibi imputet qui cum tali contraxit. l. si creditores. de priuilegiis creditorum de solutio nibus. l. cum quis. et ut in post. leg. l. si is a quo & l. iiii. de damno. infecto Et ubi est licitum capere intellige dummodo ducat ad iudicem, ut no. in d. § qui fur. & i. d. l. capitur. ¶ Non obstat l. nullus. de iudic. & l. ii. quoniam licentia iudicis auctori. ubi quis potest auctoritate propria quia tunc iniuria nemini inferitur. quod uerum est cum causa, ut dictum est, secundum Ang. in dict. § illud & vide Bar. in l. iuste. de acquirenda possessione, ubi si iudex potest dare licentiam parti. & in verbo, iudex. i. c. an iudex possit dare licentiam parti. ¶ An si officialis recedens intra tempus debet perdere salariū ex forma statuti, & si recessit de licentia patris, & salariū amisit, an agat contra potestatem? vide in l. i. in fine. C. de come. & in hac leg. C. de prepositis sacrorum scriniorum. l. i. 2. & ibi per Dy Et facit, quia si patris dederit alicui licentiam portandi mercantias in ciuitate sine solutione gabellarum. & per hoc conducens sit damnificatus a gabellatoris, quod potestas tenebitur sibi refarcire illud damnum. per notata in l. annonas. C. de erogatione militaris annonæ. lib. xij. & quia, non erat officium eius conduci facere sine gabella per notata per Angelum in l. pars literarum. ff. de iudic. ¶ An recedens pro aliquibus diebus cum licentia interim lucretur salariū? vide infra in verbo, salariū. in c. offic. potestatis priuato. in fi. ¶ Officialis salariatus à ciuitate qui habuit licentiam pro aliquibus diebus. debet habere salariū pro tempore eundi & redeundi. ff. de re milit. l. desertorem. § si ad diem. quam singu. nota. Baldus in l. si ea. de condi. infer. Quod si puto uerum quando is qui dedit licentiam habere de hoc potestatem. argum. l. si quis. de aquædu. ubi dicitur quod iudex non debet se intromittere de officio ad se non pertinenti cum si. Non est singulis licentia concedendi ius quod per magistratum fieri debet. ff. de regul. iuris l. non est singulis. ubi glossa dixit quod quis non debet à iudice habere licentiam sua auctoritate sibi ius dicendi ne ueniat ad arma, quod prior dicitur cōpescere. de usuca. l. si cuius. § sed si inter duos. ¶ Potestas concessit alicui licentiam deferendi

ferendi arma, quia dicebat se ire velle extra ciuitatem pro negotiis qui non poterat exire portas cum armis, & accessit ap pensate ad hominem occidendum, an teneatur in syndicato. Dic quod nō. per nos. per Bald. in l. quicumque de seruis fugitiuis. Nisi eius probetur scientia. & facit quod Barto. not. in l. qui vas. §. fur. in versic. venio ad secundum. de furt. vbi de præstante opem. & quod ipse Bartol. in l. omnes. C. de agri. & censit. lib. xi. Nam ille potestas dedit licentiam in casu licito scilicet causa accedendi in villam, quo casu licet arma deferre etiam sine licentia, vt in constitutio. regni de illicita portatione armorum. & in tit. de pace te. ergo non videtur esse in dolo nec in culpa, quia dedit operam rei licite. & frustra precibus imploratur quod a iure conceditur. l. i. C. de thesau. lib. xii. cum simil.

¶ Salarium.] Sed quid si officialis stetit officio finito in ciuitate, vbi gessit officium per decem dies datos ad syndicandum, & non fuit absolutus a syndicatoribus, an si post dictum tempus discessit dicatur legitime syndicatus & absolutus vt debeat habere salarium totius anni vide dom Pet. Philip. Cor. in consil. v. incip. in hac l. iij. parte vbi etiam quid si officialis discessit cum licentia propter pestem de loco vbi gerebat officium an pro tempore quo non seruauit durante peste debeat habere salariū in d. cōf. in litera e f g & seq.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex potest accelerare pœnam ex causa.
- 2 Latrones sunt a iure banniti, vt nemo eos receperet.
- 3 Delegatus non habens executionem in causis meri & mixti imperii, nihilominus poterit insignem latronem punire.
- 4 Pœna vnius est metus multorum.
- 5 Ex pluritate delictorum quis punitur vt latro.
- 6 Iudex ad pœnam corporalem procedere non debet ad tumultum populi.

Latro.

C A P. I.

Vm fama quæruia ad Regem venisset, quod latrones in prouincia insurrexerant, qui in stratis homines insultabant, occidebant, &

disrobabant, adeo quod itinera agentes non practicabant, propterea quod commissario destinato cū ampla potestate & cū illis quatuor literis arbitrariis repertum est huiusmodi latrones per summariam informationē receptari in quadam villa, qui cū ad villā accessisset omnes de villa aufugerunt vna cū latronibus, quorū vnū cepit a quo extorta confessione latrocinii illū statim suspendi fecit spatio vnus diei, nulla sibi data defensionis copia, qui commissarius igne immisso nullo fabricato ordinario processu villam comburi fecit: Modo vtiles dominus petit damnum, & iniuriam villæ exultæ a commissario, quia hoc ex abrupto fecit, & non datis defensionibus. ac etiam illum suspendi fecit de facto non data defensionis copia, asserendo commississe vim publicam & incendiū pro quo imponitur pœna capitalis, modo causa ventilata dubitatū fuit, an commissarius teneatur. Et dico qd non, quia litera arbitralis quæ incipit de iuris celsura disponit quod contra disrobatores stratarum de facto & ex abrupto procedatur. & isti latrones totam prouinciam turbabant in qua erat terror & rumor, adeo quod tota quies publica erat turbata, & sedari facilliter nō poterat, propter quod erat pœna acceleranda. p. tex. in l. qui cedē. in fi. ff. de fidei. vbi

- 1 Bar. dixit quod iudex pōt accelerare pœnā ex causa. vbi alias requirebātur relatio & cōsultatio principis, non tñ potest occidere nō culpabilē. nā licitū est iudici pp immanitatē criminis leges transgredi. Inn. in c. j. de constit. & Bal. in l. & si seuerior. ff. de infami. & in l. quid ergo. §. pœna grauior. † Sunt enim latrones & stratarum disrobatores a iure diffidati & banniti, vt nemo eos receperet, sed iudici præsentet. l. j. & ij. de his qui latro. Ideoque tanquam diffidati & banniti a lege possunt a quolibet occidi impune. l. j. C. quando lice. iudi. & l. iij. §. trās fugas. de sicca. & de fur. authen. item quæcunque. de episco. & cleri. Nā diffidati Cæsaris vel a lege sunt extra protectionem, contra quos notorie bellum est inditum. C. de accu. l. reos. per Cyn. argu. l. si seruus. C. de his qui ad eccle. cōfu. & C. vt nemo priua. l. j. in fin. extra d. pœ. c. felicitis. & i. auit. gazaros d. hæreticis.

Parid. de Puteo Tract.

reticis. & dixit not. Bar. in l. non solum.
 § si mandato. ff. de iniur. alleg. capitu. j. de
 homi. in vi. quod contra assassinos de fa-
 cto proceditur. a & dixit idem Bartol. ad
 repri. in verbo, videtur. quod ubi statutū
 dicit quod de facto procedatur, intelligi
 tur manu regia, dummodo quod ius al-
 terius non tollatur. Et etiam prouisum
 quod cōtra istos in diebus pascalibus pro-
 cedatur. l. prouinciarum. de fer. Nā con-
 tra istos etiam proceditur ad instar cri-
 minis lese maiestatis. vt in c. regni in ac-
 cusatis. Si ergo isti latrones. & stratarum
 distrobarores possunt tanquam diffidatia
 a priuatis occidi, multo magnis per iudi-
 cē argum. gloss. in §. in multis. institu. de
 liber. ubi quod licet parti, licet etiam iu-
 dici pro executione iustitig. Nam si com-
 missarius voluisset dare capitula, & ordi-
 narie procedere interim prouincia fla-
 bat cum scandalo & turbata, & multa pe-
 ricula imminebant. Et iō dixit singulari-
 ter Bart. secundum Pet. & Ray. in l. i. de
 offic. eius cui mā. est iur. in iii. col. § quod
 licet alias delegatus non habeat in causis
 meri & mixti imperii, nisi tantum cogni-
 tionem non tamen executionem, tamen
 contra insignem latronem, cuius pœnam
 differre eēt valde periculosū poterit talē
 latronem punire propter maius pericu-
 lum euitandū. p. dictam l. & p. l. si quis fal-
 so. §. hi. ff. de iniusto rupto. & argu. de no-
 ui operis. l. de dubita. §. si quis riuos. §. Pe-
 na. n. vnus metus est multorum. b & di-
 xit Bar. in l. ii. C. de sen. ex peri. quod ali-
 quando pp periculū sententia est subito
 pferenda per l. i. de damno infecto. Quan-
 doque ppter facinoris immanitatem. nā la-
 tro ubi deprehenditur debet furca suspē-
 di. ff. de pœnis lege capitalium. §. famo-
 sos. & l. si quis filio exheredato. circa me-
 dium. & ista est legis autoritas, quod
 ubi inuenero ibi te iudicabo. l. i. ubi de
 crimine, quæ habet locum in principe,
 & eius delegatis & in istis vagabundis. l.
 iiii. §. pretor. de damno infecto. & in ex-
 pulsas a ciuitate bonis publicatis, pro qui-
 bus fiscus tenetur. l. ii. ad leg. Iulia. de vi.
 Spe. & Ioan. Andr. i additio. Specu. in ti-
 tu. de compet. iudi. ad §. i. & §. sed pone.
 cum seq. Anto. de But. ita dixit in cap. li-
 cet. de foro competen. & sic arg. iurium

prædictorū dictus latro potuit celeriter
 suspendi. § Nam etiam ex pluralitate de-
 lictorum quis vt latro punitur. l. ne quid
 de inced. ru nau. ubi Bart. & in dicto §. fa-
 mosos. & similiter qui vites incidunt. l. a.
 ff. de arb. far. cæsa. qui latrones cōfessi &
 conuicti non appellant. l. constitutiones.
 ff. de appellatio. & l. z. C. eo. & dixit Bald.
 in repetitio. §. proficisci. quæst. xj. quod
 potestas qui iurauit seruare statuta po-
 test interdum illa transgredi. allega. Inno-
 cen. in dicto capitu. i. qui forte fecit id in
 quo multorum salus procuratur arg. l. pe.
 C. de fer. Vnde si ex causa publicæ vili-
 tatis statuta transgrediat, de hoc non syn-
 dicabitur, quia ipsa statuta non sunt inter-
 pretanda contra rempub. argu. l. cum hi.
 §. causa. de transa. & idem Bald. de pace.
 iur. fir. §. iniuria. & Barto. in l. qui cedem.
 de sic. dixit quod aliquando pœna est ac-
 celeranda. & Andr. de Iseru. in consti. re-
 gni. penam eorum, dixit quod potest mit-
 tere ad suspendium confessum ex abru-
 pto coram se. Nam facti atrocitas mul-
 ta permittit, quæ aliās non permetteren-
 tur. per not. in l. prætor edixit. §. prætereā
 & ff. de iniurijs. ubi Bar. cum ibi allega. in
 glo. & in l. respiciendum. §. furta. & in §. si
 dicatur. de pœnis. & in l. 2. & 3. de parri.
 & in l. vulneris magnitudo de iniurijs. &
 dicta l. prætor. §. finali. Ex quibus dicitur
 quod licuit commissario accelerare vindic-
 tam & illum suspendere, quia aliter pro-
 uincia sedari non poterat, & dixit no. An-
 dre. de Isernia in constitutio. regni rapi-
 nas, quod licet iudex iurauerit iuris ordi-
 nem seruare, quod in notorijs poterat
 procedere non secundum iuris ordinem,
 qui ibi est ordinem non seruare. per ca-
 pitulum. ad nostram. el. 2. de iureiuran-
 do. & idem Baldus in l. prima. C. vt quæ
 defunt aduocati quem refert & sequitur
 Ludouicus in l. prima de arbitris in repe-
 titio. Et facit § quia iudex ad corporalem
 pœnam procedere non potest ad tumul-
 tum populi, etiam si aliter sedari non pos-
 set. C. de pœnis. l. decurionum. & l. si pri-
 uatus, qui & a quo cum sua materia, ta-
 men tumultum populi post sententiam
 potest executionem accelerare etiā dila-
 tione pendente, si aliter sedari non pōt. d.
 l. qui cedē. & bene facit d. l. si filio exhere-
 dato

dato. & l. constitutionibus. ff. de appell. Et sic quo ad primum caput concluditur qd commissarius qui ad suspēdiū illius latronis processit de facto rōne publicæ utilitatis, vt provincia pacaretur, quod non tenetur. Nam in enormibus iudex debet vti seueritate. l. si præses. ff. de pœnis. & non grauitate. l. diuus. ibi. seuerè iudica. ff. de re iudicata, & Baldus in l. ea quæ, de conditione indebi. & text. ff. de pœnis. l. respiciendum. & Bald. in l. Pedius. de incendio ruina, naufragio, & Innocent. in c. dilectus, & in verbo, iustitia, de ordine cognitionum præsertim, quia erat confessus & in latrone condemnatio est specialis, ita quod non potest appellare si est famosus. And. de Iser. in tit. de pace tenenda, in §. publici latrones.

¶ Quo vero ad secundum caput de incendio immisso in villa, similiter dicitur qd commissarius puniri non posset. Primo, per textum not. in l. i. C. de falsa moneta. quia cum ista essent notoria, non potuit dominus villæ ignorantiam prætere, qui prope villam incolatum haberet, per text. d. l. i. Secundo etiam per capitulum regni, quod incipit frequens & inessenta latronum nequitia, quo cauetur, quod villa parua in qua latrones receptantur, debet igne cremari prius bonis sublati. & facit quod dicitur de contumace, quod iudex potest domum eius incendere. de quo habes per And. de Iser. in tit. de pace iura. fr. §. receptoribus. & latius supra in verbo, contumacia. in cap. an iudex propter contumaciā. nam contra fugientem ex nō scripto proceditur iuris ordine nō seruato. in auth. vt iud. sine quo. suffr. §. necessitatis. & And. de Iser. in constit. regni humanitatis. & quod habetur in consti. regni pœnam eorum. Nec mireris si ego delignei tibi sepe quæstiones facti, quia illæ aperiant intellectum, & tota l. i. ff. de quæstio. quæ longa est, fuit compilata per iurisconsultum ex quōnibus facti occursis, & decreti ac rescriptis imperatorum de super factis ad consultationē officialiū, vt in illa videbis plerisq; iurib.

¶ Proceditur. Et adde quod impunè occidē possunt, ut per do. Alex. an de imol. in l. 3. §. i. de sic. & Ange in consil. 14 incip. nos caro ubi etiam quod assassinus dicitur, qui sine pecuniā

occidit. vt domino placeat, vel obediat. ut etiā per Ioannem And. in c. pen. de cler. non resi. & per do. Alex. in l. i. §. i. de eo per quem fac.

b ¶ Multorum. Adde Fel. in c. apostolica. de exce. in q. colum. circa medium.

S Y M M A R I U M.

- 1 Fur aliquando dicitur latro.
- 2 Latro famosus quis dicatur.
- 3 Blasphemare consuetus quis dicatur.
- 4 Fur & latro differunt.
- 5 Vindicta publica qua dicatur.
- 6 Latronem recipiens & occultans punitur.
- 7 Latro insignis renunciat simpliciter defensionibus.
- 8 Corpora, cineres, & ossa condemnatorum ad mortem non sunt neganda cognatis.

C A P. II.

Via supra est dictum quod cōtra latrones, stratarumq; disrobatores potest iudex sine sui periculi nota pœnā accelerare & punire quādo

maximum scandalum in repub. imminet. ¶ Erit videndum, quia iudex non debet pœnam iuris immutare delinquentibus, in quibus latronibus locum habent iura & statuta terrarum de ipsis loquentia. Et dico primo, quod omnia iura degenerant contra publicos latrones, qui turbant quietem publicam, & leges calcant, in quo Bartol. in l. respiciendum. §. famosos. secundum vnam lectionem. ff. de

- 1 pœnis. dixit t quod fur qui clam furatur, dicatur latro, & alio modo quod latrones proprie dicantur a disrobatores stratarū, qui hoc publicè faciunt: qui suspēdio traduntur si sint famosi, secundum gloss. ibi, & in auth. sed nouo iure. C. de ser. fug.
- 2 & in corpore vnde sumitur, dicens t quod famosus latro vel fur dicit nō qui semel fecit sed pluries, quia tunc erit famosus latro, & propter illam qualitatem pœna augmentabitur. per gloss. in d. auth. quod dixit. verum Bart. si contra ipsos de hoc publica labore infamia. per illum text. & per l. grassatores. eo. tit. & aliquid per Bar. in l. ij. ff. de furtis. Tamen Ang. in d. §. famosos. dixit quod non intelligit famosos latrones eos qui assidue furantur, sed vbi aggrediuntur cum armis in stratis, & vbi auterunt. argu. de sepulchr. viola. l. prætor.

Parid. de Puteo Tractatus

tor. §. aduersus. & quod haberetur eod. titu. l. respiciendum. §. delinquent. vbi quis sit latro & vbi per quos actus iudicatur. & vide glo. not. in c. cum inter. in verbo, latro. de immuni. eccle. & faciunt nota. per 3 Cyn. in l. ii. C. de reb. cred. † vbi per quos actus dicatur confuetus blasphemare, & quando dicatur solitus. vide Bal. in l. i. C. quomo. & quan. & in l. iij. de epis. audien. vbi dixit, quod confuetus, & famosus dicitur per binum actum. † & differentiam inter furem & latronem posuit Angel. in auth. vt nulli iudi. §. pen. & Bart. in d. authen. sed nouo iure, vbi etiam Ang. quod licet q. clā pluries furef, nō erit famosus latro, sed famosus fur, vbi dixit Bal. q. erit grassator dicens de publico & famoso latrone. de quo aliter dicat q. de fure. vt ibi latius per omnes. Et facit ad hoc tex. in l. per omnes. de defenf. ciuita. vbi de insignibus, furibus, & latronibus, quorum periculi sui nota feruet infamia. & text. iste deciditur iudicio meo in d. §. grassatores. vbi loquitur text. de istis qui cum ferro aggrediuntur, sepius in itineribus, & spoliare nituntur, quod hi sint publici & famosi latrones. & facit l. fin. §. qui sepius. de abigeis. & text. in l. iiii. §. aduersus. in verbo, armati more latronum. de sepul. viola. † Et ista sunt ponderanda propter capitula regni, quæ loquuntur de latronibus, stratarumque disrobatoribus, & de torturis ipsorum latronum, de cōfessionibus per ipsos factis, & qualiter contra eos procedatur, ad quorum declarationē, vide latē And. de Iser. in tit. de pace. tex. in §. publici latrones. vbi dixit q. aliq. vocant famosi, & aliq. insignes, dicēs q. nō sufficit pbare aliquē esse publicū, & famosum latronem, qui publice dicitur quod in syluis homines disrobat, nisi constet de disrobatione. quo probato quod sit famosus latro, quod propter hoc torquetur, & non appellet. Et ibi an requiratur deprehensio, & quod sit conuictus, & si nihil confiteretur in tortura sit relaxandus, vel absolvendus, vel si de sociis interrogetur, in tit. quæ sint regalia, in verbo, cōmittentium, quæ bene declarantur in c. regni. quod incipit de iuris censura. Et quia leges, iura mancipalia valde abhorrent ipsos latrones, & disrobatores stra-

rarum, & propterea statuerunt pro quiete communi, quod possint omnes sua & nō iudiciali autoritate vindictam de eis assumere. l. i. & ii. C. quando lic. sine iudi. se vindi. † Quæ dicitur vindicta publica, secundum Bar. ibi, quorum odio etiam statuit lex, vt contra latrones insignes possit procedi diebus feriatis, etiam in honorem Dei. l. prouinciarum. C. de feriis. Prohibetur etiam latronum receptatio, vel residentia in locis, & puniuntur iudices eos dissimulantes. l. si. ff. & C. ad leg. Iuli. de vi publ. vbi de latronibus in sacris, qui sunt improbiore & ponentes ligna in ore hominum, ne clament etiam in eorum odium est inductum † quod latro insignis renūciat simpliciter defensionibus quod fieri potest, quod secus in alio, secundum Ang. in l. custodias. de publi. iudic. vbi idem Imol. per glof. in l. i. de furtis. Bald. forte qui ius defendendum non habet per l. prouinciarum. supra alle. vbi idem Bal. & Barto. in l. seruum quoq. §. publice. de procura. & per no. in l. pactū inter hæredes. de pac. pro quibus vide dicta præcedenti capitulo, & nota bene d. §. famosi. quia ex illo tex. iudicio meo poteris colligere limitationem ad l. ii. & 3. ff. de cada. punitorum. vbi dicitur, quod corpora cineres & ossa condemnatorum ad mortem non sunt neganda cognatis, & quibuslibet petentibus ad sepulturam, nisi in crimine maiestatis, quod sit verum nisi in cadaueribus latronum, qui furca fuerint suspensi, quod nō sint eorum corpora tollenda de furca, quia debent manere suspensi, vbi latrocinia & homicidia perpetraverunt, vt eorum conspectu ceteri dererentur, & solatium sit cognatis & affinibus interemptorum. Et sic innuit ille tex. quod debent ibi stare in cōspectu omnium ad terrorem, & eorum corpora danda non sint, quia non solum eorum condemnatio respicit fauorem publicum, sed etiam consanguineorum, et affinium, qui offenderentur si abinde tollerentur, et darentur consanguineis petentibus eorum corpora. sicut dixit glof. in d. l. ii. de Ioseph qui petiit corpus Iesu a Pilato. † Et scias vnū quod dixit Albertus magnus in libro de secretis naturæ, quod funiculus cum quo suspensus

suspensus est latro cum palea quam turbo in aere suspendit positus in vna olla facit quod omnes alie ollae commixtae cum olla ista, frangantur ab ista, etiam facit, quod positus funiculus ille intrumento cum quo panis in furno immititur, & non poterit panem in furno immittere, sed extra exiliet. secundum Albertum magnum ibi.

¶ *[Dicantur.] Vide dominum Alexandrum de Imol in consil. 91. quarta parte.*

SUMMARIUM.

- 1 Latro famosus si post confessionem criminis, praesente accusatore vel aduocato moriatur ante sententiam potest agi actione furti contra heredem ad poenam.
- 2 Libelli oblati etiam sine litis contestatione facit iudicium transire ad heredem.

CAP. III.

- 1 I latro ¶ famosus post confessionem criminis, praesente accusatore, vel aduocato moriatur ante sententiam, agi potest actione furti contra heredem ad poenam, secundum Speculum in titulo de accus. §. infra. versum. quid si latro. ubi dixit, quod si talis latro accusatus confitetur multa furtiva, & suspēdatur, solus accusator vti potest beneficio dictae confessionis, secus si procedatur per viam accusationis vel denuntiationis, quia omnibus prodest talis confessio. ubi latius per Ioannem Andr. in additio. & Bartolum in l. prima. ff. de priuatis delictis. ubi dixit quando moritur ante condemnationem, quod sua confessio nocet heredi. & Bal. in l. prima. de delicto defuncti, si erat in causa conclusum, de quo vide Ioannem Andr. in l. defuncto. de publi. iudic. & quae Barto. dixit in l. interdum. §. qui fur. de furt. ¶ Quia sola oblatio libelli etiam sine litis contestatione facit iudicium transire ad heredem. gloss. sing. secundum Angelum in §. poenale. institutio. de petit. & tempo. act. & vide Baldum in l. secunda. in fine. C. de edendo. Angel. in l. prima. de priua. delict. Bald. in l. prima. C. de iudic. & in l. mer-

calem. de conditio. ob turpem causam & vide Baldum in l. i. C. de furtis Et haec in vera confessione, tamen secus in ficta, secundum Bartolum in dict. l. prima. de priua. delict. & in l. eius delatorem. de iure fisci.

¶ An si fiat inquisitio contra aliquem, tamquam contra publicum latronem, & disrobatores stratarum, qui confitentur omnia & singula vera esse, sit probatum ipsum esse publicum latronem? Dic q. non, quia esse publicum latronem est iuris, & non facti. quia lex definit illum esse publicum latronem, qui consuevit furari. l. capitalium. §. famulos. ff. de poenis. tamen qui confitetur plura furtiva, sibi praedictat, quia factum confitetur. ff. ad leg. Aquiliam. in l. inde Neratius. §. penult. ff. de custo. reorum. l. si confessus. de question. l. j. §. si quis ultro. Et qui confitetur se publicum latronem, ius confitetur, & eius definitionem, & non factum, & confessio iuris nec prodest, nec nocet: quia non alterat iuris censuram, nec ius inducit. l. ornamentorum. de auro & argent. & not. gloss. in l. secunda. §. quod de iuramen. calum. & Cyn. in l. prima. C. de confessis. & in l. non fatetur. ff. eodem. Ideo ex tali confessione non poterit furca suspendi, nisi sint probata tor furtiva, quae eum faciant publicum latronem. Et probata vnica aggressura, & vnica hominum captura, & vnica praeda, quae sint facta vno contextu, reputatur vnum factum. ¶ licet plura crimina etiam diuersa resultent. argument. gloss. in l. prima. C. vnde vi. & facit de priua. delict. l. nunquam. C. ad legem Iuliam de vi. l. quoniam. Ideo ex vnico actu non constat quem esse publicum latronem. Angel. ita concludit in consilio trecentesimo quarto. quod incipit. ex forma statuti, & est inter consil. Bal. Et adde Bald. in authent. nouo iure. C. de ser. fugiti. ubi de pluralitate actuum, qui in hoc requiruntur.

¶ *[Vnum factum.] Adde tamen, quod ubi duo delicta ex eodem facto insurgunt, quae habent se: ut species separata: potest quis de utroque puniri, ut per Felin. in capitulo literis in princi. i. colum. de praesumptio.*

F I N I S.

Parid. de Puteo Tractatus LIBELLVS QUALITER formetur in syndicatu.

S V M M A R I V M.

- 1 Libellus qualiter formetur contra potestatem in syndicatu.

C A P. I.

Ibello in syndicatu qualiter ꝑ formetur cōtra potestatem in syndicatu, qui aliq̃e torfit iniuste. vide Angel. in l. si postulatuerit. §. si liber homo. ff. de adulter. qui dicit, quod debet contra ipsum intentari utilis actio, non ad æstimationem deformitatis, cum liberum corpus non recipiat æstimationem, sed operarum amissarum, & amittendarum. per l. ex hac. ff. si quad. paup. fecit. dica. & l. qua actione. ad leg. Aquil. & de iis qui deiecer. l. j. §. sed cū homo. Tamen pro deformitate, consulo quod agat criminaliter contra ipsum ad punitionem, quia iniuste torfit, petendo eum puniri secundum formam iuris, & capitulorum regni. de quo infra in verb. tortura, videbis. & consequenter etiam satisfactione in iure, vt supra vidistis. vbi loquit̃ de satisfactione in verb. cōpositio.

S V M M A R I V M.

- 1 Libellus an debeat offerri in scriptis contra officialem in syndicatu & nume 2. & 7.
- Libellus quomodo formetur, quando agitur contra officialem lege iulia repetundarum. nume. 12. & 13.
- 4 Libellus requiritur in causis desiderantibus celeritatem.
- 5 Libellus differt à petitione.
- 6 Causa pauperum debet expediiri sine libello, & scriptura in syndicatu.
- 8 Scriptura non est necessaria in causa dilapidationis prelati.
- 9 Lege vel statuto disponente quod causa eꝑediatur ex non scripto: tunc intelliguntur reiecta omnes solennitates iuris acta libellus, & sententia.
- 10 Syndicatus est causa extraordinaria & summaria.
- 11 Levato uelo quando dicatur decidi.
- 14 Libellum si quis offerat contra officialem syndi-

dicatū ante dies statutos annaleat oblatio.

- 15 Officiales perpetui possunt syndicari etiam durante officio.
- 16 Libellus de imperitia contra iudicē in syndicatu non debet ad certum concludere.
- 17 Imperitia graui culpa non semper annuatur.

C A P. II.

N contra ꝑ officialem qui est in syndicatu debeat offerri libellus i scriptis. Bal. in repetito. §. proficisci. q. x. de hoc quæsiuit, & remittit ad not. in auth. nisi breuiiores. C. de senten. ex peri. & in titu. vt iud. sine quo. suffr. §. necessitate. & j. q. iij. quia præfatus. In quo dic quod glos. in d. auth. nisi simpliciter dixit quod quando agitur cōtra præsidem finito officio, non datur libellus alle. tex. in d. §. necessitate. Bar. simpliciter sequitur glos. illam allegādo d. §. necessitate. in quo. §. verbo, ex non scripto, & dicit gl. ꝑ quod procedit sine libello. & Anto. de Butr. in c. i. de libel. obla. vbi cumulauit oēs casus, in quibus non datur libellus dixit simpliciter, quod in causa syndicatus iudicis non datur libellus. alleg. d. §. necessitate. & l. j. C. vt oēs causa tā ciui. Qui tex. in d. l. i. mihi nō probat. tñ tex. ille probat, quod debet lis cōtestari, vbi dicit postquam lites ortæ fuerint. Bal. autem in l. ij. C. de sent. quæ sine cer. quanti. vbi posuit formam libelli qñ agitur contra iudicem in syndicatu de negligentia, tenet quod debet dari libellus concludens iudicem condēnari: quatenus religioni iudicis æquum videbitur. Et Bar. in l. si filius. ff. de iudic. dicit, quod datur petitio. vbi Ang. clarius dicit, quod debet dari libellus, & apte concludi. & Ang. in d. §. necessitate. dixit, quod cum fuisset datus libellus contra potestatem Bononiæ in syndicatu de tortura: & nō fuit cōfinatus locus torturæ, fuit illa potestas absolutus, qđ dicit referre Albe. de Rosa. in tract. malefic. & idem Bald. in l. q̃ fortuitis. C. de pigno. action. dixit quod qñ agitur de culpis contra iudicem in syndicatu debet in libello apte concludi. Et qñ agitur contra iudicē de negligentia, debet esse locus & tēpus, vt in libello-

rum.

rum. de accusa. & Bal. in l. j. de his quibus
 ut indig. & idē tener Ludouic. in l. 4. §. fi.
 de damn. infect. vbi refert multos modos
 concludendi in libello, quando agitur
 contra iudicē in syndicato, quē vide infra
 in verbo negligentia. in c. cōtra magistra-
 tum. & in c. an iudex negligens. Spe. autē
 3 in tit. de accu. in §. 2. dixit, t q̄ quando
 agitur contra officialem lege Iulia repe-
 tunda. de barataria, datur libellus in tali
 forma. Ego talis propono contra P. quod
 cum ipse in ciuitate Bononię potestatis,
 vel iudicis officiū exerceret tempore sui
 officij hoc anno, &c. pecunia accepit a ta-
 li aduersario meo ob iudicandum, vel nō
 iudicandum, & propterea iudicauit vel
 nō iudicauit. quare peto ipsum ex vestro
 arbitrio, vel extraordinarie puniri, &
 puniendum forte sentēcialiter declarari.
 Et si velis ciuilitate agere concludens. Qua-
 re peto ipsum in quadruplū condemnari.
 per l. si ad leg. Iul. repet. quo casu non re-
 quiratur poni annus, vel nomē principis,
 licet quando criminaliter agitur, requi-
 ratur, licet Ioā. Andr. ibi teneat cōtra Spe-
 cula, q̄ vtroque casu requiratur solēnia.
 l. libellorum. de accu. Mihi autē videtur
 distinguendum, q̄ si quidē agatur contra
 iudicē, vel officialem in syndicato in cau-
 sa maximi pręiudicij, vel criminali, aut
 magni ponderis, & requiritur libellus p̄
 d. l. si filius & l. si iudex de vari. & extraor-
 dina. cog. & instit. de oblig. ex quasi male-
 ficio. in prin. & per dicta doctorū prędi-
 ctorum. Ad q̄ facit, qđ dixit Bal. in l. adi-
 ta. de eden. vbi dixit qđ officialis q̄ respō-
 det inquisitioni cōtra ipsum formare po-
 test condemnari. & Ang. in l. si vacat. de bo. vac.
 vbi tradit formā inquisitionis contra
 officiales. de qua supra vidimus in
 verbo, inquisitio. & Bal. in §. proficisci. q.
 5. vbi dicit, qđ in inquisitione generali
 contra officialem non debet poni locus,
 sed in speciali sic, ergo in criminali datur
 libellus cōtra officialē, seu inquisitio quę
 habetur loco libelli. c. qualiter & qñ ex-
 tra de accu. & idem Bald. in l. si de pœn.
 iudic. ad q̄ induco qđ habetur in l. 4. §. hoc
 aut iudiciū. ff. de dam. infect. vbi dicit Bar.
 4 t quod in causis desiderantibus celeritatē
 requiritur libellus. per cle. sape. de verb.
 sign. & per alia iura ibi allegat. p̄ cū licet

Spec. in tit. de libel. cōcep. §. nunc dicen-
 dū, teneat qđ in istis desiderantibus cele-
 ritatē requiratur talis qualis petitio sine
 scriptis. Tamen Guli. in repe. §. vbi decre-
 tū. tenet qđ in istis causis desiderantibus
 celeritatem requiratur libellus, quando
 iudicialiter expediuntur, secundū Doct.
 in d. §. hoc autē. & licet causa syndicatus
 debeat celeriter itra dies 50. expediri. l. j.
 Tamen potest expediri post dies 50. quā-
 do sterit per iudicē. Vnde dico, qđ cū sint
 tales causę syndicatus maximi pręiudi-
 cii. quia iudex in syndicato cōdemnatus
 amplius nō aspirabit ad officiū, vt infra
 uidebis. qđ debet dari talis qualis petitio
 seu libellus, qui est fundamentū causę, au-
 thē. offeratur. de lit. contest. qđ libellus of-
 fertur nō solū ad instructionē partis ut
 possit se defendere, sed ēt iudicis vt possit
 certā formare sententiam, vt dixit ibi Ia-
 co. Butr. & Bald. in d. auth. cū attingunt ar-
 ticulū si libellus potest consensu partium
 omitti. & facit quod dixit Barto. ad repe.
 in verbo, summarie. vbi dixit qđ in causis
 summariis debet petitio dari, & dixit not.
 Bald. in authen. offeratur. qđ in summa-
 riis est qualis qualis petitio offerenda. p̄
 l. de submersis. de nau. nō tamen neces-
 sario debet libellus dari, & talis petitio
 debet offerri, ut sententia possit super ea
 formari, dicēs, qđ nō dabitur in modum li-
 belli, sed solum ad simplicē iudicis instru-
 ctionē, & quod bonū est hoc protestari.
 alleg. Spec. in tit. de libel. concep. §. restat
 5 ver. fin. t differt autem libellus a petitio-
 ne simplici, quia in principio libelli com-
 munitur dicitur de consuetudine narro-
 & propono & ago cōtra talem secundum
 Bal. in l. i. ff. de postu. & sit eo narratio so-
 lēnis mediū cōclusio. l. edita acti. de eden.
 cū ibi no. Vbi autē offerē petitio sufficit qđ-
 dā simplex narratio. Em Bal. in l. edita. in
 secūda repet. vbi dixit quod p̄cedit peti-
 tio. Cōqueror de tali cui mutuauī decē,
 & mihi restituere denegat. Vel cōqueror
 de Titio, qui omnia bona sua in fraudem
 creditorum alienauit. nam videtur inten-
 tare reuocatoriam. Et dixit ibi in alio lo-
 co, quod non sufficit sola narratio, nisi
 sit aliqđ verbū sapiens petitionem vt ha-
 beat vim libelli, & dixit in repetio. §. de
 plano. quod si quid narratur per mo-
 dum

Parid. de Puteo Tractatus.

dū querelę cum aliquali petitione, quod erit libellus ex tacita conclusione, & iudicium valet. alleg. d. c. quia prefatus. vbi dicitur, quod sufficit, quod quis dicat, quod talis me spolia uit tali re, & illam mihi restituere denegat. Vnde cum officiales diuersimode in syndicatu impetantur de baratrijs, de iniurijs personalibus, & realibus, & extorsionibus, de dolo, de culpis, de negligentijs, & de alijs preiudicialibus, de quibus supra visum est, non video quin non sit dandus libellus vel petitio ad instructionem partis & iudicis præsertim in istis preiudicialibus, & de ita consuetudine obseruatur. Aut est causa modica, seu vilis & modici præiudicii, & non dabitur libellus per tex. in d. S. necessitatis. in authen. de manda. princip. S. sit tibi. vbi dicitur quod in querelionibus vilium personarum, vel rerum aut vilium causarum ex non scripto proceditur & sunt celeriter expedienda. vbi gloss. exemplificat in causis fœni & palea. Vel quando diceretur quod potestas illi abstulit caldaram, pignus, & etiam quando actor esset pauper, vel vilis, quia licet eius causa esset magna, libellus dabitur. d. S. sit tibi. vbi dicit Angel. per illum text. quod causa magna vilium, & pauperum ex non scripto deciditur, sicut etiam causa brevis dicet quod causa pauperum in syndicatu expeditur sine libello & sine scriptura. licet Baldus in S. de plano. dicat quod vbi proceditur summarie in causa modica & leui non datur libellus, sed qualisqualis petitio. per l. leuia de accus. dicens, quod si causa sit ponderis, libellus dabitur. secundum Gulielm. per d. cle. sepe. tamen idem Baldus in l. si quis se. C. de accus. dixit quando debet procedi sine libello, sufficit quod in actis scribatur saltem petitio verbalis. & idem Baldus in l. j. C. vt in poss. leg. al leg. d. l. si qui se. ¶ Non obstat text. in d. S. necessitate. per quem gloss. & multi dicunt, quod ¶ in causa syndicatus non requiritur libellus, quia ille text. loquitur in casu speciali scilicet contra officialem fugientem à syndicato, contra quem ex non scripto proceditur. & verba illius text. quod ex non scripto procedatur non referuntur ad principium. d. S. propter distinctionem ita tamen, quæ est ibi posita quæ videtur aduersarij præcedentibus. Et quod hoc sit speciale in officiali fugiente tenet ibi expresse Ang. dicens quod contra officialem fugientem syndicat per Episcopum loci proceditur ex non scripto & sine libello & sine scriptura, & etiam sententia contra ipsum profertur sine scriptura. sit speciale

in hoc casu, sicut est speciale in causis modicis, & vilium personarum, & in alijs casibus notatis in d. S. si tibi. Inde etiam dixit ibi Iac. de Belu. per illum text. quod ¶ in causa dilapidationis prælati non est necessaria scriptura, neque sententia, quia talis causa celeritatem desiderat. Et credo quod ratio specialitatis sit in officiali fugiente, quod in officiali fugiente quod non requirat libellus nec scriptura contra eum, quia tunc facit ipsum confessionem, vt in l. consiliarios. de offic. ciui. iudic. & supra fuit examinatum satis, quod contra ipsum fugientem sunt multa specialia, vt ibi etiam est speciale, quod non requiratur libellus, & scriptura ratione personæ iudicis cognoscentis, scilicet Episcopi, qui ibi cognoscebat, quia Episcopus quando cognoscit in causis ex non scripto cognoscit vt clerici apud proprios Episcopos. S. primo & in authen. nisi breuiiores. cum alia authen. ibi posita. C. de sentent. ex peric. Et hanc opinionem etiam tenet Ros. de lib. in tit. in quib. causis offe. libe. dicens quod non datur libellus quando Episcopus præsidet fugiente comprehendit per d. S. necessitatem. quem sic intellexit, & ideo simpliciter, dicentes quod in causa syndicatus non datur libellus per illum. S. erant. Et glo. hoc dicentes intelliguntur secundum text. illum quem allegant. et no. d. S. necessitate. Ex quo Angel. ibi intulit quod vbi lex, vel statutum dicit causam expediri ex non scripto, quod intelliguntur reiectæ omnes solennitates iuris, acta, libellus, & sententia, & tenet Bartol. in d. aut. nisi breuiiores. vbi dixit, quod quando in causa procedit sine scriptis nulla debet inde fieri scriptura, & credit simplici informationi iudicis, dicens, quod non dabitur libellus, nec debeat per notarium aliquid in actis scribi vt alias fit. Sed idem Bar. in l. in sacris. de proxi. sacre scri. & dixit quod vbi requiritur libellus in scriptis offerri necesse est propriam scripturam adesse & non sufficit si negotium coram iudice narretur, & inde per tabellionem rogatum in actis scribatur. Et idem dicit Bar. in appellatione ab interlocutoria, quæ est danda in scriptis, quod non sufficit quod notarius dicat se rogatum de ipsa appellatione, & dicat parti scribas eam, & dabis mihi, quia male facit quia antequam interponatur debet esse dictata, & scripta antequam notarius sit rogatus, secundum eum in l. contractus. de fide instrument. C. & idem dicunt Ange. & Ioan. And. & Imol. in l. quicquid. de verbo obligatio. Et idem dicitur in sententia in scriptis proferenda, quæ antequam legatur debet esse scripta, & non sufficit

Sufficit quod iudex verbo ferat sententiam, & roget notarium. l. fin. C. de sent. ex pericu. & in capitul. fin. de re iudica. in vj. Aut causa ipsa syndicus est mediocris, tunc sufficit si pars verbo petat, & actorum magister scribat in actis quod talis comparuit coram syndicatoribus, & per modum simplicis petitionis, seu postea petit ab officiali ibidem presente tale quid per nota. in d. autheut. nisi breuiore. & in supradictis iuribus & in d. clemen. pastoralis. Vel sufficit contra ipsum offerri citationem emanatam si illa contineat, rem & causam, & id quod petit ab officiali. argum. glo. in l. quoties. de priuileg. schola. quae dixit quod citatio potest offerri loco petitionis, quod tenet Ioan. Andre. in cap. j. de litis contestatio. in sexto quando pars non contradicit & referunt Doct. in dict. authentic. offeratur. licet Bald. in dict. authentic. offeratur. dixerit quod talis citatio oblata non habeat vim libelli, nec alij effectus sequantur, qui ex libello sequerentur, quia loquitur in causis ordinarijs, in quibus requiritur expressus libellus. & dicit idem Bal. in d. s. de plano. i. repe. q. potest in causis summarijs procedi per modum positionis, siue postea in actis redacta. dummodo quod talis positio habeat in se petitionem conclusiuam non solam narrationem

10 continens. Est ergo causa syndicus extraordinaria & summaria. vt d. l. j. & in d. authe. nisi breuiore. in gloss. quam sic allega. Bald. in l. j. s. j. ff. si cui plusquam. per leg. Falcid. & in ea causa iurisdicatio est modico tempore duratura, vt dixit Bart. in l. 2. de re iudic. ff. & alij Doct. dicunt quod i ea proceditur leuato velo. per d. gloss. & in hoc sic debet fieri supra dicta distinctio. circa libellum dandum, vel non dandum, quia alius non posset pronuntiare, nec res se defendere. Et si causa syndica expediretur solo verbo, mille petitiones fierent contra officialem. † Dicitur autem leuato velo decidi, quando iudex procedit sine discussione, & examine negotij. Bald. secundum Dyn. in l. tribunus. S. cum aliquis. de testa. milit. de quo verbo, leuato velo & summarie, vide Bartol. in l. j. ff. furt. aduer. nau. & in l. de submersis. de nau. vbi text. dicit leuato velo. & gloss. exponit remoto omni velamine. & Bald. in l. 2. C. de spor. vbi dixit quod nuntij coram iudice delinquentes leuato velo ab officio remouentur. & hoc verbo, etiam utitur Bald. in l. final. C. qui bon. ced. poss. vbi dixit de illo, qui temere, & leuato velo bonis cessit, quod potest pœni

tere. & Ludouic. in l. si quis liber. de petitio. haered. dixit quod tempus ad agendum non est alicui concedendum leuato velo, sed cum causae cognitione procedenti tamen de iure const. regni libellus debet offerri in causis civilibus & criminalibus, in civilibus a duobus augustalibus. supra vt in const. regni quae incipit, dilationes. Et adde quia Angel. in d. S. necessitate. dixit, quod quando in syndica libellus non requiritur si detur ineptus nō viat iudicium, quia cum dare non debuit, eius oblatio non debet esse damnosa offerenti, dicens secus esse, vbi requiritur libellus, q. si detur ineptus, q. viat. de quo vide gl. & no. in l. vnum. ff. si cert. petat. & tenet Bart. in d. extrag. in verbo, sine strepitu. alle. gl. in l. qui test. S. mulier. ff. de testa. quae dicit, quod actus qui potest fieri sine testibus inutilibus valet. per text. in l. j. S. j. de rei vxor. act. vbi in contractu dotis in quo non requiritur stipulatio si interueniat stipulatio inutilis datur actio meliori, quae not. quia nullus ita clare hunc articulum tractauit. † Formabitur autem petitio penes acta quando agitur in syndicato contra officialem in causis nō magni praedijudicij dicendo. Conqueritur tales de officiali, qui sub fauore officij indebite extorsit ab eo vñ ducatum, vel abstulit sibi pignus tale, cum non esset obligatus, vel compulit ipsum ire proseruijs curie, & non soluit salariū, vel indebite composuit eum pro tanta pecunia cum fuisset innocens, quare petit sibi iustitiam ministrari. vide proxim. capitul. † Formabitur libellus contra iudicem in syndicato cum agitur ex capite imperitiae concludendo, q. cōdēnetur per syndicatores, quatenus corū religioni videbitur equū. insti. de oblig. quae ex quasi delict. in princ. & l. si iudex. de var. & ex

13 traordinar. cognit. Quando tautē conuenitur ex capite doli debet concludi contra eum ad totum & determinatum, quid scilicet ad totā summam, in qua iudex laesit, vel in sententia declarauit. d. l. si iudex. & de iudi. l. si iude x. & si sententia illa non contineret dari vel fieri, oportet, q. aestimetur factum, & illud veniat tanquam interesse, vt si contineat damnum in persona vel membris, quia concludi debet in omni eo, quod bannitus voluisset de suo perdere antequam sustineret sententiā dicti banni. arg. ff. de iniur. l. iniuriarū. in gl. q. tenet Inn. in cap. super eo. quod met. caus. & vide quod habes. infra prox. in c. libellus de imperitia. infra & supra vbi sunt alie forme libellorum, & quando aliquem iniuste tormentauit qualiter

Tract. de Syndic. GG libellus

Parid. de Puteo Tract.

libellus formabitur? vide infra in verbo, tortura. in c. qualiter autem formetur libellus, & qualiter formetur libellus contra iudicem. per imperitiam iudicantem? posuit etiam Spe. in titu. de execu. sentent. in §. si iudex in fin. ubi dicit, quod debet concludere, quod non condemnatur in solidum, sed arbitrio boni viri, alias esset ineptus. ¶ An si quis offerat libellum contra officialem syndicandum ante dies statutos valeat oblatio? Dic quod nō, quoniam nam non inducit veram litis pendentiam de iure, sed de facto, quę nihil operatur. tex. nō. secundum Bal. in ar. in l. nisi. §. adult. ff. de tut. & ra. dist. & facit l. fin. C. qui admit. ubi ar. ad hoc. & dicit Bal. in d. l. nisi. ¶ Officiales perpetui possunt syndicari etiam durante officio argumento furiosi, qui nō habet certum tempus determinatum in furore, quod potest conveniri durante furore. Et alios modos conclusionendi in libello quando agitur contra iudicē in syndicato. vide infra in verbo, negligentia. in cap. an iudex negligens. ubi dicta Ludou. in hoc in l. iij. in §. si. de damn. infect. & vide supra. ¶ Libellus de imperitia contra iudicē in syndicato, cum pertineat ad syndicatorem existimare læsionem partis non debet ad certum concludere, puta ad decem, in quibus mendamificauit, quia est ineptus, cum non sit in potestate litigantium iudicis arbitrium, sed in arbitrio syndicatoris ex his quę probantur, quę certa non sunt. arg. eorum quę dicuntur de iniurijs in l. iniuriarum estimatio. ¶ Nam non omnis imperitia graui culprę annumeratur, quia non ea quę est in apicibus iuris, & is qui iudicat forte non potest habere consilium peritorum, & ipse est idiota. institut. de oblig. quę ex quasi mal. in princip. vnde dixit Iacob. But. quod in magnis dubijs semper est tenenda opin. gloss. Bald. ita in l. ij. q. C. de sent. quę fin. cert. quant. & vide supr. in ca. formabitur libellus. in titu. de offic. syndica. ¶ An quando agitur contra iudicem in syndicato ratione negligentię requirantur solennia. libellorum. de accus. vide in verbo, negligentia. in capitul. in assessores. & in titu. de offic. syndic. in capitul. an contra potestatem. & supra in capit. ij. ¶ Libellus quando agitur contra iudicem ratione culprę late vel leuis, aut negligentię quomodo formetur vide in verbo, negligentia. in cap. qualiter officiales, de culpa teneantur. ¶ An si in libello agatur secundum formam iuris & statutorum, & iudex est secutus statutu teneatur? vide in verbo, lib. sua. in c. si quis petat in libello.

a ¶ Opi glo. Quia auctoritas gl est maxima ut per do Pet Phil. Corn in consi. 59. in cap die post in litera, m in y part.

De litera M.

SUMMARIUM.

- 1 Officialis an possit quem cogere, quod sit mani uoltus? & nu. 2. & 3.
- 4 Manuoltus an possit petere salarium? & n. 5.
- 6 Seruus ecclesie, an possit cogi, quod sit manuoltus.

Manuoltus.

CAP. I.

- 1 Officialis ¶ possit cogere subditum, quod sit manuoltus. Guil. de Cun. in l. final. §. fina. ff. de pi. actio. dixit, quod nō, nisi sit multum vilis. argum. l. j. & ij. C. ne quis inuit. offi. pub. agere cog. & est glo. in authentic. de mona. §. necessitate. & facit l. j. & ij. C. de his qui latron. & facit de sanct. episcop. §. si vero moriatur. secundum Guil. quem sequitur Bart. & Bald. ibi. & idem Bald. in l. fina. in fina. C. de exe. rei iud. auctoritate Guliel. hoc firmavit. ¶ quod potestas potest aliquem compellere ad exequendam condemnationem ad mortem, dum tamen non sit honesta persona, ut sacerdos, dicens quod viles personę ad hæc sunt deputandę argum. l. final. ff. de iu. subdēs quod ignominiosum officium est plus quam alia angaria mundi. Pro quibus iudicio meo posset adduci text. in l. j. C. de mendi. vali. lib. 12. & habetur in passione Christi, angariauerunt Cireneum quendam ut tolleret crucē Christi. Si tamen officialis non inueniat manuoltum, sed sint plures captiui in curia criminibus quos habet iustitiare, an possit facere, quod vnus illorum alios suspendat, & ipse sit liber? Dico quod sic, si esset pro graui delicto inquisitus, & carceratus, vel delicti sui qualitas talis esset, quod propterea posset ad opus publicum condemnari in perpetuum vel ad tempus. ar. l. aut. damnnum. §. in calcariā. cum sequentib. & l. capitalium. ff. de poena. Per quas leges Bartol. in l. secunda. de publi. iudic. & post eum Angel. dixerunt, ¶ quod iudex potest aliquem condemnare, quod sit carnis ex communis, vel deputetur ad iustitias faciendas in perpetuum, vel ad tempus, quo casu quando in perpetuum ad hoc deputaretur propter delictum esset seruus pene secundum eos ibi, & sic si iste talis commississet tale
- 2
- 3

tale delictum, quod deberet ad opus pu-
 blicum deputari, iudex posset ipsum con-
 demnare, quod alios suspenderet in per-
 petuum, vel ad tempus per dicta iura, &
 qui sint isti curiosus lector inueniet, & vi-
 de supra in verbo, familiaris. in c. infam-
 is. De iure vero constitutionum regni
 lutores deputantur ad opus publicum, vt
 in constitut. regni de inquisitionibus. qđ
 intellige de his, qui in ludo continuo cō-
 uersantur. vt in constitut. regni. de his
 qui ludunt ad taxillos. Et vide infra in c.
 an officialis possit capere rem, vel ani-
 mal. in verbo, captura. & quando t curia
 4 vellet cogere aliquem quod sit manuol-
 tus, an ille possit petere salarium? Dic
 quod sic. argumen. l. Lucius. ff. de euctio-
 nibus. & l. 2. C. pro quib. caus. ser. liber. de
 rei vendicat. l. item si verberatum. § prae-
 terea. & in constit. regni omnes officiales.
 & in capitu. regni grauamina. & facit de
 offic. praedict. l. illicitas. §. illicita. & in alia
 constit. regni, quae incipit, sicut nostra ser-
 uicia. § t Nam quando officiales non ha-
 5 bentes carnificem, capiunt aliquem ser-
 uum vel mendicantem pro facienda iusti-
 tia, debent ipsis bene soluere pro merce-
 de aureos quinque, vt in l. diuus. de bonis
 damnatorum. quia est magna angaria.
 Et vidi obseruatum Bononiae, quod fuit
 captus quidam peregrinus pro decapita-
 do quendam nobilem, & quia hic pere-
 grinus erat persona honesta posuit sibi
 velum in facie ne cognosceretur in poste-
 rum, & fuit hoc male actum, quia ille pe-
 regrinus videbatur persona honesta, ta-
 men vt plurimum capiuntur serui nigri,
 vel albi, quia sunt viles personae per dict.
 l. j. & 2. C. ne quis inuitus officium publi-
 cum. Et si inter curiae seruientes esset ali-
 quis valde vilis compelleretur argument.
 dict. §. si monachos. Nam hoc est ministe-
 rium Dei. vigesima tertia quaestione quin-
 ta, non est. & capitu. qui malos & capitu.
 iudex. & isti debent habere vestes, zonā,
 & anulos damnatorum, vsque ad aureos
 quinque valentes. dict. l. diuus. de bonis
 damnatorum. Et propterea poterunt cō-
 pelli ad hoc cum illo salario a iure statu-
 to viles homines, & ideo si officialis ca-
 6 peret seruum priuati hoc posset, t nisi ef-
 set seruus aut libertus ecclesiae. duodeci-

ma quaestione secunda cap. diaconi. & c.
 de libertis. & cap. Episcopus. & quod no.
 de seruis non ordinandis. cap. de famulis.
 & eodem titulo. l. nullus. Et de istis mani-
 uoltis, vide Speculat in ti. de executione
 sententiae. in §. nunc videndum. in versi.
 Item no. quod iudices, nam subditi tene-
 tur in executione iustitiae iudicibus pare-
 re. l. si quis in hoc genus. de episc. & cleri.
 & cum iudex teneatur condemnatos ad
 suspendium facere, si hoc alicui mandare
 non posset, oporteret hoc facere proprijs
 manibus, quod esset impossibile & con-
 tra bonos mores. ff. de cond. institu. l. si fi-
 lius. & officialium pudori est parcendum.
 l. quoties. post princip. ff. mandati. secun-
 dum Bar. in l. i. §. sed iusta hoc quaero. de
 var. & extraordin. cognit. § Et an officia-
 lis potest aliquem proprijs manibus tor-
 7 quere? vide in verbo, tortura. § Mani-
 uoltus aliquem iniuste decapitans de mā-
 dato potestatis excusatur. a per not. per
 Bal. in repeti. §. proficisci. vbi dixit, quod
 licet officialis potestatis debuerit resiste-
 re potestatis iniusto mandato. secundum
 Innocen. in capitul. pastoralis. de officio
 delegati. & in capitu. cum in iure. eodem
 titulo, & quod Barto. not. in l. furti. in §.
 qui iussu. de infam. & in l. liber homo. ad
 leg. Aquilam. & eodem titu. l. quemadmo-
 dum. §. ma. istratus per Flor. vbi dicit, qđ
 si detur petitio contra familiarem in syn-
 dicatu de iniustitia, quod si allegat fecisse
 potestatis mandato, quod excusatur.
 & Ludouic. hoc sequitur in l. prima ff. de
 re iudi. & quae not. in l. omnes. de decur.
 lib. x. & vide in verbo, familiaris. i. c. si mi-
 les praes. & i. c. si miles. Iudices in crimi-
 nalibus suam exequuntur per carnifices.
 23. quaest. §. capitu. non frustra capie cum
 homo qui non peccat. & capitu. miles. &
 capitu. non est crudelis. & capitu. si homi-
 cidium. quia non ipse, sed lex occidit.
 dicto capitulo cum homo. Si tamen
 quis occidat quem scit de proximo occi-
 dendum per iudicem peccat. & ex homi-
 cidia. ea. quaestio. cum minister. & capitu.
 seq. § Iudex autem non peccat. ea. quaest.
 officia. & sequen. & dicto capitu. non fru-
 stra. & capitu. homicidium. & capitul. de
 occidendis. 2. q. 4. quaestum. & c. seq. & c.
 iudex. cū sequenti. quia minister Dei est.

GG 2 ea. q.

Parid. de Puteo Tract.

ea. q. q. malos & Deus in hoc reputatur
ea causa. q. iiii. si quis igitur. secundū Spec.
in titu. de exec. senten. §. nunc dicendum.
in vericul. item not.

¶ Excusatur ¶ Vide eundem supra in versic po
testas. & quod ibi dicit in apostillis.

S V M M A R I V M.

1. *Officiales an & quando possint facere suspen-
di mortuos in carcere. vel illos qui subypsis
mortem consueverunt. nu. 2. 3. & 4.*
2. *Corpora olim cumberebantur. hodie vero se-
peliuntur.*
3. *Torus in tormentis si moriatur. potest eius ca-
daver in criminibus grauioribus puniri.*

Mortuus.

C A P. I.

1. N officiales, qui suspendū
mortuos in carcere. vel con-
scientes sibi ipsis mortem
teneantur. text. in l. defun-
cto. de publi. iud. facit. quod
teneantur actione iniuriarum. vbi dicunt.
Moder. quod assessores. qui contra defun-
ctos faciunt capitales executiones. quod
teneantur iniuriarum. tanquam iniuriam
inferentes cadaueri. qui poterunt propte-
rea tempore syndicati conueniri. arg. l.
i. §. quoties. ff. de iniur. & tenet Cyn. in l.
ii. C. qui testa. vbi dicit quod est pessima
practica. per text. in l. vniuersi. in fin. vbi
causa filca. Tamen Bal. ibi dixit hoc esse
arbitrarium. mortuo qui se fecit toxica-
ri. inferre pœnam corporalem cum hoc
non reperiatur. l. caurum. & facit text. in
dicta l. defuncto. quod mortuo corpore
est extincta pœna corporalis ad quod fa-
cit text. in l. ii. C. si reus vel accu. mor. fue-
rit Et hanc opi. licet non per ista iura te-
nuir Bal. in l. i. C. ne ex deli. defun. Quæ
limita. ¶ Primo. nisi sit pœna quæ
uenit inferenda post mortem. vt est
pœna denegationis sepulturæ. quia illa
morte nō finitur. ut quod corpus suspen-
sum non sepeliatur sine iudicis licentia.
l. i. & ii. de cada. punito & no. gl. in clemē.
3. i. de pœnit. & remi. ¶ Secundo. fallit in
famoso latrone qui furca suspenditur. &
post mortē bestiis subijcitur & est gl. fin.
l. ii. arbo. fur. cæsa. Ita intelligens. l. capita-
lium. §. famosos. da pœnis Quod non est
mirum quia propter delicti immanitatem

ad facti memoriam etiam animal irratio-
nale aliquādo punitur. xv. q. i. cap. mulier
¶ Tertio. fallit in monacho q. si moriens
nō reuelauit pecuniā. quā viuus tenebar.
quia extra cœmeteriū sepellitur cum pe-
cunia in sterquilinio extra de sta. mona.
c. cū ad monasteriū. Et ideo tunc assessor
puniretur de iniuria illata cadaueri
de suspensione post mortem. vt proba-
tur i dicto. §. quoties. Nec est uerū quod
dicūt assessores quod propter delictum
est effectus seruus fisci. quia non fisci sed
pœnæ ff. de iure fisci. l. si in metallum in
fin. secundū Ludouic. in l. ii. C. qui testa. fa.
pos. & Ang. i dicta l. i. C. si reus. vel accu.
mor. fuerit. vbi dicit in hoc assessores er-
rare. & in l. defuncto. de publi. iud. vbi di-
xit qd tenetur de iniuria Nā licet olim
corpora comburerentur. hodie sepeliuntur.
gloss. in l. p. hæred. ff. de acquirend. hæ-
redita. vt patet in ti. de sepul. vi. vnde si
assessor hodie comburi faceret corpora
post mortem uideretur iniuriā inferre.
de quo uide in l. q. sepulchra. de sepulcr.
vio. & in l. ossa. de relig. & Bar. in l. fororē
de his qui. ut indig. & qd no. in l. i. C. qui
accu. & qd sit uerū quod afficiatur iniu-
ria cadaueri. facit qd mors omnia soluit
& post mortē. quis non obligatur. & in
psona mortui nihil initari potest. ff. q. sen-
sine ap. rescin. l. penul. & ff. si cer. pe. l. eius
qui in prouincia. & i. quæst. vltima. in fi. et
quod hoc sit uerū patet. quia post mortē
non pōt hominis damnari memoria. ni-
si in casibus in iure expressis. 2. de qbus
in l. ex iudiciorū. de accu. qd si fiat in alio-
casu a iure nō pmissō snia esset nulla tā-
quā lata in iā mortuū. & per iudicē mor-
tis habentis notitiā. ff. de re iudi. in sum-
ma. §. si. eo. rit. l. q. sitū. & Bar. in l. i. in fin.
de cadu. tollēd. Quæ licet vera sint i mor-
tuo qualitercunque nō tñ iudicio meo in
eo. qui ob conscientia criminis se occidit
quia ex quo notorie constat. quod mori-
untur in peccato mortali. ecclesiastica
carcere debēt sepultura ut in c. omnis v-
triusque sexus. de pœ. & remis. & tenet
Tho. de aquino. ii. ii. q. xl. c. j. vbi de occi-
sis in duello. & diximus in nostro tracta-
tu de re mili. in lib. ix in c. an q. capitur. et
occiditur in duello. & Bar. in l. i. C. de sa-
cro sanct. eccle. repe. ix. col. quod isti qui
notorie

notoriè moriuntur i peccato mortali nō sunt in unitate ecclesiæ, dicēs quod ideo eorum legata ad pias causas non recipit ecclesia de iure ciuili, vel canonico. Nam isti dicuntur esse in potestate Diaboli in anima & corpore per not. in dicto c. omnis. & sic eorum videtur damnata memoria per no. Cano. in c. clerici. de vit. & hone cleri. & per Hosti. in titu. de exce. prela. vbi dicunt de illis qui ludi causa moriuntur desperati, & etiam de iure ciuili est confessio peccatorum. l. archigerūtes. C. de episcopali audientia. Nam isti qui moriuntur in mortali peccato se occident nō sunt sepeliendi b. xxiii. q. v. placuit & l. vj. dist. c. si quis. & c. seq. & sic videntur subiaceri banno diuino vel ecclesiastico per prædicta. quia extra protectionem ideo non videntur affici iniuria, & sic pro firmo in hoc casu in eo qui se cōscientia criminis vel aliter se occidat dico esse veram opinionem & practicam assessorū ipsos suspendentium. ¶ Et non obstant iura & rationes Cyni & aliorum, quia locum habent in mortuis aliter. licet Bal. in dicta l. ii. ponat exemplum in eo q se toccicari fecit, & dicat fore arbitrium. ¶ An si tortus fuerit mortuus i tormentis teneatur iudex in syndico. u. Vide in verbo, tortura, c. vbi late. & in titu. de tormentis. in capit. regni huius. vbi late. ¶ An si potestas moriatur in officio de beatur sibi salarium vel hæredi. vide in l. diem functo. de offic. assessor. & infra in verbo, salarium. ¶ Si moriatur tortus i tormentis potest eius cadaver in criminibus grauioribus puniri secundum Bald. in l. ii. C. qui testa. facere possunt. & Angel. & Imol. in l. de functo. de publi. iudi. sicut punitur animal. xv. q. ii. mulier. xx. iiii. q. ii. sane. & capit. si quis Episcopus. de hæreti. & l. si quis defunctū. de apolita. gloss. 24. q. 2. in summa. facit. 24. dist. quorundam. & l. pen. ff. de fidei. & l. si quis filio. §. is de iusto rupto. Inn. in c. de cōstituti. Bal. in §. pœna grauior. & i. l. si feuerior. & facit quod notat. gloss. Bartol. in l. ex iudiciis. de accusatio. & Bar. in l. i. de cada. punitorum.

¶ Expressis. ¶ Tñ ad hoc vide oīo Fely i c. cū nobis. do. scrip. in iij. col. & in c. super his in princip. iij. col. de accu. & in c. si quis Episcopus

scopus. de hære. & c. nobis el. ij. de sen. excō. b. sepeliendi. ¶ Adde sex in c. cum graua. xij. q. iij.

c. q. Tortura ¶ Et ibi. vide qua dixi in apostill.

De litera. N.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex intra quantum tempus dicatur negligēs & n. 12. Et quando dicatur stare per iudicem nu. 2. 6. & 8. & quid in notario imposito nu. 7.
- 3 Iudex dicitur negligens si non expediat cām. Et tenetur si pars petys aliās non nu. 4.
- 5 Iudex an debeat in causis peregrinorum summarie procedere.
- 9 Officia u. dissimulans malitiose & nō punita debet acriter puniri & nu. 10. Et quomodo probetur negligentia officialis. n. 13.
- 13 Et an possit moram purgare nu. 14.
- 11 Assessores an teneatur de negligentia in syndicato.
- 1 Negligentia in iudice est lata culpa, seu dolus presumptus.
- 16 Iudex negligens an faciat litem suam.
- 17 Officialis tenetur ad custodiam pignorum & se captorum.
- 18 Tutor tenetur domino si uelimenta a fuerina corrosa a muribus.
- 19 Officiales qualiter teneantur de culpa.
- 20 Tutor non tenetur de lenissima culpa.
- 21 Iudex qui neglexit recipere testes tenetur cōditione ex l. si quando C. de testa.
- 22 Medicum non adhibere, & adhibere imperitum paria sunt.
- 23 Infirmitatem allegans debet habere literas duorum medicorum, q. testificetur de infirmitate.
- 24 Officiales habentes administrationē rerū publicarū tenentur de dolo lata & leui culpa.

Negligentia.

C A P. I.

1 N T R A tquātū tēpus dicat iudex esse negligēs in iustitiā faciēdo. Bal. in l. mācipia. de ser. fug. & remisit ad Bar. in l. i. de his q. vt idig. vbi dixit quando transiuit tantum tempus q. facere potuit, & nō fecit. & in l. ad cogni vbi Barto. & alii. ff. ad silleianum. Tamen idem Bald. in capitu. primo, de milite falso qui continet. dicit quod per trinā requisitionem conuincitur duritia præ-

G G 3 lati,

Parid. de Puteo Tract.

lati postquam recurri potest ad superio-
rem capitulum. statuiamus. de supplenda ne-
gligentia praelatorum. & videtur text. in
d.c. primo. & idem Bal. in c. j. si de inue-
sti. inter do. & vas. lis oriatur q. requiritur
trina requisitio. & deinde aditur super-
rior. Tamen de iure constitutionum re-
gni, quando officiales denegant, vel re-
tardant iustitiam, aditur magna curia,
quæ rescribit quod intra duos menses fa-
ciat iustitiam, & deinde causas aduocat,
vt in constitu. regni statuiamus. & in con-
stitu. iustitiarum nomen & normam, vbi si
Barones sunt negligentes vasallis iustitiā
ministrare post monitionem eis factam
per iustitiarium regionis, vel Regē intra
duos menses iurisdic. reuertit ad ipsos
vt in dicta constitutione & in constitu. de
offi. de dis. cogni. causarum. & secundum
aliā constitu. regni, quæ incipit hac l. & in
titu. de causis cito decidendis, vbi dici-
tur quod iudici non potest imputari, nisi
causam non expenderit intra dies. x. fa-
cta conclusione in causa. & omnia iura lo-
quuntur, quando stat per iudicem, † di-
citur autem stare per iudicem quando nō
procedit in causa secundum quod debet
procedi. ff. ex quib. caus. ma. l. sed si p. præ-
torem. §. ait prætor. Nisi ex causa suā iu-
risdictionem deneger, vel propter contu-
maciam, vel lapsum termini vbi, quia
tunc non potest dici iudex in negligē-
tia, & vbi stetit per partem quæ non sol-
licitauit, quia causarum merita partium
assertione panduntur. l. fin. si per vim vel
alio mod. & in cap. inter quatuor. de ma-
ioritate & obedientia præla. † In his quæ
spectant ad iudicis officium dicitur negli-
gens iudex, si non expediat causam. l. pro-
perandum. §. si nautem. & d. l. si per præto-
rē. §. ait prætor. secus in his q. spectant ad
partis sollicitudinem, quia debet instare,
& protestari contra iudicem. argum. de
condi. & demon. l. quibus diebus. & de
elect. his quibus. secundum Bald. iud. §. si
nautem. & facit gloss. in l. si curatoris. C.
de iure delib. quā ibi allegat Ang. dicens,
quod omnis actus in iudicio debet fieri
ad partis instantiam, & facit tex. in l. j. C.
vt intra certum tempus. Et dicit Bald. in
cap. iudices. de pace iura. fir. † quod tunc
iudex tenetur de negligentia, quando

non expedit causam, quando pars pe-
tij, alias non a. & vide eundem Bald. in l.
statutis. C. de sent. ex peri. & adde glo. in
c. si. extra de testib. quæ dicit quod in iu-
dice non habet locum poena negligentie,
nisi iustitia petatur a parte. & do. Anto.
in c. cum sit. de foro competen. & Bart. in
l. fin. de var. & extraord. cogni. vbi aliquid
dixit, & in l. damni. §. Sabini. de dam. in-
fect. per iura ibi allegata per Bart. & hac
vera in causis ordinarijs. Tamen si vnus
exterus veniret ad iudicem cum vno in-
strumento liquido, vel cum alia scriptu-
ra authent. p. vno debito. & iudex vellet
ordinare procedere, tunc iudex diceret-
ur iustitiam retardare, quia dicit Andr.
de Isernia. in procemio constitutionum,
quod † iudex in causis exteriorum & pe-
grinorum solet summarie procedere,
& maxime vbi causa esset modica. per no.
in auth. nisi breuiore. de sen. ex peri. re-
ci. vel si esset talis causa quæ celeritatem
desideraret, vel in qua plus expenderetur
quā sit valor rei, vt si esset quæstio. de eo
qui interim in hospitio satis comederet
vt dixit Bar. no. in l. ij. ff. de re iudic. tunc
iudex debet procedere summarie, & dila-
tionib. breuiatis, & lite non contest. & fa-
cit quo. Bald. Bar. no. in l. si prius. de no-
ui oper. nuntiat. & in l. j. de glan. leged. &
in l. sed si vsusfructus. de vsu lega. & Bal.
in l. liberti. de oper. liber. Vel quando es-
set quæstio quis esset officialis pro instan-
ti anno, & tēpus instaret, quia debet pce-
dere dilationibus breuitatis. per text. in c.
significauit. de iudic. in verbo. tēpus inu-
tiliter labatur, & dixit Specula. in titu. de
secundo decre. versicu. videndum. & ver-
sicu. quid sit, quod procedi potest lire nō
contestata. † Nec etiam diceretur stare p.
iudicem, quando esset impeditus multi-
tudine causarum, vt est in curia princi-
pis. per no. in authentic. sed & lis. & in au-
thentica. Item si appellatione. C. de tem-
po. appella. vbi Barto. dixit quando non
stetit per iudicem sicut etiam dicitur † de
notario impedito multitudine cōtractuū
cui non imputatur. ff. fur. aduer. nau. l.
prima & est gloss. not. in l. senatus. ff. de
officio. præsi. quia non currit præscriptio
si iudex propter multitudinē causarum
est impeditus me audire secundū Ludo-
uicum.

uicum in l. i. ff. de arbitr. in repetitio. per
 3 ¶ Dicitur autem stare per iudicem quan-
 do sibi liquet & non pcedit, secus si sibi
 non liquet, quia non dicitur stare per eū.
 secundum Bald. in l. si de meis. §. ex com-
 promisso. de arbitr. vbi dicitur quod sta-
 tur suo iuramento, quod sibi non liquet,
 quia consistit in animo, secundum glossā
 in dicto. §. ex cōpromisso. & facit l. Pom-
 ponius de re iudicata. ideo iudex non de-
 bet timere poenam statuti, nisi se arctas-
 set arg. l. intra utile de mino. licet Ia. Bur.
 dixerit in l. cū iudex de sen. quod debet p-
 nuntiare condemnō condemnandum, &
 absoluo absoluendum. quod non placet
 de quo etiam vide. infra in aliis capitulis.
 & vide. infra in c. officialis propter negli-
 gentiam. & supra circa principium libri.
 in cap. an & quando. vbi de iustitia dene-
 gata. & in cap. iudices debent adiri. & in
 ea. officialis dicitur infra & vide in cap.
 iudex qui tenetur, in verbo, instantia. su-
 pra ubi multa. ¶ An si iudex, in certis ca-
 bus potest ex forma statuti inquirere &
 non inquirat teneatur de negligentia.
 Bal. in l. Gallus. in princ. dicit quod sic, ut
 ibi per Imol. vbi dicunt quod eam pote-
 stas teneatur ex necessitate officij purga-
 re prouinciā malis hominibus. l. congruit
 de officio. preli. necessario sequitur, quod
 verbum potest, importat eandem neces-
 sitatem. edict. l. Gallus. in princ. & ideo si
 fuerit negligens tenebitur de negligentia.
 et facit quod not. Bald. & Angel. in l. mā-
 cipia. de seru. fug. ideo iudex tenebitur de
 negligentia, in syndicato. ¶ Nam offi-
 cialis dissimulans malitiam & non pu-
 niens debet acriter puniri. l. i. de deserto.
 secundum Barto. ibi. & l. fin. C. public. le-
 titia. libr. xij. vbi Bartol. licet alibi dica-
 tur, quod ubi aliquid ponitur in arbitrio
 iudicis nunquam iudex de negligentia
 punitur, si illud non faciat. l. non quic-
 quid de iudic. vbi Ang. nisi in eo verse-
 tur partis interesse circa expensas, secū-
 10 Inno. in c. consuluit. de offic. delegat. quē
 ibi refert Ange. ¶ Iudices negligētes in
 puniendis sceleratus puniuntur, sicut ip-
 si scelerati. l. pen. C. de sa. pa. & in l. fin. C.
 ne san. ba. & in l. si quis in hoc genus. C.
 de episcop. & clericis. Tamen minori pœ-

na punitur d. l. si. & in l. si. C. ad leg. iul.
 de ui. pub. vbi dicitur quod iudex qui de-
 lictum probatum non punit, est infamis.
 11 ¶ An assessores syndicentur de negligē-
 tia, ut sic contra eos fiat inquisitio scrupulosa. ut l. si seruus veritus. de leg. i. dic
 quod non est conueniens, ut de negligē-
 tia syndicetur, nisi sit dissoluta, & dolo p-
 xima, secundum Ange. ibi, qui dicit, quod
 quando syndicatur de negligentia di-
 citur scrupulosē syndicare & acriter per
 illum text. dicens quod hoc non debet
 fieri, nisi sit dolo proxima, ut supra & ita
 seruat consuetudo per quam assessoribus
 multum fauetur, licet de mero rigore ita
 debeant syndicari de negligentia, sicut,
 de culpa in faciendo commissā. l. manci-
 pia. de seru. fug. & l. si quis in conscribē-
 do. C. de pac. & l. iudices. de decur. cū simi:
 secundum Ang. in materia syndicatus in
 additio quas fecit. Et tūc est necesse quod
 officialis fuerit requisitus, & neglexerit,
 secundum Arch. in cap. i. de iureiur. & vi-
 de Specu. de inquisitione. vers. sed pone
 iudex. & gloss. iii. quæst. vi. qui sine. & vi-
 de Ang. in l. si vacantia. in verbo. præses.
 12 de bon. vacan. ¶ & de modo probandi
 diligentiam, vel negligentiam, esse com-
 missam per officialem, in capiendo, vel de-
 nuntiando malefactorem, vide Bar. in con-
 silio quod incipit, Charissimi isti nostri
 13 hucerini. ¶ Et aliud consiliū quod inci-
 pit, eleemosina. Et quādo dicatur esse ne-
 gligens, vide pulchra dicta Bart. & Ang.
 b in l. ii. ff. de fur. An in libello qui format
 de negligentia debeat esse locus & tēpus.
 vide in l. libellorum. de accusa. & Bald. in
 l. i. C. de his qui. ut indig. & vide Bald. in
 tit. de accu. & in tit. de syndico. in addi.
 Spec. vbi de materia syndicatus pulchra
 dixit & vide. Angel. in authen. scenicas
 non solum. vbi dicit per glo. ibi positam,
 quod sicut iudex facit litem suam male
 iudicando ita in negligendo. vbi glo. alle-
 gat concor. & facit l. missi opinatores. de
 exac. trib. Subdens quod si statutum di-
 car, uiso instrumento illud exequatur, si
 retardat executionem, ita facit litem suā,
 sicut si male iudicasset Tamen iudex qui
 potuit de facto supplere, & non facit, non
 facit litem suam, quia aliud est denegare
 iustitiam, & aliud non iuuare. l. iustitia.
 GG 4 de iusti.

Parid. de Puteo Tract.

de iusti. & iure & §. iuris præcepta. Quod est verum nisi fuerit petum argu. l. 4. §. hoc autem iudicium de dam. infect. Angel. & probatur ista negligentia ipsum requirere & prestando. tex. no. in l. placuit de colla. fund. patri. lib. xj. vide supra circa principium. in capit. intra quantum tempus. ¶ Qualiter excusari possit iudex qui omisit procedere super aliquo maleficio. vide Barto. in quæst. tria sunt statuta. vbi ex ista exceptione dico tale maleficio non fuisse commissum, ideo non processit. & si nondum est elapsum totum tempus quo potest procedi, non dicitur fuisse in mora commissa ad totale interesse, licet ad particulare sic, vel si noticiam non habuisset, quia fuit in occulto commissum, vt habes infra in cap. pen. quod extat statutum in verbo, in ista. & vide in cap. officiali posito in verbo, syndicus. & vide in cap. id quod incumbit. infra in tercia charta.

- ¶ Et an possit officialis moram purgare, & si fuit in modica negligentia an possit imputari, officiali, cur citius non processit, neque cum primum potuit. vide not. per Ange. in l. si insulam. ff. de verborum obligatio. & quod Bald. no. in l. quauis. de condit. & demonstrat. vbi dixit, quod officialis pro modica culpa non syn dicatur. ¶ Negligentia est lata culpa in iudice, seu dolus præsumptus. ideo tenetur in solidum. l. mancipia. de seruis fugitiuis. & quod no. in l. 2. ff. quod quisque iuri. Et idem si iudex male iudicat, quia in solidum tenebitur si cum dolo. ¶ Et idem si absque sententia damnum infert. l. lectos. de pericu. & commo. l. sequenti nisi faciat ex causa. l. 2. quod met. causa. & ff. communi diui. l. si is cum quo. & in l. fin. §. fin. de pigno. 2. et. ¶ Si autem credidit se iuste facere tenetur si facit ex suo cap. l. 2. quod quisque iur. & l. fin. de var. & extraord. cog. Si autem ad id inducitur propter diuersitatem opinionum parciatur si bi spassus est subtilis vel punitur mitius. instit. de obli. quæ ex quali delict. in princip. quia tenebitur ad puram damna partis, non ad aliud interesse. Et idem vbi consuluat cum consilio sapientis electi per eum, secus si per partes. argumen. ff. de re iudi. si conuenerit. & ibi Bart. & Bal. in l. man

- cipia. de seruis fugitiuis. vbi ista dixit.
 16 ¶ An iudex negligens facit litem suam
 in d. l. mancipia. videtur dici quod sic. Barto. dicit quod nunquam facit litem suam, ita quod conueniatur act. in factum ex qua si maleficio. l. ex maleficio. §. si iudex de actio. & obligatio. & l. fina. de varijs. & extraordina. cogn. Sed conuenietur conditione ex titul. vt different. iudices. Sed Baldus ibi tenet contrarium per l. si quis in conscribendo. C. de pact. per tex. in l. si quando. de testib. Angel. autem sustinet Barto. in l. quia in l. si quis in conscribendo. non stetit in meris finibus negligentia, sed iudicauit contra acta, ideo facit litem suam dicens quod Barto. loquitur, vbi pena reperitur a lege imposita, secus vbi non reperitur determinata, sed simpliciter tunc iudex facit litem suam negligendo, secundum Bal. & sic si negligentia est dissoluta, & sic prope dolum, tenetur in solidum aut accedit tantum culpæ, & tenetur quatenus religioni iudicantis videbitur æquum. & subdit Angel. quod excommunicatus non seruata forma & maturitate à Canone introducta in cap. sacro. de senten. excommunicata. non facit litem suam, sed tenetur ad interesse conditione ex cap. de senten. excom. lib. 6.
 17 ¶ Officialis tenetur ad custodiam pignorum à se captorum. l. quemadmodum. §. si magistratus. ad legem aquil. vbi dicitur quod etiam si receperit ex partium conuentione. & reddat illum deterioratum, & tritum tenetur de illo damno, si tamen ipsa pignora sint suppellectilia, & incuria à muribus corrosa, an teneantur illi qui pignora ceperunt? Dic quod sic argum. litem quæritur. §. si quis. ff. loc. vbi dicitur quod rosura murium est in culpa. per quem text. dicunt docto. ¶ quod futor tenetur domino, si vestimenta quæ habet in apotheca mures corrosuerunt, quia murium rosura non est casus fortuitus, quia si hoc esset, non imputaretur. l. opus eo. titu. & facit quod haberet in l. prima. §. si rosæ tabulæ. de bon. posses. secundum taba. ¶ Et ad prædicta facit quod iudex tenetur de damno iniuria dato d. §. si magistratus. nisi fecerit iuridice suum officium exequendo, præsertim contra resistentem sibi vel iurisdic. suæ per illum. §. vbi si capiat

si cepit pecudes pignori, & nō permittit eas pasci permittendo famæ necari non patiēdo eis afferri cibaria, secundū Bal. & Floria. ibi, vbi dixit, quōd si per impericiam cepit pignora, vel illicitam capturam, quod ipse tenetur ad interesse.

¶ Vbi quis ratione officij tenetur ad aliquid faciendum, si illud non faciat, præsumitur esse in dolo. l. fideiussori. ff. manda. & l. magna. ff. de verborum signifi. & not. Barto. in l. Titium & Meuium. de administratio. tutorum.

19 ¶ Qualiter officiales de culpa teneantur. & Bal. in l. quæ fortuitis. C. de pig. act. dū quæsiuit qualiter culpæ veniant in officiis, magistratibus, & assessoribus, dixit, quod teneantur de leuissima culpa. ff. de ma. cōue. l. non simile. & in l. magistratum. tamē mitius agitur, quia syndicatores possunt ex arbitrio condemnare in quota, vel in tota: prout eis visum fuerit. instit. de obli. ex quasi malefic. in princi. Et si non sint soluendo non retrudentur in carcerem, sed tenentur solum in quantum facere possunt. ff. de iudic. l. si filius. Ideo in libello contra eos ratione culpæ leuis, vel leuissima non debet certa quantitas peti sed debet concludi ad condemnationem, quatenus bono viro æquum videbitur. ff. de var. & extraor. cogni. l. si iudex. & l. ii. cum ibi no. ff. quod quisq; iur. Alij cōtra, quia magistratus tutori æquiparatur. l.

20 præfetur. ff. de ritu nupt. ¶ & tutor non tenetur de leuissima. l. tutori. de neg. gest. l. ex facto. in quo Bal. dixit, quod si officium fuit procuratum a magistratu, vel ab assessore quod tenetur de leuissima, secus si fuit rogatus, quia quā tenetur de leui. ar. ff. de positi. l. j. §. stipu. & si certum pet. l. si quis nec causam. & de præscript. verb. l. si grauitam. §. i. Quia rōne pcurationis officij sollicitudo augeat. ide in arbitro vel arbitratore. de pac. l. si quis in conscribendo ita Bal. in d. l. quæ fortuitis. vbi latē ponit de tutore, proxeneta, & procuratore, de qua culpa teneatur. & vide etiam infra in c. magistratus. ¶ Si impetatur in syndicatu iudex quod neglexerit examinare testes alicuius, & propterea litem suam fecisset dicatur, impetens debet probare, quod prolixius personaliter testes in iudicio, & fuit iudici protestatus quod ipsos

examinaret, aliter iudex non dicitur negligens. iuxta not. per Bart. in l. damni. §. Sabini de dam. infect. & habet necesse probare quod illi testes probassent intentionem suam, & quod intererat ipsos fuisse examinatos in tanta quātitate, quod debet in libello deducere, alias non tenetur iudex in syndicatu. secundum Baldum in l. in pecuniariis. ff. de fer. alleg. l. qui comēatu. de re milit.

¶ Et ergo addo quod debet probare quod propter illos testes non examinatos lucubuit in causa illa, quia posset esse, quod deponerent pro eo, non tamen ipsum releuabat depositio eorum, nec elidebant intentionem partis aduersæ. argu. l. non hoc. vnde cognā. & capitu. in præsentia. de renun. & quod intra terminum produxerit, & parte citata ad videndum eos recipi. l. si quando. de testib. alias iudex nō diceretur esse negligens, quia pars non seruauit formam iuris. & dixit Bartolus in l. fin. ff. de var. cogni. ¶ quod iudex qui neglexit recipere testes, tenet conditione ex l. si quando. C. de testi. vbi text. & Barto. nisi iudex se posset excusare excusationibus iuridicis. & vide infra in c. si iudex non interrog. ¶ An iudex qui habet æstimare, an quis fuerit mortuus ex vulnere, & an vulnera sint mortalia, vel membra sint debilitata, vel si carceratus, qui infirmatur ratione infirmitatis, quæ sit mortalis, sit liberandus a carcere, excusetur in syndicatu, si medicus ab eo adhibitus ex impericia malè retulit, vel ex dolo, & carceratus erat leui infirmitate tentus, & aufugerit, vel medicus malè arbitratus fuerit? Dicad hoc vt excusetur, quod debet primo adhibere medicum communis ad hoc deputatum, cuius solius dicto stabitur. Si autem non est deputatus a cōmuni, debet duos adhibere, si reperiantur in ciuitate. l. comparationes. de fid. instr. & de re mili. l. semel. libr. xii. Alias si duo non reperiantur vnus sufficit. in auth. de non alie. aut permu. §. qui autem. ita Bart. in l. i. C. de ponde. auri. libr. x. Nec sufficit adhibere vnum, nisi sit peritus. gloss. in l. ab hostibus. §. si vir. ff. solu. mat. ¶ vbi paria sunt medicum non adhibere, & imperitum adhibere. Ideo dixit ibi Bald. quod factum a iudice, qui adhibuit medicum imperitum

Parid. de Puteo Tract.

peritum reuocatur, quando iudicio peritorum contrarium appareat: adeo quod sententia lata prætextu consilij talis imperiti nunquam transit in rem iudicatā, secundum Ioan. Andr. in ritu. de homi. §. sed pone. ver. si vulnerauit. & Cano. in c. proposuisti. de præben. Et ideo si dicatur aliquē mortuum ex imperitia medici, & non ex percussione, iudex bonos & peritos medicos debet adhibere, vt ipse excusetur. Et prima dicta faciūt p. ritu magnę curiæ dicere: ¶ quod si aliquis allegat infirmitatem, debet habere literas duorum medicorū qui testificantur de infirmitate, quem intellige si in illa ciuitate poterant haberi duo, aliās sufficiat vnus, vel sufficiat ille qui esset a communi ad hoc deputatus, vt ritus intelligatur, & interpretetur secundum ius commune, quia statuta sunt interpretanda secundum ius commune, vt in l. omnes populi. de iust. & iur. & l. ij. de noxa. cum si. Et facit quod not. in confit. regni. in causa depositi. vbi glo. dixit, quod illa consti. requirens in deposito fore adhibendos tres testes, intelligitur si sint in loco in quo haberi possunt. Et dicit idem Bart. in l. semel. de re milit. lib. xij. quod non sufficit denūciatio medici, dicentis quod sit remansura cicatrix nisi præcedat iudicis diligens inquisitio, quod debet assessor scribi facere in actis, quod iudex de hoc inquisiuit, & medicus retulit. & vide de supradictis in l. si in rixa. ff. ad leg. Cornel. de sicca. circa fin. Et an excusetur si delegatus. vbi etiam de arbitro. & vide in titu. si mens. fal. mo.

24 dixe. ¶ Officiales ¶ habentes administrationem rerum publicarum tenentur de dolo, lata, & leui culpa. l. magistratus. de administra. rerum ad ciuita. perti. & Bar. in l. ij. de nauic. vbi dicit quod si illa commiserunt minus idoneæ personæ tenentur. l. eum qui in fin. & l. argentum. ff. commodati. ¶ Si est data potestas specialis capitaneo vlciscendi iniurias illatas iudicibus inferioribus, qui est negligens, poterit vlcisci potestas. Angel. per illum text. in auth. de defen. ciui. §. si vero. & vide tex. in eo. titu. in ver. amplius. quod potestas tenetur vlcisci si quis faciat iniuriam alteri officiali ciuitatis. & vide etiam Ange. in repe. l. si vacan. de bon. vac. libr. x. & di-

xir idem Ang. in auth. de defen. ciui. §. audiant. quod si officiali est data potestas audientie causarum, videtur sibi delegata cognitio.

- a ¶ Aliās non.] Adde Pal. in l. i. §. magistratus de magi. quem ubi bonus text. & not. in l. argentarius. §. cum autem ff. de edend.
- b ¶ Negligens.] Et unde dicatur vide do Maria. Socin in consil. 21. inci. proseguendo vers. vij. probatur in fin. in prima parte.
- c ¶ Presumptus.] Adde Bald. in l. si quando in prima colum. C. de testi.
- d ¶ Suam.] Adde do. Alexan. de Imol. in l. argentarius §. fina ff. de edendo. & in l. si iudex. de var. cognit.

S V M M A R I V M .

- 1 Contentio si sit inter duos de una possessione, ita ut deueniant ad arma iudex debet partibus mandare, vt non accedant ad possessionem. Et quid si una pars appellauerit? numero 2.
- 3 Officialis potest syndicare si non fuit diligens in exactione tributorum fiscalium.
- 4 Officialis in suo officio negligens condemnatus non potest impetrare absolutorium rescriptū.
- 5 Officialis nolens recipere libellum querimoniarum, facit litem suam.
- 6 Officialis intra quantum tempus dicatur negligens.
- 7 Officialis perpetuus an debeat deponi propter negligentiam?
- 8 Iudex an possit prohibere alicui ne transeat ante domum sui inimici.
- 9 Iudex non tenetur ponere aliquem ad torturā, nisi petatur.

C A P . I I .

- 1 Vdex vt non arguatur de negligentia in syndicato ¶ si est contentio inter duos de possessione, & est timor armorum partibus debet mandare, vt non accedant ad possessionem: vt not. extra de proba. c. in presentia. & quod no. Cy. in l. j. vti possi. & in l. fin. de offi. procur. Casa. vbi est text. Iste autem timor non habetur indistincte in qualibet persona, sed qualitas personæ est per iudicem attendenda, vt not. Cy. in l. denunciamus. de his qui ad eccle. ita Bal. in l. nullus. de sum. trinit. & dicit Bal. in d. c. in presentia. quod qñ plures armata ma-

nu contendunt de possessione adipiscenda, culibet est prohibendus accessus ante cognitā rationē. Si autē contendunt armata manu de possessione retinēda, quia vterque se possidere asserit, tunc summam cognoscitur quis possideat, & alteri inhibetur ne accedat ante cognitā questionē. pro quo vide not. per Bar. in l. ordinarij. de rei ven. Idē si vterque pariter probat quia vtrique mādabitur, vt nō accedat ad possessionē, & ipsa sequestrabitur donec de proprietate probeat vt no. Bal. in l. j. C. vt pos. circa fi. & in l. j. de prohi. seque. pos. per Bal. Si autem vnus vult inuadere, alter vult retinere non debet hoc iudex permittere. l. illicitas. §. ne potētio res. de offic. p̄gfi. & in d. l. fi. Si autem possessio erat vacans, & vnus pr̄uenit aliū in possessione occupanda, ille qui pr̄uenit habetur loco possessoris, nec potest vim pati, nec per iudicē expelli, nisi cōueniatur, vel nisi in beneficijs, & pr̄bendis quas iudex nō debet pati occupari, licet vacet. secundū Bal. vbi supra. & vide Inn. & Anto. de But. in c. licet causam. de proba. in fi. Si tamen ¶ pars prohibita ab ingressu possessionis appellaret, iudex non debet admittere, quia ista prohibitio venit ex legis. p̄uisione & aq̄itate legis. l. æquisimum. de vsufru. Quæ p̄uisione & æquitas non infert iniurias vel grauamē l. iniuriarum. §. j. & quæ ibi not. de iniur. & ibi nullum grauamen nulla appellatio l. i. in princ. & §. questui. de appel. reci. Et tanquā friuola appellatio nō iuuat appellantem. l. si qua p̄na. de verb. sig. secundum Bald. in l. i. C. ex deli. defun. Et non obstat. quod Innocen. dixit in c. ad hoc. de app. vbi tenet quod si quis est prohibitus ab ingressu possessionis, quod appellatur, quia loquitur quando mandatum tale fieret simpliciter non excusat. secus. l. auctoritate. Et vide aliquid per Bal. in l. si clericus. de episcop. audi. quæ not. ad excusationem iudicis in syndicato in his & similibus casibus. & vide infra in c. si sint duo qui ad inuicem habent guerram. in verb. officialis. & i. c. si officialis viderit aliquos. infra proxima charta. ¶ Si iudex non interrogat testem de causa scientiæ propter quod pars perdit causam, ipse iudex tenetur parti ad interesse propter negligentiam

suam, secundum Docto. & Anto. de But. in c. cum causam. de testa. & de eden. l. ar. §. cum autem. Et erit tunc interesse, quia debent repeti suo sumptu, si potest in causa adpellationis, alias aliter tenebitur. Quod puto verum, nisi ipse testis à se ipso deponeret de cā scientiæ, & percipere posset ex sua depositione. Vel si effemus i casibus in quibus testis debet deponere etiam nō interrogatus, vt in dominio. ¶ Administrator syndicatur de negligentia, vt nota. in l. seruus. in princ. de leg. i. iuxta fi. quod not. pro assessoribus, vt nō syndicentur de negligentia, nisi sit dissoluta, & in faciendo commissā. l. mancipia. C. de seruis fugit. & de pac. l. si quis in cōscribendo. & C. de decurio. l. iudex. cum simil. & l. si quos. do. offi. p̄gto. ¶ Officialis ¶ potest syndicari si non fuit diligens & vigilans ad assistendum in exactioe tributorū fiscalium. in §. eos autem. vt iudic. sine quoquo. vbi etiā dicitur q̄ debet potius se exhibere deuotis p̄ncipis benigne eos tractādo paternē, & ab his nihil accipere, & indeuotos puniēdo, nec sinere vt subditis violentia inferatur, & esse debet æquus i executione iustitiæ & delicta punire, & innocentes absoluere, quā si contra fecerit in syndicato tenetur. d. §. eos. quæ possent esse aliquando causæ minuendi salarium pp̄ dictas culpas, & alibi dicitur, quod officialis negligens in exigendis collectis non debet habere salarium. l. iudices. C. de anno. & tribu. li. x in auth. de mand. princ. vbi habetur de negligentia in exactioe collectarum. ¶ Iudex qui negligit ferre sententiā, & sic iustitiā ministrare, punitur, per tit. vt diff. iud. non tñ facit litem suam ex capite. l. si iudex. ff. de var. & extraor. cogn. quia alia p̄na imponitur iudicibus negligentib⁹. ideo non habet locum illa p̄na. Si tñ fuit in dolo, & non in simplici negligentia, facit litem suā, ex illo capite tenetur, scđm Bal. in l. si quis in cōscribendo. C. de pac. & Ange. in l. mancipia. de seruis fugiti. & Ang. in l. i. C. quom. & quan. Et dicit Bal. in l. si quis in cōscribendo. quod licet à sententia iudicis non possit appellari: tñ pōt haberi recursus contra iudicem malē pronunciantem. per illum tex. iuncto. §. itari. de arbitr. q̄ not. ¶ Et qñ iudex esset negligens

Parid. de Puteo Tractatus.

negligens ab eius negligentia appellabitur. Bald. in l. ij. vt lit. pend. vbi alleg. text. in auth. de quæstio. in §. sed hoc. vj. col. & Gulel. in l. nemo de iurisdic. omni. iudic. & vide Bart. in l. j. C. quomodo & quando iudex. vbi dixit quod quando iudex qui, neglexit iudicare quod non facit litem suam, sed tenetur parti. ad interesse. vbi vide per eum. Officialis tamen in suo officio negligens condemnatus non potest impetrare absolutorium rescriptum, & sic soluit non habet regressum contra partem cui fuit. l. mancipia. C. de seruis fugi. quæ lex facit quod si princeps facit generale indultum ciuitati, non extenditur ad iudicem ciuem illius ciuitatis, qui in aliquo deliquisset. ¶ Officialis tamen dicitur negligens si noluit recipere libellum querimoniarum, & litem suam facit vel si accusationem sibi portatam ad cameram noluit recipere, nec procedere, vel recepit & noluit testes examinare super ea. ff. de eden. l. argatarius. S. cum autem. in verbo, iudice. Vel non fecit satisfieri parti de furto, vel damno, & talis negligentia est lata culpa, seu dolus præsumptus, ideo hic tenetur in solidum. d. l. mancipia. vbi Bald. qui etiam dicit quando iudex male iudicauit qualiter teneatur. et vide supra.

¶ Officialis tamen intra quantum tempus dicatur negligens. Bart. not. in l. j. C. de his qui. vt indig. & ff. ad Sillan. l. in cognitione. Bal. in d. l. mancipia. & vide Anto. de Butr. in capit. j. de sup. negli. præla. & vide supra circa princ. in cap. intra quantum tempus. ¶ Officialis tamen negligens in officio perpetuo non debet deponi, nisi culpa inducat depositionem, vt quia in officio deliquit. C. de suscep. & archa. l. si aliquid. in gl. & ff. de infami. l. 4. §. miles. & talis dicitur extinctus. C. de priuileg. l. præclara. adeo quod ad idem officium reuerti nunquam potest. no. in auth. de armis. in fin. col. vj. ¶ Si officialis videns aliquos rixari, se non intro- mittit, potest ab officio remoueri. Bald. in l. j. C. de summ. trin. in quæst. quando inter duos est quæstio. de possessione & timetur, vt ne veniant ad arma, quod debet prouidere quod nemo ad possessionem accedat, vbi dicit not. contra potestatem, qui vidit rixantes & non obuiat. quod not. pro arguenda negligentia iudicis. & facit quod not. in l. quod iussit. de re iudi. vbi dicitur quod iudex debet prohibere quod quis non transeat per domum inimici sui, ne succedant rixæ & delicta inter ipsos. vide supra in cap. iudex vt non arguantur in hoc verbo. & in capit. iudex qui se fingit dormire. infra hoc verbo, & in hoc verbo in cap. officialis videns rixantes in hoc verbo.

¶ An iudex propter negligentiam faciat litem suam? Dic quod sic, quatenus partem læsit. text. est not. in tit. de pac. iur. firma. S. iudices & de quæstio. S. super hoc non tamen dicitur negligere si pars non petit. de eden. l. argentarius. S. cum autem. & quod not. de seruis fugi. l. cum seruum. tamen Vbi glossa dicit quod iudex non tenetur aliquem ponere ad torturam, nisi petatur per eum, cuius interest. Bald. in d. S. iudices. & dixit no. gl. in c. fi. de reser. quod in iudice non habet locum pena negligentia. nisi iustitia à parte petatur. & Anto. de Butr. in c. cum sit. de foro competen. & vide Bar. in l. fi. ff. de varijs & extraordi. cog. ¶ An iudex negligens faciat litem suam sicut male pronuntians? dic quod cap. cum æterni. de iudicijs. in vj. imponit penam irregularitatis iudicibus, qui contra suam conscientiam iudicant, quod tamen an habeat locum in negligentia, vide ibi Can. & Io. Andr. in c. legitima. de ap. pel. in nouella. Ad propositum ergo dic quod duæ glo. hoc tenent. vna in l. non id circo. de iudic. alia in S. hoc etiam. ij. quæstio. v. quicquid. Bar. dicit in l. final. de var. & extraordi. cog. & in sua disputatione iudex. qui tamen Lud. dixit quod tripliciter facit litem suam. Primo cum iniuste pronuntiat ex ignorantia, & tunc tenetur in quantum bono viro æquum videbitur per l. filius familias. de iud. & institu. de obligation. quæ ex maleficio. & Lex maleficis. S. si iudex. de actio. & obligationi. quo casu concluditur in quantum iudicis discretioni videbitur equum debere condemnari. Secunda quando dolo pronuntiat, quo casu tenetur ad omnia damna, & interesse passa per talem sententiam. l. fin. de pœna iudic. & tunc petitur condemnari ad omnia, & ideo erit differentia quando ex negligentia, & quando ex dolo. Quando ex negligentia actio quæ datur contra ipsum, dabitur contra heredem per l. iij. S. fi. de dano infe. sed quando dolo iudicauit actio non dabitur contra heredem. leg. Iul. de iud. & hoc procedit iure ciu. Et vide de iure cano. in c. fina. de sepul. cum fimi. Lud. in l. 4. de dam. infe. in S. fi. & vide Bar. in l. j. quæ & quæd. iud. vbi dicit, ¶ Ratione negligentia in iudicando commissæ, non facit litem suam, sed tenetur parti ad interesse. & in d. l. fi. de var. & extraordi. cogn. qui plus etiam dixit, est iudici verecundia.

S V M M A R I V M.

- 1 Officialis propter negligentiam, vel culpam in officio commissam remotus non remittitur ad aliud officium.
- 2 Iudex facit litem suam quando ius partis perditur per negligentiam suam.

C

CAP. III.

Qfficialis propter negligentiam vel culpam in officio commissam remorsus non remittitur ad aliud officiū vel honorem l. quicunque. de diuers. offic. lib. 12. Idem si propter aliud vitium, vel delictum, & ut furtum, vel simile. l. si quos de offic. præfect. præto. vel si propter dilapidationē, propter quam remouetur etiam lite pendens. cum oportet. de excu. tuto. fortius post sententiam. l. si aliquid. de suscepto. & archa. & de hoc 2. q. 3. cap. quia ea. & de offic. delegat. cap. venerabili. Et intellige, quod officialis remouetur propter negligentiam quando ex magna extra de statu. monach. cap. cum ad monasterium. in fin. secus si parua. arg. j. quæst. j. cap. quicquid & nor. 81. distinctio. cap. dictum. nisi maius inde posset præiudicium generari. sic intellige. de cust. reo. l. carcerari. negligentia omnia lædit. & in authentic. de quæsto. ad fin. de quo habetur in l. 2. de natu. fœn.

¶ Vnde officiales remouentur si sunt abiecti, & etiam propter negligentiam, sicut Episcopi. j. quæst. j. §. eccle. & extra de hære. excommunicamus. & l. fina. de diuers. offic. & extra de offic. cu. cap. j. & cap. Abates. 18. quæst. 2. si quis. & 11. quæst. 3. placuit. Vnde si fuit negligens in adimplendo mandatum, & remouetur si fiat contra id quod est expresse mandatū de nauiculis. l. qui fiscales. & d. l. quicunque. & l. j. in fin. de priuileg. eo. qui in pala. milit. Nam non eo ipso, quod mandatum non impletur contemnitur, sed quando fit contra id, quod est mandatum dicta l. qui fiscal. & x. distinctio. cap. si quis autem. Nam si quis semel iubetur, quod fiat, istud implere negligat non dicitur contemnere, ut puniatur ex contemptus, sed tunc demum quando secundo, & tertio monitus istud negligat. 23. q. 5. administratores. in fin. & facit. ff. de re iudic. l. de vnoquoque. §. j. vbi probatur negligentia, vel contemptus eo ipso, quod probatur mandatum factum, & non impletū ad idem de cursu publico. l. non parimur. Item cum per superbiam negligitur, tunc non est opus monitione tertia, 50. distin-

ctio. c. contumaces. & nisi in mandato. l. scriptæ vel animatæ, quia æque puniuntur negligentia, ut contemptus. argument. l. j. ut digni. ord. argument. contra in authen. ut iud. fin. quoque. suffr. §. si vero quis. ¶ est ideo, quia illa requisitio fiebat iuris autoritate. Et ideo videtur magis negligere ius, quam iudicem requirentem, & ibi non expediebat tot requisitiones fieri. & quod dicitur. in d. c. ad ministratores habet locum in excommunicatis. secus in alia pœna, quæ pro mandato neglecto, & contemptu veniret. dist. §. si quis. no. secundum Lucam in d. l. quicunque. & idem Lucas post multa. in l. ne diutius. de nume. lib. 12. tenet quod vbi quis arguitur, quod mandatum iudicis non impleuit, probato de mandato, est probata intentio officij, quod tenetur ad pœnam per d. l. de vnoquoque. & de re milit. l. 3. & si ad diem. ¶ Si propter iudicis negligentiam ius partis perditur, iudex facit litem suam, an in totum vel in partem? vide Bald. in l. si quando. C. de testib. in princ. & in l. j. C. quomo. & quād. iud. & in l. fina. de variis & extraordinar. cognition. ¶ Id quod incumbit magistratus tacitam habet conditionem si fuerit denuntiatum, vel postulatum l. i. §. magistrat. de magistrat. conuenien. Vnde dicit Bald. quod si per statutum puniatur potestas non inquirens, quod excusatur potestas si nemo ei denuntiavit nec erat notoriū quia in magistratu presumit ignorantia, nisi probetur scientia, quod est notum dignum per illum textum, qui est melior de iure ad excusationem officialiū, & in l. 4. §. hoc autem. de dam. infect. qui loquitur in iure priuato, vbi iudex non potest suum officium exercere motu proprio, secus vbi est permessa, vel iussa inquisitio, secundum Bald. in d. §. magistrat. vbi dicit, quod id quod incumbit officio magistratus, debet a parte peti, adeo, quod excusatur magistratus nemine petente ratione ignorantie. Etiam excusatur vbi est tale quid in quo non potest ignorantia prætendi, & consistit in iure partis radicato, quia excusatur, nisi pars petat. d. §. hoc autem. secus vbi consistit in mero & libero arbitrio iudicis, quia tunc non est necesse, quod pars petat. C. de appel. l. eos.

Parid. de Puteo Tract.

l. eos. §. si. scdm Oldr. & Inno. de iureiu.
ad nram. el. ii. scdm Bal. in d. §. i. magistra.
& vide supra in verbo, iustitia denegata.
¶ *¶ Vel delictum*] Adde Felyn in c. ex literis in
ix. col. in princ de constit.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex negligens facere iustitiam magis puni-
tur quam male iudicans. Et an ratione ne-
gligentie teneatur poena capitali. nu. 3.
- 2 An iuretur in litem contra male iudicantem.
- 4 Officialis qui non inquisit ad denuntiatione
officialis nullo modo potest excusari.
- 5 Iudici negligenti totum salarium aufertur.
- 6 Iudex punitur de lata culpa.
- 7 Negligentia iudicis arguitur coipso quod de-
lictum sit notorium.
- 8 Officialis an possit prohibere ne quis rem sua
vendat.
- 9 Notarij & alij qui sua negligunt officia ipsi
tenentur, neque suos obligant rectores.

CAP. 1111.

Contra magistratum negli-
gentem facere praestari cau-
tionem, aut aliud, quod ip-
se facere potest datur actio
in factu ad interesse. l. iij. §.
in eum. ff. de damn. infect. Vnde si magi-
stratus fuerit negligens, in his, quae sibi
incombunt circa cautione, circa tempus,
& alia, tenetur ad verum interesse, secun-
dum Angel. ibi, qui dicit, quod contra iu-
dicem negligentem iustitia exhibere da-
tur actio in factu in multis casibus, de
quibus p. Bart. in tit. de var. & extraordin.
cogn. in l. si iudex. Tamen negligens face-
re iustitiam accusatur criminaliter. in 2u
then. vt differ. iudic. per totum. & tene-
tur ad interesse actione in factu. l. qui no
mine de fals. licet glo. in l. non quicquid.
de iudic. & ii. q. vi. §. hoc etiam teneat, quod
ratione negligentiae iudex facit litem suam,
ex tit. de oblig. quae ex quasi delicto nasc.
Quod Lud. dixit falsum, quia non facit
litem suam ex negligentia, vel male iudi-
cando, quo casu ex imperitia tenetur in
quantum iudici videbitur aequum, & ita
debet liberari. l. si filius. de iudi. cum seq.
& quod nota. in l. ex maleficiis. de act. &
oblig. §. iudex. & in tit. de obliga. quae ex
quasi delicto nasc. ¶ Si autem iudicat dolo
iudicat male, facit litem suam. & tenetur

ad dana & interesse parti, de poen. iudi.
non obligat. l. si quis in conscribendo. de
pact. quia ibi iudex negligens facit litem
suam. Quod est verum ex tit. vt dif. iud.
quando non est poena determinata a iu-
re. & potest iudiciu civile cumulari, per
q. fit restitutio danorum cum petitur iu-
dicem criminaliter puniri. Angel. in d. §.
in eum. Et vide Bar. in d. l. si. ff. de var. &
extraord. cogn. vbi quod iudex negligens
alteri facere iustitia regulariter tenetur
parci. ut dif. iudi. ex maleficio criminali-
ter & ciuilitate ad interesse. & ibi etiam
glo. & idem Bar. in l. i. C. quomo. & quand.
iud. & non ex maleficio, licet glo. in l. non
quicquid. de iudic. in prin. teneat contra-
rium. & ibi Bar. & glo. in c. hoc etiam.
ii. q. vj. tenet quod etiam faciat litem suam
¶ & sic, uidetur magis puniri negligens fa-
cere iustitia, quam male iudicans, quia ne-
gligens idistincte tenetur ad interesse, &
sic ad vera estimatione litis. d. §. in eum.
Et si male iudicat p. imperitia tenetur
ad id, q. iudici videbitur aequu, q. v. mi-
nus quam vera litis estimatio. p. l. si filius.
de iudi. Sed si dolo tunc i. vera estimatio-
ne. l. si. de poen. iudi. ro, quia negligens non ui-
detur habere excusatione, sed imperite
iudicans magis excusat de imperitia, nisi
fuerit supina ignoratia, q. teneat in vera
estimatione. glo. in ff. de oblig. q. ex quasi
deli. nasc. secus si non fuit supina ignoran-
tia, ut q. errauit in lege difficili, p. d. glo.
¶ Et a contra male iudicantem p. doli iuretur
i. l. i. c. Ang. tetigit in d. §. j. i. eum. de quo vi-
de no. in l. si qs in conscribendo. & q. hnt in
l. p. ad. ff. de ap. & Bal. l. si qn. de testi.
Et et qn non expeditur p. cessu intra istan-
tia, vide Bar. & alios. i. l. deius. ff. ad l. Falc.
& dixit Ange. in auth. scenicas. non solu,
q. ita facit litem suam iudex negligendo, sicut
faciendo. Et qn iudex male iudicauit, & est
appellatu: an teneat ad interesse litis, vel
ad veram estimationem, vide Bartolus
in dispu. sua. iudex qui per imperitiam
& in l. si minores. de admini. tuto. vbi
tenet quod tenetur ad interesse litem ta-
tum. vbi omnino vide. Et tan ratione ne-
gligentiae, tenetur poena capitali. c. cum
aeterni. de iudi. in vi. Io. An. ibi tenet, q.
non. & in capitulo dilecti. de priuileg. & vi-
de in uerb. officialis in capitu. si sunt duo.
Officialis

- 4 ¶ Officialis qui non inquisit ad denuntiationē officialis nullo modo pōt excusari, pp quod debet in syndicatu condēnari. in l. j. §. magistra. de magi. conue. vbi Bal. ¶ An si magistratus fuit negligens in p̄sentari faciendo cautionē, & pars potuit adire alium iudicē ciuitatis, vel cōuicinū, & sibi puidere teneat. Bart. in l. 4. §. si cū vicinū. de dam. infe. tener q̄ non, per illū rex. singulariter dicens, q̄ qñ pro eo negotio possunt adiri plures iudices, licet vnus aditus sit negligens, nō facit litem suā, quia ab alio potuit consequi. Tñ Ang. & Ludo. ibi tenent contra Barto. quia partis negligentia non debet prodesse negligentī iudici, p no. in l. de pupill. §. si pluriū. de no. ope. nun. & per not. per Inn. in c. sepe. de app. & in c. pastoralis. de off. delega. Nā non debet iterum vexari coram alio. l. j. in fi. de asser. tol. dicens, q̄ nō ob. d. §. si cum vicinū, quia loquitur quādo officium magistratus silebat, nec poterat implorari propter vicinitatem p̄sidis. & dictū Barto. potest intelligi quando officium iudicis foret ordinatum solum in subsidium, & ob necessitatem alterius superioris, qui postea de facili non potest adiri, secundum Ang. ibi, & reuera dictū Bar. non probatur per illam. l. & pōt responderi d. l. i. de asser. tol. quia ibi iudex aditus non erat negligens. & vide Ioā. de Imol. in d. §. si tam vicinū. & in l. si prius. de noui ope. nunc. & quod habetur in l. nulli. C. de iudi. Et p̄dicta iura limitarem, nisi iudex primo aditus esset impeditus multitudine negotiorum, quia non potest argui eius negligentia. arg. not. per Bar. in l. i. ff. furt. aduer. naut. Vbi de notario qui tenetur suum officium omnibus petentibus impendere, quod non habet locum quando esset impeditus multitudine negotiorum, & alibi diximus. 2
- ¶ Iudex denegans fecere iusticiam incurrit pōnam. c. cum æterni. de sen. & re iu. in vj. secundum Ioan. And. in c. legitimā. extra de appellation. pro quo facit l. mora. & quod ibi not. solu. mat. & l. in fraudem. quæ iu frau. credi. & l. qui non facit. de verb. sig. & priuatur officio. l. si quis. de off. p̄fec. Asser. Secus si fuerit negligens, fm Io. And. in d. c. dilecto. de priuile.
- 5 ¶ Iudicibus negligentibus totum salarium aufertur. c. l. iudices. C. de anno. &

& trib. lib. x. Quod est verum in iudice, qui tenetur exigere tributa, & quia publica necessitates aliter expediri non possunt. in authen. vt iud. sine quoquo suffr. §. oportet. & l. obistere. eo. tit.

¶ Et sic iudex negligens pro toto salario punitur. dict. l. iudices. quod est speciale. Quod est verum quando illa negligentia respicit totum tempus officii: sed partem, quia pro illa parte perdit totum. l. si fundus. ff. loca. secundum Barto. in l. Maxima. §. i. ff. de annu. lega. & ponit Iacob. de Aret. in l. quod autem. de excus. tur. Bar. in d. l. iudices & vide in c. an potestas cōdemnatus in syndicatu in verbo, condemnatur in syndicatu. & in cap. iudices. si qui conuicti. circa principi. operis.

¶ Iudex ex negligentia quæ absorbet ius partis tenetur ad totum interesse, & si in aliquo læderetur ius partis tenetur ad interesse particulare. l. si quando. C. de testibus. Et ex negligentia ex qualibet parte litis iudex facit litem suam, vt ibi. & ff. de edendo. l. argentarius. §. tunc. & de p̄act. l. si quis in conscribendo. Bal. in d. l. si quando. tamen Bart. tenet contra in l. i. C. quomodo & quando iud. & in l. fina. de var. & extraordi. cogn.

6 ¶ Lata culpa iudicis punitur, vt dolus, quando punitur ea. l. vt in l. lege. de sicca. & sicut in contractu æquiparatur quo ad rei persecutionem, & in quasi maleficio, vt iudex condemnatur ad interesse, non tamen ex lata culpa punitur aliqua pōna famosa. l. in actis. de in lit. iur. quia nunquam ex quasi delicto surgit infamia.

¶ Et in iudice non p̄sumitur dolus. Bal. in l. j. de pōna iud. qui male iudic.

¶ Iudex negligens, vel remissus in pōnis imponendis, vel in procedendo debet puniri. gloss. in l. seruus. C. ad legem Iuliam de vi. & in l. fin. C. ne sanc. bap. ibi. & in l. mancipia. & in authentic. statuimus. de episcopis & clericis. ¶ Et iudex negligens punire maleficia debet puniri. l. j. de monno. & l. j. de deserto. lib. xii. vbi not. quod domus in qua fit ludus, vel prodigio debet deuastari à iudice. ¶ Iudex remouet ab officio publico propter negligentiam. l. si. de cust. reo. gl. ibi Bal. ¶ Iudex negligendo facit litē suā, sicut iudicando. gl. in l. quicquid.

7 ¶ Iudex negligens, vel remissus in pōnis imponendis, vel in procedendo debet puniri. gloss. in l. seruus. C. ad legem Iuliam de vi. & in l. fin. C. ne sanc. bap. ibi. & in l. mancipia. & in authentic. statuimus. de episcopis & clericis. ¶ Et iudex negligens punire maleficia debet puniri. l. j. de monno. & l. j. de deserto. lib. xii. vbi not. quod domus in qua fit ludus, vel prodigio debet deuastari à iudice. ¶ Iudex remouet ab officio publico propter negligentiam. l. si. de cust. reo. gl. ibi Bal. ¶ Iudex negligendo facit litē suā, sicut iudicando. gl. in l. quicquid.

Parid. de Puteo Tractatus

quicquid. de iudic. vbi iudex negligendo legem offendit, sicut faciendo. Licet Bart. teneat contrarium, tñ glo. etiam tenet p l. argentarius. §. j. de edend. & l. si quis in conscribendo. de pac. de quo ibi l. mancipia. de ser. fugi. C. & ibi Bal. & Bur. & vide omnino Barto. in l. i. C. quomo. & qñ iud. vbi tenet quod tenetur ad interesse, quando negligit iudicare. ¶ Negligentia iudicis arguitur eo ipso quod delictū est notorium. Io. And. in c. quanto. de offic. ordin. nam eius quod publicè factum est, neminē ignorantia excusat. xvi. dist. c. quid dicitis. & arg. l. ignorare. de iur. & fa. igno. & l. nec supina. & l. ii. extra qui ma. accu. c. cum in tua. & talis dicitur ignorantia affectata, quando quis non vult intellegere, vt bene agat. xli. dist. c. fina. Et hoc casu quando arguuntur de negligentia iudicis, tunc dicitur fieri scrupulosa inquisitio contra eos. l. seruus. in prin. de leg. i. ad fin. tit. & C. de ser. fugi. l. mancipia. de pac. l. si quis in conscribendo. & l. iudices. C. de decurio. libr. xi. ¶ An officialis possit prohibere ne quis rem suam vendat. vide glo. in l. in quorum finibus. ff. de pigno. & Cy. in l. si. de reb. alien. non alie vt nō teneatur in syndicato. ¶ Officialis qui fingit se dormire vel ægrotare, & se absentare à loco, vt subditi rixentur, vel committant maleficia, vt ipse possit lucrari, tenetur in syndicato. arg. l. si quis à barbaris. & d. re mil. li. xii. vbi gl. de potestate Castri franchi, qui se fingeat dormire, vt inimici irruerunt in districtu. Bal. in l. non dubium. C. de leg. dicit quod ista est quedam fraus officialis, sicut etiam assessor, qui prohibetur assidere in aliquo loco, qui faciat se vocari cōsiliarium, quod videtur fieri in fraudem. secundum Bald. ibi. qui infert, quod si assessor prohibetur reconduci, non poterit sub alio nomine reformari. per l. ii. §. tractari. ff. ad Tertul. & facit l. i. de priuile. schol. quod ille qui non potest reformari in potestatem, non poterit alio nomine reformari, secundum glo. ibi. Quod est verum quando solum nomen mutatur, secus si mutatur authoritas, per not. in c. hi qui. de præbend. in 6. secundum Bal. ibi & in l. fraus. ff. de legib. vbi de domino Odone. Et dixit et alias not. Bal. in d. l. non dubium. quod assessor

res aliquando faciunt fraudem in statuto quia quando non possunt aliquem absolute, patiuntur quod tempus labatur, & sic faciunt, quod tempus absoluat, per gloss. in l. i. cum rex. C. de ser. lib. xii. quæ not. pro syndicato officialium. & vide supra in hoc verbo. in c. si officialis viderit aliquos rixari, & se non interponit quod teneatur. ¶ Notarii & alii qui sua negligunt officia ipsi tenent nō autē obligant suos rectores. gloss. in statu. de satisfactio. tuto. §. finali. in gloss. Romanæ. Floria. in l. si seruus seruū. in §. fornacarius. ad l. Aquil. & habes supra in verbo, fideiussor.

a ¶ *Actio in factum*] Adde Dyn. in regu non est de regul. iur. in 6.

b ¶ *Diximus*] Vide supra in uersi quod no & adde hac qua supra dixi in apostill.

c ¶ *Aufertur*] Vide omnino do. a lex. de Imola in l. 4. §. in eum. de dam infec. & in l. si iudex. de nar. cog. & ang. in l. si uacantia 4. char. de bon uacan lib. x.

S V M M A R I V M.

- 1 Negligentia iudicis in capiendo malefactorem qualiter arguitur. & nume. 2.
- 3 Testes deponentes super negativa sine coartatione loci & temporis non probant.
- 4 Diligentia debet esse moderata.
- 5 Officialis negligens an sit deponendus et nu. 7.
- 6 Officialis capiens animalia damnum dantia debet illa pascere sumptibus domini.
- 7 Officialis si uideat rixantes, & non occurrat ratione negligentie priuatur officio.

C A P. V.

Valiter ¶ arguatur negligentia iudicis in capiendo malefactores? Dic quod requiritur primo scientia maleficii. quia maleficcium fuit commissum in secreto probata est diligentia. ff. quod vi aut clam. l. i. §. hoc. ver. sed & his. Nam ignorantia non imputatur ad negligentiam. l. si ideo. ff. de his q. vt indig. & facit ff. de calum. l. si annus. Et quando diligentia est facta ad capiendum, & illi capiendi non poterant capi, quia flumen transcederant, vel confinia, ita quod plus capi non poterant. ff. de noxa. l. in delictis. in prin. de ædil. edic. l. quis sit fugitiuus. Et quando officialis erat persecutio. l. naturalem. in princi. de acqui.

acquir. rer. do. de acqui. poss. l. 3. S. Nerua. Et quando commiserunt malum clam, & sine rumore. ad fil. l. prima S. occisores, & in sequen. Et quando in loco remoto fuit commissum quod voces clamantium non exaudiebant. d. l. j. S. eodem tecto. & S. si quis. & C. ad fil. l. fi. Vel si homines erant occupati tunc in rebus magis arduis. ad fil. l. prima. S. si cu omnes. & de re iudic. l. contumacie. & l. contra. pub. S. qui ad maius. Et quando diligentia requisita non potuit exerceri non imputatur negligentia, si captus non fuit malefactor, quia ianuæ erant clausæ, vel propter suspicionem exire non poterant sine bello. l. addictos. de epi. audi. de rapt. virg. l. raptos. S. si autem. & l. raptos. de epi. co. & cleri. & l. fin. de his qui. vt indig. Vel quia malefactor se in arce reduxerat. ff. ad legem Iuliam maiesta. l. iij. Vel si intrauerant locum religiosum statim. C. de his qui ad ecclesiam contingunt per totum. Bar. in constit. charissime isti nostri Nucerni. Potest enim diligentia contra negligentiam probari quando fuit facta omnis diligentia. l. fi. C. de his qui latro. & in l. j. S. si autem. de rapt. virg. Et quando custodes fuerunt appositum in loco transitus malefactoris. l. in nomine domini. de offic. prefec. Afric. & rumor factus, vt omnes accederent. l. pen. S. si quis. ff. vi bo. rapt. & ad fil. l. j. S. tulisse. & campana pulsata. sed ex dolis. S. j. de dolo. & l. aliud. S. refertur. de reg. iur. Et etiam contra negligentiam probatur quod diligenter fuit perquisitum per omnia loca, vbi verisimiliter poterat esse malefactor. l. iij. S. Nerua. de acquirend. poss. Et quando fieret bannum per ciuitatem, vt quicumque capere, malefactores haberet tantum, & qui scirent punirentur. argum. de his qui non proscri. l. j. & de iustit. & iur. l. j. ad fil. l. hominum. cum similib. & Bartol. in d. consilio dixit quod obligatus ad aliquid certo loco & tempore eo ipso quod ille non facit, eius est probata negligentia, nisi doceat de impedimento. l. 3. S. si ad diem. de re mil. l. & l. qui comiteatus. & ff. si quis caus. l. iij. S. sed & si quis. Et ideo officiali, qui est obligatus capere malefactorem oportet probare scientiam maleficii commissi illo loco, & tempore. ff. de admini. tuto. l. quidam decedens. S. fin. cum seq. & probabitur scientia si erat publice notum. l. j. de peri. tu. de iur. & fal. pen. S. sed & fact. Et quando potuit alteri committere faciliter & non fecit probabitur negligentia. l. idemque. ff. pro socio. & facit ad fil. l. j. S. si quis in villa. & in S. seq. & S. eod. C. ad fil. l. fi.

Et quando succederet casus, & testes examinati de negligentia dicerent, quod officialis fuit negligens, non probant, quia dicere quem negligentem est quid negatiuum, vel priuatiuum, & negligentia est priuatio diligentie, & priuatio, & negatio idem sunt. de verborum obligationibus. l. inter stipul. in princip. vt ibi in gloss. Et quod not. gloss. in l. final. in final. de doli except. in final. gloss. Et testes deponentes super negatiua sine coarctatione loci & temporis non probent de proba. l. actor cum simil. Nam negligentia non est quid formarum quod possit percipi visu, vel sensu corporis, nisi probetur, & si ex actibus percipiat negligentia talis per intellectum, propterea testes deponentes de negligentia sine sensu corporis, & sine ratione magis iudicant per intellectum quam testificetur de facto ad quod sunt adhiberi, & sic eorum testificatio non debet valere. de excep. re iud. l. si vt proponis. & no. in cap. cum causam. de testi. Et testis volens probare negligentiam debet affirmare se illum actum vidisse, ex quo illa negligentia resultat. in authen. de hæredi. & fal. S. si vero absint. Et adde quod diligentia debet esse moderata. text. singul. l. si bene collocatis ff. de vfur. Et qualiter probetur negligentia & diligentia, vide Bartol. in tractatu de teste. in vij. charta in capitulo economica prudentia. & in dicto tractatu. in capitul. lata culpa. & in capitul. leuis culpa. & in capitul. leuissima culpa. & vide infra in capitulo an officialis teneatur de robaria. ¶ An officialis negligens sit deponendus, ultra dicta Bald. de seru. fugitiuis. l. mancipia. vide not. per ipsum in l. prima. S. quies. de officio prefec. tu. vrbis. Nam etiam propter seueritatem priuatur. per not. per Bar. & Baldus. in l. prima de his qui sunt sui. Et etiam propter delictum remouetur l. secunda & ibi Bartolus de sportu. & in l. properandum. S. si autem vtraque. de iudic. Et etiam priuatur propter enormia. secundum Bald. in dicta l. mancipia. & vide etiam Baldum in authentica statuimus. de episcopis & clericis & Angelus in l. secunda de his qui sunt sui. C. & Ludouicus in l. diem functo. ad finem. de offic. al. fessoris. ¶ Officialis capiens vel capi faciens animalia damnum dantia debet illa pascere sumptibus domini, alias si illa fecerit deperire tenebitur ad interesse. l. quemadmodum. S. magistratus. ad legem Aquiliam. vbi Floren. dixit hoc esse verum, etiam si sint capta pro pignore, quia etiam pignora, debent diligenter custodiri a iudicibus, vt ibi. & in con. Tract. de Syndic. HH Ritu.

Parid. de Puteo Tractatus

sit. regni sicut nostra seruicia. in titu. de
 apparitoribus & eorum salario. in primo
 libro ubi quando animalia capta pro ser-
 uitio curiæ capiuntur, & propter negligē-
 tiam ducentium ipsa deteriorantur, aut
 moriuntur, quod debet refarciri damnum
 illud per curiā ubi late vide. ¶ Officialis
 non dicitur negligens, nisi à parte peti-
 tur. Bald. in additio. Specula. in tit. de exe-
 cutione sententiæ. versu. iudex. ¶ Et p-
 pter negligentiam non remouetur ab of-
 ficio, sed tenebitur in syndicato. Bald. in
 l. mancipia. de seruis fugitiuis. Nisi in ca-
 su. l. fin. ad legem Iuliam. repetundarum.
 Tamē an propter delictum remoueat-
 ab officio, vide Barto. in l. libertus. §. in
 questionibus. ff. ad municipia. Nisi sit
 negligens ex culpa, quia potest remoue-
 ri. gloss. in l. 2. §. miles. de infami. videlicet
 à superiore suo tantum in authentica. de
 defen. ciuica. §. in tantum. Et pro minori-
 bus delictis non remouetur, sed in syn-
 dicatu puniuntur. in authentica ut iud. si-
 ne quoquo suffragio. in §. necessitatis. &
 §. oportet. & in l. i. C. ut omnes causæ. &
 Bald. in dicta l. mancipia. ¶ Officialis
 videns rixantes si non occurrat ratione
 negligentia priuatur officio. bal. in l. nul-
 lus. de summa trinita. Cyn. in l. seruus.
 de noxa. Barto. & Bald. in l. prima de offi-
 cio præf. urbis. C. Quod puto verum,
 nisi rixa esset cum armis vel tumultu, quia
 tunc non debet cum periculo suæ perso-
 næ occurrere. per nota. per And. de Iser.
 in constituto. regni pœnam eorum. ubi di-
 xit quod qui tenetur aliquem capere non
 tenetur id agere cum periculo suæ perso-
 næ, etiam si sit vassallus. nam visum est
 aliquando quod aliqui tumultuantur, ut
 possint officialem extra palatium inter-
 cipere, ut ipsum offendant. Ideo cautus
 sit, habeat sufficientem familiam illā mit-
 rat, vel alios conuocet, & non exponat
 personam suam periculo. & vide supra in
 hoc verb. in c. si officialis viderit aliquos.
 Vbi quis tenetur obtinere aliquam cōfir-
 mationem, vel consensum à proximo su-
 periore, ut illum constituat in negligē-
 tia, non sufficit vna interpellatio, sed requi-
 runtur tres. capitulo primo. de supple-
 da negligentia p̄latorū. Et ad hoc ut possit
 alium maiorem superiorem adire. Nec etiam

excusatur, nisi illi primo iniungi fecerit &
 denegauerit. arg. l. si quis ob causam testa-
 menti. l. j. in prin. in ver. quid ergo. Nec suf-
 ficit ut in pœnam non incidat, quod va-
 dat à principio ad maiorem superiorem, quia
 videtur illū proximum superiorem con-
 temnere eundo ad maiorem. ar. de arbit.
 l. litigatores. et ar. de appell. l. Impera-
 tores. ubi imperator si ad eum appellatur
 omisso gradu remittit ad magistratum ad
 quē primo debuerat appellari, quia prin-
 cipes superior cuique suam iurisdictionē
 seruare debet, ne iurisdictiones confun-
 dantur. xi. quæst. j. peruenit. & sic qui ad
 summi loci fastigia postposito recto gra-
 du quæsiuit ascensum, corruiere debet in
 pœnam. xlviij. dist. capitulo sicut. & gloss.
 de negotijs gest. l. quæ vtiliter.

a ¶ Non probat.] Quia non cadit in notitiam
 hominis: ut habetur per dict. l. et Phil. Corn.
 in consil. cccxix. incipi. videtur. in litera k.
 in ij parte & in consil. xliij. inci in hac lite-
 ra k. in ij parte.

b ¶ Valere.]. Quomodo autem & qualiter ne-
 gligentia probetur: & quomodo & qualiter
 inducatur: & an in dubio presumatur vide tu
 in cap si autem in ij colum. versu negligentia
 probatur de referip

SUMMARIVM.

- 1 Iudex non debet facere, nisi solam executionē
in notorijs.
- 2 In iuria vel delictum si fiat coram iudice: iu-
dex poterit ex offi. punire statim delinquentē.
& nu. 5. Et an ab eo appellari possit. n. 10.
- 3 Iudex potest absque processu punire producē-
tem coram se instrumentum, quod est ipse
producenti pœnale
- 4 Iudex offensus respectu sue dignitatis, vel of-
ficij, an possit offendentem punire.
- 6 Omne crimen quod committitur coram iudice
dicitur notorium.
- 7 Iudex si viderit aliquem portare arma pote-
rit statim eum punire.
- 8 Miles non potest deferre arma in palatio.
- 9 Accusatio ordinaria non tollitur per pœnam
extraordinariam impositam.
- 11 Irreuerenter loquens iudici an debeat puni-
ri. & nu. 14.
- 12 Militantes in sacris scrineis non compellun-
tur salutare iudices spectabiles in provin-
cia existentes.
- 13 Doctores legum possunt sedere cū iudicibus.
Notorium

Notorium iudici.

C A P. I.

Orestas in delicto notorio cognoscit de criminibus illatis officio suo & officialibus eius, & vide in verbo, potestas. ¶ An iudex q statim ex officio suo condemnavit illum qui corā eo delinquit, vel aliquid per obreptionem impetrauit, vel alteri iniurias est nullo iuris ordine observato teneatur in syndicato? Dic quod non, per not. per Barto. in l. si quis obrepserit. de fal. quia de delictis factis corā iudice ipse pōt inquirere, & statim punire extra ordinem per dicta per eū i. l. 2. §. si publico. ff. de adul. vbi dicit idem Bart. quod iudex propter magnum dolorem, vel propter magnam offensam, vbiunque crimen committitur coram eo de illo potest iudex ipse per specialem inquisitionem procedere, vt in calumniatorem. l. prima de calumn. & in falso teste. l. nullū. C. de testi. & in falsa charta producta. l. penult. de proba. & in aliis delictis in alium coram iudice cōmissis de quibus in dict. l. si quis obrepserit. de fal. vbi Barto. dicit qd quādo fit delictum coram iudice ad offensam iudicis non in actu iudiciario. vel dicitur sibi aliqua iniuria, vel percutitur ipsius familia, tunc ipse iudex potest ex iudicio procedere, & sic crimen sit notoriū, tunc potestas potest punire offensam iudicis & familiarium, quia cessat ratio suspitionis, ¶ quia in notoriis iudex non debet facere, nisi solam executionem. secundum Cyn. in l. i. ne quis in sua causa. & not. Spe. de noto. crimen. Vbi autem crimen non est notorium, tunc si principaliter committitur contra officium non contra personam iudicis potest procedere & punire. l. si quis forte. ff. de pōn. vbi Bart. & Ang. in d. l. si quis obrepserit. Vbi autem delinquitur circa personam solum non potest procedere l. senatus. de offic. præs. & d. l. lex Corne. & hoc determinat Innoc. in cap. si. de pen. & de sen. excom. ex parte. secundum Barto. in d. l. si quis forte. & Bal. in l. i. C. ne quis in sua causa. ixit idem quod ratione notorietatis potest punire pro iniuria sibi facta argu. no. te

per Innoc. in c. ex parte de verb. sign. Et etiam si delictum non est notorium, tñ si iudex est offensus contemptus sue dignitatis pōt punire p. l. nullū. de test. alijs secus l. qui iurisdōni. ff. de iur. omni. iudi. Licet Petrus dixerit quod quāvis possit prosequi iniuriā quoties tangitur interesse reipublicæ. l. i. & 2. de offic. eius debet alius adiungi. & Bal. dixit. l. non probari. & Bar. etiam dixit in d. l. si quis obrepserit ¶ quod quādo in actu iudiciario. fit aliqua iniuria, vel delictum coram iudice a parte aduocato, vel notario potest iudex etiam ex officio punire. l. i. de calū. & l. falsi §. i. de fal. & Ange. in d. l. si quis obrepserit. & vide Inno. in c. cum dilectus filius de iniur. ¶ Et adde quia Bal. singulariter in l. 2. C. vt lite pend. dicit quod vbi corā iudice producitur instrumentum qd producēti est penale, quod poterit absq; processu punire. & facit qd Ang. dixit in l. 3. C. de iur. & dixit Barto. in l. si qua pena. de verb. sign. quod si quis coram iudice multum exclamaret quod potest multari Et vide in cōsti. regni iustitiarum per calendas. & in cap. Item statuimus quod magistri iustitiarum. vbi dicitur quod officialis potest cognoscere de iniuriis illatis illis quos secum ducit. Tamen vbi falsitas, vel delictum fieret coram iudice causarum ciuiliū an debeat remittere ad iudicem causarum criminalium Barto. in l. diuus. de fal. dixit quod text. in l. nullus. de testibus facit quod sic. tamen text. in d. l. diuus. videtur dicere contrarium, qd possit punire si alijs habet auctoritatem puniendi. & hoc tenet Bartol. per text. in authentic. de testib. in 2. colum. & per not. per Innocent. in capit. pen. & antepe. de pōnis. de quo vide latissime Ang. in repetitio. l. si vacancia de bon. vacā. vbi lacius quam alius. ¶ Et vide Bal. de hoc, an iudex offensus respectu suæ dignitatis, vel officii possit punire. b in l. i. C. ne quis in sua causa. idem tenentem, & dixit idem Bal. in l. i. C. vnde vi. quod domini habent de consuetudine quod possint cognoscere de iniuria eis facta, dicēs etiā in d. l. i. quod etiā princeps potest in causa propria cognoscere. l. prox. de his quæ in testam. dele. & vide in l. iurisdicōni p. doct. de iur. omni. iudi. Et adde quia

H H 2 Barto.

Parid. de Putco Tract.

Bart. in repetit. l. scriptus. de relig. & sum-
pti. fune. ff. in materia notorii iuristis in
cognita, dum attingit dubitationem di-
ctam. ¶ si iudex potest in eadem instantia
punire aduocatum, vel alium iniuriatorem
sibi vel alteri, q. pro tribunali absidet, di-
xit, quod potest statim in eadē die punire
delinquentem coram ipso in exercitio iu-
sticiæ, & cum est præsens delinquens, Di-
cens q. postquā se absentauit debet cita-
ri etiam ad sententiam, vbi subdit, quæ p-
bationes requirantur si constat esse noto-
riū. Et dicit cū delinquit corā iudice inter-
rogabit delinquens, q. si cōfiteat, condē-
nat. & idē tenet And. de Iser. in const. re-
gni humanitatis. vbi dixit q. si q. deli-
querit iudice sedēte p. tribunali, perinde
est, ac si probatū esset per testes, & sic tūc
iudex statim posset ipsum punire. 2. q. i.
cap. quando dicens, quod si diceret quod
ad meam defensionem percussit quia pos-
set esse, quod alii viderunt, quod ad de-
fensionem hoc fecit, & prius viderunt eū
percussū, & iudex non viderit tūc iu-
dex examinabit testes super hoc & iusti-
tiam faciet. Et vide eundem And. in cō-
stit. regni post medium in fi. vbi simplici-
ter dicit quod potest statim puniri, nō au-
tem dicit quod sine testibus punietur. &
vide eundem in consilio. regni poenam
eorum. de banni. vbi de teste qui dicit fal-
sum testimonium, quod punitur sine no-
uo processu. & idem Bald. in l. presbyteri
de episco. & cle. & in hoc dixit L. de pē-
na. in l. quoties. de digni. lib. 12. ¶ qd om-
ne crimen quod committitur coram iu-
dice est notoriū, quia semper multi astāt
& etiam propter acta, quæ inducunt no-
torium. extra de except. cap. exceptione.
& per no in l. gesta. de re iudica. dicens q.
statim contra ipsos in iudicio delinquen-
tes fit condemnatio sine alio processu, &
etiam executio, quia detinentur. per l. fal-
sus. §. i. ff. de fal. & de iud. l. properandum.
¶ illo proculdubio. & l. quisquis. de po-
stul. & in athen. ut non luxu. contra na-
turam. vbi dicitur quod iurans coram iu-
dice per capillos Dei statim punitur, q. a
pūblice dicitur fieri id, quod fit corā ma-
gistratu. l. prima. §. in publicum. ff. de fu-
gi. Et procedat iudex interrogando delin-
quentem si hoc tale dixerit vel fecerit, q.

si negauerit astantes interrogantur: & p-
cedet ad punitionem. secundum. Spec in
titu. de notorio. §. 2. & §. iam de notorio. &
§. si vero. Nec sufficit secundum eum so-
la visio iudicis ad puniendum, quia iu-
dex ad hoc delictum puniendum non se-
debat, nisi sibi constet per confessionem,
vel per testes, quia iudex sedebat ad cau-
sas audiendas. non obstat prædicta, quia
tūc iudex videt ut iudex quādo illi rei
animum adhibet, ut iudex l. si irruptio-
ne finit. egū. & c. rei fedit. ff. q. ordo. l. i. §.
dies. & in §. seq. & ad Tertulia. l. 2. §. cote-
sis. q. a nō sufficit visio sine animo. ff. de
aut. ru. l. i. §. i. fin. secund. Luc. in d. l. quo-
ries. qui ita dicit Tamen istud vltimum
non videtur mihi verum, quia isti delin-
quentes iudice sedente pro tribunali tur-
bant iurisdictionem iudicis: & possunt ab
ipso propterea puniri. cap. 1. de off. del. &
l. si quis ius dicens. & etiam offendit eius
maiestatem. l. si his. C. de falsis. & ita of-
fendit aures iudicis. l. nullū. C. de testib.
ideo puniri potest per d. iura: licet ad hoc
principaliter non federit. Et adde, quia nō
solum pro offensa publica & manifesta
in alium facta, sed pro iniuria clam, & sub-
dole dicta contra aliquem in presentia iu-
dicis quis punitur, secundū Azon. in sum-
ma de dolo, quia etiam subdole potest q.
alteri conuertiari, & iniuriam dicere, puta,
non sum ego ille qui furtum feci arg. de
leg. 2. l. codicillis. §. matre. & in l. quis-
quis. de postu. vbi gl. & ff. de fal. l. omnes:
§. qui de inde. de or. iur. in §. Seius aut Sul-
pius. Nam ex turpi verbo, etiā aures au-
dientium polluuntur. 33. questio. i. capie-
in eo. & in athen. de testi. & ea quæ pa-
rit. §. vnum. sicut etiā risu fit contamelia:
§. q. 4. in loco. in fin. secundum dom. Lu-
cam in l. 2. de pecu. milit. & in quātum su-
pra dixit secundum Luc. quod ad hoc ut
quis possit puniri de iniuria, vel delicto
facto coram iudice, quod requiritur con-
fessio delinquentis, vel quod testes exa-
minentur in actu. Adde quia Bartol. in
dicta leg. scriptus, dixit quod Speculat.
tenet in dicto §. iam de notorio quod
requiritur quod sint tot testes cum iudi-
ce, quod possit dici notoriū. In quo Bart.
tenet contrarium, dicens, quod secundū
hoc nihil faceret iudicis presentia, & q.
quod

quod apparet per acta & processus dicitur notorium, & idem videtur dicere Bald. in l. nullum. C. de testib. Angel. & Lud. in l. i. ff. de feriis, dicens quod, si iudex in tribunali viderit aliquem delinquere, quod statim potest eum vocare & punire. & gloss. in cap. si peccauerit. tertia. quaest. secunda & probatur in l. si irrumpio. ff. h. regun. vbi Bald. dicit quod si iudex viderit arma portare potest punire statim. Nam licet aliquis habeat potestatem portandi arma, si deferat illa in conspectu iudicis, debet puniri, secundum Ange. per illum tex. si qui dolo. ff. de vi publi. ubi etiam dicit quod non debet illa deferre in congregatione hominum. & vide text. in fin. de pace ten. in verbo. ad palatium. ¶ vbi dicitur quod miles non potest deferre arma in palatio, licet alias habeat potestatem illa deferendi, tunc punietur a iudice ex sola visione iudicis per predicta. Tamen dubitatur si potestas in tribunali viderit aliquem delinquere & ibi nullus est testis, & dicat potestas magistro actorum scribere hoc scripserit, & deinde condemnauit, & condemnatus negauerit hoc fecisse, an credatur actis, & mihi facit magnum dubium, quia de licito nisi sit coniuratio, vel aliqua falsitas regulariter non potest probari per instrumentum, vt non. Bald. in l. in senatu. ff. ad turpil. & Bald. in l. contra negantem. ad legem aquil. ergo non poterit probari per acta, & iura allegata per Bar. videntur loqui in his, que gesta sunt inter partes coram iudice, & constant per processum, quia de illis statur actis, per non. in l. gesta. de re iud. & l. i. apud quem C. de edend. & in c. quoniam contra falsam. cum li. de proba. & in connexis, & dependentibus a causa. vt in dicta l. nullum. & l. si is. de falsis. Et non obstat dictum Bald. quia loquitur in deprehensio inflagrati cum armis, & aliud dictum Baldi. in l. presbyteri, loquitur quando testis variat, vel vacillat, vel falsum dixit poenitens acta, vt habetur infra in verbo, tortura. vbi tractauimus de variatione testis, vel spreuit mandatum iudicis, vel fuit confessus. l. creditor. S. iussus. de appella. vel vbi fuisset producta falsa charta in iudicio. l. vbi. & l. que rela. de fal. Et hoc videtur verius, licet sit cogitandum, quia videtur pendere ex illo articulo, an iudex possit iudicare secundum propriam conscientiam. de quo vide supra in verbo, iudicare & in cap. an iudex possit iudicare secundum propriam conscientiam. de quo vide infra in capitul. an iudex possit, vel debeat. & in iuribus ibi allegatis. Nisi dicamus qui fa-

uor iudicij, & viso iudicis, & odium delinquentis in tribunali operentur, quod credatur iudici, quia vt iudex hoc uidit in quibus dubito de alio, si iudex istum coram se iniuriante alteri condemnauerit, si iniuriatus debeat habere portionem suam de ista condemnatione ac si egisset actione iniuriarum, de quo debuissent habere tertiam partem, ut in constitut. regni uarietate de iniurijs, & puto quod non quia hic incidit fuit condemnatus propter offensam factam in praesentia iudicis, & quia iudicis aures, & praesentiam offendit, per iura supra allegata. & non fuit actum per partem ad estimationem suae iniuriae, vt illa constitutio requirit quando uult habere partem, si tamen uellet agere, & prolequi suam iniuriam, puto quod posset per gloss. in l. nullum. quae dicit, quod per extra ordinariam poenam impositam non tollit accusatio ordinaria. vbi Bald. late, & Cyn. & Bald. in l. vbi. C. de fals. & per non. in l. senatus. de accus. & Angel. in l. qui de crimine. C. de accus. Tamen. vbi isti iniuriati egerunt ordinaria actione curiae non habebit iteratam poenam, sed prima erit contenta in quantum secunda non excedat primam. argu. nota. per Bar. in l. nunquam plura. de priua. delict. & in l. senatus de accus. & in iuribus ibi alleg. & in l. 3. C. de sepulc. viola. & Angel. in l. si vacan. de bon. va. io can. ¶ Et vbi in istis notorijs iudex condemnasset non admittitur appellatio. vt in l. abstinentum. C. quo appel. Bartol. in dict. repetitio. l. scriptus. & alij in l. ea quidem. C. de accus. Tamen credo quod posset appellari a nimia condemnatione, per nota. in l. executorem. de execu. rei iudic. & in l. ab executione. C. quo. appel. & in dicta. constitut. regni uarietatis. vbi dicitur quod appellatur ab excussu estimationis iniuriae, & sentit Bart. in dict. repe. vbi etiam dicit si sententia esse iniusta. quod reuocatur, & inhibetur per superiorem, vt ibi. Ideo concludendo quod practicatur in regno quod in istis delictis, & iniurijs curia sedente pro tribunali testes examinatur, quando extra acta essent commissi delicta per iura supra allegata, tamen magna curia ex praeminentia interponit decretum si dicatur iniuria, vel fiant offensa in quacunque parte palatii, vbi ipsa curia regitur. ¶ Et adde quia fuit dubitatum si quis irreuerenter loquatur iudici, an puniatur de quo vide in l. prima. ff. de postu. vel etiam si quis dixerit potestati in tribunali. Tu. an, videatur iniuriari iudici, vt possit, puniri tanquam

HH 3

irreuerenter

Parid. de Puteo Tractatus

irreuerenter loquens? Dic quod non. l. i. de vetera. lib. 12. vbi Imperatori fuit dictum, Tu. quod dicit Barto. esse verum nisi consuetudo sit in contrarium, quod dicatur Vos. vbi gl. dicit quod non, licet alicui salutare principem. per tex. in l. i. C. de sent. pas. & l. final. de silent. vbi decurio habetur pratem salutandi administratores principis. nam reuerentia magna debetur officialibus. l. i. de dome. libr. 12. vbi dicitur qd domestici principis salutare debent officiales, & non alii, & in tali salutatione possunt ipsos osculari, tamen debent oēs reuerentiā adhibere. & vbi de in l. 2. de proxim. sacro. ¶ vbi dicitur qd militantes in sacris scrineis non compelluntur salutare iudices spectabiles in provincia existentes, tñ eis dēt in salutatione reuerentia adhiberi, & habent potestatem sedendi cū iudice, ¶ sicut ēr doctores legū possunt sedere cum iudicib. C. de in officio. ciui. iud. vbi dicitur quod possunt ingredi consistorium principis, & ibi sedere cum cōsiliariis. magnus. n. eis debetur honos, adeo quod non debent in suprascriptionibus appellari fratres. dict. l. 2. cum seq. quia officialis quem princeps honorat ab oibus est honorandus l. i. C. de praposi. labo. & d. l. i. de domestic. & l. 2. de crimine sac. & l. instituendum. in fi. de aduoca. diuerso. & l. i. de silent. vbi dicitur quod adoratur princeps & salutantur officiales & in l. i. de proxi. sacro. & l. 5. & in l. i. C. de cōmi. & tribu. & in l. fin. de offic. ciui. audi in quibus dicitur quod officialibus debetur in eorū salutatione reuerentia, ideo si quis sine debita reuerentia loquatur officiali, poterit puniri. argu. dictorū iurium, Vel si quis eum arrogantia, vel officii contemptu se gerat coram officiali, quia contemnens eum dicitur sibi inferre contumeliā. l. j. in princip. ff. de iniur. Vel si quis vadit ad faciē iudicis, cum digito argu. litem apud La beonem. §. i. de iniur. & facit text. in l. omne delictum. §. i. ff. de re mili. Ideo consului contra quendam qui cum magna iracundia dedit pugilum supra banchum iudicis, dum ibi assidebat in tribunali, quod debebat puniri extra ordinem, & interponi decretum contra ipsum ratione illius cōceptus. arg. dictorū iurium. & l. q. statuas.

ad l. iul. maiest. Nam puniētur statim ex quo deliquerunt corā iudice tanquam ex notorio, vt supra qd no. qa iudicibus ēr a maximis curialib. debet reuerentia. ¶ Et ideo si qs corā iudice loqueretur irreuerenter, et si esset magnus, punitur p d. iura. quā no. & dixit late. in l. i. ff. de fer. qd si iudex in tribunali viderit aliquē delinquere potest statim eum vocare, & punire. alleg. glo. in l. si peccauerit. i. q. 2. & l. si irruptione. §. j. finiu regūdo. vbi Bal. & p Cyn. in l. i. C. vt quē defunt. & in l. illicitas. §. veritas. & facie l. voluit. §. q. ait. de interro. actio. & Cy. C. de confess. in 3. q. & vide in c. regni. q. incipit cura nobis. & Spectu. in tit. de confessis. §. nunc dicendū restat. & in tit. de noto. crimine. §. si. ver. de sa. prae. & Ang. in l. i. C. de confes. & gl. in l. i. ff. de infami. ff. de infami. & vide casum. 2. q. i. c. Deus oīpotens. & vide Andr. in consti. regni humanitatis. Et fuit p decretū condemnatus quidam qui in camera ptātis litigans cum aduersario corā ipso potestate qui potestas ignem aptabat, audiendo partes in iure earum, dedit cum quodam instrumento in facie aduersarii, quia potestas tunc stabat ad ius reddendum, licet non esset in tribunali.

a ¶ *Facere.* ¶ Et quid ratione notoriū facere possit vide Felin. late in c. audientia. de accus. in prin in vers. not i.

b ¶ *Punire.* ¶ Sed nunquid ante pēnam mortis arbitrari possit contra dantem alāpam potestati alicuius terrae vide omnino Fel. in c. ex literis. in xy. col. circa fin de constitu.

c ¶ *Iudicare.* ¶ Et ibi vide quē dixi in apostilla.

S Y M M A R I V M.

1. Preceptum iudicis turpe, & in honestum non debet observari.
2. Iudex an possit madare neq. exeat de domo?
3. Aduocatus nimis verbosus potest ab officio remoueri.
4. Doctor debet conclusine loqui.

C A P. II.

Vdex in tribunali pceptū allegati coram se, ne de iure suo amplius loqueretur sub pēna. capi. & ille fuit locutus. & pēna exacta, & de

& de hoc fuit in syndicatu imperitus, & fuit dubiu, an iuste exacta fuerit illa poena? Videtur qd nō, quia tale praeceptum fuit ex abrupto, & nō ex iusta snia. l. i. & ij. cōm. vel Episc. Et qā potestas debet audire omniū desideria. de offi. p̄cōsul. l. nec quicquā. §. aduocatos. de off. p̄sid. Et quia id est, calore iracundiae, & causa nō cognita argum. de suspect. tuto. l. iij. §. si. & l. se. & infam. §. ignominia. Et quia iudicis praeceptum impossibile non debet obseruari. l. si. sen. rescin. Nec eiam t̄turpe & inhonestum. ff. de arbit. l. si cū dies. §. in cōpromisso. & quod sit contra bonos mores dicitur impossibile. ff. de conditio. institu. l. filius cum si. nam est impossibile quia debet potestas patienter audire. l. obseruādū de offi. p̄sidi. In contrariū quia edictum pratoris nō debet esse elusoriū. ff. de iud. l. si prator. & in l. fin. ne quid in loco public. & de bon. quē liber. l. cum nō solū. §. penult. & t̄ quia iudex causa honoris quem sustinet potest grauari subditū ff. quod metus cau. l. cōtinet & licet deferēde iurisdictionē suā penali iudicio. l. i. si quis ius dicen. Item quia pratori deneganti suam iurisdictionem non obtemperatur. 2 ff. qui. ex causis maio. l. sed si per pratorem. §. si cū decreto. qā ille fuit inobediens, & contumacia poenam accrescit. ff. de poen. l. in rebus. & t̄ qā nō videtur dolo carere qui iudici non obtemperat. l. nemo potest. de reg. iur. & potestas debet cōminari. de administ. tut. l. tutor. in §. depositi. de officio p̄fect. vrb. l. iij. & t̄ quia debuit appellare. l. cum multis. de appellatio. & l. j. quomodo & quando. Etiam t̄ potest mandare, ne quis exeat de domo l. si. de iniur. Tamen prima opinio est verior, quod poena nō potuerit exigi. per l. filiusfamilias. §. diui. de legatis iij. l. pater. §. Iulius. ita consuluit Mar. de rano. Guliel. de Suza. Tamen de iure constit. regni. aduocatus, vel alius monitus per iudicem vt taceat, si contra faciat punitur vt in constitu. regni de cultu iustitiar. t̄ & de iure com. muni aduocatus nimis verbosus potest ab officio remoueri. l. ex parte. de postu. vbi glossa. singu & potest iudex imponere finē dictis aduocatorum quādo sibi videtur. l. proxime. de his quā in testa. &

l. amplioem. §. in refutatoriis. de appel. 4 C. ideo uidetur poena commissa. t̄ nā doctor debet conclusiue loqui, & pauca, & vtilia effundere. glo. in cap. cum sit ars. de ata. & qualic. & Canon. in p̄m. de ere. & l. quisquis. de aduo. diuer. iudicio. rū. & vide de huiusmodi praecepto. infra in verbo, praeceptum. vbi late. vbi de huiusmodi praeceptis. & vide constitutione regni de obseruatione silentii. vbi an liceat clamare corā iudice pro causā defensione? Si iudex iurauit in causis iuris ordinē obseruare in notoriis potest procedere nō secundū iuris ordinē quia i notoriis ordo est iuris ordinē non seruare. c. ad nostram. de iureiur. lo. ii. Bald. in l. i. C. vt q̄ defant quā refert Ludo. in l. i. ff. de arb. And. de l. l. i cōsti. regni rapinas. ¶ Non obtemperatur] Et adde quod publica interest pratorum decreta non contemni. vt Dyn in cons. suo 29 in versic. i. ¶ questio vbi etiam an qui pratoris maiestatem contempsit quis libet de populo accusare possit. & an detur cōtra eum actio popularis, aut actio in factum.

SYMMARIUM.

- 1 Nuntius tenetur regulariter fidem facere de mandato.
- 2 Marcum alienum potest opponi rebus alienis.
- 3 Pileus olim erat signum indictae libertatis.

CAP. I.

N nuntius t̄ executor qui non potest facere fidem de sua commissione. & probatur, quod executus fuit tenetur in syndicatu, dic qd nūtius tenetur regulariter fidē facere de mādato. l. prohibitum. de iure fisci. l. fina. §. pen. de agend. in rebus. quia regulariter nō creditur nūtio nisi portet baculū, vel aliud signū portari solitū, vt birretū i capite, qā ad ista quis consuevit cognosci. l. pen. C. de aqueductu de fabri. l. stigma. & de iniuri. l. apud Labeonē. §. si quis virginem. Nam citare nequit verbo, nec realiter sine licentia superioris. l. neminē. de exhi. re. in authē. de quāsto. §. si vero aliquid qui etiam non poterit accipere aliquem malefactorem sine mādato, nisi esset periculum fugae. argu. l. generali. de decurio. l. i. §. i. de fal. mo. & quā in fraud.

HH 4 cred.

Parid. de Puteo Tractatus.

cred. l. ait prator. §. si debitorem. & de cu
stod. reor. l. diuus. & l. ii. de exa. execut. Ta
men tali nuntio creditur in iudiciis, &
in citatione, quia non verisimile, & c. l. fi.
ad leg. Iul. repe. Non tamen in his quæ
essent magni præiudicii. dist. l. diuus. &
extra de appellat. cap. cum parati. & de
probatio. c. quoniam contra. in versicu.
citatione. & de accusat. l. ea quidem. &
Specul. de citatio. §. sequitur. Tamen in
regno creditur sine literis. & etiam
extra ciuitatem citat debet facere relatio
nem cum testibus. vt in constit. regni cita
tionis literæ. & in constitu. edictorū. Si
tamen nuntius habuit commissionem,
& illam perdidit, poterit probare per te
stes mādatur, dummodo probet admi
nistrationem. l. non modo. de emancip. li
ber. & l. ii. de fide instramento. sufficit. n.
semel extitisse scripturam. l. i. si tabu. test.
nullæ. ex & l. testium. in fi. de testibus. q.
prosequere. vt extra de priuileg. c. porro.
Vbi autem non portaret signum quod
solet portari pro signo officii sui, & vel
let exequi, vel aliquem capere, potest si
bi resisti. argu. l. stigmata. de fabricæ. & q.
videtur priuatus sine signo. l. i. de pposi.
facri. cubi. & l. pe. de aqueductu. quia ex
habitu psonæ cognoscitur. l. speciosas. de
verbo. significatio. de iniur. l. item apud.
§. si quis virgines. & ideo sibi non paren
dum. l. i. de mandat. principum. Nisi sci
ret ipsum esse nuntium curiæ, vel esset no
torium, quia debeo sibi obedire, quia in
incertis, & non certis. & l. continuus. §.
cum ita. de verbor. obligatio. & ff. locat. l.
si ignorans. Nam fabricensis per signa co
gnoscitur. d. l. stigmata. & proconsul. cogno
scitur per signa consularia. l. i. ff. de offic.
proconsul. extra de authoritat. & vsu pall.
ad honorē, & p habitu cognoscit seruus a
liberto. l. i. §. sed q pileu. de lat. liber. tol
led. Nam & alias creditur annulum esse
alicuius, ex quo est signatum eius signo
vel merco. l. i. in fine. ff. de seru. fugi. &
argumen. l. penultim. de aqueductu. quia
eius videtur esse res, signo cuius est bul
lata. argumen. ff. de pericul. & commod.
rei uendit. l. quod sine. §. finali & in Lon
gobard. de signo. l. i. quæ sunt vera si pro
betur appositio mera. argumen. l. iiii.
de bon. vacan. & d. §. finali. ad quod lege

distrahetur. de reb. alienand. & arg. l. mo
numentorum. de relig. §. Non prohibetur
quis rebus alienis apponere mercum a
lienum. l. i. de nauic. nō excu. quod si quis
apponic, quod rem perdit. argumen. ff.
ad leg. Iul. pecula. l. sacrilegos. §. qui cū &
l. i. vt nem. priuat. & in authen. de mādā.
princi. §. titulos. Nam & alii officia
les portabant certa signa dignitatis,
scilicet fasces de quibus late per Lucam
in lege duumuiros. vbi textus & glos.
de decurio. & in l. proconsules. de officio.
proconsul. & in l. i. de consulibus. quas fas
ces deponabant in aduentu. in authē. vt
iudic. fin. quoq. suffr. §. necessitatem. &
in signum dignitatis deferebant pileum.
& in l. murilegi. de muri. vbi dicit Lucas,
§. quod pileus, a erat signum indictæ liber
tatis. p. d. §. sed qui pileum. quē dicit por
tasse. Terentiū. in signum libertatis post
currū. Scipionis Africani, scdm Quinti
lianum. Nam pileus est signum dignitatis
quem deferebant Græcorum sacerdotes
in festis pro eminētia sacerdotii. z. t. dist.
c. clericis, secundum Lucam ibi, vbi mul
ta dicit de iafulis diuerforum officiorum
& iō Doctores. Neapolitani, qui diferen
tes pileos, cum fassa aurea, nō fuerunt di
gæ repræhēsi, quia pileus est signum ho
noris, vt supra & fassam auream meren
tur in capitare. vt dicit Ang. in l. i. de ca
pi. tol. vbi dicit, quod Doctores legum in
capite deferunt aureas literasquæ not. p.
nuntiis insularis, vt supra dictum est.
¶ *Pileus.* Et adde quod dicitur a pilis, quia
pilos capitis tegebat & stringebat secun
dum Ioannem Andr in clemen. y de vita &
honest cleric potest etiam dici a pilis. quia de
pilis factus erat.

SUMMARYM.

- 1 Indici neque denunciatori creditur in gravi
bus delictis
- 2 Probatio euidentis dicitur illa, quæ colligitur ex
coniecturis.
- 3 Deprehensio in crimine probatur multis modis
- 4 Banno facto quod deprehensus cum ar
mis punietur iudea poterit sine senten
tia exequi.
- 5 Ambasiator si infirmetur in itinere debet cu
rari expensis rei publicæ.

CAP.

CAP. II.

Dux in officio processit ad punitionem multorum pro portatione armorum, vel ambulatione nocturna, ex denuntiatione syndici ciuitatis, vel nuntij habentium potestatem denuntiandi, an teneatur in syndicato? Dic quod regulariter eis non creditur. glo. est in l. ea quidem. C. de accusat. vbi Cyn. nisi in leuibus quæ ad eorum spectant officiū. l. si. §. si. ff. de loc. publi. fuen. quia inuentus est aliquis de nocte sine lumine, vel cum armis, ex quo debet solue re pœnam pecuniariam, & non magnam, nam maleficia leuia dicuntur ex priuate causæ, & ex genere pœnæ, & culpabiles in uenire ad familiam spectat, ideo tunc creditur eorum delationi ex consuetudine terrarum l. istus fustium. de infami. Nam nuntio creditur de citatione. c. quoniam contra falsam. cum similib. de proba. q. ad eius spectat officium citare, & ad istorum officialium qui deputantur ad maleficia denuntianda spectat officium malefactores transmittendi inuentos sub fida custodia præfidi, interrogare participes, & latronum receptatores, & eorum responsa sub sigillis transmittere. l. diuus. de custod. reor. ita Angel. in d. l. ea quidem. Tamen ista prima fuit opin. Bartol. in d. l. diuus. vbi dixit, quod non creditur in grauib. delictis iudicio coequali, nec de nuntiatori. p. l. i. C. de decur. secus in leuibus, vbi quando mittitur denuntiator ad scrutandum per portas ludentes, portantes arma, & similia leuia, & in istis credatur tali officiali dicenti se sic inuenisse argu. l. i. §. quies. de offic. præf. vig. l. leuia. de accus. Secus si mittatur non ad videndum, & referendum id, quod videtur, sed id quod reperit ex auditu, & fama aliorum, tunc ipsis non creditur ad puniendum, sed ad inquirendum, & hoc tenet alii in d. l. ea quidem. nisi aliter statutum prouideret. Et idem, quod Barto. tenuit. Bald. in l. neminem. C. de exhib. reis. & idem Bald. in l. magis puto. in §. rament. de reb. eor. dixit, quod creditur huic nuntio, quando aliquid facit secundum naturam sui officij in modicis, sed in magnis & nimis præiudicialib. non creditur vni

nuntio. l. i. de decur. & not. in l. diuus. dicens, quod etiam si creditur dictæ familiæ potestatis qui vadit rimando pro armis. Et idem vt supra tenet Ludo. in l. i. ff. de eo per quæ fact. est. allegat. dicta iura. & Bar. in tracta. ad reprimendam. in verb. per nuntium. Tamen Odo. in titu. de primo & secundo decreto dixit, quod sibi non creditur soli per l. i. de decurion lib. r. z. nisi aliter probetur, vt ibi. & vide supra in verbo, iudex. in ciudex in criminalibus leuibus. Et per prædicta puto intelligenda fore cum grano salis, quoniam pro ipsa ambulatione nocturna vel armorum delatione, aut alio leui delicto veniret imponenda pœna pecuniaria aut alia leuis, vt quod stet per vnā septimanam in carcere, secus si alia grauis pœna, vt quod habeat tractus chordæ vel fustigetur, vt aliquando assollet fieri propter frequentiam armorum delationis, & forte propterea, quia quoties fierent rixæ, & homicidia, quia cum ista tortura sit maxima pœna & maior quā manus incisio, vt in authen. vt nuli. iud. §. fin. & in c. tortura grauior. in verbo, tortura, non puto, quod credi debeat soli nuntio referenti illum detulisse arma, vel ambulasse de nocte per iura primo loco allegata, nisi essent plures familiares vel nuntij iurati quibus propter numerum credere tur. l. 3. in versicu. numerus. ff. de testibus vel nisi ipse nuntius referens illum cepisset cum armis noctis tempore, vel de die, & ipsum detulisse & captum ad curiam cum armis quo casu putare sibi credi debere ratione rei euidentia, & notoria deprehensionis. Et quando est pœna chordæ vel fustigationis, quia ipse est officialis iuratus ad denuntiandum, vni soli creditur, sicut Bar. in verbo, p. nuntium ad reprimen. quia cum eius relatione cōcurrit nunc verisimilitudo, & rei euidentia, & quasi notoriū, quia arma portans deprehensus dicat inueniri in flagrati crimine, sicut gl. Neapolitani in c. regni. vt stipendiarii vel familiares, quia illū duxit ad curiam captū noctis tpe, & cum armis, quæ rerū euidentia est probatio optima. C. de cano. fru. vrb. Rom. l. i. & l. 4. ff. de dān. infe. & in l. si irruptione. si. reg. Inn. i. c. pposuisti. extra de pba. t. dicit. n. euidentis probatio quæ colligitur ex coniecturis. d. vulg. & pupill. si plures. d. leg. l. licet

Parid. de Puteo Tract.

licet: Imperator. deprehensio. n. in crimi-
 ne dicitur habere probationem. C. de epis.
 & cleri. l. raptos. & in l. fina. C. de mod.
 3 mult. in l. si fugituum. vbi dixit Ang. t. q.
 deprehensio in crimine probatur multis
 modis, præsertim per indicia, & præsum-
 ptiones. l. non omnis. §. a Barbaris. de re
 milit. per quam. l. dicitur, quod ea que nõ
 possunt liquide probari, vt q. quis fuerit
 deprehensus ad hostes accedere probatur
 per verisimiles coniecturas, per indicia, &
 per præsumptiones, vt ibi latet Ang. & qd
 not. in l. i. ff. de prob. & Cy. in l. j. de fca.
 & facit. ff. de testib. l. ob carmen. §. fin. vbi
 dicit Iurisconsultus, quod veritas argu-
 mentis, & testimoniis colligitur. deprehe-
 sio. n. in crimine inducit notorietatē ip-
 sius criminis. glo. in c. cum non ab homi-
 ne. de iudic. Licet gloss. in l. capite quinto.
 de adulter. dixerit, quod facit tantum in-
 diciū, nisi sit aliqua coniectura, tñ alia
 glo. in c. ex literarum. de eo qui dux. in
 vxor. dicit, quod inducit infamiam, & q.
 nec plenē probat, per l. palam. §. penul. de
 rit. nup. & ideo. 15. q. vlti. c. fi. gl. 81. dist. c.
 presbyt. concordat, quod si quis deprehe-
 datur in actu adulterij probetur veritas,
 & transire possit in notorium, si fiat co-
 ram multis, secus si post deprehensionē
 superueniant testes soli detentioni, tunc
 potest transire in infamiam, si corā mul-
 tis detinetur, & sic intelligatur glo. in d. c.
 ex literarum. & potest transire in indicatiū
 in crimine occulto, si coram paucis deti-
 neatur. d. l. capite quinto. secundum Andr.
 de But. in d. cap. cum non ab homine. qui
 dixit in hoc attendi qualitatem assisten-
 tium, & qualitatem deprehensionis, quod
 Inno. no. in c. j. de off. delega. in 6. Et licet
 iste officialis sit vnus, tamen ad minus fa-
 ciet indicatiū ad torturam. l. 3. in gl. C. ad
 l. Iul. maie. dixit Ang. gl. & Bal. & omnes
 4 in l. i. ctus fustiu. de infami. t. quod si fiat
 bannum, quod deprehensus cum armis
 tormentetur, quod iudex poterit exequi
 sine sententia. & Andr. de Iser. in constit.
 regni humanitatis. Et dixit Ang. in d. l. si
 fugitiui. q. aliquando actualis deprehen-
 sio requiritur. l. si barsatorem. de fideiuss.
 & gloss. in l. palam. §. qui adultero. de ritu
 nup. & Cyn. in l. j. C. de acqui. pos. Et ali-
 quando dicitur deprehensus qui per te-

stes cōvincitur luisse, aut arma portasse,
 per l. 3. de custod. reor. & glo. in l. j. C. vbi
 lib. sena. licet ipse firmet primam opin. Et
 sic illa relatio officialis iurati vna cū de-
 prehensione, ac iudici præsentatione ar-
 morum probabit per supra dicta. Nec ob-
 stat, quod sit vnus testis, vel officialis, q.
 vt dictum est, cum istis verisimilibus p.
 babit, faciunt not. per Bal. in l. qm. de inf.
 & l. si quis in hoc genus. de episco. & cler.
 quod cum confessione debent concurre-
 re verisimilitudines, vt quis ex ea punia-
 tur, vt habetur supra in c. quoniam sepe.
 in verb. confessio. & melius in c. quia cō-
 munitur dicitur, in verbo, tortura. vbi de
 istis verisimilitudinibus. Non obstat, consti-
 tutio regni: citationis literæ, quæ vult, q.
 nuntij debent citare coram vno notario,
 vel duobus testibus, quia loquitur si cita-
 tio committitur extra curiam alteri nun-
 tio, vel ignoto. secundum Andr. de Isern.
 in suo ordine iudiciario. in principi. & Dicit
 constitutio, quod nuntij qui vadunt citā-
 do extra ciuitatem, debent habere pro
 quolibet miliari granum vnum, si nūcius
 curiæ vadit per viam transversam & ma-
 gis longam, vt habeat maius salariū, nun-
 quid possit consequi illud plus? Bart. in l.
 qui fiscales. de cur. pu. & no. l. eos. de fals.
 & Nic. de Neap. in l. non solum. de excus-
 tuto. dicit, quod berruarij qui accipiunt
 certum quid pro quolibet miliari, si pro-
 pter timorem non vadāt per viam rectā,
 quod non debent habere salariū pro
 via quam faciunt, sed pro ea quam facere
 debent, secundum Iac. de Are. facit C. de
 nau. l. si. & si quis cau. l. ii. §. pen. Et si in
 vna die expedit, quod erat expediendū
 in duobus, duplicatur salariū, secundum
 gl. & Dy. in d. l. eos. licet sit contra. de le-
 gat. ij. l. Lucius. §. i. ideo tenebitur illud
 plus extortum restituere in syndicato. &
 intelligo illam constitutionem, quod ha-
 bebit granum vnum pro quolibet milia-
 ri, tam pro eundo, quam redeundo, quia
 si peteret aliud granum pro reuersione,
 non poterit petere, quod etiam facit con-
 tra scriptores magnæ curiæ, qui scribunt
 copias & processus, & faciunt virgulas lar-
 giores, & literas propensas, quod pro illo
 pluri teneantur ad restitutionē in syndi-
 catu. ¶ An si potestas mittit nuntios suos
 ad

ad villas pro executione fienda, vel de nocte scrutando ciuitatem insultari & percussu potestas teneatur in syndicatu soluere damna illorum? vide Bar. & Doct. in l. si seruus communis. §. quod seruum. ff. de furt. vbi de ambasiatore. & Barto. in l. lega. de leg. & vide Bal. in simili. de vasallo in c. i. an aqua. vbi dixit de vasallo misso à domino. & no. in l. i. C. de leg. & not. Innoc. in c. si cuncti. de iureiur. & faciunt quæ Barto. dixit in l. i. C. de sent. quæ pro eo. in 8 col. an sit habenda ratio interesse extrinseci. & quod no. per Spec. in titu. de iudi. §. specialiter. ad fi. & no. per Doct. in l. quoniam. ad l. Iul. de vi. & vide in l. socius pro eo. ff. pro soc. & faciunt not. per Bar. in l. si cui. in verbo. tandiu. de legat. i. vbi dicit t quod si ambasiator infirmaretur in itinere, debet curari expensis rei publicæ. & quod idem Bart. not. in l. ii. in principi. ad leg. Rhod. de iactu.

¶ *Capit quoniam contra.* Et ibi vide do. Fel. ad hoc in ea colum et in cap ad petitionem. de accusa in ix colum.

SUMMARIUM.

- 1 Nuntius curia aliquando appellatur viator.
- 2 Nuntio iurato deponenti de facto suo creditur regulariter. Et nume. 4. tamen quandoque plus creditur parti nū 5.
- 3 Officiali creditur quod inuenerit tales ludentes: uel animalia damnum facientia.
- 6 Nuntio non creditur in propria cā sine literis.

CAP. III.

Vit magna quæstio in syndicatu cuiusdam militis, qui impetebatur quod cōdemnauerat quēdam nobilem ad pœnam vnciarum quin quaginta ex eo quod cum nuntius curiæ voluisset ipsum pignora auferēdo sibi equū, nobilis ipse fecerat resistentiam, & equū de manibus nūtiū abstulerat, & hoc fuerat probatum tantummodo per relationem ipsius nuntii in actis redactam, & apparebat cōmissio de pignorando, & nobilis negauerat resistentiam fecisse, licq; fuerat dubitarū si ex solā relatione nūtiū in actis redacta potuerit nobilis de resistentiā condemnari? Et quāuis vulgata fuerit, & sit quæstio si credatur nuntio referenti, præmitto, t quod nuntius curiæ

aliquādo appellatur viator. ff. de reb. eo. l. magis puto. §. illud. vbi est casus specialis, quod creditur soli viatori. aliquando appellatur ministri, & debent esse legales in authent. de quæstio. §. maxime autem colla. i. qui possunt esse viles personæ, vt in l. ad commentariensem. C. de custo. reo. cum simi. t & regulariter creditur nuntio iurato deponenti de facto suo circa officium sibi commissum, puta quod mandauerit parti dari sibi pignora si sit nuntius publicus, & iuratus fideliter exequens suum officium. gloss. in c. cum parati. de apel. in glo. argu. q. simplici. & de probatio. c. quoniam contra. in glo. in verbo. citationis. Et hoc nisi pars iuret nō fuisse sibi mandatum, quia tunc magis creditur sibi, quā nuntio, vt not. Spec. in tit. de citatione. §. sequit. ver. sed nūquid. Et Hosti. plenē in d. c. cum parati. & de ele. c. super. per Archi. Et sic quod citauerit creditur nuntio publico iurato, quod & si citauerit non creditur sibi, vt si dicat quod mādauit citato, vt tali die compareat cum ministris, quia hæc forma est extra officium commissum & iuratum. per gl. in c. sicut. extra de elect. Non ergo creditur sibi quod negauerit pignus, quia hoc est delictum, quia de delicto non creditur officiali, qui habet delictum referre, nisi probetur. C. de decurio. l. i. lib. 12. vbi non creditur officiali, qui habet criminolos deferre. & hoc secundum Neapolitanum doctorem de regno qui remittit ad hoc in l. diuus. de custo. reor. & in l. ea quidē. C. de accus. vbi Bar. dixit t quod creditur officiali quod inuenerit ludentes. vel animalia damnum dantia. & in l. ædiles. de via publica. & in l. si librarius. de reg. iur. maxime iurato. d. l. magis puto. §. ne tñ. maxime in cōcernentibus eius officium, puta quod fuerat deputatus ad perquirendum ludentes, et damnum dantes. l. si quis decurio. de fals. C. ad audientiam. de præscrip. Spec. in tit. da teste. §. vij. versic. hoc autem. Qui si falsum referat, tenebit in syndicatu. lac. Bur. & Bal. in l. i. C. si aduersus rem iudic. et not. in l. sancimus. C. de iudi. et dicit Specu. in tit. de citatione. §. 4. versic. sed nunquid. quod officiali iurato creditur super citationibus et denūciationibus criminum. et in titu. de noto. crimine.

Parid. de Puteo Tractatus

crimine. §. 8. vers. pen. Et etiam in minimis maleficiis, secundum Bar. in d. l. ædiles. cui etiam creditur quando citat ad cōparendum sine literis mandati. Ang. in l. j. §. si vacantia. in princ. de bo. vac. & dixit etiam Bart. ad repri. in verbo, per literas. quod ei creditur, licet literæ mandati nō sint sigillatæ, dummodo ibi sit subscriptio notarij, dicens quod propter literas iudicis præsumitur quod sit eius nūtiū, & sibi creditur. & in c. quoniam contra. de proba. Quod est verum, si sit publicus & iuratus, secundū Bal. in l. vt perfectus. de anna. excep. & Spe. in d. §. 4. & Bar. ad repri. in verbo, per nuntium. & l. omnes. §. si autem. de ver. obli. Et dixit etiā Bar. in l. si. de of. præfec. vrb. ¶ quod nuntio referenti maleficiū creditur ad inquirendum. & Bar. in l. testator. de dot. præleg. & in l. j. §. ne tamen. de reb. cor. dixit, q̄ sibi creditur etiam si citatus neget se citatū, quod erit arbitrio iudicis, secundum Io. And. in c. cum parati. de app. & Saly. in c. tres denuntiationes. C. quom. & qñ. licet Cy. in l. si quis decurio. dixerit magis creditur nuntio: & hoc tenet Bal. in l. hac. §. illud. de secun. nup. Spec. in titu. de citatione. §. sequitur. & in §. iam de citatione. ¶ Tamē quandoque plus creditur parti, si nuntius sit vilis, & pars est nobilis & bonæ vitæ, secundum Holti. in c. cum parati. & Bal. in c. quoniam contra. tenet quod sit arbitrium, qui se male arbitraretur, pōt appellari secundum Imol. in d. c. cum parati. Si tamen ex actis constet, quod citauit, magis creditur nūtio quā parti neganti, secundum Cyn. & Baldum in l. si quis decurio. de fals. tamē in causa propria non creditur nuntio sine literis. glo. & Docto. in l. si vt proponis. C. quomo. & quando iud. Vel quando citat personam illustrem. l. quoties. vbi Bart. C. de dignit. lib. x. Vel quando personaliter citat. Vel qñ vellet capere renutam in bonis suspensam. Bar. in l. prohibitum. de iure fisci. & in l. palatinos. de colla. fun. lib. x. & Specu. in tit. de prob. in §. 3. vers. quid de auditoribus. dixit, quod sibi non creditur sine cōmissione quando vellet capere bona alterius. Vel quando vellet aliquem capere sine commissione, quia requiritur mandatum iudicis. aliā sic secundum Bald. in

l. si quando. de testib. & Bart. in l. neminē. de exhi. re. Et qñ nuntio esset credendum posset contrarium probari. Bal. in d. l. j. de re iud. glo. & Doct. in l. j. si ex nox. caus. & in d. c. cum parati. & in d. l. magis puto. & in d. l. ea quidem. & vide Bar. in d. l. prohibitum. De iure autem constitutionis regni nō creditur soli nuntio, vel citatori, nisi citauerit coram vno notario, vel coram testibus, vt in cōstitutione regni citationis literæ. in tex. & glo. constitutiones edictorum, quæ constitutiones loquuntur in citatione magistrī iustitiarij, vel iustitiarij, qui sit etiā in terra, vbi est curia, secundum And. de Ifern. ibi, qui dicit quod nuntius debet referre se citasse coram talibus, quia esset absurdum, qđ vni seruienti, qui consueuerunt esse leues personæ in vna magna re soli credatur, tñ in causis civilibus creditur nuntio iurato, vt in constitutione regni. in civilibus secundum And. de Ifern. in ordine iudiciario in titu. de citatione. in princ. vbi sic intelligit dictas constitutiones, quod qñ quis citatur corā magistro iustitiarij, vel iustituario, debet citari coram testibus, & si citetur per baiulum comitis, vel baronis credatur ipsi soli: ratio diuersitatis est quia iustitiarj semper cognoscūt de causis criminalibus tantum, vt in constitutionibus Federi. de officio iustitiarj, vbi cum maiori solennitate est procedendum, quia maius periculum vertitur, vt in c. vbi periculum. in princ. de elec. & de appel. l. addictos. nam iustitarius non habet apparitores & baiulos ad hoc deputatos, qui semper in prouinciæ ciuitatibus aliis committant citationes. & ideo corā testibus mandat citari, secundum Andr. de Ifer. in d. tract. & propterea in eorum citationibus dicitur in fine, die vero citationis literæ, & coram quibus, & quicquid inde feceritis nobis vestris literis rescribatis, quoniam dabimus plenam fidē, secundum And. de Ifern. in d. constitu. edictorum, quod non debet poni quando dirigitur specialis nūtiū iustitiarj iuratus. Et ex prædictis poteris colligere veritatē huius qōnis. ¶ Potestas ciuitatis trāsmittit nuntium curiæ ad alterum officialem cū literis credentiæ causa capi faciendi banitos, & bona ipsorum, & in dictis literis dixerit.

dixerit latori presentium nostro nuntio de nostra intentione informato date plenam fidem, qui nuntius retulit officiali ad quem missus fuerat, & reciperet quedam diuitem hominem iurisdictionis mittentis, & ipsum transmittere captum per ipsum nuntium, qui nuntius in itinere composuit illum per certa quantitate, ipsumque liberauit, modo in syndicato imperit preas de tali barataria commissa per dictum nuntium, ac et imperitur alter officialis, qui fuit credulus, & fide adhibuit dictis literis credencialibus, anteneat preas, vel is qui recipit literas credenciales, quia nuntius ille aufugit cum pecunia Bar. in l. Lucius. ff. de fideius. dixit & literas continentes quid certum pro dicit scribenti, nisi sint generales, ut tali dabitur fide plena in his que dixerit, quia in iudicium scribentis nihil potest dari delatori, quoniam literae sunt commendatitiae & non obligant mittentes. l. si quod cum eo. de dolo. l. eleganter. §. si. nisi ex qualitate scribentis aliud appareat ut quia ille erat institutor, vel factor scribentis in aliqua mercatura, per cuius dicta, & aliorum ibi scribentium poterit causa decidi, & per ea quae habes supra in verbo, familiaris, ubi late an, & quando potestas teneatur de facto familiarium

¶ Extra officium. Adde de Te. l. hi. Corn. in c. l. xix. incip. viso in litera b. in 14 parte.

De litera. O.

S Y M M A R I U M.

- 1 Officiales qui eliguntur ad regimen civitatis debent habitare in palatibus publicis.
- 2 Officiales inferiores delinquentes per quem puniri debeant.
- 3 Apparitores conveniuntur coram eo cuius sunt apparitores Et quid in apparitoribus magistrorum & iudicialium nu. 4.
- 4 Index debet inducere ciues ad concordiam.
- 5 Officialis non debet admittere rescripta principis contra publicam utilitatem vel contra ius nisi secunda iussio emanaverit.
- 6 Officiales quibus data est potestas exigendi datia & collectas possunt vendere omnia bona cessantium in solutione ipsorum.
- 7 Officialis exigens aliquid prae textu officij potest accusari de robaria.
- 8 Per officialem publicum alteri quaeritur actio in eo quod pertinet ad eius officium.

- 10 Officialis debet abstinere ab exercendo officio prima die & ultima.
- 11 Respublica non solum per rei vindicationem, sed etiam per hypothecariam potest quasita per officialem durante officio consequi.
- 12 Pona inuenta apud officialem praesumuntur quasita ex bonis publicis & nu. 13.
- 14 Omnes officiales habentes mercedem mixtum imperium continentur appellatione praesidis. fallit in delegato nu. 15.
- 16 Intra loquentia de potestatibus terrarum an lo cum habeant in iusticiariis.
- 17 Officialis communis non potest auferre lapides, vel ligna aliena nisi soluto pretio.
- 18 Officialis si pro observatione iustitiae dederit damnum alicui in re sua, an teneatur ipse vel debeas de publico emendari.
- 19 Index debet sequi conscientiam partium.

Officialis.

CAP. I.

OFFICIALES qui eliguntur ad regimen civitatis debent habitare in palatibus publicis, seu praetoris l. nulli. de off. ciui. iud. & in l. i.

- C. ut omnes cax. in authen. ut iudi. sine quoquo suffra. Et non cum subditis couersari in eorum domibus, ne detur materia fraudandi iustitiam prece, odio, vel amore iudicandi. ar. l. i. de ambi. & in l. i. de officio ciui. iudic. ¶ Officiales inferiores qui delinquent per quem puniantur videtur quod per suum superiorem, per quo. l. i. de spor. & l. ii. de exac. trib. Circa, quod dicitur, quod si officiales delinquant in puincia sibi decreta assistent eo quis eis praest. tunc sunt puniendi per superiorem suum immediatum in authen. de defen. ciui. §. si vero egerint. de man. prin. §. si quis. & l. si quis aliquid. §. iudices. interdum delinquant non in puincia sibi decreta nec assistent eo qui eis praest. Tunc aut quimus de officiali superiorum iudicum, qui immediate post principem potestatem habent ut sunt praefecti praetoris, de quibus in l. i. de officio praefecti praetoris. & tales puniendi sunt per iudices locorum, in quibus delinquant lege quinque summatis. de decurio. ubi Lucas de Penna. & in l. i. de appa. praefecti. per eundem tunc regulariter autem apparitores coram alio iudice conveniri non possunt

Parid. de Puteo Tractatus

posuit et quam coram, eo cuius sunt ap-
 ptores. l. ii. de officio. magistra. milit.
 & de re milit. l. officium in fine, quod est
 regulare in omni ministro & officiali, ut
 sub eo præsideret conveniat, ad cuius prae-
 sentiam, & iudicium illius officium noscitur pertine-
 re. l. pen. de fabri. ubi fabricenses & fabri-
 cant imperialia conveniuntur coram ma-
 gistro officiorum. ad idem de pala. sacra.
 lar. l. viros. §. in aliis, cum concor. nec di-
 strahantur a ministerio cuius obsequio
 sunt deputati. l. pen. de silen. & l. ii. de decā.
 Quod est verum si talis magistratus eius
 eam habet cognitionem, quia milites, quo-
 rum ministerium pertinet ad officium
 magistratuum militum non conveniuntur sub
 eo pro alia causa, quam pro crimine milita-
 ri. l. si. de re milita. in principi. & de iurisdic-
 tione omnium iudic. l. magistrat. & facit de
 foro competen. c. cum contingat. ad fin. quod
 est verum praeterquam in causis tribu-
 tariis quia debent respondere sub prae-
 sente in cuius provincia bona, pro quibus
 tributa petuntur, sita sunt. l. fin. §. fin. de
 castren. & de privi. scho. l. ii. cum concor.
 ¶ Quid autem in apparitoribus magi-
 strorum rationalium an possunt declina-
 re forum magnae curiae vicariae dicitur quod
 non quia magistratui rationales non habent
 merum imperium. Et quia conveniunt in ma-
 gna curia non excedunt provinciam nec
 laborant. ideo non sunt audiendi. ff. de ad-
 ulte. l. si maritus. §. si quis. & quia ex ip-
 sa vocatione non distraherentur ab obse-
 quiis eorundem. argu. l. ne ad diversa. de
 silen. & est rex apertus. l. penult. ubi causae
 fisca. & qui. ex caus. maio. l. quid data. in fi.
 Lucas de Penna in rubr. de appar. prae-
 fect. vrb. & infra. in verbo, potestas. in ca.
 potest. an possit. Quando, potestas, vel
 officialis timeret ne aliqua domo malum
 committatur, licite, & impune potest in-
 gredi, & inquirere ne ibi fiant maleficia.
 l. omnis. ubi Barto. nota. de aquae ductu.
 libr. x. & in l. requirendi. & in l. quicun-
 que de servis fugitiis. & melius in l. re-
 quirendi. & in l. prima. de falsa. mon. ¶ Non
 potest quis exercere officium, in quo se-
 mel deliquit. l. si aliquis. de suscep. & ar-
 cha. ad quod l. iudices de dign. & l. si qua
 praedi. pote. ii. q. vii. non potest. sed est gl.
 ibi not. in auth. de armis. in fi. ubi de tabe.

lione. & de censibus & censatoribus. l. i.
 lib. xi. & de edendo. si quis ex argentariis
 §. sed si ois. vers. quid ubi gl. p. quā dicitur
 quod notarius semel condemnatus de fal-
 so instrumento non potest officium notaria-
 tus exercere. ¶ Si tamen notarius sit condemna-
 tus de alia falsitate quā in officio, an pos-
 sit exercere officium notarius. vide Bart.
 in l. iii. ff. ad l. iul. repet. vers. plene. & vide
 latius in l. Celsus. ff. de senatus. ¶ Tamen an
 intelligatur de delicto commissio extra of-
 ficiū, puta homicidio, vel stupro? vide
 Bal. in l. si quis ex argentariis. §. i. de edē.
 ubi de notorio dānato in delicto commissio
 extra officium. & in d. l. Celsus. & in c. iter
 pares. de l. corra. versic. dicit quod intelli-
 gitur de delicto commissio in officio. In quo
 bene adverte, quia si ex aliqua negligen-
 tia, vel imperitia condemnatur, quod potest re-
 dire ad officium per iura supra allegata. vi-
 de in c. syndicatorum etiam officialis. supra
 circa principium opinionis. ¶ Oportet magi-
 stratus mundas habere manus, fiscalia tri-
 buta diligenter inspicere, & exigere, pacē
 civitatibus dare, prohibere seditiones in-
 ter civitates & ciues in authen. de man-
 datis principum ubi dicit glossa, ¶ Quod iudex
 debet reducere ciues & civitates ad concor-
 diam & pacē de quo plene. ff. de usufructu. l.
 æquissimum. & supra in verbo, concordia. Si
 cur congruit bono praesidi provinciam purga-
 re malis hominibus in terra. l. congruit. ita
 est & in mari. l. i. de class. ubi Barto. qui
 dicit quod praeses potest punire delinquē-
 tes in mari adiacenti suo territorio. & fa-
 cit de pub. l. Caesar. & qui not. in l. insule. ff.
 de iudic. ¶ Officialis non debet recipere,
 vel admittere rescripta principis contra
 publicam utilitatem vel contra ius, nisi
 secunda iussio emanaverit. in auth. de mā.
 princ. §. deinde. ubi glo. dicit quod iste
 text. est contra miseros praelatos qui
 non curant, nisi mandata papae observare. ¶
 Inde dicit Andræ. quod officialis & praetui
 videntes literas Papae, & principi contra
 ius emanatas debent reicere, & illa non
 admittere, nisi secunda litera venirent.
 de quo in l. & si non. C. si contra ius. &
 in authen. ut nulli iudi. §. & hæc. & not.
 C. de appe. lege. si. & in c. si quando. de
 rescriptis. & lege. si vendicari. C. de pœ-
 nis. ¶ ¶ Officiales quibus data est po-
 testas

testas exigendi datia, & collectas possunt
 vendere omnia bona cessantium in solutione
 ipsorum in authentica de ma. prin. §. non per-
 mittas. & l. i. si ob publicam pec. & l. si defer-
 ra. Tamen dicta venditione debent eorum
 periculo celebrare quantum ad hoc ut de-
 beant idoneis emptoribus vendere qui pro
 futuro ipsas collectas solvere possint. in d. §.
 secundum Ang. in d. §. non permittas. ta-
 men si talis emptor erat idoneus tempore
 venditionis, & postea effectus est non sol-
 uendo, non tenetur officialis, quia sibi im-
 putari non potest. l. si C. de prædi. nau. se-
 cundum Ang. in d. §. non permittas. ¶ Officialis
 aliquid exigens preter officium po-
 test accusari de robaria. Bar. in l. missi opi-
 natores. de exactio. trib. lib. xi. Et debet
 annotare in libro quicquid exigit, & quan-
 tum. l. apparitores. de exactio. tribu. vbi Bar.
 qui nisi scribat quod recipit tenetur poe-
 na dupli. Bar. in l. excellentia. de ero. mili-
 ta. annona. ¶ Officialis id quod acquisi-
 vit post susceptum officium presumatur ac-
 quisivisse ex officio publico, puta thesau-
 rarius. glo. in l. facultas. de iure fisco. quod
 presumatur subtraxisse. Guil. & Spec. di-
 cunt contra. in authentica. licentiam. de episco.
 & clericis. quia cum tenetur reddere admini-
 strationis sue rationem, & reddidit, cessat
 ibi presumptio, si bene reddidit. & si male
 tunc condemnatur hoc preter officium. non
 autem est alia presumptio contra eum,
 quod subtraxerit, secundum eos. Guil.
 autem loquitur in illis, qui non consueve-
 runt reddere administrationis rationem
 cum sint perpetui administratores. & quod
 not. Roffr. de pecu. cleri. & Archi. in c. siue
 manifest. xj. q. i. ramen Bal. dicit quod glo. in
 d. l. facultas est specialis in his, qui gerunt
 administrationem fisci, quod idem fit in eis, quod
 in prelatiis. & dicit notat. per thesaurarios.
 vide Andr. de Iser in c. osti. regni si quan-
 do. de homi. baro in fin. & vide in titu. de
 feu. guar. ci. circa fi. vide in c. ratione offi-
 cii plurimum infra prima charta. ¶ Si de-
 putetur unus officialis super certo gene-
 re causarum. si super danis datis, & habes
 iurisdictionem generalem se impedit de
 damnis datis; an teneatur in syndicato
 habenti super hoc iurisdictionem specia-
 lem, dic quod non, quia per hoc non dero-
 gatur habenti generali iurisdictionem. Bal. l.

i. de offi. præf. ut Bal. videtur sentire con-
 tra. in l. repetita. de episcop. & cler. & fa-
 cit text. ibi per Bar. in l. consulta diuina. de
 test. & facit text. in c. i. de suppl. neg. præ-
 la. & l. oia solennia de offi. præsid. Aliqui
 tenent contra per l. si ita scriptum. circ. med. de
 le. i. vbi id quod uni est datum alteri vnde ad-
 ptum. qui loquitur in habentibus parum iuris-
 dictionem, sed in aliquos. Et nota. illa. l. i. quod li-
 cet infictarius scholarius civitatis Neapo-
 lis habeat iurisdictionem in delinquentes in Cras-
 sia civitatis Neapolis, quod etiam reges, &
 capitaneus possunt punire fraudem committen-
 tes, vel ultra assisiam vendentes. Bar. de an-
 dat ex. pl. & in l. i. de offi. præf. an-
 no. & in l. si C. vbi causa fisco. vbi licet Co-
 miti detur iurisdictionem specialis in colonos
 imperiales, non vnde adempta præfidi habenti iu-
 risdictionem generalem in eos. eo. tit. cum aliquis.
 ad idem textum in capi. super hoc. de hæ-
 redib. in sexto Et in clementina prima eo.
 tit. & quod not. Innoc. de offi. ord. in c.
 quanto. & quod Bar. dixit in l. viros. de di-
 uer. offi. lib. xii. vbi dixit quod data iurisdictione
 uni ex constitutione etiam taxativa, non vi-
 detur derogatum habent illam iurisdictionem
 ex consuetudine. ad quæ facit quod Bar.
 not. in l. quod in rerum. §. si quis. de leg. i.
 & in l. i. de offi. procon Et Ang. in d. l. con-
 sulta. & Ant. But. c. ceterum. de iud. ¶ Licet
 in contra. videatur text. in authentica. de defen-
 ciui. §. & indicare. qui text. loquitur quan-
 do admititur ius maiori magistratu ne
 subditi distraherentur de una provincia in
 aliam. per l. quod in rerum. §. si quis.
 de lega. primo & quod Barto. nota de re
 milita. lege tam colla. in fin. & supra in
 capitulo an si alicui iudici. ¶ Officialis
 qui non habet adhuc exercitium, vel non
 est in possessione officii, non potest ad-
 ministrare, quia officium & admini-
 stratio differunt. de auto. tuto. si pluri-
 bus Baldus in l. tut. in quibus caus. in in-
 teg. rest. & c. ¶ Officialis qui expulsi ali-
 quem de possessione si processit ordi-
 ne iudiciario non tenetur, quia est exe-
 cutus officium publicum, si tanquam per-
 sona privata tenetur, sicut si non es-
 set magistratus. Bald. in lege si quis. vbi
 glo. C. unde vi. ¶ Per officialem publi-
 cum alteri queritur actio in eo quod per-
 tinet ad eius officium. Salyce. & Bald. quod
 hoc not

Parid. de Puteo Tract.

hoc not. in auth. libellum. C. de lit. conte.
& idem in l. j. de iusti. & iur. & in auth. ge-
neraliter. de episc. & cler. Itē officialis ex
sua stipulatione quærit subdito. glos. in l.
cum pro quo. de in ius voc. ¶ Officialis
recipiens pecunias publicas, & illas non
scribens in libro introitus punitur pœna
c manus. ¶ per S. coges. quem Bald. alleg. in
l. data opera. C. qui accu. non pos. ¶ Offi-
cialis non tenetur venire ad bancū ead-
em die qua ius nō redditur. l. pridie. vbi
Bal. ff. de scr. Fallit in magna curia vicarij
propter casus quotidie occurrentes in ci-
uitate. ¶ ¶ Officialis prima die & vltima
sui officij debet abstinere ab exercendo
d officio. ¶ l. pridie. de feriis. in authen. de
iudic. §. fin. Quod est verum, si successor
iam venerit, secus si nō venit, quia nun-
quam ante eius aduentum clauditur iu-
risdictio prædecessoris, cum eius officium
protegetur vsque ad aduentum successo-
ris, vt in l. meminisse. de off. procōs. & leg.
Vnde licet his duobus diebus non debeat
ius reddere, tamen si reddit, tenet iudiciū.
glo. in c. & si Christus. de iureiurā. in 6. &
facit ad prædicta. l. Plautius. de condi. &
demonst. Bal. in d. l. pridie. vbi dicit, quod
idem est esse extra officium, & esse in fin.
officij, et vide supra circa princ. operis.
¶ An factum ab aliquo tanquam ab offi-
ciali præiudicet ei in iure proprio. tex. fa-
cit quod sic, in l. cum in eo. ff. de pac. vbi
compositio facta per tutorem cum credi-
toribus pupilli præiudicat sibi tutori, si
est actor, vt illam compositionem sequi
teneatur, et sic videtur quod officium sit
ei damnosum. ad quod glos. respondet in
l. cum hæreditas. de admin. tuto. Et dicit
Bal. quod tale præiudicium non causatur
ab eius consensu, quando consentit vt of-
ficialis, non suo nomine. C. de admin. tu.
l. cum quidam. sed ex dispositione legali.
per l. rescriptum. in fine. de pact. Bald. in
d. l. cum in eo. vide infra in verbo, offi-
cium. in l. si quis aliquid facit. Ratione of-
ficij præsumitur quis subtraxisse bona do-
mini: eo quod apud ipsum reperitur de
bonis, vt in tit. de cōten. int. domi. et vas.
Nisi sibi reddiderit, vel probet mandatū,
vt arg. ff. de fur. l. qui vas. §. vetare. et mā-
dati. l. actor. §. si inter. Aut si de bonis do-
mini alterius reperitur apud eum nō præ-

sumitur acquisiuisse de bonis domini, nisi
contrarium probetur a domino. l. si de-
functus. arbi. tute. Tamen glos. in l. facul-
tas. de iure fisci. dicit quod officialis publi-
cus, qui habet in potestate suam publicā
pecuniam, vnde prædia emit durante
administratione præsumitur de pecunia
publica emisisse, quia respublica æquiparatur
ecclesiæ. l. si. de sacros. ecc. Quod dicit Bal.
verum, nisi officialis redderit rationē de
gestis, & reliqua persoluerit, quæ non præ-
sumitur emisisse de publico, secus si aliqua
1 non restituerit. ¶ vnde non solum p rei
vendicationem, sed etiam per hypotheca-
riam respublica potest quæ sita consequi.
Prælati autem raro reddunt rationem, et
magis præsumitur contra prælatos, quod
empta quæ fuerint de bonis ecclesiæ. fa-
cit quod no. in l. 2. de contrar. iud. et Cy.
in auth. quibuscunque. de sacrosan. eccles.
quod est notabile, secundum Bal. in d. tit.
de contentio. inter domi. et vide etiam su-
pra in c. officialis, quod acquisiuit. et infra
in c. an pecuniam, quæ reperitur. ¶ Illud
quod facit officialis exercendo partes suas
dicitur iure fieri. l. 3. ff. quod met. caus. se-
cus si faciat extra executionem suæ iuris-
dictionis, vt in l. nō videtur. §. qui in ius-
su. ff. de reg. iur. et l. prohibiti. et l. deuoti.
12 de iur. fisci. Bal. in d. l. 3. ¶ An pecunia quæ
reperitur penes officialem præsumitur
quæ sita ex bonis publicis, an ex proprio
labore ipsius officialis. Salyc. in l. principa-
libus ff. si cer. per. tenet quod ex proprio
labore, de quo vide Bald. in auth. licentiā.
de episc. et cle. in l. principali. et glos. quæ
tenet contra in l. facultas. de iur. fisci. lib. x.
vbi Bar. et per Doct. in c. cum ex officio. de
testi. et Bal. in l. cum oportet. de bon. quæ
lib. et in c. i. de cōten. inter dom. et fidelē.
et And. de Iser. i. tit. de feu. guar. et supra.
13 ¶ Eo ipso ¶ quod res aliqua ciuitatis repe-
ritur penes officialem post depositā admi-
nistrationem nō præsumitur quod apud
eum sit ex iusto titulo, sed ex causa furti-
ua. tex. in c. i. de cōten. inter dom. et fide-
lē, secundum Lud. in l. principalibus ff. si
cer. per. Bald. ibi. ¶ Is qui existit in aliquo
officio gerit vicem duorum. l. sui ipsius, et
officii. l. quæ situm ff. de in ius vo. de adop.
l. si consul. et l. si plures. de pac. et in c. ad
col. de app. in 6. et gl. in c. ex literis. de p. b.
¶ Ideo.

¶ Ideo si quis non possit agere sine certa solennitate si agat alieno nomine poterit agere. d.l. quæsitum. & facit l. quamuis. in princip. de acquirend. possi. Et ideo filiusfamilias qui non potest esse in iudicio sine consensu patris poterit ut procurator alterius agere, secundum Gul. in l. quæsitum. supra alleg. licet Specu. dubita vit. in tit. de accus. §. j. tamen pro Guliel. est calus in l. filiusfamilias. in quaestione quam de procur. refert. & ideo dixit Ludovic. quod quamuis quis non possit contrahere sine consensu alterius, poterit si est tutor, vel procurator alterius. argum. d.l. quæsitum. secundum Ludovic. per illum text. in d.l. quæsitum.

- 14 ¶ Omnes officiales habentes merum & mixtum imperium continentur præfidis appellatione. l. j. vbi Bald. de offic. præfidis. & dicit idem Bald. in l. ex facto. de neg. gest. quod in officijs proceditur de similibus ad similia per illum text. unde statutum, in vno officiali extenditur ad similes, nisi illud statutum haberet singularem rationem ad illud, per l. ius singulare. de leg. & sic statuta in capitaneis extenduntur ad potestatem. Bald. in d. l. ex facto. per appel. præfidis continentur etiam habentes cognitionem spirituales & temporales, & habentes ordinariam. text.
- 15 ¶ Non tamen venit appellatione præfida delegatus, licet glossa dicat contrarium in l. cognitio. de officio eius cui man. est iurisdic. & dicit Bald. in l. tutor de testa. tut. quod nomen prætoris est generale pro quolibet officiali. Et adde prædictis, an iura quæ loquuntur de potestatibus terrarum, locum habeant in iusticiarijs & capitaneis regni? & dic. quod sic, quia verbum, potestas, significat officium. & de offic. prætor. l. j. de officio proconsul. l. proconsul. & aliquando iurisdictionem contentiosam. l. j. & ij. de offic. procon. & aliquando imperium. l. imperium. vbi glossa. de iurisd. om. iud. & l. j. ff. si quis ius dicen. & aliquando sumitur pro quolibet habente potestatem statuenti. l. j. §. magistratus. quod quisque iur. & aliquando potestas sumitur pro officio. l. prima C. si rector prouin. Et dixit Ioannes And. in c. j. de iure immu. in vj. quod potestas varijs & diuersis nominibus appellatur secundum consuetudines locorum. & in hoc regno appellantur iusticiarij & capitanei equiparantur præfidis. secundum Cyn. in l. j. qui pro sua iurisdictione. & Baldus in ti. de pace constan. in verbo, in ciuitatibus. Nam statutum loquens de potestate habet locum in capita-

neo, si capitaneus habeat eandem potestatem Bartol. in l. ij. §. equidem. ad Tertulian. & Bald. in l. liberti. C. de interdicti. ma. quæ not. quia de vno, in materia syndicatus arguitur, ad alium. Nam etiam lex communis diuersis nominibus appellat officiales, & sic constitutiones regni. Et adde, quia Baldus in consil. 291. quod incipit, Statuto, seu capitul. dixit quod statutum de vno officio non statuitur de alio, in quo reperitur idem esse statutum, nisi lex vltra procedat declarando. de damno infect. l. ij. §. duos. ad Trebellia. l. ij. §. antep. & l. j. ff. si quis ius dicen. quia diuersorum officiorum differens est ratio. l. i. in princip. de officio eius. ¶ Officialis communis non potest auferre lapides meos, nec ligna mea pretio non soluto me inuito, licet commune egeat illis propter ædificium. l. venditor. §. si constat. ff. communia prædiorum. Licet in contrarium faciat l. final. in fin. eodem tit. secundum Guliel. & Baldum in di. §. si constat. Ideo dixit Bald. ibi quod respublica debet uti lege priuatorum, quia debet pretium soluere illarum rerum, quas pro se vult etiam pro ædificijs, & etiam si consuetudo diceret quod possit recipere, debet soluere pretium. Et ideo infert Bald. quod ex lapidibus priuatorum non licet aliquid reipublice recipere pretio non soluto per illum textum, vbi glossa dixit quod salarium eius est decima fisco, & decima parti. per l. j. C. de me. libr. xj. quæ not. contra Barones qui capiunt ligna & lapides priuatorum causa construendi castra ipsorum, quod debent soluere dominis, &c. ¶ Si magistratus inter se faciant pactum non præiudicat tertio, in cuius præiudicium venit, quia primo est excutiendus ille, qui recipit periculum supra se, quam alij ut l. j. §. inter magistratus. vbi Baldus de magistr. contuen. ¶ Officialis qui fecit quicquid incumbere sibi, non tenetur. dic. l. j. §. si magistratus. vbi Baldus no. ¶ Magistratus non tenetur de casu fortuito. dict. l. j. §. si magistratus, quia sufficit quo ad hoc ut non teneatur, quod suam diligentiam fecerit. ¶ Ille qui tenetur ex officio aliquid facere, debet probare se diligenter fecisse. dict. §. si magistratus. vbi Bald. not. de magistrat. conueniend. ¶ Bona magistratus non obligantur tacite ex quasi delicto, seu ex negligentia. d. l. j. §. priuilegium. de magistra. conuenien. Quod est singulare, secundum Bald. ibi, tamen bona euentium iure curiæ obligantur tacite pro administratione de iure contra. de Syndic. I l. si u.

Parid. de Puteo Tractatus

fitu. regni in constitutu. si quando. de homicid.
 18 Baro. & vide in l. pro officio. debet. tute. ¶ Si of-
 ficialis pro obseruatione iustitiæ & non teme-
 re dederit damnum alicui in re sua, an tenea-
 tur ipse, vel debeat de publico emendari? vide in verbocaptura in capitul. an officialis possit. & in verbo. contumacia. in cap. an iudex propter contumaciam. & in verbo. mani- uolus. ¶ An officialis possit capi facere ani- mal alicuius pro iustitia exequenda. vide in verbo. captura. in cap. an officialis possit. ¶ Magi- stratus quilibet, tenetur in solidum ratione doli, sed ratione culpæ tenetur quilibet pro parte. vbi tex. not. in l. an magistratus. de magistratib. conueniend. nam dolosi non ha- bent beneficium diuisionis. secundum Dyn. & Baldum. ¶ Potestas nū debet aliū pro alio grauare, nec citantem, aut vnum punire de- bet pro vno delinquente, alias damnum restituant, & in exilium mittantur ipse & consiliarij, qui in scriptis consenserunt. dict. S. quoniam. & ideo non possent concedi re- presalia pro delicto vnius cuiusque ciuis, nisi ciuitas iustitiam facere denegaret. per illum textum, secundum Angelum dicentem, quod si in villa datur damnum aliquod, quod villa non tenetur emendare, quod est verum quādo sciretur dans damnum & esset soluendo, alias quando ignoraretur, vel scire- tur & non esset soluendo, & villa potuit prohibere, & non fecit, tunc villa tenetur se- cundum Ange. de quo vide in l. ne quid. de in cen. rui. nau. & vbi Bar. & in c. sciāt. de elec. in vj. & in constitutu. regni, si damna clandestina. vbi latius supra. ¶ Officiales qui vadūt ad ter- ras, vbi sunt diuisiones in populo qui non pos- sunt salua conscientia pertransire, sed oportet eos sequi partialitates, incidunt in pœnam. c. cum æterni. de re iudica. in vj. secundum Bal. in l. j. de pœna iudic. versicu. dixit. per dic. ca. Quod cui latior datur habens debet magis præ oculis habere æquitatē. in auth. iusiurand. q̄ prestatur. & l. q̄ si Ephesi. de eo q̄ certo lo. Qui autē facit secundum consciētiam, licet fa- ciat contra iustitiam scriptam non incidit in pœnam illius cap. Et dixit Bald. quod iudex potest sequi suam conscientiam quæ nemini nocet. l. bonorum. qui admi. ¶ Item iudex t̄ de- bet sequi conscientiam partium, vt in l. j. de secundis tabul. in dicta. l. j. versicul. dixit de- q̄otriplīci conscientia. ¶ Et adde quia Bartol. singulariter dixit in l. j. de var. & extraordin. cognitio. quod si officialis fuerit electus in ci- uitate, & antequam vadat, mutat statum, vel

ibi insurgit tyrannus, vel secta, ita quod exercitium iustitiæ non remanet liberum po- testati, quod debet habere salarium, quia videtur itare per ciuitatem, quia iuste facit qui non vult accedere sub tyranno. argum. l. Fulcinus. S. quid sit lat. quibus ex caulis in- pos. eatur. quia verecundum est ad locum ac- cedere in quo quis non posset iustitiam libere exercere. l. filius. de institutu. & l. constitutio- nes. eodem titu. & eadem ratione si in ciuita- te durante officio insurgit secta, vel tyrannus ex quo rector non potest remanere sine vere- cundia, quod potest reuerti, & debet habere totum salarium. Et hoc an possit remanere sine verecundia, vel non debet in telligi secū- dum mores ciuitatis. litem apud. S. conuictū. de iniur. nam timendum est id q̄ reputat ve- recūdū apud graues homines. arg. l. Quinatus. ff. mandati. Bar. ibi licet latius.

- a ¶ Exercere. ¶ Limita tamen nisi causa cognita sit sibi reseruatum per iudicem ius ipsum quod potest secundum Baldum in l. depositam. c. de bonorum possessio. & in l. iubemus. S. sane. c. de sacros. eccles. & tenet Bar. in l. si quis in princip. S. fina. de legat. iij. & in l. ex mili- tari. c. de testamen. milii. & dom. Alexand. de l. mol. in l. si quis. S. cogentem. de eden. & in l. ii. ad leg. Iuliam repetundarum. & adde dominum Felin. in cap. fraternitatis. de hare. in prin. in i. col. & Bart. in cons. incipien. Pū- ctus opinionis talis est, quod q̄rit an notarius
- b ¶ Obseruare. ¶ An & quando vero, præceptis Pape obediendum, vel ex causa tartandum & super sedendum. vide in Felinum in capitu s̄ quando. per totum. de rescript.
- c ¶ Manus. ¶ Adde idem tenentem dominum Bartholo. ocin. in cons. 213. incipien. In præ senti. versic. quinto & ultimo. in ii. parte.
- d ¶ Officio. ¶ Vide q̄ ad hoc dixi præcedēti ver.
- e ¶ Officiū. ¶ Et adde quod verbum potestas in genere feminino significat dignitatem & po- tentiam. ita Felin. in c. significauerunt. in i. col. versic. not. ex isto tex. de iud.
- f ¶ Denegaret. ¶ An & quando & in quibus represalia concedi possint, & qui requirant ad eas cōcedendas & an si iniuste cōcedantur, im- petrans teneatur vide in no. & plene do. Bar. So- ci, in consil. 121. incip. cum in presenti. ver. cir- ca septimam. & vltimam q̄ cū vers. seq. vsque ad fin. & do. l. etr. Phil. Corn. in cons. 62. inci. Clarissima per totam. in iii. par. & i. cōs. 160. incipien. c. inca. per totum. in ii. parte.

SVM

S V M M A R I V M .

- 1 Iudex pōt concedere familiā alicui ne offenda-
tur à suo inimico, sumptibus tñ petitis.
- 2 Caueri debet quando timetur offensa de perso-
na ad personam.
- 3 Officialis non potest se intrmittere de officio
uel iurisdictione alterius.
- 4 Prorogatio non habet locum ubi est certus iu-
dex deputatus.
- 5 Officialis uel potestas intelligitur habere ta-
citum mandatum ad expendendum ea quæ
in utilitatem reipublice uersantur.

CAP. II.

I sunt duo qui ad inuicem
habent guertam officialis
ne arguatur de negligentia
& scandala essent in ciuita-
te, debet providere, quod
non committant scandalū. idem dicitur,
quando potest prohibere quod unus nō
transeat per plateas, & domum alterius.
Bar. in l. quod iussit. de re iudic. per gloss.
ibi, & faciunt not. in l. j. in fi. de off. pra. fe.
vr. Propterea dicitur, qd is qui habet scho-
larem suspectum de vxore, potest à iudi-
ce impetrare, qd prohibeat, vt nō transeat
per domū eius. facit quod habetur in au-
then. si quis ei. C. de adulter. quia ordina-
re debet iudex ne maleficia committan-
tur. C. de sum. tri. l. ii. & ne veniatur ad ri-
xas & arma. l. exquisitum. de usufruc. &
etiam quandoque prohibere potest alicui
partium ne ad possessionem accedat, vt
no. docto. & ang. in l. i. vti pos. & Bal. in l.
ordinarij. de rei vendic. & alij in l. cuncti.
de interdi. & Bal. in l. nullus. de sum. trin.
Inn. in c. in presentia. de prob. & in l. i. de
sequestr. pos. & supra circa princ. Pōt iu-
dex etiam partes rixantes ad concordiam
reducere prius puniendo eas si deliquerūt,
vt dicit Bal. in l. transigere. C. de transac.
& idē Bald. C. de li. causa. l. cū affirmes. &
adde Bar. in l. sanctum. de rer. diuis. dicen-
tem qd quod iudex potest concedere fami-
liam alicui, ne offendantur à suo inimico
sumptibus tamen petentis familiam, tñ
an iste timeas offendi possit à iudice pe-
tere vt caueri faciat de non offendendo?
in quo Bar. in l. capitaliū. §. cum. de pœn.
dixit qd sic, si causa timoris offensionis pa-
teat: dicēs propterea, quod si percussus ali-

quem. & timeo ab illo offendi, quod pos-
sum pretere, vt mihi caueat, nisi mea culpa
offendi timeam. & hoc vbiverti pōt peri-
culum personæ, secus in periculo rerum,
quia mea culpa præcedente non possum
petere mihi caueri, ne mihi des damnum
in rebus meis. l. qui bona. §. si quis. de dā.
infect. de quo etiam vide Bart. in d. l. sed si
susceperit. §. si. de iudi. & ang. in d. §. si qs
ita. & Spec. in tit. de pigno. §. sequitur. ver-
ficu. quod si timeo. & glo. & Cy. in l. præ-
fenti. §. fin. de his qui ad ecclesi. confug. &
per Cy. in l. si seruus. C. de noxali. & Bal.
in l. si de possessione. C. de transactio. &
docto. in l. quod iussit. de re iudica. Quæ
not. quia in istis consistit diligentia, vel
negligentia iudicis, quia solent partes di-
cere, quod si iudex providebat, scanda-
lum non succedebat, ideo iudex sit solli-
citus ne vindictæ inter partes succedant.
2 Et adde, quia quando timetur offensa
de persona ad personam debet caueri. l.
denuntiamus. de his qui ad eccle. confug.
& Bartol. in l. damni. §. ceterum. de dam-
infect. & in dict. l. quod iussit. & Specula.
in titu. de pigno. §. seq. verficu. sed timeo.
quem Bartol. ibi refert. & vide Bartol. in
l. si quis caur. & in l. j. §. quæ hon. ff. qua-
rer. & in l. litibus. de agric. & censit. & in l.
illicitas. §. ne potentiores. ff. de off. pra. fi.
Tamen Angel. in dict. §. ceterum. dixit qd
si quis timet offendi præter suam culpā,
quia inimicitia est orta præter suam cul-
pam, est sibi cauendum, cum maius sit pe-
riculum personæ, quàm rerum. l. in ser-
uorum. de pœnis. Tamen iudex debet sta-
tuere tempus, ne ille in perpetuum in-
ueniat se ligatum, & quando inimicitia
esset orta suo facto non debet caueri.
gloss. in l. præfenti. de his qui ad ecclesi.
confugiunt. de cautione vxori præstan-
da. & in cap. i. vt lit. non contesta. & in ca-
pitu. literis. de restitu. spoliato. aliàs quā-
do ipse causam inimicitiarum dedit, non
est sibi cauendum, quia in legem com-
misit. l. auxilium. §. in delictis. de minor.
aliàs petet cautionem de non offendēdo,
secūdum Bart. in d. §. ceterum. & in d. §. si
quis iusta. & idem dixit in l. i. C. in quib.
caus. colon. cen. lib. i. r. & in d. §. ne poten-
tiores. quod similiter Ang. dixit esse verū
quādo inimicitia prouenit sine facto pe-
tentis

Parid. de Puteo Tract.

centis cautionem, secus ubi ipsius aliqua culpa non interuenit, quia petet cautionem ante aliquam offensam ab eo factam, & cogetur cauere. l. i. §. si quis. de offi. preiud. & de usufructu. l. acquisitum. & gloss. in d. l. quod iussit. & quod no. Innoce. in c. in presentia. de probatio. Maxime si est tali inimicitia res publica laederetur. l. si quis ingenuam. §. in ciuilibus. de captiuis. Nisi petens cautionem sibi praestari fuisset offensor, quia non potest ipsam petere, ut supra quicquid dicat Barto. in d. §. si quis iusta. secundum Ang. & Ludo. in d. c. ceterum. Sed bene posset per iudicem decerni. argu. l. furti §. passus. & §. si iussu. de infra: quia sua culpa praecessit, ergo sibi non cauetur. d. §. illo. & per d. l. auxilium. & in c. quia frustra. de usufructu. nisi inimicitia talis longo tempore durasset, & duratura esset, cum destructione partium, quo casu posset iudex partes compellere ad concordiam, & pacem, & ut super lite transigatur, quae diu durauit. per tex. fin. 90. dist. c. placuit. secundum Anto. de Bu. in c. i. & 2. de mur. petitio. secundum Ludo. qui ita dixit Bartol. fore saluandum, & etiam in alio casu ubi peteretur cautio ratione eius rei, quam is a quo petitur, habere desiderat. per d. c. literis. Et ita intelligitur, quod not. Ioan. Andr. de pigno. in §. seq. in ver. quod si timeo. ubi de hoc articulo. & quod no. Bal. in d. §. & in d. l. presenti. de his qui ad eccle. confu. Et ut dictum est praestabitur talis cautio ad tempus, secundum Ange. in d. §. ceterum. & in l. 4. eod. tit. & Ludo. in d. §. si quis ita. Et dixit Bar. & Doct. in l. quidam. §. si quis. supra alleg. quod si petis a me cautionem de non offendendo, & ego a te peto, quod nisi mihi caueas non cauebitur tibi per me, nisi ex una parte esset iustus timor, & ex alia vanus, quia habenti timorem vanum esset cauendum. per l. hoc autem. in princ. ff. si cui plusquam. per leg. Falc. & vide in verb. negligentia in c. contra magistratum negligentem. & in c. inde x. ut non arguatur. ¶ Officialis non potest se intromittere de officio vel iurisdictione alterius. l. repetita. de epi & cleric. Quod est verum etiam de iudice notario, & quocumque officiali. no. ibi l. quacumque. de excep. & extra lib. 12. ubi singularis gloss. Guil. & Bal. ¶ quod non habet locum pro-

rogatio, ubi est certus index deputatus: & in l. consulta diuina. C. de testi. & dixit Bal. in repe. §. si. C. de consti. pecu. in fi. quod unus officialis non potest se impedire de gestis tempore alterius officialis, ubi dixit de consule mercatium, quod se non impedit de gestis tempore alterius consulis. Sicut inter duos collegas officiales coequalis potest datur actio negotiorum gestorum, si unus soluit id quod alium soluere oportebat. l. ex facto. ff. de neg. gest. ubi Ang. dixit idem inter reos, qui collegae non sunt, sed in officio subalternantur per illum text. per quem etiam dixit, quod officiales principales ad aliquod officium deputari tenentur de dolo & lata culpa ministrorum eis assignatorum per commune, sicut ipsi principales tenentur unus pro alio, qui agent contraminiistros actione negotiorum gestorum, secundum Ange. ibi. ¶ Officialis, vel potest intelligitur habere tacitum mandatum ad expendendum ea quae in utilitatem reipublicae versantur. gloss. in l. nulli. ff. quod cuiusque. vniuer. nomin. & vide in verbo, expense.

¶ Familiar. ¶ Tu de hoc vide Feli. in c. in presentia. in vlti. col. vers. postremo. de probatio.

SUMMARIUM.

- 1 Curiales principis prohibetur emere iura principis sine eius consensu.
- 2 Gratiam facere est lata culpa.
- 3 Seruus paganus alicuius Iudaei si efficiatur Christianus non cogitur Iudaeus illum velare gratis.

Officialis. II.

CAP. I.

Statutum vel constitutio principis dicat quod si officialis amouerit de pecunia curie, puniatur, habebit locum etiam in amouente unum denarium. Ange. in l. si seruus. §. pcor. de acq. hær. Tamen aliquando excusatur si de est thesaurarius, quia tunc debet assignare thesaurario p. uincie. secundum Barto. in l. fina. de cano. larg. libr. 11. Et etiam excusatur si pecuniam ex multis prouentam expendat. secundum Bartol. in l. diuus. de bon. dam. Ratio statuti est ne in suos usus conuertat. l. minime. de suscep. & arch. & l. 2. de his qui pupil. rat. lib. x. & l. si quis de aqua ducta. & secundum ius pro tali amotione im-

ponitur

ponitur pena dupli. in auth. de coll. §. nul
li. & §. seq. quod intelligitur secundū no.
in l. sacrilegium. §. his. & l. sacrilegij. §. La
beo. ad legem Iul. pec. ¶ Officialis qui suf
fragio aliorum aut suo impetrat dignita
tem, vel officiū ex quo multæ obueniunt
immunitates, illæ sibi non conceduntur,
ex quo data opa illud habuit, secundum
Bar. in l. si vniuersa. de leg. lib. x. qui di
cit in l. de statu. aut man. lib. i. 2. q. debi
tor reipublicæ officialis communis esse
nō potest. l. rescripto. §. debitores. de mu.
& ho. Qui si ad hoc vt officiū non conse
quatur debita contrahat data opa, q. hoc
sibi non proderit, quin habeat officiū, &
sequitur Lud. in l. si quis in graui. §. subue
nitur. ad Sil. & in l. seruus pluriū. §. si qs.
de leg. 2. & l. qui data opera. cum se. ff. q.
ex cau. ma. & l. ab offi. §. si vir. sol. mat. &
l. vniuers. de leg. i. ad verbum officium. c.
1. fina. ¶ Officiales principis, vel eius cu
riales prohibentur emere iura principis
sine eius consensu, quia sunt difficiles ad
conueniendum. l. curiales. C. loc. gloss. in
capitu. potuit. de loc. Et si per interposi
tam personam emanant tenentur in qua
druplum, & lucrum sisco quaeritur in gl.
l. nō licet de contrah. emp. Bal. in l. quis
quis. si cer. pe. & in l. de contrah. iu. & in
l. principalibus. si cer. per. Et prohibet mu
tuari officialibus sine causæ necessitate. d.
l. quisquis. ¶ Officialis qui officii occasio
ne aliquid per iniuriam abstulerit tene
tur ad restitutionem illius, & quadrupli.
in const. eos tantū. de iniur. cur. illa. ¶ Offi
cialis qui iniuriam intulerit subditis pu
nitur publicatione tertie partis bonorū
cum amonitione ab officio cū infamia per
petua, ita q. nullo tpe ad aliud officiū ad
mittatur ibidē. ¶ Officiales prepositi ad
æstimandū, vel per æquandū si per gratiā
aut per negligentia omiserint in officio
puniuntur in quadruplū, & priuatur sala
rio, qd. percipiunt officii ratione. l. peræ
quatores. C. de cens. & per æqua lib. i. r.
2. ¶ Quia facere gratiam est lata culpa. ff.
mand. l. si procu. §. fina. Et alibi dicitur, q.
est dolus. ff. de admi. tu. l. tutor qui reper
torium. §. competit. Nā qn. publicus offi
cialis facit gratiā dicitur dolus. & ff. mād.
l. dolus. & facit ff. si quis omis. cau. l. si qs.
pec. Nisi hoc faciat ex arbitraria æquita

te. l. 2. de metā. quia nō tenetur si fm suā
opinionē hoc faciat arg. gl. in l. si. de præ
di. nau. ad qud. exa. to. trib. l. missi. & de
erog. mili. ann. l. opinatores. secus si dolo
se. d. l. peræquatores. & l. qui grauatos. eo.
ti. Si vero faciat vt vir bonus tenet. arg.
ff. loc. l. si merces. in princ. & l. in si. si per
inimic. creat. fact. fuer. nam potest ab ipso
ad bonum virū haberi recursus. de iniur.
l. sed si vnus. §. ait prætor. & tenetur par
ti læq. ad restitutionē de decur. l. si ille. &
qd. habetur in l. licitatio. §. qd. illicite. de
publi. & in l. i. qn. ciuil. acti. & quod habe
tur in l. i. de distr. ¶ Delinquēs in officio
nunquam redibit Bar. in l. mancipia. l. ali
quid. de susce. & arch. & facit tex. in l. i. C.
si quacū. præd. pot. & Bal. in c. i. si duo. de
pac. tenen. & in l. iudices. de digni. lib. i. 2.
Ex quo infert vnū no. Bal. in l. 2. de indic.
lib. & facit l. si quos. C. de offic. præf. præf.
& dixit al. in l. 2. de li. & eor. li. qd. Do
ctor priuatus doctoratu pp. delictū non
pōt iteraro intrādo examē redoctorari.
¶ Cōstitutio regni volens spretas pœnas
solū spectare regine curie, vel iustitiariis,
cōprehēdit et alios officiales habētes me
rū & mixtū imperiū, & capitaneos, q. ea
rōne q. iustitiarii dicuntur p̄sides, eadē ra
tione & capitanei. per ea quæ gl. no. in ru
bri. de an. exce. & in consti. regni iustitia
rii nomen. & clare colligitur. in c. regni.
Item statuimus, quod iustitiarii vel alii
officiales & in alio. c. qd. incipit, subiungē
do. & quod capitanei dicantur p̄sides,
pater in quodā. c. regni in rubric. quod tē
pore guerrarum ex officio non proceda
tur. Officiales qui pretextu officii possūt
subiectis esse terribiles prohibentur ali
quod obsequiū rusticano sponere, aut ac
cipere sibi seruū bouē, vel aliqd. animal.
etiam punitur propterea exilio & bono
rum publicatione. Et eadem pœna punia
tur publicanus qui oneri præfato se spon
te subiecerit. l. si qui. C. ne rust. ad aliqd.
obsequium. denotetur, & facit in authē.
vt iudic. fin. quoq. suffrag. §. nolumus au
tutē. Nam ista non sunt facienda fiducia
magistratus. ff. de iniur. l. nec magistratib.
Nā isti terribiles esse consuevere pretextu
officii, vel publici muneris, quod licet.
argu. etiā. l. i. si rect. prouin. & l. i. si qua p̄
di. pot. de Iud. l. si. q. me. cau. l. si per im
pressionē.

Parid. de Puteo Tractatus.

pressionē. & extra de Iudæ. c. cū sit. & p-
pterea iustitiam capientes animalia ru-
sticorum eius officii ratione puniuntur.
facit in auth. de collat. §. ad hanc. Et idē vi-
detur in republica, quæ indigeret anima-
li, quod nō posset illud recipere. & in tit.
ne operæ a colla. etiam de ero. mil. an. l. 3.
Tame in cōtra. facit. l. fin. §. i. de pign. act.
& videtur expressū in l. i. in princ. de mu-
ne. q. res publica possit accipere pretio so-
luto. l. ij. in qui. cau. serui. pro proemio. ē. r.
ff. quēad. seruū. l. si locus. & l. 2. de lucr. ad-
uoc. tēciā facit. §. 4. di. c. fraternitatis. ver. si.
si paganus. seruus alicuius Iudæi efficitur
christianus non cogitur Iudæus illum re-
laxare gratis. l. etiā. ff. de postlim. reuer. l.
mulier. etiā. in bello in §. si de porrat. in
fin. ver. licet populo Romano accipe-
re seruū alterius pro vtilitate republi-
cæ pretio soluto not. in l. Barbarius. in gl.
fin. de of. prælid. etiam quando recipit te-
neretur ad emendationem damni. ff. ad leg.
Aquil. l. quemadmodum. §. municipales.
ver. item si dum. & vide not. per Aud. de
Iser. in tit. de cap. qui cur. ven. in fin. & in
titul. quæ sint regalia. in ver. sic. & plau-
stro. & etiam in l. 2. de nau. non exigend.
& est speciale. alias est pœna quadrupli. l.
3. de assessor. etiā in l. deuotum. in fi. de me-
ta. in l. j. de meta. vbi etiam est speciale.

Oblatio.

C A P. I.

Officialis sit condemnatus
in syndicato, propter quod
non possit vltius esse in
dicto officio. qualiter consu-
letur sibi? Dic quod cautela
erit vt ante cōdēnationē offerat pecuniā
in cōdēnatione deducendam, & ab-
soluetur, & habebitur pro absoluto, & in-
famia non notabitur. secundum Doctor.
in l. si reus paratus. vbi Bal. ff. de procur.
& tenet Bar. in l. ait prætor. §. si quis para-
tus. de no. oper. nunt. Et ideo si extat sta-
tutum in ciuitate, quod si aliquis est con-
demnatus in officio, quod nullus de do-
mo sua possit esse amplius officialis in il-
la ciuitate, quod non habebit locum quā-
do ipse officialis deposuit pecuniam, secū-
dum Bal. in l. itē si verberatum. §. si. de rei
vendi. & non notabitur infamia. Et idē

dixit Bar. practicari debere per d. l. si reus
paratus. & quod nota. in l. i. C. de dolo. &
in l. ea quæ. C. de cōdi. indebi. per Bald. &
in l. vti que. de rei vendi. Et sic ante con-
demnationem facientes cōpositionem,
vel soluentes protestentur, quod propter
dubium litis euentum hoc faciunt, & ne
vexentur litibus & expensis, & absolui
debeant ab instātia iudicii simpliciter,
nec habebit locum. l. quoniam ff. de infā-
mi. ne videantur delictum confiteri, quia
faciunt causā redimendi vexationes. per
no. per Moder. in l. interdum. §. Scich. ff.
de verb. obli. & ita faciunt officiales, quia
ante sententiam conantur partes concor-
dare, vt euitent cōdēnationem, per
quā eis pararetur maximū præiudiciū. &
vidi in Tuscia, quod quidā potestas non
scripserat certam pecuniam modicę quan-
titatis, videlicet ducatorū decem in pro-
uētibz, qui uoluit soluere ducatos ducē-
tos, ne condemnaretur in syndicato pro-
pter alia officia, & non fuit admissus, &
fuit condemnatus, & vide de iusta obliga-
tione per domi. meum Andrā. Barbaciā
in repeti. capituli præsentium de testibz.

S V M M A R I V M.

1. *Officiales non debent officia assumere, ut qua-
stui & pecunia deferuiant.*
2. *Cupiditas est omnium libidinum radix.*

Officium.

C A P. I

Officiales non debent officia
assumere vt quaestui, & pecu-
niæ deferuiant. l. ad splendio-
ris. d. diuer. of. vnde Ambro.
ii. d. offi. decet oēs cēsura fru-
gilitatis continentię anchoritas, & maxi-
me eū, qui honori præest, ne præeminen-
tem virum thesauri possideat sui, & pec-
uniæ feruiant, qui præest libertis illud
magis decet vt supra thesaurū sit animo,
& intra amicū obsequio, humilitas enim
auget gratiam, hæc plena laudis & digna
primario viro contrarium vero scilicet,
munera a iudicibus, & magistratibus affe-
ctare insidere miseris animis consue-
uit. de indi. properandum. §. si nautē vtra-
que. Et qui aurum diligit nō iustificatur.
Ecclesia. 31. & ibi de hoc satis. postremo
ignis

ignis deuorauit tabernacula illorum, qui libenter munera recipiunt, Iob. xv. in fin. hodie vero in regnis satis cupiditas abundat quia aurū imperat, aurū iudicat argētum remouet, passio promouet affectiōnem, silent leges & canones, & ratio aequitatis proferibitur, medicat bonæ fidei literatus, abūdat malefidei exaltatus, id est ibi nullus quātum mercatur, sed omnes quātū dare sufficit, æstima bāt. ibi omne tribu nā pecuniis expugnatur, ibi nulla integritas, nulla fides, nullus humilis, mundus in magistratu eligit. argu. in l. si quēquā. de episc. & cleri. ibi ad reddendam iustitiā nō iustitia Dei queritur, sed magis pecuniā venerantur, & nobilissima officia fordes reputantur, postquā iuxta libitum pretio comparantur: quid ergo faciunt leges, vbi sola pecunia regnat, aut vbi paupertas vincere nulla potest. Polli. lib. v. c. ix. improbitas curialū eosque innotuit, vnde de testimonio conscientie, de honestate morum de synceritate cause, nisi peritio interueniente quisque cōsidat, omnes. n. curias inuasit pestilens auaritia. Ideo sepius qui puniendus fuerat in locum vltioris apponitur. j. q. 6. i. fertur. ibi nihil p testimonio bonorum operum obtinetur, sed pro effusione munerum cuncta complentur, eadē questione cap. placuit. f. cupiditas enim omniū libidinum radix est. Tullius primo & hero. Archidia. dist. 47. capit. quoniam. & capit. verum. nō ex officio suscepto, non peccandi licētiā, sed necessitatem bene viuendi se nouerint afsecutos. xl. dist. in prin. & cap. j. & facit. 8. quēstio. iii. c. i. & facit. l. per ill. citum. de cohar. vbi dicit quod iudex non debet amare pecuniā, sed iustitiā.

S Y M M A R I V M.

- 1 *Officiales perpetui possunt conueniri & agere durante officio.*
- 2 *Pōt potestas conueniri pro cōtractibus celebratis ante officium. Et quid in locumtenente.*
- 3 *Officialis datus ad beneplacitum sedis apostolica est perpetuus.*

Officialis perpetuus.

CAP. I.

- 1 *Officiales perpetui possunt conueniri & agere durante officio a argumen. de tute. & ra. dist. i. l. nisi. §. f.*
- 2

secundum Guil. & dicit Bar. quod officiales quibus nō est certum tempus p̄sumitū perpetui. de excusa. tuto. l. iuris peritos. in princip. de no. oper. l. de pupillo. §. si quis ip̄s. per Bartol. & Bald. idem in l. pars literarum. ff. de iudi. vbi dicit Bald. quod Episcopus ex quo est perpetuus potest conueniri ne actio sit inanis & vide l. p̄sdis. ff. si certum petā. & vide Bald. in l. principalibus. eodem titu. pro cōtractibus celebratis ante officium potest conueniri potestas secundū Azo. in tit. de inius voc. Quid in locumtenente? vide in l. vicarios. ff. de leg. & quod nō Azo. in titul. vt omnes tam ciuiles. & in authē. clericus. de episc. & cle. & dicit Ang. in l. hoc accusare. ff. de accu. quod officialis durante officio conuenitur a non subdito. secundū Azo. in titu. de in ius. vocan. 3 *¶ Officialis datus ad beneplacitum sedis apostolicę est perpetuus, quia sedes nunquā mori, secus si sit datus ad beneplacitū Pape, quia eo mortuo expirat. c. si gratio. de rescript. in vj. & dicit Bald. l. iuris peritos. de excu. tut. & camerarius Pape cuius officium nō expirat p mortē Pape. c. ne Romani. de elec. & vide Bartol. in l. de pupil. §. si quis ip̄s p̄tori. de de noui operis nunc. licet officiales n. n. debeant esse p̄petui, sed annales. l. neminē de iusc. lib. duodecimo. & in cōst. regni volumus de numer. off. c. ¶ An & quando officiales perpetui cōueniuntur durante officio, vide supra in verbo, durante officio.*

¶ *Officio.] Vide que ad hoc dixi supra i. uers. durante officio. in apostill. ubi etiam per eundē.*

S Y M M A R I V M.

- 1 *Marito licet occidere hominem adulterum cū uxore in adulterio deprehensum. Et quid de magistatu & num. 2.*
- 3 *Adulterium per que indicia probetur.*
- 4 *Vasallus an possit occidere dominum suum ne Regem repertum in adulterio.*
- 5 *Vasallus non potest occidere dominum suum bannitum.*
- 6 *Maritus uilis non potest occidere magistratum.*

Parid. de Puteo Tract.

Officialis offensa.

C A P. I.

V r a dicit, quod nō licet offendere magistratū finito officio dum stat ad syndicatū, & quod offensor punitur sicut, officialis offenderet, vt supra in j. capitul. & supra in verbo, durante syndicatū. limita hoc non habere locum quando speciali odio offenderet, vel vt inimicum, vel se defendendo, vt in const. vt participatio de iniuria curia. illa. in j. lib. vt late per Andrā. de Her. quia tunc puniretur tanquam offendens privatam personā. secundum Andrā. ibi vbi loquitur de regibus, & Cardinalibus, & alijs officialibus si offenderantur, si tenetur offendens crimine maiestatis. l. scilicet. & vide latius Andrā. de Ile. in ti. quā sint rega. in ver. committentium. vbi la. Tamen si officialis esset inuentus in adulterio, an possit occidi, vide de text. in l. marito in fin. ff. de adult. vbi de patre, an possit occidere magistratum. vbi Bart. dixit quod quidam dixerunt quod non, quia magistratus iure mariti non potest accusari. l. si maritus. in princip. eod. tit. l. hos accusare. de accus. tamen Bar. tenet contrariū dicens quod licet verum sit quod magistratus nō potest accusari, est verum, nisi accusatio sit tempore peritura, quia tunc bene potest accusari. d. l. hos. & l. senatus. de offi. præs. & in tantum posset accusari, quod si esset causa, quod per li. contest. non perpetuaretur, ageretur vsque ad sententiam, vt no. in l. si restituatur. §. sed si ca. de iudic. Et ad propositum ius occidendi adulterum est tempore periturū, quia nisi ille tunc occidat, non potest postea occidere. l. quod ait lex. in fin. eodem tit. sic ergo sicut potest ipsum accusare quando accusatio est tempore peritura, ita & occidere. cū istud ius occidendi sit tempore periturum, quæ sunt vera in patre marito autem non licet occidere magistratum, ex quo magistratus non est turpis persona. vt not. in l. hac lege. & in l. nupta. §. ius occidendi. eod. tit. ita Bar. in d. l. marito. & facit text. in l. Gracchus de iure vero. de const. regni. licet viro occidere omnem adulterum cum vxore in adulterio deprehensum cuiuscūque conditionis existat, & in omni loco, dummodo adulteram occidat, ut in const. regni si maritus ver. et. in gl. de repudijs. & dicit deprehensum in adulterio vbi statutū requirit deprehensionē qñ adulter esset deprehensus in camera cū vxore sua in re-

bus venereis. per glo. in l. quod ait lex. in ver. Celsus. de adulter. secundum Bartol. vbi etiā dicit, quod per ista preparatoria veneris probatur adulterium. b. & dixit idem Bartol. in l. ij. eodem titulo. & in l. capite quinto. quod si testes dicant quod inuenire in camera solū cum sola, vel osculante, vel tangentem mamillas, quod ista sufficiunt ad probationem adulterij. per gloss. in dicta l. capite quinto. & est text. in capitul. poena. de testib. & in capitul. literis. de præs. & capitul. tertio loco. & dixit Bartol. in dicta l. final. quod adulterium, probatur præsumptiue, licet lex requirat probationem, quia si videres in lectos duos, uel in camera nescires, quid facerent, pro quo facit quod not. Bartol. dixit in l. ij. de aqua plu. arcen. & dixit Bartol. in l. furem. ff. de furt. quod si aliquis deprehenditur in domo alicuius vbi est pulchra mulier, quod est adulter manifestus. Per quæ dixi cum quidam fuisset occisus per maritum in camera vxoris suæ, & non poterat probari per testes quod fuisset deprehensus in adulterio, sed probatur per multa indicia, quod ante fuerat diffamatus, quod illam cognouerant, & fuerant visa aliqua signa veneris, quod maritus non debebat decapitari, sed mitius puniri per prædicta coniuncta. l. j. §. si. ff. de sicca. qui deprehensus in adulterio occiderit. & licet diceretur quod alibi occiderat & occisum disportauerat, dixi quod cum ibi repertus fuerit occisus, præsumitur ibi occisus & non alibi per dicta Bartol. in l. j. ff. de via publica. & per Dyn. in l. final. de hæc. instit. Et diceretur magistratus deprehensus in adulterio cum vxore, si inuenerit ipsum in camera in actu veneris, & persecutus fuit eum per horas, & ipsum alibi occidat persequendo, & non dimittendo. secundum Bartol. in d. l. quod ait lex. quæ no. & vide in const. regni de adul. vbi optima gl. q. a sæpe occurrit, quod magistratus committunt adulteria in terris si bi decretis. & vidi pluries de facto in officialibus, qui de stupris & adulterijs fuerunt inquisiti in officijs, & nunc est de facto. Tamen an vasallus possit occidere dominum suū vel Regem repertum in adulterio cum vxore sua? dico quod non, c. per l. i. adulterium cum incestu. §. final. de adul. ubi libertus non potest occidere patronum in adulterio, per quem text. dixit ibi Cyn. secundum Bar. quod vasallus non potest occidere dominū bannitū. arg. in authen. de nupt. §. j. & de obsequi. patro. præsta. l. final. quod etiam probatur,

batur, quia vassallus qui paratur liberto, ut not. Andr. de Iser. in tit. quibus modis feud. amit. & in titu. quæ fuit prima causa. §. sed qui. & respectu domini dicitur vilis persona vassallus, quia est ut liber ut supra & maritus vilis non potest occidere magistratum. d. l. marito. in fin. & quia magistratus non est rursus persona. d. l. marito. ergo sicut vilis maritus non accusat de adulterio. l. 3. & ibi glo. eo. titu. ita etiam non potest occidere, secundum Barto. in d. l. marito. §. illud. Nec puto quod consti. regni in hoc corrigat ius commune, quia constitutio illa fuit facta per Imperatorem, qui erat Rex regni, & non videtur contra seipsum hoc statuere voluisse & in generali sermone non continetur persona loquentis, penul. l. de actio. empti. Nam nemo intelligitur legem ponere contra seipsum. argu. l. peculium. de pec. leg. in §. sicut. l. Lucius. in fi. secundum Bald. de pace iur. fir. §. ad hæc. Tamen an isto casu syndicatores possint cognoscere de adulterio commissio per officialem ubi spectet cognitio alteri potest statim, vel sit remittendus ad principem? puto quod syndicatores non possint de hoc cognoscere. per no. per Guli. in l. nulli. C. quo. appe. & supradiximus circa princip. nisi adulterasset officium exercendo, ut quia mulierem citari fecisset in curia causa testimonii, vel sub colore inquirendi contra ipsum delictum, & cum favore officii, aut eius pretextu eam adulterasse, vel si fuisset derenta pro aliqua causa, vel si litigaret in curia, & ea de causa fuisset adultera, quia cognoscerent syndicatores. argum. c. mulieres. de offic. deleg. in 6. tum ibi no. & dixit hoc Gulielmus in dict. l. nulli. & vide supra de officio syndicatorum, circa princip. operis & vide in verbo, adulterium officialis supra & vide supra in verbo, iniuria officialis. ¶ An offendens officialē remotum teneatur ac si offendisset officialem? vide in ver. remotum. & in verbo, durante officio. ¶ Offendens officialem tenetur pœna parricidij, quia est civis & pater civitatis. vide. supra in tit. de offic. syndicatorum cap. fin.

¶ Occidere.] adde quod adulterum occidens se per peccat non obstante lege civili quandoque hoc permittente aliquid per Felin in cap. i. cir

ca prin. de præs.

- b ¶ Probatur adulterium.] Vide Felin in e. preterea de testib. & quod ibi dixi in apostil.
c ¶ Quod non.] Sed quid de Papa. dic idē & q accusari nō pōt. sed in mulier quæ cū eo adultēriū cōmisit accusari pōt. ita Felin. in e. quæ in eccle in xliij. col. in ver. xvi in fi. de consti.

SUMMARIVM.

- 1 Officium si valeat, maleficium & pœnam maleficij minuat intelligitur quod valeat maleficium præsumptum.
- 2 Officium non perditur propter maleficium, nisi post sententiam.
- 3 Duplici officio an quis possit fungi.
- 4 Ratione officij unus homo fingitur alius.
- 5 Promittens sub nomine officij per errorem an obligetur.
- 6 Officium inuitus acceptare quis dica.
- 7 Faciens aliquid ex necessitate officij. quod q. habet, non meretur pœnam aliquam.
- 8 Officialis potest aliquem de domo extrahere, ut officium acceptet, & eius occultatorem punire.

Officium.

CAP. I.

E mo debet nisi officium si bi commissum exercere, & de officio alterius tangere, & se impedire de officio alterius. l. fina. de offic. proconsul. & l. secunda, de officio præfecti. anno: & in provinciis. de mut. & actu. libr. xii. & l. ii. de exactori tributo. libro decimo. et in l. cōsul. diu. l. C. de testi. & l. si quis. de aquædu. ubi punitur, ideo tenebitur syndicatorum. & in l. duos. de suscepto. & archa. ubi habetur q. punitur officialis, qui se impedit de officio alterius, ubi Bart. dixit q. punitur officialis, qui non mādāt pecuniam solui alteri quam cui debet. ¶ Officium si valeat, maleficium & pœnā maleficij minuit. l. si non multi. ff. de publi. & l. sacrilegij. ad legem iuliam pecu. quod itel ligitur q. valeat maleficium præsumptum sed non liquidum. l. post. de his qui. ut in di. & no. in l. athletas. §. calumniator. de ifami. Bal. in l. etiā. C. de fur. dixit idē Bal. in l. i. C. de fur. dixit idem Bal. in l. ii. C. qui accu. quod licet officium excludat præsumptum maleficium, non excludit pœnam

Parid. de Puteo Tractatus

penam & aptam probationem. & vide
² in ver. præsumptio officialis. ¶ Officiū
 non perditur propter maleficiū, nisi post
 sententiam. l. qui decurio. de fal. & no. In
 nocen. in cap. fraternitatis. de hære. Ideo
 delictum de quo quis non est condemnatus.
 non impedit promotionem ad aliud
³ officium, secundum Bald. ibi. ¶ Quis
² non potest fungi duplici officio. ¶ l. hac
 parte. de præpos. sacro. quod est verum
 quando officia sint protinus diuersa, se-
 cus si non diuersa sint, sed circa idem ten-
 dentia. l. comperimus. C. de præpo. sacro.
 scribi. vbi glo. pro quo vide no. per Bald.
 in l. iubemus. §. sane. de sacro. sanct. eccles.
 Et ideo si iudex qui erat tabellio scripsit
 omnia acta coram se facta fidem facit, &
 ex illis potest pronuntiare & sententia la-
 ta valet, & non impeditur fungi dupli-
 ci officio, quia ad idem tendunt. pro quo
 facit qui mili. non pos. l. is quidem. & cap.
 2. de consue. & de præben. cap. cum singu-
 la. in 6. secundum Bal. in d. l. comperimus.
 & vide in auth. nisi breuiiores. C. de sent.
 ex peri. & vide in l. i. C. de agen. in rebus.
 lib. 12. & in l. is. C. qui pro mili. non pos.
 quod quando quis assumit duo officia. &
 non potest habere nisi vnum, non potest
 habere salarium, nisi primi officij tantum
 vbi Barto. quod quis non possit duo of-
 ficia subire vt ibi, & in l. si cōsul de adopt.
 quando sunt incompatibilia, quod non
 possit deseruire vtrique, secus si posset,
 per d. l. comperimus. & vide Bald. in l. cō-
 sul. de adopt. ¶ Et ideo si officialis se ges-
 sit negligenter in vno officio impeditur
 in exercitio alterius officij, & tenebitur ī
 syndicato per prædicta. & vide infra cap.
 vbi duo officia. ¶ An si duo gerant vnum
 officium & inueniatur defectus in oratio-
 nibus communis, vel in libris, an quili-
 bet in solidum teneatur? vide Bar. in auth.
 hoc ita. de duo. re & not. in l. cum alicui.
 de neg. gest. & vide in l. j. §. si plures. de
 exercit. & in l. si tutor. de admi. tuto. per
 Barto. in l. ambiciose de decre. ab ordin.
 & in l. eandem. ff. de duo. re. & vide infra
 in ver. plures officiales ver. latius. ¶ Vbi
 duo officia continguntur in vnum officiū
 mutatur nomen officij, & omnes reddi-
 tus & salaria ipsorum officiorum etiam
 vniuntur, vt oēs iurisdictiones vtriusque,

d. titu. vt iudi. sine ququo. §. illud tamen.
 vbi dicit Angel. quod si vnitur officium
 capitanei Perusij cum officio guerræ. in-
 telliguntur vnite iurisdictiones quas exer-
 cebat vtrunque officium, & etiam salariū
 & periculum administrationis vtriusque
 dicens, quod si capitaneus populi debet
 stare ad syndicatum octo diebus, & capi-
 taneus guerræ. xv. habens hoc officium
 vnitum tenebitur stare ad syndicatū to-
 to dicto tēpore vtriusque, scilicet p dies
 23. & oēs eius officiales familiares, quos
 quilibet eorum tenebat ante vnionem of-
 ficij, nisi aliud appareat. & facit l. qui bi-
 nos. C. de aduo. diuer. & eo. titu. §. hæc
 autem. per Ang. qui dicit, quod si de vno
 officio efficiantur duo, quod quilibet offi-
 cialis habebit tantum salarium, quantum
 habebat vnus. alle. Iaco. Butr. in l. binos.
 C. de aduo. diuer. iudi. quod dicit verum,
 quando salarium statuitur pro industria,
 vel persona, secus si statuitur ratione ex-
 pensarum, qz consideratio habebitur de
 modo expensarum, vt secundum modū
 expensarū salariū statuatur. Ang. & ista fa-
 ciunt si vnus doctor efficiatur capitaneus,
 & assessor vnus ciuitatis, de quo vide in
 l. si consul. ff. de adopt. per Barto. & Bald.
 & vide in ca. quis nō pōt fungi. supra pro-
 xime. ¶ Ratione officij vnus homo fin-
 gitor alius l. etiam de fideicommiss. & l.
 tutor. ff. de his quibus vt indign. ¶ An q̄
 fiunt in officio præsumantur facta contē-
 platione officij. capitu. i. §. si vero. de sen-
 guer. secus si fiant ante inchoationem of-
 ficij, vel quod ipsum consummatum, quia
 quod fit extra officium, non videtur fieri
 nomine officij de doli exce. l. si procura-
 torio. Et etiam quod fit inter fide dignos
 sub nomine officij præsumitur factū tem-
 pore officij. tex. valde no. in d. §. si vero
 Bald. ¶ Si in aliquo contractu ponitur no-
 men officialis, & priuati in dubio cōtra-
 ctus videtur factus pro illo priuato, & no-
 men officialis videtur adiectum ad fauo-
 rem. tex. no. secundum doct. in l. fideicō.
 §. plerūq; de le. 3. vbi habet q̄ idē est dice-
 re p Titio. & noīne Titii. & in l. cū pater.
⁵ §. Titio genero. de le. 2. ¶ An promittens
 sub noīe officij per errorē obligetur? vide
 in l. qui erat. ff. fam. ercisū. ver. ampla. el.
⁶ in l. si legato serui. de leg. i. ¶ Quis ap. el.

letur inuitus officium acceptare. gloss. in l. 2. ff. quod quisque iur. vbi dicunt doct. quod potestariæ dantur inuitis, & habetur in canone. 2. q. 7. viduæ, & in auth. de defen. ci. §. interim. & in l. si quis magistratus de vi. & honest. cler. adeo quod pōt. ppter hoc expelli de domo contra regulā. l. plerique de in ius voc. & hoc p. lex omnibus. C. de decurio. lib. x. Et si fecit resistētiā & aufug. t. puniatur quia tenetur tempore duplicato stare in eodem officio. per tex. singularem in l. si ad magistratū. de decur. lib. x. Tamen in officiis spiritua libus. vide glo. distinguētem in c. Episcopus 13. q. 1. inter Papā & inferiores. & do. Anto. in c. si vnanimiter. de posthu. prel. secundum Ludouic. in d. l. 2. quod quisque iuris. §. Si quis aliquid faciat, vel participet necessitate officii non præiudicat iuri suo. l. si pars §. illud. ff. de inoff. testa. vnde tutor recipiens ex testamento legatum pupillo suo factum non videtur testameum approbare quia ex sua persona non posset postea venire ad impugnandum, ad quod l. tutorem. de his quib. vt in dig. & de administra. tuto. l. cum quidam. Quia quilibet in officio existens vicem duplicis personæ gerit, vt ipse, & vt officialis. l. si consu. de adopat. cum sim. & facit l. fin. de in offic. testa. vbi de aduocato & procuratore, qui sibi non præiudicant. & vide in cap. an factū ab aliquo supra in 7 verbo, officialis. ¶ Faciens aliquid ex necessitate officii quod quis habet nōmetur pēnam aliquam. l. moneta. C. de dila. lib. x. vbi glo. dicit qd officium, qd quis habet moue aliquē. vbi Bart. dicit quod qn vna causa ad publicā vtilitatē pertinet est cōcepta per aliquem, qui moritur vel se absentat iudex ex suo officio potest illam causam, prosequi. l. pen. in prin. de publi. iudi. & l. 2. de aboli. Et potest etiam tunc iudex dictā causam cōceptam ab alio prosequi per text. in d. l. moneta. secundum Bald. ¶ Off. cialis potest aliquem de domo extrahere, vt officiū acceptat & eius occultatorem punire. l. ex omnib. de decurio. lib. x. Quod est verum in quo cunque ad publicū officium vocato, si sit curialis v. el non, secundum Bald. ibi p. l. si ad magistratum. eo. tit. licet alias quis non possit ex de causa domo extrahi le

ge plerique. de in ius vocando. & lege de mo. ff. de regulis. iuris & supra proximo cap. ¶ Qui aliorum aut suo suffragio impetrat officium non gaudebit immunitatibus dicti officii, ex quo data opera illud habuit. Barto. in l. vniuer. de legi. lib. x. q. etiam dixit in l. i. C. de statio. & man. lib. 12. quod debitor reipublicæ officialis esse nō potest l. rescriptio. §. debitores. de mun. & hono. Qui ad hoc vt officium non consequatur debitum contrahit data opera, quod hoc non obstante officium habebit, quod sequitur Ludo. in l. si quis in graui. §. subuenitur. ad fill. pro quo facit l. si seruos. plurimū. §. si quis. de lega. 2. & in l. 2. §. si quid. tamen. si quis cauit. & in l. et qui data opera. cum sequenti qui ex cau. mar. & facit. l. ab hostib. §. si viri. soluto matrimon. & l. vniuer. si. de lega. quia videtur procuratum: vt dictis iuribus supra ad verbum officialis. el. 2. capit. 2.

¶ In poss. circa hanc doctrinam vide no. cum nonnullis remissionibus dict. et. in cap. cum oporteat. circa princip. de accusa. & in c. in pre. sentia. in prin. ij. col. de proba.

SUMMARIUM.

- 1 Iudex qui potest ex officio aliquid facere, & non facit non tenetur parti ad interesse, nec in syndicato.
- 2 Officium iudicis imploratur summarie & sine libello.
- 3 Iudici si constat act. rem non habere ius agendi reo etiam non opponente debet ex officio iudicis repelli. Et quid si iudex eum non repellit an teneatur in syndicato. & nu. 4.
- 5 Iudex potest supplere in his, que respiciunt ineptitudinem linelli.

Officium iudicis.

CAP. I.

- 1 Vdex ¶ qui potest ex officio aliquid facere, & non facit, non tenetur parti ad interesse, nec in syndicato. Angel in l. iusticia. de iusti. & iur. quia in commissis iudicis arbitrio non potest appellari. vt plene in c. 2. de iur. calum. & Ioan. de Imo. in l. 2. de public. iudi. & vide infra. ¶ Constitutio quātū cumq; gñlis omnis remedij exclusiua nunquam intelligitur excludere implo. rationem

Parid. de Putēo Tract.

rationem officii superioris, qui considera-
ta æquitate eius officium debet implorā-
ri annuere. l. i. §. quantum. ff. de separa. &
l. plane. & l. fin. de peti. hæredi. sicut nun-
quam intelligitur cogitare de eo, quod po-
test causari propter implorationem offi-
cii superioris. l. 4. §. i. de fideicommiss. lib.
& in l. 2. §. si bonorum. ad tertull. secun-
dum glo. in l. 2. §. expectandi. de secun-
dis tabu. ¶ Iudex ex officio suo facit inter-
rogationes ad suam & partis declarationē
l. age. vbi Bald. not. de transact. ¶ Iudicis
officium potest implorari, si quis timet q̄
a fiat ei uis in pos. a l. fin. de offic. procu. Cæ-
sa. & Innoc. in cap. in præsentia. de proba-
tion. Bald. in l. si super pos. de transact. & l.
2 si seruus. C. quod cum eo. ¶ Et implora-
tur summarie sine libello l. æquissimum.
de usufruct. Et idem si quis timet ab ali-
quo inquietari. C. qui bono. cede. pos. l. 3.
ff. de fide. l. si contendat. & l. Aurelius. §.
centum. de libe. lega. & quod ibi not. &
quod Bartolus. nota. in lege. si finita. §.
elegant. de dam. infect. Quæ prohi-
bitio inquietationis potest causa cogni-
3 ta fieri, vt in dictis iuribus. ¶ Si constat iu-
dici actorem non habere ius agendi etiā
reo nō opponente debet ex officio iudi-
cis repelli, & tenetur etiam ad pœnam, ita
Bald. in l. vbi pactum. C. de transac. et est
glo. in l. qui cum maior. §. si patris. de bo.
4 libe. ¶ Quid autem si iudex cū non repu-
lit, an teneatur in syndicatu? dicit Paul.
de Cast. ibi, quod si reus uil dixit, quod
non teneretur etiam, arg. l. quicquid. de iu-
dic. Secus reo postulante. in l. 4. §. hoc au-
tem iudicium. de dam. infect. vide Ang.
in §. pactus ne peteret. vbi allegat Specul.
Iudex potest vbi reus qui nō debebat au-
diri, & fuit auditus & admissus ad probā-
dum exceptionem ex æquitate generali.
l. illicita. de offic. præsid. repellere actore,
quia imo ex liquido & ex actis iudicii po-
test suplere defectum personæ excipien-
tis, qui defectum causæ non potest suple-
re, sed defectum personalem sic. arg. ff. de
petitio. hæred. l. plane. & l. fin. secundum
5 Bald. in d. l. vbi pactum. ¶ Iudex potest
supplere in his quæ respiciunt ineptitu-
dinem iudicii. l. i. cum glo. ff. de offi. assess.
Item in his quæ respiciunt nullitatē pro-
cessus, vel eius validitatem. glo. est in c. j.

in ver. absentia. de election. in vi. Item in
respicientibus reuerentiam alterius iudi-
cis. l. eos. §. si. de appel. Item in interrogā-
do partē post litem cōtestatā. l. vbi cun-
que. de interrog. & in c. cū in fi. de fide in
stru. Item in reperendo testem cū declara-
b tione sui. c. cum clamor. b de restit. & in
§. quia vero. de test. Item pro inuenienda
veritate instrumenti producti in authen.
de tabel. circa princ. ¶ Iudicis officium ha-
bet etiam conditionem, si fuerit postula-
tum. ff. de dam. infect. l. 4. §. hoc autem.
& ff. de magistra. conueuiend. l. i. §. magi-
stratibus. Quod est verū. in facto nō in iu-
re, quia ius scire tenetur. l. 2. quod quis-
6 que iuris. ¶ Iudex ¶ potest supplere i facto
sibi noto, quia examinauit negotium, vel
qa perceperat per facti euidentiā. l. irru-
ptione. §. ad officiū finium regundorum.
a ¶ In poss. ¶ Circa hanc doctrinā vide no. cum nō
nullis remissionibus dicti Felin in cap. cum opor-
teat circa princip. de accusa & in c. in præsen-
tia in princ. q. colum. de probat.
b ¶ Cum clamor. ¶ Et ibidem ad materiam vide
omnino Felin.

De litera. P.

S V M M A R I V M.

1 *Officiales an possint recipere esculenta & po-
culenta.*

Poculenta & esculenta.

CAP. I

N finito officio possint offi-
ciales ista dona recipere?
Bald. tener quod non, quia
quod sit in ingressu vel e-
gressu officii, dicitur fieri in
officio. l. iurisgen. §. quini. ibi, ea enim.
de pactis. & arg. l. j. §. bestias. de postu. &
quia potest præsumi promissum durante
officio. l. si ventri. §. si. de pri. credi. Bal. in
l. pars litera. ff. de iudi. ¶ An si officialis
non recipit munera, sed pactus est, An i-
stud ius confiscatur? dic quod nō, quia pa-
ctū non tener, vt no. de pact. l. iurisgentiū.
§. ait prætor. tamen de pacto turpiter fa-
cto puniatur. arg. d. §. bestias. ff. de postulat.
i Bald. in d. l. pars literarum. ¶ An ¶ officia-
les possint recipere esculentā & poculen-
ta? glo. dicit quod non, in auth. scriptum
exemplar. & l. plebiscita. §. nunc vero. de
offi. proconsu. Guliel. tenet contrarium.
propter

propter æquitatē d. §. Iacob. de bel. dicit in d. authē. quod in defectu sui salarii potest illa recipere, quod sequitur Bald. in d. §. nunc. qui dicit, qd pro quibusdā minimis lex non offenditur, vt pro non paruo caseo, vel pro duabus finalis maluatibus. arg. l. quāuis. de condit. & demonstra. qd p tā paruis animus rectoris non flectitur. Bald. in d. §. nunc. vero. vbi dicit, quod etiā assessores nō possunt recipere ista exenia, & potest potestas cōpellere malos, assessores. in authē. iurandū quod psta tur. & ibi p Iaco. de Bel. Bal. in d. §. De iure autē constitutionū & capitulorum regni sunt diuersa capitula, quę videas p te.

S V M M A R I V M.

- 1 Index ordinarius non habens salariū de publico, vel minus sufficiens potest licite esculenta & poculenta recipere.
- 2 Munera excæcant lumina sapientum.
- 3 Index an possit supplere de facto in notorijs? & nu. 4.
- 5 Probationes in causa inducere non pertinet ad officium iudicis.
- 6 Index supplet pcedēdo de similibus ad similia.

CAP. II.

Consiliariū, officiales, & notariis qui à iure aliquid recipere prohibentur, videtur etiā prohiberi à sponte dāribus recipere. in tit. vt iudi. sine quoquo suffra & de me. l. deuotū. & de re mil. l. fi. §. i. & de salmi. l. i. lib. xii. ¶ Nam iudices & defensores ciuitatū nihil accipere, nec ali quid subditis auferre debēt, nisi salariū eis constitutū, etiā si ad victū eis non sufficeret, vt in d. §. fi. & in §. scriptū est. vbi dicit Ang. quod quādo aliqui mittuntur ad comitatū pro exactionibus faciendis, licet nō habeāt aliquod salariū de publico, vel habeant, sed nō sufficiens ad victū, nō possunt ab inuitis p victū aliquid extorque re, sed hñ à volētibz possunt accipere esculēta, & poculenta, nisi habeāt salarium sufficiens. qd ē à volentibus nihil accipere possunt, vt ibi in gl. p qđ vī correctā l. solent. de off. consul. & de off. pñ. l. plebisfita. & idē in tit. iusur. in princ. in verbo, annonis. secundū Ang. & idē tenet Lucas de Pēna. in l. in sacris. de prox. sacro dicē.

1 ¶ Index ordinarius non habens salariū de publico, vel minus sufficiens esculen-

ta licite capit & poculenta. per tex. i. c. flaturum. §. sicut. de resc. in vi. & per text. in l. ii. §. qui ideo. de off. pñ. pref. prator. & i. auth. iusur. in gl. imo etiam expensas moderatas. d. c. statutum. §. in super. quæ sufficiāt ad mediocrē vitæ sustentationē. Quod dicit verum maxime vbi est consuetudo i. q. ii. placuit. De iure constu. reg. ab vniuersitatibus non possunt recipere esculēta & poculēta, imo priuātur gagijs vnus anni, & q non habet gagia non tenetur in quadruplū, & p alijs donis & muneribus tenetur iudicis arbitrio. vt in constu. reg. Itē quod iustitiarum. Tñ p aliā constu. reg. quæ incipit, apud iustitarios, & ibi Andr. de Iser. possunt accipere esculenta & poculenta, quæ consumātur intra duos dies, & dixit Andr. de Iser. in constu. omnes. de off. magistri iustitiarum, q nō possunt capere pecuniam pro ipsis esculentis & talia esculenta tantū semel possunt capi in constu. j. de off. iudic. Tñ deinde superuenerūt alia capitula in regno p & cōtra de istis esculentis, quæ videtur lector curiosē, & de consuetudine recipiuntur, & aliquando punitur in literis commissio num, q possunt illa recipere. Tamen periculosum est recipere illa à litigantibus, qd non dantur cū charitate, sed p corruptionē, & qui dat iudici unā gallinā, dat cū intentione vt habeat ab eo bouē. & dicunt rustici, q xenium intrat p portā iudicis. diabolus exit p fenestrā satis enim in lege antiqua phibent munera, vbi dicitur, Tq munera excæcant lumina sapientū, & mutant verba iustorū. & in Iob. 8. c. dicit, Ignis cito deuorabit & tabernacula eorum, qui libenter munera accipiunt, & licet modica sint, tamen rustici dicere solent, ego portavi sibi vnam gallinam & fecit quicquid volui? ideo incurritur infamia, & non sunt recipiendā, quia qui dat, putat polluere mentem iudicis, qui mundas habere manus debet. in authen. vt iudi. sine quoquo. §. necessitatem. & §. illud & magis iudex estimabitur si nō recipiat, licet de iure recipere possit, & etiam secundum capitula regni, vt supra, tamen quidam assessor dicebat, quæstio ti toglio, ē bene non ti voglio. Ideo à moueribus caute & precauere, & estote contenti stipēdijs vestris, quia virtus augebitur, & iustitia

Parid. de Puteo Tractatus

etiam munda erit. Nam Imperator multū
fauet officiali qui manus mundas habuit.
in d. §. necessitate. & in §. illud. ubi polli-
cetur præmiū alterius officii, & contra sta-
tuit, q. si manus mūdas non habuerit, vt
offendatur, offendens nō punia vt offen-
dens officialem, vt ibi, intantum. n. prohi-
betur iudex præmiū recipere post senten-
tiā, & conuenitur in syndicato. arg. not. p.
Bal. in l. i. §. bestias. de depo. ubi dicit, q. q.
recipit præmiū post factū punire, ac si re-
cepisset ante factū. Ex quo inferitur cōtra
Cardinales qui recipiūt præmia post be-
neficia impetrata. ¶ Iudex t̄ non pōt sup-
3 plere de facto in notoriis quæ sui natura
patēt, quia nō est necessaria probatio. l. ii.
in fi. ff. de testiis. & q. no. in l. i. qui & aduer-
4 sus. quos. ¶ Iudex t̄ potest supplere i his,
quæ sunt notoria actu permānēte, vnde
si statutū dicit q. super cicatrice nō possit
fieri condemnatio sine medicis, tamen si
medici non reperiuntur, & cicatrix est
notoria iudici, & cuilibet intuenti potest
iudex supplere. sed Bal. in d. l. i. vt quæ de
5 sunt aduo. ¶ Ad t̄ officium iudicis nō per-
tinet probationes i cā inducere, quia est
officium partis. l. per hanc de appel. ff. de
arbitr. l. non ex omnibus. Fallit ubi iudex
procedit inquiredo. no. Inno. in c. i. de po-
stu. præla. ¶ Item fallit in his quæ perti-
nēt ad dignitatē prætoris etiam propter
publicā utilitatē. l. quos prohibet de po-
stu. & l. filius fa. §. veterani. de procur. ¶ Itē
fallit. ff. de iniur. l. item apud Labeonē. §.
quod ait. & ibi no. Licet contra bannum
nō opponat̄ exceptio, iudex potest ex of-
ficio, q. a reipublica interest ad terrorē de-
linquentiū, q. bannitus nō audiat. arg. de
public. l. licitatio. §. qd̄ illicite Bald. in d. l.
6 vt quæ defunt aduoca. ¶ t̄ Iudex supplet
pcedēdo de similibus ad milia, & pōt assi-
milare ex officio etiā nemine petente.
glo. in l. i. vt quæ defunt facit quod nota.
Specul. de disputa aduo. in princ. Bal. ¶ Iu-
dex ex officio, etiam parte non petente
a potest libellum ineptum reicere. a glossa
in l. i. de officio assessoris. & est alia. in l. i.
C. vt quæ defunt & probat̄ in l. fi. i. fi. C.
ne fiscus vel priua. & in l. i. si mēst. l. i. mo.
dixit. & in l. fi. C. de pag. & in c. examina-
ta. de iud. versicul. dicit potest lacerare &
petit̄ reicere calumniosum libellum

Inno. in c. j. de offic. vicar. & est glossa singu-
la. in l. qui cum maior. §. si patris. de bon.
libe. vide Ludo. latius in l. pa. & a. C. de trā-
fact. & in l. i. vt quæ defunt. & in l. i. de of-
fic. assessoris. in quibus locis latis ponit. & in l.
iii. §. hoc autem indicium. de dam. infec.
¶ Reicere. ¶ Adde Felinum in c. ad aures, cir-
ca finem in u. ff. de allegat. de prescrip. & an
& quando libellus admitti debeat vide p̄ eum
in c. dilecti circa princ. de iudic.

S V M M A R I V M.

- 1 An plures officiales ex eodem delicto tenean-
tur in solidum? & nu. 2 3 4 & 5.
- 6 Pecunia publica cura si sit commissā pluribus
officialibus an uideatur commissā in solidum.
- 7 Plures magistratus an uideantur dati in soli-
dum, ut sustineant vicem vnius.

Plures officiales.

C A P. I.

N quando plures gesserunt of-
ficiū publicū autoritate & uti-
litate. vel priuatū autoritate
& utilitate aut publicum au-
thoritate, & priuatum utilitate locum ha-
beat inter eos exceptio ordinis, vel ceden-
darum actionem, vt primo conueniatur
tam qui gessit, quam qui non gessit? vide
in l. i. §. nunc tractemus. de tute. & ratio-
ni distrahē. & in l. i. C. de trasactio. ubi
glo. & Cyn. & Bal. in l. 2. quo q. sordi. cōue.
et l. qm̄ de cōue. fisci. de eb. & i. l. cū alicui ci-
uitati. deneg. gest. & man. l. eleganter. §.
duobus. & quo ordine cōueniantur offi-
ciales? vide in authē. hoc ira. C. de duob.
reis. & l. ii. ff. & per Bartolū. i. l. cum alicui.
de neg. gest. et i. l. i. §. si plures. de exerci. &
in l. si tutor. ff. de administ. tut. p. Bar. in l.
ambicio sa. de decre. ab ordi. & in l. aduer-
sus. & de magistr. conue. & ad municip. l.
magistratus. & l. Imperatores. ubi Bart. &
Bal. in l. iii. de administ. tuto. & in l. 2. de
magistra. conue. & Ange. in l. magistrati-
bus. ff. eodem titu. ubi an vno libello. & in
l. cum filius. de verb. obligatio. ¶ An plu-
res t̄ officiales ex eodem delicto tenean-
tur in solidum? dic quod sic, tamen ex-
actio fit pro parte, nisi altera erit non solu-
uendo. textus singularis in l. multi. ff. de
publica. Et est speciale quod plures officia-
les delinquentes in officio teneantur in-
solidum

solidum, & exactio fiat pro parte. per l. 3. in fi. de iure fisci. in l. tres de administ. tut. & l. sacrilegii. de crimine sacrilegii. Quia officium dicit vnire crimen. d. l. sacrile. & d. l. tres tutores. secundum Bal. ibi. ¶ An qñ sunt ordinati plures officiales & delinquant teneantur in solidum, vel quilibet pro parte? vide Barto. in l. magistratus ff. ad municip. & in l. si multi. de publi. & in auth. hoc ita de duob. re. & in l. cum alicui de neg. gest. & in l. ambitiosa. de decre. ab or. per Barto. & supra. ¶ Quando plures habentes officium delinquant, tunc omnes puniuntur pro vna pœna, an debeat hīco vel priuato. lauffertur. §. fina. ff. de iure fisci. & l. si multi publ. de pub. & l. tres tutores. de administ. tu. Secus si sint plures non habentes officium. vt ibi & vide in l. fina. de sic. in l. hoc est. de public. in quibus iuribus vide Bar. & d. §. si. ¶ An si per principem aliquid sub pœna rescribatur vni ex officialibus, an omnes teneantur, qui sunt in illo officio, vel principalis tantū? Dic quod omnes, si scribat sub nomine officii, nomine primo principalis non expresso, & si omnes sunt equales intelligitur de omnibus gloss. in clem. & si principalis de rescript. & venit etiam sub scriptus. Bar. in l. j. §. his de leg. 3. quod facit pro literis destinatis per Regē regenti, & iudicibus, vel regenti sub nomine officii, quæ no. ad multa. ¶ Officiales in solidum creati ad vnum officium tenentur in solidum. Bart. in l. i. §. si apud. ff. de post. arg. l. penul. de cura. bon. dand. & in l. i. vbi Bar. C. quo quis ordin. & sic debent habere vnum salarium. Bar. in l. binos. de aduo. diuersor. iudic. & in l. restituendum eod. ti. vbi Barto. nam officiales simul delinquentes puniuntur. l. si multi. de public. vbi per omnes. & de iur. fisci. l. qui in contrahibus. & latius in l. si quis id de iurisdic. omn. iudic. vbi dicitur, quod sufficit, quod soluat vnam pœnam. & no. in l. tres tutores de administ. tut. & Bal. in l. i. de pœn. iudi. vbi dicit, quod pro rata omnes tenentur pro iniustitia, tamē respectu priuati qualiter tenet, vide Bar. in l. cum alicui de neg. gest. Tamē ¶ vnus tenetur pro altero non existente soluendo tempore finiti officii, aliās non secundum sal. in l. ex persona. de neg. gest.

Tamen officialis publici tenentur in solidum. l. diui. vbi Bar. de administ. tutor. & vide in l. si pupillus. & in l. Lucius. §. Sempronii. eod. ti. Tamen habent inter se beneficium diuisionis. l. si tuto. vbi Doct. de magistr. conuen. & vide latius Barto. in l. prima §. nunc tractemus. & in §. vsque. ff. de tutor. & rar. distinct. vbi dicit si debet fieri distinctio, sint soluendo vel non. vide Bart. in l. materia duorum reorum. C. & ff. versicu. latius. & l. tres tutores. de administ. tut. & in l. si plures & in l. si pupillus. & in l. Lucius. §. Sempronii. & in l. tres tutores.

¶ Quando cura pecuniæ publicæ committitur pluribus officialibus videtur commissā in solidum. l. prima. C. quo quis ordin. lib. 1. r. Tamen prius conueniri debet qui admini. strauit. & alter in eius defectu, si est soluendo, vt ibi. Quod nō habet locum cū alter eorū obiit, quia de dolo & culpa omīssis post mortem gerētium non tenentur hāredes mortui, & facit quod habetur in l. quid ergo. ff. ad Municip. Et vbi non sūt soluendo possunt impetrare diuisionem. ff. de tutel. & rar. dist. l. i. §. nunc tractemus. & vide in l. 2. & 3. C. quo quis. ord. conue. ¶ Plures magistratus an videātur dati in solidum, vel sustineant vicem vnius? vide Bar. in l. magistratus. ff. ad Municip. ¶ An plures magistratus habeant beneficium ordinis, vt primo conueniatur delinquens principalis, vel is, quē ipse creauit officialem, qui deliquit, & non gessit? vide glo. in l. i. §. nūc. de tutel. & ratio. dist. & in l. 2. quo quis ordin. conue. lib. x. & C. de conuen. fisci de bit. & aliquid in l. i. C. de transactio. & in l. cum filius. de verborum obligation. & infra in verbo, filiusfamil. in capitu. an pater qui consentit.

¶ An si filii vnius domini feudatarii diuidant bona, & vnus delinquat possit alter cognoscere? Barto. quod non, quia par in parem non habet imperium. in l. inter tutores. de administ. tuto. & in l. fina. de rer. diuisio.

S V M M A R I V M

- I Officialis an possit remittere collectam: vel aliud onus propter paupertatem.
Paupertas.

Parid. de Puteo Tract.

Paupertas.

C A P. I.

Quod officialis propter paupertatem potest remittere, collectam, vel aliud onus. l. omnes. de anno. & tri. quia pie debet agere. in authen. vt iudic. fin. quoq. iustit. S. eos. & facit. in persona. de pact. de public. l. fin. & de decre. ab ordi. fac. l. iij. & idem in pœna. vt l. illicitas. de offic. præsi. S. si. & Bart. in l. j. in fin. ff. si quis ius di. cen. ¶ An si pauper litigat cum potētiore, vel officiali in syndicato debeat habere expensas de illo, vide in verbo, expensæ.

S U M M A R I U M.

- 1 Iudex an possit ad clamorem populi gratiam facere, & relaxare pœnam delinquenti.
- 2 Princeps potest remittere pœnam ex causa.

Pœna.

C A P. I.

Ansi tempore officialis fuerunt commissi delicta, & processus facti, tempore successoris fuerunt exactæ pœnæ, sint primi officialis, vel secundi? vide in verbo, prouentus. infra. ¶ An si vnus commisit delictum tempore vnus officialis, qui est remotus ab officio, pœna spectet sibi vel successori? vide infra in verbo, prouentus. vbi late. ¶ An iudex possit ad clamorem populi gratiam facere, & relaxare pœnam delinquenti, vel ad pœnam corporalem procedere ad tumultum populi, & non teneatur in syndicato? Dic quod iudex hoc non potest. per l. decurionum. de pœ. & l. si priuatus. ff. qui & a qui. & si aliter tumultus sedari non posset, tamen ad tumultum populi posset executionē accelerare etiam dilatione pendente, si aliter sedari non posset. l. qui sedem. in fin. de lica. & l. si filio ex hæredato. ff. de iniust. testa. & l. con. stitutionibus. de appella. & facit. l. ad bestias. ff. de pœn. vbi tex. sing. quod si est condemnatus ad mortem aliquis homo magni roboris, vel insignis artificij, qui esset utilis reipublicæ, quod iudex debet principem consulere, & non mandare sententiam executioni, per quam legem dixit Dyn. quod cum quidam insignis faber percussit locum, propter quod debebat sibi manus amputari, fuit sibi mitigata pœna per principem ratione sui artificij. fa. cit. l. non omnis. S. si. de re milit. vbi dicit tex. quod si trāsuga multos alios demonstrauit,

quod potest ei indulgeri per principem. & ideo licet aliter princeps nō possit dannatum ad mortem sine partis iniuria liberare, tamen si persona sit strenua, & singularis artificij, & utilis reipublicæ, quod potest argum. d. l. ad bestias. ¶ Nam princeps ex causa potest remittere pœnam. l. Imperatores. ad Muni. & extra de cens. innouamus. Si tamen hoc sine causa faceret, peccaret. 22. q. ij. faciat. Potest enim princeps remittere pœnam sibi debitam. & in d. l. Imperatores. Non tamen debitam per tit. l. ij. de in ius voc. Tamen in principe semper causa præsumitur, quia eius volūtas causa est. l. relegati. de pœn. in vlti. glo. de quo vide Andræ. de Iser. vbi videtur ita concludere in tit. quæ sunt regalia. post multa. in verbo, bona committentium. Quæ not. quia iudices sape se excusant pœnarum remissiones fecisse contemplatione populi ciuitatis, quam regebant, quia tenetur, & vidi inquisitum quendam officialem, qui remiserat inquisitionem homicidij clandestini ad instantiam vniuersitatis. Et primum dictum videlicet, quod ratione insignis artificij pœna mitigatur fuit obtentum in consilio regio in quodam bombarderio inquisito de hom.icidio, qui vt accederet ad de. seruiendum in bello, & strage Idrontina, contra Teucros fuit facta relegatio à patria per annos quinq; me pro eo patrocinante, quia allegaui dictum Dyn. supra allegatum.

S U M M A R I U M.

- 1 Executio differtur in aliquibus casibus.
- 2 Cardinalis si obuiat condemnato ad mortem potest eum liberare.
- 3 Meretricem ducenti in uxorem omnia peccata remittuntur.

C A P. II.

Ansi iudex aliquem condemnauit capita liter pro crimine, qui promisit multos criminosos alios latrones apprehendere, & demonstrare transtugas possit, vel debeat propter hoc pœnam remittere, vel differre, & non teneatur in syndicato? Dico quod non potest hoc facere. per gloss. & text. not. l. omne delictum. S. fin. de re milit. vbi dicit gloss. quod multa promissionibus non est credendum, & ad idem text. singular. in l. si quis forte. ff. de pœn. vbi si condemnatus capitaliter pœnam differri petat dicens, quod habet aliqua principi reuelare pro salute eius, quod iudex non debet differre pœnam, sed debet grauius puniri, quia videtur

tur dicere causa differendi poenam, & non debuit tandiu facere, & facit l. nec diu. C. de poenis. & l. si vindicari. eod. titu. vnde poena ad petitionem damnati: non debet differri, si aliquid allegat post sententiam, nisi ad petitionem alicuius qui compareat, & dicat, quod ille gessit negotia sua, petens, quod rationem reddat. per l. j. C. de bon. dan. vbi Cyn. & Bald. dicunt, nisi ille amicus fuisset in mora veniendi, secundum Bald. in prædicta. l. final. & quod habetur per Dyn. in l. seruo legato. §. si seruus de leg. j. & in l. fin. de publi. ¶ Tamen Angel. & Ioan. de Imol. in d. l. seruo legato, dicunt, quod hoc non seruatur de consuetudine, quia posset fraus faciliter committi. ¶ Et etiam executio differtur aliquando in casibus not. in l. ij. de custod. reor. per Bartol. quod esset si condemnatus accusetur, de crimine grauiori. per text. singular. in l. prima §. final. nil noua. & in l. j. de quæstio. in fin. vbi dicitur, quod differtur aliquando pro motu iudicis, & accidit, quod cum quidam nobilis Romanus fuisset condemnatus ad mortem, dixit velle ex causa necessaria alloqui Papam Ioannem Coslim Neapolitanum, quod cum senator ei hoc permisisset, ille damnatus cum fuit coram Papa dixit sibi. Tu vis me decapitari facere, ego non sum dignus ista poena, sed es dignus tu, qui es Papa, & maiora crimina commisisti. propter quod Papa indignatus mandauit senatori, quod eum decapitaret, quo audito ille damnatus exclamauit, quod Papa erat irregularis, quia mandauit hominem occidi, & in tantum clamauit super irregularitate, Papæ quod fuit liberatus, b ne diceretur pontificem propterea irregularitatem incurrisse. Tamen malefecit senator per dicta iura. Et vide pulchram quæstionem Bald. in l. ij. §. post. de origin. iur. de eo qui furto subtraxit archam putans ibi inuenire pecunias, & inuenit literas proditoris, quas reuelauit principi si meretur habere veniam. & Cano. in capitul. j. de constitutio. nunquam enim capitalis condemnatio est differenda, nisi ex causa. vt supra vel ratione alicuius casus emergentis, ¶ vt quia condemnatus obuiaret Cardinali, quia ipsi habent ex consuetudine, quod si obuiant damnato ad mortem, quod possunt eum liberare, vt dicit Bald. in l. adicos. c. C. de appellat. & dicit gloss. in l. j. de offic. præfect. prætor. quod Cardinales sunt instar regum, tamen alij clerici vel monachi hoc non possunt. per text. in d. l. aditos. nisi contra iustitiam essent damnati. gloss. 20. q.

vj. c. hi qui. ideo alias monedo dicebam, quod filius Regis qui patre viuente dicitur Rex. 24. q. j. capitul. fina. & Andraz. de Ifern. in proem. constitut. sicut Cardinalis potest maiori ratione si regis filius obuiat condemnato ad mortem potest ipsum liberare filius Regis, tamen dubium est, quia talis consuetudo non viget in filiis regum, & quia ipsi tenentur facere iustitiam, ideo non debent executioni iustitiæ obuiare. l. meminerint. vnde vi. Si tamen iste damnatus fuit suspensus, & laqueo fracto illæsus & viuus cecidit in terram, an si dicatur ex diuino miraculo hoc actum, sit executio differenda? vide longam disputationem Luc. de Penn. in l. prima. C. de deserto. qui concludit principi referendum post multa pro & contra, & alia quæ nunc omitto. ¶ Si dannatur ad mortem velit meretricem in lupanari publico existentem vxorem ducere, & illam a peccato tollere, an debet executio impediri. Hispani praticant, quod sic de iure non reperi, nisi quia ad hoc facit capitul. inter opera. de sponsalibus. vbi text. ¶ quod omnia peccata remittuntur dacenti in vxorem meretricem, d & illam a lupanaria extragenti, de quibus est cogitandum. Et de ista dilatione executionis criminalis condemnationis, etiam vide in l. prægnantis. de poen. vbi differtur executio mulieris prægnantis propter partum, qui magis nascitur reipublicæ, quam poenæ. l. j. §. si ea. de vent. in possession. mit. vbi vide Bartol. qui dixit in l. excusantur. in §. verum. si quis cautio. quod d. l. habet locum vbi esset effecta prægnans post capturam, quod non videtur verum, quia semper etiam habet locum ratio. d. l. prægnantis ¶ vide Ludouic. in rubric. de bon. dam. & vide gloss. in l. is qui reus de accusationibus. vbi dixit propter necessitatem alterius criminis indaganti potest differri poena, nisi esset causa calumniosa, secundum Bartol. in l. penultima. de accusationibus. Et quando non reperiretur, mulier quæ vellet tactare puerum, vel nollet puer fugere alienum lac. per not. in l. Imperator. de statu. hominum. & vide gloss. in capitul. cum apud Thessaloniam. l. i. q. ij. & Salic. in l. propter insidias. C. de accusat. & Bald. in l. aditos. C. de adpella. & Angel. in l. de bono. proserip. & text. vbi Angel. in l. si vindicari. de poenis. & Angel. in authen. vt determina. sit. numerus clericorum. colum. ij. & Bald. in cap. j. de eo qui interfecit fratrem domini. quæ omnia nota.

Trest. de Syndic. KK

¶ Differre.

Parid. de Puteo Tract.

a ¶ Differre.] An quando & quibus casibus in criminali differitur ubi aufertur executio. vide tu Fely. in c. querenti circa princ. ij. col. de offic. deleg.

b ¶ Liberatus.] Hoc idem refert Fely. in c. si quādo. in i. col. ante me. ibi per istum text. de re script. ubi alleg. eundem Paridem hic, & refert etiam d. Host. dum esse legatus Bononia quod hoc idem sibi euenti ut ibi late vide per eum.

c ¶ Inl aditos.] Et ibi vide Paul. de cast. & idem dicit obuiaret corpori Christi ut tenet Archi. xij. q. ij. c. quesitum. contra gloss. & ibi. Lud. in ver. eccle. vers. fugiens. de quo vide per Oldra. in consil. lib. ij. in fine.

d ¶ In uxorem] Meretricem. Et adde quod nec est culpāus qui eā ducit in uxorem ut fecit Oseas p. opheta. x. iij. que. i. nō est culpāus.

e ¶ Diffra.] Pregnantis & ibidem vide d. Ale. de lmo omnino contra tal. in l. i. §. num. rum. de execu. luto.

S V M M A R I V M.

1. Iudex an possit ratione amicitie remittere poenam pecuniariam
2. Comites & barones qui non recognoscunt superiorem an possint post sententiam ratione dubij poenam remittere
3. Iudex e. causa inopia & necessitatis potest remittere poenam extraordinariam illam tam per interlocutoriam
4. Renuntiatio facta in ultimo vita spiritali, vel in nimia senectute videtur facta in fraudem & peccatum.

C A P. III.

Vt prædicta Quare, aliquis inquirebatur de delicto, pro quo veniebat imponenda poena extraordinaria, vel alia pecuniaria, aut arbitraria, & inquisitione pendente officialis prece, vel ex amicitia remisit poenam pecuniariam, pro qua ille inquisitus veniebat componendus, vel multandus, tunc venit successor in officio, & vult prosequi inquisitionem, contra illum. De hoc oppo. quo de delicto eiusdem hominis non debet sapius queri, & quod poena illa fuit abolita & remissa per prædecessorem. Dubitatur an successor in officio possit prosequi illam inquisitionem, vel poenam, & dico quod si ista poena vel multa, quæ dicitur remissa cōcernebat meram offensam iudicis remittentis, ut quia erat poena cōtumacie mandati spreti, vel banni sola iurisdictione ipsius

iudicis concernens, & successor in officio nō poterit prosequi, vel illam poenam exigere, si talis officialis remittens faciebat multas suas, & poenæ & multe intrabant in eius bursam et commodum. arg. c. consulti. de offi. deleg. & arg. j. S. hoc iudicium. ff. si quis ius dic. & in cap. nisi. de offi. deleg. ubi tex. iuncta glo. val de not. quod iudex ratione amicitie potest remittere multa, siue penā pecuniariā. alleg. etiā c. clerico 50. dist. & de cler. excommu. c. illud. & xxxv. q. c. veniam. quod Host. intelligit verum quādo facit gratiam in his, quæ ex suo officio pendunt sine graui detrimento parisi. arg. d. consulti. dicens, quod quando alicuius pecuniariter interest, sine illius consensu remittere nō possit. & idem videtur si suam iniuriam prosequatur. Et idem dicit ibi Innocent. si alio agente sit condemnatus, quod nō possit remitti poena sine illius consensu, si eius pecuniariter intererat, ubi autem tale delictum concerneret partis offensam, et pars fuit concessa, & esset delictum, de quo licet transigere. l. transigere. de transac. tunc valeret illa remissio, si constaret de remissione legitima quando ut supra dixi officialis remittens erat talis, quia illa poena seu multa intrabat in eius bursam, ut dicit gloss. & Bar. in l. acta. §. ff. de re iud. ubi dicit Bartol. de comitibus & baronibus, qui non recognoscunt superiorem, quod possunt poenas ante sententias & post ratione dubij remittere, & minue re tamen illa gloss. dicit quod hoc non potest nisi principes cum clausula non, obstante illa lege. Nam, etiam inferiores iudices, qui, haberent ex privilegio quod facerent multas, & poenas suas, ut sunt hodie in regno capitanei & iustitij, quibus ex forma commissionum suarum applicantur omnes poenæ spretæ, & multe & proventus officiorum, qui propterea in illis, poenis succedunt in ius principis, ex quo sunt eis concessæ pro stipendijs, & gagijs eorum. arg. l. qui in ius. de regu. iur. & in re sua quilibet est moderator & arbiter. l. in re mand. C. mandati dico quod possent illas remittere & donare. ex quo de solo eorum præiudicio tractatur, siue essent ordinariæ poenæ, vel extraordinariæ. ¶ Nam iudex etiam ex causa inopiæ & necessitatis potest remittere poenam extraordinariam illatam per interlocutoriam. §. i. & l. lictas. d. S. final. de offi. prælid. Non tamen ordinaria potest minui, nisi sententiam, quia post sententiam non potest quando esset inferior iudex, nisi ut supra.

&

& hoc quia tunc præiudicaretur iuri publico, cui pœnæ applicantur. per l. seruos in fi. C. ad legem Iuliam de vi publica. & in l. fin. de priua. carce. & per infra dicenda. Vnde quando pœnæ applicarentur ciuitati. vel curiæ non posset hoc facere remittendo, nisi vt dixi ratione inopia, q̄a non potest iudex, nisi iudicare, cum remittere pœnas spectet ad principem l. fi. in fi. de quæstio. cum ibi allega. in glo. & plene per Andr. de Iseran consili. regni, si quis in possetum. vbi dicit quod officiales nō possunt remittere pœnas fisco acquisite per multa iura. text. iuncta gl. in l. 2. C. de ferro. & occulta. libr. xij. vbi iudex punitur bonorum amissione cum infamia si delinquenti dissimulat pœnam imponere & facit l. ii. C. de commerciis & merca. & punitur eadem pœna l. i. ne sanc. bap. Tamen vbi esset delictū tale. de quo non liceret transigere, vel esset actio popularis tunc successor ueniens poterit contra illū delinquentē procedere maxime instanti parte offensa, quia illa remissio nō valuit per tex. & ibi Barto. in l. i. C. de de ferro. libr. xii. vbi dicit Bar. quod officiales qui pœnas a legibus, vel statutis impositas gratia, vel dissimulatione imponere gratias vel dissimulatione imponere differunt puniuntur. ergo remissio non valuit p̄iudicium reipublicæ, quam offendit. l. licitatio. §. quod illicite. de publica. Idē Bar. in l. i. & ii. C. de public. liti. libr. xii. quod acriter puniendi sunt officiales pœnam dissimulantes, & quod non punientes delicta, nam iudex non debet esse clementior lege. in authē. iudi. §. oportet. ideo dicit quod iudex remissus & negligēs in pœnis, & moliorē pœnā inferens punitur. d. l. final. de priua. carce. & l. fin. ne sanc. bapti. nam iudex nō debet flecti cōtra legē in authent. de trien. & semis. §. si quis. & debet iudex supplicia inferre legitima. authent. de colla. §. iubemus. sic que ne delicta sint impunita. lita vulneratus. ad le. Aquil. poterit successor illū multare, & punire, vbi remissio illius peccatum esset cōtra ius. facit vt supra. ad quæ faciunt quæ plene scribit Andr. de Iser. in tit. quæ sint rega. in verbo, bona committentū. vbi tenet late quod officiales qui dissimulant maleficia, nō p̄iudicant reipublicæ & facit

quod no. do. st. in l. mancipia. de ser. f. g. & in authē. statuimus. de episc. & cle. Et dixit vnum Andr. de Iser. in dicto loco, q̄ Rex Carolus secundus fecit suspendi quendā iudicē, qui pro homicidio imposuit pœnā manu cū debuisset suspendere. Vnde caueant capitanei & iusticiarii & regni etiā habentes literas arbitarias, vt iusticiā in pœnis, & multis, & in aliis nō dissimulent. Ex quibus inferre contra officiales qui in fine sui officii ante aduentū successoris cancellant denuntiationes, & inquisitiones, vt gratificent quod hoc nō possunt facere in præiudicium reipublicæ & successoris qui habet acta pendentia, cōtra quos Bald. in l. si quis filio. §. eius. ff. de iusto. rap. exclamat, alias gloss. in l. me minerint C. vnde vi quæ dicit q̄ officiales in fine officii consueuerunt esse nimis gratiosi. & ideo secundum Bal. in hoc prouidetur per statuta terrarum, quod in fine officii nō possunt cancellare, quo casu poterunt pronuntiare cancellandū p̄ text. dicto. §. ius. dicens quod talis pronuntiatio tunc effectum habebit, si successor, illum cōprobat, & a die cōprobationis nō retro & tunc debet illā cōprobare, q̄n inuenerit recte factū, alias nō. l. in iure nro. de testat. Et p̄pterea talia statuta restringētia habēs officialiū in fine officii sunt p̄babilia. Et iō q̄ istæ remissiones in fine officii factæ, p̄sumantur factæ in fraudē successoris argum. l. filia. meæ. soluto. matri. & l. oēs. §. Lucius. ff. quæ in fraud. credi p̄ quas leges. Bal. ibi. & in auth. nisi rogati. ad Treb. dicit q̄ renuntiatio facta in ultimo vitæ spiritu, vel in nimia senectute v̄t facta in fraudē expectantiū. p̄ c. de renūtia. in l. i. & ibi subdit Bal. de renūtiante beneficio & incōtinenti vxore recepta quod præsumitur in fraudem expectantium fecisse. & idem Baldus in lege. sp̄adonem. §. iam tamen de excusata. tuto. Nam illæ remissiones non debent valere, quando prætextu successoris venientis factæ essent argumen. in lege prima ff. si quis testamen. liber esse iussus fuerit. vbi Bartolus per illum textum, dixit de præfatio vbi, qui scit aduentum imperatoris, qui tenetur soluere omnia debita ipsius, multa debita contrahit, quod non tenetur Im-

K K 2 perator

Parid. de Puteo Tract.

perator ad illa debira, q̄a videtur in eius fraudem illa contrahere. Ad quā facit qđ dixit Bald. in l. prima. ff. si ex noxa. causa agatur. quod absens rem pro derelicto. vt alius occupet. quod videtur in fraudem gabellæ hoc facere. & quod no in l. nihil interest. de in officio. testa. Et facit quod not dicit idē Bal. in l. cū pater. C. de vsufruct. vbi dixit de vsufructuario qui in fine temporis quo finiebatur suus vsufructus, & de colono qui in fine sue conditionis vult decerpere fructus immaturos, qđ si facit, vt præiudicat domino, vel successori, & non pro sua necessitate, quod hoc non posset facere. Et ideo cum successor qui succedebat in officio & in actis pendentibus, vel fiscus erat percepturus commoda istarum denuntiationum & actorum pendentium, quæ sunt fructus & commoda iurisdictionis, vt dicunt docto. in l. diuortio. & in l. fina. ff. solut. matri. & ibi Bald. in l. si de fru. & litium expen. quod iste officialis non potuit cassare, & cancellare, & delinquentes liberare in præiudicium reipublicæ. ad quā facit quod habetur in l. pendentes. §. i. de vsufruct. quæ no, quia quotidiana & nullus tangit. Et alibi dicemus, an tunc pars offensa viso qđ officialis imposuit penam molliorem gratia vel dissimulatione an potest dicere delictū non est plene punitum, puniatur iterum per successorem Et de his sæpe syndicantur officiales, quia magistri camere & fiscales ista reuelant.

¶ Remittere penam.] Vide Baldum in l. acceptam. 23. q. 1. de vsu.

S Y M M A R I U M.

- 1 Statutum non potest penam homicidij commutare in pecuniariam.
- 2 Lata culpa non equiparatur dolo in penis. fallit in custode carceris qui tenetur de lata culpa sicut de dolo.
- 3 Index an possit cōdemnare ad mortem furem pro vno delicto.
- 4 Pena qualibet a iure vel statuto imposita, est ordinaria. secus in pena imposita a principe que dicitur extraordinaria.
- 5 Sententia an requiratur in omni pena.
- 6 Quis sit iudex causam litigandi habens. an excoisetur a pena legis, vel canonis.
- 7 Index potest mitigare penam legalem pro-

pter imbecillitatem atatis

8 Delicta recentia grauius puniri debent quam antiqua.

9 Index in penis debet accipere minorem estimationem.

C A P. IIII.

Vid si per statutum pro homicidio imponitur pena pecuniaria vt est in marchia, & potestas nihilominus imponit penam mortis, an ipse

se potestas debet decapitari non obstante statuto quod dicit pro homicidio imponit penam pecuniariam cum eodem iure debet vti quo vsus fuit in alium. secundum Bartol. in l. i. ff. quod cuiusque iur. argumen. illius. l. per tex. in l. lege. §. fina. ad legem Iuliam repetū. vbi iudex tenetur similitudine supplicij & ita etiam tenet Angel. Bald. in dicta l. quod quisque iur. Tamen hoc est aduertendum si tale statutum tollebat & derogabat penam iuris communis, ita vel ne. in quo vide Bartol. latius in l. i. ff. vi bono. raptō. vbi dixit, aut statutum expresse tollebat penam iuris communis vel non. & vide Bald. in l. i. in xi. oppositi. C. de sum. trini. & in l. placent. de sacrosanct. & in l. si seuerior. de infami & quod no. Bal. in l. sanctio. de pen. & dixit Bal. in l. non est nouū de leg. quod in distincte pena statuti est sequenda, & non pena iuris communis quia potestas iurat seruare statuta & iuramentum obligat in forma. capit. ad nostram. de iureiuran. & vide Saly. in l. qui crimen. C. de accusa. & Bald. in §. pena grauior. & Bartol. in l. data opera. C. qui accusa dixit quod pena statuti facit cessare penam iuris communis. vi de Ioan. Andr. in addit. Specul. in titulu. de furtis. & Bald. & doct. in l. i. ff. de noui operis. & vide etiam Specul. & Ioan. Andr. in titulu. de pena temere liti. §. fin. & Petr. de anc. in c. Canonum statuta de cōstit. ¶ Quod limita nisi ex causa faceret, quia iudex causa subsistente potest leges transgredi, vt dixit Inn. in c. i. de cōstit. Et ideo hoc casu erunt multum ponderanda verba statuta, si expresse derogāt iuri comuni ita vel ne, vel addāt nouā penā penæ iuris communis. per iura Bart. Attramen si tu veles iudicem adiuuare dices, ¶ quod statutum non potest penam homicidij commutare

commutare in pecuniariam, secundum Host. in cap. fina. de accusa. & Ioā. de Imol. in l. j. ff. de publi. iudic. qui allega. Tanc. in summa compendio. & Bald. in l. transigere de transactio. & idem Bald. in l. j. §. iniuria. de pace iur. fir. ¶ Et ego tenerem contrarium, quia statutum illud non valet, quia est contra legem diuinam, ca. si. de homi. in vj. dixit Host. in ca. ij. de elect. & de poeni. cap. præsbyter. & statutum contra ius diuinum non valet. not. de iust. & iur. l. vt vim. & Bar. in l. omnes populi. de iust. & iure. Ex iure diuino habetur, qui occidit occidatur. l. iij. de epi. audi. & propterea ego nunquam punirem iudicem propter dictum statutum contra ius naturale, & contra ius diuinum. & quia est ambitiosum
 2 propter quæstum pecuniæ factum. ¶ Licet dicatur quod in poenis lata culpa non equiparetur dolo l. in leg. ff. de sicca. limita quod hoc tamen non videtur habere locum in custode carceris, qui tenetur de lata culpa sicut de dolo, & capitaliter punitur. l. milites. de custod. reo. secundum Ludou. in l. in actio nibus. de in litem iuran. licet Angel. ibi dicat consuluisset contrarium per d. l. milites, & l. si quis aliquid. §. abortio. de poenis. & vide Bald. & Sal. in l. j. de sic. ¶ Si princeps mādāt vel statutum quod magistratus studeant ad custodiam ciuitatis, videtur eis data potestas & iurisdicō compescendi ad hoc, vt custodia fiat in authentic. iurand. in princip. vbi Angel. not. hoc. Et idem si dicat quod studeat ne maleficia remaneant impunita, quia videtur data potestas maleficia puniendi, & facit de mand. princip. §. si tibi. vbi text. dicit quod priores debent studere super bono statu ciuitatis eis imponendo necesse sitatem ¶ An si iudex faciat bannitis & malefactoribus conventionē remittēdo eis oēs penas incuras actō qd si ulterius delinquāt, qd reincidāt in oēs ipsas, penas pteritas, et si postea reincidāt possit pteritas penas exigere, & non teneatur ipse iudex si exegerit ipsas. Bartol. in l. non solum. §. j. ff. de iniur. tenet quod obligationes ex delicto possunt pacto tolli, non autem reuivisci, per illum text. & per l. si vnus. §. pactus de pact. Quod non firmat tamē dici possēt quod propter reiterationem delicti grauius puniantur, per not. in l. iij. de epi. audi. & per not.
 3 per Bartol. in l. si cui. in fin. de accusa. ¶ Iudex potest suspendere fures publicos & latrones suæ iurisdicōnis qui in sua iurisdicōne commiserunt, vnum tantum furtum, & alibi extra, suam iurisdicōnem plurima, quia

a delicta alibi commissa aggrauant hic, vt acius puniantur. l. iij. C. de epi. audi. vbi Guiliel. & Bald. & l. seruos. ad leg. iul. de adult. & l. j. ff. de iure patrona. Nam fures publici & famosi suspenduntur. l. capitalium. §. famulos de poenis. ita Bartol. in l. si cui. in fine. ff. de accusa. & vide aliquid per Angel. in repet. l. vacantiā. de bonis vacan. vbi an possit per inquisitionem perpendi de commissis extra iurisdicōnem iudicis domicilij. & in l. cunctos populos. & per Bartol. & Bald. ¶ Poena quolibet à iure vel statuto imposita est ordinaria, secus in principe, quia omnis poena quæ ad principem est arbitraria, quia arbitrium sumit ex motu celesti. Bald. per illum text. in l. cunctos populos. de summa trinitat. & in l. final. ff. de senat. & vide Bald. in l. legis virtus. ff. de legat. Quæ allegauit in poena bāni imposita per Regē contra extrahēte arma & nō percutiente quod esset poena manus, licet constitutiones regni minorem poenam imponant. ¶ In poena vniformiter taxata a lege, vel statuto non habenda distinctio personarum. l. nemo de sum. trini. l. j. §. expilationis. de crimine expilat. tamen mitius agitur cum nobili, quam cum ignobili; quia nobiles non luunt in corpus. Bald. ibi, vbi ponit multo plus puniatur constitutus in dignitate, quam priuatus, & qui deliquit palam, quam qui deliquit clam. b & dixit Bartol. in l. capitalium. §. l. serui. ff. de poenis. quod homines nobiles ex consuetudine non suspenduntur, nec patitur penas viles, sic etiam populares, diuites, & honesti, & an puniatur magis nobilis, quam ignobilis, vide gloss.
 c in l. Pedius. de vi & vi arma. vbi distin. & vide in l. desertorem. de re militar. ubi Bartol. quod pro eo delicto, pro quo Plebeius debet suspendi, miles decapitatur, & vide Baldum in l. prima. §. si quis rusticus. de pace tenend. ideo iudex non excedit in hoc suspendēdo nobilem, quia alias teneretur. ¶ In omni pena obligatiua afflictiua, priuatiua & exclusiua requiritur sententia. l. si qua pena. de uerbor. signific. & l. quod ad statum. de poenis, quæ sententia inducit obligationem in bonis ubique existentibus. argu. l. inter multa de publi. iudic. & d. l. si qua. Bald. in l. iubeamus. de sacrosanct. & vide Bald. in l. Celsus. de arbitr. ubi dicit quod semper iudex debet declarare penam esse commissam propter exactionem. per l. iij. §. si ad diē. de re mili. ubi etiam allegauit Innocen. in cap. super his. de accusa. & in cap. ita. extirpanda. de præbend.
 K K 3 &

Parid. de Puteo Tract.

& facit quod dicit Bartol. in l. hoc iure. de verbo. obligat. & Bald. not. in l. si cum exceptione & hoc autē. quod metus causa. vbi latius de hoc arti. & Bal. in l. si post tres in repet. ff. si quis caut. & in l. i. §. hoc iudiciū. ff. si quis ius dicent. ¶ An a pœna legis, vel Canonis excusetur quis propter iustissimam causam litigandi. Bald. in l. 2. C. de episcop. audie. dicit quod ad mittitur excusatio in facti causa, nō autē in dispositis à iure contrarium. vt not. in cap. i. de elect. in 6. Et alibi dicitur, quod semper bona probatio non excusat a pœna legali. eod. titu. c. ne circa. & in capitu. si fortis. in nouell. de quo vide in addi. Specu. in titu. de arbitro. & Bald. in l. edita. de edendo. & Bald. in l. generali. de episco. & cler. ¶ Iudex potest mitigare pœnam legalem propter ætatis imbecillitatem. l. in auxilium. §. in delictis. de minoribus. gloss. in leg. & si seuerior. de infami. & si minor exhibeat instrumenta apud se deposita aduersario deponentis. Item si quis delinquat sine dolo, quia licet temeritas sit punienda, tamē ratione doli cessantis pœna ordinaria mitigant, exemplum in l. respiciendum. §. deliquerunt. de pœ. & l. non omnis in fin. de remili. Vel si quis ex lasciuia committat homicidium equo currendo, quia punitur mitius, quod fit ex imbecillitate, & in debilitate. l. 3. de sicca. Et etiā mitigatur pœna per l. falsi. §. ordine de falsis Et ratione euentus non secuti. l. is qui cum telo. de sicca. Bald. in dict. l. & si seuerior. ¶ Iudex potest ex causa ne præiudicetur tertio, commutare pœnam statuti ordinariā in aliam pœnam, vt si domus homicidæ debet deuastari, & ipse habebat domū cōmunem cū alio, & inferior pars sit homicidæ, quo casu debet esse contentus confiscatione domus, quia statum debet intelligi ne præiudicetur tertio. l. 2. §. si quid à princ. ff. ne quid in loco. Nam etiā statuta pœnalia interpretationem artati uam recipiunt à iure communi dict. l. si is cū quo. Si tamē domus esset communis p induiso potest iudex diuidere & homicidæ assignare partem superiorem ad diuendum Bal. in d. §. pœna grauior. & Cyn. & Bal. in l. sed & si seuerior. Et ideo dixit quod cum quidam habere septem

filios, & is deberet relegari, & deberet sibi abscindi manus, quod ne filii famę perirent filios & filias infantes, aut pœna mitigari ne præiudicaretur alimoniis filiorum. argum. l. i. ff. soluto matrimo. & quod habetur in l. ad bestias. de pœn. vbi fauere reipublicæ pœna mitigatur in aliquo homine uecessario reipu. & ira cōsului. nam etiam executio differtur sententiæ criminalis, ne præiudicetur tertio, vide supra in i. capitu. & vide in ver. contumacia. vbi an possit dirui domus communis in præiudicium socii. ¶ In pœnis per iudicem exigendis ratione mandati spreti requiritur quod contra mandatū formaliter veniatur. l. in testamen. de conditio. & demonstra. quia in concussione pœnarum non sufficiunt coniecturæ, sed debet esse probatio liquida. Bald. in l. i. de his quę pœnæ nomin. per d. l. in testamento. dicens quod qui pœnam petit, debet liquide probare, quia non sufficiunt coniecturæ, quia in pœnis nunquā defertur iuramentum suppletorium, qđ aliis d. fertur in causis dubiis. Bald. ibi, & idem Bald. in capitu. qualiter dominus p prie. priuet. ¶ Iudex in pœnis imponendis debet imponere pœnā in delictis de recenti factis, quam in delictis antiquis. gloss. in l. si diutino. ff. de pœnis. quæ gloss. est ampla. ¶ Quando ponitur in instrumeto clausula, quod pœna toties committatur, an possit exigi pœna pluries? vide Baldum in l. prima, de his quę pœnæ nomine, & Bartolum in l. si sic. de verborum obligationibus & latius Baldum in l. si duo. §. finali, de arbitris. vbi aliquid per Bartolum, & in lege prima. C. de senten. quæ pro eo. vide Barto. in dicto §. fina. vbi si debet quis puniri pro portatione armorum in centum, si tota die quę stetit in palatio cum armis, si plures pœnæ committantur? vide Specu. in titu. de arbi. §. sequen. & versu, quod si compromissi. quem refert Bald. & Cyn. in l. cum autē. C. de arbi. & Lud. in l. si finita. de dā. infect. Vbi lex aliquid prohibet simpliciter eo quod est contra bonos mores pœna erit arbitraria. Guliel. in l. i. §. quod si. ff. de postu. vbi Bald. & l. nemo. de sacrosanct. facit l. 2. C. si seruus aut lib. & in athen. de armi. in fi. ¶ Iudex in pœnis dēt accipere

accipere minorem estimationem. Barto. in l. Pedius ff. de incen. rui. nau. & Cyn. in l. si quis id quod de iurisdic. omni. iudic. dixit quod si sint duo iura imponentia diuersas poenas maiores & minores, iudex minori in heredit. argum. c. odia. de poenis. & facit quod dixit Innocen. in c. cum dilectus. de ord. cog. & rex. in l. si praeses. de poen. ubi lex loquens de violentia in dubio intelligitur de priuata. & facit l. hec tamen causae. de susp. cau.

¶ Aggravant.] Vide eundem infra in ver. quia multa in fi. & quod ibi dixi in apostil.

¶ Etiam.] Vide Fel. in cap. cum quidam. in 3. col. in versic. 6. declaratio de iureiurado, ubi plene an & quando delinques palam magis delinquat quam delinques occulte ratione exempli & scandalis. & an dicatur semper in maiori culpa.

¶ In l. Pedius.] Et ibidem vide dom. Alex. de Imola in §. prius. quod mitius agatur cum nobili quam cum ignorabili. tu limita nisi quando per nobilem contemnitur mandatum principis. itaque val. in cap. si quis vero temerario de po. iura fir. Item dic verum quo ad poenam corporalem non quo ad spirituales. ut per Card. in §. pen. de her. Et quando per dignitatem personae delinques augeat. & per coseques poena, vide l. el. in cap. cum quidem circa prin. i. ver. conclusio cum pluribus seq. de iureiur.

SUMMARIUM.

1. Luere corpus quis non debet pro modico. Et an possit peti in libello. quod quis lutat, si non possit soluere nu. 2.
3. Cedet bonis cum vituperio si postea fiat diues non tenebitur soluere creditores.
4. Poena si sint duplicanda per statutum nihilominus non poterit duplicari poena amputationis manus.
5. Poena mitigatur ratione ebrietatis.

CAP. V.

Item si dicatur quod qui non potest soluere, iudex debeat ipsum punire in corpore l. si quis id quod de iurisdic. omni. iud. alias in l. fina. de in ius vocan. ubi Bald. Quod est verum, nisi modicam quantitatem restasset soluere, quia pro illo modico non debet luere in corpus. a Bald. in l. quicunque. de seru. fugi. & vide eundem in d. l. si in vtra

que lect. ubi Bald. dicit quando debitor dicit, volo luere poenam & creditor petit ipsum detineri in carcere, cuius sit electio. glo. in d. l. fin. & Guliel. tenet quod est electio creditoris in ciuili, tamen in criminali est iudicis electio. per no. in d. l. quicunque. & Spe. de accu. §. seq. & ver. quid si. & de effra. l. i. §. ex pilatores. & alibi in vtraque lect. & in l. si de in ius vocand. & in l. si non conuicti. de iniur. & Bar. eo. ti. l. si quis iniuria. & l. sed si vnus. in §. si ante. ubi is qui luit in corpus dicitur soluere.

¶ Et adde quia quidam doctor antiquus, & deinde Ange. dixerunt quod si clientulus est contemnatus & carceratus pro magna quantitate, qui non potest soluere, quod facias sibi inferri per iudicem tibi gratum aliquam paruum poenam corporalem, vel facias eum torquere in palatio ad funem, vel cum aqua secrete, & facias fieri instum quod haec tortura fuit facta, ut lueret, ex quo soluere non poterat, quod dixerunt esse notandum pro syndicato, in quo ne erres dicas, quod haberet locum ista cautela quando esset contemnatus pro aliqua poena ratione delicti, quam soluere non poterat. Secus si pro debito, quia tunc inanis esset actio. l. nam is. de dolo. secundum doctorem. in d. l. si is id quod. quae loquitur in poena pecuniaria & quae conuertitur in corporalem propter inopiam. Et an hoc debeat in libello peti, quod si non potest soluere luat. Cyn. in l. si non conuicti. de iniur. tenet quod non, quia venit ex officio iudicis incidenter arg. l. i. de in litem iuran. Bald. in d. l. fina. in vna lect. & in l. quod si minor de minoribus. in §. seruus. Barto. in l. i. de poenis. & in l. i. & si seuerior. de infami. Si tamen postquam luit venerit ad meliorem fortunam non tenetur soluere poenam, sed m. Baldum in d. l. si per tex. in l. h. vnus. §. si ante. de iniur. quia illa poena successit loco solutionis. per quod videtur glo. in l. sicut dignum. de homicid. & in c. peccatum. de regulis iur.

¶ in 6. quae dicunt quod si quis cessit bonis cum vituperio, & postea acquirat, non tenetur soluere creditoribus. Et quomodo probabitur, & intra quod tempus, an possit soluere vel ne, ponit Bald. no. in dist. l. quicunque, dicens, quod intra breue tempus. & iudex mittet pro amicis, vel faciet discussionem, & per libros & per estimationem. KK 4 ma. quae

Parid. de Puteo Tractatus

ma. quæ ibi vide. Iudex tenetur cuique iustitiā ministrare, ideo dicitur quod si non multet multandum, debet puniri. vt i. au. the. vt differ. iudic. §. si vero. & in authen. 4. statuimus. de epi. & cleric. ¶ Si tper statu-
tū pene sint duplicandæ nunquam pote-
rit duplicari pēna amputationis manus.
ideo tunc imponet pecuniariam suo ar-
bitrio. Bald. in cap. i. C. de senten. quæ p
eo. quia amputatio secundæ manus lōgæ
maior pēna est, quam prima, sicut patet
in euulsione oculorum. Bald. ibi. ¶ Licet
alii dixerint contra, & male, secundum eū
tamen idem Bald. in §. pēna grauior. ali-
ter dixit, & laicius in fi. etiam in l. quicun-
que. de seruis fugi. & in auth. sed notorio
iure. de furtis. ¶ Iudex qui vult penam sal-
terare augendo, vel minuendo debet hoc
facere tempore sententiæ, quia postea nō
posset glo. in §. pēna grauior. secundum
Bald. ibi, qui dicit, quod illa est mens illius
gl. Et debet hoc facere cum causa ex actis
patenti, vt non faciat litem suam, si tamē
ex actis non apparet, non præsumitur p
iudice quoad ipsam excusandum. vnde di-
cit gl. ordi. quod quando iudex suplet ex
officio, incumbit & probatio causæ. glo.
30. q. fin. capitulo iudicantem. Et sunt cau-
sæ ad augendam frequentationem deli-
ctorum. l. aut facta §. fina. de pēnis. Et ra-
tio minuendi est senectus & cessatio doli,
quia nimis senex conuertitur ad sensum
puerilem. de pēnis. capitulo discordiam.
tamē vbi iudex alterat penam ex aliqua
qualitate, hoc non facit vltra legem, quia
qualitas factū aggrauat, vel attenuat. dic.
§. l. aut factum. in §. qualitas. ¶ Etiam pēna
d. mitigat rōne ebrietatis. d. d. l. aut §. de-
linquunt. & ratio multitudinis delinquē-
tium. d. dict. §. si. & dixit glo. decre. quod
non dicitur multitudo, nisi excedat nu-
merum. §. o. erit etiam iusta causa mino-
randi pēnam, vt quia multum Regi serui
ueram, vel coniurationem de texti. argu-
ad Sillania. l. si quis. §. hoc quoque. & rō-
ne dignitatis secundum Cyn. in l. ii. de sū.
erinita. Bal. in d. §. pēna. vbi etiam dicit,
q. si iudex nō apponat causam mitigatio-
nis suppletur per l. quod sententiæ deest.
& quod not. Iacob. de Bur. in l. ii. de infam.
mi. quod iudex si vltra sententiam vult
mitigare pēnam, vel augere debet cum cā.

l. in senat. §. i. de iure fisci. & vbi causa nō
inferitur leuior causa inferri videtur. l. ei.
de suspens. tut. & vide Barto. in l. i. ff. si qs
ius dicen. & Specu. in tit. de sen. §. i. verific.
est autem. vbi dicit q. debet fieri mentio
in actis. ¶ Si pēna est arbitraria, & conside-
ramus consuetudinem, quia illa debet im-
poni quæ est consueta. glo. in §. pēna gra-
uior. & si iudex consuetudinem excedat,
dicitur modū excedere. vel quando arbi-
trū boni viri excedit. l. certis. §. fin. faml.
erciscun. de leg. iiii. l. si ipse. Bal. in d. §. pē-
na in vtraque lectu. dicens, q. gl. est in l.
respicendum. §. i. & alias in l. aut damnu.
supra de pēnis. & de infami. l. athleras. §.
calumniator. ¶ Item in pēnis consuetudo
habet vim statuti, vnde licitum est forma
statuti transgredi propter consuetudinē.
l. seculari. de extraordi. crim. Et si statu-
tum dicat q. latro suspendatur, & consue-
tudo sit, quod trax inetur, iudex hoc face-
re poterit, & dicit Bal. in l. quicunque. de
seruis fugiti. q. in pēnis id quod est con-
suetū fieri dicitur necessarium non arbi-
trarium. de extraordi. crim. l. seculari. q. a
consuetudo est actus practicus. ideo ser-
uandus ad vnguem, tamen non debet es-
se nimis graciosus in pēnis. c. i. de re iudi-
ca. in vi. & quando de hoc esset dubiū. q.
iudex veller multare, vel multasset vltra
solutum, probabitur per inspectionem
librorum prouentuum curiæ qualiter fue-
rit solutum pro illo delicto pēna, vel vbi
pēna esset pecuniaria, & multa imponi. ar-
gu. not. in l. cū de lege. ff. de proba. & i. au-
then. de hære. & fal. §. si vero. vbi per librū
& inventarium bonorum probatur hoc
esse vel non esse sic. & quod nota in l. 2. C.
quando & quib. quarta pars. & vide su-
pra in tract. de compositionibus. ¶ Pēna
per iudicem imponēda debet proportio-
nari delicto. Andreas de Isern. pulchre i
constitu. i. de offi. & in conti. officialis. &
supra habes vbi de cōpositione diximus.
¶ An quando pēna debet mitigari a iudi-
ce, pars debeat hoc petere ad effectum, q.
si non concedatur possit appellari? dic
quod sic. ar. l. i. §. permittitur de aqua quo-
ti. & quod no. vers. in Spe. de offi. iudi. §.
expedit. quid si iudex. nam id quod ex-
peditur per iudicis officium potest peti p
partem. l. iiii. §. hoc autem iudicium. de
dam

dam. infect. & si pars non petat in criminali potest iudes suo motu impendere. Bald. & in §. pena grauior. & dicit Bal. in l. quicunque. de ser. fugiti. quod in corporalibus cadit dispensatio, & etiā in pœnis ex causa puta si est minor, vel senex, q̄ statim morietur, tamē non cogitur ne possit propterea appellari. arg. ad Sillan. I qui posthumos in fi. in ratione literæ, & sic videtur sibi cōtrariari, tamen primū dictum verius.

a *In corpus*] Vide Fel. in cap. quo ad consultationem in 7 col in fi de re iudic. & in c. ad li berandam. de iude. in not. 3.

b *¶ Panam.*] Adde Ludo Ro in sing versicu de bitor qui non habet.

c *¶ Non possit*] Sed nunquid tunc ausam alterationis e primere habeat, vide Fel. in c. sicut de re iud. col. 9. statim post med. in versu prate rea alteratio.

d *¶ Ebrietatis.*] Vide in versicu. seq. & adde hic quod ibi dixi in apostil.

e *¶ Delinquentium*] Et an & quādo multitudo delinquentium e cuset a pœna vide Fel. inc. dilectus de exceptio in 4 col versicu quod autem de excommunicatione dicitur.

S V M M A R I V M.

I Multa sunt propter quā pœnæ alleuiantur, & relaxantur a iudicibus & nūme. 2.

C A P. VI.

Vot sunt t̄ qui faciunt pœnas a iudicibus alleuiari vel relaxari. Primo persona & hoc est multiples, scilicet peccatis, & in quē peccatur, vt si senex in iuuenem peccet. l. 2. ff. de termino amo. 86. dist. c. tanta. Vel minor ex defectu ætatis. ff. de minori. l. auxilium. §. in delictis. & c. fin de sen. ex com. Nam ætas facit haberi differentiam pœnæ. i. 6. quæstio. vltima, hoc fit, Vel si magister in discipulum. ff. locati. l. item q̄ ritur. §. Iulia. Vel si coniuctus. in coniunctam, non tamen ex inimicitia vel odio. l. i. de emen. propinquo. Vel si nobilis ex virtute vel dignitate peccet in ignobilem ex vitio vel gradu. ad hoc facit. ff. de iniur. sed si vnus. §. quædam. & l. fi. & l. itē apud. §. ait prætor de incendio Pædus. l. de sicca. l. i. in fi. de sacr. pag. l. fi. Vel si ma

ior in subditum ratione potestatis. vt do minus, pater vel maritus xi. q. 3. si dominus. Itē cū plurimi sunt peccantes, q̄ tūc est pœna leuianda. vigesimatertia. q. 4. nō pōt prima quæstio. septima, quoties. Item persona punientis, vt q̄ p̄sidentis est de bilis, & potentie imbecillis, vt nequeat seueriorem imponere pœnam. 33. quæstio. 4. quidā. Item persona, vt quia recepra uir consanguineū vel affine. l. 2. C. de recepta. Vel alias peccauit pro salute proximi. 2. quæstio. 3. si quilibet. Item vbi pœna mitigatur, vt alii ad melioris vitæ frugē reducantur argumen. i. quæstio. 3. conuenientibus. Item persona intercedentis, vel intercedentium qui sunt multi. 23. quæstio. 5. cap. prodest. 22. quæstio. 2. §. item ad finē. Item persona eius in quem peccatur, vt si excommunicatus zelo ecclesiæ occidatur. Aliquando ex causa quæ est multiplex, videlicet pietatis. d. l. 2. & d. c. q̄libet. Item ratione pietatis future, vt propter filios nutriendos. extra de his qui fili. occid. c. 2. & ff. de ritu nupt. l. q̄ in puincia. §. i. Item causa necessitatis, vt si ex præce pro superioris peccauit quem alias iusta potest ratione timere. 50. distinct. can. p̄sbyteros. extra de homi. c. sicut dignum. §. illis cum ibi no. tunc enim pœna mitigatur, licet alias non teneatur sibi in atrocioribus obedire. ff. de regu. iur. l. ad ea & leg. & quil. l. liber homo. Itē causa vniuersalis utilitatis. ff. de pœnis. l. ad bestias. 7. quæstio. i. c. scias. Itē quia peccans, vel eius progenitores pro repub. multum laborauerunt arg. ff. de pœn. l. honor. & c. eod. ti. c. 3. i. fi. & ff. de re mili. l. nō omnes. §. fi. Itē causa simplicitatis, vel boni zeli, quibus delinquens inductis excessit. c. ex tuarum de for. nā simplicitati veniat datur de cōsec. dist. 2. scriptura. Itē causa rusticitatis. ff. de iurisd. omn. iudi. l. si quis id quod. & l. 2. de in ius vocan. Item causa nimie & importunæ humanitatis, quā peccans exhibet in supponēdo pœnā sibi remitti. de pœn. dist. i. importuna. Itē causa vnitatis, q̄ peccās vnica vice tū excessit. 45. distinctio. c. licet pletūque. & de pœn. dist. i. c. libenter. Itē causa ebrietatis. 2. ff. de re mili. omne delictū. §. vinū. 15. q. i. & c. inebriaueris. Itē cā infamiæ, & leuitatis. l. si quis Imper. Itē cā iræ. argu. 2. q. 3. si quis

Parid. de Puteo Tract.

quis iratus. xj. q. iij. ira. & de ead. q. c. cū apud. Item causa debilitatis probationum vt quia delictum non plene probatur, sed per indicia indubitata, tunc debet esse iudex tardus in condemnando, & vbi quis excusatur à tanto, sed non à toto. ff. de sicca l. i. §. si claua. & in l. 3. §. i. sed ex sena. de re milit. & in l. 4. §. fin. & l. milites. Et vbi mulci fuerunt peccantes, vel pauci, qui multos ad nequitiam secum trahunt §. o. distin. c. vt constitueretur. i. q. vii. §. quoties. 22. quæst. iiii. cum quis. Locus vt i. nemore, aut in honestiore, loco, vel in celebri. nam sicut honestus vel celebris locus facit iniuriam grauiorem & poenam duriorē inferre debet. ff. de iniur. l. prætor. §. atrocem. sic e contra. Item si in domo grauius peccatur, quam extra domū, & grauius i. propria, quam in aliena. eod. tit. l. lex. Corne. in princ. §. domū. de furt. Bald. in l. i. & de effra. l. i. §. expilatores. Et grauius si in ecclesia, quā si extra. Tempus & hoc aut ex qualitate, vel quantitate. in authen. quō oportet Episcopo. §. si vero. Item si tempore pacis quis militiam deferat. ff. de re milit. l. non omnis. §. qui in pace. Vel muros transcendat. ff. de rerū diuiso. l. si. Et si noctis tempore furē, adulterum, vel offendentem quis occidat. ff. de sicca l. forem ff. de adult. l. Gracchus, quā tunc minoratur poena. Ex quantitate, nā sicut temporis diuturnitas aggrauat peccatū. ff. de poen. l. si diuturno. sic breuitas alleviat ff. de poen. respi. in §. temporis. & C. de deserto l. i. §. desertor. Dignitas, et facit alleviari poenam. 24. q. i. qui contra. & extra de poen. c. si. Deterr autem princeps his personis, ne uerecundentur. ff. de iudic. l. obseruandum. Tamen an consuetudo faciat leuari poenam vide, extra de tempo. ordin. cap. ii. Etiam sponte confidentibus, & deuote supplicantibus poena minoratur. ff. ad legem Aquiliam. l. inde Neratius. §. fina. cap. ii. de transla. Episcop. & de poen. distin. v. c. quem poenitet. Vnde omnis iudex. Et rex debet esse incorruptus, & beneuolus. 45. distin. c. licet. In iudicio iniustus. iiii. quæstio. vii. iudicet. In aduersione misericors. 45. di. vera. Nec exardescere debet in eos, quos putat iniquos. de offic. præsid. l. seruandum. Misericors. aut sic circa corrigibiles. Erga incor-

rigibiles. seuerus. ii. q. v. c. quāto. in fi. & de postu. pla. c. i. Posset aut princeps remittere crimē ex his, causis. quas psequit Tullius. ii. nouæ Rhetor. vt si plura, aut maior obsequia videbūt cōstare. q̄ maleficiū si qua virtus, aut nobilitas erit in eo que supplicabit, si qua spes vsui futura finis supplicio discefferit. ad hoc. ff. de poen. l. a bettias. si ille supplicans māsuētus & misericors in potestatibus orēdetur, fuisse si is qui peccauit nō odio, neq; crudelitate, sed officio, & recto studio cōmotus fecerit, si tali de causa aliis quoq; donatum est si nihil ab eo nobis periculi futuri videbitur, si nulla vituperatio ab ea suscipiet, hæc vera in principe. A iudice autem non est postulandū ignosci, qui est vltor peccatorum, † sunt autem sexdecim rationes quibus prouocantur superiores ad miserendum quas ponit ibi Tull. & quinque sunt secundum illum de quibus supra. a. ¶ Ebrietatis.] Adde Felin in c. sicut ex literis in me prima col. de iureiuran. per eundem supra in ver. precedenti.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex non potest imponere noua genera poenarum.
- 2 Iudex habet potestatem miserabilem i. poen. si calibus habentibus originem a maleficio.

C A P. VII.

N iudex qui debebat imponere delinquenti poenam ducetorum aureorū à statuto imposita imposuit poenā cetū, & in finia dixit, q̄ si finia esset lara cōtra statutū, q̄ ite ligat reducta ad formā statutorū, an illa clausula excuset iudicē in syndicato? Bal. i. §. poena grauior arguit, q̄ illa reseruatō q̄ fit i. sentētia operetur p. l. Labeo. §. j. fam. etc. & quia videtur ex mente sua se referre ad statutum, & quia potuit se corrigere per verba specialia c. qualiter. de accusa. & per generalia. arg. c. damnamus. de hære. Jacob. de Bel. disputauit contra, quod illa verba nil operentur. Barto. in l. si præses. de poen. tenet quod si illa clausula ponitur in fine sententiæ nihil operatur, se cus si in prin. & idē Barto. in l. iudex post quā de re iudic. aliter distinxit tamen Bal. tenet cōtra Bar. cum opi. Jacob. de Bel. q̄ illa protestatio generalis non tollat factum

Aut speciale. ff. locat. l. inter. §. locator. & idem Bal. in l. 1. C. qui accu. tenet. quod illa clausula non excuset iudicem male iudicantē. & videatur appositā ex consuetudine. arg. not. per Bar. in l. i. de iur. codicillor. vbi de clausulis consuetis, de quibus in l. quoties. de hared. instit. Bart. autem in l. cum propter. de leg. præstan. dixit, quod si iudex in decreto dicat, interpono, si & in quantum de iure processerit actus, quod illa verba referuntur ad defectum si non esset interpositio decreti, sed ad alios defectus est. & idem Bar. in l. ambrosia. dixit, quod ista verba importat si de iure potest effectualiter. & vide Barto. in aliis terminis in l. si quando. de leg. i. & in l. si conditionalis. de autoritat. tutor. & vide Bal. in l. i. C. qui admittit. & Bal. in l. diffamari. de inge. man. & in l. cui eorum de sentent. que not. & vide not. Bar. in l. iudex. de re iudic. & ibi p. Modern. & vide infra in verbo, sententia. §. ¶ Iudex

- non potest imponere noua genera pœnarum, vel insolitas pœnas, & quod quis balistetur, quia certæ pœnæ sunt a iure & consuetudine inductæ, a quibus iudex non debet discedere. ¶ I. moris. §. iste fere. & l. capitalium. §. moris de pen. Bal. in l. incredibile. C. de pœ. nam istæ sunt pœnæ tyrannorum. ¶ ¶ In pœnis fiscalibus habentibus originē a maleficio iudex habet potestatem mirabilem, quia potest cā cognita legem transgredi, & commutare pœnas, & etiā potest priuatam pœnam commutare in fiscalem ut pœnam dupli. & ictus fustium ex arbitrio l. hodie. de pœn. & C. de infam. l. spadonē. & sic valet factū iudicis ex causa legem transgredientis, quod debet facere cū cā ratione alicuius qualitatis, uel personæ dignæ miseratione secundum glo. in §. pœna. & in l. si seuerior. & Bald. ibi ¶ [Discedere] Sed quid si non reperiatur a iure imposita quam imponet, vide Fel. in c. qualiter & quando in i. col. uer. iij. de accus. et sic etiam ubi pœna non cadit in delinquentem, in dext. arbitrio suo tunc imponet ut per eum in caput. postulasti de iudeis in uer. vo. i.*

SUMMARIUM.

- I Ignorantia an excuset a delicto prohibito in re naturali vel gētium. Et quid in alijs prohibitis de iure positivo nu. 2.*

- 3 Probatio verisimilis an sufficiat in causa ignorantie.*
4 Delictum casu commissum, an & quando non puniatur & nu. 5.
6 Lata culpa & ignorantia non equiparantur, quando per statum imponitur pœna capitalis.
7 Iudex potest interpretari pœnam mortis in statuto impositam.
8 Punitus semel an possit iterum puniri in pœnis priuatiuis, vel affectiuis.
9 Pœna debet minorari a iudice propter inopiam probationis, vel quando quis condemnatur ex presumptionibus & indicijs.
10 Libellis conclusio non requiritur in criminalibus.
11 Iudex potest liges transgredi ratione casuum emergentium.
12 Iudex an procedat de similibus ad similia in pœnis imponendis.
13 Consuetus calumniari duplici pœna tenetur.
14 Delicta parua reiterata aggranant. & num. 15
 CAP. VIII.

Via multa possunt occurrere pericula iudicibus in impositionibus, & ideo in impositione pœnarum corporaliū uolo te facere aduertentem, quia liquē & sepe delinquentes se excusando dicunt se deliquisse ignoranter, & non dolo, an sit condēnādū & videtur quod non, quia scientia non ignorantia puniatur. ff. de infamibus. l. genero. quia ignorans non delinquit. ff. de act. & ob. l. ex maleficio. & l. si. de dec. ab or. fa. ad Silla. l. si quis in graui. §. si quis. de iur. om. iudic. l. si quis id quod. Quam ignorantia regulariter presumitur. ff. de pbat. l. quoties. §. qui dolo. E contra tamen puniatur delictū etiā ignoranter commissum. de iniur. l. eum qui. §. si iudex. de publ. iud. l. si. §. licet ad leg. Aquil. l. scientiā. §. pen. de sic. l. diuus. C. unde vi. l. cum quærebatur.

¶ ¶ Pro solutione dici, potest, quod ignorantia non excusat a delicto iure naturali vel gētium prohibito. ij. q. 4. notādū. Nec est cōsuetudo oīum hominū excusat. 2. 2. q. vij. in c. flagitia. idē in alijs obseruationibus iuris canonici, vel ciuilibus, quia non datur uenia his, qui edicti securitatem se ignorare prætendunt. lege. diuus ff. de fals. in p. in quia non licet ignorare iura. l. 2. §. j. de iur. & fact. igno. nā in his

Parid. de Puteo Tractatus.

his continendis. dolus videtur adesse tanquam in delictis. ff. vi bon. rap. l. ait. §. fin. quia omne malum prae sumitur actū. c. j. de praesumpt. q. sic loquuntur iura p. secunda parte allegata. ff. de iniur. l. illud relatum. in quo vide Dy. in reg. in obscuris. in vj. ¶ In aliis autem quae sunt de iure positivo constitutionum, vel decreto superiorum ante publicationē iustae causae ignorantia excusat. ff. de poen. l. respiciendū. §. pen. extra de tēp. ordi. c. ij. in fin. nisi sit crassa & supina. c. ii. de consti. in vi. & hoc in civili in quo ista ignorantia iuramento probatur. 34. q. ii. c. in lectum. & extra de sent. excō. c. significasti. & quod not. ff. de adim. leg. l. si cui. §. i. ¶ & alibi dicitur, quod ignorantiae verisimilis probatio sufficit, ut no. ii. q. i. c. si qui. quia in his dolus regulariter non praesumitur, & hic est qui dicitur dolus praesumptus. ff. man. l. dolus. de doli excep. l. i. in fi. & ubi deest bona fides praesumitur adesse dolus. extra de pactis. c. bona. & ex ista praesumptione fiet condemnatio, ut ibi not. ¶ Vbi autem quis commisit delictum non ex animo, sed culpa; aut negligētia, non videtur puniendus, quia res ipsa dolo caret. ff. de sic. l. in lege. & de iure civili, qui deliquit sine dolo mitius punitur. d. l. in lege. ad idem de ince. rui. nauf. l. quidā. de poe. l. absente. l. ii. in fi. de termi. amor. de admi. rer. ad ciui. pertin. l. Imperator. §. rescriptum. de poen. l. respiciendum. §. pen. Et distinguitur an dabat operam rei licitae, an non & nil de contingentibus omisit. ut no. extra de iniur. c. si. ad l. Aquil. l. qui occidit. §. pen. de homici. c. significasti. ¶ Quando aut casu factum, non punitur. de poen. l. respiciendum. §. delinquent. licet obiter. ff. ad leg. Aquil. l. scientiam. §. pen. sed ibi tenetur quantum ad illam actionem, non quantum ad penam. & ita dicebat Tancr. Ange autem in l. i. ff. de pigno. dixit, quod qui allegauit errasse ratione temeritatis, vel erroris, si faciat illicitum iure naturali, non excusatur propter temeritatem, maliciam, rusticitatem, sexum, aut aetatem. l. ii. de in ius voc. quia ergo furari, occidere, vim inferre, sunt prohibita ex iure naturae non excusatur quis allegando se in iure errasse, sed bene excusatur propter causam iustam. l. apud Labeonē. §. si quis

virginis. ff. de iniur. & l. si ignorans. ff. loca. c. si iudex laicus. de sent. excom. in vj. ¶ Si vero quis faciat illicitum solū de iure cōi, aut etiam est certum, q. errauit in iure, tunc excusatur propter ignorantiam iuris a poena, quae imponitur p. dolum, quia licet ignorantia iuris sit lata culpa, ista lata culpa non equiparat dolo. ex quo dolus sigillatim requirit. d. §. doli. & in l. leg. Cor. supra alleg. & est glo. in l. si quis in tantū. in viii. q. primae partis. Aut ergo certum est, quod non errauit. & fuit in dolo, & tenetur. aut dubitatur, & praesumitur esse in dolo, nisi ipse probet contrarium, quod errauit. arg. l. j. ff. & C. de fca. & probatur iste error per iuramentum purgationis. l. Marcellus. ff. rer. amor. l. praesenti. de his qui ad eccle. confug. Vel ex aliis verisimilibus coniecturis: exemplum. rem propriam recipere de manu alterius non est iure naturae prohibitū, sed ciuili. l. si quis in tantam. C. vnde vi. Vnde si statutum puniret capientem rem dolose, & aliquis reciperet rem propriam, excusaretur a poena statuti requirentis doli, si iuraret q. crederet sibi licere, quia interrogauit aduocatum, qui dixit sibi hoc licere, & excusabitur propter auctoritatem aduocati ignorantis. l. j. per no. per Inn. in c. ne innitatis. de constit. licet possit impingi, quod non consuluerit peritissimum, quod non includit dolum, sed temeritatem, & ubi lex non requirit dolum an excusaretur ratione temeritatis, vel ex iusta causa. Ang. in d. l. j. C. de pla. dixit, quod aut poena q. inferretur maleficio est capitalis. & excusatur p. temeritatem, quia lata culpa in capitalibus non equiparatur dolo. d. l. leg. Corn. imo plus dicit Bar. q. poena vltimi supplicij non est possibile quod inferatur pro lata culpa, tñ Angel. dicit se tenuisse contrarium semper. ff. l. i. de priua. carce. & per l. fin. ad l. Iul. de vi. & ff. de custo. reor. l. milit. & ff. de poen. l. si quid aliud. §. qui abortionis. & per l. excipiuntur. ff. ad Silla. vbi poena vltimi supplicij imponitur pro lata culpa. Tñ iudicio meo ista iura Ang. loquuntur in casibus specialibus, & ubi lex hoc expresse statuit. ¶ Si vero poena quae imponitur pro maleficio non est capitalis, dixit Bart. quod ubi lex, vel statutū loquitur per verba sui natura dolum importans, ut in

ut in falso, vel in furto, quod non committitur sine dolo, tunc lata culpa non æquiparatur dolo, sed excusatur quis propter temeritatem, sicut si in iure expressè esset facta mentio doli. propterea Ang. dicit quod sis cautus in allegando temeritatē, & in probando eam per coniecturas, & per tuum iuramentum, ut supra, & tunc licet excuseris à pœna temeritatis non excusa beris à culpa, propter quā incurris crimē stellionatus, & erit pœna arbitraria considerata pœna facti, & conditione personarum ff. de pœ. l. hodie. & l. ii. de crimine stellionatu. ¶ Aut quis non fuisset temerarius, sed errasset iusta ratione ductus, hoc casu iusta ratio excludit culpam, & ideo nullo modo deberet puniri per d. l. i. C. de plag. ubi iusta causa excusat à pœna. & de interrog. act. l. de ætate. in §. ex causa. & §. qui iusto. in verbo, scriptura ductus. & tenet gl. in d. l. si quis in tantam. ubi de eo qui credidit dicto serui vel filii. Et ubi lex non faceret mentionem doli punitur simpliciter factum, quod potest committi cum dolo & sine dolo, & pœna non erit capitalis. in quo dixit Bar. quod aut punit actum prout infertur in personam. exemplum si quis turbauerit aliquem in possessione, vel si quis percusserit, tunc requiritur dolo cum iniuria non infertur absq; eo, & ideo à pœna statuti excusabitur, tunc motus ex iusta ratione, secus si punit actum in rem, & etiam lata culpa dolo comparatur, & sic non excusabitur temerarius, sed bene excusabitur iusta ratione motus, & ita tenet Bar. in l. pe. §. non erit. ff. si quis testa. pro quo videtur tex. in d. l. si quis in tantam. ubi dicitur, quod minor, mulier, & rusticus non excluduntur à pœna illius legis, quia illa non exigit dolum, & punitur ibi violentia, prout infertur in rem, ¶ secundum Ang. Et aduerte, quia si homicidium non dolo commissum non punitur à lege Corn. quia animus & propositum distinguunt maleficium. l. i. de sicca. & quia ultra propositum deliquit, ideo tunc an punitur. vide Bar. in l. eum. ff. de iniur. & in l. diuus. de sicca. & plus dixit Ang. in d. l. j. de sicca. quod si duo colluctant ad brachia, & unus habet gladium accinctum vel falcem, & cum eo colluctans manum suā percussit ad illum gladium vel falcem, &

moriatur quod punitur tenens gladium accinctum, vel falcem. allegauit extra de homi. c. continebatur. ubi subdit, quod si prostratus ad terrā habebat gladium accinctum, in quem prosteruens incidit, & percussus moritur, quod non tenetur prostratus de occiso, quia sine sua culpa. per text. in c. lator. de homi. ita Angel. in d. l. j. ubi gloss. quod alleganti se non fecisse maleficium dolo, incumbit onus probandi per præsumptiones, ut supra hoc ideo quia præsumptio erat contra eum, quia facit actum illicitum de sui natura, aliàs allegati dolo incumbit onus probandi. d. l. quoties. §. qui dolo. de proba. ibi autem sufficiunt præsumptiones, ut in gl. Et ideo ubi non est dolus, licet quis non puniatur ut homicida, tamen punitur de culpa arbitrio iudicis: nam quia casu fortuito est commissum homicidium, & fortuita sunt extra omnem culpam, & non punibilia. l. quæ fortuitis. de pig. act. & ff. loca. l. si merces. §. vis maior. quia ubi præcessit aliqua culpa. l. colluctatio non est merè & absolute casus fortuitus. d. l. i. de sicca. ubi Angel. & idem Ang. in l. is qui. de sicca. sequēdo Bar. dixit, quod in homicidio requiritur dolo, tñ dixit rationem Bar. non fore veram, quia sepe sine dolo imponitur pœna capitalis. l. i. de priua. car. & l. si. ad l. Iul. de vi. nam etiam ex dolo præsumpro quis decapitatur. ad filla. l. excipiuntur. & con cor. l. si quis. C. de sicca. ubi dicitur, quod à pœna homicidii quis non excusatur iuventute, sed innocentia. & ubi per statutum imponitur pœna capitalis, tunc lata culpa & ignorantia non æquiparantur, ideo tunc aliter punitur. l. plagii. de plag. secundum Ang. in l. pe. C. de sicca. in qō. eius qui percussit prænantem quæ fecit abortiuum. quæ not. quia tibi seruiant. & vide infra in c. tu qui vadis in birraria.

¶ Vbi plures pœnæ criminales pro delicto alternativæ imponuntur est electio & arbitrium iudicis, non rei. l. i. §. expilatores. de expila quia tunc iudex possit dare electionem reo quando esset condemnatus pluribus pœnis corporalibus, quæ pœna velit puniri. tex. no. cum gloss. in l. aut damnum. in prin. ff. de pœ. Et dicit Bal. in l. quicumque. de ser. fugiti. quod si is qui debet soluere pœnam ex delicto est solue-

do:

Parid. de Puteo Tractatus

do, & vult potius fustigari, quam soluere iudex non debet ipsum audire, sed debet cogi soluere, & bona sua vendere ff. de polli. l. de pollicitationibus. & idē Bal. dicit in l. ordo. de exe. rei iudic. vbi subdit Bal. quod si delinquens non potest soluere poenam, & aduersarius dicat quod non vult aliter vindictam, nisi quod detineatur, donec soluat quod debet, aut fides haberi de debito vsque ad pinguorem fortunam, aut quod fustigetur, quia non est detinendus in carcere postquam de debito constat. l. diuus. §. fina. de iure patro.

¶ Si autem volens potius detineri, quā fustibus cædi, audiat. arg. l. i. de cessio. bo. Bal. in l. quicunq; & an in electione istius poenæ sit electio iudicis. vide Bal. in l. fina. de in ius voc. vbi glo. & Guli. & vide. cap. licet dicatur supra in hoc verbo.

7 ¶ Iudex potest interpretari poenā mortis in statuto impositam, quia si dicat statutum quod occidens occidatur nam si culpa non dolo re percussus, & moriaris, non debeo puniri, quia illa est interpretatio iuris naturalis, quod non puniatur ad mortem qui noluit delinquere, quia dolus & nō dolus æque puniri non debet. l. i. §. si claua. de sic. & arg. l. intelligitur. eo. titu. quia non sunt similia occidere & nō ex proposito occidere, quia vbi loquimur de poena corporali subintelligitur dolus. l. in actionibus. de in litem iurand. quia statuta non sunt intelligenda iudaice. de damno infect. l. damni. §. si is. in gl. Bal. in l. quicunque. de ser. fugiti. & vide infra. in c. tu qui vadis in turraria vbi late. ¶ Si de vno delicto puniunt diuersi iudices. & ille qui est primus in puniendo non potest sufficienter punire, debet suppleri per superiorem. l. 2. C. de spor. & quod nō. de iudi. c. at si clerici. quia supplenda est poena, quæ non fuit sufficienter imposita, sed Bal. in l. & si severior. de infa. dixit qd ex quo ista poena fuit terminus poenæ. qd non pōt viterius puniri, licet Bar. in l. se natus de accus. hoc teneat. & Iac. de But. consuluit cōtra Barto. & dixit Bal. in d. l. 2. quod si quis deliquit coram iudice qui non potest cognoscere, nisi vsque ad 50. solidos, qd potest vltra multari, si quis deliquit coram ipso. & facit l. certa ratione. C. quando prouo. per quæ iura dixit qd

si aliqui habeāt bassam iurisd. in loco, & quidā cōmiser delictū enorme, quod vsq; ad iurisd. bassam iusticiam pertineat ad ipsos residuum vero iustitiæ pertinebit ad superiorem, qui poterit vltra punire, secundum Cyn. & Bal. in d. l. 2. & facit qd no. in l. nullum. C. de testib. ¶ Et ad hoc an in poenis priuatiuis, vel afflictivis semel punitus possit iterum puniri. vide distinctionem Bal. in l. 2. C. vt intra certū tempus. quæ faciunt pro constitu. regni, quod baiuli non possunt multare. nisi ad vñū augustale, quod si quis commisit graue delictum coram baiulo, quod residuū poenæ prosequi poterit magna, curia, vel iusticiarius aut capitaneus ciuitatis, vel superior baiuli, puta baro. ¶ Pena minora ri dehet a iudice propter inopiam probationis, vel vbi quis condemnatur ex præsumptionibus & indicis. Bal. in l. si. C. de proba. dicens quod propter defectum probationum non potest quis condemnari criminaliter, quia non sunt probationes sufficientes & non potest poni ad torturam ex aliqua causa, vel quia tortus fuit & non confessus quod debet fieri condēnatio in ciuili, subdens quod quando poenæ habent certos fines nūquam possunt ex qualitate probationum aggravari, vel exaggerari generaliter. in princip. de decurio. & vide eundem in l. si fugitiui. de ser. fugiti. & in l. presbyteri. de episcop. & cleri. vbi dicit, quod quando iudicatur ex præsumptionibus mitigatur poena, quia si testis deposuit in causa, & iudex suspicatur de eius falsitate, & non plene liquet, debet sententia temperari. per l. nullus de testi. vbi Bal. quæ nō. pro compositionib. fiendis, quia si delictum constat per vñū testem, vel per indicia, & præsumptiones tantum, nec sit tortura locus, minus cōponet quam si constaret legitime. & vide infra vbi de tortura. vide supra in capitu. quinque sunt.

¶ In penis iudex posset egredi naturam libelli recte concepti, & aliam imponere poenā. l. quod ergo §. poena grauior. in tex. & in gloss. quod habet locum si procedat per inquisitionem, vel accusationem, secundū Spec. in tit. de aboli. §. i. ver. sed cū supra & sic potest iudex suo motu, procedere in criminalibus vltra & contra naturā libelli.

10 libelli. l. & si feuerior. de infamia. quia in criminali non requiritur conclusio libelli. c. licet. de symo. & quia partis conclusio in criminali non potest auferre potestatem iudicis. secundum Bartol. quia talis potestas est iuris publici. l. ius publicum. de pactis. & quia pena iudicis subrogatur loco pene petite in libello. & hoc propter arbitrium. l. hodie. de pen. ¶ quia ratione casuum emergentium iudex potest legem transgredi. ubi versatur suum arbitrium. & licet intulerit seruare leges non erit infamis. nec periurus. secundum Innocentium de accusa. cap. qualiter. Bald. in d. §. pena grauior. ¶ In penis statutorum iudex potest statutum transgredi causa subsistente. secundum Bartolum in dicto §. ideo. secundum Bald. quia minister iuris causa subsistente ex causa potest a mandato recedere sicut minister priuati. arg. l. si hominem. ff. mand. Tamen alii contra. quia statutum debet seruari tenaciter. l. prospexerit. ff. qui & a qui. tamen sententia valebit. sed iudex tenebitur. quia statutum excessit. quia lex hodie non habet locum in statutis. Bald. in d. §. pena. qui etiam dicit in alia lectura in illo §. quod in nouis libris non habet locum regula. l. hodie. de penis. quia propter statutum in speciali videtur derogatum illi generalitati. l. hodie. de pen. ar. l. sanctio legum. C. eo. vide in verbo. iudex. in c. licitum est iudici. ubi late de hoc. ¶ Iudex pro pecuniaria pena? quare parti debetur potest causa subsistente transgredi ad penam corporalem ex officio. quando non esset soluendo. l. sed si unus. §. si autem. de iniur. & l. si. de sepulchro viola. Et pronuntiabit condemnando in penam pecuniariam. quam si non soluerit intra x. dies iubeo fustigari. arg. l. agraria. de termino amo. secundum Gulielm. & sic excedit libellum partis in defectum solutionis. Archid. 18. dist. cap. propter. Bald. in d. §. pena. Et hoc quod qui non potest soluere penam. debet lueri in corpore. l. si. de in ius voc. est verum ratione malefici vel doli. non in simplici debito. quod non descendit ex malefi-

cio. l. nemo carcerem. de anno. & tri. Ideo Bald. in d. l. si. dixit. quod inuito offenso iudex non posset loco pene pecuniarie. castigare in corpus. arg. illius. l. si. quia talis castigatio succedit loco pene pecuniarie. & ab ea liberat. de iniur. l. sed si unus. §. sed si ante. adeo quod si lucrabitur. non tenetur. plus etiam dixit. quod ista corporalis non irrogatur loco pecuniarie. nisi facta excussione bonorum. l. iud. §. tutores. de suspectione. & l. si. de celsio. bonorum. & vide in cap. ubi plures pene. & in c. licet dicatur. ¶ An si statutum ciuitatis dicat. quod homicida puniatur in centum. & si non soluat intra diem. decapitetur. habeat locum ubi est culpa. & non dolus? dic quod non. sed damnari debet ad soluendum. & hoc iudex exprimere debet in sententia. quia semper causa condemnationis est querenda. de re milit. l. qui cum vno. §. athleta. ¶ Et ubi statutum punit homicidam ad mortem. & non facit mentionem doli. tunc iudex debet sententiam temperare. per §. pena grauior. & l. qui xdes. ff. de incen. rui. Bald. in l. data opera. C. qui accus. & vide eundem in l. quid ergo. §. cum autem. de infam. ubi dixit quod si statutum punit facientem aliquid non facta mentione doli. an illa pena debeat imponi etiam pro culpa. & etiam dicit. quod distinguitur ex genere pene. quare non consuevit imponi. nisi ratione doli. ubi requiritur dolus. Si vero ratione culpe. ut pecuniaria pena non requiratur dolus. sed requiritur culpa dolo proxima. id est lata. nam leuis non punitur iudicio criminali. ut not. Cyn. in l. si quis non dicam rapere. Bald. in d. §. cum autem. qui etiam dixit in l. de lega. & l. edita. in secunda charta. & vide Lud. in l. actionibus. de in lit. iur. ubi an in statutis lata culpa equiparetur dolo. & vide in c. quia multa possunt incurrere pericula. supra proxime.

12 ¶ An iudex in penis imponendis procedat de similibus ad similia. gloss. in l. si quis id quod. de iurisdic. omnium iudic. quod sic. & quod not. in l. si quis seruo. de furt. Quod est verum. quia tunc procedit de similibus ad similia quoniam casus ad quem proceditur. est omissus. si autem est in lege expressus statim verbis. l. prospexit. qui & a quibus. de exerci. l. si quis nauem. & de in ius

Parid. de Puteo Tractatus

ius voc. l. quamuis. Bal. in d. l. si quis id. Et dixit idem Bal. in c. i. §. porro. quæ fuit prima causa. quod in pœnalibus proceditur de similibus ad similia, & maiora: quia attenditur ratio legis potius, quàm grammatica verborum. Et dixit Bar. quod hoc est verum, vbi in statuto inest ratio naturalis, vel ciuilis. & de ver. obli. §. Cato. & in l. j. vti possi. per ipsum. & l. i. de interdic. vbi gl. & est tex. in d. §. porro. & in d. l. si quis seruo. quod non habet locum quando pœnæ imponuntur habito respectu ad priuilegium alicuius personæ, quia tunc non fit extensio de similibus personis ad similia, & de casibus. glo. singn. in tit. de act. §. item mixta. Bal. in d. §. porro. ¶ Iudex potest criminofum propter consuetudinem delinquendi capitaliter punire. vbi aliàs non posset, & non tenebitur in syndica. tex. no. in l. omnes. C. de dilatio. lib. xi. vbi
13 text. ¶ quod consuetus calumniari dupli pœna tenetur, & crimen capitale efficitur capitale. vbi de hoc not. Bar. & idem Bald. i. l. Gallus. §. i. de lib. & posth. & facit l. iiii. de episc. audi. Et dixit singulariter Bal. in
14 l. apud antiquos. C. de fur. quod ¶ quis p furto plurium rerum vilium, etiam pœna furti punitur. argu. d. l. iiii. ideo si princeps mandat liberari de carceribus criminosos propter aliquam letitiam, non habet locum in incarceratione reiterante delictum, propter quod aliàs fuit incarceratus, & liberatus. arg. d. l. iiii. & facit. quod Bar. no. in l. i. citatio §. quod illicite. de publica. & in l. si
15 diurno. de pœnis. ¶ quod delicta momentanea reiterata aggrauant. facit text. in cap. nullus. & in c. frequenter. 3. q. 5. & alias dicitur quod delictum alibi commissum aggrauat pœnam delicti d. l. si cui. §. satis. de accu. per Dy. & Bal. & Sal. in l. seruos. al. l. iul. de vi. Io. And. in addi. Specu. in tit. de fur. in rubric. etiam si illa delicta essent alibi punita, quia perseverauit in delinquendo. arg. d. l. seruos. & facit l. capitalium. in §. solent. C. de pœn. & habet in c. semel malus. & Bar. in auth. qui semel. C. quomo. & quan. iud.
a ¶ Non punitur. ¶ Adde do. Varianum Socin. in cons. 16. incip. circa predicta. in prima par. ubi nonnulla non ad materiam ubi etiam per eum quid de homicidio commissio per proyicientem palum vel saxum in ludo vel intentione

ad protectionem pali uel saxi in loco consueto facta: an teneatur aliqua pœna.

b ¶ Non rei. ¶ Et an & quando sit in electione iudicis uel rei. uide tu not. Fel. in c. inter cate-
 ras. in q. col. uers. x. modis. de rescrip.

c ¶ In iuri. ¶ Vide tu Fel. in c. de causis. circa fi. iij. col. de off. delega. remiss. ue.

d ¶ Delicti. ¶ Adde Tancredum de Corneto in sua compendiosa in prima rubri. q. 4. & Albe. in 3. par. statutorum. q. 39. & Nellum in tract. bannitorum. in 6. q. 4. parti. & limita ut per do. Arret. in c. sicut. de test. propter glos. ibi in uerbo adulterio. in fin. quæ probat, nisi de illis fuisset punitus tamen Bald. contrarium sentit in aul. qui semel in pen. col. C. quō & qm.

S V M M A R I V M.

- 1** Animus non requiratur in pœnis statutorum, uel factum & nume. 2
- 3** Lex presumit quod quando qui insultum facit in aliquem cum armis quod faciat animo occidendi.
- 4** Occidens aliquem manu uacua cum dolo tantum tenetur quantum si occideret gladio.

C A P. I X.

V qui vadit in birraria & continuo per officia: & non habes, nisi constitutiones regni, & recolletas: volo qd scias vnum per quod poteris in syndicato eua-
 dere. dicit constitutio regni terminum vitæ hominum, in titu. de homici qd si quis homines insultauerit, & occiderit, quod capite puniatur. vbi And. de Ifern. exten-
 dit illam constitutionem etiam ad eum, qui hominem veneno occidit, strangula-
 uit, vel aliter interemit. Modo quidam homicidium commisit non ex proposito, vel ex animo, sed negligetia, casu, vel culpa, an puniatur pœna illius constitutionis? videtur quod non, quia res quæ dolo ca-
 ret, non videtur punienda. ff. de sicca. l. in lege. ¶ Aliqui dixerunt quod in pœnis
1 statutorum non requiritur animus, sed factum, per id quod not. Barto. in l. i. §. di-
 uisus. & in l. si de sicca. qui non bene intelli-
 gunt Bart. & credunt quod pro homici-
 dio non dolo commissio imponatur pœna mortis, tamē idem Bar. in l. i. §. i. ff. si quis testam. tenet quod pœna corporalis statu-
 taria requirat dolum, licet statutum de do-
 lo non faciat mentionem, & non sufficiat culpa

culpa lata, & sic quando per statutum imponitur poena mortis pro homicidio requiritur dolus & propositum, sicut quando per ius comune. l. in lege de sicca. nec sufficit lata culpa ut ibi, & hoc tenet Bald. in l. data opera. C. de accusa. qui dixit esse temperandam penam per l. quid ergo. §. poena grauior. de infami.

2. & l. qui heredes. de incendi. rui. Et ideo dicit Paul. de Castr. in consil. excj. quod Bartol. debet intelligi in d. S. diuus. & in d. l. fin. dum dicit quod in poenis statutariis non inspicitur animus, sed factum. 2. l. quantum ad hoc, ut solus animus puniat sine facto. per l. is qui. eod. titu. non autem vult dicere, quod non inspicitur animus, quo ad hoc, ut factum sine animo, & dolo puniatur poena mortis, & ideo requiritur dolus vel propositum. & idē Bald. in l. ij. de noxa. dicit, quod tūc statutum intelligitur de homicidio ex proposito, & non de culpabili. & idem tenent Sal. & Ant. de But. in c. ij. de const. in vj. dixit etiā quod tūc requirit dolum per l. in lege cor. ff. de sicca. & idem Bald. in l. quicumque. de ser. fugit. & Card. in cap. lator. de homicid. & ideo Paul. de Castr. in l. j. de legat. post Bald. dixit quod si statutum dicat, quod occidens occidatur, non occidetur nisi deliquerit dolo & ex proposito, sed mitius puniatur arbitrio iudicis. & idem tenet Angel. in consil. 285. in cipiente, viso themate ubi dixit, q. lata culpa in poenis capitalibus ponendis non equiparatur dolo. & idem Ang. in consil. suo 27. dixit quod si probetur contra aliquem quod in rixa pinxit aliquem, qui tenebat gladium in manu, & se percussit & mortuus est, quia ille actus rixa exorta non est ordinatus ad homicidium. argumen. l. j. §. si claua. de sicca. & l. j. eo. tit. & l. si non conuicij. & l. qua actione & l. proinde. & l. si ex plagis. in fi. ad leg. aquil. quia ille actus infert culpam & non dolum, ideo arbitrio iudicis puniatur, secundum Angel. ibi. & idem tenet Bald. in l. pignus. C. de pigno. act. dicens quod si statutum puniat de licitum, & de dolo non faciat mentionē, quod nec nos facere debemus. ut in l. prospexit. qui & a quibus. nisi per statutum atrox poena imponeretur. quo casu saltem lata culpa requiritur. & facit l. j. §. in factum. de infra. & vide Bartol. in l. j. C. de strato. libr. xij. & adde quia dominus Card. in d. cap. lator, dixit de quodam qui in naui casualiter percussit socium cum ligno, in quo erat ferrum operando in naui mortuus extitit. quod fuit absolutus, quia non fuit in dolo, & stabat dictum sta-

tutū per no. i. d. l. ij. & in c. in nostra. de iniuri. & dam. dato. per not. in l. respiciendum. §. delinquant. de poen. & vide Bald. in l. ij. de noxa. Tamen ubi esset in culpa non excusaretur a culpa, ex qua puniretur criminaliter. l. ij. §. hec actio. vi bo. rap. per no. per Bartol. in l. ij. de adulte. & in l. si mulier. §. j. ff. rerum amo.

¶ Et pro culpa tali mitius puniretur quā statutum dicit d. lege in l. ad idem de incendi. rui. l. quidam. & l. ij. de termino amo. de administrat. rerum. l. Imperator. §. rescriptum. Tamen potest distingui dabat operam rei licitā, vel non, & nihil omisit de contingētibus. per not. extra de iureiurand. cap. fin. ad legē aquil. l. qui occidit. §. penultim. de homic. cap. final. & quando constat casu factum non puniatur. dicit. §. delinquant. tamen tenebitur quo ad actio. leg. aquil. eo. tit. l. scientiam. §. fin. nō quo ad poenam. ¶ Et aduerte, quia constitutio illa dicit, si quis aliquem insultauerit & occiderit &c. quā videtur requirere dolum quo ad illam poenam. ¶ quia lex præsunt quod insultans in aliquē cum armis, quod faciat animo occidendi. per dict. l. j. §. diuus de sicca. & l. is qui cum telo. eo. tit. l. secundum Bar. in consilio, Vanutius Petr. & Bald. consuluit quod in casu huius statuti mandans homicidium non puniatur poena statuti, quia est homicida se cūdum quid, & non simpliciter, quod in consilio clx. incipien. casus talis est. ¶ Et limitabitur dictum statutum nisi sit prouocatus, quia mitigabitur poena statuti. l. lege iul. §. final. ad legem iul. repe. ¶ Et quando percussisset quis cum pede mulierē pręgnantē, quā facit abortiuum, an puniatur poena talis statuti? vide Angel. in l. pen. C. de sicca. qui distinguit, sciebat, vel non, & latius Ludouic. in l. j. §. occisorū. ff. ad fillan. Et quando deliberasset bastonizare tantū, & esset mors secūta. vide latius Pau. in consil. exc. ubi latius & in sequenti consilio. Et accidit quod quidam tempore guerrę volebat experi bombardas, & vna pręparata fuit fracta, occidit quendam, qui accessit ratad videndum, consului quod non tenebatur poena mortis, quia dabat operam rei licitę. Tamen fuit alius casus quod quidam tempore carnis priuij parata spingarda cum bombice, & imposito igne fecit miram contra quendam a lōge stantem causa ludi, & percussit illum cum bombice, quę exiuit ut ignis a spingarda, & de dit illi in ore & illico mortuus est, dixit quod debebat puniri pro culpa criminaliter, & non ad poenam mortis, quia non dabat operam rei licitę & ex genere instrumenti, scilicet bom-

Trest. de Syndic. LL bicis

Parid. de Puteo. Tractatus

bicis apparebat q*uo*d iocose, & n*on* a*ut*o occidendi hoc fecerat, licet aliq*ui* dubitassent p*ro* iura a*ut* di-
cta, & Bal. dicent*em* in c. j. S. iniuria. de pace iu-
rament. firman*em*. † quod si occidens aliquem
manu vacua, quod tenetur sicut cum gla-
dio, dummodo quod dolus in*fi*it. per l. qua
actione. S. primo ad legem aquilian*am*, & Bal.
in l. si negotium. C. qui accusa*ti*. tamen hic non
fuit dolus sed lata culpa, quia debuit scire
quod ille i*us* spingard*is* nocere poterat. Et
vide omnino supra in capitul*o*. quia multa
possunt.

a *Factum.*] Adde dom. Franc*is*. Are in l. clam.
S. qui ad nundinas de acquir*en* posse. & quod
ibi dixi in apostil*is*.

b *Pœna talis statuitur.*] Quomodo vero & quali-
ter teneatur qui dedit causam abortioni, vide
plene & not*is* per dom. Fely*n*. in capitul*o*. sicut
ex tua per totum de homicid*io* vbi etiam not*is*.
quid de femina impedi*en*te contentionem ut
complaceret substituto marito si dece*ss*erit sine
filij*is* vel propter pauper*em* atem concipere nolen-
te vbi etiam quod de muliere p*re*gnante quam
medici dicunt non posse mortem evadere, nisi
e*ss*ens in utero occidatur

c *Ad mortem.*] Et an & quando vide tu Fely.
in capitul*o* inquisitionis. vlt. col. vers*us* ult. tan-
git de accus*is*.

S V M M A R I U M .

1 Iudex an possit pœnam capitalem imponere
statuto dissonante quod pœna sint in arbi-
trio iudicis & numer*us* 2. & 3. Et an possit
appellari si e*ss* cedat modum nu*meri* 4. & 9.

5 Iudex imponens gravio*rem* pœnam quam de-
beat, punitur & num*er* 7

6 Pœna furcarum est vile supplicium.

8 Pœna personalis aliquando mutatur in pecu-
nariam propter dignitatem personae.

C A P . X .

N si statutum † relinquit pœnas
arbitrio iudicis, possit pœnam
capitale*m* imponere. gl*oss*a alleg*at*. quod
sic in S. summa. in tit*ulo* de iniur*is*. &
videtur similis in l. penultim*is*. C. si aduersus li-
ber*em*. quam impugnat Anto*nius*. de But*ri*. in cap*itulo*. de
causis. de offic*io*. delegat*is*. quod dictum statu-
tum intelligatur de pœna quae imponere-
tur pro simili delicto, cuius pœna est arbitra-
ria per gl*oss*am singulare*m*, secundum eum
in cap*itulo*. inquisitionis. S. fin*is*. de accusa*ti*. Tamen
Ludo*vicus*. in rub*rica*. de arbi*trio*. dixit quod intelli-
gitur de illa pœna, quae est consueta pro simili

delicto imponi, secundum gl*oss*am not*is* in l. quid
ergo. S. pœna. de infam*is*. & in l. & si se*u*erior.
eodem tit*ulo*. Et inde Bal*do*. dixit in l. quicunq*ue*.
de seruis fugitiuis. vbi statutum dicit, quod
si sit pœna pecuniaria, vel arbitraria quod
iudex debet imponere pœnam pecuniariam.
& idem dicit in l. conuenticulam. de episcopis
& clericis. Et idem si statutum imponit pœ-
nam maiorem, vel maximam iudicis ar-
bitrio, intelligitur de maxima pecuniaria, &
non capitali. Bald*us*. in l. ij. de probat*is*. & sic intel-
ligitur de simili. & vide Bald*um*. in tit*ulo*. de pace
tenend*is*. vbi dicitur quod, si statutum facit
pœnas arbitrias, quod potest per iudicem
imponi pœna publicationis honorum, &
in ære, & in persona. in authentic*is*. de armis
in princip*io*. argum*en*t*is*. dict*is*. S. in summa. & in
l. in seruorum. de pœn*is*. Bald*us*. in dict*o*. S. sum-
ma. secundum illam gl*oss*am. & alij doct*ores*. vbi di-
cunt, quod si pro iniuria agatur criminaliter
est arbitrio iudicis, quam pœnam velit impo-
nere. & Bal*do*. in dict*o*. S. pœna grauior. sequitur
etiam illam gl*oss*am. dicens quod propter arbi-
trium indefinitum iudex, potest imponere
pœnam mortis, quod adeo residet in pectore,
& arbitrio iudicis, quod poterit pro iniuria
capitale*m* & statutum, imponere. Et vide
etiam gl*oss*am in l. licitatio. S. quod illicite. ff. de
public*is*. Et licet alias dicatur, quod iudex offic*io*
non potest cedere relegationem. l. j. S.
expilatores. de effra*gatione*. Tamen vera est illa gl*oss*am.
attenta qualitate facti, & personarum, se-
cundum doct*ores*. in dict*o*. S. final*is*. Et illam
gl*oss*am etiam sequitur Bald*us*. in l. j. de his qui
latro quod licet habens arbitrium possit pro-
cedere in pœnis vsque ad supplicium, intelli-
gitur si hoc desiderat magnitudo pœn*is*, vel
delicti. l. final*is*. de iniur*is*. & vide Bald*um*. in cap*itulo*. pri-
mo. S. iniur*is*. de pace iur*is*. fir*miter*. † quod pro iniu-
ria, quae cadit in atrocitate facti, ut si quis
dat alapam potestati propter singulare*m* ini-
uriam poterit, capitaliter puniri a per dictam
gl*oss*am in S. in summa dicens quod pœ-
nae arbitriae extenduntur vsque ad mor-
tem b*is* inclusive propter excessus facinorum.
3 per dictam gl*oss*am. † Et adde quod Ioan*nes*. de
Imol*is*. in dict*o*. l. ij. ff. de public*is*. iudic*is*. dixit quod
si statutum dicat, pœna sit in arbitrio iudicis
vsque ad mortem quod potest mortem impo-
nere per l. saecularij. de extradi*ci*o*nis*. crim*in*is. Sed
vbi dicit, quod pœna sit arbitrio iudicis sim-
pliciter, videtur, quod debeat arbitrari
tanquam vir bonus. argum*en*t*is*. l. vir bonus. ff.
iudic*is*. solui. & not*is*. Bartol*us*. in l. si qua pœna. de
verbo.

verbo. significa dicens, quodd secundum facti qualitatem aliter & aliter debet arbitrari. argu. c. sicut dignum. de homi. & si iudex euertat arbitrium mortē imponēdo, ubi qualitas delicti non requirit. poterit appellari, vel peti q̄ reducat ad boni viri arbitrium argu. glo. c. super his. de accusa. & per no. per glo. & Bar. in d. l. si qua pœna supra allegata. ¶ Et aduerte qđ dicta glo. in §. si. fm aliquos locū hēt, ubi ex officio proceditur contra aliquos extraordinarie, licet videatur contrarium notari. in l. i. C. de effra. Quē no. pro constitutione & capitulis regni, q̄ dant arbitriū officialib. cōponendi & puniendi, vt si natura delicti, vel eius magnitudo desiderat, possit imponere pœnā capitalē. Quibus adde quod aliqui dixerunt, quod per arbitrium datum potestari non potest irrogari pœna mortis, vel mutilationis per l. i. §. fina. de effra. & per l. i. §. fin. de furi. balne. & per l. 3. de crimin. stellio. Nisi consuetudine, vel alia lege in simili delicto talis pœna imponeretur, vel in similibus pœnis arbitrariis, quia tunc posset imponi per l. saccularii. §. sunt quædam. de variis & extraordina. crimi. & dict. §. pœna grauior. Cessante ergo consuetudine, vel lege debet iudex vti suo arbitrio nō tamē esse debet nimis graciosus, nec vltra modum seuerus. secundum Ioannē Andrāā in d. c. i. de re iudica. in 6. vt Bal. infert. C. de ser. fugit. l. quicunque. per l. respiciendum. §. plane. de pœnis. Et debet iudex considerare qualitatem delicti, & modū, & an delictū in loco frequentetur, q̄a pp̄ frequentiā iudex pōt augere pœnā. d. l. sacculari. & dicit Bal. in d. §. pœna. quod iudex potest pœnā grauare in psona vnus, vt multis sit exemplum. l. aut facta. §. fina. de pœna. Nam vilis persona, tunc etiam posset fustigari. argument. l. 2. §. si vero. ff. de termi. amo. & de pœnis l. inferuorum. & ideo dictus §. in summa. debet intelligi secundum prædicta ex qualitatibus. delicti magnitudine & si delictū hoc requirar, & quādo consueuerat mors imponi, & nō aliter. ¶ Et adde Baldum in consilio quod incipit, scire oportet quis sit titulus criminis, dixi illam gloss. procedere inter pœnas in iure expressas, vt

quando sumus in materia, in qua posset pœna personalis & pecuniaria poni, quia inter istas pœnas est iudicis arbitrio quā velit eligere, secundum glossam in l. aut damnum. de pœnis. Bald. in l. quicunque. de seruis fugitiuis. Secus dicit ubi arbitrium datur iudici aggrauandi pœnas. iuxta nota. in l. hodie. de pœnis. quia per hoc non videtur ei datū arbitrium, vt possit pœnam capitalē imponere nec potest vigore talis arbitrii transire de vna specie ad alia speciem, vt de non capitali ad capitale. l. i. §. expilatores. de effra. & facit pœna grauior. † qui si excederet modū in arbitrando posset appellari, vt no. in l. fina. de rebus creditis. Vel si de facto refistit. per no. in l. addictos de appellationibus & l. nō tantum. plus etiam dixit Bal. in d. consilio, qđ d. glo. in §. in summa. hēt locū in delictis consummatis, secus in attentatis, & non consummatis, quia tunc nō includitur mors, qui intellectus sunt singulares. Et ideo grauius errauerunt aliqui dicentes, quod pro graui iniuria verbali posset pœna extendi, & vsque ad mortem arbitrari. licet pro vno verbo iniurioso porlato contra vnum virum insignem sit pœna iniuriæ aggrauanda, vt si vocaret quidā miles proditor, quā iniuriam milites æquiparant morti. ¶ Iudex itaque minister reipublice ex causa criminali potest alterare pœnas argumen. in ratione sui. ff. mādati. l. ii. hominem. & ff. de manumiss. l. si quis dicat. & quod not. in l. trāfigere. & Bal. in l. & si seuerior. de infamibus. quia cum hoc facit ex potestate a lege tradita videtur factum a lege. Baldus ibi. ¶ Boni iudicis, seu assessoris est non vti gratificatione in pœnis, absolueret, vel cōdemnare. Tamen recta via est cōdemnare, & vti seueritate, & non pietate in enormibus. ff. de re iudicata. l. diuus. in verbo, sentire. Baldus in l. ea quæ. C. de conditione indebiti. & si gratia, vel dissimulatione non punit, ipse debet puniri. Bartolus in l. prima de deserto. lib. 1. & in l. fina. de priuileg. eodem libr. Quia supra dictum est quod iudex debet imponere pœnas solitas, nec debet imponere noua genera pœnarū. † Vnde iudex q̄ imponit aliā pœnā, & grauiorem quam de-

L L 2 beret.

Parid. de Puteo Tract.

beret, punitur. l. iubemus. C. ad legem Iuliam repetundarum. & l. prorumpere. ff. eodem propterea debet poenam cuique condignam imponere. Quia si est nobilis non debet suspēdi, sed decapitari pro crimine, si plebeius debet furcas suspendi, Bart. in l. desertorem. §. locū. ff. de re mili. vbi dicit quod hoc seruatur in Italia, non in Francia, vbi ista suspensio non est ita ignominiosa. inde dicit Lucas de Penna in l. i. de deserto. lib. 1. 2. quod de capitatio est prorogativa nobilitatis, præsertim illorum qui dicunt nobilitatem ex militia vendicari, & propter turpitudinem militem ad furcas non posse. condēnari de iniur. per dictum §. locum. nec etiā de consuetudine, nisi propter latrocinium per quod omni priuilegio eximitur. l. veterani. de coar. eodem ti. sequent. & l. i. eodē titu. C. quādo lice. vnicuique. ¶ quia pena furcarum est vile supplicium. secundum Valerian. in libr. de militar. disciplina, qm̄ maledictus à Deo est, qui pēdet in ligno. Deuterono. 22. c. in fi. & vide de pena nobilium & ignobilium, & priuatorum. 24. quæstione prima qui contra. & quod not. de penis capitū. fin. ¶ Quod no. quia iudex teneretur i syndicato si aliter faceret, quia iudex qui imponere potest penam mortis pro delicto, & imponit in consuetam, tenetur l. aut. damnum, in princ. ff. de penis. & aliquid per Baldum. in l. non dubium. de legi. ideo suspendi feci quendam armigerum ex nobili progenie qui furto subtraxerat crucem argenteam, & Calices sacre ecclesiæ, qui non erat dignus pena nobilium iustitiarum non enim ignoscendum est militi, cui obuiare oportet, vt latroni, dicit glo. in constitu. regni prosequentes in titu. de testibus. & probationibus contra comites. per text. in d. l. i. & 2. C. quādo liceat vnicuique sine iudice. in qua constitu. est glo. in quibus casibus milites & in dignitate positi torquentur. ¶ Licet dicatur quod iudex ex causa potest augere, & minuere penas. vt supra visum est, debet hoc cum causa facere, qm̄ si sine causa faciat debet puniri. Ludouicus Roma. in suis singularibus nume. 78. allegauit Hosti. in summa in titu. de officio delegati. c. de causis. relatū per Ioan.

Andream in nouell. quod iudex incurrit infamiam. per textum in l. seruos. ad legem Iuliam de vi public. & punitur eadem pena iudex. per textum singularem in l. 3. in fine. C. ne lice. sanct. baptis. ¶ Pena ¶ aliquando alteratur de personali in pecuniariam propter dignitatem personæ. l. quicumque. & l. fi. de decurio. libr. x. Et aliquando augetur. Bart. late in l. quidam. ff. de penis. Et aliquando pp̄ antiquitatem temporis delicti pena aggrauatur aut minuitur. secundum dominum Bartolū in l. si diuturno. ff. de penis. communiter alleg. cap. fi. de consuetudi. Et aliquando propter paupertatē minoratur. de officio p̄fidis. l. illicitas. §. fina. & Bart. in l. i. in fi. ff. si quis ius dicen. Spec. in tit. de sent. §. i. in ver. est autē. vbi dicit qd̄ debet in actis scribis facere moderata condemnatione propter paupertatem. ¶ Ex quo dicto inoleuit practica qd̄ officiales qm̄ componunt super multis scribi faciūt composuit cum curia pro tota quantitate moderata pp̄ paupertatē. Et hoc ne qm̄ ponunt rōnem de prouentib. ipsi teneantur, sicut etiā pōt pp̄ paupertatē remittere collectas & tribu. Bart. in l. omnes. C. de anno. & trib. lib. x. ¶ Sed an pp̄pter amicitiam quam iudex habet cum pater possit penam minuere, vel remittere? vide glo. in c. sicut. de penis. Innoc. in cap. i. de constit. & de accusa. c. qualiter & qm̄. cano. in c. nisi extra. de offi. dele. & vdie in c. iuxta prædicta quæro. ¶ Si pena imponitur iudicis arbitrio, si male arbitrat pōt peti reductio ad boni viri arbitrium. c. super his. de accusatio vbi glo. & talis dēt solita penā imponere. ff. de effra. l. i. C. de inoffic. testa. si qm̄ tex. singular. in l. i. de furi. balne. Et vbi pena timetur. Inn. in c. de causis. de offi. delega. vbi etiā dicit, qd̄ vbi sunt plures penæ potest eligere mitiorem. & faciunt no. l. 3. & in l. quicumque. C. de seruis fugitiuis. & Bartolus in l. i. de officio iudicis. vbi dicit cuius sit electio i pluralitate penarū, qd̄ etiā dicit in l. si proponas. ff. de tigno iniuncto, an vnus electione tollatur. & Bart. in l. hoc accusatores. ff. de accusat. dicit quādo pena non cadit in delinquētē, an iudex ex officio possit illā alterare, & quādo pena est iudicis arbitrio.

arbitrio, quam debeat potius imponere corporalem, vel pecuniarum: vide gloss. in l. ser uis. in fin. ad leg. Iul. de vi. Cyn. in l. nemo. de sum. trinit. j. q. iij. saluato. v. q. vlt. Præsbyte ri. de tra. fla. præl. c. fi. gl. in ca. cum quidam. de iureiur. Et quando poena in delictis relin- qui tur arbitrio iudicis intelligitur semper de consueta apponi verisimiliter pro illo delicto vt not. Bar. in l. pen. S. ad crimen. de public. iu dic. & Bald. in l. & si seuerior. de infami. & di xit Bald. in l. quicunque. supra allegat. quod in poenis debet iudex ad mitiorem inclinare, nō tamen debet esse nimis gratiofus. & dixit Bal. in l. iij. C. de infam. quod in poenis iudex de- bet sequi consuetudinem præscriptam. ¶ Offi- cialis remittens poenam ordinariam à lege, vel à statuto taxatam tenetur in syndicatu. Secus in multa vel in poena arbitraria. l. illici- tas. S. fin. de offic. præf. & l. si qua. de verb. sig. & in l. fina. ne san. bapti. & vide Bald. in l. si ad uersus delictum. & in l. ij. de vsur. rei iudic. & in l. præf. C. de transact. & quæ habentur in l. quid ergo. S. poena grauior. & in l. & si se uerior. de infami. Nisi hoc faciat ratione in opia. de offic. præf. l. illicitas. S. final. & supra est dictum. vel nisi is qui dicitur incidisse in poenam contumacie se possit aliqua ex causa etiam minus legitima excusare. glo. singula. in l. j. circa fin. ff. si quis ius dicent. & in l. lex conse. ff. de appella. & facit l. plagij. ad leg. Iul. de plag. vbi iusta causa excusata dolo & est gloss. in l. j. ad fin. ad leg. Iulium. de am- bition. vbi non tantum iusta. sed etiam iniusta excusata à culpa. & Ioan. Andre. in titu. de ar- bitr. in add. dixit iustam causam in luccum- beate excusare à poena, & dixit etiam Bal- dus in l. generaliter. de Episcop. & cleri. quod iusta causa habet quendam excusare à poena legali. & gloss. in l. si cum militariis. C. de in integrum restitut. vbi quod non excusata pe- na conuentionali. & institut. de poena temeli- ti. in princip. & Bartol. in l. lex diuerso. S. j. de rei vend. & in l. Iulianus verum debitorum. de condictio. indebi. Hodie autem vix poenæ legales sunt in vsu. ¶ Licet iudex ad poenam corporalem procedere non possit ad tumult- um populi, etiam si aliter sedari non possit. C. de poen. l. decurionum. & l. si priuatus. ff. qui & à qui. Tamen ad tumultum populi po- test sententia condemnatoria executionem accelerare etiam dilatione pendente si aliter sedari non potest. l. qui cadem in fin. ff. de sic- ca. & l. si filio exheredato. de iniusto testam. & l. constitutioni de appella.

a ¶ Puniri. ¶ Adde Felinum in c. ex literis. circa finem. xij. col. de consuetu.

b ¶ Ad mortem. ¶ Et an & quando. vide in Fel. in capit. inquisitionis. vlt. col. versum. vltima tangit de accusa.

S V M M A R I V M.

1 Potestas tenetur de delictis suorum officialium & de is quos secum ducit etiam si non sine de officio numer. 2. Et an teneatur de eo cuius officio non fungitur. num. 3.

4 Potestates terrarum non tenentur obedire prio- ribus volentibus eum impedire vel cogere ad aliquid.

Potestas.

C A P. I.

POTESTAS tenetur de deli- ctis suorum officialium qui fece- runt aliquem baratariam. l. j. C. de execut. vel exa. lib. xij. quia tenetur vinculo iuramenti malos compelle- re Iac. de Bel. in authentic. iusiurand. quod presta. colla. ij. qui etiam potest remouere suos officiales. in authentic. de iudic. S. primo & etiam malos assessores in dicta. authentic. iusiurandum. in princip. n. on tamen remoue- bit defensorum ciuitatis in authentic. de de- fen. ciui. S. interim. Tamen an possit punire æqualem sibi in iurisdictione. text. videtur quod sic in l. j. C. ne lic. poten. sed Bartol. in l. si quis violauerit. ff. de rer. diuisio. vbi de hoc dixit, quod ibi erat æqualis in dignitate. sed non in administratione. tamen vbi quilibet habet ius in solidum. vt in l. j. de offic. consul. potest punire. ff. ad Municipal. l. quid ergo. nam præles punit collegam. ff. de poen. l. si quis fortis. vbi Bartol. S. si quos. & l. j. vt lris. Tamen Guile. in d. l. si quis tenet contra. quia par in parem non habet imperium. ff. de ar- bit. l. nam magistratus. ad Trebell. l. ille à quo. in S. tempestiuum. Collega enim suum col- legam nequit compellere. ff. de administra- tut. l. iij. nisi volentem de iurisdictione. omni. iudic. l. est receptum. & quæ not. in l. ex asse. ff. ad Trebellia. & in authentic. de appellatio. S. illo. vbi non obstat, quod præles punit æqualem sibi, quia punit æqualem, non in administratione. in authentic. vt iudic. fin. quoquo. suffrag. S. quod autem. sic & Archie- piscopus dum est in diocesi Episcopi. extra de priuileg. in capitul. ex ore. & capitul. volentes. & quod in eis not. Innocen & in capitul. cum contingat. de foro competenti.

LL 3 Quis

Parid. de Puteo Tractatus

Quis autē sit par? vide in d. l. nā magistratus. & in authent. de appellatio. §. illo.

- ¶ Potestas tenetur de his, quos secundū duxit etiam si non sint de officio. l. obseruare in princip. vbi tex. & in authent. de iudic. §. ne autem collatio. 6. Secus in officialibus, qui nō habent iurisdictionem in iudicando. l. i. §. familiæ. de publican. Tenebitur etiam non solum pro vxore, quā secū duxit, vt dicitur tex. cum glo. in d. l. obseruare. sed etiam si duxerit matrem, quę pmitteret victoriam causę, vel remissionem, & veniam delictorum pro pecuniā, vel pro serico, aut lino sibi donato, quia tenebitur potestas. arg. d. l. vt multi fecerunt. licet mater non videatur esse in familia. filij. ff. de adoptio. l. qui in adoptio. vers. ita. ¶ Et ideo si princeps concesserit potestati vt familiam suam ad se venire faciat in officio nō alios potest adducere suam vxorem, liberos, & seruos empros & non ascriptos. l. quicunque de re milit. & non aliās personas sibi necessarias. l. i. de tract. tanquam tale rescriptū sit stricti iuris. c. edoceri de rescript. sicut iudicis phibito. ff. de pigno. l. in quorum finibus. secundum aliquos. ¶ Tamen contrarium est verius, quia priuilegium concessum alicui extenditur ad suam familiam. 2. ff. de usu & habit. & l. 2. §. i. & l. sanctus. & seq. §. ad Municipal. l. assumptio. & l. vxoriquis. §. i. & de usu & habitatio. l. si habitatio. §. fin. de verborum obligatio. l. si stipulatus fuero. de verbo. obligatio. l. pronuntiatio §. i. de legat. 2. peto. in fi. quod no. Innoc. extra de arbitr. cap. cum olim. etiam amicus large continetur appellatione familie. l. latius. §. amicos. de verb. significat. in verbo, familiaritatis. & etiam affines. ff. qui per tut. l. 2. in prin. & quę habentur per Archid. in c. licet. in verbo, familiarium, de priuile. in 6. vbi ponit de multiplici, familia perpetua, mercennaria, & non mercennaria, an gaudeant priuilegio domini, quod admittantur ad diuinā tēpore interdicti. & quod habetur in l. pe. C. qui accu. f. non pos. quę no. quia aliās fuit de facto. ¶ Tamen an potestas teneatur de delicto familiaris, cuius officio non fungitur? vide de publica. & l. j. §. vnde queritur. per Barto. non tamen teneatur de facto sui berruarii extra officium

delinquentis. l. fi. §. hęc actio. ff. nau. cap. itab. ¶ An si potestas fuerit in officio electus pro vno semestri & fuerit impeditus in primo mēse, restituatur sibi alius mēsis in fine tēporis? posuit Bar. in l. & ideo. de verb. oblig. vbi per alios. & Bal. in l. liberti libertaq; de ope. lib. dixit, quod si cessauit per paucos dies admittetur. vbi etiam dixit, quod si potestas non seruiat in officio, quia sterit per communitatem, quo habebit salarium & interesse, & idē Bar. in l. si mihi vsusfructus. de vsusfruct. leg. in addit. Spec. in tit. de loc. in ver. si. & scias. per Spec. & Bal. in additio. vers. qui locauit Et dixit propterea Bald. in l. si pecuniam. ff. de conditio. ob caus. quod si prohibetur a communitate intrare officium potest petere intrare & in l. i. §. diuus. de var. & extra. cog. Quod limitari nifi sua culpa interesse prohibeatur, vt quā habebat aliquam inhabilitatem, quā non manifestauit ante suā electionē, quia puniatur, secundum Bal. in l. Calsius. de sena. allegauit l. qui cum maior. de re mili. Qui non poterat tunc creare vicarium loco sui, quia sibi ista causa non subest. per no. per Barro. in l. obseruare. de offic. consul. vbi dixit, q. ex causa parue infirmitatis posset postquam officium est ingressus, & hic qui non seruit toto tempore an debeat habere immunitatem? vide Bar. in l. sed & milites. §. quandoque. de excusatio ne tutorū. ¶ Potestas terrarum non tenetur obedire prioribus volentibus eum impedire vel cogere ad aliquid, secundū Barto. in l. si tutor. de autho. tut. vbi dicitur, quod tunc potestas poterit dicere: non potestis me nunc cogere, vel hoc examinare, sed reseruare cognitio in syndicato, nisi euidentissime malefaceret, quia tunc cogit potest. in authent. vt differē. iudi. in prin. ¶ Quod intellige sane si illud tale esset contra iusticiam, secus si esset iuridicum, quia est positus vt faciat iusticiā, ad quam debet compelli. in authent. vt differē. iudic. vt in hoc. vt iudic. fin. quoq. suffrag. quod est magni effectus, quia si iuste eum compellant, & facere noluerit, priuabit officio vel salario in syndicato, tanquā iusticiā facere denegās, vt aliās diximus. ¶ Prās iurās seruare statuta, nō tenebitur seruare statuta illicita. c. i. vbi gl. & Doctores

& Doct. de iureiu. Bal. in vi. in l. si qs sub cōditione. in fi. de cōditio. in l. i. de verb. obl. vide in verbo iuramētū officialis. ¶ An si duo sint electi potestates vnus p̄ prio semestri, alter p̄ sc̄to, & vnus nō veniat, an statim habeat locū secūdu? vide Bar. in l. cū sub hac. de cōd. & demō. & in l. quamdiu. de acquirend. h̄redit.

¶ Familiam.] Et an & quando vide Felin in c. nullus, in i. col. in ver. ḡaliter quando de foro compet. & in c. quam sit circa fi. de iudais.

S V M M A R I V M.

- 1 Potestas an possit punire alium officialem assessorem non ad hoc expectato superiore, vel syndicatoribus? & nu. 2. & 4.
- 3 Iudex potest remouere sine processu nuntium curia qui deliquit coram eo.
- 5 Potestas proficiens extra ciuitatem eundo per comitatum non debet grauare homines comitatus.
- 6 Rector an teneatur conducere & reducere officiales suis sumptibus? & nu. 7.
- 8 Potestas teneatur suis iudicibus infirmis emere medicinas sed quas.

CAP. II.

Potestas ¶ an possit punire aliū officialem assessorem & non sic expectandum, vt puniatur a superiore, vel a syndicatoribus. Dyn. in l. si quis forte. §. si quos de p̄enis dixit ibi casum, quod iustitarius possit punire assessorem suum. Tamen contra eum videtur tex. in l. 2. de officio p̄fect. orien. dicens, quod iudices pedaneos corruptos bene possent punire, per tex. in l. si quis aliquid. §. iudices. eodem titulo. Tamen aliquid dicunt per tex. d. l. 3. quod p̄fectus p̄torio potest insufficiens iudices, vel propter aduersam corporis valetudinem, negligentiam, vel furtum deponere, vel principi referre, & alios surrogare, tamen loquitur ille tex. in p̄fecto, qui habet supremam potestatem per l. i. de officio p̄fect. p̄torio. Bar. vero in d. §. si quis. dicit glos. est in l. senatus. ff. de officio p̄fect. p̄torio. quæ dicit, quod si officialis committat delictum, quod p̄ses non possit cognoscere, quare ipse Bartol. dicit quod si officialis deliquit in officio, rector potest eum punire. per dictum. §. si quos. & per tex. in l. 2. C. de sportu. & ar-

gum. de mand. princ. §. festinabis. & in athen. de quæsto. in §. maxime. ¶ Si vero delinquit extra officium in alium, tunc non potest ipse de hoc cognoscere. d. l. 2. quia esset suspectus iudex. si tamen crimē esset notorium, ita quod rector non haberet, nisi punire per dictam legem si quis §. si quos. quæ non loquitur. nisi de puniēdo non de procedēdo, ad quod facit quod not. in Spec. in tit. de compet. iudic. adiect. §. sequitur. verfic. item not. Bar. Tu dic id quod Bartol. dixit, qd si delinquat in officio potest ipse punire habet locum quando ipsemet potestas eū elegerit, vel creauerit in assessorem, vt posset eum ab officio remouere d. §. si quos. & d. l. 3. Secus si fuerit creatus a principe, vel ab alio superiore, & tunc non possit eum punire, vt d. l. 2. de officio p̄fect. auct. glos. quia par in parem non habet imperium. l. nam magistratus. de arbit. & leg. p̄cipimus. §. i. de appellatio. Et facit in argumen. quod dicitur in l. 3. quod quique iuris. de assessore assumpto a potestate, si male iudicauit quod ipse potestas, teneatur secus si fuerit creatus a superiore vt ibi notatur, ¶ Et aduerte quia dicitur in dict. l. 2. C. de portulis, quia iudex potest remouere nuntium curia qui deliquit coram eo sine processu. secundum Bald. ibi, quia proceditur leuato velo. atq. l. nullus. de testi. & ff. de infam. l. i. & idē in l. ne diu. de p̄o. quem rex. dixit ibi Ange. singu. qd apparitor delinquens in officio damnatur lite non contestata. etiam absens quod videtur habere locum quando ratione delicti in officio commissi remouetur tales nuntii. Tamen si essent creati a superiore & extra officium alibi delinquentes, non possunt per potestatem puniri, & remoueri, per p̄dicta iura Bald. autem in l. iudicium soluitur. de iud. dicit per illum tex. quod potestas qui deputauit assessorem potest illum remouere. dicens, idem in Episcopo, qui remouet vicarium, quod est verum, secundum Bald. nisi isti inferiores habeant iurisdictionem a superiore, vt no. Arch. in l. q. i. c. de persona. vnde potestas non potest prohibere Camberlingo, ne cognoscat inter suos subditos, nec Episcopus suo archidiacono ne sua iurisdictione utatur. argu. de re iudic. l. sz-

L L 4 pe.

Parid. de Puteo Tractatus

pe licet sint minores iudices. l. i. de offic. præs. vrb. secundum Baldus ibi vide supra in verbo, esculenta in capitulo an officia lis possit exculenta. & in c. officiales inferiores qui delinquant. in verbo, officialis, & in verbo, assessor. in c. an iudex delinquens in officio. & in superbo, notorium. in c. i. vbi de his latæ. Potestas debet tractare officiales, & maxime iudices bene non, sicut barruarios in potu, cibo, & honore, & in aliis commoditatibus ipsorum l. medicos. in prin. de ope. liber quia non salarium dat. de suo. nec est eius officialis sed est officialis domini, & communis, sicut in vicario Episcopi extra de of. vica. c. ii. libr. vi. ideo non dabit panem & caseum ad comedendum vel porros, sed de optimo.

¶ infra. c. fi. ¶ Potestates possunt omnes alios officiales curiæ carcere & punire, ne opprimant subiectos iniuriis, & etiā eos punire si a læsione nolint desistere. in authentic. de mandat. præs. §. deinde. ¶ Et præs. possunt malos expellere de ciuitatibus in d. §. deinde. vide in cap. iudex potest alicui in versu. iudex. ¶ Potestas proficiscens extra ciuitatem discurrendo p. comitatū non pōt grauare comitatenses, angariis vel perangariis mandando, vt cum bestis portent eis victualia, vel xenia in authentic. vt iudic. fin. quoq. suffia. §. non permitas. vbi ang. hoc dicit, quod stipendiarii discurrantes tēpore necessitatis non debēt viuere gratis. sed de eorū stipendiis. Ang. ibi. ¶ An rector teneatur conducere, & reducere officiales suo sumptu? Dic quod sic. per not. in l. i. §. & sententia. ff. de var. & extraordin. cognit. & quod nota. in l. vnic. de suffrag. per Odo. ff. locat. l. si duo. §. item cum quidam. & l. sed & addes. §. fin. & ita Bar. cōsultuit. & hoc tenet in l. tu per creandis. de iure fisc. l. i. & per tex. & p. l. domini prædiorū. de omn. agr. doser. lib. ii. & ff. loc. l. exceptio. & tenet Bal. in l. i. de nego. gest. & facit l. quoniam. C. de testi. & vide Bar. in cōsilio, quod incipit, rector quod si officialis nolit redire ad locum unde est conductus, quod debet sibi dare tantum quātm fuisset imposuerus in reconductione, quia rector tenetur ad factū, quod cum non potest præstari eius loco tenetur ad interesse. l. si quis ab alio. de re iudic. & in l. i. de act. empti. Et ideo

qui conduxit commissarium ad syndicum dum, vel executorem con sibi, vel magnæ curiæ pro certo salario die qualibet tenetur etiā pro diebus reuersionis per dicta iura. Et etiā tenetur soluere vecturas p. libris iuditis maleficiorum secundum Bar. in l. i. de iure fisc. Si tamen moriatur & faciat ipsum sepelire non aget ad funeralia secundum Cyn. in l. qui mortis. C. de negot. gest. ¶ Et in dubio præsumitur officialis potestatis conductus eius sumptibus in eundo, stando, & redeundo. d. l. domini. & Barto. in l. Gallus §. i. de libe. & posthu. Et dixit Barto. in d. l. super. quod habebit ab eo sumptus pro modicis medicinis. & Bald. in l. quod in vxorem. de negot. gest. Ioan. And. in c. fi. de consue. in vi. ¶ Potestas debet tractare officiales, & maxime iudices non sicut berruarios in cibo, & potu, & honore, & in aliis commoditatibus ipsorum. arg. l. medicos. in prin. de oper. lib. & quod no. Bal. in l. voluntate. C. de fideicom. vbi dicit de expensis rusticorum. & idem Bal. in l. 2. C. quod cum eo vbi dicit de arbitrio quod versatur in alimentis. & idem Bal. in l. nec filium. de libe. causa. vbi dixit de alimentis, quæ sunt danda secundum decentiam eius cui debentur. & Ang. in l. Nefennius. §. i. sol. ma. quia non dat de suo, sed ad expensas communis. ar. extra de offic. vica. capitulo. ii. vnde non dabit ad comedendam panem, caseū, & cepas, vt quidam potestas faciebat, quia ista cibaria, & alia grossiora non conueniunt iudicibus, quia dixit Dyn. in l. ius alimentorum. vbi pupil. quod in alimentis versatur arbitrium boni viri ideo sunt danda competenter, vbi idem dicit Baldus per tex. in l. cum vnus §. finali. ff. de alimentis legat. & vide Bal. in lege quod in vxorum. C. de negot. gestis. dicentem secundum Cynus. ibi quod potestas tenetur suis iudicibus in firmis emere etiam medicinas modicas tamen, & parum sumptuosas. & facit lege sicut impendia. cum gloss. ff. de usufruct. vbi expensæ medicinarum modicæ veniunt in expensis alimentorum. & idem Bald. in l. si cum dotem. §. si autem. ff. solut. matri. & quod nota in l. ab hostibus. §. si vir. eod. titu. Licet Bartolus aliter videtur dicere in l. legatis de ali leg.

leg. Et dicit Raph. in d. l. quod in vxorem. quod quando isti officiales præstant officium non gratuitum non grauantur potestates eos alere & dare medicinas. argu. eorum quæ dicit Bar. in l. si non fortem. §. libertus. de cōdictio. inde. Tamen intel lige prædicta quando potestas promisit affectoribus, & officialibus salaria, & alimenta quod debet dare medicinas, vt supra multa de potestate. & vide in verbo, officialis. supra.

- a* **Comissi.]** Adde eundem supra in ver. carcer & carcerari. & quod ibi dixi in apostil.
b **Conducere.]** Adde do Alex de mol. in cons. ccc. ij. par. vbi not. an officiali itineranti debeantur e. pense.

S V M M A R I V M.

- 1 Presumitur contra officialem qui procedit ad aliquid agendum sine iussu principis.
- 2 Extorsio semper presumitur in officiali.
- 3 An & quando presumatur pro iudice.
- 4 Ementes officia presumuntur omnia male agere.

Præsumptio officialis.

C A P. I.

- 1 Resumitur contra officialem qui ad aliquid agendum procedit, sine iussione principis. l. facultas de iure fisci. etiam presumitur contra proceres, & iudices excedentes. l. si cui de defen. ciui. Sicut etiam presumitur custodes carcerum faciliter corrupti. l. iudices. de episco. audien. Sicut etiam presumitur executores iudiciorum pertinaces fore auaros, & proteruos. l. omnes. §. qui præterea de episco. & cler. Sicut etiam publicani presumuntur inhiare ad illicitas extorsiones. l. quanto. de publi. ¶ Nam officiales presumuntur plura mala scire & committere quàm alii. in authen. vt iud. sine quoquo suffra. §. illud quoque. Nam etiã iudicantes presumuntur potius deferre potentibus quàm iustitiã imponentibus ministrare. in authen. vt omnes obe. iudi. pro uin. §. neq; lateat vos. ¶ Item in officiali semper presumitur extorsio. l. i. C. de salga. hosui nō præben. lib. 1. 2. ¶ Item in officii recipiente mutuum presumitur barataria. no. Bar. in l. quisquis. C. si cer. peta. ¶ Item officii ratione presumitur aliquē
- 2

subtraxisset bona quæ repariuntur apud eū. Bal. in l. cum oportet. de bo. quæ lib. p. glo. in l. facultas. de iur. fisci. lib. x. ¶ Officiarius nō presumitur acquisuisse bona: q̄ habet ex officio, q̄ administrat. l. spadonē. §. si nō extitit. de excu. tur. fm Nico. de neap. ibi, tñ Barto. tenet contrariū in l. facultas. de iure fisci. post gl. ibi. Cōtra quem tenet Bal. in l. quisquis si cer. peta. quem vide in authen. licentiā de episco. & cler. & in c. de contē. inter dñm & fidelē. & i. l. si. de bo. q̄ lib. vbi dixit qd̄ presumitur subtrasse de bonis dñi ex qualitate personarū, tñ pro veritate vide Andr. de l. ser. in ti. de feudo guar. vbi late per ipsum. & ibi, an in officiali presumatur dolus, vel metus qñ contrahit cum aliquo magno viro. vide in verbo, officialis in tribus capitulis. ¶ Officialis nihil presumit omittē. Bald. in l. 2. C. qui accu ¶ Non presumitur stare per officialem, nisi sibi fiat p. testatio. l. i. C. de susce. & archa. lib. x. & l. placuit. de colla. fun. patr. lib. x. Bar. in l. dñi. §. Sabini. de dam. infec. & vide in verbo, instātia, & in verbo, negligētia. ¶ An & quando & quō presumatur pro iudice. vide infra in verbo iudex in sex capitulis. ¶ Presumitur pro iudice. l. 2. de offi. ciui. iudi. sicut presumitur pro arbitrio. casus singularis secundum Iaco. Butr. in c. nisi de præben. ¶ Item presumitur pro decreto iudici. l. item. §. 2. ff. quod cuiusque vnuer. ¶ Item presumitur pro tabelione. l. sciendum de verbo. obliga. ¶ Item pro testes instrumenti. de verb. obliga. §. scriptum. & est gl. in l. empt. de test. l. c. in Bal. iudex non presumitur iniuriōse agere. vide in ver. captura in cap. pe. quo im peritur officialis vbi de iniuria iudicis. ¶ Ementes officia presumuntur omnia male agere. vide supra in prin. tractatus. in cap. & primo videndum est de quibus syndicanur, & in remissionibus ibi positus. ¶ Non presumitur pro iudice qui solitur ex excedere in iudicādo. vide in verbo, iudex. i. c. pro iudice presumitur. ¶ In iudice semper presumitur minimum culpa propter auctoritatem iurisdictionis ibidem in c. in iudice semper. ¶ Officialis & iudex semper presumuntur omnia bene agere. vide supra in titu. de offic. syndicatorum. in c. fina.

S V M M A.

Parid. de Puteo Tractatus

SUMMARIUM.

- 1 *Premium promissum capienti bannitum non debetur illi qui bannitum cepit ratione sui officij. & nume. 4. Et quid si socius reuelat socium, debeat habere premium promissum reuelanti. nume. 2.*
- 3 *Officialis an possit assignare premium capienti bannitum de bursa fiscali.*

Premium.

C A P. I.

- 1 N *† si est factum bannum, quod quicunque cepit malefactorem, habeat tale premium, & aliquis officialis dictum delinquentem manifestauit, vel cepit, & petat hoc premium, an debeat sibi? dic q non, scdm Bal. in l. iii. §. vtrum. ff. ad silla. Nisi bannum expresse loqueretur de officiali, secundum eundem Bald. in l. iii. C. de oper. liber. & dicit Bald. in d. §. vtrum. quod si vilia cepit malefactorem ex necessitate sibi a statuto imposta, quod non meretur premium tale, sicut nec familia potestatis. Tamen dicit Bal. quod hoc premium quod datur huic reuelanti non dabitur nisi probet. in auth. sed nouo iure. C. de poena iudi. & hoc etiam sequitur Ang. in l. si prius. de no. oper. quia non sufficit aliquis agere pro premio, nisi illud probet. l. j. cum glo. ff. si qua. pau. se. dic. in verbo, & vtrum sit. & idem Bal. in d. §. vtrum. al legat Bar. ibi, quod si quis capiat tale malefactorem ignorans eum esse malefactorem, quod non habebit tale premium, quia non fecit sponte & voluntarie, sed ignoranter. & facit quod Bal. etiam no. in l. si quis herede. de institu. & substi. & ad predicta vide Bal. & Guil. in l. ea. ff. de iustit. & iur. ¶ Tamen in casu talis banni si vnus socius reuelauit socium non habebit premium banni, si vnus socius reuelauit socium, non habebit premium banni, secundum Bar. quem ibi sequitur Bal. in in l. si quis in graui. §. si ex stipulatione. ff. ad silla. per l. iij. & l. idem. ff. de condi. ob turp. cau. quia istud premium non intelligitur esse promissum participi criminis, secundum Bar. ¶ Et qn statutum dat premium accusatoribus, an debeat denu-
tiationibus positis iudice ad iudicandum*

ludentes, & arma portantes & referendū. Guil. de Suza. in quaestionibus statutorū determinauit quod sic. argu. l. eum qui. §. non tamen. & l. j. §. intercidit. ad Turpi. & facit quod Spec. dixit in tit. de inquisitio. §. nunc tractemus qualiter. verbi. ex quo. cū seq. & facit. C. de accu. l. si quis. & vide Sal. in l. ea quidem. C. de accu. & Ange. in l. diuus. de custo. reo. & Bal. in l. j. de oper. lib. Spec. in tit. de denun. §. j. & infra.

- 3 ¶ An officialis possit assignare premiū capienti bannitum, vel aliquid faciēti de bursa fiscali, vel de prouētibz curie. Bal. in l. j. de iusti. & iur. quod sic, si facit cū auctoritate superioris. l. cum Nauarcorum. C. de naui. quæ loquitur in expensā necessaria. tamen regulariter non potest. l. prohibere. §. planē. quod vi aut clam. & l. ambitiosa. de decre. ab ordi. per Barto. qui dixit idem in l. j. C. de præbend. salario. lib. xij. Tamen vnicuique licet bannitum capere. l. fin. de mathe. Et quod expendit respublica ei tenetur relarcire. l. mulier. de capri. secundum Guliel. & Bal. in d. l. j. & in l. proclama. C. commi. epistolas. per Bal. vbi tenet idem. & idem Bar. in l. lege. ff. ad silla. dixit quod primo hoc salarium erit soluendum de bonis delinquentis, qui si non sint, debet solui de bonis offensis, alijs de bonis fisci, secundum Ang. in l. si quis libellū. de iniur. & vide supra. ¶ Si debetur premium capienti bannitum non debetur, si capiat eum ratione eius officij, vt no. in l. iii. §. si tibi. ff. de condi. ob tur. cau. vbi Bar. Nec etiam si capiat ignoranter, secundum Bal. ibi, quod premium ē debetur, si is qui capiat bannitum alijs erat inhabilis, quando erat utilitas publica, vt caperetur, vt ibi Barr. posuit de denuntiante, vel capiente socium criminis, quod non habebit premium, nisi expresse sit dictum in banno, quod non teneatur etiam si sit socius, vt ibi. Et volo q cogites in vno dubio, si fiat bannum q manifestans homicidam habeat mille, & homicida se ipsum manifestat, si debet habere premium? vide aliquid in tit. de his qui se deferunt. ¶ Si quis surripiat librum alicui qui poterat esse utilis publicæ utilitati, merebitur inde premium & non poenam, per l. ij. §. postea. de origi. iur. & tale premium debetur de proprijs bonis

nis ciuitatis. C. de statutis & imaginib. l. ii. vbi tex. no. quod virtutum præmia & honores debentur magistratibus. per quem tex. aliàs dixi, quod officialis gessit bene, & laudabiliter in officio. debet dari a principe in honorem eius aliquod vexillum, vel arma, aut insignia honoris, & in arduis erigitur sibi statua, vt aliàs legimus fecisse Romanos. & ita obseruatur in Italia, & non memini legisse tex. qui melius faciat ad hoc propositum. vbi Bart. aliquid dixit de arena facienda in eius laudem, & honorem in fine officii.

SUMMARIUM.

- 1 Index si præcipiat extraordinariè præceptum tenet, quando proceditur extra ordinem in delictu.

Præceptum.

CAP. I.

- I** B I ¶ proceditur extra ordinem in delictis, si iudex faciat præceptum extraordinariè, tale præceptum tenet. glo. & mal. in. i. ctus fustium. de infam. quod habet locum vbi agitur de leui pœna imponenda. l. leuia. ff. de accu. per Dyn. & vbi reus fuit deprehensus, quia potest fustigari per solam interlocutoriam, vel sine, vel in delictis notoriis, vbi non desideratur ordo iudiciorum, propter quod iudex ratione notorietatis delicti potest legem transgredi in modo procedendi, ideo dixit Bald. in d. l. i. ctus. quod si famulus reperiat aliquem cum armis, & faciat hoc ponere in actis, iudex per illam relationem in actis positam potest facere præceptum, quod soluat pœnam massario communis. arg. glo. in l. i. ctus. & idè si reus sit, extra ordinem confessus, tamen vbi iudex procedit in aliis casibus extra ordinem dicitur de facto procedere. C. quando cuius actio. in rubr. & facit de furtis. l. interdum. §. qui furem. Et licet sit omisus ordo, vel forma procedendi quod interdum fieri potest in maleficiis ex causa, vt in d. glo. secundum Bal. ibi.

SUMMARIUM.

- 1 Contemnens præceptum imperiale, quæ pœna puniatur.
2 Præcepta iudicialia requirunt causa cognitio-

nem præcedentē, secus in extraiudicialibus.

- 3 Præceptum iudicis factum cum causa cognitione habet vim sententiæ. & nume. §.
4 Præceptum si sit iniquum, debet iniquum declarari.
5 Solum in vigore præcepti iudicis, licet inordinate facti non repetitur, si verum erat debitum.
6 Prælati potest mandare sine causa cognitione in his, quæ ad sui officium pertinent.
7 Iudiciale præceptum iudicis est interlocutoria.
8 Quando periculum est in mora iudice: sape incipiunt a præcepto.
9 Præceptum quod in se remedia iuris non includit dicitur nudum.
10 Præcepta quæ recipiuntur post litem contestatam sunt diffinitiva. & ex eis oritur actio in factum.
11 Præceptum & diffinitiva interdum ponuntur pro eodem.
12 Præcepta quæ debeant iustificari. & nu. 14.

CAP. II.

Via sepe contingit quod officiales in syndicarum impetuntur de pœnis & multis exactis ratione spreti mandati, vel contempti banni: ideo de eorum effectu validitatis & invaliditatis est videndum. ¶ Et primo de mandato principis. in quo dico, quod aut certa pœna est imposita in tali præcepto principis, & illa erit sequenda, aut non est certa pœna imposita, vt quia dicitur in mandato, sub ira & indignatione, & pro quanto gratiam regiam charam habent, debet imponi secundum facti arduitate, & conditionem personarum extra ordinem, & ex principis arbitrio, vel iudicis, de quo est ampla glo. in prin. consti. regni. & Bar. in consti. ad repri. in fi. & aliquid per ipsum in l. is cui bonis. de ver. obli. & valde est notanda illa glo. quæ limitat. l. omne delictum. §. contumacia. & l. iii. §. in bello. de re milit. videtur speciale in milite, cuius delictum coarctetur aliter, quàm communis disciplina deposcit. ideo summe obediendum est mandatis regum, quia occasione quæ sita grauius animaduertere solent in subditos diuites non habentes causam, quàm alicuius mandati spreti et minimi. & ponit And. de Her. in ti. quæ fuit

Parid. de Puteo Tractatus

fuit prima causa beneficii. amittendi poena
 sprete mandati regis. & habetur in sacra
 scriptura quando Deus praecepit Adae ne
 comederet de ligno vitae, ex cuius mini-
 mi mandati transgressione fuit maxima
 poena punitus. ¶ Nam etiam iure codicis
 poena contemptus imperialis mandati est
 ultimi supplicij, confiscationis bonorum, & di-
 gnitatis priuatione. l. j. in fi. C. de off. pref.
 Africæ. & c. ij. de maior. & obedi. Et ali-
 quando est poena sacrilegij. in authen. vt
 digni. ordo serue. l. i. Aliquando etiam pe-
 na contemptus mandati est carceratio. ff.
 de iniur. l. iniuriarum. §. si quis. Et aliquā-
 do alia poena. ff. da iurisdic. omnium iudic.
 l. si quis id quod. Et aliquando secundum
 exigentiam negotiorum, quia magnus iu-
 dex in magnis causis, & in magnis mul-
 tis potest inobedientes multare, & pu-
 nire, & paruus in paruis. l. i. ff. si quis ius
 dicen. non obtempe. vbi quilibet magi-
 stratus potest poenali iudicio suam iuris-
 dictionem defendere, & ff. de iudic. l. ad
 peremptorium. de offic. praefect. vrb. l. i. §.
 sed cum patronus. Quæ remedia ad iu-
 risdictionem suam defendendā sunt mul-
 ta, quia etiam potest personam capere. l.
 sacrilegij. in fi. ff. ad legem Iul. repetun. &
 in l. i. de sacri. C. quō & quando iud. l. con-
 sentaneum. & l. plerique. de in ius vocan.
 secundum Bar. in d. l. i. secundum ius sug-
 potestatis & ex virtute sui officij. C. de ca-
 lum. l. i. & l. nullum. de testi. Sic ergo pote-
 rit imponere multam contradicentibus
 suo officio in aliquo speciali delicto sper-
 nendo eius mandatum iudicum. vt quod
 veniat sub tanta poena. C. commin. vel
 epistol. l. interlocuti. & l. programma ne
 eius praeceptum eludatur. ff. de iudic. l. si
 pretor. ff. ne quid in loco publico. l. fina.
 ¶ Tamen est aduertendum ad praecepta iu-
 dicialia, vel extraiudicialia, quia praecepta
 iudicialia requirunt causæ cognitionem
 præcedentem, secus in extraiudiciali, qd
 non requirit causam. Innoc. in c. cum ad
 aures. de tempo. ordin. & not. in l. cre. §.
 iussus. ff. de appell. & in l. non videtur do-
 lo. ff. de reg. iur. ¶ Nam praeceptum iudi-
 cis factum cum causæ cognitione habet
 vim sententiæ. Inno. in c. i. & in c. in lite-
 ris. de resti. in integ. & de tempo. ordi. ad
 aures. ¶ Sicut est praeceptum factum de

soluendo secundum formam. l. si debito-
 ri. ff. de iudi. de quo per Bal. in l. non fate-
 tur. de confes. & Bart. in l. error. de iur. &
 facti. & Bart. in l. si. §. necessitate. de bon.
 quæ lib. Quod si fiat ex abrupto non ha-
 bet vim sententiæ, nec citationis. de foro
 compet. dilectus. & in c. vestra. de cohabi.
 cler. Et requiritur quod fiant praecepta cū
 causa. C. de fideicom. l. quoties. Io. Andr.
 in tit. de senten. §. ii. versic. est quoque. &
 versic. hoc autem. ¶ Tamen ista praecepta
 facta sine ordine iudicali, sed impetu, q
 soluat vel non soluat ex abrupto non te-
 netur. ff. de l. commis. l. fin. & vide in l. fin.
 §. fina. ff. quod met. cau. quod poterit re-
 uocare sine causæ cognitione, ex quo no-
 torium est, quod tenet, secundum Innoc.
 in c. querelam. de resti. in integ. & facit. ff.
 de mino. l. minor. Bal. in l. si aliquam, de
 serui. & aqua. ¶ Nam quādo praeceptum
 est iniquum, debet iniquum declarari, &
 potest reformari. not. de appella. vt debi-
 tus. in fin. & vide text. in l. generaliter. §.
 fin. autem. C. de iureiurando. ¶ Nam tale
 praeceptum quando emanat sine causæ co-
 gnitione, & sine causæ insertione dicitur
 strangulatum. l. i. C. de præd. curi. libr. x.
 Cyn. & Bald. in d. l. quoties. & in l. filius sa-
 milias. §. diui. de legat. primo. & l. pater
 filium. §. Iulius. de legat. iii. ¶ Nam iudi-
 cis praeceptum dicitur comminatio, &
 tunc habet vim diffinitiuæ, vel interlocu-
 toriæ, quando fit à iudice causa cognita
 de eo, quod spectat ad eius officij. ¶ Alias
 si fiat de eo, quod ad eius non spectat offi-
 cium, non habet vim sententiæ. l. i. C. cō-
 mi. vel episto. Vel si fiat legis autoritate
 valebit. vt ibi in glo. in verbo, exolusse. dū
 allegat. l. tutor. vel si fiat ad malitiam su-
 perandam, vt in l. peremptorium. ff. de iu-
 dic. Non autem quando fit ad grauandā
 partem per terrores comminationum,
 quod non permittitur, secundum Ange.
 in d. l. i. ¶ Nam iudex non debet commi-
 nari in casu debiti non soluti, quia tunc di-
 citur comminatum, non iudicatum, secū-
 dum Ang. in l. iii. C. commi. episto. vbi di-
 xit q verba imperantia indiscretē & ex
 abrupto prolata à iudice etiam scripta in
 actis non necessitant. Hoc verum quādo
 sine causæ cognitione iubet aliquid, puta
 partem introduci in posses. rerū aduersa-
 rij:

rii, quia talis iussus nihil operabitur, neque vim rei iudica obtinebit, secundum Gul. in l. v. & vi. eodem. titu. quia quando sine causa emanat vim sententie non habet. vbi Bal. dixit not. quod si p̄ses, vel alius officialis nō potest facere proclama, vel p̄ceptum cum p̄na capitali, puta manus uel pedis, vel perpetui carceris, nisi faciat cum deliberatione procerum ciuitatis, quia tunc valet. secundum Bald. ibi late per l. i. §. magistratum. ff. quod cuiusque vniuer. nom. vbi idem tenet Ang.

¶ Solutum tñ vigore p̄cepti iudicis inordinate facti non reperitur si verū erat debitū l. fi. §. si. ff. q̄ me. cau. & c. fi. eo. ti. p. Inn. & idē Ang. in l. fi. C. comminat. vel ep̄i. & in l. quories. C. de fideic. Nec habet locū dispositio. l. quod metus causa. quasi fuerit compulsiu solvere. secundū Ange. in dicta. l. fi. C. commi. epistol. Vbi dixit not. quod interlocutoria vel p̄ceptum iudicis pro facto manifesto puta cōtra procuratorem, vel aduocatū improbe aduocantē, cui iudex interdixit de facto aduocationem, vel procuracionē valet & tenet, & debet seruari toto tempore officii p̄cipientis, vel interlocuentis. l. moris. & l. si. ff. de p̄nis, secundum Ange. ibi.

¶ Et ideo, quia talia p̄cepta facta a iudice sine ordine iudiciario vel impetu non valent potest inde illa reuocare sine causę cognitione & partis citatione, secundum Inno. in cap. querelam. de elect. & facit de euis. l. si minor. & de bon. autho. ind. l. 3. §. penultim. & in dicta. l. i. fina. q̄ met. causa. & l. fi. de l. commisso. & Bald. in cap. bonus. de postula. p̄ala. quia sunt nulla dicta. l. filius. §. diui. de lega. i. l. fi. de fideicommiss. l. quories. vbi Cyn. & dixit Bal. in la. p̄ior. §. permittere. de mino. quod p̄ceptum vt teneat debet esse rationabile quando emanat per modum iurisdictionis voluntarię, & quando pertinet solum ad autoritatem p̄cipientis, alias secus, si sine causa emanet, secundum Dy. in dict. §. diui. & facit quod not. Inn. in cap. i. de iudi. in vi. quod not. in l. creditor. §. iussus. de appel. & quę not. Iaco. de Are. in l. i. §. item. quod sol. tur. secundum Bal. in d. §. permittere. Adeo quod si sit inhonestum non valet, nec tenere secundum Baldus in l. Celsus. de arbi. per

l. si cum dies §. compromissum. eod. tit. argum. l. non videtur. §. qui iussus. de regulis iuris. vbi dicitur, quod qui iurat, intelligitur iustis licitis & honestis iurare, vel si sit factum ex abrupto. & sine causę cognitione, & non sit appellatum, non transit in rem iudicatam. Inno. in cap. cum uenissent. de in integr. restit. & in cap. cū in tua. qui ma. accusat. poss. & quod Bar. not. in l. de pupillo. §. meminisse. de noui. ope. Quod est verum in mandatis, quę sunt iurisdictionis contentiosę, secundū Ioan. Andr. in dict. c. cum uenissent. secus in aliis, secundum Inno. in capitu. ad aures. de tempo. ordi. vbi dixit, ¶ quod p̄latus potest mandare etiam sine causę cognitione in his, quę ad suum officium pertinent si tamen fiant cum causę cognitione, & si sit iniquum, facit appellationē iustam, secundum Inno. in cap. cum cessante de appellatio & in c. cū ad aures. de tempo. ordi. alias si non appellatur, & sit iustum transit in rem iudicatam, secundum Inno. in c. inter cetera. de p̄bē. nisi si fieret sine causę cognitione l. fina. de offic. procu. Cæsa. & Inno. in dict. c. cum uenissent. quod si fiat sine causa erit nullum, secundum Dy. in alleg. §. diui. licet Inno. dixerit in c. ii. de restit. in integ. quod valeat si ad eius spectat officium, secus si non pertineat ad eius officium, vt quod quis vadat ad sanctum Iacobum, secundū Inn. in c. ii. de iud. in vj. Et dictum Dyn. intelligitur quando p̄ceptum esset contra ius commune, vt de non alienādo bona sua, quia sine causa non valet. per nota. in c. Raynaldus. de telta. Si autē sit secundum ius commune, puta de comparando, aut de non nouando lit. pendente, tunc sine causę expressione valet, quia arbitrium datum iudici facit pro eo in arbitrariis p̄sumi. vt not. Inno. de eo qui furtum ordi. suscepit. capitu. innotuit. & extra de accus. capit. ad petitionem. vbi dixit, quod dilatio iudicis arbitraria semper p̄sumitur moderata, pro quo vide eūdem in c. ad aures. de tempo. ordi. Item quia natura causę iustificat ipsum p̄ceptum. l. si vero. §. si pro rei qualitate. ff. qui satisf. dar. & ita debet intelligi Inno. secundū Baldus in repeti. l. ii. ff. de iureiurand. in vii. charta dixit idem Baldus in lege. i. §. vilus.

Parid. de Puteo Tract.

S. visus ff. de pcura. qd pceptū iudicis sine
b cā factū iuri non derogat, nec valet b ar-
 gumē. d. §. diui. Dyn. in l. quoties. de fidei
 comif. dicens quod causa debet exprimi
 in citatorio, secundum Inn. in c. ii. de iudi.
 in vi. & in c. p̄terea. de dilatio. & vide
 eundem Bald. in l. quod ait lex. ff. de po-
 stu. nam p̄ceptum iudicis semper debet
 iustificari per causam per no. in l. de pupi.
 §. meminisse. de noui oper. & de pac. l. iur-
 isgen. §. si paciscar. Adeo quod si fiat si-
 ne causę cognitione. licet ab eo non appel-
 letur, non transi in rem iudicatam, secun-
 dum Inn. in c. cū venissent. de in integrū
 resti. hoc ideo, quia non est à p̄cepto in-
 cipiendum. l. i. §. ff. quod met. causa. quia
 p̄ceptum iudiciale requirit causę co-
 gnitionem & probationem, secus in ex-
 tra iudiciali. c. ad aures. de tēp. ordi. & in c.
 cui. de in integrum restitu. & ibi glo. & fa-
 cit. l. cer. §. iussus. ff. de appella. † quia iudi-
 cis p̄ceptum iudiciale est interlocuto-
c ria & in §. si quis. auth. de h̄redi. & fal. &
 facit. Bal. in l. athletas. §. qui iussu. ff. de in-
 fami. & dixit not. Bal. in l. i. §. ff. si q̄s ius
 dicē. quod iudices possunt facere p̄cepta
 p̄nalialia & applicanda fisco, & habēt
 vim diffinitiuā si fiant causa cognita, alias
 non per l. proclama. & l. iudices. C. cōmi.
 vel epistol. quæ p̄cepta iudicum ad cau-
 sam facientia sunt interlocutoria per gl.
 in d. §. iussus. & facit. in auth. de liti. §. ad
 excludendas. & l. qualē. §. ff. de arbit. &
 in l. cum clericis. de epif. & cler. & l. cū ex
 stipulatione. C. de sentē. quæ si fiant sine
 causę cognitione habentur pro nuda cita-
 tione, secundum Inno. in c. tua. de coha.
 cleri. secundum Bal. in l. ius alimētorum.
 vbi pupil. edu. debet. & dixit not. Bald. in
 l. sed & si quis. ff. quemadmo. testa. aperi-
9 ri. † quod quando periculum est in mora
 iudices frēquenrer à p̄cepto incipiunt,
 & postea illud iustificat per examinatio-
 nem causę. per nota. in d. §. meminisse.
 idem tenet Ioan. Andræ in addit. Specu.
 in tit. de sent. in §. iuxta quod vbi pericu-
 lum est in mora ne partes veniant ad ar-
 ma, q̄ iudex potest facere p̄ceptū sine
 alia causę cognitione, licet postea cessan-
 te periculo debeat reuocari, & dixit sin-
 gulariter Dyn. in d. §. diui. quem ibi Bal.

refert, & sequitur, q̄ si iudex facit aliquē
 citari corā se, & sibi mandat, q̄ iuret obe-
 dire suis p̄ceptis, quod si iste non obtē-
 perat, non est contumax, quia est nudum
 sine causa. arg. de lega. iij. l. pater. §. iussu.
 & l. Lucius. & per Dyn. in d. l. 3. vbi pu-
 pil. & C. de fideicom. l. post mortem. per
 Cyn. & vide Inno. in d. c. ad aures. de tēp.
 ordin. & facit glo. in l. nō videtur. §. qui ius-
 su. de re iudi. secundum Bal. in d. §. diui.
10 qui etiam dixit, † q̄ p̄ceptum dicitur
 nudum, quod in se iuris remedia non in-
 cludit. in l. quoties de fideicom. dicens, q̄
 paria sunt esse nudum, & redire ad nudū
 ex post facto. qui subdit, quod p̄ceptum
 de non alienando factum minori donec
 est in minori etate est vestitum per l. ii.
 ff. pro empt. idem si fiat ecclesiæ, per tex.
 in auth. de alie. & emphy. §. sanctissimas.
 dicens quod causa legitima erit si perso-
 na sit alias alienari prohibita. & dicitur ē
 subesse causa si sit persona cuius fauore
 fiat prohibitio, alias dicitur nudum, & si-
 ne causa. l. peto. §. fratre. de leg. ii. dicens,
 quod sufficet tacita causa ex coniectura
 ad validum p̄ceptum, sicut expressa, vbi
 dixit, quod etiam dicitur nudum, quan-
 do est contra legem arg. de leg. i. l. si quis.
 §. si nec prater legem. per d. §. diui. & l. cer.
 donē. de oper. li. quia requiritur q̄ p̄ceptum
 sit lege validum, & nō sit contra
11 ius. † P̄cepta autem quæ recipiuntur
 post litē cōtest. sunt diffinitiuā, & oriū
 eis actio in factū, & debēt p̄ferri in scri-
 ptis sicut snia. & pōt appellari viva voce.
 de appell. l. creditor. §. iussus. scdm gl. in l.
 nō solū. §. necessitate. de bonis q̄ libe. Et
 qñ sunt interlocutoria, pōt tūc iudex in-
 terloqui de plano. l. si debitori. de iur. &
 sine vlla interlocutoria posset iudex con-
 fitemem cogere ad soluendum. Bal. in d.
 §. necessitate, vbi dixit quod si qua excep-
 tio competeret, dictum p̄ceptum nun-
12 quā transi in rem iudicatā, † tamen p̄ceptum
 & diffinitiuā interdū ponuntur
 pro eodem. l. si pecuniā. C. de re iudi. vbi
 Bald. quod interdū ponitur pro interlocu-
 toria vt causam decidēs d. §. necessita-
 te. Et propterea Bal. in rubr. C. cōmi. vel
 epif. dixit, quod si statutū, q̄ iudex viso in-
 strumento debeat facere p̄ceptum iu-
 stificatum

Affidatū creditorī, ne de palatio exeat, quin soluat, & si debitor esset absens, iudex sibi fecerit tale præceptum, quod veniat ad palatium, inde nō discessurus, qui soluat nisi ostēdat suas defensiones, quod valebit hoc præceptum, & cum sit iustificatū resolvitur in citationē eo comparente, alias firmū remanebit, ita quod poterit capi sine alia citatione. Tamen ubi iudicis præceptum contineret impossibile non teneret. ff. qui satis. l. si decesserit. ubi Bald. dixit, quod non tenet præceptum cuius executio est impossibilis, quia impossibile nō est imponendum alicui. l. 3. §. videamus. de neg. gest. & C. de leg. l. ab administratione. & l. Titius. de administr. tuto. in fi. & l. in summa. in fi. de re iudic. & l. pen. quæ sen. sine appel. & Bar. in l. quæsitum. ff. de re iudic. dixit, quod præceptum continens difficile, excusat ipso iure, ut ibi latius per doct. Et ideo ad tollendum omne gravamen quod posset pars prætereundū propter huiusmodi præcepta iudicialia, q̄ incipiunt à p̄cepto antelitem cōtestatā, & causa non cognita, debent iustificari præcepta per clausulam, si sentierit se gravatū compareat recepturus iustitiæ cōplemētū, secundū Bald. in l. iurisgē. §. si paciscat. ff. de paci. ubi Bar. in l. de pupillo §. meminisse. de noui. ope. Quod quidem. mandatum iustificatū si sit inualidum resolvitur i cōminationē. Si vero sit validū eo cōparente resolvitur in citationē secundū Inno. in c. tua. de cohabi. cleric. secundū Bar. in d. §. meminisse. & Inno. in c. ex parte. de verbo. signi. Si vero non cōpareat tunc mandatum stat firmum, & nihil potest iudici imputari, quia mandatū fuit iustificatum. l. ea quidem C. si manci. ita fuerit. alie. secundū Bald. in rubric. commi. epistol. de quo per eum in l. actio. ne. & per Ioan. Andr. in addit. Specu. i. titi. de iurisdic. om. iudi. Et ideo si quid soluitur per tale mandatum, repetitur, secundū Inn. i. d. c. cū venissent. Et vide gl. i. d. §. meminisse. & in l. i. de execu. rei iudica. p. 14 Jacob. But. † Et si nō apponitur illa clausula tale mādātum non tenet per no. i. d. c. tua. supra alleg. & in l. i. C. cōmi. epif. & i. d. c. cū venissent. p. 14 n. Tamen dixit Bar. in l. i. C. de relat. quod si iudex faciat mādātum, quod non valeat & pars taceat,

& non proclamatur, mandatur executioni, consulens, q̄ statim fiat proclamatio & contradictio. & in actis scribatur. l. fi. C. quod cum eo. Inno. in c. cum cām. testi. & facit l. i. C. de posthu. Licet Bald. in addit. Specu. in titu. de citatione dixerit, & mandatum iustificatum, quod factum necessario gravat puta tradas possessionem, non valet, etiam si dicatur, si senseris te gravatum. Et dixit Bald. in l. ad peremptorium. ff. de iudi. q̄ licet præceptum iudicis possit iustificari per clausulam istam, si senseris te gravatum, & c. est verum, nisi citatio sit nulla ipso iure, q̄a tunc nō pōt iustificari. argu. l. quædam mulier. famier. cisc. & de testa. tut. l. iure nostro. & talis præcepti iustificatio parte cōparente habet vim simplicis citationes per glo. sing. in c. ex parte de verb. signi. & Inno. in c. fi. de cohab. cler. secundū Bald. in l. i. §. p̄tor. ff. de iure delib. & vide Bald. in l. scire oportet. de excusatio. tuto. & Barto. in l. i. C. de execu. rei iudi. ubi Ang. in l. nō nunquam. ff. de iudi. per Ang. & quod habetur in c. ex parte. de verb. signi. Quod est verum in his quæ non cōcernunt ordinē iudiciariū, & ubi de plano proceditur, & non in figura iudicii, ut not. in d. §. meminisse. d. Secus in præceptis diffinitivis & decisivis, & in decretis litigiosis. l. hoc autē. quib. ex caus. in pos. eat. in quib. requiritur ordo iuris. l. meminerint. si per vim, vel alio modo, & sic intelligit cle. appellāti. Et sic in præcepto per quod quis ad iudicium provocatur dicta clausula operat, nō in mādato decisivo ubi non tenetur secundū Bald. in quodā suo repertorio. Et iō mandatū iudicis, quod quis exeat de possessione, nisi senserit se gravatum, dicitur conditionale, & reo cōparente & dicente se gravatū resolvitur in citationem simplicem. secundū Bald. in l. nec actio. de transactio. C. & dixit no. Bald. in l. nec quicquā. §. ubi decretū. de offic. procōsulis. quod tale mandatū cum clausula iustificata non operatur, ubi contra absentem esset interpositum secundū decretum, & ei intimatum cum ista clausula, tunc demum operatur, ubi nō debet p̄cedere citatio, sed potest incipi à p̄cepto quod est solum in certis casibus; ut in no. u. ope. nuntia. q̄ pōt fieri per priuatū, & per

Parid. de Put. Tractatus

per iudicem non precedente citatione. tñ iudex iustificat, & non priuatus. d. §. meminisse. & etiam quia ista clausula habet conditionem, quia si non sentit se grauatum, quia decretum est nullum, nō tenet comparere, ad quod facit quod dixit Innoc. in c. tua nos. supra alleg. in vers. item monitio iudicis, qua monet reum, vt satisfaciatur, non habetur pro citatione, quia monitioni non tenetur parere, si iuris habet excusationem. d. c. tua. & dixit singu. Bal. exclamando Cyn. & Iac. de Are. in l. si in aliquam. alleg. l. nec quicquam. §. vbi decretum. in fi. quod si aliquis ad iudicem vadat & conqueratur de aliquo à quo debet aliquid recipere, si iudex dicat, faciam tibi literam, per quam præcipiam tibi solui, quod hoc fieri non potest, & quidam dicunt, quod cōparente absente, ista clausula facit transfundi præceptum in citationem, facit quod nō. in l. ea quidem. C. si manc. ita fuerit alie. quod uon est verū, quia si est iustum præceptum, debet confirmari. si tamen est iniustum illa clausula non transfundit præceptum in citationē, nisi existente conclusionē. s. quod grauet, quia index non intendit indebitē grauare partes, quando ponit istam clausulam. argum. l. si quis locuplex. in fi. de manu test. secundum Bal. in d. §. vbi decretum. Et ex prædictis poteris colligere, an pœna seu multa sit commissā, vel non, quia si præceptum est factum incognitionaliter, & ex abrupto, aut contra iura, nunquā trāsit in rem iudicatam, & non committeretur pœna seu multa, tamē quamnis ista præcepta cum hac clausula non debeant fieri, nisi in causis extraordinariis, & non in ordinariis, hodie indistinctē sunt in omnibus causis etiam ordinariis, vt pars timore pœnæ præcepti pareat mandato, vel compareat. Tamen an istæ pœnæ præcepti spreti sint exigibiles ex eodem processu, vel requiratur noua citatio? vide Bart. in l. i. in fi. ff. si quis ius dic. vbi tenet quod non requiritur nouus processus, quando inobedientia vel contumacia essent commissæ coram ipso iudice, secus si corā alio, quia requiritur nouus processus. vide Io. And. in tit. de iureiuran. §. i. vers. ad hoc. Andr. de Ifern. in tit. quo tempore miles. vbi quando reperit præceptum spretum

penes actā, quod potest executio ipsius fieri. & ideo quando examinauit tale præceptum pœnale, ad hoc vt non sit opus nouo processu, pars compareat & accuset contumaciam rei, & deinde iudex pronūtiat super illa pœna, seu multa condēnando ipsum ad pœnam dicti mādari spreti. de quo per eundem Bartol. in l. iiii. §. si ad eum. de re milit. & dixit not. Bart. in d. l. i. in fi. q. hanc pœnam, siue multam iudex poterit augere, & aliquando minuere pp paupertatem. per l. illicitas. §. fin. de offic. præsid. & idem tenet Spec. in tit. de sent. in §. i. in vers. est & quarta species. Et an istæ pœnæ seu multæ imponantur per omnes magistratus, & possit appellari ab impositione ipsarum, vt nō fiat executio, & an transeant ad hēres? vide not. Bart. in l. si qua pœna. de verb. sign. vbi late, & Bart. in d. l. si quis ius dicen. vbi etiam de lega. & arbit.

a ¶ *Officium.* Adde quod tunc omnino parendum est, si sit factum sine ordine & causa cognitione. ita Innocent. in c. ad aures. de tempo. ord. paulo post med. Bal. in marg. uer. sententia. sexta colum.

b ¶ *Nec ualet.* Adde Pau. de Cast. in cons. 39. alijs 43. incipi. Visis actis & actitatis. & in cons. v. incip. in causa que uertitur.

c ¶ *Interlocutoria* An in præceptum sit interlocutoria uel diffinitiuā uide Fel. in rub. de re iud. in col. iij. in uers. ad istud de præcepto.

d ¶ *§. Meminisse.* Vbi plene uide do. Alex. de Imol. & Anto. Aret. instit. de act. §. curare & Paul. de Cast. in consil. v. incipien. causa que uertitur.

e ¶ *Ad heredes.* Sed quid si statutum disponat quod potestas habeat x. pro executione qua fit contra condemnatum: an debeat habere x. de executione qua fit contra heredem condemnati ex quo licet sit heres, tamen non est condemnatus. uide per do. Bartho. Socin. in consil. 293. incip. Quibus uers. ex quibus ibi confirmatur ista opinio cum uers. seq. in ij. parte.

S Y M M A R I V M.

- 1 Potestas non potest statuere circa statuta ciuitatis quam regit sine consensu consilij ciuitatis uel defensoris.
- 2 Debitor qui confessus est in iudicio potest capi & incarcerari intra tempus quatuor mensium, nisi caueat, uel bonis cedat.

C A P.

CAP. III.

RESTAT videre de preceptis, seu banis, quæ extra iudicialiter fiunt, non contra certam personam sed generaliter cum penis ex autoritate, imperio, vel officio præcipientis eius mera voluntate, propter seruandum vigorem publicæ disciplinæ. & dico quod ista præcepta seu banna non requirunt partis præsentiam, vel citationem, sed sufficit comminatio, vel proclamatio, aut programma publice proposita, ut ne maleficia committantur, & ut delinquentium refrenetur audacia, vel quod nemo de nocte ambulet, vel arma deferat, &c. valent & fieri possunt sine partis alicuius citatione, tamen causam requirunt saltem intrinsecam, alias si qua fiant nuda voluntate præcipientis nulla subsistente causa non valent puta ne pars loquatur, ne exeat palatium, ne manum moueat sub pena centum, secundum Gualterum de Suza. in titul. comminat. epistol. & l. j. & l. interlocutio. quem refert Ioannes Andreas in additio Speculator in titul. de iurisdictione omnium iudicum in fin. per multa iura & concordant ibi alleg. quæ requirunt causam. & in titul. de contumacia. §. nunc dicamus. versu. sed pone. & per notata in l. j. ff. si quis ius dicen. Quo casu quando fiunt siue causa non committitur pena secundum Ioannem Andream ibi. potest enim iudex cum causa talia præcepta facere, ut si mandat, quod tales de ciuitate, vel domibus proprijs non exeant. l. si. de interd. & relegat. ut quia sunt rixosi. l. fina. de offic. procur. Caesar vel quia infecti, vel leprosi sunt, quibus prohibetur hominum conuersatio, & possunt repelli ab hominum commercio. per not. per Gul. in l. nullus. C. de sum. trin. & fid. catholic. ubi etiam Bald. vel si mandat, quod nemo ludat ad azardum, qui est prohibitus. authen. aleorum vsus nam in prohibitis à iure fieri iudices licite comminantur. ff. de offic. præfect. vrb. l. j. §. cum patronus. de offic. præfect. vigil. l. nam & salutis. §. j. & in l. illicitas de offic. præsid. capitu. cum simil. & in auth. de hære. & fal. §. si quis vero in l. meminerint. C. unde vi. ubi dicitur quod id quod imperatur necesse est fieri, & ideo magistratus possunt facere prohibitiones penales tempore sui officij duraturas in prohibitionem, criminum. † Si tamen vellent statuere, circa statutum ciuitatum, quas

regunt, requiritur consensus consilij ciuitatis, vel defensoris, aut syndicatorum. per plene not. per Bart. in l. j. ff. quod quisque iur. & in l. ij. de decre. ab ordi. faciend. & in l. omnes populi. de iustit. & iur. & tetigit Bald. in l. v. C. commi. vel epistol. ubi dixit, quod magistratus non possunt in banno, vel præcepto imponere penam corporalem, nisi in consilio procerum ciuitatis. Tamen hodie ista cessant in regno, quia omnes magistratus, capitanei, & iustitiiarii habent in eorum & mixtum imperium, plenum, & plenissimum. & ideo penas imponant pro eorum arbitrio, ubi a iure non statuitur, dummodo, quod non excedant metam iuris, & arbitrio abutantur, ut alias plene diximus, dum tractauimus de arbitrio potestatis da to, quæ omnia nota pro bannis officialium. Et adde not. quia Luca. de Penn. in l. penultim. in §. super his. C. de erog. milit. anno. dubitauit si iudex potest mandare alicui ut non descedat a curia donec soluat. & post multa concludit, quod sic, dicens, quod videtur detentus argu. l. qui ordinariam. ff. de offic. recto. prouinc. & de arbitr. l. quid tamen. §. solutioni. & l. in hoc iudicio. §. si conueniat. & de precario. l. cum precario. & l. qui neque. de verbor. significat. & l. secunda. de lib. ho. exhib. dicens etiam quod hoc possunt minores magistratus. argument. de iurisdictione. omn. iud. l. magistratibus. de offic. eius. l. final. §. primo tamen ista iura nihil faciunt ad hoc propositum, quia l. qui ordinariam. nihil de hoc dicit. & d. §. solutioni, non facit nec alia iura prædicta. tamen iudicio meo melius facit l. si debitori. ff. de iudic. ubi per illum text. in verbo, caueat dicit Bar. & Bal. Ange. † quod debitor in iudicio confessus potest capi & incarcerari intra tempus quatuor mensium, nisi caueat, vel bonis cedat. l. prima de cessio. bon. Tamen dicta decisio est intelligenda quando iudex cum causa cognita hoc faceret, ut quia de debito constabat, vel erat obligatus in instrumento, ut supra latissime diximus. Et subdit ibi not. Luc. de Penn. quod aliquando iudex mandat, ut quid fiat, vel soluat antequam extinguatur vna cardela, de quo in capit. in vteri. de cl. tione. Tamen isto modo procedere est tyrannice agere, quia debet dari dilatio competens per d. l. si debitori. cum ibi not. Quibus adde, an si iudex mandat hoc modo, cum præsentia talis sit nobis necessaria mandes ut compareat coram nobis, tale mandatum teneat, & com-

Tract. de Syndic. MM mutatur

Parid. de Puteo tract.

mittatur poena. & videtur, quod non cum mandatum sit sine causa per iura supra allegat. & v. q. ij. c. j. & vltim. vbi videtur decidi, & quia in his quæ iudices agunt, est causa inferenda. ff. de appell. l. sciendum. & c. veniens. & proposuit. de fil. presbyter. cum ibi not. videtur tenere And. de lsern. in titu. de milit. vassal. in princip. qui videtur tenere contra. in ti. de exor. & prepara. iudiciorum. Luc. de Pen. hoc tenet in tante omnia. de constit. videlicet, quod non valeat, nisi forte ratione consuetudinis, vel quando arduum subest argument. d. l. ante omnia. quia sine magna captione à nostris negotijs. aduocatur. ff. quemadmo. testa. aperiantur. l. si quis ex signatoribus. Tamen ista locum non habent in mandato principis, in quo non requiritur causa quia in his quæ ipse agit, non requiritur causa. l. j. de metroberi. & j. quæst. vij. c. exigunt. & c. damnatum. & l. j. de const. princip. Quæ videtur habere locum in causis criminum, non tamen quando princeps iudicialiter vellet procedere, quia tunc causa requirit vt venire possit instructus. argument. l. final. de legib. & l. edita. de edendo. & l. final. si per vim. vel alio modo. Ideo inoleuit practica, quod fiat præceptum, quod ueniat informaturus curiam, & aliquando fit mandatum, quod veniat auditurus & facturus, quicquid per curiam rationaliter iniungitur, quæ videtur causæ.

S V M M A R I V M.

1. *Quæstio si sit inter duos de aliqua re & quilibet probet de dominio illius rei simul per testes æquales, quid tunc facere debeat in de. & nume. 2.*
2. *Cōiectura verisimilis, & indicia, & presumptiones naturales faciunt probationem quando liquido res probari non potest.*

Probatio.

C A P. I.

- V**IA dicitur, quod iudex in perplexis d. bet attinere a iudicando, vt habetur infra in verbo, sententia. ¶ Quæro si sit quæstio inter duos de aliquare, & quilibet probat de dominio illius rei, simul per testes æquales, quid faciet iudex? vt in syndicato non teneatur? Dic quod iudex debet attendere testium dignitatem, verisimilitudines, & alia quæ dicuntur. ff. de testi. l. ob carmē. S. si. extra codē c. præterea in fi. & in c. in nostra. Et si hoc non appareret, aliqui dixerunt, quod iudex abstinebit à

pronuntiando. argumen. gloss. cum ibi not. in l. j. C. vti possidetis. quia non potest hic pronuntiare de re de qua non cognouit. argumen. ff. de iudic. l. de qua re. quia videtur impossibile duos effectos dominos in solidum. ff. quæ sentent. fin. appella. l. pen. & si. Alij, quod ista sunt duo indicia, & probationes in vno non sunt contrariæ. Alij, quod non sunt eadem, nec vnus iudicij, nec vnus hominis. Alij, quod fiet, sicut quando producantur duo testamenta eodem die facta, & in vno continetur Titium, in alio Sempronium institutum, secundum glo. in l. final. de edi. diui. & Azo. in d. titu. videtur declarare, quod neutri dabitur hæreditas. Roffre. autem in libellis in titu. de secund. tab. dixit, quod diuidetur, & concordabuntur, secus si actor probaret per duos testes in rei vindicatione se dominum, & reus se dominum per totidem, quia absoluatur reus, quia quando iura sunt obscura, pro reo pronuntiabitur. institut. de interdict. S. commoda & per not. in c. ex literis. & in c. in præsentia. de probat. secundum Andræ. de lsern. in titu. de probi. feud. alie. per Federi. in cap. si inter duos. vbi latius per ipsum. Ex quibus in foro ad quæstionem quotidianam à nemine hucusque tactam Vindicatur equus à quodam detentore per quendam qui se equi dominum asserit. & ex aduerso alter se opponit, & dicit equum esse suum, & non illi, sed sibi restituendum. vterque probat per testes de dominio, & possessione equi, & quilibet eorum probat, quod equus natus est ex quadam equa, quam habebant in domo, prout pluries in facto accidit, quæ est sufficiens domini probatio in talibus. C. de rei vendic. l. partium. ff. de acquir. rer. dom. l. item quæ ex animalibus. & ff. de rei vendic. l. si frumentum. S. si equam. Quid ergo faciet iudex, non potest in hoc casu dici, quod stante paritate probationum, quod reus absoluatur, quia hic ambo illi competitores ad eum sunt actores. erit ergo per subtilitatem iudicis inuestiganda veritas. l. ij. & ibi gloss. & Bartol. de edendo. gloss. in authentic. de tabellion. in princip. & in capitul. cum Ioannes. de fide instrumentorum. & in l. testium. de testibus. ¶ Et certe iudex faciet ad se venire equum quem per aliquod spatium faciet ieiunare, & deinde equum mittet ad illam partem ciuitatis, in qua dicitur, fuisse equum, enutritum, & faciet equum in suam libertatem, ponere per viam, quam itur ad, domum vnus ex dominis, & si intrauit domum

mum illius erit præsumptio, quod ille equus sit illius cuius domum intrauit. argument. l. iii. in §. quidam autem rectius putant. in vers. secundum consuetudine redeunt. vbi Iurisconsultus arguit à consuetudine, & naturali instinctu animalium, & bene facit textus. in l. naturalem. §. ceruus. in versicul. in his enim animalibus quæ ex consuetudine abire & redire solent in versiculo, donec reuertendi animam habuerint. & instituta de rerum diuisione. §. pauonum. per quæ iura videntur probari dominum & possessio animalium, ac etiam veritas inquiri, & inuestigari poterit ex signis, & merito animalis. argumento. l. secunda. ff. de seruis fugitiuis. in fine in verbo, & notatur argumentum, quod dicitur, quod animal ex merito cognoscitur. & facit lege signata. de fabricensibus. ac etiam ex similitudine matris, vt si dicatur animal natum ex tali equa, & haberet signa in pedibus sicut mater, vel esset illius pilli. quia sæpe solet filius similis esse parentibus. ff. de ædilitio edicto lege quod si no lit. in §. qui mancipia. ¶ Alia etiam coniectura admittitur, quia iudex faciet venire equam cuius filius dicitur esse equus pro quo litigatur, & faciet quod sibi obuiet, & si equa cum viderit equum inhiat, vel equus, dicunt rustici experti in naturis animalium, quod signum est euidentis quod ipsa mater est, & ille equus filius eius est in his enim casibus ad iudicium expertorum recurritur, iuxta not. in l. i. ff. de ventr. inspic. nam naturali creditur de natura. ff. de solu. l. si pactum. in auth. de nō alie. §. quod autem. Nam in animalibus Iurisconsultus eorum naturam, & feritatem, aut māsuetudinem attendit, vt in l. i. & per tot. ff. si qua. pau. fec. dic. l. ita. n.

3. Quæ liquido probari nō possunt, probantur per verisimiles coniecturas, per indicia, & per præsumptiones naturales. arg. ff. de re militar. l. non omnis. §. à Barbaris. & quod glo. no. in l. i. ff. de proba. de sec. tab. l. qui ex liberis. in prin. & Cy. in l. i. de sic. ratio enim naturalis hæc est, quæ in his attenditur. arg. l. nec adiecit cum glo. ff. de verborum signific. vbi dixit glo. q. ex imaginatione matris tempore cōceptionis filius, qui tunc concipitur simila-

tur adultero, quod etiam extenditur ad adulterum, qui cognoscendo cogitat, ne vir feminae cognita veniat. nā propter hoc filius qui gignitur similabitur viro, etiam, per gloss. cum ibi no. in l. non sunt liberi. ff. de statu. homi. vbi gloss. quod per aliquam imaginationem aliquando filius nascitur monstruosus. Itæ etiam sunt cōiecturæ naturæ, quæ sunt etiam coniecturæ legales, quæ dicuntur euidentissimæ. l. si tutor. de pericul. tutor. l. licet Imperator. de leg. i. Hoc enim casu rustici, & pastores equorum, ac etiam publici, & massarii armentorum erunt interrogandi, quod deponant, quod ista prædicta sunt de natura equorum, & equarum, credetur eis de hoc, sicut messorici circa messem. ff. si mes fals. mo. dixit. l. i. & §. o. distinct. cap. vt constitueretur. C. de iudic. l. certi iuris. & in proce. ff. §. i. late Spec. in ri. de proba. §. videndum. versic. hoc quoque notandū. & facit, quod habetur in c. afferte. de præsumpt. Et de perplexitate probationum, vide in verbo, sententia & in verbo, instātia. vbi quando propter perplexitates probationum non potuit causam expedire intra tempus instantia statutaria.

¶ Iudex vide tu Feli. c. ex literis i. col. in vers. in tex. ibi, quod si amborum. de probatio.

S Y M M A R I V M.

- 1 Probationes debent esse euidentes in syndicato. c. nu. 3. c. 6
- 2 Iude si commiserit baratariam mediante quodam tertio, nūquid ille tertius poterit testificari contra ipsum iudicem in syndicato.
- 4 Dilatio iuramenti in defectum semiplene probationis nō habet locū in causa s. iudicatus.
- 5 Interesse qualiter ter probetur contra iudicem.
- 7 Fuga officialis an p̄bet plene vel semiplene.
- 8 Conuinci quis dici quinque speciebus probationum.

C A P I I.

1. Contra officiales. ¶ In syndicato requiruntur probationes euidentes, secundū Bald. in repe. §. proficisci. q. x. i. si quia p̄ eis præsumitur. vn. de non habebit locū dilatio iuramenti in defectum plenæ probationis. l. prima vbi de ratio. vbi Angelus & facit M. a. l. i. vbi

Parid. de Puteo Tractatus

l. i. vbi decuria. pro quo vide no. in l. i. bo. naxidei. C. de iniur. p. Bal. & Salic. & Bar. & Ludo. in l. admonendi. ff. eo. Tamen data ipsius officialis cōpulsione, vel violētia ali qua probata posset probari quāritas, rerū quas officialis per concussionem receperit per iuramentum passi concussionē. p. not. in l. si quando. C. vnde vi. & in c. fin. extra quod met. cau. per Innocen. Et si quis dicat. dedisse officiali aliquid, an fletur dicto suo cum iuramento. gloss. in authen. vt iud. sine quoquo infra. §. oportet tenuit quod sic. quā glo. videtur intelligi debere quando aufugerit à syndicato. quia si non aufugeret, deberet probare p. testes, secundum Ange. ibi & quando fugeret, ideo statur eius iuramento, quia fuga facere eum suspectum. per not. in l. admonendi. quo casu propter fugam poterit torqueri. secundum Ang. in d. authen.
 2 per not. in l. admonendi. §. † Si tamen iudex commiserit baratariā mediante quodam tertio, ille tertius poterit testificari in syndicato contra ipsum iudicem, per tex. in c. i. de testib. lib. vi. quando civiliter ageretur propter pecuniam datam dicta occasione, non quando criminaliter, quia cū sit particeps criminis non admittitur in testē, vt ibi not. Io. mo. Et quando dicitur agi criminaliter, vel civiliter in hoc casu vide tex. in c. per tuas. & in c. fin. de symo. Attamē quādo iudex in syndicato imperitur, q̄ fecerit iniusticiā, vel damnum derit, debet tunc probari iniusticia manifesta, euident & non occulta, nec præsump. tex. secundū Iaco. de Bel. in authen. vt iudi. sine quoquo infra. §. si quis autē in verbo, iustitiā. & in verbo, dānis. vbi dicit euidentibus & manifestis. & in ver. oppo. vbi dicit, si iniustitiam, dānū, vel calūniā manifestum, vel euidentem subditi. & eo.
 3 ti. §. illud. † Et ideo dixit Bald. in d. §. proficisci. q. x. in fi. q. probationes in syndicato. debent esse contra officialem multum euidentes, quia pro eis multum præsuntur. C. de offi. ciui. iudi. l. si quis. Et ideo ē
 4 dixit Ang. in l. si C. vbi de ratio. † q̄ in cā syndicatus non habet locum delatio iuramenti in defectum semiplene probationis licet gl. in authen. vt iudi sine quoquo suffr. in §. necessitatis. dixerit, quod sufficiat iuramentum, quam intellige in casu

5 sugā. vt supra. † Et qualiter probetur interesse cōtra iudicē Inno. tetigit in d. c. si quod met. cā. quē Bal. sequit in l. si filius ff. de iudic. & notat. in l. in actionibus. de in litem iuran. & an per dilationem iuramenti, vide supra, & regulariter in probādo interesse requiruntur duo testes. l. i. C. de sen. quā pro eo. & dixit Bal. in l. si traditio. C. de actio. empt. quod iudex aestimat interesse non solum ex probationibus, sed etiam ex coniecturis, ex quibus probatur interesse. vbi dixit Bar. quod licet interesse non probetur clare, iudex suo arbitrio arbitrabitur in arbitrariis, & in actionibus bonæ fidei, quia in aliis actionibus interesse est cōcludenter probādū.
 a l. fin. de præto. stipulatio. Et adde prædicto. Bal. in authen. sed nouo iure. C. de pœna. in vbi dixit quod ad hoc vt puniatur iudex, debet is qui dixit se dedisse hoc probare alias punitur, vt ibi in tex. Et ad de prædictis, quia in regno emanauit capitulum quod incipit. Itē in omni casu, quo cauetur, quod si non approbatur contra officialem quod aliquid recipit, debet sed purgare per iuramentum tam is, quā ille per cuius manus dicitur receptum. quod iuramentum si facere recusauerit, stabitur iuramento partis, quā dicitur dedisse, quod capitulum fuit factū propter dictam glo. quā volebat statī iuramento partis. & concor. in authen. vt liti. iurent. §. si quis ex litigantibus. & etiam concor. capitulum regni. Item quod iustitiarū in omni casu. & d. authen. nouo iure. & aliud capitulum regni, quod incipit, Item quod occasionem. & aliud capitulum regni, q̄ incipit, remedia studio. & capitulum sequens quod incipit. Item quod officiales inuentus. vbi dicitur quod contra officialem probatur p. testes singulares, si sint multi, q̄ dicant quod recipiebat. Extat ē c. regni vulgaris famæ proloquium, vbi distinguit qualitas officialis eiusque fama ac etiam fama, conditio eius qui dicitur dedisse officiali, indicia, quē essent contra officialem, qui dicitur accepisse. tamen dictum capitulum vulgaris famæ præloquium fuit ad beneplacitū editum, quod beneplacitum tuit, & est morte condentis finitum, vt late scribit Bar. in l. centesimis. ff. de verbo. obliga. alle. capitu. si gratiolus.

tiosus. de rescrip. & Bal. in l. j. de post. & in l. post dotem. fo. ma. & licet morte actum in il lud bene placitum, tamen in regno fuit obser uatum dictum. cap. quia habet magnam ratio nem, & est quali iuri communi conforme & est incorporatum in libro capitulorum, & est in viridi obseruantia, & in vsu, & com muniter pro lege obseruatur, & facit, quia li cet lex sit correctā, vel abrogata, remanet saltem eius ratio per l. eos. C. de appella. per quam dixit Dyn. quod licet non possit allega ri lex correctā non corrigitur illius ratio alle gari **b**, quia lege correctā non corrigitur ra tio. Bald. in l. cum multis. C. de dona. & sic allegabitur pro ratione, non pro authorita te. & vide supra circa princip. operis. in capit. qualiter autem probabitur iustitiam denega tam. & supra in capit. qualiter fiet probatio cōcta officialem. & supra in verbo, correctio. cap. j. & vide de hoc satis ad saturitatem infra in cap. tui semel interrogatus. in verbo, testis.

¶ In causa syndicatus. debent esse probatio nes euidentēs, adeo quod licet alias, testes ignoti admittantur cum tortura, non tamen in causa syndicatus. Angel. in l. prima. C. vbi de ratio. agi oportet. & vide supra circa princip. operis in cap. qualiter autem probatur iustitiam denegatam. Si quid fuit, probatum in primo iudicio contra partem, poterit proba ri in illo iudicio contra iudicem, quando eius culpa sunt impeditæ probationes, & sic vbi propter culpam iudicis aliquid accidit, est re gressus contra ipsum. Bald. in dicto. S. cum au tem. vbi dicit Barto. quod quando facta pro batione index male tulit sententiam, quod tenetur actione in factum, secundum gloss. ibi secus si partem volentem probare non ad misit ad probandum, quia tenetur conditio ne ex l. si quando. C. de testi. de quo per Bald. in l. mancipia. de ser. fugiti. qui dicit quod facit licem suam. & dixit Bald. in l. Aemilius. de mi nor. quod iudex in syndicatu potest, ex nouis probationibus suam cām defendere, & vide in verbo, syndicatus. in capitul. iudex in syn dicatu. **¶** An fuga contra officialem probet plene vel semiplene? Vide in verbo, fuga su pra. **¶** Iudex qui in syndicatu impetitur de commissis debet conuinci legitimis & disertis finis probationibus. v. questione. v. Epipha num. in fin. extra de iudic. cap. at si clerici. secu dum Lucam de penna in l. iudices. de dignita. qui etiam dixit in l. si ille. C. de decur. lior. x. quod is, dicens manifeste conuictus, contra quem elare, & manifeste constat per innoce

tes & legitime examinatos. ij. questione. j. pri mares duos, aut tres. lxviij. distin. capitul. quo mian. inde dicitur quis conuinci veris docu mentis & testibus. xxiiij. questione. iij. cap. fortis in fin. aut legitimis probationibus. in au thentic. vt liberi. de cetero. S. habeat. versicu. sed si quid in rationabili probatione. lxxix. di stin. cap. si quis. ad finem & manifestarum re rum probatione. l. j. versicul. decurio. **¶** quini mo dicitur quis conuinci ex quinque specie bus probationum, scilicet testibus, propria confessione, instrumentis, rei euidentia, & vio lentia præsumptione, vt no. extra de restitu. spolia. c. cum ad sedem. S. nos igitur. & ij. quæ stione vij. plerique. & questio. j. c. j. de dolo & contuma. c. si. ff. de test. & l. iij. S. lege Iulia Vn de captus in flagranti crimine ex eo solo dici tur esse conuictus. l. j. S. j. de rapt. virgi. In re gno Siciliae prouisum est per c. regis Caroli, quod incipit. Item quod in omni casu.

a **¶** ad probandum. **¶** Adde Fely in c. sacro. ad fi. de sentent. ex commu.

b **¶** Allegari. **¶** Adde Francis. a. re. in l. ij. in iij. colum statim post medium de vulg. & pupil. & Fely in c. tua nos. de iureiu.

SVM MARI VM.

1 probatio contra officialem qui aufugit à syn dicatu qualiter fiat de commissis vel extor tis per ipsum.

2 ximes aliquē de carcere tenetur creditoribus, et si carceratus fuerit reductus ad carceres.

Probatio in syndicatu.

CAP. I.

1 Valiter **†** fiat probatio, contra officialem, qui aufugit à syn dicatu de commissis, vel extor tis per ipsum? glo. an titul. vt iudic. sine quoquo suffrag. dixit quod per testes, vel iuramentum, quæ est in versicul. furatus ostenditur. vbi gl. dixit quod secundum Alber. sufficit iuramentum agen tis, per text. in S. super hoc. de colla. vbi dixit Angel. quod quando fugeretur, quod requiri tur probari per testes, secus quando fugisset, quia fuga facit eum suspectum, per l. in bonæ fidei. de iureiurand. & de hoc videtur text. in l. consiliarios. C. de assel. vbi Bart. dixit quod fuga facit fidem contra officialem, cui aliquid imponitur, si aufugeret, tamen Iacob. de Bel. in d. S. hoc dicit, quod fuga non facit eum ma nifestum de omni crimine, quod sibi im pingitur, sed est necessaria probatio, vt ibi in

MM 3 versu.

Parid. de Puteo Tract.

verf. finautē. nec fufficiat folum iuramētum agentis prout dixit Ang nifi eo cafu quo permanet in fuga. §. fuper hoc text. apertus quod contra fugientē a syndicato fit probatio per iuramētum damnū paffi. & pro hoc facit, quia fuga nō eft plena probatio, fed præfumptio, fcdm gl. in l. bonæ fidei. l. admonendi propter quā de lictum confumat fugiendo l. 3. §. transfugas. de fteca. & l. defertorē. & l. nō oīs. §. a barbaris. de re mili. fcdm Cy. l. i. de rap. virg. in additio. Bald. aurem in dicta l. in bonæ fidei. dixit qd officialis qui debet ftare in syndicato vel in milite, fuga facit plenam probationem. per l. defertorem. Et quia illa fuga continet delictum vel puni-
² tur vel delictum plene probat. Ange. autem in d. §. neceffitatem. fequendo dicta docto. in l. admonendi. dixit, quod fola fuga fufficit, qn fuga puniatur, vt delictum. l. i. de fer. fugi. & etiam in criminalibus in quibus fufficit fola fufpicio. fufficit fuga. l. in pauperibus. de fufpec. tut. vbi autē requiritur vera probatio, requiritur fuga cum effractione carcerum. l. placuit. de cufto. reo. fecus vbi non eft fractura, quia fola fuga non fufficit. dicta l. diuus. fecundū Ange. in dicto §. neceffitatem. Tamen ad uerte, quia tex. in dicto §. fuper hoc non loquitur de pena delicti, vt fuga fufficiat contra officialem ad punitionem eius, fed ad emendam damnorum, quod fufficiat iuramentum damnū paffi, prout alias in l. fi quando. C. vnde vi. Ludo. autem in dicta l. admonendi. dixit quod vnus cafus eft, quod fuga plene probat contra officialem in d. l. confiliarios. C. de affel. dicens quod fi fugiat ante finitam adminiftrationē. quod teneatur crimine læſe maiestatis. cafus fingit. in authen. de adminiftra §. fi vero fugiet intra tempus syndicatus, fi inuitus erit reductus ad locum syndicatus: fuga contra eum probat legitime. dicto §. neceffitatem. Si vero non eft reductus ad locum, tunc fuga cum iuramento probat plene, per text. in authen. de colla. §. fuper quibusdam. & §. fi vero conrigerit. vbi contra officialem fugientem probatur per vnum teſtem. & facit l. 3. de exa. tribu. libro x. qui eft cafus mirabilis fecundum Salice. in l. admonendi.
² † quod eximens aliquem de carcere te-

netur creditoribus, etiā fi carceratus eft reductus ad carceres, ideo tene menti, quia femper male ftabit officialis. & vide l. i. C. vt oēs cauſæ, vbi dicitur, quod officialis fugiens a syndicato ftabit ibi per ſex mēſes. & ex vinculis cauſam dicit, & hoc ē tenet Lucas de Penna. in l. fi coloni. de agri. & cenſi. lib. xi. Vnum non eft omittē dum, quod fi ſucceſſori in officio videret officialem deſiſtum recedere, vel ſciuerit, & non prouidit eum tenetur pro eo ēt ſimili poena puniatur, quia ipſe veniebat puniendus. C. vt omnes cauſæ tam ciuiles quam criminales. l. i. §. ſimilique. & vide ſupra iu verbo, fuga officialis. vi e late infra proxi c. contra officialem.

^a ¶ Probat.] Vide Felin in c. nullus. de præſumpt. & de prob. §. fi ver ultimo no.

S V M M A R I V M.

1 Officialis an & quando finito officio poſſit incontinenti recedere & dimittere procuratorem in ſyndicato? & nu. 2. 3. 4. 5. 6. 7.

Procurator.

C A P. I.

1 Officialis † finito officio an poſſit recedere incontinētī, & dimittere procuratorē in ſyndicato? quædam glo. allegatur quod officialis, procuratorem conſtituit in ſyndicato. in l. bonæ fidei. C. de iureiurā. quæ gl. hoc nō dicit expreſſe, ſed dicit fuga rei, qui debuit finito officio reſpondere per ſe, vel per procuratorem vt officium quod geſſit, probet contra ipſum per tex. in auth. de col. §. fuper hoc. & ſi quis autem. pro qua gl. videtur tex. in l. i. C. vt omnes cauſæ tam ciui. quam cri. in ver. quod intra l. dies. in fin. ibi vero dato procuratore inſtructo, in quo Azo in ſumma dicit, qd in cauſa ciuili officialis conſtituit procuratorem poſt dies. l. etiā ſi cauſa non fuerit fini. Bar. in l. i. §. qui ſi intra. vñ tenere in contrariū & in auth. vt iud. ſine quoq. ſuffra. in §. neceſſitatē. Tamen gl. in auth. de adminiftratore ibi vero deſtinatur, arguit pro & contra Iaco. de Bel. ibi dicit qd aliqui tenēt, qd tex. in d. §. fuper hoc. corrigat alia iura dicētia, q nullo mō poſſit ante recedere, etiā ſi eſt euocatus ad aliquam

aliquam administrationem principis iustitione, tamen ipse dicit quod l. rex. §. si quis autem loquitur quando ex iustitione principis idest in tempore l. dierum recedit, & dereliquit prouinciam & vadit ad aliam administrationem pro republica, vel in causa civili, quod procuratorem constituat. non tamen in criminali. per d. §. quod si intra.

Et hoc tenet etiam quidam docto. antiquus. in d. §. super hoc quod potest constituere procuratorem, quando ipse vocatur ad aliud officium, & recedere, & non alias

2 Ang. autem in d. §. super hoc. dicit. §. si officialis, vel assessor finito officio fuit destinatus ad aliam prouinciam, quod possit constituere procuratorem, & recedere ante. l. diuus, per illum text. expressum, alias puniatur, & sic uidetur quod in causa civili potest constituere procuratorem, non tamen recedere ante dies. l. a ciuitate, §. se

3 tit Barto. ut supra §. Quomodo enim recedere potest si sit inquisitio generalis de criminibus, vel specialis & ante datas querelas omnes contra eum, qui a dari possent petitiones criminales. & accusationes, de delictis grauissimis, ideo videtur non posse recedere ante dies. l. licet possit in civilibus per procuratorem respondere vel in casu quod vocatur ad aliam administrationem ex iustitione principis, & ita uidetur distinguere text. in d. §. si intra. & in causa criminali criminaliter mora possit. ubi textus

4 expressus, §. quod in causa furci criminaliter mora contra officialem procurator non interueniat nisi fuerit persona illustis. per l. si. de iniur. Tamen dubium est quando esset criminalis causa, & uocaretur ad aliam administrationem a principe, si potest constituere procuratorem? in quo text. in d. §. si quis autem videtur dicere quod in causa restitutionis damnorum Episcopus agnoscat, tamen si non intelligeretur in causa criminali nullum esset privilegium euocati a principe, quod posset constituere procuratorem, quia hoc sibi permittitur a iure quia in hoc debet aduerti, quod omnia iura inclinat quod in criminali non admittatur

2 procurator Et in regno est constitutio regni statuimus. de officio magistri iustitiarum in ver. his autem. ubi iudex qui fuit inculpatus in magna curia de iustitia dene-

gara vel retardata, debet finito officio se personaliter, & non per procuratorem presentare, rediturus rationem de omnibus, & si conuictus fuerit de hoc sublineat poenam per iurii, quae constitutio videtur. loqui in causa criminali. Et alia constitutio regni quae incipit, volumus, nihil in hoc derogat iuri communi. nec est capitulum regni. Item statuimus. in rubric. pro quanto tempore. quod capitulum sequitur in criminali, & corporali poena, aliud etiam capitulum regni, quod incipit. veterum iurium. vult quod non possit intra tempus syndican- di recedere modo aliquo, nisi ex iusta causa, & cum dispensatione reges, vel eius vicarii, de certascientia facta, ut ibi latius dicitur, tamen illud capitulum loquitur de iustitiariis, & dicunt doct. regni in capitulo regni quia nulla iuris sanctio, quod constitutio quae loquitur de iustitiario non habet locum in capitaneo. arg. l. cum prior. ff. de iudi. & quia si voluisset de capitaneo dixisset. per l. i. C. de cadu. tol. & ita dicunt pluries fuisse iudicatum in consilio regis. propter quod redditur dubium, si illud capitulum veterum iurium habet locum in aliis officialibus, & credo quod sic, per no. per Pal. in l. ex facto. de nego. gest. qui dicit quod statuta loquentia de capitaneo habent locum in potestate de quo vide supra in c. omnes officiales. in verbo, officialis. tamen in regno vide pluries obseruatū, §. officialis in civili constituit procuratorem tamen, quando esset causa criminalis non grauissima, lite contestata posset constituere procuratorem ad media volentibus syndicatoribus. per no. in l. accusatorem. §. ad crim. de pub. iudi. & in similibus, & ita praestatur, tamen non potest recedere ante dies. l. procuratore dim. llo, sed debet stare in ciuitate, & potest respondere per procuratorem ipso stante in ciuitate, & post dies. l. cedere procuratore constituto in civilibus. per dict. iura non tamen in criminalibus, ut supra. Et in quantum in supradictis iuribus dicitur, quod officialis, qui vadit ad aliam administrationem potest constituere procuratorem: 3 illud limitem non habere locum quando talem administrationem procurasset causa subterfugendi syndicatum, & data opera vel dolose tale officium obtinuisset, vel

M M 4 ad eius

Parid. de Putco Tractatus.

ad eius postulationem hoc actum, est quia nec privilegio tali, nec aliqua immunitate gaudebit, nec procuratorem constituet, quia nunc non dicitur causa reipublice abesse, nec reuocatus a principe recedere, per l. i. l. i. s. qui reipub. & l. qui data. ff. quib. ex cau. ma. de quo Bal. in l. quæ fortuitis. C. de pig. act. d. xic quod ille q. procurauit officiū magis obligat rōne culpæ quā ille q. nō procurauit. Nec etiā puto habere locū in eo qui obtinuit tale officiū per ambitionē, vel data pecunia quia p. hoc debet puniri & non habere privilegiū p. l. i. ad leg. iul. rep. & melior text. in l. i. C. ut omnes causæ, in ver. nonnulla virtute, quod pro quacunque alia administratione obtenta non poterit intra illud tēpus recedere nec aliquo alio colore quæsito, ut ibi in text. Et per ea tertio limita non habere locum quod tale officium ad quod diceretur euocatus obtinuisset causa commercii, vel propriæ utilitatis, quia illud conduxisset pro certa mercede, & sui lucris causa. per text. not. in l. milites cōmeatu. ff. qui ex caus. & d. l. reip. per que iura dicunt doct. regni, quod illi, qui emunt baiulationes exaratus nullū habent privilegium in iudiciis, in qbus limitationibus rogo vt bene cogiteris, si pcedunt. Tñ de iure Codici. et si est vocatus ad aliā administrationē nō pōt discedere ante dies. l. et euocatione picipis. tex. mirabilis in d. §. nec vllā q. tex. vt corrigi p. dict. §. sup. hoc. qd si est euocatus ad aliā administrationē a suo superiore quod recedere possit vt supra est dictū q sunt noua. Et adeo. qā licentiæ ipetratæ iuste p. ptatem i sine officii sui non valēt, nec excusāt a dolo, & a pēna. p. gl. i. l. me minerint. vnde vi. q. dixit quod officiales in sine sui officii condescendunt, vt faueat eis. Et adde. Lucā de pēna in l. ordinario rum. C. de cohar. lib. xii q. dixit. t. q. is q. vocatur ad ponendum computum rationis de officio gēsto non possit procuratorem constituere arg. l. creditor. ff. de pig. act. & sol. mat. l. si filio. q. b. cauet quod debet cauere quod nullā fraudem commisit &c. de procu. c. qrela, in gl. magna. de iud. & c. pastoralis. quod hoc non potest expe diri p. alium q. p. principalē. l. de bon. pro scri. Tñ in regno admittitur iuxta ritum

curiæ cum idonea cau. & fideiussoribus de soluendo toto eo i quo p. computum rationis debitor apparebit quod satis habet æquitatis, & de eumentibus officia satis dictū est sup. i. p. i. l. i. c. & p. i. o uidēdū est.

¶ [Procurator.] Vide ad hoc omnino do Alex. de Im. in l. pen. §. od crimē de pub. iu. & Ro. in decis. 195. & do Alex. de Im. in cōf. 116. q. parte & latissime do. Fel. c. meminimus i. 3. col. atc me. ver. no ibi excusaret. cū seq. de accu.

S Y M M A R I V M.

- 1 Pēna & emolumenta castridati in dotem sunt mariti solu matr. nisi sint bona flabilia coherentia territorio.
- 2 Statutum si disponat quod commoda condemnationū sint iudicum pro certa parte cuius erunt quando iudex a quo condemnauit. & iude ad quem similiter.
- 3 Bona dicuntur fructus iurisdictionis quos lucrantur bonæ fidei possessores & emptores gabellarum.
- 4 Fructus prebendarum pertinent pro rata temporis ad heredem canonici mortui.
- 5 Prouentum appellatione quid veniat.

Prouentus.

C A P. I.

Princeps coëssit Titio officium capitaneæ ciuitatis Neap. cum mero, & mixto imperio pro vno anno, cū omnibus gagiis, pœnis, pœnarūq; cōpēdiis, bānis, & cum actis pēdentibus, & pueniētibus ex eodē officio prouenturis pro illo anno, vt in literis capitaneorum cōtineri solet. Accidit qd cōmissa fuerāt delicta, & spreta mādata, & bāna accōtumaciæ tpe antecessoris istius Titii, & tpe officii, Titii, factæ cōdenationes, & pēnæ delictorū, & bānorum p. cōtumaciā exactæ p. ipsum Titium. Et comparet antecessor istius Titii, & petita Titio, qui nūc stat ad syndicanum istas pœnas & condemnationes exactas. & prouentus ipsarum, dicens, ad se spectare q. contumaciæ & delicta cōmissa fuerunt tpe sui officii. Ex aduerso Titius dicit, quod ipse nullū ius habet pro eo, quod fuit negligēs i exigēdo, & pcedēdo. & isti fructus iurisdōnis nō fuerūt recolleti, & pcepti p. eū, & ipse Titius habuit officium cū actis pēdentibus.

ergo

ergo spectant ad ipsum tanquam pendentia. Modo quaeritur quid iuris. Et reperio q̄ Cyn. post Pe. in l. si de iur. om. n. iud. posuit hanc quaestio. & arguit. q̄ ista poena fit primi argumenti. l. si qui puteum. § si postea. ff. quod vi aut clam. ubi si res, in qua quis dedit mihi damnum, desinat esse mea, quod emolumentum illius dāni erit meum, & hoc dixit tenere Perrū, qd̄ primus dēt habere emolumenta penarū, licet ipse non mulcet delinquentē. arg. l. de finita fructuaria de usufructu. Licet in contra. faciat. l. si. ff. de iur. fisci. dicens quod pro hac prima parte facit de iniuriis. l. cōstitutionibus. per quā dicit, quod si fiat iniuria seruo meo, quem alienaui, q̄ mihi remanet illa actio. & sic quia fuit iniuria facta reipublice, licet alienauerit seruum alteri, remanet prima actio iniuriarum. argum. l. quicumque. de actio. & oblig. Nō obstat quod in popularibus actionibus quis non est actor ante lit. contest. de verbo. signi. l. si qua poena, quia hic succedit in ius fisci, & ita dixit ibi Cyn. & Bart. in l. si. ff. soluto matri. posuit quaestio. 1. de marito cui datū est castrū in dotem, & dixit quod omnes poenae, & emolumenta solut. matrimo. sunt viri, nisi sint bona stabilia coherētia territorio, quae fuit quaestio Dyn. & idem ibi tenet Bal. & Ang. & Bal. in l. si. C. de fru. & liti. expen. dixit, quod si princeps concessit mihi commoda iurisdictionis pro se meo, & malefactor delinquit in fine meae iurisdictionis, & ea finita est condemnatus per principem, quod cum ista poena sit fructus iurisdictionis nondum reconditus in hoc horreo per me, quod ad principem pertinebit. per l. diffinita. de usufructu. ff. Et quia in penis ante sententiam ius non habemus. de verbo. signi. l. aliud. §. inter & l. si qua poena. & poenae non sunt in lucro iudicibus, nisi per sententiā, auth. bona damnatorum. C. de bonis damna. Alii dicunt quod si erat processum vsque ad sententiam exclusiue, debet haberi p̄ condemnato argu. l. si ideo. de euiction. Et idē si condemnationes essent distributae inter me, & successorem meum, quia commoda condemnationis pertinent ad illum, qui condemnat argum. l. 2. §. i. de mino. Tamen idem Bal. in l. si. ff. de iurif.

omn. iudi. secutus est supradictam opinionem Cyn. dicentis, q̄ si vnus emit a principe fructus iurisdictionis vnus mensis, & vnus alius sequēcis mēsis, & in vltima die primi mensis est commissum maleficium, propter quos is facit punitionē, illa poena erit primi, scdm̄ Cy. quia est ei ius quaesitum. per l. quicumque. de actio. & oblig. de qua idem Bal. allegando. l. si qui in puteum. § si postea. quod vi aut clam. dixit: propterea per illa iura, quod syndicus antiquus in cuius officio fuit maleficium commissum, debet denunciare maleficium, & non nouus argu. l. prouidendū. C. de decurio. & idem videtur Bal. tenere per dictam auctoritatem Cyn. in l. diuortio. ff. solu. matr. quod pertineant ad emptorem illius anni quo fuit maleficium commissum. Et idem Bal. in l. si vir in fundo. eod. tit. solut. matrim. dicit quod cum banna & poenae iurisdictionis sunt commoditates iurisdictionis: quae quotidie nascuntur: iudicentur a pari cum fructibus, & ideo istae poenae pertinent ad maritum: si illas exegit ante matrimonium solutum. Bald. in d. l. fin. de iurisd. om. iudi. dixit 2. q̄ quod si statutum dicat quod commoda condemnationum sint iudicum pro certa parte: iudex a quo condemnauit, & ē iudex ad quem condemnauit, quod tunc erit lucrum iudicis a quo, licet executio fiat per iudicem ad quē. arg. l. cum filius. de verb. oblig. In sportulis autē dic, vt in auth. de iudi. §. ne autē labor. & vide Bal. ad materiam in l. fin. de fru. & liti. expen. 3. q̄ Quod banna dicuntur fructus iurisdictionis quos lucratur bonae fidei possessores, & emptores gabellarum. argu. l. creditur. & in l. si quis sine de euic. & idem Bald. in l. si. ff. solu. matri. argu. l. usufructu. §. i. de usufr. ubi dixit Bart. q̄ non possunt esse in fructu: quia non renascuntur, nisi idem genere. Tamen Bal. ibi dixit q̄ bannum confiscationis bonorum, quod territorio cohaeret, & sequitur territorium & applicatur illi, cuius est territorium: & nō emptoris fructuum. Secus in banno quaeritatis poenae: qd̄ est commodum iurisdictionis, & oīa commoda nomine fructuum continentur. l. loci corpus. §. i. si ser. ven. quod applicatur ei, qui pro tempore fuerit secundū Bal. & Ang. in d. l. si. & vide And. de Isernia quae

Parid. de Puteo Tractatus:

nia quæ sint regalia. in prin. et adde prædictis Bald. in l. j. ff. de origi. iur. & in l. sed & milites. §. signominia. de excu. tut. dicentem, quod si vnus potestas habeat arbitrium super maleficijs suo tempore perpetratis. & tempore vnus officialis quis est percussus, & tempore istius habentis arbitrium est mortuus, quod super hoc maleficio non habebit arbitrium tanquam non commissio tempore officij sui, & dixit Nicol. de Neap. in l. iuris peritos. §. cum oriundus. de excusa. tuto. alleg. Dy. in l. si vrbana. §. si. de verb. sig. quod si est factum statutum, quod potestas non possit cognoscere: nisi de maleficijs commissis suo tempore, & aliquis fuit vulneratus tempore præcedentis officialis, & mortuus tempore suo, ipse potest cognoscere ratione dubij, & idem tenet Ange. in l. qui scitum. ff. de cõfessis. Et ad prædicta facit gl. quæ est in l. j. C. de anno. ciui. secundum Bar. qui dicit. ¶ quod fructus præbendarum pertinent pro rata partis ad hæredem Canonici mortui, & facit de æqua. dotum. §. consequens. quod sequitur Bald. in l. diuortio. a supra allegata. & per Cyn. in auth. licetiam. de Episco. & cleri. & Cano. in c. statutum. §. assessorem. de rescrip. in vj. & in c. pen. de pecul. cler. Et id quod dicitur in hærede emphyteutæ, & feudatarij in l. j. de fruc. & lit. expen. & in l. defuncta. per gl. & Ange. de vsufu. ff. p. quæ iura poss. t. non improbabiler dici: quod si secundus officialis reperit accusationem vel denuntiationem in actis & remoto primo persecutus est causam, & pronuntiavit in causa, & condemnauit delatum ad multam, vel poenam, quod debeat poena vel multa diuidi cum primo, propter labores huiusmodi secundi, qui habuit officium a principe cum actis pendentibus. Tamen in regno obseruatur quod primus officialis non potest petere prouentum delicti commissi suo tempore: nisi ipse condemnauerit delinquentem, qui appellauerit, & interim fuerit amotus, qui si sententia confirmetur qui poena erit ipsius condemnatus. vel si composuerit, & dederit terminum ad soluendum, & interim fuit remotus, quia erit componētis, & non successoris, vel si esset capta pignora per iura supra alleg. circa princip. quia in commissiõibus dici-

tur cum actis pendentibus, &c. ¶ Pone quod Baro vel princeps concessit officiali officium cum aliquo pacto omnium obuentionum. Et quidam de illa iurisdictione offendit principem, propter quod debet perdere bona. an iste officialis habebit quartam partem de illis obuentionibus? & Bal. in c. j. de cap. qui curiam vendi. dixit quod non, quia alicui confertur ob vindictam, vel iniuriam proprię personę alteri non cõfertur. l. ij. §. emancipatus. de col. bono. Põng. autem quæ descenderet ex delictis inter alios commissis veniret communicandæ pro illa rata. arg. d. l. creditor. & per no. per Cyn. in d. l. fin. de iurisd. om. iud. Et non obstat contrarium de obuentione in concessione appositum, quod tanquam generale debet intelligi ciuilitè, put. ratio dicitur, & non abusue. ff. de ser. l. si cui. & de pign. l. obligatione generali. secundum Bald. in d. c. j. Tamen hoc fuit consilium Oldra. & idem Bal. alle. Oldra. in l. diuortio. §. quod in commo. ff. solu. matr. qui dixit, quod in hoc casu quoniam fructus iurisdictionis per principem locatur, non uideretur esse concessum huic officiali conductori quod præstatur principi in suo iucundo aduertu, quia illa præstatio concernit personam concedentis, & non patrimonium eius. arg. d. l. diuortio. §. quicquid. licet Bald. dicat esse arg. d. §. quod in anno. Ideo capitanei & iusticiarii habentes comoda, & prouentus suę iurisdictionis, non habebant commoda prouentuum, & poenarum delinquentium in personam principis, vel prodicionem contra principem facientium, per prædicta, & per not. per And. de Iser. in cõstit. si quando. de filco succe. for. & in c. si quis hominem. §. si violator. de pace tenen. Nec etiam poenas spretæ defensæ, quæ non potest imponi, nisi sub nomine principis. ut in cõstitutio. defensas. de defen. nisi in literis officiorum dicatur poenas defensarum spretarum, &c. arg. dictorum iurum. Et cum officialibus concedi solent prouentus officiorum. ¶ quid tunc veniat appellatione prouentuum. vide Ang. & Inno in c. pastoralis. de dona. ubi dicitur, quod verbum prouentus est ita generalissimum, quod comprehendit omnes redditus vndecunque. & vide in c. generali. de elec. in vii. Et de verbo, emolumentum, vide in c. statutum. de

de elec. in clem. & in l. possessione. C. unde vi. & l. cum fundus. si cer. per. vbi Bald. remittit in l. i. §. quamuis. si cui plusquam p. leg. Fal. Qui prouentus tantum æstimatur quantum valent deductis oneribus, secundum Bald. in l. quidam. de condit. & demonstra. & quod notatur ad l. falci. in l. quoties. & vide Andræ. de Ifern. in titu. quis dux. in §. is qui. & in §. ceteri. & in titu. de pace tenend. in vers. probare possit. vbi latè per Andræ.

¶ In l. diuortio. Et ibidem vide do. Alex. de Imol. in §. col. in fi. cum concor. ibi per eum si gnatus. et Firmianum in tract. de episcopo. iij. lib. & Can. inc. present. de off. ordin. in §. i. & glo. in vers. quod gestum in fi. in l. de anno. & tribu. lib. xi. & per Barto.

SVM MARI VM.

- 1 Principium officij quomodo intelligatur in statuto.

Principium officij.

CAP. I.

- 1 **S** potestas ex forma statuti tenetur in principio sui officij ¶ inquirere contra malefactores, quando dicitur principium? art. in l. ii. ff. de fur. dixit, quod habebit terminum vnius mensis, cū eius officium daret per menses. Ange. ibi tenet contrarium, quia non inquirendo deprehenditur negligentia, ex qua punitur. vt in tit. vt differ. iud. vnde dixit semper in initio fecisse dicitur si fecit quā primum potuit, & non al. as. per tex. not. in l. diuortio. ff. de neg. gest. i. verbo, è vestigio. & vide Bar. in l. i. §. i. ff. si quis ius dic. Quid enim sit maleficium erat occultum, vel magna varietas erat in ciuitate, quis illud maleficium commiserit, quia non debuit præcipitare ad inquirendum. l. diuus. de custo. reo. dixit idem Ange. in l. i. sciendo. §. infans. eo. tit. q. si de maleficio non pōt rector cognoscere post tres menses, & facta sunt cōsideratio iam sunt sex menses, propter cuius timorem non potuit procedi, q. ex quo quotidie subest iste timor subuersionis, q. poterit procedi non habito respectu ad initium ligæ contractæ, per illum text. & vide Bar. in l. iiii. de tempo. appell. & Bal. in rubr. de rer. diuisione.

SVM MARI VM.

- 1 Potestas qui condemnat ad destructionem bonorum potest diuidere rem communem quā condemnatus habet cum aliquo.
2 Mulier habens tacitum vel expressum vigorem instrumenti præferitur fisco & nu. 3.
4 Ius offerendi non habet locum contra mulierem repetentem dotem, eo quod maritus uergat ad inopiam.

Publicatio bonorum.

CAP. I.

- Vero de vna vtili quaestio. & quotidiana, maritus commisit delictum, propter quā bona sua publicantur, iudex vult bona stabilia confiscare, vel illa deuastare. comparet vxor cum instrumento dotali, & defendit ista bona tāquam sibi obligata. iudex dicit, assigno tibi mobilia quæ sufficiunt tibi, vel alia bona stabilia, vel volo deuastare hæc bona, & sufficiat tibi solum, quod remanet, & valet tātum quantū dos, an iudex sit audiendus? videtur quod sic. per not. per Bar. in l. cum alicui. ff. de neg. gest. t. quod potestas qui condemnat ad destructionem bonorum potest diuidere rem communem quam habet condemnatus cum aliquo, & illam detrahare, per l. Sabinus. communi diuid. vbi Angel. tenet idem. & facit, quia solutione eius quod debetur, omnis tollitur obligatio. inst. de obliga. in prin. & quia secundus creditor offerens primo satisfactionem, auditur. l. Paulus. qui pot. in pig. Item quia videtur esse locus discussioni aliorum bonorum debitoris fisco possidentis. C. de pig. act. hoc si debitor. ff. de euic. l. mancipium. & per no. per Bart. in l. si cer. per. & in l. decem. de verb. oblig. & in l. nobis. de iure fisci. Et facit, quia facta generali confiscatione bonorum mariti fisco debet soluere dotē vxori, & non maritus. ff. de fideiussor. l. inter eos. §. bonis. C. ad l. Iuli. de vi. l. si tutoris. ff. solut. matrimo. l. marito. De bonis mariti etiam pro parte confiscatis tenetur fisco pro illa parte ad dotem reddendam. & l. in lege res. §. res. de iure fisci. & sic videtur, q. vxor capiat dotes de manu curiæ. & dixit Ange. in l. Sabinus. In contrarium facit, 2 quia mulier t habet tacitū, vel expressum vigorem

Parid. de Put. Tractatus

2 vigore instrumenti fisco præfertur. ^a ve
no. in l. j. de priuile. dotis. & in l. j. de priuile.
& in l. asiduis. C. qui portio. cū simil. pro
pterea creditor præfertur pœnis fiscali-
bus. l. i. C. præferri. pœni. cre. fisca. lib. x.
& in l. aufertur. §. quod à præfide. de iure
fisci. & in l. post contractum. ff. de dona. p.
Bar. nam creditor habens bona hypothe-
cata potest eligere. l. quādiu. de distra. pig.
& ff. eod. tit. l. creditoris & gl. i. l. moschis.
de iure fisci. ff. si tres magna. vel parua. vt
ibi. & in l. si quis post hac. C. de bonis dā-
nato. quia vxor debet præferri. vt sibi do-
tes conferuentur. ff. solut. matri. l. i. extra
de dona. inter virum ca. nuper. & l. ii. ne
3 vxor pro mari. † Ideo si fiscus inquietat
vxorem pro delicto mariti. vim sibi in-
fert. l. i. ad leg. Iuliam. de vi public. & pro-
batur in dict. l. creditoris. & quia causa
dotis præfertur obligationi pro delicto.
& de bonis damn. l. quinq; legibus. extra
de pigno. C. ex literis. de dona. inter virū.
l. res. & ff. eod. l. sed si interim dotis fauo-
re delicti. l. i. in fi. & cōsti. regni pœna care-
re volentes. & de hoc fuit magna quæstio
cōtra officialem. qui omnino bona vole-
bat. & ita ego determinauī pro vxore cū
mihi causa foret cōmissa per regē. Tamē
volo quod cogites in vno si ipsa vxor pos-
set dicere bona mariti sunt mihi obliga-
ta. volo illa tenere loco pignoris. vel pro
alimentis. in quo vide Bar. in l. si cōstan-
te. ff. solu. matri. vbi tenet quod sic. & no.
in l. vbi adhuc. C. de iure dot. vsque ad
quantitatem dotium. & non vltra. vt ibi.
b Et adde quia Bart. in d. l. si constante. b
ff. solu. matri. in ver. ex his ergo respon-
detur. dixit † quod ius offerendi non hēt
locum contra mulierem repertem do-
tem propter vergentiam viri ad inopiā.
& idem tenet Bald. in l. adhuc. per l. cum
tibi. C. q. pot. vbi idem tenet Salice. Licet
Bal. in d. l. si constante. dixerit qd̄ sicut
maritus potest offerre. ita etiā creditor.
& vide Bal. in auth. quod locum. in v. q.
Et idem in creditore mariti ex delicto. q
nō habet ius offerendi vxori. ex quo non
habet bona obligata. ff. de pact. l. rescri-
ptum. & l. i. C. de pœ. fisca. & C. de sol. l. obli-
gatione. Quo casu esset in electione vxo-
ris quando bona plus valerent supplere
precū. vel dorē recipere. & dimittere res.

ff. quæ in frau. cre. l. in fraudem. Quæ nota
videantur tibi extranea à materia syndi-
catus. quia semper vxores contra curiam
quæ vadit pro bonis mariti. comparent
contra officiales cum instrumentis dota-
libus. vt bona euadant à confiscatione. &
oportet officialem se rēperare. vt in syn-
dicatu non teneatur. vide in c. an iudex
propter contumaciam alicuius. in versic.
contumacia.

^a ¶ refertur vide Paul. de Ca in cons. 392.
^b ¶ In d. l. si constante. Et ibi vide lexan de
Imol in 17 col. ver. item inquātum Bar. cū cō-
cordantijs ibi per eum signatis & ibi loā de
Por. in iij col.

Delibera R

S V M M A R I V M.

- 1 Iudici excedēt modum in exercitio sui offi-
cij an licitum sit resistere. Et quid in prin-
cipe? nu 3 & 5.
- 2 Iudici in dubio obediendum est.
- 4 Malefactor defendes se cōtra familiā potesta-
tis potest ab illa impune occidi.
- 6 Index potest resistere literis principis continē-
tibus iniusticiam.
- 7 Officiales debent resistere potestati iniquē
facienti.
- 8 Resistere licet propria autoritate facientibus
exactionem vltra modum.

Resistentia.

C A P. I.

- 1 Nō si iudex. vel eius nun-
tius in exercitio officij ex-
cedat modū in exequendo.
debeat expectari syndica-
tus. vel possit sibi resisti?
- 2 Dic quod potest sibi resisti. ^a etiā ab ami-
cis & vicinis. l. prohibitum. de iur. fisca. &
in l. contra. C. de exe. lib. 12. & hoc cum
est certum ipsum iniquē agere. & manife-
stē contral. † quia in dubio est obediendū
iudici. secundum Dyn. in regula. quod qs
lib. vi. Et dixit Bart. in d. l. prohibitum. &
in l. deuotū. de meta. quod officialis exē-
quenti iniuste potest per quēlibet cuius
intereſt resisti. & idem Cyn. in l. i. C. vñ-
de vi. & Gulielm. de iust. & iur. l. vt vim.
vbi Bart. aliter dixit. & vide gl. in l. quē
admodū. §. magistratus. ad l. Aq. & Lud.
in l. i. ff. de regu. iur. q. dicit. qd̄ si officialis
faciat

faciat de facto extra officium, potest sibi resisti impune, & idē si sit executio intractabilis, per l. i. §. fin. ne quis eum. qui. Et idem si exequatur appellatione pendente, secundum Inno. in c. si quā. de of. de leg. Et quod quo ad resistendū cōuocate pōt amicos coniunctos q. ē. possunt sine vocatione venire. p. no. per Bar. in l. si qs in seruitute. in ff. de furt. & quod nota. in l. 3. §. cum igit. de vi. & vi. an. Et est de consuetudine vt talis cui infertur violentia, clamēt, succurrere, succurrere. h. ait p. ror. §. si quis aduentum. vi. bon. rapto. & d. l. vt vim. & vide Bal. in l. aditos. de epis. aud. & in l. aditos. de appellat. dicentem, quod si officialis appellatione pendente mittat cōdemnatum ad furcas, quod consanguinei possunt resistere iudici, quia per appellationē eius iurisd. est suspensa. vbi etiam dixit, quod Cardinales qui obuiāt iustitiā habent ex pēminētia, quod aufertur condemnatum, imo ē. alii officiales possunt & debent resistere potestati in iuste exequenti. l. i. C. de decur. Quinimod etiam assessor debet resistere officiali contra ius facienti, & regni nuntiari, quod si non faceret, punitur eadem poena, qua ipse faciens, vt in c. regni. Item caueāt & ē. alii officiales debent resistere iudici male agenti. l. omnes. & l. iudices. de decurio, C. & Cy. & Bar. & in l. Iul. §. i. ad leg. Iul. repet. & no. in auth. iusiurandū. in gl. an. nonis. Et est capirulum reginæ Ioannæ primæ. quod incipit. Item p. d. i. iustitia. rii. quod assessores debent resistere officiali, pessimā se habenti, & scribere regi. 3 & habes in verbo, assessor. supra. † Et de hoc an liceat resistere iudici, vel principi iniquæ agenti vide Andr. de Iser. in cōst. vt participatio. & in consti. p. r. de homi. vbi ponit de rege, qui persequitur aliquē, ut ipsum occidat, qd pōt sibi resisti, si faciat ex speciali odio, secus si vellet occidere proditorem, vt fecit Rex Māfredus. Et adde Bart. in d. l. i. vnde vi. qui dixit post Cyn. & gl. quod pōt resisti iudici, tunc deum cum facit vltra suū officium, & non rectē, alias si non facit rite, vt in figura iudicii, & non de facto. Tamen quo ad eum cui iudex facit iniuriam, si est periculum allatura potest resistere. ar. l. si quis prouocatus, de app. & idem Bar. & Cy. in l. ab

executione. C. quer. app. non recip. quod executori qui iudicis autoritate exequitur non potest resisti, nisi talis iniuria de facto reparari non posset. Aut sine autoritate iudicia quia potest sibi resisti, alias non, si potest ciuili modo sine armis reparari. Et adde vii. q. i. c. frequenter, quod iudici pōt resisti, si procedat circa sibi nō cōmissa, & facit de iniuriis. l. nec magistratibus. Item si procedat circa sibi commissa, & est appellatum, quia post appellationem iurisdicō sua est suspensa. c. bonę. & c. de licta. de appellationib. Quod est verum, si illa cōtra quem procedit, possideret rē vel ius, super uno vult exequi, aliter secus, sed si non est appellatū nō, debet uiolenter resistere, sed appellare C. si quando. de offic. deleg. Sed tertius potest uiolenter resistere, quia non est cum eo litigatum, nec posset sibi aliquid imputari. C. super eo. de re iudica. quia cuilibet licet defendere suam possessionem etiam vi. c. si vero. defenten. excom. & pro sui & patriæ defensione licet oīa, scdm Inno. in c. venerabili. de sen. & dixit Bal. in l. vim. de iusti. & iur. alleg. Inno. in d. c. si qn quod si marescalchus curiæ vult aliquem capere in domo propria contra formam. l. plerique. de in ius. vocand. quod licite potest resisti, & manu militari. & idem in d. l. ab executione. pro quo facit l. contra. de ex. cu. & exactio. lib. 12. & dixit Inno. in d. c. si quādo quod si delegatus procedat in sibi non commissis, quod tenetur vnde vi, & potest sibi resisti, tñ in sibi cōmissis nō debet resisti, sed debet appellari. vbi etiam dixit, quod si iudex perpetrā, & iuris ordine non seruato mandat, aliquem capi, qui se defendit, & euadit manus curiæ, quod iste non dicitur resistere, sed defendere se. l. i. §. si ideo. ne vis fiat ei & l. i. §. Offidius. ne quis eum. Tamē quilibet, qui potest capi, non potest se defendere. l. si seruus. de his qui ad eccle. per Bartolus qui dicit, quod si ista occidatur dum se defendit, licite occidatur. Tamē ista exceptio, quod potuit impune offendi ad processum opposita impedit lic. cont. d. l. seruus. & dixit Bald. in d. l. vt vim. quod licet se defendere à iudice, qui facit vt priuatus etiā manu armata, & etiam si in figura officii causæ cognitione inferat gra- uamen

Parid. de Puteo Tractatus

vamen reale vel personale, potest resisti, si non potest reparari postea. Et adde qd Joan. Andr. & Hosti. in c. significavit. de pœnit. & remis. dixit. qd etiã contra principem pôt quis suã defendere libertatem. quos Bal. refert in c. i. §. i. de pac. iur. fir. Et vide xal. in l. hostes. ff. de c. dicentem, quod si subditi committant in obedientiam contra officialem, qui eos male tractat, quod non dicuntur rebelles principis. † Et adde prædictis. quod si malefactor dum caperetur vult resistere si familia volens capere vitur iure suo, potest occidi. b. d. l. si servus. & l. itaq; & tenet. Andr. de Ifern. in consti. terminum vitæ: de homic. Si autem vitur iure publico, non videtur hoc licere. l. fina. de male. ita Bald. in l. sed & si autem. ad leg. Aquil. & dixit Bar. in l. si. §. diuus. de publ. & in l. si quis magistratui. §. si mādato. ad Silla. qd si ex forma statuti rustici tenentur capere malefactorem, & aliquis volens capere bannitū. qui se defendit, & in ipsa concertatione eū occidat, quod ad penā non tenetur. & vide xarto. in l. sed si eximendi. ne quis eum. vbi dixit quod si quis liberat eū qui ducebatur litigatus p familiam, qui capi nō poterat, quod non tenetur. per l. i. de his qui latro. & per text. in auth. vt omn. obe. iud. prouin. & idē Bal. in d. l. Offidius. Ang. tñ dicit qd vbi citatio: vel captura prima facie erat valida, q tenetur ad penam fisci, secus si erat nulla: quia tenetur eximens. per d. l. prohibitū. Quod est verum in ordinario secus in de legato, quia non punitur eximens eum q ab eo vocatur. & in c. si qñ de of. deleg. per Inno. quia aliter loquitur in c. i. eo. ti. & facit tex. in l. 2. C. de sportu. vbi dicit, q delegatus habet iurisdictionem cōtra turbātes suam iurisdōnem. Et vbi allegaretur ignorantia rescripti debuit se informare. c. ad aures. de temp. ordi. & l. qui cū alio. de reg. iur. vñ si citatio erat nulla ope exceptionis tenetur vt tanquā iudicis iurisdictionem impediens. l. si quis ex aliena de iudi. secus vbi citatio erat notorie nulla. per l. prohibitum. pro quib. facit, qd no Dyn. in c. qd quis. de re iudi. & in l. iudices. C. de appel. & in l. oēs. C. de decur. lib. x. & quod no Bar. in l. ius eius C. de probatio. vbi dicit, qd detentus iniuste au

5 fugiendo non tenetur. † Vnde qñ iudex officium iuste exercet non potest sibi resisti. l. milites agrū. §. irruens. de re milit. nā semper præsumitur, qd vigore officij faciat. l. prætor. §. si publicanus. vi bon. rapt. si facit quæ sine iurisdictione exerceri non possunt. arg. l. pro hærede. ff. de ac qui. hære. & vide glo. in l. oēs. de accu. & Paul. in consi. 192. Adde, quod si familia potestatis potest capere reū fugientē, vel resistentē sine vulnere & cōmode, & siue offensa, non dēt ipsum offendere, & si offendat, tenetur, secus vbi cōmode & sine offensa capere non poterat, quia non tenet. l. quēadmodū. §. magistratus ad leg. Aquil. & l. cōtinet. ff. q. me. cau. & d. l. seruus. de his q ad eccle. cōf. vbi hoc tenent Doct. & tenet Sal. in l. fi. C. de exhi. re. vbi dixit: quod priuatus cui iudex dedit licentiā capiendi malefactorē: pōt illū resistentē vulnerare. & plus ibi dicit si in fuga moriatur, nō tenet. & idē tenet Sal. in l. i. C. de his q latro. Licet Florian. in l. itaque. ad leg. Aquil. dicat, q familia tenetur si occidat illū. per tex. in l. fi. C. de male. Quod intellige: vt supra est dictū. qñ aliter capi non poterat. & vide pulchrē Ang. in l. itē apud Labeonē. §. adiicitur. de iniur. & in l. non solū. §. si quis. eo. ti. vbi de milite q percussit eum báculo inobedientē si excusetur. Et scias circa prædicta, quod Luc. de Penn. in d. l. prohibitū intulit ad quæstionē talem. Quidam regnicola fuit captus in bello prædonū & inuasorū regni: qui cum aliter à carcere in quo detinebatur euadere nō posset: occidit & vulneravit custodes: & euasit, an tenet de occiso? & dixit: qd cū est notū detentum contra iustitiā detineri, quod licet sibi occidere detentores, quia si non potest aliter euadere. dēt qualitercūq; potest euadere. arg. l. nihil interest. ff. de captiui. & no. in l. iusgētium: & arg. no. in l. succurritur. qui ex caus. ma. q capite punitur captus iniuste si nō fregit carceres cum potest. l. non oēs. §. qui captus. & q licet cuique redimere sanguinem suum qualiter pōt. l. i. ff. de bon. eor. & 23. q. 3. fottitudo. & hoc scdm Cano. Licet iuristæ dicant contrariū. vt no. Dyn. in regula culpa caret. & in regul. nō est sine culpa qui dicit hoc verū esse etiã in capto a malis iudicibus. & in

- & in condēnato contra iustitiā: quia licet tunc resistere cōdēnanti; vt non ducatur ad mortē. q̄a tale iudiciū est simile violētiæ latronū, & sicut licet resistere latronibus: licet resistere malis principibus. fm̄ do. Luc. ibi q̄ est singulare. ¶ Et adde: q̄ iude x̄ potest resistere licetis principis continentibus in iustitiā. l. rescriptis. de præci. Imp. offe. & in auth. vt deter sit numer. cleric. in princ. Et si iudici præsentetur rescriptū contra ius debet supersedere: & principi rescribere. vt not. in l. si qñ de rescin. & in l. si vendicari: de pœ. & de resistentia. & vide iu c. facientibus execu-
- 7 tionem. ¶ Officialis p̄tatis debet resistere sibi iniuste facienti. l. oēs. de decur. li. x. vbi glo. dixit q̄ tenet: si cogat iudicem mala proferre sn̄iam. Et subditi debēt resistere p̄lato male agenti. & l. i. vt omn. caus. tā ciuil. & de ap. l. quoniā. & in auth. quo opor. §. si. & in l. i. §. pe. de excu. mu. & l. deuoti. de meta. & l. prohibitum. de iur. fisci. vide latius in ca. potestas seu alius of-
- 8 ficialis. ¶ Facientibus exactionem vltra modū p̄t licite resisti autoritate p̄pria. l. contra. de execu. & exat. lib. 12. vbi dicit Bar. contra baiulos deputatos ad pignorandū, q̄ si accipiat pignora vltra modum debitu licite dēt eis resisti: & debent puniri. & vide in l. defensionis facultas. de iur. fisci. & gl. in l. omnes. de decur. vbi dicit, qd̄ officiales debent resistere iudici, & subditi p̄lato male agenti. l. additos. C. de app. & l. i. vt omn. cau. tā ciui. & vide supra in c. i. ¶ Magistratus potest resistere cōtra inobedientem & resistentem, & si in ipsa resistentia sibi damnu dederit, vt obediāt, non tenetur. ff. ad legem Aquil. l. quemadmodū. in d. §. magistratus. & vide quod no. in l. vt vim. de iustit. & iur. & in l. non videtur. §. qui iussu. de reg. iur. & de pig. actio. Et ideo dixit per illū text. quod si magistratus. cœpit aliquem, & ille se vulnerauit, & laqueo se suspendit, quod non tenetur magistratus p̄ illum text. valde not. in §. magistratus. & vide supra in verbo. carcer.
- ¶ Resisti.] Circa materiam huius ver. vide p̄ eūdem in ver. app in i col. & in ver. accessor. & in ver. consilium & quod ibi dixit in dict. ver. appellatio in apostillis.
- ¶ Occidi.] Vide eundē supra v̄ ver. familiaris.

S V M M A R I V M.

- 1 Vicini an possint percutere impune volentes expellere aliquem de possessione sua.
- 2 Qui & quando possint ex ciuitate eici.
- 3 Resistentia q̄ fit officialibus dēt fieri modeste.
- 4 Resistere dicitur qui pertinaciter insistit.

C A P. I I.

Xcedunt plerique executores, qui missi ad exequendū exequuntur in locis: & in casibus: & in bonis à lege prohibitis exequi, contra quos lex prouidet, qd̄ liceat domino rei sibi resistere. l. deuotum. C. de meta. libr. 12. p̄ quem text. dixit ibi Luc. de Penna. qd̄ licet populo resistere cū alicui ex eis irrogatur iniuria. Et p̄t expelli q̄ accerserit cā hospitandi in predio alterius per quemlibet. q̄ tex. hoc p̄bat ibi in verbo, q̄ primus venerit, p̄ quem etiā dixi Bar. ¶ quod si quis velit me expellere de possessione mea, qd̄ amici & vicini mei possunt illū impune percutere ne me expellat, etiā si per magistrū fueris missus talis executor, q̄a populus & quilibet de populo poterit illi resistere impune illū arcedo ab illa nequitia quā cōmitti. & facit xi. q. i. c. si quis Episcopus. ¶ Sicut etiā populus p̄t insurgere contra vsuariū manifestū, & illū ab vrbe depellere. vt no. p̄ glo. & Archi. in c. i. de vsu. in 6. Sic etiā licet ab vrbe depellere sacrilegū. 2. Mocach. 4. c. in fi. Sic etiā licet in populo expellere idolatriā. Leui. xx. c. etiam hæreticus ad rumorem pupilli expellitur de ciuitate. l. 2. in fin. de sum. tri. & in §. si quis aut. sic in mathematicis. C. de epi. audi. l. mathematicos & seditiosos. xi. q. 3. c. si quis episcopus. Etiā expelluntur alii de quibus in titu. de ecclē. tit. §. si qs in domo. in fi. §. i. Et expellet p̄ iudicē cui hoc fuit denuntiātū. in auth. vt in priua. domi. in fi. vel dominū domus, vbi leno moratur, & suū propositū agit. in aut henti. leno. §. si qui autē. Etiam leno expelliē de ciuitate. i. authē. de leno. §. sed ēt ipsos. vbi dicit Guil. & Bal. qd̄ infecti & leprosi ne alios inficiāt, sunt de ciuitatib. expellēdi. & sic ēt vt supra dictū est hoc locum habet si mittatur per officialē: quia cum officialis facit

Parid. de Puteo. Tractatus

cit à iure prohibita, vim inferre videtur. l. plerique. de in ius voc. alias nullum esset hoc privilegium, vt not. in l. i. C. quando liceat sine iudi. & facit in auth. vt liti. iurent. §. ex hoc quoq; & in ti. vt nemini. liceat sine iud. auth. signa. impo. l. i. & de ope. pu. l. nemo. ff. de vsu & habita. l. si habitatio. §. pen. extra de excess. præla. c. cū ad quorundam. Nam executores contra leges, & præcepta legalia suum exercentes officium excedunt, & puniuntur. l. cōtra. C. de exact. & execu. lib. xii. Et prouinciales possunt ipsis modum excedentibus resistere, vt ibi. & possunt impunè repelli. in auth. vt liti. iur. §. hoc quoque, & manu resisti contra eos. de iur. ff. l. prohibitum impunè. de decu. l. omnes. Quinimo possunt prouinciales ipsos non suscipere in auth. vt nul. iud. §. ad maiorem. Et licet dicatur quod officiali apte gerenti officiū non sit resistendum, sed obediendum. de reg. iur. l. non potest videri dolo. & no. de iusti. & iur. l. iiii. & si graualet, esset potius appellandum. l. ab executore. C. quo app. & de cens. l. qui se grauatos. Quod est verum, nisi excedat officium suum, vt quia habet certum officium, & intromittit se de alio ad se non pertinente, & tunc resistitur. d. l. contra. & de meta. l. deuotū. quia tunc est priuata persona. l. si de iur. omni. iudi. l. iiii. de off. præf. & vbi non procedit ad factum non resistitur sibi, quia resistētia in facto consistit. l. iiii. de deserto. Vel potest resisti non obtemperando. ff. de feriis. l. i. Et vbi est certum quod non excedit officium, nec in officio non debet resisti, imo debet pareri, aliā punitur. d. l. nō potest. & de re iudic. l. contumacia. §. fin. & vbi est dubiū, si est officialis in magna potestate constitutus, debet sibi pareri, et non resisti in dubio, & non parens puni. ff. de iudic. l. si quis ex aliena. et in l. i. ff. si quis ius dicē. quia præsumitur pro talib. quod non excedant. l. i. de off. præfec. præf. et de officio ciui. iudi. l. i. et si sit in vili off. nō psumit p. eo, & sibi potest resisti, nisi mandatum ostendat. d. l. prohibitum. et l. defensionis. i. si. et in auth. vt liceat matri et viux. §. is quoque. et l. nulli. C. quorum 3 appel. Et ista resistētia debet fieri legitime non in effrenate. vt xvj. q. i. ad hanc, & quandoque manu. d. l. prohibitum. &

ideo sententia nulla non erat executioni mandanda, & exequenti non parendum. imo resisti potest officiali volēti bona capere sine sententia Imperatoris. d. l. prohibitū. de offi. dele. ex literis. i. gl. pe. & dicitur pprie q̄s facto resistere. l. si deserto. res de deserto. vbi dicitur, quod desertores fugientes capiēdi, & corrigēdi sunt. & l. j. eo. ti. q. si capientib. resistunt, vel oppugnant, puniuntur. & facit l. 2. vers. si autem. de his q. latro occulta. & de his q. ad eccl. confu. l. si seruus. Puniri autē q. suo duci resistendo manus intulerit. de milit. l. milites. §. irreuerentes. † Et q. pertinaciter insistit, dicit resistere. de suspec. tu. l. 3. §. tutores obliendo manus. d. §. irruentes. & d. l. 2. §. j. de his qui latro. Et quique resistitur verbo, vt cū assessor resistit p̄sidi. de decur. l. oēs. Sic ēt officiali p̄tis excedenti modū in pignorado, vel collectas exigendo resistitur. Bar. in l. exatores. de exa. tri. Quinto ēt subditi resistere & rebellare se possunt officiali eos male tractāti, & nō dicunt hostes principis, sed officialis. vt no. in l. hostes. de capti. & in ti. q. sint rebelles q̄ officiali iniuriā faciēti resistit. lac. Bur. in l. vt vim de iust. & iure. Cyn. in l. vnde vi gl. in l. nō videt. de regu. iur. & in c. ex literis. de offic. deleg. & And. de lfe. in cōsti. regni vt participatio. etia officialis potest resistere iudici male agēti. no. C. de decur. l. oēs. & l. iudices. Cy. & Bal. in l. lege iul. §. i. ad leg. iul. reper. & gl. in auth. iusiur. in verb. annonis. Sic etia priuatus resistit aliqui officiali p. gl. in d. l. cōtra. & gl. i. c. ex literis. de offi. deleg. Et ēt resistētia officiali p. retentionē rei. ff. de vsu. l. nō solū. ff. loc. l. itē q̄ritur. §. exercitū. vers. de resistētia Fit etiam resistētia excusatori ianua domus claudatur, vt in ipsam intrare nequeat. l. cum fundus. in princi. ff. de vi & vi armata.

S V M M A R I V M.

- 1 Statutum disponēs quod offendens potestatem debeat capite puniri, non extenditur ad filios & nepotes.
- 2 Officialis prohibitum resfirmari in vno officio, non poterit resfirmari in alio.
- 3 Resfirmatus in officio an debeat bis syndicari. Resfirmatio.

Refirmatus.

CAP. I.

I statutū prohibet potestatem in officio refirmari nō porrigit ad filios eius vel nepotes. nisi statutū faciat de eis specialem mentionē vltra procedendo. Bald. in l. i. C. si rector prouinc. vbi dixit quod si ptas est prohibitus in officio refirmari quod hęc prohibitiō nō trahit ad sibi assistentes assessores milices & domicellos, qui ēt dixit qd si offendens potestatem debet capite puniri, quod nō extenditur ad filios & nepotes, nec ad collaterales nisi expresse dicatur.

2 ¶ Si officialis prohibet in officio refirmari nō pōt ibi aliud officium refirmari. Bal. in l. i. de le. per no. in l. i. de priuilegiis schola. lib. xii. Quo casu nō poterit continuari in eodē officio cū successore per l. nemo. de assē. & l. honores. §. fina. de mu. & ho. & l. honoribus. de va. mu. Tñ officialis unius pratoris finito officio poterit le refirmare cū successore. Bar. in l. 4. C. de prin. agē. in rebus. lib. 12. Idē si potestas suus sit mortuus Bal. in l. diem. b. functio. de offic. assess. & Bal. in l. i. C. si rector. pui. vbi dixit si potestas prohibetur refirmari, nō prohibentur eius officiales, nec etiā assessor. l. licet. vbi gl. C. de assesso. Tamen vbi vellet refirmari nō poterit, nisi prius de eodē officio syndicaretur. Bar. in l. nemi. de suscep. & archa. lib. xi. nec aliud officiū eligi in eadē ciuitate. secundū Bar. in l. rescripto. §. i. de mune. & hono. & in l. j. C. vt oēs causæ. Ideo oportet refirmari, quia officialis nō pōt continuare in eodē officio cū successore. l. nemo. & l. honores. §. i. fi. de mune. & hono. & l. hominibus. de vaca. mune. Quia statim cū venit successor in prouincia deficit iurisdicctio alterius. Bar. in l. i. de offic. pæfect. augu. & diximus de plenæ in principio operis & ista refirmatio debet fieri nemine discrepante. in authenti. de defen. ciui. §. si vero. nisi subesset utilitas publica. Abb. in c. cōstitutus. de appell. vbi etiā per Moder. ¶ An re firmatus in officio debeat bis syndicari, & sint duo officia? dic quod sic, secus sit sit vnū prorogātū, quia vnū cū est tēpus totius rationis reddēdæ. ar ad

Tertul. iō. & nō dī prorogātū, nisi sit eiusdē formæ & naturæ c. is qui. de pben. in vj. scdm Bal. in §. proficisci. & vide Bar. in l. 4. dies. de dam. infec. & quod no. in l. me mini. de aduo. diuer. iudic. Tñ capitulū regni vult quod pro singulis annis stet. xl. diebus in syndicato, vt habes supra circa principi. in c. & mō videndū. ¶ An si officialis est in officio refirmatus singatur esse vnū officium? Bal. in l. quoc dī. in §. miles. de testa. milit. dicit quod sic. Quod non dicit verum in distincte, vt not. in c. is qui. de prabend. in vi. per gl. & Archidia. & Ang. in l. si qui. de bono. posses. argu. glo. ibi & vide in verbo, salarium. & in verbo, officium. in x. vbi duo officia.

a ¶ Re firmari. ¶ Dic tamen quod non seruatur in vsu. prout quotidie in multis & diuersis officiis videtur.

b ¶ In l. diem. ¶ It ibi idem dicentem vide Pass. de Ca. & adde quod tunc talis officialis agere potest contra heredes defuncti ad interesse si pro minori salario se condixit, vt ibi per Ba. & an de Car.

c ¶ Continuare ¶ Limita ut per ud. pon. in si. in ne officialis. ver. no. quod continuatio.

d ¶ §. dies. & ibi ad hoc vide omnino. do Alex. de mo.

SUMMARIUM.

1 Statuto disponente quod potestas non possit cognoscere de maleficiis non suo tempore commissis, non poterit cognoscere de commissis in tempore prorogato.

2 Officialis si durante officio sinit cessatus ab officio & postea reassumptus succurrit, intelligitur reassumptus succurrit intelligitur reassumptus cum eisdem pactis.

Refirmatus.

CAP. I.

Rex cōcessit alicui officiū capitaniei in una ciuitate per sex menses, cui concessit illas quatuor literas arbitrarie concessit sibi arbitriū ciuitatis, an tñ deinde refirmat simpliciter in eodē officio p alio semeltre, an videat re firmatus cū illis arbitrariis literis, vel cū arbitrio? Bar. in l. meminisse. ff. de offic. pro cōf. retulit ibi Cy. tenere quod nō, quia illud officium, & arbitrium expirauit. licet dicat quod in contrarium facit.

Tract. Syndic. NN l. sed

Parid. de Puteo Tractatus.

l. sed si manente. de precat. & l. si donatio-
nem. §. si. de dona. inter virum. & sic ni-
hil firmare videtur. Sed idem Barto. in l.
i. §. dies cautionis. in princip. de dam.
insec. distinxit quod aut secunda electio
fuit facta intra tempus primi officii, & du-
ret arbitrium. aut eo finito, & videtur no-
uum officium, dicens aduertendū ad ver-
ba, quia si dicatur, eligimus eum pro futu-
ris sex mensibus, sic nouum officium, se-
cus si dicat, progamus alios sex menses. al-
legauit gloss. in simili. in l. si vnus. §. pa-
ctus de pact. & facit dicta l. sed si manen-
te. Et adde quod Bar. in l. quod dicitur. §.
miles. de testamen. milit. dixit qd si offi-
cialis refirmatur in officio, fingitur esse
vnum officium dicens hoc non esse verū
indistincte, per no. per gloss. ordina in c.
is qui de preben. in vi. & quod ibi not. Ar-
chidia. & Ang. in l. si quis. de bo. pos. argu.
gloss. ibi dixit idem Bal. in §. proficisci. q.
xix. quod officium prorogatum. vel refir-
matū est vnicum tempus totius rationis
reddendæ. argu. l. ideo. ad tertul. dicens qd
non videtur prorogatum nisi sit eiusdem
formæ & naturæ per gl. d. c. is qui tamen
Ange in d. l. dies. sequitur, simpliciter n. al.
per l. sed si manente. de precatio. Sed Bal.
in l. si à te. C. de pac. inter empr. & ven-
dit. videtur sequi Bar. in d. l. dies præter
quā in vno, quia dixit quod sit proroga-
tio intra terminum fiat. cum noua quali-
tate & forma diuersis à primo officio, &
tunc dicitur diuersum officium vt per gl.
in d. c. is qui. dicens, quod vbi fuit facta si-
pliciter censetur idem officium in favori-
bus, & quantum ad odia censetur diuer-
sum & nouum officium per l. cum quidā.
de libe. & posthu. vbi subdit quod si sta-
tato cauetur quod potestas non possit co-
gnoscere de maleficiis non suo tempore
commissis non poterit cognoscere in
tempore progato de commissis primo
tempore ante prorogationē liberationis.
Qui etiam dixit l. perendæ. C. de temp. in
integ. resti. quod si est præfixa metu iudi-
ci nō expdienti causum intra certum tem-
pus ex facto potestatis, potest illud tēpus
prorogari, ita quod non incidat in pœnā
& Ludo. in l. dies. sequitur Bar. in d. l. si à
te. per l. per retentionem. C. de vsur. &
de Arbi. l. Labeo. §. fina. & C. loca. l. si cū

Hermes. Licet Bal. dixerit contrarium in
l. si cōstante. C. de dona. ante nupt. vbi di-
xit, quod si pro aliis sex mēibus proroga-
tis assumitur noua lege, vel nouo pacto,
dicitur nouum officium per Docto. c. is
qui In dubio intelligitur eadem lege, vel
pactis. progari. argu. dicta l. cōstante. & ff.
de pact. l. cū inter. §. inter. patrē dicēs qd si
durare tpe fuit cassatus ab officio, & po-
stea fuit reassumptus in officio, intelligit
reassumptus cū eiusdē pactis. l. pē. §. vxor.
ff. solu. matri. q. hoc bene pbat. Et dixit
Bal. in l. Titius. §. si ita. de excusationi tu-
torum. esse vnum officium, si prorogatur
cum eiusdem capitulis, alias secus. tñ si in
privilegio capitaneatus dicatur pro sex
mensibus, & deinde inantea vsque ad no-
strum bene placitum, tunc dicitur perpe-
tuus per l. iuris peritos. de excusationi tu-
torū. & l. sufficet. de cōdictio. indeb. Bart.
in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. de
nou. ope. Cyn. in l. quisquis. C. si cert. pe-
ta. Et ideo tunc si fieret prorogatio offi-
cii tacite, quia princeps permitteret eum
exercere officium post sex menses de alio
non providendo siue expresse conceden-
do officium pro aliis sex mensibus, puto
quod videtur cum illo met arbitrio proro-
gare, quia a principio videtur prorogati
ratione beneplaciti per iura prædictarū
vt Bar. dixit vis est in verbis. & vide Bar.
in l. item quæritur. §. qui implet. ff. loca.
vbi aliquid. de illa materia. & supra i ver-
bo, fideiussor. c. an si officialis fuit electus
vbi de refirmatio, & eius fideiussor. q. Nul-
lus debet in officio refirmari antequam
primus rationem reddiderit. vide in ver-
bo, syndicator. in c. syndicator etiam offi-
cialis si aliquo tempore fuit in isto officio
An remotus ab officio possit ex causa
ibi refirmari. vide in d. c. syndicator.

S V M M A R I V M.

Officialis simpliciter remotus an presumatur
remotus ob dolum vel culpam.

Remotus ab officio.

C A P. I.

N officialis remotus ab officio
dicatur amplius officialis, ideo
q. statutu de officiali verificetur
in eo? vide supra in ti. de officio
syndicato-

syndicatorum in c. fina. circa principium capituli. ¶ An remotus ab officio ratione delicti possit ad illud officium aspirare? vide supra circa principium operis. in c. syndicatorum etiam officialis si aliquo tpe fuit in isto officio laicus. ¶ An remotus pp inhabilitatem personæ, vel propter viciū aspiraret ad dictum officium, vide ibidē latius. & in verbo, delinquens in officio.

¶ Officiales inferiores remouentur leuato velo, vide in verbo, appellatio. in c. an a sententia ita contra officiales. in verbo, potestas. infra vbi, an potestas possit remouere officiales inferiores. ¶ Remouetur officialis propter negligentiam, propter securitatem propter delictum, & propter enormiam. vide in verbo, negligentia. in c. an officialis negligens. & in c. seq.

- 1 ¶ An officialis simpliciter remotus videatur ob dolum, vel ob culpam remotus: si nihil in sententia dicatur? vide Bar. in l. nec enim. de suspens. tut. ff. vbi dixit S. prætor. quod prohibitus gerere dicitur remotus. vbi etiam an causa remotionis ab officio sit civilis vel criminalis, adeo quod in libello debeant obseruari solennia. l. libellorum. & in l. eo. tit. de suspens. tut. ¶ Remotus ab officio propter delictum nunquam redibit ad illud. vide in verbo, delinquens in officio. & in iuribus ibi allegatis. ¶ An officialis præsumatur remotus culpa assessoris? vide in verbo, assessor. c. an si præses est remotus. ¶ An statutum de offendente officialem habeat locum in eo, qui offendit de proximo remotum ab officio. Alb. de Rosa. in tracta. statu. dixit quod sic. per l. ordo. de publi. iudi. & melius facit l. si. de decu. vbi remotus a dignitate habet reliquias proximè dignitatis. 2 & l. pen. C. de quæstio. facit l. frustra. de senten. passi. licet sit dubium, quia qualitas iuncta verbo, debet intelligi secundum tempus, & actum verbi. in l. in delictis. §. si detracta. de noxa. & l. habebit. de instit. cum simi. & sic non habebit locum in remoto, de quo lex non est locuta. l. si vero. §. de viro. sol. ma. & l. cui. §. affi. de postu. non oportet dicta iura cauillare, quia ibi lex expresse hoc statuit de remoto. & facit de hoc tex. iu. ci. de uasa. quia contra constit. Lothar. vbi vassallus liberatus a vassallagio non tenet defendere

dominium. & hoc tenet Lud. per ista iura. Sed ego distinguere, aut offendat cōtēplatione gestorū in officio, aut non: vide de hoc supra i. ver. offensa officialis. & i. ver. durante officio. in c. statutum puniens.

- 2 ¶ Dignitatis. Adde eundem supra in uerf. & non licet. & quod ibi dixi, in apostil.

S V M M A R V M.

- 1 Index laicus molestans clericum est excommunicatus.
- 2 Verecundia illata delinquenti, est pœna.

Remissio.

C A P. I.

Officialis remittens aliquem ad proprium iudicem cum ignominia, vel cū aliqua re, vel cathena in collo, vel clericū cū mitra, quem punire nō poterat, dē cōmittere vim publicā. tex. vbi Bar. in l. lege Iul. de vi pub. licet Bal. dixerit in auth. si vero. C. de bo. aut. iud. po. q̄ pōt ipsum mittere ligatū, dū tenet remittēs malefactorē remittere associatū, & periculo sui officii, aliā si neglexerit ipse & sui officiales tenent pœna triū librarū auri. in auth. vt null. iud. §. si quis vero. Et vide in auth. de man. prin. circa fin. q̄ remittens debet ipsum remittere et cōfessum, & cōuictū, vt not. in l. ii. C. vbi de cri. agi oportet. & in auth. ibi posita. quæ nota, quia quidam regens qui remisit clericum cum cathena in collo ad episcopum fuit priuatus officio. & adde Andr. in d. l. Iul. idē esse si remittat clericum cū aliquo vituperio, puta cū tubis sonantibus, quod dicit vidisse in Perusio Et dicit Ang. in tit. de defen. ci. ad fi. q̄ officialis pōt mittere malefactorē ad proprium iudicē cum cathena ligatū, quæ nō, quia faciunt ad limitē eorum, quæ dicit Bar. in d. l. in lege. vt Bar. loquatur q̄n faceret p ignominia remissi non pro custodia. Et adde quia Domi. de sancto Gemin. in c. si iudex laicus. de sen. excom. in vi. dixit, quod si iudex laicus clericum remittat ad Episcopum ignominiose cū aliqua verecundia, qd̄ punitur, q̄a inferens aliquam verecundia magnā pœnā dicitur inferre. de pœn. dist. i. c. quem peniter, vers. debet enim. & si iudex laicus faciendo molestiam clerico est excommunicatus. c. nuper. de sententia excommu.

N N 2 in vj.

Parid. de Put. Tractatus

in 6. & 18 q. 4. si quis suadere. ergo potest
puniri. dominicus ibi. † Et adde quia
inferre alicui verecondias pro delicto est
pena. tex. in c. cum dilecti. de accusa. pu-
dor in leuibus delictis habetur pro pena.
glo. 2. quæst. 8. quisquisquis. Et aliàs ma-
gna pena est hominū priuari commer-
cio. gl. in c. ex eodem. de sententia excom-
mu. in vj. ver. dignoscit. & vide in c. appa-
ritor. q. cipit clericū supra i. verb. clericus.

Redditio rationum officialiū.

C A P. I.

SI aliquis officialis destinā
ad aliquā necessitatem tri-
buto cum vel functionē p-
curandā in aliqua prouin-
cia, debet intra annū cōpo-
nere, & ordinare rationes officii sui, &
eis collectis redire ad iudicem, qui misit
eum offendēs qd̄ exegit, & quod residuū
est, & quis est debitor eorū residuorū, &
cuius culpa, & ex qua causa tale residuū
in ipsa prouincia est debitum. Si autē an-
no elapso reperiatur prædator in ipsa p-
uincia infidias morari, & tunc exutus pu-
nieur in x. lib. auri. & elapso anno per præ-
sidē illis prouinciæ mitti debet ad mitem-
tem ligatus vinculis ferreis per officiales
alterius prouinciæ. ne se poterit excusare
quod finito anno alterius officii sibi com-
missi occasione moret̄ ibi, q̄a omnis est si
ibi sublata occasio, quia possit in eā p-
uincia exactionē cōtinuare, tex. est q̄oia
sic dicit i. l. sine. C. de exac. lib. 12. tribut.

S V M M A R V M.

1 Officialis finito officio tenetur stare ad syndi-
candum & reddere rationem officij.

2 Iuramento expēditis stat̄ i. valde minusexpēsis

C A P. II.

QUOD officialis † finito officio suo
tenetur stare ad syndican-
dū reddere rationem offi-
cij, et reliqua restituere, ac
cōputum ponere. l. ordina-
riorum. de choarra. & tenetur propterea
librorum aut volume rationū assignare,
dict. l. ordinariorū. Et libri rationū aliquo-
rū appellatione continentur. ff. de manu-
missis testamento. l. si ita fuerit. §. penul.
in reliquis. & de tute. & ratio. l. prima §.
officiū. de condi. & demon. l. si cui. &

l. cū seruus. ibi legem dos offerre primū
& deinde computandos & c. corpora ita-
que rationum etiā si quis ex officio res,
aut pecunias detinet restituere de singu-
lis & instruere debet. ff. de fideicommiss.
liber. l. si pure. in fi. Quod etiam rationes
ipsæ sunt in membranis scribendæ. ff. de
eden. l. argentarius §. edi. Quinetiā doce-
re debet oīa fideliter se gessisse, & quod
nihil subtraxit ex his, quæ administrauit
neque aliud quamuis veritatem in ratio-
nibus scripsit. ff. de condi. & demonstra-
tionib. l. q. sub cōditione. & l. cum seruus.
& de lib. legat. l. creditor. post princip. De
betque officialis qui ponit fisco rationem
de officio gesto per eum cauere q̄ iura fis-
ci sua negligentia de perire non fecerit
secūdo Bart. de Capua quia ad hoc inducit.
ff. solut. mat. l. si filio. §. maritum. de pig.
act. l. creditor. imo de his cauere deberet
prius quā officii administrationem acci-
piat Et adde quia Bsrt. in l. comperimus
C. de nau. dixit quod modus rationum
conficiendarum ab officialibus qui multa
recipiunt & multa transmittūt ad alios
est quod debent scribere a quo recipiunt
nominatim, & ex qua causa: l. apparitores
de exa. tri. & cui dederunt nominatim. l.
neminē. de exa. & arc. & debent ponere
etiam diem a receptionis. l. cōperimus. de
nau. lib. x. quia si illa singulariter scripse-
runt nō reddita ratione, quia nō vī posse
comprehendi si aliqua machinatio facta
est, vt dicit tex. in d. l. neminem. † Quod
est verum, nisi in expensis falde minutis
de quibus statur iuramento expendentis
l. scimus. §. in cōputatione de iure delibe-
rādī, & de donationibus. l. si q̄s p. redem-
ptione ita Bart. in d. l. cōperimus. Et ideo
administratores qui nō reddiderunt do-
mino plene rationes, & non perfecti om-
nia q̄ ex publico acceperunt in libro scri-
pserunt, appellantur prædones, & con-
demnantur in quadruplum, secūdu tex.
in l. excellentia. de ero. mili. anno. lib. 12. li-
cet aliquibus libris dicatur in duplum. &
& in l. paupo. §. ex facto. de acquir. poss.
& facit quod habetur in l. iul. §. proinde.
ff. ad macedon. & in l. iiii. §. suffi. de con-
trario iudi. tute. c. quod reddens rationes
videtur habere animū fraudandi.
quando tempore rationum reddēdarum
aliquid

aliquid celat. vnde gerens animo fraudandi non obligat dominum, nisi factus locupletior vt not. Bartol. in l. si pupil. §. sed & si quis. de neg. gest. Debet etiam isti libri continere introitum & exitum. l. actuarij. de ero. milit. anno. & d. l. excellentia. Et quamuis depositis in introitu stetur contra se. de admini. tut. l. Lucius. §. tutor. & de depofi. l. publica. in fin. tamen de expensis in exitu positus non statur pro se, sed illa debet probari. de condi. & demonstr. l. qui sub condi. & hoc in ratione scripta non potest esse aliqua ratio non scripta. l. libertatis. in princ. de sta. liber. Tamen an stetur libris istorum administratorum, quando reperiatur aliqua partita non vera, sed falsa. ita quod in totum presumatur contra liberos. cogita nunc.

¶ Etiam diem. J Adde do. Alex. de Imol. in cōsil. clxxx. ij. parte.

S V M M A R I V M.

- 1 Baro an teneatur de robaria facta in suo territorio et an & quando dominus vel ciuitas teneatur emendare damna facta in suo territorio. & numer. 2. 3. 4. & 5.
- 6 Confessio in qua est presumptio fraudis vel simulationis non operatur effectum.
- 7 Confessio vnus non nocet tertio.

Robaria.

C A P. I.

1 Nō baro vel officialis teneatur de robaria facta in sua iurisdictione, vel in suo territorio, non reperio iure cautum quod officialis teneatur, nisi fuerit conscius & prohibere valens. argum. infra dicendorum, nisi etiam ipse iudex fuerit dominus territorij, vt dicit Bartol. in l. j. de incen. rui. nau. per tex. & glo. ibi, vbi dixit, quod tenetur in simplum si fuerit sciens, non si ignorans. Hoc ideo quia tenetur ad custodiam sui territorij, Licet glo. in authen. vt nulli iudi. §. quoniam. & Iaco. de Bel. bi teneat contrarium, quod dominus territorij, nō tenetur, & non bene dixit Bartol. in d. l. j. idem iuris esse in domino vnus predij, si est sciens & valens prohibere. per l. j. in fin. si fami. fur. feci. dicatur. & quia etiam dominus loci particularis tenetur custodire locum. l. j. §. j. de fal. mod. & de his qui deie. l. j. §. domini. Nisi esset homo ita modice potentia, quod hoc prohibere non poterat, quia non tenebatur, dicens, quod id quod dicitur de domino vniuersali alicuius caltri, esset idem de vniuersitate, quod ipsa teneatur in simplum, si fuerit sciens & prohibere valens. Licet glo.

in d. §. quoniam. videatur dicere contrarium. Licet alias sola scientia nō faciat quem teneri de maleficio. l. scientia. de pact. & l. j. ff. si fami. fur. feci. dica. Et intelligitur vniuersitas scire quando est factum maleficio, ita palam, quod maior pars vniuersitatis sciuerit. argum. l. quod maior. ff. de admini. secundum Bartol.

- 2 Tenetur etiam dominus emendare omnia damna passio in suo territorio, quando ipse
- a exigeret passagium a transuentibus per suum territorium. secundum Odofr. in cap. j. quae sunt regalia. alleg. Archi. 44. q. ij. si quis romipetas. quem sequitur Bald. in c. j. qui seu. dar. pos. & in c. de pace iuram. firman. §. conuenticulas. in authen. habita. C. ne filius pro pat. etiam si fuerit ignorans. Et in regno est constitutio si damna clandestina, quod vniuersitas tenetur de robaria facta in suo territorio, non autem furto facto per speciales personas, vt in cap. reg. Caroli II. quod incipit, si dicto. & de hoc vide Andr. de Ifern. in constit. regni super incisionibus. Et licet dicatur quod dominus tenetur de dano illato in suo territorio. Non habet locum quando
- 3 transiens errauit & iuit extra stratum. & ibi fuit disobatus, quia non tenentur custodes deputati per dominum ad custodiam viarum, secundum Bartol. in l. pen. §. in summa. de his qui deie. Et adde quia fuit disputatum, si ex forma statuti ciuitas tenetur ad emendam passio, vt est in regno in constit. reg. si damna clandestina, an tunc excusetur vniuersitas si fuit damnum illatum ab inimico suo de nocte in quo Ludou. Roma. in consil. 17. dixit quod excusabitur, quia alias non constet de malefactore, in specie tamen probabitur si constet quod damnum passus inimicum capitalem habebat in ciuitate, quia praelum quod ille inimicus dederit damnum. argum. l. j. §. cum alijs. de questio. & Spe. in titul. de praelump. §. j. in 4. colum. & idem Bartol. in fin. de questio. Quod etiam probari poterit ex confessione illius inimici etiam parte absente quae in criminibus facit iudicium ad torturam. l. capite quinto. de adult. & de adul. edict. l. quareo. §. si. Et etiam ex fama, quae verisimilitudines faciunt aliqualem probationem. per not. in l. 3. §. eiusdem. de testi. & extra c. veniens. ad Silician. l. excipiuntur. de excus. tutor. l. tertia. §. etas. cum simi. Quae probationes probant, licet sint diuersi generis in casu difficilis probationis. l. si cum exceptione. §. in hac. quod met. cau. & facit c. cum causam. de proba. & c. poena de testi. licet sit dubium, an alias coniungan-

NN 3 tur,

Parid. de Puteo Tract.

eur, vt in d. S. etas. & in l. admonendi. excu-
 4 sabitur t etiam ciuitas, quia de nocte factum
 propter quod homines in dolo, nec culpa fue-
 runt, quia licuit ignorare. arg. d. S. in hac. &
 l. j. S. occisorum. ad leg. Aquil. vbi Bartol. hoc
 videtur tenere de seruo, qui domino non au-
 xiliatus est occiso de nocte. & ad Silla. l. si quis
 in graui. S. subuenitur. & arg. l. si ideo. de his
 qui. vt in d. vbi Bal. hoc decidit, quod licet
 custos teneatur de danno in iure custodito.
 l. si mercedem. ff. de loca. & l. ij. S. effracturae.
 de officio. praefect. vrb. & quod not. Angel.
 in l. final. de custod. reo. attamen non tenetur,
 quando dolo seu negligentia non accidit. ff. lo-
 ca. l. si quis domum. in l. Imperator. & facit ff.
 5 nau. cau. litem ait S. sed si gratis. ff. t vbi non
 tenetur de danno, qui ignorauit & prouidere
 non potuit. & per l. fin. de decre. ab ordin. &
 gloss. in l. ne quid. de incen. rui. vbi possessor
 non tenetur de danno dato in suo fundo, si
 ignorat, & etiam vbi non potuit resisti damnu
 dantibus. de praedi. mino. l. obes. vbi gl. secundu
 Lud. Quibus adde quod si occisus in ciuita-
 te in qua est praesens eius inimicus capitalis
 praesumitur ab illo occisus. per no. per Specu.
 in d. titu. de praesum. in S. j. secundum doct. in
 l. j. S. conditio. ad Sille. vbi etiam Lud. Et vide
 Pau. de Cast. in consi. 364. vbi dixit, quod in
 causa huius statuti, si quis est damnum passus
 sui culpa, qd recuperabit a ciuitate, qd ipsa suc-
 cedat loco dantis damnu, quia cum sit in dolo
 non excluditur quis propter suam culpam. ad
 leg. Aquil. litem si obstetrix. S. fin. vbi tenet
 quod hoc statutum non seruabitur cum fore
 si, quod non videtur veru quod pro nuc omit-
 to, quod etiam consuluit qd si damnu passus in
 hospitio istud recuperat ab hospite, qd hospes
 non recuperabit a ciuitate. arg. iudicis qui recu-
 perauit a parte. per no. in l. mancipia. de seruis
 fugiti. Et in regno inoleuit pessima practica
 quando isti casus succedunt vniuersitas repe-
 rit vnum pauperem, & facit illum confiteri,
 qd ipse fecit illud homicidium, & sibi dant pe-
 cuniam, & ille deinde aufugit, & dicunt re-
 pertum esse malefactorem, qui hoc confessus
 est, tamen ista practica impugnatur, quia Iac.
 But. consuluit Parmae, quod si in hoc casu is
 qui dicitur damnum dedisse miserunt episto-
 lam potestati, qd ipse dedit hoc danu, qd talis
 epistola in praedictu danu passu non tenetur,
 quia ista confessio non potest nocere damnu
 passu, sed confitenti. ff. de interrog. act. l. de eta-
 te. in j. responso. de proba. l. executio. & in au-
 thent. de iurciur. a mo. praesti. & quia fuit cofes-

sio facta absente damnu passu, & sibi non de-
 bet nocere. l. certu. S. si quis confesi. l. si. de in-
 terrog. act. Et confitenti tanquam inimico
 damnum passu non creditur. ff. de q. l. j. & S. q.
 de alimen. leg. l. j. qui concludit quod tali epi-
 stolae non creditur si per partem fuerit contra-
 dictum, quia postea non poterit in sui fauore,
 vti, quia visus fuit impugnare eam. per not. in
 l. post legatum. de his quib. vt indig. & vbi non
 fuerit contradictum, sed acceptate probat. per
 not. in l. si filius. ad Mace. quod est per taciturni-
 tatem. & in cle. j. de procur. & faciunt not.
 per Bar. in l. Titius. de const. pecu. Quae sunt
 vera, nisi ex indicij appareret veram esse
 talem confessionem, per ea quae supra dixi-
 mus. Et etiam cum illa fuga non concurreret
 talis verisimilitudo, nisi qd ex hac causa fuge-
 rit quia corruptus, vt confiteatur & fugiat.
 per not. in l. in lege Cornel. ad Sillan. & per
 Bartol. & S. dicenda quia istis confessionibus
 iudex non debet statim credere, nisi verifi-
 centur. ff. de quaestio. l. j. vbi singula. text. in S.
 fin. Et faciunt not. per Bart. in l. Deo nobis. de
 6 Episcop. & cleri. vbi dixit, quando in confes-
 sione inest praesumptio fraudis, vel simulatio-
 nis non operatur effectum. vbi dixit idem
 Bartol. & idem Bald. in l. j. C. sed quando licet
 ab emp. disc. Facit quia dicenti se commississe
 baratariam cum aliquo sibi non creditur con-
 tra illu. auth. sed nouo iure. C. de poena. iud. &
 Bar. ad Sill. l. j. S. illud & de fur. si is q. S. si tu.
 7 per Bart. Et generaliter vnus confessio non
 nocet tertio. b ad Sillan. l. Seia. S. mancipia. &
 Bartol. in l. si per lusorio. de appel. dixit quod
 confessio principalis, non nocet tertio
 venienti ad causam. Confessio enim extraiudi-
 cialis debet habere verisimilitudines, vt in
 l. capite quinto. de adul. vbi cum confessione
 fuit visio, & deprehensio in loco. Bald. in l.
 bonae fidei. & in l. admonendi. de iurciur. &
 sic est per praedicta euacuata supra practica
 quam saepe vidi fieri in hoc regno.
 a ¶ Passagium.] dde l. in c. postulat. in iij.
 col. vers. ex istis circa prin. vers. de foro com-
 peteo & quod ibi dixi in apostill.
 b ¶ Tertio. Quo casu autem non praedictet ter-
 tio. vide Fel. in c. i. y col. in ner quinto lim. ta.
 circa medium. vers. de fide instrumen.

Represalia.

C A P. I.

Q V I D A M dominus ciuitatis fecit
 iniustitiam, mercatori sibi, contra
 iustitiam certam pecuniae quantitatem
 occasione

occasione, cuiusdam accusationis, de qua non constitit, auferendo. & sic contra l. i. & 3. ad leg. lul. repetnd. & in authen. de iudi. §. i. & l. 2. in fin. de condi. ob turp. cau. & c. i. de re iudi. in 6. Modo hic mercator in alia prouincia, vel in propria vult sibi ius dicere contra istum dominum, vel suos subditos pro dicta iniustitia, an possit dicere quod non, quoniam licet ad hoc iste mercator esse potens, non liceret sibi autoritate propria ius dicere nullus. C. de Iud. l. extat. quod metus cau. & l. i. ne quis in sua causa. & l. de priua. carcer. sed debet recurrere ad superiorem dicti domini arg. l. i. & 2. vbi sena. vel clarissi. & in auth. vt disse. iudi. circa mediū & propter hanc iniusticiā non debet conueniri subditi eius in auth. vt nō fiat pig. col. 6. & in l. i. C. vt nullus ex vica. & in auth. habita. & in c. i. de iniur. & damno dano. Quod est verū si ad superiorem recursus haberi potest contra dictum dominū, q̄ iniusticiā illi fecit, & vbi non potest haberi copia, potest sibi ius dicere. l. si alius. §. bellissime. vbi Bart. ff. quod vi aut clam. & in d. l. nullus. cum gl. & quod no. Innoc. & in cap. olim. lo. j. de resti. spol. Et Inno. & Cano. in c. postulasti. ponunt si pro delicto commissio per non subditum contra dominū, vel eius subditos si potest ipse dominus restringere bona delinquentis, quæ sunt in suo territorio. & ad supra dicta vide Bar. in l. hostes. de captiuis. & in l. j. in 2. col. de fer. & aqua. & in l. si quis ad se fundum. ad leg. lul. de vi. Et potuit imperrare represalias contra subditos dicti domini. p̄ id quod habetur in auth. si vero dominus. de heredi. C. & per not. in d. l. p̄ herede. & si quod de acquir. hered. & Bar. in tract. rep̄sa. & in simil. & vide Ange. in consi. suo 120. ¶ An & quando represalia possint concedi officiali qui in terra in qua fuit officialis extitit iniuste cōdenatus in syndicatu. vide supra in c. de off. syndicat. f. c. qdā de regno Sicilię.

Delitera S.

S V M M A R I V M.

- 1 Officialis vnus si sit positus loco duorum cum salario consueto habebit vtrūque salariū.
- 2 Doctor dans vocē in vtroque iure an debeat habere duplicatum salariū?

3 Tabellio pro prima scriptura debet habere vnum salariū & aliud pro exemplari.

Salarium.

C A P. I.

N si capitaneus creatur in ciuitate ad certū annum salariū sibi deputatum, deinde percipit, vel habuit aliqua emolumenta, puta pro examinatione testium, pro pedatico, p̄ tricesimis pro luminariis & candelis, pro sigillo, an ista emolumenta sint sua, vel domini qui creauit ipsum officialem? Dic quod primo standum erit cōuentioni factę inter ipsos. ff. de var. & extraor. cogni. l. i. §. si cui appareat. nam domini, vel ciuitates aliquando creant officiales ad gagia solita, & cū promissionibus limitatis. aliquādo quod habeant prouentus & emolumenta officii, aliter conueniunt. & propterea aliquando ponunt ararios in exigendis prouentibus, & multis, & aliis q̄ ex iurisdictione proueniunt, & vbi pactū non apparet, stabimus consuetudini. arg. l. licet. C. loca. vt ibi Bald. in l. fundus. de euic. & idem Bal. no. in l. binos. C. de aduoca. quæ consuetudo est, quod ista extraordinaria præter multas, & p̄nas, & tricesimas sint officialium, quia ipsa habent ex operibus & labore personę vltra regimē officii & sic seruabitur consuetudo. Et vbi diceretur in electione ipsius quod ordinatur officialis cū gagiis solitis & consuetis, tunc si salaria consueta essent difformia, quia hætenus cōsuevit esse cētū florenorū, & postea ducetorum, intelligetur salariū longo tempore consuetū, non illud quod est duobus annis, vel tribus præstitū, quia cum de consuetudine facimus mentionē intelligitur de longa consuetudine. extra de elect. c. Cumana. Tamen melius dicemus, q̄ inspiciantur proximi præcedentes anni, & ad illos sit relatio. l. Mella. §. i. de alimē. lega. f. m. Bal. in d. l. binos. vbi dixit q̄ quod si loco duorum est positus vnus officialis cū salario consueto vel simp̄t q̄ habebit vtrūque salariū, q̄ gerit officiū cui salariū est annexum. in auth. vt iudi. sine quoquo suffra. §. illud. lo. primo. nā q̄ gerit duplicem curam dēt habere duplicatū salariū, sed in

NN 4 glo. in

Parid. de Puteo Tractatus

glo. in d. §. illud. & in d. l. binos. tenet hoc etiam Ioan. Andr. in c. cum olim. de re iudi. in nouella. † Sicut Docto. qui dat vocem in utroque iure qui habet duplicatum salarium. secundum Bald. in l. si quis ad scribatum. C. de appel. & in proemio. C. Et vide Ang. in d. tit. vt iudi. sine quoquo suffr. & in authen. vt deter. si numerus. cle. & aliquid per Bar. in l. si conuenit. in §. i. de pigno. actio. vbi quando vna prouincia adijcitur vni regno, & qñ officialis eligitur per ciuitatem, vel dominū ciuitatis ad officium cum gagijs solitis & consuetis, si deinde pro seruitijs ciuitatis mittatur ad Regem extra prouinciam, an debeat habere aliud salarium pro illo accessu? fuit de facto in a pulia, quia illud salarium repetebatur ad officiali in syndicatu, & syndicatores pnucliaffent cōtra officialem, quod tenebatur ad restitutionem illius salarii. Ego cum causa fuisset introducta per supplicationem consulti contrariū, quod debebatur sibi aliud salarium, quia gesserat vltra administrationem officii aliud officium, scilicet legationem pro ciuitate nō coherentem officio suo per iura supra alleg. Non obstat. tex. in auth. vt nulli. iud. in §. nullus. colla. ix. & in auth. scriptum exemplar. in l. 2. c. fina. & in titu. de manda. princip. §. illud & in §. non permissas. & de iudic. §. ne autem. in quibus dicitur, quod salariatus à publico nihil debet recipere, & cum vadit, per prouinciam sibi decretā, & etiam extra prouinciam debet suis sumptibus militare & nō alienis, quia illa iura non attingunt casū nostrum qui est quando proficiscitur extra propriam prouinciam non pro exercitio sue administrationis & officij, sed per alij negotijs ciuitatis, extraneis ab officio, vel tanquam ambasiator, quo casu videtur licere sibi recipere expensas vel salaria, quia non fuit salariatns pro hac causa. & facit qđ no. extra de vit. & honest. cleric. c. cum ab omni specie mali. & in c. nonnulli. de rescrip. Et cum sibi aliud officium scilicet legationis ad principem iungatur, debet & aliud salarium habere per iura primo loco alleg. Non ob. quod dixit Spec. late in tit. de salario. §. i. quia loquitur de iure cano. & in ordinario habente beneficia qui cum vadit per prouin-

ciam sibi decretam, nihil debet habere, vt ibi. secus in officiali, qui mittit ad principē ex causis extraneis extra officiū suū, quia p illo accessu habebit aliud salariū. per no. in authen. vt iud. fin. quoq. suffra. §. illud & quod no. ff. de condi & demonstra. l. qui duobus. vbi Bal. & idem in d. l. si quis ad scribatū. de appe. & in l. 2. com. mu. de leg. & Ioan. Andr. in c. cum olim. de re iudic. Nam geminato labore salarium crescit. d. §. illud. & d. l. qui duobus. & facit text. in l. fin. C. de princip. agent. in reb. † vbi tabellio pro prima scriptura debet habere vnum salarium, & aliud pro exemplari. ita etiam consuluit Lud. in cōf. 25. Quare Episcopus legatus vtrūque percipit, vt Episcopus & vt legatus. c. officij. de testamen. & c. requisisti. d. cap. Raynaldus. vers. de perceptione duarū quartarū. Lap. latius in allegatione. 89. p multa iura. & facit tex. in authentic. vt de terminatus sit numerus. cle. per quem dixit Ange. ibi, quod si duo officia vniantur, & vni tribuantur, debebitur sibi salariū duplicatum. ^a vtriusque officij. vbi etiam allegat Guliel. de Cuneo in l. item si fundus. ff. de vsufu. & ibi Cyn. in additio. & & idem Ang. in d. §. illud. in titu. vt iudi. fin. quoq. suffrag. dixit, quod si vni duo officia conferuntur, vel vniantur, quod illa habebit duplicata salaria. licet text. in d. §. non permissas. faciat in contrariū. vbi dixit Ang. quod milites qui proficiscuntur de vna prouincia in aliam de mandato principis, debent esse contenti de eorum salario, & de illo sibi facere expensas, nisi plus ea occasione expēdat, q intelligitur, nisi vadat ad aliam prouinciā sibi nō cōmissam, & extra officium suum, non pro negotijs officij sui, sed extraneis per iura supra alleg. & vide in c. iudices & milites quibus.

^a ¶ *Duplicatum.* a dde Paul. de Castr. in l. sic eadem. de assessori. Bal. in simili. in c. i. ult. col. de seu guar.

S V M M A R I V M.

- 1 Forensis delinquens in ciuitate potest puniri ibi auctoritate publicarum legum, & secundū formam statutorum.
- 2 Delinquens potest puniri pro delicto alibi commissō, et in loco originis, et in loco domicilij Potestas.

- 3 Potestas qui habuit dispensationem à superio
re quòd non teneatur tenere assessorem, an
possit petere salarium pro Doctore.
- 4 Potestas an teneatur soluere capisoldum de
suo salario.
- 5 Salarium debetur potestati quousque venerit
successor.

CAP. II.

Acta est electio potestatis,
cui est prouisum salariū à
ciuitate de camera ista pro
uentus ciuitatis. modo ac
cidit, quod Rex commisit
potestati, quod caperet nonnullos ex
teros, qui commiserant delicta in territo
rio dictæ ciuitatis, qui moram trahebāt
extra districtū & iurisdictionem illius ci
uitatis in loco originis, vel domicili eor
um, qui accessit ad illos cœpit, & duxit
ad illam ciuitatem, in qua delinquerat,
& in qua erat officialis, & ipsos cōposuit
in centum vnciis, quas suis commodis
applicauit, modo in syndicatu ciuitas pe
tit istas centum vncias à potestate vigo
re conuentionis habitæ cum eodem, qđ
prouentus essent ciuitatis. quæritur mo
do quid iuris? Et primo videtur, quòd
iste prouentus applicetur vniuersitati ēt
primo: quia licet isti exteri, alias nō sint
de iurisdictione ipsius potestatis, & in nō
subditos non possit dici ius. l. i. de iurisdic
tione omnium iudicum. Tamen ratione
delicti sunt effecti de iurisdictione iudi
cis, in qua deliquerunt. l. i. & 2. C. vbi de
cri. agri. oport. & in auth. quia in prouin
cia. eod. titu. & in l. 4. C. vbi decuriali, vel
cohartali. vbi dicitur, quod forensis ꝑ de
linquens in ciuitate potest puniri ibi au
thoritate publicarum legum, & secundū
formam statutorum. & late in l. cunctos
populos. C. de sum. trinit. & fid. cathol.
& in l. si cui. §. fin. de accusationibus. Pro
quo etiam facit, quia isti delinquentes
erant remittendi ad locum delicti com
missi illo iudice postulante. in authen. vt
nulli. iudi. §. si quis vero comprehensorū
& in auth. si vero criminis. de adulteriis.
& per Barto. in l. fina. §. fina. ff. de publ. iu
dic. & in d. l. si cui. §. fin. & Barto. in d. l. i.
C. vbi de crimin. agi. oport. dixit quod se
cundum opinionem aliquorum debet co
gnosci per vnū iudicē. & deinde fieri re

missio ad locū delicti commissi ad puniē
dum, & sic iste iudex erat ordinarius il
lius ratione dicti criminis in sua iurisdic
tione cōmissi, secundum legem illius lo
ci debet puniri. l. i. vbi fenat. & licet fuge
rint, erant ad illum locum remittendi ꝑ
d. l. iura. l. i. C. vbi cā status. & l. i. & 2. C.
vbi de curia. vel cohar. & nūc est ibi remis
sus. ¶ In contrariū facit, quia quis po
test puniri pro delicto alibi cōmisso in lo
co originis, & in loco domicili, d. l. i. vbi
de crimine. in §. i. & in l. reparatorum. §.
sed eos. de interdict. & rele. & late ꝑ nar.
& Bal. in d. l. cunctos populos. ergo cum
ipsi delinquentes erant in loco originis
iudex originis erat eorum ordinarius,
si ergo iudex originis erat eorum ordina
rius, si Rex commisit causam potestati,
in cuius territorio delinquerat, erit iste
iudex delegatus in hac causa, quia si ordi
nario committatur per principalem ali
qua causa aliquid addendo, vel dimitten
do de sua iurisdictione, aut illā alterando
erit delegatus in illa causa, & non ordina
rius, primo per nō in l. ius ciuile. ff. de iu
stitia & iure. Iaco. Butrig. in l. i. C. ne li
ce. poten. & Ange. in l. & quia. de iurisdic
tione omn. iudic. Bal. in additio. Spec. in
tit. de delega. in fi. & Guliel. in l. diem fun
cto. de off. assel. & cano. in c. licet. de offic.
ordin. & in c. placet. & per not. in l. sape.
de off. ꝑꝑ. cum l. sequen. & de off. eius
cui mandat. est iurisdic. l. si ꝑꝑ. in qui
bus dicitur, quod si causa committatur
ordinario. videtur eius iurisdic. excita
ta ꝑ principem, nisi in rescripto dica
tur auctoritate nostra procedas, quia or
dinarius tunc efficitur delegatus. cap. cū
aliquibus. de rescrip. in 6. quia videtur ad
dere iurisdictioni suæ, & quod Rex addi
derit iurisdictioni ordinarii patet, quia
scripserit, quod caperet illos delinquen
tes in sua iurisdictione & existentes in
aliena iurisdictione, & in qua nullam ha
bebat potestatem, nec iurisdictionem il
los capiendi. & sic videtur de legasse eum
per iura prædicta, & ideo iste prouentus
non spectabit ad ciuitatem, sed ad ipsum
potestatem, quia vt delegatus processit
& condemnauit, vel cēposuit, nam quā
uis illos simpliciter condemnauerit, vel
composuerit, non dicendo, vt ordi
narius,

Parid. de Puteo Tractat.

dinarius, vel ut delegatus non exprimen-
do, ex quo capite iurisdictionis hoc fecerit,
quod videtur processisse ex ea qualita-
te iurisdictionis, ex qua resultat validitas
processus, scdm Ant. de Butr. in c. cum ex
officio. de offic. ordina. argument. C. de
testament. milit. l. iii. vbi Bald. & videtur
text. de prabend. cap. nisi essent. & quod
in simili dicitur in Specu. in titul. de arbit.
§. sequitur. versicu. sed pone. sicut quoti-
die fit, vbi de eo qui est arbiter & arbitra-
tor. & quod no. in l. si dominum. ff. de fur-
tis. & in l. no. codicillum. C. de codicillis.
& in l. si seruus. §. fin. de legatis primo. nā
hic resultat validitas processus ex quali-
tate iurisdictionis delegati, quia sine di-
cta commissione non potuisset extra pro-
pria iurisdictionem illos capere, & si co-
pisset, captura fuisset iniusta, & fuissent re-
laxandi pristina libertati, & non punien-
di per ea quae late scripsi in capitul. si iu-
dex processit ad capturam. in verbo, ca-
ptura. Et sic questio remanet dubia, Ta-
men primam partem puto veriorē, quia
ratione delicti sunt effecti de sua iurisdic-
tione per iura primo loco allegata. ¶ An
potestas qui habuit dispensationem a su-
periore, quod non teneatur retinere assen-
sorem Doctorem, possit petere salarium
pro Doctore Bar. & Bal. in l. administran-
te. C. de excusat. tuto. dixerunt, quod sic.
& idem ibi tenet Ange. tñ nisi esset au-
thoritas rātorum Doctorum, ego vellem
tenere contrariū, sed nō audeo, & hoc est
notū, quia saepe regens magnā curiā vica-
riā impetrat a rege dispensationē, quod
non teneatur tenere rotam familia in il-
lo officio deputatā, quod Aerarius debe-
bit soluere pro rata familia, quam tene-
tur retinere, de quo dubito, nisi expresse
hoc dicatur in privilegio & cogitandum
esset. ¶ An potestas teneatur soluere
capisoldum, vel decimam de suo salario,
sicut ceteri habentes salarium a publico?
Dicō non, quia vñ actum integrum pre-
stetur salarium. arg. l. venditor hominis.
de act. empt. & tenet Bart. in l. pe. §. si. de
dot. praelega. & facit l. 3. §. idem. de edil.
edict. Vel veditor debet praedicare si res
vendita habeat seruitutem, alias tenetur,
nec debet sub verborū inuolucro decipi.
de eiusd. l. qui libertas. §. per Maxime vbi

potestas ex verbis conductionis potuerit
hoc percipere, vel fuerit certificatus. arg.
l. i. §. licet de act. emp. Non obstat si dicatur
quod electio potestatis intelligitur fieri,
secundū consuetudinem, vel statutum ci-
uitatis. l. sup. creadis. de iur. h. lib. x. & de
edil. edict. l. quod si nolit. §. qui assidue. &
si prius. §. recte de aq. plu. arden. Quia hoc
intelligitur de generali consuetudine ci-
uitatis & de consuetudine nota. & hęc
consuetudo non est vbiq; & cum ista con-
suetudo non sit vbiq; non praesumitur,
qđ potestas sciuerit ar. no. per Bar. in l. cū-
ctos populos. & qđ no. glo. in l. si. C. sine
cēsu. & per hęc ita cōsultit Pau. i. cōs. 3. 15.
¶ Salariū debetur potestati quousq; ve-
nerit successor. de of. proconsul. memini-
se. ff. loc. l. itē queritur. §. qui impleto. ff.
sol. mat. l. pe. & l. vxor. C. loc. tñ postquā
sciuerit successorē aduenisse, officiū expi-
rauerit, & stipēdia sibi nō debentur, tāquā
non administratū. no. l. i. §. quāuis. de var.
cogn. de assen. l. diem functo. l. i. de re mil.
lib. 12. Bald. ita in cōs. vii. ¶ An si potestas
sit remotus ab officio ante finē temporis
debeatur integrum salarium officialibus
suis? vide Bar. in l. 2. de offic. assen. & ver-
bo, remotus.

a ¶ Domicilij. ¶ Et an & quādo vbi delinquere
incipit & vbi delictum cōsumatur vide Fel.
in c. i. de presumpt. in iij. col. in ver. no. iij.
b ¶ Excitata. ¶ Vide in Fel. in l. licet circa prim.
de offi. ordi.

SUMMARIUM.

- 1 Officialis impeditus in casu fortuito veniens
post tēpus statutū debet hīc totū salarium.
- 2 Officiali priuato officio sua culpa debet sala-
rium. p. tempore praterito & nō p. futuro.
- 3 Officiali infirmo debetur salarium pro tem-
pore infirmitatis.
- 4 Quando nnum officium vnitur alteri, vel con-
funditur, cum altero tunc illud quod extin-
guitur, non debet inspicere.

C A P. III.

Ex concessit alicui officium
capitanei, vel iustitarii cum
annua prouisione vnc. cen-
tum soluendarum ex prouen-
tibus dicti officii, ad hoc quod debeat
tenere familiam deputatam, magistrum
acto-

actorū, & alios seruientes solitos & cōsue-
tos, hoc officiū administrauit & tenuit fa-
miliam necessariam, successit guerra ī p-
uincia, q̄a inimicus Regis inuasit prouin-
ciā, vel ipse Rex alios inuasit, ppter qd̄
nō fuerunt facti prouetus, quia iustitia
nō fuit ministrata, an Rex teneat d̄ p̄prio
soluere illā annuā prouisionē? videt qd̄
non. ar. l. si debitor. §. verisimile. ff. de con-
trahen. empt. vbi si quis vēdidit decem
pondos olei eius, quod natum erit in eius
fundo, & non fuerunt collecta, nisi quin-
que, quod non tenetur, nisi ad quinque,
collecta. & Barto. post Dyn. in l. inter sti-
pulantē. §. nam & si quis. ff. de verb. obli.
distinguit an fructus sint promissi per re-
latium quis vel qui, & tunc promissio
est condicionalis. & ipsis non natis debē-
tur, secus si nō condicionaliter q̄a tūc de-
bentur fructus sequentis anni allegat. l.
firmo. ff. quando dies leg. ce. & Dy l. si q̄s
argentum. in fin. C. de dona. & qd̄ habet
in l. legatum. de vino. tri. Et inferri potest
ad casum nostrum qd̄ debetur sibi offi-
cium p̄to sequenti anno, vel quod prin-
ceps sibi teneatur soluere prouisionem d̄
proprio, quando illa guerra surrexit facto
suo. per text. no. in l. nec emptio. ff. de con-
trahen. empt. in ver. sed si egerit. vbi quā-
do venduntur. fructus futuri, & per vendi-
torē factū est, quod minus nascatur, qd̄
ipse tenetur, & vbi ipse sciebat fructus nō
nascituros per. l. si sterilis. de actio. empti.
nisi vt allia, vel cæpe vendant. d. l. si em-
ptione. & ideo tenebitur princeps ad inter-
se, nisi salarium constituisset in prouenti-
bus, vt allia vel vt cæpe, per d. l. si in em-
ptione. §. ij. de hæredi. ven. l. nam hic. & l.
seq. secundum glo. ibi. Et ad prædicta vide
not. in l. quidam. de lega. i. & Bart. in l.
cotem ferro. §. qui maximos. de publi. &
vide not. in l. ex conducto. §. vis maior. &
in l. si vno. in §. cum quidā. ff. loco. per que-
ira cum casus contigerit poteris decide-
re causam. ¶ ¶ Officialis impeditus casu
fortuito veniens post tempus statutum
debet habere totum salarium. Bald. in l.
item illa. de constitu. pecu. & quod not.
Bart. in l. ab hostibus. §. sed quod simpli-
citer. quib. ex cau. ma. ¶ Si tamen non vo-
luerit quod exerceat officium nunc, sed
alio tempore debet habere totum sala-

rium. Bart. in l. si mihi. de vsufru. lega. &
Bald. in addi. Specul. de loca. in ver. qui
locat. & ibi Specu. in ver. & scias. cum seq.
¶ ¶ Officiali potestatis priuato ab officio
fui culpa debetur salarium pro tempore
præterito, non tamen pro futuro. Et te-
netur nunc potestati suo ad interesse pro
tempore futuro. Bart. in l. Meuia. de annu.
lega. & in l. quid autem. de excusa. tuto.
Nico. de Neap. in l. ex his. eo. tit. Barto. &
alij in l. diem 2. functo. de offic. assel. Sed si
prætor eius remotus sit tenetur suis of-
ficialibus ad totum salarium secundum
Pau. in l. diem functo. Si tamen sit con-
demnatus in syndicato non debet per-
dere salarium Bald. in l. j. in fin. C. de suf-
fragijs. ¶ Si tñ fuerit infirmus, sibi debe-
tur salarium pro tempore infirmitatis.
per gloss. & Florianum in l. arboribus. §. de
illo. de vsufru. nisi sua culpa venerit infir-
mitas secundum Florian. ibi. Quod ego
intelligo si in ciuitate permanferit: secus
si iuerit ad patriam pro se curando, quia
videtur officium derelinquere. Bart. in l.
i. in princip. de his qui. vt indig. vbi dixit,
quod si officialis relinquat officium non
lucratur fructus officij: ideo consulo, vt
dimittat substitutum. vel locum tenentē:
aut quod recedat cum licentia superioris:
q̄a si sit impeditus infirmus, aut legitime
occupatus potest administrare per sub-
stitutum. Angel. in authent. vt cle. apud
proprios episcopos. colla. vi. Et si cum li-
centia recesserit pro aliquibus diebus ex
iusta causa habebit salariū illius temporis
ex quo cum licentia fuit absens. gloss. lin-
gula. in l. desertorem. §. si ad diem de re
militari: secundum Bal. in l. si ea conditi-
ne. de conditionibus insertis. C. & vide
in verbo, salarium. ¶ Officialis ad duo of-
ficia electus cum salario consueto debet
habere duo salaria. b̄ sicut qui gerit duo
officia. Bal. in l. binos. C. de aduoca. diuer.
in authentica: vt iudic. sine quoquo suf-
fragio. §. illud. vbi Angelus & alij. in l. si
eadem. de assello. Baldus in cap. primo in
fine de teu. guar. Et ideo debet tenere
familiam pro vtroque officio. Angelus
in dicto. §. illud. & in authent. vt derer-
mi. sit name. cleri. Et plus dixit Angelus
in dicto §. illud. qd̄ debebat itare ad duos
syndicatus vbi etiam posuit quādo gerit

Parid. de Puteo tract.

duo officia vnita, & Baldus in l. qui duo-
bus. de conditio & demonstra. vbi etiam
Moder. & Bartol. in dicta l. binos, dixit qd
duo electi ad duo officia vnita habent sa-
larium vnus quilibet pro rata. Et quan-
do duo officia vniuntur debetur duplex
salarium, secundum Ang. in d. tit. vt iud.
sine quo. supra. & quando de vno officio
vel vna prouincia fiunt duæ. vide in l. ea
de. ff. de officio assesso, & e contra aliquan-
do fit vnio quod de duabus prouinciis fit
vna, quæritur alteri priuilegium conse-
quitur illius. extra de sta. mo. ca. recolent-
es de priuilegiis. capitul. pastoralis. per Inn. &
Bar. in l. i. §. si cohæredes. ad legem Falci.
& in l. de metro. libro. xii. extra de ex-
ces. prælat. capi. sicut vnire. de stat. mona.
capitu. ne in agro. §. in hoc. & Andræ. de
Isfemia. in titu. de capitu. Corra. in penul.
colum. vbi de vnione ecclesiarum. & Bar.
not. in l. si quando. C. de appellatio. vbi di-
xit quod quando vnum officium vnitur
alteri, vel confunditur cum altero, tunc
illud quod extinguitur non debet inspi-
ci per tex. in dicto §. illud. in titu. vt iud.
sine quoquo sup. qui alleg. dicta. l. i. de me-
tropol. Ber. & c. i. ne sede vaca. ¶ Vbi plus
dixit quod si vnus Rex habet regnum, et
vnū comitatum, quod si iudicat ut comes
quod appellatur ad superiorem comita-
tus, non inspecta dignitate regia. & idē
Barto. in l. i. §. fina. & de appel. & quod vo-
luit idem Bar. in l. si cōuenerit. §. si nuda.
ff. de pig. act. vbi ponit de prouincia. quæ
additur regno vel castro, aut villa, si de-
beat regi, vt regnum cui additur, quod di-
cit decidi in c. i. extra ne sede vacan.

^a ¶ In l. diem ¶ Et ibi vide do. Alexan. de Imo.
¶ adde Flo. in l. arboribus. §. de illo ff. de usu
fruct. & quod p. eundem infra i. ver si officialis

^b ¶ Salarium. ¶ adde quæ dicit supra in versi sala-
rium in fi.

SUMMARIUM.

- 1 Syndicatores an & a quo debeat habere sala-
rium & nu. 3.
- 2 Syndicatores habent merum & mixtum imperium
- 4 Iude si visis allegationibus vtriusque partis
dubitatur super questione & committat cau-
sam consulendum sapienti, cuius expensis
feri debeat & nu. 5.

CAP. IIII.

N syndicatores ¶ debeat ha-
bere salarium, & a quo, &
quādo ipsi syndicatores vo-
lūt habere consilium cū ali-
quo doctore de sententiis
proferendis, debeat solui facere salariū
a potestate, & ab his qui syndicantur ¶ dic-
quod si successor in officio syndicat eos
non potest petere salarium, quia ipse de-
bet habere suos assessores, & habet salariū
a publico, & syndicatus suo incumbit offi-
cio, vt in l. j. C. vt omnes causæ. & cum sit
ordinarius non debet habere salarium a
partibus. in authen. vt nulli in §. nulli. de
man. princi. §. oportet. & in §. illud. quia
debet facere suo sumptu, quia est officia-
lis ad hoc arg. l. i. C. de mono. & de iudi.
§. ne autem. vbi autem nō syndicaret suc-
cessor in officio, & idem si syndicatores
ex priuilegio, vel statuto essent deputati a
ciuitate, quo casu sunt ad instar ordina-
rij. d. l. j. vt omnes causæ. & in authen. vt
iu. sine quoquo. sup. §. necessitatem. & di-
cit. Bal. i. §. proficiisci. quæstio. j. quod ¶ Syn-
dicatores habent merum & mixtum im-
perium per dicta iura, & tanquam ordina-
rij a ciuitate deputatis ciuitas ipsa debe-
bit sibi salarium soluere, vel alias habebit
a publico, & nō ab officialibus syndican-
dis, & ciuitatis ipsa soluet salarium syndi-
catoribus arg. l. annonas de anno. & trib.
vbi dicit do. Lucas de Penna, quod si Rex
mittat capitaneum ad aliquam terram de-
bet sibi dare salariū ex camera sua nō au-
tem potest ad hoc cogere subditos ciuita-
tis, quia ideo habet redditus regni vt ius-
titiā suis stipendiis faciat ministrari. in
authen. vt iudi. sine quoquo supra. §. cogi-
tatio. & de iudi. §. ne aut. & l. ii. §. hoc aut.
de offic. præfect. Afri. vbi dicitur ¶ quod
officialis non debet a subditis, sed a princi-
pe habere salarium. vt in authent. vt iud.
sine quoquo supra. §. itaque. & facit quod
nota. in capitulo. sttuimus. §. insuper. in
verbo, moderatas de rescript. in sexto
vbi dicit not. Ioan. Andr. quod si ordina-
rius aliquem delegat ad vniuersitatem
causarum, debet sibi de omnibus proui-
dere, vt nihil ab aliquo recipiat, & sic ip-
sis syndicatoribus debet solui salariū a pu-
blico, vel ab ipsa vniuersitate, q̄ habere
priuilegi

privilegia syndicandi officiales suos & syndi-
catores eligendi ad quod facit extra de
centu. capitu. cum Apostolus secundum
Ludouicum, ibi & ita seruari vidi de con-
suetudine, quia vniuersitates ipse soluunt
syndicatoribus salaria, si habent gabellas,
vel alia iura in communi, vel solent im-
ponere collectas. Nam cum ipsa vniuersi-
tas syndicat officiales suos per lectos ab
ea, & ipsi volunt habere consilium, & iu-
dicare ipsa ciuitas debet soluere salariū.
per notata per Bartolū in l. si postulaue-
rit. ff. de adulteriis, vbi dicit, quod pars pe-
tens consilium sapientis debet suis expen-
sis habere consilium, quia ipsa est que cō-
siliū petit, & quæ sola præbet causam
4 huic commissiōi, vbi Barto. dixit, qd
si iudex visis allegationib. vtriusque par-
tis sup. quæstione dubitat, tunc quæstio-
nem committit consulendam sapienti de-
bet fieri expensū omnibus, quoniam vtra-
que pars præbet causam committi. Et idē
in similibus actibus quæ fiunt in iudicio
per no. in l. 4. §. i. fin. regum. vbi mensura-
tori debet solui de communi. secundum
Bar. & idem Bar. in lege generaliter. §. de
his. de reb. cre. & idem quod Bart. tenet
Spec. in tit. de assel. §. salariū. vers. si. & lo.
And. de rege qui consil. vbi dicit arguen-
dum quod vtraque pars soluet. arg. l. i. §.
pen. ne quid in loco pub. & C. de iur. ca-
lum. l. 2. & in re. iud. quod omnes & qd
soluere debet petens consiliū. facit. ff. qui
ex cau. in pos. l. prætor. §. defendi. vbi de
hoc. & de eden. l. prætor. ait in fi. & C. fi.
reg. l. si quis. & de restrip. c. statutū. §. pen.
Tamen vbi per statuta terrarū, vel priuile-
gia ciuitatem ipsi syndicatores eliguntur
per ciuitates tunc debet soluere ciuitas
ipsa, et si officialis daret allegationes suas
per iura in prima parte allegata, quia ip-
sa ciuitas dedit causam habendi consiliū,
eo quo ipsa eligit syndicare, & iustitiā fa-
cere, & vbi ipsi officiales peterēt mitti ad
consilium cōtribuāt in expensis. vt dicit
Bar. & supra dicti doct. Quod dictū Bart.
intelligitur quando partes peterent cou-
siliū, quia si assessor dubitare: & consilium
peteret, non debet solui à partibus, quia
debet esse peritus. vt dicit Bal. & alii in l.
2. ff. quod quisque iuris. & ita consului
pluries quando syndicatores, qui vt plu-

rimū sunt idiotę petierunt velle habere
consiliū proferendis sententiis, quod of-
ficiales nō teneātur ad expensas consilii,
sed soluere debeat ciuitas. vt supra. Et ho-
die est facta noua pragmatica, qd vniuer-
sitas soluat. In multis partibus sunt de
hoc statuta, quod soluat ptās salariū syn-
dicatorum. vt est Florentiæ, & in ducali
dominio Mediolani adest decretū quod
syndicatores, qui dicuntur ex privilegio
vicarii generalis, nihil pro syndicanibus
ad officialibus syndicanis recipere pos-
sunt, qā sunt à principe salariati, & alias
fuit dubitatum si officialis exigit pecu-
niam à partibus causa mittendi ad consi-
lium, qā carebat assessore, ex quo in eius
officio non erat ordinatus, & impeteba-
tur in syndicato de hoc, & dicebatur qd
habebat gāia, & prouisionē à ciuitate, &
suis expensis debebat habere consiliū, &
Per prædicta determinauī quod in causis
civilibus tenebātur partes soluere p cō-
silio habendo, secus in criminalibus, quā-
do prouentus erant officialis, quia ipse pe-
tebat, & dabat causam habendi consiliū,
& vbi prouentus essent ciuitatis, & non
sui deberent de prouentibus haberi, & so-
lui consultoribus, quia ideo mittitur ad
consilium, vt possit fieri prouentus. Et ad
de qā Luc. de Pen. in l. in sacris. de prox.
sacro. l. i. in hoc de consilio habendo ar-
5 guit, qd ille solus, qui petit haberi
a consilium soluat a per l. i. de spe. & l. si. de
ero. mili. anno. & per l. si. de sta. & imagi.
licet pro vtraque parte seruatur consiliū.
per not. per gloss. in c. presenti. de rescrip.
& finaliter computabuntur cum reliquis
expensis, arg. d. l. 4. fin. reg. tamen argu-
est in contrarium, quod vtraque contri-
buat. per l. prætor. in fi. de eden. & de ædil.
ædic. l. debet. ver. ceterum. Tamen Spec.
in d. tit. de assel. §. salariū, dicit qd si peti-
id qd est vtriq; pfuturū, & de vtraq; sol-
uat. arg. l. penu. §. expensis. de reb. cre. & 4.
q. 3. Itē in criminalib. venturis. Licet ho-
die p statutū dicat esse expeditū qd si ab
vno petatur quod vtraque cōtribuāt. vbi
hoc tenet Archidia. Tamē Ludo. dixit qd
ca. statutū loquitur in assessore, qui ab in-
cio causæ assumitur, tunc quia cōmune
negotiū geritur est cōmuniter soluendus,
secus in consilio iuris periti, quod ab vn-

parte

Parid. de Put. Tractatus

parte petitur incidenter, quia tunc habet locum quod supra dicitur. Tamen in casu nostro tenet primam partem, quod soluat a syndicatoribus, quoniam non petitur speciale consilium sapientis ab una partium. & vide ibi Archid. quoniam una pars est pauper & non potest soluere, & est quando consultor est pauper quid fiendum.

¶ Soluat.] Adde quod regulariter qui aliquid fieri petit soluere debet in dubio uero cuius expensis aliquid fiat iudex arbitrari debet. ita Fel. in c. i. in me. iiij. de libe. oblatio.

S V M M A R I V M.

¶ Officialis si consuevit habere centum pro uno officio: & deinde duo assumantur ad illud officium, an diuidi debeat inter eos illud salarium.

C A P. V.

AN si officialis consuevit habere centum pro uno officio, & deinde duo assumantur ad illud officium, an diuidatur inter eos illud salarium. Bar. in l. binos. C. de aduoc. diuer. iud. q. sic, dicens, ex quo salarium erat unicuique, quod intelligitur secundum consuetum salarium assumptum. C. loca. l. licet. & sic adiectione personarum illud salarium intelligitur diuisum. de condi. & demonstra. l. cui fundus. in fi. sic ergo sibi facient partes per concursum. arg. c. maioribus. de praben. ubi de duobus ad unam prabendam assumptis. ubi Bal. subdit q. si dominus deputauit unum vicarium duobus causis, & postea deputauit ibi duos cum salario consueto, quod non habebit quilibet dictum salarium integrum, sed diuiditur æqualiter, non quo ad quantitatem sed quo ad proportionem, unde quantum ad solidum & libram primo conferebant in illo salario; ita tunc quisque contribuet suo vicario. arg. glo. in l. fancimus. de aduoc. diuer. iud. & per Inn. in c. grauem. de sent. excōm. Et ubi salarium consueuerat primo esse centum florenorum, & postea ducentorum, & literæ fiant cum salario consueto inspicietur salarium longo tempore consuetum non illud quod est duobus vel tribus annis præstitum, quia cum de consuetudine facimus mentionem intelligitur de longa consuetudine. extra de

elect. c. Cumana. Et quod sunt inspiciendi proximi præcedentes anni, & ad illos fit relatio. arg. l. Mella. §. i. de alim. & ciba. lega. Tamen si loco duorum est positus unus officialis cum salario consueto simpliciter habebit utrumque salarium, quia gerit utrumque officium, cui salarium est annexum. in auth. vt iud. sine quo. suffra. §. illud. & quod Inn. in c. j. ne fed. vac. sed Bal. in l. binos. Et idem dixit Bald. in procmio. C. quod qui gerit duplicem curam debet habere duplicatum salariū, q. gl. i. d. §. illud. lo primo. idem dixit Ioan. And. in c. cum olim. de re iud. & Inno. ubi de Canonico qui gerit duo officia, quod potest habere duas canonicas distributiones idem in doctore utriusque iuris qui dat vocem in utroque, secundum Bal. in l. si ad scribatum. C. de appel. Et idem in l. si consul. de adopt. Et idem Ang. in d. auth. vt iudi. sine quoq. suffra. & in authen. vt deter. sit nu. cle. & Bal. in l. si plures. §. filio. de vul. & pup. & Bal. in l. quibus diebus. de condi. & demonstra. ubi dicit de doctore qui legit duos lib. & de eo qui gerit duo officia, quod habet salarium duplex, & aliquid probatur in l. si conuenerit. de pign. acti. Quæ not. quia quotidie in literis & privilegiis officialium regni huius ponitur clausula ista, cum gagijs solitis & consuetis. ¶ Iudices & milites qui proficiuntur de una prouincia in aliam de mandato principis, vel eorum superioris debent eorum salario expensas facere, non autem gubernari gratis a prouincialibus, alias puniuntur. in d. §. non permittas. ubi dicit Angel. q. potestas missus ad ciuitatem causa sedandi tumultum, quod salarium quod habet in ciuitate sibi sufficiat ad expensas, q. dicit verum, si extra ciuitatem existens non expedit plus quam in ciuitate expenderet. p. d. §. ubi Ang. p. pea infert q. familiares missi ad aliquem locum longinquum non possunt ratione talis itineris plus petere salarium, nisi in dicto itinere plus expendat, quam cum moraretur in ciuitate, vel in domo, quod non. p. iustitiariis regni & iudicibus magnæ curiæ, cum vadunt per prouincias inquirendo, vel examinando pro curia, vt habeant aliud salariū, & vide latius de hoc infra p. xime. in c. an si capitaneus creatur in ciuitate. vers. aliter.

S V M-

S V M M A R I V M .

- 1 Officialis si decedat in officio nondum finito nunquid heres debeat habere salarium totius temporis. Et quare magis debet habere salarium totius temporis quando moritur, quam quod infirmatur & recedit. nu. 2.
- 3 Potestas ciuitatis si priuetur officio sine causa, debet habere totum salarium, & quid si sua culpa. nu. 8 & 15.
- 4 Famulus stipendiarius, an debeat habere salariū pro tēpore quo captus fuit ab hostibus.
- 5 Potestas qui mortuus est post suam electionem ante quā inciperet officium, an debeat habere salarium.
- 6 Status tyrannicus dicitur esse in ciuitate quando subditi non possunt uoce libera defendere bonum publicum ciuitatis.
- 7 Successor in officio quando dicatur aduenisse.
- 9 Potestas si non teneat familiam necessariam defalcatur sibi salarium.
- 10 Advocatus dimittens causam indiscussam in tempore periculoso & substantiali non habebit salarium, & acceptum restituet, & quid in alijs officijs. nu. 11.
- 11 Tutor remotus propter suspicionem uel delictum non consequitur premium.
- 13 Famulus qui ante tempus abiit insalutato domino an debeat habere salarium. Et an possit spoliari. nu. 14.
- 14 Assessores tempore syndicati possunt sibi constitui facere salarium ex officio syndicatorum.

C A P . VI.

1 Officialis ꝑ decedat in officio nondum finito, heres eius debet habere salariū totius temporis. l. si quis. de proxim. sacro. & l. post duos. de aduo. diuer. iudi. & de primi. l. ii. & l. iii. de agen. in reb. & l. diem functo. de assessor. Et in assessore decedente. Sed Bar. in l. si. de dome. lib. xii. vbi tex. no. q. si domesticus principis protector ante finitum officium decedit, debet habere heres eius etiam salarium illius anni, & anni sequentis, qui est tex. singularis, secundum Bar. & vide tex. in d. l. iii. de agen. in reb. quia ibi dicitur, quod heres eius ex testamento, vel ab intestato debet habere totum salarium. Tamen in locum mortui debet

subrogare alios. Si autem esset infirmus, & recederet de loco per multos menses, an habebit salarium pro illis mensibus? dicerem quod si recessit cum licentia superioris, quod sic, per not. per Bal. in auten. habita. C. ne fil. pro pat. secus si sine licentia. vt ibi. ꝑ Et quare magis debet habere salarium totius temporis quādo moritur quā quādo infirmatur, & recedit: quia quando moritur in officio non stat per ipsum, secus quādo recedit infirmus. Tamen dicerem quod si infirmatur in officio, & stat in ciuitate, quod habebit salarium ꝑ per l. cum heres. §. cum Stichus. de statulibe. & ibi seruire videntur, quos curamus ægros: & per glo. in l. arboribus. §. de illo. ff. de usufr. & in l. j. §. si. de var. & extraord. cog. vbi sunt glos. amplæ. Et ideo consulo, q. quando assessor in officio infirmatur, & velit recedere ad domum propriam causa se curandi q. cum licentia recedat: quia habebit salarium eo redeunte, & conualescente. per glo. in l. iii. §. si ad diem. de re mili. ad quæ bene faciunt not. per Bal. in l. ii. C. loca & quæ not. gloss. & Bar. in l. si vno. §. item cum quidam. ff. loca. & Bal. in l. eam. in vers. sed pone famulus. ff. loca. Et dixit Bal. in l. pecuniam. C. de condi. ob caus. q. ꝑ si potestas ciuitatis vel doctor sine causa priuatur officio, qd debet habere totum salarium. Et ad prædicta vide latissime Bar. in l. i. ff. de var. & extraord. cog. vbi satis se inuoluit. & etiam latè in d. §. item cum quidam. & Ludo. in l. i. de usufr. leg. dixit, quod officiali infirmo debetur salarium, quia seruire videt ex quo per eum non stat. per d. §. Stichus & per glo. d. §. de illo. Tamen Barto. tenet contra. in d. l. i. & in d. §. item cum quidam. quæ dicitur esse cōs. opi. Et de hoc an officialis qui in officio infirmatur debeat habere salarium totius temporis? vide Bal. in l. quod in vxorem. C. de neg. gest. & in l. si ea. de cond. infer. vbi ꝑ dixit de famulo infirmo, & de stipendiario, qui pro tempore quo fuit captus ab hostibus q. non debet habere salarium, & ad materiam dixit Bal. in l. liberti. C. de ope. lib. q. famulus potestatis infirmus non debet habere salarium pro tempore infirmitatis, vbi alleg. Bal. in l. in opere. ff. de usufr. leg. quia locatio requirit implemētum vtriusque partis.

partis, & licet dicatur quod famulus infirmus debeat habere salarium, intelligitur postquam fuerit sanus debeat pro illo salario seruire, secundum Bal. in d. l. si de condi. infer. ¶ Si tamen in ciuitate in qua est officialis salariatus, vel assessor superuenerit pestis, & oportet recedere pro timore pestis, an debeat salarium ipsi officiali text. in l. si ea conditione. C. de condi. insertis. facit quod sic, ubi dicit Bald. quod si nouerca, cui est relicta si moram traxerit cum priuignis, quod si moram esset sibi periculosum, quod potest recedere, & debet habere relicta. per l. si disceptetur. ff. ubi pub. edu. debet. & pro hoc faciunt non per Bar. in l. j. §. sed iux. hac quero. in vj. col. C. de var. & extraordi. co. ubi dixit quod si in ciuitate surrexit nouitas, vel tyrannus propter quod potestas non potest exercere suum officium, debet habere salarium, ut ibi latius per ipsum, licet in contra. faciant nota. in l. habitatores. ff. loca. & quæ idem Barto. dixit in l. generaliter. de acquir. pos. ubi dixit, quod mortalitas est diuina hostilitas, tamen non est sine dubio. & vide supra in c. an officialis qui debet venire. in verbo, impedimentum. & vide etiam infra. ¶ An potestas vel capitaneus, qui mortuus est post suam electionem & antequam incipiat officium debeat habere salarium? vide late Bart. in l. j. de var. & extraordi. cognit. Et ibi a quo tempore electionis vel que ad ingressum officij, idem Bartol. in l. diem functo. de offic. assel. Bald. autem in tit. quis dicitur dux. in principio. tenet quod nihil debet habere, quia commoda officij habentur ratione administrationis. l. j. de pen. libr. xij. & vide quæ Bar. no. in l. absentis. ff. de don. & Pau. de eleaza. in cap. potuit. in prin. c. extra de loc. & vide supra circa prin. & Bartol. in l. si vno. §. item cum quidam. ff. loc. & vide infra in ca. si officialis decedat in officio nondum finito. & in capit. an officialis qui debet recipere. in verbo. impedimentum. ¶ An potestas qui fuit electus ad officium, & antequam vadat ciuitas mutat statutum, & ibi insurgit tyrannus, vel aliqua secta propter quod exercitum iustitie non remanet liberum potestatis, vel non potest cum suo honore dictum officium exercere, nec potest remanere, nisi cum sua verecundia, an debeat habere salarium in tegrum. Bar. in d. l. j. de vari. & extraordi. cogn. in vij. co. dixit quod sic, quia videtur stare per ipsam ciuitatem, vel casum fortuitum in ipsa ciuitate contingentem. nam iste timet qui non vult accedere sub tyranno ff. qui. ex cau.

inpos. ea. l. Fuleinius. S. quid. sit salutare & secundum mores ciuitatum turpe, & verecundum est quem esse in loco officialem, in quo non potest iustitiam libere exercere, & videtur non posse accedere, cum honeste non possit. l. filius. de condit. insti. & l. condiciones. co. tit. ¶ Dices idem si durante officio insurgit tyrannus de ciuitate, vel aliquid ibi fiat quo potestas non potest remanere sine verecundia, quia potest reuerti & debet habere salarium totum, de ista verecundia debet estimari secundum mores ciuitatum. l. item apud. S. conuiuium. de iniur. secundum Bartol. ibi & pro hac decisione Barto. facit text. in l. si ea. C. de condi. infer. ubi per illum text. dixit Bal. quod si nouerca relinquatur centum si moram traxerit in obsequijs priuigni, quod si ipsa non potest morari cum illo propter periculum. & inhonestatem, & si morari esset sibi periculosum, quod potest discedere, & debet habere illa centum per l. si disceptetur. ff. ubi pu. edu. debet. Et dixit etiam Bal. in l. decernimus. C. de episcop. & cleric. ¶ quod in ciuitate dicitur imminere statu tyrannicus, quando subditi non possunt voce libera defendere bonum publicæ ciuitatis. Et facit quod habetur late per Barto. in l. si vno. §. item cum quidam. ff. locati. Nam per ciuitatem videtur stare & non per potestatem, secundum Bartol. in d. l. j. & in d. §. item cum quidam. ¶ Officialis qui remanet in officio propter defectum successoris expectans eius aduentum debet habere salarium. pro illo tempore. text. in auth. de administr. §. illud Bal. in d. l. meminisse. secundum Guliel. & dicit, quod non dicitur successor aduenisse, nisi applicauerit & iuramentum fecerit. l. j. de offic. præs. & adde no. in l. hac. C. de dona. Licet in contrarium facit quod no. in l. pridie. in gl. ff. de ferijs. Bal. in l. cum qui §. iudicare. de iurisd. om. iudi. ubi de aduentu successoris, & de intellectu l. meminisse. supra allegat. ¶ Potestates, vel rectores prouinciarum qui capiunt malefactores non possunt propterea aliquod salarium recipere, vel habere. n. auth. de colla. §. subimus. Etiam si consuetudo esset in contrarium ut ibi. per quem text. dicitur quod si statum dicat, quod quicumque cepit aliquem ex rebellibus communis Perusij habeat centum, quod illa centum non habebit familia potestatis, qui rebellē cepisset, secundum Angel. per illum text. quia officialis capiens malefactorem non debet habere præmium, quia officialis tenetur ex debito sui officij ad hoc ideo præmium non conceditur, nisi

nisi sponte recipienti & non illi, qui tene-
tur ex debito sui officii. Tamen si aliquē
sumptum fecisset miles potestatis p ipso
malefactore capiēdo recuperabit a com-
muni per l. mulier in opus salarium. ff. de
cap. secundum. Ange. in d. §. iubemus. Et
idem si officialis occidisset talem rebellē
se defendēdo, quia non deberet habere
præmium, ita Barto. in l. macula, de delato-
ribus. lib. x. dicens quod præmiabitur ille q
se sponte offert ad aliquid, quod est cau-
sa præmii, secus si fortuna coactus, vel casu
faciat hoc l. si quis. §. utrū. ff. ad Silla.
3 & l. 3. de condi. & demon. ¶ Si officialis
propter sua demerita syndicator ante fini-
tum officium, & propter sua demerita
ab officio priuatur, vel remouetur possit
petere salariū illius temporis quo serui-
uit? Dyn. in l. nemo. de annu. lega. quod
non. vbi plene. & Barto. plene in l. Gaio.
de alim. & cib. leg. vbi de officiali, & scri-
ptoribus, vel familiaribus, qui ex aliqua
causa recedunt, si possunt petere salariū
totius temporis. Et causas propter quas
officialis potest ab officio remoueri. vide
in l. si quos. C. de off. praefec. prato. & vi-
de Barto. in l. iudicis. de anno. & trib. lib.
x. vbi dicit, quod iudicibus negligentibus
seu delinquentibus totum salarium aufer-
tur. Tamen si est condemnatus in syndi-
catu, an reddat totum salarium? vide su-
pra in c. potestas condemnatus. in verbo,
condemnatus in syndicatu. ¶ Si duo offi-
ciales eligantur ad perficiendum vnum of-
ficium, & vnus eorū decedat, vel officium
nō impleat, salarium decedentis, vel non
implentis accrescit superstiti, qui solus im-
pleuit. Barto. per illum tex. in l. i. C. de leg.
lib. x. & Ang. in l. i. C. de pericul. suc. & in
l. i. C. de mu. & in quo loco. & facit l. bi-
nos. de aduo. diue. iudi. quod officialis sub
rogatus loco plurium habebit tantum
quātū omnes illi haberent. & vide supra.
9 Si potestas non tenet familiā neces-
sariā defalcatur sibi salarium. vide in verb.
familiaris. in ca. si potestas quod no. quia
illud est principale de quo fit inquisitio
in syndicatu contra officialem. ¶ Officia-
lis qui culpa ciuium non gessit officium
debet habere salarium Bald. in c. i. si de
feud. contro. suc. per nos in c. aduersus. de
immu. ecclie. ¶ Si tamen venerit officialis

post terminum, an habeat salarium? vi-
de Barto. in l. ideo. de verborum obliga-
tionibus. & Baldus in l. liberti. de operis
liberto. & qualiter soluantur salaria offi-
cialium. vide Barto. in l. i. de mu. & in quo
loco. & facit l. i. de anno. & tribu. & vide
supra.

¶ An officialis qui a ciuitate sibi decreta
se absentauit ante finitū officium pdat to-
tum salariū? decisio huius quæstionis pōt
sumi ex plene no. per Bal. in l. edem. C. lo-
cati. vbi dixit de doctore, & de medico &
stipendiario, & fabro conditis, q si isti
sunt conducti ad tale quid, in quo vnus
casus pōt valere quātū mille, vt in me-
dico conducto ad practicā, & in doctore
cōducto ad lecturā, & honorē publicum,
& in stipendiario contracto pp casus fu-
turos, quibus recedentibus nihil debetur.
quia nihil videt implerum cum aliquid
est implendum, & p eum stat. argu. l. 2. de
o manu test. l. si ita fuerit. ¶ idem dicens in
advocato dimittēte causā ināuscusam in
tempore periculoso, & substantiali, quia
nihil habebit, & habitum reddet. l. i. §. di-
uus. de var. & extraor. cogni. vbi etiā Bar.
hoc late examinat. Secus in aliis opifici-
bus in quibus cadit proportio seruitii &
operis, vel diuisio partium operis, quia ca-
dit rata temporis. scd m Bal. ibi, quia di-
cit idē in fabro, qui prom sic facere domū
certę formę, quod si recedit ante domum
completam, q nihil habebit in quo tamē
aliter dicendum videtur, quod si quidem
iste officialis intra et ante finitum officiū
et tempore officii recedit, quia sua culpa
et negligentia est ab officio ipso remotus,
vel ppter ea se absētauit, & tunc si illa ne-
gligentia, vel culpa respicit totum officiū
toto salario priuatur, secus si partem offi-
cii, ut infra in fin. vbi sunt remissiones.
Vbi autem ipse officialis recessit ab ipso
officio ex aliquo impedimento iusto si-
bi succedente, vel propter infirmitatem
suam, vel suorum, et tunc si cum licentia
recessit, debet habere salarium temporis
quo in officio seruiuit etiam durante ab-
sentia. gl. est in l. 3. §. si ad diem. de re mi-
li. & tex. in l. hac lege. de proxi. sacro. feri.
& not. Bal. & Moder. in l. si ea conditio-
ne. de condi. instir. Et etiam debetur sibi
salarium temporis residui, si reuertatur.
Tract. de Syndic. ○○ Bg

Parid. de Puteo tract.

Ervide Barto. in l. j. de vari. & extraord. cogni. vbi quando stetit. per culpam officialis. quominus exerceat totum officium. an debeat habere totum salarium. & vide pro perfectione Bar. in l. diē b. functo. ff. de off. assess. vbi dixit quod remoto ab officio sui culpa debetur salariū prateriti temporis. qui idem tenet in l. Mauiā. ff. de annu. lega. & vide text. in l. f. ff. de excusatio. tuto. † Vbi tutor remotus propter suspicionem. vel delictum. non consequitur primum. & tex. in l. iudices. C. de anno. & tribu. lib. x. in quibus casibus est ipeiale & dixit Bald. in l. Nescennius. de excusatio. tuto. quod remotus ab officio propter culpam non debet habere salarium per d. l. Meuiā. & dixit idem Bal. in l. mancipia. de ser. fugiti. quod remotus ab officio propter suspicionem nō debet habere salarium. Si autem recessit sine licentia. & hospite insalutato. an debeat habere salarium pro tempore quo seruauerat. vide Bal. in l. 2. C. loca. vbi dixit. † de famulo qui promisit seruire vno anno expensis domini. & recessit insalutato hospite. quod si promissio est indiuidua. & pro forma facta nihil potest petere. ut in doctore. qui promisit lectionem totius libri. si forma deficit culpa doctoris nihil recipit. aliā proportionaliter recipit salarium eatenus. quatenus recipit utilitatem. nisi sit in dolo. quia nihil habebit. argumen. l. j. §. si cum. de colla. bon. & vide eudem Bal. in l. j. C. de suffrag. & Bald. in l. & si partem. de lega. i. vbi de assessore recedente in medio temporis. & vide late Baldum in cap. primo quis dicitur dux. vbi examinat materiam. l. diem functo. de off. assess. de potestate mortuo in officio si debetur heredibus salarium. & in dict. l. diem functo. per omnes. & per Baldum. & Ludouicum. & vide aliquid p. Barto. in l. penul. ff. soluto. matrimo. † vbi de famulo ante tempus recedente si potest spoliari. Bal. in auth. habita. ne filius pro patre. Et vide etiam in prædictis capitulis: ex quibus poteris habere decisionem cum casus occurrit. & vide infra dict. cap. officialis deputati. & in c. an officialis qui debet venire certa die. supra in verbo. impedimentum. & vide in verbo. licentia. vbi de officiali qui habuit li-

centiam pro aliquo tempore. si debet habere salarium illius temporis. & vide supra proximo c. an si officialis decedat. & vide supra in verbo. negligentia. in c. iudicibus negligentibus. & in c. officiales deputati in quibus habetur. si perdant salaria propter recessum cum licentia. vel sine. vel propter negligentiam. † Remotus ab officio propter culpam non debet habere salarium. Bald. in l. Nescennius. in vers. remouendus. ff. de excusatio. tuto. & l. Mauiā. de annu. leg. secundum Iacobū de Aret. Et adde quod nota. in l. mancipia. de seruis fugiti. vbi Baldus dicit. quod potestas remotus propter suspicionem nō debet habere salarium. vide in verbo. remotus. † Officialis qui non reperitur de scriptus in originali registro. quo registratur omnia nomina officialium. non debet habere salarium. ne gaudeat privilegio. l. penul. de proxi. sacro. vbi dicit Bar. quod ad probandum quem esse officialem communis debet videri matricula communis in qua registrata sunt nomina officialium. & not. illum textum quod ille. qui non est scriptus in matricula registrata in memorialibus principis non debet habere salarium. † Assessores tempore syndicatus possunt sibi constitui facere salarium ex officio syndicatorum. si eis non est constitutum salarium. vt notatur in l. j. §. comites. ff. de varijs & extraord. cogni. vbi Barto. & habent alias actiones. l. i. C. de suffra. Et etiam officialis qui dedit petitiones contra rectorem in syndicato. & propterea non vult stare cum eo debet habere expensas ab ipso. alleg. glo. in l. f. de ordi. cogni. & in c. ex parte. de accus. † Officialis conductus simpliciter non facta mentione salarii intelligitur conductus cum consueto salario. sedm Bar. C. loc. l. excepto. & facit l. prius. §. placuit. de aqua plu. arcen. & Ioannes And. in c. fin. de consue. Barto. in l. Gallus. §. si de lib. & posthu. & Bald. in l. binos. de adu. diuer. iud. † Si nuntius curiæ custodiret aliquē debet solui salarium ipsi nuntio custodiēti. nō præti. tex. cum gl. in l. f. de ero. mili. 17 anno. † Si collateralis conductus inuenitur imperitus potest reprobari. & non debet habere salarium nisi pro rata temporis quo seruauit. fm Bal. in l. sed reprobari

bari. de excusa tu. & vide no. fm eum. in l. 2. C. de profess. et medi. per Andream de Barulo. ¶ An si vnus habeat duo officia debeat hñe duplex salariū. vide Bald. in l. si consul. de odopt. & vide in verb. of ficiū. in c. q̄s nō pōt. vide Lapū alleg. 83. ¶ An cōdēnatus in syndicatu perdat salariū? vide in verb. cōdēnatus in syndicatu.

a ¶ *Salarium.*] Adde quod per eundem supra in ver. Rex concessit. et q̄ ibi dixit in apostil.

b ¶ *L. diem.*] Et ibi vide Paw. de Cast. & do. Alex. de lmo. q̄ debeat habere salariū pro tēpore praterito. sed tenetur tunc potestati suo ad interesse pro tempore futuro. secus vero si sit remotus potestas, quia tunc tenetur eius officia libus ad totū salariū, ut ibi per pres. Doct.

S V M M A R I V M.

- 1** Potestas an possit dare securitatē malefactori, & eam ipsi seruare. & nume. 2. & 3.

Saluus conductus.

C A P. 1.

- 1** **N** potestas ¶ possit dare securitatē malefactori, & teneatur eam obseruare vel ipsum punire, & sibi fidem non obseruare? Dic quod potest in causis ciuilibus tempore paruo. sed 30. dierum, & cū equali causæ cognitione. in auth. de mand. princ. §. sed neq. & est seruanda, nec est contra. ff. ne quid in loco pub. l. 2. §. merito. & §. si quid. & de cōfir. vtil. in c. dilecta. vbi in causa ciuili non datur fiducia. quia est verum cum alterius iniuria, & quando sine causæ cognitione exceditur in tempore 30. dierū cum delinquentibus & debentibus tributa soluere non dēt dari, ut ibi in tex. secū dum Ang. vbi videtur etiā tex. quod ista securitas operatur, q̄ potest venire & remeare, & debet saluus reponi in terminis in quib⁹ erat ante datam securitatem facit. ff. de sepulch. viola. l. verum. Et de hoc an sit danda securitas malefactori. vide ibi Ange. late. & Iaco. de Bel. in d. §. sed neque. **a** vbi distinctio longa per Bart. in l. is qui reus. de public. iudic. vbi aliter distinxit. & vide Cyn. in l. præsenti. C. de his qui ad ecclesi. confug. qui tenet, ¶ q̄ potestas potest punire delinquentē nō obstante securitate tali. per l. ii. de dolo. Li-

cer alii cōtra, quia debet sibi seruārī securitas. per l. is qui reus de quo vide Bald. in d. l. ii. de dolo. & Ang. & Iaco. de Bel. in dict. §. sed neque. Et adde quia Cyn. in d. l. præsenti. dixit, quod ptās qui de dit securū conductū homicidę, & deinde fecit eum decapitari, quod bene facit. per glo. in authen. de mandat. prin. §. homicidas. ¶ Tamen alii tenent contrarium. fm Raph. qui ibi refert disputationē Ol dra. scđm Alb. ibi, & vide Ang. in sua disputatione, q̄ incipit, Bononienfis vbi aliter distinxit. & vide late Ang. l. vtimur. ff. de sepul. violat. q̄ no. ut excusetur ī syndicatu, si affidauerit delinquentē, vel debitorē alterius, q̄ venit ad ciuitatē p aliquibus diebus, & non satisfecit parti vt officialis nō teneat ppter hoc, quia potuit assecurare. & vide in l. relegati. in fi. de penulti. Et ideo And. in ti. de accusa. 3 parte. in ver. sequit. & in ver. si bānitus. & vide Bal. de pac. constant. & in ver. sed dispensari & Ang. in l. i. ad l. lul. maiestatis. & Barto. in l. sed filius. §. si pōnā de in ius voc. ¶ q̄ non potest dari securitas bānito veniendi ad agendū, licet Ang. in q. Bononienfis, videat dicere cōtrarium. & vide Bar. in l. reos. C. de accusa. quæ nor. q̄ saepe ptātes dant licentiā, vt veniant causa deferendi alios, vel causa testificandi in causis, vel ex aliqua affrontatione, quia si caperetur ab alio superiore, & puniretur, esset debitū si ille ptās teneatur, vel si in itinere occideretur. ¶ Et p ista iura pōt decidi illa quotidiana quæstio, si aliquis fuerit detentus infortia iudicis p graui delicto qui examinatus negabat omnia, & deinde iudex persuasit sibi, q̄ deberet confiteri & dicere veritatem dādo sibi fidem, quod ipsum non puniret si cōfiteretur delictū, an extorta ab eo confessione delictum propter fidē datā teneatur iudex obseruare fidem, & ipsum non punire, **b** & si veniat cōtra fidē teneat in syndicatu. de quo vide in supradictis iuribus. & supra in verbo, tortura. in c. & aduertendum est, quod iudex.

a ¶ *§. sed neque*] Vide *nal* in §. item sacram. vlt. col. in ver. quero vtrū si iudex. de pac. in ra firm vbi per d. §. sed neque. dicit quod iudex etiam iurans securitatem bannito non tenetur eam seruare, nisi faciat iure permittente.

○ ○ 2 ¶ Punire.

Parid. de Puteo Tractatus

¶ Punire. Facit quod per Felin. habetur in ca. affert. l. i. not. circa fin. de presumpt. de Papa Alexan. ij. cum haberet premanibus Episcopus simoniacum promissit ei in secreto, quod si publice fateretur delictum suum dispensaret, cum eo. Et statim cum ille confessus fuit coram Cardinalibus deposuit eum. Et sic dic quod licitum est iudici aliquid simulare causa veritatis indaganda et excusatur prout ibi latius per eum.

SUMMARIUM.

- 1 Index debet sententiam diffinitivam proferre in scriptis.
- 2 Sententia principis debet proferri in scriptis.
- 3 Sententia potest proferri sine scriptura in causis brevioribus.
- 4 Index an faciat litem suam, quod sententia est nulla. Et nunc.

Sententia.

C A P. I.

- I**ndex etiam in dignitate constitutus, vel alius minor debet sententiam diffinitivam proferre in scriptis, alias tenetur ad expensas, & damna litigantibus, ut constit. regni ab omnibus de causis & iudic. cito deci. vbi glos. dixit, quod est verum in causa, in qua requiritur libellus, vbi autem non requiritur, non debet proferri sententia in scriptis, ut in constit. j. de dilatio. & in constit. in pecuniariis, & extra de re iud. c. fin. in vj. & in l. statuitis. C. de senten. cum auth. ibi posita. Etiam principis sententia debet proferri in scriptis, in authentic. in medio litis S. si vero aliqui. & fallit in auth. de mād. prin. S. sit tibi. collat. tertia. & in constit. inter multos. & in constit. ad reprimen. in verbo, sine figura. secus in interlocutoria. capitul. quoniam contra. in verbo, interlocutiones. extra de probatio. Et quando proceditur ex non scripto, sine libello, & sine scriptura, sententia non debet proferri in scriptis, quia tunc causa examinatur ex non scripto, in auth. ut iud. fin. quoque. suffr. in S. necessitate. & in Specul. de senten. S. iusta. verificul. non enim. secundum Luc. de Pen. in l. in subeundis. de castren. om. pala. pec. & adde quia Bald. & etiam Bartol. latius in authentic. nisi breviores. C. de senten. ex peri. recit. dixerunt per illum textum. Et quod in causis brevioribus sententia potest proferri sine scriptura, vbi Bald. dixit quod causae breues sunt inter homines parvae conditionis, nam causa minus boni est magna in rustico, quia forte

est maior pars fortunarum suarum. de offic. praed. l. illicitas. S. veritas. vbi glo. de vno porcello. Item si rusticus peteret suam mercedem, quia proceditur verbo, sine scripturis, & sine sportulis, quae sunt arbitraria inspecta conditione personarum & rerum. arg. de transact. l. cum hi. Nam coram iudice rurali non debet libellus offerri, quia ratione ignorantiae legum simplici via sunt contenti, secundum Bald. ibi. & vide Ang. in l. sed & si suscepit. de iud. S. j. quae no. ¶ An si sententia est nulla iudex faciat litem suam? Et glo. in l. iudices. ff. de extraord. cognit. quod non. vbi Bart. quod est verum pronuntiando, sed bene faceret litem suam in exequendo. arg. de pericul. & commod. rei vendit. l. lectos. & tenetur ad interesse parti, secus si partis non intererit, quia erat verum debitum ad quod de facto fuit compulsus. l. finali in fin. quod met. caus. ¶ Et ideo isto casu credit Bald. quod non tenetur parti, quia non interest, sed tenetur ad poenam extraordinem, quia non servavit legem. de sacros. eccl. l. iure nostro. Bal. in l. j. ff. quod quis que. nu. in secunda lect. vbi dicit, quod quando sententia est nulla non fit retorquutio contra iudicem. & vide And. de Isern. in constit. regni circa violentiarum. ¶ Et adde, an si iudex dederit sententiam nullam in favorem actoris, in qua non apposuit ponenda, nec eam dedit in scriptis, & non servavit titulum. de senten. ex peri. recitan. teneatur actori. Bart. in disputatione sua tenuit, quod sic, quando ibi intellectum ad gl. in l. fin. ff. de var. & extraordin. cognit. & tenere videtur in l. si quis in conscribendo. in fi. C. de pact. quando facit praedictum parti & iniustitiam. ¶ Ista enim nullitas ratione omissionis substantialium sententiae, est nullitas ipsius iudicis facto proveniens, quod tenetur sententiam proferre servata forma, & ordine iuris, ut in l. prolatam. & in titul. de senten. ex peri. recit. & ideo tenebitur parti ad interesse, quia debet condemnari quatenus iudici videbitur, secundum Bartol. in dicta disputatione, scilicet ad expensas & damna ut iterum suis sumptibus proferatur, & est hodie decum per constit. regni. quae incipit, ab omnibus in titul. de causis cito decidendis. ¶ Et iura quae dicunt, quod iudex pronuntiando nulliter facit litem suam loquuntur quando pronuntiat nulliter contra reum, quia ex quo reo non fit praedictum, eius respectu non facit litem suam secus respectu actoris, qui est laesus ratione nullitatis per iura praedicta, quae not. quia ita

ita oportet distinguere, & vide in verbo, executio sententiae.

- ¶ *In scriptis.* Adde dom. Alexand. de Imol. in l. videmus. §. i. de in litem iuran. & i. aul. de Cast. in l. hac consultissima. §. at cum humana. C. qui testis fac. pos. vbi etiam vide Bal. in ver. item est arg. & per i. anfranc. in c. quoniam contra in versicul. sententia in v. col. de probationibus.
- ¶ *Parue conditionis.* Quae sint cause breues. vel magnae. vide in Felym. in capitul. in causis. de testa. circa princip. & in cap. q. de offic. de leg. circa fin. i. col.

SYMMARIUM.

- 1 Index qui tulit sententiam iniustam propter metum non tenetur.
- 2 Index potest cogi per superiorem suum ad iudicandum, & non per alium.
- 3 Index non facit litem suam quando sententia nulla nullum generat parti praedictum & numer. 4
- 5 Solemnitates iudicij quae sint? & nu. 8 Et quae substantialia? & nu. 6.
- 7 Veritas intelligitur quatenus constat ex actis.
- 9 Citatio est de solemnitate substantiali processus & quamvis possit procedi sine solemnitate iuris tamen requiritur citatio nu. 12.
- 10 Cae cognitio dei fieri partibus praesentibus.
- 11 Omni solemnitate iuris omissa nihil aliud est dicere quam summarie.
- 13 Verba sine figura iudicij licet videantur importare l. vera facultate debet tamen index servare regulas iurisdictionum.
- 14 Sententia est de processu.

CAP. II.

M T R V M. iudex, qui per vim, vel metum tyrannus profert malam sententiam alias non laturus, excusetur? Dic quod sic, nisi a principio sciisset hoc evenire potuisse, quia non debuisset officium acceptare. ar. de damn. in fec. l. qui bona. §. de illo. & ff. loca. l. habitatores. §. fin. & lex conducto. §. j. ¶ Si autem iudex per metum tulit iniustam sententiam. dicit Bald. quod non tenetur, quia necessitas est contraria voluntati, quia iudicis voluntas debet esse libera, sicut electio & institutio. l. illa. de hered. instit. de arb. l. qualis. ¶ Et hoc si fertur non obstante metu, tamen si metus miscetur, quia cogi-

tur sic pronuntiare, vitio non caret, & rescinditur. l. i. q. j. quatuor. not. in l. j. de leg. ij. secundum Bald. in d. l. fi. de poen. iud. & adde Bald. in l. j. C. quomod. & quand. iud. qui dixit, quod superior potest cogere iudicem, qui habet causam ab ipso, ad pronuntiandum. ar. l. qualem. de arbit. nisi esset princeps. per l. j. de constitut. princip. secus in eo, qui non habet iurisdictionem, ut Episcopus & Archiepiscopus, & sicut notarij, qui non habet iurisdictionem a potestate, qui non potest ab eo cogi, sed debet recurri ad superiorem. in auth. ut differet. iudic. Bald. ibi. ¶ Et adde, quia iudex potest cogi per superiorem suum, cui sua iurdictio subalternatur ad iudicandum, non tamen per alium. in authen. de quaestio. §. & sic de defens. ciuita. item nulla. & facit C. de exact. trib. l. misli. & vide Bald. in l. fi. de poen. iudic. ¶ Et adde, quod potestas qui facit cum iudice suo, quod proferat sententiam falsam in criminali, quod tenetur. leg. Corn. de fiel. j. ff. ¶ Et idem si priores hoc faciant cum potestate, quod tenentur. leg. Iul. de vi pub. secundum Bar. ibi per l. j. de vi pub. l. qui dolo malo. Et facit, quod dicit Inn. in c. pastoralis. in verbo, iniustum. de offic. deleg. & facit C. de decur. l. omnes. & quod Bart. no. in d. l. qui dolo. ¶ Idem si potestas cogat testes per tormenta, ut falsum dicant per illum text. per quem dixit Bald. in c. j. de pac. iur. firm. quod falsus testis tenetur eadem poena qui dixit in tit. de pac. iur. fir. quod falsus testis deponens contra innocentem tenetur ut homicida, & idem Bal. in l. praesbyteri. de epis. & cleric. in l. data opera. C. de accus. dixit de falso teste, quod no. contra iudices, qui dolo aliquem condemnauerunt ad mortem, an tunc sententia lata per metum sit nulla, vide late Bald. in l. decernimus C. de epis. & cle. vbi distinctio.

3 ¶ Index non facit litem suam, quando sententia nulla nullum generat parti praedictum. in l. fi. iudex. de var. cog. secus si generat praedictum parti, quia facit litem suam l. si quis in conferibendo. de pact. ¶ Quando ergo pronuntiat admitendo exceptionem pro reo, & absolute cum ab instantia iudicij & generat praedictum auctori facit litem suam, nisi esset error expressus in sententia, quia non facit litem suam. l. j. §. j. q. quisqu. iur. Bald. in d. l. si quis in conferibendo. ¶ Dicitur, quod iudex ex sola nullitate sententiae vel processus non facit litem suam, nisi executio processerit. l. fi. de var. cog. quae examinantur in cap. an si sententia est lata. & in capit. iudex non facit litem suam. & in cap.

OO 3 puul.

Parid. de Puteo tract.

pitul. an si sententia est nulla. quod hodie indubitatum videtur per cap. regni quod incipit, detestantes. quo videtur prouisum, quod processus causarum ex defectu omissionis solennitatis iudiciarie non possunt dici nulli agendo, nec excipiendo, dummodo debito modo liqueat de pura substantia veritatis, & possit procedi ad sententiam pro celesti executione iustitie propter, quod capitulum hodie videtur posse iudex excusari, sic ex processu sine debitis solennitatibus formato, sententiam protulit, & executus fuerit contra rusticos qui iudices solent accusare, quod sine ordine iudiciario compulsi, ad soluendum. ¶ Sed inter Doctores regni semper fuit dubitatum, si dispositio illius capituli, detestantes. quod loquitur de omissione solennitatis iudiciarie locum habeat, si omittatur aliqua substantialia iudicii, propter quod esset videndum. ¶ Tunc dicantur solennitates iudicii, in quo aliqui Doc. regni dixerunt in hoc, quod gl. in l. prolatam. ponit aliquas, que tamen loquuntur de solennitatibus sententie, de quibus in ti. de sen. ex per. recit. & d. c. detestantes. dicit iustitarius, quia de illa non potest intelligi, cum erat super illa prouisum de iure communi. l. absentem. ff. de poen. cum solennitates iudicii proprie sunt forma, & figura iudicii, de quibus loquitur Bartol. ad repri. in verbo, forma, & figura. & in l. nec quicquam. §. de plano. de offic. procōsul. & capitulum statutum de hære. in vj. & Bald. in addi. Spe. in ij. parte. in rub. de prap. Bart. l. j. §. si plures. de exercito. Et d. cap. detestantes. loqui videtur in processu causarum, & non in sententia, & sic de nullitatibus concernentibus processum, & non sententiam, & vult quod sententia lata in processu nullo teneat, licet de iure non teneret. ¶ Tamen alie sunt solennitates iudiciorum, alia sunt substantialia iudicii, ut videtur dicere Andree. de Iser. in procemio constit. reg. & cum dictum cap. detestantes. dicat dummodo alias debito modo liqueat, non potest liquere debito modo, nisi seruentur substantialia, maxime litis contest. & similia, ut est glo. in l. j. C. de hære. vel actio. vendi. & Bartol. in cap. grauis. de rebus eccles. non alie. Et quia talia substantialia sunt inducta ad utilitatem reipublice auctoritate, & utilitate, ergo tolli non videtur, ut non in cle. sepe. de verb. signi. per Guil. de monte lau. Tamen videtur quod dictum. ca. supplet defectus substantialis omisso, ut puta litis contest. & similia, quia non substantialia non variant processum, ut dicit Arch. in c. j. de accus.

in vj. Et si hoc non esset dictum capit. detestantes. nobis de veto seruiret. ad quod facit, quod dicit Andree. de Iser. in procemio constit. in ij. charta. & cano. in dicta cleme. sepe. & quia dictum c. tollit leges in contrarium facientes. & loquitur indefinite, que equipollet vniuersali, ac si diceretur, non obstante quacunque nullitate iudicii. l. si duobus. de legat. secundo & quia dicto cap. loquitur de solennitatibus propter quarum defectum contingit processus esse nullos, sed litis contest. & similes sunt tales, quae reddunt processus nullos. a cap. j. & ij. ut lit. non contest. & quia est factum de certa scientia, quod tollit ius civile. l. quoties. in gloss. de preci. impera. offe. & per Andree. de Iser. in constitut. prosequentes. sed litis contest. & alia sunt de iure civili, ut per Bartol. in constit. ad repri. & quia ita videtur de iure canon. de nouo induci. per d. cle. ut veritas videatur. & quia supplet defectum, per quos processus sunt nulli, & non dicit de sententia, quia de sententia erat iam prouisum per. l. absentem. cum similibus. de poenis. Et quia dicit dummodo liqueat de pura substantia veritatis, per quae verba suppleuntur substantialia defectus, secundum Bartol. in l. si fideiussor. §. quaedam. ff. manda. & propter verbum veritatis. ad quam iubet attendi, & quia iudex debet illam semper attendere. l. illicitas. §. veritas. de officio praesidis. & d. §. quaedam. & in l. j. C. de lati. libe. tollen. & Salicetus in l. si quis §. initium. de edendo. & in authentic. ut defuncti. fune. in princip. colum. sexta. & l. nemo C. de sentent. vbi Angel. quia veritas intelligitur quatenus constet ex actis. capitulum. ex literis. de iureiurand. & in capitulum. inter de re iudica. & Andree. in titulum. hic finitur lex Corradi. §. his. Et quia dictum capitulum. non excipit, nisi privilegia baronum quae sunt duo, vnum per constitutionem, ut vniuersus. aliud per constitutum. prosequentes. quae concernunt sententiam & processum, & exceptio debet contineri sub regula, ergo necessesse est dicere, quod intelligatur de his, quae continentur in exceptione. & ideo doctores regni huius per supradictas rationes interpretati sunt capitulum. detestantes. quod habeat locum in omissione substantialis defectus iudicii. pro quibus adducitur Bald. in l. prolatam. C. de sentent. qui dicit quod stante statuto, quod valeat sententia omni iuris solennitate omissa, quod valebit praetermissio ordine iudicii. de quo in l. prolatam. licet gloss. ibi videatur dicere contrarium, quod nomen

men solennitatis poni potest etiam pro solennitate ordinis & pro subtilitate iuris. ff. de restitutione in integrum. l. diuus. vbi Bal. subdit quod si statutum diceret, omni subtilitate omiſſa, quod valeret sententia non scripta & nō lecta, & viua voce lata, & dicunt aliqui Cano. in capit. ea quæ. de elect. in 6. f. quod solennitates iudicii illæ dicuntur, quæ magis spectant ad ordinem, quam ad inuentionem veritatis, quos ibi refert Innocen. tamē Baldus dicit quod ordo est inter plura. sed solennitas est facere secundum formam iuris, secundum glo. in dict. l. prolatam. vt lis contestetur. &c. Et etiam ibi dixit Ange. quod f. citatio est de solennitate substantiali processus b per no. in l. cōsentaneum. C. quomodo & quando iudex. Tamen Bartol. dicit quod de solennitate substantiali iudicii est causæ cognitio per illam glo. & per l. ex stipulatione. eod. ti. f. Causæ autem cognitio debet fieri præsentibus partibus. l. in causæ. §. causa. ff. de minori. Vnde si partes semper essent præsentēs, vel contumaciter absentes, non requiritur citatio secundum Bart. ibi. Et adde Bart. in l. si filius. ff. de dona. dicentē quod si ex forma statuti potest procedi sine iuris solennitate, videtur remissa solennitas iuris civilis, nō naturalis, vel gentium. argumen. l. 2. de natali. restitui. quo casu requiritur legitimus numerus testium & defensiones legitimæ. & qd testes parte præſente examinetur, & citetur pars ad oēs actus, quæ citatio est de iure naturali. clemen. pastoralis. de re iudic. & idem Bart. in l. i. ff. de re mili. & ad repri. in verbo, figura iudicii. vbi etiā dicit Bart. qd iudex tunc nō poterit admittere testes inimicos nec etiam credere poterit testibus sine causa scientiæ secundum Bal. in l. solam. de testi. tamen testes recipere poterit sine iuramento. secundum Bart. ibi. licet Bald. dicat contrarium. l. milites de testamento militis. & in l. presbyteri. de episco. & cle. Vnde Ludo. in rubr. de arb. vbi ponit, an possit admittere testes prohibitos, & furiosos & impuberes ad testimoniū. Etiam ad prædicta facit, quia Bartol. ad reprimendū. in verbo, videbitur. æquiparat verbum, sine figura iudicii. & verbū; nō seruata solennitate. vbi videbis, quod

si statutum diceret, quod posset de facto procedi, tunc proceditur non seruata solennitate iuris, dummodo quod non auferat defensionem partis. & ita intellige quod Bart. dixit in l. non solum. §. si mandato. ff. de iniuriis. vbi dixit quod contra assassinos de facto proceditur. Et dixit idē Bartol. in dict. l. si filius. quod vbi potest procedi sine iuris solennitate potest diebus feriatis in honorem Dei, licet contrarium teneat in dicta extrauaganti, quod limitat Ludouic. in dicta l. si filius. nisi in die dominico, de quo per omnes. in l. prima de sacrosanct. eccles. Dixit etiam Bartol. ad propositum. dicto capitulo de testantes. quod quando in statuto dicitur, quod procedatur omni solennitate iuris omiſſa, dummodo quod legitime constet de maleficio, tunc in probationibus faciendis requiritur ordo iuris, nō tamen in alia parte processus. Et puto quod Bart. somnauerit dictum capitulum, de testantes. qui ponit mentē ad aliqua verba ipsius c. ad quæ faciunt plene dicta per Bal. in l. nec quicquam. §. de plano. de officio prefest. vbi ibi substantia lia iudicii & probationum, appellat solennitates iudiciorum, quibus subiunge qd f. nihil aliud est dicere, omni solennitate iuris omiſſa, quā summatie & de plano, quo casu proceditur sine libello, litis contestatione iuramento calumniæ, & aliis vt in cle. sæpe de verborum significatione, quod late examinat ibi Bal. tamen tollitur per dictum modum procedendi quin personæ non sint in iudicio legitimandæ, quia filius debet habere consensum patris qd est de substantia, nō de solennitate, secundum Bart. in d. §. de plano. in repe. dicens quod tale statutū interpretabitur legitimatis personis arg. l. si de test. mili. & quando persona non est legitima dicetur pars grauari, & poterit appellari de minori. l. ait prætor. §. permittitur. & qd no. Innocen. in c. in notuit. de eo qui fur. ordi. susce. Et dicit Bart. in l. 2. de edi. diui. quod in causa summatie requiruntur legitimæ probationes, quod ad legitimatorem personæ. & Bal. in l. 3. §. ibidem. ad exhiben. nam licet aliās processus, qui nō teneret, ratione dubii teneat per gl. in l. si putans. fami. er. est verū, quomodo habeat

Parid. de Puteo Tractatus.

fundamentum legitimacionis personarū.
l. non idcirco de iudi. & Bald. idem in l. si
quis. ex aliena. co. ti. Nam legitimatio p-
sonæ procuratoris non legitimat proces-
sum nullum ex persona domini. d. l. non
idcirco. §. i. vnde quando domini persona
non fundat processum, quia est illegitima,
ut quia seruus processus erit nullus,
licet procurator sit legitimus. secundum
Bald. in d. §. i. Et tenet etiam Bart. ad re-
primendum. in verbo. figura iudicii. vbi
quod quamvis causa cognoscatur sine fi-
gura iudicii, debent legitimari perso-
næ. per tex. illius constitutionis. & per c.
non debet de re iudi. ne factum alicuius
non habentis mandatum mihi noceat. de
re iudi. factum cum si. Et ideo alias con-
sului. quod si est factus processus cū tuto
re pupilli, qui non produxit solennia, nec
personam suā bene legitimauit in iudi-
cio, q̄ processus talis non iuuabitur per
d. c. detestantes. q̄ non supplet legitima-
tiones personarum sed tantum iudicio-
rum solennia. licet iudices magnæ curiæ
in hoc dubitarint, & non bene. Et subdit
Bar. in d. §. in verbo, sine figura iudicii. q̄
12 † quāuis possit procedi sine figura iudi-
cii, vel iudici solennitate requireretur ci-
tatio, quia Deus citauit Adam dicens, q̄
propterea fuit reuocata sententia lata cō-
tra Regē Robertū, qui non fuit legitime
citatus vt in d. c. pastoralis & requirere-
tur etiā, qd̄ detur aliqualis petitio in scri-
ptis, vel verbo, in actis scribatur. nā mu-
lier coram Salomone, dixit filius meus vi-
uit & c. c. afferte de præsum. Et sufficit, q̄
ipsa petitio sit generalis licet non habeat
omnia requisita de iure ciuili. l. i. in fine.
de eden. Et etiam sufficit si eius conclu-
sio nō sit legitime facta. l. i. ff. si mens. fal.
mo. etiam si non petat reum, cōdemnari.
sed dicat reum cogi, quod fieri non de-
bet l. 2. de execu. rei. iudi. Nam vbi proce-
ditur sine figura iudicii, valebit iudicium,
vbi sit sola facti narratio sine conclusio-
ne, idem si conclusio non est bene apta,
si tamen ex narratione potest comprehē-
di quid actor velit. arg. l. i. §. j. de rei vxo.
ac. & si sufficiat pronuntiari iuxta petita,
dummodo quod non sit tanta ineptitudo,
quod tollatur defensio reo. Poterit et
secundum Bar. opponi exceptio rei iudi-

catæ & litis finitæ ad processum, quia est
de iure naturali, ne bis iudicetur in id ip-
sum. Tamen exceptiones quæ magis dif-
ferunt, & frustrantur causam, quam ip-
sam veritatem respiciant, potest tunc iu-
dex depellere. d. c. sæpe. quia non sunt de
iure naturali, imo contrariæ. Tamen litis
conte. c non requiritur, quia est ciuilis so-
lennitas, quo casu primi actus, qui sunt
legitimationis personis, quo ad certos effe-
ctus habebunt vim litis contestatæ. l. nihil.
de procurato. Item amputatur dilatio nū
materia & litis breuiantur, non in tantū,
quin probationes necessariæ defensiones
non admittantur. d. c. le. Et valebunt etiā
si fiant sine dilatione. ff. de quæstionibus.
l. vnus. §. cogniturum. tamen dandæ sunt
dilationes cōgruentes equitati, quod ius
non auferatur, nec reo defensio, quæ ex
æquitate naturali procedit. l. vt vim. de ius-
sti. & iur. cum si. Debent etiam cum tali-
ter proceditur testes iurare. l. iureiu. C. de
testibi. & dicta testium debent necessario
concludere sicut in causis ordinariis, si-
cut dicitur in Daniele. & Susana. vt no. in
l. testium. Nec requireretur præsentia par-
tium in examinatione, secundum Barto.
in l. si quando. §. si. de test. licet Bald. con-
tra. vt supra vbi de iure diuino debet fieri
publicatio. q̄ alias auferetur reo ius
defensionis, quia non posset testes impu-
gnare, & eorum dicta, & auferetur defen-
sio. q̄ Tamē non poterunt, testes produci
post didicita testificata, ne alter alteri in-
diceretur. l. vt vim. de iustit. & iure. In quo
aliqui errauerunt qui dicunt quod in eo-
rum curia proceditur secundum verita-
tem. & volunt recipere testes super eodē
post didicita testificata quod non potest
hoc facere. q̄ Et hoc etiam seruata curia,
mercatorum, in qua nō recipiuntur post
didicita testificata. Etiam non poterit actor
à reo sibi edi instrumenta, quia est iure
naturali & ciuili prohibitum. clemen. qui
accusare de eden. nō tamen requireretur
conclusio in causa. d. l. sæpe. quia solenni-
tas ciuilis dicat quod semper cum iudici
liquet, potest sententiari, vt in sententia
Salomo. regun. 3. c. Nec etiam debet dari
terminus ad allegandum debet tñ cita-
ri ad inīam. d. c. le. sæpe. scdm Bartol. qui
dicit quod requireretur citatio specialis ad
sententiam

sententiam & non sufficit prima citatio, vel alia ad procedendum. Nec requiritur sententiam proferri pro tribunali, & quod feratur in scriptis. d. de. quod non est necesse de iure ciuili, nisi vt probari possit, quia assessori iudicis, etiam si sit Papa, vel imperator non creditur. c. quoniam contra. de proba. & in cie. i. eod. tit. Et idem si non seruatur solennitas. l. i. C. de senten. quæ est iuris ciuilis, & nō naturalis, quod valebit sententia, licet alias secus, vt l. furioso. de re iud. ¶ Itē si præcedente cognitione iudex iuberet rescipi & distrahi pro debito, nā valeret, sicut olim ante ius ciuile omnia manu regia expediebantur. l. ii. de origi. iur. & sic Barto. dicit debere procedi, vbi sine figura iudicii proceditur. Etiam dixit in verbo. videbitur. in fin. q. si statuto dicatur, quod in tali negotio procedatur de facto, vel per alia similia verba, quia tunc procedet manu regia sicut olim & c. sic omni solennitate ciuili remissa, non autem quod iura alterius aliquo modo lædantur contra æquitatem naturalem, nam non potest quis esse magis solutus legibus, quam Imperator, & tamen sua potestas ad hoc extenditur, ideo fuit cassata sententia in capitulo. pastoralis de re iudica. pronuntiando in quibusdam. contra naturalem rationem.

13 ¶ Et ideo licet verba sine figura iudicii videantur importare liberam facultatem, debet iudex seruare regulas iuris gentium. & naturalem æquitatem ommissis solennitatibus iuris ciuilis, secundum Barto. in dicta constitutione ad reprimendum, qui videtur glosare d. capitulum detestantes. quod solum attendat quod debito liqueat puta, substantia veritatis, quæ verba excludunt processum rigorosum a iure ciuili inductum, & dant formam procedendi æquitate canonica & secundum rationem iuris gentium, secundum Cano. in c. dilecti. de iud. & dominum Anto. in c. literas. de iura. calum. vbi dicit q. ista verba excludunt etiam iuramentum calumnie, & solennitates iuris ciuilis veritatem negotii non tangentes, q. dicuntur apices iuris vt si est peremptorium, lit. contestatio, solennitas publicationis, vel si esset intentata actio directa, & competebar vtilis. vel exceptio ordinis, secundum gl. in l.

si mancipium. de euictio. secundum Barto. in l. fideiussor. §. quædam. ff. mand. & Bald. in l. si pro ea. C. eo. titu. & glo. in dict. cap. cum dilecti & vide decision. Rot. xxxij. quando causa committitur substantia veritatis inspecta quod non seruatur termini iuris, nisi substantiales. ad quod facit quod dixit Bald. in l. nemo. C. de sen. quod si princeps committit causam de veritate & iustitia, quod intelligitur de veritate, cuius patrocinatur, & dixit in l. iustitia de iusti. & iur. & per ista verba iustum & verum decidat non a iure discessum. arg. l. si quando. de inoffi. testamen. vbi vide per eum, an teneatur seruari ius municipale. Et tamē aduertendū qd And. de Ifern. in proœmio constituti. videtur facere differentiam inter solennitates iudiciorum, & substantialia. Ideo tempore Regine Ioannæ I. fuit facta quædam declaratio, quod dict. capitulum detestantes. locum haberet in substantialibus iudiciorum cum additione tali, dummodo quod sententia rite & recte proferatur, quæ additio videtur destruxisse dictum cap. in hoc quod dicitur de sententia rite & recte ferenda, quia licet de sententia nihil in eod. cap. diceretur. tamen fit mentio de processu: & supplendo omnes solennitates ommissas in processu, & sic intelligitur etiam suppleuisse solennitates

14 sententiæ, quia sententia est de processu. l. 2. vt lite pendens. secundum Baldum allegantem Iacob. de aurr. in l. in fraudē. de iure fis. in dict. l. 2. & in l. actorum verba. & in l. acta. de re iudic. & dicto capitulo quoniam contra. ¶ secundum Baldum in dicta l. secunda vbi dicit quod appellatione actorum continetur sententia. & sic per illam additionem requiritur: quod hodie sententia proferatur secundum formam. l. i. & sequentium de sententiis ex periculo. & hoc propter verbum rite et verbum recte, quia videtur includere qd sententia non sit iniqua, nec contra iustitiam. Et interrogavi reformatores, qui fecerunt dictam additionem, qui dixerunt fecisse, ne tota legis observatio in iudiciis edita fuisset per dictum capitulum sublata. In quibus bene aduerte, quia sunt quotidiana, quia aduocati, procuratores faciunt clipeum de dicto capitulo detestantes, in defen-

Parid. de Puteo Tract.

in defendendo processus ineptos quando constat de veritate. de cuius intellectu vi de infra in equentibus ca.

- a ¶ Nullo.] Adde Paul de Castr. in cōst. xxiij. incip. V i s o quodam processu.
- b ¶ I n r o c e s s u s .] Et adde quod ista solennitas citationis non uidetur remissa, imo semper dici potest de nullitate sententia ratione citationis omisse, ut per Bar. & Rapha. Fulgo. in l. milites. C. de testam milit.
- c ¶ L i t c o n t e s t a .] De hoc uide aliquid per Felyn. in c. exceptionem. de excep. col. ultim. versic. iij intellige, nisi esset causa in qua.
- d ¶ I n e f i g u r a i u d i c i i .] Quid operetur hec clausula. vide Oldr in consil. cxx dom. Alexan. de Imo. in consil. xxxi. iiii. parte. & in consil. lx. in ea parte & dom. Bartol. Socin in consil. c. vi incip. V i s o processu. circa med. i. colum. in i. parte & quid importet in compromisso. uide dominum Petr. & hilip. Corn in consilio lviij. incipien. Videtur in litera. i. in ii. parte.
- e ¶ C. quoniam contra.] Vbi vide omnino Felyn. in tertia columna versiculo not. r.

SUMMARIUM.

- 1 Barones an possint causas summarie committere Et quid in Episcopo. nu. 2.

CAP. III.

- St tamen aduertendū quod per dict. ca. detestantes. quod prouidet in causis procedit reiectis solennitatibus iuris, quando constat de substantia veritatis, propter quod capitulū, ut puto, in regno hodie omnes causę sunt summarie p predicta omnia supra proxime dicta. & cum sint summarie dico. ¶ q licet barones non possunt de iure cōmuni committere causas summarie, & de plano. ut nota. Andr. de Ifernii in proemio constitutionum, & in fin. quod hodie ex quo per dict. cap. sunt factę omnes causę summarie, quod barones possunt causas summarie & de plano comittere, qā causas sic committendo uidentur iurisdiccionem concessa in dict. cap. in procedendo summarie excitare, & non de nouo committere, nec solennitates iuris civilis iam per d. cap. remotas tollere. per not. in l. si. S. dato. ff. a quib. appell. nō licet. vbi si princeps mandat ordinario quod faciat actū,
- 1

quem facere poterat, tunc ordinariam videtur iurisdiccionem excitare, ut illum actum faciat autoritate ordinaria, & nō aliter. ad quod facit ca. licet. de offic. ordi. & not. in l. i. S. penultim. ff. de appel. & q not. in l. sēpe. de offi. pręsi. & in l. i. C. qui pro sua iurisdic. argum. l. ius civile. de legibus. Et quia expressio eorum quę tacite insunt nihil operatur. a l. 3. de leg. i. vbi dixit Bal. & in l. si arrogator. de adoptio. q dedit legalem dilationem quod non addit iuri communi, & per ea quę habentur in ca. licet de offic. ordi. ver. vbi si princeps committat causam, a qua si appellatur, appellatione remota non appellatur quia illa clausula reducitur ad ius, per id quod dicit glo. in capit. i. de constitu. in vi. vbi statutum, cōtinens idem quod ius commune, est ius commune, & sic talis commissio, tanquam sapiens ius municipale introductum per d. c. detestantes. valebit. argum. prędictorum, & idem vbi cā esset sui natura summaria, quia si baro tūc illam summarie committeret, valebit commissio, quia videtur iurisdiccionem excitare per supradicta. & per no. per Moder. in l. nemo potest de leg. i. & ita consilui in casu collectarum summarie commissi per baronem quod valeat commissio.

- 2 & ita tenet Lap. in alleg. cap. ii. ¶ vbi dicit quod Episcopus potest committere causam summarie, quando causa sui natura est summaria. quod mihi videtur verum, & nouiter inductum per dict. cap. detestantes. & a nemine tactum quod ca. licet solum dirigatur magnę curię, tñ Regina Ioanna tempore reformationis ritū iussit in omni curia obseruari.

- a ¶ Operatur.] Adde d. Bar. Soci. in consil. 227. in c. l. rasens consultatio. vers. ex quibus infero in ii. parte.

SUMMARIUM.

- 1 Capitulum detestantes, an habeat locum vbi est datus libellus ineptus, & acta processus sunt inepti. & nu. 2.
- 3 In causis summaris debet plene liquere de veritate nisi sit levis causa.
- 4 Ineptitudo est quadruplex.
- 5 Ineptitudo actionis, an vitiet sententiam. num. 3. & 13.

Libellus

- 6 Libellus in dubio videtur productus super iure competenti libellanti.
- 7 Libello dato super dominio non potest pronuntiarī in quasi dominio.
- 9 Actio inepta qua dicatur.
- 10 Ineptitudo libelli unde cognoscatur.
- 11 Libellus an possit suppleri per probationes concludentes & per aptam probationem.
- 12 Mora per lapsum diei si sit narrata in libello & in processu sit probata mora per interpellationem tunc debet sequi condemnatio.
- 14 Princeps debet iudicare secundum veritatem & non ire per ambages.
- 15 Citari debet pars ad sententiam principis.
- 16 Princeps potest suam sententiam corrigere.

CAP. IIII.

IN dictum capitulum detestantes. quod vult procedi in causis non seruatis solennitatibus iuris veritate inspecta, habeat locū ubi est datus libellus ineptus, & acta. & processus sunt inepta, ita quod non obstante ineptitudine processus, si constat de veritate, possit ad sententiam procedi, dic quod Bar. in const. ad reprimendum. in verbo, figura iudicii. dicit quod potest ad sententiam procedi, ubi est causa commissa sine figura iudicii, dummodo non sit talis ineptitudo, quod tollatur defensio reo, quod esset quando petitio, vel libellus actoris fuisset ita obscurus, quod non potuisset reus deliberare, vel respondere, & cum non continet rem & causam. & reus contradiceret. vt l. j. de lite contestata. & actor non declarasset, nec in processu probasset causam. l. j. C. de sen. quæ pro eodem. l. i. §. si quis argentum. ff. de positi. & l. i. de eden. ¶ Nā quāuis in huiusmodi causis ubi proceditur sine figura iudicii, & sine ordine & solennitatibus iudiciorum: sufficiat dari qualemqualem simplicem petitionem vel verbo in actis petere, vel incipere à positionibus, vel inferre citationem pro simplici petitione, vt not. gloss. in l. quod. de priui. scho. lib. 12. ubi citatio potest loco petitionis offerri, vt supra dictum est. & in dicta cle. sepe. & Bald. in d. §. de plano. tamen ista simplex petitio non debet deficere in substantiis, vt dictis iuribus. & in l. in rem. de rei vendica. ¶ Vnde distinguo quod aut

est ineptitudo solennitates formæ libelli, & ordinis iudicarij, aut est ineptitudo in substantia libelli, seu petitionis, iudicii. Primo casu dicto cap. detestantes supplet vt supra dictum est in præcedentibus quæstionibus. ¶ Vnde quando libellus seu petitio est ineptus ratione forme, etiam procedat iudicium, per cap. detestantes. quod vult solum inspicere substantiam veritatis. & per ea. quæ no. Bal. in l. conuenticulam. de episco. & cle. & in const. ca. §. quibus. ubi dicit quando præpostero libellum. vt quia peto talem cogi & condemnari &c. contra formam. l. i. de exec. rei iudi. ibi Barto. idem tenuit. & cano. Ant. de Butr. in c. examinata. de iudiciis. vel si in realibus detur libellus qui concludat parti & non iudici. l. harum. si ferui. vend. & in l. sicuti. §. si quærat. Nam poterit condemnatio sequi. vt in cap. nouit. de offic. iudic. ¶ Vel si sit oblatu libellus in civili sine cōclusionē contra l. fideicom. lib. iuuabitur per d. c. detestantes. rei veritate probata. ¶ Et idem si petatur id, quod est in solutione, cum debuerit peti id quod est in obligatione. vt dicit Bart. in l. si stipulatus sim. x. mille de solut. nam etiam puto quod iuuabitur processus. per cap. detestantes. veritate probata. ¶ Vel etiam si in libello essent verba transposita, quia non præiudicant veritati. vt not. Bar. in l. quidam de pecu. lega. Vel quia aliter sit formatus libellus, quā formari debuerit. & generaliter i omni actione in qua datur certa forma, si inepte actum fuerit. illud c. detestantes. prouidet vt probata veritate &c. nam illud capitulum reducit totā obseruantiam iuris cōis circa formam libellorum ad ius canonicum, secundum quod non requiritur nomen actionis in libello, sed proceditur ex equitate, vt in c. dilecti. de iudi. ubi sufficit iustitia naturalis resultans ex causis sine actione, secundum Bal. in l. fin. de edic. diui. & reducit ad tps quo actiones nondū erant inuenta, & manu regia idest potestate regia omnia exercebantur, vt dicit Barto. in d. consti. ad reprimen. in verbo sine figura iudicii vt supra est tactum. Et idē ē dicit d. Anto. de Butr. in dicto capitulo dilecti de iudic. quod de iure cano. nō est necessario actio edēda in libello, sed sufficit æquitas

Parid. de Puteo Tractatus

1. *æquitas iurisgentium*, & sic uidetur per
 ius Cano. reduci ad illam æquitatem iu-
 risgentium, quæ suberat antequam foret
 ius ciuile, quia ex sola naturali agebatur,
 & factum simpliciter proponebatur, & ma-
 nu regia iustitia ministrabatur. dict. l. 2.
 de origi. iur. adde quod not. Inn. in cap.
 quæ in ecclesiarum. de constitu. vbi etiã
 Ioan. de Imo. & de immu. eccl. quia ple-
 rique vbi etiã dicit do. Anto. de Butr. q.
 verba in commissionibus posita, quod
 procedatur pure & simpliciter factum in-
 uestigando, excludunt processum rigoro-
 sum à iure ciuili inductum, & proceden-
 dum est ex sola æquitate. Et idem Bal. in
 l. nec quicquam. §. de plano. de officio pro-
 3. cõsul. t. vbi dicit no. quod in causis sum-
 mariis debet plene de veritate liquere. l.
 hæc autem. §. i. quib. ex causis in posses-
 eat. q. Nisi sit leuis culpa ad Trebellia. l. il-
 le. §. i. dicens quod iudex qui cognoscit
 sine figura iudicii, non potest ius partis le-
 dere, sicut quando omnia manu regia gu-
 bernabatur. Et vt apertius loquamur in
 hoc pũcto, an dictũ c. tollat ineptitudines
 vt constito de veritate possit iudex pro-
 4. nuntiare, licet libellus sit ineptus. ¶ Est
 aduertendũ quod ineptitudo est quadru-
 plex. Prima est ratione solenitatis omisse
 in libello criminali, de qua in l. libellorũ
 de accusa. & de hac infra tangetur & in ci-
 uili. c. i. de libel. oblatio. Alia est ineptitu-
 do forme respectu narrationis & conclu-
 sionis, quando narratio non proportiona-
 tur conclusioni, vt quia dicit se dominũ,
 & concludit ad dandum, vel dicit se posses-
 sorem, & concludit ad restitutionem do-
 minii, quæ vitiant libellũ l. i. vt in posses-
 & c. examinata. de iudi. quo casu puto
 prouisum sit. per cap. detestantes. Vel vbi
 agitur vtili actione natua, & nõ sit men-
 tio obligationis, vnde nascitur Bal. in l. ex
 legato. vbi et a Ange. C. de leg. Et idẽ pu-
 to vbi libellus esset ineptus respectu cau-
 sæ & actionis, vt quia ago cõtra messorẽ,
 & narro me locasse, petẽdo illum condem-
 nari ex locato, quæ non cõpetit contra il-
 lum, sed prædictis verbis ex illo edicto si
 mens. fals. mod. dixit. Et idem quando est
 ineptitudo circa actionem & peto condẽ-
 nari per officium iudicis, illud imploran-
 do, quod non præsupponit obligationem.

l. si per collusionem. de action. empti. quia
 tunc saluatur, & videtur intentatum offi-
 cium deseruiens, secundum Iacobum Butr.
 in d. l. harum. si serui. vendice. & l. 4. de
 vsur. Vel libellus esset ineptus respectu
 meræ solenitatis deficientis, & apparentis
 ex eius serie. Et idẽ vbi libellus est aptus
 ex causa agendi, sed in actione est ineptus:
 vt quia dico me dominum, & peto condẽ-
 nari ad restitutionem actione ex locato,
 quo casu si causa probetur. ineptitudo
 7. actionis non vitiat sententiam secundũ
 Inn. c. examinata. & Specul. i. tit. de acti.
 §. sequitur. versicul. hæc quoque vbi etiã
 tenet Io. Andr. quod valet sententia, quia
 inutilis adiectio non vitiat, tamen si ab
 initio opponitur de ineptitudine, & illã
 agens non remouet, repellitur. & idem te-
 net Cyn. in l. i. vt quæ defunt. tamen. Ho-
 sti. i. d. c. examinata. & Anto. de Butr. tener
 contrarium per nota. per Cy. in l. 2. locat.
 vbi quando locator narrat ex locato: &
 petit ex conducto, non debet audiri, quia
 agit ex actione, & non ex sola causa circũ-
 scripta actione. l. 2. §. deinde. de orig. iur.
 alias superfluo fuisset introducta actio, si
 sola causa sufficeret. Barto. vero in l. i. de
 eden. tenet quod iudicium valet, quia si
 actionem non expressisset, teneret iudi-
 cium. ergo tenebit si ineptam expressit.
 per l. i. §. i. de rei vx. actio. Et non obstat
 in l. i. si mens. fals. mod. dixit. quia ibi erat
 actio. & causa inepta, secundum Bald. In
 quo casu puto per dict. capitulo detestan-
 tes. sic prouisum quod valeat sententia,
 quia ista non concernunt veritatem ne-
 gotii. sed apices iuris ciuilis. Et idem in
 omni casu, in quo libellus esset ineptus ex
 actione, & possit quoquomodo propor-
 tionari causæ intentatæ. licet improprie
 non valet sententia, quia libellus est latif-
 simi iuris l. si quis intentione. de iudic.
 ¶ Et si dico deposui penes te librũ, quare
 peto te condemnari ad restitutionem. Nã
 deponens eo, quia deposuit, non intentat
 vendicationem, sed quia dominus, de
 positum potest proportionari dominio.
 ideo potest super deposito pronuntiare.
 secundum Specul. in titu. de actio. & peti-
 tio. §. hoc quoque. facit quod dixit Spe. in
 tit. de offi. iudic. §. idem seruicu. vbi quid
 si petitur vsusfructus rei, quæ vsu consu-
 micur

mitur, & debeat peti vsus, quod poterit pronuntiar super vsu, quia quoquo modo libellus proportionatur saltem in larga significatione. l. si possessor. §. fin. de iureiur. t. nam in dubio videtur libellus conditus super iure competenti libellanti, secundum Innocen. in c. ceterum. de iudi. Ideo si detur libellus super aliqua actione simplici, videtur intentata utilis vel directa quæ libellanti competebat. adde not. per gl. in l. si mater. §. an eadem. de excep. rei. iudi. & Cy. in l. ubi pactum. de transac.

7 tamen Bar. in l. i. ff. de actio. & oblig. t. dicit quod dato libello super dominio non potest pronuntiar in quasi dominio. licet Innocen. dicat, quod in dubio videtur deductum directum in d. c. examinata. dicit Bar. in l. stipulationes non diuiduntur. versic. sed circa libellum debere intelligi secundum illum modum, qui magis facit pro actore. & tenet Inn. in c. conquerente. de offi. ordi. ut dicat se dominum intelligatur et de quasi domino. Licet. Ant. de Butr. dicat in c. examinata. quod hoc sibi non placet ratione contrarietatis. & si dicat se possessoris, intelligatur quasi possessor. secundum Gulielm. in l. sed si possessori. supra allega. ad quod Inno. de rebus eccles. & Bar. in dict. §. an eadem. & Cyn. in l. i. de iure emphi. & Bar. in l. si olei. C. loca. & l. scire. in fi. principii. de verb. obli. licet aliter dixerit Spec. in tit. de act. & peti §. sequitur. ver. hoc autem. & vide dominos de Rota conclusio ne 173. secundum do. Ant. in capi. examinata. ¶ Vbi autem libellus non est ineptus in substantia actionis sed in qualitate sola, quia narratio & conclusio concludit ad actionem directam, & competit sibi sola utilis, vel e contra. & super libello probata est sola utilis. gl. in d. §. an eadem. & Cy. in l. i. de act. & obli. & Spec. in d. §. sequitur. versic. in summa. ad fi. tenet quod non potest sequi sententia pro actore, quasi petitio sit inepta, & sequatur absolutio. p. l. i. §. j. si mens. fals. mo. dixit. ¶ Ideo actor debet exprimere quam ipsarum intentat, nisi ex causarum expressione, & modo proponendi appareat quam intentat. nisi aliud videatur iudici ex circumstantiis, ad quod not. Bar. in l. emptor. de hære. vendi. qui dicit, quod nunquam quis videtur agere velle actione cessata, nisi decessione faciat mentionem. a. ar.

in d. l. i. dixit quod si libellus habet ita lata verba quod intentata directa possit comprehendere utilem, interpretatur illam deduxisse, secus si verba libelli non sint proportionabilia utili. quia libellus a principio est ineptus, & non profertur sententia super illo, tamen Bart. ibi facit differentiam in reali, vel personali. & in dicto. §. an eadem. Speculator. vero in tit. de sententia prouocan. §. qualiter. versic. quid si lis. in fi. tenet quod sententia potest ferri super utili, quia ex quo liquet de debito non est locus aliis coniecturis, quia est notorium alibi. l. i. de priuile. credi. & gl. in l. i. in fin. ff. si mens. fals. mod. dixer. & plus dixit ibi Spec. in d. versic. quod si lis. quod si ago actione depositi & probaui commodatum quod potest sequi sententia, quia constat de debito commodati per dicta iura. allegat. Tamen Antonius de Butr. in d. c. examinata. tenet contra, quia super non deducto etiam si constaret per confessionem non posset ferri sententia. & hoc tenet Ioannes Andræ. in tit. de actio. & petitio. §. sequitur. versic. hoc quoque. Et hoc videtur tenere Spec. in tit. de testi. §. sequitur. ver. sed pone egi. ubi quando agit ex mutuo, & probatur confessio mutui si potest sententia ferri pro actore. & vide in dict. decisio. 174. & in l. 2. si cert. pet. ¶ Et similiter dico, quod ex quo ista sunt de apicibus iuris civilis, quod c. detestantes. prouidet dari sententiam pro veritate probata, ubi potest proportio fieri. ut supra t. ubi autem libellus est ineptus ratione ineptæ intentionis, ut quia narratio, & conclusio libelli. sunt aptæ, sed respectu facti deficit intentio, ut quia narro Titium possidere & dico me dominum, & peto ipsum condemnari ad restitutionem spoliationis, hic libellus ab initio procedit sed confitto, & factis probationibus quod intento sic inepta, quia ille non possidet, sed ego, vel alius, reicitur agens, & pronuntiat intentionem non tenet, ut in capitulo

9 examinata. de iudic. ¶ Dicitur enim intentio inepta, quando actio non apte proponitur, & non competit contra illum, contra quem dirigitur, quo casu est actio inepta secundum Canon. in d. capitu. examinata. Vel quando constat de iniustitia agentis quod est quando apte narra-

tur

Parid. de Puteo Tract.

cur. Et inde detegitur ineptitudo in probationibus, tunc est ineptus libellus in intentione, & pronuntiabitur non tenere intentionem, & erit interlocutoria. secundum Innocentium in cap. examinata. & Speculatorem in titulo, de officio iudicis §. de seruitu. versu. in prolatione, & poterit aptam deinde proponere. Licet dom. Antonius dicat, quod erit diffinitiva. Et idem ubi haberet defectum iuris agendi, & impossibilitatis instantiae, ut quia agit filius contra patrem. l. lis nulla. de iudic. tunc non teneret sententia lata super inepto libello. Idem si esset ineptus ex causa notoria actionis deficientis capitulo inter cetera. de iudiciis. de appellationibus cap. sollicitudinem. §. si vero. Secus si non esset notoria. de inofficioso testam. leg. si quis posthumus. & l. cum putarem. familiaris eriscundae. & glo. instituta obligat. in principio. Et idem ubi esset libellus ineptus in substantia actionis, quod non competere per supradicta iura. & ubi unum intentatur & aliud probatur, ut quia peto medietatem fundi ad me spectantem per diuisum secundum Feder. de Sen. consil. 154. quia non potest in alio quam in petitione condemnari. l. ut fundus. communi diuidu. qui dicitur quod super petitione prodiuiso non potest condemnari super indiuiso. & facit in Rit. de actio. §. si quis. ubi si quis petit aliud pro alio reus absoluitur. & variata re dicitur variari causa agendi. l. si mater. §. si. & l. si quis cum totum. de excep. rei iudic. ¶ Tamen in hoc ultimo de diuiso & in diuiso, puto quod per c. de restitantes. possit se qui condemnatoria, quia potest proportionari per supra alleg. & dicit Bal. in l. edita. de edē. quod libelli ineptitudo ex forma actionis deficientis cognoscitur, & est visibilis, ut si ago pro re quam dico esse meam & probatur quod est sacra, vel si ago ex promissione, quae postea apparet nulla. tunc sequitur absolutio. ¶ Nam probatio sequens detegit ineptitudinem libelli, ut egi expressē furti non manifesti, & probetur furtum manifestum, & pronuntiatur in quadruplo, quia sententia non valebit, quia lata sententia non valebit indirecta actione, & lite non contestata. secus contra, quia actum esset furti manifesti, & sententiarum in

duplo, quia maior sententia includit minorem. de adil. edict. l. bouem. §. aliquando secundum Bal. ibi, qui etiam dicit, quod materia libelli constat ex causa, & ex re, & causa facti & iure, puta contra etu. obligatione, vel iure domini quae si habent inter se consonantiam libellus est aptus si habent dissonantiam libellus est ineptus. l. 2. §. circa. de doli exceptio. Et dixit Bar. in l. i. ff. de eden. quod si probatio sit apta, & libellus ineptus non potest sequi condemnatio pro quo l. habebat. de institutio. quia requiritur quod probatio concludat cum libello. limita & declarata ut supra est dictum, & infra dicetur. ¶ Est
I aduertendum, quod licet de iure communi libellus non possit suppleri per probationes concludentes, & per aptam probationem. ut no. Inn. & Ioan. Andr. in c. examinata. de iudic. & per not. per Specu. in titu. de offi. iudic. §. de seruit. versu. quid si libellus dicentem quod ubi libellus est ineptus & probationes aptae, iudex non potest per actorem supplere, nisi pars esset contenta. per c. Pisanis. de restitutio. spolia. & Bal. in l. i. de iurisdic. omnium iudicum. & l. quoties. i. fin. C. de iudic. & idem Bar. in l. i. ff. si mens. fals. mod. dixit. Tamen istud puto quod sit per dictum cap. detestantes emendatum in regno, quod si constat de veritate iudex non obstante ineptitudine libelli possit sententiam proferre, nisi esset ineptus ratione ineptae intentionis, vel quia unum peritum & aliud probatum. ut supra prox. c. ¶ Tamen aduertendum, quia hodie plerumque in libellis ponitur in fine illius clausula, petēs sibi iustitiam ministrari, quae clausula saluat & ampliat. b libellum sine actione, & supplet defectum ineptitudinis petitionis, & processus. secundum Innocentium, & Ioannem Andream in capitulo secundo ii. de ordi. cogni. & Baldus tenet in lege prima de except. rei iudic. & Imola in lege si cum nulla. ff. de re iudica. Vel etiam ubi esset libellus generalis. qui possit comprehendere & adaptari probatis, & reus non petiisset declarari, secundum Bald. in lege edita. de edicta. de edendo. qui etiam dixit in l. 2. C. de ordina. cogn. quod illa clausula intelligitur de iustitia secundum qualitatem probandorum. & ubi diceretur in libello quod

quod petit iustitiam administrari omni via, iure, & modo, &c. tunc videtur omne ius suū iudicio deduxisse. per l. final. de annal. exceptione. Et dixit Bartol. in l. vinum. ff. si cert. petat. quod per ista verba videtur inductum etiam ius consuetudinarium. & hoc tenet Innocent. in cap. dilecti. de offic. archidia. & Bald. in l. generaliter. de episcop. & cleric. & Innocent. in capitul. certificari. de sepul. ¶ Et operabitur etiam, quod si fuit actum vna actione, puta, rei vendicatione, & in processu iudicij probatur de commodato, fertur sententia pro actore, secundum Specul. in tit. de probationibus sententiarum. S. qualiter, vel quid si lex. ubi dicit Ioan. Andr. in additio. quod summa æquitas ex quo debito constat, quod ex eadem instantia fertur sententia, licet alia actio fuerit deducta. Quod est verum, secundum Can. in capitul. examinata. de iud. quando verba libelli sunt lata. & facit quod dixit idem Specul. in tit. de obli. & sol. & sequitur versic. quid si libellus, quod quis videtur petere id, quod de iure petere potest, & eodem ordine, & iure. quo à iure permittitur, quæ Bald. sequitur in l. sancimus. de sacro. eccl. Et facit singulariter dixit Bald. in l. vinum. supra alleg. 1 leg. & in l. ij. eo. tit. ¶ quod si in libello sit narrata mora per lapsum diei, & in processu sit probata mora per interpellationem, quod debet sequi condemnatio. Licet in contrarium faciat quod dixit idem Bal. Cyn. & Jacob. Butr. in l. & si seuerior. de infam. & in l. ij. C. de proba. videlicet, quod si quis. egit. leg. l. ul. de vi priua. & probauit de publica, cum armis, quod reus debet absolui, nisi esset probatum per confessionem per c. Pisani. de restit. spo. quia istæ probationes sunt lite non contestata receptæ. l. denuntiassent. S. quid tamen. de adulter. Licet Bald. ibi. pro & contra multa dixerint. Licet Guliel. in S. poena grauior. dicat quod si agatur de percussione, cum sanguine, & probetur sine sanguine, vel de vi publica & probatur de priuata, quod debet condemnari in eo, quod est probatum. Quæ cum dubia sunt consuevit in criminalibus apponi clausula in fin. inquisitionis, super quibus omnibus & eorum singulis, cum omnibus dependentibus, emergentibus, & connexis ex eis, & prorsus extraneis petit, iustitiam ministrari, & puniri, & condemnari, &c. cuius clausulæ virtute, licet non sit probatum delictum ita qualificatum, vt fuit deductum, sequeretur condemnatio. per not. per Bald. in d. l. secunda ubi dixit, quod ista clausula operatur,

quod non videtur agi connexe, sed diuulsi. Et dixit Bartol. in consilijs suis consilio nono. quod ista talis clausula operatur, quod procedatur ad condemnationem illorum, de quibus actum non fuit, quia iudicis officium latissimum est. l. j. de iurisdiction. omn. iudic. quæ colliguntur ex no. in cap. per inquisitionem. de accusatio. tangit etiam Bald. in l. & si seuerior. de infam. & Angel. in l. si vacante. de bon. vacant. & dixit Andræ. de Ifern. in constitut. regni, si quis danna clandestina, quod si inquisitio est facta de vno crimine, & probatur aliud crimen connexum, quod sequitur puniatio, secus si non sit connexum. Et dixit Bald. in d. l. secunda quod quando dicitur in inquisitione, quod petitur reus puniri secundum formam legis & statutorum, videtur intentari omnis lex ad vindictam, & vna intentata, aliæ sunt frustra, quæ omnia no. quia quotidiana, & seruiunt quotidie in syndicato officialium ad excusationem iudicum. 13 ¶ Et in quantum supra tangitur, quod ineptitudo libelli de iure civili processum vitiat, & non potest suppleri per apertas probationes. Adde quod istud habet locum coram iudicibus inferioribus, non autem coram principe, vel eius consistorio, in quo ineptitudo, quæ vitiat coram alio iudice, non vitiat coram principe, vt singulariter dixit Bald. in l. Aemilius. ff. de mino. ¶ quia princeps debet iudicare secundum veritatem & non ire per ambages. per text. in cad petitionem Gualterij. de accusa. vt dicit idem Bald. in c. j. de forma fide. quia non tenetur princeps seruare ordinem iudiciorum in procedendo, secundum Innocent. in c. in causis extra de re iud. quæ Bald. 15 refert in c. j. si de inuest. lis oriat. ¶ Debet tamen pars citari ad eius sententiam. l. si. de legib. quia est iuris naturalis. c. pastoralis. de re iudic. Et dixit Bald. in d. l. fin. quod coram principe requiritur examinatio, & ventilatio veritatis, quia veritatis inquisitio est de iure gentium, qui licet non teneatur obseruare solennitates legales, tamen obseruantia iurisdictionis non debet de esse, quia pertinet ad naturalem æquitatem. per text. ibi. in verbo, cognitio. quia ad ipsum spectat secundum conscientiam iudicare secundum Bar. in l. j. C. vt quæ defunt aduoc. Et ita Imperator fecit in d. l. Aemilius. Et ita etiam iudicat vt Deus, secundum Bald. in l. sancimus. C. de iudic. Et iudicas plerumque secundum bonam æquitatem, quæ sibi videtur, vt dixit in l. presenti. de his qui ap. eccl. confu. inde dixit Host. in d. c. ad petitionem

Parid. de Puteo Tract.

titionem, quod nulla iuris subtilitas ob
 stat processui Papæ, vel principis, ex quo
 veritas coram ipso probatur, secundum Io.
 And. in c. cum olim. de priuile. & l. fina. de
 fideic. lib. & l. vt fundus. commu. diui. non
 habet locum in Papa, & Imperatore qui
 sunt supra legem. & cognoscendo in cau
 sis possunt vltra perita pronuntiare, secun
 dum Io. And. in c. cum inter. de consue. &
 in c. cum super. de exceſ. præla. & etiã sine
 litis contest. c. j. de lit. contest. in fi. per Io.
 And. & Inno. in c. cõstitutus. de relig. do.
 ¶ Ideo quantum ad principem & eius cõ
 sistorium non fuit necessaria prouisio
 capitu. detestantes. quia ibi iudicatur se
 cundum substantiam veritatis, & non
 curatur de solennitatibus iudiciorũ indu
 ctis à iure ciuili, quia iura ciuilia in cõsi
 storio principis allegantur nõ pro autho
 ritate, sed pro ratione, secundum Bal. in tit.
 de pace iur. firm. §. iniuria. quia vbi prin
 cept scit veritatem, nõ debet ire per am
 bages, secundum Bal. in c. ii. de noua for.
 fidei. vbi dixit, quod quicquid facit prin
 cept, vt Deus facit. in authen. de hære. &
 fal. in prin. & Deus veritas est. c. cum tes
 tes. de testi. & ideo nõ fallit, neque fallit.
 l. si de ponde. auri. secundum Bal. ibi.
 ¶ Nam alia multa sunt specialia in cõsi
 storio principis in iudicialibus, quia ibi
 causa appellationis introducta nõ currit
 fatalia. auth. sed lis. C. de app. & Bar. rãgit
 in l. i. de lib. dimi. Nam etiã coram ipso
 agitur ex nudo pacto. secundum Canon.
 in c. quæ in ecclesiarum. de cõsti. Et vbi
 ipse incipit de causa cognoscere omnibus
 silentium imponitur. secundum Inn. in
 c. cum M. de cõstit. Et si causam delegat
 ordinarius, non potest de illa se intromit
 tere. Bald. de pac. iurament. firman. §. ad
 hæc & l. vt cum. §. ex facto. ff. de mino.
 vbi dicitur, quod quando in negotio prin
 cept manũ apponit, nihil potest inferior
 in illo negotio, vt dixit Innoc. in c. vt no
 ritum. & in c. intimasti. extra de appel. Et
 dixit do. Andr. in c. cum olim. de priuileg.
 quod Papa citando aliquem ad decisione
 negotii totam causam aduocare videtur,
 licet ad eum non sit legitimè deuoluta, p
 16 c. pastoralis. §. pen. de off. deleg. ¶ Itẽ po
 test princeps suam sententiam corrigere.
 c. cũ olim. de re iud. & Bal. in l. ii. de ser. &

aq. iudiciorũ ordinẽ puerit. d. c. i. causis.
 Et solus restituit aduersus sententiã sui
 vicarii, vel delegati. Bal. in l. ii. si aduer. re
 e iudic. Et indicat in facto proprio. ¶ l. prox.
 de his quæ in testa. delent. quod facit ex
 suprema potestate, ex quo fungitur vice
 Dei, secundum Bal. in l. cum antiquiori
 bus. de iur. delib. Tamen melius faciet, si
 causam delegat alicui, & se illi immittat,
 secundum Cyn. in l. ii. C. de eden. & habe
 tur in clem. pastoralis. de re iudi. Nam et
 æquitatem non scriptam præferre potest
 in iudicando rigori scripto. l. i. de legi. se
 cundum Bal. in l. i. de iur. aur. annul. ¶ Itẽ
 si minister Dei est in terris, & debet sibi
 obediri. l. inter claras. de sum. trini. & fide
 carho. & in auth. habita. C. ne fil. pro par.
 ¶ Non tamen quando aliquid contra con
 scientiam mandat, quia tunc non est sibi
 f obediendum. ¶ in pace, nec in guerra, fm
 Bald. in d. auth. Etiam ab eius sententia
 non appellatur, sed supplicatur sibi. auth.
 quæ supplicatio. de preci. Impe. offe. & l. i.
 de off. præf. præ. Et libellus datus prin
 cipi habet vim ingressus iudicii. l. ii. C. qñ
 lib. prin. dat. qui non habet locum in alio
 repræsente principem. d. l. i. secundum
 Ludo. in l. quamuis. de in ius voc. ¶ Item
 sua constitutio extenditur ad præterita,
 & pendentia. tex. sing. in auth. in medio
 litis. §. i. & in auth. vt cum de app. cog. §.
 j. ideo consiliarij cõsiliij regni huius solẽt
 iudicare secundum veritatem, & æquita
 tem naturalem, qui habent supremam iu
 risdictionem, quia consilium principem
 repræsente. Bald. in l. humanum. de legi.
 & pronunciant in persona Regis. & sunt
 illustres. l. quisquis. ad l. iul. maieſt. Et om
 nia quæ supra dicta sunt de præminetia
 principis in iudicando, habent locum in
 rege regni huius, qui in hoc regno est
 monarcha, & liber, & habet iura imperialia
 & est ab Imperatore exemptus, secundum
 glo. in prox. constitutio. & licet in regno
 seruentur iura Imperatorum, est ex con
 suetudine, & ex tacito cõsensu regum. gl.
 ibi, vbi dicit Andr. de Isern. quod regnum
 fuit translaturum in ecclesiam. cum legibus
 Imperatorum. & dixit gl. quod Papa cõtu
 lit ei plenitudinem regie potestatis, sicut
 erat penes ecclesiam, vbi vide Andræ. de
 dignitate Regis huius regni. Quia licet
 regnum

regnum teneat ab ecclesia tamen habet omnia regalia, & etiam legem condere potest. quia Papa nihil sibi seruauit, ut ibi concessionibus regni factis Carolo primo. Ideo omnia quæ dicuntur supra de consistorio habent locum in consilio Regis huius. Nam etiam ex antiquissima consuetudine semper in regno viguit consilium regium, & usque ad diem hodiernum, in quo semper deputati fuerunt viri eminentissimi, nam & hi consilarii iudicantes prætermisso iuris ordine, & secundum veritatem autoritate regia non tenebuntur in syndicato tanquam peruerentes ordinem iuris in procedendo per prædicta.

a *¶ Dilecti.* Vide tu omnino ibi Felin. in principio. & circa fin.

b *¶ Ampliat.* Adde dom. Per. Phi. Cor. in cons. 91. incip. In causa. in litera. b. in 4. part. & quod per eum in cons. 188. incip. Visi in litera q. in i. part. & in cons. 17. nu. incip. In præfenti. in litera. e. & h. in iij. part. & in cons. 26. incip. in hac. in litera. b. e. a. part. & in cons. 228. inci. videtur in litera. b. e. part. & in cons. 278. Viso. in litera. b. & in litera d. ubi an tollat ineptitudinem libelli. & in cons. 301. incip. In præfenti per totum. in cons. 302. incip. licet. in litera. g. e. part. & adde dom. Fel. remissive in c. causam que. el. y. de test. in principio. i. col. & quod ibi dixi in apost.

c *¶ Super quibus omnibus.* De hac clausula x. de qua habentur per d. et. i. hil. o. n. in cons. 192. inc. Visa in litera d. in y. part. & q. per. el. in c. ex parte el. i. de rescri. in versic. copula. in y. col.

d *¶ Citari.* t. in quibus casibus citationem omittere possit vide Felin. in c. cum olim. de re iudic. ad fin. x. col. ne si prima est quod in casibus in quibus alij iudices.

e *¶ In facto proprio.* Adde Fel. in c. i. de iudi. in c. col. uersi. conclusio post primi vers. & nunquid possit esse iudex in causa propria & recusari possit. vide per eum in c. cum venisset. in iij. col. in uer. limi. y. eod. tit.

f *¶ Obediendum.* t. an & quando sit obediendum vide Fel. in cap. inquisitioni post prin. in uer. ex g. o. post prin. vers. de sent. ex com.

SVMMARIVM.

x Solennitates libellorum ff. de accus. an apponantur per c. detestantes. & nu. 5.

2 Locus & tempus an apponi debent in libello criminali & nu. 4.

3 Reus an possit veniunt iuri. p. se introducto.

CAP. V.

N per dictum ¶ capitulum detestantes. suppleantur solennitates. l. libellorum. ff. de accusationibus. adeo, quod possit procedi ad sententiam si constat de pura substantia veritatis. Dic quod non, quia capitulum loquitur in civilibus, ut in annali k. habetur. Et dubium facit, quia in criminalibus proceditur ad instar civilium. l. absentem. de pœnis. & tamen in criminalibus non supplet, quia in criminalibus ubi actiones famosæ intendantur ad vindictam, sunt istæ solennitates. l. libellorum de substantia libelli, & concernunt probationes criminum ex parte actoris, ut l. prætor edixit. de iniur. & in d. l. libellorum. ¶ quia locus ² & tempus in libello criminali apponi debet ² fauore rei ut melius possit causam suam defendere. secundum Bal. in l. cum fratrem. de his qui. ut indig. & eo. tit. l. i. Er dixit idem Bald. in l. j. C. ubi de pos. agi oportet. quod si accuso te, quia de tali mense me turbasti in possessione rei meæ sic confiscatæ, quod libellus non procedit ratione incertitudinis loci maleficii, quia ista violentia potest committi etiam extra possessionem, & idem Bal. in l. in causis. de accus. & in l. mora soluto matrimo. allega Ioannes And. in ritu. de accusa. & Bal. in dicta l. libellorum. & dixit idem Bal. in l. ius civile de iusticia & iure. quod si in libello criminali non apponitur mensis est ineptus, & non potest iuari, sed de nouo agi, adeo quod propter sui ineptitudinem non interruptit prescriptionem, nec etiam contestatur lis super eo. l. accusatus. de accusa. Et quia locus, tempus & mensis debent fauore rei apponi, ut possit se defendere, & si accusatio continet quod te percussi, non poterit per me tunc negatiua probari per testes, quod alibi fui, tamen si adiiciatur locus, & mensis, quia potero probare, quod tunc distabam a loco per tantam distantiam, quod non potuissē venire intra mensem criminis commissi a te, quotestis me dixerunt videre. In Io. And. in nouel. i. c. ex tenore. Tract. de Syndic. PP re. de

Parid. de Puteo Tractatus

re. de testi. vel poterit per eum probari q̄
per totum illum mensem fui infirmitate
detentus quod probatur per medicos. l.
qui semel. de re milita. libro. x. & facit gl.
lingu. in l. si ex pluribus. §. finali. de solu.
secundum Bartolus & Angel. in l. libello
rum. Et sic cum ista solennitas sit fauore
rei introducta, & concernat eius defen-
sionem circa probationes non videtur
sublata per d. capi. detestantes. vbi dicitur
cum tamen alias debito modo liqueat ve-
ritas. Tamen si locus, & tempus nō appo-
nuntur in libello, & reus hoc non appo-
nat an procedat iudicium. & Barto. ibi di-
xit quod etiam reo. non opponente iu-
dex concedit abolitionem, & propter li-
belli ineptitudinem pronuntiare potest
non esse procedendum, & idem Bart. in l.
edita. de eden. vbi Bal. dixit quod si reus
nō edit locum & tempus, & est proces-
sum super libello non continente locum,
nec tempus, libellus est nullus, dicta l. li-
bellorum. versiculo quod si libelli. Nisi
forte quod deficit in libello appareat sup-
pletum per probationes. vel confessionē,
quia tunc iudex ex officio supplendo po-
test maleficium punire. per l. congruit. de
offic. præsid. Quod Bald. non concedit in
testibus, sed in confessione. per capitu. pri-
mum de accusa. libro. vi. quia liquidato cri-
mine non debet iudex reo, vel aitori
abolitionem cōcedere. l. quamuis. de adul-
te. Subdēs quod parti facinorosa liqui-
dato crimine non licet de iure apicibus di-
sputare. alleg. Innocen. in capi. si. de pur-
ca. §. Et sic dicit, quod reus iuri pro se in-
troducito potest renunciare. ^b Vbi etiam
dixit Bal. quod omnes istæ circumstantiæ
loci, & temporis sunt deponendæ quan-
do pars perit, vel proceditur per accusatio-
nem. per Innocen. & Hosti. in dicto cap.
finali. & not. in l. prius. ad filia. Licet Bar-
tol. in l. edita. teneat contra Innocen. in
dicto capitu. finali Quos Bal. reducit ad
concor. quia Barto. loquitur de iure ciui-
li & Innocen. de iure cano. §. secundum
quod non requiruntur istæ solennitates.
3. q. vij. libellorum. vbi Arch. licet in con-
tra. videatur tex. in c. tuæ de procurator.
Quæ Bald. dixit procedere in accusatio-
ne criminali, & non quādo proceditur p
inquisitionem. per gloss. no. in sit. de publ.

iu. in princip. & vide Andr. de Iser. in con-
sti. regni, si damna clandestina. vbi dixit
quod crimina vndecunque claruerint, sūt
punienda, & hoc ē tenet Ang. in repe. l.
si vacantia. C. de bo. vacan. p. illā gloss. q̄
dicit, quod solennitas. l. libellorum. nō de-
bet seruari in inquisitione, dicens ita te-
nere Innocen. in d. c. si. secundum Ang. di-
cit quod Iaco. But. dixit quod excepta in-
scriptione omnis alia solennitas est ibi
seruanda, dicens ita limitari debere. d. gl.
& dictum Inno. lege non probari, quod
etiam dixit Bal. in l. edita. Et in l. i. C. qui
accus. dixit quod illa glo. habet locum in
inquisitione generali non in speciali. alle-
ga. Iaco. Butr. in sit. de acti. in princi. nisi
in causa inquisitionis, in crimine vsura-
rum, suspecti tutoris, hæresis, in quibus
inquiritur de crimine in genere non in
specie, quia genus non circumscribitur lo-
co, & idem Bal. in l. fin. C. qui accus. l. i. ea
quidē. & Barto. ad repri. in vers. inquisi-
tione. dixit q̄ in denuntiatione capitali
etiam debet poni locus, & tempus, sicut
in accusatione. Et vide omnino Bartol.
in l. ii. §. si duplico. ff. de adul. vbi dixit q̄
Inno. d. c. si. loquitur in inquisitione specia-
li, quod ad personas, & generali quo ad de-
licta, & vbi non agitur ad puniendum ali-
quem sed ad remouendum ab officio. vbi
Barto. hoc declarat. Tamen. d. l. libellorū,
nō habet locum in delictis secretis, vbi
nō pōt sciri tēpus, vt si producat instrumentum
rasum corā iudice, in quo crimē
est liquidū per falsam rasurā. & in simili-
bus scdm Bal. in l. edita. & in l. cū clericis.
p. Bal. de epis. & cle. & i. d. l. i. C. q. accusa. Et
sic in causa ignorantie procedet in quisi-
tio generalis & specialis sine istis circun-
stantiis. Etiam dixit Bar. in d. l. libellorū.
& in l. leuia. eo. tit. q̄ habet locum in deli-
ctis leuibus. Et hoc etiā tenet Bal. in l. edi-
ta. nisi quando intentantur causæ crimi-
nales, vel criminales ciuilitate motæ, quæ
sunt famosæ & competunt ad vindictā,
& dolum arguunt, vel interdictis, quan-
do agitur criminaliter. de quo per Barto.
in l. prætor edixit. de iniur. & in l. itē exi-
git. de dolo. vbi Bald. & in l. an eadem. §.
actiones. de exe. rei iudi. & Bar. in l. i. ff. de
edē. & in l. si. de priua. deli. & l. i. ff. de ex-
cept. in l. i. §. interdum. ff. vti pos. & in l. i.
C. de pos.

C. de pos. per Bald. & in c. j. qui. mo. feu. amir. & in l. fin. C. de neg. gest. & Cano. in capitulo primo de libel. obla. & in d. c. tuar. Et idem in notoriis, in quibus proceditur leuato velo, de quo per Bal. in l. cū fratrem. de his qui. vt indig. ubi dicit qd in notoriis non requiritur locus, quia est notorius vt delictum, & tenet Saly. i. l. ca. quidem. in Spec. in tit. de notorio crimine. Vnde cum ista circumstantia sunt ponenda fauore rei, vt in supradictis iuribus, si nō ponatur & reus protestetur de ineptitudine, vel nō cōsentiat, absoluetur p p̄dicta. ¶ Iō cōcluditur, qd p d. c. de testat. res. nō supplent solēnitates. l. libellorū. qd cōcernūt p̄bationes, qd rex. d. c. dicit dūmodō super negotio liqueat, alias debito modo. Et hoc seruatur magna curia. quia non recipiuntur in ea libelli accusatorius, nec denuntiatio sine p̄dictis circumstantiis, nec etiam sine his dātur capitula. Tamen mihi facit magnū dubium si dāt libellus sine istis circumstantiis. vel capitula & reus opponat de ineptitudine, & postea probetur contra ipsum de delicto, & substantia veritatis delicti commissi per reum, & reus nil in contrarium probet, qd possit puniri, quia constat de substantia veritatis, & quod delictum committit. per d. c. de testat. & quæ crimina vndeunque claruerint sine puniendā 23. q. 4. ecce. dicit Andr. de Iser. in consti. reg. prima de defensis. in quo cogita bene, quia Bal. in l. edicta. hoc bene sentit. vt supra. Et de istis circumstantiis in criminalibus, vide latē Andr. de Iser. in titu. de pace tenen. §. si autem omnibus. Et de generalitate libelli, & de probationibus. in eo factis latissime.

a ¶ *locus.* ¶ Adde tamen quod si locus fuerit appositus indeterminatus & declarari possit libellus sustinetur. ita do. Barto. Soci. in consil. ex lvi inci. Vbi processu circa me. vii. col. 1. prima parte ubi etiā quod libellus actionis iniuriarum debet exprimere locum & tēp̄m, alias nullus est ibi circa me & colum.

b ¶ *Renuntiare.* Et an & quando copiose & not. vide Felin. in ca. si diligenti. de foro competent. per totum commentum.

S V M M A R I V M.

I Instantia lapsus an suppleat ut per cap. de te-

stantes.

2 Arbitrium habentes super bono & pacifico statu ciuitatis possunt statuere vt causa compromittantur.

3 Tempus triennalis instantie est odiosum.

4 Acta iudicii pereunt finita instantia.

5 Instantia prorogatio impetratura principe.

6 Tempora si sint decursa per perastinationem aduersarij conceditur restitutio.

7 Princeps potest vno verbo cassare sententias in dicum recte latas.

8 Veritas est iustitie mater.

9 Cursus temporis non immutat substantiam veritatis.

10 Statutum tollens facultatem iudicandi secundum veritatem non valet.

11 Melius est sub iusto rege viuere, quam sub iusta lege.

C A P. VI.

1 Estat vnū aliud ad dictū. c. de testat. an suppleat lapsū instantie, ita quod si iudex pronuntiaret perēpta instantia valeret sententia? & dico qd dictum ca. non supplet, vbi instantia esset perempta. quia dictum c. de testat. fuit factum ad amputandas lites & vt executio iustitiæ cito fieret, & sic fauore publicæ vtilitatis, quia amputare litem prolixitatem pertinet ad publicā vtilitatem, vt in prima constit. ca. vbi hoc not. Barto. ¶ Et dicit quod habentes arbitrium super bono & pacifico statu ciuitatis possunt statuere, vt causæ compromittantur, quia pertinet ad publicā vtilitatem & pacificum statutū ciuitatis vel lites ampuentur, & idem in l. properandum. in principio, & in §. primo, de iudi. vbi tex. quod hoc est introductum fauore publico, quia crimina oriebantur ex litigijs. Et ideo dixit gloss. quod non potest consensu partium prorogari. vbi Bartolus dicit, quod non possit etiam cum iuramento partium consensu prorogari instantiam, & idem in l. si quis pro eo. de fide. & Bal. de pace constan. in verbo, in ciuitate. quia iuramentum non firmat actum contra publicam vtilitatem, & idem Barto in l. Seius. ad leg. Falcid. Et dicit Bal. in d. l. properandum ¶ quod tempus instantiæ triennalis est odiosum, & eius abbreviatio est fauorabilis. Et dicit idē Bald. in c. si de PP 2 feudo

Parid. de Puteo tract.

4 feudo lis oritur. ¶ quod id quod fit finita instantia, & clausa iurisdictione non valet, quia fit à iudice incompetenti. arg. l. facta ad Trebel. in §. si quis bonorum. & in l. 3. §. impuberi. eo. titu. Finita instantia acta iudicii pereunt: vt l. cum. lite mortua. iudi. sol. vbi Bar. & Cyn. in d. l. properandum. Et inde dicit quod sententia lata finitica instantia nō valet, nec tenet, quia lata sine actis & sine instantia. gloss. in d. l. properandum. & Bal. per l. scire oportet. §. consequens. de excu. tu. & dicit Bald. de pace constan. in verbo, in ciuitate. quod talis sententia nō nocet. & solutū ex ea potest repeti. Et dicit Petrus in d. l. properandum. quod iudex punitur. Vnde cum dictū. c. de testantes. fuerit factum fauore iustitiae, vt eius executio diutius non prorogaretur, si vellemus dicere, quod puidere in hoc esset cōtra mentem illius. c. quod lites elongarentur, & posset quādocunque causa agitari & protrahi in infinitū, quod esset absurdum per iam dicta, nec dictum capitulum in totum remouet acta iudicii, quia dicit, dummodo legitime cōllet de veritate, & sic requirit acta, & terminos probatorios, quia cum perempta instantia sint termini extincti, vt supra merito

5 sententia non valebit. ¶ Tamen practica est, quod à principe impetretur prorogatio ipsius instantiae, vt in ritu antiquo magnae curiae vicariae quod incipit, item seruat magna curia, vt instantia quod loquitur quando in ciuili vel criminali sit prorogatio, vbi autem instantia esset ex toto perempta per lapsum triennij quo tempus vite instantiae, & sic vita sua esset finita, tunc supplicatur principi, quod cū lis sit mortua quod spiritū vite insufflet, & det lici spiritum vite. vt dicit gloss. in l. ab hostibus §. sed quod simpliciter. ff. qbus ex caus. ma. quā Bal. ibi not. in eadem l. §. quoties. & Bar. in l. ab hostibus. C. eo. dicit quod finita vita actionis, prator infuset spiraculum vite vt naturales dicūt. Et etiam dixit de Christo qui suscitauit filium matris iam mortuum. Conceditur ergo ista suscitatio instantiae iam mortuae à principe ex causa vt si lite causa principalis pendente superueniat pestis in ciuitate, vel terrae motus, aut alia impedimenta publica vel priuata, vt legatio, vel quia

procuratorē dimisit, & mortuus fuit, vel propter ferias repentinas à principe indultas, propter quae ius non fuit redditū, & sic stetit per magistratus. de quibus in l. sed si per praeorem. & l. nec non. ff. ex quibus causis maio. Vel ex alii causis iustis visis principi, quae sigillatim enumerari non possunt. dicta l. §. item inquit cum sequenti. vbi declaratur ista clausula, si qua iusta causa videbitur. in quibus casibus princeps solet concedere restorationem instantiae. Et etiam vbi protractione, vel dolo aduersarii petit instantia, tempora prolongantur. secundum gloss. in l. arbitrio. §. dolo. de dolo. & vide gloss. in auchen. de his qui ingrediuntur ad appellandum, licet glo. in dict. l. properandum, dicat quod currat ipso iure, qui dolo aduersarii culpa actoris pponderat. vt dict. §. dolo. & facit quod not. in l. intra utile. de minor. & in l. si cum ipse de ex. tut. vbi

6 dicit Cyn. quod si propter procrastinationem aduersarii tempora sunt decursa, conceditur restitutio. & dixit Innocen. in capitulo venerabilis. de iudic. quod si instantia cauillationis aduersarii est perepra ultra terminum, q non petit, & peti possunt expensae. per l. non ignorat. de fruct. & lit. expen. secundum Bal. in l. properandum. & tenet etiam Bald. in dict. §. dolo. vbi etiam dicitur, quando perijt, facto tertij, quod contra ipsum agitur ad expensas In quibus casibus quando stetit per iudicem, vel quia iudex fuit mutatus, puto quod pars impetrans restorationem instantiae non teneatur ad expensas. argu. l. properandum. §. si autem vtraque. de iudi. & l. eum quem temere. de iudic. & l. qui solidum. §. i. de leg. 3. quia sine sui negligēcia perijt. vbi autem fuisset instantia perempta nō ex causis praedictis vel similibus, sed ex negligentia actoris, tunc ipsa pars impetrans instantiam suscitari debet soluere expensas parti contrariae. argu. l. properandum. & l. eū quē temere. supra alleg. & tenet Andr. de Iter. in consli. regni. iponte volentibus à lite descendere. & ita consuevit regia curia quādo impetrantur restorationes instantiae ex aliqua cā colorata, quod cōceditur cum hoc, vt reficiat parti expensas, quia propter lapsum instantiae videtur succubuisse,

cubuisse, & non posset aliter agere, nisi illis refectis d.l. properandū, & l. sancimus. eod. titu. fieri autem solet ista prorogatio instantiæ à principe per supra dicta iura. ¶ Et etiam causa appellationis deserta prorogatio per principem fieri potest ex eius certa scientia secundum Bald. in l. peremptorias. C. sen. rescind. non pos. vbi dicit, quod licet rescripta principum causæ appellationis desertæ regulariter impetrata non valeant, vt d.l. tamen est verum, nisi in rescripto dicatur expresse, non obstāte, quod appellatio sit deserta, vel alia clausula æquipollens, at quia vtatur princeps in prædictis plenitudine potestatis, quia in omni sententia intelligitur salua principis suprema potestate. l. fin. de legi. secundum Bald. ibi, vel nisi ex certa scientia hoc fieret ab eo, qui haberet plenitudinem potestatis, vt not. gloss. in c. ad hæc. in fin. glo. magna, de rescri. nam clausula talis tollit. l. contrarium. per not. per Andr. de Isern. in cap. naturales. si de sen. fuerit controuersia, quia etiam talis clausula habet vim dispensationis specificæ, secundū glo. in c. causa. de rta & quali. & Angel. in l. i. de senten. pas. dicit, ¶ quod princeps sententiis iudicum recte latas vno verbo, extra ordinem procedendo cassare potest argum. l. apud. de manu. vindi. & l. prima. de crimin. sacrileg. & domini de Rora in decis. c. xxxviii. quæ incipit non sufficit petenti, quod princeps potest restituere ad appellandum contra sententiam, quæ iam transiit in rem iudicatam, quæ not. quia quotidiana. ¶ Et aduertendum, qd dictum ca. detestantes, solum considerat substantiam veritatis in iudicio deductæ, ad quam inquirendam iudex debet modis omnibus quibus potest procedere. l. quoniam. de testa. & in l. is apud quem. de eden. & in auth. de tabel. in prin. nam veritas semper debet esse in pectore iudicis. l. vbicunque. de interrog. act. & cap. cum Ioan. de fid. instr. Bald. in l. fina. de eden. vbi dicit, quod iudicantem oportet cuncta rimari, & dicit idem Bald. in l. fi. in fi. & in l. neq. C. de testi. qd veritati semper debet esse locus in his, quæ non possunt induci, nisi ab ipsa naturali veritate. l. fi. in fin. ff. de probat. nam sine veritate nemo experitur. l. si veritas. C. de fideicom. se-

cundum Bald. ibi dicentem, quod veritas causatur ex parte rei intellectæ, vbi subdit, quod defectus veritatis nūquam purgat, licet aliqui valeat lata sententia contra veritatem qua lex colit. l. cum ita. de eod. & demonstra. in verbo, si veritatem amamus. quam Bald. declarat ibi, si recte consideremus. nam iuris intellectus idē operatur quod ipsa veritas, secundum Bald. in l. si adducta. C. de furtis. nam veritas seruanda est, siue quis conueniatur, siue agat. l. i. C. de non nume. pecu. vbi Bald. quam veritatē subtilitas iuris ciuilis absorbere non potest, secundum Baldum. per illum text. in l. rebus. C. de iure dot. quia vbi agimus de veritate mera non est curandum de iur. apicibus. l. si fideiussor. § quædam. ff. manda. secundum Bald. in l. clarum. de autor. præstan. Et ideo dicitur quod sententia debet habere fundamēta à veritate & iustitia. & legibus, & à probatione, secundum Bald. in l. nemo. C. de senten. quia dixit, quod si princeps causam committat, de veritate & iustitia, intelligitur de illa veritate cui ius patrociniatur, & quod not. Innoc. in c. quæ in ecclesiarum. de constit. vbi dicitur, quod si committatur causa simpliciter & pure, sola veritate inspecta, intelligitur inspecta veritate, & omnia rigorositate & æquitate, sequendo veritatem, & iuris æquitatē, secundum Docto. ibi, & dicitur xxi. q. ii. cap. homines. in glo. quod non sufficit veritas rei, nisi concurrat veritas scientiæ, vbi glo. & in c. animaduertendum. eadem causa & quæstione Et dixit Bald. in l. magis puto. §. ne falsim. de rebus eor. quod iudex debet semper veritatem inquirere ab his, quos credidit eam scire probabiliter, nec debet esse nimis crudelis, quini-mo quando causa committitur veritate inspecta potest iudex in facto supplere. auth. qui semel. C. quomodo & quando iudex. not. Bar. in l. duo sunt Titii. de test. tul. quod veritas iuris præponderat veritati facti, quia veritas qd vestimentis legalibus non iuuatur, non tenetur pro veritate, & idē Io. And. in c. i. de off. iudi. lib. vi. vnde dixit Bal. in l. iustitia. de iusti. & iur. quod per ista verba, iustum & verum decernas, non videtur à iure discessum. argum. l. si quando. de inoffic. testamen. Et quamuis

Parid. de Put. Tractatus

aliis princeps indicare debeat secundum veritatem, ista veritas debet esse probata taliter quod ei patrocinetur. l. fina. C. de legib. in verbo, cognitionaliter. Et dixit al. in l. cum quidam. §. seruum. de acqui. hered. quod in iudiciis veritas occulta non sufficit, imò requiritur veritas apprens per probationes, vel præsumptiones legales. argu. not. in l. penul. de periculo tutorum & curato. Quia in iudiciis requiritur certitudo, nec sufficit certitudo naturæ, vel legalis, sed existentis veritatis. nã veritas est iustitiæ mater. b. l. j. Libertini.

8 de statu homi. quæ triplex est secundum Baldum in l. i. C. de confess. nam veritas non debet affectione obumbrari. l. si filio. de libe. & posthum. Bald. in l. secunda. de accept. quia id quod non potest disponi per veritatem, nec etiam per fictionem. l. fina. C. de adopt. vbi Bal. not. nam solum veritatem spectamus. l. si forte. de castren. pecu. Bald. in l. i. C. qui accusa. non poss. quæ veritas talis est, quod nunquam moritur, l. sicut. de fals. vbi dicit Bartol quod

9 t. cursus temporis non immutat substantiam veritatis, quia occultari non potest, nec debet. xx. quæst. iii. cap. veritas. & est condenda. l. i. de edi. liber. & dist. in c. veritas. quia ex cœlo orta est, ut ibi, & quæ quisque iudicum debet illam sequi. l. illicitas. §. veritas. de off. præsid. nam ad illam eruendam & inuestigandam aliqua conceduntur. d. l. is apud quem. & l. si eum. si quis cau. nã in qualibet iudiciorum parte iudicis officium inquirere debet veritatē. xxx. q. ii. c. iudicatē. & l. quod si Ephesi. de eo quod certo loco. vbi dicit, quod ad oculum iudicis spectat veritatem inspicere. & in auth. de tabel. in princip. Et dixit Io. And. in c. i. de cle. agro. in vi. quod ad veritatem indagandam omnes circumstantiæ sunt inuestigandæ. Omnia autem iura facta sunt ut veritas non opprimatur, quæ non debet propter legum subtilitatem occultari. in rebus. de iur. dot. quia istæ subtilitates sunt a iudicibus respondendæ. l. sicut. §. si debito. in qui. mo. pig. quia aduersarius qui veritatem non vult dicere nocere desiderat. xi. q. iii. quisquis. Et ideo ad veritatis indaginem, & causarum expeditionem probationes testium scripturarum & iuramentorum inuentæ sunt.

10 l. prima. ff. de iureiuran. quibus t. adde. q. non valet statutum tollens facultatem iudicandi secundum veritatem in iudiciis. capitu. constitutus. extra de fideiusor. Et vbi causa committitur sola veritate inspecta terminis non seruatis possunt termini incipere ab articulis, quibus probatis statim proceditur ad sententiā, secundum Ioannem Andr. in capitu. fin. de hæreti. in sexto. & in decisione Rotæ xxiii. & Specula. in titu. de positionibus. quo casu dicunt posse assignare terminum ad primam diem, & ad contradicendum articulis, & ad producendum omnia ad primam diem, & ad secundam ad contradicendum, & hunc modum procedendi inuenit Papa Urbanus ad imponendum finem litibus. capitu. finem litibus. de dolo & contumacia. & capitu. ut litigantes. de offic. ordin. in sexto. Et dicunt alii canonici. quod sufficeret hoc casu vnum terminum statuere ad ponendum. probandum, & producendum omnia. Et ideo infideles faciunt meliorem iustitiam quàm Christiani, quia ille qui veritatem negat, fustigatur statim quod est conuictus, & sic nullus negat veritatem. Et in Bononia sunt statuta, quod pro qualibet positione negata soluitur certa pœna. Et in regno est constitutio, quod negans mutuum, depositum vel commodatum, puniatur in duplum, quæ non obseruantur propter iudicum negligentiam. Et propterea inelitus dux Calabria, cuius zelus in iustitia sanctissimus, & maximus fuit, rectè prouidit, quod illud capitulum restantes ut iustitia fieret secundum veritatem, qui intendebat sanctissimas leges facere, tamen repentina mors illum sustulit xxv. anno. ut apparet in registris. hoc ideo, quia immensa fuit eius crudelitas, in quibus vidi testamentum eius, & scriptum est, t. melius est sub iusto regere viuere, quàm iusta lege, quia iudicat secundum æquitatem, quæ sibi videtur, secundum Theologos, quæ Bartol. refert in l. præsent. de his qui ad ecclesi. confug. & Bald. in d. lex hoc iuregent. de iustitia & iure. vbi dicit quod boni reges sunt de iuregentium, quod est positum supra bonum & æquum. quod est amicum humano generi, non tamē tyranni, ut ibi, iuxta illud quod

quod scribitur in testamento veteri, q̄ si non seruaueris precepta mea, dabo tibi Regem in furore meo puerum, & effeminatum meum, qui in furore suo populum iudicabit. ¶ Hæc de veritate dixisse sufficiant post alia quæ dicta sunt supra in proximis capitul. quæ tibi proficient in procemissis allegationum, & cum orationem facies in ingressu officii.

a ¶ *Veritate inspecta.* Quod autem hæc clausula importet. uide tu Feli. in c. olim. post med. v. colum. de accusa.

b ¶ *Iustitie uider.* Vnde super omnia amanda est prout illud Aristotelis: duobus autem existimentibus amicis, Socrate & Platone magis amica ueritas ut refert do. Maria. Soc. in cons. viij. incip. uisus. uers. qualitercunque. cum uersis. seq. in prima par. Et plerunque contingit ueritatem obumbrare & errari per turis subtilitatem ut per dictum Barth. Soc. in cons. ex viij. incip. preses. uersus. quibus tamen non obstantibus in ij. parte. & sic iudex debet tamen diligentia inspicere quicquid agit prout hoc dict. parie.

S V M M A R I V M.

i Ultimo uerbo sententie standum est.

CAP. VII.

N Si iudex in sententia condemnat ad poenam centum, & in eadem sententia apponat clausulam, quod si iudicasset ultra vel præter statuta, quod reducit ad debitam quantitatem, operetur aliquid hæc clausula in fauorem iudicis ne in syndicato teneatur. Bart. in l. iudex. de re iudi. tenet quod non si sit adiecta post uerbum condemnatio. & in l. moris. de poen. & in l. i. in prin. ad Turpill. & fuit disputa. Iacob. de Belui. & cum opinione Barto. tenet Iaco. Butrig. in l. si pacto quo poenam. C. de pact. & facit qd dixit Specul. in titul. de expensis. Si iuxta hæc uero. & Ioan. Andr. in capitu. fina. de rescript. Sed contra Barto. tenet Bald. & Angel. in d. l. iudex. per glossam in l. Labeo. ff. fam. erciss. quam glossa. pro singulari allegant Barco. & al. in l. terminato. de fruc. & lit. expen. & contra sententiam Bar. facit quod not. Ioan. Andr. in tit. de senten. Si. species. uersus. quid si iudex. argum. l. contractus. de fid. instrumen. Sed Ioan. de

Imol. in d. l. iudex. concordando dixit, q̄ opinio Barto. procedit quando illa uerba ponerentur ex intervallo, puta condemnatio in centum, si iste fuerit condemnatus. dicens secus esse si uerba sint resolutiua, qui dixit, quod clausula d. l. Labeo. uenit ad qualificandam sententiam, non ad corrigendam. qui etiam dixit quod illa glossa. non est uera, secundum Cyn. in l. terminato. ubi Barto. late. & cum opinio. Barto. transit Bald. in l. & si seuerior. de infam. & in §. poena grauior. & idem Bald. in l. si quis filii. §. fin. de iniust. testa. & in l. item Labeo. ubi dixit quod illa glossa. loquitur quando clausula illa respicit omiffa, alias secus. & idem tenet Salyc. in l. ex quidem. de accu. per d. glo. & al. in l. terminato. alleg. glo. & Bartol. in l. iudex. de re iudic. dicens, quod illa clausula, saluo & reseruato resoluunt actum sententie cum effectu. licet Bald. teneat contrarium in addi. Spec. in titu. de sent. prolatione. dicens, quod ex quo illa clausula est contraria sententie, q̄ nihil operatur. alleg. in l. iiii. commi. vel epi. & al. & Ang. in l. ita in fi. C. commi. vel epi. secundum Moder. in d. l. postquam. ¶ Et mihi uideatur equior opinio Bald. & aliorum, quia debet stari ultimo uerbo sententie. argu. l. Stichus. de manu. testa. per quam legem dicitur q̄ si in sententia dicatur condemnatio, imo absoluo, q̄ statuit ultimo uerbo. & dixit glossa. 16. q. i. c. predicator. q̄ ultimo uerbo sententie debet stari, licet primum uerbum secum traxerit executionem, quia non habet locum in uerbis prolati eodem contextu, secus in diuersis orationibus. l. i. senten. rescin. non posse. & est glossa. sing. xi. q. iiii. c. si sententia. quæ dicit, quod si iudex dicat, excommunico, vel absoluo, q̄ est absolutus, secundum Ludo. in rubr. de arbitr. & quia sententia debet restringi ad mentem iudicis, secundum Bald. in l. & puto. §. fin. fam. erciss. & meas iudicis præsumitur talis qualis esse debet, per not. per Innoc. in c. petitio. extra de procura.

a ¶ *Ultimo uerbo.* Adde quod per Baldum in l. quidam. in secunda colum. in uersu. tertio casu. C. de iur. delibe. & in tract. scripma. pen. col. & per do. Fel. in cap. qualiter & quando. in fin. xviij. colum. de accusat. & in cap. nemo. de symon.

PP 4 SVM-

Parid. de Putco Tractatus

SUMMARIUM.

- 1 Index debet omnia rimari antequam ferat sententiam.
- 2 Index cito pronuntians non presumitur bene iudicasse.
- 3 Index excusatur in perplexis.
- 4 Index si ex forma statuti misit ad consilium sapientis & dixerit in sententia pronuntio ut in consilio continetur an valeat sententia tanquam condemnatoria.
- 5 Index si in sententia retulerit se ad scripturam non productam in actis, an valeat sententia?
- 6 Probatio an sit de substantia sententiae.

CAP. VIII.

N si iudex ex forma statuti astringatur sententiari intra certum tempus, possit sententiare cum aliquali reservatione, videlicet quod si postea aliquid appareat, habeatur pro non lata sententia? dic quod sic, & interim potest fieri executio. l. si pecuniam. si cer. pe. nec est nouum, quod sententia pendeat. l. in lege Aquil. si deletum. ff. ad leg. Aquil. quae valet sub condicione intrinseca, & necessaria. l. si quis iura. & l. generaliter. de reb. credi. & de senten. l. cum iudex. de re iud. l. a diuo Pio. §. si denique. & in sententiis quae sunt reservationes. ff. fam. ercisl. l. Labeo. §. i. & ponuntur quaeque verba, sine praedictio sententiae potioris. l. Claudius. ff. qui porio. Et etiam apponitur clausula, sine praedictio iuris alieni. ff. de lib. homi. exhi. l. iii. §. penul. & isto casu recipiuntur probationes lata sententia, nec peruertitur ordo, quod post sententiam fuit probatum, quia sententia non erat liquida. l. cum iudex. de senten. & argu. de confes. l. i. & l. pen. ita Bald. in l. i. C. de accusa. ¶ Constitutio regni Siciliae affectans, quod iudices ad decisionem negotii Deum & iusticiam intendant, quibus propter causam multitudinem certum pronuntiandi tempus nequies diffinire, tempus decem dierum statuti a die conditionis, vel renuntiationis numerandum praefixit, intra quod causam studeant sententiari calculo terminare, ut in constitutione vniuersos. in titu. ut intra duos dies post publicationem concludatur. & in constitutio. hac le-

ge. de off. magistri iusti. vbi alias est rubr. ut post renunciationem intra decemium pronuntietur, quae constitutiones iudici hoc tempus dierum decem: ideo praefixerunt, quia ius coram reputat modicum tempus decem dierum, quod est tempus legale, primo in appellando, ut in auth. hodie. C. de tempo. appell. secundo confesis in iudicio, ut in l. si debitori. de iudic. & in contrahibus. l. promissor. 2. ff. de constituta pecunia cum similib. Tamen puto dictam constitutionem non esse sic amare intelligendam, quia si iudex viderit processum dubium, & rigorosum, inuolutum, & probationibus hinc inde dubiis, & contrariis contextum, non astringitur tali breui termino causam decidere, & constitutio ipsa intelligitur, iure claro existente. ¶ quia iudex antequam sententiam proferat, debet cuncta rimari ante sententiam. xxx. qd. v. iudicantem. & facit C. de fals. l. vbi in verbo, liquere. xi. quaestio. prima. cap. summo opere. & C. de iud. l. properandum. §. & si quidem. in verbo, acta conspiceret, extra de fid. instrum. c. cum Ioannes eremita. & iudex non debet festinare ad sententiam velociter proferendam. l. fina. in fin. C. de iudi. nam diuinus actus est iustitiam sepius recensere. d. c. cum Ioannes. & debet iudex in sententiando in se habere temperamentum. C. de priuile. l. qui sententiam. & partes sepe interrogare, an velint aliquid allegare. C. de iudic. l. iubemus. & partium allegationes audire, sine quibus non videtur, quod sententia rite proferri possit. extra de electi. dudum. & argu. de mune. & hono. l. munerum. §. iusta. & Deum habere praeculis. c. cum aterni. de re iudic. in vi. nam praecipitatio est nouerca iustitiae. cle. pastoralis. de re iud. & non sunt praecipitanda negotia. c. in quorunda de elec. in vi. & l. & quia. ff. de inter. actio. Et dixit Bal. in l. i. C. qui accus. quod melius est differre, quam praecipitare sententiam, nam non debet festinari sententia. l. i. de requi. rei. Et dixit gloss. in l. si expressim. ff. de appellatio. quod quis se excusabat, quia non putabat iudicem ita festinare sententiam, & dicit Cano. quod imputatur ei, qui mihi nimium praecurrit: nam licet controuersiae sint celeri sententia terminandae, quod expedit aequitati, & rigori

rigori. de re iudic. c. iurisdictionum. adeo qd si non visis plenæ causæ meritis pronunciet, sententia nulla est. Innoc. in capitu. cum Bertoldus. de re iudic. Bartol. in l. p. latam. C. de senten. vbi Bald. & in l. ii. C. de edendo. Bald. in l. ab eo. C. quomo. & quando iud. & optime in c. cum ex literis extra de restitu. in integ. nisi habeat nota acta causæ. Barto. & Ludoui. in l. sed si de sua. de acquirenda hæredita. & in d. l. secunda. & in dict. l. ab eo. bal. † In quibus iuribus dicitur, quod si iudex cito pronunciet, præsumitur non bene iudicasse, & dixit idem Bald. in prima constitutio. ff. veteris, secundum quod sententia non est ponderata, quæ nimis est festinata, vbi dicit quod processus factus in vna die non valet, nam sententia debet habere tres comites, sicut iuramentum, scilicet iudiciū, id est, animi deliberationem, veritatem & iustitiam. l. prima. de iustitia & iure. licet aliquādo probationes veritatem subuertant. l. si non forem. §. hæredem. de condition. indebit. secundum Baldum in repetitio. magna. l. secunda. ff. de iureiurand. & dixit Bartol. in l. prolatam. C. de sent. quod sententia fulminanter lata per iudicem est nulla. & Innoc. in cap. cum Bertoldus. de re iudic. licet alii contra. in c. cum ex literis. de restitu. in integ. quod declarat Ludouic. in l. ii. C. de eden. nam iudex debet proferre sententias ponderatas non vt fallat, nec fallatur. l. ii. de senten. ex pericu. & l. fin. de pondere aur. ne si fallat contra eum iuretur in litem, de dolo. l. arbitrio. §. fina. † Sic ergo re dubia, vel difficultate probationum iuris, vel facti aliqua existente, quia excusatur iudex in perplexis, secundum Baldum in l. cum iudex. de senten. C. Ac etiam excusabitur ratione multitudinis causarum, vt deprehendi potest. arg. dictæ constitutio. etiam excusabitur si essent aliæ causæ priuilegiatæ conclusæ in curia, & per prius expediendæ, vt causæ ecclesiæ, fiscales, orphanorum, pupillorum, & viduarū pauperum, & debiliū personarum, quæ sunt primitus decidendæ, & determinandæ, vt in constituto. regni, iusticulatoris. in titu. de quibus causis primitus cognoscatur. Ac etiam vbi esset relatio principi faciendæ, vel si ageretur de bonis, quæ cu-

ria tenet. Vel si nouus acciderit casus, in quo requireretur principis consultatio, vt in dict. constituto. hac lege. & in titu. de relationibus, quæ tendunt ad excusationē iudicum. Vel si stat aliud statutum, vel alia constitutio requirat consilium sapientis, & arctat iudicem certa die pronunciare, & sapiens nondum transmiserit processum, vt Baldus dixit in l. cum iudex. C. de senten. & in his, & in similibus excusabitur iudex si intra tempus non pronunciauerit, & vide in verbo, instantia. in c. ad excusationem iudicis. & in alio cap. quod incipit, intra quantum tempus.

† An si iudex misit ad consilium sapientis ex forma statuti, & iudex dixerit in sententia, pronuncio vt in consilio continetur, & sapiens condemnauerat, excuset iudex, & valeat sententia, tanquam condemnatoria? dic. quod sic, secundum Angel. Imol. & Ludouic. in l. i. ff. de re iudic. & idem Cyn. in l. fina. vbi & apud quem. & Bal. in l. cū iudex. C. de sen. & alii in l. i. §. si quis ita. de ver. obli. Imol. in l. si conuenerit. de re iudic. & in c. si pro debilitate. de off. deleg. Ant. de Bu. in c. ex vena. de exce. Licet aliter dicat Io. And. in titu. de exce. §. viso. & Bar. in l. i. C. si aduer. liber.

† Si tamen iudex in sententia referat se ad scripturam in actis non productam vt ad testimonium valebit sententia. Innoc. in c. cum venerabilis. de excep. bal. & Sal. in l. pen. de sent. quæ sine certa quant. per text. in l. ait preor. §. si iudex. de re iudic. & Bal. in l. si. de senten. ex pericu. reci. Ad quod facit quod licet non valet sententia sine causæ cognitione. l. ex stipu. & l. prolatam. C. de sent. & l. j. C. commi. velepi. stol. Tamen probatio non est de substantia sententiæ, quia valet sine probatione. l. i. §. item. quæ sententiæ sine appellotio. & in l. cum putarem. famil. eriscun. secundum Bald. in l. cum & minores. C. si aduers. rem iud. & in l. ii. de eden. Tamen Ioan. Andre. tenet contra, quod requiratur scripturam esse productam in titu. de sent. prola. ver. qualiter. & ver. si. quid si. Et eius opin. tenuit Ang. & Imol. in l. si conuenerit. de re iudic. & videtur gl. in d. l. pen. Tamen primam opin. tenet Moder. in d. §. cum iudex.

[L. promissor.] Et ibi vide Barto.

SVMMA-

Parid. de Puteo Tractatus

S Y M M A R I V M.

- 1 Quando iudex astringitur pronuntiare intra certum tempus, potest pronuntiare cum aliqua reservatione.
- 2 Officialis non tenetur in syndicato pro sententia nulla, quae ius non tribuit.

C A P. IX.

One, quod iudex astringit per statutum ad pronuntiandum, propter quod iudex dicat in sententia, condemnatio si est probatum, an sententia valeat? Bar. in l. ait prator. §. si prator. §. si iudex. de re iudic. quod sic, & idem Bal. & Burr. in l. cum iudex. eo. titu. ubi dicunt idem si dicat iudex, condemnatio in x. si actor probavit. & per Bal. in l. non dubiu. C. de leg. & in l. peremptorias. sent. rescin. non pos. & in l. ante pen. C. qui accusa. & Bal. in add. l. Spec. in tit. de senten. prola. & alij i. l. qui Romae. §. duo fratres. de verb. obli. Tamen nisi probatio fiat incontinenti, dicitur sententia iniusta, quia debet iudicari ex probatis. per l. properandum. & idem si dicat, si iurauerit, quia debet iurare antequam iudex diuerat. l. generaliter. in prin. C. de iureiura. Et datur alia cautela, quod iudex absoluat ab observatione iudicii, quia sibi non liquet, per no. per Inn. in c. i. de confir. vtil. Quod intelligitur, secundum quod Bart. dixit in d. l. properandum. §. si quidem. & in l. admonendi. Aliam cautelam ponit Bal. in l. ab eo. C. quom. & quan. aud. videlicet quod dicat, absoluo reum si appareat ex probationibus factis & faciendis absoluendus, quicquid dixit quod in perplexis propter conflictum probationum poterit dicere, uti phastis, possideatis. ¶ Quibus addit quod quando iudex a statuto astringitur pronuntiare intra certum tempus, potest pronuntiare cum aliqua reservatione, videlicet, quod si postea aliquis appareat, habeatur sententia pro non data: nam in sententiis aliquando sunt reservationes. ff. fam. ercif. l. Labeo. Et apponuntur quodque verba, sine iudicio sententiae posterioris. l. Claudius. qui pot. in pig. Et etiam verba, sine diminutione iuris alieni. ff. de lib. homi. ex hi. l. iii. §. pe. ¶ Et isto casu recipiet probationes lata sententia. secundum

Bal. in l. i. C. de accus. Poterit etiam condemnare in xx. salvo quod si librum dederit intra mensem, quod si in totum liberatus. Bald. in l. tale pactum. §. qui prouocauit. de pact. in repeti. & eo. tit. l. si intra. & vide aliquid per Bal. in l. si de fruc. & li. expens. Tamen illa cautela lac. Bur. condemnatio non condemnandum, & absoluo absoluedum, reprobatum quasi per omnes Doct. ¶ An si iudex in syndicato possit defendere sententiam, quam protulit, super qua impetitur ex nouis probationibus. Dic. quod sic, quia potest defendere sententiam suam & testes & probationes inducere pro sua causae defensione, maxime quando ex officio processit. arg. per not. per Innoc. de proba. c. in nostra. in gl. qualiter recipiantur. ubi dicit, quod tunc iudex vocabitur cum ex officio processit, & quarecur sua sententia reuocari, secus ubi processit ad partis instantiam & faciunt not. per Inn. extra de app. cum speciali. & quae no. Archid. in c. i. de verb. sig. in vi. & de senten. excō. c. venerabilis. Et quia ut euitet infamiam & pudorem suum, potest ad hoc interesse. arg. de procura l. quae omnia. in vers. nisi. & in vers. sequē. & quod no. de inoff. testam. l. si suspecta. in ii. glo. & not. Archid. ii. q. vi. c. hoc etiam. Et quia iudex nunc est pars formata, secus esset, quando iudex non impetretur, sed vellet defendere sententiam suam pro interesse partis. per not. per Innoc. in dictis locis. & idē dixit Bal. argu. illius legis. in l. Aemilius Largianus. ff. de minori. ¶ Officialis in syndicato non tenetur pro sententia nulla, quae ius non tribuit, nec pro decretis inualidis. Bal. in c. indices. de pac. iur. fir. & in repetitio. §. proficisci. q. xxi. & in l. si de episc. audi. Ludo. in l. ff. quod quisque iur. & quod Bar. no. in l. pen. C. de pact. & in l. filium. §. si quis. de leg. praestand. Nisi si facta illius sententiae executio. Bald. in §. proficisci. & no. in l. si de vari. & extraord. cogni. ubi glo. alle. quod si iudex proferat sententiam nullam non facit litem suam sed glan. contrarium in l. venales. de quo vide And. de l. ser. in tit. de prohi. seu. alie. per Fed. §. iudices. Quae puto vera respectu condemnati & nulliter. Si autem proferat sententiam pro actore & nulliter, ut quia sine scriptura, aut die feriata, vel parte

parte non citata, an teneatur. Bar. in l. argentarius. §. cum autem ff. de eden. dixit quod quando facta probatione iudex male tulit sententiam, quod tenetur actione in factum, secundum gl. ibi. & vide supra in aliis capitulis. & vide in verbo, consilium i. c. dicitur in literis iustitiariorum, & in verbo, probatio. in c. si quid non fuit probatum. & vide in constit. regni prima. in tit. de pœn. iud. qui mal. iud.

¶ *Nulla.* Vide dom. Alexan. de Imo omnino. in l. i. §. hoc autem quod quisque iur. r. & in l. iij. §. fin. de damn. in fecit. & adde Ludo. Pont. in d. l. i. vi. col.

SUMMARIUM.

1 Sententia quadam sunt qua ius tribuunt, licet sint iniusta.

2 Decreta in ualida non faciunt ius.

CAP. X.

N si sententia est lata sine dolo, & est nulla ipso iure iudex faciat litem suam in eo, i quo parte dānificat. Dic quod sic quia partem grauat facto pretextu officii de euitio. l. si per imprudentiam. de pericul. & commod. rei vendit. l. lectos. & q̄ enormiter factum est non debet transire impunitū, & sine emendatione. ff. de verbor. significatio. l. si qua pœna. per glo. Tamen aliud est sententiari, aliud grauare, etiam si sententia est lata de iure, etiam si in effectu non grauat, p̄t tanquā ab iniuria ab ea appellari. de minorib. l. ait prætor. §. permittitur. Sed a non grauamine nō poterit appellari, quia esset implicare contradictionem, & ideo si maius est dānum, quam sit litis æstimatione nō tenetur nisi ad iustam æstimationem interesse, & hoc debet videri bono viro. & ita intelligitur not. in l. si iudex. de var. & extraordi. cog. & l. i. §. qui magistratum. & l. 2. quod

2 quisque iur. ¶ Nam quædam sunt sententia quæ ius tribuunt, licet iniuste, quia iudex habet duas clauas veritatis, & pietatis & quandoque veritas pietati succumbit. ff. fam. l. c. secund. l. cum putarem. & de pecul. l. eo tempore. Quædam etiam sententia ius non tribuunt, vt quæ nullæ sūt, & dicit Ioan. Andr. quod obiectum nullitatis dicitur defensio. c. ii. in fi. de rescript. in vi. in nouella. ¶ Et decreta inualida ius

non faciunt de inoffic. testa. l. filia. §. conruber. l. 3. §. si causa. & de bon. poss. per accus. & tunc iudex qui nihil efficit non tenetur. bal. in tit. de pac. iurament. firmad. §. iudice. & vide in capit. iudex non facit litem suam. vbi de nullitate sententia tenetur iudex. & in capit. an si sententia est nulla. supra proxime ¶ Iudex protulit sententiam criminalem condemnatoriam. & in fine sententia posuit clausulam talem, has condemnationes proferimus secundum formam statuti, vel iuris, & eatenus quatenus esset vltra, vel præter formam statuti, vel iuris cassamus, & irritamus, & annullamus, & ad formam iuris reducimus, an ista clausula excuset iudicē si quid contra formam statuti fecerit Bar. in l. aut damna. in fin. de pœn. tenet quod non, quia illa clausula est incerta, & continet incertitudinem, & non valet. l. i. C. de senten. quæ fin. cert. quant. latius per eum in lege. iudex. de re iudi. vbi late per Moder. & infra.

SUMMARIUM.

1 Potestas qui processit in causis civilibus contra scholarem, an teneatur in syndicato.

2 Artem non exercentes non gaudent priuilegio illius artis licet sint de collegio artis.

3 Potestas habet iurisdictionem in scholares vnius scholæ qui turbant scholares alterius scholæ.

Scholaris.

CAP. I.

N potestas qui processit i causis civilibus contra scholarem teneatur in syndicato? Dic q̄ si scholaris erat matriculatus & vt scholaris reputatur, quod tenetur, per tex. in authē. habita. C. ne fil. pro pat. cū ibi no. Si uerò non erat matriculatus, nec scholas intrat, tunc non tenebitur potestas, quia ille talis non gaudet priuilegio scholarium. l. i. C. de colle. vbi Bar. to. etiam dixit, ¶ quod illi qui sunt de collegio artis, & non exercent artem, nō gaudent priuilegio illius artis. Et etiam si nō essent verē scholares, licet intrarent scholas, non gauderent priuilegio scholarium vt si famuli scholas intrant ad pompam Doctoris non dicerentur scholares. per

Bar. in l. i. ¶

Parid. de Puteo Tract.

Bar. in l. j. C. de stud. lib. artium. & dicitur in l. iii. eo. tit. quod illi qui audiunt in loco priuato non habent priuilegium scholarium. † Tamen potestas aliquando habet iurisdictionem in scholares, quod est quando scholares vnius scholę turbant scholares alterius scholę, vel ipsos impediant: quia tunc potest ipse potestas remouere insolentes & turbantes studium & lectionem. Bar. in l. fin. de stud. lib. artium. Vbi autem scholaris degeret extra ciuitatem studii conuenitur per ordinarium, secundum Bar. in l. fin. de præpos. sacro. vbi dicit, quod statutum dicens, quod scholaris non possit conueniri coram alio, quam corā rectore intelligitur quādiu est in ciuitate studii, & intelligit in ciuili, & in criminali, secundum Bartol. Et etiā potestas haberet iurisdictionem in scholarē quando scholaris incepit aliud exercitium, vt esset assessor, vel aduocatus, secundum Bartol. in l. aut facta. de poen. qui dicit arbitrio iudicis esse etiam vbi scholaris fuisset absens quinquennio, quia perdit priuilegium matriculę. l. ii. de primi. lib. 12. & l. ii. de dome. & profec. secundū Bar. tamen in criminali seruabitur statutum, priuilegium, vel consuetudo, de quo in auth. habita. Bar. C. ne fil. pro patre. & in prin. ff. de vete. & ibi per gloss. per Docto. & aliquid per Angel. in l. si vacante. de bon. vac. quæ not. quia scholares sunt primi, qui dant querelas contra officiales in syndicato.

a q[ue] scholarium.] Adde Fel. in c. clerici in prin. prime colum. vers. ultimo pro nunc. de iudic. & t. idem die scholaris non studente, nec intrante seu ludente: vel blasphemante: ut per eum in c. significantibus circa fin. y. col. de off. deleg. b Rectore.] Sed quid de scholaribus clericis. Dic idem in concernentibus studium etiam si rector sit laicus. ita Felyn. in c. si quis clericus. in prin. de for. compet.

Syndicus.

CAP. I.

Vidā erat syndicus, vel magister iuratus alicuius villę qui tenebatur capere malefactores ibi delinquentes, & in potestate iudicis deferre, prout communiter tenentur magi-

stri iurati. Modo aliquis commisit delictū in illa villa, & quidam alius cepit alium malefactorem, & iudici præsentauit, an syndicus, vel magister iuratus sit liberatus. Albe. de Rosa. in tract. statu. in ii. par. dixit, quod sit liberatus, quia non refert a quo malefactor sit captus. per l. si alium. §. docere. ff. ne quis eū. & l. super. ff. quod vi aut clam. Dicens hoc verum, si ex illa causa fuit captus, quia non refert a quo sit factum. argu. l. cum seruus. ff. de ver. oblig. Secus si illum cepit ex alia causa. arg. l. fin. ff. quemadmo. serui. amitt. Tamen in contrarium facit, quia nō sufficit aliquid facto impleri. l. ii. de condi. & demon. & l. nullum. eod. tit. Ideo dicitur, quod si illi potest negligentia imputari non liberet. l. ii. §. contestim. & §. si mater. ff. ad tertu. aut non. & liberetur. argu. dictorum per Bartol. in l. j. §. occisorum. ad Syllan. vbi etiam dixit Bartol. quod si delinquens esset cum armatis, ita quod magister iuratus non potuit capere illum, quod non tenebitur ad poenam, & idem si statim au fugisset ad aliud territorium, quia ipse ibi tam cito accedere non potuit, secundum Bar. ibi, nisi potuisset continuato initio in proprio territorio insequi, & capere in alio territorio argu. l. quod ait. §. fina. de adulte. & l. vbi de curia. & Angel. in d. l. nemo carcerem. Et ita limitatur. Bar. in l. si cui. de accusa. in §. fin. & dicta per Bal. in l. quicunque. de ser. fugitiuis, qui dicit quod cum ipse in hoc non fecit suam diligentiam, esset in negligentia, ex qua posset puniri, secundum Ludouicum in d. §. occisorum.

SUMMARIVM.

- 1 Syndici dicto an sit standum.
- 2 Vulnera si quis teneatur denunciare non intelligitur de vulnusculis.
- 3 Syndici an teneatur denunciare delicta non punibilia? & nu. 6.
- 4 Vassallus an teneatur morti se exponere pro salute domini sui.
- 5 Potestas solus non potest creare syndicos ad denunciandum maleficia.

CAP.

C A P. II.

Syndicus qui tenetur denun-
tiare maleficia, intelligitur
a tempore scientiæ, quando
non ex præfixum tempus,
quia non tenetur præcipiti
festinatione denunciare, sed inquisita ve-
ritate. Bal. in l. cum ancillis. C. de incest.
nupt. vbi dixit, si tenetur denunciare ma-
leficium commissum, tenetur etiā finito
officio ad sui noticiā peruentum. Bart. in
l. heredem. de his quib. vt indig. vbi dixit
quando maleficiū nesciuit. & Ang. in l. &
ideo. C. eod. tit. tamen Anc. de Burr. in c.
innotuit. de elect. arg. glo. ibi dixit, quod
presumitur scire maleficia commissā, nisi p-
bauerit legitimā inquisitionem. & tetigit
Barto. in l. si cui. §. isdem. de accus. in ver.
quo tempore. Et quādo statuitur sibi ter-
minus ad denunciandū dāna data intelli-
gitur à die protestationis, secundum Bal.
in l. si quis volentis. de neg. gest. ¶ Si ta-
men syndico fuit notificatum maleficiū
per aliquem, cui ipse credere non debeat,
ex qualitate sue personæ excusabitur. Bart.
in l. athletas. p. illum tex. ff. de fals. ¶ Et
an debeat stari dicto syndici, q. falsum re-
tulit, vide Bal. in l. i. C. si aduers. lib. nō ta-
men ipsū excusat supina ignorantia. Bart.
in l. si cum lex. ff. de æd. edict. per illum
2 tex. ¶ Et vbi tenetur denunciare vulne-
ra, non intelligitur de vulnusculis. Bal. in
l. prædium. C. de æd. acti. Et si tenetur de-
nunciare, non excusabitur quando non
fuit in dolo, vel lata culpa, si requiritur
exactissima diligentia. Bal. in l. raptores.
de epis. & cle. Et vbi denuntiauerit male-
ficium, & apposuit testes nescientes male-
ficium, vt reus absoluat, dicitur præua-
ricator. Bart. in l. athletas. §. calūniator. de
infa. Si tamen ab alio denuntietur malefi-
cium, an excusetur, vide Bart. in l. i. §. ele-
ganter. ff. de liber. agnoscend. & Mode. in
l. sororē. de his qui. vt indign. & Bart. in l.
3 diuus. de cust. reor. ¶ Tamen an teneat-
ur denunciare delicta non punibilia, po-
suit Barto. in l. si. ff. de publica. & in l. i. §.
accusator. in fi. ad Turpil. & Bald. in l. si
quis in graui. §. si tamē. ff. ad Sillan. dixit,
quod non tenetur si denuntiauerit mor-
tem banniti, qui poterat impune offen-
di. Et quando isti syndici nesciunt inue-

nire malefactores, debent inquirere à vi-
cinis, & generaliter ab omnibus, testes
examinando qui verisimiliter scire pos-
sunt indicia delictorū, si & hoc modo ne-
queant inuenire, debent protestari, & fa-
cere publicum instrumētum, secundum
Angelum in l. & ideo. de his qui. vt indig.
Et idem si syndicus astringatur ad capie-
dum malefactorem, quia non tenebitur
si non potuit capere. l. prima. §. occisorū.
ff. ad filla. Nisi commiserit ille delictum
non punibile. Bartol. in l. 3. §. si maritus.
eodem titu. Vel nisi non potuerit capere
sine periculo suæ personæ. vt, quia delin-
quēs erat armatus, quem si capere volu-
isset, eundem percussisset. per no. per And.
de Ifern. in costi. poenam eorum. in 2. li-
bro in fin. vbi dicit quod non tenetur ca-
pere malefactorem cum periculo sue per-
sonæ, nec etiam clamare, etiam si sit va-
4 fallus ¶ qui non tenetur se morti expone-
a re pro salute domini sui. quæ not. ¶ Of-
ficiali posito ad denunciandum malefi-
cia parcitur & excusatur in syndicatu, si
non denuntiauerit ex causis, quia igno-
rauit malefactores. l. si ideo. de his qui. vt
indig. etiam si fuit commissum malefi-
cium in occulto. & clausula. & l. annuus.
de calum. & l. prima §. occisorum. ad filla.
& l. semper. §. hoc interdictum. quod vi
aut clam. Et etiam si fuerit præuentus ab
accusatore, & nullam in hoc commisit
negligentiam. l. edito. §. tu. de iure fise. &
l. prima. §. eleganter. de liber. agno. Etiam
non tenetur denunciare illam personam,
quam non potest accusare. l. fin. C. qui ac-
cusa. non pos. Bartol. in l. diuus. de custo.
reo. vbi etiam ponit, an teneatur denun-
tiare delicta, de quibus non venit impo-
nenda pena. de quo per eum. in l. prima
§. diui. de publica. & in l. si quis graui ad
filla. & Bald. in l. sororem. de his qui. vt in-
dig. vbi etiam Bartol. in l. prima §. accusa-
torem. ad Turpil. & quod ipse etiam not.
ff. de acquirenda hereditate. l. cum qui-
dam. §. quod & Bal. in l. raptores. de epis.
& cleri. & Salyce. in l. ea quidē. C. de accu.
& Ludo. in l. pe. ad filla. quæ no. ad excusa-
tionē officialis vt propter hoc salario nō
priuetur. Et de istis officialibus vide in l.
i §. quies. de offic. prefec. vrb. & l. i. de de-
5 nun. libro 12. ¶ Potestas seu officialis so-
lus non

Parid. de Puteo Tractatus

lus non potest creare syndicos denunciandum maleficia, vel milites ad capiendum malefactores, sed requiritur superioris auctoritas. l. i. de decurio. libr. 12. & Bar. in l. diuus. de custo. reo. ¶ Creditur syndico posito ad denunciandum, vide supra in verbo, nuntius ubi late. ¶ Syndicus qui tenetur denunciare maleficia si nesciat malefactorum, quia fuit commissum de nocte, quæ nox facit ut lateat. l. si cū exceptione. § in hac. qd met. cau. Et si duo testes sciant maleficia esse commissum, & non malefactorem tenetur denunciare maleficiū cum illis testibus sine persona delinquentis, quia sufficit quod faciat id quod potest argu. de calū. laus. Bald. in l. si tibi iudicium. de condicto. ob tur. causam. ¶ An syndicus positus ad denunciandum maleficia teneatur si non denunciauerit delictum ex quo nulla pena imponitur Barto. in l. i. § denuntiatio rem. ff. ad Turpil. tenet quod sic. Licet Bald. in l. 2. C. ut nemo priua. dixerit contrarium. Et idem Barto. tenuit Bald. in l. si quis in graui. § maritus ad filia. Et cum Barto. tenet Salyce. in l. ea quidem. C. de accusa. in l. diuus de custo. reo. Licet Bald. teneat contra in l. decuriones. C. de infra. Et adde Barto. in l. si seruus. C. de his qui ad eccle. Et dixit Bald. in l. data opera. C. qui accusa. quod tenetur denunciare maleficia casu commissi, quia est maleficia præter legem commissum. Secus dixit in maleficio commissio ad sui defensionem, quia id fit lege permittente. & limita, ut per Angelum in d. l. 2. C. ut nemo. priua.

a ¶ Domini sui.] Sed nunquid teneatur contra proprium filium. dic idem quod non tenetur, ut per do. Fel. in c. asserre. in y no. de præsumpt.

SUMMARIUM.

- 1 Transgressor statuti quod non fuit decennio obseruatum an debeat puniri. & nu 2.
- 3 Sententia lata contra extraneam non regit statum in volumine statutorum tenet.
- 4 Interdictus ab officio non habetur p. officiali.
- 5 Index qui iurauit statuta seruare an teneatur pronuntiare secundum statutum, quod non fuit allegatum in iudicio & nume 7.
- 6 Index seruans statutum contra libertatem ecclesie, an debeat puniri.
- 8 Reclor si ex forma statuti teneatur dare com

munitati balistas, non auditur volens dare pecuniam.

Statutum.

C A P. I.

I potestas tulic sententiam secundum formam statuti, licet talis sententia sit directio contra formam noue reformationis factæ, si hæc reformatio non fuit sibi assignata, nec illam habet, non tenetur in syndicatione iuxta no. per Innocen. in c. i. de consueti. Et dixit Ang. in auth. de consilibus. in fin. quod officiales non seruantes reformationes eis non traditas non tenentur. Et in hoc præualeat statutum semper prædictum, licet reformatio appareat contra statuto. secundum Bald. in authen. omnes peregrini. C. communia de suc. & in l. rem non nouam. in fi. C. de iudi. Et dixit Archid. 2. dist. c. in legibus. quod si statutum non est more vrentium approbatum illi qui non seruauit non dicuntur transgressores. ¶ & sic intelliguntur quod glo. no. in c. i. de treu. & pace. & etiam quod ibi Inno. dixit, & facit. 28. dist. c. ecce. ver. illud autē. ¶ Et ideo potius standum est statuto, quam reformationi non insertæ in volumine. Barto. in l. oēs. in fin. C. de peti. bono. subla. lib. x. ubi dixit, qd præsumitur pro statuto contra reformationem factam ad instantiam aliorum, & vide qd no. in l. cum prolati. ff. de re iudi. Et aliquid in consueti. regni post mundi machinam in glo. in ver. præscriptione. in fi. Et adde Barto. in consilio. Index communis. & in l. si. cum antiquitas. de cura fu. rio. Ideo glo. in d. c. i. de treu. & pace, ¶ dixit, quod si statutum non fuit decennio obseruatum, non punitur transgressor illius statuti, quia licet primi non obseruantes peccent. c. 2. de maio. & obe. & xj. q. 3. c. qui resistit. Tamen contra ipsum potest præscribi. & ita Bald. in d. c. i. & cano. in rubri. de consuetu. & ideo sublato iam statuto præscriptione non peccant non obseruantes, secundum cano. in d. c. i. Et sic requiritur tempus cum non obseruantia subditorum. per glo. in c. si. de consuetu. in 6. & per no. in l. de quibus. de legib. & in l. si quis diuurno. de serui. vrb. & Ant. in c. 2. non statuta. de consueti. & dixit Bald. in l. de quibus

quibus. quod in his, quæ non sunt de se mala,
 2 consuetudo excusat à pœna. Non Tob. quâdo
 per non vsum non tollitur lex, quia est ve-
 rum, quando nihil fieret contra legem, quia
 casus non accidit, secus quando casus accide-
 ret, & fieret contra legem, quia tunc illi de-
 rogatur. Bald. in l. ij. de consuet. prin. Cyn. in
 l. ij. C. quæ sit lon. consue. Iac. de Bel. de hæ-
 re. & fal. in prin. Barto. in proemio. ff. in §. &
 domini. Et requiritur quod talis vsum contra-
 rius fuerit obtentus in contrario iudicio. d. l.
 de quibus. vbi Bart. & omnes & in l. ij. C. quæ
 sit lon. consuetu. Ioan. Andræ. in cap. Ioannes
 de cler. coniu. Et ideo excusabitur iudex in
 syndicato, qui non obseruauit aliquas consti-
 tutiones regni, quæ hodie non sunt in vfu,
 nec de ritibus magnæ curiæ, qui non fuerunt
 obseruati. argumen. not. in d. l. cum prolatis.
 3 ¶ Quia sententia lata contra extrauagantem
 in volumine statutorum, non regritratam
 valet. & Bart. tenet in l. ij. C. quando prouo.
 & Ant. in c. pastoralis. de fide iust. Nisi talis
 extrauagans sit notoria, secundum Ant. de Bu-
 tri. in proemio decretalium. §. sane. Vel de ea
 sit fides facta in processu, quia esset notoria.
 argumen. de re iud. c. cum inter. et sentit Bal.
 in l. leges. de legi. Quæ debet produci iutra
 tempus probatorium, secundum Barto. in l.
 omnes populi. de iustit. & iur. & in l. ornamen-
 torum. de auro & argen. lega. & idem Iacob.
 Butr. in l. fi. C. quæ sit lon. consue. Et vbi sen-
 tentia esset lata contra statutum antiquum non
 vsum valebit. gl. singu. in cle. j. de treuga.
 & pace. quam allegat Bald. in l. fi. §. sed cum
 antiquitas. de furtis. ¶ Si iudex iurauit seruare
 statuta, & ea non seruat, incidit in periurium,
 non tamen officium perdit nisi deponatur. l.
 fi. C. ad legem Iuliam rep. C. de falsis. l. fi. quis
 decurio. & not. ff. de inf. l. ij. §. de vulga. Bal.
 in consilio cclxxvj. incipiente, processus fa-
 ctus. vbi dixit quod interdictus ab officio non
 habetur pro officiali, licet ab eo non sit totali-
 ter officium eradicatum. no. de auctori. tuto.
 l. fi. pluribus. & patet l. ij. de decurio. Bald. ibi.
 ¶ Si potestas iurauit seruare statuta, intelli-
 gitur de consuetudine non sublatis. l. ij. §. sed qd.
 C. de vete. iure. Si tamen in eodem volumine
 sint statuta contraria quid faciet tunc potestas
 posuit Ioannes Andr. in c. j. de iureiur. in vj. &
 facit gl. in c. vt officiū. de here. in vj. in verbo,
 duabus. vbi dixit Ioan. And. quod inter sta-
 tuta, quæ sunt in eodem volumine approbata
 non est dare prioritatē nec posterioritatē, & ha-
 betur in c. venerabilis. de sententia ex comuni-

catio. in vj. & quando essent statuta quod po-
 testates non possent facere contra statutum, si
 acciderit casus, ex quo propter obseruantia
 statuti lederetur ciuitas, poterit excedere sta-
 tutum. Barto. in l. cum nauarcorum. de nau.
 5 libro. xj. Et quando statutum non esset in iudi-
 cio allegatum, poterit tamen pronuntiare se-
 cundum statutum, quia iurat statuta seruare
 non sic in consuetudine, quæ debet probari.
 Bald. in l. j. C. vt quæ defunt. Et quando pote-
 stas iurat seruare statuta, tenebitur etiam ser-
 uare edicta post Barto. in l. si stipularus. §. j. de
 verb. oblig. facit c. j. de iureiur. in vj. Tamen
 non tenebitur seruare statutum, quod quis non
 audiatur, in suis defensionibus secundum
 Barto. in l. cum mulier. sol. mar. quia non va-
 et, vel si diceret, quod alicui iustitia denegat-
 6 tur. Inno. in cap. quæ in ecclesiis. de constit.
 ¶ Et vbi statutum diceret, quod potestas pu-
 niri debeat si aliquem plus debito condemna-
 uit, intelligitur etiam de illo, qui in nihilum
 debuit condemnari secundum Barto. in l. ser-
 uis legatis. §. si ita. de leg. j. ¶ An iudex ser-
 uans statutum contra libertatem ecclesiæ pu-
 niatur? dic quod non, quia non est peccatum in
 ipso, sed legiflatore, quia si iudex vellet aliter
 ius reddere, non posset. de episco. & cle. aucte.
 statuimus. per Iacob. Butri. secundum Bald.
 in §. proficisci. q. xxvj. ¶ Si est statutum in ci-
 uitate, quod vulnerans aliquem puniatur tali
 pœna, si iudex punit vulnerantem, non ser-
 uata pœna statuti, vel iuris iudex debet pu-
 niri eadem pœna, qua debuit puniri delin-
 quens. Bartel. in l. j. ff. quod quisque iur. & in
 l. j. de pœna iudic. per Bald. & per leg. Iul. re-
 pe. & Andr. de Ifern. late in tit. quæ sint
 7 ga. in verbo, committentium crimen læsæ ma-
 iestatis. & vide in cap. an iudex qui debebat. in
 verbo, pœna, nisi faciat ex causa vt alias di-
 ximus. ¶ Iudex de necessitate tenetur sequi
 statutum, licet illud non sit in causa productū
 quia iurauit illud seruare, secus in consuetu-
 dine non scripta, quia illa indiget probatio-
 ne. Et onus probandi in causa ciuili non per-
 tinet ad iudicem. Bald. in l. prima. C. vt quæ
 defunt aduo. Quod limita non habere locū,
 quando illa, statuta essent extrauagantia,
 non posita in volumine statutorum, vt quia
 in archiuo, quia sunt alleganda & producen-
 da. Bartol. in l. omnes populi. Alias potest præ-
 tendere ignorantiam. Bart. in l. cum prolatis.
 ff. de re iud. vide omnia supra i principio ope-
 ris in c. sequitur de modo & forma. & nota il-
 la, quæ semel quidā nobilis noster Romæ i syn-
 dicatu

Parid. de Puteo Tract.

dicatu fuit condemnatus, quia non seruauit noua statuta, quæ non fuerant obseruata, & male, & talis sententia reprobata fuit per summum Pontificem eius diuino eloquio. & vide supra in c. ¶ Si rector ex forma statuti tenetur dare communi balistas, non auditur volens dare pecuniā. Bar. in l. ij. C. de fabri. quod est no. pro ritu donorum, quod naues, quæ vadunt ad partes orientales, quæ debet dare vnā balistam regiæ curiæ, vt non audiantur volendo pecuniam dare. et dixit Bar. in l. ij. C. de de cu. lib. xj. quod non est licitum officiali pro animali conducendo ad seruitia curiæ, recipere pecuniam, quia puniatur, vt ibi ¶ Quando iudex iurauit seruare statuta, vide i. verbo, iuramentum officialis supra in multis capitulis. & in verbo, iudex. in elicitum iudici propter casus emergentes ¶ An iudex possit omittere pœnas statutorum, vel eas alterare? vide supra in verbo, iuramentum officialis.

a ¶ Transgressoris ¶ Adde l. in cap. i. de re iud. in i. col. ante med. ver. nisi esset statutum.

S V M M A R I V M.

- 1 Magistratus creans aliquem in officio tenetur pro eo
- 2 Officiales qui tenentur personaliter seruire in aliquo officio non coguntur subire aliud munus personale
- 3 Officia solennia non possunt per alium exerceri, nisi in necessitate.
- 4 Substitutus in officio, an gaudeat privilegijs substituētis.

Substitutus.

C A P. I.

- 1 Magistratus qui ¶ creat aliquem in officio ipse tenetur. I. prima in princip. de magistrat. conue. quia creans suscipit in se periculum, vt ibid. & si sint plures magistratus illi tenentur qui suscipiunt periculum, secundum Bald. ibi & non minus tenetur nominans, quam dans. I. secundum de fideius. tute. secundum Bald. in dict. l. prima. §. si quando deficiunt. Et adde quia Ang. in cōsilio cccxv. mci. Ex figura secundæ reformationis, dixit, quod si officiales habentes certum quid formare cum potestate, ibi ponendo aliquos notarios ad scribendum, qui ibi eos deputauerunt, quod si isti delinquant in dicto officio male scribendo, vel falso, aut aliter quod ipsi tenentur. l. j. ff. de iur. iur. & l. j. §. a nullo de public. Licet autem ipsi non potuissent illos remouere, quando fuissent a superiore

deputati in dicto officio, imputabuntur eis curiales ministros suspectos, non fecerunt. ff. de neg. gest. l. ex facto. vbi text. not. Si autem non deliquerunt, in officio tabellionatus, sed aliter in recipiendo, & usurpando pecunias quod ad eorum officium non spectabant tunc ipsi proponentes non tenentur, nisi fuerint participes l. vtrum. de pari. Et quia non tenebatur ipsos hoc casu facere suspectos, vt remoueretur, secundum Ange. ibi. ¶ Officiales qui habent personaliter seruire in aliquo officio, non coguntur subire aliud munus personale, puta ad exercitum, vel ad custodiam ire. l. tertia vbi Bart. C. de can. larg. libro x. vbi text. quod notarij cameræ non grauantur ad munera, quæ personæ laborem iniungunt. Et vide ibi Bartol. quod d. isto casu iudex ex suo officio potest defendere subditū, quando videt cū grauari in oneribus, ad quæ non tenetur. dicens, quod etiam Episcopi eorum officio defendunt suos clericos. ¶ An si quid donetur alicui substituto, vel alteri cuius gerit officium, videatur donatum illi die quod si donatur pro alio, pro quo gerit, illi acquiritur. de dona. inter virum. l. mulier & in san. arrogato. de vulg. fur. ff. si. & de iure duob. profectitia. ¶ Vbi vero donatur propter aliud & ipse gerit personam representatam illius in illa acquisitione, acquirit illi. de iure debitor. l. cum aliquis. & l. final. C. de usufru. Aut gerit personam representatam, sed non in illo actu vt ambasiator, & non querit domino, quia non representat in hoc personam illius. Quando vero recipiens non representat alium, sibi querit. l. si cum queris. §. si pro socio. In dubio ¶ vero recurritur ad coniecturas, quæ si officium quod quis gerit esset causa acquisitionis, acquiritur domino, licet si sua persona est causa acquisitionis, quia sibi querit. & si nihil apparet, querit sibi vt in l. qui Romæ in §. Christogonus. de verb. obl. quia extranea persona non subintelligitur Bal. in l. dotale. ff. sol. ma & vide And. de l. l. in t. de feudo guar. vbi late. Et est nūc de facto in ambasiatore Regis Franciæ qui habuit maxima munera. ¶ Officia solennia vt potestarij, vel capitanej nō possunt per aliū exerceri nisi de necessitate. i. auth. de colla. §. phibemus, & in l. j. §. huius de offic. eius cui man. Et de iure ciuili mors & membri abscissio vicario committi non potest, secus de iure canonico. extra de rap. in c. in archiepiscopatu. Bal. in c. si quis decesserit, si de seu fuerit con trouerfia. Et adde quod debet aliquid face-

re

- re propria manu hoc non potest per sub
 b stitutum. b l. p hanc. vbi Marco. C. de eto.
 milie. anno. libr. xii. Tamen an prohibitus
 substituere, possit substituere filium su-
 c um. e vide in l. sciendum. ff. de legi. Tamē
 4 an substituti gaudeat privilegiis substitue-
 tis. die qd non l. i. C. de quib. mul. libro. x.
 q In dubio.] Vide in simili Dyn. in consi. xq.
 circa me. i. col. vbi de legato facto filio an in
 dubio ipsi vel patris contemplatione presuma-
 tur factum & cui acquiratur.
 b q Per substitutum.] De quo tu vide plene et no.
 Felyn in c. uno delegatorum in. S. si autem. in
 prin. de offic. deleg.
 c q Filium suum.] vide tu Felin in dict. S. si au-
 tem. in fin.

SUMMARIUM.

- 1 Substituens aliquem in omnibus an teneatur
 stare in syndicatu pro illo quem substituit.
 un. 2 & 5.
- 3 Substituere alium in officio an quis possit.
- 4 Locumtenens quis esse potest in propria pa-
 tria.
- 5 Locumtenens potestatis an possit alium locum
 tenentem facere.
- 7 Locumtenens non pot. st. penam mortis, re ab
 scissionis membri imponere. & un. 8.
- 9 Concessio facta simpliciter in privilegio intel-
 ligitur secundum in commune.
- 10 Locumtenens potestatis constitutus per superio-
 rem non potest revocari per potestatem.

CAP. II.

1 N substituens t al quem in om-
 nibus, teneatur stare ad syndi-
 catum pro illo, que substituit
 dic primo quod de iure cōsti-
 tutionum regni officiales nō possunt sub-
 stituere in tertiis dominij, alios loco sui,
 nec facere locumtenentes, aut vicarios si
 speciali mandato regis, vt in constitutio-
 ne regni, vt in iurati non faciant alios, i
 assessore & auctorum magistro, & in consti-
 tutione iustitiarum non potest per fallētiā,
 & in c. regni. de vicariis non ordi. & est ca-
 pitulum reginæ Ioan. primæ, quod officia-
 les non possint substituere quocūque co-
 lore quæsito, nec etiā possint ipsa officia
 vendere, & est tertium cap. in ordine. Iō
 ex forma cancellariæ ponitur in privile-
 giis officiorū, cū potestate substituendi,
 & quod de omnibus culpis & defectibus

substituendis nobis, & nostræ curiæ prin-
 cipaliter tenearis. & vide Bar. in l. si cum
 exhibuissent. ff. de pub. vbi dicit de hoc,
 2 † & iudex tradita potestate substituto co-
 netur pro ipso substituto de comissis p
 ipsum tex. in l. agentes. de agen. in reb. &
 in l. neminem. de decu. & in l. nullus. de
 epis. & cler. l. si quis. nau. cau. l. licet. & l. si.
 & Inn. de fide instrumen. c. quod quibus-
 dā. in fi. gl. magnæ & l. si seruus. cū seq. de
 tribu. Ideo tenetur, nisi quam cito sciue-
 rit, purgauerit eius delictum. de omni a-
 gro deserto. l. 3. & l. si quis. Et dicit Luc.
 de Penna. in d. l. agentes. etiam quod in
 liceris commissiōnum non dicatur, tu no-
 bis de illius defectibus tenearis, q substitui-
 tues tenebitur, qā rescripta principiū sūt
 ad ius commune redigenda. ff. de vulga.
 & pupil. l. ex facto. & l. si quando. de. inoff.
 testa. & facit quod not. Inno. de rescript.
 ex parte. & de iureiur. c. veniens. p quo
 facit, quia nominat aliquē ad officiū, pe-
 riculo suo nominat, & prius debet cōue-
 niri, quā ipsius collega. l. Imperator. ad mu-
 nicipa. & l. quid ergo. de peri. nomina. &
 l. 2. de suscep. & archa. & l. exactores. de
 mar. conue. Iulius. & per totum, & quod
 not. Inno. de æta. & quali. ex ratione. ¶ In
 quo tamen d. Lucas in d. l. in rebus. di-
 stinxit, quod aut substituens. hoc fecit ex
 voluntate propria, & tenetur ex facto su-
 stituti, aut hoc fecit ex necessitate. quia
 princeps ei iniunxit aliud negotium &
 oportebat substituere in officio, in quo
 erat, & tunc si eligendo substitutum cō-
 misit defectum, quia minus idoneū substi-
 tuit. idem quia tenetur de facto pro-
 prio, potius quā substituti p iura pdicta,
 vbi aut in electione substituti fraudis ne-
 gligentia, vel defectus nihil adhibuit, sed
 eū eligit, qui idoneus, fidelis, & bonus, &
 qui sic publice habebatur, & tunc excu-
 satur, licet substitutus mutet mores. l. et
 de. conue. & l. i. §. si magistratus. & de rei.
 vē. l. si a bone fidei. & cōmo. l. argētū. & q
 parciē nō diuināti. l. 3. in prin. ff. ad Mace.
 Et facit. quod dicitur i l. si cū Cornelius.
 de solu. de procuratore mutante mores,
 quod eius mandatum intelligitur reuo-
 catum. Et dixit Cyn. in l. si falsus. de fur-
 tis, qā sufficit bonū substituisse, licet eū-
 tū habuerit aduersū. l. 3. §. sufficit. de con-
 Tractat. de Sydi. Q Q tratab.

Parid. de Puteo Tractatus

222
 eratab. secundum do. Ludo. in d. l. agen.
 res ubi dicit Barto q. quis pot. substitue.
 re, ubi lex permittit. nisi officium requira
 tur personæ industriam. d. l. quisquis. quia
 tunc suo periculo substituit. l. fin. quo q. s.
 ordi. & l. nullus de decur. & tunc potest sub
 stituere, quando in aliis officiis multum
 elaborauit per d. l. i. quo casu debet substi
 tuere hominē eiusdē conditionis. d. l. i. i.
 quia si sit doctor, deseruiet per. doctorē,
 vel per alium bene eruditū, & idē in mul
 3 tis, secūdu Bar. in d. l. i. ¶ Regulariter au
 tē quis non potest in off. cio substituere,
 vt late scribit Bald. in d. l. quisquis. quia in
 dignitatibus non licet seruire per substi
 tutum. l. si. de proxi. sacro. nisi ratione di
 gnitatis superuenientis. l. nullus. de decur.
 & de agen. in rebus. l. pen. & ratione neces
 sitatis imminētis. l. si. de proxi. sacro. se
 cun Bald. ibi qui etiam dicit in l. si para
 bolani. eo. tit. q. substitutus in officio debet
 esse talis qui debuerit esse a principio di
 cens, quod iustitarius prouinciæ cum
 recedit non potest substituere advocatū,
 qui sit de prouincia, quia a principio esse
 non potest. per l. 3. de officio assel. allegan
 do Bar. de Capua. hoc dicere in d. l. para
 bolani. tamen idem Bald. in l. i. de off. asse.
 in rep. dixit contrariū, q. præses prouinciæ,
 pot. facere locum tenentem, qui sit de p
 uincia, quando ab extra habiliter haberi
 non potest. alleg. Gulielm. & Cyn. hoc ibi
 tenere, quod licet quis nō possit esse asse
 sor, vel iudex in propria patria, non pro
 hibetur esse locum tenens vel delegatus.
 Quibus adde qd substitutus in off. cio sub
 stituit suo periculo. l. ad similitudinem. de
 epis. & cler. & facit quod not. Inno. in ca.
 j. v. lite. non conte. & ff. loc. l. cum in plu
 res. §. seruū. & est capitulum regni. Itē
 prædicti secreti, quod substituens in offi
 cio tenetur de facto ipsius substitui, vt ibi
 & vide text. in l. in re cōmuni. §. si seruus
 5 de noxa. Et dicit Bald. in l. nam & seruus.
 §. si mandato. ff. de nego. gest. quod quis
 tenetur de culpa substituti sui dicens, q.
 q. ignorāter eligit i sufficiētē, substituta ē
 i culpa, si sciētē est in dolo, quia impru
 dens electio est in culpa, & facit l. si quis
 mandato. de nego. gest. & l. nam & seruus
 in fin. & in l. ex facto eod. titu. in quibus
 legibus Bald. multa dicit de substituto &

substituyente in vtraque lectura, & dixit
 2 in dict. l. ex facto a quod si miles, vel asse
 sor potestari commisit delictum, & pote
 stas fuit condemnatus, quod potest ab il
 lo repetere, vel de suo salario retinere, ni
 si secum participauerit fraudem, & facit
 6 eū participē sola sciētia fraudis. ¶ Si ta
 men quia haberet potestatem a princi
 pe substituendi in officio, tunc si faceret
 locum tenentem, vel substitueret, ille lo
 cum tenens, vel substitutus nō posset aliū
 locum tenentem facere, secundum Bal.
 in l. i. §. a præfectis. de leg. 3. argum. l. a iu
 dice. C. de iudi. de leg. ii. l. si tam aug. ubi
 Bald. dixit quod nullus potest facere locū
 tenētē sine licentia principis p illū text. &
 per l. i. de tuto. & curat. da. ab his. & per
 c. i. de off. vica. Licet in contrarium faciat
 in auth. vt nulli iudic. §. ad hæc & l. i. C.
 de off. eius qui vicem alterius. quē loquū
 tur in casu a iure permisso, quando aliq.
 subrogatur a principe in locum defuncti,
 nec etiā potest aliquis subrogari in locum
 defuncti, nisi per superiorem dict. §. a præ
 fectis. ubi text. quod gerens vicē alterius
 habet idem imperium, quod est verum,
 quando gerit vicē alterius non ex delega
 tione iuris, sed ex cōmissione principis q.
 potest metum imperium committere. p
 l. qui pro sua iurisdictione. Et idem dicit Bar
 tol. in l. suggerente. de off. eius qui vicē
 alterius gerit. quod princeps propter im
 pedimentum officialis principalis facit vi
 ce gerentem, qui habet iurisdictionem or
 dinariam per illum text. & per §. a præ
 fectis, & ille qui cōstituitur ab ipso officia
 7 li erit delegatus. ¶ Tamen isti locum te
 nentes alterius non possunt, imponere pe
 nā mortis, nec mutilationis membri, quē
 est de mero imperio d. l. suggerente. de
 off. eius qui vicē alterius gerit, & in auth.
 de col. §. ad hæc. & Bald. in auth. omnino.
 de act. & obli. in materia repræsaliarum di
 xit per d. l. suggerēte. q. quod causæ sangui
 nis non possunt expediri per vicarium ge
 neralem. de off. consul. l. nec quicquid. §.
 8 ubi & per Archid. in cap. i. de off. vica. &
 in l. i. §. ii. de off. eius. & Bald. i. l. ii. de off.
 consul. ubi dicit Bald. quod generalis vi
 carius non potest ferre sententiam amo
 tionis ab ordine, nisi quādo est factus vica
 rius, & substitutus ad hoc de licentia su
 prioris. per

perioris, per d. S. ad hoc. & est glos. & Docto. in d. l. j. S. a prefectis, quod nemo potest facere locumtenentem in officio, sine licentia principis, tamen videtur text. in contrarium in cap. j. de offic. vica. & in l. j. de offic. eius cui mand. est iurisdic. Tamen Bald. tenet contrarium per text. in auth. vt. nulli iudic. & quod dicitur de pœna mortis, & mutilationis membrorum, quod locumtenentes meri imperij non imponant. est verum quando est locumtenens autoritate hominis, secus si autoritate legis, quia lex dat merum imperium, quod magistratus alteri conferre non potest. l. j. de offic. eius, cui mand. est iurisdic. vbi dicit Guliel. quod mandatum factum officiali non potest expediri per locumtenentem, tamen mandatum factum vicegerenti cogitur dominus implere, secundum Innoc. in c. causa. de rescript. tamen de iure canonico, locumtenens potest omnia expedire. c. in archiepiscopatu. de rap. secundum Bald. in authentic. sed nouo iure. C. de seru. fugi. ¶ Tamen in hoc dubito, si princeps concedat officium Capitaniæ, & dicatur in privilegio Capitaniæ, cum potestate substituendi, an substitutus, seu locumtenens possit vt merito imperio, & punire ad mortem vel membra? & primo facit quod e. text. in l. j. ff. de officio eius. vbi causa meri & mixti imperij quæ conceduntur maiori bus iudicibus specialiter, non veniunt in generali cõcessione iurisdictionis, nisi expresse dicatur, hæc etiam non possunt delegari, nisi in casu absentia, & quantum ad executionem, per tex. in authentic. de col. S. prohibemus, secundum glo. ibi, quam gloss. sequitur Bartol. Licet Guliel. dixerit contra, quod quantum ad executionem demandantur, quod non sequitur Bartol. dicens, quod tantum ad cognitionem. Et idem tenet Azo in sum. de offic. eius qui vicem, nisi casu, quando esset latro in signis, quia talis delegatus haberet executionem, quia eius pœnam differre esset periculum sum, quia poterit talis delegatus illum latronem punire propter maius periculum euitandum per d. l. j. & per l. si quis. S. is tamen. de iniust. rupt. Vnde quamuis princeps dicat in privilegio, cum potestate substituendi, intelligitur tale privilegium civili modo, & secundum quod ius intelligit. arg. l. licet in princip. ff. de arbi. & l. quoniam. de in ius vocand. & ff. de ser. l. sicut. & illa intelligere debemus vt ius intelligit, vt dicit Andrae. de Ifern. in titul. quib. mod. feud. amit. & sic dictum privilegium intelligitur, quod possit substituere

quo ad cognitionem tantum in casu absentia secundum quod lex disponit reducendo verba privilegij ad ius commune, per l. vt grada tim. S. j. de mune. & ho. & l. si quando. de inoff. testa. & vt supra dictum est, quia sub illa, generalitate verborum, cum potestate substituendi in eodem, non videtur concessa executio meri imperij per d. l. ij. de offic. eius cui man. est iurisdic. vbi concessa iurisdictione non venit merum imperium, nisi expresse dicatur. Et quia illud privilegium videtur continere ius commune, quod perimitte substituere in casu, necessitatis, & ideo erit idem quod ius commune. l. j. de thesauris & capitu. j. de consil. in vj. & glo. in l. si quando. de inoff. testa. ¶ vbi concessio facta simpliciter in privilegio intelligitur secundum ius commune Licet in contra. faciat, quod princeps concedendo facultatem substituendi in officio Capitaniæ. Et tunc cognoscit de causis criminalibus. l. solemus in S. latrumculator. de iudic. si concesserat cum mero, & mixto imperio videatur illa clausula, cum potestate substituendi in eodẽ referri ad merum & mixtum imperium, vt clausula illa ad totum referatur tanquam in fine posita, per l. si seruus seruum S. inquit lex. ff. ad legē Aquil. & in l. pretor. S. erit. vi bono. rupt. & in c. olim. de rescript. cum sim. Et vt privilegium cum potestate substituendi cõcessu aliquid ultra ius comune operetur, in l. j. & l. Imperatores. ad Mun. & l. si quando in auth. habita. ne filius pro patre. & de bon. lib. l. etiam. S. j. Dyn. in c. ea quæ. de reg. iur. in vj. Vel posset dici, quod operabitur, quod de iure cõstitutio regni nõ pot substituere in aliquo caso, quod substituat in casibus a iure comuni permisis, & sic videtur iple substituere principis autoritate, per tex. d. l. fugerente. & per d. Barab. & per supradict. Et quia potestas substituendi cõcessa a principe in officio Capitaniæ parum operaretur, quia in ipso non cognoscit, nisi de causis meri & mixti imperij. per d. l. solemus in S. latrumculator. ¶ Amen prima opinio est tutior, & secundum illam consului, quod substitutus in executione expectet principalem suam substituentem. Et scias, quod Bald. in d. l. ij. de offi. proconsul. declarauit qualiter cognoscatur, quod quis sit ad vniuersitatē causarū delegatus, vel vicarius. & dixit, quod cognoscitur ex forma cõmissionis suæ. per l. j. ff. qui & a qui. appel. & vide Bartol. in d. l. j. S. a prefectis. de leg. ij. Si potestas ex causa potest facere filium suum vicegerentem, quem Bald. sequitur in d. l. ij. vbi dicit, quod vicegerens

QQ

constitutus

Parid. de Puteo Tract.

constitutus in officio potestatis per superiorem, non potest reuocari per potestatem. l. ij. de decu. vbi habes text. quod superior ex causa potest facere vicegerentem in officio. & est glo. in l. ij. S. ignominia. ff. de inf. qua dicit. arg. pro dando curatore debili. & in c. j. de cle. agro. vbi dicitur, quod Episcopo debili datur coadiutor, que not. pro locumtenente magne curie vicarie, qui ut plurimum a Rege creatur, quod magister iustitiarum non possit illum reuocare expresse, licet tacite sic, si ipse veniat ad regendam curiam. Et adde predictis quod potestates terrarum non possunt constituit vicarios. & ipsi accedere ad solatium. in authen. de defen. ciui. S. si. in verbo, vices. quod est verum sine causa, tamen cum causa, possunt in auth. de colla. S. antequam. & i. auth. de admi. S. j. de collatio. S. ad hoc iubemus. quae sunt valde notatu digna, & quotidiana.

¶ Substituens aliquem in officio tenetur de facto illius, si quod male gesserit, quia substitutus intelligitur exercere damno substituentis. l. ij. ff. si mens. fall. mod. & in l. ad similitudinem. de Episc. & cler. in l. agentes. de agen. in rebus lib. 12. in l. si quis ex corpore. de muri. lib. xj. & in l. nullus. de decur. lib. x. Et quia constituens tenetur de facto vel negligentia suorum officialium, cum dolus & negligentia commissi sit circa ea quae pertinent ad officium sibi commissum. secundum Bar. in l. j. S. fa. de publica. & in l. fin. furti aduersus. & Bal. in repet. S. proficisci. in prin. & in rubr. de poena iudi. & liberatur eum exhibendo, quia de eius facto tenetur. l. j. S. quod nouu. de public. Si autem delinquat extra officium, non tenetur. secundum Bar. in d. S. fami. & ff. nau. caup. & l. deo. ver. legteru. vbi Bal. & vide in verbo, familiaris.

¶ In l. ex facto. Vbi vide Par qui dicit quod inter eos habet locum actio mandati, quando officialis ipse substituit aliquem subratorum, vel substitutum sed si substitutus detur auctoritate publica datur inter eos ac. neg. gest.

S V M M A R I V M.

1 Index qui potest processum expedire & dimit sit successor, puniatur.

Successor in officio.

C A P. I.

Vdex qui, potest processum expedire & successor dimit tit, debet puniri. Bart. in l. j. S. sciendum. de ma. coue. & ibi Bal. vbi alle. C. de decu. l. prouide-

dum. lib. x. & ibi vide Bart. Licet Bart. in contra. videtur dicere in extrauagant. ad repri. in verbo, procedatur. vbi dicit Bart. quod quantum tuncque iudex debeat intra certum tempus expedire processum, nunquam cogitur expedire, nisi in fine temporis. & hoc dicit Bald. in S. poena grauior. vbi alleg. l. j. S. expilatores. de effra. Si tamen labitur tempus statutu facto partis, quae non petijt causam expediri, non tenetur, quia non poterat expedire, nisi parte petente. glo. notabilis in l. si curatoris. vbi Ang. de iure de lib. & in l. pen. eod. tit. ita Bald. consuluit per l. j. C. ut intra certu tempus. & vide Bar. in l. ciuitas. ff. si cert. pet. & vide infra in c. magistratus qui quod quando non possit expedire propter difficultatem probationis. vide supra in verbo, instantia. in ca. ad excusationem iudicis. & in c. si iudici imponitur necessitas.

S V M M A R I V M.

- 1 Afferens se habere dignitatem, vel administrationem debet hoc probare.
- 2 Litera commissionis principis debent etiam ostendi priuatis.
- 3 Delegatio inferioris potest probari per testes vigintiquinque.
- 4 Officiali principis non creditur sine literis.
- 5 Promissio facta iudici nomine officij, an tamen secat ad successorem?
- 6 Principes si concesserit iurisdictionem ordinariam ad beneplacitum, nunquid talis iurisdictionis exiret per mortem principis ante aduentum successoris?
- 7 Mandatum factum vltima die regiminis officialis non tenet.

C A P. II.

N officialis successor veniens ad officium sine literis residet, & sine literis regijs suarum commissionum, quas dicat pariter amisisse casu, vel icursu hostium sit admittere in officio, per est, cui succedit si dicat velle probare per testes habuisse literas, & perdidisse commissiones ipsas: dic qd non credit officiali sine literis venienti. l. prohibitu de iure fisci. lib. x. & l. j. de mand. prin. & i. l. si qua. de Episc. & cler. & c. cu in iure. de offi. dele. ¶ Vnde afferens se habere dignitatem, vel administrationem habet hoc probare per literas, vel instrumenta, non per testes. ad l. j. & de agen. in rebus. l. iij. S. si. de re militar. l. neminem & l. probatorias. de diuersis officiis. & l. si publicanus. de publicanis. & in authen.

then. vt nulli iudices. S. si quis vero. Quz sunt
vera quando talis administratio, quam quis
vellet probare concernit causam publicam.
d. l. probatorias. Vbi autem diceret se habere
mandatum ab alio, quam à principe posset
testibus probari. in auth. de litig. S. si vero. de
sanc. epi. S. si neque. in Spec. de proba. S. vidē-
dum. versicul. sed nunquid. 35. quæstio. secun-
da institutionis. & 97. dist. ca. nobilissimus. &
Dyn. in l. j. de mand. princ. & in authentic. vt
iudic. sine quoquo. in princ. in versic. priuile-
gium. ita Lucas de Penna in d. l. prohibitum.
3 vbi subdit, quod literæ commissionis princi-
pis debent etiam ostendi priuatis qui tangun-
tur, licet sit in contrarium. in authentic. de
col. S. vbi patet quod sunt infinuande præfidi
prouinciæ. tamen videtur sentire, quod si offi-
cialis mittitur de vna prouincia ad aliam,
quod habet locum. l. prohibitum, quia in
prouincia sua præsumit quod sit notus, & si
portat insignia officij sui, vt in S. eos. dicitur,
quod sunt infinuande commissiones in iudi-
cio prouinciali publice coram præfide. Et est
verum quando esset generale mandatum ad
officiū, quod sufficit infinuare præfidi, & non
debet cuilibet ostendere. d. S. eos. de mand.
princip. S. pen. secus si specialiter mandatum
esset super certo, quia debet edere illis, quos
tangit. d. l. prohibitum. Tamen in casu perdi-
tionis dictarum commissionum, vbi visæ
fuisent, & perditio probaretur, prosequere
hoc, vt in cap. porro. de priuileg. Vbi autem
iplas literas præsentaret & negaretur illum
esse, de quo sit mentio in literis si est noto-
rium, quod ita vocetur, creditur sibi cum lite-
ris. ff. de instit. l. si pupillus. S. præscribere. ad
Macedonia. l. si quis filium. alias oportet eum
probare. arg. de fugit. l. j. S. si de quo per Cyn.
in l. si qua per calumnia. de Episc. & cle. & vi-
de Bal. in l. j. de mada. prin. dicentē, quod de
legatio inferioris potest probari per testes.
25. q. ij. c. infinuationis. vbi dicitur quod dele-
gatio non præsumitur, nisi probetur, & idē in
officio tabellionis, quod debet probari per pri-
uilegiū, secundū Bal. ibi. licet in contrariū
faciat text. in auth. de liti. S. j. & glos. in d. c. no-
bilissimus. Tamen Rapha. in d. l. j. dicit, q. in
curia potest probari p testes delegatio, & pōt
cognoscere ibi ex viuz vocis oraculo, vt in
contrarijs, tamen in partibus extra cu-
riam requiritur in scriptura. per d. l. probato-
rias. & l. iacimus. de diuer. referri. Tamen in-
feriores, delegationes possunt probari per te-
stes. cap. quociens. 5. q. ij. Tamen Cardinali di-

a centi quod Papa sibi commisit, creditur,
si sit honestus, secundum glo. in c. cum olim
lo. j. de priuileg. & in c. ego. de iureiurand. &
ibi Innocen. in c. cū dilectus. de accusa. & Ioa.
Andr. in capitu. cum à nobis. de testib. & Spe-
cul. in titu. de testib. S. j. & tit. de leg. S. exci-
pit. dixit Bart. in d. l. prohibitum. quod t non
4 creditur officiali principis sine literis. & vide
Bartol. in l. palatinos. C. qui ad conductio-
nem fiscalium dicentem, quod non credi-
tur baiulo sine literis commissionis, per il-
lum text. & l. misi opinatores. de exa. tribu.
Quando vero est notus bene creditur sibi si
ne literis, secundum gloss. in l. sed iaterpella-
tus. S. j. de arbitr. quod est verum quando
personaliter vult grauare aliquem ratione ma-
gni præiudicij, secus si verbaliter citet, quia
si est notus non requiritur litera, secundum
Bartol. ibid. & dixit Guliel. in l. nec quidem.
S. vbi decretum. de offic. proconsul. quod man-
datum principis, quod continet commune,
potest probari per testes, alias non. & Inno-
cen. in d. cap. olim. & gloss. in constit. regni. l.
si dubitatio. Tamen glo. in de. j. de sepul. dicit
quod mandatum iurisdictionis potest proba-
ri per testes in quibus locis vide & infra in
5 proxim. capitul. ¶ An si fiat promissio iudici
nomine officij, & superueniat mutatio perso-
næ finiatur illa promissio, & promittens, non
teneatur successor in officio? Dic vt in l. eum
pro. quo. ff. de in ius vocand. & de iudic. l.
proponatur. & in capitu. significasti. de præ-
script. in vj. Si vero fiat iudici nomine pro-
prio, expirat cum officio. i. cum apud. & ibi
Bar. iud. sol. & l. cum in diem. S. si quis alio. de
iud. secundum Ludouic. in d. l. eum. pro quo
etiā facit, quod habetur in l. qui erat. ff. famil.
erciscun. ¶ Officiū prædecessoris durat vs-
que ad initium successoris. l. meministi. de of-
fic. proconsul. vbi dicit Guliel. quod non ha-
bet locum in alio officio, quam in iurisdic-
tione ordinaria. nā non habet locū in cōcedēdis
præbendis. arg. not. in l. si cum Hermes. ff. lo-
cat. vnde dicit Bal. quod legatus de latere qui
est positus cū tēporis præfinitione nō pōt cō-
ferre beneficia, & post illud tēpus licet ante
aduertū successoris, vnde dicit Bal. secundū Gu-
liel. quod illa lex habet locū si successor nō ve-
nit, sed misit vicariū quod est verū, si est tale
negotium, quod cōpetat vicario, quia officium
statim expirat per aduentum vicarij. in auth.
de collatio. Si iubemus. Bal. ibidem. & idem
Bald. in l. cum qui. S. iudicare. de iurisdic. tio.
omn. iudic. ¶ An pro tempore quo durat

QQ 3 off.

Parid. de Puteo Tract.

officialis in officio ante aduentum successoris intelligatur idē officii numero. Dic quod sic, quia etiam prorogatio primi quē sit à lege sine noua electione est idē officii numero. de precar. l. sed si mādato. de neg. gest. l. nā & feruus. §. si vno. cum simil. Bal. in d. l. meminisse.

6 ¶ Si princeps cōcessit iurisdictionē ordinariā ab beneplacitū, & moritur princeps, expirat iurisdictione ante aduentū successoris. Guliel. in d. l. meminisse. Quod nō est verum in beneficijs & gratijs, erit ergo ordinarius, donec reuocetur per successorem. in authē. de quæsto. §. super hoc. Gratia vero & beneficium expirat. c. susceptum. de rescrip. in vj. Bald. in d. l. meminisse. ¶ Non tenet mandatum factum vltima die regiminis officialis. Leū qui iudicare de iurisd. omn. iudic. Quod est verum, si successor venit, alias secus, secundum glossā & Bald. Tamen sententia valet vsque ad vltimum momentum. vt not. Innocent. extra de iurciurando. & si Christus. & Cyn. in lectur. secundum Bald. in secunda lectur. & vide in l. officium. de administr. tut. Magistratus qui debet actum expedire, & differt in tempus successoris, vt successor faciat, puniatur. l. j. §. scire. de magistra. conue. Inde Bal. dicit, quod officiales, qui maiorem partem processuum referuant successori, puniuntur, quod non expediunt processus quos potuerunt, & debuerunt expedire. quod est nota. Quod est verum, si fuit sibi denuntiātum, quod expediret, quia alias non tenetur. eod. tit. l. magistratibus. & vide. l. prouidendum. de decurionibus. Et hoc est no. contra arbitrium, qui noluit expedire intra tempus datum in compromisso. de quo per Bart. o. in l. si iud. de var. & extra ord. cogni. & facit l. si quis in conscribendo. de pact. Bald. in d. §. sciendum. & vide supra in ver. instan. c. j. & in cap. si iudici imponitur necessitas. & in capitul. iudex qui tenetur.

a ¶ Creditur ¶ Adde Felin in capitul. cum in in re de offi. dele. & in c. cum ex iniuncto de hare. & ibi in d. c. cum in iure vide quod de delegato si sit psona notabilis et de subdelegato.

S Y M M A R I U M .

- 1 Syndicatores officialium, an possint allegari suspecti & nu. 2. 3. 8 & 9.
- 4 Testes in causa criminali deponentes contra aliquem habentur pro eius inimicis.
- 5 Advocatus an dicatur inimicus partis, contra quam advocat.

6 Verba contumeliosa prolata à iudice cōtra alī quem, an & quando reddant ipsum suspectū.

7 Delegatio facta à principe ex certa scientia de imperito prodest.

10 Caput consilij si sit suspectum totum consilium erit suspectum.

11 Suspectio fraudis caditaliquando in persona honestissima.

12 Suspitiones iudicum per quos actus tollantur

Suspicio.

C A P. I.

N syndicatores & officialium possint allegari suspecti? Dic quod licet officiales promiserint itare ad syndicanum coram syndicatoribus, quod non tenerentur responder e coram sibi suspectis inimicis, quia verba debent intelligi i civili modo. l. si cui. de seruituti. Bal. in capitul. primo de cap. qui curiam vendi. quia scilicet intelligitur boni viri arbitrio. l. vir bonus. iudic. solui. & hoc vir bonus non arbitrabitur. l. Pompo. de procu. & in cle. si. de iudic. & Bart. plene in consil. Inquiritur cōtra do. Ioan. de Pisana. vbi tenet, quod syndicator potest ratione inimicitie allegari suspectus, qui si deinde procedit, non valent acta & sententia lata per ipsum syndicatorē vt ibi plene per Bar. qui dixit, quod si propter hoc potestas habens illū syndicatorē suspectū, ex quo corā eo nō stetit ad syndicatū, quod non punitur, & licet non appellauerit a processu causę, & non obest sibi quando causa suspitionis erat notoria. In quo est dicendum, quod quidam isti syndicatores sunt ordinarij, vt est de iure communi pfectus pratorio, & Episcopus, vel vicarius, vel successor, vt in l. j. C. vt omn. caus. & in authen. vt iud. fin. quo q. susfra. & Bal. in §. proficisci. in princ. Vel certi officiales p r statuta, vel priuilegia deputati, vt quando syndicatus capitanei committitur potestati vel e cōtra, vel quia iustitiarj regionū habent syndicare alios officiales, vt sunt in ducali dominio Mediolanensi, vicarij generales, & isti tāquā ordinarij non possunt allegari suspecti, vt remoueantur ex toto, aut alius ad iungatur. l. apertissimi. & authentic. ibi posita. & de iud. Licet sit secus de iure Can. extra de app. c. cum speciali. & tūc cum recusatur ordinarius, debet concludi, quod associetur sibi Episcopus, vel Archiepiscopus, si non sit causa languinis. in authen. vt differ. iudic. & d. authen. Tamen vbi esset aliqua euidentis causa,

sa, tunc recusatur ordinarius. l. solet. de iurisd. et. omni. iud. puta consanguinitatis, vel aduocationis precedētis, & ubi est suspēctus, quod non esset sibi contrarius. l. eos. in princ. de app. Licet de iure Cano. possit indistincte cū legitima causa recusari. c. ii. de appell. Et isto casu, quod suspēctio requirit causā allegari, nō potest probari iuramento talis suspēctio. & Bal. in d. l. apertissimi. ¶ Si autem isti syndicatores sint delegati, ut sunt ciues, vel alii, qui ex forma priuilegiorum, vel statutorum eliguntur anno quolibet, vel delegati specialiter à principe, & isti de iure ciuili possunt allegari suspēcti, & remoueri. & probatur talis suspēctio per iuramentum ut not. in d. l. apertissimi. & in l. fin. de iudic. Et licet isti syndicatores sint delegati ad vniuersitatem causarum non possunt regulariter recusari, quia sunt redacti ad instar ordinariorum. Tamen Iac. utr. & Bald. tenēt contra glo. quia facilius eliditur iurisdicō extraordinaria, & sic delegata, quæ reputatur magis odiosa, quam ordinaria, quæ est fauorabilis, & solo cohæret. arg. l. eius. m. d. i. s. militia missus. de testam. m. l. & declarat Bal. in l. iudice. C. de iudi. quomodo accipitur delegatus ad vniuersitatem causarum. Tamen in his suspēctionibus hodie est prouisum per litteram Ioannē reginæ secundæ, quæ vult, quod non sufficit fieri recusationem iudicis sine causa iusta & legitima dicēda ad aures protonotarii, vel Episcopi loci. quo casu, si causa suspēctionis est iusta associatur Episcopus, alias non. de quo vide in dicta littera, quia est in viridi obseruatione, nisi esset causa criminalis. Et adde prædictis, quia ubi Episcopus esset suspēctus, tunc eius vicarius potest addi si non esset suspēctus secundum Bal. in l. i. C. si qua prædicta potest. Nisi eadem causa suspēctionis esset in vicario, quæ in Episcopo, quia alius sociabatur, secundum Bal. ibi. Et quod dicitur, quod syndicatore ordinario allegato suspēcto additur Episcopus loci de iure ciuili. d. l. fin. habet locum in ordinario magno magistratu, nō in paruis magistratibus, quia isti de iure ciuili possunt in totum recusari. gloss. not. in l. nam cum vterque. in verbo, cessabit. ff. ne quis. eum. secundum Ludovic. ibi. & est alia in authent.

ut defunct. funer. § sed hoc. ubi iudices cartularii recusantur. & alii subrogantur. nam scriinia etiam sine suspēctione procedere debent secundum Bal. in l. 2. de rela. & in dict. l. apertissimum. & in cap. statutum. § afflorem. de rescriptis. in sexto. & facit quod Barto. de suspi. notarii dixit in l. sci re oportet. § semper. authentic. de tutor. & curator. & de trient. & semiss. § quod semper. column. 3. Et ad prædicta facit, quod habetur in capi. præterea. de prohib. feu. alie. p. Federic. ubi Bald. dicit quod patres curiæ qui sunt ordinarii, & singulares in causa feudi non possunt suspēcti allegari, sed adiungitur alius, nisi sit iusta causa aliqua. arg. c. licet. de for. competē. Vel ubi esset aliqua colorata & nō iusta causa. capit. suspēctionis. de off. c. delegat. licet Iaco. de vel. dicat, quod patres non recusantur quia ordinarii, quod intellige ut supra. Vnde de quando ciuitas haberet priuilegia eligendi syndicatores, & eligerentur suspēcti poterunt ut suspēcti allegari, sine sint ordinarii, siue delegati & prouideri, ut supra. ¶ Erunt autem iustæ causæ suspēctionis, ut si syndicatores fuissent ipsi, vel aliqui de sua familia tempore officii syndicanandi per ipsum inquisiti, vel puniti, aut carcerati, licet pro iudice præsumatur. c. ea. quæ de re iudic. in vi. & in l. ii. de off. ciui. iudic. & iuris executio non habet iniuriam Tamen ex quo inquisitor æquiparatur accusatori, ex quo accusat. ut quilibet de populo. l. ait. lex. da iureiurand. & l. q. iurisdictioni. de iurisdic. o. omni. iudi. & de arbitr. l. quoniā. scdm Bal. in repe. l. cū mulier. solut. matrimon. & in l. ea quiddē. de accusatio. allegat. Inn. in c. ex parte. de verbor. significatio. dicentē, quod inquisitio assumit primordiale naturā accusacionis. p. l. certi cōdictio. ff. si cer. pet. Et dixit Bar. in l. 2. § si publico. ff. de adulter. quod exceptio inimicitie, & alie quæ possunt opponi cōtra inquirētē, pp. quod præsumitur, quod ipse inquisitus vel carceratus gerat in animo inimicitiam contra iudicem inquirentem, quia veritas odium parit, secundū Terēt. & dicit Hieronym. in epistola quarta ad Galat. quod amara est veritas quod odium generat. ut refert Luc. de Pén. in l. quoties de naufrag. Nā partes solēt cōuinciari iudicibus contra ipsos pronuntianti.

Parid. de Puteo Tractatus

bus. l. illud. ff. de appellatiō. Et dicit Andr. de Ifern. in constitu. prima. de rapt. virgi. quod odium præsuntur in eo, qui aliquē condemnauit. & facit quod dixit Bartol. in l. post legatum. §. is verò. de his quib.
 4 vt indi. quod t̄ testes in causa criminali deponentes cōtra aliquem habentur put eius inimici. per not. in c. cum P. Manco nella. extra de accus. vbi etiam dicit Innoc. c. quod detractores. & diffamatores aliorum sine causa de criminibus veris, de falsis a testificando contra illum repelluntur, quod sequitur ibi Ange. nam non solum inquirens, & testes incurrunt inimicitiam eius contra quem testificantur, sed etiam fideiussor accusatoris, qui se inscripsit. per text. in capit. porro. vbi Bald. quæ fuit prima causa bene. amit. t̄ Et etiam q̄ dicitur de a duocato qui incurrit inimicitiam partis contrariæ, contra quam aduocat. glos. est in l. pecuniam. in verbo, repetitur. ff. de conditiō. ob cau. Nam ipse inquisitus vel à iudice carceratus præsuntur contra eum habere causas odii in mente, quia iudex tenet locum accusatoris. vt supra & Bartol. in l. etiam. de furt. & Innoc. in c. qualiter. de accusat. Et habet cōtra aliquem causas odii etiam si odium habere non probentur, eius inimici dicuntur, secundum Innoc. in c. cum I. & a. de re iud. & Bald. in l. rescri. si contra ius & dixit Bartol. in l. i. de his quib. vt indi. quod sufficit vt proberis meus inimicus, quod mihi ignoranti feceris, ea ex quibus si scirem inter nos inimicitia verisimiliter orta. esset. Nam inimicitia grauis inter aliquos probatur, ex quo ex causa capitali litigant, secundum Bart. in l. 2. ff. de testi. vbi idem dixit si de bonis, aut maiore parte bonorū litigant, vel si alias notabilis quantitatis ciuilitate litigant. argumēt. l. propter litem de excusatio. tuto. & capitulo frequens. versicul. illud de resti. spol. in vi. & non refert si fuerit actor vel reus, secundum Bald. in d. l. propter litem. §. dat remissionem. & in hoc non refert si fuerit quis causæ criminalis delator, accusator, p̄motor aut alias instigator, vt dicit Bar. in l. i. §. interdicat. & in l. senatus. in princip. & §. ad eos. ff. ad Turpil. Ex quibus concludo, quod cum talis syndicator ipse in animo suo odium gerere prę-

sumatur contra iudicem talem syndican- dum, qui ipsum inquisiuit, vel carcerauit, quod potest iuste suspectus allegari ex cā prædicta. Et etiam erit iusta causa suspitionis, quando syndicator ipse ad aliqua verba minatiua processisset cōtra ipsum iudicem syndican- dum, dicendo, quod in syndicato expectabo eum, vel alia similia, quia erit iusta causa suspitionis. nota argumēt. not. in l. i. C. si quacunque prædi. potestate. vbi ordinarius ratione contumeliarum recusatur ab illo, cui intulit verba contumeliosa, & per totam suam familiam. & no. Inna. in c. irrefragabili. de officio ordin. & facit de libe. cau. l. si filiū. secundū Bal. in l. si prætor. de iurisdic. omniū iudicū vbi dicit, quod ordinarius recusatur etiam ex causa inimicitiarum. per l. si pariter. de libe. cau. & ex aliis, quæ sūt de iure ciuili probanda. vt ipse dicit in authentic. & consequenter. C. de senten. Et limita t̄ quia id quod dicitur quod iudex recusatur p̄pter aliqua^a verba dura, vel contumeliosa p̄lata cōtra aliquē nō h̄re locū, si illa verba p̄tulerit ex cā, vt videt̄ terribilis illi tāquā deliquenti, vt dicit Bar. i. l. i. in vi. col. C. de cōfess. Et habes supra vbi dixim⁹ de crudeli officiali. & et syndicator potest suspectus allegari, quādo se iūgeisset contra iudicem conuocando alios vt querelarent. per not. per Bartol. & Bald. in l. quæ omnia. de procura. in §. nec. & facit l. vxori. de falsi. in si & quod dixit Bartol. in dicta l. post legatum. vbi de teste q̄ se ingerit, quod dicitur suspectus, & etiā notarius se ingerens, secundum Bartol. in dicto. §. semper. Erit etiam iusta causa recusationis ipsorum syndicatorum si quiuscunque verbis ipsorum perciperetur odium de dolo. l. dolum. & l. Fulcinius §. quid sit latitare. qui ex cau. quia nemo præsuntur dicere quod mento non agitat. l. Labeo. §. rubero. de sepel. lega. l. 3. ad si. ff. de carbo. in quibus non sit differentia, an illa verba proferens fuerit consuetus dicere cum effectu. sec. indum Bald. in l. metum. C. quod met. caus. quia imò si dixisset quod eum non deligebat, præsumptiue illius probatur inimicitia. secundū Innoc. in l. inquisitionis. de accusatio. & sequitur Ang. in l. si vacan. C. de bo. vacan. Licet alias dicatur quod iudex verbum

bum durum proferens contra aliquem non possit recusari, secundum Bald. in l. verbum. de infami. alleg. Ioan. And. in c. si quando. de rescript. & in c. cum cessante. de appella. & facit quod no. in c. super abbacia. de offi. deleg. vbi dicitur quod si iudex diceret, displicerem illi, vel si non admittat electum venientem a curia recusatur, tamē dictum bal. & d. l. verbum loquitur quando profertur verbum durum contra delinquentem. vt supra. Et ad de l. licet. ff. de arbit. in glo. quando quis minatur displicentiam capitalem contra aliquem, alius probatur inimicitia. & C. quod metus causa l. 2. per Baldum Probat etiam inimicitia contra ipsos syndicatores non solum ex verbis vt supra sed etiam ex gestis, vt si ad tempus ad inuicem locuti non sunt. per glo. in c. Adrianus. 63. dist. dicentem probari inter aliquos inimicitia ob hoc solum, quod sibi obuiantes se non salutar, quia fortius gestu qua verbis animus pbatur. de xdi. adic. l. si tamen. §. ei qui. & de appellatio. cum dilectus. & l. de quibus. ff. de legibus. vbi Bal. ad q. gl. in d. c. Adrianus. relata p. Ioā. And. in p. m. 6. libri dū cōcludit quod ex sola vnica olim inimicorum salutatione probatur inter eos inimicitia remissa. b. ergo ex vnica non salutatione probatur inimicitia orta. arg. a contrario de quo in l. & sic contra de vulga. & papi. cum similibus. & §. fina. in l. tit. de in iur. & in p. m. de decreta. circa mediū. Quod maxime procedit si laborassent inter illos amici vt se inuicē diligenter, & alloquerentur, & nō obtinuissent, qā tunc radicātū præsūmitur odiū se nō reducentiū ad consilia amicorū, quib. credere debuerūt. iuxta no. per glo. not. in l. Titio fundus. ff. de conditio & demonstra. & in l. 2. quādo an na. est actio. Et vltra posset ēr syndicator recusari ratione imperitiā, si esset electus imperitus, qui habet iudicare de iure. per no. per Cyn. & Petr. in l. certi iuris. C. de iudi. licet Iacob. de are. in l. i. in p. m. 7. dixerit t quod delegatio facta a principe ex certa scientia de imperio valet. quod Cyn. ibi reprobat, de quo vide gloss. in authen. de iudi. in princ. quam refert & sequitur Bald. in l. non dubium. C. de dona. qui dixit in l. fina. C. de heredibus. in-

stituē. quod causę subtiles non sunt committendę aduocatis grossis, quia sunt suspecti propter iuris ignorantiam. Si tamē essent plures, & officiales omnes vellent allegare suspectos audiri non deberet, quia præsūmitur hoc facere in fraudem. secūda dum Baldum allegat Ray. in l. hoc modo de conditio. & demonstratio. argument. illius text. vbi dicit hoc esse verum, quando causa esset de re parua, quę extra ciuitatem commodē committi non posset, & hoc etiam tenent ibi Ioannes de Imola, & dominus Antonius in capitu. i. extra de iudi. Et facit quod dixit Specula. in titu. de requi. consil. quod si causa est mēra canonica, quę committitur mēro iuristę potest suspectus allegari. Quinimo ipsi syndicatores si sunt suspecti officiales erūt ēr suspecti oib. suis familiarib. fm. bal. i. l. i. C. de epif. & cleri. vbi dicit q. tota familia dñi contemplatione eximitur a iurisdictione iudicis suspecti. allega. Innocen. in capitu. insinuante. de officio delega. t. Quibus adde quod si essent plures syndicatores, quod licet vnus ex ipsis syndicatoribus esset suspectus, non remouebitur, quia alii non suspecti supplebūt suspicionem illius. argumen. eius quod diximus de teste in l. si quis ex argentariis. §. sed omnes. de eden. & hoc etiam tenet Bald. in l. pręscript. si contra ius. in 19. colum. allega. Innocen. in capitu. super eo. in l. duo ex tribus. de re iudi. & in capitu. cum plures de offi. deleg. in 6. vbi quando vnus ordinariorum iudicum, vel delegatorum impedimento aliquo impeditur, an possit alius procedere, quia longa est materia? dic vt in capitu. fina. de arbit. in 6. & in capitu. prudentiam. de offi. delega. t. Vbi autem essent plures syndicatores electi ad syndicandum cum successor in officio & principalior esset suspectus vel ipse successor, tunc omnes erūt suspecti per nota. per Bald. in l. i. C. si rector prouincię. vbi dixit t quod si caput consilii est suspectum, totum consilium erit suspectum. per nota. in cap. i. de iudiciis. vbi dixit Antonius de aut. quod consilium principis potest allegari suspectū, quando principales sunt suspecti. & facit quod dixit Bal. in c. i. de iudi. quod si causa committitur collegio, potest totum alle-

Parid. de Puteo Tractatus

cum allegari suspectum & sicut singularis persona. ¶ Sunt enim multe alie cause suspicionum, quæ possunt opponi syndicatoribus, sicut etiam opponuntur iudicibus delegatis, vel ordinariis de quibus subiiciam aliquas. Et primo si syndicator esse competet querelantis, de quo per Ioannem Andr. in c. cum speciali. in 4. gl. de appella. & tangitur eodem titu. c. pastoraliis. & in Specu. in titu. de appella. §. nunc dicamus. circa princip. vbi dixit quod ista causa recusandi est, si iudex est compater aduersarij, quia per compaternitatem contrahitur cognitio spiritualis, quæ ex fortior carnali. d. secundum Bald. in l. si quis alumnam. de nupt. adeo quod vnus pro alio non potest testificari. secundum Baldum in l. generaliter. de in ius vocan. vbi dicit quod æquiparantur parri adoptiuo. & Ange. idem dicit eod. tit. l. adoptiuum. in princ. & idem Bald. in d. l. i. C. de accusa. q. non potest esse testis pro eo, quem quis de sacro fonte leuauit, licet contradixerit in l. parentes. C. de testibus. tamen verius videtur quod dixit in d. l. j. quia in subsidium tenetur sibi ad alimenta, sicut pater naturalis secundum eum. in auth. nisi rogati. ad Trebel. & idem Bald. in alia lectura in l. quamuis. de in ius vocan. tenet quod potest esse testis, quod ibi Lud. intellexit in ciuili, non in criminali. Potest etiam reculari quis si est præsumptio, quod pronuntiat ad voluntatē partis contrariæ. extra de eo qui mir. in pos. c. cum fieur. & vbi votum suum propalauit, secundum Inno. in c. irrefragabili. de offic. ordi. & ratione amicitie. 3. q. 8. absens. & l. legatum. de lega. præstan. quæ est sing. Vel si syndicator sit de vno collegio cum parte. extra de elec. innouit, vel si conca nonicus, vel si est de terra querelantis. c. accedens. lo. 2. vt lite non contest. vel si est commensalis. c. insinuante. de offi. dele. & c. insinuatione. de appel. vbi si aduocatus partis esset cōmensalis iudicis, quia propter hoc non est suspectus iudex. c. j. de offi. iudi. vbi de Archiepiscopo Amalica. non tamen illa suspitio alias adiunaret. d. c. insinuatione. & in c. si tanquam. eo. tit. vbi si est dominus vel subditus actoris. d. c. accedens. Vel si sibi attiner, vt ibi. Vel si est inimicus rei. 3. q. 7. c. quia si suspecti.

Et vbi terra illa vnde est iudex habere graues inimicitias cū terra rei. de officio delega. c. 2. omni. Si tñ cū cōmittatur personæ valde fide de dignæ de qua nulla potest esse suspitio, nō potest allegari suspecta. per glo. no. in l. Titio fundus. de conditio. & demonstra. scdm Host. sing. in c. postremo. de appella. & domi. Anto. in c. finem litibus de do. & contu. & glo. Ioan. Theutonici. 2. 2. q. 2. c. expedit. & vide quod per eum dixit Bald. in l. indicia. de rei vendi. 11 ¶ licet suspitio fraudis aliquando cadat in persona honestissima, cum est aliquid legibus interdictum. ff. de lega. 3. l. cū quis §. Titia honestissima. scdm Bal. in c. si va sal. de contro. inueltitu. Et per ista dixi in tractatu. de re. milita. quod Rex Francie, qui in causa cuiusdam singularis certaminis fuerat electus ab vna pte, non potuit allegari suspectus. vt ibi latius scripsi. ¶ Tamen consulto tibi officiali quod a suspectis caueas, quia est consiliū leg. statoris. vt in l. i. C. vbi pupil. edu. deb. quod tristes solent sortiri euentus. Et ideo si non obstante legitima suspitione allegata syndicatores ad sententiam procederent, non valeret. l. apertissimi. supra alleg. Sed par. in supra dicto consilio, quia facta tali reculatione ex legitima causa ille eximitur a iurisdōne recusari. l. i. si quacunque prædi. potestate. & not. in l. quia poterat. ad Trebel. & tenet Ioan. And. in c. cū speciali. de appella. & habetur in plerisque locis. Vnum tamen non omitto quod licet officialis officio finito secundum formam iuris dedisset cautionem coram syndicatoribus de stando ad syndicatam, quod non esset sibi præclusa via suspicionum, si quas haberet contra syndicatores, secundum Bar. in d. consil. Et vt videat in ipsos consentire. per no. per Cyn. & Bal. in l. i. C. de lit. contesta. videtur casus & in corpore vnde sumitur, quia post datos fidei iussores hēt xx. dies ad recusandum iudicem. vt ibi tex. & tenet par. in l. quidā cōsulebant. & l. vir bonus iudic. fol. Et dixit no. Bal. in l. Gallus. §. i. de lib. & posthu. quod ille qui promisit iudici tollere sportulas, non videtur in iudicē consentire, q. tenet expresse Inno. in c. inter. extra de re iudi. ¶ Et per quos actus tollantur suspitiones iudicū, vide Bal. l. apertissimi & in

& in l. fin. C. de iudi. ubi late. Et vide qd Ange. Areti. latius quam alius disputavit illum arti. in l. fi. ff. quando appelladū sit. Propter aliqua. Sed quid si ab adversario al locutus sit, an recusari possit vide Fely. in c. consuluit. circa fin. viij. col. de offic. deleg. & quando vis uidere que sunt cause suspicionis vide i. hil. de Verusio in ca. postremo, de app. l. ubi ponit. xl. causas suspicionis & an qualitates suspicionis extendantur seu non egrediatur personam vide Fely. in c. insinuante. de offic. delega. circa principi. i. col. ibi dicit hoc & qualiter iudicis suspitio iudicatur & an illud quod non est sufficiens ad eam causandam probatio semiplena sufficiat ad suspensionem inducendam Vide do. Bar. soci. in consilio 214. in c. considerata. versi. confirmantur predicta. in ij. parte. q. Remissa. Vide tu Fely. in cap. repellantur. i. col. versi. ultimo tangit hic Inno. de accusa. q. Suspectum. Adde Fely. in capitu. causam que circa primi. colum. de offic. delega. & in cap. i. ij. col. versi. in glo. in versi. interrogatus. circa me versi. de iudi. ubi etiā. & an & quando propter caput suspectū totū recusari possit. q. Forior carnalis. Facit quod no. refert Fely. & tenet Abbas in c. decernimus circa finem. de iudi. quod sepe reperitur ecclesiis disponere in cognitione carnalis, sed in spiritali nunquam.

De litera. T.

SUMMARIUM.

- 1 Familia potestatis an possit testificari in Syndicatu pro ipso potestate, vel contra, et nu. §. Et quid in Episcopo. nume. 2.
- 3 Familiares sūt idonei testes i factis domesticis.
- 4 Ius sum per famulum probare volens, debes licentiam famulū & sic in teste producere.

Testis.

CAP. I.

N familia potestatis, scilicet notarij, berruarii, & milites, & alii possint testificari pro eo in Syndicatu. Bal. in rep. §. p. fisci q. 18. dixit quod sic si non tanguntur testificantes. argu. l. consensu. §. super de rep. quia in factis domesticis non repelluntur testimonia domestica. cap. veniens. de test. in fi. & Bal. in l. etiam. C. de testi. Di-

xit idem quando non sunt amplius familiares, dummodo non sint ita suspecti ex utilitate vitæ. argument. l. affinitatis. de in ius vocand. Secus si non recesserint ab eo, vel sint reddituri cum eo, quia adhuc durat familiaritas. l. i. si rector provincie. & l. 2. si qua p. x. potest. & idē quod Bald. tenet Angel. in l. sciendum. ff. de usu fruc. Et dixit Bald. ibi alleg. Inno. tenere in d. e. literis. de testi. & de offic. deleg. c. insinuante. 2. te. quod familiares episcoporum, vel dominorum bonæ famæ recipiuntur in testes, quia isti non habent secum nisi familiares discretos, & bonæ opinionis, secus si sint pauperes & viles, ut sunt familiares scholares, vel berruarii, qui sunt cū aliquo officiali, quia isti non recipiuntur in testes. Et idem tenet Cardinalis in dict. c. insinuante. ubi dicitur, quod familiares non morentes in domo non possunt recusari ut suspecti, quod dicit ibi Inno. esse verum, nisi reciperent al. quod salarium ab episcopis dominis. argu. l. presentis. de his qui ad ecclesiam confug. & etiā si stēt pro expensis in domo, secundum Ioan. Andr. in tit. de testi. §. i. versi. aut excipe. Saly. autem in d. l. etiā. tenet contra Bald. quod in subsidium possunt, & quod admittantur si non sint reddituri cum eo, & sint bonæ famæ. Et aliqui tenēt, ut d. Caldinus in tractatu de Syndicatu, quod admittantur in subsidium per nut. 14. q. 2. quamquam. & argum. d. l. consensu. C. de repu. & per not. in dicto capitu. insinuante. in prima glo. & in c. licet. in verbo, familiaribus. de priuile. lib. 6. & p. Ioā. Andr. in c. dilecto. de offic. Archi. Mihi videtur distinguendum, quod aut si familiares producantur per potestatem ad pbandum ea, quæ sunt gesta in officio, & quæ per alios, quam per ipsos probari nō possunt, si aliqua gesta sint in palatio potestatis in exercicio officii, vel de nocte, cum potestas vel contestabilis curie civitatem custodiebant, & tunc admittantur ad testimonium. per no. in Specula. in tit. de testi. in §. i. in versi. quid si testis. per d. l. consensus. de repu. & capitu. veniens de testib. ubi dicit Ioan. andræ. quod si acta sunt perdita, poterunt probari per procuratores, & advocatos partis, quia alii non possunt illa verisimiliter scire, & hoc quando

Parid. de Puteo Tractatus

quando aliter veritas haberi non potest.
¹ Et adde Barto. in l. sancimus. §. licentia.
³ de iure delibe. † dicentem, quod in factis
^a domesticis familiares sunt idonei testes.
 per tex. in auth. de mona. §. cogitandū.
 & l. ii. C. quando & quib. quarta pars. Ad
 quod dixit not. Saly. in repet. l. ea quidē.
 in 13. charta. C. de accusa. quod de gestis
 in barataria admittuntur lenones, & alij
 ibi conuersantes. argu. l. de submersis. de
 nauic. libr. x. Et sic in his, quæ non solent
 tractari, nisi in præsentia istorum, & ubi
 aliter veritas apparere non posset admit-
 tantur isti domestici, seu familiares, secū-
 dum Io. Andr. in d. §. i. vers. item. & vers.
 quid si olim. allegat. Gulielm. ubi Ioann.
 Andr. in hoc limitat Specula. qui simpli-
 citer dicit domesticos admitti in istis ca-
 sibus, ut verum sit, quod ipsi testificen-
 tur, licet sint domestici, quando aliter ve-
 ritas sciri non posset. Non obstat utilitas
 quia respondeo, quod ista utilitas eos nō
 repellit ratione officij, quia isti viles so-
 lent in istis officiis deputari. ut dixit ar.
 in l. eadem. §. hac. ff. ad legem iuliam re-
 petunda. allegat. l. neque. C. de decurio. &
 l. prima. de infam. isti enim licet minimi
 sint, tamen appellantur officiales. & id.
 in l. secunda. C. de spor. & Andr. de Iser. in
 tit. quæ sint rega. in verbo, bona. Nam ra-
 tione connexitatis officij eorum fides au-
 getur. argum. not. per Gulielmum in l. si
 consul. de adoptio. ff. ubi dixit de notario
 & quia officium velat eorum utilitatem.
 arg. nō. per Bar. in l. si multi. de publi. alle.
 l. sacrilegij. de cri. sacrile. quod autem isti
 dicantur officiales, est glos. in authen. de
 defen. ciui. in glo. in ver. vicem. & eis cre-
 deretur de gestis, de his quæ non sunt ma-
 ximi præiudicii. ut not. ff. de custod. reor.
 l. diuus. & l. ea quidem. C. de accusatio. &
 Andr. de Iser. in constitutione humani-
 tatis. de his quæ si. da. non possunt. & gl.
 in l. finita. §. fin. de loco publi. fruen. & sic
 ratione utilitatis propter concomitantia
 officij, quod habuerunt, non repelluntur.
 Vbi autem familiares potestatis produce-
 rentur ad probanda aliqua extranea ab
 officio, tunc serua quod dixit Inno. quod
 credatur quando sunt bonæ famæ, &
 probatæ vitæ. Tamen ubi tractatur de
 probanda sola innocentia potestatis, quæ

per fiscum de crimine impeteretur pro
 aliqua poena, & non ad alterius impugna-
 tionem, tunc puto quod familiares etiā
 meri possunt testificari pro ipso potestate,
 quemadmodū testificatur frater pro fra-
 tre ad excusandam fratris innocentiam
 contra fiscum, secus ad sui defensionem,
 secundum Baldum & Salycetum in di. &
 l. parentes. C. de testi. ubi dixit, quod ubi
 testificatur ad simplicem defensionem fra-
 tris, etiam contra fiscum, valet eius testi-
 monium. alleg. cap. literas. extra de præ-
 sumptio. & tenet Floria. in l. penult. ff. de
 testib. & alij in l. qui testamento. §. per cō-
 trarium. ff. de testam. Et dixit Specula. in
 titu. de inquisi. §. primo. vers. sed nun-
 quid. quod ad probandum innocentiam
 familiares, & cubicularij sint idonei te-
 stes. arg. xii. q. i. c. manifesta. & c. seq. & 2.
 q. 7. cū pastoralis, & quod no. Io. Andr. in
 tit. de testib. §. i. vers. quid si olim. & quod
 habetur in c. in literis. de præsump. prefer-
 tim si isti familiares propter finem offi-
 cium prætis essent licentiati ab ipso offi-
 cio, in quo erant deputati per præte. quia
 admittantur pro ipso. per not. per Bal. in
 l. i. C. de epi. & cle. et si licentia processisset
 ab ipso potestate secundum Bal. ibi p. no.
 per Io. Andr. in tit. de testib. §. i. vers. quid
 si olim. & Cyn. in l. ii. de testibus. dicens,
⁴ † quod si quis velit probare ius suum, po-
^b test famulum licentiarē, ut eum possit
 in testem producere, quia non est fraus
 p. re sibi probationes. argu. l. at qui na-
 tura. §. cum me absente. de nego. gest. nisi
 incontinenti rediret. arg. nota. per Bar. in
 l. vir mulieri. de dona. inter vir. & vxor. &
 in l. si venter. §. in bonis. de priuile. cre. &
⁵ in c. officij. de elect. † tamen an isti fami-
 liares admittantur in testes, in syndicato
 contra potestatem. Bal. ibi in l. etiam. di-
 xit quod sic, quia contra domesticum pōt
 recipi, dicens, q. si testificaretur partim p.
 eo, & partim contra, non posset diuidi fi-
 des testimonij, secundū glo. in d. l. etiam.
 & vide eundem in auth. si dicatur. ad fin.
 C. de testib. Et Pet. de Anchi. in cap. dile-
 cto. de testibus. & in cap. accedens. el. ii. ut
 lite non contesta. Tamen idem Bal. dixit
 secundum aliquos in l. ii. de excusato.
 quod ibirruarius non potest compelli ad
 testimonium contra potestatem propter
 reueren-

reuerentiam, quam sibi debet. pro quo posset adduci in argum. tex in l. iul. in fi. ff. de testibus. Tamen Bald. in repe. §. proficisci. in fin. dixit quod à familia potestatis potest contra ipsum in syndicatu indagari veritas, allegas Azo. in summa de assessoribus. Et adde Angelum simpliciter dicentem in l. lege Iul. ff. ad legem Iuliam. de vi publica. quod potestas potest probare per illos de domo, & per familiares suos, qđ in tortura, in qua tortus defecit nō excessit modum, dicens quod ex quo tortura adhibetur in secreto, & coram familiaribus tantum, quod admittetur ad testimoniū pro ipso argum. dicit. l. consensu. §. verū. & hoc probato per familiares erit securus. quæ no. quia nullus ita ad plenum istum articulum examinavit, & est quotidianus. Et vide infra in verbo, tortura. in capitu. an si officialis aliquem tormentauit. de quibus adde no. in l. si. de sicca. & C. de adulter. l. verba. & de questionibus. l. interrogari. sicut et quæ fiunt in capitulo & in collegio. cap. veniens. de test. & de probationi. c. 3. & qđ dicitur de tutore in re pupilli. ff. de testa. l. qui testamen. & l. fina. de testibus. & Hostien. in tit. de testibus cogendis. in princ. Et præsertim quādo actus non esset alias probabilis. ff. de furt. l. in actionem in gl. 3. & per Dyn. & Cyn. in l. si quando. C. unde vi, & facit. l. 4. C. de mut. lib. xj. Et dicit Bar. de Capua, qđ aut est actus qui clā fit, vt desponsatio vxoris coram famulis, vel datur liber vsurario coram famulis in secreto, vel si quis venit ad domum meā, & me verberauit, & tunc hæc possunt per domesticos probari. d. §. seruus. & C. de administrat. tutor. l. res qui tutores. Secus si volo alia probare, vt dominium fundi mei. Bar. de Capua.

a ¶ *Testes.* Vide Felyn in c. in literis. de testib. in princip.

b ¶ *Licentiar.* Vide Fel. in c. in literis de test.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudei non possunt esse testes cōtra christianos.
- 2 Delictum patris nocet filio.
- 3 Infames admittuntur in testimonio quando ueritas aliter haberi non potest.

4 Probatio bonæ fame minuit & debilitat fidē indiciorum. & e contra probatio malæ fame auget.

5 Bonitas notarij facit presumere p̄ instrumentis.

6 Testes uiles admittuntur contra valde diffamatum.

7 Ex coniecturis & presumptionibus proceditur in his, quæ communiter consueuerunt fieri in secreto.

8 Lex correctæ, vel abolitæ potest allegari pro ratione sui.

9 Leges allegantur in consistorio regum, non pro auctoritate sed pro ratione.

CAP. II.

Vi semel rogatus à doctore maximo, vt consulerem in hoc dubio. Quidam nobis fuit syndicatus in Apulia, vbi fuerat officialis, & opponebatur, qđ receperat pecuniam pro ministranda iustitia, producebant in eum testes duo iudei, qui asserbant interfuisse, sicque dubitabatur, si potuissent esse testes? argumenta feci ad partes, & primo quod non, ¶ quia iudei contra christianos testes esse non possunt argument. C. de iudicis. l. nullus. & in ca. iudei. & calicet. & capitu. primo. extra de iudeis. 2. q. 7. capitu. si hereticus. & capitu. non potest. & in l. prima C. de sum. trinit. vbi nō creditur hereticis, & testibus infamibus infamia iuris. & Gof. in summa de testibus. in princip. Et licet tex. in d. c. iudei, videatur dicere quod iudeus contra christianū admittatur in testem. dicit ibi Anton. de Butr. quod intelligitur quod de facto admittatur, non de iure, & licet etiam gl. C. de here. l. quoniam. dubitauerit de iudeo, vbi allegat librum nouellarum, dixit quod potest testificari tantum quo ad præscriptionis interruptionem & Barto. ibi distinxit qđ ad probanda acta & acti-tata nō admittatur, secus in cōtractibus, testamentis, & in criminibus. Tamen hoc non firmat nisi quia allegat dicta glo. Et Barh. de Capua allegando dicta iura canonica dixit, quod de iure canonico iudeus non potest esse testis contra christianum, secus de iure civili, Ludouic. autem in l. pactū quod dotali. C. de colla. sequitur

Parid. de Puteo Tractatus

sequitur glo. d. l. quoniam. quod tantum
possit esse testis quod ad præscriptionē
interrompendam. Spec. in tit. de testi. in
§. j. in versic. item q. iudæus, vel paganus
post multas chartas. idem expresse di-
cit, quod iudæus non potest testificari
contra christianum, vbi allegat d. c. capi-
tula. & d. l. quoniam. & authen. ibi posi-
ta in quibusdā libris etiā si christianus a
christiano sit conventus. 2. q. 7. c. si hære-
ticus. & c. pagani. vbi dicit secus esset in-
ter ipsos iudæos, secundum glo. d. l. quo-
niam. in princ. Pro qua opinio. facit quia
iudæi non possunt habere aliquā iurisdic-
tionem. l. i. C. de iudæis. adeo quod non
possunt doctorari, a secundum Bar. ibi al-
le. l. honores. C. de decurio. & bald. in l. i.
de summa trinit. vbi dixit q. etiā arbitri,
nec arbitratores possunt esse inter chri-
stianos. nam ipsi iudæi sunt foeneratores
& infames. de quo per Azo. in summa. de
infra. & de except. c. cum dilectus. & ideo
non eis debet credi. nec libris ipsorum. b
bald. in l. i. C. si quis de sena. in d. l. i. de sum-
ma trinit. Itē quia sunt blasphemii Chri-
ci. & c. cum sit. de iudæis. & quia iudæi nō
possunt esse iudices, assessores nec consul-
tores Christianorū, quibus sunt infesti.
50. distin. nulla. c. cum sit. & c. ex speciali.
de iudæis. quia repelluntur ab actis legi-
timis. 2. q. i. alieni. & c. iudæi. de iudeis.
eod. titu. consului. & sicut non potest ef-
f. c. testi. contra Christianum, ita neque
norarius, neque portarius aut cursor. de
quibus in c. cum personaliter. de appella-
tio. & in c. olim. lo. 2. de privileg. per not.
in clemen. i. de iudæis. Licet inter se pos-
sint, quia nihil iudæus iudeo. l. quoniam.
de hæreti. & in l. in arenam. de inefficio-
so testamē. Ita etiam non possunt habe-
re honores nec dignitatis patriar. dist. l. si.
vbi Bar. & in l. si. & in l. oēs. de decurio &
Abb. in cap. primo extra eod. quia doctor-
atus est dignitas. c. quanto de magistra.
c. quam sit. de iudæis. vbi Abbas quod
non possunt dari tutores, aut curatores
Christianorū. Nam etiam non possunt
esse gabellarii, seu officiales portarum vr-
bium, nec etiam macellatores, vt carnes
ab eis neglectas Christiani comendant.
Abbas in c. ex speciali. de iudæis. arg. 17.
quæstio. i. c. omnes. & Innocen. in c. cum

sit de iudæis. Et quia sunt serui principū.
c. & si iudæus. de iudæis. 20. q. 4. §. sed q.
& 22. quæst. 8. dispar. & Hostien. de testi.
iudæ. & c. qui sincera. 45. distin. mancipia.
& c. mācipia. & 54. distin. vt solus seruus.
& impubes testis esse non potest glo. sin-
gularis in authen. de testib. in prin. secun-
dum Anto. in verbo. duo. vbi dicit, qd
eorum testimonium nullum est, etiam si
pars non apponat. licet glo. in l. multum
interest de verborum obligatio. dicat, qd
esse Iudeum non est delictum. cum er-
go sint odiosi legi, & ab omni actu legi-
timo prohibitum, & ferre testimonium
sit dignitas generosa. 32. quæstio. v. cap.
præceptum. & glo. in c. testimonium. eod.
ti. & infamibus sunt præclusa ea que sunt
dignitatis. l. i. C. de dignita. lib. 12. §. In co-
trarium fortiter facit, quia crimen corru-
ptela in iudice seu barataria aequipara-
tur crimini læsæ maiestatis, vt in authen.
sed nouo iure. C. de pena iudic. qui male
iudic. vbi glo. quam bald. dixit mirabilem.
2. q. quod delictum patris nocet filio, d. quia
bona confiscantur, & habet locum pœni-
tentia, & in criminalibus exceptuatis, &
istud est crimen symonia, seu ambitus. l.
i. C. ad legem Iuliam, de ambitu. in qui-
bus admittuntur, aliās prohibiti & inha-
biles ad testificandum. c. licet Heli. de sy-
mo. & c. tanta. & c. propterea. & in c. ve-
niens. de testib. vbi de crimine symonia
admittitur socius criminis & in c. fin. eo.
titu. vbi de istis criminibus reseruatis. &
in c. si quis presbyterorum. de rebus ec-
clesi. non alienan. & in crimine læsæ maie-
statis. l. in quæstionibus. ff. ad legem Iuliam
maiest. & in l. nullus. C. eo. vbi infames,
& testes inhabiles, & minus idonei in il-
lo crimine admittuntur, nisi sint inimi-
ci eius, qui defertur, quia inimici facile
mentiuntur. Ideo lex de eis de in isto
crimine non confidit, vt bi. dicunt Bar.
& Specula. in titu. de accusa. §. fina. versic.
fin. per capitulo per tuas. de symon. & 3.
quæstio. v. capitu. primo. nam etiam credi-
tur vni testi in hoc crimine maiestatis, se-
cundum Specu. in titu. de testi. in versic.
Item quod in crimine maiestatis ad pro-
bādum admittitur vnus testis vbi alleg.
6. q. i. §. numeris. & consuluit Anch. l. cēt
Inno. dixerit i. c. cū P. Maconella de accu.
quod

quod quando isti tales ad testimonium admittuntur, non admittuntur sine tormētis, in glo. j. de quo Bart. in lex libero. de qua stio. Sicque videtur istis iudicis fore credendum. & puto maxime in delictis secretis, ut est crimen corruptelæ, quod fit in camera iudicis in secreto, ut dixit Bart. ff. de furt. l. qui ea mente. & expedit reipublicæ veniam concedere ea producētibz in lucem. per text. in auth. sed nouo iure. C. de pœna iudic. qui male iudica. & ubi aliter veritas haberi non potest, admittantur testes, qui alius non admitterentur, ut in cap. licet Heli. de symonia. & c. per tuas. ubi dicitur, quod mediator potest reſtificari in crimine symoniæ, quando aliter veritas haberi non potest, potius ad præſumptionem, quam ad probationem. & in c. quoniam aliqua. in glo. de testi. bar. in l. i. de sum. trini. ubi dixit, quod infames admittuntur ad testimonium, ubi aliā veritas haberi non potest: tamen cum tormentis. per text. in auth. de testi. §. si vero. & c. in capitu. testimonium. extra eod. ubi hoc intelligunt de infame infamia iuris, & in subsidium. & in l. hoc crimen. §. si ea. ff. de testi. secundum Iacob. ubi dicit quod isti qui repelluntur ex voluntate eorum admittuntur, ubi aliā veritas haberi non potest, & idē in eo qui ratione sui peccati a testimonio prohibetur. d. l. quoniam. de hæret. Et idē in magistratibus, qui licet favore publico prohibeantur a testimonio. tamen si utilitas publica suadeat, coguntur in defectū testificari. argum. cap. a nobis. & c. dilecto. extra eod. Et facit de muner. & honor. l. ut gradatim. §. quoties. & late Cano. in c. peruenit. de testi. cogen. quia ubi aliter veritas haberi non potest, peccatum est illam celare. ii. quæſtione tertia. capitu. si quis. Et sic isti iudicis: quia aliter veritas haberi non potest, videtur posse admitti in hoc casu ad testimonium, & dixit Ioā. And. in tit. de testi. in §. i. versicu. item quod est seruus. quod deficientibus probationibus recipitur seruus etiam in alieno facto. per l. serui. respo. ff. eod. & l. quæro. §. si. de ædil. edic. & l. diuus de qō. Quinimo etiam mediatores, & proxeneta, imo possunt testificari in crimine symoniæ, ut in c. i. de testi. libr. vi. cum agi-

tur ciuilitur, & quando criminaliter inducuntur ad faciendam præſumptionem, ut ibi in glo. not. Et Bald. dixit in l. i. de sum. trinita. quod licet infames infamia iuris, vel facti, non sunt habiles ad testimonia, proferenda quo ad condemnationem, quod erunt habiles ad inquisitionem, & sic quo ad torturam. quod dixit fuisse dictum Odoſie. & videtur tenere Bart. in l. prima. §. quæſtioni. de quæſtionibz.

¶ Quid ergo dicendum erit: præmitto igitur pro solutione, quod iura dicunt, quod iudex qui de corruptela impetitur, debet esse legitimè conuictus. l. iudices. C. de dignita. & in l. fina. & in auth. ibi posita. C. de pœna iudic. ubi textus expresse dicit, quod accusans iudicem de corruptela debet hoc probare, adeo quod dixit Iaco. de Bel. per illum tex. in auth. ut iudic. sine quoquo suffragio. §. si quis autē. in verbo, iniustitia. & in verbo, quamuis. quod si impetatur iudex in syndicatu de iniustitia vel damno, quod debet probari euidentis iniustitia manifesta, & non occulta, nec præſumpta, ut ibi. & i. illud. adeo quod dixit etiam Baldus in repetitione. §. proficisci. quæſtione decima. quod probationes contra officiales in syndicatu dicuntur esse probationes euidentes, cū pro eis multum præſumatur. C. de offi. ciui. iudic. l. si quid. & facit de euic. l. Nezenius. §. Gaia. adeo quod dicitur, quod in cā syndicatu nō habet locū delatio iuramenti suppletorii. l. i. C. ubi de ratio. ubi Angel. hoc notat. & facit l. i. ubi de curia. & idem Doctor in l. bonæ fidei. Baldus Salycetus, Bartolus, & Lucas in l. admonendi. & textus in constitutione regni, de pœna iudicis, qui male iudicauit. in verbo, constitit. requirit probationes legitimas in probatione corruptelæ. Licet Ioannes Monachus in capitu. primo. de testi. in sexto. quod quando ciuilitur agitur pro pecunia data officiali probataria, quod statatur dicto tertij, qui in hoc fuit mediator, quod videtur speciale in hoc crimine. tamen ego distinguem, quod si quidem iudex qui in syndicatu de corruptione arguitur, fuerit aliā bonæ famæ, solitus mundas habere manus, & non credatur dictis iudicis, quorū fides ut supra vacillat: quia pro bono officiali;

Parid. de Puteo Tract.

ciali semper lex presumit, ut supra. & arg. ff. de re militat. l. non omnis. §. a barbaris. vbi textus not. quod non presumitur contra inuentum in itinere, quod vadat contra deuetum, si aliā est bonę famę, nō solitus prædicta committere & facit bonus textus ff. de liber. exhibend. l. 3. §. Iulianus. ibi, si is qui patrem se dixerit auctoritatis prudentia, & fidei, exploratæ sit. Et dixit singular. Barto. in l. fertorē §. si ex improviso. ff. de re militari. ¶ quod probatio bonę famę minuit & debilitat fidem iudiciorum, & e contra, probatio malę famę auget. & idem dixit Angelus C. de quæstionibus. l. milites. & accedat quod singulariter dixit Iacobus de Mellouisu argument. illius textus in authent. sine quoquo suffra. in §. eos autem. qui dixit quod infra, & testes producti a bono viro, & a fide digno digna, & hone sta persona psumuntur boni testes, & qđ instrumenta sunt vera vbi ex fide eligentis presumitur bonitas pro electo, vbi etiam dixit quod scholaris præsentatus in examine a bono doctore, presumitur bonus. & facit textus in authent. de defen. ciuitat. in principio. & facit de officio præf. vigil. l. i. §. i. Et faciunt quæ not. Specu & Ioannes And. in additio. in tit. de instrumento. edit. in §. restat. in vers. se d quid si producit. & in §. instrumen tum autem. in vers. sed nunquid confes to instrumento. vbi dicitur, ¶ qđ ex boni tate notarii presumitur pro instrumen to, quod sit legaliter confectum, quia bo na fama notarii hoc operatur, quia pro notario, & sic pro officiali presumitur ra tione iuramenti, quod præstat. extra de presumptionibus. capitu. illud & de præ script. ca. ad audientiam. & bene facit tex tus cum glo. in l. 3. in principio. in verbo, honesta. ff. de testibus. vbi presumitur be ne fieri, quod a bono fit. per tex. um, & gl. in l. si quis ex argen. §. i. ff. de eden. & di xit Bald. in l. si C. de proba. alle. d. §. a bar baris. quia qualitas bonę vitę præcedens elidit presumptione, & indicia quæ face rent contra aliquem per c. cū in iuentu te. de præsumpt. Aut ipse officialis est nō integrę famę, & alias consuetus barata rias committere, & tunc cum contra ip sum vigeret presumptio præcedentis ma

li, ut in l. si cui. §. isdem de accus. & de sa spect. tut. l. 3. §. si autem. tunc hæc præ sumptio ipsum aggrauat. l. 3. §. si eum de lib. homi. exhi. & in l. non est verisimile. ff. quod met. caus. Et admittatur depofi tio dictorum Iudæorum, cum quibus cō currit presumptio prædicta, quod offi cialis ipse sit consuetus committere baratarias per regulā semel malus. qđ ex per sonarum qualitate locus est coniecturæ. de verb. oblig. l. continuus. §. cum ita. de actio. & obliga. l. fin. & in l. j. si quis Impe ra. maledixit. secundū. Bal. in repe. l. 2. ff. de iureiu. in 18 charta. Accedat, ¶ quia cō tra valde diffamatus admittuntur testes viles. Inno. in c. cū l. & A. de re iud. præ fertim si cum dicto ipso concurrant ali quæ verisimilitudines, ut quia dicatur qđ habuit vnū equum, vel vestem de serico, qui & quæ fuerunt visa in posse ipsius of ficialis. arg. c. afferte. de præsumpt. & dixit Bar. in l. filiosami. ff. de donat. quod idem est aliquid expresse apparere, vel ex con iecturis. & per no. in l. in ciuile. C. de fur. & p. ar. in l. si. de q. vbi ponit quando ali qua bona ex furto subtrahita, fuerunt visa vel reperta in posse inquisiti, quod est in dicium contra ipsum inquisitum. & arg. in l. 3. §. Iulia. de testi. & l. optimā. de cō trahen. & commit. stipu. Et faciunt not. per Inno. in c. per tuas. de simo. quæ veri similitudines, & coniecturę, seu rei euidē tiz coadiuuant probationes. arg. C. de ca no fru. l. i. & l. 4. cum ibi no. de dam. infe. Innocen. in c. proposuisti de proba. & qđ glo. dixit in l. i. ff. de proba vbi de proba tione quæ coadiuuatur ex adminiculis. & dixit Bald. in l. fina. C. de proba. & in l. si qui adulterium. C. de adulter. ¶ quod in his quæ communi ter consueuerunt fie ri in secreto, proceditur ex coniecturis & presumptionibus. per no. in l. si. C. de pe ricu. tu. vbi videtur gl. & per eundem Bal. in rubric. de proba. Et hanc distinctionē coadiuuat in regno per capitulū regni vul garis famę præloquium. vbi fit dicta di stinctio. & licet dici posset, quod dispositio illius capituli hodie locum nō habeat, quia fuit editū ad bene placitū Regis Ro berti, ut in tex. ipsius capituli expresse di citur. & plene placitum Regis morte sic finitum, ut late scribit Bartolus in l. cen tesimis.

testimis. de verbor. obliga. Bal. in l. i. C. de postul. Respondetur quod dictum c. fuit incorporatum in volumine constitutionum, & capitulorum regni, & tanquam incorporatum pro lege habetur. per l. cū prolatis. ff. de re iudica. cum ibi not. quia deinde fuit in regno allegatum, & obseruatum spatio longissimi temporis, & ideo dicitur nunc vigere, & debet obseruari, p. not. in l. si quis diuturno, & in l. de quibz. de legi. & l. i. in repeti. C. quæ sit lon. cōf. per Bal. licet per mortem sit beneplacitū expiratum, & sic dicta constitutio sit abolita & extincta, tñ remansit ratio ipsius constitutionis abolitæ. l. eos. de appel. per 2 quam dixit Dyn. † quod licet non possit allegari lex correctæ vel abolita, q̄ poterit allegari pro rōne sui. adeo quod dixit Bal. in l. cum multis. C. de do. q̄ correctæ lege non corriguntur rōnes f. & argumēta. & ideo licet illud capitulum sit abolitum, vel morte condentis finitum, remanet ratio ipsius per prædicta, & ideo ex eo poterit argui, & dixit sing. Bal. in titu. de pace tenen. q̄ Imper. Fede. fecit constitutionem, quæ incipit, monarchiam, per-mittens duella in regno quæ licet sit localis, ex quo habet rationem generalem, videtur generalis. & facit quod dixit Bald. 9 in titu. de pace iur. fir. in §. iniuria. † quod leges in consistorio principis allegantur non pro autoritate, sed pro ratione, hoc ideo, quia leges non debent allegari in cōsistorio principis. in auth. de consulib. Sic ergo illud. c. vulgaris famæ, ex quo fuit diu allegatū, & obseruatū in regno, & est rationabile, ac concordans cū mente & dispositione iuris cōis, debet in regno obseruari. arg. a contrario sensu eorum, quæ dicuntur de statuto nouiter edito, & nō obseruato. in c. i. de treug. & pac. & Doct. in c. si. de consue. in 6. & no. per Bart. in l. si. §. sed cum antiquitas. de cura. furi. & in consi. suo. iudex communis. & Bal. in authen. omn. pereg. commu. de succe. vbi dixit, quod si fuit facta reformatio contraria statuto, tamen statutum ante & post fuit obseruatum, & non reformatio, statutum adhuc remanet, quoniam non dicitur interruptum, quod semper viguit. Archid. & Dyn. in c. si. de reg. iur. Petr. de Anch. in repe. c. canonum statuta. & quod

glo. not. in l. rem nouam. C. de iudi. & licet morte Regis, fuit finita prouisio illius capituli vulgaris famæ, tamen quia deinde fuit obseruatum in regno, quod illi statimus, per prædicta.

- a ¶ Doct. Forari. Adde Fely. in c. i. in fin. de iudicis & quod ibi dixi in apostill.
- b ¶ Nec libris ipsorum. Vide do. Maria. Soc. in consi. 63. incip. in presenti. uers. prater ea clarè. in prima part. car. 109.
- c ¶ Testis. Sed quid de conuerso an à testimonio repellatur ob crimen postea commissum: vide Fely. in cap. testimonium. post medium. x. col. uers. sexta conclusio. de testib. & an & quando iudei testificentur. uide per eum in cap. Iudei. de testib.
- d ¶ Filio. Casus in quibus filius punitur pro patre enumerat Archid. in §. si ergo in ult. col. 17. q. 1. & habentur etiam per gloss. in l. diui fratres in uers. fuisse. de iur. patro. & in l. emancipatum. §. fin. & ibi Bart. ff. de sena. & per Dyn. plene in regu. non debet. in sexto. Et quid econtra pater pro filio: uide latissime per Ludo. in l. si filio. la. q. in 14. col. solu. matrim. & per Pau. de Cast. in consi. 34. & per Are. & Mod. in tract. malefic. in uers. dictum Sempronium. nultima colum.
- e ¶ Ad testimonia. Vide do. Ieso. Mayn. in rubric. de sum. trin. in fine.
- f ¶ Rationes. Adde eundem supra in uer. contra officialem. & quod ibi dixi in apostill.

S V M M A R I V M.

- 1 Causa uniuersitatis quando est ardua, & criminalis minus creditur illis de uniuersitate, quam domesticis.
- 2 Testis uacillans, aut negans an sit torquendus.
- 3 An & quando uni testi stetur de ueritate, uel auditu mandati homicidij quo ad indicium faciendum.

C A P. III.

Niueritas petit officialem syndicare debere de culpis, & defectibus, & ipsum priuari salario sibi constituto ab ipsa uniuersitate, quia iustitiam non administrat, an possint in hac cā testificari illi de uniuersitate. Et an illi, qui se subscripserunt in syndicato facto contra officialem, & regi transmissio, ut ab offiō remoueat suis exigētibus culpis? Dicas q̄ longa fuit distinctio Doct. in l. Tract. de Syndi. R R quæ-

Parid. de Puteo Tract.

quædam. §. vniuersitas. ff. de re. diui. & cōcluditur per Guliel. & Barro. quod quando causa spectat ad vniuersitatem principaliter quātum ad honorem, & cōmodum vniuersitatis, & tunc vnus de vniuersitate potest esse testis in causa vniuersitatis, q̄a dicitur causa omniū, non autē propria. Aut spectat ad commodum singulorum de vniuersitate, & tunc vnus de vniuersitate non potest esse testis. & ibi latius Hic autem agitur de honore, & cōmodo vniuersitatis in genere, qui est q̄d officiales syndicētur, & privilegia obseruentur, quæ habent de syndicato officialium, & non de cōmodo singulorū, & ideo poterunt testificari per ibi dicta, & in l. 3 §. i. ff. quod cuiusq. vniuersita. not. & de leg. i. l. ciuitatibus. Et hoc etiā ibi tenet Iacob. Butri. vbi dicit, quod poterunt testificari in his, quæ non sunt de dominio & vsu ciuitatis & Iacob. de Bel. in athen. vt mona. §. cogitandū. vbi dixit de vniuersitate, quæ nihil habet in cōmuni, & quod habetur in l. i. de colle. illi. Et sic cum in hoc casu non tractetur de aliquo cōmodo vniuersitatis, quod singulos respiciat, poterunt testificari, in quo etiam vide longam distinctionem Salice. in l. parent. es. C. de testib. vbi Cyn. & alii. & Specul. in rit. de testi. §. i. vers. sed nunquid. & Can. i. c. insuper. & c. tuis. & capit. veniens. el. ii. de testi. de in ius vocan. l. sed si hac. in. §. qui manumittuntur. in quibus locis fit etiam distinctio, an possit probari per alios, vel non, vbi vide. Et in materia syndicatus, quia plerunq̄e agitur de cōmodis illorum de vniuersitate qui querelas proponūt sine dubio ceteri erunt idonei testes, quia non agitur de aliquo cōmodo particulari vniuersitatis, vel singulorū per iura prædicta. Et dixit Bal. in d. §. in tantum, quod aliqui de vniuersitate. & de constitutib. poterūt adhiberi in testes in instrumento syndicatus argu. instit. de testi. §. testes. Tamen dixit tutius fore, q̄ extra collegium quidā in testes adhibeantur. & idem Bald. dixit in §. si municipes. ff. quod cuiusq. vniuersita. no. Specul. aut in titulo. de testi. §. i. vers. sed nunquid in causa vniuersitatis. primo dixit, quod in causa criminali, vt in accusatione prælati ecclesiæ possunt esse testes illi de vni-

uersitate. r. 4. q. ii. super prudentiam. & extra eo. insuper. & c. tuis. & cap. veniens. el. ii. extra. eod. cum nuntius. de accusation. olim. & de symo. Heli. Quod intelligitur in defectum aliorum, non aliter, secundū aliquos Docto. antiquos. Et hoc quando illa causa criminalis esset vniuersitatis, si tamen accusatur prælatus ab aliquo de ipsa vniuersitate possunt esse testes alii de vniuersitate contra ipsum. extra de testi. c. i. in omni negotio. extra de accusatio. ex parte. & de electio. c. per inquisitionem. vbi allegat. rationem, quia non magis reputantur domestici accusantis quā accusati. Subdens quod si aliquis de vniuersitate accusat extraneum non potest testem inducere socium, qui est eiusdem vniuersitatis, nisi in defectum extra de accusatio. c. repellantur. r. 4. q. 2. c. super 3. q. v. accusatoribus. & c. accusatores. Tamen Ant. de But. in d. c. nuntius. dixit hoc procedere in causa vniuersitatis ecclesiæ & non in causa vniuersitatis secularis, quia non datur fides plena. quod non tenet Imo. ibi. Tamen ibi Ioā. And. facit differentiam inter vniuersitatem magnam & parvam in criminali, quia si est magna, possunt secus si parua. & in proposito nostro vbi tota vniuersitas vel maior pars congregata insurgeret contra superiorē ipsorum, vel contra officialem, aut gubernatorem. & faceret syndicos ad deferendum, accusandum, vel de nuntiandum ipsum superiori, & petendum ipsum remoueri ab officio, vel administratione, puto quod illi de vniuersitate, qui interfuerūt in talibus, vel qui se subscripserunt in syndicato, vel supplicatione data superiori contra officialem de malo regimine, & ad priuationem & punitionem. quod sint suspecti & non possint testificari. per text. in d. capitulo repellantur per d. capitulo veniens. de testi. & Archidia. 8 r. distinct. c. tantis. & ii. q. vij. c. lator. Et sentit Bal. allegando Cyn. in d. l. in tantum. §. vniuersitatis vbi hæc iura allega. nam isti sūt conspiratores contra ipsum officialem, ideo repelluntur à testimonio contra ipsum, vt in capit. per tuas. & cap. licet. de simonia. & in c. cū I. & A. de re iudica. r. r. q. j. cōspiratores. Itē sūt accusatores ipsius officialis, iō non admittēdi. d. capit. repellantur

lantur. de accusa. & d. c. accusatores. & ipsi tenentur si malè egerunt, & nò tota vniuersitas. l. sicut. §. municipales. ff. quod cuiusq. vniuers. nom. l. sed & si. §. i. de dolo. l. aliud. §. refertur. de reg. iur. Bart. in l. aut facta. in §. fin. de pœn. & Innoc. in c. grauem. de sent. excom. ergo non poterunt testificari tanquam in causa propria. Non obstat dictum Specu. quod in causa criminali vniuersitatis possunt esse testes illi de vniuersitate, quia debet intelligi, quando causa vniuersitatis ageretur per syndicos vel per gubernatores aliàs deputatos, vel per actorem, vel procuratorem vniuersitatis, quia vniuersitas per syndicum accusat ut not. Bald. in l. secunda. C. qui accusa. & in l. reos. C. de accusatio. & in constitut. regni vniuersitas accusata. Non autem quando ciues conuenissent, & congregassent, & conspirassent contra superiorem ipsorum, quia tunc ipsi conspirantes non poterunt esse testes per iura prædicta, præsertim quando pro libertate accusarent eorum superiorem, quia videtur tractari de eorum commodo particulari. per l. ii. & iii. de libera. caus. Et dicitur alius in rubrica. ff. de rerum diuisione. quod quando causa vniuersitatis esset multum ardua & criminalis minus creditur ipsis, tanquam testibus domesticis. arg. d. c. repellantur. Attamen fuit dubitatum, an querelantes in syndicatu contra officialem possint testificari contra ipsum in aliis causis ceterorum ciuium, in quo Bal. in l. i. ff. quod quisq. iur. dixit, quod quamuis in facto, quod omnes tangit generaliter quilibet de populo est aduersarius, tamen secus est in facto speciali, quia non est aduersarius, nisi is, quem factum tangit. per glo. in d. l. i. nisi diceret, quod isti censentur inimici officialis propter querelas, tamen ista inimicitia officialis non est de omnibus bonis officialis, nec de maiori parte bonorum, propter quod à testimonio non repelluntur. per no. in l. iiii. ff. de testi. & per nota. in l. propter litem. de excus. tur. & in l. eo. §. inimicitie & quod habetur in c. frequens. in vers. illum. auth. de restitut. spoliato. & quod Bald. not. in d. l. propter. & in §. dat remissionem. Nisi fuerit iste testis alicuius causæ criminalis contra officialē accusator, delator, denū-

ciator, promotor, vel instigator, ut probatur in l. i. §. incidat. & in l. senatus. in prin. & in §. ad eos. & ibi Bartol. ff. ad Turpill. Nam etiam testes in tali causa, ut inimici habentur, secundum Bartolum in l. post legatum. §. is vero. de his quib. ut indig. per notata in c. cum P. Manconella. extra de accusationib. quæ omnia sunt quotidiana. ¶ An testes reprobat, & qui non possunt examinari propter inimicitiam, vel ætatem examinati faciant indicium: vide infra in verbo, tortura. in c. an testes reprobat. ¶ An testes examinati post didicita testificata faciant indicium, vide ibidem. ¶ An testes viles & diffamati, vide ibidem. ¶ An testis varius vacillans, aut negans sit torquendus, vide in verbo, tortura. in c. testis in testimonio. ¶ An stetur dicto torti, qui de aliis confitetur, vide in verbo, tortura. in capitu. an stetur dicto torti. ¶ An dictum vnius testis integri faciat indicium ad torturam? vide in verbo, tortura. cap. dictum vnius testis. ¶ An iudex maleficiorum possit ex suo officio examinare testes à parte non productos, & inquirere: vide in verbo, tortura. in c. iudex maleficiorum. ¶ An testis qui nò debuit examinari examinatus, faciat indicium: vide in verbo, tortura. in c. an testis qui non debet examinari. ¶ Si duo testes sunt descripti in instrumento, & vnus mortuus est, & alter dicat se non recordari, resultat præsumptio contra instrumentum, vide in verbo, tortura. in capitulo. si duo testes. ¶ Si testes producti super accusatione aliud deponant, nocent accusato: in verbo, tortura. c. si testes producti.

3 ¶ An & quando vni telli de veritate, vel de auditu mandati homicidii stetur quo ad indicium faciendum, vide in verbo, tortura. in capitu. vnus testis. ¶ An testis qui non debet interrogari, vel est minus idoneus, faciat indicium: vide in cap. an testis qui. in verbo, tortura. ¶ An testis qui non fuit legitime examinatus ratione ordinis non seruati, vel qui non dixit plene factum, faciat indicium. vide in verbo, tortura. & in dict. cap. an testis. ¶ Ad probandum innocentiam delati, admittuntur testes domestici. vide in c. an testis. & in c. an ad torturam inferendam. ¶ An testis infamis faciat indicium, si adiuetur ex

R R 2 alijs

Parid. de Putco Tractatus

alijs præsumptionibus? ibidem. ¶ An testis qui non debuit interrogari? vide ibidem. ¶ An testis tortus contra legem faciat indicium? ibidem. ¶ Testes viles admittuntur contra valde diffamarum. Innocen. in c. cum I. & A. de re iudic.

¶ *Potest esse testis.* Vide tu Firmianum in suo aureo repertorio. in vers. testes qui. versicu. xxxvi. ubi plenè an & quando.

¶ *Accusat.* Adde Felyn. in c. pastoralis in ij. col. vers. universitas de iudic. & quod ibi dixi in apostill.

S V M M A R I V M .

- 1 A tortura accusati de crimine nunquam est incipiendum .
- 2 Iudiciorum duo sunt genera .
- 3 Iudicium dicitur indubitatum , quando crimen est notorium .
- 4 Indicia quæ indicis religioni sunt commissæ , an et quando faciant indubitatam veritatem .
- 5 Confessio facta in tormentis , an & quando possit renocari .
- 6 Veritas indicatur ex multitudine iudiciorum .
- 7 An possit ex solis indicijs procedi ad condemnationem .
- 8 Vxor tacens de morte viri in domo interfecti præsumitur culpabilis .
- 9 In delictis secretis deuenitur ad tormenta propter difficultatem probationum .
- 10 Iudicium quid sit .

Tortura .

C A P I .

Via plerunque in syndicato iudices impetuntur de tortura, de indicijs illatis & immensis, & excessibus torturæ, ideo ante omnia ali-

- 1 qua decreui inferere de indicijs. ¶ Et dico primo, quod nunquam à tortura accusati de crimine est incipiendū, sed post indicia legitimè apparentia incipitur à tortura. l. cū cognitionaliter. de qō. vbi dī, q̄ tortura non legitimè, seu indebitè facta & non casu permissio extinguit efficaciam debite probationis. l. i. C. de qō. non cū viciat reliquū processum ex post factū. glo. & Bal.
- 2 ibi. propterea est sciendum, q̄ t̄ duo sunt
- 2 iudiciorum genera a principaliter. s. indicia indubitata, & dubitata. quæ dubitata consistunt in indicijs, & p̄sumptionibus, argumentis, verisimilitudinibus, vt infra

subiiciam. ideo rectores tormentatēres aliquem cōtra iusticiam puniuntur, secundum Bal. in l. qōnis. de qō. idem si exequatur capitalem sententiam appellatione pendente, quia decapitantur. secundum Bal. in l. si quis filio. §. is qui. de iniust. testamen. & in l. aditos. de episc. audi. Sunt aut̄ indicia indubitata. secundum Tho. de Piperato. in tracta. de fama, quem refert & sequitur Io. Andr. in addi. Spec. in titu. de notoriis criminibus, & post eum Gaud. in tracta. malefic. & Bal. in l. fina. C. de proba. quando contra aliquem extat p̄sumptio iuris, & de iure, quæ ideo dicuntur indubitata, quia sunt a lege approbata, ideo quia lex vult per illa procedi posse nedum ad torturam, sed etiam ad condemnationem. secundum Doctores. et Bald. in d. l. fina. quæ sunt quando aliquis inquisitus de adulterio se excusat p̄textu consanguinitatis, & postea reperitur cum illa matrimonium contraxisse, nam est legitima p̄sumptio, & debet puniri. l. hi qui. C. de adulter. Et quando est conuictus. l. qui sententiā. C. de p̄c. Et qñ constat aliquē super crimine quod p̄nā sanguinis non ingerit transgisse. argum. l. ii. ff. de bon. eorum. & l. furti. §. pactus. de infami. & de iur. fisc. l. eum qui. & nor. C. de proba. l. fin. quo casu potest ex istis condemnari, secundum Ioan. Andr. in dicto titulo. Et t̄ dicitur iudicium indubitatum, quando ex crimine notorium. l. cōfessus. de custod. reo. et cap. cum in tua. de coha. cle. quo casu etiam accusatio non requiritur. c. vestra. eo. tit. Et iudicium etiā indubitatum per euidentiam, et qualitatem facti, vt quando constat, quod quis alicui eruit oculum, quia ex hoc atrox iniuria colligitur. l. ii. in fine. ff. de iniur. et quando quis fecerit, vel dixerit alicui nō dicenda. ex hoc colligitur quod dolo illā iniuriam dixerit. l. i. C. de sicca. cum simi. Et quando officialis deputatus ad inquirendum, non ad denunciandum inuenit aliquem committentem maleficium, vel occidentem de nocte, aut arma portantē, quia sufficit ad condemnationem. arg. l. si irruptione. fin. regun. in §. fin. et l. ii. in fi. ff. de iniur. l. illicitas §. veritas. de offi. p̄s. fid. quia oculorum inspectio habetur pro quadam specie probationis, quando aliquid

quid oculis iudicis subiicitur more iudicio inquirentis. Est etiam indicium indubitatum, quando ex domo vnum habente introitum visus est exire aliquis pallidus cum gladio sanguinolento, in qua inuenitur homo recenter mortuus. arg. l. si. C. de probatio. nam isto casu palliditas, seu trepidatio est vnum indicium. ff. de qua l. de minore. §. penulti. & arma sunt aliud indicium, quia contra arma portantē lex præsūmit omne malum. in authentic. de armi. & C. vt armo. vsus. lib. xi. & ex gladio sanguinolento capitur aliud indicium ex quo capitur coniectura ex qualitate facti, sicut aliās in l. vtrum. ff. de dona. inter virum. Et etiam indicium indubitatum, vbi qui erat inimicus capitalis occisi in vinea, & visus fuit solus ambulare cū gladio euaginato contra illum, & visus est tempore maleficii ibi. & erat fama contra ipsum, nam hæc quatuor bene probant aliquem occisum per illum. per dictam. l. fin. de proba. & l. 3. §. numerus. ff. de testib. Tamen videtur fienda tortura, vt ex ore suo iudicetur. xxj. distinctio. capitu. nunc autem. & de iure ff. l. imperatores. In quo aliud ponitur exemplum. vt si dicatur se ius occidit Titium, & non sunt testes. sed probatur, quod Seius erat inimicus Titii. de quo in l. prima §. præterea. de quaestio. de lega. l. sciendum. §. ii. & ipse solus erat prope locum illum tempore homicidii, & quod ipse domesticus erat homicida, vel homicida eius familiaris. & eum recepit, vel si iactauit se quod faceret eum occidi, & erat homo ad hoc potens. l. metum. C. quod metus causa. & l. ii. & 3. ff. quibus ex caus. maio. & quod inimicitia, vel offensæ præcesserunt inter ipsos & erat publica fama, nā hæc omnia simul iuncta videntur esse indubitata indicia. ita dicit hoc vltimum Ioan. Andr. in additio. Specula. in titu. de proba. in fi. allegans Tho. de Piperata. & hoc etiam tenet Bal. in l. fina. ff. de heredi. institut. vbi et Ioan. de Imol. sequitur Ioan. Andr. et hoc etiam tenet Gandi. in titu. de maleficiis, dicens quod ex istis licet indubitatis non posset quis in personam condemnari. **bra** men potestas habens arbitrium posset per ista indicia condemnare ad poenam pecuniariam quæ licet sint indubitata, tamen

posset contrarium probari, argumen. i. authentic. de tabel. §. si vero. & l. fina. C. q. ad libe. procla. quia nihil est adeo indubitatum, quod non recipiat probationem in contrarium. secundum Gandi. in dicto loco. Et dixit Bald. in dicta l. fina. de proba. quod ex quo ista indicia sunt indubitata legi, debent etiam esse indubitata iudici. ff. de peri. tuto. l. si tutor. dicens quod ex quo talia indicia concludunt iudici, si aliter iudex faceret, facit litem suam, subdēs
4 t quod illa indicia quæ non sunt à lege prolata, sed iudicis religioni sunt commissæ tunc simul collecta inducunt indubitata veritatem, ponens exemplum in confessionibus extortis per tormenta, quæ non per se, sed cum perseverantia, fama, & verisimilitudine facti, vel adminiculis indubitanter indicant veritatem. per l. qui sententiam. ff. de poenis. & l. i. §. diuus. de quaestio. propter quod dicit ibi quod non prodest confitenti in tormentis reuocare confessionem per se factam, si sint alia indicia coniuncta cum confessione extorta, quæ indicant veritatem, nisi reuocans contrarium clare probaret, vel per indicia euidentia contraria indicia, dicens,
6 t quod ex multitudine indiciorum indicatur, quod est ad instar quando ex oculis corporalibus lux videtur, ex quibus intulit, quod si quis de die visus est intrare domum. & post modicum est auditus clamor mulieris, & visus est statim qui intravit exire cum gladio sanguinolento, & reperta est mulier in facie vulnerata quod sufficienter est probatum contra illum, quia non præsūmitur, quod illa mulier voluerit seipsam percutere, quia ista indicia indubitata plura simul collecta, & in vna consonantia tendentia indicant probabilem veritatem. l. milites. §. oportet. de quaestio. secundum Bal. in d. l. fin. Et etiam si reperitur positus libellus infamatorius in loco, & probetur quod ille solus visus fuit inde exire, erit indicium contra eum. secundum Ang. in l. cum cognitionaliter C. de quaestio. & Bal. in l. aditos. de epis. audi. quod indicium notorium est quando quis visus est aufugere per plateam in conspectu populi cum gladio sanguinolento, quia facit maleficiū notoriū. secundum Innocen. in cap. statuimus. de officio delega.

R R 3 & facit

Parid. de Put. Tractatus

& facit quod not. Barto. in l.iii. ff. de turt.
 & idem dixit Baldus in l. milites. de que
 7 stio. ¶ quod possunt esse tor & talia indi
 cia, quod ex ipsis solis sine tortura aliqua
 veniatur ad condemnationem. per nota
 ta in l.ii. §.i. de excusatione tutorum. di
 cens, quod ex indiciis indubitatis sine
 tortura potest veniri ad condemnationē,
 tamen dicit quod iudex debet extorquer
 re confessionem per torturam. & dixit
 idem Baldus in l. excipiuntur. ff. ad filla.
 quod ex multis indiciis resultat plena p
 batio, etiam ad condemnationem capita
 lem, etiam contra impuberes, per illum
 textum ubi pluribus concurrentibus au
 getur delictum. licet Innocent. in c. sicut.
 de symo. dicat quod magis est temperan
 da sententia, quando iudicatur ex indi
 ciis, quam quando ex certa scientia. argu.
 cap. quia verisimile. de præsumpt. secun
 dum Bal. in l. non est verisimile. ff. quod
 met. cau. licet Gandi. ubi supra dixerit, q
 ex pluribus indiciis non potest condem
 natio fieri in personam. sed in pecuniam
 ut supra dictum est. & dixit Bal. in d. l. ex
 8 cipiuntur. secundum Dy. esse arg. ¶ contra
 uxorem, quæ tacet de morte viri in do
 mo interfecti, quod præsumatur culpa
 bilis, vel conscia de morte eius, vel præ
 sumptivè per quod dictū vidi, quod fuit
 torta quædam mulier, quæ diu tacuerat
 de morte viri, qui non reperiatur. quæ
 quadam die clamavit plorans, quod in sta
 bulo erat foetor maximus, & vicini occur
 rerunt, & repertus est ibi vir sepultus, &
 torta confessæ fuit, quod occidi fecerat vi
 rum à quodam adultero, & ideo fuit su
 spensa, & dicit Dyn. quem ibi refert Bal.
 in l. non est verisimile. ff. quod met. caus.
 quod ex pluribus indiciis, vel argumen
 tis vehementibus potest in causa crimina
 li iudicari. Et adde, quia Ang. in l. milites
 C. de quæstio. in lec. dixit, quod si fieret
 inquisitio de furto pannorum vel pecu
 niarū, & probaretur quod vnus magnus
 mercator bonæ famæ, & vitæ nobilioris
 visus fuisset exire de domo de qua dicitur
 res, vel pecunia subtracta, & visus fuisset
 aliquid portare sub clamide, etiam si pro
 baretur istud indicium per duos testes, nō
 erit sufficiens ad torturam, quia non est
 verisimile, quod tantus vir ad tā vile mi

nisterium prorupisset. Si tñ cum isto indi
 cio concurrant alia indicia, vt quia pro
 baretur quod incontinenti cum exiuit,
 visus fuit expendere multam pecuniam
 illius cunei, cum illa, quæ dicebantur sub
 tracta, & reperitur, quod tempore subtra
 ctionis nullus domum intrauerit, nisi ip
 se, & constabat pecuniam subtractam ta
 lia essent indicia ad torturam, & ille tor
 quebitur, quia ex istis duobus inducitur
 verisimilitudo, & offuscatur illa prima p
 sumptio. secundum Ang. ibi, etiam si repe
 riatur mortuus aliquis, & sint aliqua signa
 venationis, erit indicium indubitatum si
 probetur, quod ille de quo fit sinistra, vel
 verisimilis suspicio, emerit venenum. arg.
 nota. per Bar. in l. i. de parrici. & in l. iii. de
 sicca. & in l. abortionis. de pœnis. & adde
 Bald. in l. quicunque. de ser. fugit. dicentē
 9 ¶ quod in delictis secretis, & tractatib⁹, &
 consiliis propter difficultatem probatio
 num deueniatur ad tormenta, & quan
 doque ad condemnationem & absolutio
 nē ex solis indiciis, si sint ita certa, quod
 vix negari possit. de quæstio. l. milites. de
 excusa. tuto. l. ii. §. oportet per Ange. in l.
 fin. C. de proba. & dixit idem Bal. in l. ne
 mo. de epi. aud. quod in delictis enormi
 bus, & ad eorum inuestigationem specia
 liter in illis, quæ clam committuntur, sicut
 est venenatio, & incantationis facere adul
 terium committere, monetam falsare, & in
 similibus iudex debet esse promptior, &
 facilius ad torturā, & regulariter illa indi
 cia sunt sufficientia ad torturā quæ non
 possunt se ad aliud habere, quam ad illud
 delictum, vt not. in l. fi. C. de quæstio. per
 Jac. Butr. in l. fin. de proba. debent autem
 esse indicia proxima maleficio, non autē
 10 remota. l. placuit. de quæstio. ¶ Dicitur
 autem indicium notabile signum malefi
 cii. secundum Odo. in tractatu de in
 diciis. in cap. quarto.

a ¶ Indiciorum genera.] Circa indiciorum
 materiam vide tu Fely. in c. tertio loco. de pro
 ba. & diffuse in c. verisimile. de præsumpt. &
 in cap. cum dilecti. de accusatio. in ult. col.
 b ¶ Condemnari.] Vide tu doctum Alexan.
 de Imol. in l. absentem. ff. de pan. & Gandin.
 allega. hic per Parid. in tract. malefic. in rubr.
 de indi. & præsump. & omnino Pan. de castro
 in consil. l. i. l. i.

S V M -

SUMMARIUM.

- 1 Indiciū esse contra inuentum in loco in quo scelus commissum fuit.
- 2 Repertus in crimine ut plurimum certis passionibus agitur.

CAP. II.

I

I quis t̄ est inuentus in loco ubi scelus, commissū est quodammodo est argumentū & indicium contra eum. ff. ad filla. l. i. §. quid ergo. & §. hoc aut̄. & §. eo. & est indicium nimis violentum. unde fur dicitur deprehensus, si inuenitur occidisse, fregisse, vel effudisse. l. sine. ff. de condi. fur. §. i. sicut contra, inuentus in alio loco nō reuertens a scelere est innocentia argum. secundum Quinti. Si autem reperiatur in loco propinquo, videtur idem ac si reperiatur in loco ipso argū. ff. de via pu. l. ædiles. in prin. de flu. l. pen. §. i. de muner. & hono. l. si. §. si quis. & quemad. serui. amit. l. si locus. §. cū viā. & instir. ad legem Aquiliam. §. item si putator. ibi prope viam. & in cap. si ciuitas. de senten. excommun. in vi. Quod est verum si nimis est propinquus, ut quasi cōtiguus videatur, secus si remotus. ad hęc de conse. eccle. cap. j. in vj. non tamen ut tantam præsumptionem faciat, sed p̄ vicinitatis & distantia quantitate. arg. l. p̄ locis de anno. & tribu. l. b. x. & l. pe. de success. & archa. e. lib. & ff. de ambil. 3. §. i. secundum Luc. de Penn. qui hęc dixit in l. euictiones. de cursu pub. libr. xii. Et dixit Barto. in l. 3. ff. de furt. quod sumitur indicium contra valde frequentantem viam, ubi reperitur cadauer. & Bal. in l. multū. C. si quis alteri. & in l. i. C. de seruis fugitiuis. & in l. si. C. de hære. institu. & Ange. in l. i. C. si quis impera. & quod not. Bart. in l. iusto. ff. de vsuca. & l. 2. §. i. de priuil. credi. & secundum Bart. si res reperta est apud aliquem, nisi ostendat a quo habuit l. fin. ff. de questio. & Salyce. in l. si. C. e. ubi dixit, nisi faciat illam artem, ut quia emat & vendat mobilia, quia non præsumitur contra eum. ¶ Repertus in crimine ut plurimum certis passionibus agitur quia exinde ingens contingit trepidatio, & in vicem humani coloris succedit pallor, & inepta locutio, ut credatur a culpa nō esse

se vacuus, secundum Qui. x. Metamor. & Quinti. in cæco & lumine silentium est admiratio subita miserorum, nescit tacere, deprehensorum scelerū trepidatio. quæ omnia indicia sunt ad torturam, ut probatur. ff. de quæst. l. de minor. §. penul. & si suspicionibus reus vrgeretur. torquendus esteo. tit. l. si. ita Lucas de Pen. dict. l. euictiones. de cursu publico & vide infra in c. tortura licet regu.

SUMMARIUM.

- 1 Confessio in criminalibus extra iudiciū facta delictum non probat.
- 2 Confessio facta parte absente, an & quantum valeat. nu. 3.
- 4 Confessio extraiudicialis, an valeat sine per seuerantia.

CAP. III.

I

Via communiter dicitur t̄ confessio in criminalibus extra iudiciū facta delictū nō probat glo. in l. quoniā. ff. de infami. & glo. in l. pen. de interdi. matri. tamen est sufficiens ad torturam. gl. & Bar. in l. capite quinto. de adul. quæ confessio extraiudicialis tunc est sufficiens ad torturam, quādo est iūcta cū verisimili causa ratione loci, & tēporis. Ita Bal. intellexit illam gl. in l. admonēdi. de iureiuran. & eo. modo, responderet ad l. quero de ædi. edic. & ideo quando confessio extraiudicialis esset informis, nec sit certa & qualificata continens, locum & tempus commissi criminis, non potest ex ea venire ad torturam, secus ubi locū, & tempus cōtineat, ad quod facit quod idē Bal. in d. l. quoniā. dixit, qđ cōfessio informis, ut qā quis cōfiteatur homicidiū commississe, nihil operatur. & quod Inno. in c. per inquisitionē, de elect. & excef. præla. ca. quā sit graue, & qđ idē Bal. in l. in bonæ fidei C. de iureiur. t̄ qđ cōfessio facta absente parte nō pbat semiplene. dicēs qđ iō in l. capite. quinto de adul. facit semiplenā, & est sufficiens ad torturā, qā ibi fuit cōiūcta cū verisimili cōditione tēporis, qđ sequantur legentes in d. l. admonēdi iō v̄r qđ cōfessus crimen extraiudiciū pōt cogi ad p̄seuerādum in illa cōfessione: p̄ d. l. capite

3

t̄ quinto. Quod habet locū si illa extraiudicialis cōfessio sit verisimilis secus si non

R R 4 verisimilis

Parid. de Puteo Tract.

verisimilis. arg. l. i. C. si quis impe. maledi. & l. milites. de questio. & not. Bald. in l. i. de auto. tut. et ideo in d. l. capite quinto. glo. dixit, q̄ illa confessio est sufficiens ad torturā, quia ibi concurrebant plura cum confessione. ferat verisimilis ratione tēporis & loci. captio in flagranti. Licet idē Bald. in l. i. cū fustū. de infam. dixerit simpliciter q̄ faciat indicium ad torturā, vt in iuribus supra allega. secundum Andr. de Isern. in constit. regni humanitatis. tener simpliciter q̄ faciat indicium, licet alii dicant quod est verum, quando fuit facta parte præsente, aliās secus. tñ idem Bald. in d. l. qm̄. dixit q̄ faciat idicium parte p̄sente facta, vel absente. & not. illa gl. quia
 4 licet dicat, t̄ q̄ illa confessio facta in tormentis non teneat, nisi sit p̄seuerata, non habet locū, vbi quis est tortus rōne extrajudicialis cōfessionis, quia confessio talis remanet, & valet sine p̄seuerantia, & vide Bart. qui dicit, q̄ ille coram testibus confessus fuit se amore captum, qui deprehensus fuit in adulterio, quā nō sunt omnibus not. Adde vnū singulare, q̄ licet ista confessio extrajudicialis nō sit sufficiens ad condēnationē, sed tantū ad torturam, q̄ poterit puniri confitens tanquam se delicto, glorians extra ordinē arbitrio iudicis. per tex. sing. in c. quam sit graue. de excess. praela. & vide quod habes infra in c. quia sepe accidit.

SUMMARY.

2 Index an debeat admittere confessionem criminalem, & sponte factam.

CAP. IIII.

Vidam fuit tortus bene decem vicibus, & cōfessus in bācho, & notarius scripsit, quod sponte cōfessus fuit, nunc dicimus, q̄ non est verum id, quod scripsit notarius, quod sponte, & impetitur in syndicato ipse notarius & iudex, an teneatur ipse notarius & iudex, qui scribi fecit, & qui interfuit torturæ. & Iac. But. in l. ii. C. quod me. cā. dixit q̄ malē fecerūt. Bal. dixit quod non incidunt in falsum, quia cōfessionē viderūt & audierunt, & hunc metū nō viderunt, nec audierunt contrariū, vnde de metu notarius non pōt instrū conficere. l. hac

consultissima. C. qui te. & iudex excusatur, quia non fuit de hoc p̄cise tortus vt confiteretur, sed vt verum dicat, & quia sic se habet consuetudo. vnde excusat, secundum Bal. in l. i. C. de confes. in repeti. Ang. aut in l. q̄ in aliena. §. Celsus. de acq. heredi. dixit q̄ si dū ille erat in tormentis notarius scripsit q̄ sponte, & tunc falsum cōmiserit, secus in alio loco erat, puta ad bāchum. arg. l. i. §. diuus. ff. de qō. quā fuerunt verba Bar. in l. si quis vltro. ff. de qō. & v̄ text. in auth. sacramenta puber. C. si aduers. v̄di. vbi nō d̄ sponte fieri quod sit cogente imperio vel metu. Tñ Bal. in tit. de pac. iur. fir. §. iniuria. dixit, quod si dum est in tormentis notarius scribat cōfessionē eē factā volūtariē nō est falsari, quia coacta voluntas est volūtas. l. velle. de reg. iur. & l. si mulier. §. pen. qd̄ me. cā. Adde quia Pet. de Ancha. in confi. cxxii. incipiente, visa inquisitione. dixit Bal. cōsuluisse quod quando notarius attestatur quod quis fuit sponte confessus in curia, & reus dixit quod formidine tormentorum illatorum, vel inferendorum, quod ex quo assessores solent extorquere istas confessiones a communiter accidentibus debet præsumi quod formidine tormentorum. allegant not. Cyn. & Iaco. But. in d. l. i. C. quod met. cau. reprehendentes assessores hoc scribi facientes, quia nemo vitam suam odio habet, & sufficit terror iudicis, dicēs, quod si fuerit talis confessio reuocata, non poterit iudex illum condēnare, per glo. quā dicit, quod soli nudæ cōfessioni non creditur, vt not. in l. ii. de cūsto. reo. & dixit idem Bal. in l. nouissime. quod fal. tut. quod semper in officiali p̄sumitur terror, & carcerato pro crimine semper in stat metu, ex quo officialis habet instrumenta parata, quia potentia in habitu idem operatur quod potentia in actu. l. Labeo. de stat. libe. & cap. non solum. de appel. in vi. ¶ Confessionem ergo non verisimilem etiam sponte factam iudex non debet admittere, nisi alia suffraganteur admimicula. vt not. in c. quia verisimile. de præsumpt. & confes. contra naturam non valet. c. fin. de confes. & c. nos in quenquam. ii. quæstio. i. ideo confessus formidine tormentorum debet reuocare confessionem.

SVM-

S V M M A R I V M.

- 2 Difficile est crimen non prodere vultu. et nu. 2.
- 3 mendacium quid sit.
- 4 Mendacij ratione quis videtur esse in dolo.
- 5 Vassallus propter mendacium in lite perdit feudum.
- 6 Vicarius, aut vacillans quis esse dicatur usque adeo ut torqueatur.
- 7 Signa male conscientie qua sint.
- 8 Testis quando dicatur vacillare. & nu. 10.
- 9 Iuramentum principalis in sui detrimentum non facit ipsum periurum.

C A P. V.

Miso de iudiciis indubitatis, restat videre de iudiciis dubitatis. & dicit Bar. in l. ff. de quæstio. vt si diffamatus est malæ vitæ, conditionis & famæ, qui consuevit similia facere. l. de minore. §. i. ff. de quæstio. de re milita. l. non omnis. §. a barbaris. & si ipse notā habebat domum, in qua furtum est factū. l. dominus. horreorum. ff. loca. vel si post furtum factum aufugit, vel se abscondit. ad filla in l. lege Cornelia. Quod intellige quādo aufugit ante accusationem insti tutam, secundum Bart. in l. i. de his qui sibi mortem. Vel si res furtiua est reperta penes eū. l. in ciuitate. & l. in ciuile. de furt. Vel si res subtrahita solum pertinebat ad eius cōmodum, vt si sint subtrahita instrumēta libertatis. l. penul. §. si quis libertatem. de lati. liber. Vel si fuisset quis extra iudicium confessus. l. capite quinto. de adulte. Vel si fuisset eum rumore fugatus propter tale maleficiū. ad leg. aquil l. itaque Et dixit Andr. de Ifern. in constitutio. de vio. met. illa. quia clamor, seu vociferatio facit indicium, & in homicidio, & vulnere istud erit magnum indicium ad torturam. l. i. §. penul. de quæstio. Vel si quis visus fuit facere præparamenta ad homicidium, vel ire per illum locum, in quo erat interfectus, in quo non erat solitus ire. l. iij. §. eiusdem. ff. de testi. ¶ Est et indicium quando reus delatus examinatus a iudice, loquitur trepidè pauendo & variando, secundum Bartol. in l. de minore. in principio. de quæstionib. & in tracta de quæstio. dixit, qd vbi alia indicia extrinseca non procedunt. istud erit indicium ad tor-

turam: tamen iudex debet hoc scribi facere in actis, quia hoc dicebat trepidando & balbutiendo & similia, & quod ista dicebat variando, & scribantur variationes, & diuersitates depositionum suarum, ne possit iudici opponi, quod fecerit poni ad torturam sine iudiciis, & in syndicatu puniri, & idem dixit tenere Spec. in titu. de test. alleg. extra de probatio. cap. quoniā contra. ad hoc facit illud ver. ¶ O quā difficulte est crimen non prodere vultu. Et idem dicit Bar. in l. ff. circa princ. de quæstio. vbi dixit, quod si est factum magnū furtum, iudex potest mittere pro vicinis, & inquirere, & si interuenerit ex ipsa inquisitione aliquem, de quo fit suspicio, debet eum interrogare diligenter de multis circumstantiis, vbi stetit illa nocte, & cum quo comedit, vel cœnauit, & tunc ex sermonibus, vocis trepidatione, seu incōstantia poterit contra eum habere aliquā præsumptionem, vel non habere, dicens, quod si repertus erit in mendacio, erit magna præsumptio contra eum. per l. vnus. §. testes. eodem tit. & extra de præsumptio. cap. literas. & idem tenet Bartol. in tractatu de quæstio. tamen debet conuinci per testes de mendacio, vt infra habebis. Et quod mendacium aggrauat, adduco glo. in l. de ætate. in principio. ff. de interrog. actio. quæ dicit ¶ quod mendacium est falsa significatio vocis. cum intentione fallendi. vbi dicit gloss. in §. quī tacuit. quod mendax videtur iudicem decipere. ideo punitur per l. debuit. de infam. ¶ Nam ratione mendacij quis videtur in dolo esse. l. seruus. §. si persuaseris. de do. de quo vide aliquid per Bal. in l. i. C. de furt. nisi ipse haberet vnum testem pro se, vel aliud verisimile, quia tunc mendacium non faceret præsumi contra ipsum. vt l. maritus. eod. titu. Et licet Bar. dicat, quod quando reus vacillat, quod est magna præsumptio contra eum. tamē Andr. de Ifern. in constitu. regni, si dāna clandestina. dixit hoc habere locum in teste vacillante in testimonio, quod torquetur, & punitur ex officio, non autem in eo, qui interrogatus a iudice negat, seu fatetur, & postea dicat contrarium, quod non torquebitur, quia licet contraaia dicere, vel ponere propter sui salutem. ff. de exce.

Parid. de Puteo Tractatus

exce. l. nemo. dicens, quod si reus variat non tormentabitur, & qd si primo confessus est sponte, stabitur sue confessioni, & non obstat si postea niger, quia stabitur primæ confessioni, nisi probet errorē, ut ibi per And. Tñ affeores crudeles & curiosi inuenire maleficia sepius interrogāt reū ad vidēdū si variat, ut propter ipsam variationem ipsum ponant ad tormenta, & in hoc seruatur opinio Barrol. & vide Barr. i. trac. de qō. qui tenet idem quod in d. l. fin. de quæst. Adde quod Luc. de Pen. in l. quoties. de dignit. lib. 1. dixit qd quis And. de Iser. in d. consti. teneat, quod non sit torquendus principalis propter variationem, dicens esse temerarium ire contra opinionem tanti viri, tñ ipse credit contrarium dicēs, quod si testis varius, cuius dictum non valet, torquetur. in authē. de testib. §. si vero assunt. & l. ex libero. ff. de qō. & l. qui falsa vera. de testi. fortius dicit torquendum principalem, cuius dictum contra se valet. dict. l. de etate §. i. nam in principali cadit varietas. cap. super his. de pœnis. de iureiuran. c. cum impositionibus. & varietas i principali appellatur iniquitas in extraiudicialibus. l. si quis post. de rebus credi. Et non obstat, quod licet contraria proponere, quia verum est in contrariis diuersis, & non in aduersis. authen. contra qui propriam. de non num. pecu. & sic ante iuramentum debet licere reo contra proponere non post. quia per iurus in iure punitur per constitu. regni, eos qui scienter. & in l. quoties. de digni.

5 † Et quia vasallus propter mendacium in lite, perdit ferdū. quib. mo. feu. amir. & in titu. si de feudo. c. si vasallus. & ideo cū reus tanquam testis ad probationem inducatur, ut dicit Spec. in titu. de posi. §. ii. quia principalis tenetur rñdere de veritate nō de credulitate. l. ii. §. i. de iur. calū. & ideo torquetur sicut testis. & sic tenet Luc. in d. l. quoties. contra And. de Isern. Et dicit, quod hoc sequitur Gul. in titu. de accu. §. i. vers. certū. vbi subdit Lucas † quod non pōt quis dici varius, aut vacillans ad hoc ut torqueatur, nisi post pstitum iurē veritatis & calumnie. Nā si iuramento non præstito ipse principalis contraria dicat, non potest varius dici. Si quis enim vna die dicat vnum, & alia die

dicat aliud, videtur excusandus, quia pōt esse quod heri credat vñ, & hodie meditando credat aliud. arg. d. l. de etate. §. fin. & de pœ. dist. iiii. videas. Nam hodie possum habere bonam conscientiam, cras malam ex aliquo superuenienti. extra de simon. c. ex insinuatione. in vi. secundum Arch. in c. cum in positionibus. de iureiu. & ibi Archid. not. quando quis accusatur de varietate. & in Specu. de testi. §. i. vers. & no. quod testis. Et aduerte quia Bar. in d. l. fin. dum dicit de variatione & mendacio, non dicit quod sit indicium ad torturam, ut aliqui eum allegant, sed dicit, qd magna est psumptio cōtra eū. & iō postea cōcordari cum And. de Isern. in loco vbi supra, licet Lucas de Penna dicat quod principalis varius torquetur post iuramentum. & vide And. de Isern. in tit. de controuer. inuefitu. vbi dixit, quod reus non potest variare, quia si primo dixit non occidisse, potest deinde dicere, quod ad sui defensionem, vbi late. † Et adde, quia Lucas de Penna, vbi dicit quod erubescere, pallere, titubare, & inconstanter loqui, concedere, vel aliquid polliceri, sunt signa male conscientie, tamen dicit, quod sunt aliqui periculi magnitudine, vel ob cordis debilitatem, aut pusillanimitatē, hęc & similia peragunt secundum Tullium quarto Recho. & ego vidi in quodā nobili inculpato de magno crimine, qui cum intrauit aulam, in qua stabat chorda, ea visa statim cecidit in terram, & minxit sub se. & egestionem emisit, & fuit reperi tus innocens. dicit Bal. in l. pre. byteri. de episcō. audi. quod pallere, trepidare, colorem in facie mutare, in teste sunt signa falsi testimonij. secundum Innocen. in c. quoniam contra. de proba. & dicit iudicis arbitrio delinquendum ex aliis coniecturis, non ex solo colore, vel trepidatione. argu. l. de minore. §. tormenta. de qō. ideo iudex discretus in his caute prospiciat iuxta loca, tempora, & personas. ff. de actio. & obliga. l. filium. in fin. 1. 2. dist. c. quisquis. 27. dist. per totum. 1. 4. qua. sione. 2. cap. supra prudentiam. secundum Luc. de Pen. ibi, & adde Inno. in c. quoniam contra. de proba. † Et tunc dicitur quis vacillare in testimonio, quando deponit dictum suū dubitando, vel tremēdo, vel sudando p̄ nimio

nimio timore loquendo, vbi dicit, quod
 tunc iudex debet causam vacillationis in
 actis ponere. ^b & per quem modum va-
 cillauit, & debet ipsam vacillationem scri-
 bi facere in actis ipso deponente intelli-
 gente, & tunc quando deponit, quia ex
 tunc deinde non crederetur iudici, secun-
 dum Inno. ibi, & quod ipse noc. in c. prate-
 rea. de testib. vbi qñ quis dicatur varius.
 & sar. in d. l. fin. de qñ. & ponit Bald. in l.
 nullum. C. de testib. de variatione testis,
 q modo dixit scire, & deinde dixit nesci-
 re. ^c & modo plus scire, deinde minus sci-
 re. vbi dicit, quod si iudex dicat magistro
 actorum, quod scribat quomodo testis va-
 cillat, & ipse dicat, ego non intelligo, an
 hoc sit vacillare, vel non? tunc teneretur
 scribere quomodo dicit testis, vel quia iu-
 dex ita dicit, quod vacillat, non quod ita
 sit, & quod hoc non debet scribere, nisi
 teste vidente & intelligente. allegat Inno.
 & Ioan. And. in c. quoniam contra. & idē
 Bald. in dist. l. presbyteri dicit, quod ma-
 gister actorum debet hoc scribere. Et in
 contrarium Lucas de Penna dixit, quod
 iuramentum principale reum aggravat,
 vt dici possit varius. Andreas de Isernia
 in §. sacramentum. de consuetudi. testi-
 fendi dixit, quod iuramentum principa-
 lis in sui praiudicium non facit ipsum
 periurum, nec dicitur deierasse, sed solum
 Deum se habere vltorem, & est ritus ma-
 gnæ curiæ vicarij antiquitus editus tem-
 pore Regis Ladislai, qui incipit, quando-
 cunque. quo cauetur, quod principalis in
 causa criminali deponit sine periculo va-
 riationis, & periurij, tamen Bald. in l. pre-
 sbyteri. de episcopis & clericis. tenet, quod
 principalis si vacillat, torqueatur, per d. c.
 cum in positionibus. de iureiuran. in sex-
 to. allegans textum cum gloss. in l. nullo.
 C. de infam. & vide Bal. in l. ex libero. de
 quæstionib. vbi dixit, quod testis reper-
 tus in mendacio torqueatur. ^f Et an ad
 hoc vt testis, vel inquisitus dicatur va-
 rius requiratur, quod ista varietas sit cir-
 ca negotium principale, vel circa circun-
 stantias ipsius negotij principalis. Bart. in
 l. eos. ff. de falsis. dixit, quod si ista varie-
 tas esset circa aliquas demonstrationes,
 vt circa pronomen, vel agnomē vnus ex
 partibus, quod non diceretur propter hoc

varius sed tunc diceretur varius, quando
 variaret circa locum, vel circa tempus co-
 tractus, vel delicti, per not. in l. testium.
 C. de testib. & ita etiam dixit Specula. in
 tit. de testib. in §. i. in versic. item quod est
 varius. & in versicu. item per aliquod. &
 Bald. in l. his verbis. de hered. instituc. &
 quod habetur in l. qui falso. de testibus. &
 facit l. pen. de reb. dub. Et tunc diceretur va-
 rius, quando vnum diceret in vno articu-
 lo, aliud in alio, quod esset incompatibi-
 le, per notata in iuribus prædictis. & per
 Innoc. in c. praterea. de testib. vel quādo
 diceret vnum, & postea contrarium non
 assignando causam contrarietatis, vel va-
 rietatis. & ponit tam in tract. maleficio.
 & quod habetur in c. Albericus. de testib.
 vbi quando testes deuiant a vero, in cir-
 cunstantiis. & Butriensis in l. Lucius. de
 infam. & sic variatio circa extranea, vel
 extrinseca negotij principalis non vitiat,
 secundum Innoc. in d. l. his verbis. in §.
 fina. & Innoc. in c. fraternitatis. de here.
 Quibus adde, quod licet testis, vel in-
 quisitus aliqua interponat, quæ videan-
 tur impropria, si tamen quoquo modo
 pertineant ad rem de qua agitur, non di-
 citur vacillans. glo. in l. ideo dubitat. ff. de
 hered. instituc. & facit glo. in l. ii. ff. de sta-
 tu hominum. nam interpositio testis ad
 propositum non vitiat dictum eius. ff. de
 verbor. obligatio. l. quæ extrinsecus. quia
 propter interpositionem impertinentem
 eius dictum non vitatur. argu. in l. iusta
 causa. & l. si colleæaneus. de manumiss.
 vindict.

^a [Voci.] Adde eundem dominum Marianum
 Socinum in consil. 15. incip. visis prædictis. in
 versicul. item quia ibi homines enim. in prima
 parte. vbi refert hoc esse secundum August. in
 libro contra mendacium. & beat. Thom. 4. q.
 quæstio. 110. & ibi quod est peccatum contra
 naturam.

^b [Ponere.] Adde Abba. Sic. in proæ. decre. in
 prin. in litera e. & quod ibi dixi in apostil.

^c [nescire.] Vide per dominum Alexandrum
 de Imol. in l. eos. de falsis. & in consil. 74. quat-
 ta parte. & quid quando dicat se scire, & po-
 stea dicat se credere in genere. vide Vely. in c.
 inquisitio. §. quæsiuisti. de accusa. in prin. ver-
 sicu. not primo.

SVM-

Parid. de Put. Tractatus

SUMMARIUM.

- 1 Mine an sufficiant ad probandum delictum
secutum? & nume. 2.
- 3 Ambigua uerba debent à iudice interpretari.
- 4 Testis qui nō debet recipi an faciat indicium.
- 5 Indicia sunt probanda per testes non per re-
pulsatos. & nume. 8.
- 6 Condemnatus ex inquisitione liberatur si con-
stat de innocentia.
- 7 Arbitrium habens non potest sine indicij tor-
quere, nisi in maleficijs insignibus. nn. 9.

CAP. VI.

- I**tem si quis t̄ dixerit, quod
intendebat vindictam face-
re de aliquo qui postea re-
peritur occisus, per illa uer-
ba sit probatum contra ip-
sum talia uerba proferentem, ut sit locus
torturæ. Gulielm. in l. j. C. de his quib. ut
indig. dixit quod non: quia uerbum vin-
dicabo, benignè intelligitur, scilicet au-
thoritate iudicis. tamen Ang. in l. fi. C. de
questio. tenet, quod assessor in hoc debet
considerare quid debet agere: t̄ quia uer-
borum ambiguitas à iudice debet inter-
pretari. per l. voluntate. C. de fideicom. &
idem dicit Angel. in d. l. i. quod quamuis
Gulielm. hoc dicat, tamen bonus iudex de-
bet procedere ad torturam, quæ opinio
Ang. uidetur uerior, quia vindicta accipi-
tur de illa, quæ sit autoritate propria,
non de ea quæ sit à iudice. ut not. in d. l. i.
& per not. per Cyn. in l. metum. C. quod
met. cau. ubi etiam Bal. dixit, quod quādo
præcedunt, & ille cui factæ sunt reperitur
mortuus, debet perpendi ex qualitate p-
sonarum, & ex alijs indicijs, quod est ta-
lis persona quod minas cōsueuerit ducere
ad effectum. per l. i. si quis impe. maledix.
2 dicens quod t̄ licet minæ non probent fa-
ctum: probant inimicitias capitales, per l. li-
cet. ff. de arbit. & idem dicit Bald. in l. i. si
quis impe. maledi. & vide latius Bald. in l.
fin. ff. de hæred. instir. ubi multa dixit, &
inter alia dicit, quod si iste minans erat bo-
næ famæ, iudex debet ueritatem inquire-
re, ubi declarat dicta Cyn. in d. l. metum.
& cum opinione Gulielm. tenet etiam Sal.
in d. l. i. & per Ludo. in l. i. §. hoc. ff. ad Silla.
& Ioan. Andr. in specul. de præsumpt. §. i.
in uers. sed pone. Anto. de But. in c. tertio

loco. de proba. quod puto arbitrarium, quæ
dixit Bal. in d. l. iii. de episco. audi. quod in
criminalibus oculis iudicis præstat arbi-
trium ad torturam, & ideo iudex debet
esse valde prudens in talibus propter fal-
laciā indiciorum, & per ea quæ in talib⁹
visa sunt. Nam quædam mulier iracunda
& praua existens in fenestra videns quæ-
dam, quem odio habebat, dixit alta uoce.
Io te farò tagliare le eambe non farò lon-
go tempo. hoc audiens quidam inimicus
illius contra quem fuerant factæ minæ, co-
gitauit illam grauiter percutere sub spe,
quod illa mulier fuisset infamata: & sic ac-
cessit, & illum inimicum grauiter percul-
sit. propter quod fama insurrexit cōtra il-
lam mulierem, quæ fuit capta & torta p-
minas, & confessa fuit q̄ ipsa fecerat per-
cuti, & fuit punita, deinde ad tēpora fuit
reperitum, q̄ ipsa fuerat innocens, & ille
inimicus hoc fecerat, certe fuit facta iniu-
sticia mulieri, quia ipsa minata fuerat, &
deinde torta confessa fuit, & sic ratione cō-
fessionis suæ fuit punita & iniuste. Et ad-
uertite bene, quia aliqua sunt indicia gene-
ralia, & remota, & ista non sufficiunt ad
torturam sine alijs, ut quia quis sit homo
malæ famæ, si tamen adiungeretur quod
conuersabatur in domo illa, sufficeret: se-
cundum Part. in d. l. fi. Si tamen esset vnū
indicium propinquum tangens negotiū,
& vnus bonus testis de visu, vel confessio
extra iudicium, vel in loco captus, vel res
reperita penes eum, tunc esset sufficiens
ad torturam, secundum Bar. in d. l. fi. quod
etiam tenet And. de Iser. in constit. regni
si quis damna. in quibus dicunt, quod de-
bet dari copia illorum indiciorum parti,
ut possit se iuuare contra illa indicia, &
contrarium probare, & illa indicia eua-
cuare. & hoc etiam tenet Bar. in tractatu
de questionibus & tormentis, quod inqui-
situs debet audiri contra indicia ante tor-
turam, maxime quando esset tale quid,
quo probato non deberet procedi ad tor-
mentum, quia post torturam non esset reme-
dium. per l. ii. de appella. recip. quia aliqui
solent in tormentis deficere. ff. de pœn. l.
aut damna. §. i. & ff. de questio. l. i. §. si quis
ultro. & facit quod Barto. dixit in l. diuus.
de questio. eo. tit. l. maritus. t̄ ubi de teste,
qui non debet recipi, an faciat indicium. b &
dixit

dixit idem Bartol. in l. fin. eod. titul. quod inquisitus debet audiri contra indicia, & sic dabitur repulsa ante torturam. & in c. regni. hi qui de tormētis. vbi dicitur, quod datur copia indiciorum, ut habeat copiam reclamandi contra indicia, & in terminis decidit Bal. in l. milites. C. de quæstionib. vbi dixit, quod quauis semper iudici sint publicatæ attestaciones, tamen non audire volens repulsat testes, & dixit Andr. de Iser. in d. constitu. quod indica sunt probanda per testes non repulsatos. & facit glo. in l. tertia. ad legem Iuliam maiestatis. quod unus testis de veritate facit indicium ad torturam, si sit omni exceptione maior. & quod habetur in l. fina. famil. eriscund. quod indicium probari debet per duos testes idoneos. Ideo quæ dixit Paulus de Exlar. in capitul. grauis. de deposito. quod reus debet audiri contra torturam inferendam ad reprobationem indiciorum. & propterea si multi testes dicerent illum esse bonæ famæ, & pauciores dicant contrarium, indicetur purgatio, quia utrunque potest, esse secundum Innocent. in cap. inquisitionis. in fi. de accusationib. quod videtur esse speciale in personis in dignitate positis. l. 3. vbi sena. ergo in contrarium est ius commune. tamen debet differri tortura, si allegaretur defensio talis, qua probata cessare debeat tortura Innocent. in cap. cum in tua. de spon. quod not. Hostiens. in capitul. cum oporteat. de accusatio. & Specul. in titul. de inquisitione. §. nunc. quia grauamen. torturæ non est reparabile. p. l. ii. de appellation. recip. Et quia condemnatus ex inquisitione liberatur si constat de innocentia. l. 2. in §. quis. de quæstionibus. & l. vnus. §. quæstioni. eod. titul. & Gandi. in maleficiis. & Bartol. in l. fi. de quæstioni. & Bald. in l. 2. de edend. & Canon. in capitul. cum oporteat. de accusatio. esset enim contra bonos mores torquendo defensiones negando. clemen. pastoralis. de re iudi. & per not. per Bal. in l. pacta. in prin. de transact. & in repetitio. l. neganda. C. qui accusa. & in l. sola. ad fin. de testi. Adeo quod si iudex haberet arbitrium non posset denegare defensionem contra indicia & torturam. glo. in clemen. sæpe. in verbo. defensiones. de

verb. significatio. & Bartol. & alii. in l. si filius. de donatio. in l. i. de testam. milita. 7 Nam si habes arbitrium non posset sine indicis torquere. per no. in cap. veniens. & in capitul. Quintauallis. de iureiurand. & in d. clemen. sæpe. & Gandi. in maleficiis in rubric. quæro nunquid potestas. & Bart. in l. i. §. idem. & in l. maritus de quæstionibus tenet, quod testes debeant esse integri & idonei ad probanda indicia, quia Bartol. in l. fin. famil. eriscund. & Bartol. in l. admonendi. vbi dicit, quod debet esse integræ famæ. Canon. in capitul. veniens de testi. & uide infra in capitul. an testis reprobatus. & propterea iudices non possunt statim torquere, quod habet indicia, vel confessionem, quia debet dari copia defensionis ipsi inquisito facta defensione, & repulsa, qui si non probauerit contra ipsa indicia, vel contra confessionem suam, tunc torquetur per prædicta. Tamen magna curia vicariæ obseruat in malefactoribus insignibus ex quadam præeminentia quod proceditur ad tormenta ex solo processu informatiuo, & hoc facit magna curia per capitulum regni, quod incipit, i ac cusatis. in fine, vbi dicitur, quod vicarius generalis habet arbitrium in tormentis citra & contra formam iuris in delictis grauioribus occultis contra facinorosos, idem habetur in alia litera arbitrali quæ incipit, prouisa iuris sanctio. vbi contra maleficos insignes datur arbitrium, ut in dicta litera, quæ litera licet sit ad beneplacitum Regis, tamen consuevit Rex in literis officialium concedere illam cum aliis arbitrabilibus. Tamen dubitandum est, quia quando datur arbitrium a constitutione principis in turrura non potest sine indicis torquere, ut habes infra in capitulo an iudex qui sine indicis. tamen raro hoc facit magna curia, 9 quia non debet torquere ex solo processu informatiuo, nisi in maleficiis insignibus, & in latronibus valde diffamatis, & in notoriis criminibus, vel quando quis esset inuentus de nocte cum armis, vel in alio maleficio, quod est notorium, & tanquam in notorio torquet. tamen ab hoc debent abstinere iudices inferiores ne torquant ex processu informatiuo, quia tenebuntur in syndicato. & p. dictis

Parid. de Puteo Tractatus

dictis capitulis facti, quia in enormibus licitum est leges transgredi. secundum Innocen. in c. i. de constitutio. & infra latius videbitur, & requiritur leuitas vitæ torquendi, secundum gloss. & And. de lser. in consili. regni. si damna clandestina.

a ¶ *Personarum.* Adde Felyn. in cap. i. de off. et potest. iud. deleg.

b ¶ *Indicium.* Vide infra in verb. an statum dicto terti. in vij. col. & quod ibi dixit in aposti.

SUMMARIUM.

1 Index debet esse subtilis in inuestiganda maleficij veritate.

2 Index non potest remittere penam corporalem delinquenti.

CAP. VII.

x T aduertendum est, quod ¶ iudex pro inuestiganda veritate, & maleficio inueniendo debet esse subtilis inuestigator, per text. in l. de minore. §. i. de quæstio. in interrogando pro inuestiganda veritate in lucem de circumstantiis etiam remotis, per illum tex. & per l. testium. C. de testi. fingendo se velle facere quod non vult, vt videat quem actum faciat reus, qui examinatur, & qualiter se gerit. argu. c. afferte. de præsumpt. vbi Salomon ait: afferte gladium, fingens velle puerum diuidere, &c. quæ appellatur subtilis diligentia cognitionis secundum Bartol. ibi. ad quod adduco id quod habetur in l. veru. C. de infami. vbi dicitur, quod iudex pro maleficio inueniendo potest facere aliquam experientiam, dando aquam calidam ad bibendum reo, qui inculpabatur de furto sicuum, vt illa euomat, quæ alias fuerunt practicata in magna curia. ¶ Nam quædam domina detenta erat ex causa, quia dicebatur, quod fuerat in morte viri machinata, & nil poterat probari, regens fecit eam ad se euocari secretè in camera, & dixit, quod volebat eam habere in suam, & finxit illam osculari. & cum ea ratiocinando & pollicendo liberationem extorsit confessionem de homicidio viri, quæ deinde fuit decapitata. Etiam alii extorserunt confessionem ab inquisitis in cœna pollicendo liberationem promittendo, quod nullum eis nocumentum inferret, & humaniter

cum illis loquendo, & hæc per dicta iura, sunt enim eiusmodi persuasiones magis apte ad extorquendum confessiones, quæ corda. arg. l. i. §. persuadere. ff. de seruo corru. nam persuasio est compulsio quædam. Cyn. in l. i. de rapt. virg. & in l. si quis non dicam. de epis. & cle. & per not. in l. si quis seruo. C. de fur. & quod no. in l. cum quis. de dolo. ¶ Multi enim torti nihil confessi sunt, & deinde cum potestas post chordam ostenderit signa humanitatis compatiendo eis, & cum electuariis confortando, mederi faciendo, confessi sunt de plano maleficia. Multi etiam fide data in iuramento præstito, quod si dicerent veritatem, eos liberaret a pœna, confessi sunt homicidia, & delicta, & hoc diuina iustitia permittente, quæ vult homicidia nulloatenus fore impunita, vt in l. iiii. C. de episco. audi. ibi, homicida, & parricida, quæ fecit semper expectet, & est verbum diuinum. Ista enim iuramenta non sunt facienda, nisi homicidis, tamen an sint obseruanda ipsis delinquentibus, quibus sunt præstita, vt consteantur. & dic quod non, primo per tex. in c. non est obligatorium contra iura præstitum iuramentum. & per tex. in c. in malis promissis fidem non expedit obseruari. extra de regu. iur. in 6. secundo, quia ista promissio est contra publicam vtilitatem, secundum quam maleficia non debent esse impunita. de defen. ciui. l. per omnes. ad leg. aquil. l. ita vulne. cum simil. & pacta contra publicam vtilitatem, & iuramenta desuper præstita non sunt obseruanda, secundum Bartol. in l. si quis pro eo. ff. de fideiussor. per plura quæ ibi alleg. & idem in l. i. §. i. ff. de dolo. iste enim fuit bonus dolus, vt ibi habetur. & Bald. hic tenet. de pace iuramen. firman. *2* ¶ Item sacramenta. ¶ Præterea iudex non potest remittere penam corporalem delinquenti, quod spectat ad principem. l. si. in fi. de quæstio. cum ibi allega. in glo. & l. ii. C. de deser. lib. 12. & l. ii. de cõmer. & l. i. ne san. bapt. And. de lser. in consili. regni. si quis in posterum. & l. fi. de priuac. in auth. de coll. §. iubemus. Et ad prædicta faciunt quæ dicunt, si officialis tenet ad obseruare securitatem factam delinquenti. *a* de quo vide. §. in verb. saluus conductus. & in iuribus ibi allegatis, ad plenum.

Saluus

¶ *Saluus conductus.* Et hic adde quod ibi dixi in apostill.

SVM MARIVM.

- 1 Coniectura uerisimiles debent attendi in iudicijs, & inquisitionibus.
- 2 Presumptio aliqua idem est quod indicium.

CAP. VIII.

H in iudicijs, & in inquisitionibus etiam attendi debent coniecturæ uerisimiles, quæ coniecturæ capiuntur ex qualitate facti, & conditione personarum. de donat. inter vir. & vxor. l. vtrum. & in l. fi. de act. & obliga. in quibus oportet considerare cuius conditionis quis fuerit à sua natura. l. famosi. ad leg. iul. maie. quia eum talem esse presumimus. de re mil. l. non omnis. §. à barbaris. de ædilit. edic. l. quæro. §. fi. & qualem vitam, & habitum duxerit, talem esse presumimus. de iureiur. l. item apud. §. si quis virginem. & l. quidam in suo. de condit. instit. & cuius conuersationis quis fuerit. de admittu. l. si plures. §. assidue. Quia ex mala conuersatione quis efficitur criminofus. l. ædiles. §. Pedius. de ædilit. edic. & etiam ex conuersatione loci ubi conuersatur, præsumitur pro aliquo, vel contra aliquem. l. si. ff. manda. ita fuerit alie. de pœ. l. aut facta. §. euenit. & pensatis actibus præcedentibus & sequentibus de aliquo presumimus bonum vel malum. de re milit. l. non omnis. §. à Barbaris. & l. i. de nili agge. & per armeniam. de off. ma. mili. & si quis falsa instrumenta facere consueuerit etiam de eo malè præsumimus. l. iube mus. de probba. & qui de crimine paciscitur etiam malū de eo præsumitur. l. athletas. §. fin. de infami. Et presumptiones bonæ aliquando recipiunt probationem in contrarium, quia factum plerumque prudentissimos fallit. l. i. de iur. & fact. ignor. Sunt autem indicia & argumenta multiplicia, & variantur ex varietate factorū, quod iudicis arbitrio relinquitur, & semper fit interpretatio in partem magis æquam & benignam. l. sanctio. de pœn. & l. interpretatione. de pœn. & de multiplici genere presumptionum, vide per Innoc. & Ioan. Andr. in c. illud. de præsumptio.

- 2 Et adde quod præsumptio aliqua est idē

quod indicium. l. fi. de quæstio. inde dicimur, quod fuga reddit suspectum fugientem in cor. de requ. reis. §. si vero. & glo. in l. impuberibus. §. pœna. de susp. tuto. Item præsumptio idem est quod arbitriū seu indicium. ff. de qō. l. i. inde dicimus, quod fuga reddit suspectū fugientem. 2 de req. reis. §. si vero. ita glo. in d. l. impuberibus. §. præterea. secundum Angel. in d. l. cognitionaliter. & præsumptio hominis est quā vir potens dicit se vim passum, ubi est frequentia hominum, quod non est uerisimile. l. fin. quod met. caus.

¶ *Fugientem.* Et nunquid ex fuga delinquentis plene inducatur indicium. vide do. Pe. l. hicorn. in cons. l. viij. incip. Visa. in litera o. in q. parte. & ibi an purgetur per comparisonem postea factam in litera q.

SVM MARIVM.

- 1 Puniri an quis possit ex sola confessione facta in iudicio. & nu. 4.
- 2 Perseueratio confessionis ex intervallo, post torturam dicitur spontanea confessio.
- 3 Dua repertiuntur cōsentientium perseuerationes.

CAP. IX.

N ex sola confessione facta in iudicio per carceratū vel tortum possit puniri. §. glo. in d. c. i. quod met. caus. quod non, nisi per spontaneam perseuerationem purgetur. l. i. & 2. C. quod met. cau. vide glof. lingu. in c. literis. de diuor. dixit confessionem indeliberatē ex iracundia factam perseueratione spontanea validari quia perseueratio purgat vitium iracundiæ præcedentis. c. attestationes. de despon. impu. Hinc videtur confessionem in criminalibus factam in tormentis per perseuerationem purgari, si indicia tormenta præcedant. l. i. §. diuus de quæstio. & si indicia non præcesserint confessionem factam in tortura, sequens perseueratio non validat, per casum sing. in l. pen. ff. de quæstio ubi Bart. hoc tenet. & Imol. in d. c. illicet ipse Bartol. aliter sentiat in l. i. de confes. & non bene, quia contra dicta in d. l. pen. & pro dicto Bart. in d. l. penul. bene facit l. iiii. & l. milites. & quod not. in l. fina. de quæstio. C. & in l. i. ff. eod. & in l. vnus §. in ea. ubi habetur quod confessio facta in tortura sine iudicijs est nulla,

Parid. de Puteo Tractatus

la, & ideo videtur perseverationem esse nullam ad quod. dict. l. i. §. diuus. & §. si quis ultro. & d. l. pen. de quæstio. & quod in qualibet earum ponit Bart. terminans quod id quod dicitur de confessione in tortura facta procedit si magna sit tortura, & tortus maxime debilis existat, secus si parua sit tortura & homo robustus, quia tunc valet eius confessio nulla eius futura perseveratione attentata, ut declaravit Bal. in l. i. C. de confes. q. 1. Contra tamen videtur tenendum quod perseveratio ex intervallo post torturam in publico loco factam. secundum l. 2. C. de custo. reo. dicitur rei spontanea confessio. per dicto. §. si quis ultro. secundum Bar. & Ald. in d. l. i. de confes. in 6. colum. dum concludit quod etiam si quis decies tortus & confessus sit, si postea perseverat in publico, talis confessio dicitur spontanea, & presumendum quod conscientia criminis perseveret. & idem Specu. in tit. de confes. §. i. verbi. si. dum æquiparat perseverationem in confes. per tormenta extortam, & nullis tormentis præcedentibus confitentem. ad quod l. non est verisimile. ff. quod met. cau. Sed confessio spontanea sola est valida ad condemnandum in criminalibus secundum Bar. ff. de custo. re. l. 2. post doc. Cyn. in l. 2. C. eo. & Azo in sum. titu. de confes. pro quo dicto facit text. in l. servus. C. ad legem Iuliam de vi. vbi bona glo. ad quod facit d. l. si confessus. de custo. reo. & quod no. doc. C. eo. l. 2. ¶ Duæ enim consentium perseverationes reperiuntur, quarum una expressa ad condemnandum sola sufficit, & de ea loquitur. d. l. 2. ergo si sufficit sola ille præcedere indicia non requiruntur. alia est tacita ut cum confitens in tormentis post confessionem tacet, eam non reuocando nec approbando, & hæc sola non sufficit, & requirit indicia præcedere, nec hoc tenendo obstarēt iura in contra. allegata, licet. n. illa iura dicant inualidā confessionē esse. q. sic in tormentis indicia non præcedentibus, non tamen dicunt quod defectus indiciorum non præcedentiū inualidet expressam perseverationem, & ex ea sequentem confessionem spontaneam. licet Bar. in d. l. pen. nihil alleget: & cōcludat cum d. l. pe. quæst. de perseveratione nullo modo loquitur.

ex quibus saluatur Bart. & Imol. in tacita perseveratione, secus i expressa ut supra, ad quod tex. in c. Pisanis. de resti. spol. & ibi Innocent. & in cap. per inquisitionē. de elec. & per Bart. in dicta. l. si confessus, concludentes quod licet nullus sit processus, tamen confessio spontanea inde emanans tenet ut ex ea confitens condēnetur, ergo eodem modo licet nulla sit confessio facta per torturam non præcedentibus indicia, tamen expressa perseveratio, quæ vim spontaneæ confessionis habet, debet similiter tenere, ut ex ea perseverans condemnatur, quia idem in simi. terminant Barto. C. de quæstio. l. milites. dum per d. l. i. de confes. concludit, quod licet non valeat in tortura facta confessio sine indicia, illa tamen reliqua processum non vitiat, ergo nec illa vitiabit spontaneam perseverationem quia eā habebat instar confessionis spontaneæ, ut supra est etiam de processu, ut in c. quoniam contra de proba. ex ea inferri non possit sententia, ut Bal. declarat in d. l. 2. de custo. reo. & dixit Pet. Ancha. in cle. i. de hare. ¶ quod tortura & confessio in ea emanans non servata dictæ cle. forma sit nulla ipso iure, tamen perseveratio sequens valet quod ex ea sententia fertur. pro quo est gl. in d. §. diuus. & hoc concludit Bal. in d. l. i. 4. col. in tertio contrario. & ideo tenendo perseverationem etiam expressam esse nullam, secundum Bartol. vel in casu indubitato, quando nulla perseveratio sequitur, licet confessio facta in tortura sine indicia sit nulla, tamen sententia quæ de super pro ipsa confessione fertur valet mero iure, quia admittendo confessionem quantumcunque nulla contra ius litigatoris promulgata dicitur, & propterea ad rescindendam eam appellatione opus est l. 2. C. quando prouo. & l. i. C. que sen. sine appel. & gl. expressa Ioan. And. in c. Roma. §. si autē post. de appel. in 6. vbi dicit confessionem per torturam appellationem ab ea interpositam releuare, pro quo etiā tex. in dicto §. si quis ultro intelligendo illū continuato. §. diuus. pceden. loqui in sententia promulgata per præsidē in vim confessionis extortæ p torturā indicia non præcedentibus. nam cum tex. in fi. sui dicat,

eat, quod si constat de innocentia confidentis, quod à dicta sententia præses non releuar, sed est princeps adeundus, patet dictam sententiam non esse nullam, quia si esset nulla ipsemet de suæ sententiæ nullitate cognosceret. l. 4. C. de ac. quæ bene no. & vide in l. qui in carcerem. ff. quod met. causa. vbi de confessione carcerati.

SUMMARIUM.

- 1 Fama an sit indicium sufficiens ad torturam.
nu. 2. 3. & 4.

CAP. XI.

- 1 **N** fama t sit indicium sufficiens ad torturam vide Bart. late in l. de minore. §. tormenta. de quæst. & Ange. in l. milites. C. de q. vbi tenet quod nō. & vide Spec. in ti. de notor. crimi. §. fama & in ritu. de testi. §. restat. ver. item vñ testi cum fama publica creditur in criminalibus. tamen glo. in c. veniens. de testi. ver. cui tenet contra in criminalibus, quam sequitur Ioan. de Imo. in l. interesse. de acquiren. posses. & Cyn. in l. fi. C. de q. & Bal. idem in l. 2. §. i. de excusa. tuto. & per Imo. in l. fi. de hæredi in stituen. & cano. sequuntur illam glo. in d. c. veniens. quæ intelligo quo ad condemnationem, tamen sufficit ad torturam, sed Bar. dixit, quod debet inspicere vnde habet originem fama, & à quibus, & ex qua causa, qd si ex causa probabili vrgenti & verisimili erit sufficiens ad torturam p glo. in l. excusatur. §. i. de excusa. tuto. & in l. 3. §. eiusdem de testi. aliās non extra de accu. c. qualiter & quando. & ibi Inno. nā nisi trahat originem, & ex causa probabili, & a fide dignis & honestis personis, dicitur vana vox. de pænis. l. decurionum. & Cyn. l. de tormentis. de quæstio. tenet simpliciter quod fama sola nō faciat indicium ad torturam, quod tenet Bal. coti. 2 l. milites. Et ideo dixit ibi Ang. t quod si cum fama concurrat vnus testis. non sufficit ad condemnationem. per regulam. l. fi. C. de proba. nisi cum fama concurrat etiā aliud indicium sufficiens. per d. l. excusantur, & ibi hoc tenet Dy. & ita intelligitur. d. §. eiusdem. & ibi Bar. & Ioā. And. in ti. de notor. crimi. §. fama dicens qd per se nō suff. ciat. & licet de facto contrarium ser-

uetur. secundum Ioan. And. ibi. Cyn. autem in l. fi. de quæstio. dixit t quod fama cum dicto officialis denuntiantis cum iuramento facit indicium ad torturam. per auth. hodie. de repu. & vnde sumitur. idē Jacob. de Aret. in tractatu maleficiorum, quando cum ea concurrat vnus testis. per d. l. Theopompus. de dote prele. vel inimicitia præcedente. ff. de q. l. 2. §. præterea. de testi. b. l. 3. in princ. vel iactatio confiderata qualitate personæ. argu. l. metum. C. quod met. caus. & l. 3. quib. ex cau. ma. & l. i. §. si quis impera. & l. Labeo. de suppel. le. & l. per armeniam. de offic. ma. mi. Vel si concurrat cū ea fuga, quæ accusat fugientes in authen. de exhiben. re. §. si vero. & de san. epif. §. si quis autem. & l. consiliarios. de asset. Vel mala reputatio eius qui similia consuevit facere. d. §. tormenta. & §. isdem vel aliud indicium. Et dixit Bar. in tractatu de quæstio. t quod quamuis phario famæ æquipolleat dicto vnus testis. 2 l. 4. §. j. de testi. nō sufficit, sed coadiuuat probationem. d. §. i. quia fama est res fragilis, & perniciose transmissa ab his, qui nocere desiderant, quæ de per se non sufficeret, nisi sit coniuncta cum alio iudicio. secundum Bar. ibi. & idem Dyn. in l. 2. §. i. de excusatio. tuto. Ioan. And. in c. cum in contēplatione. de reg. iur. & Imo. in l. fi. de hæredi. intituen. Licet Bal. in c. i. §. iniuria. de pace iur. fir. quod faciat indicium, quando esset vehemens fama. & Cy. in l. fi. de quæstio. dicit quod debet esse iuncta cum alia cōiectura, vel iudicio. & vide Bar. in l. i. §. item cor. de quæstio. & Bal. in d. l. milites. & vide omnino Bart. in cōf. 218. q. incipit, an fama cū dicto syndici. 4 q. Testis. Adde quod fortior est vnus testis probatio. ut per d. Bartholom. & ocin. in consilio. cclxx. incip. consideratis. uerbi ista cōclusio circa medium, in secunda parte.

SUMMARIUM.

- 1 Testes reprobati ex aminatione an faciant indicium ad torturam. & nu. 2.
3 Fuga uocatur delictum.

CAP. XI.

- 1 **A**n testes t reprobati, seu q nō possunt examinari pp gratiā, vel iniunctiā si fuerint examinati faciāt indicium ad torturam, vide Bar. in l. Tract. de syndic. S S maritus

Parid. de Put. Tractatus

maritus. ff. de q. And. de Iser. i v. q. si. pre
sbyteri. & c. seq. & vide Bal. omnino in l.
cum probatio. & in l. etiam matris. C. de
probatio. & Bald. not. in ti. de consue. re.
cti. seu. §. sacramentum. in 4. col. & Bald.
in l. seruos. C. de testi. & Bart. in l. si. C. de
his qui. vt. indi. & vide Bal. in l. i. C. de sum
ma trinita. qui dixit quod licet Bart. in l.
maritus. dixit quod testis qui non ex ami
natur propter infamiam, facit indicium
qualequale, quod est verum secundum
eum, quod ad inquisitionem, non quod ad
probationem, seu cōdemnationem, quod
ibi sequitur Saly. & dixit Bart. in l. perem
ptorias. C. sen. rescin. non posse. quod t. te
stes examinati post didicita testificata. et
non faciunt indicium, quia presumuntur
subornati, quod videtur habere locum in
ciuilibus. nō in criminalibus. per no. in l.
si non defendantur. de poen. vide supra in
c. an si quis dixerit. Et adde quod testes
viles & diffamati admittuntur cōtra val
de diffamarum. secundum Innoc. in c. cum
I. & A. de re iudic. & habetur infra in c. an
si Titius confessus est. & vide in c. an te
stis qui non debuit examinari.
¶ An si quis producat instrumentum fal
sum & accusetur ipse producens, & nota
rius de falso qui aufugerunt, an inducat
presumptio vel probatio falsitatis cō
tra notarium? dic quod text. in l. reos. de
custo. reo. facit quod sic quia delatus &
carceratus si aufugiat, etiam esto quod es
set innocens, punitur vt confessus, vel cō
uictus facit in authen. de colla. §. antepe.
ad idem. de exhi. & intro. §. si vero. & qd
ibi no. de seruientibus qui fugiunt. & de
3 re mili. l. non omnis. §. desertor. & t. quia
fuga delictum vocatur l. quid sit fugiti
uus. in prin. de ad. edic. Cyn. in l. rapio
res. de epis. & cle. distinxit quod crimea
est tale, ad cuius punitionem sufficeret
sola presumptio, quod sufficit fuga. per
l. impuberibus. de excusa. tuto. & C. de as
fesso. l. consiliarios. & de omni agro. l. lo
corum. libro. xj. vbi autem requireretur
plena probatio ad condemnationem nō
sufficit fuga. l. j. de requiren. reis. & l. di
uus. de custo. reo. Oldra. dixit quod si fu
ga imponitur pro crimine, tunc ipsa sola
sufficit. in desertorem. C. de deser. l. i. & 2.
lib. 12. & text. in l. si consiliarios. C. de as

fesso. & in l. i. C. vt omnes cause. vbi fran
gens attestationem legis habetur pro con
fesso consimili. & ita loquitur. l. in eos. su
pra allegata, secus vbi non imponitur p
crimine, sed pro criminis probatione, &
tunc procedat supradicta distin. Tamen
Cyn. in d. l. diuus. dixit quod fuga suspi
tionem inducit, sed ex suspitione non de
bet quis condemnari. l. absentem. de poe
nis. Tamen dicebat quod propter illam su
spitionem ille possit torqueri. per text. in
l. 3. §. de his. ad illa. quod non placet. Iac.
de Bel. in dict. §. si vero. quia ad torturā
requiruntur indicia & argumenta in nu
mero plurali per l. milites. de quæstio. &
quia fuga non respicit directo delictum,
sed personæ tuitionem, tamen contrariū
seruatur, quia ex vno indicio torquetur,
& ideo sola fuga notarij non probat con
tra ipsum, nec contra actore producente
instrumentum ita Ioan. Andr. in addit.
Spec. in titu. de presumption. in additio
ne. in §. species. quæ sunt formalia verba
sua, & vide supra circa principi. libri in alio
cap. vbi dicitur de fuga officialis.

SUMMARIUM.

- 1 Officialis an & quando teneatur de mortuo
in tortura. & nume. 3. & 5.
- 2 Qualitas persona debet attendi in tormentis.
& nume. 4.
- 6 Lata culpa equiparatur dolo in delictis.

CAP. XII.

1 N si officialis. t. aliquē tormen
tauit, q. mortuus in tortura,
an propter tormenta teneatur. 2 leg. Cor. de sic. Cy. in l.
3 Gracchus de adult. referēdo Iac. de Are.
distinxit quod aut officialis vltra legiti
mum modum non torserit, & hoc fecit legi
timis indicij precedentibus, & non tene
tur d. l. Gracchus. & l. quæstionis. & l. de
minore §. tormenta. de quæsti. & sic de
bet intelligi de penis dānū. §. nec in ea. cū
dicit, q. pieriq; in tormentis deficere so
lent. Aut modū excessit dolose. & teneat. l.
Cor. de sic. l. si. ad leg. Iul. repet. & facit. l.
pe. in si. ff. de custo. rer. & l. qui occidit. ad
leg. Aquil. Aut culpabilem modum excess
sit, vt quia credebatur modū excedi debere
ppter immanitatem criminis d. §. nec in
ea. tunc non tenetur. leg. Cor. sed pro mo
do cul.

do culpæ punitur, arg. de adulte. l. si adulteriū cū incestu. §. in super. ff. de adulte. in quo nō est consideranda modica culpa, arg. vt iudices sine quoquo suffr. circa med. In dubio autem excessus potius a scriberetur culpæ quam dolo, quia ista tormenta erucunda sunt pro veritate, & est res permessa ob disciplinam reipublicæ, arg. l. si quem quam. §. præponitur. ad leg. aquil. & loc. l. quæritur. §. idem iul. Et quādo dicatur modum excedere cum permittatur modum arbitrari dict. l. quæstionib. dic quod modus cōsuetus debet attendi, & iudicabitur modum excedere ex qualitate tormenti, & conditione personæ, & consuetudine loci, quo casu cum exceditur modus legitimus tenetur de dolo, & tenetur. l. iul. de siccar. l. fin. ad. l. iul. repe. Si culpa tenetur tanquā culpabilis d. l. si adulterium. §. in super. Et si culpa fuit modica in nihilo tenetur, quia licuit esse in subditis vehementissimus in athen. sine quoquo suffra. circa medium, secundum Flor. in d. i. qui occidit. Et i. dubio potius ascribitur culpæ, quam dolo iudicis, quia tormentum est ars permessa ad disciplinam, arg. l. & si quandoque. §. penultim. ad leg. aquil. Aut præcessit indicium, sed non sufficiens, & tunc punitur de homicida vt culpabilis. l. respiciendum. §. delinquent. de pœnis. ¶ Et ideo male faciunt iudices, qui nouas species tormentorū quærun, & personæ qualitas attenditur, si est iuuenis, vel senex, debilis vel robustus, qui propterea durius tormentabitur, prout iuuenis, & eius vigor poterit supportare, & nō vltra dict. §. tormenta. & ideo iudicis arbitrio cū temperamento committitur, secundum Cyn. & Saly. in dict. l. Gracchus. Bar. autē in l. lege cor. de sicca. dicit quod rectores qui torquent testes, vel reū cōtra iusticiam, & aliquis moriatur tenentur l. cor. tamen Bar. in l. in quæstione. de quæstio. tenet. cum Cyn. & Saly. in d. l. Gracchus. vbi idem tenet & idem Bald. & Angel. in l. iij. de adulte. & Ange. idem tenet in dicta. l. Gracchus. Et dicit quod debet in actis apparere de indicij, & in dubio non præsumitur terminos excessisse, quia pro iudice præsumitur. l. ij. de offic. cui. iud. & l. Herennius. §. Gaya. de cuiet. & dixit ibi Ang. in l. lege iul. ff. ad leg. iul. de vi public. vt dixit quod assessor sit cautus, vt causa tormentorum & indicia appareant in processu, & probet qualitatem torture per illos de domo per familiares, quia tortura fit in secreto & presentibus familiaribus, & valebit dictum eorum argument. l. consensu. C. de repu. quia in du-

bio, licet mors contigerit non præsumitur excessus torture. argument. l. Herennius. §. Gaya. ff. de cuietionibus. & Barto. in l. queuis. de quæstionib. Cyn. Bal. & Saly. in d. l. Gracchus. per l. sed an vltro. in princ. de neg. gest. vbi dicunt fore attendendum modum consuetum, & quod tunc iudex bene arbitretur per dict. l. quæstion. secundum Angel. vbi supra, qui dixit, quod erit prudens consilium, vt medici inspiciant corpus, vt arbitrentur, an ex tormentis inordinatis mortuus fuerit, attendendo liuores corporis, & alia, secundum Angel. ibi. Et dicit Bald. in l. penultim. de emenda. propin. ¶ quod si iudex scindat alicui carnem, vt confiteatur crimen, & moritur in tormento, quod ipse iudex debet decapitari, vt homicida. cuius dictum intellige, vt supra dicit Bald. in l. milites. de quæstio. quod si iudex repetijt torturam sine nouis indicij, & deinde tortus moriatur in tormentis, quod repetens tenetur de homicidio, quia non debuit repetere. De iure vero constitutionum regni si iudex hominem tormentaui in criminibus in quibus non debet tormentari. b. & cōtra formam iuris, & tortus moriatur, aut propter confessionem extortā cōdenatur ad mortem, ipse iudex punitur vltimo supplicio, vt in cap. regni si iuste. de tormentis. & in alio c. quod incipit, in accusatis. de tormentis. vide in l. aut damnum. §. j. de pœnis & vide Bar. in l. in quæstion. ff. de quæstion. vbi dixit, quod si iudex excessit modum consuetum, vel modū qui debebat adhiberi secundum qualitatem personæ forte tenetur, alias secus, dicitur, quod debet inspicere, si potest iudici culpam imputare, vel similia. dicto. §. j. qui etiam dicit, quod hoc sibi accidit, cū torqueret iuuenem robustū, & sic mortuus est, & dicit idē Bar. in l. de minor. ¶ in princ. eo. ti. quod minores non torquentur eadē tortura, quā maiores. & vide aliqd in l. prægnātis. de pœn. vbi dicit Bar. cōtra iudicē, qui tormentaui mulierē post partū incōtinētī, quæ erat debilis & mortua fuit quod teneatur, quæ not. in syndicat. Et adde quia Iac. de Aret. in tractatu maleficiorum tenuit idem quod nō teneat. arg. d. l. Gracchus. & l. i. iuriarū. §. is qui. de iniur. & l. continet. quod metus caus. & l. j. de quæst. & l. lege aquilia. de sic. l. lege cor. & l. qua actione. §. sed & quis. ad leg. aquilam. quia plerunq. dum torquentur deficere solent. l. aut damna. §. primo de pœnis, & idem dixit si sine dolo, & zelo iustitie, & veritatis inueniendæ. per S. illud. in authentic. vt iudic. sine quoquo suffr. nam alias officium

SS 2 præuale

Parid. de Puteo Tractatus

preualeat delicto. l. Fulcinius. S. Labeo. ad legem iuliam repetun. & l. tres fratres. de admistratur. & l. aufertur. S. j. de iure fisc. qui etiam dixit, quod siue appareat quod ex casu cum aliqua culpa non fecerit, siue etiam in casu dubio siue etiam appareat, quod cum aliqua culpa exceßerit modum, quod non putat iudicem teneri a gument. l. j. de emend. pro pin. & equiparado potestatem dominicam potestati iudicis. per l. potestatis de verbor. signifi. item per casum l. post legatum. S. aduocatu. & l. tutorum. de his qui. vt indig. firmat argument. validis exem. l. secunda. C. qui accusa. quia presumitur zelo iustitiæ, & officij. l. j. S. publicanus. vi bon. rap. & l. minus. de acq. r. possel. & l. numerato. ff. pro soc. l. sepe. de verbo. significat. nam non voluntas & propositum & c. ff. de fur. l. qui iniuriæ de siccar. l. j. & quia omne bonum, presumitur de officiali. l. j. in fin. ff. de offic. prefd. & l. cum creditori. ff. de fure. & l. iniuriarum. S. j. de iniur. & facit. l. j. de offic. ciui. iudic. & concludit Bar. in l. quantationis de questio. & in l. aut damna. S. nec in ea. de pœnis, quod si iudex non exceßit modum consuetum, & qui debet haberi secundum qualitatem persone tort, quod non tenetur & tenet Cardina. in capitul. cum in contemplatione. de reg. iur. & Bal. in c. j. de clerico percu. & in l. de emen. f. Et volo quod tu qui es curiosus scias vnum, quod Bar. in tractatu de pœ. qui sibi appropriabitur, quem alij non allegant, dixit quod si iudex in torquendo modum exceßit, adeo quod deficit, vel mebro debilitatus fuit, quod tenebitur. ff. de iud. litem apud. S. questionis. quia sic est torquendus reus, vt innocentia vel supplicio saluus reddatur. l. questionis modum ff. eo. & si iudex non seruauerit, tenebitur. solut. matrim. l. si constat. S. si maritus. & l. j. S. dominorum de his qui sunt sui. ad legem. aquil. & si quicunque. S. si magister. l. hoc fecerit. vt iudex non excusatur, quia prauæ actû presumit esse malum. l. si non cõuicij. de iniur. & l. j. de sic. etia propinquus qui in corrigendo modum exceßit punitur. l. j. de eme. p. p. in quo. quia etia magistra tibus phibitum est illicitum committere. l. magistra tibus. de iur. om. iud. licet in cõtrariu. dici posset qñ hoc facit causa veritatis inueniendæ, & officiu exercendo, & non animo occidendi, quia ne mo videtur delinquere, nisi malum animu habuerit. de ver. signi. l. sepe. quia propositum distinguitur. l. iniurias. ff. de furt. de verbo. signi. lacquiritur. & l. qui iure. & crimen contrahitur cum voluntas nocendi adest. l. j. de sic.

& l. iij. S. j. de lib. homi. exhi. & de officiali presumitur bonum. l. j. in fin. de offi. preto. & non presumitur iniuriæ causa fecisse. l. iniuria. S. j. de iniur. & si quam culpam commisit in exequendo, modum excedendo non tenetur. l. lege corne. de sicca. f. & quia in delictis lata culpa dolo non æquiparatur. l. in lege. de siccar. & non presumitur ex animo fecisse. sed vigore officij zelo iustitiæ. de bo. damna. l. j. S. si publicanus. de acquirend. possessione l. minus. pro locio. l. numerato. ideo concludit quod si apparet, quod ex voluntate fecerit dolo tenebitur, & si absque culpa in nihilo tenetur, & si fuit in aliqua culpa modum excedendo non putat teneri. l. j. de emen. seruo. Et valet argumentum de potestate dominica ad potestatem rectoris, de verbo. signi. l. potestatis verbo. f. in exceßu. Guido de suza tenet quod si iudex in tortura hominem interemerit, vel debilitarit, quod tenebitur, quia statim quod modum exceßit presumitur non iudex, sed priuatus, sicut tutor non recte administrans. argum. de episcop. & cler. l. generaliter, & videtur text. in litem apud. S. quæ res. ver. sed si iussu in iure. ita Bart. in dict. tracta. & idem tenet Bal. in cap. j. de cle. percu. & Tancre. in suo opere in v. j. Rub. q. xvij. & idem Cardina. in cap. cum in contemplatione. de reg. iur. quod si non exceßit modum consuetum, & qui debet adhiberi, quod non tenetur etiam si torserit reu, qui deinde non permiserit sibi medelas, & colliria dari, & appropinquari, & propter hoc remanserit debilitatus, vel moriatur præminio dolore, quod iudex non tenebitur, quia sibi imputet, quia damnum quod quis sua culpa sentit, sentire non videtur, vt in regula iuris, sicut etiam dicimus in percussio, qui mortuus est non ex vulnere, sed ex suo malo regimine, quod non tenetur percussiens de homicidio l. qui occidit. S. fin. & l. si ex plag. in princip. ad leg. aquil. cum sim. Plus etia dico, quod si cum iudex torquet in loco solito, & ceciderit rudens, & funiculus fractus fuerit aut trabes, & tortus crura frerit, aut mortuus fuerit nulla iudicis culpa præcedente quod non tenebitur. argument. l. quemadmodum. ff. ad legem aquilam S. magistratus. & de iniur. l. iniuriarum. S. j. & ij. argu. l. si ex plagis. S. si coniuncta. litem Mela. eo. titu. vbi de torquente in loco solito, quod non tenetur. & bene facit l. si putator. & l. si foueas. eod. tit. vbi de loco dicitur, & sic si torquens in solito loco torserit, & cum consuetis, ministris & ministris, diligentiam adhibuerit, non tenebitur.

tenebitur. argum. iurium prædi. & ff. loca. l. si merces. S. si. alias teneretur connestabulus curie, ad cuius officium hoc pertinet tenere chordam, ligare torquendum, & in altum trahere torquendum, & non ad iudicem torquentem. argu. eorum quæ dicuntur de carcerario curie, ad cuius officium pertinet cura carcerum & carceratorum, ut diximus supra ubi tractauimus de carceribus, qui connestabulus etiam tenebitur si male ligaret torquendum, propter quod ob malam ligaturam brachia frangeret, quod tenebitur, quia ad eius officium hoc pertinet de consuetudine ideo iudex ad omnia ista bene aduertat, ut preiudici faciat omnia instrumenta, si sint bene disposita & apta, ne sit in culpa, aut negligentia. ¶ An si ex membri incisione moriatur reus teneatur potestas? decidi potest ex supradictis, quando quis moritur in tortura.

a Teneatur. ¶ Adde Felin. in c. cum non ab homine. in v. col. in fin. de indic. quod tormenta barbarica esse non debent.

b Tormentari. ¶ Nunquid autem tormenta sint pro omni vel delicto crimine danda. & quæ iudicia procedere debeant, vide d. l. e. l. hil. Cor. in cons. 101. in ipien. In causa per totum.

SUMMARIUM.

- 1 Tortura fit ad inquisitionem, & aliquando ad penam
- 2 Tortura quomodo debeat fieri in magnis sceleribus
- 3 Indicia debet esse secundum criminum qualitates.
- 4 Indicium aliquando sumitur contra illum qui dicitur primus mortuum inuenisse.

Tortura. II.

CAP. I.

ITEM regulariter adhibetur ad inquisitionem, tamen aliquando ad penam. ut in l. j. C. de num. lib. xij. ubi statuit Imperator, quod ærarij, vel numerarij fraudulentij, & voraces ad refrenandam eorum nequitiam aculeis tormentorum subdantur, & aliquando etiam pro vilius furtis fur torquetur ad penam. in authent. ut iudic. sine quoquo, suffrag. S. ex diuersa. nam quæstiones pœnæ dicuntur. v. quæstio. v. illi qui hæc res fragilis est, & ei non debet credi de facili. l. j. S. quæstioni. de quæstioni. & ideo pessimum est de suspicionem, aut extorta confessione iudicare. i. j. quæstio. v. j. ca.

2 j. ubi multa de hac materia. ¶ Adhibenda sunt autem tormenta in magnis sceleribus non extenso aculeo, non scindentibus vulgulis, non vrentibus flammis, seu verberibus. 23. q. v. c. circunceliones. Vnde Tullius in rhetorica noui, dolori credi non oportet. & Quintilianus, nec bene illam partem hominis intelligas, quæ non animo, sed dolore respondet. Vnde ad ista tormenta iuxta personarum, criminum, & temporum qualitates est deueniendum. ¶ Nam in adulterio indicia sunt locus, tempus, conuiuia, colloquia, basia, tactus, & similia. ff. de adult. l. quod ait. in princ. licet alij cum maiori astutia procedentes à talibus abstinebunt, & potius odium simulabunt, quam indicij amorem ostendant, secundum Quintilian. & in omni crimine, ut cunctis circumstantijs in stateram aquæ discretionis appensis argumenta, & indicia verisimilia iudicentur, non presumatur quis ad grauiora scelera proptus, qui semper in leuioribus trepidauit, & contra videmus aliquos pusillanimes in facinora grauissima prorupisse, quæ audacissimi attentare timet, sicut et aliquando mulieribus fuerunt ad crimina vires. l. j. de mili. & in quo loco in verbo, capax. plura indicia ponit Tullius primo Rhetorice. cum agit de cõparatione. & Plin. in ij. cum ait de cõiecturis. & in iij. post prin. & Quintilianus in declamationibus. vnde patet indicia esse iuxta criminum qualitates, quia si quis crassator accusatur, oportet conuinci ex vulneribus, & cruore, si sacrilegus arguatur spolijs, & præda tẽplorum, si veneficus oportet ostendi liuoribus, & caduer. ij. Quintilia. sicut contra mulierem, quod fornicetur multe sunt occasiones, & indicia, puta, occasio quæ ex necessitate rei similis procedit. l. si. de specta. ite iniuria, aut contemptus viri locus, & etas, & mala mens, vel si pecunie pretiũ sibi dulce est. secundum Terent. Ideo ad hoc ut procedatur ad tormenta requiruntur indicia, quæ alias diceretur confessionem non legitime extortam, sed per fraudem. i. j. q. v. j. c. j. ideo periculosus est iudicibus iuuctibus, aut inanis gloriæ cupidis aut crudelitate eorum pretio distrahentibus potestatis arbitrarie frenalaxare, cū grauē stateram oporteat i his ante Dei cõspectũ gestare, qualitatibus personarum diligenter attentis. l. j. S. quæstioni. de quæstionib. Vnde Tullius. libr. j. Partitionum. Quæstionibus resistendum est, quia & colorem fugientes multi in tormentis ementiti sunt, morique maluerunt falsum fatendo, quam eo infici dolore, etiam multisum vitam neglexerunt.

Parid. de Putco Tractatus

xerunt. alij autem aut robore corporis, aut cō
fuetudine dolendi, aut metu supplicij, ac mor
tis, vim tormentorum pertulerunt, alij emen
riti sunt in eos, quos oderunt. & Augusti. 19.
de ciuita. Dei. saepe coguntur tormentis, inno
centium ad alienam causam pertinentem que
rele veritatem, & plerunque innocens luit
pro incerto scelere pœnas, & per hoc ignorā
tia iudicis est calamitas innocentis, quia ple
runque iudex torquet accusatum, ne inno
centem occidat, & deinde tortum & innoce
tem occidit per, ignorantiam. Sunt etiam
alia indicia violentia maleficum receptare,
defendere, visitare, associare, aut dona,
vel munera ei mittere, seu fauorem sibi im
pendere, & his similia. de hæreti. cap. accusa
tus. S. ij. in vj. quamuis loquitur in hæresi vi
detur idem in alijs grauioribus. c. j. de homic.
in vj. ¶ Vnde quilibet superior malefactorem
sibi subditum secundum maius & minus tor
quere potest. dict. c. c. conciliones. quod per
capit. regni est temperatum, vt in l. tormenta.
cum seq. etiam extraiudicialis confessio facit
indiciū ad torturam. gloss. singul. in l. capite
quinto. de adulter. licet facta parte absente. de
excusatio. S. dant. vbi sufficit probare ali
quem dixisse. qui tutorem ex odio vel inimi
citia nominauit. Et quia in extraordinarijs
criminibus qui fustigatur. l. i. c. fustium. de
infra. 2. q. quinta. hoc iure. vbi patet quod pa
ria sunt aliquem videre suis oculis malefi
cium facere, & illud à committente audire, se
cundum dominum Lucam de Penna in d. l.
j. de numera. ¶ Et adde etiam, quia indi
cium aliquando sumitur contra aliquem, qui
primo dicitur inuenisse occisum, & contra ali
quem, qui primo dicitur vidisse maleficium
& contra aliquem, qui valde sollicitat in cu
ria, quod maleficium inquiratur, de quo ad
eū nihil spectat, & vidi bis occurrisse de quo
dam, qui dixit inuenisse occisum, & hoc cu
ria renuntiavit, & ipse occiderat. Et quidam
occiderat consocium & sepius veniebat ad cu
riam importune sollicitande, vt occisor re
periretur, & fuit captus, vt suspectus, & re
pertum est quod ipse occiderat, ac etiam ipsi
delinquentes plerunque visitant, vt audi
ant & intelligant, quid de illo crimine dica
tur, & agatur, quod ipsi commiserant, ad
quod diuina vindicta ipsos impellit, vt puni
antur, quia nullum malum impunitum.
¶ *Linoribus.* Et adde Snet & Calligula. i. prim.
quod mortuus veneno cognoscit ex linoribus in
toto corpore & spuria ore suzati bus & cremat

corpus cor illesū remanet à ueneno preseruati.

S V M M A R I V M.

- 1 Tortura est adhibenda post auditas defensiones
inquisiti. & cum qua discretionem nume. 2.
- 3 In tortura incipiendum est à timidiore & ma
gis tevero, vt citius eruatur veritas.

C A P. II.

- 1 I s o de indicijs, sequitur de mo
do torturæ, in quo dicas, quod
tortura est adhibenda auditis de
fensionibus rei inquisiti contra
inquisitionem, & indicia, quæ si non eua
cuauerit indicia quæ, erant contra ipsum
pbado aliqua, quæ ipsum releuet, vel testes re
pullando, tunc tortura adhibetur, quæ det adhi
beri cū moderamine & discrete. l. si mors. C.
2 de q. & in l. de minore. S. tormēta. co. ti. q. di
cretio det haberi circa tria. Primo respectu
cæ ardue, quæ aliter adhibet in causa crimina
li ardua, & aliter in leui. l. vbi ff. de falsis aliter
in homicidio, q. in furto, & acrius i crimine lē
sæ maiestatis, q. in crimine falsi, & aliter cōtra
latronem, & stratarum disrobatores, quam con
tra furem, abigeos, vel stupratores, aut adul
teros. Secundo respectu personæ, quia ali
ter sunt torquendi serui, & duri. Aliter inge
nui & delicati. l. milites. eodem titul. Requiritur
etiam vilitas vitæ in torquendo, vt in
constitutio. regni si damna clandestina. vbi
textus, glossa, & Andraas, & dixit Baldus
in authentic. si dicatur. C. de testibus. in fine.
quod leuis, & vilis persona iudicatur, qui
commisit aliquod graue delictū. per textum
il. j. C. vbi sena. vel clari. Tertio respectu qua
litis tormentorum, quia si sufficiant tormē
ta leuia, non sunt inferenda grauiora. l. nemo car
cerem. de exacto. tri. leuis autem tortura non
est tortura. Bal. in l. ij. quo. appel. per l. ob. quæ
vitia. de edilio. edicto. vbi de febricula quæ
nō dicitur febris. ¶ Multa etiam sunt cōsiderā
da, quæ iudicis arbitrio relinquuntur, vt circa
minores, qui ferula cædi debent, vt dict. l. de
minore. vnde tota tormentorū moderatio iu
dicis arbitrio committitur. ff. eodem. l. quæstio
nis. ¶ Et vt veritas cito eruatur incipiendum
est à timidiore & magis tenero, quia per eum
facilius veritas explicabitur. l. vnus. ff. eodē.
a & primo à filio, quam à patre. ¶ argument. l.
isti quidem. ff. q. metus causa. & prius à mulie
re, quam à viro, quia sunt magis inconstantes.
quæ viri. arg. l. in multis de statu hominū &
q. mulieres sunt magis loquaces quæ viri. vt
habetur in euāgelio resurrectionis dñi, & cū
iudex

iudex viderit aliquē induratum ad torturam. debet a tortura desistere pro tunc, & si habet contra talem indicia euidētia debet ipsum repetere interueniente congruo intervallo. d. l. vnus. & quia non debet in omni leui maleficio deueniri ad torturam, sed in delicto graui, nec debet venire ad torturam, nisi cum aliter veritas exquiri non possit, nisi interueniente tortura l. ideo. ff. eod. Si tamen se absenter & fugiat potest cōpelli remediis oportunis ad personaliter cōparendum, vt torturam subeat. l. consentaneum. C. quomodo & quādo iudex. cui dabitur dilatio ad contradicendum, quare non sit torquendus. l. milites. & l. cognitionaliter. & l. i. §. vnus. de quæstio. secundum Angelum in d. l. cognitionaliter. & in l. milites. eod. tit. & de hac repetitione. vide infra latius.

¶ Quam a patre.] Adde enim supra in uersic & aduertendum. ii. col.

S V M M A R I V M.

- 1 Custodes possunt torqueri quando furta fiunt de nocte.
- 2 In causa adulterii tota familia potest torqueri.
- 3 Furtum presumitur commissum potius a familiaribus, quam ab extraneis
- 4 Vxores non possunt torqueri pro rebus mariti amissis sed concubina bene possunt torqueri.

CAP. III.

ecet aliās dicatur, quod torque do sint dandæ defensiones plenariæ, & tamen in furtis quæ cōmittuntur in hospitiiis dixit Bart. in l. eos. §. si. i. ff. furti aduersus nauas. qd datur consilium a lege, qd iudex habet potestatem super hoc tormentandi familiares domus, & alios, qui erant in domo. & procedendo super hoc summam per l. quoties. C. de naufra. & l. de submersis. eo. tit. & dixit idem Bar. in l. dominus horreorū. ff. loca. qd quādo domus alicuius frangitur, illi qui habet domus notitiam sunt suspecti, & possunt de facili torqueri tales personæ ad inuestigationē veritatis Dicens, quod quādo fiunt maleficia occulta, officiales consueverunt capere vicinos, a quibus verisimiliter debet veritas sciri alleg. Iaco. de Are. in l. si ita ff. de fundo instru. aliis in l. in fundo. vbi etiā Bartol. & sæpe tormentatur familiares caupo

- num, quia sunt viles. & facit quod nar. dixit in l. i. in princ. ff. de offic. proconsul. t. qd quando fiunt furia de nocte, possunt torqueri custodes vt indicent, furem, Et prædicta limitantur non habere locū, nisi quādo vicini, & familiares essent suspecti, qd fecerint. arg. l. non omnis. §. a barbaris. de re milit. quia non possent torqueri, sed terreri. per l. 3. §. idem. de test. quia tortura habet iniuriam, secundum Bal. in l. i. in princ. C. loca. vbi late per eum. & idem Bald. in l. si. de quæstio. & dixit t. quod pro veritate eruenda est torquenda tota familia in causa adulterii. l. in adulteri. de adulter. quia qui sunt in domo scire præsumantur, quæ sunt ibi. & ideo. ratione istius præsumptionis torquentur, qui in domo sunt nō alii. argu. d. l. dominus horreorum. & l. cōsensu. de re. public. §. super & de testib. cap. veniens. q. Quod est verū, nisi sint bonæ famæ, & bonæ vitæ, secundum Bald. in d. l. i. C. locati. in princ. & in si. & Bar. in l. si. de quæstio. dixit, quod vicini & conseruantes præsumuntur fecisse furtū si sint malæ famæ, vt ibi. & facit gl. de exhib. re in princ. t. vbi dicitur, qd furtum præsumitur commissum potius a familiaribus, quam ab extraneis. & quod Bald. dixit in l. inciuile. C. de furt. & quod Bart. dixit in l. i. §. serui. ff. nau. cap. licet Spec. videatur tenere contrariū in titu. de furt. in §. i. vers. pone & vide Cano. in c. 2. de purga. vulg. & dixit nota. Bal. in l. i. C. de natura. libe. t. quod pro inuenienda veritate rerū exportatarum sunt torque dæ concubina, non autem vxores quæ proprio iuramento tenentur iudicare. l. ii. C. quand. & quib. quart. pars. vide infra in c. vicinitas. inducit. cum ibi remissis.

S V M M A R I V M.

- 1 Misericordie genus est cito occidere.

Tortura. III.

CAP. I.

Tortura grauior est pœna, quā utriusq; manus abscisio. in authent. vt nul iud §. si. vnde Caslio. in lib. variar. epistol. 46. grauius est speciem a te mortis expetere, quā tormentorum crudelia sustinere, inter supremas enim anhelatus angustias potius est perire, quam viuere, & detestabilis

SS 4 sensus

Parid. de Puteo Tract.

sensus poenarum excludit dulcissimæ sa-
 lutis affectum. Et Seneca in libr. de bene-
 ficiis. † Misericordiæ genus est cito occi-
 dere, quia tormentum vltimum finem se-
 cū affert, acerbissima vero crudelitas est,
 quæ poenam trahit. & ad Lucillum epi-
 stol. 22. nemo tam timidus est, vt malit
 semper pondere, quam semel care. vnde
 facilius reperiuntur, qui se vltro morti
 offerant, quam qui dolo rē patienter fe-
 rant, ut ait Iulius Celsus libr. xii. quem re-
 fert Luc. de Pen. in l. quoties. de dignitat.
 libr. 12. circa tertiam. colum. Ideo solent
 aduocari indurare corda reorum, & dice-
 re clientulis carceratis, qui timent torque-
 ri melius est semel in tortura pendente,
 quam semper in furca stare. & de his so-
 let esse schola in carceribus vt dicit Andr.
 de Isern. in constitutio. regni si damna,
 & solent dicere torquendis. Quid enim
 si haberes brachia fracta? nōne sustineres
 medicum aptantem ossa? cum dolore?
 Quid enim si dolore illiaco vexareris, nō
 ne perferres? Quid enim si podagrā habe-
 res nōne sustineres dolorem aut te occi-
 dere? Ideoque melius est breui tēpore do-
 lorem chordæ præferre, quam mortē su-
 bire. Et sic solent indurare mentem reo-
 rum, nec constentur Multi etiam indu-
 rantur habentes breuia scripta in brachiis
 & dixit magnus theologus, quod si quis
 gestaret in dorso versum Psalmi, Contre
 brachium peccatoris & lingua mali-
 gna subuerteretur, & non reperietur - quod
 non confitebitur in tortura. Alii cum in-
 cantationibus factis nullum senserunt do-
 lorem. Et dicit Alber. ma. in li. de secretis
 naturæ, q. lapis mēphites dictus à ciuitate
 q̄ dicitur mēphitis tritus, & aqua mixtus
 & datus potari illi, qui debebat pati cru-
 ciatus, quod inducit insensibilitatē pēnæ,
 vel cruciatus. Et alii etiam dixerunt, qd̄
 bibendo opium non sentit dolorē, & mul-
 ti sunt, qui sunt ita temperati corpore, q̄
 non curant, pe chorda, & alii propter con-
 suetudinem torturæ. Et vidi experiri de
 quodam ribaldo, qui pro quinque carne-
 lis permittebat sibi dare vnā tractā chor-
 dæ, ideo iudices malefactorū solent noua
 genera tormentorum inferre, quando cri-
 men esset grauissimum, vt homicidium,
 & crimen læsæ maiestatis, & heresis, &

quando staret in chorda reus induratus
 & eam parum æstimaret, & indicia essent
 vrgentissima, & aliqui faciunt per inqui-
 sitionem in personam denudando, & pi-
 los totius corporis abradi faciendo, & qui-
 dam qui fuerat benetortus, & nihil con-
 fessus fuerat, cum fuerat abrasus nudatus
 & toto corpore bene lotus cum vidit se li-
 gatū ad chordam, statim confessus est
 maleficiū, iterata enim & repetita tortu-
 ra postquā tortus quieuit p̄ aliquos dies
 magis timetur, & grauiorē dolorem cau-
 sat, & ideo vt plurimum cito confiten-
 tur, quia acerrima est & propter carnem
 contusam & deinde solidatam causatur
 dolor intollerabilis.

S Y M M A R I V M .

- 1 Indulgentia remittit poenam, & non infamiam.
- 2 Petens a iudice aliquem torquendum debet in-
 rare, quod non habeat alias probationes.

C A P. II.

POne. quod aliquis commisit
 multa crimina & delicta, &
 deinde accusatur de illis de-
 lictis criminaliter, & sit p̄ces-
 sus, & in publicatione causę
 producit indulgentiam criminum, & ac-
 cusator potest ipsum torqueri pro suo in-
 teresse, vt sciantur bona quæ surripuit, &
 damna data, & particeps, & vt lux verita-
 tatis appareat, & per suam confessionem
 probentur, ipse accusatus opponat, quod
 crimina sunt remissa, & pars accusans de-
 bet ciuilit̄ p̄sequi suū interesse, cū crimi-
 na sint extincta per indulgentiā, & in ci-
 uilibus nō sit locus torture, an iudex hoc
 nō obstāte possit illū ponere ad torturā,
 vt confiteatur quāritatē bonorū subtra-
 ctorum cū circumstantiis, quia apparebāt
 indicia cōtra eum? Dico qd̄ sic, quia cū ip-
 se delinquens ante indultū passus fuerit
 inquisitionē criminalē, vel libellū accusa-
 toriū, & in eo fuerit lis contest. & seruata
 fuerint omnia solēnia iudiciorum crimi-
 naliū, & factę sint p̄bationes, ex qb̄ appa-
 reāt indicia cōtra ipsū, & indicis q̄ con-
 trahunt l. 3. §. idē scribit de peculio. pote-
 rit torqueri, quia tortura nō fit ad poenā
 sed ad inuestigationē veritatis. ff. de quæ-
 st. l. editum. vbi Bar. & est text. in l. nul-
 lam

li. C. de infami. vbi dicit glo. q. sic vt veritas eruatur per confessionem, siue principaliter inculpetur. l. i. de infami. siue contra aliam, vt testis inducatur, quia qñq; etiam testes torquentur à diabolo. l. fallaciter. §. q. si neget. & de quæstio. l. vnus. §. testes. & l. ex libero. q. Aliud si fustigetur nō ad inquisitionē, sed in pœnā suā p delicto cōmisso. ff. de infam. l. i. c. i. f. u. s. u. & facit, q. quia indulgentia remittit pœnā, nō infamiam. l. si. de gene. abo. & facit d. fal. l. si docueris. vbi post indulgentiā falsi q. ritar ciuilitur de fide scripturæ, & quia parus nunc petit torturā non ad punitio nem pœnæ delicti, sed vt delinquens confiteatur, & releuetur ab onere probandi, quæ est probatio partis ad veritatis indaginem. l. de minore. §. tormenta. de quæstio. in verbo, nō quanta accusator postulat. & princeps concedens indulgentiā, non videtur remittere ius partis. gl. sing. in l. venia. de in ius vocan. & facit arg. ab ordine titulorū, quia primo ponitur titulus de quæstio. & postea de penis, hoc ideo, quia tortura non est pœna, sed inquisitio & probatio veritatis, quia si esset pœna de liciti tortus non posset iterū puniri si confiteretur si tortura esset pœna, & sic Rex remittendo pœnā, non videtur remittere probationē per tormenta principalis, quæ sit ad releuandam partem ab onere probandi, & est ius partis. Nam licet per indulgentiam remaneat solum ius partis, ista persequutio habet criminalitatem annexam, quia delictum remissum habet criminalitatem quandam, quæ aggrauat, vt si delinques iterum delinquat puniatur ad mortem, vel corporaliter ex illo delicto sequenti post remissionē, secū dum Bartol. in l. si cui. §. cum sacrilegiū. de accusat. Ioan. And. in tit. de furt. in fi. Bar. in auth. sed nouo iure. C. de ser. fugi. & in auth. qui semel. C. quomo. & quād. iud. & latius in l. i. de ad. act. Si ergo delictum aggrauat ad mortem multo magis ad inuestigationem veritatis, & dixit x. al. in l. i. C. de iura. calum. q. quod petēs torqueri debet iurare, quod non habet alias probationes per ledictum. ff. de quæstio. & ideo poterit veritas inuestigari per torturam, quia remanet illa criminalitas licet impunita, & ista causa criminalis re-

missa incalescit criminali quo ad aggrauandum ad torturā, vt supra & remissio principis intelligitur saluo iure partis. l. 2. §. numerato. ne quid in loco publico. l. ne annus. de emancip. liber. cum simi. q. Et probatio est ius partis in iudiciis, quia actor nisi probauerit reus absolvitur. l. actor. de proba. & in l. qui accusare de edend. & q. dixit And. de lse. in c. i. de cōtro. int. do. & fid. §. insuper. quod si in libello accusatorio non dicatur, quod si constet semiplene, quod exponatur quæstionibus & tormentis, non tormentur & hoc petitiū fuerit in libello accusatorio in isto casu, & reus fuit litem contestatus, & probationes factæ, & ideo videtur procedi posse contra eum ad torturam, quia in iudiciis quasi cōtrahitur, vt supra & princeps hoc non tollit, sed mera pœna, & in causa ciuili habente delictum admixtum procedi potest ad torturam. c. i. de deposito. extra. & ita mihi visum est. licet aliquid dixerunt contrarium ea sola ratione, moti, quia causa est facta ciuilis per indulgentiam, & in ciuili ad torturam non proceditur, non considerantes ad prædicta, & ad ius partis.

SUMMARIUM.

1. Testis vacillans in testimonio ac negans si constat interfuisse negotio torquetur. Et quid si corrigat se intortmentis. nu. 2.

CAP. III.

1. Estis. q. In testimonio varius, vel vacillans, ac negans si constat interfuisse negotio torquetur. al. fin. ff. de quæstio. & ff. c. l. vnus. §. testes. & l. fallaciter. de abolito. vbi gl. etiam quod presbyter torquetur, siue clericus. vt in l. presbyter. de episcopis & clericis. Et non solum in criminali, sed in ciuili torquetur testis varius. l. ex libero. ff. eo. vbi etiam dicitur, quod minori cum examinatur in alium vt testis, nō creditur sine tortura, nec etiam seruo & l. vnus. eodem titulo. nec vili & abiecto in corpore de testibus. §. si vero ignoti. & Et si testis talis sit seruus torquetur in cā ciuili qñ aliter veritas hñi nō pōt. d. l. diuus. q. Liberi autē in causa ciuili nō torquentur, nisi cū sint viles, ignoti, aut abiecti, vel cū vacillant. d. l. ex libero. vbi glo. tamē vt tu intel-

Parid. de Put. Tractatus

tu intelligas iuste, vide Barto. late in d. l. ex libero. sine quo non poteris intelligere. & vide Dyn. in l. repet. eo. tit. Bar. in l. eos. ff. de falsis. & i. l. q. varia. de test. ff. an & quando testis torqueatur in cuius tortura iudex considerata, an fuit praesens in maleficio necne, & an verisimiliter scire posset necne. ff. ad Silla. l. i. §. si quis in villa. quare non sunt torquendi testes, qui rei notitiam habere non praesumunt, secundum Ange. in d. l. cum cognitionaliter. Tamen quando quis torquetur ut testis, an requiratur per seuerantia. glo. in d. l. fi. C. de quaestio. tenet quod non requiritur perseverantia, sed stetur primo d. arg. in corpore de testi. §. quia vero. qd dicit verum Ang. nisi fuerit cum parte locutus, & repetitus in tormentis dicat contrarium eius, quod primo dixerat. Aliqui dixerunt standu priori dicto, secundum glo. illam. Dyn. in l. repeti. ff. eo. dixit, qd neutro dicto stabitur per l. qui falsa. de testi. & per l. eos. de falsi. vbi Bar. dicit, quod aut testis variat sine tormentis. & habet locum. l. qui falsa. aut variat in tormentis, & statur ultimo dicto per l. si postula uerit. de adult. in ver. si negauerit. Quod sequitur Angel. si non fuit locutus cum parte, & nisi in animo iudicis sedeat ex aliqua causa rationabili, quod primum dictum tanquam verisimilius & negotio aptius verum sit, quia iudex magis scire potest. l. 3. §. diuus. ff. de testib. Et ideo dicit, quod potest testis iterato repeti, & tunc videbitur in qua confessione magis perseverat, an in prima an in secunda. & stare debet iudex in qua inuenitur magis perseverare. Et ita Angel. intellexit opinionem illorum, qui dicunt, quod contentens de aliis in tormentis debeat perseverare, quia ista perseverantia est attendenda eo casu, quo testis prius dixit vnum, & secundo tortus dixit contrarium, nam torquendus est tertio, ut videatur in quo dicto magis perseveret, quod dicit equu. & facit quod dicit Innocent. in capit. pe. de testi. vbi Cano. Et subdit Angel. quod non credit dictum Barto. verum simpliciter, quod secundo dicto credatur. & qd confessioni contra se non stetur, nisi perseveret, ut in §. si quis ultro. & est gloss. in d. l. fi. secundum vnam opinionem, sed co

fitenti de alio ut testi statur, licet non perseveret, quia statur dicto primo, non autem dicto ultimo quando se corrigit sine tormentis, & sine causa rationabili, secus si cum causa rationabili. dict. §. quia vero. & dict. §. praeterea. ¶ Sed si corrigit se in tormentis reperiens non statur primo dicto. nec secundo, sed iterum debet repeti, & stabitur illi dicto in quo perseverabit tanquam vero, & ita intelligitur, scdm Ange. gl. in d. l. fi. & in ver. alii. & ita etiam intelligit Cy. dicens neutro dicto standum, quia conceditur antequam tertio repetatur, salvo, nisi in animo iudicis sederit, ut supra salvo nisi locutus fuerit cum parte, quia tunc semper stabitur primo dicto, & non posteriori. b per d. §. quia vero. fm Ang. in d. l. fi. Et vide aliquid per Bart. in repe. ff. eo. & vide late Bal. i. l. 2. C. quorum appel. vbi examinavit quando tortus reuocat confessionem suam si illa reuocatio debeat admitti, vel requiratur qd sint indicia facientia pro reuocatione. & vide Bal. in l. fi. C. de proba. vbi Saly. tenet contra Bal. Et adde Bal. i. l. 3. C. de adult. qui dixit de tortura testis, quia tunc torqueatur quando praesumptive scit veritatem. & eam non dicit, dicens, quod quando testis sine tormentis dicit vnum & cum tormentis dicit aliud contrarium, secundum dictum tenet c & non primum. Allegat Barto. in l. si postulauerit de adulte. & in l. penul. eodem titu. Secus si sua sponte, quia tenet primum dictum. ca. praeterea. de test. nisi correxerit de immediate. scdm Bal. ibi. & vide Bal. de tortura testis in l. fi. C. de quaestio. vbi dixit quod testi torto a plus creditur quam non torto. & vide in l. data opera. C. qui accu. non pos. vbi dixit aliqua de testis tortura. & in l. i. C. de furt. vbi an possit se corrigere contentens. & de tortura testis et vide in c. regni quod incipit, in accusatis de tormentis. vbi de teste vacillante, q torqueat. & vide And. de Iser. in costi. regni, si dana claudetina vbi plene, & vide etiam supra vbi de variatione principalis. & vide Bald. in l. nullam. de testi. vbi de variatione testis. & si magister actoru debet scribere, & ipse non intelligit variationem, & vide supra in c. viso de indicis. vbi verba Bal. ibi. Et adde An. i. l. si postulauerit. ff. de adul. §. iu bet

bet. dicentē, q̄ si testis primo dixit vnum, deinde tortus dixit contrarium, q̄ stetur secundo dicto, tamen dicit, q̄ prudens assessor vnicum dictum in actis tantum repeti facit, quā caucela videtur mihi periculosa pro iudice, quia testis tortus poterit dicere se iniuste iterato tortum, & dare petitionem in syndicatu, ideo cautius est quod vtrunq̄ dictum reperiat in actis vt appareat contradictio, & variatio sua. & vide infra proxi. cap. de repetitione torturæ.

¶ **Torquetur.** An & quando testis torqueri possit: & quando non. vide do. Bartho. Soci. in conf. 283 incip. in causa. do Ioan. in vers. propterea ille testis. in ij. parte.

¶ **Et non posteriori.** Adde idem tenentem do. Bartho. Soci. in conf. 253 incip. in ca. do. Ioā. in vers. ij. etiam clare. in ij. par.

¶ **Tenet.** Adde idem tenentem do. Bar. Soci. in conf. 253 incip. in ca. do. Ioan. in vers. capio demum. in fi. cum vers. sequen. in ij. par.

S V M M A R I V M .

- 1 Tortura quando repetenda sit. & nu. 2.
Et quando dicantur noua indicia superuenire. & nu. 3. 5. & 6.
- 4 Reus confessus post tormenta repetita que repeti non debebant non debet condemnari.
- 7 Iudex qui hominem sine indicis torfit de mandato Regis non tenetur & num. 8.
- 9 Potestas an possit torquere delinquentem proprijs manibus. Et quid in episcopo. ibidem.
- 10 Negatio cibi dicitur tormentum.
- 11 Torquendo non datur cibus illa die, qua torqueri debet.

C A P. IIII.

DE repetitione torture scias quod Bar. in l. vnus. de q̄o. dixit, quod Cy. & Iaco. de Aret. in l. fi. C. eo. dixerunt, quod t̄ tunc repetatur, q̄n indicia de nouo superuenerunt euidentiora primis. & idem dicit quod tenet Ray. Tamen Bar. dixit, q̄ hoc non seruat consuetudo: quia repetitio fit indistincte cum iudici videbitur. Et ideo dicit, quod tortura non reperitur quando apparent indicia leuia non multum manifesta, secus si sunt multum vrgētia, quia si in prima tortura stat durus, poterit iterum torqueri & repeti. per l. repeti. eo. ti. Et adde

quia Bal. in l. ii. C. quod met. cau. dixit, q̄ est in potestate iudicis repetitio torture. Tamen idem Bal. in l. ii. C. quorum app. non reci. dixit, quod tormenta non plene imposita non possunt repeti, nisi ex nouis indicijs. Et quā sint plena & moderata tormenta, dicit iudicis committi arbitrio. Et dixit Bal. il. milites. C. de q̄o. q̄ si repetitus in tormētis decederet puniretur torquens tanquam homicida quando nō deberet repetere. & vide Bal. in repeti. l. i. C. de confes. quia idem tenet ibi, quod repetitio tormentorum non possit fieri nisi noua indicia superuenerint. & idem Bald. in tit. de pace iur. fir. §. iniuria. dixit allegando Cano. in c. in contemplatione. de regu. iur. t̄ quod semel aut bis tortus sufficienter, & in negando perseuerans potest iterum torqueri ex indicijs superuenientibus, & remittit ad Cy. in d. l. fi. de quæstio. Et adde Bart. in l. de minore. §. tormenta. ff. eo. tit. Et dicit Bald. in l. in bonæ fidei. de iureiurā. quod si reus fuerit confessus in tormentis, quod sine nouis indicijs poterit repeti in tormentis, quia illa confessio facit semiplenam probationem, & in ea cogitur perseuerare, qui etiā dixit quod ille qui primo confessus fuit, & postea vult reuocare confessionem, debet probare confessionem, & si non probat, compellitur in prima perseuerare p̄ repetitionem tormentorum. alle. Innoc. in cap. per inquisitionem. de elect. & vide aliquid per Bald. in l. sciant. C. de proba.

¶ Et dicentur noua indicia, si superueniant probationes diuersi indicij nō eiusdem arg. l. per hanc. de temp. app. & cum Bar. tenet Bal. in l. ii. C. de cust. reo. ¶ Si tñ reus sit conuictus per varias probationes an possit torqueri, vt confiteatur ne possit appellare? Barto. videtur tenere quod sic. in l. i. de iura. calum. C. dicens, q̄ ita iudices seruant. & sic infert reum hoc casu repeti posse. ¶ Contrarium tenet Ang. in l. & si certus. C. ad filla. & Ange. in tra. & de quæstio. & vide in l. milites. C. eod. & plene per Io. And. in regu. cum in contemplatione. in antiquis. & Dyn. in tracta. de quæstio. & tenet Sal. in d. l. i. de cust. reo. cum opi. Barto. etiam dato, quod reus in tormentis primo illatis confessus fuerit postea extra tormenta non perseuerare Et ideo.

Parid. de Puteo Tract.

¶ Et ideo reus confessus post tormenta repetita, quæ repeti non debuerunt, non poterunt propterea cōdemnari. per l. quæstionis. eo. titu. Et sic Bar. ubi supra tenet quod propter communem iudiciorū observationem semel tortus potest iterū torqueri. & idem Dy. in tract. qō. & Iaco. de Are. dixit quod auidi iudices repetūt torturam. & dicunt cano. in d. c. cum in contemplatione, quod sufficit noua coniectura, siue procedatur ex ipsis torti dicto, siue non. alleg. l. qui bona. §. si quis. de dā. infect. & adde, quia Bar. in tracta. de quæstionibus, qui sibi appropriatur. licet Aug. de Ari. in addi. ad Ang. de Aret. in tracta. suo malefic. in glo. fama. in ver. quæro an vnum indicium &c. dicat quod ille tractatus non fuit Bart. nec Dy. prout aliqui doct. tenent, sed fuit Gand. dixit, quod si aliquis est tortus pro furto, qui nihil est confessus, quod nō pōt repeti sine aliis nouis indiis. ¶ Dicens quod erunt noua indicia, si tortus dicat neminē iacuisse ibi, ubi fuit maleficium commissum. & deinde contrarium fuit probatum per testes, & ideo tortura repetitur per hoc indicium. & hoc tenet Odoar. ar. de verbo. fig. l. bone. §. hoc sermone. & ff. pro soc. l. socius p filia. §. nec. ¶ Tamen assessores contrariū seruant. pro quibus facit in auth. vt iudi. sine quoquo suffrag. §. omnium. & sic intelligitur l. repeti. & l. vnus. §. i. de qōn. ¶ Quo casu cōsideret iudex qualiter tortus pdurauerit, & m Bart. in dicto tracta. si autem tortus dicat, si stare per decem annos nihil dicam, non debet propterea dimitti, sed cum tempore procedetur secundum qualitatem eius, & si non confiteretur, detinebitur in carcere. Et si noua indicia nō erunt, dabitur terminus actori ad probandum & si non poterit conuinci, non condemnabitur. ff. eo. l. ii. §. præterea. & l. vnus. secundum Bart. ibi. Et And. de Ifern. in constitu. regni. si quis damna clandestina. ix. col. dixit, quod multi dixerunt, quod si reus tortus præcedentibus indiis non confiteretur, quod potest repeti tortura, si post alia indicia & argumenta reperta sunt. ff. de eo. l. vnus. §. reus. quasi prima indicia habuerint effectum suum, quia tortus est. & agi videtur de prima tortura. ar. l. bone. §. hoc sermone.

de verbo. fig. vt non omni die torquatur. arg. de leg. 3. l. fideicom. §. si quis decem. Tamen alii dixerunt hoc verum, quando prima indicia non fuerant tantum adhibita ad vnā torturam, sed ad quod opus erat. arg. de eden. l. veluti. & quia titulus de quæstionibus est arbitriarius. & l. repeti. simpliciter dicit repeti posse, & non dicit requiri noua indicia, qui concludit totum hoc debere esse in consideratione iudicis, vt videat conditionem rei, si sit indurata, vel debilis, vt in §. qōn. & sic sunt indicia fortiora, sic tormententur semel & pluries, & semper in dubiis potius inclinatur ad minus, quia sanctius est, quia non debet tantum torquere, vt dissoluat membra. & si condemnatur, vel absoluitur sit saluus innocentia dicens, quod durius torquebitur, qm indurata corpus, & animam ad sustinendum tormenta. d. §. si reus. non tamen q in tantū tormentetur, donec deficiat. An. ibi. Et sic erit arbitrium quod dicitur de repetitione torture, & hoc cōiter obseruatur, quia qm iudici videtur quod non sit sufficienter tortus pro prima vice, habita consideratione robusticitatis torti & tolerantia tormentorum, vel eius debilitationis indiciorum vehementia, & delicti immanitate, ac etiam loci torture si tracta fuerunt data à loco multum alto vel basso, & si fuit parum altatus, quia tunc repetitur tortura, quasi prima non fuerit integra, vel si iudex dixerit, non plus pro hodie iudices enim maleficiorum solent, qm vident, quod tortus parum curat de chorda, & nihil confiteretur, & stat induratus p prima vice, debent incipere à leui tortura, & dare tres vel quatuor tractus nō magnos, & deinde desistere, quia quando est calidus post secundum & tertium tractum insudat, nihil curat vltius chordam, & ideo dicunt quod intendunt pro nunc su perferre in tortura ex certis iustis causis & deinde faciunt aptare, & consolidare brachia torti, & ipsum confortare, & faciunt ipsum quiescere per aliquos dies octo decem & plus, & deinde repetūt torturam, quæ tortura tunc est maximi doloris intantum, quod quantumcunque induratus animo & corpore, tunc confitebitur. ¶ Et aliqui permittūt ipsum in prima
tortura

tortura quiescere per duas aut tres horas nudū vt refrigeretur, quia tunc acrius dolebit, si tortura repetatur. ¶ Et aliqui crudeles proiciunt aquam frigidam in dorso ad corpus refrigerandum, vt magis sentiat torturam, & ista in exquisita tormenta non sunt danda, nisi committentibus crimen læsæ maiestatis, homicidis, latronibus stratarumque disrobatoribus, & parricidis, in quibus debet acerrime fieri indagatio. l. 3. de epis. audi. & in l. 2. C. quo. appel. non reci. ¶ Et ad omnem dubitationem tollendam solent carnifices iustitiæ protestari, & interloqui, & scribi facere in actis, quod intendunt pro hodie super sedere in tortura iam incepta & non perfectæ data, & repetere ipsam torturam, si & quoties opus fuerit ad indagandā veritatem, quæ cautela sumpta fuit, vt puto ex not. in l. vnus. de quæstio. vbi habetur qd quando tortura non est sufficienter data quod poterit iterum torqueri. Et dixit Andreas de Iser. in titu. de pace. tenen. S. publici latrones quod raro accidunt, qd semel tortus iterum reperiatur non confiteatur, dum quæsiuit si latro famosus tortus nihil confiteatur, si debet absolui, & dicit quod iterum torquebitur. ¶ Et tunc ego repeterem torturam cum vna chorda subtili, tamen forti, quæ magis est apta ad torturam quam grossa. secundum Sal. in l. nullus. C. ad legem Iuliam maiest. in verbo, fidicularum. per illum text. iuncta gloss. ¶ Nec tibi ista tormenta videantur inhumana & crudelia, quia sine timore torturæ mundus non posset in pace tueri, quia Oderunt peccare male formidine poenæ &c. ¶ Ideo autem dixi, quod semel sufficienter tortus non debet repeti, nisi ex nouis indicis superuenientibus, quæ leuis tortura non est tortura. secundum Bald. in l. 2. C. quo. appel. & Barto. in tracta. de quæstio. vbi dixit qd leuis terrore non est tortura. & supra est dictū.

¶ ¶ An iudex qd hominē sine indicis tor sit mandato regis teneatur? vide in l. ire apud Labeonē. S. quæstionis. de iniuriis. & dic quod hoc dependet ab eo. An princeps posset hoc modo mandare. Et Andr. de Iser. in consiliis regni, prosequentes. de testi. & probat contra barones. in l. 2. tenet qd nō, tñ contrarium videtur tenere

in consiliis regni in quæstionibus. tamen hoc est declaratum in c. regni, quod incipit, in accusatis. vbi reseruatur arbitrium regis, vel vicarii, & sic ibi probatur, quod rex, vel eius vicarius posset. Tamen vbi hoc faceret iudex mandato regio. excusaretur per not. per Bald. in l. seruos. C. ad legem Iuliam de vi & aliquid per Andr. de Iser. in constitutionibus supra allegatis. ¶ Et Ideo indices in delictis enormibus, quando non haberent indicia sufficientia & esset ingens suspitio contra aliquem debet impetrare a principe, quod cum illis suspensionibus possit torquere, licet raro concederet, princeps, nisi vna falsitate, homicidio, vel veneratione, aut exceptuatis. Et adde qd licet iudex habeat arbitriū liberū, & absolutum, non torquebit sine indicis, non enim potest contra ea negare defensionem glo. in clem. sape. in verbo, defensionem. de verbor. signi. & in clem. pastoralis. S. penult. de re iudi. Barto. & alii. in l. filiusfamil. de dona & in l. i. & in l. milites. de testa. mili. & ad reprim. in verbo, videbitur. & in verbo, figura. & quod not. in capit. veniens. & in capit. quinquaginta. de iureiur. & Cand. in male. in rubrica, quæro, nunquid potestas. & l. i. ff. de sicca. vbi Bartol. & quod idem Bart. in l. i. & in l. qui dolo ad leg. iul. de vi. & vide omnino infra in c. quando proceditur ex merito iudicis officio, vel per modum notorii. ¶ ¶ An potestas possit torquere torque dum suis manibus. glo. Ioā. Andr. qd sic lxxxv. dist. ca. nō licet. vbi dicit, qd ē Episcopus hoc potest suis propriis manibus. Et quidam potestas, vt vidi capiebat reū per capillos, vel per aures dando caput ipsius fortiter ad columnam dicendo confitearis, & dicas veritatem ribalde? Et ista dicitur leuis terrore & non tormentum, secundum Barto. in tractatu de quæstion. vbi dixit quod nuda interrogatio, vel leuis terrore non pertinet ad tormenta, argumen. ff. de iniur. l. item apud. S. aditus.

¶ ¶ & ad filla. l. i. S. quæstionem. ¶ Et an negotio cibi sit tormentum? vide in clemēt. j. de hære. in gloss. vbi Paul. de Eleaza. & Io. Andr. in c. cum contemplatione. de reg. iur. & dicit Barto. in l. j. S. diuus. de quæstion. & quod carcer, in quo quis patitur famem, & frigus dicitur tormentum, & appel.

Parid. de Puteo Tract.

- & appellatione **quæstionis** intelliguntur tormenta corporis & doloris & etiã mala mansio. ff. de iniuriis. l. i. rē apud. §. de quæstionibus. & ad fillanjanum. l. i. §. quæstio.
- 11** ¶ Et scias q̄ ille die, qua quis debet tormentari, non datur sibi ad comedendum, ne corpus ex cibo turbetur in ipsa tortura, & ita seruatur de consuetudine. Et dicit glo. in d. clemen. quod tormentum dicitur quasi torquens mentem. Et scias q̄ licet quis non possit torqueri, potest terri. **b** in auth. de man. prin. §. & talem. & dicit Bal. in l. 2. C. quor. appell. & videtur tex. in l. i. §. impuberes. ad fill. in d. §. item quæstioni. sunt insuper ieiunia tormenta, secundum Ioan. Andr. in cap. cum in cōtemplatione. de regu. iur. alleg. clem. i. de hæreti. & facit pro hoc quod not. in cap. i. de testi. vbi dicit Abbas ¶ quod testes ebriosi debent deponere ieiuni. Et ideo ea die, qua quis debet torqueri iudex mandat carceratio quod non det ei cibum, nec potum, hoc ideo, quia corpus turbaretur & emoueret cibum, & causaretur impedimentum torturæ. & confessio turbaretur & ex hoc rei torquendi cognoscunt, qđ debent torqueri quando hora solita nō datur eis cibus, neque potus, & solent currodiri ne aliquis charitatis intuitu daret eis cibum, & debet intimari cōsanguineis quod nō veniant ad carceres ea die.
- a** ¶ *Superuenientibus.* Adde d. Alex. de Imo in l. i. §. diuus ad fin. de quæstio. & in consi. 179 in parte.
- b** *Terreri.* Adde d. Petr. Philip. Corn. in cons. xxxiii incipien in causa. in litera b in in iiii. parte quod suspitio seu motus tortura aequiparatur tortura.

SVMMARIVM.

- 1** Iudices torquentes carceratos in secreto tenentur & nō 6 Et qualiter probetur quod tortura fuerit facta in secreto uu 2 3 & 4.
- 5** Iudex non potest torquere decuriones & alios in dignitate posito.

CAP. V.

- 1** Via sæpe ¶ Iudices aliquem torquent in secreto, & imperuntur in syndicatu, & dicitur qđ fuit compulsus cōfiteri. Quæro qualiter possit hoc casu tortura probari. Bal. in l. i. ne ex

delit. defun. remisit ad not. in l. de pupilo. §. si quis ipsi prætori de noui operis. ex delictis cuius colligitur qđ potest probari per familiam alleg. l. de minore. §. tormenta de quæstio. ibi, vel æstimationis & quod not. Cyn. in l. 3. C. de seru. fugit. vbi dicit quod illud, quod dicitur personis fide dignis est credendum, & probatur per testes qui cognoscunt vocem ipsius, qui dicat se audiuisse ipsum clamantem. vt not. Bal. in l. cōuenticulam. de episcop. & cler. & vide etiam Bald. in l. si quis in hoc genus. eo. tit. ¶ vbi ponitur qualiter tortura probetur quando dicitur esse facta in secreto, & dicit quod probatur per indicia & præsumptiones, vbi hoc dicit in materia confessionis spontaneæ, & facit text. in l. i. §. potuisse. ff. ad filla. vbi dicit Bald. quod ¶ si vicini audierunt. aliquem plorantem, & clamantem probatur violentia sibi illata. per illū tex. ideo si fuit audiens clamans & stridens in palatio ianuæ clausis, & dicatur qđ talis torquetur erit probata tortura per prædicta, etiam probando quod officialis erat solitus facilius tormentare. & vide in l. interpositas. C. de transactio. per Bald. & probatur ex indicis, quia semper præsumitur terror inferri ab officiali Baldus in l. nouissimè. quod falsu. auto. Et Adde Bald. in l. falsus. de furt. dicentē qđ sufficiat quod probetur detentio, si tormentum aliter probari nō potest, vt dicatur cōfessionē metu tormētorum factam. vt not. Cyn. in l. ii. qđ metu. cau. in quibus locis dicitur de teste, qui ratione detentionis dixit dixisse testimonium per metū eo ipso probatur. Et facit quod habetur in cap. fraternitatis. de hære. lib. vi. quod in actu occulto, de quo nō potest haberi plena probatio, indicia quædoque habent vim plenæ probationis, q̄ nota & dicit in l. si postulauerit. §. quæstioni. de adult. quod tortura debet fieri in abscondito sicut examinatio testium, de quo vide etiam in cap. regni. de tormētis.

4 ¶ Et adde quia poterit probari tortura facta in abscondito per stigmata, & ligaturas, quæ in brachiis apparebunt post torturā. arg. l. stigmata. de fabricen. lib. xi. & etiam per alios carceratos, vel cōsocios propter difficultatem probationū, vt infra videbis in capitu. illa. an familia possit testifica

testificari pro potestate, & ideo in tormē
tis sunt adhibendi aliqui probi viri, qui
videant si non fuit excessus modus in tor
mentis: nec etiam fuit compulsus tortus
ad confitendum, vt dixit Bald. in l. legis
virtus. de legib. vbi dixit, quod nō debet
adhiberi in secreto, tamē auditis iuribus
vtriusq; partis, non tamen præsente ad
uocato, per nor. in l. proximē. de his quib.

- 5 vt indign. ¶ Iudex non potest torquere
decuriones, & alios in dignitate positos.
l. omnes. de decur. & punitur iudex con
trafaciens, vt ibi tenet, quod consuetudo
contraria non est seruanda, & idem in l.
diuus. de quæstio. & in l. ii. §. in filiis. ff. de
decur. etiam finito officio. l. nihil. de qō.
& l. si quis decurio. de fal. Quo casu offi
ciales possent resistere iudici volenti con
trarium agere, vt d. l. omnes. sicut etiam li
cet resisti prælato malē agenti. l. i. §. offi
cium. vt omnes causæ tam ciuiles, vt in
auth. quomodo oportet episcopo. §. si. cum
fimi. per glo. ibi de iure constitu. regni nō
torquentur, nisi viles, vt in constit. regni:
si damna. in tex. & glo. & And. & vide in
cōsti. regni: prosequentes, an barones pos
sint torqueri: tamen an possint torqueri
doctores. vide supra in verb. doctor a vbi
etiam dicitur quod non tenet consuetudo
in contrarium, secundum Lud. & vide
6 infra in c. an iudices, seu aduocati. ¶ Agi
tur contra potestatem quod fecit per vim
confiteri, & duo testes dicunt de violen
tia, & decem testes quod sponte, quibus
magis credatur. Innocen. dicit quod illis
duobus, qui deponunt de actu visibili: &
sic de violentia, & non de illis decem qui
deponunt de actu mērali, qui est soli Deo
notus. extra de renun. c. super hoc. per In
nocen. idem in instrumento notarij, qui
dixit sponte, quia reprobatur per duos
testes deponentes de violentia adde Bar.
de nou. ope. l. de pupillo. §. si quis ipsi. Bal.
in repet. §. prohibet. q. xii.

- ¶ In verbo doctor. Et hic adde quod ibi di
xi in apostill.

S V M M A R I V M.

- 1 Medicus debet iurare de crudelitate.
- 2 Medicorum appellatione veniunt et obstetrices.
- 3 In discordia standum est peritioribus.
- 4 Delinquenti spoliato ante tormenta inducitur

institus metus ac si fuisset tortus.

- 5 Doctores & aduocati an possint torqueri.
- 6 Tortura debet peti in libello per accusatorem.
- 7 Confessio adulti facta in tormentis sine cm
ratoris auctoritate, an valeat. & nu. 8.
- 9 Assertio percussu an faciat indicium ad torturā.
- 10 Iudex si torserit non torquendum, nunquid
teneatur.
- 11 Qui torqueri possint & qui non.
- 12 Tortura adhibetur ex causa ciuili & crimi
nali qm̄ veritas non potest aliter reperiri.
- 13 Indicia uerisimilia, & sufficientia debent
precedere torturam. Et qua sint indicia
sufficientia. n. me. 14.

C A P. VII.

Officialis posuit ad chordam
mulierem, q̄ dicebat se esse
prægnantē, quæ ante chor
dam adhibuit medicum, q̄
retulit se credere, quod nō
erat prægnans, propter quod fecit abor
tium: dubitatum quæ fuit, an officialis
teneatur in syndicatu, ex quo mulierem
prægnantem tormenrauit, & medicum
adhibuit, qui sub dubio forte respondit
credere illam non fore prægnantē, & sic
medicum adhibuit imperitum, qui incer
tum, & dubium iudicium dedit? Et dico
quod quamuis in talibus dicatur, quod
sint adhibendi medici periti, tamen si iste
medicus erat peritus, licet dederit iudi
cium incertum, videlicet de credulitate,
quod propter hoc non tenebitur officia
lis, qui secutus fuit eius iudicium de cre
dulitate. Quia ¶ quando medicus inter
rogatur, an mulier sit prægnans, vel ex
vulnere sit remansura cicatrix, quia hoc
non potest cadere in eius sensum, nisi per
credulitatem. & ideo de credulitate iura
bit. secundum glo. in l. iureiur. de testib. &
art. latē. & docto. in l. i. de vent. in spi. se
cundum Ang. in repet. l. si vacante. C. de
bon. vac. lib. x. qui plus dixit, quod ista nō
possunt cadere in sensum medici, nisi per
credulitatem ex apparentibus & verisimi
litudinibus coniecturis, & ita iurabit de
credulitate, & non de veritate. alleg. nor.
per Ioā. And. in c. cum Præbellio. de fide
instru. & in Specu. de prob. §. super. verfic.
hoc quoq; & in l. comparationes. de fide
instru. ¶ Tamen dicit esse contrarium in
doctore

Parid. de Puteo Tract.

^a doctore approbante discipulū ad doctorem, quia iurabit de veritate, quia sufficientia & peritia potest per veritatem cognosci. per l. i. de decre. ab ordi. & l. i. §. inter peritos. C. de aduoc. diuer. iud. Et ego idem dicerem, si medicus adhibetur per iudicem ad videndum, iudicandum, an carceratus qui allegat se infirmum graui infirmitate, vel ex febre pestifera, & propterea se excarcerari petat, quod medicus in hoc casu debeat iudicare de veritate, quia febris cognoscitur ex pulsu & vrina & ex aliis veris indiciis, sicut dicitur de doctore deponēte de peritia scholaris, vt supra. quibus etiam adde Bar. i. trac. de test. vbi dixit, quod isto casu medicus, qui deponit de cicatrice per crudelitatem potius iudicat quam testificetur. & in c. literas. de præsump. in c. quod. & in cap. licet ex quadam. de restit. quæ probatio facta per peritos in arte est sufficiens etiam in criminalibus. in auth. de non alie. §. quæ autem. & in d. l. comparationes. Bar. & alii in proœm. ff. vet. & Barto. in l. quoties. de ponde. auri. & in l. i. de verb. oblig. Cano. in c. proposuisti. de frigi. & in l. quoties. de re mili. & requiritur quod sint bene periti in illa arte. d. l. quoties. Et ideo quādo succederet infirmitas equo locato in itinere, debet conducens recurrere ad marefcallos, & non ad alios, qui non essent sic periti, quibus debet credi per iura prædicta, qui habebunt testificari de veritate, si attestentur de eo de quo potest haberi infallibilis notitia veritatis, secus si non potest haberi, nisi veritas opinata, quia iurabunt de credulitate non de veritate. per not. in supradictis iuribus. & in l. nemini. de aduoc. diuer. iudic. de secundis nupt. l. hac editali. §. is. & in auth. de non alie. §. quod auth. ¶ Et ideo si statutum vel constitutio diceret in his casibus, & in similibus esse adhibendos medicos, sufficeret adhibere illos qui etiam eas infirmitates curare, & sanare solent, qui medici dñr. l. j. vbi Bar. de var. cog. qui dixit t̄ medicorum appellatione veniunt etiam obstetriches, & hi qui certam partem corporis curare solent, & vt dentarii & ocularii, non tamen qui per incantationem curarent. ^b vt ibi dicit text vbi iurisconsultus exclamat quod multis profuit, & ego similiter

exclamat quod nostris temporibus videmus curari infirmicates & feritas per incantationes, & legi in libris medicorum multas incantationes. tamen ipsi non vtuntur, & al. not. in l. i. C. mand. Et ideo cū casus acciderit quod mulier esset carcerata pro magna causa, & diceret se prægnantem ad deludendum torturam, vel poenā, & non posset expectari, q̄ venter ostenderet prægnantiam, erit cautus iudex, q̄ vna cū medicis adhibeat obstetriches expertas, quæ ventrem tangerent, quarū iudicium in talibus solet esse ita securum, sicut iudicium medicorum. Licet lex dicat, quod sepe fallitur oculus obstetricis, & non vnā obstetricem, sed plures adhibere possunt, quia non est standum dicto vnus, quando plures haberi possunt. secundum Bar. in l. in rixa. de siccat. & in iurib⁹ superius alleg. & in auth. de non alien. §. quid tamen. & in d. l. i. de vent. inspic. & Bar. in l. quid tamen. §. si arbiter. de arbit. Bar. in l. i. de ponde. auri. Qui t̄ si discordent, stabitur peritioribus, vt no. Bald. in rubr. de controuer. inuestit. in c. veterum viii. dist. A quorum iudicio posset appellari, & iudex posset eorum iudicium corrigere, secundum Bar. Bal. & Ange. in d. l. arbitrio. qui satisf. cog. & Imol. in l. si. q̄b. appel. non lic. Quo casu iudex nihil innotabit in eius personam propter periculū. per not. in l. prægnantis. de poen. & in l. Imperator. de statu homi. Licet si viderit istam allegationem prægnantiæ esse calumniosam, posset iudex reuocare, & non expectare aliam dilationem. per not. per Bar. in l. pen. ff. de accusa. Nam istud iudicium est fallibile, & ideo alio melius consulente potest retractari. secundum Ioan. And. in addi. Spec. in tit. de homi. §. i. ver. sed pone. & videtur latum ex præsumptionibus. & propterea nunquam transit in rem iudicatam, vt supra in l. si qui adulteri. C. de adulte. & Bart. in l. i. C. sent. rescin. non pos. Et prædicta omnia habent locum quando aliquis esset carceratus, & peteret se excarcerari propter graue infirmitatem, ne in carceribus moriatur, q̄ iudex sit in hoc diligens, & circūspectus, quia aliquando carcerati fingunt infirmitatem, vt excarcerentur et fugiant, quo casu iudex debet adhibere medicum vel medicos

medicos peritos, q̄ nō fallāt, nec fallant p̄
 ea, q̄ diximus in verb. negligētia. c. an iu
 dex q̄ hēt estimare & iuramēta, & ēt re
 lationes medicorū scribi faciat in actis cu
 riā ne sit infirmitas simulata & pcurata,
 & si sit ex cā ciuili faciat teq̄i creditores
 ad quorū illatā est carceratus, q̄ iter sine
 iudicio faciēdo p̄ medicos. ¶ Si iudex nō
 4 torquet hoīem, sed eū spoliari faciat, vt
 torqueat, inducit iustus merus, an si suis
 ter tortus. Bar. i. l. nouissime. ff. q̄ fals. tut.
 auth. & facit l. hēt. C. qd̄ mer. causi. & qd̄
 5 hī in l. si q̄s mandato. de neg. gest. ¶ An
 doctores & aduocati possint torqueri vi
 de. §. i. ver. doctōr. & ibi qd̄ in alijs digni
 tatib. constituti. & in consti. regni, q̄ inci
 pit, psequētes. 2. in ti. de testib. & p̄batio
 nib. cōtra Comites milites, & barones,
 vbi glo. ampla & vide §. in c. mandauit.
 tex. & i. c. an iudices, seu aduocati possint
 6 torqueri. ¶ Tortura ¶ dēt peti in libello
 p̄ accusatorē, vel p̄ eū cuius interest dicēdo
 qd̄ si cōstet semiplene qd̄ exponit q̄onib⁹
 & tormētis, alias nō tormētāb. ē Andr. de
 Iser. in tit. de cōtēctione inter dñm & fide
 lē. c. j. in ver. super. Et debet peti tortura a
 parte, vel ab eo cuius interest. p̄ gl. in l. cū
 seruū quispiā. de ser. fugi. fm̄ Bar. & Doc.
 in l. 4. §. in cū. de dā. inf. Qui ēt iuret q̄ nō
 habet alias probōnes. fm̄ Bal. in l. j. de iu
 ra. calū. & dixit Bal. in l. j. §. officio. ff. de
 tute. & ratio. dista. quod tortura petitur
 inferri officio iudicis per illum textum,
 & videtur tex. in l. de minore. §. tormen
 ta. de quēst. in verbo, non quanta accusa
 tor postulat. Ideo quando dantur capitu
 la reo delato dicitur in rubric. capitulo
 rum, quod accusator vel coadiutor curig,
 quod si non plene, sed semiplene, per in
 quisiuonem faciendā constiterit de deli
 cto, quod exponatur quēstionib⁹ & tor
 mentis iudicis officium implorādo, vt ve
 ritas repēriatur, & ore proprio confitean
 tur & indices tur complices & fauores,
 quod etiam peti poterit facta publicatio
 ne in causa cū ex inquisitione appareant
 indicia sufficiētia ad torturam. per nor.
 per Andrēam de Isernia. in titu. de pace
 tenē. in §. si aut̄ omnibus. arg. eorum quā
 dñr in l. bonēfidei. & in l. admonendi. de
 iurēiur. de iuram. suppletorio. & Bart. in l.
 si. in fi. de in lit. iur. vbi æquiparat semiple

nā probōnem, quē sit in ciuilibus, & cā. q̄
 sit in criminalibus per indicia ad tortu
 ram, etiā sufficeret clausula apponi solita
 super quibus petit iusticiam ministrari,
 quia ista clausula supplet & ampliat libel
 lum. per no. in cap. 2. de ordin. cogni. et
 per ea quā plene scripsimus in verbo, sen
 tentia. in c. & aduertendum. quod licet
 de iure cōmuni. vbi late de ista clausula.

7 ¶ An confessio adulti sine autoritate
 curatoris valeat facta in tormentis? Dic
 qd̄ sic, si cōfiteatur propter multa indicia,
 vel imminētem p̄toris terrorem, vel
 propter vnum indicium multo tempore
 continuatum. ad Sillania. l. excusantur. §.
 fin. & de re milita. l. non omnis. §. a barba
 ris. Quia non datur ei facultas negandī
 sed p̄cise cogitur necessitantibus indi
 ciis in tantūm torqueri, quod cōfiteatur.
 secundum Bal. in l. i. c. de confessis. in re
 petitio. vbi dixit, quod ira seruatur, tamē
 dicit quod ante torturam debet habere
 curatorem, qui ante quam iudex pronū
 tiet super tortura eius, debet allegare p̄
 ipso, quod non sit torquendus, & quod
 deinde in actu confessionis & tortura, &
 post interlocutoriam non debet interue
 nire, & si non habet curatorem iudex de
 bet supplere, cōuocando consanguineos,
 vt non decipiatur, & idem Bald. dixit in
 ti. de pace iura. fir. in §. itē sacramenta. &
 Cy i. l. clarū. d̄ auth. p̄st an. & Spec. i. ti. de
 8 confessis. in §. sequit. ¶ tenet q̄ valeat cō
 fessio, q̄ in criminalib⁹ minor censet ma
 ior, q̄ licet Bal. arr. dicat i. d. l. x. & vide i. l. i.
 §. impuberes. ad Sulla. vbi impuberes non
 torquent & in l. si. C. de q. vbi gl. q̄ si est
 tortus dictū suū nō facit indicium ad decisio
 nē, sed ad inuestigationē facti. & ita obser
 uari feci in quodā minore, q̄ vocatus fuit
 Lup⁹ Hominarius, q̄ in nemore cū custo
 diret porcos cū alio minore illū occidit,
 et fecit magnū ignē, et incidit de carnis
 illius talis pueri occisi, & igni affuit, et p̄
 plures dies comedit de carnis dicti pue
 ri, q̄ fuit deprehēsus & ductus ad curiā, &
 ego feci sibi dari curatorem, & fuit cōfessus
 sponte, & in chorda, & fuit cōdēnatus q̄
 ēēt manuolus i ppetuū, & sic fuit actū,
 & fuit deīde applatus Lup⁹, & lūgo tpe
 exercuit tale offm̄ carnifici in magnacur
 ria. Quidā fuit p̄cussus i facie i loco, i quo
 Fraet. de syndic. T T non

Parid. de Puteo Tractatus

non aderant testes, propter quod curia
miserit ad interrogandum percussum, quis
eum percusserat, qui cum iuramento de-
pulsit, quod Titius ipsum percusserat,
¶ Dubicabatur an ista assertio percussi
faciat indicium ad torrumam. *tex. in l. i. in
§. si quis moriens ad Sillaniam. quod non p-
bat, sed requiritur alia probatio, ubi dixit
Bar. quod non statuit dicto testis, qui in
mortis articulo dixit falsum testimoniū
tulisse, & videtur casus in c. si cui de testi-
bus. & al. in auct. si dicatur. de testibus.*
Tamen Ange. ibi dixit, quod faciat indi-
cium ad torturam, quod intelligitur ve-
rum, quo ad informationem iudicis, ut
super hoc possit inquirere, licet talis tes-
tis deposuerit non iuratus, quia in tali
iudicis informatione non requiritur iura-
mentum. per glo. in c. i. §. si duo in verbo,
testimonium. de pace iuramen. firmand.
quod dixit verum Ange. quando esset fa-
ma, quod ille testis, corruerat, secundum
Ludou. in dict. §. si quis. Et sic non stabit
assertioni illius percussi, nisi alia con-
currat, ut quia percussus alius fuisset ini-
micus capitalis percussi. per not. per Bar.
in tract. de quæst. & habes infra proximo.
¶ quod incipit iudex ut indicia. & in c. se-
quen. & in c. an stetur dicto torti. cum ibi
allegat. & in c. an si probetur. & Spec. in
ti de præsumpt. §. j. & Ludou. in l. i. §. hec.
ad Silla. & infra in c. an si reperiatur ho-
mo. & in alio c. si reperiatur, corpus. & in
c. præsumitur contra inimicum. ¶ Iudex
¶ qui non ¶ torquendū tortor, vel personam
quæ non poterat ex privilegio torqueri,
¶ an teneat ¶ in syndicato similitudine sup-
plicij. Baldus in l. i. de pœna iudic. qui ma-
le iudicauit, dixit qd. tenetur iniuriarum.
arg. l. iniuriarū. de iniur. Lud. in l. i. quod
q. si iur. dixit qd. l. decuriones. de quæst.
imponit pœnam rationis iudici, & alia lex
dicat, qd. punitur pœna leg. Iulie de vi pu-
blica. l. lege Iul. ad leg. Iul. de vi publica. &
hoc tenet And. de Ifern. in constitu. reg-
ni. si dampna clandestina. de iure capitu-
lorum aliter, quia per capitula regni im-
ponitur alia pœna, qd. debet stare per bien-
nium in carcere, & punitur publicatione
terrie partis bonorū, & efficitur inhabilis
ad officia. ut in c. regni. si iuste. de tormen-
tis. & vide in c. regni in accusatis. ¶ Ut iu-

dicibus immodice sauientibus aliqua fre-
ni tēperies adhibeatur debet hēre iuris &
humanitatis considerationē non facile ad
tormēta profluentes. & habere verifimi-
lia argumenta. ff. de quæstion. l. diuus. &
l. dictū. & C. e. l. quoties. Ut nec etiā de
qualibet leuica causa quæstio habetur, nec
de omnibus personis: d. l. diuus. Nā non
quælibet indicia sufficiunt, quia tunc tor-
quetur reus, & cum est suspectus & indi-
cia præcesserint verisimilia, talia q. sola
torquendi necessitas esse videatur. l. i. 2.
& 3. ff. eo q. est & aliud præceptum quod
non repetatur tortura, nisi de nouo per-
uenerint indicia, & quod tortus in forti-
tudine daret. de quæstion. l. vnus. §. i. &
iudex temperamentum teneat ut nō tor-
queat in immensum, nec quantum postu-
lat accusator, sed ut moderatio rationis
desiderat, adeo ut tortus innocentia, aut
supplicio conseruetur, ut in §. tormenta.
& l. quæstionis modum. ff. de iniur. l. item
apud §. quæstionis. in verbo, tormenta
& art. in tracta. de quæstionib. & An-
dræas de Ifern. in constitu. regni, si dam-
na clandestina. ¶ Omnes personæ torquē-
tur. l. sunt. de falsi. C. & l. si quis decurio.
de re milit. l. proditores. authentic. ut iu-
di. sine quo. §. oportet. C. eo. l. milites. Ni-
si mulieres prægnantes. de pœn. l. præ-
gnantes. Exceptis etiam positis in digni-
tate. C. de inf. l. nulla. & C. de assens. l. nul-
lus. in fi. Exceptio etiam minore. 25. an-
no. qui non torquetur, sed ferula aut cor-
rigia ceditur ad veritatē eruendam. l. i. §.
impuberes. ad Syllaniam. & l. excipiuntur.
Et excepto decreto. ff. ad Sillaniam. l. 3.
Et positi in dignitate etiam non torquē-
tur, neque iudices, milites, decuriones, &
filij, & nepotes eorum, neque in eis ali-
qua pudoris macula spargitur. C. eo. mili-
tes. & l. diuo. & l. decuriones. & l. fi. C. de
decurio. Nisi in crimine maiestatis, & p-
ditionis, & in casibus. ff. eo. l. de minore.
§. i. & l. ex libero. §. i. de re milita. l. deser-
tores. §. is. & l. proditores. Tamen & de-
curiones torquent cū q. ritur de fide instrū-
ti, q. ante decurionatū cōfecerāt. arg. l. pgnā-
tes. de pœnis. art. in d. trac. de q. ¶ Iudex
in tortura cōsideret fortitudinē, vel debi-
litatē, valetudinē, grātē personæ, veritatē
causæ, & delicti acerbicatem. de re milit.
l. 3. §.

l. 3. §. vbi. ad Silla. l. si quis in graui. i. prin-
cip. in §. subuenitur. & in l. i. §. impuberes.
sic ergo torqueatur, vt innocentie vel
supplicio conseruetur incolumis ff. eodē.
l. quæstionis modum. Bartolus. i. dict. tra-
cta. ¶ In tortura plurium sagax iudex con-
siderabit à quo veritas facilius exigi po-
test, & à timidiori incipiat. l. i. §. i. ff. eodē.
& l. vnus. §. i. Et quando pater & filius
sunt rei, à filio incipit in conspectu pa-
tris, quia citius pater confitebitur. argu-
men. l. itti quidem. §. fin. quod metus cau-
sa. instit. de noxa. §. sed vere. Et femi-
na potius quam masculus, qui est magis
constans, & mulier citius confitebitur,
quia habet cor instabile. de inofficioso re-
stament. l. filia. de verborum significatio-
ne. forus de iure fisci. deferre. in princip.
12 Bart. ibidem. ¶ Tortura adhibetur ex cau-
sa ciuili & criminali, & cum aliter veritas
non potest reperiri. l. diuus. & l. ex libe-
ro. ff. eodē. & C. eodē. l. quorones. & in
summa. Azo. eodē. titu. §. torquetur.
Non tamen ex omni causa. ff. eodē. l. se-
cunda & in regno non torquetur in ciui-
li causa. vt infra. in c. an in causa pecunia-
ria. ¶ Oportet vt indicia verisimilia &
sufficiencia præcedant torturam. l. i. §. i.
eod. titu. & l. diuus. §. in ea. l. fin. de sicca.
Et cum propter difficultatem veritas ha-
beri non potest, quia plerique cū torquen-
tur perire solent ff. de poen. l. aut dānum.
§. i. & C. eod. l. milites. & l. cognitio. Bart.
14 ibid. ¶ Quæ sint indicia sufficiencia cer-
ta doctrina tradi non potest, ideo iudicis
arbitrio relinquuntur. argu. ff. de testi. l. 3.
in prin. Quia in non determinatis statuitur
arbitrio iudicis. ff. de poen. l. hodie. & l. san-
ctio. & de effra. l. i. §. si quis vlla. ¶ Indicia
ad torturam sunt quæ h. veritatē probatio-
nem demonstrantia, & adminicula ad de-
regendam veritatem. C. de proba. l. instru-
menta. & l. fin. Et sunt pars probationis.
C. de testa. l. hac consultissima. §. deinceps.
Et dicunt demonstratiua & indicati-
ua ad veritatem deregendam. l. si quis. de
adulter. ff. de præscrip. verb. l. solent. Bart.
in d. tract. ¶ Iudex vt indicia suscipiat de-
bet à reo indagare cum quibus, & p. quæ
loca conuersatur. Quia mala conuersatio
est malę operationis indicium. ff. de admi-
ni. tut. l. si plures. §. qui assidue. quæ mala

conuersatio bonum efficit vitiosum. l. i. de
ædil. edi. ct. Debet etiam loca considerare,
in quibus conuersatur, quia secundum loco-
rum varietatem varia colligitur coniectu-
ra. l. si. C. si man. ita fuerit. de poen. l. si au-
tem. §. euenit. Item quærat si erat ini-
micus offensus, vel aliqua offensus eue-
nit inter ipsos, quia erit culpæ præsum-
ptio, quia ius præsumit inimicum male co-
gitare, & facere de inimico. ff. de his quib.
vt indign. l. si inimicitia. de adimend. le-
gat. l. 3. §. si. ff. eod. quorum. Item inquirat
fama & opus illius, quia talis præsumi-
tur, vt in §. tormenta. & l. si à bonæ fidei.
de rei vend. & in titu. de testib. §. i. secun-
dum Barto. ibid. ¶ Indicia sumuntur ex tre-
pidatione, vel constantia vocis membro-
rum, vel pallore, vt i. l. de minore. de quæ-
stion. in §. tormenta. Ista enim conferunt
ad veritatis indaginē, vt ibi. Et an talia fa-
cere consueuerit, quia de quolibet bonū,
vel malum præsumitur consideratis pri-
mis actis. de re militar. l. desertorem. §. is
qui. inspecta prima vita præcedente. l. nō
omnis. §. à Barbaris. eo. titu. & de admini-
stratio. tutor. l. tutor. nam ex gestis. præte-
ritis quæri potest crimen præteritum in
præsent. l. i. §. si. C. de agen. in reb. libr. 12.
Item an fuerit solitus, quæ dixit ver-
bo, adimplere factis, quia ex hominum
animis facta pensamus. l. i. si quis impera-
to. maledixe. & l. Labeo. de sup. legat. Et
an sit talis qui facere consueuerit. & pos-
se habuerit talia attendendi, quæ attendi
debent. ff. ad leg. lul. maiesta. l. famosi. Et
si aufugerit, & si statim se absentauerit
post maleficium commissum. argumen. in
authentic. de exhi. re. §. si vero. & C.
de assesi. l. consultationem. Et inquirat de
loco maleficii. de voce publica, & fama, quæ
alias faciunt indicium. de testi. leg. 3. §.
diuus. de flu. l. i. §. flumen. & ex aliis Bart.
in d. tract. ¶ Si quis formidine tormento-
rum sponte confiteatur, non statim dāna-
bitur, sed differtur secundum qualitatem
causæ, & personę conditionem, & interro-
gabitur, an in confessione velit perseue-
rare, quia cōfessio talis nō statim probat. l.
2. de custod. reor. quæ nō distin. an spōte vel
formidine sit facta cōfessio. & sic vt dici i.
l. j. §. diuus. & in §. si qs vltro scdm anti-
quos. argumen. l. vbi. de fals. & de poen.

TT 2 l. nec

Parid de Putco Tractatus

S V M M A R I V M .

I. nec mirum. Bartol. tenet contra, quod sponte crimen confessus statim carceratur sine perseueratis, & ex confessione est damnatus. l. si in principio. C. de custod. reor. & de poen. l. quæsitum. & ita intelligitur l. confessus. de custod. reor. non obstat iura contraria, quia intelligitur in confessione habita in tormentis, seu eorum formidine cui non statuitur. § l. 2. § i. quo. appellat. quia est fallax & perniciosa. l. i. §. quæstioni. eod. tit. & tunc habet locum l. 2. de cust. reo ut iterum iudex eum interroget, secundum Bartolum in dicto tractatu. Tamen dubium est, quia & si confessio sit sponte, deberet sibi dari terminus ad defendendum, quia posset reus reuocare confessionem, vel eam declarare. p. nota. in c. dilecti de accusatio. & in l. i. de confess. Ideo dictum Bart. est periculosum tenere, quia sic seruatur, & datur sibi defensio. & vide supra.

- a** [Discipulum.] Adde Felin in c. nemo in uersis. item opponitur de simo.
- b** [Per incantationem curarent] Et ideo si uulneratus adhibuit ad medicum, ut uulnera curaret quod medicus eum curauit per incantationes quæ sunt prohibita dicitur fuisse in culpa adhibendo curam damnatam & prohibita in medicina in qua dicitur potius mors quam uiuere. & est punibilis nec dicitur medicum adhibuisse quia tales non sunt medici ita consuluit domi. Bart. Socin in consil. 17. incipient primo aspectu in si confirmantur etiam premissa in secunda parte.
- c** [Contentia.] Et ibi uide quæ dixi in apostill.
- d** [Maior.] Vide tu omnino domi. Pet. Philippum Corneum in consilio 198. incipient licet per totum in tertia parte.
- e** [An teneatur.] Vide s. aliet in l. i. C. de iur. & fact. ignoran. ubi quid de militibus nostri temporis. & ibi uide domi. Jason Mayn. in 8. colum in uersis unum tamen not. & adde domi. Alexand. de mol. in l. Centurio in 9. col. ff. de uulgar. & pupil. & dom. as May. in l. de quibus in xi. col. ff. d. legi.
- f** [Famula.] Adde Petr. de Anchar. in c. 81.
- g** [Non statuitur.] Sed quid de assertionem facta per testem metu torture ad quam poni non potuit an probet si in illa perseueret uide tu domi. Bart. Socin in consil. 104. incip. in causa domi. lo. in uersis. praterea ille text. in his ergo.

- 1 Interrogatus de propria conscientia non debet de aliis scrutari & maxime de sociis.
- 2 Torquendus petens defensiones contra indicia an debeat audiri.
- 3 Confessio torti sine indicis, uel cum non legitimis, an ualeat.
- 4 Tortura qui interesse debeant.
- 5 Causa criminalis cognoscitur per argumenta & presumptiones.
- 6 Clerici torquentur in certis criminibus.
- 7 Consiliarii ciuitatis non debent torqueri.
- 8 Tortura indicialis debet esse cum indicis.
- 9 Testis an possit ex interuallo se corrigere.
- 10 Dominus an possit torquere seruos suos & n. 12.
- 11 Iudices debent adhibere modum inculpatæ seueritatis in tormentis.
- 12 Confessio facta in tormentis, an sit sufficiens ad punitionem.
- 13 Confessio delinquentis contra alium est ardentior cum tormentis quam spontanea.
- 14 Confessio delinquentis, an nocet tertio quo ad torturam.
- 15 Copia indiciorum est danda parti.
- 16 Furtum si uideatur factum per fenestram appositam scala & dicatur quod illa scala uisa fuit in domo Titii, an sit presumptio contra Titium ad tormenta.
- 17 Tortura in quibusdam debet esse terror cum quadam corporis afflictione in quibusdam debet esse quasi usque ad consumptionem corporis.
- 18 Officiales torquentes aliquem contra iustitiam puniuntur & n. 20.
- 19 Nunquam est incipiendum a tormentis.
- 20 Torqueri an quis possit ante litem contestatam.
- 21 Dictum unus testis integri facit indicium.
- 22 Inimicus capitalis semper presumitur metiri.
- 23 Dictum socii an faciat indicium contra socium.
- 24 Confessio facta metu torture an dicatur facta in tortura.
- 25 Tormenta que dicantur.
- 26 Perseuerare qualiter quis dicatur & n. 30.
- 27 Confessio perseuerata an possit reuocari.
- 28 Iudex debet perquirere defensionem rei. etiam reo non petente.
- 29 Iudex uidens sententiam iniustam, debet se persequere in executione.
- 30 Probatio bonæ famæ facit purgare indicia.

Testis

- 34 Testis qui non debet examinari, an faciat indicium examinatus.
- 35 Testis non faciens indicium, an faciat presumptionem.
- 36 Testes niles admittuntur quando non possunt haberi nobiliores.
- 37 Aduocatus admittitur in subsidium in testem pro clientulo.
- 38 Testes infames faciunt qualequale indicium Et quid importet hoc verbum qualequale.
- 39 Quando requiritur certus numerus testium minor facit indicium.
- 40 Condemnari quis non debet ex confessione facta in tormentis non precedentibus indicijs.
- 41 Tortura indebite facta a principio non vitiat reliquum process. validum ex post factum.
- 42 Confessio facta, an transeat in condemnationem.
- 43 Ex indicio probato potest deueniri ad torturam in utili persona secus in viro bona fama.
- 44 Iudex an ex vera & infallibili conscientia possit consentientibus probationibus torquere.
- 45 Iudex debet esse facilius ad tormenta in occultis.
- 46 Indicium quid sit.
- 47 Tribus testibus amicis creditur ratio numeri.
- 48 Indicia sufficientia qua sint.
- 49 Indicium unum an sufficiat ad torturam, vel requirantur plura.
- 50 Aduocati debent interesse disputationi, an in indicia sint sufficientia.

Tortus.

CAP. I.

AN fletur dicto torti qui de aliis confitetur? Dic quod si torquetur in alios non in se, nec in socios stari debet dicto suo, cum aliis indicijs ad condemnationem. C. de assens. l. nullus. ad fin. & l. edictum. ff. eo. & l. i. § post quaestio nem. Et si dixerit de inimico non creditur statim nisi causa cognita. l. i. §. praeterea. ff. eo. & argumen. l. 3. in principi. de testi. Aut torquetur in se aut in alios, & si nihil de se confutei habet locum supradicta, si confitetur de se & de aliis, tunc secundum Azo.

I interrogatus de propria conscientia, non debet de aliis scrutari, & maxime de sociis. l. qui de se. ff. eo. & C. eo. l. licet. in principi. C. de accus. l. si. & si de facto interrogatur vel si non interrogatur dicat de aliis, non stabit dicto suo. § Fallit in casibus in quibus

de se confessus torquetur, & de aliis interrogatur. Si tamen contra illud alia sunt indicia, ut in latronibus, qui de se & sociis interrogantur, & de mandatoribus & aliis. l. diuus. de custo. reo. C. de poen. l. pe. Secundus casus in l. i. de fal. mo. Tertius in l. si. de exhib. re. & in l. fin. de maie. ff. ad. Silla. l. i. & l. si percussor. ubi est speciale. & ff. eo. l. i. qui. & ad leg. Aquil. l. inde Neratius. §. si seruus. Et qui requirantur indicia, alia de aliis non interrogabitur. l. si. ff. eo. Erit contra illos aliqua praesumptio non plena probatio. l. fin. C. de accus. Quo casu an illi inculpati a torto per tale praesumptionem torquebuntur? Dic quod sic. in dictis quinque casibus in aliis non arg. d. l. nullus. & arg. ff. eo. l. edictum. §. i. et §. cum quis. et l. quaestio. §. dixit. et C. de accus. l. fin. ff. eo. l. i. qui. Tamen si ipse inculpatus sit male conditionis, et in aliis casibus exceptuatis, non torquebitur de iure civili, quia non procedunt indicia, et inculpatio torti non inducit indicium. cum interrogari non debuit. d. l. fin. et d. l. i. qui. Licet de consuetudine seruetur contrarium. ita Bar. in d. tractatu. de quaestio. vide infra in c. confessio sociorum. et in ca. an confessio delinquentis noceat tertio. et in c. an dictum socii. et in regno est capitulum quod incipit, constitutionem diuinae memoriae. in rubri. de confess. latron. et in alio. cap. de testi. publice disrobatorum. And. de Ifern. in constitut. si quis dāna clandestina. ubi late. § Accusatur aliquis de furto, et sunt indicia de hoc furto an sit torquendus, ut alia furta confiteatur, de quibus nulla sunt indicia? Dic quod non, de iure, quia quo ad alia furtiva nulla praecedunt indicia, et sine indicijs nullus debet torqueri. C. de fal. l. licet. et ff. eo. l. i. in principi. et l. maritus Sed de consuetudine Italiae seruatur contrarium, praesertim in furtis, quae magis frequentantur, quod consuetudo potest iuari per l. non omnis. a Barbaris. de re mili. & l. congruit. de off. praesid. Bartol. in d. tract. Et si tortus confiteatur alia delicta, ex quibus indicia non praecesserunt tibi non praedicit, sed debet nouus processus inchoari, secundum Andr. de Ifern. in constit. regni, si damna clandestina. & Inno. in c. x. extra. de confession. §. q. An is contra quem sunt indicia

T I 3 audiatur

Parid. de Put. Tractatus

audiatur dicendo, peto defensiones contra indicia ante torturam? Dic qđ sic maxime quando est tale quid, quo probato non debet ad tormēta procedi, quia post torturam non esset remedium. l. 2. de appella. recip. nam aliquid solent in tormentis deficere. ff. de poen. l. aut. damna. §. i. & facit. l. 2. de custod. reor. & ff. eod. l. i. §. si quis ultro. Et non debet ad torturā procedi si non constet prius de maleficio. l. 2. §. illud. ff. ad Sillanian. Nam pro eruenda veritate debet constare, quod factum fuerit. & idem Bartol. in l. diuus. de testament. milit. & Bald. in d. §. illud. ¶ Testis fuit tortus, & non in tortura cōfessus fuit, & ante sententiā dixit se errasse. An possit reuocare errorem facti? Dic quod sic, ante sententiā, quia non videtur fateri. l. 2. in princip. de confessis. & l. error. de iur. & facti. & facit l. 2. quo appellat. Nam etiam condemnato & cōfesso in tormētis facta in perseuerantia, & post sententiā subuenitur propter errorem suum de sua innocentia docere volenti, & si ostenditur, absoluitur. ff. eodem l. i. §. si is. Nam cōfessus formidine tormentorum auditur. dicta l. 2. C. qui appellat. non licet. Et si in iure errauit non auditur contra confessionem dicta l. error. Bartol. in dicto tracta. de quæstioni. ¶ An confessio in tormentis non perseuerata probet se miplene? videtur qđ sic. l. 2. C. de exhibe. re. ff. eodem l. secunda. §. diuus. qui §. intelligitur in confessione torti nō perseuerata. Vel dic & verius, quod nisi perseuerata fuerit talis confessio, nec plenam nec semiplenam probationem inducit, quoniam non cōfiteri, & confiteri formidine tormētorū sunt paria l. 2. C. quorū appellationes Bar in dicto tractatu. & infra vide, ¶ An cōfessio torti sine iudiciis, vel cum nō legitimis valeat? Dic quod non quā quā perseuerauerit in ea. ff. eod. l. diuus. & l. maritus. & l. i. & arg. C. si ex plu. instru. l. 3. nam a tormentis non incipitur. l. i. ff. eo. & l. maritus. & C. eod. l. con. ditionaliter, & l. milites. qua deficiente quicquid sequitur nō valet ipso iure. de legi. l. nō dub. um. & de fide instru. l. i. lib. x. & de integ. resti. l. diuus. C. de appella. l. nominationes. Bar. ibidē. ¶ Cōfessio rei facta in tormētis nō habet pro ex-

plorato facinorose, nisi perseuerata. vt supra, & dicitur facta in tormentis, si ad pedē chordæ ducitur ligatis manibus, & si timore inducitur a iudice, vel terrore qđ nisi incontinenti cōfiteatur subiciet tormentis, quæ nō præiudicat, nisi perseuerata, vt supra. quia confessio facta formidine tormentorū æquiparatur a lege ei qđ facta est in tormentis. arg. gl. in d. l. diuus. in l. maritus. & ar. de iniur. l. item apud. §. adicitur. ibi, vel leuius fictio. & facit de vi & vi armata. l. idē. §. armati. vbi sufficit terror armorū, etiam si quis his vsus non fuerit. & facit. l. i. §. diuus. ff. de sicca. & qb. ex cau. maio. l. 2. ¶ Et idem si stringatur in loco, & denegentur sibi alimenta quousque cōfiteatur, vel si in frigore fecerit stare nudum, quia videtur torquere dicto. §. adicitur. Et si dixerit, nisi confitearis, te torquebo, non dicitur tortura, quia levis territio & c. d. l. item apud vers. sequens. C. quod mer. causa. l. metum. Probabilis autem. terreor. quæstionis accipitur, instans, vel præsens, sicut dicimus de instante cruciatu. l. metum. ad fin. C. quod mer. causa. Nam levis territio in locum torturæ facta, est detorsoria. arg. l. hæc satisfactio ff. si cui plusquam per l. Falc. Bartol. ibid. ¶ Tortus ad perseuerandum debet duci ad locum publicum extra aspectum torturæ, & sub testimonio aliquorum, vel apud acta, & ita scribitur. argumen. l. 2. de custo. reo. in vno publico testimonio. Et cum aliquid nō sit determinatum tempus inter medium ad perseuerandum & dicitur in dicta l. secunda post modicum Tamen Iudicis potestati remittitur. arg. l. i. in fin. de iure delibe. de poen. l. ho. de effrac. l. i. Bartol. ibidem. Qui debeant interesse torturæ vide. ff. de adulte. l. postulari. §. quæstioni. Tamen dictum torti debet recipi in secreto cum similitudinem habeat testis. ff. eo. l. i. §. Imperator. & in summa titulo de quæstioni. et ibi vide de aduocato, qui debet adesse disputationi, non autem confessioni, vel respōsioni, ne illum instruat. vt no. gloss. & Bar. in l. secunda C. de iur. calum. Nisi esset nimis simplex, qui decipi possit, secundum cano. & in c. dilecti. de iudi. & alii in c. pastoralis. eodem. ritu. & Bal. in dicta. l. 2. & vide in l. proxi. de his quæ in testa. delent. & in l.

& in l. non solū. de procura. & vide Bart. in l. custodias. de accusa. & in iuribus supra allegatis. ¶ In tortura præcedere debent verisimilia indicia, ex quibus obiecti criminis reus ex præsumptione culpe animus iudicis informetur. ff. eodem l. cognitionaliter. & l. milites. §. oportet. & l. sicut. C. de fal. Bar. ibidē. ¶ An si probei accusatum esse inimicum offensi, sit indicium ad tormēta? Videtur quod sic. quia de inimico lex præsumit omne malum. ff. de questio. l. i. §. præterea. & l. vnus. §. testes. in princip. Item si accusatus se iactasset de maleficio committendo, quia talis mali iactatio inducit indicium contra accusatum, quod maleficio commiserit considerata personæ qualitate. arg. l. i. in fine. si quis impera. & C. quod met. caus. l. metum. & ff. eod. l. 3. ad legem Iuliam maiest. l. famosi. de offic. magistri mili. l. per armeniā. de supel. leg. l. Labeo. 2. Itē si accusatus vitus est fugere de loco maleficio commissi, quia fuga eum accusat. de exhi. re. §. si vero. & de san. epis. §. si quis. Vel si consiliarius de loco officii se absentat, habetur pro confesso, quod maleficia fecerit. C. de affe. l. consiliarios. ff. de susp. tuto. l. qui puberibus. §. i. Vel si is contra quem fama laborat, sit homo parue conditionis. quia talia consueuerit facere. de questio. l. de minore. §. tormenta. & de accus. l. si cui. §. inde Bar. in dicto tractatu. & in constit. regni si damna clandestina. vbi dicitur quod requiritur utilitas vitæ. vide infra. in c. repertus. ¶ In materia torturæ vbi statutum facit mentionem de præsumptionibus euidentibus, erunt præsumptiones euidentes, magna indicia, quæ sunt aliquando dominis indubitata, & plus indiciis simplicibus. Bart. in dicto tractatu in fi. ¶ Indicia indubitata erunt quædo camera habet vnum tantum aditum, & exitum, & quidam pallibus & trepidās habens gladium sanguinolentum in manu, & statim ibi reperitur homo occisus, ex quibus ad torturam, & etiam ad penæ impositionem potest procedi. ita intelligitur. l. sciant. de probatio. Nam palliditas & trepidatio est vnum indicium contra ipsum. vt in §. tormenta. Delatio gladii præsertim nudi est aliud indicium, quia de portatibus arma præsumitur malum.

l. i. vt armis vsus. in auth. de manda. prin. in §. fina. & quod gladius erat sanguinolentus. est alius indicium de homine occiso, quia ex facti qualitate accipitur coniectura. Bar. in dicto tractatu.

¶ Repertus est Titius in vinea occisus, accusatur Seius, probatur quod erat inimicus occisi, & quod viderunt Seium mouentem gladium contra Titium & probatur quod Seius aufugit tempore maleficio commissi, & probatur per famam, & vocem publicam, quod Seius occidit Titium, ista quatuor simul iuncta quæ per se non sufficerent erunt sufficientia indicia, & præsumptiones indubitata ad torturam, & etiam ad condemnationem, sic intelligitur. l. sciant de probatio. Bar. in dicto tractatu. & infra in c. an si probetur.

¶ Indubitata indicia, vel præsumptiones sunt etiam, si accusatur quis quod fecit occidit Seium. probatur quod accusatus erat eius inimicus, et quod commisso homicidio receperat homicidam, et quod homicida erat domesticus, et familiaris eius, et quod est fama, quod ipse fecit eum occidi, et est talis quod est verisimile, quod talia fecerit, et quod olim inter ipsos fuerat offensus, ista sunt indicia ad torturam et condemnationem. ita intelligitur. l. sciant. de probat. Et facit in authen. de fide instr. §. si nullus eorum. duo enim imperfecta, vel vnum imperfectum faciunt vnum perfectum. C. de agri. et cens. l. sancimus. et extra de testa. §. præterea. et de testament. l. sancimus ad fin. et vide de excusa. tuto. l. fina. in principio. ¶ Nam causa criminalis per argumenta cognoscitur, et per præsumptiones. eo. tit. l. de prætio. et facit in authen. matri et auie. §. illud. Bar. ibidem. ¶ Quia secundum iura ciuilia milites non torquentur, vt supra. An habeat locum in militibus nostri temporis, qui non sunt in exercitio armorum? Dic quod non quia non seruant præcepta militaria, nec sunt in expeditione, vnde illis privilegiis non gaudent. in authen. de manda. prin. §. fin. vbi in glo. et facit. C. de fabril. l. si quis confortium. lib. xi. de epis. et cleric. l. generaliter. et l. nominationes. C. de appellationibus. ¶ Nam in certis criminibus torquentur clerici. C. de episcopis, et

TT 4 clericis.

Parid. de Puteo Tractatus

clericis. l. presbyteri. in glos. & l. fallaciter. C. de abolitio. secus per authentica. Federicus ad decus & decorem, ¶ An iudices, seu aduocati possint torqueri? Videtur quod non, sicut nec veri milites, quia sunt milites militantes, quia militant patroni causarum. C. de aduoc. diuer. iud. l. aduocati. Præterea sicut militantibus est concessum ut condemnati non exigantur nisi in quantum facere possunt, ita & patroni causarum. ff. de re milit. l. milites. primo respon. Contra quod possint torqueri, quia nulla lege cauetur, qd milites, seu aduocati sint immunes à tortura, tamen de iuris subtilitate non debent torqueri. d. l. aduocati. Sed de consuetudine, quæstio optima legum interpres seruatur aliter. Baro. in tractatu de quæstion. qui in principio dicit, quod iudices non torquentur. Tamen Ludouic. in verbo, tortura. dixit, qd milites doctores & similes non torquentur. l. milites. & l. diuo Marco. de quæstio. & dixit quod consuetudo dictans contrarium est nulla. l. omnes iudices. C. de decurio. vbi Bart. nota. & vide Cy. in d. l. milites. vide omnino in verbo, doctor. in capitu. doctor, seu aduocatus. Et ¶ etiam consiliarij ciuitatum non possunt torqueri de iuris subtilitate, quia sunt decuriones. ff. quod cuiusque vniuer. l. nulli. de verb. sig. l. nullus. §. decuriones. Tamen cōtrarium seruatur secundum Bartol. in tracta. de quæstion. & Jacob. de Aret. dicit, quod consiliarij ciuitatum de consuetudine torquentur, licet sint decuriones, licet de iure non sint torquendi. l. fin. de decurio. & l. diuo Marco. & l. milites. C. de qōnib. & vide supra in c. iudex non potest torquere. & infra si mandauit Rex. & supra in verb. doctor.

8 ¶ Tortura iudicialis debet esse cum indicis. l. quæro. in fi. de ædil. & de proba. l. cū probatio. & l. maritus. de qō. Quæ pōt esse seuerissima, si indicia multa vigeant infra mortē, tñ maxime vbi non imponetur pœna mortis. Bal. in l. cui seruus. de cōdi. cā data. Gul. dixit in l. fi. C. de qō. qd in mediocribus tortura debet magis valere, quia est minus coacta cōfessio. arg. l. metum. ff. quod met. caus. de transac. l. interpositas. secundum glo. in d. l. fina. quæ procedit in dicto testis torti, vbi tortura

nō debet esse nimis leuis, sed moderata. Sed in tortura partis quanto esset leuior, tñ magis crederetur torto, & plus creditur testi torto, q̄ testi nō torto. Et contrarium est in parte torti, in qua requiritur perseueratio, per l. ii. de custodi. reorum. secus in teste torto, in quo nō requiritur perseueratio, ¶ quia testis nō pōt ex intervallo se corrigere. b. l. fi. de testi. quod est verū de spōtanea, nō de extorta per tormēta. de adult. l. si postulauerit. §. antepen. & si secundū Bal. in d. l. fi. ¶ Talis substantialis ordo traditus est in tortura, ut indicia præcedant torturā, quæ si secuta fuerint torturā, neq; tortura, neq; ea quæ secuta sunt, reconualescunt. glos. sing. in l. maritus. in penul. de qō. ibi, probat approbata. & Bal. in l. fi. C. de accusa. ¶ Cū certum est quē cōmississe delictū non est ulterius torquendus. Bar. in l. & si certus. ad filla. allegat Cyn. in l. ii. C. quo. appe. & Bal. & Cy. in l. ii. de iur. cal. Nisi fiat ut focii occulti manifestentur, qua cautela vtuntur iudices maliciosi, ut delinquentes confiteantur, & non possunt appellare, iuxta l. ii. C. quo. appella. & l. qui sententiam. de pœn. & vide Cyn. l. iii. ff. de accus. & quod habetur in l. qui vltio. de pœ. vbi an dictum focii tunc prober. & in l. fi. de malefici.

10 ¶ An dominus possit torquere seruos suos? Dic quod sic. l. & si seruus. §. appetitus. & ibi quæ alleg. concord. ad filla. vbi idem de hærede pro vindicanda nece defuncti, quia dominus habet imperium in eos ut ibi. non tamen potest occidere, sed iudici occidendos tradere. l. pen. de cōdic. ob cau. & glo. in l. fi. ea. C. qui accusa. aliās C. de his quib. ut indig. quā Bal. ibi reprobatur. Et idem tenet Ludo. in d. §. si appetitus. qd hæres possit non terribiliter ipsos torquere, sed paruis tormentis afficere, ut dicāt ea de quibus iudici resulent indicia ad torturā. ar. l. liber homo. & l. Neratius. §. si seruus. ad l. a qui. ¶ Nā iudex non pōt seruos torquere sine indicio. gl. in l. i. §. illud. C. eo. & l. quicūq; de ser. fugi. & l. cū seruū quispiam. eod. titu. & l. quæro. §. fi. de ædi. edic. Quod est verum, nisi serui veniant torquendi ex aliquo contractu, quia tunc serui torquentur sine indicio. glos. sing. in l. interrogari. C. de qō. Nam alia iura loquuntur qñ torquē-

tur

tur propter delictum. & no. glo. & iura in dicto §. si appetitus. quia dominus potest occidere seruum ipsum vulnerantem incontinenti. & vide in l. circuncidere. §. si. ff. de sicca. & vide Bart. in l. prius. ad Silla. qui dixit quod seruus potest torqueri sine indicio in materia illius tituli. Licet Dyn. in l. i. de quæstio. dicat contra, & non bene. per l. i. §. item. ad Silla. & §. eo autē. secundum Ludo. in dicta leg. prius. vide tamen Ludouic. vbi supra. Et vide not. in

12. l. ex liberto. de quæstio. ¶ Iudicis in tormentis debent adhibere modum inculpatę seueritatis. C. de custo. reo. l. non procedere ad ea. nisi cum causę discussione, & absque furore mētis. C. de quæstionib. l. de minore. §. tormenta. quia nimius feruor conuertitur in furorem. Vnde iudices debent habere animum moderatum, discretionem, & intellectum. de offi. præsi.
13. l. obseruandum. ¶ An confessio facta in tormentis sit sufficiens ad punitionem? Dic quod non, nisi perseveretur, vel ratificetur sponte. c. l. si quis in ea. de custodia reo. vbi hoc tenet Iacobus Butrigar. azo. tenet quod perseveratio tunc requiritur, quando per torturam cōfessio extorqueatur, alias non. & idem tenet Odoffre. & facit l. seruo. ad Iuliam de vi. licet ibi gl. dicat contrarium, tamē licet doctores ibi dicant quod requiritur perseveratio apud acta, quia aliter confessio in criminali nō sufficit ad condemnationem, licet ad torturam sic per glo. in l. iubemus. de libera. caus. Et cautius est quod iudex adhibeat testes, qui videant quod sponte confiteatur. & cautius est, ut faciāt confessionem ratificari, secundum Azo. in summa de confessis. qui dicit quod requiritur perseveratio, quando confitetur per torturam, & non quando sponte, & hoc tenent Iacob. Butri. & Bar. per dictam l. seruos. Et dicūt quod quādo perseveratur per expressam confessionem apud acta factam potest ex ea condemnari; & quando tacite perseveretur, quia non reuocatur, & est sponte facta sufficit ad cōdemnationem. ideo assessores faciunt scribi quod sponte, & est falsa tunc talis scriptura. Quando autem reuocatur confessio, admittitur reuocatio si sint indicia facientia pro reuocatione. Sed iste potest cogi confiteri, ergo for

tius potest cogi in confessione perseverare. Et vbi non apparent indicia, tunc talis reuocatio sponte facta non procedit, vbi error allegaretur, vel probaretur, vel alias non staret per allegatam rationem, sed per iudicem, quo minus probaretur. l. de arate. §. fin. de interroga. acti. & quod no. de infami. l. i. ctus. Tamen posset confessionem interpretari nō in totum perimēdo. de accus. cum dilecti. Tamen illa ratificatio non debet statim fieri, quia videtur adhuc metus tormentorum instare. argument. l. 2. C. quod met. causa. ideo oportet quod per diem & noctem dimittatur quiescere, & si neget, non stabitur primæ confessioni. per l. i. de quæstio. in §. si quis in ea. Ideo dicit Iacob. Butr. in l. 2. quod metus causa. quod non valet, nisi perseveret confessus in loco remoto à loco torture, alias non valeret perseveratio. argument. l. 2. de custo. reo. & tenet Bart. in l. i. §. diuus. de quæstio. qui dicit quod tempus erit arbitrio iudicis quod dolor cessauerit. Bald. in consi. tres sunt casus. dicit quod quando cōfiteretur in tortura vel metu tormentorum non creditur confessio nisi, nisi indicia præcedant, & si post confessionem probentur indicia, non valet confessio, & iudex appellationis non debet eam sequi. p. no. in l. maritus. de quæstio. Et vbi sponte confitetur statim confessio nisi, nisi indicia pbabilia & verisimilia, vel innocentiam subesse appareant in contrarium. l. i. §. si quis. de quæstio. Et si reuocet confessionem, & detegat innocentiam, debet liber liberari. l. 2. C. quo. appella. per Cyn. & l. fina. de erro. aduoc. Vbi autem dicat quod per metum tormentorū fuit confessus, & iudex, & tabellio dicunt qđ sponte, si aliter non probetur delictum corā iudice appellationis dēt per locum à cōter accidentib. præsumi timor tormentorū. fm Cyn. lac. Butr. in d. l. 2. qđ met. causa, quia nemo vitam suā odio hēt, ideo ex sola confessione reuocata nō condemnabitur, quia glo. dicunt quod soli nudæ confessioni non creditur, d. l. 2. de custo. di. reo. & difficilis est probatio torture qđ fit sine testibus, ut supra est tactū. ¶ Contrarietas responsi inducit suspicionem. capi. vt nostrum. vt ecclesiastica benefi. Bal. in consi. 177. quod incipit, regula est.

Confessio

Parid. de Puteo Tractatus

¶ **¶** Confessio delinquentis contra aliū
est ardentior cum tormētis, quā spon-
tanea. ff. de quæstionib. l. j. §. quæstionib;
¶ **¶** vbi Bar. Bal. in di. consilio. ¶ **¶** An con-
fessio delinquentis noceat tertio, quo ad
torturam? Dic quod non, quia facinoro-
sus est persona vilis & suspecta. vnde si-
bi non creditur. l. fi. C. de accu. Quod est
verum, quantum ad plenam vel semiple-
nam probationem, sed interrogabitur
quod ad inquisitionem. ff. de pœn. l. qui vl-
tim. secundum Oldr. Tamen facit indicium
quod ad adiuvandum alias probationes.
Fallit in crimine hæresis, quod est maie-
statis diuine athen. gazaros & in crimi-
ne maleficio d. l. fi. & l. fi. de malef. in qui-
bus proceditur ad torturā pensata qua-
litate personæ inquisitæ, vel alia proba-
bili coniectura de delicto, quod est arbi-
trarium pensatis indicis, & coniecturis
verò, proximis. ff. de quæstion. l. i. §. cum
quis latro. de symon. per tuas §. nos. &
Spec. in titu. de inquis. §. i. ver. & scias. &
dixit Iaco. de a ret. ff. de ædili. edict. l. qd
si nolit §. si mancipia. quod præsumitur
quis bonus, vel malus propter praticam,
& ex conuersatione, & ex magistro, quē
quis habuit bonum vel malum. ii. quæ-
stione vii. peruenit. xx viii. quæstion. i. se-
pe. C. de ædi. edict. l. ediles. §. si procurato-
res. vbi glo. dixit. ambula cum bonis, nā
mores ex conuictu cōformantur. C. de co-
har. l. si cohartalis. & de re mili. non om-
nis. §. a barbaris. & de præsumptio. capit.
literas. Ideo Episcopus qui habet clericū
suspectum de hæresi si præcedat infamia,
ipsum potest torquere, vt purgetur pro-
uincia. l. congruit. ita Bal. in cons. clxxvii.
inci. regula iuris est. vbi subdit, quod in-
diciū faciet confessio prædicta cum as-
sidua conuersatione cum hæretico, & cū
cohabitātibus, quia conuersantes inuicē
præsumuntur scire gesta eorum. l. domi-
nus horreorum. ff. locat. & l. consensu. §.
super de repu. & de testi. veniens. Et vide
supra in cap. an steretur dicto torti. & in c.
confessio sociorum. & vide And. de Iser.
in constit. regni, si quis damna. ¶ Si reus
petat se audiri cōtra torturam inferendā,
& ad reprobationem indiciorum debet
audiri. Paul. de Eleaza. in capit. grauis. de
deposit. ¶ Et licet mille testes dicāt reum

esse bonæ famæ, & pauci contrarium di-
cerēt, inducitur purgatio, quia vtrunque
esse potest. Innoc. in capit. inquisitionis.
in fi. de accus. Et videtur illud esse specia-
le in personis positis in dignitate. l. iii. C.
vbi lenat. in verbo, neque & c. ergo in cō-
trarium est ius commune. Tamen debet
deferri tortura. allegat. not. in capit. cū
in tua. de sponsal. & quod no. Hosti. in c.
cum oporteat. de accus. & Specula. de in-
quis. §. nunc. versi. quid. Quia grauamen
torturæ non est reparabile. l. ii. de appel-
lationib. reci. Et quia cōdemnatus ex cō-
fessione liberatur si constat de innocen-
tia. l. ii. §. si quis. de quæstionib. & facit ca-
pit. iii. de purgar. can. & videtur text. in l.
vnus. §. quæstioni. de quæstion. & Gan-
di. in maleficiis Et **¶** ar. in l. fi. de quæstioni-
bus. ¶ vbi dicit copiam indiciorum dan-
dam parti vt disputetur, & per not. in l.
custodias. ff. de public. iudic. & Bald. in l.
ii. de eden. & doct. in c. cum oporteat. de
accus. Esset enim contra bonos mores tor-
quendo defensiones denegari. clem. pa-
storalis. de re iud. per nota. per Bald. in l.
pacta. in prin. de transact. & in repe. l. ne-
ganda. C. qui accusa. & in l. solam. ff. de re-
stit. vide proximum cap. ¶ Licet iudex ha-
beat arbitrium liberum & absolutum, nō
potest sine indicis torquere, vel ipsam
denegare defensionem contra indicia, &
torturam. glo. in clem. sepe. in verbo, de-
fensionis. de verb. significa. & per nota. in
clem. pastoralis. §. pen. de re iudi. Barto. &
alii in l. filiusfamilias. de donatio. & in l.
prima. de testamen. mili. & in l. milites. &
ad repri. in verbo, videbitur. & in verbo,
figura. & Imol. in c. i. de constitu. maxime
in præiudicialibus. & Pet. de Anch. in cō-
fil. In Christi nomine Nam propter liber-
tatem arbitrii non videtur concessum bo-
nis moribus interdictum. l. si a milite. §.
edictum. de testamen. milit. vbi dicit an-
gel. quod per liberum arbitrium non vi-
detur cōcedi carceratio perpetua, quæ est
interdicta a iure. de pœn. l. incredibilis.
Vbi dixit quod quamuis secundum sta-
tuta non possit talis sententia dici, nulla:
tamen poterit ipsius executio impediri:
quia est executio iniustitiæ, ideo iudex
habens arbitrium non posset sine iudicio
torqueri. p. no. in c. veniens, & in c. quinta
uallis.

vallis. de iureiur. & per not. in clem. sepe. supra alleg. & Gandi. in maleficiis in rub. quæro nūquid potestas. ¶ Si quis fuit expostus tormentis sine iudiciis, & confessus, quamvis deinde perseveret in sua confessione ex post facta extra tormenta non debet ex tali confessione damnari. l. quæstionis. de quonib. vbi glo. & Gandi. in tracta. maleficiorum. in rub. quæritur, nunquid. ange. Io. de Imo. & Paul. in l. qui aliena. de acqui. hære. Per. de Anchara. in clem. i. de homici. Salyc. in l. fin. de custod. reor. per not. per Innoc. in cap. causam quæ. extra de off. delega. & in c. i. extra quod met. cau. bar. in l. pen. de cōd. ob turp. cau. & Bart. in tracta. de quæstio. Per. de Anchar. in consi. xxii. & vide infra

17 latius. in c. datur regula. ¶ An si reperitur furtū factum per fenestram appositā scala, & dicatur, quod illa scala visa fuit in domo alicuius, sit præsumptio contra illum ad tormenta? Dic q̄ non, quia potuit alter cepisse scalam, & faciunt no. per Cyn. glo. & doct. in l. in ciuile. C. de furt. vbi dicit quod licet res furto subacta reperiat per penes aliquem, non redditur ex hoc suspectus, quod subtraxerit, nisi probetur quod erat solitus talia committere, nec etiā si dicat testes, quod ille est malæ famæ erit sufficiens indicium. secundum Bart. in l. fin. de quæstio. Et licet dicatur q̄ contra hominem malæ famæ sit suspicio. l. si cui. §. idem de accusa & l. non omnis. §. a barbaris. de re milit. Procedit. in eo homine quem apparet malæ famæ, & in eodem genere mali. not. Barto. in l. Cassius. & senatus. & Bald. in l. fina. de hære. institui. vbi idem Ioan. de Imol. & tenet Barto. in l. de pupil. §. si quis ipse prætori. de noui ope. & gloss. & doct. in d. l. in ciuile. Nam indicium remotum non est sufficiens. argu. l. fin. de calum. & l. inter stipul. in §. lacram. de verb. oblig. quod debet probari duobus testibus glo. in l. fina. C. famil. eriscum. & in alia est authentica de testa. imperfecta. secundum Angel. ibi. & Innoc. in cap. sicut. de symo. & Barto. in l. admonendi. de iureiuran. & Bald. in l. cū focero. de iure dot. & in l. ii. in prin. de excus. tut. Angel. in l. fin. quod met. cau. & per l. de minore. §. pluriū. de quæstio.

¶ De iudiciis ad torturā in criminibus, &

quomodo probetur, quod quis voluerit alteri dare venenum. vide Pau. in consi. 18 clxxxv. ¶ Tormenta in quibusdam potius debet esse terror cū quadam corporis afflictione, in quibusdam debet esse vsq; ad quasi consumptionem corporis. l. i. de quæstio. al. in consi. Quidam tabellio. nu. cxlv. Vbi allegatur instrumentum esse suspectum, vel falsum, & aliqui testes dicant se non interfuisse, si videretur iudici tormentam adhibendam, torquebuntur partes, & testes si essent persone viles & suspecte, & notarius bonæ famæ. C. de fal. l. vbi Bald. in consilio prædicto.

¶ Iudex debet arbitrari vnde magis sperat habere veritatem per torturam & ab illo q̄ primo reperit cadauer occisi. Bart. in l. i. de quæstio. & in l. quod. de naufrag. lib. xi. per l. diuus. de quæst. Vel a magis debili, & a filio priusquam a patre etiā in conspectu eius arg. l. isti quidem. ff. quod met. cau. in l. i. de noxa. §. sed veteres. & a sceminis quæ sunt debiliores. l. filio. de inoffic. testament. l. deferre. de iure fisci. & l. filiam. de inoffic. testa. & capitu. forus. de verbo. signi. secundum Dyn. in tracta. de quæstio. in ver. quo ordine. Sicut etiā moderamen torture est arbitrium. l. quæstionis. ff. eodem. secundum Dyn. in d. tracta. vbi dicit, quod secundū qualitatem personarū, & delictorū, debet a leuioribus seu grauiorib; tormentis inchoari. l. iii. §. si. de remi. l. si quis i. graui. i. prin. ad fil. & l. i. §. impuberes. eo. ti. ¶ Iudex bonus considerare debet quomodo tortus in animi fortitudine perdurauerit. per l. vnus. §. reus. ff. e. & l. quæstionis modus. lac. de Areti. in quæstione de semel torto in maleficiis, & Andr. de l. ser. in cōsti. regni si damna clandestina qualiter qs dicatur induratus animo & corpore in tormentis. Et dixit Barto. in tracta. de quæstio. quod si tortus dicat in tormentis, si starem per decē annos nihil dicam, non debet propterea dimitti, sed cum tēperie proceditur secundū qualitatem eius, & si non confitebitur, detinebitur in carcere, p̄ quæ verba puto, q̄ videatur induratus animo & corpore, ideo si iudici videbitur deinde poterit repeti. ¶ Officiales tormentantes aliquē cōtra iusticiam puniunt. l. in lege. ad leg. Iul. de vi. et Bal. in l. quæstio. nis. de

Parid. de Put. Tractatus

nis. de qō. Idē si exequatur sententiā pē-
dente appellatione, secundum Bal. in l. si
quis filio. §. hi qui. de in iust. testa. & Bald.
in l. aditos. de episcop. audi. & vide Bal. in
l. ii. ff. ne ex delict. defun. & text. not. in l.
lege Iulia. §. hodie. ff. ad l. Iuli. repetūd. &
dicit Bald. in l. i. C. de pōna iudic. & in ru-
20 bric. † quod si index de facto aliquem
suspendit, puniatur simili supplicio, & si
de facto torqueretur, teneretur iniuriarū
pro motu iudicis. & vide Bald. in l. decu-
rionis. C. de quæstio. & Saly. in d. l. fin. C.
de pōna iudi. Et And. de Iser. in titu. quæ-
sint rega. in verbo, committentium. & in
capitulis regni, de tormentis. ¶ A tormē-
21 tis † nunquam est incipiendum, in l. i. de
quæstio. Bald. post glo. in l. nullum. C. de
22 infam. ¶ Et an quis potest ante litē con-
testatam torqueri? vide Bart. in l. si quis
adulterio. de adulte. & vide glo. not. 15. q.
quinta. cap. presbyter. in §. fina. & in §.
quando. Et dixit Bald. in l. i. C. de iuram.
calum. quod petens aliquem torqueri, de-
bet iurare se alias probationes non habe-
re. Et ideo Bar. in l. edictum. de quæstion.
dixit non semper esse deueniendum ad
torturam, nisi in subsidium, cum aliās ve-
ritas haberi non potest. & dixit Andr. de
Iser. in consti. regni, si damna. q. ubi cri-
men est confessatum, vel probatum non
venitur ad tormenta, vt supra est visum.
23 ¶ Dictum vnus † testis integri facit in-
diciū. d. l. i. §. itē de quæstio. & gloss. in l.
fin. C. famil. erciscun. & And. de Iser. in
constitu. regni, si damna clandestina. &
quæ Bartol. not. in l. maritus, de quæstio.
vbi dicit, quod filius liberti non est ido-
neus testis, quia potest reuocari in serui-
ntem, & ibi etiam de ancilla, & quæ no.
etiam Bar. in l. admonēdi. qui dicit, q. est
verum, si est integræ famæ. & gloss. in l. si
quid. ad l. Iuli. maiesta. & not. in c. veniēs.
de testib. & Bar. in tractatu de quæstio. &
vide glo. in d. c. veniens. vbi an vni testi cū
fama credatur in criminalibus, vel cum
aliis indicis? vide Barto. in l. admonen-
di. in l. ii. de excusatio. tuto. in §. i. vbi Bal.
& Imol. in l. interesse. de acquiren. posses.
Cyn. in l. fina. de quæstio. & Imol. in l. fin.
de heredib. instituē. & illam gloss. in c.
veniens. dixit Imol. singula. in d. l. inte-
resse. & reperitur præsertim si esset con-

sanguineus offensi, per nota. in l. i. & ii. ff.
de libe. caus. Vel inimicus, vt in l. i. §. si q.
dicatur. de quæstio. & in l. famosi. ff. ad l.
Iuliam maiesta. & not. bene §. si quis di-
catur in l. fin. de quæstio. quod inimicitia
& aliæ referuantur in fine causæ, secundū
24 Bartolū, & ratio est vt puto, † quia sem-
per inimicus capitalis præsumitur men-
tiri, vt not. in d. l. famosi. tamen debet at-
tendi qualitas inimicitia, secundum Bar-
tolum. in l. maritus. de quæstion. de quo
Dyn. in l. filig. ff. soluto matrimo. Bald. in
authentic. si dicatur. de testib. adeo quod
si testis qui non debet examinari, exami-
netur, non facit indicium. l. i. §. diuus. &
§. idem. eodem titu. & in l. de minore. vbi
Barto. dicit quod vnus testis, qui non de-
bet examinari, si examinatur, non facit
indiciū, sed adimiculator, secundum
Bald. in l. fina. C. de accusa. & Bartol. in l. i.
§. idem Cornelio. de quæstio. qui dicit in
tractatu de quæstio. quod Azo in summa
de quæstionib. dixit quod licet dicatur,
quod vnus testis inducat præsumptiōē,
per l. Theopompus. de dote prælegat. tamē
si est de veritate sufficit ad torturam, &
iura loquentia q. requiratur pluralitas
indiciū, non habent locum, quando
extat vnus testis de veritate delicti, sed
de aliis indicis vero proximis, licet ex
in l. maritus. §. de eo. eod. titu. eo dicto
vnus testis non fuerit processum ad tor-
turam. l. maritus. de quæstion. vnus testis
de visu facit indicium. glo. & docto. in l. si
quis. ad legem Iuli. maiesta. & in l. iii. de
testibus. & in l. fina. familie erciscund.
¶ Et relinquatur arbitrio iudicis, an vnum
vel plura indicia requirantur. d. l. si quis.
& Barto. in l. i. §. ii. & in d. l. maritus. & in
l. penulti. de quæstio. & in c. cum in con-
templatione de regul. iur. Speculator in
titu. de præsumpt. §. ii. versic. sed pone q.
minatus. Ioannes Andreas in titulo de
probatio. §. fina. dicit ita seruari. & idem
Docto. in l. fina. de heredib. instituē. vbi
Imol. & adde Bartolum in l. excipiuntur.
ad Sillanianum, & vide infra in capitulo
vnus testis de veritate. & infra in capitu.
indiciū in contrahib. & infra in c. an
25 testis. ¶ An dictum socii faciat indicium
contra socium? vide Bartol. in l. i. §. ser-
uus. de quæstionib. & Andre. de Isernia
in con-

in constitutio. regni, si damna clandestina. & Specula. or. & Ioannes Andr. in tit. de testibus. §. i. versu. quid si qua. & quæ not. ar. & al. in l. quoniam. C. de testib. vbi de oi socio. & Can. in c. significasti. de homi. & Bar. & Ang. in trac. de qñibus. et in c. veniens. de testib. & Dyn. in tractatu de quæstio. dixit quod inculpato, quæ facit socius de socio in casibus, in quibus potest interrogari de sociis, de quibus in l. fina. C. de accusationibus, facit indicium ad torturam. & in l. cum quis. in l. editum. & in l. prima. §. diuus. de quæstionibus. Cynus in l. fina. de accusatio. & de hoc an quis possit interrogari de sociis vide distinction. Bartol. in l. repeti. de quæstio. & Angel. in l. si filium. in fin. glo. de libe. cau. & si vnus ex eis potest contra alium testificari. vide Speculator. in titulo de testib. §. primo. versu. quid si. & quod not. C. de accusatio. l. prima. & dixit ar. in l. iii. §. pen. de iure fisci. quod quis potest detineri vt socios manifestet, quod Ang. not. in l. si certus. ad Sillaniam. tamen eius dicto non creditur licet sit sufficiens ad inquirendum, vt supra. & glo. in l. si filiū supra alleg. dicit, quod nō facit indicium. licet Salicet. in l. fin. C. de accusa. aliter distinguat crimina prout Bar. distinxit. & etiam quando tendit ad communem salutem omnium. l. secunda de malefi. & Dyn. in tracta. de quæstio. & dicit Bald. in l. non ideo minus. de accusatio. quod in crimine assassinatus potest socius interrogari de socio. vide supra in e. an stetur dicto torti. ¶ Non prodest contenti in tormentis reuocare suam confessionem, quando apparent alia indicia manifesta. Bald. in l. seiant. C. de probatio. ¶ Aut sit stādum confessioni factæ in tormētis? vide Bar. in l. i. §. diuus. ff. de quæstio. vbi dixit si est facta sponte, vel perseverata. & in l. si confessus. de custo. reo. in l. qui sententiam. de pœnis. C. & in l. prima. C. de confes. vbi Baldus in l. ii. C. quod mer. caus. & Pet. de Anch. in tract. maleficiorū; in verbo, confesi in tormentis. & dicunt Cano in cap. afferte. de pręsumpt. quod nō statur confessioni factæ causa pietatis, nisi in illa perseveret. Et si est confessus non audiatu reuocans vide Bald. & Salicet. in l. fin. de probatio. & Baldus in l.

milites. C. eod. & vide infra latius. & supra 26 priā ¶ Confessio ¶ dicitur esse facta propter tormenta, quādo est facta metu torture aliquo ligato & minis precedentibus, vel si est positus in tormentis, vel ductus ad cordam, vel si sit in carcere, in quo de fame & frigore multū patitur. argum. de iniur. l. itē apud Labconē. §. quæstionē. Vbi quæ sint propriē tormenta. & in l. i. §. quæstionem. ad Syllan. & Bal. in l. ii. C. quo. appel. & de vi & vi arma. l. iii. §. si quis. in verbo, terror. Bartol. in l. i. §. diuus. de quæstio. in l. ii. C. quod metus causa. & quæ Bal. not. in l. si quis in hoc genus. de Episco. & cleric. Et hoc relinquatur arbitrio iudicis, quia sufficit probari per coniecturas, vt not. Bart. in l. interpositas. C. de transactio. ¶ Et quæ propriē sint tormenta? vide Canon. in c. grauis. de de positi & Bald. in l. i. de custod. reo. & in l. i. de his qui ad lib. perueni. non poss. vbi dixit etiam qd carcer est tormentum, & dicit Bartol. in l. i. de custo. reo. quod etiam compedes fortes, & est arbitrio iudicis, quando confessio dicatur facta metu tormentorum. secundum Baldum in d. l. interpositas. sicut etiam quæ dicantur tormenta temperata, secundum Bald. in l. ii. C. de confes. vbi dixit etiam, an præsumatur confessio facta in carcere, & dixit ibidem Bald. in dicto. lege interpositas, quod ita operatur probabilis suspitio tormentorum, sicut illorum illatio. qui dixit quod in l. nouissime. ff. quod fals. tutor. quod semper ab officiali præsumitur terror inferri. & quod not. Cyn. in dicto. l. secunda. quod met. cau. & dixit Bart. in tracta. de quæstio. de confessione facta propter terribilem vultū iudicis Bald. in l. iii. C. quo. appella. Et an sufficiat probari quod fuit detentus in carcere, licet de tormētis non proberetur? vide Bald. in l. tali. ad fi. C. de fur. & Cyn. in d. l. ii. & Bal. in l. i. C. ne ex delic. defunt. Et ideo ad hoc enitandum quod non metu fuerit cōfessio facta, debet adhiberi corā psonis honestis, & secreto auditis iuribus vtriusque partis. secundum Bal. in l. legis virtus. de legi. & de materia vide plene Io. And. in c. cum in cōtemplā. de regu. iur. in vj. & in c. grauis. de deposito. Et licet dicat, qd cōfessionem factam i tormētis nō debeat statim p d. §. diuus, limitat,

Parid. de Puteo Tract.

mitat, nisi de eodem præcesserit confessio extrajudicialis. gl. sing. in l. capite quinto. de adul. quæ glo. probat, quod licet alias non probet una confessio, tamen si est geminata, valet: pro qua facit dictum Bart. in l. cum scimus. de agric. & cens. ¶ Qualiter quis dicatur perseuerare? Dic, quod oportet, quod post confessionem factam in tormentis reducatur in loco publico iudicii, & coram nota rio, & personis publicis confiteatur. text. not. in l. ii. C. de custod. reo. Et dicitur quis in confessione perseuerare, quoties diuersis temporibus confiteatur. arg. glo. in l. iiii. ff. de pig. act. & al. in rubr. de no. Cod. in l. ii. quod met. causi. & Bar. in tract. de quæstio.

¶ Quæ si confessio perseuerata, an possit reuocari? vide Bart. in l. diuus. de qd. & Bal. & Saly. in l. fin. C. de proba. qui sunt contrarii. & dixit Bald. in l. bonæ fidei. de reb. cred. quod si confessio in tormentis facta præcedentibus iudiciis reuocet, & non perseueret, facit semiplenam probationem: ut in ea cogatur persistere cum nouis tormentis. ad quod vide al. in l. fin. de proba. ubi Cyn. & Cano. in c. grauis. de deposi. Et ad hoc ut perseueret, debet reduci ad tribunal tempore quo cessauit metus tormentorum, quia si statim eum reduceret instantibus doloribus, videtur factum formidine tormentorum. arg. l. quid ait. de adulce. secundum Bart. in d. §. diuus. al. & Ang. in l. ii. quod me. causi. & Cy. in l. ii. C. de quæstio. Et requiritur quod perseueret extra locum tormentorum illa non videns. secundum Docto. & Cano. in cap. cum in contemplatione. de reg. iur. in no. ubi Io. And. dicit, quod semel, vel bis tortus negando perseuerans, poterit iterum torqueri ex iudiciis superuenientibus. de quo per Cy. in l. fi. de qd. & Bal. in c. i. §. fortis. de pac. iur. fir. & Bart. in l. ii. de

custod. reo. ¶ Et quando dicatur perseuerare, vide al. in l. ii. quo. appella. Ang. & Imo. in l. qui in aliena. §. fi. de acqui. heredi. & in l. i. de confes. Bald. ¶ Iudex malefactorum potest testes examinare ex suo officio a parte non productos. Bar. in l. i. §. si quis ultro. de quæsti. ubi text. quod iudex querit de partis innocentia parte non postulante, per l. si non defendantur. de poen. & habetur in l. iiii. §. hoc autem. de dam. infec. ¶ Et dixit idem Bart. in l. fi. ff. de feriis. ¶ quod

iudex debet perquirere etiam reo non petente defensionem rei etiam post sententiam. & adde Bart. in l. diui fratres. de poen. in tit. de inquisitio. in §. vtrum. in versic. sed nunquid. & in l. ii. §. si publi. de adul. & al. in l. presbyteri. de episc. & cleric. & per Bart. in l. penul. §. ad crimen. de publicis iudiciis. & quæ not. Innocent. in c. cum clamor. de testibus Adeo quod dixit Innocent. in c. pastoralis. de officio delegari. quod si iudex viderit sententiam iniustam, debet superfedere in executione, quem allegat Baldus in l. aditos. de appellationib. & vide Imol. in l. a diuo Pio. in principio, de re iudica. & Bartol. in dicto §. si quis ultro. dixit, quod si ante executionem sententiæ capitalis constet de innocentia rei, potestas qui eum condemnauit, non potest eum absolvere, tamen dabitur petitio principi, ut reum absoluat, per illum textum.

¶ Cum iudex inquit contra aliquem, & extant indicia contra ipsum, debet ei dare terminum ad defendendum. l. vnus. §. cogniturum. de quæstionibus. & facit. l. prima. §. si ad diem. & vide Bartolum, & Imol. in l. custodias. §. primo. de publicis iudic. & Salyce. & Bald. in l. ii. de custod. reor. & not. glo. in l. i. de furt. Bald. Et intellige si petatur, secundum Bartol. in l. fina. in penul. quæstio. de quæstioni. licet possit ex causa tollere dilationem, secundum Bald. in l. a procedente. C. de dilatio. & in l. cum reis. C. de poen. Quæ defensio valeret sine termino. Bar. in d. §. cogniturum. & sentit in l. ii. de eden. & vide Bal. in l. nouerint. C. ut intr. cer. temp. quod se defendet contra indicia illa eneruando & probando contrarium, & dixit Ang. in l. milites.

¶ C. de qd. ¶ quod probatio bonæ famæ facit purgare iudicia. & dixit Bar. in l. deferatorem. §. sed si ex improposito. de re mil. quod probatio bonæ vitæ habet minuire indicia, & facit eo. tit. l. non omnis. §. a barbaris. nam si esset confessus, debet audiri contra suam confessionem. per not. in l. i. C. de confes. & Bart. in tracta. de qd. de quorundam iudiciorum purgatione, vide Bart. in l. i. in prin. de qd. & Paul. de Eleaza. in c. grauis. de deposi. ubi dicit, quod debet dari tortura ad purgationem iudiciorum, & qualis debeat dari. Ange. in l. si vacancia. de bon. vacan.

An

§ 49† An testis qui non debet examinari examinatus faciat indicium f Bartol. in l. maritus. de quæstion. distinxit. & in l. lex Corn. per Bartol. de iniur. & in l. inuiti. C. de testibus. & in l. admonendi. de iureiurand. & dixit Bartol. in d. l. maritus. quod si sit inimicus, debet attendi inimicitie qualitas. & l. j. s. j. cod. titul. ubi per ipsum & per Cano. in c. de cætero. de testib. & dixit Bartol. in l. ij. de appel. reci. quod inimicitia generalis non tollit, quod non faciat aliquod indicium, & aliquid per Bald. in l. eos. C. de testibus. Idem si ratione ordinis non seruati, quia ante litem contestatam, vel parte non citata, tunc dicit, quod non faciat indicium. l. si quis adulterij. de adulter. & C. de testib. l. si quando. in simil. Et dixit Bald. in cap. sacramentum. de consue. rec. feud. quod testis non legitime examinatus non facit indicium, si sit alius idoneus, si modus examinandi non sit congruus, quia non fuit examinatus de causa scientie, qui non probat semiplene. Et idem si vnus testis non dicat plene factum per not. ff. de inf. l. Lucius. quia talis examinatio non caret qualiqua boni viri suspitione, cum iudex non laborauit ad veritatem inueniendam, quia modicus defectus impedit semiplenam probationem, & sicut non facit semiplenam, non facit indicium, tamen adminiculabitur probationi. per notata per Bartol. in l. cum probatio. C. de probationibus. & in l. et matris. ubi dicit, quod quedam sunt mortua indicia, non adminiculatiua, quæ minus sunt quam semiplena probatio, quibus adde Bald. in l. secunda de episc. audien. & in l. seruus. C. de testibus. & in l. si quis ex argentarijs. s. ij. de edend. † Et quando non facit indicium testis, an faciat præsumptionem. vide Bald. in l. final. C. de probationi. Tamen ad probandam innocentiam delati, admittuntur testes domestici & minus idonei, secundum Specul. in titul. de inquisitio. s. j. versic. sed nunquid. Et licet Bald. in d. l. maritus. dixerit, quod testis infamis faciat indicium qualequale, est verum ad inquirendum, vt not. Bartol. in l. cunctos populos. de sum. trinitat. & fid. catholic. ubi etiam Bald. qui dicit, quod licet testi infami minus credatur, tamen eius dictum adiuuatur. ex præsumptionibus & probationibus. relutantibus ex processu. & idem Cano. in cap. testimonium. de testib. de quo etiam vide Bald. in l. final. de accusation. & gloss. in l. final. C. de his quib. vt indign. & in cap. l. præsentium. de testib. quod faciunt indicium.

nedum præsumptionem. quibus adde not. per 36 Bartol. in l. lex libero. ff. de quæstion. † ubi quædo testes viles, & ignobiles admittantur in causa criminali ad testimonium cum tortura: & vel sine & in subsidium quæstionis quando non possunt haberi testes integri, vel habiles admittantur non idonei, ne veritas occultetur in causa criminali, vt probatur in l. diuus. de quæstio. iuncta authentic. si dicatur. C. de testib. & in capitulo forus. de verbor. significatio. & in l. lex consensu. in s. super. de repu. & in capitul. veniens. lo primo de testib. & in capitul. cum l. & A. de re iudic. & in l. final. C. de testib. Qui si sint minus idonei ratione criminum, vel infames non admitterentur sine tormentis. l. ob crimē s. final. de testib. & in quarta. quæst. iij. s. Item & in capitul. cum p. de accusationib. & Ioan. Andræ. in capitul. cum in contemplatione. de regul. iur. Et quando non sunt idonei ex alia causa, quam criminum, vel infamie, quia tunc admittuntur sine tortura. d. l. lex consensu. s. super plagis. & in dict. capitul. veniens. & videtur de emente Ant. de But. in cap. super & in cap. a nobis. de testib. Licet Imol. in cap. 37 ex literis. de tranl. dixerit, quod † aduocatus admittitur in subsidium in testem pro clientulo, sed debet torqueri. & vide not. per Bartol. in l. j. s. item. de quæst. & quæ no. Imo. in l. si quis post. de testam. secundum Alex. in d. l. lex libero. quæ non habent locum in crimine læsæ maiest. vt habetur in l. in quæstionibus. ad leg. Iul. maie. Tamen dictum Imole, quod aduocatus est torquendus, quædo admittitur pro clientulo, est falsissimū, quia aduocati dicuntur militare. l. fori tui. C. de adu. diuer. iudic. & sunt nobiles, vt no. in l. prouidendum. de postu. & in j. constit. Cod. & gloss. in l. fina. de offi. diuer. iud. Et Doct. & aduocati non possunt torqueri, quia non sunt viles, sed sunt honorati, & non torquentur, nisi viles & ignobiles, vt in l. lex libero. de q. Nisi quædo essent varij & falsarij. vt ibi per Bar. & dixit Ioan. And. in additio. Spec. in tit. de testib. s. j. versic. sed Balduinus. quod quædo aliquis litigat & sunt per dita acta, quod poterunt probari per aduocatum & procuratorem. argum. dic. l. consensu. & sic dictum Ioan. de Imol. non est verum per prædicta. & vide supra in verbo, doctor. † Et quia Bartol. dixit, quod testes infames faciunt qualequale indicium, quid importet hoc qualequale, vide text. in l. Item. apud s. prætor ait. la vltima. de iniur. & in l. j. s. merito. ne quid in loc. public. & vide de hoc Bald.

Parid. de Puteo Tract.

Bald. in l. si duo patroni. in princi. de iureiur.
& prædictis adde Bartol. in l. ij. in fin. de ap-
pel. reci. & in l. j. §. Item Corne. de questione.
& Bald. in l. milites. C. eo. & in l. quisquis. ad
39 leg. Iul. maiest. vbi dicitur, ¶ quod quando
requiritur certus numerus testium minor fa-
cit indicium. Accedat etiam, quod dictum im-
i puberis ad aliquale iudicium est sufficiens. ¶
gloss. in l. i. i. de testib. & in l. final. de his
quib. vt indig. & Bar. in l. maritus. de questio.
& Bald. in l. seruos. C. de testib. vbi late vtrū
testis non idoneus faciat indicium ad tortu-
ram, vel si fuit interrogatus, vbi non debuit
interrogari. & vide Specul. in titul. de testib.
in ver. quod est seruus. vbi etiam Ioan. And.
Et adde no. per gloss. & Doct. in l. in adul-
terij questione. de adulterijs. quæ dicit, quod
serui faciunt indicium in illo crimine. Et di-
xit Bald. in l. final. C. de accusation. quod si
est tortus qui non debuit torqueri, quod di-
ctum eius non facit presumptionem, secundū
Cyn. nisi sit talis qui poterat leuiter torqueri.
l. final. ad Sillanianum. & ideo si quis torque-
tur contra legem non facit indicium aliqua-
le, sicut si contra ius torti, vt quia torquetur
de curio. & facit indicium aliquale, secundum
Bald. in dict. l. final. licet latius. & supra in ca-
40 pitul. an testes. ¶ Datur regula, quod ex con-
fessione facta in iudicio per tormenta nō præ-
cedentibus indicijs quis non condemnatur.
l. questionis. ff. eodem. etiam si in ea perseue-
ret, secundum Bartolum ibi per quam legem
etiam dicitur, quod quoties iudex aliquem il-
licite ponit ad torturam, est præsumptio vio-
lentia; & etiam quod omnis confessio facta
dudum post tormenta sic illicite extorta, &
ideo reo non præiudicat, secundum vnam
lecturam, quam etiam sentit ibi Bartol.
quem intellige antequam fuerit positus in
pristina libertate, quia est præsumptio, quod
sicut iudex eum illicite torfit, ita etiam est
præsumptio, quod eum fecerit illicite rati-
ficare, & metu futurorum tormentorum,
vel præteritorum. argument. l. si cui. §. idem
de accusationibus. Vbi vero reus esset posi-
tus in pristina libertate, & postea rediret ad
iudicem, & coram eo delictum fateretur ef-
fet sine dubio puniendus. l. prima. C. de con-
fess. & not. Bartol. in l. si confessus de custod.
reor. Et quod supra dicitur tenet Imol. in l.
qui alie. §. Celsus. de acquirend. hæreditat.
qui alleg. Gandi. in maleficijs. & not. Bald.
in l. milites. de questionibus. & Bartol. in l. ma-
ritus, in principio. Secus tamen esset si

alias sine tormentis confiteretur, quia tunc
etiam non præcedentibus, indicijs habetur
pro confessio. per not. in capitul. j. de accusa-
tionibus in sexto. & hoc sequitur Aachara
in clementi. prima de homicid. Sed Bald. in l.
prima de confess. simpliciter tenet, quod con-
fessio extorta non præcedentibus indicijs, si
in ea perseueret reus confessus, valet. & alleg.
gloss. illius legis. & gloss. in l. prima. §. illius. de
questioni. Et cum Bald. tenet Paul. de Elea-
zar. in capitul. gravis. de deposito. ad fin. &
Bartol. in tractat. de questio. tenet idem quod
in d. l. questionis. & est gloss. in l. j. ad fin. C. eo.
41 titul. vbi Bald. ¶ quod tortura indebite facta
a principio non vitiat reliquum processum va-
lidum ex post factum. vide Matthesil. in no-
tab. 55. Et dixit Bald. in l. final. C. de accusat.
quod indicia sequentia non confirmant tortu-
ram præcedentem, nec confessionem ex ea
extortam, quia est ordo peruersus. & gloss.
in dict. l. final. & tenet gloss. in l. maritus.
ff. eodem. vide supra in capitul. si quis fuit ex-
positus. Vbi proceditur per inquisitionem ex
suspicionibus quis torquetur ad eruendam ve-
ritatem. l. fin. de questionibus. vbi dicit Bartol.
quod stulti sunt iudices, qui statim eum ha-
bent indicia contra reum cogunt eum ad con-
fitendum, quod non debet fieri quia condem-
naret eum ex indicijs & suspicionibus, sed de-
bet adhibere tormenta, cum moderamine, &
ex his veritatem inuestigare. & si habita tortu-
ra non confitebitur, erit absoluentus, qui di-
cit quod hoc debet scribi in actis, ne tempo-
re syndacatus obijciatur ei, quod debuit tor-
quere reum, & non fecit ad veritatem eru-
endam De quibus indicijs vide in cap. ij. de pro-
ba. & Bar. & Ang. in tract. de quest. & que no-
Imol. in l. si quis post de testa. & quod dicit
Bart. in l. ex hoc edicto. ad fin. ff. de iur. aduersi-
nau. Nam sunt indicia dubitata, de quibus per
Bart. in l. fin. C. de proba. & supra diximus. in
princi. ¶ Si aliquis modus esset proband. per
iuramentum, vel quod faceret semiplenam
probatorem in civilibus, illud in crimina-
libus faceret indicium ad torturam. Bartol. in
l. fin. in fin. de in lit. iur. An si Titius confessus
est se promississe Tirio ceterum, vt eum de mar-
te patris sui non accusaret, posset ex tali con-
fessione poni ad torturam. Bartol. in tra. sta.
de questionibus. & Bal. in tit. de paci. iur. firman.
S. iurura. dixit, quod si talis laborat infamia,
possit torqueri, quia vehemens infamia etiam
sine alio indicio sufficit ad torturam. extra de
purga. cano. capitul. si quis, vbi Innoc. argum.
de

de proba. l. cum probatio. & l. ad. edict. l. quæro. §. si. Et dixit Innocen. in c. cum l. & A. de re iudi. quod etiam admittuntur testes viles contra valde diffamatum. & fa
 42 cit. l. eius q. delatorem. de iur. fisci. §. vbi dicitur, quod ficta confessio transit in cō demnationem. hanc questionem posuit Io. Monac. in c. j. de accus. vbi per Ioan. Andr. in nouel. qui dixit, quod ex ista cō fessione posset condemnari. Episcopus, q. istā confessionem fecisset. ar. d. l. eius qui delatorem. & l. quoniam. & l. furti. §. potest. de infam. dicens, quod non posset condē nari, si talis promissio fuerit facta nondū instituta accusatione, quos refert Bald. in d. §. iniuria in vers. seu furtum. An si quis mandauit Seio vt interficeret Caium, & interfecit sed Seius dicat, quod hoc non fecit exequendo mandatum, sed motu p prio non ex mandato, quia erat eius ini micus, an sibi credatur. Bald. in tit. de pac. iur. firman. §. iniuria. dixit, quod Cano. mouent istam questionem in c. ad audiē tiam. de homi. & nō clare respondent. Et Bald. dicit, quod erit recurrendum ad con iecturas ad præsumendum contra man dacorem, quia non est bonum testimo nium delinquentis. l. si. de accu. allegat gl. in l. si. de fideiuss. dic vt ibi per eum. & in l. i. C. de fer. fugit. per Bal. vbi de hoc. & aliquid per Barto. in l. non solum. §. si mā
 43 dato. ff. de iniur. Quando §. probatur in dicitur, quod est quasi semiplena proba tio, potest deueniri ad torturam, si talis est vilis persona, & ita intelligitur gloss. in l. cum probatio. de prob. Secus si esset vir grauis, & bonæ famæ, quia qualitas præ cedentis vitæ elidit huiusmodi indicium. l. non omnis. §. a Barbaris. & in l. j. sed si ex improviso. de re milita. & in c. cum in iuuentute. de præsumptio. & dicit Ange. in l. milites. C. eo. quod probatio bonæ fa mæ facit purgare indicium. & in constitu. regni, si quis damna clandestina. vbi dicitur, quod contra viles proceditur ad tor menta & Bar. in l. ex libero. de quæstion.
 44 §. Et an iudex ex vera & infallibili con scientia possit consentientibus probatio nibus torquere. vide Barto. in l. amplio rem. C. de appellatio. qui dixit in l. 2. C. quor. appella. referendo Ioannem Andr. quod est in arbitrio iudicis, an indicia sint

sufficiētia, de quo vide Bar. in l. 2. C. quo. appella. in tractatu de q. qui est sibi con trarius his dictis. & vide cano. in c. grauis.
 45 de deposi. §. Et i. occultis iudex debet esse facilior ad tormenta secundum Bald. in l. 3. de episc. audi. & quod ipse no. in l. fina. C. de proba. & in l. si quis adulteri. C. de adulte. Quia in his quæ in secreto fieri consueuerunt proceditur ex coniecturis & præsumptionibus, vt dicitur in l. fin. C. de periculo tuto. vbi glo. no. & Bal. in l. q. cunque. de ser. fugi. & in Rubrica. C. de p ba. & vide infra in c. ad torturam inferen dam. Si aliquis visus fuerit cū gladio eua ginato in domo, & reperit ibi aliquis mor tuus ex hoc est manifestum indicium, q. talis fecerit, secundum Bar. in l. 3. ff. de fur tis. §. Et idem si aliquis deprehendatur in domo per Bar. in l. 2. in fin. ff. de adulte. & per Cyn. in l. falsus. C. de furt. vbi Bar. in princip. & Bald. qui ibi sequitur Bar. & be ne facit quod habetur in l. si qui adulte ri. C. de adul. & Spec. in titu. de præsum ptio. §. j. & quod no. Bald. in authen. quas actiones. C. de sac. fan. & quod not. Ioan. Andr. in tit. de proba. §. j. vers. 14 de quo Imo. in l. fin. de hæred. instit. Bald. in l. si. C. de proba. Et quod dixit Bart. supra de eo qui fuit visus aufugere cum gladio, se quitur Bald. in l. neque natales. circa prin. C. de proba. Tamen Ange. reprehendit Barto. in hoc. in d. l. 2. de furt. de quo etiā tangit Bar. in tracta. de quæstio. ad fin. & in l. si. de hære. instit. an sit indicium ad tor
 46 turam, vbi omnino vide. §. Quid sit in dicitur. Bar. alias Nicolaus de Neapo. in l. 2. de excusa. tuto. dixit glo. in l. cum p batio. ff. de probat. tenere quod indicium sit minus quàm semiplena proba. i. k. Ta men glo. videtur tenere contrarium in l. maritus. de quæstio. coniuncta. glo. in l. prima de testi. quæ dicit quod indicium sit per testem familiarem, & profunt ista indicia, quia si essent plures testes familia res deponentes, quod iudex debeat ferre sententiam ex dictis ipsorum, ita quod ex pluribus indicatijs sequatur plena pro batio. vt glo. in l. 3. §. eiusdem. ff. de testi. quæ est singu. secundum Rayn. in d. l. j. & Barto. in d. l. 2. & faciunt no. per Iaco. Bu tri. in l. 3. C. de testibus. §. vbi de tribus te
 47 stibus amicis quib. creditur ratione nume
 Tract. de Syndic. V V ri. Li

Parid. de Puteo Tractatus

ri. Licet Ange. in consi. cxxv. teneat contrarium, ubi dixit quod plures testes alias minus idonei ratione numeri probant. Et per ista dixit, quod cum fuisset reperta gravida quædam adolescentula, & adducerentur ad probanda indicia contra stupratorem plures cōsanguinei patris puellæ quod facerent indicium ratione numeri, & quia concurrebat verisimilitudo, quæ ille erat captus amore puellæ, quæ sunt
48 no. ¶ Et quæ sint indicia sufficientia vide Bal. in l. nō hoc. C. vnde cognā. & Bar. in l. 2. C. quorum appellationes non recipiuntur. qui dixit, quod quæ sint indicia sufficientia relinquuntur arbitrio iudicis. ¶ An si reperiatur homo mortuus, aut occisus ante domum tuam sit præsumptio contra te, vide Bar. in l. j. & in l. ædiles. ff. de vi publi. qui dixit quod ubi præsumitur occisus, ubi mortuus reperitur, & an præsumatur occisus a suo inimico, vide Spec. in ti. de præsumpt. §. j. & Ludo. in l. i. §. hæc. ad filla. & Barto. in tracta. de quæstio. Et si quis reperiatur occisus in strata præsumitur occisus ab illo, qui ibi multū frequentabar, secundum Bar. in l. fina. de quæst. & alios in l. iuste. de vsucap. & quod dixit Ange. in l. i. ff. si quis imperat. & Bal. in l. fina. C. de probatio. vel si erat inimicus alicuius, præsumitur ab illo occisus. l. i. §. cum aliquis. de quæstio. & quod nota, doctores. in l. 2. C. quod metus causa. & Bar. no. in l. 2. ff. de furt. & per dicta Bal. in dicta l. i. & in l. ædiles. & Spec. ubi supra. Ego evasi quendam militem qui occidit hominem in camera, qui habuerat rem cū vxore, & dicebatur quod occiderat extra domum, & non in adulterio, & deferri sece-
rat ad domum ad cameram vxoris, nam dixi, ex quo ibi reperiebatur mortuus, quod ibi præsumebatur occisus. per dicta Bar. & sic fuit optentum. Et accidit casus quod quidam magnus Rex cum venarū accederet, & esset in quodā nemore prope transitum publicum, inuevit ibi hominem de recenti occisum, videns quædam qui transibat per illum locum iussit illum capi, & torqueri in loco homicidii, in qua-
dam arbore magna ibi existente, qui tortus negavit illum occidisse, sed dixit iudicio Dei huic ductus suum, quia iam sunt anni decem, quod hic alium occidi, & in

hac eadem arbore sepeliui, & facta per inquisitione fuerunt inuenta caput & integra ossa illius homines iam occisi, & sic in illa eadē arbore suspensus fuit. & cor Regis in manu Dei est, & ubicunque voluerit inclinabitur illud, ut in epistola interclaras. Et quia naturaliter homicidia quæ fecit semper expectat, ut in l. 3. de episcoporum. audientia. Deus cor illius regis inclinavit. ut homo ille caperetur ex causa illius recentis homicidii ut puniretur de antiquo homicidio ne esset multū, quia sanguis occisorum continuo clamat ad Deū, ut scribitur in Apocalypsi. Ecce post hæc vidi animas interfectorum clamantes. ad Deum, & dicentes. Vsq̃ue quo domine non das iudicium, & vindicas sanguinem nostrum de interfectores nostris, qui sunt in terris. ¶ An ad torturam inferendam requirantur plura indicia, vel sufficiat vnum? Bar. in l. fina. de q. dixit quod stat arbitrio iudicis per l. 3. §. eiusdem. de testib⁹ distinguens sint indicia proxima, vel remota a delicto, vel generalia, ut quod quis sit homo malæ conditionis, & hoc solum non sufficiat sine aliis. Secus si esset vnū indicium de actu proximo ad delictum, vel vnus bonis testis. Vel confessio extra iudicium. Aut quæ res furata sit apud eum reperta, quia erit indicium ad torturam, nisi esset bonæ famæ, vel artifex solitus emere talia mobilia. secundum Salyce. in l. fina. C. de quæstion. Vel quod sit conuersatus in loco, quod est verum, quando esset vilis. de quo vide Bald. in l. prima. C. loca. ubi dixit de homine bono, in quo non cadit ista præsumptio. & Bartol. in l. desertorem. de re militari. Et ad prædicta dixit gloss. in l. secunda §. si absens. ff. si ex noxa causa. quod indicium sufficiens ad semiplenam probationem est sufficiens ad torturam. Et an sufficiat vnum indicium, vel plura ultra dicta in l. secunda de excusation. tutor. vide Ioannem Andræ. & Specula. in tit. de præsumptio. §. species, ubi dicunt, quod iudices malefactorum practitant, quod sufficiat vnum indicium ad torturam ad confitendum. & idem Ioan. Andræ. in tit. de probatio. §. si. & Iaco. de Bel. in tit. de exhi. re. Quæ intellige dummodo sit vehemens indicium

cum, vel propinquum, & tangens negotium, ut si quis inculpatur de incendio, & probetur, quod visus fuit prope locum cum igne & preparare ligna, vel fasciculos, ad ignem immittendum. Vel si visus prope, domum, ex qua furtum fuit factum cum scalis, vel ferramentis aptis ad effractionem ianue, argument. l. dominus. S. effractione. ff. locat. Vel si in conuicio fuerint facta multa furtiva & in domo suspecti fuerint inuenta ferramenta, vel clauis falsæ ad aperiendas seras portarum, vel si per dies ante ipse solus videatur pecunias, vel argentum poni in archa quæ nunc reperitur effracta, vel si fuerit visus emere venenum, & reperitur datum, & emens deinde fuerit in loco ubi fuit commissæ venenatio. Vel ponere puluerem in ferculo mortui. Vel si visus fuerit solus cum sola, & illa est reperta prægnans. Vel si quis inculpatur de falsitate libri, in quo reperitur appositæ una charta bombicis cum uno diuerso signo ab omnibus alijs chartis, nam iudicauit papa Ioannes, cassâ quod sit indicium falsitatis libri. Vel si reperitur illa charta nouiter incisa, aut maculata, aut fumo infecta, si liber erat antiquus. Vel si quis inculpatur de homicidio & reperta sunt eius arma sanguine madefacta. Vel si vulnera occisi sine ad mensuram armorum illius, qui inculpatur, ut quia dicitur ab eo percussus cum illo cultello, qui reperitur ad latus eius accinctus, & est illius mensuræ. Vel si reperitur occisus cum una securi, & securis diffamati reperitur sanguinolenta, & correspondent vulnera cum magnitudine securis, quia ex genere instrumenti præsumitur contra aliquem. argumen. nota. in l. i. ff. de sicca. in §. si claua. Vel si reperitur gladius, cum quo quis fuit percussus nudus in loco percussione, & vagina eius penes diffamatum de vulnere, & illa vagina sit ad mensuram illius gladij quod erit indicium per rei euidenciam, ut dixit Bartolus in tractatu de teste. in quinta charta. dum loquitur de rei euidencia. Vel si quis inquiratur de falsificatione monetæ quam expendit, reperta sint instrumenta apta ad hoc, vel ad incidendam monetam in eius domo, vel circa. Vel si qua vestimenta aut nobilia, occisi reperta sint penes diffamatum, & non ostendat à quo habuit illa. per nota. in l. inciuile. de furt. & Baldus. & Imol. in l. final. de heredibus instituendis. Vel si fuerit inuentus sanguinolentus is qui dicitur percussisse inimicum suum, quia erit indicium vehemens. Et idem in om-

nibus quæ per rei euidenciam probantur de quibus per Bartol. in dicto tractatu de testib. Vel si quis visus fuerit loqui ad autem aliquem, & incontinenti ille aliquem percussit præsumitur contra loquentem quod mandauerit. ut per Bartol. in l. si ventri. S. in bonis. de priuileg. credit. & Bald. in l. quicumque deser. fugit. C. ¶ Et dicta indicia vel similia quamuis sint violentia possunt elidi per aduersas contrarias, vel diuersas probationes, ut si fuerit inuentus ensis, vel cultellus diffamati de homicidio in loco percussione, & si cognitus esse diffamati, poterit probari, quod alteri commodauit, vel quod cum perdidit per tempora ante homicidium. Vel si fuerit visus loqui cum sola, quod est aliquale indicium secundum glo. in l. j. ff. de extraord. crimi. & illa fuit reperta stuprata poterit probare quod erat consanguinea. per nota. in l. quamuis. C. de adult. vel quia alius stuprauit, vel si per tempora ante fuerat sibi furto substractus liber. Vel si fuerint inuenta aliquæ res de substractis pones ipsum, vel in sua domo poterit probare quod emit ab aliquo. per no. in l. inciuile. supra alleg. Vel si fuit inuenta litera proditiōnis in eius archa. similiter probare poterit quod alius eam immisit, vel quod talis sibi deposuit eo ignorante temere. Vel si dicat hominem occisum de nocte & probetur quod ea nocte iuit extra domum, & fuit visus per illam stratum ea nocte cum armis, poterit probare fuit vocatus à socijs, ut accederet cum eis ad forum ad aliam ciuitatem, & quod cum ipsis accesserit, & continuo fuit tota nocte. Vel si inculpatur de effractione domus facta de nocte poterit probare, quod ea nocte dormiuit cum socijs vel alijs vsque mane, & illa nocte non surrexit de lecto, quæ poterit probari per domesticos domus sue quæ veniunt ad probandam innocentiam delati, in qua causa admittunt testes domestici. extra de proba. c. super literis. Bal. in l. parentes. de testi. & alij in l. qui testamento. S. per contrarium. de testa. in l. testes. C. de testib. & supra proximo. c. Ista enim & similia indicia poterunt, eneruari per alias probationes. secundum Bald. in l. fin. C. de proba. & Bartol. in l. fin. de quæst. & in tractatu de quæstion. & Bald. in l. non hoc. unde legitimi. ubi dixit quod indicium est coniectura à quibus potest abesse veritas, quia ideo datur copia delato de indicijs, ut possint deinde fieri defensiones contra indicia, & disputari super ipsis. ut in l. vnus. S. cognitum. de quæstion. & hoc ante torturam, inferendam per

VV 2 plene

Parid. de Puteo Tract.

plene not. per Bartol. in l. custodias. de public.
 30 iudic. ubi dixit quod aduocari debent inter-
 esse disputationi, an indicia sint sufficientia,
 & an debeat ex ipsis torqueri. Non autem
 quando reus examinatur, vel deponit, ne in-
 struatur ab eis, tamen debent interesse alij
 probi viri. & quod sit danda copia indicio-
 rum inquisitio. Tenet Bartol. in dicta l. final.
 de quaestio. & Angel. in l. si vacante. de bo.
 vac. ac etiam copia inquisitionis per not. in l.
 ij. C. de edend. per Moder. & no. in c. per tuas.
 de testi. & purgantur indicia per supradicta.
 de quo per Angel. in dicta l. si vacante. & per
 Bartol. in l. ij. §. si publico. de adult. & sic cum
 datur copia indiciorum debet superfederi in
 tortura. secundum Bartol. in tractatu de qua-
 stioni. & per Cano. in capit. gratis. de deposi.
 quia illa tortura non posset reparari post-
 quam esset illata.

a Valeat. Et an valeat confessio facta in tor-
 tura non precedentibus indicijs. vide d. Pet.
 I hilip. & or in consil. cxxxij inci. In causa. in
 litera a. ubi etiam an per indicia superuenien-
 tia iustificetur confessio facta metu, torture
 precedentis in d. consil. in litera d. in ij. parte.
 & adde eum. in consil. xx. in litera e. ad fin.
 uer. in ij. parte. & adde do. Alex. de Imola. in
 consil. clxxxix. in secunda parte.

b Corrigere. Adde Felyn. in c. preterea. post
 princip. in text. in versicul. ibi incontinenti. de
 testi. cogen. et quod ibi dixi in apost.

c Vel ratificetur sponte. Adde Felyn. in capi-
 tul. at si clerici in i. colum. versicul. septimo li-
 mita. de iudic. quod confessio rei facta in tor-
 mentis nullis precedentibus indicijs, uel non le-
 gitimis, nunquam uolet et si milie. ratificare
 tur. & adde eum infra in uerfi ratificatio.

d Indicium. Vide do. et. I hil. Corn. in con-
 sil. clxx. incip. Visa in litera f. in ij. parte &
 do. Alex. de Imola. in dicta l. i. §. idem Corn. &
 in l. fi. de quaest. & Angel. singul. in l. fin.
 C. de quaestio. domin. Petr. I hilip. Corn. in
 consil. cliij. inci. In cau. in litera f. in ij. parte.
 Sed quid de binarijs. an ea que deponit in cu-
 ria eorum pratoris faciunt indicium ad tortu-
 ram. vide do. Petr. I hil. & or. in consilio cxxvij.
 incip. Viso in litera f. in prima parte.

e In l. repetitio. Et ibi plene vide ad hoc do.
 Alex. and. de mo. in §. is qui. Et adde I aul.
 de Castr. in consil. cxxv. & in consil. cxxvj.

f Indicium. Vide Fel. in c. cum dilecti. de ac-
 cusa in pen. colum. & quod ibi dixi in apost.

g Cum tortura. Hoc uerum si tentauerunt cor-
 rumpere ueritatem, uel si uacillant, uel si men-
 daces sint uel si sponte se offerant. Barto. in d.
 l. ex libero. & in dict. l. i. §. idem Cornelio in
 ver. item oppo. & adde domin. lex. de Imola.
 in l. de minore. §. tormenta. ultim. column. ff.
 de quaest.

h Qualequale. Tu uide Felyn. in capitul.
 cum dilecti. in fin. de accus. & quod ibi dixi
 in apostill.

i Sufficiens. Vide dict. Petr. I hilip. Corn.
 in consil. 101. incipien. in causa. in litera p. in
 secunda parte.

k Probatio. Adde dominum Alex. de Imola
 in l. ij. §. si absens si ex noxal. caus. agatur. &
 do. Petr. I hilip. Corn. in consil. 233. in cap. si
 constat in litera c. in ij. par.

l Moneta. Quibus autem modis committatur
 falsum circa monetam falsam. uide Dynum in
 consil. 38. in uer. item certis ubi etiam quid de
 expendente monetam prohibitam, an dicatur
 committere falsum ibi in uerfi. sed probatur.

m Inquisitio. Adde Felynum in cap. qualiter
 & quando de accusa in fin. ij. colum. & quod
 ibi dixi in apostill. Et adde dominum Alex.
 de Imola. in d. l. fina. & omnino in suo consilio
 xli in ij. parte.

SUMMARIUM.

- 1 Indicium debet probari per duos testes.
- 2 Quando ex coniectura, uel indicijs insurgit
 plena probatio: tunc tot requiruntur ad hoc
 probandum, quot ad probandum principa-
 lis negotij factum.
- 3 Indicium & presumptio differunt.
- 4 Adminiculum quid sit. & nu. 5. & 10.
- 5 Signa leuia sufficiunt ad probandum quem
 esse hereticum.
- 7 Indicium est duplex.
- 8 Presumptio mouens fortiter animum aliquid
 credendum, uel discredendum est semple-
 num indicium.
- 9 Argumentum quid sit.
- 11 Indicium uehemens quid sit.
- 12 Coniectura quid sit.
- 13 Verisimile quid sit.

CAP. II.

VERTENDUM, quia
 ubi lex non presumitur, tunc
 ad probanda indicia sufficit pro-
 batio verisimilis, secundum
 Bald. in l. non hoc. C. unde
 cognata.

cogna. ubi plus dixit quod indicium est coniectura ex probabilibus & non necessariis orta à quibus potest abesse veritas sed non verisimilitudo veri, quæ quandoque mentem iudicantis in tantum perstringunt, ut cogant conscientiam iudicis iudicare secundum ipsa. per l. neque natales. C. de proba. Nam iudicis conscientia relinquuntur, & ideo ubi oportet iudicare per indicia, vel animi motu præferre vnam probationem alteri lex conscientiam iudicis onerat. ff. de testib. l. iij. S. tu magis. & l. ob carmen. S. fin. Interdum vero indicia sunt leuia, & magno spatio ratione distantia nec essent alia ad fidem veri, ut fuga, colloquium & similia, & tunc indicia sunt minus quam semiplena probatio. ut not. C. de probat. l. cum probatio. Et ideo quando facile & frequenter hoc ab illo contingit abesse, tunc est leue indicium. argument. gloss. l. non hoc. vnde cognita. & not. in l. ad res C. de proba. & de furt. l. inciuile. Sin autem frequenter, & facilius contingit abesse, tunc est graue indicium, æquiparatur præsumptioni iuris. ut not. per Cyn. in l. metum. de dolo. siue agatur de probando vero hominis actu, siue de probando animo. ff. de sicarijs. l. prima S. sed si claua. & extra de homi. ci. cap. significasti. ita Baldus in dicta. l. non hoc. vnde cognita. ¶ Erit autem probandum indicium duobus testibus. gloss. singula. ubi Bartol. C. familiae erciscundæ. l. final. ubi dicitur, quod id quod dicitur in l. bonæ fidei. & in l. admonedi. & in l. iij. C. ad legem iuliam ma. quod vnus testis facit indicium, vel semiplenam probationem, est verum, quando vnus testis depōnit recte super maleficio, ut quod vidit, qualiter Titius percussit Seium secus si deponeret super aliquo indicio ad maleficio quod vidit Titium percussorem au fugere cum gladio euaginato, quia istud indicium debet probari per duos testes secundum

Bar. in l. si. de questionibus. ¶ Et dixit notabil. Ioannes de Imol. in l. cum proponeretur. de legatis secundo. quod quando ex coniectura vel indicij insurgit plena probatio. tunc tot requiruntur ad hoc probandum, quot ad probandum principalis negotij factum. sed ubi per indicium non insurgeret plena probatio, tunc bene super facto directo sufficeret vnus testis, qui tunc faciet indicium ad torturam. dicta. l. iij. & Bartol. in l. fin. de questionibus. Licet Bald. in dicta. l. cum proponeretur. dixerit simpliciter tot testes requiri ad probandum coniecturam vel indicium, quot ad proban-

dum principalem depositionem. per gloss. ubi & male. secundum Imol. & confert probatio suspensionis secundum Cyn. in l. si quis decurio. C. de falsis. & Ioan. Andre. in titul. de testib. S. restat. versicul. sed pone. ¶ & adde Bald. in l. excusantur. de excusat. tuto. ubi posuit differentiam inter indicium, & præsumptionem, & in rubrica. C. de proba. dicuntur adminicula vehementia indicia. capitul. cum dilectus. de succe. ab intesta. & Bald. in d. l. final. fami. ercisc. & in l. ea quidem. C. de accus. ubi etiam posuit, ¶ quid sit adminiculum, & quid coniectura, & quid verisimilitudo? de quibus etiam per Bartol. in tractatu testium. Et adde Bald. in l. aditos. C. de episcop. audi. qui dixit quod indicium notorium, ut quia quis est visus aufugere per plateam cum gladio sanguinolento facit maleficio esse notorium, secundum Innocen. cap. statuimus. de offic. deleg. & Bartol. in l. tertia. ff. de furt. Sunt etiam alia indicia directa, in quibus requiruntur duo testes secundum gloss. in l. final. C. fami. erciscund. & etiam indirectam secundum Bald. in dicta. l. final. ubi dixit, quod alibi indicia ponuntur pro quibus adminiculis, vel circumstantijs verisimilibus, & probabilibus. argum. l. milites. S. oportet de questionibus.

¶ Adminicula autem quodcumque dicuntur vehementia indicia. de succe. ab intestato capitul. cum dilectus. Et si vnus testis depōnat de vno indicio nihil probat, secundum Bartol. & Bald. in dicta. l. final. secundum Innocen. cap. sicut. de hæreti. ubi dixit ¶ quod leuia signa sufficiunt ad præsumendum aliquem esse hereticum, sed illa signa oportet plene probari, & dixit etiam Bald. in l. seruos. C. de testib. ¶ quod duplex est indicium iuris & facti ex indicio facti dirigitur iudex in viam per scrutationis, quod indicium potest per quæcūque fieri. ff. de pœnis. l. qui ultimo. indicium vero iuris quod habeat aliquem effectum iuris est duplex. quoddam, quod dirigit iudicem in viam habendæ quæstionis, & torturæ, quoddam quod instruit iudicem simul cum alijs adminiculis in viam, condemnationis sententiæ, & dixit Bald. in l. cum citra. C. de iure doti. quod indicium quod mouet animum iudicis est sufficiens, si indicium sit aliquo modo approbatum à iure. de quæstionibus. l. milites. S. oportet. nam in l. final. fami. erciscund. indicium ponitur pro sufficienti fide dicens, ibi esse nota. gloss. que loquitur de præsumptione, dixit idem Bald. in l. ea quidem. C. de accus. quod suspitio est applicatio animi

VV 3 ad

Parid. de Puteo Tractatus

ad aliquem vehementem titubationem etiam permixtam cum verisimilitudinibus, qui etiam dixit in d.l. ea quidem. et quod praesumptio mouens fortiter animum ad aliquid credendum vel discredendum est semiplenum iudicium. per l. cum probatio. & est aliquod iudicium plenum quod est demonstratio rei per signa sufficientia. per l. indicia. de rei vendi. et Argumentum autem est, quando plures praesumptiones, seu plura indicia, vel plures testes concurrunt ad vnam conclusionem ad aliquid probandum. et Adminiculum vero est suspitio probans per se solum, & non operans. per capitul. final. de succelab. intest. et est vehemens iudicium quod est aliqualis pars confirmationis veri, tendens ad aliquid ex defectu probationis, & talia adminicula per se sola non sufficiunt. de excus. tut. l. ij. §. j. Coniectura autem est representatio vnius ex aliquo alio sic verisimiliter ordinato. l. item apud. §. si quis virgines. de in iur. et Verisimile vero est illud quod simile vero videtur. ff. de adul. l. milites. §. multi. Et non verisimile est illud quod a vero dicitur dissimile. l. fin. ff. de met. caus. Et est praesumptio iuris simplex quaedam verisimilitudo sufficiens ad rem dubiam de qua creditur. ff. de pactis. l. iuris scriptum. §. q. fere. Est & praesumptio iuris, & de iure quae est a iure promulgata ex indubia coniectura. ar. ff. de fidei. tut. l. cum ostendimus. §. fin. Bald. in l. ea qui dem. C. de accus. Insuper etiam dixit Bald. in l. milites. C. de quaestionib. quod possent esse tot, & tanta indicia quod sufficerent ipsa sola ad condemnationem. per not. in l. ij. §. j. de excus. tut. dicens quod si sint indicia dubitata ex eis non potest sequi condemnatio, sed tortura, si sunt probabilia, & verisimilia, dict. l. milites. Si autem sint indubitata, & tunc ex eis bene potest sequi condemnatio sine tortura. per dictam. l. secunda. et Iudex tamen male facit, qui non habet aliquem probationem nisi indicia, quae quacunque sint, debet extorqueri confessio per torturam. l. ex cepta. de maleficijs, secus in tortura testis. ut ibi per eum.

SUMMARIVM.

- 1 Potestas non obediens superioris mandato, an et quando teneatur. et nu. 2.
- 3 Princeps si rescripserit, quod ferentes arma torqueantur nunquid mulier inuenta cum armis poterit torqueri.
- 4 Generalis provisio non se refert ad ea, de quibus est specialiter provisum.

- 5 Princeps dans alicui generalissimam potestatem non potest tollere constitutiones anteriores a principe conditas, vel firmatas.
- 6 Lex disponens captivum persona non extenditur ad doctorem.
- 7 Clericus an possit torqueri
- 8 Indicia nihil faciunt contra clericum, nisi sit infamatus de crimine.
- 9 Indicia si sint sufficientia, vel non, committuntur iudicis arbitrio et nu. 27.
- 10 Pater non teneatur de delicto filij nisi quando prohibere potuit.
- 11 Testes producti super accusatione, si aliud deponant an noceant accusatori.
- 12 Indicium quid sit.
- 13 Vicinitas inducit indicium.
- 14 Corpus hominis mortui si reperitur ante domum alicuius, facit indicium contra domum domus.
- 15 Carceratus si reperitur mortuus in carcere, et ignoretur, quomodo et a quo praesumitur contra carceris custodem.
- 16 Inimicus semper praesumitur inimicus.
- 17 Indicium in contractibus debet probari per duos testes.
- 18 De indicijs ad torturam non potest dari certa regula.
- 19 Suspectio inducitur ratione noctis.
- 20 Confessio extrajudicialis, an sit sufficiens indicium ad torturam.
- 21 Mendacium ponitur inter maxima indicia.
- 22 Probatio plena resultat ex multis indicijs si mul conjunctis etiam ad criminalem poenam.
- 23 Indicia indubitata quae dicuntur.
- 24 Praesumptiones iuris et hominis simul iunctae probant plene.
- 25 Malum nomen facit indicium. Et quid de mala physionomia nu. 26
- 26 Iura loquentia de indicijs in numero plurali resolvuntur in singularem.
- 27 Probatio quo ad indicia, admittitur per viam signi.

CAP. III.

ANDAVIT Rex. potestati seu capitaneo per literas, quod quencunque de nocte, vel de die reperiret arma deferentem ipsum torqueret. modo accidit quod talis potestas, seu capitaneus, nonnullos arma deferentes reperit. Et quia erant viri non torquendi, illos minime, tormentavit, modo

modo in syndicatu opponitur contra ipsum, quod debet priuari salario vel aliter puniri, ex quo mandato principis non paruit in officio sibi commissio illos torquendo, qui replicat, quod illi non erant torquendi. Et iura, & constitutiones pro delatione armorum tam grauissimam penam non imponunt, sed pecuniariam. Et quia iurauit Regi in principio officii iura & constitutiones regni, obseruare, contrarium faciendo incidisset in periurium. modo quæritur quid iuris? Et primo videtur, quod potestas qui in officio sibi commissio non paruit in superioris mandato. quod teneatur. l. i. C. de offic. præfecti. in fin. & in l. i. C. ut dig. ordo seruetur, ubi dicitur quod teneatur poena sacrilegii & Bar. in l. is cui bonis. ff. de verb. oblig. allegando. c. i. de maior. & obe. ubi videtur, quod, qui non obedit principi morte moriatur. nam multa de mandatis principum legumlatores in quoquo volumine conscripserunt. dicit text. in au. hen. de mand. principum. in princ. & alibi, quod principi placuit legis habet vigorem. institui. de iure naturali gen. & c. in §. quod principi. ¶ In contrarium videtur. nam quando princeps aliquid ex iracundia seuerius vindicare iubet propter consuetudinem, vel contra ius non statim iudex id exequi debet, sed principi rescribet, & super se debet. text. sing. l. si vindicari. C. de poenis. qui est canonizatus. in capitu. apud Thessalonica. xii. quæst. ii. ubi glo. & facit text. nota. in au. hen. de mand. principum. in §. si quis autem. ubi text. not. quod si quis venerit cum literis principis, contra ius, vel contra solitam formam non debet iudex statim exequi, sed debet principi rescribere, ubi glo. exclamat contra miseros, prælatos, qui timent tantum literas Papæ, ut non audeant declinare in contrarium. & facit text. in l. si cut. de paga. quem ibi glo. allegat. & facit quod habetur in capitulo pastoralis. de fide instrumen. & c. si quando. de rescrip. ubi est similis glo. & in au. hen. ut nulli. iudi. in §. & hoc verbo, iubemus. ubi text. quod debet expectari secunda iussio, quia per eam melius deliberatur, quam per primam. secundum glo. bi, sic ergo iudices debent in talibus mature, agere quia aliquando princeps iracundia motus, vel male informatus referi-

bit, & tunc officialis debet bene custodire reum, & rescribere. p. tex. in d. l. si vindicari. ¶ Quid enim si princeps simpliciter rescripserit, quod delatores armorum torqueat, & inuenerit militem arma deferentem, certe non intelligitur de milite, quia princeps militiam decorat cingendo sibi enssem. ut dixit glo. in l. pen. ff. ex quib. caus. ma & sic videtur sibi data licentia arma deferendi, et non comprehenditur in hac generalitate tanquam habens priuilegium, vel si inuenerit alium officialem, vel eius familiam arma deferentes, certe non torquebit, quia illi deferunt arma pro favore officii & habent de hoc priuilegium iure clausum, ut in proæmio institutionum. Vel si reperiat æquitatem extra ciuitatem arma portare, vel venientem, de villa, aut causa navigationis, seu venationis, certe non torquebitur quia isti non veniunt in tali prohibitione, quia lex permittit itinerantibus arma deferre. ut in titulo de pace tenend. §. si rusticus. & in §. mercator. & est constitutum regni Siciliae de prohibita portatione armorum, ut in l. prima. ff. ad legem Iuliam. de vi public. Quid enim si iste tali generali prohibitione inuenerit arma deferri, venalia, vel causa commercii per venditores, vel fabrienses, qui tale ministerium per ciuitatem exercent, vel si reperiat regios familiares, vel æquitantes, aut cedentes extra ciuitatem, qui possunt arma deferre. ut in dict. constit. regni certe non torquebit, quia à iure est eius hoc indultum. ut in l. 2. ff. ad legem Iuliam. de vi public. ¶ Nec etiam poterit vigore talis mandati capere doctorem, legum, & ipsum scrutari. pro armis, quia doctor non potest pro armis scrutari. Barto. in l. medicos. de professio. & medi. Nec etiam si reperiat minorem, aut senem cum armis, illos torquebit, quia de iure torqueri non possunt. l. i. §. impuberes. ad Sillan. & lex capiuntur. & l. 3. eodem titu. & late Bar. in tractatu de quæstio. ¶ Tamen si reperiat mulierem cum armis debet puniri. secundum Bald. in l. si constan §. si. ff. soluto matrimo. Nec etiam poterit vigore talis commissionis torquere illum qui deferret arma, ut se defenderet a latronibus vel piratis, ut dixit glo. in dict. §. si quis rusticus. ubi dicit, quod non licebit deferre ar-

V V 4 ma

Parid. de Puteo Tract.

ma ad palatium. Vel etiam si deferret arma pro occidendis bannitis secundum Ludo-
uic. in l. 3. §. sed verum. ff. ad Sillan. Vel si
quis deferret gladium ad incidendum panem
per illam singula glo in auth. de armis. in
§. fin. Et sic licet habuerit generalem com-
missionem de torquendo delatores armo-
rum, limitabitur & restringetur, secundum
dispositionem iuris communis per nota.
in l. si vero. §. de viro. ff. soluto matrimo.
4 † Nam generalis prouisio non se refert ad
ea de quibus est specialiter prouisum. ar-
go. de vul. sub. l. coheredi. §. qui patrem.
de alimen. lega. l. alimenta §. basilice. de le-
ga. iii. l. vxori. §. codicil. de offic. delegati. ca-
pitulo studiisti. Nam priuilegium specia-
le non tollitur per generale subsequens. l.
decurio. C. de silen. libr. xij. & not. Bald. in
proemio. C. §. si quæ. & nota. in l. semel.
de re. milita. lib. 12. Inn. in c. i. de rescri. &
glos. & Andreas de Ifern. in constitu. ea q̄
& Barto. dixit in l. ambitiosa. de decre. ab-
5 ordi. † quod si princeps daret alicui gene-
ralissimam potestatem, non posset tolle-
re constitutiones anteriores à principe co-
ditas, vel firmatas per text. in l. hæc quo-
que necessario. §. sed si quæ. de offic. præ-
fecti. præto. & in i. constitu. C. §. quibus. &
ald. in l. nulli. C. de senten. argumen. l. si
hominem. ff. mandati. Quinimo etiam si
diceret princeps in tali commissione, vel
mandato de torquendo quoscunque, non
obstante quocunque priuilegio alicui co-
cesso, non derogabitur prædictis qui ha-
bent priuilegia in corpore iuris clausa de
deferendis armis. argument. gloss. in l. 2.
§. omnes ff. de iudic. vbi Bartol. nota. il-
lam gloss. & in authen. qua in prouincia.
C. vbi de crimi. agi. oport. quinimo etiam
puro quod tale mandatum generale prin-
cipis de torquendo inuentos cum armis.
non comprehendit personas in dignitate
positas. per textum notab. in capitulo se-
des apostolica, extra de rescript. nam in
dignitate positi non torquentur nec etiã
iudices, milites, decuriones, & filii, & ne-
potes eorum, quia in eis aliqua macula
pudoris non spargitur. secundum Bar. in
tractatu de questio. alleg. l. milites. C. eo.
& l. diuo Marco. & l. decuriones. l. fina. C.
de decur. nisi in crimine læsæ maiestatis,
& proditiõis, & in aliis casibus speciali-

bus, vt ibi per ipsum. & supra visum. Ta-
men an hoc habeat locum in doctore, seu
in aduocato. Barto. in tractatu. prædicto
dixit quod de rigore non torquetur quia
militant patroni causarum. C. de aduoca.
l. aduocati. licet dicat qd contrarium ser-
uatur de consuetudine. Tamen. Cyn. in l.
milites. C. de questio. tenet qd aduocati
non torquentur per dict. l. milites. Bart. au-
tem in l. i. de aduoca. diuersi iudic. dixit qd
aduocatus qui deposuit officium aduoca-
tionis dicitur clarissimus, & non potest tor-
queri. & Ludouic. in suis singularibus in
verbo, tortura. singula 494. dixit quod
milites, Doctor. & similes non torquen-
tur per dict. l. diuo Marco. & per dictam
l. milites dicens, quod consuetudo dictas
contrarium est nulla. per lege omnes iudi-
ces. C. de decurion. vbi Bartol. hoc nota.
& quod doctor non possit torqueri. te-
net Bartol. in l. subiectionem. C. de aduo-
ca. diuersi iudic. & quod idem Barto. dixit
in l. aduocati. eodem titulo & aliquid per
Salice. in l. i. C. de iuris. & facti. igno. vbi
de milite facit ad prædicta, † quia lex dis-
6 sponens capturam personæ non extendi-
tur ad doctorem. l. medicos. de professo-
ribus & medicis. libro. x. & l. ne quis. de
aduocatis diuersorum iudiciorum. vbi im-
positio onerum personalium non exten-
ditur ad doctorem. Et sic dictum man-
datum simpliciter loquens. non extendi-
tur ad personas positas in dignitate, per
textum in d. cap. sedes. & facit ff. de iniu-
riis. l. item apud Labeonem. §. hoc editum
facit quia vbi lex mandat aliquem suspē-
di ratione delicti commissi non habebit
locum in constitutus, in dignitate, vel in
militia, nec ad decuriones, vel eorū filios,
sed ad plebeios. ff. de pœnis. l. capitalium.
§. non omnes. & §. serui. & l. moris. §. istis
fere. & facit cap. i. de officio delegati. in 6.
vbi iudex delegatus non potest procede-
re ad excommunicationem ratione con-
tumaciæ contra existentem in dignitate
facit cap. i. de officio vicarii. in vj. ¶ Et
ideo officialis iste qui iurauit dispositio-
ne certa, qui non cormetauit prædictos non
tenebit in syndicato de excessu de mandati
sui superioris, Nā pene sunt molientes. c. i. pe-
nis. de pœnis. & de regulis iuris. in capitu-
lo odia. nam tale mandatum fuit odio-
sum.

sum, quia pro delatione armorum pro quibus est imposita poena pecuniaria à iure constitution. regni imponit poenam corporalem, quæ etiā minima est maior qualibet maxima poena pecuniaria. ff. de poenis. l. inferuorum. & ideo restringendum vt simpliciter, vel generaliter emanatum non comprehendat personas à iure priuilegiatas per plene notata in l. si vero. §. de viro. ff. soluto matrimonio. cum si milibus & vide Bartolum. in l. libero. de questionibus. & supra in verbo, doctor.

¶ An clerici possint torqueri. Ioannes Andræas in cap. cum in contemplatione. de regulis iuris. in nouella dixit quod sic, quia accusatores & testes Episcoporum torquentur. 2. questione. i. in primis. & in capitulo illi qui. quia laici non admittuntur contra Episcopos. 2. questione. 7. ipsi testes Alii dicunt nullum clericum torqueri, licet possit pro crimine verberari. 45. distinct. cum beatus leuiter tamen ita nō in sanguinis vindictam. cap. imo. ne clerici vel monach. de rapt. cap. in archiepiscopatu. & cap. prius. Nam de clericis viliibus & suspectis licita est tortura ex causa, dummodo sit moderata, & fiat ex causa. de crimi. falsi ad euentiam. de rapt. cap. in archiepiscopatu. quod est verum, non solum cum de crimine quaeritur, sed etiam si de pecunia agatur. per c. i. in glo. penul. extra de positi. vbi est opinio Abbatis dicentis nunquam reperiri clericos torquendos, nisi sint infames, vt erat ille Belial. de quo in dicto cap. i. debet questio moderari secundum Hugon. quia in foro ecclesiastico non debent fieri tormenta, quæ sunt in foro seculari, scilicet, cum subiiciuntur aculeis, virgulis, fideiculis, & aliis seuerioribus, sed virgis subiici poterunt. 23. questione v. cap. primo in fine. dummodo seruetur in columis. ff. de questionibus. l. 2. Et licet dicatur, quod in dignitate constituti non torquentur. C. de quaest. onib. l. milites & l. diuo Marco. & 45. distinctio. & ceteri dixerunt quidam in clerico qui est miles cœlestis. b. cap. i. de clerico ægroto. alii id specialiter putāt de presbytero per l. presbyteri. de Episcopis & clericis. canonizata. v. questione. i. & facit quod no. v. questione. v. cap. illi. Sed Hugo. dixit etiam suspectum torqueri, & lex

illa loquatur de non suspecto, vel corā laico. cum enim sacerdos fortius alio peccet in celando, vel publicando celanda. de excess. prelat. cap. quam sit. 3. questione 8. sacerdos. ergo priuilegium in hoc perdet. secundum Ioannem Andræam in dict. cap. cum in contemplatione. & vide in l. 3. C. ad legem Iuliam maiesta. & l. nullum. C. de testibus. ¶ Contra clericum autē nulla indicia sunt sufficientia ad torturam, nisi sit infamatus de crimine. dom. Anto. & canon. in c. i. de deposito. de quo vide Bartolum in l. ex libero. de questionibus & alios presbyteri. C. de Episcopis & clericis. vbi etiam Baldus & hoc obleruatur. quia in casibus à iure permessi clerici, & presbyteri torquentur, & vidi eos tortos pro veneno dato consanguineis, & in crimine maiestatis plurimos, & alios qui sepulta corpora exhumauerunt & vestibus cum quibus fuerant sepulta spoliauerunt, & anulos abstulerunt, velut fures & sacri legi & violatores sepulchrorum. ¶ Si contra aliquem probatio concurrat, quod alias similia fecerat delicti erit aggrauatio indiciorum aliorum contra ipsum. argu. l. non omnis. §. à Barbaris. de re militari. & l. de minore §. si plurimum. de questionibus. l. si cui. §. idem. de accusatio. & not. Bar. in l. fina. de questionibus & Gandin. in rubri. de presumptionibus. & Speculator in tit. de prescriptio. §. species. vers. pen. & quod no. in l. si cui. §. idem. de accusatio. ¶ Indicia si sint sufficientia vel non, committitur iudicis arbitrio. l. 3. §. fina. de testibus. Cynus in l. fina. de questionibus. Ioannes Andræas in c. cum in contemplatione. de regulis iur. & Bart. in l. fina. de questionibus. & Bald. in l. fina. de questio. & Bald. in l. 2. C. quo. appellatio. non reci. ¶ Si duo testes reperiatur descripti in instrumento, & vnus dicat se nō interfuisse, & aliter mortuus est, resultat suspitio, quod instrumentum non sit verum. ¶ glo. in l. i. §. si. in verb. suspecto vbi Bar. & alii quemad. testa. aper. & Innocen. in c. cum Ioan. de fide instrumentor. ¶ Si probetur aliquem delinquentē, vel falsariū fuisse semper contra ipsum laborat suspitio in eod. gñre mali. l. si cui. §. idē. ff. de accu. l. de minore. §. tormenta. ver. cuius. & limitationis. ff. de questio. & Barto. in d. l. fina.

Parid. de Putco Tractatus

l. f. na. ff. eodem titu. Bald. in l. f. na. de hæ-
redib. institut. & gloss. in l. iubemus. C. de
probatio. ¶ Filius occidit aliquem, & pro-
batur, quod pater erat prope locum homi-
cidij, & quod pater filium arripuit de ma-
nu capientium, & gladium euaginavit, &
quod ipsum recepit. Ex parte patris, p-
batur bona fama, & quod occisus dixit,
quod pater fuit innocens, & quod pater
filium reprehendit in principio rixæ, an
pater sit torquendus? Dicitur quod non,
quia non præcedunt indicia ad qualita-
tem delicti. ff. de quæstio. l. j. circa prin. &
l. vnus. §. si. & l. milites. §. oportet. & non
est nisi vnum indicium, quæ debent esse
saltem duo. in §. eiusdem. vbi vide de te-
sti. ¶ Et non præsumitur patrem mandaf-
se, nec ex persona filij puniri. ff. de noxal.
l. si. cum seq. & quia ex hoc quod filium
eripuit & recepit nō capitur coniectu-
ra, quod pater mandauerit, quia præsumi-
tur fecisse ex proximate sanguinis, & te-
neretur tantum de violentia & receptatio-
ne, quæ sibi mitigatur ratione sanguinis.
l. fin. de recepta. & l. i. de his qui latro. &
quia violentia & receptatio fuit post de-
lictum. ¶ d. l. & l. congruit. §. j. de offic. præ-
sid. & patet, quod non potest capi conie-
ctura, quod fieri fecerit maleficium, quia
lex non præsumit de præsentia ad præte-
ritum delictum. C. de adulter. l. si qui. de
restit. & ea quæ. §. si. vnde & cum in hoc de
licto violentiæ non potest includi man-
datum de violentia non accusatur. vnde
non punitur de ea. ff. de adulte. l. 2. §. si pu-
blicæ. & de mandato non constat. & de p-
roximate patris ad locum delicti non suf-
ficit, quia vnicum indicium non sufficit,
sed oportet plura esse indicia, vt supra &
quia nulla lex præsumit quem ex iussu
delinquere. l. liber homo. ad legem Aqui-
liam. ¶ Et pater nō teneretur de delicto
filij, nisi cum prohibere potuit. & non fe-
cit. ff. de noxa. l. omnibus. & l. in delictis. &
l. si. de noxa. Item patrem excusat, quod
dixit occisus, quod erat ignorans, ergo per
hæredes non potest accusari. l. j. §. fin. vbi
Iac. de vel. ¶ Nec obstat præsentia patris
in loco, quia nihil operatur. arg. l. Caius.
de pign. actio. Ang. in consi. vltimo suo-
rum consiliorum, vbi sequitur aliud con-
silium Accursii in hoc, quia est permissa

patri defensio filij. per l. isti quidē. quod
 met. caus. & l. scripto. vnde liberi. cum si-
 milib. Item quia tenebatur filium libera-
 re. arg. l. vrbis. de iusti. & iur. & l. ea lege.
 de ser. export. ¶ Non obstat euaginatio gla-
 dii, quia fecit. vt refrenaret calorem ad-
 uersarij ne tristius eueniret. l. si. §. filij. C.
 de bon. quæ lib. & quia neminem vulne-
 rauit, vnde parcitur ei l. qui falsam. de fal.
 secundum Accursi. quem ita An. refert.
 ¶ Si contra indicia accusatoris alia proban-
 tur in contrarium multum operatur de
 quæst. de minore. §. si. & no. in l. j. de sic. &
 l. si non conuictij. C. de iniur. & C. de edil.
 edict. l. sciendum. §. illud. Ang. in consi. su-
 pra dicto. ¶ Si testes producti super ac-
 cusatione aliud deponant, nocet accusato-
 ri de peti. hære. l. si quis liberte. §. si. C. qui
 legi. personam. l. momentaneæ. de iureiu-
 rand. l. si duo patroni. §. idē Ang. in d. con-
 si. ¶ Mulier inquiritur de venenatione vi-
 ri, & adducuntur indicia, & testes contra
 eam, q. vir hoc dixit pluries nō statim di-
 cto eius. l. si q. s. in grau. §. i. ad Sillan. quia
 nō creditur testibus, quorū authores repe-
 lunt. c. fraternitatis. de test. & qd Bar. no.
 in l. admonendi. de iureiuran. in quæstio-
 ne de priuata scriptura.
 ¶ Alii dicunt, quod vxor misit viro quos-
 dam currufellos, quos cum impleuit clau-
 sic ianuam, & expulit famulos, quod non
 est indicium, si nullum venenum ibi pro-
 betur fuisse, maxime si deinde vir stetit
 longo tempore sanus, quia probetur hoc
 probatio non est concludens. Alij dicunt,
 quod vxor dedit broderum ad comeden-
 dum, & statim euomit vir, & dixit se
 fore venatum, qui similiter non probant
 si non dicant vidisse ibi apponi res vene-
 nosas per vxorem, quia potuit esse vom-
 itus ex materia colerica. si hoc medici at-
 testarentur. Et alii dicunt vidisse vxorem
 pluries dedisse viro de certis pulueribus
 in ferculo, quod non sufficit, nisi dicant
 quod cognouerunt esse venenos, & no-
 cuisse viro, vnde non apparet, quod cau-
 sa eum interficiendi dederit. l. prima §. si.
 nali in principio & l. tertia de sicca. Quæ
 indicia excluderentur quando testes ac-
 cusantis dicerent vidisse corpus viri viuū
 & mortuum, & nulla ibi essent signa ve-
 nenationis, quæ solēt apparere. Pau. in cō-
 sil. 195.

fil. 195. Vbi aliqua de materia indiciorum dixit, & allegat Gand. Tamen puto, quod erit locus torturæ ex tantis indicis contra eam adductis, licet Paulus aliter concludat. ¶ Indicium dicitur demonstratio, siue ad miniculum ad veritatem detegendam l. adulterii. de adulte. & in l. solent. de præscrip. verb. ¶ Indicium quoddam est semiplenum. de quo l. indicia. de rei vendic. Bald. in l. ea quidem. C. de accusa. Ioan. And. in Specul. in titu. de probatio. versic. vii. per indicia. Et istud cum aliis concurrentibus sufficit ad torturam. vide infra in c. an facta. vbi de fama quæ de per se non sufficit. ¶ Vicinitas inducit indicium, quod indicium sumit vires à lege diuina. Deuterono. cap. xxi. Quia in dubio vicinus magis præsumitur dedisse damnum vel furtum, quam alter. Iacob. de Aret. & Bartol. in l. si quis ita testamento §. fin. de fund. in fr. Nam præsumitur vehementer contra vicinum, qui habet locum notum, & ibi conuersatur. per l. dominus. ff. locat. Sicut si quis fuit visus in sero facti furti per loca vicina ire armatus, aliter quam consuevit, secundum Bar. in l. fin. C. cod. tit. vide supra in c. licet dicatur. & infra in c. si quis fuerit vulneratus. & in c. si quis reperiatur. ¶ infra, & infra proxi. cap. ¶ Si reperiatur corpus hominis mortui in domo alicuius vel in via prope domum est indicium contra dominum domus. Bar. in l. adiles. de via public. licet Bald. dubitet in l. iii. §. quia. de off. præfec. vig. & per Bartol. facit l. si vendita. de peric. & com. rei vendi. Sed Ludo. in l. ii. ff. ad sillan. voluit quod cum aliis indicis sit sufficiens. argu. l. in ciuile. de fur. & no. in c. illa vox. de pigno. Spec. in tit. de teste. §. i. versic. sed quid si quatuor. & in l. ii. §. in omnibus. de priui. credi. & Bald. in l. multum. si quis alteri. & Bald. in l. prima. de ser. fugit. & in l. fin. de proba. & Ang. in l. si quis imperat. & Bar. in l. manifestissimi. de fur. & in d. §. in omnibus. & Ang. Aret. in maleficiis. versic. fama. col. 36. Et quicquid dicat Albe. in ij. part. statu. circa fin. quando esset repertus in domo suspecti. ideo erit locus torturæ, sicut dicitur de custodibus pro furto nocturno. per Bartol. in l. i. de off. præfe. vig. ut indicent malefactorem præsertim vbi

hoc indicium adiuuat qualitas personarum, secundum Bal. in d. l. i. Et dixit Dyn. in d. §. hoc senatus. quod ab omnibus de domo præsumitur mortuus, arg. l. i. in fi. de exercito. ff. l. i. in fi. de his qui deiec. Idem Ioan. And. in capitu. significasti. de homi. per litem Mella, si plures. ad legem Aquil. & Ioan. Andr. in Specula. in titu. de homicid. §. primo. versic. pone. vbi tenent, quod posset torqueri. & idem Federic. in consil. 219. de literis apostolicis falsis repertis apud monachum. & facit quod in simili not. Archid. in capitu. præfidentes. de hære. in sexto, de libris reprobis repertis in domo suspecti. probatur in cap. si forte. 24. quæstio. secunda. & in capitulo ad audientiam. de sentent. excom. facit l. stigmata de fabri. & quod not. Archidia. in capitu. si quatuor. 24. quæstione fin. & Cyn. in l. quoniam. ad legem Iuli. de vi. & Ioan. And. in titu. de homicid. §. primo. versic. pone qua. & in cap. si dignum. & capitu. significasti. de homici. & facit l. lege. ad Sillan. & l. i. de rapt. virgi. & quod Bartol. not. in l. i. in fi. de bon. eo. qui mortem. vide infra proxi. c. & in c. si quis fuerit vulneratus. cum seq. & seq. & in c. an si reperiatur homo mortuus. Si inquiratur aliquis de homicidio, vel de consilio præstito ad delictum, & de homicidio probatur per famam, & probatur, quod ille fuit locutus homicidæ, & ille statim venit, & occidit, sed nesciebatur quid dixerit ei ex breuitate temporis, præsumitur dedisse consilium. e. glos. & art. in l. si veter. §. eorum. de priuile. credi. & quod no. in l. si quis post hac. de bon. damn. C. & quod Bar. in l. post contractum. ff. de do. vbi ex breuitate temporis fraus præsumitur. & quod Bart. & Ang. l. i. C. de ser. fugitiuis. ¶ Si carceratus reperitur mortuus in carcere, & ignoratur quo modo, vel à quo, præsumitur contra carceris custodem, si probet, quod non dolo, vel culpa eius sit mortuus. glo. singu. in l. cum ita legatur. §. species. de leg. ii. & in l. i. §. si de custod. reor. & probatur in l. cum res. §. i. de leg. i. & tenet Aret. in maleficiis. in ver. fama. in 27. col. in versic. quandam verstem. decima colum. ¶ Si quis fuerit vulneratus in contrata. & aliquis illo tempore fuit visus per aliqua loca ibi vicina ire armatus,

Parid. de Puteo Tractatus

matius, cum non consuevit sic facere, est
præsumptio contra eum, secundum Bar.
in l. fina. ff. de quæstio. & Salice. in l. finali.
C. eodem. ¶ Nam qualitas loci quo ad
hoc satis attenditur, secundum Bartolum
in l. præsidibus. de cursu public. libr. xii.
& in l. qui fiscalis. de nauicul. libr. vnde-
cimo, & facit l. si quis per publicum. de
cursu public. not. Iaco. & utriga. & ald. in
l. si quis non dicam rapere. & idem Bald.
in l. si fugiti. de seruis fugitiuis. & Bartol.
in l. cum proponas. de nau. foeno. & ibi
Doct. facit l. Cotem. §. dominus. & l.
Cæsar. de publi. Et si quis fuit visus ante
domum. l. commissi. vel res inde furata
est apud eum. not. glo. & Doct. in l. si. C.
famil. ercisc. & in l. si. de hæredibus insti-
tuend. & per l. absentes. de pœn. & not. in
l. fina. de his quibus vt indignis. Bartol.
in l. final. de quæstionibus. ald. in l. in
ciuile. C. de furt. Bald. & Imol. in l. finali.
de hæredibus instituendis. allegat ita
Cyn. tenuisse plene Aret. in maleficiis in
verfic. quandam vestem. in x. col. & infra
proximo cap. cum sequentibus.

¶ Si quis reperitur cum gladio euagina-
to prope cadauer, est indicium contra ip-
sum. Bartol. in l. ii. in prin. de furtis. Vel
cum cultello sanguinolento exire, cum
facie pallida de domo, quæ non habet
nisi vnum ostium, in quo reperitur ho-
mo mortuus. Ioan. Andr. in Specul. refe-
rens Thom. de Pipera. in titul. de proba-
tionibus. §. j. versicul. xiii. qui dicit hoc
indicium sufficere etiam ad condemna-
tionem. Et idem si visus fuit molare cul-
tellum, & inde fugere, vbi homo mor-
tuus reperitur, vel tempore mortis erat
in loco. Vbi receperat occidentem, vel
erat domesticus. & idem firmat Imol. in
l. fina. de hæredibus instituendis. facit l. si
plures. §. assidue. ff. de administratione tu-
torum. de mala conuersatione. & l. ædi-
les. §. Pedius. de ædili. edict. locus etiam
in hoc attenditur per l. si. C. si manci. ita
fuer. aliena. & in l. desertorem. §. is qui.
de re militar.

¶ Si iuuenis inuenitur in loco pulchræ
puellæ, vel visus est exire domum præsu-
mitur contra ipsam, secundum Butri. &
Bartol. in l. Pacumenius. de hære. institu.
& Barto. in l. ii. §. fin. & de adulter. & Ca-

noni. in c. præterea. de testi. & Bart. in l.
ii. ff. de furt. vbi dicitur, quod inuentus in
f. domo puellæ est adulter manifestus. &
quod dixit Ioan. And. & Abb. in c. tertio
loco. de proba. & quod Bal. & Imol. in d. l.
fin. de hæredib. instituend. & quod not. in
l. neque natales. de prob.

16 ¶ Præsumitur contra inimicum. Specu.
in tit. de præsumptioni. §. i. & Ludouic. in
l. i. §. hoc senatus ad sillanianum. in verb.
suspicio. & in l. licet. de arbitr. & no. Bart.
in l. tertia. §. fina. de alimentis legatis. per
l. si inimicitia. de his quibus vt indignis.
nam etiam semel inimicus semper præ-
sumitur, quia mala mens durare præsu-
mitur. not. Innocent. in capitul. primo,
quod metus causa.

¶ Minæ præcedentes faciunt indicium.
glo. Cyn. & alii in l. metum. C. quod met.
causa. & vide Rayn. Bald. & Imol. in l. fin.
de hæredibus instituendis. & ibi Bartol.
etiam forte quo ad condemnationem, se-
cundum Rayner. ibi, quia æquipollent
homines, cum ferro percutere, vel gladiū
stringendo minari ad effectum legis Cor-
neliæ l. i. §. diuus. de sicariis. & facit l. iiii.
quibus ex causis maiores.

17 ¶ Indicium in contrariis sicut in ma-
leficiis debet probari per duos testes. Bal.
in l. cum proponeretur. de lega. secundo.
per gloss. in l. final. famil. etc. secund. & in
capitu. sicut. de symonia. etiam in testa-
mento inter liberos. & sic idem numerus
testium requiritur in probanda veritate,
secundum Baldum. Et si dicatur vnus
testis facit indicium. l. Theopompus. de
dot. præleg. de quæstionib. l. maritus. hoc
est verum, vbi certus numerus testium
non requiritur ad solennitatem. C. de te-
stamen. l. si vnus. & tunc vnus testis facit
indicium quando deponit super verita-
te, secus si deponit super indicio. per dict.
l. fina. & per gloss. in l. iiii. C. ad leg. iuliam
maiest. Tamen aliàs dicitur, quod non
eadem qualitas & forma probationis re-
quiritur in circūstantiis, quæ requiritur
circa id, de quo principaliter agitur, per
not. per Bar. in l. in quæstioni. ff. ad legem
Iuli. maiest. & Bal. in auth. si dicatur. de
testi. & in l. i. de reb. cred. & quæ not. Bar.
in l. solent. de alim. lega. & quod no. gloss.
in l. cum probatio. de proba. iuncta gloss.

d. l.

d. l. cum proponeretur. & Lap. in alleg. ix. & quod Bal. dixit in l. errore. de testamēt. ubi an error possit probari per duos testes in circumstantiis testamenti, non i dispositione eius & quod habetur in l. reos. §. cum in tabulis de duobus reis. & in l. iurisdictionum. §. quod fere. de pactis. ubi de probatione in coniecturis & in accessoriis. ¶ De iudiciis ad torturam non potest dari una determinata regula, quia valde consistunt in arbitrio iudicantis, cuius fidei & auctoritati distinguendum committitur. ff. ad Turpillianum. l. prima. §. calumniatoribus, & quia tormenta loco testium subrogantur potest dici de eis illud quod dicitur de testibus, tu magis scire potes & c. ff. de testib. l. tertia. §. tu magis. & i materia mor. ff. de usu. leg. mora statuta. ¶ Quæ iudicia, ubi lex, vel consuetudo non determinat supplet iudicantis religio. ff. de testibus. l. scio. ideo lex super iudiciis grauat conscientias iudicum. ¶ Indicia ad torturam debent esse non solum vehementer adminiculatiua, vel verisimilia, vel etiam facis probabilia, vt si nocte dicatur adulterum intrasse, ubi multis stabat. 19 ¶ Nam ratione noctis suspitio inducitur, quia tenebræ noctis sunt aptiores. l. prima. de ventre inspiciendo. & noctis tempore vagatur, adulter, & præsumitur turpitudine ubi masculus & foemina in tenebris sunt. & præsumuntur venisse ad maleficia, quia qui male agit, lucem odit. & ideo ex istis facilius venit ad torturam quia deficiente probatione clara venit ad argumenta. l. non omnis. §. a barbaris. de re militari & quod not. in l. si cum exceptione. §. hæc autem. quod metus causa. C. de fidei iuribus. l. furem. & ad legē Aquilianam. l. sed & si. Nam de nocte deambulare & ad loca suspecta, & ad personas suspectas, & suspectū, & a suspicionibus torturæ cœperunt. l. dolum. de dolo. ¶ Indiciū ad torturam est confessio extraiudicialis. l. capite quinto. de adulteriis. vel coram iudice confessio non in figura iudicii. vt libemus. in glo. de liber. causa. de agrico. & censu. l. cum scimus. & in capitulo 20 loat si clerici. de iudiciis. ¶ Item cum quis in mendacio reperitur cum dicat nunquam habuisse, nec vidisse bona, & probeatur contrariū de toto, vel de parte. qd man

dacium inter maxima iudicia ponit Bartolum in l. finali. ff. de quaestionibus. & per l. vnus. §. testes. de eodem titulo. & per capitulum literas. de presumptionibus. ¶ Et etiam domesticitas quæ quis habuit in domo, in qua furtum fuit commissum. argum. l. de minus horreorum. ff. loca. & l. finali. in fine. de fundo instruet. extra de presumptionibus. capitulo quosdam. & capitulo quanto. & vide Bartolum in tractatu de quaestionibus, & supra. ¶ Ex pluribus iudiciis simul coniunctis resultat plena probatio etiam ad criminalem penam. l. excipiuntur. ad fillanum cum glossa in verbo, particeps. & facit lege iudicia de rei vendicatione. Tamen dominus Ludouicus dixit quod iudicia indubitata simul coniuncta faciunt plenam probationem que ad penam criminalem. 23 l. fina. C. de probationibus. ¶ Quæ iudicia indubitata sunt ea quæ lex habet pro veris probationibus, vt in adulterii probatione, & per Bar. in l. 2. §. fin. eodem titulo & Cano. in capitulo præterea. de testibus. capitulo illud. de præsumptio. ¶ Indicia autem iudicis religioni commissa, & a iure non approbata non faciunt probationem in criminibus, & sine tormentis non iudicatur ex eis. C. de quaestionibus. l. milites §. oportet. & l. finali. §. diuus. ad fillanum. & l. absente. de pœnis. Præsumptiones autem iuris & hominis simul iunctæ probant plene. leg. secunda §. ætas. de excusationibus. tutorum. & in capitulo illa vox. de inge. quæ locum habent, in ciuilibus. In criminalibus vero si essent vehementes præsumptiones posset ex eis quis puniri. vt notat Innocentius in capitulo afferre. extra. de presumptionibus. & quod not. Ioannes Andree i additio. in tit. de aduocato. Ludo in l. excipiuntur ad fillanum. ¶ An si reperitur quis in domo occisus, vnus cum eo in domo existens & tacens an præsumatur particeps. glossa allegat quod sic. Baldus in lege excipiuntur, ad fillanum, licet quidam faciant distinctionem ex dictis Bartolus in lege. finali. de quaestionibus. considerando qualitatem personæ per lege non omnis. §. a barbaris. de re militari. & in regula iuris semel. malus. Tamen Ludouicus. ibi dixit quod talis non probatur particeps criminis.

Parid. de Puteo Tract.

criminis. licet contra eum quantumcun-
que persona sit honesta, vel inhonesta cau-
setur præsumptio aut indicium ad tortu-
ram. per not. per Bartolum in dicta l. &
textus in l. prima. §. cum dominus ad filla-
nianum. & vide supra in capit. si reperia-
tur corpus hominis mortui. ¶ Quando p-
ceditur ex mero iudicis officio, vel p mo-
dum notorii, & ex fama publica tollitur
necessitas traditionis copiarum indiciorum,
& articulorum. Angel. in l. si vacantia. in
repetitione. in versicu. de quinto vero ar-
ticulo. & But. in cap. qualiter. de accusa-
tio. per capitulo i. de officio ordina. quod
constare dicitur ex confessione partis. ca-
pitulo. i. de accusationibus in sexto, secun-
dum Bartol. in l. 2. §. si public. de adulter.
& in l. constitutiones. in fine. de appella-
tio. & in l. si cui. §. i. de accusatio. vbi Bal.
& Imol. & Ange in l. si vacantia. versicu.
venio ad secundum per l. 2. qui & aduer.
quos & in capitu. vestra. de cohabi. cleri.
vbi etiam but. Innocen. in c. i. de elect. &
Specula. in titu. de crimi. in modum ex-
ceptio. §. iam. versicu. testes. & Innocen. in
capitu. statuimus. de officio legati in vi. q.
dicit ibi Baldus rationabile, quia notoriū
succedit loco famæ & loco accusatoris. &
idem Bald. in properandum. in fin. de iu-
di. & facit ii. quæstio. i. capitulo de manife-
sta. & de iureiuram. ad nostram. l. o. 2. ¶ Idē
est vbi fit inquisitio, & de cōscientia prin-
cipis, quæ supplet defectum cuiuslibet so-
lennitatis. præsertim præcedentis infam-
iæ, defectus indiciorum, & traditionis
copiarum. secundum Innocentium in capitu.
cum oporteat. extra de accusationibus. in
fine. & Baldus in l. nullus. C. ad legem Ju-
liam. maiesta. & Angelus Aretinus in ma-
leficiis. in versiculo, fama in 2. colum. qui
etiam dixit sufficere conscientia principis
regentis ciuitatem, per notata in gloss.
Cyn. & alios in l. fina. de præscript. long.
temp. & Bartol. in l. hostes. de capi. & idē
sentit Ioannes Andræ. in cap. ii. de accu-
sationibus. in vi. in principio. de hoc per
Bal. in l. 2. de constitu. pecu. vbi de hac cō-
scientia principis omnino in verbo, in qui-
sitio. in capitu. in inquisitione aliquando
cum sequentibus. & in cap. inquisitio. pro-
cedit licet non detur copia. ¶ Vbi effect re-
motum indicium tunc cum alio vnico

sufficit, puta mala cōuersatione vel mala
conditione, & fama. l. de minore. §. pluri.
de quæstioni. de re militari. l. non omnis.
§. a Barbaris. & l. si cui. §. eisdem. de accu-
sationibus. Vel noticia rei vel conuersatio
in domo. l. dominus horreorum. loca. Aut
fuga, aut absconditio post delictum. l. lege
Corne. ff. ad filla. Vel si pauloante domū
euacuauit suppellectilibus pretiosis. secun-
dum Salyc. in l. fin. de quæstio. Vel si res
ad nullius commodum cedebat, nisi illius
l. i. §. si quis. de lati. li. Vel si erat pauper
& post furtum repertus expendere mul-
tam monetam, & non reperitur, vnde ha-
buit. argumēt. l. quintus. ff. de dona. inter
virum. Aut confessio extra indicium. l. ca-
pite quinto. de adulte. & adde decisionē
Rotæ in nouis. clxxx. Item quod tenet
confessio. ¶ Quando delictum est incertū
a quo de pluribus est commissum, cū ab
extero verisimiliter committi non potue-
rit, tunc eo ipso quod alter est malæ con-
ditionis, & famæ ad veritatē eruendā po-
test torqueri. per l. quotie s. C. de naufragiis.
scdm Salicetum in l. finali. de quæstio-
nibus. & Cardinalis in c. cum in contem-
platione. de regulis iuris. in quarta & qui-
ta quæstio. & Imola in l. finali. de heredi-
bus instituendis. ¶ Et dixerūt aliqui, qd
h malum nomen alicuius facit indicium h p-
textum, in capitulo grauis. extra de de-
posito. in verbo, vir Belial. vbi dicitur, qd
ab homine habente malum nomen est
præcauendum. Tamen indicio meo ille
textus hoc non probat, nisi cum malo
nomine alia concurrant puta mala fama
illius, vt quia vocaretur Rampinus & ef-
set fama ingens contra ipsum de furtis.
per ea quæ habes supra in capitulo an fa-
ma sit indicium ad torturam. Vel cum
aliquibus coniecturis. ¶ concurrat mala
physionem in hominis, quia nocebit, ex
quo mala physionomia procliuor est ad
scelera, & nocebit quo ad præsumendum
in genere de mala natura & vitiata, non
quo ad præsumendum in specie de specia-
li & determinato delicto, quia a con-
templatione naturæ licet argumenta
sumere, vt ponit Aristorellis in libel-
lo, de physionomia, quem ita refert
Baldus in lege. secunda. C. quo appella-
tio. Et egobis feci iudicium per phy-
siono-

sionomiam, quia cū quidam fuisset incul-
 patus de venenatione, & esset carceratus,
 & veniret coram me ad respondendum
 super inquisitione eo visu iudicavi per
 præsentiā quod erat innocēs. & ita fuit
 repertum per processum, quia famulus fe-
 cerat etiam inter plures de furto inculpa-
 tos iudicavi, quod vnus illorum qui erat
 pessimæ phisionomiæ furtum commise-
 rat, & nō ceteri, & ita repertū est per in-
 quisiōnem, quia bona fuere reperta in
 quadam eius glitta absconsa. & dicitur, o
 quam difficile est crimen non prodere
 vultu. in l. de minore. §. tormenta. de qō.
 & Barro. in l. fina. C. de procura. vbi quo
 vultu & palore loquatur. & Ioan. And. in
 27 dicto cap. cum in contemplatione. ¶ In-
 dicia sunt iudicis arbitrio commissa, quia
 de eis iuris de poenis non potest certa do-
 ctrina bene tradi. l. hodie. & l. sanctio le-
 gum. de poenis. & l. i. §. quibus. de effrac.
 Sicut dicitur de tempore, & vbiunque
 est quæstio facti. ff. ad muni. l. videtur. §. i.
 ideo sagax iudex debet sollicitus instare
 ad indicia indaganda, quia indicia sunt
 aliis probationibus adminicula, & pars
 probationis claræ. l. hac consultissima. §.
 deinde. C. qui testamen. & l. instrumen-
 ta. C. de probationibus. & dicuntur ab in-
 dicando. l. si qui adulteri. C. de adulter. &
 l. solent. de præscriptis verbis.
 ¶ Inuestigari oportet cum quibus, & per
 quæ loca cōuersabat reus de administra-
 tuto. l. ædiles. §. Pedius. & dicit Philoso-
 phus talis quisque est qualiū consortio
 delectatur. facit l. si. C. si manci. ita fuerit
 aliena. & l. aut facta. §. euenit. de poenis. &
 l. si inimicitia. de his quib. vt indignis. &
 l. iii. §. siqal. de adimendis legatis. l. prima.
 §. quæstioni. de quæstionibus. & l. si de mi-
 nore. §. tormenta. eodem titulo. & l. si à
 bonæ fidei. de rei vendica. & in authenti-
 de testibus. §. sancimus. ff. de testib. l. iii. §.
 eiusdem. ff. de flumi. l. flumen. l. non om-
 nis. §. à barbaris. de re mili. l. tutor. §. que-
 ri. de suspes. tuto. l. i. §. fina. de depōsi. l. i.
 si quis Imperator. l. Labeo. de suppellec.
 lega. l. famosi. ad leg. iuli. maiesta. l. confi-
 liarios. de affes. & in authen. de exhiben-
 dis reis. §. si vero. cum similib.
 ¶ Quando statutum quo ad tormenta re-
 quireret indicia indubitata, tunc iudex

ex illis indiciis posset bene procedere ad
 condemnationem, secundum Iac. de Are.
 in tra. maleficio. arg. l. sciant. de proba.
 quod esset quando ex camera habente
 vnum exitum exiret homo trepidus, pal-
 lidus, cum gladio sanguinolento in manu
 & inuenitur homo mortuus. nam trepi-
 datio facit vnum indicium, palliditas aliud,
 vt in d. §. tormenta. de quæstioni. delatio
 gladii nudi facit aliud. C. vt armor. vfu.
 l. nam. & in authen. de manda. princip. §.
 nulli. colla. iii. Itē sanguinolenta aliud. Itē
 ex facti qualitate capitur coniectura. l.
 vtrum. ff. de dona. inter vir. vbi etiam di-
 xit, quod si probaretur, quod fuerat inimi-
 cus occisi, & q̄ visus fuerit cum gladio
 minari contra occisum, quod tunc aufu-
 git, vel si sit fama publica contra eum. nā
 hæc quatuor sufficerent, nedum ad tortu-
 ram, sed ad condemnationem, & sic dixit
 posse intelligi d. l. sciant. & idem Specu. in
 tit. de præsumptio. versic. indicium ad tor-
 turam. ¶ Si quis inculpatur quod fecerit
 aliquē occidi, & probatur quod erat eius
 inimicus, & quod post delictum recepra-
 uit homicidam, & quod inculpatus erat
 eius domesticus, & familiaris, & fama. Itē
 iactatio & verisimilitudo iuxta qualita-
 tem hominis, & aliæ præcedentes offen-
 siones, hæc indicia simul iuncta sufficient
 ad torturam, & condemnationem. arg. in
 authen. de fid. instru. §. si vero nullarum
 quia duo imperfecta constituunt vnum
 perfectum. l. cum scimus. de agri. & censu.
 lib. xi. & l. scimus. de testam. & per l. deser-
 torem. §. is qui. de qōnib. & per §. illud. in
 auth. vt lice. matri & aux. Iac. de Aret. in
 28 tractatu maleficio. ¶ Iura loquētia
 de indiciis in numero plurali resoluuntur
 in singulari. l. non est de ver. signific. l. ait
 prætor. §. i. de nego. gest. l. ii. §. exactis. de
 orig. iur. l. falsa. §. fin. de condi. & demon.
 Iac. de Aret. in d. tracta. maleficio. ¶
 29 ¶ Aliquando admittitur probatio quo
 ad indicia per viam signi, vt si reperiatur
 occisus puer in vna domo, & vicinus di-
 cat, quod per dies ante audiuit vnum pue-
 rum ibi plorantem, quæ probatio p̄ viā
 signi valet. per not. per Bart. in d. l. de pu-
 pillo. §. si quis ipsi prætori. de noui oper.
 & Bal. in c. cum terra. in fi. de elect. hoc ha-
 betur in quadā allegatione facta per quē-
 dam

Parid. de Puteo Tractatus

dam aduocatum fiscalem Romæ in qua-
stione, quando iudæi in die iouis sancta
subtraxerunt puerum, & illum iugulaue-
runt secrete, & sanguinem eius biberunt.
¶ Si occisus exhibetur oculis occisorum
ex vulneribus sanguis rutilabit, quæ ex-
perientia erit indicium magnum, à qua
experientia non erit per iudicem recedē-
dum, cum sit rerum omnium magistra.
c. cum sit. de elec. in 6. & clem. i. de arate
& qualitate. sicut à prouerbis antiquo-
rum etiam rusticorum. l. si corpus. S. i. de
leg. 3. & l. athletas. in prin. de infra. p. locū à
communiter accidentibus. l. neque nata-
les. C. de proba. & in c. si iudæos. de iud. fa-
cit quod in simili habetur post gl. in c. cū
illorum. de senten. excom. & in c. Roma-
na. de elec. in 6. & 6. q. i. reuertenti. &
ff. de off. proconsul. solent. S. si. de consecr.
distin. quinta. ne tales. Et dixit Cicero
secundo Rhetori. quod prouerbum est
generale, cui consuetudo fidem attribuit,
opinio communis sensum accommodat
in corruptæ veritatis. integritas acquiescit,
vt refert Ioan. And. & Hosti. in d. c. & si
iudæos. & Bart. in l. i. de iure emphy. facit
c. fraternitatis. de frigi. & malefi. quod ha-
betur in c. puberes de despon. impu. & in
c. proposuisti. de prob. & c. causam matris.
27. q. i. nec aliqua. quod attribuendum est
miraculo, ac diuinæ reuelationi, vt ibi.
Quod etiam admittit Henricus de Gand.
suo quolibeto. vii. c. Tandem medicus di-
citur etiam hoc scripsisse, & hoc etiā re-
fert Ang. in tit. de homicid. qui dicit hoc
accidisse in quodam ægyptiaco, & fuit
reperitum Romæ tempore quo fuit occi-
sus Cardinalis sancti Marci. & ego repe-
tij in iam dicta allegatione.

a ¶ Subsequens] Sed quid si sit cum clausula
summus alyis priuilegijs sub quacūque forma
loquentibus vide au de Castr. in consil. cccvi.
incip. quoniam quod non.

b ¶ Miles electus.] Adde Fel in c. cum ex officij.
circa prin. in uers. in quantum. de prescript.

c ¶ Verum] Sed quid si testes dicant notarius
errauit: quia non audiuimus hac uerba: sed
quedam alia de quibus non recordamur. uide
do l. artho. ocin in consil. clxxi incip. diu pro-
fecto. uers. confirmo hoc. circa med. in 4 par.

d ¶ ost delictum.] An & quando receptor te-
neatur. uide do. Bart. bo. soci in consil. clxxi in

causa M. Petri uers. praterea & tertio ubi etiā
qualiter receptar. & receptatum habere disse-
rant & quod acceptare est quod facti: ne
ab animo dependet.

e ¶ Consilium.] Adde hic que dixi infra in uer-
sicu. dicitur communiter.

f ¶ Manifestus.] Adde Panor. in c. cum non ab
homine in vi col. in prin. in uersicu. imo plus
dicit Bartol. de iudic.

g ¶ Dari] Que tamen indicia requirantur ad
torturam uide do. Pet. Philip. Corn in consilio
101 incip. in causa. in littera a. & b. in 4 par.

h ¶ Facit indicium.] Adde Fel. in pæn. decreta. in
uer. Gregorius in 7 col. in uers. subdant tamen
hoc & do. las. Mayn in rubric. soluto matrim.
post princip. iij. colum.

i ¶ Homicidam.] Sed quid si aliquis familiaris
meus receperit occisorem in domo & gauisus
fuerit maleficiū esse commissum an ex hoc so-
lo presumatur ratificatio delicti in me. dic
quod non ut per elyn in c. afferte cir. fin. iij.
colum. de presumpt. adde hic que dixi supra
uersicu. in iij. colum.

S Y M M A R I V M .

1 Confessio sociorum criminis, est magnum indi-
cium.

2 Accusatus de crimine si fuerit tortus & nihil
confessus: & quia innocens inuenius fuit
absolutus à iudice nunquid tunc accusans
teneatur sibi ad expensas, damna, & in-
teresse.

3 Tortus debet absolui quando ex tortura non po-
test crimen inueniri.

4 Seruus an sit torquendus in causa domini sui.

C A P. III.

i ¶ Confessio sociorum crimi-
nis est magnum indicium,
etiam cum tortura, quando
est iurata, & ratificata, quia
iurare debet reus verum di-
cere per verbum affirmatiuum, secundū
Bart. in l. Marcellus. rerum amotar. & in
l. inter omnes. S. recte. de furtis. quæ etiā
probat in atrocioribus, secundum Bart. in
l. reperi. S. i. de q. & Salyc. in l. fin. de ac-
culatio. ubi dicit considerandum qualita-
tem personarum, & delictorum fugiti.
& l. finalem. de q. onib. præsertim in crimi-
nibus, quæ sine locis non committitur,
per l. prouinciarum. de feriis. sicut in fal-
sa moneta. l. i. de fal. mone. Vel in crimine
lxx

lex maiestatis. aut quod tendit ad communem salutem hominum. l. 2. de malef. iuncto c. urgente. de hered. per tex. & in c. 3. de confessis. secundum Anto. de But. & Imol. in c. veniens. de testib. facit l. cū seruum. de seruis fugitiuis. & Spec. in tit. de inquisitio. §. 2. vers. 7. & in c. 3. de testibus. & plene in d. c. veniens. per doctor. Tamen Iacob. de Aret. in tractatu de questio. de torto. qui confitetur contra alium cōcludit. quod quādo simpliciter fuit tortus in genere. non in socios. neque in se. sed in alios quia tunc statur dicto suo cū alijs indicijs etiam quo ad condemnationem. per l. nullus. C. de assessor. & l. prima C. eodem. ¶ Et ait Tullius in Topicis. qđ tormentis fatigati quæ dicunt. ipsa etiam veritas videtur dicere. nisi dixerint de inimico. quia tunc facile credendum non esset eis. tamen causa cognita fides adhibetur. vel non l. prima. §. præterea. de questio. Et concludit Iaco. quod etiam quando torquetur in se & in alios. si nihil desconfiteretur. idem est quod in casu superiori. secundum Azo.

¶ Si autem etiam de alijs confitetur. non statur dicto suo contra alios. nisi contra latrones. & maxime infames. de cust. reo. l. diuus. C. de ferijs. l. penultima. Item contra falsarios. l. j. de fal. mone. & in casu. l. si. de ædi. edict. & in seruo in dominum de se confesso. l. prius. & l. percussor. ad silla. & l. repeti. §. is qui. de questionibus. Item in casu. l. inde Neratius. ad leg. Aquil. §. si prius. Si tamen aliqua præcedunt indicia per l. j. §. diuus. de questionibus faciet ergo præsumptionē. ut no. in l. si. de accusa. C. per quam dic quod sic isti sic inculpati poterunt torqueri arg. d. leg. per l. si. ff. de quest. in alijs autem casibus dicit. quod quicquid sit de iure communi. tamen de consuetudine vidi torqueri. arg. l. diuus. ff. de quest. & hoc idem tenet Ioan. And. But. Abbas & alij in cap. cum in contemplatione. de regul. iuris. In quantum dicunt. quod licet debeat inspicere an persona tortus sit talis quæ potuerit. vel nō potuerit sustinere tormenta. ff. de quest. l. i. §. quotiens. Alii vero impatientes se & alios criminantur. l. quæro. ad fin. de edil. edict. & vide Andre. de Iser. in constituto. regniſti damna clandestina. vide supra in

capitu. an fletur dicto torti. & in capitu. an dictum. Socii.

¶ Indicia plura sunt adminiculatiua & mouentia animum iudicis ad inquirendū generaliter. & compellendum iudicare. qđ tāquā multa iuuant. vbi non prodesse singula. ut notatur in c. cum causam. de probat. arg. l. sancimus. C. de testa. & l. nec non. §. qui sapius. ff. quibus ex causis ma. & l. indicia. de rei vendi. & per cano. in capitu. cum in contemplatione. de regulis iuris. & dixit Inno. in cap. quoniam contra de probatio. quod sufficientia indicia etiam sint per se sola si suspectus interrogatus trepidat. balbutit. aut variat. & idē Bartolus in l. de minore. §. penultimo. de quæst. & Ang. Aret. in vers. fama. col. 35. facit l. tutor. de susp. tutor. & l. cum tacitum. de probati. propter verisimile per no. in regula in obscur. de regul. iur. in sexto. & quod no. Inno. in d. c. quoniam. ¶ Si quis inquiretur de aliquo delicto. & contra eum sint aliqua indicia. si probetur absentiam in tota illa die. vel etiam in parte die. sufficet. cum etiam ex hoc præsumatur tota die absens. glo. singul. in l. optimam. de contrahenda. & committenda stipulatione. & Aretinus in maleficijs. i. verbo & deinde dictus Gaius. ¶ Si quis fuit visus exire de domo cum gladio est indicium manifestū homicidij. art. in l. 3. ff. de fortis. tenet etiā Bal. in l. neque. de probatio. Licet Ang. reprehendar in d. l. 3. vide Bar. in tractatu de questionibus in fi. & Ange. in l. si. in principio. ff. qđ metus causa. ¶ Quidam fuit de crimine accusatus. & fuit tortus. deinde quia nihil fuit confessus. quia repertus innocens. iudex absoluit ipsum. an accusans teneatur sibi ad expensas. damna. & interesse? vide supra in verbo. accusatio. in c. an si quis aliquē accusauerit. & faciunt. quæ habentur in l. si postulauerit. §. penultimo. de adulterijs. & in l. patre ff. de q. quæ habent locū. ut puto qđ accusator processisset in causa dando libellū accusatoriū. & causam per se agendo principaliter. Si tñ ipse denuntiaret aliquē & curia procederet contra ipsū ex officio ad denuntiationē. & coadiutor curiæ peteret: cōtra ipsū torqueri stantibus indicijs legitimis cōtra ipsū reū delatū. puto qđ denūtiator non teneat. qđ ultra Tract. de Syndic. XX non

Parid. de Puteo Tractatus

non fuit profectus, nec etiam iudex qui non temere inquisiuit, quia habuit indicia contra reum delatum per ea quae habes supra in verbo, inquisitio in capitulo fama seu indicia. Ideo consulo quod quando offensus non habet probationes de delicto claras, sed habet indicia vel praesumptiones alias videntes quod denuntiet, vel notificeat curiam, delictum, vel curiam informet, vel ad eius notitiam deducat malefictum, ut inquirat malefactorē, & det curiam indicia quae habet, quo casu si curia procedat, & suspectum torqueat non tenetur ipse nec iudex qui non tenetur inquisiuit. Licet hodie curia faciat obligare denuntiatorem de probando, & non recipiat denuntiationem sine testibus, quos debet examinare ad informationem, at requam procedat, ne temere inquisita, Et dixit Bald. in l. si ff. de calum. quod tor-
³ ² ¹ ⁴
 tes absolvitur, a quando ex tortura non potest crimen inueniri, & quod licet indicia praecesserint torturam, non excusatur recollatis, a calumnia, & propterea dandum laeso contingens in debito debet sibi emendari, & sicut secundum eum quod not. in l. pen. de condit. ob cau. & in l. do minus. C. de quaestio. ubi dominus cuius seruus est tortus agit contra calumniatorem, & quae habentur in l. sed si unus. ff. de iniuriis. cum similibus & adde Bald. in l. 3. C. ad leg. lul. ubi dixit quod indicia manifesta solum excusant accusantem
 a calumnia. ¶ An seruus sit torquendus in causa domini sui? Dic quod regulariter non torquetur in caput domini. j. si seruus de quaestio. nisi in casibus. l. penul. C. de tort. quod est verum quando dominus de maleficio diffamatur, quo casu non torquetur, nisi praecedant indicia, & in casibus specialibus. l. j. §. item. Cornelio. eod. titu. Vbi vero quaestio est civilis, tunc si est quaestio domini inter duos principali- ter litigantes non potest seruus torqueri, nisi cum veritas alteri haberi non potest. de quaestio. l. quoties. de rei vendit. l. cum super. & etiam ubi reperenti seruum fugi- tiuum cum poena quaestio domini oppo- nitur per torturam serui illico reperta ve- ritate dirimitur. l. cum seruum quispiam. C. de ser. fugit. & l. quicumque. eodem ti. praecedentibus indicia secundum glo. in

d. l. quicumque. ut quia constabat de fuga, quicquid dixerit glo. ind. interrogari de quaestio. Vbi autem agitur causa liberalis inter dominum & seruum, siue ipse pro- uocetur in seruitutem, siue proclamer in libertatem, non debet seruus torqueri etiam si sit mala fide in quasi possessione libertatis, sic intelligitur. l. j. ubi causa sta- tus. & l. eam. de liberali. caus. ¶ Si vero est quaestio ingenuitatis, tunc examinanda est quaestio per tormenta, ne forte sordida stipēs in locum splendidum soride subro- getur. l. supra statutum. de quaestio. nibus. secundum Angelum & ab idem in dict. l. cum seruus. in delictis autem & in aliis casibus, vide supra in l. si. id ē Cornelio. de quaestio. & in §. seruus. & in aliis iuri- bus. in dict. titu. C. & ff. & vide in l. si po- stulauerit ff. de adult. ubi de tortura serui.
 ¶ Absolvitur. ¶ Et adde quod vinctis debet an- notari purgata esse indicia per torturam. l. fin. C. de ibi. a. rto. in 1. col. ff. de quaestio. ubi dicit quod sic faciebat.

S V M M A R I V M

1. An in causa pecuniaria & civili deueniatur ad torturam?
2. Mercatores cessantes & fugitiui possunt tor- queri, ut indicent pecunias ipsis datas ad me- candum.
3. Iudex non pot. imponere noua genera poenarū.
4. Officialis non possunt facere statuta contra ius commune.

C A P. V

IN in causa pecuniaria & ciuili deueniatur ad torturam? ar-
 tolus in l. diuus. de quaestio. nibus. dixit quod in subsidiū in causa pecuniaria deuenitur ad torturam seruorum, dicens, quod in causa pecunia- ria, torquentur tantum serui non liberi, neque statuli liberi, & non ita de facili per- uenitur ad torturam in pecuniaria causa sicut in criminali, & hoc quia veritas alias haberi non potest, ut dicit ibi textus no- tabilis. Quaelimita, nisi causa pecuniaria, & civilis habeat crimen annexum, quia tunc deuenitur ad torturam, ut in cap. i. de deposit. ubi vir ille Bellal negauit de- positū, & sic furem commisit. & facit l. ex libero. eod. tit. & vide in l. si postulerit. ff. de adult. Si tñ agatur de falso ciuilitur, & sine

& sunt indicia, locus, erit tortura. Baldus in l. si eum falsi. C. de falsis. & glo. 16 quæstione. 4. can. presbyter. Et in causa pecuniaria, venit ad torturam de seruis tantum, dict. l. diuus. Et etiam in causa ciuili, ubi alias veritas haberi non potest, venit ad torturam. l. fin. de quaestionibus. & in dicta. l. ex libero. Et etiam puto quod in causa ciuili ardua si testis vacillat, contrahatur in testimonio suo, quod poterit torqueri, vt diximus supra in c. testis in testimonio. Tamen principalis in ciuili non torquetur, nisi habeat delictum admixtum, vt in causa dict. c. de deposito. p. quod alias dixi. & quod mercatores fallaces cessantes & fugitiui poterunt torqueri, vt indicent pecunias ipsis datas ad mercandum, quas nunc denegant habere, & dicunt illas perdidisse. Tamen de iure capitulorum regni huius tormenta adhibentur in causis criminalibus iuxta prouisionem iuris communis poenam vltra relegationem inigentibus, vt in capitulo regni tormenta. & in sequenti capitulo quod incipit, si iuste. Quod in hoc modificatur commune, vt non in omni causa criminali sit locus torturae, quare non erit locus torturae insulcu facto cum armis, nec in violentia priuata, nec ubi veniret imponenda poena publicationis bonorum, nec in percussione factis sine armis, & in similibus. Sed in furtis sic, quamuis minimis, in quibus imponitur poena sanguinis, vt in iuribus vulgaribus. ¶ Volo quod cogites in vno, tu qui studes in alphabetis, & non in fundamentis iurium, si officialis fecerit bannum, in ciuitate, quod quicumque portauerit arma, & euerit de nocte debeat torqueri. An hoc casu deprehensus cum armis sit torquendus? videtur quod sic, per l. 1. 2. & iij. C. commi. vel epistol. & l. j. ff. si quis ius dicend. non obtemper. tamen puto, contrarium esse verum, quia officiales regni iurant obseruare iura, constitutiones, & capitula regni, ergo non poterunt alterare penas iuris & constitutiones regni inferendas armorum delatoribus, vt in titu. de pace tenend. & in constitutione regni, de illicita portatione armorum, & ideo non possunt imponere noua genera poenarum imponendo grauiorem quam deberent, quia puniuntur.

tur. inuinemus. C. ad legem Iuliam repetundarum. in l. prout impere. ff. de off. qual. re dixit Baldus in l. incredibile. C. de poenis. ¶ quod iudex non potest imponere noua iura poenarum, pro quod quis palistetur, quia iudex non debet recedere a poenis a iure & consuetudine, inductus per l. mortis. §. iste fere. & l. capitalium. §. moris. de poenis. Et si officiales haberent arbitrium concessum in illis quatuor literis arbitriis, tale arbitrium non extenditur vltra arbitria in eis concessa, arguent. l. non quæuis. §. non dixit de contrahat. & l. i. §. ite autem. de adueis tollendi. & l. j. ff. si menfor. falsi mod. dixerit cum similibus. ¶ Equia tales officiales non possunt facere statuta contra ius commune, per nota. in l. cunctos populos. & in l. omnes populi, de iust. & iur. & in similibus nisi ex magna & urgente causa, ratione frequentiae, vel publice utilitatis, vt supra diximus in verbo, iudex. in capitulo. l. i. est iudici. & per ea quæ habentur in l. si seuerior. de infamib. & l. i. quid ergo. §. poena grauior, eodem titu. Vel nisi esset bannum principis, in quo omnis poena est arbitria, secundum Baldum in l. cunctos populos. ¶ Indicium ad torturam oritur ex his, quæ urgere debent animum iudicis ad credendum maleficium: ea credulitate, quæ moueat iudicem, & ex indubitatis indiciis condemnare reum, & ex dubiatis torqueat. secundum Ioannem Andream in Speculatore in titu. de probationibus. §. i. videndum restat. & in titu. de novo crimine super. §. vt autem. ubi ponit quod palliditas euntis de camera cum gladio sanguinolento, ubi inuenitur homo mortuus, de quo in l. sciatis. de probationibus. & trepidatio est vnum indicium. arguent. de quaestionib. l. de minore. §. penultim. delatio gladii aliud indicium, quo lex presumit ad malum. C. vt armotum vltus. l. vna. lib. xi. & autem. de armis. sanguinolentia gladii est aliud indicium, ex quo capitur coniectura, argumento. l. vtrum. de donatione inter virum & uxorem. Vbi ponit de inimicitia, vel si tempore occisionis erat in loco, vel receptatio occidentis, quæ erat famulus & domesticus eius, vel si ex ea fama, quod se iactauerat, quod istum faceret occidi, & erat homo ad id potens. Et

XX 2 quod

Parid. de Puteo Tract.

inter eos offensa præcesserit, secundū
Ioannem Andr. ibi latius tamē supra. [ver-
ficu. quando statutum.

¶ *Annexum.*] Adde domi. Alex. de Imol. in l.
dinus. in princ. ff. de quæstio. & doct. in d. ca. i.

SUMMARY.

- 1 Confessio nouiter facta facit semiplenam pro-
bationem.
- 2 Confessio erronea, etiam sapins repetita potest
renocari.
- 3 Testis examinatus ac tortus si unum dixerit,
& deinde repetitus dixerit aliud, debet ter-
tio examinari per torturam.
- 4 Tortus qui non est confessus delictum debet
liberari.

CAP. VI.

Iso de repetitione tortisem-
p in negatione perseuerantis,
& an possit ipsius repeti tor-
tura. Sequitur modo videre
de repetitione torti, qui con-
fessus est delictum, vel circumstantias de-
licti, de quo inquiritur contra ipsum, &
deinde post torturam negat, quæ confes-
sus est, & nō perseuerat in cōfessione. An
ipsius possit repeti tortura sine nouis in-
diciis? Dic, quod sic, secundum Bartolum
in l. vnus in versicu. quæro de quæstio-
nibus. & Baldū in l. in bonæ fidei. C. de iu-
re iurando. q. dicit, qd t cōfessio nouiter fa-
cta facit semiplenā probationē & in ea co-
gitur persistere cū nouis tormētis, secūdu
Bald. ibi in versu. qritur. & vide eūde Bal.
in l. fi. C. de probationibus. & Cynū in l. fi.
C. de qstio. Tñ Bar. in tractatu de qstioni-
bus circa principiū. arguit, qd semiplene
probet. p. l. 2. de exhibend. rei. & p. l. 2. §.
diuus. de quæstionibus. Tñ dixit, qd nisi
perseuerata fuerit talis cōfessio, plenā nec
semiplenā probationē inducet, qm nō cō-
fiteri, & cōfiteri formididine tormentorū
sunt paria, p. l. 2. C. quorū appellatio. qd
dicit verius. Tñ puto quod hoc posset esse
verū, quod ad vim probationis ad effectū
condēnationis, non tñ ad effectū torture
inferendæ, qā p ipsam cōfessionem indu-
citur varietas, quia si a principio negaue-
rit delictum, & apparentibus contra ipsū
indiciis torqueatur, & confiteatur, si dein
dedicat non cōmisisse delictū qd confes-

sus est in tormētis cōmisisse pp istā varie-
tatem poterit torqueri, p notata per Bal-
dum in l. præsbyteri. de Episcopis & cleri-
cis. vbi dicit. quod principalis, qui vacillat
torquetur per capitulo cum in positioni-
bus. de iure iurand. in vi. allegat. text. cum
gl. in l. nullam. C. de infamib. & plene exa-
minauit supra in capitulo incipiente. Viso
de indiciis indubitatis. Quæ sunt vera, nisi
ipse daret petitionem dicendo se errasse,
causam aliquam allegando, vel dictam
confessionem fuisse erroneam, quia pro-
bando errorem confessiones non posset
torqueri iterum. per nota. in l. de confes-
sis. & in l. error. de iur. & fac. ignoran. &
ff. de quæstio. l. i. §. si quis. Vel si appella-
ret a tortura illicita, & eius confessioni
non stare. per l. fi. cui. de quæstio. Bald. in
l. milite. de quæstionib. & cano. in c. grauis
de deposi. Et cum aliās quidā nobilis in-
culpatus fuisset de furto magnæ quanti-
tatis prætorum lapidum, perlarum, &
iocalium, & essent nonnulla indicia con-
tra ipsum, fuit tortus & confessus fuisset
in tortura dictum furtum fecisse, & cum
post torturam negasset dicendo, quod
propter tormenta confessus fuerat, & mi-
nime tale furtum commisisse. deinde ite-
rum expositus quæstionibus & tormen-
tis confessus fuerat furtum fecisse, & post
torturam dixisset minime verum dixisse.
sed tormentorum pressura confessionem
fecisse, & iterumq; retortus similiter con-
fessus fuerat, & deinde negabat, & non
perseuerabat in confessione, iterumque
retortus iterum cōfessus fuerat, & postea
negabat in infinitum procedendo, fuisset
que regia maiestatis consulta, quid agen-
dum foret, ego fui destinatus cōmissarius
ad explorandam veritatem, & providen-
dum. & cum ibi fuisset vidi processu &
dictas cōfessiones, examinaui dictū nobi-
lem, & nulla alia noua varietate reperta,
Dixi sibi ex parte regie maiestatis lite-
ras fingendo, quod regia maiestas sibi in-
dulgebat pœnam furti, & omnem aliam
pœnam, dummodo restitueret furtum,
& hoc scribi feci in actis qui medio iura-
mento negauit tale furtum fecisse, dein-
de ipsum ligati feci ad chordam, qui ante
torturā dixit, si me torquebitis cōfitebor
iterum commisisse hoc furtum, tamen
hoc

hoc faciam propter torturā si miles me torquebis & verum nō erit, & a tortura destitū. Deinde sibi persuasi, q̄ daret mihi terciā partē dictorum iocalium secretē, & ego ipsū liberarē, & recederet. similiter negavit dicēdo, quod non cōmiserat tale furtum, in negatione pseuerādo, & nō in confessione, p̄pter q̄ quia dicta cōfessio nes fuerant extortae per torturā, & nō pseuerata: sed pseueravit semper in negatione, firmavi motū animi mei, quod non erat culpabilis, propter quod ipsū liberari feci fideiussoria cautione: quia potuissent apparere aliqua noua indicia cōtra ipsum, vel potuisset reperiri fur: quia verē tale
 2 furtum cōmisisset. † Nam cōfessio erronea etiā saepius repetita potest reuocari. l. j. de erro. calc. vbi Baldus dicit, quod etiā si nō sit reuerata: potest infringi probato contrario. l. cum falsa. de iur. & fac. igno. Et dixit Bal. in dict. l. j. de cōfessis. q̄ cōfessionem factā in tormentis legitimē illa rīs statuit si pseuerat in ea, nisi indicia, per quae fuit tortus fuissent leuia, quae non faciunt praesumptionem: quia nō statuit illi confessionem, nisi perseueret in ea p̄ glo. dict. l. j. & l. j. §. diuus. de quaestio. qui videtur perseuerare eo ipso, quod nō reuocat: quia iste non est iustus metus eo quod iudicis auctoritas operatur, q̄ factum per talem metū valet propter executionem iustitiae. l. ij. quod metus causa. Vel si appellet nō intelligitur pseuerare, sed tacite reuocare: vt not. de appellat. nibus. l. creditor. §. iustus. secundum Bald. ibi: qui plus dixit, q̄ si prima cōfessio esset in iudicio ratificata: & posset probari, quod ista noua cōfessio ratificata repetitis tormentis emanasset, esset sicut prima vulnerata a maiori vulnere: quia semel tortus competenter iterum nō debet torqueri, nisi noua indicia superuenissent: p̄ l. repeti. de quaest. & confessioni eius qui confitetur falsum non debet statui: quia esset contra naturam veri. de quaestio. l. j. §. si quis vltro. de appellat. l. nō tantum: secundum Bald. in d. l. j. de cōfessis. & vt supra diximus in alio capit. confessio rei facta in tormentis non habetur pro explorato facinore. l. i. §. quaestio. de quaest. de quaestio. nisi perseuerata, quae perseueratio debet fieri ad locū publicū, & c. ff. eod.

l. diuus. & l. maritus. quae deficiente quicquid sequitur non valet, ipso iure, secundū Bart. in tract. de quaestio. & Ange. in l. ii. de custo. reor. & in l. prima. §. si quis vltro. de questionibus. merito ergo cum omnes dictae confessiones fuerint eodem vulnere vulneratae & non perseueratae, debuit liberari, secundum Bartolus in lege finali. ff. eod. & Cyn. in lege finali C. eod. non enim debuit vltra tertiam vicem torqueri. per nota. per Ange. in lege finali C. de quaestio. vbi dixit, quod
 3 si testis examinatus, & varius, ac tortus vnum dixerit, & deinde repetitus dixerit aliud, debet tertio examinari per torturam, quia non statuitur primo dicto, nec secundo, sed tertio debet repeti, & statuitur illi dicto, in quo perseuerabit tanquam vero. per gloss. dict. l. fina in versiculo alii. Principalis enim examinatur per torturam, vt testis & parificatur. l. pen. vbi Bartol. de quaestio. & dixit Paul. de Castro in consilio. 197. Quod torquens vltra tres vices diuersis temporibus immoderate procederet arg. l. fidei commissi. §. si qs. de leg. 3. & ille se p̄ pari formiter cōfessus fuit delictū cōmisisse, deinde pluries tortus nō pseueravit in confessione, sed in negatione dicendo, q̄ metu tormentorum dixerat, & sic de ipsis antecedentibus confessionibus non perseueratis, imo negatis, nulla debuit haberi consideratio per iura supra allegata, p̄sertim quia post primam & secundam cōfessionem factam in tormentis & reuocata & non perseuerata, non debuit amplius torqueri, quia semel sufficienter tortus non debet ulterius torqueri sine nouis vrgētoribus iudicijs, vt h̄ in l. vnus. de quaestio. & supra plene visum est. Et non potest dici hic superuenisse noua indicia, scilicet ipsam confessionem, quia tortus confessus est, & deinde propter illam cōfessionem positus ad torturam, & deinde propter secundam confessionem iterum tortus. Quia secunda indicia, per quae quis repetitur torturae debent esse diuersi generis a primis. argument. nota. in l. per hanc. de tempor. appell. & tenet Bartol. in lege vnus. in princ. de quaestio. & in tract. de quaestio. vbi dicit, secundū Odo. quod erūt noua indicia, si tortus di

Parid. de Puteo Tractatus

eat neminem ibi iacuisse, ubi fuit malefici-
cium commissum, & deinde contrarium
fuit probatum per testes, & sic illa confes-
sio in tortura pluries facta vno modo, &
non perseverata, non potest dici nouum
indicii genus, ad torturam, sed illud idem
quia dicit Bart. in d. Lynius. in prin. quod
debent esse indicia de nouo euidentiora
primis. & illa est illa eadem confessio plu-
ries facta, & per torturam, & non est ei-
dentius indicium primo, sed illud idem.
Et propterea potuit sequi liberatio, ne in
infinitum torqueretur, & quia fuit com-
petenter tortus. Quibus subiunctio aliud exē-
plum in causa mihi commissā, aliā succe-
dens. Quidam albanensis fuit accusatus
de furto pannorum ex tiratoriis regiis fa-
cto, & apparentibus indiciis contra ipsū
fuit positus ad chordam, & confessus fur-
tum, & cum interrogatus foret, ubi posue-
rat tale furtum, dixit, quod in domo pro-
pria in scrinio, misimus ad domum, &
non est ibi inuentum furtum, & pro tali
mēdacio & variatione fuerunt datę duę
tractę chordę, vt verum, & dixit, quod
re verā posuerat extra ciuitatem, in qua
dam grita, misimus ad gritam, & non fuit
ibi repertum, propter quod repetita tor-
tura, iterum dixit, quod forte fuit inde
substractum furtum, deinde iterū variat
in chorda, quod vendiderat cuidam, quē
non cognoscebat, & pecuniam expende-
rat, deinde repetitus ad chordam vt ma-
nifestaret emptorem dixit, pignorasce cui-
dam Iudeo, & Iudeus affrontatus di-
xit, quod non erat verum nec inuenta
est partita in eius libro. Deinde dixit, qđ
confessus fuerat propter impressionem
torturę. Fuitque propterea dubitatum
an posset puniri? & dixi quod erat libe-
randus, quia videbatur talis confessio
facta per torturam, & impressionem tor-
turę, & delictum confessatum non erat ve-
rificatum, prout requiritur, vt alias dixi-
mus supra per text. in l. i. §. diuus. & in §.
si quis vltro. de quęstionib. & in l. diui. de
poen. & in l. non tantum. de appellatio. cū
ibi no. etiam per supradicta. Et licet Bart.
i. l. fin. de quęstio. dixerit, quod si tortus
non confiteretur delictum, quod sit liberan-
dus quasi indicia sint purgata, intelligo
quod sit liberandus ab illa inquisitione, &

non diffinitiuē à delicto. per nota. per Sa-
lic. i. l. si quis adulteri. C. de adulter. ubi di-
xit per gloss. ibi positam, quod si iudex
habet sufficientia indicia contra accusa-
tum qui pluries tortus nihil confessus est,
non debet ipsum absoluerē diffinitiuē, sed
debet concedere abolitionem accusatio-
nis. per l. abolitionem. eod. tit. & idem ip-
se tenet in l. si quis alicui. ad legem Iuliā
maiestatis. ubi dixit, quod si reus delatus
in illo crimine tortus nihil cōfessus fuit,
propter quod accusator fuit tortus, qui
nihil probauit, quod iudex neutrum ab-
soluet, sed rem indiscussam dimittet, & iō
quod debet liberari fideiussoribus. &
non indefinitiuē absolui a crimine. & idē
videtur tenere Salic. in repe. l. si quidem.
C. de accusatio. non tamen clare, quia pos-
sent indicia superuenire.

S V M M A R I V M .

- 1 Error presumitur ex persuasionibus. quę sunt
circumstantia erroris. Et quomodo probabi-
tur persuasio n. 2.
- 3 Confessio potest reuocari post sententiam la-
tam quando est facta coram incompetenti.
uel extra iudicialiter.
- 4 Confessio dicitur sponte facta, etiam si delin-
quens fuerit detentus a iudice, qui non dicitur
metum intulisse.
- 5 Confessio erronea non potest reuocari quando
error cadit in latam culpam.
- 6 Perseueratio debet fieri pluries diuerso tem-
pore.
- 7 Licet confessioni quę non incipit a tormentis,
sed sit sponte standum est si sit vera.
- 8 Confessus sponte non appellat.
- 9 Confessio facta calore iracundię potest reuo-
cari.
- 10 Confessio iurata potest pretextu erroris reuo-
cari.
- 11 Confessio ex interuallo potest suam confessio-
nem interpretari, & propterea facta con-
fessione in criminalibus, datur terminus cō-
fidenti ad faciend. suas defensiones. nume-
ro. 12.
- 13 Consanguinei amici admittuntur ad proban-
dum errorem consentientis & confessionem re-
uocantis.
- 14 Litera amicorum admittuntur ad probandum
hominem viuere, qui dicitur occisus ab in-
quisito.

Bannitus

15 Bānitus ex delicto, ā possit torqueri si capiat.

16 Accusatus nolens respondere accusationi potest torqueri, ut confiteatur etiam sine iudici.

17 Pars non potest torqueri ante publicationem processu.

CAP. VII.

Equitur quaestio quotidiana.

Quidam inquisitus de crimine fuit confessus crimen sine tortura ad persuasionem officialis, propter quod potestas ipse intendit vigore suae confessionis procedere contra ipsum ad condemnationem, hic clamat, quod talis confessio fuit extorta per potestatem, qui sibi persuasit, quod confiteretur crimen ex certis bonis respectibus, & de poena non curaret, nec timeret de aliquo propter honorem curiae, alias haberet chordam, & sic dicit confessionem extortam per deceptionem officialis, & ipsam tanquam extortam, & non veram reuocare vult, dicens, se innocentem, an hoc possit facere. Et dico, quod sic, quia ista confessio fuit extorta per officialem eius suasionibus contra formam iuris, & potest reuocari, secundum Cyn. in tractatu de quaestioni, qui admonet iudices, quod non faciant istas persuasiones in specie, sed generaliter petant quis commisit crimen, &c. per tex. in l. i. §. qui quaestionem habiturus. de quaestionibus. vbi dicit textus, quod videtur magis extorquentis & suggerentis, quam requirentis, & facit l. j. §. persuadere. de seruo corrupto, facit l. prius. cum ibi notatis, ad Sillanianū & quae habentur in l. si postu. in §. si negauerit. ff. de adulteriis. Propter quod dico, quod poterit reuocare talē confessionē si in ea sponte non perseverauerit, quia confessio, quam quis facit ad persuasionem adversarii facilius reuocatur, quā illa, quam quis facit a seipso. l. i. §. si. quando anna. est actio de peti. vent. in spi. l. i. §. si omnes. & Bar. in l. non fatetur. ff. de confess. per ista iura. vbi dicit, quod t̄ ex persuasionibus, quae sunt circumstantiae erroris praesumitur error, & in l. error. de iur. & fact. igno. nisi ipsa confessio fuerit deinde perseverata, per

text. singular. in l. i. in versic. tran. de plus petit. volentem secundam confessionem spontaneam post primam purgare vitium extortionis in prima commissam per eū, in cuius fauorem sit confessio, secundum Ludo. in consi. 481. vbi etiam quādo esset iurata. & diceretur infra. & Bartolus in l. cum falsa. ff. de iur. & facta. ignor. & etiam quādo esset iurata debet iudex verificari facere ipsam confessionem extortam per verisimilitudines, vt alias supra diximus. vt habeat veritatē luculentā t̄ Probabitur autem ista persuasio ex forma in interrogationum ex actis apparentium, & ex monitionibus sibi factis, vel per notarium actorum, qui debet omnia scribere etiam variationes & vacillationes, vt habetur in c. quoniam contra falsam. de p. ba. & supra diximus in aliis capitulis. Et sic, an istae confessiones persuasionibus facta possint confessionem perimere, annullare & reuocare. In quo Bart. in tract. de tortura dixit, quod etiam si testis fuerit tortus, & in tortura fuerit confessus, & ante sententiam dixit se errasse, quod potest reuocare errorem facti, quia non videtur fateri. l. 2. in prin. de confess. & l. error. de iur. & fact. igno. argu. l. a. quor. appel. non reci. Quia condemnato & confessio in tormentis, facta perseverantia, etiam post sententiam subuenitur propter errorem suum de ignorantia sua docere volenti, quae si ostenditur, absoluetur. ff. de l. i. §. si quis, quia confessus formidine tormentorum auditur. d. l. 2. C. quor. appel. & si in iure errauerit, tunc non auditur contra confessionem. d. l. error. secundum Bar. ibi qui etiam dixit, quod nisi perseverata fuerit talis confessio, quod nec plenam nec semiplenam probationem inducit, quia non confiteri, & confiteri formidine tormentorum sunt paria. & dixit Inno. extra de elect. cap. per inquisitionem. quod potest dicere, quod in alium casum intelligatur sua confessio extrajudicialis. per l. generaliter. C. de non nume. pecu. & in c. cū dilectus. de success. ab inest. & de accus. c. si cōfiterit. vbi vide Inno. qui dixit in c. mulieri. de iureiurand. q̄ licet nō possit quis venire contra suā confessionem, t̄ tamē pōt post suā latam confessionem reuocare quādo est facta coram

XX 4 incompe.

Parid. de Puteo Tract.

incompetenti vel extraiudicialiter. Bald. autem in l. fin. C. de probatio. dixit, quod confessiones per tormenta extortæ quæ non per se; sed cum perseverantia, fama, & verisimilitudinibus facti, vel aliis admiculis indicant veritatem non reuocantur secundum Nicol. de Mita. qui propterea, dicit, quod nihil prodest confitenti in tormentis reuocare confessionem, si contra se sint alia indicia coniuncta cum confessione, quamquam extorta quæ indicant indubitabiliter veritatem, nisi reuocans probaret contra, vel clare, vel per indicia elidentia contraria indicia. Salyce. autem in dicta l. fin. dixit, quod dictum Bald. sibi non placet, quia frustra essent leges, quæ reuocationem permittunt sine alicuius causæ probatione, dicens, quod si dicas, reuocatio tollit præiudiciū, quod facit confessio, sed nō præiudiciū indicij, quod nunc confessio reuocata inducit, quia istud indicium non est indubitatum propter tormenta, & quodlibet indicij oportet esse indubitatum, & luce clarius, alia secundum doctrinam Bald. freni temperies non imponeretur iudicibus, quam lex imponere voluit. per l. qui sententiā. de pœ. ita sunt verba Saly. tamen nullius saporis. Bald. autem in l. si quis in hoc genus. de epis. & cle. dixit, quod sola confessio ut possit venire ad condemnationem in criminalibus debet esse sponte facta, & verisimilis. ff. de quæst. l. i. §. si quis ultro. si fiat ante sententiam, secus si post sententiam extraiudicium. per glo. in l. non tantum. ff. de appellatio. dicens quod dicitur sponte facta etiam si fuerit detentus à iudice qui non dicitur metum inferre nisi probetur metus, vel tortura. ubi plus dixit quod sponte confessus maleficiū, si iudex eum de facto absoluit ex tali confessione non resultat aliquis effectus, postquam est iudicatum contra confessionem, secundum Innocen. extra de iur. iuran. cap. mulieri. qui etiam dixit in l. cum falsa. de iur. & fac. quod confessio nō vera in iudicio præiudicat ipsi confitenti, quia probationem inducit non probato contrario; tamē loquitur in ciuili, sed in l. error. de iur. & fact. dixit quod confessio erronea non pōt reuocari. quando error cadit in latā culpā, secus si non cadit in la

tā culpā, & quæ pōt reuocari si est in facto usque ad sniam. per d. l. error. subdēs quod confessio facta super homicidio nō pōt reuocari, & præiudicat quā confitens non potest contrariū probare. si is cum quo. ff. de confessis. scđm glo. & Cyn. in d. l. error. de quo articulo late dixi supra in verbo, confessio in c. i. qui plus dixit quod erronea confessio nō pōt reuocari post sniam, nisi esset falsa per relationem ad aliquam scripturā. per l. si fideicommissariū. de confessis. qui dicit quod erronea confessio reuocatur post sniam, & subuenitur erranti beneficio restitutionis, ut ibi latius per ipsum, qui etiā dixit. in l. 2. de errore calculi, quod confessio erronea etiā sæpius repetita pōt reuocari, nisi fuerit facta ex certa scientia, quæ si non fuisset iterata posset infringi, etiā probato contrario, per d. l. cū falsa. quæ in iure facta nocet etiam non reiterata. per l. i. de confessis. & in l. rura. de omni agro. lib. x. Et plus dixit idē Bald. in l. sicut. de repud. hære. quod si quis est confessus in iudicio statim sue confessioni etiam sine causa & informat, tamen loquitur in ciuili, quia in criminali in confessum requiritur sententia indistincte, quæ posset contrarium probare. l. si confessus. de custo. reo. & idem Barto. in l. ictus fustium. de infami. & idem in l. proinde. ad legem Aquiliam, ideo debet dari sententia. l. i. §. diuus. de quæstio. licet aliter dixerit Andrē. de Ifernā in consti. regni pœnam eorum. & Bald. in dict. l. ictus fustium. & quod sententia requiratur, tenet Innocen. in cap. cum super. de confessis. licet in cap. 2. & in capitu. qualiter & quando. de accusa. videatur aliter dicere. & quod habetur in cap. romana. de appellatio. in 6. & dixit Ange. in capitu. i. de confessis, quod ex confessione iudiciali non potest quis condemnari, nisi sit perseverata, tamen idem Ange. in l. prima de re iudicata dixit, quod glo. d. l. i. de confes. habet locum in confessione extorta per tormenta, aliās secus, nisi probaretur falsitas confessionis. secundum Spec. in tit. de confes. §. effectus. præsertim si esset extorta per tormenta sine indicij, quia quamuis perseverata nō dānatur ex ea per glo. sing. & Barto. in l. prima de quæstio & idem Innocen. in cap. causā matrimonij de offi. deleg.

6 leg. t. & propterea persequeratio debet fieri pluribus diuerso tempore. arg. gloss. in l. iiii. de pig. actio. & tenet Bald. in prin. C. In hoc casu quando confessio esset pluribus perseverata, an possit pretextu erroris reuocari. Lud. in repet. l. si vero. §. de viro. ff. sol. mar. in xxxi. fallētia late prosequitur hoc, an confessio geminata possit pretextu erroris reuocari, etiā ubi iuramentum interuenit, nam iudices solent deferre iuramentum reis quādo ipsos examinant, & interrogant in criminalibus de veritate dicenda. & Bal. late in l. iusiurand. & ad pecunias. & in l. cum precum de liber. cau. vbi de intellectu gloss. in capitu. ex literis. de diuor. volentis confessionem post terminū deliberatorium non posse reuocari pretextu erroris, q. late prosequitur Ludou. in consil. cccxci. & in d. §. de viro. & sic videatur dicendum in casu confessionis pluribus perseverantis, Tamen dic vt ibi. & in dicto §. de viro. & quia ipse etiam in deliberando posset errare, vide de veritate in dictis iuribus. & in d. l. error. & in l. non fatetur. de confessis. & late Lodouicus in d. consil. examinauit. quando interuenerit iuramentum in ipsa confessione, si potest pretextu erroris reuocari, & idem Ludou. in consil. cccxvi. & tetigit Andr. de Iser. in constit. regni, si damna clandestina. quādo cōfiteus iurauit. Et circa suprādicta de confessione facta in tormentis si debeat ei statari, vel possit reuocari. Bal. in l. i. C. de confess. dixit quod si praecesserunt legitima indicia & argumenta quod ei statatur, praesertim si perseverat, si tamē non praecesserunt nisi leuia non facientia praesumptionem, nō statatur confessioni, nisi in ipsa perseveret, per gl. d. l. i. de confessis. & l. i. §. diuus. de quæstio. quia videtur perseverare, eo ipso quod non reuocat, quia iste non est iustus metus, eo quod hoc operatur autoritas iudicis propter executionē iustitiæ. per l. iiii. quod metus caus. dicēs puōd si appellat, nō intelligitur perseverare. sed tacite reuocare, per not. in l. creditor. §. iustus. de appella. Subdens quod ad hoc vt non possint appellare iudices faciūt ipsum de nouo duci ad tribunal, & ibi publice cōfiteri. p. l. ii. de custo. reor. Et si possit pbari qd illa noua confessio

repetitis tormentis, quia si emanasset, esset sicut prima vulnerata, & maiori vulnerare, quia semel tortus competenter iterum non debet torqueri, nisi noua indicia superueniant. l. repeti. de quæst. vbi Bald. cōcludit q. t. confessioni quæ non incipit a tormentis sed fit sponte statū est, cōfiteē verū & nocet cōfiteē, nisi esset talis confessio, quæ posset interpretari in bonā partem c. cum dilecti. de accusa. si vero confitentur falsum nō est standum, quia est contra naturam veri. de quæstio. l. i. §. si quis ultro. de app. l. non tantum. & vbi dubitatur, tunc praesumitur vera & sponte facta, quia iurat de veritate dicenda, & quia quis non praesumitur in se mentiri. & dixit Ioan. Andr. in cap. Romana. §. si autem. de appella. t. quod sponte confessus non appellat. & iudex non debet deferre eius appellationi, imo statim in criminali potest exequi suam sententiam. de appella. l. constitutionibus, nisi vellet allegare errorē, vel nisi superior iuberet, vel nisi etiam iudex detulerit appellacioni, vel nisi intra triginta dies non dederit apostolos. secundum Baldum in dict. l. i. vbi etiam dixit, quod quando dubitetur verum confessio fuerit facta metu tormentorum, si nulla fuerunt adhibita, imputet sibi confitens, si fuerint adhibita, vel praecedebant minæ terribiles, quia praesumitur metus, nisi esset talis malefactor, cui iudex tanquam terribilis deberet minari, quia potius debent praesumi contra confitentem, quā contra iudicem, dicēs ita debere intelligi. Bald. in l. de pupillo. §. si quis ipsi pratori. de noui ope. nunc. Et sic cum duæ praesumptiones possunt esse vna metus, alia quod est conscientia criminis, praesumitur potius ex conscientia criminis, secundum Baldum ibi. Et t. non solū confessio erronea potest reuocari, sed etiā facta calore iracundiæ. b. gloss. in capitu. ex literis. de diuor. nisi sit facta dato termino ad liberandum, & deliberauit. per glo. ibi. & per gloss. ii. quæstio. prima. cap. si quis. & dixit Iacob. Butrig. in l. de ætate. §. qui iusto. de interroga. actio. quod in reuocatione confessionis factæ ante litem contestata. non requiritur iustus error, secus post litem contestata. & in Spec. de cōfessis. in fin. l. is qui se. de rei vendi. t. Nam etiam

Parid. de Put. Tractatus

etiam confessio iurata potest pretextu erroris reuocari, vt in cap. cum dilecti. de accusatio. et glo. singu. in d. cap. ex literis. quæ etiam potest incontinenti reuocari. cap. præterea. de testibus cogen. etiam antequam sit in scriptis redacta. c. olim. de censibus. & gloss. in capitu. cum in positionibus. de iureiurand. in sexto, secundum Bald. in l. edita. de edendo. nisi fieret malitiosè, secundum gloss. in capitu. apud misericordem. xxxii. quæstio. prima. & in l. rura. de omni agro defer. † nā potest confitens ex interuallo suam confessionem interpretari. dicto capitu. dilecti. secundum Baldum in ritu. qui successitene. §. item. Si tamen apparet confessio accusati, & non dicitur scripta quod fuerit sponte facta, præsumitur facta sponte. argument. gloss. in l. sed & si quis. §. quæsitum. ff. si quis caus. quia in iudiciis non præsumitur metus adhibitus. l. non est verisimile. quod metus causa, secundum Baldum, licet latius in dicto §. quæsitum. Si tamen curia dicat, quod fuit sponte confessus, & inquisitus dicat, quod formidine tormentorum adhibitorum & inferendorum. Baldus consuluit, quod ex quo tales confessiones consueuerunt extorqueri per tormenta, debet præsumi formido, & hoc distat ratio naturalis, quia nemo vitam suam odio habet. Et Petrus de Ancharano in consilio centesimo vigesimo secundo incipiente, visa inquisitione tenuit, quod præsumitur formidine tormentorum dicens, quod confessus formidine tormentorum debet reuocare confessionem: vt in dicto consilio late dixit per multa iura.

† Propterea consulitur quod facta confessione in criminalibus, detur terminus confitenti ad faciendas defensiones suas, quo casu poterit contra confessionem aliqua probare, illam reuocare, & interpretari per supradicta. Et ideo dixit Bald. in l. ii. de custodia reorum, quod quando quis cogitur ad confitendum debet apud acta confiteri, & debet ipsum duci facere ad banchum apud acta, & cautius quod intersint duo testes, qui videant spontaneam confessionem, dicens, quod Azo in summa de confelsis, dixit quod cautius est, quod tempore quo mittitur ad sup-

plicium, quod illam confessionem ratificet. dicens quod tunc requiritur perseverantia quando confessio emanauit per torturam, secus si sponte, quod tenent Gandinus & Bartolus. Et sic dicit Bald. in dict. l. ii. quod quando in confessione perseveratur tacite, scilicet quia non reuocatur confessio, tunc si sponte emanauit, sufficit ad condemnationem, aut metu tormentorum, & non sufficit, imo repetenda est confessio, si autem reuocatur confessio, quia non perseveratur in ea tacite vel expresse, admittitur reuocatio, si sint aliqua indicia facientia pro reuocatione, & si potest cogi confiteri, ergo fortius potest cogi perseverare in confessione. alias illa reuocatio non procederet, nisi allegaretur error, & probaretur, alias non stare per allegantem, sed stare per iudicem, quo minus probaret, & quod not. de infami. l. i. dictus. tamen posset interpretari confessionem, per dictum cap. dilecti. de accusationib. Nam si fuit confessus occidisse hominem, poterit probare quod ad suam legitimam defensionem occidit, vel quod erat bannitus, vel quod erat rebellis, vel hostis, aut quod occisus minatus fuerat mortem confitenti, qui poterat incontinenti occidi, vel fuerat repertus depopulari agrum, qui possunt occidi. l. priua. C. quando licet sine iudice vind. vel quia fuit repertus in adulterio vxoris. l. Gracchus. de adulteriis, vel quia fuit repertus in raptu mulieris honestæ, quæ querit occidi. l. i. C. de raptu virginis. vbi text. vel quia percussit leuiter, & percussus fuit mortuus ex sua negligentia, & similes probationes facere, vel probare errorem, quia homo qui dicitur occisus, vivebat, vel quod aliter occidit eum, vt l. inde Neratius. §. fin. ad legem Aquiliam. vel si fuisset confessus furtum, poterit probare furtum fuisse domesticum, quod est impunitum. ff. de poenis. l. capitalium. §. furta. vel quod res quæ dicuntur furatæ, erant suæ, quod est contra naturam furti. secundum Ludouicum in consilio. cccc. vbi dicit quod si quis recipiat res habitas pro derelicto a domino, licet confiteatur esse furtum, nō statur sup. confessioni, quia lex repugnat furto, quod non dicatur domino inuito fieri,

feri, quia confessiones reorum non debent haberi pro exploratis facinoribus. de quaestionibus. l. prima. §. diuus. & in §. si quis ultro. eodem titulo. & in l. diui. de poenis. & in l. non tantum. de appellatio. Sic ergo iudex in istis confessionibus debet esse valde aduertens, & videre, an sint verisimiles, per ea quae habentur in l. capite quinto. de adulter. & in l. si qui adulterii. C. eodem. Et subsit causa delicti confessari, ut si dicat, percussisse vel occidisse hominem, & nulla subsisteret causa, quare hoc facere debuisset. l. milites. & l. decuriones. C. de quaestionibus. nam videmus multos imbecilles animo confessos crimina, & deinde in supplicio iudicio animae suae iurasse hoc non esse verum, & repertum fuisse dixisse mendacium criminam confitendo. Et adde nota. quod non solum ipse principalis posset suam confessionem reuocare, in qua esset error, vel impressio tortura, sed et pater posset reuocare confessionem filii pro suo interesse. glo. in l. i. §. si absens. ff. de ex nox. cau. & Bartol. in l. cum filius. in principio. de verbo. obligatio. Et si sit causa personalis non solum admittitur pater, sed qualibet coniuncta persona ad reuocandam confessionem. & probandum contrarium pro suo interesse. argum. l. i. ij. de l. cau. & de appel. l. non tantum, secundum Bald. in dict. §. si absens. quod habet locum etiam in spurio, secundum Bald. in l. j. C. de confess. in repe. & Bald. in tit. de confess. in addi. Spec. in fin. ubi alia iura alleg. Et addas vnum singulare quod ad probandum errorem confitentis, & confessionem reuocatis admittuntur consanguinei, & amici illius confitentis, secundum Ang. in l. si is cum quo. ff. de confess. argum. l. aditos. C. de appel. & l. aditos. C. de epi. audi. & l. non tantum. ff. de appell. quod tenet Specu. in tit. de confess. l. si. qui dixit. Et quod ad probandum hominem vivere, qui dicitur occisus ab inquisito, admittuntur literae amicorum, & tenet etiam Specu. in titu. de inquisitione. §. j. ver. si. sed nunquid. ubi dixit, quod ad probandum innocentiam admittuntur testes domestici, & minus idonei. Et modo videndum erit de purgatione indicio dum qualiter & quando dicantur purgati

fuisse & dico quod si iudex bis, vel ter tor sit reum, & non fuit confessus aliquid, quod debet habere indicia pro purgatis, alias videretur illum pro convicto habere ex solis indicis, si ipsum non liberaret quousque confiteretur. & ideo dixit Bar. quod iudices hoc agentes male faciunt. in l. si. de quaestio. cum debeant moderate procedere in tortura, ut in eo. tit. §. tormenta. propterea immoderate procederent si ultra tres vices diuersis temporibus quaestionem repeterent, cum sit praedicialis. & argum. l. fideicommiss. §. si quis. & de leg. iii. secundum Paul. de Cast. in consi. excv. Purgantur enim indicia quando probat inquisitus aliquid, quod extinguit crimine, ut quia in homicidio probauit quod occidit ad sui necessariam defensionem, secundum Angelum in l. si vacatia. de bon. vac. circa fin. Item quando reus habet aliqua indicia pro se, quae essent magis graua, quam illa quae sunt contra ipsum. l. i. §. ad quaestionem. eodem titulo. ubi Bartol. & quando esset contra reum vnus testis, & pro reo esset vnus alter dignior illo, secundum Bartol. in l. vnus. §. iudex. eodem titu. Licet Bal. in l. j. C. de furtis. dicat aliter. ¶ Purgatur etiam indicium, si probetur quod sit bonae famae. quia facit illud esse purgatum, secundum Angelum in l. i. §. sed si ex improviso de re milita. Vel si offensus exculpat reum, qui dicitur offendisse dicendo, & confitendo, quod ipse non fuit culpabilis, secundum Baldum in l. fina. C. commu. de lega. ubi dixit, quod si testator exculpauit reum quod ex indicis non torquebatur, quia habet indicium innocentiae pro se. per l. Paulus. §. i. de bon. liber. dicens quod si liquide constaret de crimine, quod puniretur. per l. ii. ff. ad sylla. Tamen Bald. in l. transigere. C. de transact. tenet quod non valeat confessio offensis, quando constaret contrarium, vel facti qualitas manifeste oppositum declararet. Licet Iacob. Buttriga. ibi teneat simpliciter, quod confessio offensis excuset offendorem. & opin. Bald. sequitur Ludouic. in consilio cxiii. & vide Baldum in l. accusacionem. C. qui accusa. non possunt. de quo vide Bald. in l. si instituta. §. i. de inoff. testa. et in l. i. §. si quis moriens. ad fillam.

Parid. de Put. Tractatus

fillan. ubi per alios. Item spontanea confessio purgat antecedentem factam in tormentis, ut habes late supra in c. an ex sola confessione. Item per torturam testis vilis & ignoti purgatur præcedens eius infamia seu vilitas, ut in l. i. §. item Cornelio. de quæstio. & in authen. de testib. §. si vero ignoti. & in l. ex libero. eo. titn. & vide supra in fi. contra indicia.

15 ¶ An si capiatur bannitus ex delicto possit torqueri? Dic quod sic, quia bannitio propter delictum facit præsumi contra delinquentem super delicto. l. i. & ii. de requir. re. ex quo ex qualitate personæ poterit subijci tormentis. arg. de quæstio. l. milites. Non tamen punietur, nisi de veritate delicti fuerit confessus & conuictus, secundum Baldum in l. i. C. de hære. 16 institui. ¶ Accusatus nolens respondere accusationi potest torqueri ut confiteatur etiam sine iudiciis, quia non torquetur ad punitionem, sed ut respondeat. Bal. in l. accusatione. C. qui accus. non poss. per l. neganda. & l. is qui. eo. titu.

17 ¶ Ante publicationem processus pars non potest torqueri. Iaco. Butrig. in l. solam. C. de testi. quod videtur verum sine dubio ad petitionem partis, sed si fiat ex officio iudicis, non est vis si fiat publicatio, vel non, secundum Innocentium in c. cum clamor. de testib. Tamen primum est tutius, quia cum tortura non debeat fieri, nisi in defectum probationis, & nisi præcedentibus iudiciis, & cum adhuc non constet de eis, quia processus non est publicatus, nihil probat, ut not. in d. l. solam. ergo non est locus torturæ. ita Bald. in d. l. milites. nam testes possent repulsari & indicia vacuari ut supra diximus. Et dixit Bal. in d. l. milites, quod si tortura est adhibita in casu à iure non permisso non vitiat reliquum processum, sed ille actus in se non tenet. per l. i. de quæstio.

a ¶ Renocari. An & quando quis confessionem suam reuocare possit. vide tu Fel. in c. cum dilecti. v. col. in fi. uersu nota undecimo. ubi etiam an & quando quis confessionem suam ad aliud quid admittatur. ibi. in prin.

b ¶ Iracundie. Adde tu Fely. in e. ex literis de inueiuran. & in c. dilecti. de except. in prin. ultima colum. in uersu. de alijs gestis. & remis. suæ in cap. si uero. in prima col. post med. in uer.

sicu. & per hoc apparet. circa fin. de iure.

c ¶ Fama. Adde do. Pet. Philip. Corn. in cons. lviij. incipiente visa. in litera r. in q. par. prout etiam dixi supra uersu. an stetut dicto torti in viij. colum. ubi etiam per eundem.

d ¶ Excuset offensorem. An & quando excuset: & quando non uide tu Fely. in c. i. in ult. col. circa fin. uersu. quid autem de presumpt.

SUMMARIUM.

1 Confessio rei à se ipso facta sponte apud acta an sit sufficiens ad condemnationem. & nu. 2.

CAP. VIII.

Nunc videndum est de confessione rei à se ipso facta sponte apud acta, an sit sufficiens ad condemnationem vel non. glo. in l. ii. C. de cursu. tenet quod non. dum allegat §. diuus Severus. qui loquitur indistincte. & idem sentit ibi glo. in uersu. perseverante, & idem videtur tenere glo. in lauxilium. §. de lictis. de minore in verb. fateatur. & hoc dicit Cyn. ibi tenuisse Fran. Accur. & sentit glo. in l. i. ff. cod. ut tres confessiones requirantur, quæ glo. communiter non tenetur, ne forte innocens perire festinans ad supplicium perducatur. l. non tantum. ff. de app. Sed Dy. tenuit contra Fran. Accur. dicens, quod sponte apud acta confessus statim carceratur absque noua interrogatione, & perseverans in confessione a dampnandus est. l. fin. eo. tit. de custo. reo. & per l. cum reis de pænis, qui pro casu inducit. l. qui sententia. eo. titu. & ibi glo. quæ vnam tantum confessionem exigit. per gl. in l. si quis in hoc genus. de epi. & cler. quæ sic intelligit de custo. reo. l. si confessus. & ff. de interdi. & rele. l. inter pænas. §. si. & hoc idem tenet Azo in summa de confes. & hoc etiam tenet Cyn. in d. l. ii. C. de custo. reo. per l. seruos ad leg. Iul. de vi. & tenet Martri. syllima. & Barr. in l. j. §. diuus. de quæstio. Et Iaco. Butri. respondet ad d. l. ii. quod ubi confessio fuerit facta metu tormentorum, quæ non præiudicat propter metum, sicut nec confessio facta non in figura iudicii, quæ non plene præiudicat. per l. capite quinto. de adulterijs.

l. prima. §. si quis ultro. de quæstionib. dicat non semper fidem adhibendam confessioni sponte factæ, tamen non negat textus illi aliquando esse fidem adhibendam. & sic si non appareat causa propter quam non sit fides adhibenda, statuitur regula, ut fides adhibeatur confessioni spontaneæ. l. prima de confes. que loquitur indistincte. nam textus in dicto. §. si quis ultro. hoc declarat, scilicet, iudex non statim condemnet, sed de eius innocentia, & de causa confessionis inuestiget, ut melius potest, & ideo dicta. l. ij. de custo. reorum, prouidit ut confessum carceret, & deinde apud acta eum reducat si confessionem suam ex iusta causa velit reuocare, & de causa docere, per istum modum iudicibus sciuentibus freni temperies adhibetur, non solum torquendo, sed etiam sponte confessum statim condemnando, nulla dilatione data ad defensiones faciendas, vel facere voluntatem non audiendo contra. l. vnus. §. cogniturum. de quæstio. nam sponte confessum debet ad carceres mittere, & deinde dare sibi apud acta terminum ad defensionis copiam intra quem, si nullam faciat, dicitur in confessione perseuerare. arg. l. iij. de dona. inter virum. & l. si maritus. & l. ij. de do. cau. & l. quod calore. de reg. iur. Et si confessionem reuocat oportet quod causam dicat, illam probet, qua non probata intra terminum datum perseuerat sua confessio. d. §. si quis ultro. vbi text. non dicit eo perseuerante, sed falsa demonstratione, perseuerante, & sic etiam confessio perseuerat quandiu contrariū nō probatur. l. error. de iur. & fact. igno. & l. ij. & iij. de erro. aduo. & tunc locum habent leges, quæ dicunt, quod iudex condemnationem non debet differre. l. cum reus. de pœnis. Si autem confessus in tormentis, vel eorum, torridine reductus ad acta neget, quid faciet iudex? Odo. quod si noua indicia superuenerint reducat ad torturam, alias secus. per l. vnus. §. primo. ff. de quæstionib. quod tenet Cy. in l. si. de quæstion. ar. l. qui bona. §. si quis. de damno infecto. Bartolus vero in dicto. §. j. distinguit secundum indiciorum qualitatem, vbi etiam noua non superueniant quia erant multum vrgentia, vel non multum manifesta, & non repetatur, aut erant manifesta, & multum vrgentia, & tunc repetatur & ita statuatur in practica. ista sunt verba Sal. in l. ij. C. de custod. reor. l. Latius. & de hoc ultimo supra latius dixi. Bald. in authentic. in l. si quis in hoc genus. de episcop. & cleric. dixit quod si confessio sola sponte facta suf-

ficit ad capitalem pœnam imponendam, si sit verisimilis. de quæstionib. l. j. §. si quis ultro. & si fiat ante sententiam, secus si post. gloss. in l. non tantum. de appella. Et Bald. in l. j. C. de confes. dixit quod confessionis, quæ sponte fit, statuitur, si confiteatur verum, & nocet confidenti, secus si confiteatur falsum, quia est contra naturam veri. de quæstio. l. j. §. si quis ultro. de appella. l. non tantum, & vbi dubitatur præsumitur vera & sponte facta, quia iuratur de veritate dicenda, & non præsumitur quis in se mentiri, & late diximus supra in proximis capitulis. vbi de confessione criminali, & vide etiam supra in verbo, confessio.

In confessione] An & quando confessio criminis non noceat, nec puniatur pœna ordinaria nec extraordinaria vide su. Fely in e. qualiter & quando in §. licet de accus. post princip. in versis ex quibus remanet.

SUMMARIUM.

1 Ratificatio dictorum in tormentis perseuerata, & iurata excludit omnem dubitationem & exceptionem.

2 Perseuerare quando quis dicatur

CAP. IX.

Ratificatio dictorum a fortiori in tormentis perseuerata & iurata excludit omnem dubitationem, & exceptionem. Bartolus in l. inter omnes. §. rectis. de furtis. Et erit arbitrio iudicis quomodo & quando, verisimiliter esset metus tormentorum. Bartol. in l. prima. §. diuus. de quæstionib. & in l. si confessus. de custo. reo. & Salyc. in l. finali. C. de quæstionib. Baldus & Angel. & Imol. in l. qui in alie. §. final. de acquirend. hæreditat. Bald. in capitul. primo de pace iuramen. firmand. & in l. j. C. de confes. Quæ ratificatio tanquā spontanea confessio tollit facultatem in termino defensorio opponendi de ineptitudine processus, secundum Innocent. & alios in capitul. qualiter de accus. secundum Bart. in l. si confessus. de custo. reo. & Salyc. in l. ij. C. eodem titul. Bald. in l. quoties. de iudic. & in l. prima de confes. & Ange. in l. denuntiasse. de adulte. ff. & plene in capit. fina. de resti. spolia. & in ca. j. de accusat. in vj. Satis est enim quod post tormenta reducat ad locum publici iudicii, & ibi confiteatur. l. secunda de custo. reo. dum tamen non incontinenti per. no. in cap. officij. de electio. & in l. electa. ff. si certum petatur. & no.

Parid. de Puteo Tract.

& not. in d. uetum. in princ. Quod. metus causa. cum sola suspicio non sit attendenda, cum alias nunquam valeret ratificatio. per A. item apud S. quæstionem. de iniur. & concludunt. cano. in capitul. cum in contemplatione. de regi. iur. t. quod. perseverare tunc dicitur quis. quando non terretur tormentis, & extra. tormentorum locum illa non videns perseverat argument. l. j. S. ex incendio. de incend. ru. & nau. quia aliqui tormenta contemnant. & alij impatientes potius mentiantur. l. j. S. quæstionem. de quæstion. Quod bene debet inspicere secundum Angel. in l. i. vacantiæ. de bonis vacan. in disputatione sua, incipit. Astenus miles. qui alleg. in note in cap. super his. de accusa. & faciunt nota in clem. constituit. de electio. & in l. j. de rei. x. actio. & in c. Pisanis. de restituito. spoliatorum. & iste text. an. c. j. de accusa. in v. l. si quis. cum iuramento fuerit confessus delictum. si deinde negat. debet repeti tortura. per not. in l. non tantum. de appellatio. quia confessio operatur quod sententia executioni mandetur. & Bartol. in l. Marcellus. de iur. alior. & quod Bartol. in l. secundum legat. primo. vbi Ray. & Imol. & facit decisio Rotæ notæ. 172. quæ incipit. Item quod licet confessio. & Beld. in l. j. de confessis. licet Petrus de Ancharano consulerit contra in consil. xxij. & in quodam alio consilio.

[Ratificatio.] Adde eundem supra in versu. an. stet. dicto torti. & in ij. colum. & quod ibi dixi in apostol.

S Y M M A R I U M.

- 1 Nemo damnatur ex presumptionibus.
- 2 Confessio latronis non sibi preiudicat nisi crimina in specie confiteatur.
- 3 Fama sola an sufficiat ad probandum quem esse famosum latronem. & in. 7.
- 4 Famosi latrones qui dicantur.
- 5 Fama est res fragilis & permittosa transmissa ab his. qui desiderant talem famam esse.
- 6 Qualitas hominum probatur per famam.

C A P. X.

V I D E A latro famosus fuit captus, & in potestatem curie ductus, qui propter eius famositatem fuit tortus, quia famositas operatur quod torqueatur. ff. de. q. l. de minore. S. final. qui nihil de crimine confessus est in tortura, & fuit tan

quam insolens quam sine tortus. ff. de quæst. l. j. S. quæstio. an. possit condemnari, vel si liberandus ex quo nihil confessus est. Bartol. in l. final. eodem titu. dixit quod erit liberandus reus qui in tortura nihil confessus est, alias iudex tenebitur in syndicatu. Tamen Andr. de Ifern. in titu. de pace tenend. in S. publici latrones, attingit hanc quæstionem, & arguit quod etiam sit liberandus, quia ex presumptionibus, nemo damnatur de poenis. l. absentem. de minor. l. iij. S. j. & sic sit absolvendus, licet quidam dixerint, nec absolvendus, nec condemnandus, tamen ille Andræas dixit quod requiritur probatio & videtur inclinare, quod si iudex haberet animam informatam, quod si sit malus non liberaret, cum ne deteriora faciat, quam ea de quibus est tanta quod fecerit, sicut committitur iudici quanta fides sit testibus adhibenda. ff. de testib. l. iij. S. j. & quia raro contingit tortum dure non confiteri post torturam, tamen concludit quod erit princeps in hoc casu consulendus. Ang. autem in consil. 304. quod incipit. Ex forma ista. consilii. t. quod si aliquis tanquam latro & disrobator stratarum inquiratur, & confiteatur se esse latronem, & stratarum disrobatores, quod ista confessio sibi non præiudicat, nisi crimina in specie confiteatur, quia ista est confessio iuris & non facti. ut habes supra in verbo latro. in c. an. si fiat inquisitio. & Andr. de Ifern. in d. S. publici latrones. dicit quod requiritur sit confessus crimina, vel convictus per testes nam quando esset bene tortus, & nihil in tortura confessus sit, sed sit convictus per testes, condemnabitur. qui sententiam. C. de poenis. vbi Baldus Azzamen. in casu nostro an. sufficit sola vehementis hominum opinio, & fama, quod sit latro famosus. Bar. in l. capitalium S. famosos. de poen. dixit quod is dicitur famosus latro qui lapsus hoc fecit. per glossam in authentica. sed nouo iure. C. de seru. fugitiuis. Quod putat verum si contra eos de hoc fama publica laboret. per dictos S. famosos. dicens hoc esse verum. de his. qui perfecterunt delictum, alias secus per S. grassatores. eadem l. & sic videtur requirere alias probationes. Et dixit Angelus in d. S. famosos. t. quod non intelliguntur famosi latrones, qui aliquid furantur, sed qui aggrediuntur cum armis, aut vi auferunt per i. pretor. S. aduersus. de sepulchr. viola. & facit glossam in l. respiciendum. S. delinquent. de poenis. Tamen in casu nostro dubium facio si sit fama in toto populo, & in tota provincia, quod

quod talis est latro famosus, qui in sylvis fecit multas aggressuras & latrocinia, non tamen aliquid in specie contra eum probatur, an ista fama sit sufficiens ad ipsum condemnandum, si torus nihil confiteatur? supradicta iura faciunt, quod non, & quæ Bartol. dixit in l. secunda ff. de furt. ubi videtur tenere, quod requirantur plures actus, & sic probatio actuum in specie contra ipsum. Et de iure constitutionum regni in criminibus leuibus & extraordinariis requiritur quod sint convicti in genere per decem testes bonæ opinionis, ut in constitutio. regni, hi qui de inquisitione facienda. nam ex tanto numero sermo publicus, & popularis habetur, quia tot faciunt populum, secundum articulum in l. prætor. in principio. vi. honor. rapto. & in capitu. regni subiungendo requiri videtur probatio criminis grauior per quatuor testes omni exceptione maiores, quos reus non potuit reprobare, quando generaliter vel specialiter inquitur. Licet in alio capitu. regni, quod incipit, fortitudo hominum in titu. quod latrones insignes. & in capitu. quod incipit, de iuris censura videatur probari quod sufficiat quod latrones insignes & manifestos fama publica, & grafsatio indicent, tamen debet intelligi quod ad procedendum contra ipsos ex mero officio, & per generalem & specialem inquisitionem, ut veritate comperta puniatur, non tamen quod ex sola fama totius populi, quod sint latrones insignes & famosi, capitaliter puniantur, quia ex presumptionibus nemo est condemnandus, l. fina. C. de probatio. & l. absentem. de pœnis. Et in criminibus sola fama cum vno teste non probat, gloss. quam Dynus sequitur in l. secunda. §. primo. de excus. tuto. Cyn. in l. fina. C. de quaestio. Imol. in l. fina. de heredib. instituend. Bartol. in l. de minore. §. tormenta. de quaestio. ubi latet. Nam fama est res fragilis & perniciose transmissa ab his, qui desiderant de hoc famam esse, secundum Bartolum in tractatu. de tortura. Bald. in l. cunctos populos. C. de summa iurita dixit, quod fama non probat aliquem criminisum esse. alleg. Innocen. in ca. sicut. de symo. licet idem Bald. in l. providendum. C. de

6 postula. quod qualitas hominis probatur per famam, ut putat virtuositas per l. non omnis. §. a barbaris. de re militat. & dixit Bartol. in l. de pupillo. §. si quis ipse pre tori. de nqui oper. nunt. q. sola fama probat iudicem esse consuetum torquere homines coram se, conquerentes. Hi ergo latrones quamuis insignes, necesse est quod sint convicti, ut possint puniri. constitutiones ff. de appella. & l. i. C. quo appella. cum similibus, & dixit Bro. in d. constitutiones, quod si quis est condemnatus tanquam insignis latro per iudicem, quod sufficit ut non possit appellare, sic ergo videtur requiri alia probatio, quam quod sit vulgi opinio, vel fama hominum famosus latro. & hoc declarat textus in dict. §. publici latrones. ubi dicitur publici latrones & convicti antiqua damnantur sententia. & sic videtur intelligere Andr. de Isernia ibi, per dictum §. famosi. quod sit latro publicus, & convictus. Tamen ego intelligerem quod convictus si sit latro publicus & ex fama publica omnium per textum in dict. l. secunda. C. quorum appella. ubi textus dicit convicti argumentis vel testibus superati, quod tanta fama vehemens ex dictis totius populi, & communis opinio hominum sit argumentum maximum contra ipsos, & inducatur quasi notorium, quod est indicium indubitatum l. si confessus. de custodia reorum. & per notata in capitulo cum in tua, qui matri accusare possunt. Et dicantur convicti argumentis, si cum ista fama concurrant verisimilitudines, ut quia in sylvis, in quibus videtur dictum latronem distrobare, homines fuerunt distrobati, percussus, & vulnerati, nam coadunata cum istis indiciis, & verisimilitudinibus operatur magis quam sola fama, ut dicit Cynus in l. secunda. C. de quaestionibus. Bartol. in tractatu de quaestionibus. Et sic puto quod sit sufficiens non ad pœnam sanguinis extraordinariam imponendam, vel ad relegationem tanquam hominem male famæ, vel ad deputandum ipsum ad opus publicum ad purgandam provinciam malis hominibus, sed ad pœnam per textum in l. congruit de officio præsidis, ubi dicitur, quod ad præsidem spectat generaliter contra

Parid. de Puteo Tractatus

contra latrones inquirere, & homines malæ conditionis, & vitæ punire. & ut dixit textus in dicta constitutione hi qui quia penè moriatur ex debilitate probationum. per notata in l. & si seuerior de infamibus. & in §. pœna grauior. & Bald. latè in l. fina C. de probationibus. & in l. si fugitiui. C. de seruis fugitiuis. & idem Baldus in l. presbyteri. de episcopis & clericis. & facit l. generaliter. in principio de decurio. & in versicu pœna. in quo relinquo cogitandum iudicibus curiosis tenere rempublicam pacatam. & purgatam malis hominibus.

¶ *[Damnatur.]* Adde quod iudex quando fertur diffinitiuæ ex presumptione uolenta, debet multum sententiam temperare: maxime, ut condemnet ad pœnam corporalem. & exemplum habes de Salomone. qui mortuum ex presumptionibus adiudicauerit uni mulieri filiū: non tamen uoluit condemnare ad mortem aliam, quæ iustissimè erat condemnanda: si legitime fuisset probatum contra eum, quod filium alterius surripuisset: ut refert nota. Felinus in capitulo afferte. in secunda columna. in versicul. not. quarto. de presumptionibus. & refert & sequitur Panormitanus infra in versicu. si quem. licet non ita latè: sed se remittit ad cap. afferte.

S Y M M A R I U M.

- 1 Iudex faciens incusi timorem supplicij, ut maleficiū reueletur: nunquid tenebitur in syndicato, si ille cui timor supplicij incusatur, moriatur? & num. 3.
- 2 Tortura habet iniuriam.

C A P. XI.

Equitur modo notabilis quæstio. Quidam t̄ fuit de grauiſſimo crimine delatus, contra quem erant indicia ſufficientia ad torturam, & etiam aliquæ præſumptiones. hic examinatus inculpauit de delicto nōnullos graues viros, contra quos scandalum maximum fuit cauſatum: iudex volens certificari de hoc, fictè iuſſit ipſum tradi ſupplicio mortis, & mandauit familiaribus, ut fictè ducerēt eum ad ſupplicium. & cum eſſent in loco, & in actu ſupplicij, mandauit ipſum interrogari in iudicio animæ ſuæ, ſi verum erat, quod illi tales commiſſent delictum. & cum eſſet in actu vltimi ſupplicij ficti: & vidēs ſe velle vltimo ſupplicio affici, factis interrogationibus in iudicio animæ ex timore ſupplicij mortuus eſt. ſicque fuit dubitatum ſi iudex teneatur in ſyndicatu de morte iſtius, quaſi præbuerit cauſam mortis? Et omiſſis quæ hincinde poſſet induci, dico quod iudex non tenebitur. & primo per textum in cap. afferte de præſumpt. quem textum ad hoc propoſitum alleg. glo. in l. prima. §. primo. ff. de dolo. vbi dixit de Salomone, per quem textum Bartol. in l. de minore. §. tormenta. de quæſtio. circa principi. dicit quod iudex poteſt fingere ſe velle facere reo criminis, quod non vult, ut videat quem actum faciat reus, vel teſtis qui examinatur, & qualiter ſe gerat. quam dixit eſſe ſubtilem diligentiam cognitionis, quia conſtantia & trepidatio iudicantur ad indicia. Secundo quia cum contra ipſum eſſent indicia ſufficientia ad torturam, poterat ipſum torquere, qui ſi in ipſa tortura mortuus fuiſſet iudex torquens ipſum moderate non teneatur de ipſa morte, per ea quæ plene ſcripſimus in iſto verbo, in capitu. an officialis qui aliquem tormentaui, & cum iſta fictio fuerit minor quam tortura, quæ eſt maior pœna quam vtriuſque manus abſciſſio. in auth. ut nulli iudi. §. fina. merito arguitur quod non tenebitur iudex, ſicut nec de morte in tortura ſuccedente. ad quæ adduco quæ not. ſcribit Andr. de Iſernia in titu. de pace tenen. in §. publici latrones. qui dixit, quod cum pater & filius fuiſſent inqueſti de homicidio cuiuſdam, & probatum fuerat quod vnus eorum percuſſerat, adeo quod mortuus fuit: nec probatur quis percuſſerat, propter quod Carolus magnus mandauit. fictè ambos ſuſpendi, qui cum eſſent pede furcarum, credentes ambo mori: pater dixit amodo non eſt remedium euafionis, & confeſſus eſt quod ipſe percuſſerat, & ſic ſolus ſuſpenſus eſt filio liberato. hic fuit bonus

bonus dolus boni Regis. ff. de dolo. l. i. §. primo. & fuit sicut iudicium Regis Salomonis de mulieribus certantibus. 3. Regum. capitu. tertio. de presumptione. capitulo lo afferre. secundum anto. in dicto §. publici latrones. & gloss. in l. prima §. primo ff. de dolo ubi dicit de Salomone. & habetur. tertia questione. prima capitulo officium. Et de istis dissimulationibus habetur in capit. primo extra quod met. caus. & facit quod dixit bald. in l. secunda. C. quorum appellatio. dixit quod licet quis non possint torqueri, tamen potest terri. videtur text. in authentic. de mandat. princip. in §. & talem. & facit text. in l. prima §. impubes. ff. ad Sillaniam. & quod iudex possit terrere illos qui non possunt torqueri, facit text. in l. tertia §. idem. ff. de resti. §. quia tortura habet iniuriam. l. prima in princip. C. locat. ubi bald. & dixit idem bald. in dicta l. secunda C. quorum appellat. quod levis tortura non est tortura per text. in l. ob que viria. ff. de edil. ed. ubi text. de febricula quæ non dicitur febris. & sic si iudex incuti faciendo timorem supplicij ad finem maleficii inueniendi, non tenebitur in syndicato, si ille moriatur, quia dicitur terrore, & non supplicium, vel tortura immoderata, nam aliquando suspicio facit casum, & examinaui hunc articulum in tractat. de re militaria. siue de duello in questione, si is qui est provocatus ad duellum moriatur in illa die, quia debebat intrare bellum, vel ligam, si presumatur mortuus præ timore adeo quod superveniens habebit honorem & victoriam belli.

¶ Et volo, quod tu lector habeas vnum memoratu dignum in similibus. Rex Ladislaus inquiri fecit quandam comitem regni & filium de prodicione, & facto processu per iudices magnæ curiæ, inter quos erat vnus iudicum tunc frater Ioann. de Capistrano, qui retulit regi, quod omnes erat in pœna decapitationis, tamen filius erat innocens & liberandus, iussit propterea Rex comitem decapitari & filium non decapitari, sed sententialiter si esse condemnari ad mortem, & deinde ad supplicium duci cum patre, & decapitato patre filium liberare, & hoc facto decapi-

tato patre filius præ timore pœnæ illico mortuus est, propter quod frater Ioan. de Capistrano tunc secularis, & iudex magnæ curiæ existens conscientia motus, quia innocentem condēnauerat, qui ex causa condemnationis mortuus fuerat, adiuit Regem, & renuntiavit officio nolens amplius seruire dominis temporalibus, sed Deo, & intrauit religionem mendicantiū beati Francisci, & fuit vir magnæ religionis, & miræ sanctitatis, vt in diebus nostris intelleximus, & vidimus.

¶ [Salomone.] Vide quæ dixi in ner. præcedenti.

S V M M A R I V M.

- 1 Testis deponens de actu coniuncto vel proximo crimini facit iudicium ad torturam purgatiuam. & nume. 2.
- 3 Ex solo mandato quis puniatur extra ordinem in atrocioribus. & num. 4.

C A P. XII.

Dicitur § communiter, quod vnus testis de veritate, qui deponit de actu coniuncto, vel proximo crimini facit iudicium ad torturam purgatiuam per text. ff. de questionibus. l. maritus. & l. quisquis. ad leg. Iuliam maiestatis. dummodo, quod sit omni exceptione maior, vel alia indicia immineant. argument. de eodem. l. si quis ex argentijs. §. primo quia ex pluribus causis præsumitur maleficiū. ff. ad Sillaniam. l. accusa. Nam ad probandū indicia ad inuestigandum non ad puniendum non requiruntur testes omni exceptione maiores, dummodo deponant verisimilia. C. de questionibus. l. milites. §. oportet. & l. final. præsertim in commissis de nocte in domo alicuius. vt in adulterio. l. consensu. C. de diuort. & est regula, quod vnus testis de veritate maleficii iudicium facit ad torturam. l. quisquis. ad leg. l. l. maiestatis Cyn. & alij in l. finali de questionibus. Ioann. Andræ. in capitu. cum in contemplatione. de regulis iuris Bartol. in l. prima. §. item Cornelio. & in §. fina. de questionibus. Andræ. de Ifernina in constitutione regni, si quis damna. Et si iudex haberet plenum & liberū arbitriū sufficeret si nō esset omni exceptione maior, secundum

Tract. de syndic. YY Gan.

Parid. de Puteo Tractatus

Gandin. in maleficijs. in rubric. item qro
nunquid potestas, qui habet arbitrium. &
faciunt no. per Bar. in d. l. fin. de quaestio.
& que ipse no. in l. si filius. de dona. & Pe.
de Aancharan. in cle. sape. de verb orum
signification. Nisi talis testis sit receptus
parte non citata. per nota. per Bartol. in
dicta l. fina. de quaestionibus & Salyce. eo-
dem titu. l. fina. argumen. l. si quando. de
testibus. & ubique dicitur in criminalibus
probatio per vnum testem est semiplena.
licet Dyn. teneat contrariu in l. secunda.
de excusatio. tuto. nisi eius dictum adiu-
uetur aliis adminiculis vel fama. vt in l.
tertia §. eiusdem de testibus. Et licet in
criminali requirantur probationes luce
a clariiores. l. finali. de probationibus. ta-
men iste vnus testis sufficiet ad tormen-
ta. per dicta gloss in l. quisquis. quæ dicit,
quod is contra quem de deponit vnus te-
stis de veritate facti, dicitur conuictus,
quo ad tormenta, secus si deponat in vno
indicio, quia requiruntur duo. l. si. famil.
ercisc. & per no. i. l. capite quinto. de adul.
& Innocent. in capitu. sicut de symo. dum
mod o talis testis deponens de veritate fa-
cti sit omni exceptione maior, alias secus.
l. prima §. idem Cornelio de quaestio. vbi
Barro. & l. maritus. eodem titu. & in l. in
bonæ fidei. de iureiurn. Et vide Bartolum
de indicio aliquid tangentem in l. non
hoc. vnde cognati.

¶ Tamen erit cogitandum in vno si in-
quiratur contra aliquem, quod manda-
uit occidi Seium per quendam, qui eum
occidit eius mandato, & probatur p vnu
testem idoneum de mandato, scilicet qd
audiuit quando mandauit homicidium,
an sit locus torturæ aliqui dixerunt, qd
mandatū debet probari p duos testes, qd
est indicium remotum ab homicidio. per
glo. in l. si. familie erciscun. quasi sit indi-
cium contra mandantem tale mandatū
homicidio secuto, & qd potuit esse, quod
occideret mandatarius non ex mandato
b sibi facto, sed a seipso, b Tamē puro, quod
sit locus torturæ, quia cum inquiratur de
mādato ad homicidiū, concernit factum,
scilicet mandatū homicidij, & videtur ef-
se de veritate delicti, de quo inquiritur,
scilicet de mādato ad homicidium cōmis-

tendum. per no. per Bar. in l. fina. de quæ-
stio. ad fin. vbi dixit, † quod vnus testis
est sufficiens ad torturam, quando testi-
ficatur super facto directo de maleficio,
seu de actu propinquo maleficii, non quā-
do de indicio & mandato de occidendo,
de quo nunc inquiritur, quod est deli-
ctum. per not. per Bartol. in l. non solum.
§. si mandato. ff. de iniuriis. vbi dicitur, qd
† ex solo mandato quis punitur in atrocibus
extra ordinem. per l. i. ff. de extraor-
din. crimi. & per plene no. per Bald. in l. i.
C. de seruis fugitiuis. & sic semiplene pro-
banti factum. l. mandatū, & non homi-
cidium, multo magis tenetur secuto, de
licto quod mandauit si cum dicto istius
testis concurrant aliquæ verisimilitudi-
nes, vt quia occisus erat inimicus capita-
lis mandantis, vel suberat aliqua causa
odij, ex quo verisimiliter fuerit motus ad
mandandum ipsum occidi, quia coadiu-
uant dictum illius testis. Vel si deinde mā-
datarium recepit. Vel si erat eius fa-
miliaris mandatarius. Vel si deinde sta-
tim post mandatū secutum est homici-
dium. per ea quæ habes supra in capitulo
indicia indubitata. & supra in capitulo
quod incipit, quia plerumque. Si ta-
men vnus testis deponat, quod audiuit
quando minatus fuerit mortem illi, dictū
istius testis non faceret indicium ad tor-
turam. per nota. in l. prima C. quod me-
tus causa. & in l. prima si quis Imperato.
& supra dictum est pluries, quia minæ
non probant factum semiplene, quando
de ipsis deponit vnus testis, sed vt faciāt
indicium requiritur, quod probentur per
duos testes. per gloss. dicta l. fina. familie
erciscundæ. Si tamen inquiratur, quod
minatus fuit mortem, & vnus testis de-
ponat, quod audiuit quādo minatus est,
istæ minæ non probant factum semiple-
ne, nisi cum dicto vnus testis concurrāt
alia indicia, quia erit sufficiens ad tortu-
ram per supradicta iura. Ideo in inquisi-
tione, vel in libello debet inferi, quod
mandauit, vel quod minatus fuerit, & de-
inde fuit occisus, quia cum de istis in-
quiratur, erit dictum illius testis suffi-
ciens ad torturam, si verisimilitudines
aliquæ concurrant, vel coniecturæ, &
presumptio-

præsumptiones contra ipsum, per iam di-
 4 aa. ¶ Si tamen unus testis deponat,
 quod aliquis mandauit sibi homicidium,
 quod fiat, an sibi credatur cum tortura.
 poterit colligi ex his quæ ponit Andreas
 de Heria in constitutio. regni, si quis
 damna clandestini. & ex his quæ etiam ha-
 bes supra in capitulo an si quis dixerit,
 & melius in capitulo an stetur dicto torti
 & in capitulo confessio sociorum. & in
 capitulo an confessio delinquentis no-
 ceat tertio. & in capitulo an dictum
 socii. & in capitulo aduertendum qua-
 re & si stetur dicto mandatarii dicentis,
 quod non fecit exequendo mandatum
 illius mandantis. vide supra in capitulo si
 quis mandauit. Scio. quæ nota. quia quoti-
 diana, & ut plurimum non tacta.

¶ Clariiores. ¶ Adde dom. Maria Socin in consi-
 lio. viij. incipien. nisi. versiculo nunc obstat ibi
 item poterat. cum versiculo sequent. & domi.
 Barthol. ocin eius filium in consilio centesimo
 secundo incipien. in presenti circa princip.
 ij. col.

¶ Sed à seipso ¶ In quibus autem casibus quan-
 do committitur homicidium in dubio presuma-
 tur delinquentem motum ex consilio. & alias
 non fuisse facturum vide Felt. in capitulo sicut
 dignum in quarta columna versiculo tertia con-
 clusio cum plurib. seq. de homi. ubi etiam qua-
 liter quis uolens exonerare conscientiam de
 malo consilio nondum impleto possit & tenea-
 tur & ibi etiam de domino qui dixit famulo
 certa uerba in aure & ille statim. iussit & occi-
 dit hominem.

S V M M A R I V M .

- 1 Liber homo, an possit se dare alteri, ut
 eum torqueat ad inueniendum crimen.
- 2 Ea quæ sunt meri imperij non possunt pacto pri-
 uatorum concedi.
- 3 Homo an possit se obligare an mortem: uel me-
 bri abscissionem.
- 4 Appellari an possit ab interlocutoria: quod
 quis torqueatur.

Vero de vna notabili quæstio-
 ne quæ aliàs fuit in facto.
 Quidam nobilis fuit inculpa-
 tus de graui delicto per quæ-
 dam infamæ conditionis.
 utrum potestas ambos coram se venire
 iussit causa faciendi affrontationem pro
 inuestigatione veritatis, & interrogatus
 deferens nobilem dixit verum esse, quæ di-
 xerat contra nobilem, nobilis negat, &
 audacter delatorem de mendacio & fal-
 sa delatione increpat. ille insistit, dicen-
 do hoc est verissimum tandem nobilis di-
 xit, torqueatur ipse, & deinde sim-
 tortus ego, ut veritas eruatur. quæ con-
 uentione facta potestas iubet delatorem
 torqueri. Et tortus est acriter, qui in tor-
 tura perseverando dixit, & testificatus
 est vera esse, quæ contra nobilem di-
 xerat. deinde potestas ex conuentio-
 ne habita vult torquere nobilem, qui
 denegat velle subire torturam allegan-
 do, quod dicta conuentio non valuit.
 Modo queritur quod iuris. Et omissis
 quæ dici possunt pro & contra, dico quæ
 glossa. in lege interdum. §. qui furem. ff.
 de furt. dixit, ¶ quod liber homo potest
 se dare alteri, ut eum torqueat ad inue-
 niendum crimen. tamen Bartolus ibi te-
 net contrarium, quia homo liber non
 est dominus membrorum suorum lege li-
 ber homo. ff. ad legem Aquiliam. quia
 potestas torquendi est meri imperij. lege
 defensionis. C. de defen. ciui. & in au-
 thenti. de testi. §. minus. dicens quod hoc
 tenet Guliel. de Gun. lege imperium. de
 iurisd. om. iudi. ¶ Et ea quæ sunt meri
 imperij non possunt pacto priuatorum
 concedi lege priuatorum, de iurisd. om.
 ni. iudic. dicens etiam quod quis non po-
 test se committere priuato, ut sibi faciat
 iniuriam. l. i. §. vsque adeo. de iniur. & sic
 putat d. glo. non habere locum in libero
 homine. & idem tenet Bartolus. in lege
 cum seruus. ff. de conditio. ob turpem
 causam. ad quæ faciunt nota. per eun-
 dem Bart. in l. i. §. vsque supra allegat. vi-
 delicet quod tale pactum non valeat. per
 YY 2 d. l.

Parid. de Putco Tractatus

I. non est singul. ff. de regulis iuris. & l. generaliter. de verborum obligation. dicens, quod est turpe, scilicet, quod maleficium committatur, quia non potest quis se committere in manibus inimici quod faciat sibi vulnus. ad quæ faciunt nota in Italia. §. eleganter ff. solu. matri. vbi Bald. & Ange. reprehendunt dictam glossa. & in d. §. qui furc. & Floria. in d. l. liber homo. dixit per rationem illius, quod liber homo non poterit tradere se ad torquendum pro eruenda veritate criminis, licet glossa dixerit contra in d. §. qui furem. tamen remittit se ad Bartolus & ad d. lege cum seruus dicens, ¶ quod hac eadem ratione non potest se obligare ad mortem, nec ad membri abscissionem, sicut nec valet pactum factum a debitore creditori, quod possit eum de persona capere. lege secunda de liber. homin. exhib. Tamen Bald. dixit quod debitor potest se obligare ad carcerem publicum et non priuatum sic etiam dixit Floria. ibi quod non potest se obligare ad obfidatum. de quo per glossa. in l. prima de patribus qui filios dicitur. Vel quod non licet recedere bonis, quia inducitur tacita carceratio, per nota. de exactoribus tributorum in lege nemo carcerem. & late in dicto §. eleganter. per Modernos. Et quod quis non possit se obligare ad poenam corporalem sponte, facit text. in leg. prima §. fin. autem. ff. ad Turpilianum, vbi dicit textus, quod poenæ impositio non est in potestate partis, sed legis. in authen. in medio litis non fieri sacra iurisdictionis, in principio, & argument. in l. tercia §. si naurem. de his qui mor. sibi conficiuerunt. ¶ Tamen lex reum ad poenam obligat, etiā si nihil dicatur. l. libellorum. de accusa. & facit l. 3. §. item diuus. de testibus, & facit text. in l. si quis reum. ff. de custodia reorum, vbi dicitur, quod fideiusor rei criminis non potest se obligare pro ipso reo ad poenam mortis, cum non sit dominus membrorum suorum. per dictam legem liber homo. & est glossa l. 3. §. fin. v. c. cum homo qui allega. d. l. si quis reum. quod fideiusor non potest se obligare ad poenam mortis, si non repræsentat reū criminis, nisi reciperet eum in eu-

rodiam tanquā cōmentariensis, q̄a tunc obligatur poena corporali. l. ad commentariensem. C. de custodia reorum. & l. milites. ff. eodem quia illa iura loquuntur in officiali custode carcerum, cuius culpa de dolo reus captus euasit, quia lex eum obligat ad poenam corporalem, & non ipse se obligat secundum Angel. ibi. ¶ Tamen ego dubito, quod supradicta iura non habent locum in casu nostro, quia hic nobilis non obligauit se ad torturam sui accusatoris quod ipse posset eum torquere sed ad torturam potestatis habentis merum & mixtum imperium, quo casu potestatem, quod potestas non posset ipsum torquere nullis præcedentibus iudiciis vigore dictæ conventionis, quia illa conventio nō tribuit sibi iurisdictionem torquendi sine iudiciis. per dictam legem, priuatorum, cum ibi notat. & lex imponit freni temperiem iudicibus, vt non torqueant sine iudiciis, & verisimilibus argumentis. ff. de quæstio. l. diuus. & l. edictum. & l. de minore. §. tormenta cum simi. de quæstio. & l. quæstionis modus. cum simi. Vnde sine iudiciis, vel verisimilibus argumentis iudex non habet imperium, nec iurisdictionem torquendi, vt dictis iuribus. ergo non torquebit ex illa conuentione facta contra iura. ¶ Tamē relinquo cogitandum, vt tu qui studes in alphabetis confideres, & inuenias legem vel rationes legum: si hic nobilis poterit torqueri ex quo primus est tortus ex conuentione habita coram iudice. ¶ ¶ An ab interlocutoria quod quis torqueatur possit appellari? glossa. quod non in ante sententiam. C. quo. appellatio. quod est verum quando præcedunt iudicia a contrario sensu illius l. nec propterea differtur tortura, ex quo non potest appellari. l. final. de appellationibus recipi. Sed Baldus in dicta ante sententiā. tenet quod siue affirmatiue, siue negatiue a pronuntiatione torturæ potest appellari. b & idem tenet in l. si quis prouocatione. C. de appellatio. & vide in l. eos. C. eodem. & idem Bartolus in l. x. de appellationibus. recipi. vbi dicit quod ab interlocutoria torturæ cum expressione causarum appellatur. & idem tenet Andr. de Iser. tit. q̄ sint. reg. in verbo,

bo, maiestatis. quod in crimine maiestatis quis torqueatur potest appellari. & vide eundem Andra. in constitu. regni intentionis. & dixit al. in l. final. C. de proba. quod tortus cum indicijs vehementibus non potest appellare. & de iure. c. regni appellatur vt in titul. legitima appellatio a tormentis. quod incipit, si iuste.

a ¶ *l. liber homo.* ¶ Et ibi vide Flo. contra dictam gloss. in d. l. interdum. alleg. hoc per Pau. ubi vide, do. Alex. de Imo & Ange in l. alia. Si solu. matri.

b ¶ *appellari.* ¶ Adde do. Alexand. de Imo. in l. maritus. de questio. & Pau. de Cas. in consil. 25. & adde quod ligat manus iudicis a quo etiam ante presentatam inhibitionem cum tortura si sit irreparabilis ita Bald. in l. generaliter. sed iuramento in y. col. in versio sed quid si est talis. C. de re credi.

CAP. XIII.

VIDAM vir leuis opinio nis & vitæ venit ad campforem d'issimum, et petit ab eo mille. ac iocalia. qui asserit sibi deposuisse in sacculo campfor negat depositum, ac viso libro & deposito non reperto descripto inheiat. propter quod accusatur ab isto de furto, & de negatione depositi. qui campfor replicat accusationem esse calumniosam & falsam, & quia nihil de tali deposito probatur, petit ipsum torqueti, si & prout tortus fuisset ipse mercator, si indicia contra ipsum apparuissent de negatis deponens replicat quod fecit contra consuetudinem mercatorum non annotando depositum in libro, & sic falsum commisisse, & petit deponens sibi iuramentum in litem deferri depositi contra negantem. Vel quidam dicit sibi disrobata maximam quantitatem in hospitio diuitis hospitatoris, quem accusat & nihil probat, an hic accusator vt veritas eruatur sit torquendus? dic quod iudex ante omnia debet inuestigare si ille habuit illam pecuniam, vel apud eum visa fuit, & qualitatem, conditionem, & famam vtriusque, per not. per Bartol. in l. j. in si. ff. furt. aduer. nau. ubi tenet quod in istis casibus requiritur aliqua præsum-

ptio, vel probatio delicti. & And. de Iheronia in constitut. re. super incisionibus arborum, ubi ponit quando homines tincti insultant aliquem in filius qui dicat se disrobatum, & si accusator inuentus fuerit calumniosam instituisse erit torquendus, vt veritas eruatur. per not. p. Ioannē Andr. in capitulo cum in contemplatione. de regulis iuris, qui allega. quod nota. Iacob. in sum. 15. q. j. ubi de tormentis accusatoris. rei & testium, & ij. q. i. in primis & cap. illi. ubi accusatores & testes episcoporum torquentur. Quod dicit verū in casibus exceptuatis, vel quando reus accusatorem sponte ad accusandum admittit arg. c. primi de restitutio. spoliato. & de hereti. capitulo cum ex iniuncto. dicens quod locum habeat in accusatoribus laicis, & in criminibus exceptis, secundum Innocent. in dicto capitulo. cum in contemplatione. Et mihi videtur etiā quod sit torquendus si appareat de euidēti calumnia ipsius accusatoris, qui nullas probationes, verisimilitudines, nec scripturas de tali deposito producit, sed solum vt opinionem campforis aggrauet, & quantum faciat. argum. l. fin. C. de accusat. ubi text. secundum Bartol. quod accusatus potest statim suum accusatorem de calumnia et falsa accusatioe de ferre. & bene facit l. non prius. & l. fin. C. de calum. & ff. de priua. l. ab impare. & l. fin. C. de abo. & l. in si. C. de custo. reo. ubi dicitur quod calumniator punitur si militudine supplicii, & text. in l. si quis alicui. C. ad leg. Iuliam maiest. ubi dicitur quod accusator in probatione deficiens torquetur, ubi dixit Bald. quod indicia manifesta solum excusantur a calumnia, sic etiam vilis persona sponte veniens ad testificandum torquetur. in authent. de testib. §. si vero ignoti. in verbo, festinantes. & Bartol. in lex libero. de questio. ¶ Sic ergo si talis accusator esset vilis, & ignobilis, & nulla indicia, vel probationes ostenderet accusationis, accusator torquebitur. & bene facit constitutio regni, de poena, mulierum iniuste querelantium, ubi est tex. contra mulieres iniuste querelantes & falso per mendacium im-

YY 3 ponentes

Parid. de Putco Tractatus

ponentes raptum, vel violentia contra aliquem, ut illum in virum accipiant quod capitali poena puniatur, nisi statuta territorialiter provideant contra accusantes, ut dixit Bar. in l. accusatorem. in §. ad crimen. in ver. sed pone. de pub. iud. Et alias decreui in quodam extero, qui importune petebat a quodam numulario bonae famae ducatos trecetos, quos dicebat in suo banco deposuisse, & accusauerat ipsum de furto, & de negatione depositi, & valde instabat contra ipsum in curia regia, & mercator erat vir simplex & timidus, & nihil probabat de deposito, nec partita in libris erat descripta, & hic exterus nunquam conuersationem habuerat cum mercatore, sed erat suspitio, quod quarebat illum ad condemnationem perducere. nam ipsum torqueri fecit, & confessus fuit in tortura quod nunquam tale depositum fecerat, sed hoc agebat ut mercator sui honoris causa conseruandi aliquid sibi daret.

¶ Similiter quidam nummularius de ferro in quodam porticu clamauit, quod fuerat sibi ablatus saccus cum pecunia, & in capite vulneratus per raptorem, & vulnera apparebant, fuit repertum biretum, quod gestabat in capite sine aliqua incisione, & sine sanguine fuit ligatus ad chordam, & confessus fuit, quod se vulnerauerat cum pillo leuiter, & ut cum suis cre-

ditoribus componeret ratione raptus pecuniarum.

¶ Ac etiam tempore reginae Ioannae nummularius, quia falso simulauit se disrobaturum de sero, & in capite similiter percussus, qui tortus fuit, & reperta falsa accusatione fuit suspensus.

¶ Alter etiam quarelam proposuit quod ex domo vicini quidam intrauerat per caminum ignis, & furtum pecuniarum sibi fecerat, & viso per officialem camino, qui erat valde arctus, & apparebant omnes fuligines & nulla introitus vestigia, fuit tortus & confessus, est falsam quarelam propter creditores. Ideo iudex debet esse subtilis inuestigator, quia sepe accusatores, & delatores criminum, ut aliquid lucrentur, tales delationes falso faciunt, & in alios mentiuntur, ut quæstum faciant, nam erunt torquendi, si iudici sederit, & sint aliqua verisimilitudines falsae accusationis, ita inferui more iurisperiti in l. ii. & iii. ff. de quæstio. ubi ponuntur casus torturæ digni ac occurrentes ad consultationem factam per præfides, præfectos, ac consules prouinciarum, ac responsa & decreta superinde facta. ut in d. titu. videbis quæ sunt quotidiana & cogitata digna, quia nullus ita aperit, & sui alias ex Apulia de his consultus.

FINIS.

AVGVSTINI DVL CETI VERONENSIS IVRISCON.

CLARISSIMI,

DE SYNDICATV TRACTATVS,
Nunc primum in lucem editus.

SVMMARIVM.

- 1 Vnumquodque cognoscimus cum causas cognoscimus primas & principia prima.
- 2 Syndicatio est totius iustitiae experimentum, & de querelis singulorum sermo.
- 3 Index aut alius officialis non sindicandus nisi prius visis processibus super quibus syndicatur.
- 4 Diffinitio denotat essentiam rei diffinita.
- 5 Syndicatio iure diuino inuenta.
- 6 A villicatione amouendus, qui villicationis non potest dignam reddere rationem.
- 7 Sindicatus subiacet quilibet, qui officium publicum aut priuatum gessit, aut etiam gerit, & numer. seq.
- 8 Imperator qui est summus Princeps & luminare maius: Deo tenetur reddere rationem.
- 9 Imperatores, Reges & alij habentes dominicam potestatem in alios à Deo syndicantur pro iniustitia suo populo facta.
- 10 Iustitiam populo suo qui non facit flagitium expectat.
- 11 Praesides, potestates, & iudices, possunt syndicari de commissis prae-textu officij: quod multis modis euenit.
- 12 Milites consiliarij notarij, tutores, curatores, & similes syndicantur, si ratione officij per oppressionem, & minas pecuniam extorserint &c.
- 13 Syndicari coram quibus iudicibus quis possit.
- 14 Potestas debet curare ne curia sua faciat iniustitiam: aliter diceretur in culpa.
- 15 Syndicari quis durante officio, & ab eo amoueri potest pro barataria imponendo uel remittendo poenam propter pecuniam, &c. tamen quod non amoueat, aliqui tenebunt. quod concordatur. nu. 16.
- 17 Inquisitio scrupulosa contra iudicem non facienda & quare.
- 18 Iudex satis torquetur & inquietatur, contra quem multa iniusta, & contra famam, & honorem suum querela offeruntur, ex quo inuitus ad iudicium protrahitur.
- 19 Syndicatores syndicantes iudicem quid debeant seruare.
- 20 Iudex sindicandus an & quando debeat carcerari, uel fideiussoribus relaxari.

YY 4 Testibus

Augustini Dulceti Tract.

- 21 Testibus maleuolis & suspectis iudici qui syndi-
catur, non credendum.
- 22 Denuntiantes aut accusantes non probantes
presumuntur calumniari.
- 23 Calumniatorum poena.
- 24 Testes omni exceptione maiores requiruntur
contra iudicem syndicandum & quare. nu-
26. fallit nume. 2.
- 25 Pro iudice presumitur.
- 27 Testes in omni causa criminali quod requi-
rantur omni exceptione maiores, spe-
ciale.
- 29 Testes qui non admittuntur contra iudicem
syndicandum. & nu. 31. & 34.
- 30 Inimicitia probatur ex uerbis minatoris.
- 32 Dicenti se commississe baratariam cum aliquo
non creditur contra iudicem uel officialē.
- 33 Presumptiones etiam vehementes non admit-
tuntur contra iudicem syndicandum.
- 35 Iudex non syndicatur ex eo quod tentauit car-
naliter cognoscere mulierem uitae inho-
nestae.
- 36 Affectus non puniendus nisi secutus fuerit ef-
fectus.
- 37 Accessus ad mulierem impudicam non est puni-
bilis.
- 38 Iudex non tenetur in syndicatu si condemna-
tus ad mortem non est confessus, uel non
acceperit eucharistiam: dum tamen miserit
sacerdotes ad eum.
- 39 Iudex torquens testes non tenetur in syndicatu
& nume. sequen.
- 40 Testi torto plus creditur quam non torto.
- 41 Iudex qui reum apparesentatum ponit in com-
pedibus non tenetur in syndicatu quando
est crimen graue, & reus habetur pro con-
uicto.
- 42 Iudex qui condemnatum ad mortem fecit exe-
qui, non expectatis tribus diebus qui dan-
tur condemnatis, quando non teneatur in
syndicatu. & nu. seq.
- 43 Suspendio executionis non habet locum in per-
sonis damnatis, quos statim puniri publice
interest.
- 44 Iudex propter immanitatem criminum potest
leges transgredi.
- 45 Maleficia puniri fauor publicae disciplinae
suadet.
- 46 Forma & modus procedendi ex causa in ma-
leficijs potest omitti.

- 37 Sententia criminalis precipiti festinatione
lata, ualet: uelox enim supplicium debes
esse dummodo constet de crimine.
- 48 Sententia à quo non potest appellari statim
mittitur executioni.
- 49 Iudex non debet pati suam iurisdictionem
deludi.
- 50 Iuris executio iniuriam non habet.
- 51 Iudex publicando sententiam criminalem in
domo non syndicatur, maxime quando hoc
facit ex causa.
- 52 Executiones incontinenti & celeriter fieri de-
bent ratione scandali euitandi.
- 53 Crimine parvis facinorosa liquidato non li-
cet disputare de apicibus iuris.
- 54 Iudex uel officialis condemnatus in syndi-
catu non potest iterum in iudicem exigi.

LVRIES fui re-
quisitus ut sub bre-
uitatis compendio
materiam syndica-
tus explicarem, re-
spondendo aliquibus
particulariter quæsi-
tis, ideo tractatu-
rus hanc practicabilem, & quotidianam
materiam à variis doctoribus multis in
locis traditam, sed inordinate operæ pre-
cium esse duxi, eam per paucas quæstio-
nes proponere, quæ mihi videntur esse
magis necessariæ ad clariorem, & luci-
diorem intellectum, ut iudices facilius
discernere valeant an quis iudicem, vel
officialium veniat absolendus, vel con-
demnandus. Et quia tamen unumquodque
cognoscimus, cum causas cognoscimus
primas, & principia primasque ad ele-
mēta, teste Philosophorum principe Ari-
stotele. Ideo prius diuinæ maiestatis præ-
sidio genibus flexis implorato, imitabor
Paulum Iureconsultum, qui volens do-
cere de mutuo, mutuum ante omnia diffi-
niuit l. ij. §. appellata ff. si certum pet. Et
volens de instrumentis dicere, prius instru-
mētorum vocabulum interpretatus fuit
l. i. ff. de fid. instrumen. & idem fecit Impe-
rator volens declarare tutelarum mate-
riam tutelæ diffinitionem præmisit. §. est
autem Instit. de tute. Et cum aggredere
tur agnationis materiam ab agnationis
interpreta-

interpretatione initium sumpfit. S. nos vero. Institui. de legit. agna. successi.

- ¶ **Q**uæritur igitur primo quid est syndicatus? Respondeo, quod ꝑ syndicatio est experimentum totius iustitiæ, & de querelis singulorum sermo. vt arte statur, & probat Paris de Puteo, in tractatu suo de syndicato, in princip. sui tractatus, in verbo, syndicatur. mihi in prima charta, a tergo. Et in verbo, dicitur. charta mihi. 12. Ita quod sequitur quod Prætor, Iudex, vel aliquis alius ꝑ officialis non potest iuridice de syndicato iudicari, nisi fiat experimentum iustitiæ, id est, nisi videatur processus super quibus syndicatur, vt discernatur an iustitiam fecerit: vel dolo se neglexerit, cum sit quod ꝑ diffinitio de notat essentiam rei diffinitæ. l. omnis diffinitio. ff. de regulis iur.
- ¶ **Q**uæritur secundo quo iure fuerit inuenta syndicatio? Respondeo quod syndicatio ꝑ est de iure diuino. legitur in euangelio vbi traditur diuinum præceptum, vt quisquis reddat rationem villicationis suæ & legitur in c. qualiter, & quâdo. el. 2. ex tra de accusatio. quod à villicatione ꝑ villicū debet quis amouere, qui non potest villicationis suæ dignam reddere rationem. Et legitur in cap. 12. primo Regum, quod Samuel sic ait ad populum, loquimini de me coram domino, & coram Christo eius, vt rōm bouem cuiusque tulerim, aut asinum, si quempiam calumniatus sum, si oppressi aliquem si de manu cuiuspiam munus accepi, & contemnam illud hodie, restituique vobis. Et dixerunt non es calumniatus nos, neque oppressisti, neque tulisti de manu alicuius quippiam. Et idem habetur in Ecclesiastico, cap. 46. circa finem, & huic latum est capitulum, cum æterni. de sententia & re iudic. in 6. & l. i. C. vt omnes tam civil. q. crimina. Et titulus, vt iudic. sine quoquo suffragio. in authentic. & multæ aliæ leges, vt infra suo loco dicetur.
- ¶ **Q**uæritur tertio qui sunt illi qui de iure subiacēt syndicato? Respondeo ꝑ quælibet persona; quæ gerit, seu gessit officium publicum, seu priuatum, Primo enim Imperator, ꝑ qui est summus princeps, & lumi-

nare maius. c. solit. de maiestate, & obediens, tenetur saltem reddere rationē pro subditorū iniustitia vt in S. scriptū exemplar. in athen. vt iudi. sine quoquo suffrag. & quanto maior est aliis, plus offendit. c. homo Christianus. 40. distinction. & illud quod dicitur de Imperatore, idē de aliis Regibus, Ducibus, & Principib⁹, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Consiliarijs, Præsidibus, Potestatibus, Iudicibus, & omnibus aliis denique officialibus, aduocatis, militibus, tutoribus, curatōribus, notariis, & ad ministrantibus aliorum bona, omnes enim isti tenentur de suis male gestis rationem reddere non solum summo motori, verum etiam hominibus, vt legitur in l. i. C. vbi sena. vel clari. & in l. i. ff. C. ad legem Iul. repetunda. & in l. i. C. vbi de ratio. agi oportet per Spec. in titu. de syndicato. in prin. & in dict. l. i. C. vt omnes tam civil. quam crimina. & dict. c. cum æterni. de re iudic. in vj. Et longe latius habetur per Paridē de Puteo in dict. suo tractatu de syndicato, in verbo, & primo de excessibus Imperatoris. & in verbo, post Imperatorum charta mihi secunda, & in verbo excedunt autem. & in verbo, Rex autē. charta mihi tertia, & in verbo, excedunt autem Barones, charta 4. & in verbo, excedunt etiam Barones. charta v. & in verbo, an Baro. & in verbo, dicendum. charta vj. & in verbo, excedunt autem milites. & in verbo excedunt consiliarij. & in verbo, aduocati. charta 7. ¶ **Q**uæritur quarto de quibus rebus & causis quis possit syndicari? Respondeo ꝑ Imperatores Reges, Principes, Duces, Marchiones, Comites, Barones, & alii habentes dominicam potestatem in alios, possunt syndicari maxime à summo, & maximo deo de iniustitia suo populo facta, qui enim iniustitiam populo ꝑ suo non facit, flagitium expectat. arg. c. Regum. & c. Rex. 23. q. v. quæ iniustitia pluribus modis ab his fit, vt latius per Paridē in d. tractatu, in præ allegatis locis. Præsides vero potestates ꝑ & iudices possunt syndicari de cōmissis prætextu officij, vt puta si vendiderint iustitiā cōmittendo baratariā, hoc est faciendi.

Augustini Dulceti Tract.

ciendo conventionem de iudicando, vel non iudicando, & de faciendo non faciendum, vel de omittendo faciendum propter pecuniam. vt est tex. Et ibi notatur in l. prima & in l. 3. & l. 4. & in l. lege Iulia. ff. ad legem Iuliam repetundarum. & in l. omnes. C. eodem titulo. ad legem Iuliam repetundarum. & in leg. iudices. C. de dignitati. lib. 12. vel si pecuniæ vel iracundiæ causa hominē, vel aliter dolose innocentem damnauerint d. l. lege Iulia. §. si. vel si ab iniuris hominibus pecuniam extorserint. l. i. ff. de cōcussione. & per totum, vel negligentes, seu culposi in administrando iustitiam fuerint, vt late per Amedeum in suo tractatu de syndicato, in vers. est igitur hic congrue videndum. in 16. col. mibi charta 5. & per Paridem de Puteo, in d. suo tractatu, in verbo, negligentiam in charta mibi 70. & late per Bal. in l. mancipia. C. de seruis fugi. vel in citando, seu temere inquirendo contra aliquem, quia tunc iudex tenetur reficere expensas. Bal. in l. non ignorat. in vers. quæro nunquid iudex. C. de fruct. & liti. expensis. Milites t̄ modo cōsiliarij, notarij, tutores, q̄ curatores, similesque syndicantur, si ratione officij per oppressionem, & minas pecunias extorserint. d. l. j. ff. de cōcussione. Et ideo dicitur, neminem concutias, neque calumniam facias, & estote contenti stipēdijs vestris, vel secreta reuelauerint, vel aliter pecunias malo modo expilauerint, vt legitur per Paridem de Puteo in dicto tractatu, in verbo, excedunt autem milites. vt in verbo, excedunt cōsiliarij. q̄ Queritur quinto corā quibus iudicibus quis possit syndicari. Respondeo, quod de iure communi t̄ coram p̄fecto pratorio, 12
13 & Episcopo. l. i. in fi. C. vt om̄. caus. & in §. necessitatem. in auth. vt iud. fin. quoquo suffra. Sed quia hodie iurisdictio Episcopi non est in v̄su, nec hodie reperitur p̄fectus, ideo quilibet p̄ses provinciæ potest hodie syndicare. argu. l. prim̄. vbi Bal. ff. de offi. p̄sid. & lex facta. vbi Bal. ff. de neg. gest. Et potest syndicare quilibet deputatus per statuta terrarū ad hoc. Paris de Puteo in dicto tractatu, in verbo,

iudices. charta mibi octaua. & in inclita ciuitate Veneriarum constituuntur syndici, qui vadunt discurrendo regimina, ciuitates, & loca illustrissimi domini, & faciunt syndicationem de potestatibus, iudicibus, & aliis officialibus, & etiam potestas potest formare processum cōtra suū assessorē. si aliquid sinistri audierit de eo, & repertum culpabilem punire, taliter q̄ ab eius condemnatione non appellatur. ita dicit Bartol. per illum text. in l. nulli. C. quorum appella. & sequitur Iason in iurisdictione. in vers. octauo fallit. ff. de iurisdictione omnium iudicum. & probatur in l. si quis forte. §. si quos. iuncta glossa prima ibi, item in iudice. §. de p̄nis. vbi Bartolus. & ponit Paris de Puteo in dicto suo tractatu, in verbo, potestas an possit. in charta mibi. octuagesima quinta. Ratio est in promptu, quia potestas 14
t̄ debet esse curiosus nec curia sua faciat iniustitiam, aliter diceretur in culpa. ita Bald. in rubrica. C. de p̄n. iudic. qui male iudic. in versiculo quæro nunquid teneatur potestas. & ita praticatur vbi que & praticauit Clarissi. domi. Ioannes Contarenus tunc potestas personæ in vno suo iudice maleficiorum de ærga mo familiæ illorum de Zanchis. Et ita obseruauit Clarissi. domi. Franciscus Lipomanus Brixie potestas, qui audito falso rumore de me iudice maleficiorum, orto à maleuolis, formauit ex officio quā secretius fieri potuit, processum, & examinauit ultra centum viros, nobiles, aduocatos, procuratores, notarios, & multos alios, qui tamen omnes Deo fauente innocentiam meam demonstrarunt, & ideo ad vltiora non processit contra me, quamuis linguæ dolosæ multum valuerunt penes Magnific. domi. Sebastianum Venerium, sed ab eorum labijs iniquis, & ab ore leonis liberauit me Dominus omnibus votis illustrissimi consilij, de quadraginta, de anno millesimo quingentesimo quadragesimo septimo. mente Maii cum magno plausu totius illius inclitæ ciuitatis Veneriarum. q̄ Queritur sexto an quis possit syndicari durāte officio, & ab eo remoueri. Respondeo

15 spondeo, ¶ quod sic pro barataria, vide licet in ponendo vel remittendo poenam propter pecuniam, & pro alio enormi delicto in officio commissio. nota. in l. pars literarum. ff. de iudi. & in l. iubemus. C. ad leg. Iuliam repetundarum. & in leg. nulli. ubi glossa C. quorum appellatio. & per Bartolom. in l. nec magistratus. ff. de iniuriis. & late per Amedeum in suo tractatu, de syndicis. in ver. an autem durate officio. in charta mihi 4. licet aliqui tenuerint contrarium, quod non debeat remoueri ab officio, nec interdici administratio, ne ciuitas, seu locus remaneat sine suo iudice. & hanc partem videtur sentire Barto. in l. libertus. §. in quaestionibus. ff. ad Municipal. ubi tenet, quod retinet officium interim. Et etiam hanc partem videtur amplecti Paris de Puteo, in dict. suo tractatu. in verbo, qualiter arguatur. charta. mihi. 73. a tergo. num. 10. verum Lucas de Penna. in l. iudices. C. de digni. lib. xii. contrarium concludit. argumen. l. decreto. de suspectio. tuto. Et argumento prelati accusati. capitulo ex venerabili extra. de officio delega. & interim alius in eius loco subrogatur. l. eum quem. C. de

16 suspectis. tur. quod intellige ¶ verum, si est merito suspectus. dict. c. venerabili. Secus si non est merito suspectus, quia non debet remoueri, nec interdici administratio. Et ita dicit Paris de Puteo in d. tractatu, in verb. accusatus. charta mihi decima septima. a tergo, & hoc modo concordantur opiniones.

¶ Queritur septimo, an contra iudicē recipi debeant omnes accusæ, denunciations & queræle. Respondeo quod non, quia

17 non debet fieri scrupulosa inquisitio contra iudicem. Nam si permitteretur contra iudices fieri scrupulosas inquisitiones, & iniuriari, & ipsos calumniari, & insolentias fieri, frangeretur. neruus iustitiæ, & auctoritas iudicium deprimeretur, & vile scerer, & malefici vires, & audaciam sumerent & successores in officio lento pede procederent. Ista sunt verba Paridis de Puteo in suo tractatu de syndicato, in verbo, per syndicatores. charta mihi octaua. ubi concludit, quod iudex non debet ni-

mis in syndicato vexari, aut calumniari, & fieri scrupulosa inquisitio contra ipsū argumen. l. final. ff. de decurio. Et l. penul. ff. de quaestioni & dicit quod satis torque-

18 tur, & inquietatur ¶ iudex, contra quem multæ iustitiæ & contra famam & honorem suum quærele offeruntur, ex quo inuitus ad iudicium protrahitur. & dicit qd est notandum contra Norfenses, qui in fine officii omnes officiales pro rebus trivolis carcerant, & opprimunt, & quod audiuit domin. Angelum Aretinum dum legabat appellationes, quod fuit Norfæ incarceratus per annum occasione syndicati, & quod collegia Italiæ consuluerunt pro eo, & ideo a talibus præcauendū est, & propterea statuunt grauissimas pœnas contra diferentes iudices in syndicato, & non probantes. & idem dicit Paris de Puteo in dicto tractatu, in verbo, ad syndicatorum in vndecima charta. & Alexand. in apostillis. ad Bart. l. si filius familiars. §. iudex. ff. de iudic. qui citat Bald. in l. pignus. C. de pign. actio. quod dictum est menti tenendum. ¶ Queritur octauo, qd debeant seruare syndicatores, quando vadunt ad syndicandum aliquem iudicem,

19 siue magistratum. ¶ Respondeo, ¶ quod in primis debeant mittere banna in locis publicis, & consuetis, vt volentes potestatem assessoris, seu eius officiales, & familiam querelare, compareant intra terminum, & elapso termino querelæ non recipiantur. ita in terminis per Paridem de Puteo in dicto tractatu, in verbo deinde. in charta mihi 12. a tergo, qui dicit multos euasisse syndicatū, & fuisse absolutos, quia querelæ non fuerunt datæ in tempore.

20 Queritur nono, an iudex in syndicato debeat carcerari, vel fideiussoribus relaxari, Respondeo quod de iure pro grauissimo crimine, vt puta pro crimine læsæ maiestatis, homicidio, vel barataria vt quando conuentionem fecit de iudicando vel non iudicando contra iustitiam propter pecuniam, debet carcerari, & criminaliter contra eum procedi, & puniri. vt attestatur Bald. & Dec. in l. obseruare §. proficisci. ff. de offi. proconsul. & probati in l. lege Iulia. in fin. ff. ad legem Iuliam repetun.

Agustini Dulceti Tract.

21. licet Franciscus Curtius in tractatu,
 quem fecit de syndic. attestatur fore ob-
 tentum de longa consuetudine totius
 Italiae, a qua non est recedendum, quod
 non agatur criminaliter contra iudices,
 sed civiliter. quem videtur sequi Ame-
 deus in d. suo tract. de syndic. in charta
 mihi tertia, a tergo, versiculo & si aga-
 tur pro delicto. & in charta nona a tergo.
 versiculo item non tenetur. sed quid-
 quid sit dico, quod si agitur criminaliter,
 est necessaria accusatio, seu denuntiatio.
 l. libellorum. ff. de accusatio. l. prima in
 fine. C. ut omnes. causae. tam civiles
 quam criminales in capitulo qualiter
 & quando. extra de accusatio. Et si of-
 ficialis vel iudex confitetur, mandat
 syndicator restitui. Et si negat, debent
 recipi testes super ipsa accusatione & de-
 nuntiatione. Et advertere debet syndi-
 22. cator, quod testes recipiendi non
 sint maliuoli, & suspecti iudici, qui
 syndicatur, quia talibus non creditur.
 capitulo inquisitionis. capitulo qualiter
 & quando. el secundo extra de accusatio.
 23. Et si denuntiantes & accusantes de-
 fecerint in probatione, praesumuntur cal-
 umniari. capitulo primo extra de calum-
 nia. & in lege prima §. calumniatoribus.
 ff. ad Turpillianum. & in capitulo dile-
 ctus. extra de accusationi. Et puniuntur
 24. in confiscatione & omnium bonorum ip-
 si calumniatores. in authentica sed no-
 uo iure. C. de poen. iudic. qui male iu-
 dic. Et in omnibus damnis, expensis,
 & interesse iudici, ut per Bartolum
 in lege Senatus. §. ad eos. ff. ad Turpil-
 liam. Paris de Puteo in dicto tractatu. in
 versiculo expensae. charta mihi quaran-
 tesima quinta a tergo.
 ¶ Queritur decimo, quae probationes
 requirantur contra iudicem, seu magi-
 stratum in syndicatu. Respondeo, quod
 25. requiruntur testes omni exceptio-
 ne maiores. l. finali C. de probatio. ma-
 xime quando agitur criminaliter coram
 iudice criminali, ut est doctrina Baldi
 in d. lege observare. §. proficisci. in deci-
 ma questione. ff. de offic. proconsul. ubi
 dicit, quod probationes contra offi-

ciales debent esse euidentiores, cum pro-
 26. eis & multum praesumatur. l. si quos iu-
 dices. C. de officio. divers. iudi. Et ita in
 terminis dicit, & concludit Amedeus in
 dicto suo tractatu de syndicatu. in ver-
 siculo negata dicta inquisitione. in char-
 ta duodecima & in charta undecima in
 in prima columna versiculo qualiter au-
 tem probetur. & in versiculo quarto ca-
 su. in octava charta, ubi dicit, quod iu-
 dex semper praesumitur, quod quicquid
 fecerit zelo iustitiae fecerit. Et idem po-
 nit Paris de Puteo in dicto suo tracta-
 tu, in verb. contra officiales. in char. octua
 gesima octava. Et pulchre per dominum
 Stephanum Bertrandum in consilio octuage-
 simo tertio incipient. licet pendente accu-
 satione. volumine primo. Et per Decium in
 consilio 256 incipient. in causa inquisitio-
 nis, in quarta columna versiculo secun-
 do principaliter. Ratio est in promptu,
 27. quia iudices, maxime malefactorum,
 quorum officium est inquirere, punire.
 & castigare, incurrunt in odium: & ini-
 micitiam delinquentium, & omnium suo-
 rum affinium, & amicorum, & cum non
 possit omnibus complacere, inueniun-
 tur mille falsi accusatores, qui eos calum-
 niantur, ita dicit in simili Abbas in dicto
 capitulo qualiter & quando el secundo
 extra de accusatio. Et ideo non sine cau-
 sa constitutum est specialiter, quod con-
 tra iudices non admittantur testes, nisi
 sine omni exceptione maiores, per praedi-
 cta, maxime quando agitur criminaliter:
 & bene, quia hoc est etiam regulare in om-
 28. ni causa criminali. ut requiratur & testes
 omni exceptione maiores d. l. finali. C. de
 probatio. cum vulgar. Et propterea di-
 cit Lucas de penna in d. l. iudices. C. de
 dignita. libro duodecimo quod iudex qui
 in syndicatu imputatur de commissis, de-
 bet conveniri legitimis & disertissimis
 probationibus, & hoc est verum, & sine diffi-
 cultate, nisi iudex & aufugisset a syndicatu
 quia cum solo iuramento probatur bara-
 taria in odium fugientis est glo. nota quae
 ita intelligitur: & interpretatur communi-
 ter per scribam. maxime. An. de Per. §. oportet.
 in authent. ut iud. sine quoquo suffragio.
 ¶ Queritur

¶ Queritur vndecimo qui sint illi, qui non recipiuntur in testes contra iudices, aut magistratum? Respondeo, quod in primis non admittitur inquisitus & in carceratus. vt per Baldum in l. si ipius. C. familie eriscund. & per Amedeum in dicto tractatu in charta mihi duodecima. in tertia column. versicul. aduerte insuper vbi dicit, quod si iudex fecerit aliquem incarcerare, quod non est idoneus testis contra eum in syndicato, quia presumitur ei odiosus iudex. & ita dicit D. Marcus Blanchus de Padua in sua repetitione. l. final. numer. 59. versicul. detinens. ff. de questionib. Paris de Puteo in dicto tractatu, in versicul. suspicio, in charta mihi centesimotertio. versicul. essent autem iuste cause. Non admittit etiam inimicus, & etiam ille, qui habitat cum inimico, vt late per Amedeum in dicto tractatu, in duodecima charta. versicul. repellit etiam inimicus, vbi dicit, quod si inimicitia probatur ex verbis minatorijs, & quod inimici repelluntur, quia facile mentiuntur. Non admittitur etiam consanguineus & querelantis, quia detrahatur eius fides. l. lex Cornelia. in princip. ff. de iniurijs, ita Amedeum in dicto tractatu, in dicta charta duodecima in dicta column. versicul. item consanguineus. Non admittuntur, etiam mediatores, qui dixerunt portasse, & dedisse pecuniam officiali, cum se faciant criminosos, & tractent de se exonerando, cum potuerint conuertisse pecuniam in vsum suum, & postea falso modo accusare, & calumniari iudices, maxime quando agitur criminaliter coram iudice criminali. ita dicit Amedeum in dicto tractatu, in dicta charta duodecimo a tergo. versicul. sed pone quod agitur contra potestatem. & adducit doctrinam Bartoli in l. deferre. ff. de iure fisci, vbi ponit de nuntio portante pecuniam, qui videtur deponere de facto proprio, & ideo etiam civiliter non probat? Et idem dicit Paris de Puteo in dicto tractatu in versicul. robaria. in charta 92. qui concludit, quod dicenti se commississe & baratariam cum aliquo sibi non creditur contra iudicem, vel

officialem dicti authentic. Sed nouo iure. C. de poen. iud. qui male iudi. Bartoli in l. prima §. illud. ff. ad Syllaniam. & per Bartoli in l. si is qui. §. si tu. ff. de furtis. & in terminis concludit Baldus in consil. 353. incipien. proponitur quod dictus Pselus in v. uolu. Non admittuntur præ-

33 sumptiones & etiam vehementes contra iudicem, vt per Amedeum in dicto tractatu in d. charta xij. versicul. Et prædicta intelligo. Non admittuntur & etiam contra iudicem testes, ignoti in causa syndicati, licet alias cum tortura admitterentur. vt per Paris de Puteo in d. tractatu, in charta mihi. 88. in versicul. contra officiales in uer. in causa syndicati. numer. 17.

¶ Queritur duodecimo an iudex possit syndicari, eo ipso quod tentauit carnaliter cognoscere aliquam mulierem inhone-

35 nestæ vitæ? Respondeo, quod non, duabus rationibus. Primo, quia non puni-

36 tus & effectus. vt late per Felin. in suo tractatu de conatu. Secundo, & si esset secutus effectus. non teneretur in syndica-

37 tu, quia & accessus ad mulierem impudicam non est punibilis, vt per Cyn. in authentic. nouo iure. C. de custod. reor. Et per Bartoli in l. si vxor. ff. de adulter. Et per Baldum in l. consentaneum. C. quomodo & quando iudex. & per Bartoli in l. verum. ff. de furtis. & eo magis, quia presumendum est, quod iudex hoc faciat causa extorquendi aliquam veritatem ab ea, vt dicit Paris de Puteo in dicto tractatu in versicul. & aduertendum est. charta mihi. centesima septima. a tergo, vbi concludit, quod licitum est iudici vocare ad se secrete in camera sua iuuenem suspectam de aliquo crimine, & ei dicere, quod vult eam in suam, & deosculari, vt ita arte ab ea consequeretur veritatem.

38 ¶ Queritur decimotertio, an iudex teneatur in syndicato, si condemnatus ad mortem non est confessus, vel eucharistiam non acceperit? Respondeo quod non, si iudex, vel potestas misit sacerdotes ad eum vt essent solliciti pro salute animæ eius, ita concludit Paris de Puteo in d. tractatu in versicul. iudex in charta mihi. 33. a tergo,

¶ Queritur

Augustini Dulceti Tractatus

39 ¶ Quæritur decimoquarto, an iudex teneatur in syndicato, si dedit torturam testibus, & sic acceperit dictum testium in tortura? Respondeo, quod iudex non tenetur in syndicato, quando accepit dictum testis in tormentis, & hoc in atrocioribus, & occultis. nam iudex in casibus atrocioribus, & occultis potest capi facere etiam vicinos, à quibus verisimiliter veritas haberi potest, ut per Bartolum in l. dominus horreorum. ff. locat. & in l. finali. ff. de questionibus. & in l. in eos. §. finali. ff. furti aduers. naut. Et per Innocentium in capitulo. quoniam contra. extra de probat. maxime quando sunt testes viles, qui fuerunt presentes facto, quia tunc præsumuntur scire veritatem, ut per Baldum in l. tertia. C. de adulteriis. & in l. milites. C. de questio. & quando sine tormentis dicit testis vñ & postea in tormentis dicit aliud, statim potius secundo facto in tormentis, ut per Baldum in dict. l. tertia. C. de adulter.

40 & bene, quia t magis creditur testi torto, quam non torto, ut per Baldum in l. finali. C. de questionibus. ibi. verum est, quod testi torto plus creditur, quam non torto. & suadetur, quia iudex non tenetur in syndicato pro prædictis, quia ista stant in arbitrio iudicis, an testis torqueri debeat, vel non. ut per Bartolum in l. vnus. §. iudex. in fine. ff. de questionibus. & ponit Catar. in tractatu de syndicato, in secunda columna. numero. 4. vbi concludit, quod iudex potest torquere testem, ut dicat veritatem. & de prædictis latius dixi in responso meo sexagesimo octauo. incipien. Quidam Bernardinus. in iure non obstat quod fides aliqua non est adhibenda.

41 ¶ Quæritur decimoquinto, an t iudex teneatur in syndicato, si posuerit reum apprehendentem in compedibus? Respondeo quod non, quando apprehensum commiserunt crimen graue, & habentur à iudice pro conuictis, ita dicit Amadeus. in dicto tractatu de syndicato, charta mihi. 17. à tergo. in versic. item non tenetur. doctrina est Barto. in l. prima. ff. de custod. & exhib. reorum.

42 ¶ Quæritur decimosexto, an t si quis

fuerit condemnatus ad mortem, & iudex in continenti fieri fiat executionem non expectatis tribus diebus, qui regulariter dantur damnatis, an teneatur in syndicato. Respondeo, quod si damnatus ad mortem fuit condemnatus pro aliquo crimine enormissimo, & fuerat aliàs homo criminofus, & factiosus, quod iudex non tenetur in syndicato, si statim & in continenti miserit suam sententiam diffinitiuam executioni. text. est in l. si quis. §. quid tamen. ff. de iniusto rupt. irrit. testamento. vbi dicitur, quod si latro manifestus, vel seditio prompta, vel factio cruenta, vel aliqua alia iusta causa, quæ moram non recipiat ex literis Præsidis præueniendi periculi causa, tunc enim punire permittitur, deinde rescribere, & si appellatio interposita esset. Ad idem est textus in l. constitutiones. ff. de appellationibus. vbi dicitur, quod t privilegium appellationis & sic suspensionis non habet locum in personis damnatis, quos statim punire publice interest. Hoc etiam probat tetus in l. cum reis. C. de poenis. vbi habetur, quod quādo aliquis est conuictus de homicidio crimine, vel de alia grauiori causa, vltio differenda non est, ne si detur spacium temporis malignis artibus, pateat facultas criminofissimis euitandi poenas. & facit textus in l. de his. C. de custod. reorum. vbi dicitur, quod contra conuictos, velox pœna debet esse. & ita in terminis concludit Paris de Puteo dicto suo tractatu de syndicato in versicu. latro. charta mihi. 68. vbi dicit, quod pœna est acceleranda contra malefactores propter publicam vtilitatem, & pacem, quietemque in populo conseruandam. Et quod licitum est iudici t propter immanitatem criminum leges transgredi, & contra assassinos de facto procedere, & propter immanitatem criminis, quod quis debet furca suspendi, & q ex pluralitate delictorum quis ut latro punitur, & dicit quod potestas potest transgredi statuta, quando id facit, quod multorum salus procuratur. & quod propter facti atrocitatem multa conceduntur, quæ aliàs non concederentur. Et dicit, quod vnus commissarius,

missarius, qui fecit in vna die suspendere latronem captum in illa die, quod bene fecit, etiam comburere villam, vbi habitabat. Hanc partem tenet domi. Thomas Grammaticus. in voto. 14. nume. 18. cum sequen. vbi concludit, quod quando constat de maleficio, iudices debent esse prouisi ad puniendum, nec debent multum ponderare omnes iuris solennitates, 45 quia fauor et publice discipline suadet, vt maleficia puniantur. Et dicit vnum mirabile verbum, quod si homicida instat ad defensionem, vt res protrahatur, debet homicida ipse interfici, & postea inquiri, quia in lege diuina sancitum est, maleficos non patieris viuere sepe terram. facit doctrina Iaso. in l. prima. in primo notabili. C. de precib. impera. offer. vbi dicit, quod propter atrocitatem criminis, & eius enormitatem, quædam permittuntur contra regulas iuris, quæ alias non permitterentur. Et idem dicit Baldus in l. iustus fustium. ff. de infamib. quod ex cau 46 sa et in maleficiis potest omitti forma, & modus procedendi. Et hoc affirmat Amedeus in dicto suo tractatu de syndicato, in xvi. charta. qui dicit, quod iudex non tenetur, si ex causa transgrediatur statuta. Idem consulendo dicit Baldus in consilio. ccciii. in secunda columna. nume. 3. versicu. venio ad tertiam. in tertio volumine. vbi dicit, quod sententia criminalis et præcipiti festinatione lata, valet, 47 quia in tanto scelere velox debet esse supplicium, dummodo constat de crimine. hoc sequitur Felyn. in capitu. querenti. in prima columna. versicu. quinto fallit. de offic. delegat. qui dicit, quod sententia, a qua et non potest appellari, statim mittitur executioni. & Paris de Puteo in dicto tractatu, in verb. appellata. num. 31. charta mihi. 19. a tergo, dicit ex mente 48 zaldi, quod si a sententia fuerit appellatum, quod nihilominus potest fieri executio capitalis, quando est facta contra conuictum, & quia iudex et non debet pati suam iurisdictionem deludi, faciunt notata per Caccialupum in repetitio. li. i. C. de summa trinitate & fid. catholica. vbi refert, quidam potestas Anchonæ suspendit sacerdotem propter sua

demerita, & fuit in syndicato absolutus, quia zelo iustitiæ fecit, vt multis grauantibus esset exemplum. ita dicit in xvi. columna. & in fine. xviii. Et habetur in apostillis. Alexand. ad Baldum in dict. l. si quis filio. §. hi autem. ff. de iniusto rupt. irrit. testamen. vbi dicit, quod domini Florentini fecerunt suspendere vnum Cardinalem & Archidiaconum non suppositos suæ iurisdictioni propter criminis 50 atrocitatem, & bene, quia iuris et executio nemini iniuriam facit. l. maritus. §. i. qui. & §. quæ inter. ff. de iniuriis. Et ego in syndicato fui absolutus de omnibus votis in excellentissimo consilio de quadraginta criminali, dum fuero accusatus, quod fui in opinione, quod illi quinque de Vallo Trupia territorii Brixienfis, laqueo suspenderentur, de quibus in responso meo sexagesimo octauo, incipien. quidam Bernardinus, ex quo per iura, & rationes de quibus in dicto meo responso ostendi, ipsos laqueo suspensos fuisse publicos homicidas, & occidisse atrocissimè illum pauperculum Bernardinum. 51 et Queritur et decimo septimo, an iudex possit syndicare publicando sententiam criminalem in domo, seu lodia sua? Respondeo, quod non, quando hoc facit potissimum ex causa. textus est in l. voluit. in fine. ff. de interrogato. actio. ibi, in domo. & probatur in l. penultima. in fine. ff. de iustitia & iure. & per gloss. in §. & quoniam scimus. in ver. illic. in authent. de testibus. facit doctrina Paridis de Puteo in dicto tractatu, in verb. verum iudex. numero. 12. ibi, quod hodie in charta mihi. 95. a tergo, vbi dicit, quod hodie quando liquet de substantia veritatis iudex ex defectu solennitatis non imputatur. Et iusta causa dicitur, quando dubitatur de scandalo, nam ratione scandalis 52 euitandi et executiones in continenti, & celeriter fieri debent, vt habetur in apostillis ad Bartolum in l. quidam æstima uerunt. ff. si certum petatur. & per Bald. in consilio centesimo quadragesimo cum do. numero. 3. primo volumine. Et an fuerit iusta causa, statuit dicto domini Potestatis, vt per Iasonem in l. si donationis. in penultima columna. versicu. & ego
vltima

Augustini Dulceri.

ultra alios. C. de collation. Et itud dictum fortius procedit, quando causa disputatur coram principe, seu alio representante principem, quia tunc solum attenditur veritas, & non ritus iudiciorum. ita dicit Bal. in l. rescripta. in secunda columna. numero. 6. ibi, nam coram principe. C. de precib. impera. offeren. Paris de Puteo in dicto tractatu, in versicu. an per dictum capitulum. charta mihi. 98. numero. 2. ibi, subdens, ubi dicit, quod li-

§3 quidato ꝑ crimine partis facinorose non licet de apicibus iuris disputare. facit text. in l. quod statim. ff. de poenis.

§4 Quæritur decimo octauo, an ꝑ iudex,

vel officialis condemnatus in syndicato possit iterum eligi in iudicem & officialem? Respondeo breuiter, quod non. doctrina est Baldi, quam sequitur Paulus de Castro in l. mancipia. C. de seru. fugitiuis. ibi, & si est condemnatus in syndicato, nunquam redibit ulterius. per notata in authentic. de armis, in fine. & est text. in l. prima. C. si quacunque prædi. potesta. Liudices. C. de dignita. libro duodecimo. & per Alexandrum in apostillis ad Bald. in dict. l. mancipia. Et ita pro nunc transeo, Ego Augustinus Dulcerus. I. V. D.

FINIS TRACTATVS DE SYNDICATV.

INDEX CAPITVM

A M E D E I.

Admissio querelarum.	fol. 39	Officis durare officio an reputetur ciuis. fol. 78	
An & quando officiales teneantur negligentia, & inquisitio de negligētia dicitur scrupulosa.	fol. 47	De probatione famæ. fol. 45	
An fama faciat plenam, vel semiplenā probationem.	fol. 45	De quibus officiales non teneantur. fol. 72	
An officiales possint durante officio conueniri.	fol. 43	Qua pœna puniantur officiales de negligentia.	fol. 44
Cautela ad defensionem officialium.	fol. 75	Qualiter probetur negligentia.	fol. 49
Conclusio non est de substantia.	fol. 42	Querela super barataria.	fol. 40
Diffinitio tamē tā bonæ quā malæ.	fol. 46	Quinque requiruntur ad substantiam inquisitionis.	fol. 42
Diffinitio malę famæ.	fol. 44	Querela capturæ, curationis, & torturæ iniuste.	fol. 22
Diffinitio manifesti.	fol. 46	Querela super membro debilitato occasione torturæ.	fol. 40
Diffinitio occulti.	fol. 46	Querela super fuga carcerati.	fol. 60
Diffinitio Rumoris.	fol. 49	Querela super sententia iniusta condemnationis innocentium, vel absolutionis innocentium.	fol. 40
De effectu generalis inquisitionis.	fol. 41	Remouēs propter culpam, vel delictum nō debet habere salarium.	fol. 44
Fama debet produci an banchū iuris.	fol. 45	Responsio officialium cum negatione.	fol. 37
Fideiussio.	fol. 32	De rimatione armorum, & quid veniat appellatione armorum.	fol. 30
Forma inquisitionis generalis.	fol. 39	De sedendo ad banchum iuris.	fol. 47
In quibus, possint durante officio conueniri.	fol. 44	Vbi proceditur ex mero officio non datur copia inquisito.	fol. 48
Intra quantum tēpus dicatur negligēs.	fol. 49	Vtrum offendens officiales in syndacatu, puniatur, ac si eos offendisset durante officio.	fol. 78
De iuramento præstando ab officialib⁹.	fol. 46		
Licentia.	fol. 32		
Locus & tempus est de substantia inquisitionis.	fol. 42		
Materia inquisitionis.	fol. 41		
Negatio querelarum.	fol. 45		

a INDEX

INDEX GLOSSA- RVM AMEDEI.

- Hæc est quædam inquisitio. fol. 41
 Quæ sit & fieri intenditur. fol. 42
 Per spectabiles & generosos viros. fol. 40.
 Syndicos & syndicatores. fol. eod.
 Ad syndicandum. fol. 43.
 Magnificum & generosum militem. fol. 43.
 Ioanem de Magnalocis de ciuitate Casel-
 li. folio 43.
 Olim potestatem dictæ ciuitatis. fol. 43.
 Ex mero eorum officio. fol. 44.
 In eo, de eo, super eo, quod fama publica p-
 cedente. fol. 44.
 Etiam per modum notorii audita peruenit. fol. 46.
 In eo de eo, & super eo, quod dictus D. Ioan-
 nes, & eius officiales, non iurauerunt in
 forma. fol. 46.
 In eo, de eo, & super eo, quod dictus olim
 potestas & eius iudices non sederunt ad
 banchum iuris. fol. 47.
 Item in eo, de eo, & super eo, quod dictus olim
 potestas non retinuit familiam dicto tem-
 pore. fol. 49.
 Item in eo, quod potestas & iudex fuerunt
 negligentes in inquirendo. fol. 50.
 Item in eo, quod dicti socii milites fuerunt
 negligentes in inquirendo pro armis. fol. 50.
 Item in eo, quod dictus notarius extraordi-
 nationem fuit negligens. fol. 52.
 Item, in eo, quod dictus notarius maleficio-
 rum fuit negligens. fol. 52.
 Item in eo, quod dicti domicelli & berrua-
 rii. fol. 52.
 Item in eo, quod dictus potestas, & officia-
 les non fecerunt continuam residentiam. fol. 52.
 Item in eo, quod dictus potestas & iudex
 non expedierunt processum intra tem-
 pus statuti. fol. 52.
 Item in eo, quod dictus potestas retinuit in
 dicto officio uxorem, & alios quos re-
 tinere non poterat. fol. 52.
 Item in eo, quod dictus potestas & officia-
 les, plures capi, detineri, & carcerari, &
 torqueri fecerunt. fol. 53.
 Item in eo, quod plures innocentes conde-
 nauerunt, & nocentes absoluerunt. fol. 54.
 Item in eo, quod dictus potestas, & officia-
 les, multas baratarias, & diuersa delicta
 comiserunt. fol. 60.
 Et prædicta commissa fuerunt in dicta ciui-
 tate & palatio residentie ptatis. fol. 62.
 super quibus omnibus, & singulis procede-
 re intendunt dicti syndici. fol. 62.
 Emergentibus, & connexis, & prorsus ex-
 traneis. fol. 62.
 Inchoata, & formata fuit dicta inquisitio
 die prima Nouembris. M. cccclxij. fol. 63.
 Supradictus D. potestas, & alii supra nomi-
 nati negauerunt omnia, & singula. fol. 63.
 Qui D. potestas, & officiales promiserunt
 parere mandatis syndicatorum. fol. 65.
 Pro quo D. Ioanne, & officialibus, solenni-
 ter fidei iusserunt. fol. 62.
 Supradictus D. Ioannes & alii supra nomi-
 nati dederunt licentiam dictis syndicis. fol. 68.
 Et dicti D. syndici monuerunt. fol. eod.
 Qui D. Ioannes constituit procuratores. fol. eod.
 Deinde dicti D. Syndici commiserunt. buc-
 cino publico præconi. fol. eod.
 Qui præco. recitavit bannimenta fecisse. fol. eod.
 In termino comparuit Iacobus pieluse. fol. 69.
 Coram nobis Quiriacus de Ancona. fol. 69.
 Coram nobis D. syndicis agit uti syndicus
 communis. fol. 70.
 Coram nobis agit dictus syndicus, quia co-
 demnauerit. fol. 70.
 Coram nobis agit dictus syndicus, quia per
 baratariam absoluerit. fol. 70.
 Compatuerunt dicti procuratores in ter-
 mino. fol. 70.
 Supra scripti D. syndici decreuerunt dictis
 procuratoribus copias dictarum querelarum. fol. 70.
 Qui Domini syndici statuerunt terminum
 trium dierum ad probandum. fol. 70.
 In termino comparuerunt procuratores dictorum
 officialium, & accusauerunt contumaciam. fol. 71.
 Supradicti Domini syndici commiserunt zano-
 bio publico nuncio &c. fol. 71.
 Qui Domini syndici monuerunt partes ad
 audiendum sententiam. fol. 71.

INDEX

INDEX RVBRICARVM

362

PARIDIS DE PVTEO.

De litera A.		Feriz.	fol. 189
Accusatus in officio.	fol. 113	Filiusfamilias.	fol. 189
Accusatio.	fol. 114	Fuga officialis.	fol. 190
Adulterium.	fol. 114	Furca.	fol. 190
Allegationes.	fol. 115	Furcarum erectio.	fol. 190
Appellatio.	fol. 116	Delitera G.	
Arbiterium.	fol. 123	Gabella.	fol. 191
Assessor.	fol. 128	De litera H.	
De litera B.		Heres.	fol. 191
Bannum.	fol. 133	De litera I.	
Barataria.	fol. 133	Instantia syndicatorum.	fol. 191
Brachium.	fol. 134	Instrumentum.	fol. 196
De litera C.		Iniuria officialis.	fol. 197
Captura.	fol. 134	Inquisitio.	fol. 199
Carcer & carceratus.	fol. 139	Interdictio.	fol. 203
Civilitas officialis.	fol. 146	Impedimentum.	fol. 204
Consilium.	fol. 146	Inobedientia.	fol. 204
Confessio.	fol. 149	Inhabilitas.	fol. 204
Condemnatio.	fol. 150	Iustitia.	fol. 204
Concordia.	fol. 153	Iudex.	fol. 206
Contrahere.	fol. 154	Iudex male iudicans.	fol. 211
Consuetudo.	fol. 156	Iudices.	fol. 106
Contumacia.	fol. 156	Iudices ad syndicatum qui sint.	fol. 93
Clericus.	fol. 158	Iurisdicatio.	fol. 217
Corruptio.	fol. 159	Iudicis suprema potestas.	fol. 218
Cruditudo officialis.	fol. 161	Iudicare.	fol. 219
Credere, & creditur.	fol. 162	Iuramentum officialis.	fol. 205
Culpa officialis.	fol. 163	De litera L.	
Compositio.	fol. 163	Lis sua.	fol. 224
De litera D.		Licentia officialis.	fol. 288
Delinquens in officio.	fol. 170	Latro.	fol. 229
Delegatus.	fol. 171	Libellus.	fol. 231
Doctor.	fol. 171	De litera M.	
Durante officio.	fol. 173	Maniuvoltus.	fol. 233
De litera E.		Mortuus.	fol. 234
Electio officialium.	fol. 174	De litera N.	
De excessibus Imperatoris.	fol. 77	Negligentia.	fol. 235
De excessibus Regum principum, & Ducum.	fol. 78	Notorium iudici.	fol. 242
De excessibus Baronum erga subditos.	fol. 84	Nuntius.	fol. 244
De excessibus principum inferiorum.	fol. 88	De litera O.	
De excessibus militarium secularium.	fol. 89	Officialis.	fol. 99
De excessibus consiliariorum.	fol. 89	Officialis.	fol. 247.
De excessibus advocatorum.	fol. 190	Officialis.	fol. 252
Executio sententiarum.	fol. 176	Offo syndicatorum, & qui sint syndicatores & an officialis semel syndicatus possit in patria conveniri & de gestis pendente syndicato, & de repraesentatione contra syndicatores iniuste condemnantes, & multa de materia, & modo syndicatorum.	fol. 92
Expensa.	fol. 177		
De litera F.			
Familiaris, siue familia potestatis.	fol. 178		
Fideiussor officialium.	fol. 185		

a 2 Oblatio.

INDEX

Oblatio.	fol. 25	Reformatus	fol. 282
Officium. I.	fol. 34	Remotus ab officio	fol. eod.
Officialis perpetuus.	fol. 252	Remissio	fol. 282
Officialis offens.	fol. 252	Reditio rationum officialium:	fol. eod.
Officium. II.	fol. 253	Robaria	fol. 283
Officium iudicis.	fol. 254	Repraesalia.	fol. eod.
De litera P.		De litera S.	
Poculenta & esculenta.	fol. 253	Salarium.	fol. 284
Plures officiales.	fol. 255	Saluusconductus.	fol. 290
Raupertas.	fol. 256	Sententia.	fol. 290
Pœna.	fol. 256	Scholaris.	fol. 303
Potestas.	fol. 267	Syndicus.	fol. 303
Præsumptio officialia.	fol. 29	Syndicatorum officium quod sit.	fol. 98
Premium.	fol. eod.	Statutum.	fol. 303
Præceptum	fol. 27	Substitutus.	fol. 304
Probatio.	fol. 273	Succesor in officio	fol. 316
Probatio in syndicato	fol. 275	Suspicio.	fol. 307
Procurator	fol. 275	De litera T.	
Proventus	fol. 276	Testis.	fol. 310
Principium officii	fol. 278	Tortura. i	fol. 314
Publicatio bonorum	fol. 278	Tortura. ij	fol. 323
De litera R.		Tortura. iij	324
Resistencia	fol. 278	Tortus	fol. 331
Reformatio	fol. 281		

INDEX CAPITVM

PARIDIS DE PVTEO.

De litera A.		An finito officio possint officiales.	fol. 354
Ad syndicatorum officium pertinet.	fol. 99	An hæres mortuo potestate debeat.	fol. 172
aduertendum, quia ubi lex.	fol. 338	An in causa pecuniaria, & ciuili.	fol. 345
Aduocati causarum excedant.	fol. 90	An iudex teneatur.	fol. 115
An apparitor curiæ, qui coepit clericum.	f. 159	An iudex qui pro debito ciuili.	fol. 134
An Baro teneatur de robaria facta.	fol. 88	An iudex pp contumaciã al cuius.	fol. 158
An natio, vel offalis teneat de robaria.	f. 283	An iudex qui fecit executionem iniuriosam	fol. 176
An carcerarius teneatur alimentare.	fol. 149	An iudex vel officialis fugiens.	fol. 190
An contra officialem, qui est in syndicato.	fol. 231	An iudex possit vel debeat.	fol. 220
An credatur verbo officialis.	fol. 162	An iudex qui fecit litem suam.	fol. 227
An dictum capitulum detestantes.	fol. 294	An iudex, qui debebat imponere.	fol. 268
An doctor, seu aduocatus possit queri.	fol. 171	An iustitiz sit derogandum.	fol. 205
An electus & creatus ad officium.	fol. 175	An liceat occidere Regem tyrannum.	fol. 83
An & quãdo propter iusticiã a iudice.	f. 111	An nuntius executor qui non potest.	f. 244
An ex eo q fecerunt familiares prius.	f. 180	An officialis possit capere rem.	fol. 139
An ex sola confessione.	fol. 320	An officialis Episcopi	fol. 170
An facta cõpositione per iustitiariũ.	fol. 166	An officialis succesor veniens	fol. 306
An familia potestatis, scilicet, notarij	f. 82	An officialis finito officio, si nõ pot.	fol. 135
An fama sit indicium.	fol. 321	An officialis durante officio teneatur. solue	re.
An familia potestatis, qui occidit malefacto	rem.		fol. 191
	fol. 178	An officialis possit cogere subditum.	f. 233
		An officiales qui suspendũt mortuos.	f. 238
		An offi-	

Index.

363

An officialis remotus ab officio.	fol. 281	ri.	fol. 307
An per dictum c. detestantes.	fol. 247	An testes reprobati.	fol. 321
An potestas, qui est iuris ignarus.	fol. 278	An valeat captura psonę facta i ecclesia.	fol. 138
An potestas qui aliquem tenebat arrestatū	fol. 140	An valeat electio ram cum pacto.	fol. 174
An potestas & sui debeant tractari.	fol. 146	Abiter facit licem suam.	fol. 202
An potestas possit dare securitatem.	fol. 350	De litera. B.	
An potestas excusetur propter errorem.	fol. 147	Bannum qualiter.	fol. 133
An potestas vidēs aliquem vulneratū.	fol. 150	De litera C.	
An potestas, qui misit ad supplicium.	fol. 14	Captus illicite est ante omnia relaxandus	fol. 138
An potestas, qui processit in causis.	fol. 302	Causa syndicus debet expediri.	fol. 189
An propter iustitiam denegaram.	fol. 118	Cōdenatus i syndicato nūquā redibit.	fol. 153
An quando plures gesserunt officium.	fol. 255	Confessio sociorum criminis.	fol. 344
An si capitaneus creatur in ciuitate.	fol. 284	Consiliarii, officiales & notarii.	fol. 255
An si compositio fiat cum illis.	fol. 165	Contra officiales in syndicato.	fol. 274
An si contra officialem offert quis.	fol. 190	Contra magistratum negligentem.	fol. 239
An si delinquens posuit se in manibus.	fol. 170	Corrumpens, iudicem, vt proferat.	fol. 166
An si dencur querelę in syndicato.	fol. 197	Cum fama querula ad Regē, venisset.	fol. 222
An est facta compositio delicti.	fol. 166	De litera D.	
An si est factum bannum.	fol. 269	Deinde vero eliguntur syndicatores.	fol. 62
An si iudex de voluntate partium.	fol. 248	De iudice male iudicante.	fol. 205
An si iudex mandat aliquid.	fol. 260	Delinquens in aliquo officio.	fol. 170
An si iudex aliquem condemnauit.	fol. 56	De repetitione torture scias.	fol. 326
An si iudex, qui dedit sententiam.	fol. 221	Dicendum insuper de excessibus principū	fol. 28.
An si iudex, vel eius nuntius.	fol. 278	Dicitur constitutio principis.	fol. 193
An si iudex in sententia cōdenat.	fol. 306	Dicitur constitutio regni Sicilię.	fol. 192
An si iudex ex forma statuti.	fol. 300	Dicitur constitutio regni, q. pro bannitus.	fol. 202
An si iudici opponitur.	fol. 162	Dicitur autē syndicus.	fol. 100
An si officialis aufugit.	fol. 189	Dicitur communiter, q. vnus testis.	fol. 253
An si officialis processit super iniuria.	fol. 198	Dicitur in literis iustitiorum.	fol. 143
An si officialis consuevit habere centū.	fol. 287	De litera E.	
An si officialis aliquem tormentauit.	fol. 325	Est tamen circa prædicta aduertendū.	fol. 108
An si opponatur contra.	fol. 113	Est tamen aduertendum, quod.	fol. 243
An si partes fuerint impeditę.	fol. 19	Est videndum de instantia syndicus.	fol. 192
An si plures carcerati affregerint muros.	fol. 141	Et aduerte, quod dicte cōstitutiones.	fol. 200
An si potestas condemnauit, vel composuit.	fol. 94	Et aduertendum est, quod iudex pro inue-	fol. 319
An si potestas nulliter de facti captos.	fol. 131	figanda.	fol. 319
An si quis aliquem accusauerit.	fol. 114	Et an si quis dixerit, qd̄ intendebat.	fol. 318
An si quis inuicem corrumpit.	fol. 159	Et in iudiciis & inquisitionibus.	fol. 320
An si Rex Sicilię requisitus.	fol. 113	Et modo videndum est quod tēpus.	fol. 103
An si sententia est lata sine dolo.	fol. 302	Et primo de excessibus Imperatoris.	fol. 771
An si statuto superioris, vel priuilegio.	fol. 119	Et primo vidēdū est, de qbus syndici.	fol. 5
An si statutum relinquit penas.	fol. 265	Excedunt autem Barones.	fol. 84
An si tempore sententię.	fol. 160	Excedunt autem milites seculares.	fol. 89
An tēpore officiali fuerūt commissā.	fol. 256	Excedunt consiliarij principum.	fol. 89
An stante dicto statuto, vel priuilegio.	fol. 121	Excedunt plerique executores.	fol. 84
An stetur dicto torti.	fol. 331	De litera F.	
An substituens aliquem in omnibus.	fol. 305	Facta est electio potestatis.	fol. 285
An syndicatores debeāt hñe salariū.	fol. 186	Familia potestas non potest capere.	fol. 171
An syndicatores officialium possint al-		Fuit consultus, quod duo amuli.	fol. 190
		Fuit semel rogatus a doctores.	fol. 310
		Fuit	

Index.

- fuit magna quæstio in syndicato. fol. 146
 In officiis tria requiruntur. fol. 175
 In regno statuitur quod iudex debet. fol. 219
 Intra quantum tempus dicatur iudex esse negligens. fol. 275
 Iudex pot de plano, & sine tribunali. fol. 139
 Iudex, qui aliquæ ad mortem condemnat. fol. 150
 Iudex dubitans, de rixa, vel scandalo. fol. 153
 Iudex ordinarius non tenetur. fol. 171
 Iudex qui tenetur processus expedire. fol. 196
 Iudex ad instantiam Titii publice condemnauit. fol. 199
 Iudex cogitur eius officium complere. fol. 204
 Iudex potest alicui interdicare artē suā. fol. 293
 Iudex ratione inobedientiæ fol. 204
 Iudex qui admittit instrumentum. fol. 228
 Iudex ut non arguatur de negligentia. fol. 237
 Iudex in tribunali præcepit. fol. 24
 Iudex in officio processit ad punitionem fol. 245
 Iudex, qui potest ex officio aliquid facere. fol. 255
 Iudex etiam in dignitate constitutus. fol. 290
 Iudex, qui potest processum expedire. fol. 306
 Iudici faciliter non permittitur inquirere. fol. 199
 Iudices ad syndicatum de iure communi. fol. 93
 Iudices, qui si conuicti sint. fol. 160
 Iudices puras debent habere manus. fol. 209
 Iuxta prædicta quæro. fol. 257
 Libellus in syndicato qualiter formetur. fol. 231
 Licet aliās communiter dicatur. fol. 217
 Licet aliās dicatur, quod torquendo. fol. 324
 Licet dicatur, quod iudex iustitiam denegās fol. 112
 Licet dicatur, q̄ qui nō pot solvere. fol. 260
 Licet dicatur quod carcerarius non possit. fol. 144
 Licet regulariter adhibeatur. fol. 323
 Magistratus qui creat aliquem in officio. fol. 304
 Male consuetudines per officiales. fol. 15
 Mandauit Rex potestati. fol. 339
 Multa de barataria vide. fol. 133
 Nemo debet, nisi officium sibi commissum exercere. fol. 25
 Nunc videndum est de cōfessione rei. fol. 250
 Officialis finito officio tenetur stare. fol. 99
 Officialis quidam magnus. fol. 24
 Officialis habens arbitrium. fol. 123
 Officialis, qui non est potens. fol. 134
 Officialis exercuit officium. fol. 158
 Officialis propter sēuitiā maximā. fol. 162
 Officialis de quibus culpis teneatur. fol. 163
 Officialis durante officio non potest conueniri. fol. 173
 Officialis iudex, qui est filius. fol. 189
 Officialis inhabilis assumens officiū. fol. 204
 Officialis propter negligentiam, vel culpā. fol. 239
 Officialis propter paupertatem. fol. 256
 Officialis finito officio an possit recedere. fol. 275
 Officialis remittens aliquem ad proprium iudicem. fol. 282
 Officialis finito officio suo tenetur stare. fol. 282
 Officialis posuit ad chordam mulierem. fol. 328
 Officiales destinati ad maleficos capiendos. fol. 129
 Officiales non pnt tēpore sui officij. fol. 155
 Officiales durante officio cōueniuntur. fol. 173
 Officiales antequā officiū recipiāt. fol. 215
 Officiales seu rectores locorum. fol. 224
 Officiales qui eliguntur ad regimen. fol. 22
 Officiales non debent officia assumere. fol. 251
 Officiales perpetui possunt conueniri. fol. 252
 Officialibus perpetuis licitum est. fol. 154
 De litera. P.
 Per syndicatores officiali, & iudicibus. fol. 42
 Pone, quod vniuersitas in medietate mensis. fol. 97
 Pone quod carceratus aufugit, cum notario. fol. 145
 Pone, q̄ cōmissa est executio sn̄x. fol. 176
 Pone, qd sunt duo domini vnius terre. fol. 190
 Pone, quod extat statutum, quod potestas teneatur. fol. 218
 Pone, qd potestas impetitur ī syndica. fol. 218
 Pone, q̄ iudex adstringit per statutum. fol. 301
 Pone, q̄ aliquis commisit multa. fol. 324
 Post imperatorum excessus. fol. 78
 Potestas qui habet arbitrium. fol. 126
 Potestas cum esset in officio. fol. 131
 Potestas, seu alius officialis debet. fol. 146
 Potestas, qui tulit sententiam iniquam. fol. 149
 Potestas cum annua puiſione electus. fol. 178
 Potestas in delicto notorio cognoscit. fol. 22

Potestas

Index.

364

Potestas tenetur pro furto.	fol. 184	Rex concessit alicui officium.	fol. 281
Potestas tenetur de delictis suorum.	fol. 267	Rex concessit alicui officium.	fol. 285
Potestas an possit punire alium.	fol. 268	De littera S.	
Præsumitur contra officialem.	fol. 269	Sequitur de modo & forma syndicationis.	fol. 105
Princeps concessit Titio officium.	fol. 277	Sequitur modo alia questio.	fol. 151
Proceditur autē in syndidatu officialiū.	fol. 103	Sequitur notabilis questio, alias coram me.	fol. 156
De littera Q.		Sequitur questio quotidiana.	fol. 349
Qualiter autē probabitur iustitiam.	fol. 111	Sequitur modo notabilis questio.	fol. 353
Qualiter procedatur per syndicatores.	fol. 133	Si aliquis opprimatur iniuste.	fol. 110
Qualiter autē pbat̃ur cōtra cōmētariēsem.	fol. 145	Si aliquis officialis destinatur.	fol. 282
Qualiter arguatur negligētia in capiēdo.	fol. 240	Si iudex qui tulit sententiam.	fol. 116
Qualiter fiat probatio contra officialem.	fol. 275	Si iudex processit ad capturā delinquentis.	fol. 137
Quedam mulier accusavit quandam.	fol. 111	Si iudex maleficiorum in criminali.	fol. 187
Quero quē sint consideranda in istis.	fol. 164	Si latro famosus post confessionem.	fol. 231
Quero dicit cōstitutio regni, quod nullus.	fol. 196	Si officialis sit, condemnatus in syndicatu.	fol. 251
Quero de questione facti. Emancipatio.	fol. 225	Si officialis decedat in officio.	fol. 288
Quero de vna vult questione.	fol. 278	Si per statutum, vel instrumentum.	fol. 111
Quero de vna notabili questione.	fol. 354	Si potestas ex forma statuti tenetur.	fol. 278
Qui alios vult iudicando corripere.	fol. 77	Si ptas tulit sentēciā secūdu formā statuti.	fol. 303
Quia cōmuniter dicitur, quod iudex.	fol. 218	Si quis est inuentus in loco.	fol. 16
Quia cōmuniter dicitur, quod confessio.	fol. 316	Si statutum, vel constitutio principis dicat.	fol. 150
Quia dicitur, quod non licet offendere.	fol. 252	Si statutum prohibet potestatem.	fol. 281
Quia dicitur, quod iudex in perplexis.	fol. 273	Si sunt duo, qui adinuicem habēt guerrā.	fol. 520
Quia multa possunt occurrere.	fol. 262	Statutum ciuitatis loquens de iure.	fol. 146
Quia plerunque officialēs impetūtur.	fol. 136	Subjicio pulchram quæstionem.	fol. 22
Quia plerunque potestates, capitanei.	fol. 163	Subjicio subtilem & vtilem quæstionem.	fol. 186
Quia pluries est dictum, quod iudex.	fol. 166	Syndicatu officia. operam daturum.	fol. 76
Quia plerunque in syndicatu iudices.	fol. 314	Syndicantur etiam officiales habentes.	fol. 105
Quia sepe contingit, quod officiales.	fol. 270	Syndicantur etiam offic. ratione denegate.	fol. 111
Quia sepe iudices aliquem torquent.	fol. 327	Syndicantur offic. quia ipsi qui subditi.	fol. 106
Quia supra pluries est dictum.	fol. 174	Syndicantur etiam offic. de subtractis.	fol. eod.
Quia supra est dictū, quod cōtra latrones.	fol. 230	Syndicantur etiam iudices de sententijs.	fol. 107
Quid si per statutū, pro homicidio.	fol. 258	Syndicat iudex, quē dicit maculare.	fol. 107
Quidā de regno Siciliæ fuit potestas.	fol. 97	Syndicantur etiam officiales qui violentas.	fol. 100
Quidam iudex fuit delatus in syndicatu.	fol. 152	Syndicantur etiam offic. si concussione.	fol. 108
Quidam magnus dñs, vel baro.	fol. 177	Syndicatur et officia. si aliquo tempore.	fol. 109
Quidam dominus ciuitatis fecit.	fol. 283	Syndicus, qui tenetur denuntiare.	fol. 303
Quidam erat syndicus, vel magister.	fol. 302	De littera T.	
Quidam fuit tortus bene decem vicibus.	fol. 316	tertio, cū quibus & qualiter huiusmodi.	fol. 165
Quidam latro famosus fuit captus.	fol. 351	Testis in testimonio varius.	fol. 345
Quidam vir levis opinionis.	fol. 355	Tortura grauior est poena.	fol. 324
Quomodo autē probetur istum officialē.	fol. 110	Tu qui vadis in birrariz.	fol. 264
Quomodo prouideatur mihi, si incepti.	fol. 112	De littera V.	
Quoniam sepe accidit, quod assessores.	fol. 149	Vbi proceditur extra ordinem.	fol. 270
Quot sunt, qui faciunt penas.	fol. 262	Vide in verb.	fol. 124
De littera R.		Viso de modo procedendi.	fol. 164
Ratificatio dictorum in tormentis.	fol. 351	Viso de indicijis indubitatis.	fol. 317
Rectores terrarum tenentur.	fol. 183	Viso de indicijis, sequitur de modo.	fol. 323
Restat videre de præceptis.	fol. 263	Viso de repetitione torti.	fol. 346
Restat vnum aliud ad d.c.	fol. 298	Vltimo circa prædicta quero.	fol. 168
Rex autem, licet sit legitime.	fol. 82	vniuersitas petit offic. syndicari.	fol. 313
		vtrum iudex, qui per vim, vel metum.	fol. 293

INDEX

INDEX SINGVLARIVM MATERIARVM, QVAE IN HOC SYNDICATVS TRACTATV

CONTINENTVR,

Ordine Alphabetico digestus.

Delitera A.

ABSENS dicitur, qui est
in ortis. nu. 4 fol. 184
Absentia in dubio, in bo-
nam partem debet inter-
pretari. nu. 78 fol. 19
Absolutio potestatis, iudicis
& aliorum officialium qualiter
fieri debeat, si in inquisitio-
ne non reperiuntur culpabiles. n. 234 fol. 71
Absolutus semel non debet amplius molestari, nisi
ratione ignorantie, vel prevaricationis. n. 2 fol. 55
Accursius Federici Imperatoris temporibus ius
civile glossis adornavit. nu. 5 fol. 76
Accusans officialem de publico crimine, & non
probatum in eadem poena. nu. 5 fol. 197
Accusari timens accusaturum se prius accuset. nume-
ro 143 fol. 29
Accusatio ordinaria non tollitur per poenam ex-
traordinariam impositam, nu. 9 fol. 243
Accusator qui aliquem accusavit contra quem
processum fuit & vigore indiciorum fuit tor-
tus, deinde innocens repertus, an iudex an ac-
cusator teneantur, & an iudex post accusatio-
nem abolitam prosequi possit, & an possit pro-
sequi reum incarceratum absolui debere vel
condemari, & accusatore renuntiante accusationi
an possit iudex alteri mandare ut prosequatur ac-
cusationem, vide in verbo, An si quis pro totum fol. 114
Accusatus nolens respondere accusationi potest torque-
ri, ut coheretur etiam sine indicio. n. 16 fol. 38
Accusatus pluries eodem libello an puniatur plu-
ribus poenis, statum statuto, quod &c. n. 136 l. 1. 8
Accusatus fuit quidam de crimine & fuit tortus,
deinde quia nihil fuit confessus, sed repertus in-
nocens, iudex absolvit ipsum, an accusans teneat-
ur ubi ad expensas, damna, & interesse, consi-
lium est, quod qui offensus non habet probatio-
nes de delicto claras, sed habet indicia, vel pre-

sumptiones aliquas urgentes, quod notificet
vel denuntiet curie delictum, vel curiam infor-
met. vide in verbo, Confessio. sub nu. 2. S. qui
dam fuit. fol. 344

Accusatus nolens respondere accusationi, an pos-
sit torqueri, ut confiteatur etiam sine indicio
quia non torquetur ad punitionem, sed ut re-
spondeat. vide in verbo, Sequitur. sub n. 5 fol. 348

Accusavit vir quidam levis opinionis & vitae cap-
torem ditissimum, pro eo quia asserit sibi de-
posuisse mille in saculo, ad iocalia quendam, cap-
sor negat depositum, & viso libro & deposito
non reperto descripto, dicit accusationem esse
calumniosam, & falsam, quia nihil de tali depo-
sito probatur, & petit ipsum accusatorem tor-
queri. dic quod iudex ante omnia debet bene
investigare de qualitate, conditione, & fama
utriusque, & an sit aliqua praesumptio delicti,
quia si inventus fuerit accusator calumniosam
accusationem instituisse, torqueri debet ut ve-
ritas eruatur. vide in verbo, Quidam vir le-
vis. sub nu. 1 fol. 355

Accusavit quidam exterius nummularium bonae fa-
mae, & ab eo importune petebat ducatos trece-
tos, quos dicebat in suo banco deposuisse, &
accusaverat ipsum de furto, mercator erat suspi-
tiosus, quod exterius querebat illum hominem bo-
nae fame ad condemnationem perducere, fuit
tortus exterius, confessus fuit nunquam fecisse
depositum aliquod, sed hoc agebat, ut mercator
sur, honoris causa conservandi aliquid daret vi-
de in verbo, Quidam vir. sub numer. 5. S. Et alias
decreui. fol. 355

Acta consiliorum ubi discordantia repertiun-
tur inter se, illius sententia magis est tenenda
cuius autoritas antiquior, ac potentior est, &
canones hodierni praeferruntur, dictis Apo-
stolorum antiquioribus. vide in verbo, An
si iudex. nu. 12 fol. 23

Acta

- A**cta iudicij peteunt finita instantia. nume-
ro 4 fol. 293
- A**cta in syndicato a notarijs syndicorū gra-
tis, & sine expensa scribi debent. nu. 219
folio. 69
- A**ctio civilis, & criminalis qualiter possint ī
eodem libello cumulari nu. 216. fol. 61
- A**ctio non criminalis, sed civilis intenta-
tur, si de leui, vel leuissima culpa agatur.
nu. 128. fol. 56
- A**ctio criminalis pro barataria intentari po-
test. nu. 17. fol. 41
- A**ctio inepta quæ dicatur. nu. 9 fol. 294
- A**ctor vel reus post terminum admitti po-
test ad aliquid faciendum si parti aduerse
nihil deperit. nu. 229 fol. 70
- A**gens qu. iudici in syndicato libellum por-
rigit, quod testes examinare neglexit,
quid probare debeat. nu. 2. fol. 10
- A**gens & non probans tenetur iniuriarum.
nu. 4. fol. 197
- A**dminiculum quid sit. nu. 45 & 10 fol. 339
- A**dministrans negotia alicuius si passus fue-
rit in bonis latrocinij exhibēdo furē, ab
eo culpa abesse piumitur, & prās mittens
famulū ad emendū carnes in credentiam
istud debitū non debetur per famulū sed
per potestātē, quia famulus tanquam nū-
tius nō efficitur ex contractu. vide in ver-
bo, Rectores. nu. 2 & 5 fol. 183
- A**dministrator de negligēcia tenetur in syn-
dicatu officialis, si nō fuit diligens in exa-
ctiōne tributorū fiscalium tenetur in syn-
dicatu, & perdit salarium, & similiter iu-
dex qui negligit ferre sententiam, & sic
iustitiam administrare punitur, & licet
ab ea non possit appellari, tamen potest
haberi recursus contra iudicem male pro-
nuntiantem, & quando est negligens ab
eius negligēcia appellatur. verb. Iudex.
nume. 3 fol. 23
- A**dulterium per quæ indicia probetur. nu-
mero 3 fol. 252
- I**n adulterio indicia sunt. 4 locus aptus, cō-
diuitia, colloquia, basia, tactus, & similia. ff.
de adulr. l. quod ait. in princip. licet aliū
cum maiori astutia procedentes si talib⁹
abstinebunt, & potius odium simulabūt
quā indicis amorem ostendent, & in
omni crimine vt cunctis circumstantiis
in statuta aq̃e discretionis appensis ar-
gumenta, & indicia verisimilia iudicen-
tur. vide in verbo, Tortura. 2. sub nume-
ro 2. §. nam in adulterio. fol. 325
- A**dulterantem clericum pater inueniens pro-
prium filiam, si occidat, an incurrat in ca-
nonē. vide in verbo, clericus. nu. 5 fol. 158
- A**duocatus nimis verbosus potest ab officio
remoueri nu. 3. fol. 244
- A**duocati debent interesse disputationi, an
indicia sint sufficientia. nu. 50 fol. 338
- A**duocatus an dicatur inimicus partis, con-
tra quam aduocat. nu. 5 fol. 308
- A**duocatus admittitur in subsidium in te-
stem pro clientulo. nu. 37 fol. 236
- A**duocati legentes falsum in tabu. pu. tenē
crimine laesæ maiestatis, quando hoc fa-
ciunt ad pulsationem & referendo iudi-
ci aliquid quod non sit verum tenentur
falsi. vide ibidem nu. 10. §. Etia excedit.
fol. 90
- A**duocati excedunt, quod sub spe & obten-
tu lucri causas desperatas fouent & præ-
stando patrocinij latronibus publicis. vi
de ibidem nu. 12. fol. 91
- A**duocati cauillofi excedunt propterea a iu-
dice repelluntur, & aduocatum peritissi-
mum iudex reprehendere potest, & exce-
dunt quando nimium solliciti sunt, & li-
cet aduocato p subterfugia decipere aliū
aduocatum. vide in verbo, Aduocati cau-
sarium. nu. 14 §. excedunt. fol. 91
- A**duocati excedunt, quando iurant adiu-
uare lites per verum & iustum. vide ibid-
nu. 18 fol. 91
- A**duocatus excedere dicitur, quando causa
differitur propter eius negligēciam, &
quando clientulus patitur damnum eius
culpa vel dolo, & quando dat imperium
& malum consilium, & quando recusant
eorum officium omnibus impartiri. nam
& si cōpellantur aduocare contra dñm
suū nō perdit feudū. vide ibi. nu. 19. fo. 91
- A**duocati excedūt si promittūt pro vna par-
te, & suscipiant patrocinium ab alia, quia
interdum aduocatus nimia cupiditate ra-
pitur. vide ibid. nu. 25. fol. eod.
- A**duocatus faciens de lite pactum & procu-
rator propter pactum de quora litis non
potest litem cōtestari, quia talis exceptio
impedit litis contestationem. vide in ver-
bo, Affessor. sub nu. 21. fol. 119
- A**duocatus nō tenetur gratis aduocare pro
Rege, sicut nec alia persona subire.
b vide

Index.

- vide in preallegata rubrica sub verbo, Po-
testas. in nume. 3 fol. 131
- Aduocatus** si fuit aliquis in causa & efficiat-
tur assessor, debet causam ipsam delegare.
vide ibidem sub numero 11. fol. 122
- Aduocati** in excessum incurrere dicuntur
quando filacterias suas perordano dila-
tant nam dum quis diffuso sermone se ia-
ctat in promptum incidit sui periculum,
& virrus in modicis consistit ex multis.
vide in verbo, Aduocati causarum. nu-
mero 1 fol. 90
- Aduocati** illi excedunt, qui ob instruendas
litteras falsas pecunias recipiunt, propter
quod tenentur poena falsi. ac etiam facie-
tes pactum de quota litis ac etiam si consul-
tus ab una parte alteri iura parti sua re-
uelauit, & reuelando secreta partis incidit
in falsum & tenetur falsum ostendendo in-
strumenta suae partis alteri parti. vide ibi-
dem nu. 4 §. excedunt. fol. 90
- Aduocatus** dimittens causam indiscussam
in tempore periculoso, & substantiali non
habebit salarium, & acceptum restituet.
& quid in aliis opificibus. numero 10 &
11. fol. 289
- Aestimator** an faciat litem suam? nu. 5 fol. 226
- Agricola** æquiparatur vasallo. nu. 30 fol. 86
- Allegans** debitorem suspectum debet pro-
bare. nu. 1 & 5 & si post capturam non re-
periatur suspectus creditor tenetur iniu-
riarum. nu. 6 fol. 134
- Ambasiator** si infirmetur in itinere debet
curari expensis reipublicae. nu. 5 fol. 245
- Ambigua** verba debent à iudice interpreta-
ri. nu. 2 fol. 318
- Amputatio** membri est debilitatio totius
corporis. nu. 85 fol. 21
- Animal** punitur propter criminis immani-
tatem. nu. 20 fol. 208
- Animus** an requiratur in penis statutorum
vel factum. nu. 1 & 2 fol. 274
- Apices** iuris non excusant in foro conscien-
tiae. nu. 8 fol. 220
- Apes** electus in regem perdit aculem. in ti-
tulo de regum princip. & c. num. 9 & hoc
ne alias offendere possit in titul. de re-
gum princip. nume. 9 virtutes enim re-
gis duæ sunt iustitia & pietas, iustitia per
se seuera est. vide supra eod. nu. 9 fol. 78
- Apparitor** curie qui cepit clericum delin-
quentem, & ipsum duxit ad præteritum, an te-
neatur in syndicato. vide in verb. An ap-
paritor. & an p bono publico quilibet pos-
set capere fugientem, & sic et clericum, & p-
prio iudici representare. vide ubi supra
sub nu. 1 fol. 159
- Apparitores** alicuius officij non possunt co-
cutere artifices. nu. 4 fol. 170
- Apparitores** conueniuntur coram eo, cuius
sunt apparitores. Et quid in apparitoribus.
magistrorum rationalium. nu. 3 & 4 fol. 247
- Appellari** non potest ad principem medijs
omissis. nu. 238 fol. 72
- Appellari** an possit ab interlocutoria quod
quis torqueatur. nume. 4 fol. 354
- Appellari** potest à grauamine statuti ini-
qui. nu. 24 fol. 86
- Appellari** quando possit à sententia secun-
dum consilium sapientis lata de partium
voluntate electi. & nu. seq. nu. 165 fol. 31
- Appellari** potest à sententia lata secundum consi-
lium alicuius, q male consuluit. nu. 161 fol. 31
- Appellari** si non possit à sententia alicuius secundum
formam statuti, tunc poterit adiri super-
ior per modum quærelæ. nu. 6 fol. 111
- Appellare** an possit quis à tortura illicita. &
standum sit eius confessioni si repetitus
dicit per metum tormentorum dixisse, &
iterum tortus fuit confessus deinde nega-
uit. vide in verb. Viso de repetitione tor-
ti nu. 1. vsque ad 2 fol. 346
- Appellationi** renuntians q contra iudicem de
iniuria sibi facta agere possit. n. 7. fo. 123
- Appellatione** remota intelligitur de friuola,
non aut de iusta, & remotio appellationis
nihil operatur, ubi manifeste apparet de in-
iusta, seu grauamine, facit. n. ubi commis-
sa causa non exceptione remota, non videtur
remota illa, q iuris autoritate præcedit,
sed friuola, i. verb. an si statuto. n. 1. fo. 193
- Arbiter** male arbitrans litem suam facit,
sicut & iudex. nu. 41 fol. 15
- Arbiter** & arbitrator male iudicando ita fa-
ciunt litem suam sicuti ordinarius qd in exe-
cutore, qd in consule, & qd in aduocato,
& idem in assessore & qd in notario, vide in
verbo. Arbiter nu. 23 & 4 fol. 226
- Arbitri** sententia non valet qui aliter quam
sibi fuerit commissum. vide in verbo, Dici-
tur in literis suo nu. 2. fol. 148
- Arbitrium** habentes super bono & pacifico
statu ciuitates possunt statuere ut causæ
compromittantur. nu. 2 fol. 298
- Arbitrium

- Arbitrium si cōcedatur officiali per verba li-
beræ voluntatis, non denotat. arbitrium
boni viri nu. 9. fol. 128
- Arbitrium habens non potest sine iudiciis
torquere, nisi in maleficiis insignibus. nu.
7. & 9. fol. 319
- Arbitrium potestatis datum, quod nō tenea-
tur iuris solennitatem seruare, intelligi-
tur de solēnitate, iuris ciuili. n. 54. fol. 116
- Arbitriū nunquā alicui concessum cēset abi-
que cāe cognitione. iuris. nu. 145. fol. 57
- Arbitrium iniquum nunquam censetur ef-
se potestati datum. nu. 56. fol. 172
- Arbitrium de iure & de facto datum a statu-
to, intelligitur in ventilando, & non deci-
dendo. nu. 57. fol. 16
- Arbitrium aliquando denotatur per ista
verba in rescripto apposita prout tibi vi-
debitur & placebit nu. 18 fol. 126
- Arbitrio iudicis cōmittitur qui sit pauper
vel diues. nu. 17 fol. 412
- Arbitrium habens facit litem suam si non
seruauerit consuetudinem solitam nume-
ro 3. fol. 156
- Arbitrium quare iudicibus quandoquē con-
cedatur. nu. 47 fol. 68
- Arbitrium habentes si dicant aliud fecerit
ex eorum arbitrio cum sint personæ ele-
ctæ & graues, an eis credatur de eo quod
in suis præfationibus asserunt, & an creda-
tur nuntio de officio sibi commissio. vide
in verbo, An si iudici. nu. 12 fol. 162
- Arbitrium si sit concessum potestati, quod
non teneatur stare ad syndacatum vide-
tur sibi remissa leuis culpa. & leuissima
& non dolus, nec lata culpa. nu. 5 fol. 117
- Arbitrium aliquando datur ad exagge ratio-
nem pœnæ, aliquando propter negotio-
rum varietatem. nu. 6. & 8. fol. 127
- An habens arbitrium possit perpetuo carce-
rare neque potest aliquē cōdemnare, nisi
constet de crimine vide. in verbo, Arbi-
trium. nu. 13 fol. 125
- Arbitrium potestati datum intelligitur i vē-
tilādo, nō in decidendo, in arbitriis iu-
dex nō seruās cōsuetudinē facit litē suā.
vide in verbo, Potestas. n. 2. 3 fol. 127
- Argumentum quid sit nu. 9 fol. 34
- Armorum appellatione quid veniat. nume-
ro 88. fol. 50
- Arma portans in itinere, nec capi nec puni-
ri. debet. bid.
- Arma portare non dicitur quis inuentus, nī
si sit captus, & apprehensus. nu. 90 fol. 50
- Artem non exercentes non gaudent priuā
legiis illius artis, licet sint de collegio ar-
tis. nu. 2. fol. 32
- Affasinus si sit clericus, an poterit puniri
per iudicem seculare. vide sub nu. in ver-
bo, Inquisitio. in versicu. Dicit constitu-
tio regni. nu. 3 fol. 193
- Asserens se habere dignitatem vel admini-
strationem, an debeat probare per lite-
ras vel instrumenta, non per testes. vide
in verbo, An officialis. nu. 1 fol. 307
- Assertio percussī an faciat iudicium ad tor-
turam. nu. 9 fol. 329
- Assessor sit cautus, vt causa tormentorum
& indicia appareant in processu & pro-
bet qualitatem torturæ per illos de do-
mo, per familiares, quia tortura sit in se-
creto, & præsentibus familiaribus, quia li-
cet mors contigerit, non præsumitur ex-
cessus, & erit prudens consilium, vt medi-
ci inspiciant corpus. vide in verbo, An si
officialis sub nu. 2. vsque ad 3. fol. 322
- Assessoris hæres. an de extortis per defun-
ctam in officio teneatur. vide in verbo,
Hæres. nu. 1 fol. 191
- Assessor, vel alius vendens effectū sententię
punitur pœna fustigationis. n. 12 fol. 160
- Assessores qui format inquisitiones & sen-
tentiās & illas intulant rectoribus sub eo-
rum examine tenentur in syndacatu de
sententia iniusta. nu. 22. & 15 fol. 128
- Assessor an teneatur in syndacatu si volenti-
bus partibus omiserit substantialis iudi-
cii nu. 3 fol. 128
- Assessores an teneantur de negligētia in syn-
dicatu. nu. 11 fol. 136
- Assessores an possint de negligētia syndica-
ri. nu. 12 fol. 111
- Assessor videns potestatem contra ius agen-
tem debet protestari nu. 12 fol. 129
- Assessores & cōsiliarii nō habēt iurisdōnem
de iure cōmuni. n. 7. 21. 22. 24. & 27. f. 130
- Assessor q. fuit i vna ciuitate dānatur pp ha-
ratariam nō potest esse assessor in alia ci-
uitate numero 8 fol. 129
- Assessor qui fuit aduocatus in causa, debet
causam delegare. nu. 11 folio 132
- Assessores an remoucantur cum potestate
qui remouetur sua culpa. nu. 12 fol. eod.
- Assessor vnde dicatur. nu. 25. folio. 103
b 2 Ad

Index.

- A**ff officium assessores pertinet approbare vel reprobare libellos. nu. 26. folio. 103
- A**ssessores duo si discordent & assumatur tertius, ille tertius princip bit de salario vtriusque. nu. 6 folio. 123
- A**ssessor antequam quis esse possit, requiritur quod studuerint in iure civili per quinquennium. nu. 7 folio. 132
- A**ssessores tempore syndicatus possunt sibi constitui facere salarium ex officio syndicatorum. nu. 16 folio. 289
- A**ssessor in propria quis esse non potest, nisi per menses quatuor. nu. 16. & 19 fallit in assessore procuratoris Cæsaris. numero 17 folio. 129
- A**ssessores sunt consilarii. nu. 5 folio. 129
- A**ssessores an syndicanur de negligentia, & qualiter probeatur negligentia, & quando dicatur esse negligens, quod facit statutum disponit quod iudex viso instrumento illud exequi teneatur, & iudex retardaerit executionem an per hoc dicatur facere litem suam. vide in verbo, Negligentia. nu. 3. & 4 folio. 265
- A**ssessor ad hoc ut quis prohibeatur in propria provincia, an requiratur quod sit originarius, vel sufficiat quod sit domiciliarius vide in verbo, Assessor. in § an ad hoc numero 19 folio. 129
- A**ssessoris officium non vertitur in pronuntiando, sed in consulendo & videndo usque ad conclusionem. vide in verbo, Assessor. in § officium assessor. nu. 22. folio. 129
- A**ssessor an possit petere salarium ab ordinario. vide in verbo, Assessor. § an assessor. sub numero 23 folio. 130
- A**ssessoris officium an sit cum iurisdictione. vide ibidem sub. § an officium assessoris. nu. 24 folio. 130
- A**ssessoris officium requirit, quod assessor ipse approbet, vel reprobet libellos, an sint apti, vel inepti cōpt. vide ibidem § ad officium assessor. sub nu. 26 folio. 130
- A**ssessoris officium est mandare quod nemo exeat de domo ad certam penam, ubi timetur rumor in ciuitate vide ibidem § ubi timetur. sub eodē nu. in litera. & si capitaneus facit aliqua bana sine assessore, non valent. folio. eod.
- A**ssessoris officium vertitur ad veritatem inuestigandā. vide ibidem, & § officium assessoris. nu. 22. folio. 129
- A**ssessor potest in facto apponere disputando ad veritatis indaginem. ibidem.
- A**ssessor suo vitur officio circa silentium obseruandum. in § assessor. suo vitur. numero 21 folio. 60
- A**ssessor an possit presente præfide iudicare. vide ibidem. nu. 26 § an assessor possit & an possit pronunciare. nu. eod. folio. 130
- A**ssessorem si non dixit secum magistratus principalis, puta quia doctor vel peritus deputatus, an tenebitur sicut assessor ex iperitia. vide in verbo, assessor. n. 27 f. 130.
- A**ssessoris officium an sit dignitas. vide in § an officium assessoris. nu. 28. & si non est ordinaria dignitas an sit honor & officiū. vide ibidem folio. 130
- A**ssessor debet habere salarium a præfide, vel rectore suo. vide in verbo, Potestas n. 5. § assessor debet habere. folio. 131
- A**ssessores duo si discordant, assumitur tertius, illa tertius participabit de salario vtriusque. § Si duo assessores. nu. 6 f. 132
- A**ssessores ut possint assumi ad officia, debent studuisse per quinquennium in iure civili. ibidem numero 7. § assessores ut possint. folio. eodem.
- A**ssessor an teneatur si præfes remotus est ab officio, vel quid minus bene gessit, & an præsumantur omnia processisse culpa assessoris cum sint eius consilio agenda, & præsumatur dedisse malum consilium. ibidem. § An si præfes. folio. 60
- A**ssessores qui vadunt, cum potestatibus & iudices, an ex forma statuti sint ordinarii vel delegari. vide ibidem. § An iudices numero 8. folio. 13
- A**ssessor habet magistratus & est iuris peritus tunc inquam ex consilio assessoris an puniat magistratus. ibidem. § An si magistratus. numero. nono. folio. eodem.
- A**ssessor an debeat syndicari. vide in § An assessor debeat syndicari. nu. 14 folio. 132
- A**ssessor condemnatus in syndicato pro barataria, an possit amplius ibi esse assessor. similiter iudex condemnatus in syndicato debeat, an redibit amplius ad illud officium, & potestas condemnatus in syndicato debeat reddere salarium præteriti temporis, vide in verbo, condemnatus. folio. 153
- A**uaritia quæ animabus iudicum inheret, & quæ omnium malorum radix est, & omnia

Index.

367

omnia mala proueniūt & propterea emē
tis officium omnia mala agere p̄sumū-
tur, & tenentur reddere omnem ratio-
nem, & si fugiant puniantur, & possunt
ab omnibus capi, tanquā viles serui, ni-
si haberēt priuilegium vel pactum, quod
non tenerentur litare ad syndicatū &
contra fugientem procedetur ex non
scripto sine libello, & sine scriptura sen-
tētiā, vide in verb. dicitur nu. 1. 2. 3. f. 100
Aufugere non dicitur, qui latitat ne carcere-
tur. nu. 3 fol. 145
Aurum diligens non iustificabitur. nume-
ro. 1 fol. 107
Auctoritas iudicis non derogat auctoritati
iuris. nu. 35 fol. 213
Auctoritas glossæ vincitur per textum. nu-
mero. 1 fol. 222
Auctoritatem p̄stans actui ipso iure nul-
lo, an teneatur ad interesse. nu. 3 fol. 13
Auctoritate & conscientia iudicis quando
aliquid committitur, si iudex ledat, non
potest appellari, & licet conscientia &
animus hominis non possit cogitari
est consulendum erroneæ opinioni, &
vbi statutum loquitur de conscientia iu-
dicis sufficit quod iudex audiat, & intel-
ligat licet non approbet expresse, & vbi
debet stari conscientiæ alicuius an admit-
tatur probatio in cōtrarium. vide in ver-
bo, An iudex. numero. 1. & 2 fol. 220
Auxiliari familiæ potestatis, an qui vocatus
teneatur. num. 3. fol. 178
De litera B.
BANNVM quomodo sit euiten-
dū a syndicatoribus contra potesta-
tes. nu. 1 fol. 133
Bannum datur secundum qualitatem deli-
cti. nu. 3. fol. eod.
Bannum per ptātem factum, quod crediso-
res officialium intra decem dies compa-
reant, alias non audiendi, non p̄iudicat
ipsis creditoribus intra dictum terminū
non venientibus. nu. 233 fol. 72
Banno facto, quod deprehensus cum armis
punietur iudex poterit, sine sentētia ex-
qui. numero 4 fol. 245
Bannitus qui nō est de territorio bānientis,
non habetur pro confesso. nu. 82 fol. 260
Bannitus si capiatur ex delicto, an possit tor-
queri. verbo, sequitur quæstio quotidiana
nu. 15. §. an si capiatur. fol. 349

Bannitus licet sit extrā protectionem prin-
cipis, possit impune offendi, tamen si est
carceratus, non potest impune offendi.
in verbo, Adulterium. nu. 5. in §. Tamen
ego. fol. 115
Bannito si denegatur defensio, an veniat de-
fensio sub ista generali defensionis dene-
gatio. per quam ipso iure iurisdictio dene-
gatur & si cui per statutum denegatur q̄
non redditur sibi ius, an poterit vti me-
ra defensione, non tamen exceptione, in
qua sit reus, vel actor, & an latro insignis
defensioni possit renūtiare. vide i rubric.
baratarie. in verbo an potestas. nu. 5. f. 151
Banuitus persistens in contumacia nō audi-
tur, & sibi clauditur limen iudiciorum. vi-
de in rubrica furcarum erectio. in ver. Di-
cit constitutio regni. in prin. fol. 202
Barataria crimen est simile lassa macta-
tis, quia imponitur p̄na confiscationis
bonorum & exilii. vide in verbo, Corru-
ptio. sub. nu. 1. fol. 159
Baratariam recipiens iudex non potest rein-
tegra p̄nitere. vide. nu. 3. fol. eod.
Barataria mediator, an possit testificari con-
tra potestatem vel iudicem, qui dicitur eā
incepisse. vide in verbo, An si tempore.
nume. 6 fol. 161
Bannitis malefactoribus iudex facit conuē-
tionem remittendo eis omnes p̄nas in-
curfas. ita quod si ulterius delinquant q̄
reincidat in omnes ipsas p̄nas p̄terita-
tas, an si reincidant possit p̄teritas p̄-
nas exigere. vide in ver. Quid si per sta-
tutum. sub nu. 9. fol. 259
Bannitum capienti, an p̄mium debeat, &
si capiat eum ratione eius officii vide in
verb. p̄mium. sub nu. 4 fol. 269
Barataria committitur distrahendo pecu-
niam pro iustitia. nu. 7. & 8 fol. 134
Barataria quomodo probatur in officiali fu-
giente. nu. 2 fol. 133
Barataria quid, & vnde dicatur. nu. 165. f. 60
Barataria qualiter probetur nu. 168. fo. eo.
Barataria dicitur, si iustitia per pecuniam
detrahatur. nu. 4 fol. 6
Barataria est distrahere pecuniam pro iusti-
tia. vide in verb. multa. nu. 7 fol. 133
Baratariam committunt iudices, q̄ iustitiā
auro vendunt, vel q̄n innocentē auro pu-
niant, & nocentem absoluunt. vide ibidē.
§ baratariam. nu. 8 fol. eo.
b 3 Barone

Index.

- Barones an possint causas summarie committere. Et quid in Episcopo. numero 1. & 2.** folio. 293
- Baro potest leuiter verberare subditum ex causa. numero 5** folio. 107
- Barones nō possunt excedere & satis graua re subditos, quia facultas aliquid faciendi intelligitur concessa, vt ex bona fide agat, & licet Baroni concedatur in priuilegiū, tamen in hac generali concessione regalium non omnia regalia veniunt, sed ea tantum, quæ ipsi baroni conuenire videntur, quia non poterit creare notarios, neque monetam cudere, vt in eodem verbo. Excedunt autem. nu. 7. & 8. fol. 85**
- Barones excedunt vasallos grauando tyrannizando, cogendo inuitos emere baiulationes, gabellas, & tabernas eorum in credentiam pro immenso & maiori pretio quam exigi possint. propterea vendunt pluribus vt habiliter possit pretium consequi contra constitutionem regni, & an baro possit iubere subditis hospitibus vt non hospitentur quousque baronis officium non sit plenum hospitibus, vide in verbo, Excedunt etiam. nume. 14. 15. & 16 fol. 85**
- Barones excedunt & priuatur proprietate vasallorum, quia saepe eorū filias & vxores inuitas cognoscunt. in vers. excedunt. §. Excedunt autem. nu. 25 fol. 86**
- Barones excedunt habentes appetitum caninum in spoliando subditos suos & quando volunt vasallos sub iugo perpetuæ seruitutis tenere. in verbo. Excedunt. §. Excedunt. nu. 26. & 27. fol. eodem.**
- Baro an teneatur, & an incidat in excessum prohibendo quin vasalli sui pro quærelis delictorum veniant ad regem, & an quando habet merum & mixtum imperium. vide in verbo, An Baro. numero. 1. & 2. fol. 88**
- Baro an teneatur de robaria facta in suo territorio? Et an & quando dominus vel ciuitas teneatur emendare damna facta in suo territorio. & numero. 1. 2. 3. 4. & 5. fol. 283**
- Barones an possint iubere suis subditis qd non vadant ad alia molendina, quam ad sua nu. 15. fol. 85**
- Barones in excessum incurrere dicuntur angariantes vasallos suos seruitiis, & ad onera ad quæ non tenentur, quia ultra sex casus grauari non possunt. cōpetit enim vasallo officium iudicis si baro velit eum ultra casus debitos grauare. vide in verbo, excedunt. nu. 1 fol. 84**
- Barones mittendo vasallos pro seruitijs eorum cum proprijs expensis vasallorum, & sine curiæ competenti salario cadunt in excessum in ver. excedunt. §. excedūt. nume. 3. fol. eod. pro seruitijs eius priuatis nō pōt inuitos cogere. vide nu. 4. f. eo.**
- Barones an possint de iure communi committere causas summarie & de plano, & princeps qui mandat ordinario, vt faciat actum, quem facere non poterat videtur iurisdictionem excitare, vt illum faciat autoritate ordinaria non aliter, & Episcopus potest committere causam summarie, quando causa sui natura est summaria. in verb. est tamen nu. 1. f. 293**
- Baro potest vasallum ex causa verberare & qualiter puniatur rusticus, qui militē verberauerit, vel econtra, sicuti qui familiam suam potest coercere iure patriæ potestatis in verbo Syndicatur etiam officiales. nu. 5. & 6 fol. 107**
- Barones excedunt multis modis. vt nu. 3. 4. 5. 7. 8. 14. 19. 20. 21. 22. 25. 26. & 27. fol. 84 & seq.**
- Baro si velit grauare vasallos in seruitijs ultra casus debitos, tunc competit officium iudicis vt releuentur ab oneribus. num. 2 fol. 84**
- Beneficium censetur, quod sit bona fide. numero. 2 fol. 171**
- Berruarij in testes p potestate possunt admitti, si desint alij, qui possint testificari. nume. 5 fol. 10**
- Berruarii quando possint pro potestate testificari. nu. 153 fol. 65**
- Blasphemare censetur qui contra Deū verbū contumeliosum loquitur. n. 104. f. 24**
- Blasphemare creditur qui per Dei pudibūdā iurare inuenitur. nu. 105 fo. 24**
- Blasphemans confitens sacerdoti an habeat beneficium, si ex statuto pro pace ab offenso habita remittatur pœnæ pars certa. nume. 131 fol. 27**
- Blasphemare consuetus quando quis dicitur. nume. 3 fo. 230**
- Bonitas notarii facit presumere pro instrumento. nu. 5 fol. 311**
- Bonus**

Bonus esse quilibet præsumitur in , dubio .
numer. 1 fol. 145

Bona inuenta apud officialem præsumuntur quæ
sita ex bonis publicis. nu. 12. & 13 fol. 248

Bona dicuntur fructus iurisdictionis quos lucrâ
tur bonæ fidei possessoribus, & emptores gabel
larum. nu. 3 folio. 277

Bona raptoris applicantur mulieri rapte. nu.
mer. 3 fol. 167

Brachium officialis, qui non est potens potest
inuocare auxilium potentioris in verbo, Bra
chium. nu. 1 fol. 134

Calamitas ut reddat debitorem suspectum, de
bet superuenire post contractum debitum. vi
de in verbo, Captura. nu. 5. & debet esse ma
gna calamitas, & non parua, & quod non diu
creditos tacerit paupertatem quæ superue
nit. vide ibidem approbatur suspitio iuramen
to, & ex præfationibus partis, quæ dixit velle
recedere ne capiat. sub. nu. 5. vsque ad 7. fol. 35

De litera C.

Alumnia euidens habetur loco libelli ine
pti. nu. 16 fol. 208

Canon latæ sententiæ dicitur executio.
numero 6 fol. 194

Capi an possit quis regulariter pro debito civili
ante sententiam & discussionem bonorum.
vide in verbo, Captura. & sub numer. 9. §. po
test etiam capi. & quid si debitum esset liqui
dum. vide sub num. sequen. & quid si debitor
pactum fecisset quod creditor posset ipsum
capere propria autoritate. fol. 135

Captus iniuste & carceratus, aut tortus qualiter
querelam proponere debeat coram syndicis.
numer. 15 fol. 40

Ad capiendum deputatus malefactoribus, vel de
nuntiandos non potest ipsos mittere in carce
rem, nisi crimen sit manifestum. vide in ver
bo, An potestas, sub nu. 6 fol. 140

Capi an & quando quis possit personaliter pro
debito fiscali vel priuato. numer. 6. fol. 138

Captus in domo propria contra formam iuris
debet relaxari. nu. 3 fol. 138

Capto illicite & iniuste, licet custodes interfice
re, si aliter euadere non potest. nu. 4 fol. eo.

Captus illicite ante omnia est relaxandus. n. 1. f. e.

Captura personæ facta in ecclesia an valeat? Et
quid in palatio. numer. 1. & 2 fol. 138

Capturam impetrat creditor, & postea de debi
to non apparet debet fieri relaxatio. vide in
dicto verbo, An si potestas. numer. 1. nam ca
ptus vigore licentiæ nullæ, vel quæ non com
prehendat causam capturæ debet relaxari,
quia paria sunt licentiam non datam & tali

ter datam, quod ad hunc sensum se non exten
dat nu. 1 fol. 137

Captura non fuit rite concessa, & si constat de
debito per confessionem, non est relaxandus
ipse captus, sed substituendus. vide ubi su
pra. sub num. 1. ibi, attamen Paulus. fol. eod.

Captura delinquentis non potest fieri, nisi in
proprio territorio. vide in verbo, Si iudex.
sub numero 2 fol. 137

Capitur quis in domo propria contra formam
iuris, an debeat relaxari. vide sub num. 3. ibi
dem si quis capiatur. fol. 138

Captus illicite & iniuste, si aliter euadere non
potest, licet sibi occidere custodes illicite ip
sum custodientes ut euadat nec tenetur de
homicidio. vide sub nu. 4 fol. 158

Capi quando quis possit personaliter per iudi
cem, vel per priuatum pro debito fiscali, vel
priuato, vide in dicto verbo. Captus. sub num.
6. & an captura possit impugnari ratione lo
ci. item ratione personæ. item iurisdictionis
ratione defectus, & quando in propria do
mo quis capi possit propter contumaciam, &
an contumacia ex causa pecuniaria sit deli
ctum. vide sub numer. 7. in præallegat. verb.
Captus. fol. 138

Captura personæ facta in ecclesia, an valeat. vide
in versu. An valeat. post verb. Captus. sub nu
mer. 1. ubi supra in palatio autem secus est, li
cet sit locus securus. fol. 138

Capere fugientem quilibet an possit pro bono
publico, & an apparitor curiæ qui capit cleri
cum delinquentem, & ipse duxit ad potesta
tem teneatur in tyadicatu, & ne sint delicta
impudita clericum possit vnusquisque fugien
tem capere, & suo iudici præsentare. vide in
versicul. An apparitor. post verbum, clericus
sub numer. 1. & 2. & violentas imponere ma
nus clerico inuento in adulterio per certas
personas coniunctas, & quid si pater ipsum
clericum propriam filiam adulterantem in
uenerit in verbo, apparitor. nu. 1. & 2. fo. 159

Capi quâdo quis vult facere suum debitorem, ut
suspectum, vel contra eum impetrare seque
strum de debito probare debet per publi
cum instrumentum. vide ibidem. numero
7. in fine. fol. 135

Capi potest debitor qui est in fuga à parte, & du
ci ad iudicem, & etiam in alieno territorio
si est copia iudicis. vide sub nu. 9. & si est cle
ricus & fugiat capi potest sine incurfu ex com
municationis. sub nu. 10. ibid.

Captura quando licita est per eam dicitur præ
uenta iurisdictione. ibidem nu. 10. 13. fol. eo.

b 4 Captur.

Index.

- Captura** in quibus licita sit, & quando non distinguatur in verbo, Quia plerumque sub numero. 1 fol. 137
- Captus de facto** potest de facto nemine citato relaxari. vide in versiculo. an si potestas. numero. 1. & an captus de facto possit eximi à manu iudicis. vide ibidem per totum. numero. 1 fol. 138
- Ad concedendum capturam** alicuius ratione suspicionis requiritur probatio debiti plena & probabilis suspitio, que probabitur per iuramentum ratione periculi. vide in rubric. barataria. sub numero. 5. in verbo, Captura: & si post capturam non reperitur debitor suspectus creditor tenetur iniuriarum. numero. 6 fol. 135
- Capitula pacis remittentia crimina** extenduntur ad carceratos pro tali causa, & potest carcerarius tunc excarcerare sine mandato iudicis. & numero. 2. & 3 fol. 144
- Capitulum detestantes**, an habeat locum ubi est datus libellus ineptus, & acta processus sunt inepti. & numero. 1. & 2 fol. 144
- Caput consilij** si sit suspectum totum consilium erit suspectum. numero. 10 fol. 359
- Carcer ordinatur** non ad poenam, sed ad custodiam. numero. 1 fol. 44
- Carcer** mala maffio dicitur, & appellatione queffionis continetur. numero. 103 fol. 13
- Carceratus** an possit die feriato recommendari, vt iudex in syndicatu non teneatur numero. 138 fol. 28
- Carcerarius** qui permisit mulierem intrare ad carceratum, qui indutus vestes dictæ mulieris aufugit, an teneatur. numero. 18 fol. 143
- Carcerato murum frangente** parcitur custodi si aufugerit carceratus. numero. 9 fol. 51
- Carceratos** quis alimentare teneatur. numero. 1. & 2 fol. 143
- Carceratos alere** pium est. numero. 3 fol. 144
- Carcerarius** potest excarcerare sine mandato iudicis quando facta fuit generalis remissio criminum per principem. numero. 2 fol. 144
- Carceratus** pro quibus criminibus quis fit, & p quos detineri debeat. vide in verbo, Carcer & carceratus. sub numero. 11 fol. 193
- Carcerarius** an & quando teneatur de carceris qui ruptis carceribus effugerunt. numero. 1. & 11 fol. 141
- Carcerarius est** depositarius carceratorum. numero. 2 fol. 140
- Carceratus** qui poterat per fideiussores liberari si fugiat de carceribus perdit beneficium. numero. 2 fol. 140
- Carcerati** plures si effregerint muros, vel portas carceris cippum vel catenas, an teneatur carcerarius. vide in versiculo. An si plures. sub numero. 1 fol. 141
- Carcerarius** est quidam depositarius carceratorum. vide ubi supra. sub numero. 2. ibi, in contrarium facit, quia carcerarius si permiserit seruum in carcerem immitti, punitur. ibidem numero. 11 fol. 140
- Carcerum custos** tenetur delata culpa, si sicus alius tenetur de dolo capitaliter. preterea punitur, quia in sua fide recepit custodiendos, vide in verbo, An si plures. numero. 6. dicitur tantum diligenter custodire aliquem, qui tenet eum ligatum cum bono ligamine, & non videtur esse in culpa carcerarius, si locus carceris erat in platea publica, vide ibidem. numero. 7 fol. 142
- Carcerati** de die stare debent in aliquo conclauio, & de nocte inter carcerem & luce vegetatiua priuati macerentur. vide in preallegato versiculo. An si plures. sub numero. 17 fol. 143
- Carcerarius** an teneatur alimentare carceratos, & an suis sumptibus sint alimentandi, & si non haberet facultates, & causa sit ciuilis quid agendum, & si spectat ad curiam ipsum quando est pauper. nam pium est carceratos alere. vide in verbo, An carcerarius. sub numero. 1. & 2 fol. 143
- Carcerarius** an possit liberare carceratum de carceribus sine suo periculo ausque licentia magistratus, quando non reperitur qui eum carcerari, vel recommendari fecerit. vide in verb. Licet dicatur. nam de iure prohibetur aliquem diu in carceribus macerari. numero. 2 fol. 144
- Excusabitur** carcerarius & carcerum custos, si ipse de nocte dormiens in domo carceris vel de die, & insurrexerint carcerari contra ipsum, ipsumque ligauerunt. Item si ipsum vulnerassent ne clamaret, vel ne resisteret vt quotidie euenit. vide in versiculo. An si plures. sub numero. 13. 14 & 15. nam custodia est facienda secundum morem & consuetudinem ciuitatis, vel regionis vide numero. sequen. fol. 142
- Excusabitur** similiter si muri, & portæ carceris & tectum erant fragiles & erant debiles, vel carcer stabat in aliqua domuncula liguea, vel in stabulo ex quibus facilliter carcerati poterant euadere, non ei importabitur proinde si aufugerint, sed domino potius ciuitatis, qui debet carceres publico sumptu reparare. ibidem.
- Excusabitur** etiam à violentia carcerarius, nam

- si venerint cōsanguinei, & per vim & violentiam carceres effregerint, vt saepe visum est, si resistere nō potuit. vide ī preal legato versū. An si plures. circa fin. ibi, erit etiam excusatus. & excusabitur etiam si si lius vel vxor indutus vel ī iura veste muliebri intrauerit carceres vbi erat maritus & inducit carceratus vestes muliebres & exiit carceres in forma mulieris. ibidem fol. 141
- Carceratus** si impetrauerit literas cessionis bonorum a principe cum mandato de cedendo bonis tunc liberatur, vide ibidem in verbo, Licet dicatur. sub nu. 4 fol. 144
- Carceratus** quando aufugit, qualiter probatur contra commentariensem, & an contumacia vnius sit probatio contra alium. vide in versū Qualiter autem. nu. 1. fol. 145
- Carceratus** si aufugit cum notario potestatis, qui reputabatur homo fidelis, an teneatur potestas. vide in d. ver. pone quod carceratus. sub nu. 1 fol. 145
- Carceratio** est de actis seu de processu causae. vide in versū. Pone quod carceratus. sub nu. 2. fol. eod.
- Carceratus** ad quādam verbo ignominiosa prorumpit contra iudicē propter quē verba iudex iracundia motus ex corrupto & non confitito delicto ipsum suspensio tradidit in fenestra, qua pœna talis iudex teneatur si fauore, vel odio iniuste pœcedit. vide in versū. Quidā iudex in principio. nu. 1 fol. 152
- Carceratus** si reperit mortuus in carcere & ignoretur, quō, & a quo præsūmitur contra carceris custodem. nu. 15. fol. 342
- Cardinalis** si obuiat condemnato ad mortem post eum liberare. nu. 2 fol. 257
- Catři** custos an teneatur de culpa, quia p-mitti custodiam sicut commentariensis. ibidem. sub nu. 3 fol. 144
- Casus** fortuitus nō debet obesse viro bonæ fidei. nu. 25 fol. 182
- Caveri** debet quādo timetur offensa de persona ad personam. nu. 2 fol. 150
- Causa** modica quæ dicatur. nu. 4 fol. 100
- Causa** qñ capitalis possit dici nu. 44 fol. 29
- Causa** vniuersitatis quando est ardua, & criminalis minus creditur illis de vniuersitate, quā domesticus. nu. 1 fol. 313
- Causa** criminalis cognoscitur per argumenta & præsumptiones. nu. 5 fol. 313
- In causa** barataria, an sufficiat sola promissio sicut ī crimine assassinatus. n. 4. fol. 133
- Causa** si commissā sit sola facti inspect. veritate possunt seruari substantiales termini ad arbitrium boni viri. nu. 63 fol. 17
- In causis** modicis iudex per se, vel apparitorem suum potest cogere sine libello & iudiciario ordine quem ad satisfaciendum de debito, & etiam in causis maiorib. quādo de veritate constat, tantū est virtus cōfessionis, quod est quolibet in ordinato processu, potest reus condemnari. vide in verbo, Pone. nu. 2 §. & nota bene. fol. 176
- Causae** subriles non sunt committendæ aduocatus grossis, quia sunt suspecti propter iuris ignorantiam, & si causa est canonica mera quæ committitur mero iurista potest suspectus allegari. vide in verbo, Suspectio. sub nu. 7 fol. 309
- Causae** cognitio debet fieri partibus praesentibus. nu. 10 fol. 392
- Causa** pauperum debet expediri sine libello & scriptura in syndicato. nu. 6 fol. 232
- An in causa** pecuniaria & ciuili deueniatur ad torturam. nu. 1 fol. 345
- Causa** summarie commissā est etiam summaria in causa recouentionis. n. 4. fol. 228
- Causa** captiua an esse possit nō possidere immobilia, vel non sufficientia, licet non in ista praesens fuga. vide ibidem sub nu. 10 11 & 12. Si essent signa fugae, & iudex nō prouideret, an teneatur in syndicato. nu. 10 fol. 139
- Cautela** tutior & honorabilior est iudici ad euadendum in syndicato, vt quotidie cū collateralibus, & officialibus reuideat, & examinet processus pendētes. n. 261 fol. 75
- Cedens** bonis non debet vestibus spoliari. nu. 14 fol. 181
- Cedēs** bonis cū vituperio, si postea fiat diues nō tenebit soluere creditores. n. 3 fol. 260
- Cedens** bonis si est suspectis de occupatione bonorum, an possit a iudice torqueri, vt bona exhibeat. nu. 4. fol. 177
- Cessio** bonorū sit cū vituperio. n. 10. fol. 168
- Ex circumstantijs** siue ex persuasionibus quæ sunt circumstantiae erroris præsūmitur error & probatur, & ista persuasio & forma interrogatoriū ex actis apparētū, & ex monitionib. sibi factis vel per notarium actorem, qui dēt omnia scribere, etiam variationes & vacillatores. nu. 1 fol. 348

Index.

- Citari debet pars ad sententiam principis.** nu. 15. fol. 296
- Citatio generalis fieri debet in inquisitione generali.** nu. 213. fol. 68
- Citatio non requiritur si monitio præcessit.** nu. 233. fol. 71
- Citatio partis & si cōmuniter in quodlibet iudiciario actu requiratur, tamen partes facere possunt iudicium valere sine partis citatione.** nu. 211. fol. 68
- Citatio est de solennitate substantiali. processus, & quamvis possit procedi sine solennitate iuris, tamen requiritur citatio.** nu. 9. & 12. fol. 292
- Citatus cōpetenter quis non dicitur si scedula citatoria ostio affixa statim à mouetur.** nu. 73. fol. 19
- Ciuis nō potest esse officialis vel assessor in sua ciuitate.** nu. 4. fol. 146
- Ciuitas potest habere priuilegia studii ex p̄scriptione.** nu. 7. fol. 76
- Ciuitas non potest statuere in præiudicium tertii, & a grauamine statuti iniqui potest appellari in verbo, Excedunt etiam.** nu. 20. 21. & 22. fol. 86
- Ciuitas studii fauore ex p̄scriptione priuilegia habere potest.** nu. 6. fol. 76
- Ciuitas aliqua si sint confederata, & delinquens in vna fugerit in aliam, in eadem conueniri poterit.** nu. 174. fol. 32
- Clausula saluo semper & reseruato, &c. posita in sententia ante verbum condemnamus, & ante tenorem inquisitionis, qd importet.** nu. 235. fol. 72
- Clausula est certa scientia apposita in priuilegiis principum. Idem operatur, qd clausula non obstante. vide in verbo, Et aduerte sub nume. 6 & 7. fol. 201**
- Clausula per quam intelligatur sententia reducta ad formam statutorum, an excuset si iudex debeat imponere delinquenti penam ducentorum, & imposuit centum. vide in verbo, An iudex, vsque ad primum numerum.** fol. 261
- Clausula, de certa scientia, quæ apponitur in priuilegiis principum idem operatur, quod clausula non obstante.** nu. 6. fol. 201
- Clausula, quod si contingat, &c. in contrahæ electionis posita, qd operetur.** nu. 14. fol. 11
- Clausula emergentibus, & connexis, & prorsus extraneis, in inquisitione speciali posita, quid operatur.** nu. 181. fol. 62
- Clausula, in inquisitione posita generali ad quid utilis sit hoc modo, inchoata & formata fuit, &c.** nu. 182. fol. 63
- Clerici conueniuntur à iudice seculari pro feudis, quæ ipsi tenent à Rege.** nu. 1. f. 158
- Clericus debitor fugiens potest capi siue periculo excommunicationis.** n. 10. fol. 135
- Clericus assassinus p̄t puniri p̄ iudicē secularem. Et quis dicatur assassinus.** nu. 13. & 14. fol. 203
- Clericus per laicum nō est torquendus.** nu. 148. fol. 29
- Clericum offendens ex casu fortuito, non est excommunicatus.** nu. 4. fol. 105
- Clerici torquentur in certis criminalibus.** nu. 6. fol. 332
- Clerici an possint torqueri. vide in verbo, Mandauit Rex.** sub nu. 7. ibi an clerici. Itē contra clericum an sint indicia sufficientia ad torturam. ibi. & sub nu. 8. ibi contra clericum autem. fol. 341
- Clientulus si ex condemnatus & carceratus pro magna quantitate qui non potest soluere, quod facias sibi inferri per iudicem tibi grauatum aliquam paruam penam corporalem, vt luat ex quo soluere non potest, an debeat liberari, & an qui non potest soluere in ære, luere debeat in corpus. & si quis cesset bonis, cum vituperio, deinde acquirat, an teneatur soluere creditoribus. vide in verbo, Licet.** sub nu. 1. & 2. Et adde quia. fol. 26
- Cogitur quis ad id, quod facere potest sine suo incommodo. Et an iurisperitus cogatur cōsulare iudici in causis fiscalibus.** nu. 1 & 2. fol. 131
- Cogi potest quis quandoque ad consulendum.** nu. 162. fol. 31
- Coloni qui tenentur colere fundum, nō tenentur ibi stare, si dominus verberet eos, vel si dominus sit ita riuixosus, quod ibi stare non possunt.** nu. 28. fol. 86
- Comes palatinus potest legitimare nō subditum, et in territorio alieno.** n. 5. fol. 225
- Comites & barones qui non recognoscunt superiorem, an possint post sniam ratione cubii penam remittere.** nu. 2. fol. 257
- Cōmentariensis si cōmiserit carceres, alicui q̄ tunc sufficiens reputabatur, sed postea mutauit more. non teneat de carcerato q̄ negligentia famuli aufugit.** nu. 4. fol. 144
- Commenta

Index.

370

- Commentariensis an & quando teneatur** de carcerato qui aufugit. Et quid de eo qui seipsum occidit, vel vulneravit. numero 4. & 5. fol. 141
- Commentariensis an debeat puniri capitulariter** pro leuissima culpa. n. 12 fol. 142
- Commentariensis tenetur de lata culpa** si cut alius tenetur de dolo. nu. 6 fol. 141
- Commisit delictum quis non ex animo**, sed culpa aut negligentia, an sit puniendus, quia res ipsa dolo caret & quando casu factum non punitur. ibid. nu. 3. §. vbi autem quis. fol. 164
- Committens falsum in causa illam perdit**, & etiam dissigillans processum missum clausum & corrumpens, ac eorum magistratum. nu. 8 fol. 154
- Commissio alicui facta de libere procedendo**, qualiter intelligi debeat. nu. 59 f. 17
- Commissio causæ facta Titio & Abbati sancti Petri**, si Titius officiat Abbas non est possibile posse in causa procedere, quia si nita est delegatio per confusionem personarum. vide in verbo Delegatus. nu. 5 § an si causa est commissa. fol. 171
- Cópositio iusta non tollitur per actionem** quod metus causa. nu. 1 fol. 160
- Cópositio & transactio an idem sint**, seu idem sonent. vide in verbo, Compositio. nu. 6 fol. 164 & an sint faciendæ compositiones, vbi agitur offensa partis, nisi partes concordata vel facta pace. vide ad litteram. a. fol. eod.
- Compositiones vt iustè procedant quæ exi-**gantur. vide in versu. Quæro quæ sint cõsideranda in istis cõpositionibus. n. 1 f. 164
- Compositiones huiusmodi qualiter**, & cum quibus veniant fiendæ. vide in verbo, Post verbum, Quæro tertio, cū quibus & qualiter, & c. nu. 1 fol. 165
- Compositione facta per iustitiarium**, de voluntate partis, an delinquens possit iterum accusari ab eodem. nu. 1. fol. 166
- Compositio si fiat cū illis**, cum quibus licitum est præmissio modo, alij delinquentem volentes accusare excluduntur. Nam peccata semel dimissa in ultionem Deus redire non patitur, quare de eodē delicto non debet sæpius queri, & in criminalibus iudex potest componere inter partes, & iudex volens componere & excludere accusare volentes, licet omnibus accusare vo-
- lentibus terminum statuere, vide in verbo. An compositio fiat cum illis. nu. 2. f. 165
- Cópositio delicti facta per officialem** in casu permisso, & postea delinquens dicat coram syndicatoribus, quod talem compositionem fecit, metu, & violentia iudicis, quærat in carceratus, an debeat audiri. nam audiri. nã iusta compositio non tollitur per actio quod met. cas. in verbo, An si est facta compositio. nu. 1 fol. 166
- Ad cõpromissum an possit cogere partes** iudex, item ad concordiam, quādo de præiudicio tertii agitur, & an ex officio possit mittere notarium ad testatorem, si venientes ab intestato non patiatur ipsum testari sicut etiā ex officio vendi facit de hereditate, vt possit sepeliri defunctus. vide in verbo, Cõcordia. sub nu. 5. 6. 7. & 8. & per totam rubricam quæ est quotidia- na. fol. 153
- Cópositio probabilis & necessaria** non vitiat actum & factum, per compulsionem iuris non vitiat actum. vide ibi nu. 2. fol. 166
- Concedendo regalia baroni**, vel non veniunt ea quæ personæ principis coherent de cõsuetudine, licet multi tenuerint contrarium, propterea qui habent regalia non creant notarios, nec procedunt in crimine læsæ maiestatis, nec monetā cudere possunt, nisi expressè concedatur. in verbo, Excedunt autem. nu. 12 & 13 fol. 85
- Concessio facta iudici**, quæ etiā de facto prædat intelligi debet, quæ prædat præter legem, sed non contra legem. nu. 142 fol. 57
- Concessio facta simpliciter in privilegio** an intelligatur secundum ius commune vide in verbo, An substituens. nu. 9. fol. 306
- Concessio facta alicui de capitaneatu** alicuius civitatis, cui concessit Rex illas quatuor litteras arbitrales, seu arbitrium civitatis per sex menses, an si deinde refirmetur simpliciter in eodem officio pro illo semeltri, an videtur refirmatus, cū literis & arbitrio, nam aut verba dicunt elegimus, aut dictum prorogamus, nam prætor accusatus ab officio & postea reassumptus intelligitur reassumptus cum eisdem supradictis in rubrica supra alle. ver. Refirmatus. fol. 281
- Conclusio nec in inquisitione nec in accusa-** tione detur necessaria esse. nume. 32. f. 42
- Concordia inter partes facta** non tollit pœ-

c 2 nam

Index

- nam fisco applicandam. nu. 144 fol. 29
- Concussio vel terror semper præsimitur in
ferri ab officiali. nu. 16 fol. 103
- Concussio est triplex. ibid. nu. 17
- Concussio quid sit. & nu. 2. & 19 fol. 180
- Concussionis crimen sordidum appellatur.
nutae. 6 fol. 108
- Condemnatus de barataria non censetur
de pœna falsi cōdemnatus. nu. 169 fol. 61
- Condemnatio expensarum an fiat in crimi-
nalibus. nu. 10 fol. 200
- Condemnatio facta per iudicem contra ali-
quem appellatione eius non admissa, po-
test talis condemnatus agere iniuriarum
contra Titium qui fecit eum condemna-
ri, & tenetur si animo iniuriandi & iudi-
cis autoritas non excusat, nisi in mada-
to & iussu. Nam si actus continet in se
iniuriam, & agens non facit animo iniu-
riandi, sed ex alia causa non tenetur iniu-
riarum, & iudex licet sententiam iniustā
proferat non tenetur iniuriarum, sed te-
netur pœna. vide in verbo, Iudex ad in-
stantiam. per totum. fol. 199
- Condemnari quis non debet ex confessio-
ne facta in tormentis nō precedentibus
iudiciis. nu. 40 fol. 336
- Condemnatus inquisitione liberatur. si cō-
stat de innocentia. nu. 6 fol. 319
- Condemnatus capitaliter pro crimine, si p-
mittit multos criminosos alios latrones
demonstrare & pro palare, an debeat pro
pter hoc iudex pœnam remittere vel dif-
ferre. itē si dicat quod habet aliqua prin-
cipi releuare, & quando executio differa-
tur, & quid si condemnatus obuiaret car-
dinali. vide in verb. An si iudex sub. nu.
1. 2. & 3. fol. 256
- Condemnatus fuit suspensus, & laqueo fra-
cto illæsus, & viuus cecidit in terram, si di-
catur ex diuino miraculo. hoc factum. an
sit executio differenda. nu. 2. fol. 257
- Condemnandus an sit qui se excusat, qđ
per ignorantiam & non dolo deliquit cō-
scientia & non ignorantia puniatur & an
excusetur ignorantia pro delicto iure na-
turali, vel gentium prohibito, & quid in
aliis quæ sunt de iure positiuo. vide in ver-
bulo. Quia multa possunt. sub n. 1. & f. 62
- Cōfessio erronea etiā sapius repetita po-
test reuocari in verb. Viso de repetitione
torti. sub n. 2. ibi nā cōfessio erronea. f. 346
- Confessus fuit quidam inquisitus crimen fi-
ne tortura ad persuasionē officialis ppter
quod intendit procedere potestas ad con-
demnationem hic clamat quod talis con-
fessio fuit extorta per potestatem quis si-
bi persuasit quod confiteretur & de pœ-
na non curaret & sic dicit fuisse extortam
per deceptionem. an possit reuocari, dic-
quod sic. in verb. Sequitur quæstio. quoti-
diana. in principio. fol. 348
- Confessio an possit reuocari post sententiā
latam, quando est facta coram incompetē-
ti, vel extraiudicialiter. vide sub nu. 3. ver-
bo, Sequitur. q. quotidiana. fol. 348
- Confessio erronea an possit reuocari, quan-
do error cadit in latam culpam, vide
sub nu. 5 fol. 348
- Cōfessus spōte non appellat, & facta calore
iracundiæ potest reuocari. ibidem. uume.
8. & 9. fol. 349
- Confessio iurata potest prætextu erroris re-
uocari, ibidem. item potest confitens ex
intervallo suam confessionem interpreta-
ri. ibidem fol. 342
- Confessione facta in criminalibus consuli-
tur quod decur terminus confitenti ad fa-
ciendū defensiones suas, & sic iudex val-
de aduersus in huiusmodi cōfessionibus
vide verbo, Sequitur quæstio. n. 12. §. Pro-
pterea. fol. 349
- Confessio rei facta ipsemet ipso spōte apud
acta, an sit sufficiens ad condemnationē,
& sufficit ad capitalem pœnam imponen-
dam si est verisimilis. vide in verbo. Nūc
videndum. numero 1. fol. 350. Confitetur
aliquis se esse latronem disrobatorē strā-
tarum talis confessio. sibi non præiudicat
nisi crimina ipsa in specie confiteatur, qđ
est confessio iuris & nō facti. vide in ver-
bo. Quidā latro famosi. sub nu. 2. ibi qđ
si aliquis tanquam latro. fol. 351
- Confessata videntur crimina ratione fuge
ex carcere, & an possit ex hoc erigi facere
iudex furcas ante domum talis qui aufu-
git, & quod furcæ sunt signa meri impe-
rii, & quod merum imperium est in furca
sicut seruitus, & dominium & contra de-
linquentem fugitium potest procedere
iudex ad combustionem domus vide in
verb. Contumacia. sub nu. 7 fol. 157
- Confessus fuit aliquis hominem occidi disse in
memoribus vel strata, an sit confessio suf-
ficiens

Index:

371

- ficiens ad condemnationem, & an confessio facta in homicidio præiudicat quādo non potest contrarium probari. vide in verb. confessio. § aliquis. nu. 1. fo. 149
- Confessiones debent esse conformes, continentes, verisimilitudines, & an debeat fieri examinatio hominis occisi, vt videntur vulnera, & habeatur veritas, & si confiteatur tortus fecisse furtum aliquarum rerū, debet interrogari vbi sint, & si dixit vendidisse vel depositasse aliquibus debet iudex mittere ad illos, si hoc verum sit. numero 5. fo. 150
- Ex confessione sola facta in iudicio per carceratum vel tortum, an possit puniri, nisi per spontaneam perseverationem purgetur, & quid si duæ conscientium perseverationes reperiantur quarum vna expressa, an sufficiat sola ad condemnandum, & quid de perseveratione ex intervallo post torturam in publico loco factam. vide in verbo, an ex sola confessione. sub nume. 1. 2. & 3. fo. 320
- Confessus quidam fuerat crimen in causa capitali, potestas sibi non dedit legitimas defensiones, & misit ipsum ad supplicium, an teneatur in syndicato, & an non petenti debet dari confessionis copia & si denegat iudex, an puniatur, & quæ dicatur defensio facti & iuris. & vide in verb. an potestas. nu. 1. & 2. fol. 151. Nam iuris naturæ est, quod in crimine quis se defendat per fas & nefas, quia naturalis est viuendi dulcedo. ibid. nu. 4. fo. 150.
- Confessio adulti facta in tormentis sine auctoritate auctoritatis, an valeat. nu. 7. & 8. fol. 329
- Confessio facta in tormentis, an & quando possit reuocari. nu. 5. fo. 315
- Confessio in qua est præsumptio fraudis vel simulationis non operatur effectum. nu. 6. fol. 283
- Confessio vnius non nocet tertio. ibi. nu. 7
- Confessione quæ non incipit à tormentis, sed fit sponte, stādū est, si sit vera. nu. 7. fol. 349
- Confessus sponte non appellatur. nu. 8. fol. 150.
- Confessio facta calore iracundiæ potest reuocari. nu. 9. fo. 150.
- Confessio iurata potest prætextu erroris reuocari. ibi. nu. 10. fo. 349
- Confessio extrajudicialis, an sit sufficiens indicium ad torturam. nu. 20. fo. 343
- Confessio delinquentis contra aliū est ardentior cum tormentis, q̄ spontanea. nu. 14. fol. 333
- Confessio delinquentis, an noceat tertio quoad torturam. nu. 15. fo. 150.
- Confessio perseverata, an possit reuocari. num. 29. fo. 335
- Confessio rei à se ipso facto sponte apud acta, an sit sufficiens ad condemnationem. & nu. 1. & 2. fo. 350
- Confessio facta, an transeat in condemnationem. nu. 4. fo. 337
- Confessio facta in tormentis, an sit sufficiens ad punitionem. nu. 13. fo. 463
- Confessio torti sine indicibus, vel cum non legitimis, an valeat. nu. 3. fo. 461
- Confessio facta metu torturæ, an dicatur facta in tortura. nu. 261. fo. 466
- Confessio adulti facta in tormentis sine auctoritate tutoris. an valeat. nam in criminalibus minor censetur maior. in verbo, officialis. num. 7. fo. 328
- Confessio torti sine indicibus, vel cum non legitimis, an valeat, & an confessio rei facta in tormentis habeatur pro explorato facinore, nisi perseverata in verb. an stetur. nume. 3. §. an confessio. fo. 331
- Confessio facta militantibus vt condemnationi non teneantur, nisi in quantum facere possunt procedit & similiter habet locum in patronibus causarum, quia & ipsi militare dicuntur. in eodem verb. an stetur. & nu. 6. §. præterea. fo. 331
- Confessio facta in tormentis, an sit sufficiens ad punitionem, & iudex vt caute procedat, potest testes adhiberi, qui videant, q̄ sponte confitetur, & postea faciat confessionem ratificari, ideo oportet, q̄ per diē & noctem dimittatur quiescere, & si neget, non stabitur primæ confessioni, & si corā iudice appellationis dicat quod per timorem tormentorum dixit, & iudex & tabellio dicant quod sponte debet iudex appellare per locum à communiter accidentibus præsumere timorem tormentorum, contrarietas responsi inducit suspicionem. vide in verbo, an stetur. nume. 3. §. an confessio. fo. 331
- Confessio delinquentis an noceat tertio ad torturam. vide nam quis præsumitur bonus & malus propter practiam, & ex conversatione, & episcopus habens clericum suspectum de hæresi si præcedat infamia ipsum potest torqueri, & vbi mille testes dicerent reū esse bonæ famæ & pauci contrarium

Index.

- arariū inducitur purgatio: quia vtrunque
esse potest. vide in verbo, An stetur. nu.
15. & 16. § confessio. fol. 333
- Confessio perseverata, an possit reuocari, &
qualiter dicatur quis perseverare, & iu-
dex debet perquirere etiam reo nō petere
defensionē rei etiam post sententiam iniu-
stam debet supersedere in executione, &
si ante executionem sententiæ capitalis
cōstet de innocentia rei potestas qui cōdē-
navit non potest eum absolvere: tamen
datur petitio principi ut eum absoluat:
& iudex inquirendo contra aliquem con-
tra quem extent indicia debet dare ter-
minū ad se defendendum: & probatio
bonæ famæ facit purgare indicia in verbo
An stetur. nu. 28. & 29 fol. 335
- Confessio facta in iudicio per tormenta nō
præcedentibus indicijs non est sufficiens
ad faciendum quem condemnari, & tor-
tura indebite facta à principio non vitiat
reliquum processum validū ex post factū
in loco supra alle. eo. ver. nu. 40. fol. 336
- Confessio potest reuocari post sententiam
latam quando est facta corā incompetēti,
vel extra iudicialiter. numero 3. fol. 348
- Confessio dicitur sponte facta, etiam si de-
linquens fuerit detentus à iudice, qui nō
dicitur merū intulisse. nu. 4 fol. eo.
- Confessio erronea non potest reuocari qñ
error cadit in latam culpam. ibid. nu. 5
- Confessio in criminalibus extra iudiciū fa-
cta delictum non probat. nu. 1 fol. 316
- Confessio facta parte absente, an & quantū
valeat. ibi. nu. 2. & 3
- Cōfessio extra iudicialis, an valeat sine per-
seuerantia. ibid. nume. 4
- Confessio torri non valet, nisi in loco re-
moto à loco torture perseveret. n. 154. f. 30
- Confessio noviter facta facit semiplenam
probationem. nu. 1 fol. 346
- Confessio erronea, etiam sæpius repetita
potest reuocari. nu. 2 fol. eo.
- Confessio hominis in homicidio an sit suffi-
ciens ad condemnationem. num. 1. 3. 4. 5.
& 6. & quid in furto. nu. 7 fol. 149
- Confessio sociorum criminis, est magnum
indiciū. nu. 1 fol. 344
- Confessio officialis facta coram vno syndi-
corum, an sibi præiudicet. nu. 36 43
- Confessio sociorum criminum est magnum
indiciū etiam cum tortura quando, est
iurata, & ratificata, quia iurare debet reus
verum dicere per verbum affirmatiuum.
vide in verbo, confessio sociorum. nume-
ro primo. fol. 344
- Confessio in criminalibus extra iudiciū
facta delictum non probat, quia confessio
facta absente parte non probat, tamen est
sufficiens indiciū ad torturam. in glos.
& Bart. in l. capite quinto. ff. de adulte. ma-
xime quando est iuncta cum verisimili
causa ratione loci & temporis. & sic est
verisimilis, & confessio in tormentis nisi
sit perseverata, non habet locum. & confi-
rens sic extra iudicialiter licet nō possit
condemnari, potest tñ puniri tanquam se
de delicto gloriantē: vide in ver. quia cō-
muniter. sub nu. 1. 2. 3. & 4 fol. 316
- Confessionis tanta est virtus, quod ex quo-
libet inordinato processu, potest reus con-
demnari. nu. 3 fol. 176
- Confessionem reuocare est species defensio-
nis nume. 1 fol. 157
- Confessus ad banchum, si notarius scripserit,
quod sponte confessus fuit. licet tortus be-
ne decem vicibus, ante hunc dicit quod
non est verum id quod scripsit notarius,
impetitur in syndicatu contra notarium,
& iudicem, an teneantur, nec debet admit-
tere iudex confessionem sponte factam
etiam verisimilem, nisi alia suffragentur
adminicula. vide in verb. quidam fuit tor-
tus. sub nu. 1. & per totum. fol. 316
- Confessus ante sententiam si non potest ap-
pellare, an nec alius pro eo. vide in verbo
appellatio sub nu. 11 fol. 157
- Confessus sponte dici non potest qui tortus
probat. nu. 188 fol. 64
- Confiteri volens qui prius negauerat, an re-
missionem habeat statuto stante, quod
qui delictum confiteretur, remittatur certa
pars pœnæ. nn. 127 27
- Confitens ex intervallo potest suam con-
fessionem interpretari, & propterea fa-
cta confessione in criminalibus, datur ter-
minus confitenti ad faciendas suas defen-
siones. nu. 11. & 12 349
- Confiteri delictum an videatur ille qui tol-
uit aliquid pro compositione nu. 2. 170
- Confitenti in tormentis non prodest reuo-
care confessionem per se factam, si sint
alia indicia coniuncta cū confessione ex-
torta, quæ indicant veritatem, nisi reuo-
cans

- eans contrarium clare probaret vel per indicia euidentia contraria, quia ex multitudi-
tudine iudiciorum veritas indicatur. vide in verbo, Tortura. sub nu. 4. & 5. f. 315
- Congregationes prohibentur absque licentia principis, & omnes illicitæ sunt, nisi probentur licitæ. in verbo, Pone. numero 1. fol. 97
- Coniecturæ verisimiles debent attendi in iudiciis & inquisitionibus. nu. 1. fol. 320
- Coniectura quid sit. nn. 12. fol. 339
- Coniectura ex quibus summatur. nume. 5. fol. 199
- Coniecturæ verisimiles, & indicia, & præsumptiones naturales faciunt probationem quando liquidò res probari non potest. nume. 3. fol. 274
- Con sanguinei amici admittuntur ad probandum errorem confitentis, & confessionem reuocantis. nu. 13. fol. 350
- Con sanguineus querelantis non est pro eo idoneus testis. nu. 191. fo. 64
- Conscientia legis, quæ sit. numero 19. fol. 224
- Conscientiæ iudicis ubi aliquid committitur, an tunc possit quæri de malitia vel impericia iudicis & an possit appellari. nu. 9. & an admittatur probatio in contrarium. nu. 6. & 10. fo. 220
- Con siliarii ciuitatis an possint torqueri. numero 4. fol. 172
- Impositio onerum personalium nõ extenditur ad doctores. nu. 6. fol. 172
- Con siliarii imperatoris, vel regis, an subiiciantur ratiociniis. nu. secundo. fol. 104
- Con siliarii ciuitatis non debent torqueri. nu. 4. fol. 172. & nu. 7. fol. 332
- Con siliarii principum si propalant sententiam proferendam, vel eam per pecuniam vendunt, incidunt in excelsis & fustibus cæduntur, & reuelando secreta regum etiã fidelibus ultra excessum incidunt in perjurium, & præuicinatores appellantur, nam reuelans secreta debet remoueri. in verbo, excedunt consiliarii. numero 1. & secundo. fol. 89
- Con siliarii comminantes iudicibus inferioribus ne iudicant, sicut deberet excedunt, quia iudicia debent esse in tuto, vt nõ aliter fiat quàm ius dicitur. ibi. nu. 6. fo. 89
- Con siliarii excedunt emendo res subditorum nam isti dicuntur militare ad latus principum, & aliquando principes appellatur. vide ibidem. nu. 8. fol. eod.
- Con siliarii excedunt exequendo illud quod princeps motus iracundia, vel mala informatione rescripsit contra ius, & hi debent esse iusti & viri optimi, & si offendatur prætextu officii iudicando, vel consulendo offendens incurrit crimen læsæ maiestatis, quia hodie loco senatorum sunt ab omni iniuria defendendi. & idem dicendum est de notariis principum. vide ibi. nume. 11. & 12. & 13. fol. eod.
- Con siliium sapientis in casu dubio peti debet, & non in casu manifesto. nume. 159. fol. 31
- Con siliium multiplex in iure notatum reperitur ibidem. nu. 160. fol. 31
- Con siliium si de forma mandati debeat deti non potest nec debet prætermitti. numero 161. fol. eod.
- Con siliium an euanescat si consultor moriatur antequàm ad cõsultentem consiliu perueniat. nu. 163. fol. eod.
- Con sultor à partibus electus, de malo consilio parti læsæ tenetur. nu. 125. fol. 55
- Constitutio syndici non valet absque licentia principis. in verbo, Pone. numero 3. & 4. fol. 133. & 97
- Constitutus ad faciendum vsuram in nomine domini non teneatur ad restitutionem. nu. 7. fol. 185
- Constitutio principis, vel eius rescriptum disponens quod capitaneus teneatur sub poena infra dies quinquaginta cõtinuos, causas criminales terminare, & accusatus de homicidio testes contra eum adducti accusauit de falso infra terminum dierum quinquaginta principaliter agendo, an poterit ex hoc q̃stio homicidii impune deferri. accusator homicidii, si accusator falsos testes produxerit differtur accusatio homicidii. nam nunquam currit tempus pendente causa falsi cum parte ipsa, secus si cum teste, vel notario. vide in verbo, Dicitur constitutio. fol. 193
- Con suetudo, an & quando inducat seruitium nu. 6. fol. 85
- Con suetudo an & quãdo attendatur in cõtractibus. nu. 5. fol. 85
- Con suetudo etiam contra ius non extenditur ad alias personas, quam in quibus est quid actum. nu. 10. fol. 172
- Con suetudo

Index:

- Consuetudo** debet obseruari in electione officialium. nu. 5. 6. & 7 fol. 175
Consuetudo dat iurisdictionem quia habet vim decreti, & vim iustitiæ, & iudex qui iudicat contra consuetudinem, facit litem suam. vide in verbo. Instrumentum. nume. 3 fol. 196
Consuetudines male confirmantur longo tempore. ibid. nu. 2 fol. 156
Consuetudines malæ per officiales nō sunt seruandæ, vide in verbo, consuetudo sub nu. 1. 2. 3 fol. 156
Consuetudo in contractibus attenditur. ubi nō est facta expressa mentio mercedis, & consuetudo ciuitatum est obseruanda in mutatione officialium, & de qua consuetudine statit dicto vnius doctoris auctoritatis, qui diceret fuisse obseruatū ab antiquo de consuetudine. nu. 5. fol. 156
Consuetus calumniari duplici pœna tenetur. nume. 13 fol. 264
Consules artis de pertinentibus tantum ad artem cognoscere possunt contra artifices. nu. 171 fol. 61
Contemnens præceptum imperiale, quæ pœna puniatur. nu. 1 fol. 220
Contentio si sit inter duos de vna possessione, ita vt deueniant ad arma, iudex debet partibus mandare, vt non accedant ad possessionem & quid si vna pars appellauerit. nu. 1. & 2 fol. 237
Contestatio litis communiter per petitionē & responsionem fieri solet. nu. 228. fol. 69
Contingentia extra iudicium non sunt in potestate iudicis. nu. 24 fol. 213
Contractus factus cum officiali, an firmetur iuramento. nu. 7 fol. 25
Contractus inter ludentes factus est ipso iure nullus. nu. 94 fol. 51
Contractus celebratus propter terribilem vultum potentis, non valet, & vultus terribilis contra delinquentem non inducit impressionem. nam ex minis factis malefactori nō inducitur iustus metus, ibidem nu. 14. & 15 in super. nu. 18. & 19. fol. 109
Contractus celebratus cum tyranno, vel potente propter importunas eius preces, quæ metui æquiparantur, nō tenet. nā rogatus domini habet vim precepti, & contra ctus tyranni est ipso iure nullus. numero 11. & 12 fol. 109
Contumaci denegatur audientia per iudicem. nu. 3 fol. 202
Contumax de iure communi non debet p confesso haberi. nu. 82 fol. 20
Contumaci denegatur audientia per iudicem. vide in ver. Dicit constitutio regni. sub nu. 3 fol. 193
Contumacia vnius non est probatio contra alium. nu. 1 fol. 145
Conuinci quis dicitur ex quinque speciebus probationum nu. 8 fol. 174
Copia attestationum dari debet parti vt se defendere possit. nu. 220 fol. 69
Copia indiciorū est dāda parti vt casus disputetur, licet iudex habeat arbitriū liberū & absolutū nō tamē pōt sine iniuriis torquerē, vel denegare defēsiōē cōtra iudicia & torturā. vide in loco superius. allega. eod. verū. nu. 16 ante. §. licet iudex. fol. 333
Copia indiciorum est danda parti. nu. 16. f. e.
Copia libelli ordinariis datur expensis actoris. nu. 228 fol. 70
Cor Regis in manu Dei est nu. 4 fol. 132
Corpora olim comburebantur. hodie verō sepeliuntur. nu. 5 fol. 134
Corpora, cineres & ossa cōdēnatorū ad mortē nō sūt neganda cognatis. nu. 8. fol. 230
Corpus hominis mortui si reperiatur ante domum alicuius, facit indicium cōtra dominum domus. nu. 14 fol. 342
Corripere alterum volens, debet seipsum prius castigare. nu. 3. 4. 5. & 6 fol. 77
Corrumpens magistrum actorū perdit causam. nu. 7 fol. 160
Corrumpens aduocatum, an perdat causam. ibidem nu. 2 fol. 160
Corrumpens iudicem vt proferat pro eo sententiam puniatur, quia sententia est nulla, & dicitur venalis, & qui etiam promissit pecuniam per corruptelam licetā perdit, siue sit causa priuata siue publica, vel fiscalis, & idem de corrūpente aduocatum si causam perdat, & quid si quis simpliciter dedit pecuniam iudici, & qñ sententia lata per pecuniā est nulla. vide in verbo, corrumpens. nume. 1. per totum verb. vsque ad sequentem. fol. eo.
Corrumpens iudicem, vel cū eo cōmittens baratariā, an teneatur, & si deferat se aut alium, an sibi parcat, tamen ad hoc vt iudex recipiens pecuniā puniatur, debet probare is qui dicit dedisse, & si non probat, puniē. vide i ver. corruptio. n. 1. f. 159
Credi

Index.

373

**Credi an debeat nuntio de officio sibi com-
misso. Item famulo potestatis ad execu-
tionem ipsius. Item credatur potestati ad
excusationem famuli dicendo quod ipse
potestas aliquid mandauit vide in verb.
An si iudici nu. 2. §. an credatur. fol. 162**
**Credi an debeat peritis vel peritoribus &
an credatur medico de sua pericia depo-
nenti, & an credatur fabro de fabrica, &
an credatur doctore de discipulo & magi-
stro militum de suo milite. vide ibidem
sub nu. 3 fol. eod.**
**Credatur an aduocato de causa in qua aduo-
cauit. & an seruo credatur de facto suo,
& messori de suo facto, viatori de suo offi-
cio, & cuilibet experto in arte sua, an cre-
datur. vide ibidem sub nu. 3 & 4 fol. eo.**
**Creditor volens capere debitorem vt suspe-
ctum, debet probare debitum per publi-
cum instrumentum. nu. 7 fol. 135**
**Difficile est crimen non prodere vultu. nu-
me. 1 & 2 fol. 317**
**Crimen baratarie est simile crimini lese ma-
iestatis. nu. 1 fol. 159**
**Criminum abolitio fieri non potest parte ac-
cusatoris contradicente. nu. 7 fol. 164**
**In crimine baratarie, an habeat locum peni-
tentia. vide in verbo, Multare barataria.
sub nu. 4 fol. 133**
**In criminali causa deponentes contra ali-
quem habetur prout eius inimici. Idem
dicitur de aduocato, qui incurrit inimi-
citiā partis contrarie, contra quem ad-
uocatur, & habentes contra aliquē causas odij,
etiā si odij non probentur habere, eius
inimici dicuntur. nu. 4 & 5 fol. 308**
**In publicis criminibus in quibus non licet
transigere, an valeat pactum, & quid in
priuatis. nu. 16 fol. 203**
**In culpa dicitur esse faciens id quod non de-
bet. nam magna negligentia culpa est in
verb. An si plures sub nu. 4 ibi, nam ma-
gna faciens. fol. 141**
**In culpa est exercens officium ad quod est
insufficiens. & omne reprehensibile est
culpa. ibid.**
**Culpa levis velleuissima non punitur cri-
minaliter, sed tantum civiliter. nu. 11. f. 11**
**Cupiditas est omnium libidinum radix. nu-
mero 2 fol. 252**
**Curiales principis prohibentur emere iura
principis sine eius consensu. nu. 1 fol. 251**

**Ad curiam ductus pro pena mandati, spre-
tus non agit iniuriarum contra capientes.
nume. 4 fol. 136**
**Cursum temporis non immutat substantia
veritatis. nu. 9 fol. 299**
**Custodire diligenter aliquem dicitur, is qui
tenet eum ligatum bono ligamine. nume-
ro 7 fol. 142**
**Custos castri an teneatur sicut commenta-
riensis. nu. 3 fol. 149**
**Custos carceris an sit puniendus si non cu-
stodiuerit ita diligenter illum qui erat de
proximo relaxandus, sicut illum qui erat
de proximo condemnandus. nu. 1 fol. 140**
**Custos carcerum qualiter excusari possit de
fuga carcerati. nu. 98. fol. 52**
**Custos carceris non debet esse seuerus cir-
ca carceratos. nu. 6 fol. 162**
**Custos carcerum probare debet mortuum
in carcere nō esse mortuum culpa sua vel
dolo nume. 182 fol. 33**
**Custodes possunt torqueri quando furta
sunt de nocte. nu. 1 fol. 324**
**Custodia carceris est facienda secundum mo-
rem & consuetudinem ciuitatis. nume-
ro 14 fol. 142**

De litera D.

**Damnari nemo debet ex suspitioni-
bus nu. 78 fol. 19**
**Damnatus ad metalla per iudicis sen-
tentiam, potest ab illo exercitio reuocari
p ipsum iudicē post decē annos. nu. 4. f. 150**
**Damnum quod quis sua culpa sentit, senti-
re non videtur. nu. 5. fol. 191**
**Debitor si opera creditoris perdidit pecuniā
quam soluturus erat creditori subueni-
tur ei officialis faciens iniuriam alicui cū
minis feruore maximo, ille cui minatur,
cum tota eius familia est exēptus a iuri-
dictione. in verb Subiugio nu. 1 fol. 186**
**Debitorem suspectum de fuga quis potest
propria autoritate capere. nu. 13 10. 135**
**Debitor si opera creditoris perdidit pecuniā
quam soluturus erat creditori subueni-
tur debitori. nu. 1. fol. 186**
**Debitor in diē tenetur satisfacere, si incipiat
bona sua dilapidare. nu. 63 fol. 22**
**Debitor qui confessus est in iudicio potest
capi & in carcerari intra tps quatuor mē-
sis, nisi caueat, vel bonis cedat. n. 4 fo. 273**
d Decreta

Index.

- Decreta inualida** nō faciunt ius. n. 2 fol. 302.
Decretum ex falsa causa non potest iustificari ex noua causa. nu. 11 fol. 135.
Defensioni renuntiari non potest in causa criminali, neque etiam appellationi. nu. 9 & 10 fol. 152.
Et quid in assassino. nu. 12.
Defensionibus nunquid quis renūtiari possit sicut probationibus. ibid. nu. 11.
Defensiones contra confessionem sunt multæ. nu. 14 fol. 152.
Defensionis copia debet dari etiam non penitenti. nu. 2 fol. 151.
Defensio facti & iuris q̄ dicat. nu. 4. fol. 151.
Defensio an & quando tolli possit per principem. ibid. nu. 5.
Defensione mera uti poterit illi cui ex forma statuti denegatur ius reddi. ibid. nu. 6.
Defensione negata, an possit veniri ad condemnationem. ibid. nu. 7 fol. 152.
Defensio an deneganda, & an debeat condēnari qui habet defensionem civilem, naturalem, vel statutariam, & an tolli possit defensio per principem. vide in. ver. An potestas. sub. nu. 4 & 5 fol. 151.
Defensio dicitur nō solum per quam crimē euaditur, sed etiam per quam allegatur declinatoria, vel dilatoria. vide ibid. nu. 5 fol. eodem.
Defensio in causa capitali, an renuntiari possit, & an renunciatio quæ fit per conclusionem valeat, quia fit secundum ordinem iuris, & si reus renunciasset defensionibus suis, an admitti debeant illæ quæ sunt de iure naturali, & ille etiam quæ essent de iure postrius, & licet esset renunciatum probationibus, an tamen valerent probationes, vide in. ver. An potestas. sub. nu. 8 & 9 fol. 152.
Defensionibus renuntiare potest assassinus qui per pecunias homines offendit, quia est hostis publicus & diffidatus à lege, & à quolibet offendi potest, & licet renuntiari possit probationibus, an sic defensionibus, & an illico suspēdi debeat aliquis, cū posset habere legitimas defensiones, quæ nō sunt auferendæ. vide ibidem sub. nu. 12 §. Et ideo. fol. 152.
Defensiones multe sunt contra confessionem, quia poterit probare hominem quē dicitur occidisse viuere. vide in. ver. An potestas sub. nu. 13 §. Sunt enim. fol. 152.
Delatio iuramenti in defectum semiplenæ probationis, nō habet locum in causa syndicatus. nu. 4 fol. 274.
Delatus & carceratus si aufugiat etiam esto quod esset innocens, an puniatur ut confessus, vel conuictus, quia fuga delictum vocatur. vide in. ver. An testes reprobari. sub. nu. 3 §. an si quis. fol. 446.
Delegatus principis qui deliquit in causa si bi commissi à principe punitur per ordinarium loci. nu. 4. fol. 171.
Delegatio inferioris an possit pbari per testes, vide in. ver. An officialis. n. 3. fol. 426.
Delegari non debent habere assessorem ad expensas partium, vel reipublicæ. Et quid de iudice ordinario. nu. 30 & 31 fol. 130.
Delegatus non habens executionem in causis meri & mixti imperij, nihilominus poterit insignē latronē puniri. nu. 3. fol. 129.
Delegari plures ad vniuersitatem causarum vnus eorum solum præter interlocutoriā proferre valebit, & quando sunt plures syndicatores & vnus non vult interesse cum alijs, an duo possint procedere. vide in. ver. iudices. nu. 21. fol. 93.
Delegatio facta à principe ex certa scientia de imperito prodest. nu. 7 fol. 309.
Delegatu licet in causis meri & mixti imperij possit cognoscere tantum tamen contra latronem insignem cuius pœnam differre esset periculosum, potest etiam cognoscere. Pœna vnus. metus. multorum. ex pluralitate delictorū quis ut latro punitur, & si ex causa publicæ utilitatis statuta transgrediantur non syndicabitur. vide in. verbo, Latro. nu. 3. fol. 229.
Delictum commissum calore iracundiæ, quæ etiam habuit ortum aliunde quàm ab eo quem offendit, an sit iusta causa, quod quis mitius punitur. vide in. ver. Quidam iudex. sub. nu. 2. fol. 153.
Delictū p̄is nocet filio in crimine lese maiestatis. vide in. ver. Fui Rogatus. n. 2 fo 311.
Delictum casu commissum, an & quādo nō puniatur. nu. 4 & 5 fol. 163.
Ex pluralitate delictorum quis punitur ut latro. nu. 5 fol. 229.
Delictum quādo possit puniri vbi nō fuit commissum. nu. 97 fol. 23.
Delictum an cēseat confiteri is, qui pacis producit instrumentum. nu. 126 fol. 27.
Delicta recentia grauius puniri debent quàm antiqua.

Index.

374

- antiqua. nu. 8 fol. 259
 Delicta parua reiterata aggrauant. nume. 14 fol. 264
 & 15 fol. 264
 Delictum patris nocet filio. nu. 2 fol. 159
 Delictum commissum feruore iracundiae, an mitius puniri debeat. nu. 2 fol. 153
 Delictum quādo est incertum à quo de pluribus est commissum, cum ab extero verisimiliter committi nō potuerit, eo q̄ ipso quōd alter istorum est male conditionis & famae ad veritatem eruendam potest torqueri, & malum nomen facit indicium & etiam aliae coniecturae, vt mala phisio- nomia hominis, & inuestigatur cum qui- bus, & per quae loca conuersabatur reus vt assumatur indicium in verb. Manda- uit nu. 24 §. quando delictum. fol. 343
 In delictis secretis tractabitur, & consiliis propter difficultatē probationibus de- uenitur ad tormenta, & ad condemnatio- nem & absolutionem si indicia ad sint, ita certa qd̄ uix negari possint. n. 9 fol. 315
 In delictis enormibus & ad eorum inuesti- gationem specialiter in illis quae clam cō- mittuntur. sicut est venenatio, & incan- tationes facere, adulterium committere, monetam falsare, & in similibus iudex de- bet esse promptior, facilius ad torturam, & regulariter illa indicia sunt sufficien- cia, quae non possunt se ad aliud habere quam ad illud delictum & est indicium notabile signum maleficii. vide in verbo, Tortura. sub nu. 9. vsque ad 10 fol. 315
 Delictum vel falsitas ubi fieret coram iudi- ce causarum ciuiliū, an debeat remitte- re ad iudicem causarum criminalium, an potest iudex punire respectu officii vel di- gnitatis offensae, sicuti princeps qui potest cognoscere in causa propria & omne cri- men, quod committitur coram iudice est notorium, & iudex non solum po- test hoc facere pro offensa public. & ma- nifesta in alium facta, sed etiam pro in- iuria clam ex turpi, verbo, aures audien- tium polluntur. vide in verbo, Noto- rium. nu. 4 fol. 242
 Delinquens in satisfactione debet petere ab infamata, vel offenso veniam, & tenetur publice & in omnibus locis in quibus dif- famauit dicere quod mentitus est, ubi au- tem esset poena corporalis vt si cum pu- gno, &c. debet ipsa poena proportionari delicto. vide in verb. Quia pluries. nu. 3. §. Et quando fol. 167
 Delinquens in officio nunquam redibit ad illud, nec vnquā admittetur. vide in ver- bo, Delinquens in officio. per totū. fol. 170
 Delinquens potest puniri pro delicto alibi commissio, & i loco originis, & in loco do- micilii. nu. 2. fol. 285
 Delinquens qui posuit se in manibus pote- statis pro delicto commissio qui potestas eum ultra modum composuit tenetur in syndicato. & ultra debitum facere dicitur quando excedit metam iuris, nam illa di- citur poena ordinaria delicti, quae pro deli- cto cōsueuit apponi. in verb. An si delin- quens. nn. 1 fol. 170
 Denuntiator legitimus quis dicatur. nu- mero tertio fol. 201
 Denuntiator deficiens in denuntiatione pro- banda praesumitur calumniari. 114. fol. 25
 Deprehensio in crimine probatur multis mo- dis. nume. 3. fol. 145
 Deputatus ad capiendum malefactores nō potest illos mittere in carcerem, nisi crimē sit manifestum. nu. 6 fol. 140
 Destruui debet domus alicuius ex forma ita- tuti, an in prauiudicium creditoris destruui debeat, cui est obligata, & si fiscus velit do- mū, an debeat prius soluere illud qd̄ debi- tor creditori tenebat. l. res quae. de iure fis- ci. & vxor potest defendere destructionē bonorum mariti ratione dotis suae, idē in colonis qui tenerēt terras, vide in verbo, An iudex. sub nu. 2. & 3. vsque verbum Clericus. fol. 158
 Detinere sub custodia differt ab eo, quod est in carcerem mittere. nu. 181 fol. 33
 Detentus sub fida custodia quādo quis dica- tur. nu. 181 fol. 33
 Ducens aliquē ad iudicē qui vult idonee ca- uere tenetur iniuriarum. nu. 4. fol. 136
 Dictū socii an faciat indicium contra sociū. nume. 25. fol. 344
 dictum cuiuslibet testis extensē scribi debet numero 195 fol. 65
 dictum vnius testis integri facit indicium, & an vni testis cum fama credatur in cri- minalibus, vel cū aliis indiciis, & iura lo- quentia de pluralitate indiciorū nō habet locū. quādo extat dictum vnius testis de veritate delicti, & an dictū socii faciat in- dicium contra socium, & in crimine assa- d 2 linatus

Index.

- linatus** potest socius interrogari pro socio, & si quis est confessus & reuocat, an veniat audiendus. vide in ver. an steretur. nu. 23 §. dictum vnus. fol. 334
- Dignitate** cum administratione hodie non solum petere non licet, sed neque pecunia dare, & hanc constitutionem Imperator condidit cum consilio vxoris suæ, & licet semper providere præsumatur, tamen talis præsumptio non cadit eo quicquid parauit officium, tamen non seruatur hodie, quia plus offerenti datur. verbo. Et primo. nu. 5. §. hoc autem. fol. 105
- Dilatio** data ad probandum non currit quādiu disputatur super articulis admittendis. nume. 4. fol. 155
- Diligentia** debet esse moderata. n. 4. fol. 241
- Discretio** idem est quod iudicium, nam si quid committatur discretioni alicuius videtur imponere arbitrium boni viri, & non liberam potestatem, & vbi quid committitur alicui per verba importantia arbitrii boni viri debet iste obseruare omnes regulas iuris communis, iudex an habens latum arbitrium non tenetur de culpa sed tantum de dolo, & vbi quid alicui est commissum eius arbitrio, non venit levis culpa. vide in verbo, potestas. numero 10. fol. 128
- Dispositio iuris cano.** qui vult quod in causis procedatur non seruatis solennitatibus iuris veritate inspecta, an locum habeat vbi datus esset libellus ineptus, ita quod non obstante ineptitudine processus si de veritate constet possit deueniri ad sententiam, & licet in similibus causis possit procedi quoquo modo, tamen ista simplex petitio non debet desicere in substantialibus. vide in versi. An dictum capitulum. numero 1. vsque ad numero. tertium fol. 294
- Dispositio.** l. plerique. de in ius voc. non habet locum eo qui debet syndicare n. 7. l. 104
- Dispositio generalis** non extenditur ad ea, de quibus specialiter est in iure prouisum. ibi. nume. 8
- Disigilans** processum missum clausum ponitur. nu. 9. fol. 160
- Doctore** debet esse examinatus in triplici examine. nu. 3. fol. 171
- Doctor** creditor de suo discipulo, & magistro militum de suo milite. nu. 3. fol. 163
- Doctores** legum possunt sedere cum iudicibus nu. 13 fol. 143
- Doctor & aduocatus** an possit torqueri. nu. 1. 3. & 8 fol. 271. & 272 & nu. 5 fol. 328
- Doctor** dans vocem in veroque iure an debeat habere duplicatum salarium. n. 2. f. 128
- Doctor** debet conclusiue loqui. nu. 4 fol. 144
- Doctores** sunt exempti ab onere hospitandi in domo sua nu. 2 fol. 171
- Doctor** qui in dictis suis est sibiipso contrarius pp mutata opinionem, illi opinioni stant dum est quæ subsistit, & nititur meliori ratione, & vltima opinio est iurisconsulti & autoritas glo. vincitur per rex. tamen in dubio inherendum est glo. & vbi lex habet varios intellectus non debemus secundum illam iudicare. vide in ver. An si iudex nu. 10. ibi, Si tamen doctor fol. 222
- Doctor** legum vel aliarum scientiarum actu leges non potest capi a familia potestatis, neque possunt eum scrutari de armis, neque pro delicto incarcerari, quia non tenetur ultra quam facere potest, neque potestas potest aliquem hospitari in domo alicuius doctoris, quia ab onere tali exempti sunt vide in verbo, Doctor n. 1. & 2. f. 171
- Doctor** sine aduocatus, an possit torqueri & torquens, an teneatur in syndicato. Nam aduocatus qui deposuit aduocationis officium dicitur clarissimus & non potest torqueri tanquam habens dignitatem & ita in legibus militari dicuntur aduocati, sicut milites ipsi in armis. vide in versi. An doctor. nu. 1. & 2. fol. 171
- Doctores** quasi radii solis appellantur, & privilegia militum extenduntur ad eos, neque doctor potest concubinæ donare, sicut nec miles, & testamenta doctorum ratione præteritionis non possunt contrabulari, sicut testamenta militum armatæ militiæ. vide in ver. An doctor. nu. 6.
- Doctoris** dicto statum de consuetudine intellige illius curiæ in qua versatur consuetudo enim contra ius non versatur. & not. quod ad hoc vt forensis possit deponere de consuetudine requiritur vt tantum tempus steterit in ciuitate, quod verisimiliter debeat scire vide in verb. An doctor. nu. 10. ibi, consuetudo enim contra ius. fol. 172
- Dolus**, & culpa levis, & lata venit in cōtractibus gratia vtriusque, celebratis. n. 70. f. 42
- Doli

Index.

Doli exceptio potest opponi contra statuta iniqua nu. 17 fol. 86
Dolus non infertur volenti. nu. 6. fol. 125
Dolum vel culpam allegans debet illam probare. nu. 2 fol. 145
Domestici & ministri officialis, si quod per baratariam extorserint, restituit in quadruplum. Et idem in ipso officiali. nu. me. 1. & 3 fol. 133
Domicelli & berruarii qui sunt, & qualem habeant potestatem. nu. 104. fol. 52
Domicilli & berruarii de quibus inquirentur in fine officii. nu. 9 fol. 39
Dominus an possit torquere seruos suos. nu. 10. & 11 fol. 332
Dominus an possit per aliquod statutum teneri pro familia. nu. 179 fol. 33
Dominus qui concubuit cum vxore vassalli priuatur proprietate feudi. nu. 6 fol. 115
Dominus qui est syndicus debet in expensas administrare pauperibus cum quibus litigat, & an vniuersitas teneatur dare expensas pauperibus exclamantibus contra dominum in syndicato. vide in verb. expensar. nu. 1. & 2 fol. 177
Dominus non debet subditos male tractare. nume. 18 fol. 86
Dominus etiam si sit ecclesiasticus tenetur de violentia per homines suos illata. nume. 3 fol. 123
Donatio facta officiali an teneat. n. 5. f. 155
Donans aliquid iudici vt iuste iudicet, non est puniendus. nu. 52 fol. 16
Domus in qua luditur confiscari debet. numero 55 fol. 51
Domus alicuius si debeat destrui ex forma statuti, non debet destrui in preiudicium creditoris cui esset obligata. nu. 2 fol. 158
Domus est tutissimum refugium. Et quid de domo conducta & hospitio. nume. 4. & 5 fol. 138
Dux reperiuntur confitentium perseuerationes. nu. 3 fol. 320
In dubio qui libet presumitur bonus, & omnis culpa videtur cessare, quando aliquid fit ab eo, de quo verisimiliter erat confidendum. vide in ver. pone, quod incarcerationis. nu. 1 fol. 143
Duplici officio an quis possit fungi. nume. 3 fol. 253
Durius agitur cum officiali ratione arbitrii sibi dati, quam cum lege nu. 11. fol. 124

De litera E.

Effectus inquisitionis generalis qualis sit. nume. 23 fol. 40
In electione officialium debet obseruari consuetudo & forma antiquitus instituta, potest enim annullari ex defectu solennitatis iuris & consuetudinis longevae, si enim non est legitime creatus, licet precipiat salarium & comoda officii, tamen non dicitur habere officium. ibid. nume. 4. 6. & 7 fol. 175
Electiones nostri temporis hoc pacto vallatur, quod finito officio de omnis vel commissis ad syndicatum electi reneantur. nume. 46 fol. 44
Electio potestatis facta cum pacto, quod non tenebitur stare in syndicato, an valeat. nume. 1. 2. & 3 fol. 174
In electione officialis intelligitur tacita condicio, si est capax & dignus. nu. 3. fol. 175
Electus qui dedit aliquid electoribus, vt ipsum ad aliquod officium, vel dignitatem eligerent, incidit in legem Iuliam ambitus. nu. 2 fol. 39
Electus ad aliquod officium quid in principio officii iurare debeat. ibid. nu. 6
Electus ad officium si delinquat antequam istud ingrediatur, an puniatur poena, quae debet imponi officiali. nu. 1 fol. 174
Eligens medicum debet eligere illum, cuius fama sit celebris. nu. 2 fol. 147
Eligere quando debet aliquis medicum, vel peritum in arte, debet eligere illum cuius fama celebris & ampla, & qui eligit reputatum idoneum excusatur. vide in ver. an potestas. nume. 2 fol. 147
Emancipatio venit fienda coram ordinario solenni iuris ordine, & cum aliis solemnitatibus, & si ista omnia negligentia iudicis seruata non fuerint, au iudex teneatur refarcire hoc damnum, nam emancipatio non fit in foro contentioso, ideo non potest dici lis, & facit, quia notarium qui omisit substantialia instrumenti, qui tenetur ad interesse, & facit ad emancipationem, est iurisdictioni voluntarie. vide in verbo, quare. nu. 1. & 2 fol. 125
Emens officium omnia mala agere praesumitur. Et quomodo procedendum sit contra officialem fugientem. n. 2 & 3. f. 100
Ementes officia praesumuntur omnia male agere. nume. 4 fol. 169
Emolu.

Index.

- Emolumenta** q̄ recipit capitaneus qui creatus est cum deputato salario, an sint sua, an domini creantis eum, & officialis qui fungitur iare duorum, an vtrunque salarium habere debeat, sicut doctor qui dat vocem vtroquo iure, & sicut notarius q̄ pro prima scriptura debet habere praxmiū & aliud pro exemplari. vide in verbo Salarium. vsque ad nu. 1 fol. 284
- Episcopus** nō tenetur de imperitia sui vicarii. nu. 1 fol. 171
- Equo** sequestrato impensas quis teneatur impendere nu. 4 fol. 144
- Error facti** excusare potest, sed non iuris. nu. 124 fol. 55
- Error** praxsumitur ex persuasionibus, quæ sunt circumstantiæ erroris. & quomodo probabitur persuasio. nu. 1. & 2 fol. 484
- Error** ex causa probabili facit, quod iudex nō teneatur parti læsæ. nu. 4 fol. 221
- Excedit** Imperator qui non facit iustitiam populo propter quod veniunt flagitia. vide in verbo, & primo. nu. 2 fol. 78
- Exercendo** quis iurisdictionem in suo territorio vel d. cecesi in vno videtur in omnibus acquiri vel retineri posse alio nō possidente, quia ubi iurisdicō attribuitur in certo casu non proceditur libellus corā alio productus: nisi narretur ille casus vide in verbo. Iurisdicō. nu. 4. §. & sic exercendo. fol. 217
- Excessus** in dubio in tortura ascribitur potius culpæ quā dolo, quia tormenta eructa sunt pro veritate, & est res permessa, ad disciplinā rei publicæ, & male faciunt iudices, qui novas species tormentorum quærun, & personæ qualitas attendit, si est iuuenis vel senex, debilis vel robustus. vide in ver. an si officialis. n. 1. & 2. f. 321
- Excommunicatio** iudicis reddit processum nullum. nu. 22 fol. 213
- Excommunicatus** in vna ecclesia censetur vbique excommunicatus. nu. 58. fol. 23
- Excusatio** rei etiam minus legitima in iudicio sistendi prodest fideiussori. nu. 6 f. 186
- Executio** an differatur si suspensus fracto laqueo cecidit in terram, & id diuino iudicio secutum dicatur, & quid si damnatus ad mortem velit meretricem de publico lupanari despōsare, vt omnia peccata ipsi remittantur, an debeat interim differri executio, quid in muliere prægnante dannata ad mortem, an propter partum differri debeat. vide in verbo, an si iudex. sub nūme. vsque ad verb. iuxta prædicta. fol. 257
- Executio** non rite facta non retractatur si solutum sit debitum. nu. 2 fol. 176
- Executio** nō fit ī corpus mortuū. n. 65. f. 22
- Executio** differt in aliquib⁹ casib⁹. n. 1 f. 256
- Executio** iuris non habet iniuriā. n. 4. f. 166
- Executio** sententiæ si commissā est alicui, qui iuris ordinarij exequendo peruertit, an teneatur, executio enim non recte facta non retractatur, si sit solutum debitum. vide in ver. pone. nu. 1 fol. 176
- Executor** in huiusmodi executionibus ad euitandos carceres cōdemnari, potest incipere a captura personę vt exhibeat bona sua mobilia & stabilia, in quibus possit executionem facere, & cedens bonis suspectus de occupatione potest a iudice torquere vt bona exhibeat n. 3. f. 177
- Executor** creans clericum de mandato laici potest detineri per ipsum & carcerari, & officio priuabitur. vide in verbo. clericus. sub nu. 2. §. iudex secularis. fol. 158
- Executor** si viderit quod sibi auferatur in itinere condemnatum non potest illum occidere, quia paria sunt occidere innocentē, vel eū qui confugit ad iustam defensionē. vide in ver. appellatio. nu. 12. f. 118
- Executor** iustitię si videat sententiam iniustam, an debeat illā exequi præsertim si sit criminalis. nu. 5. & 6 fol. 117
- Executores** missi ad exequendum, si excedunt exequendo in locis in casibus & in bonis a lege prohibitis, & volens me de possessione expellere, amici & vicini possunt eum impunē percutere, nam executores contra leges & præcepta legalia suū exercentes officium excedunt, & puniuntur, & resistentia debet fieri legitimē nō ineffrenatē, & inferens manus suo duci resistendo punitur, sic etiam officiali potestatis non excedenti modum in pignorando. vide in verbo, excedunt nūme. 1. fol. 280
- Executores** & famuli officialium semper sunt voraces. & fraudulentī, & infamis potest esse executor, & omnes malitiosi reputantur, quia circa lites commorantur. executorum illicita est auaritia, quā praxfides reprimere debent. vide in ver. familiaris.

Index.

376

liaris.nu.6.ibi adde quia istorum fol.179
Executor iustitiæ si viderit sententiam iniquam
 nō debet eam exequi in causa criminali. vide
 in verbo, Potestas.nu.4.5. Miles. fo.181
Executores iudicum non possunt aliquem cape
 re in persona vigore generalis commissionis
 eorum, nisi iudex committat.nu.2 fol.136
Executor qui non exequitur sufficienter facit li
 tem suam.nu.1 fol.176
Executores omnes, præsumuntur maligni
 numer.7 fol.179
Eximens aliquem de carcere tenetur creditori
 bus, etiam si carceratus fuerit reductus ad car
 ceres.nu.2 fol.275
Existimatio iniuriarum arbitrio iudicis venit
 satisfacienda ubi tanta esset deformitas corpo
 ris, vel ubi virgo esset corrupta. Nam virgini
 corruptæ lex prouidet, vt bona raptoris sibi
 applicentur, mulieres enim propter earum
 pulchritudinē facilius nubent, & quid in omi
 bus damnis. datis, vide in veracul. Quia plu
 res.nu.1 secundo tertio & quarto fol.167
Experto creditur in arte.sua.nu.4 fol.162
Exorsio quid sit.nu.4 quarto fol.174
Exorsio semper præsumitur in officiali. nu
 mero 2. fol.269

De litera F.

Factum est magnum furtum, iudex potest
 mittere pro vicinis & inquirere, & si inue
 nerit ex ipsa inquisitione aliquem de quo
 sit suspitio, debet eum interrogare diligen
 ter de multis circumstantijs, & ubi stetit illa,
 nocte & cum quo comedit vel cœnauit, &
 tunc ex sermonibus vocis, & trepidatione,
 seu inconstantia poterit contra eum habere
 aliquam præsumptionem. vide in verb. Viso
 de indicijs. numer. 1. & 2. ibi, o quam diffi
 cile est fol.440
 Faciens id, quod debet, non dicitur esse in cul
 pa.nu.10 fol.142
 Faciens aliquid ex necessitate officij, quod quis
 habet nō meretur pœnam aliquam.nu.7 f.254
 An & quando quis teneatur de facto domesti
 corum.nu.2 fol.180
 Factum rationabiliter, & honeste dicitur id,
 quod sit iustitia seruata.nu.60 fol.17
 Facta per compulsionem iuris valent.n.2 f.166
 Fallum cōmittens in causa perdit illam.n.8 f.160
 Fama publica præcedens non requiritur, si con
 tra præsentem & non oppōnentem proceda
 tur.nu.49 fol.44
 Fama an sit indicium sufficiens ad torturam.nu.
 1.2.3. & 4 fol.321
 Fama probationem non inducit, nec probationis

partem.nu.77 fol.151
 Fama quoduplex sit, & quælibet qualis.n.57 f.46
 Fama dicitur opinio communis, quæ voce mani
 festa ex suspitione prouenit nu.50 fol.44
 Fama est communis opinio, eorum scilicet, ad
 quos scire pertinet. ibid.
 Fama in maleficijs initium habere debet à per
 sonis fide dignis. numero 51 fol.45
 Fama probatur per duos testes, statuto non re
 quirente plures.nu.52 fol.40
 Fama sufficienter probata an plenam an vero se
 miplenā inducat probationem. ibid. n.53 f.45
 Fama non probat, sed probationes iam factas con
 firmat. ibid. nu.54
 Fama quando probet in causis breuioribus. ibid.
 nume.55
 Fama qua quis contra aliquem vult vt debet ad
 tribunal iudicis produci. nu.56 fol.45
 Fama an sit indicium sufficiens ad torturam, & si
 cum fama concurrat vnus velis. an sufficit
 ad condemnationem, & fama cum dicto offi
 cialis denuntiantis, & an probatio famæ æqui
 polleat dicto vnus testis. vide in versic. An
 fama. sub numero 1.2.3. & 4 fol.321
 Fama sola, & vehemens hominum opinio quod
 latro famosus, an sufficit. & hi qui aggrediun
 tur cum armis, aut vi auferunt, dicuntur la
 trones famosi. vide in ver. Quidam latro fa
 mosus. nu.1. & 2 fol.351
 Fama est res fragilis & perniciosa transmissa ab
 his qui desiderant de hoc famam esse, & qua
 litas hominis probatur per famam. vt puta vir
 tuositas, & an conuictus intelligatur aliquis
 per famam publicam, vide in versicul. Qui
 dam latro famosus. sub numer. 5. 6. 7. ibid
 nam fama. fol.40
 Fama, seu indicia an releuant iudicem quantun
 cunque indebite procedentem & inquiren
 tem, & an semiplena probatio releuet accusa
 torem à calumnia, nisi reus contrarium plene
 probet. vide in verbo. Dicit constitutio regni.
 sub num. 11. Item instigationes officialium
 an releuat à calumnia. ibid. nu.12 fol.203
 Familia potestatis an possit testificari in syndica
 tu pro ipso potestate, vel contra. nu.15. Et
 quid in episcopo. nu.2 fol.310
 Familia potestatis an teneatur si capiendo occi
 dat malefactorem se defendentem. n.1. & 4 f.17
 Familia potestatis non potest Doctorem capere
 nec eum ducere ad curiam. nu.1 fol.171
 Familia potestatis quando pro eo in syndicatu te
 stificari possit nu.4 fol.10
 Familia potestatis scilicet, notarij, berruarij, mili
 tes, & alij, an possint testificari pro eo in
 d. 4. syndicatu,

Index.

- syndicatu, & an familiares episcoporum vel
dominorum bonę famę recipiantur in testes
& familiares in factis domesticis, an sint ido-
mei testes, & an quę fiunt in capitulo & in
collegio probari possint per illos de capitulo
& de collegio. vide in ver. Testis. n. 1. & 2. n. 6
nu. 3. vsque ad fin. fol. 3 10
- Familia potestatis an possit pro syndicatu testifi-
cari. num. 18 fol. 31
- Familiares sunt idonei testes in factis domest-
cis. num. 3 fol. 3 10
- Famulo potestatis an credatur ad excusationem
sui. num. 2 fol. 162
- Famulus qui ante tempus abiit in salutato domi-
no an debeat habere salarium Et an possit
spoliari. num. 13. 14 fol. 188
- Famuli potestatis diuidentes prædā cum aggressi-
foribus viarum debet uiui comburi. n. 8 f. 181
- Federicus Imperator pro tyranno habitus est.
num. 19 fol. 83
- Federicus imperator in registris testatur ciuita-
tem Neapolim antiquam matrem, & domū
studij fuisse, qui ciuitati priuilegia ampla con-
cessit in præfatione. num. 4. ibi nam Federi-
cus fol. 76
- Federici temporibus iura ciuilia glosabat accur-
sius in annis domini. 12 25. in oratione sua do-
mini paradisi. ibid. nu. 5
- Federicus imperator fuit depositus ab imperio,
quia collectas in regno imposuit, & quia ho-
minem seruiliter tractabat, & ecclesiam Dei
affligebat. vide in verbo, Post imperatorum
num. 59 fol. 81
- Feriata die potest procedi in causis summarijs,
quod est verum, nisi in ferijs inductis in ho-
norem Dei. num. 1 fol. 189
- Fidei habere potest, vnus pro alio in causa pecu-
nariæ, dum plures tenentur pro eodem facto
numero. 210 fol. 67
- Fideiussor fuit receptus & approbatus, ne quę
fuerit reclamatum, non debet de nouo satisfacere,
nisi de nouo calamitas superuenerit, vbi
vero tempore obligationis fideiussor sit solu-
do, & postea minus idoneus electus, debet ite-
ru cauere in iudicialibus secus in conuentiona-
libus nā & fauore dotis si fideiussor datus effi-
ciatur pauper, tenetur iterum cauere. vide in
versic. si iudex. numero 8. & 9 fol. 188
- Fideiussor non tenetur quando contractus pro-
rogatur seu noua forma datur, nisi sit repeti-
tus in nouo contractus n. 15 fol. 188
- Fideiussor tutoris non tenetur ad ea qua tutor
post pubertatem sponte gessit, nisi nego-
tium sit commune, in quod gesserit de neces-
sitate. numer. 10 fol. 188
- Fideiussor an sit liberatus quando creditor pro-
rogauit terminum debitori, Et fideiussor iu-
dicii teneatur iudicio prorogato. ibid. nu. 11.
- Fideiussor in obligatione fideiussoria renuntians
priuilegio excusationis, poterit excuti prius,
quam principalis. nu. 208 fol. 67
- Fideiussor magistratus tenetur solum ad id ad
quod ipse principalis pro administratione iu-
stitiæ erat obligatus. quis nominando quę-
dam ad officium & non exigendo ab eo fideiussor-
es, vel si exegerit minus idonei tenetur, nā
pater tenetur pro filio ad officium nominato
sicut fideiussor. vide in verbo, fideiussor. nu-
mero 8. & 9 fol. 185
- Fideiussor idoneus quis dicatur. nu. 6 fol. 187
- Fideiussor si tempore obligationis erat idoneus
sed postea effectus est non soluendo, debet
iterum cauere in iudicialibus, secus in conuen-
tionalibus. ibid. nu. 9
- Fideiussor de iudicio listi liberatur lata senten-
tia. numer. 5 fol. 187
- Fideiussoris cautio, quomodo detur hodie.
num. 6 fol. 60.
- Fideiussio pro olim potestate, & alijs officiali-
bus inquisitis qualis. num. 13 fol. 140
- Filius occidit aliquem probatur quod pater erat
prope locum homicidij, & quod pater eripuit
filium de manu capientium & gladium eua-
ginauit ex parte patris probatur bona fama,
an sit torquendus pater. vide in versic. Manda-
uit Rex. sub. n. 9. S. filius occidit fol. 341
- Filius qui timet accusare interfectorem propter
suam potentiam, potest compelli per officia-
lem, ne delicta remaneant impunita. vide in
verbo, an si quis i. u. 2. ibi, Titius aliquē f. 114
- Filiusfam. qui impetite iudicauit, tenetur pro
viribus peculij, vel quatenus religioni iudi-
cantis videbitur equum. nu. 1. & 2 fol. 189
- Finis ab omni agente principaliter intenditur.
num. 1 fol. 38
- Finis, his quę ad finem sunt, nobilior credi-
tur. ibid.
- Fiscus si velit domum debet prius soluere illud
quod debitor creditori tenebatur. vide in ver-
bo, An iudex. nu. 2. vsque ad 3 fol. 158
- Fiscus facta generali confiscatione bonorum te-
netur vxor soluere dotem, quia mulier ha-
bens tacitam vel expressam vigorem instru-
menti præfertur, & fiscus inquietando vxo-
rem pro delicto mariti vim sibi infert, & ius
offerendi non habet locum. contra mulierem
repetitē dotē propter vrgentiā viui ad inopiā
vide in ver. publicatio bonorū. n. 1. & 3 f. 178
- Femina

Index.

377

Fœminæ non possunt esse de consilio in cõdendis legib. senatuscon. vel constitucionibus, aut statutis quod non habet locũ in angustia in reginis & comitis. nam nullam habent fœminæ iurisdictionẽ de iure scripto, nisi supra enumeratã. quod fallit in clarissimis mulieribus quæ ex cõsuetudine iudicant, ideo reges habentes vxores faciunt eas vicarias eorum, & tñc habent iurisdõnem quã habent viri. vide in verbo, Dicitur autẽ. nu. 6 & 7 fol. 101
Fœminæ non habet iurisdictionem de iure scripto, nisi commissã. nu. 7 fol. eod.
Forensis delinquens in ciuitate potest puniri auctoritate pu. ll. & secundũ formã statutorum, & quis potest puniri pro delicto alibi commissio in loco originis & domicilij. & causa quæ committitur ordinario eius iurisdiclio videtur excitata per principem. nisi in rescripto dicatur auctoritate nostra procedas, quia censetur per hæc verba delegatus vide in verbo, facta est electio. nu. 1 fol. 285
Forensis delinquens in ciuitate potest puniri ibi auctoritate publicarum legum, & secundum formã statutorũ. nu. 1 fol. eo.
Forma iuramenti non est inferenda ad id quod est specialiter prouisum. verbo, An si potestas. nu. 19 § statutum dat. fol. 96
Frater admittitur pro fratre ad purgandum ipsum de hæresi. nu. 1 fol. 204
Frons dicitur facies. nu. 86 fol. 21
Fructus prebendarum pertinent pro rata temporis ad hæredem canonici mortui. nu. 4 fol. 277
Fuga an & quando iudicium seu semiplenã probationem faciat. nu. 74 fol. 19
Fuga suspicionem inducit. nu. 75 fol. 19
Fuga quale quale inducit iudicium. numero 76 fol. 19
Fuga officialis, an probet plene vel semiplene. nu. 7 fol. 275
Fuga vocatur delictum. nu. 3 fol. 321
Fuga an reddat suspectum fugientem. vide in verb. Et in iudiciis sub nu. 2 vide apostillam nunquid ex fuga delinquentis plene inducitur iudicium. nu. 1. fol. 329
Fuga carcerari qualiter cum querela debeat proponi. nu. 17 fol. 40
Fugientem quilibet potest capere pro bono publico. nu. 1 fol. 159
Fugiẽs a carceribus iterum carcerari debet,

& diligentius custodiri. & nu. 2 fol. 140
Fugiens a syndicato habetur pro confesso. nu. 5 fol. 101
Fundus venditus & modum traditus non venit in publicatione bonorum restituto pretio. nu. 4 fol. 158
Fur qui in duabus ciuitatibus fecit duo furta sine pena, & in alia vnum, an possit ibi captus puniri et famosus. nu. 99 fol. 23
Furce sunt signa meri imperij. nu. 8 fol. 157
Fur aliquando dicitur latro. nu. 1 fol. 230
Fur pro furto non manifesto ad pœnam dupli tenetur, & quadrupli pro furto manifesto. nu. 173 fol. 61
Fur & latro differunt. nu. 4 fol. 230
Fur dominum aliquam intrans vt furetur, an puniatur si non potuerit furari. numero 141 fol. 28
Fur pro primo furto non punitur capitaliter. nu. 10 fol. 22
Furari an liceat rem pro re. nu. 37 fol. 87
Furtum & barataria officialis licet probetur per solum iuramentum quando iudex aufugit a syndicato, tamen non potest condemnari per iuramentum suppletorium. nu. 5 & 6 fol. 190
Furtum præsimitur commissum potius a familiaribus, quã ab extraneis. nu. 3. f. 324
Furtum si videatur factum per fenestrã apposita scala Et dicatur quod illa scala viisa fuit in domo Titij, an sic præsumpcio contra Titium ad tormenta. nu. 17 fol. 334

De litera G.

GAbellas an officialis durante officio solueret teneantur. vide in verb. Gabella. sub nu. 1 dicto verbo, gabella. fol. 191
Generalis clausula non extenditur ad ea de quibus specialiter est prouisum. nu. 2. f. 185
Generalis prouisio non se refert ad ea, de quibus est specialiter prouisum. nu. 4 fol. 340
Gladius quo panis inciditur non venit armorum nomine. nu. 89 fol. 50
Glosabat Accursus iura ciuilia tempore Federici Imperatoris Petr. de Ibernica refir matore studij Neapolitani in annis domini. 1225. vt glo. & Ange. dicit in l. in causis. C. de accus. vide in proœmio sub numero 5 fol. 76
Glossa opinio semper tenenda est in magis dubiis. nu. 12 fol. 95
Gratiam facere est lata culpa. nu. 2 fol. 251

e De litera

Index.

De litera H.

- H**eres officialis an teneatur de extor-
tis in officium per defunctum. nu. 13
4 & 5 fol. 191 & 192
- Heres affessoris an stare debeat ad syndica-
tum. nu. 19 fol. 12
- Heres iudicis, qui male iudicauit ad syndi-
catum stare tenentur tantum, in quantū
peruenit ad eum. nu. 19 fol. 12
- Homicidium non dolo commissum non pu-
nitur, quia animus & propositum distin-
guunt maleficium, nam si duo colluctant
ad brachia, & vnus habet gladium accin-
tum. vel falcem, & cum eo colluctans ma-
num suam percussit ad gladium suum.
itaque moriatur an puniatur tenens gla-
dium accinctum, dic quod non, vide in
ver. Quia mult. sub nu. 5. ibi & aduerte
sub litera. a. fol. 263
- Homicidium commissum casu fortuito nō
est punibile, quia extra omnem culpā.
sed vbi præcessit aliqua culpa & collucta-
tio aliud est, nec excusatur a pœna ho-
miciidii quis propter inuentam, sed inno-
centia ipsa. vide ibi. n. 5 ibi, Adeo fol. 263
- Homicidium quidam commisit nō ex pro-
posito vel ex animo, sed negligentia, ca-
su, vel culpa, an pœna puniatur illius con-
stitutionis quod si quis homines insulta-
uerit vel occideret capite puniatur. vide
in ver. Tu qui vadis. vsque ad n. 1. f. 264
- Hominem improbatū non accusari tutius
est quam absolui, & etiam instante peri-
culosa turbatione, vt fuit tempore Cari-
ling, quo natus fuit iudicio Tarquini Craf-
sus vir magnus & potens. vide in ver. Lu-
stiria. sub nu. 2 ibi hominē improbū. f. 205
- Homo magi roboris vel insignis est condē-
natus ad mortē qui erat vilis reipub. an
iudex debeat consulere principem ne sen-
tentiā mandet executioni. in ver. An si
tempore. nu. 1 vsque ad 2 fol. 160
- Homines nobiles ex cōsuetudine non suspē-
duntur, nec patiuntur pœnas viles, sic ē
populares diuites, & honesti, & an punia-
tur magis nobilis quā ignobilis. vide in
ver. Quid si per statutum. sub nu. 4 §. In
pœna. fol. 259
- Homines de contra ad præceptum officia-
lis vel iudicis tenentur capere malefactō-
rem & ad ipsum ducere. vide in ver. bra-
chium. sub nu. 1 fol. 134

Homo non debet mori per vnum menda-
cium, & si quis confitetur hominem occi-
disse, qui dicitur viuere, an ex tali confes-
sione damnari debeat vide in verbo, Cō-
fessio. nu. 3 & an si confitetur occidisse il-
lum quem alius occidit. vide ibid. fol. 149

Honor nō minor debetur magistratui post
finitum officium quā ipso durante. vi-
de in occidentali. in verbo. Syndicatui of-
ficialium operam daturum. sub nu. 6. ibi.
nam non minor. fol. 77

De litera I.

- I**n signum honoris & cōmendationis offi-
cij dantur magistratui per communita-
tes & dominos terrarū vel illa cū signis
& armis ipsorum & alia numera in signū
quod se bene & laudabiliter gesserunt. vi-
de in verbo, Syndicatui. nu. 7 fol. 77
- Ignorantia an excuset a delicto prohibito
iure naturali vel gentiū. Et quid in aliis
prohibitis de iure positiuo. n. 1. & 2. f. 262
- Ignorantia iuris quando sit lata culpa. nu-
me. 17 fol. 125
- Ignorantia iuris excusat iudicem a tanto
non a toto. nu. 1 fol. 217
- Illustro personæ accusatæ ciuilitur vel cri-
minaliter non tenentur dare fideiussores
iudicio sisti. nu. 10 fol. 188
- Impensas an impendere debeat equo seque-
stratoris, qui fecit sequestrari. vide in ver.
An carcerarius. in fin. sub nu. 4 fol. 143.
- Impedientes familiam potestatis vt non du-
cat aptiuos, tenentur de eorum proprio
nu. 6 fol. 181
- Imperitia alieni consilii non excusat affesso-
rem, qui tale consilium secutus fuit, & as-
sesores sunt cōsiliarij & priuilegium con-
cessum potestati extenditur etiam ad as-
sesorem, & tales de iure communi nul-
lam habent iurisdōnem, quia eorū officiū
est p̄stare, nō cognoscere vel piudicare.
vide i ver. Affessor. n. 5 §. assesores. f. 129
- Imperitia graui culpæ non semper anume-
ratur. nu. 17 fol. 233
- Imperitus literarum an possit esse iudex.
vide in ver. dicitur in literis. sub nu. 3. &
an in notorio requiratur consilium. ibidē
sub nu. 4 fol. 149
- Imperator excedit vndecim modis. & nu.
2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. & 12. fol. 78
- Imperiū: qđ rex habet in vassallo, ita regis
ossibus

Index.

378

- oſibus inhæret, vt ab eo diuelli non poſſit. nu. 1. fol. 123
- Imperator eſt ſummus princeps, & luminare maius, vide in verbo, Et primo, numero. 1 fol. 79
- Imperator cum impugnât eccleſiam romanam matrem ſuam, ex iſta cauſa deponatur. ibi. nu. 3 fol. 78
- Imperator Deus tuitionem eccleſiæ nō miſit ibidem.
- Imperator committit exceſſum ſe immiſcēdo electionibus prælatorum contra iura, niſi hoc habeat de ſpeciali priuilegio Papæ. ibid. nume. 5
- Imperator quando odio alios exhæredat & deſpicit, & alios ex leui opinionis cura ſublimat in exceſſum incurrere dicitur. in titu de exceſſ. imper. nu. 23. & quando ſine cauſa pedagia concedit, & mutat monetam. ibidem nu. 6
- Imperator in exceſſum incurrere dicitur ab ipſendo vxores, labendo in hæreſim, & quando non reueretur Episcopos qui ſūt maioris dignitatis. vide ibidem numero ſextimo fol. 78
- Imperator non defendendo eccleſiam vt tenetur in exceſſum incurrere dicitur, propter quod poteſt deponi. vide ibidem. numero. 8 fol. eod.
- Imperator in maximum exceſſum incurrit quando non currat recuperare terram ſancctam, & inimicos crucis impugnare. vide ibidem. nu. 9
- Imperator quando eſt inutilis furioſus vel mentecaptus poteſt deponi populū, licet Bald. teneat quod hodie ſolus Papa poteſt eum priuare ibidem. nu. 10.
- Imperator poteſt deponi quando alienat bona imperii, quia imperatores non ſūt proprietarii imperii, ſed adminiſtratores. ibid. nu. 11.
- Imperator deponitur quando nimis grauat ſubditos. numero duodecimo fol. 78
- Improuiſa non veniunt in generali inquisitione. nu. 14. fol. 95
- Imputari non poteſt ei qui facit quod debet, & non vltra, & ſi caſus perditionis ſequitur ibidem. ſub nume. 10. ibi in quibus dicitur. fol. 142
- reuerenter loquens iudici an debeat puniri nu. 11 & decimoquarto fol. 243
- Incarceratus eſt quis pro aliquo delicto, qui eum fideiuſſoria cautione debet liberari, an poſſit ſine iniuria retineri in carcere quod manifeſte ſocios, vel aliquid aliud. vide in verbo, Carcer & carcerarius ſub nu. 1. § Quo ſi eſt. fol. 139
- Inculpatus quidam de grauifſimo crimine contra quem erant indicia, fuit accuſatus, & tortus, inculpauit de dicto delicto non nullos graues viros, contra quos ſcandalum maximum fuit cauſatum, iudex volens certificare de hoc fictē iuſſit ipſum tradi ſupplicio mortis, & cum eſſet i acta ſupplicij mandauit ipſum interrogari in iudicio animæ ſuæ, ſi verum erat quod illitales commiſi eſſent delictum. tandem ex timore ſupplicij mortuus eſt, an iudex teneatur in ſyndicatu de morte quaſi prebuerit cauſam. vide in verbo, Sequitur. nume. 1 fol. 352
- Indicium propriè non diffinitur, ſed iudicis æqui arbitrio relinquitur. numero ducentefimo vigefimo primo fol. 69
- Indicium duplex eſt, plenum ſcilicet, & ſemiplenum, & vnde dicatur, indicium. ibidē.
- Indicia ſufficientia quæ ſint. nu. 48 fol. 337
- Indicium vnum, an ſufficiat ad torturam, vel requirantur plura. nu. 49 fol. eod.
- Indicia vim plene probationis obtinent, ſi de actu occulto poſſit plena haberi probatio. nu. 153 fol. 30
- Indicia debent eſſe ſecundum criminū qualitates. nu. 3 fol. 323
- Indicium aliquando ſumitur contra illum quod dicitur primus mortuū inueniſſe. n. 4. f. eo.
- Indicia ſunt probanda per teſtes nō per reſpuſatos. nu. 5. & 8 fol. 319
- Indicia præcedere requiruntur antequam contra aliquem procedatur. nu. ducentefimo vigefimo ſecundo fol. 69
- Indicia ſunt probanda per teſtes non per reſpuſatos. nu. 5. & 8 fol. 31
- Indicia præcedere requiruntur antequam contra aliquem procedatur. nu. 222. f. 69
- Indicia quæ dicantur ad torturam, ſufficientia. nu. 25 fol. 79
- Indicium vehemens quid ſit. nu. 11 fol. 472
- An poſſit ex ſolis indiis procedi ad condemnationem. nu. 7 fol. 311
- Indicium, eſſe contra inuentum in loco in quo ſcelus commiſſum fuit. nu. 1 fol. 316
- Indicium dicitur indubitatum quando crimen eſt notorium. nu. 3 fol. 114

Index.

- Indicium est duplex. nu. 7** fol. 339
 Indicium & argumentum est contra illū qui inuētus est in loco vbi scelus commissum est, & repertus in crimine, vt plurimum certis passionibus agitur, quia exinde ingens contingit trepidatio, & humani coloris succedit pallor & inepta locutio. vide in ver. Siquis est inuentus. sub. nume. 1. & 2. fol. 316
- Indicia dubitata quæ sint, die si quis est difamatus, malæ vitæ, conditionis & famæ, qui consuevit similia facere. quando examinatur a iudice & loquitur trepide pauendo & variando. vide in ver. Viso de indicis. vsque ad. 2. nu** fol. 37
- Indicium an faciat testis qui non debet recipi, & an inquisitus debeat audiri contra indicia, & an indicia, sint probanda per testes & si multi testes dicunt illū esse bonæ famæ & pauciores contrarium, & an ex inquisitione cōdemnatus liberetur si constat de innocentia, & habens arbitriū, non potest tamen sine indicis torquere, & debent esse integri testes ad probandū indicia vide in ver. Et an si quis dixerit. n. 2. & 3. vsque ad verbum. Et aduertendū est. f. 378**
- In indicis & inquisitionibus attendi debēt coniecturæ verisimiles, quæ coniecturæ capiuntur ex qualitate facti, & condicione personarum, & fuga reddit suspectum fugientem præsumptio aliqua est idē qđ indicium. vide in ver. Et indicis sub. numero. 1. & 2. fol. 320**
- Indicium, quid sit, & quæ sint indicia sufficientia. & an ad torturam inferendam requirantur plura indicia an vnū, oportet enim quod indicium sit vehemens vel propinquum & tangēs negotiū, & indicia & similia quamuis violenta, possunt tamen elidi per aduersas contrarias & diuersas probationes, & aduocari debent interesse disputationi si indicia sint sufficientia, & an debeat ex ipsis torqueri. vide ibid. nu. 46 47 48. 49. fol. 337**
- Indicium & præsumptio in quibus differat & quid sit adminiculum, quid coniectura & quid verisimilitudo. vide in verbo, Aduertendum. nn. 3. & alia præsumptio est iuris simplex alia iuris & de iure. ibi. f. 339**
- Indicium præsumitur multis modis de quibus in ver. mandauit enim. numero. 1. & 2. et indicium in contractibus sicut in maleficiis debet probari per duos testes & de indicis ad torturam non potest dari determinata regu. quia consistunt in arbitrio ius dicentis, & alia debent esse solum vehementer adminiculatiua, vel verisimilia, sed etiam satis probabilia, quia indicia ad torturam confessio extrajudicialis. & ex pluribus indicis simul coniunctis resultat plena probatio etiam ad criminalem pœnam, & præsumptiones iuris & hominis simul iunctæ plene probant. in verbo, Mandauit. nu. 18. 19. 20. 21. fol. 343**
- Indicia si sint sufficientia, vel non, committitur iudicis arbitrio. numero. 9. & 27. folio. 344**
- Indicia plene per testes probari debent, vel per vehementem præsumptionem numero. 76 fol. 19**
- Indicia sunt minus, quam semiplena probatio. nu. 77. fol. 19**
- Indicium quid sit. nu. 10 fol. 315**
- Indiciorum copia regulariter reo dari debet nu. 223 70**
- Indiciorum aut famæ in tribus casibus non est danda copia. ibid. nu. 224**
- Indicia nihil faciunt contra clericum, nisi si infamatus de crimine. nu. 8 fol. 341**
- Indicium in contractibus debet probari per duos testes. nu. 17 fol. 345**
- Indicia minus sunt, quàm semiplena probatio. nu. 155 fol. 30**
- Indicia verisimilia & sufficientia debet præcedere torturam. Et quæ indicia sufficientia. nu. 13. & 14 fol. 330**
- Ex indicio probato potest deueniri ad torturam in uili persona, secus in viro bonæ famæ. nu. 43. fol. 337**
- Indicia quæ iudicis religioni sunt commissa an & quando faciant indubitaram veritatem nu. 4 fol. 315**
- Indiciū quādo probatur, quia est quasi semiplena probatio, iudex potest deuenire ad torturam, si talis est vilis persona, & iudex ex vera & infallibili cōscientia, an possit contententibus probationibus torquere, & in occultis iudex debet esse facilius ad tormenta. in verb. An stetur. nu. 43. 44. 45. ibi quando probatur fol. 337**
- Indicium qualiter probetur. nu. 226 fol. 70**
- Indicium debet probari per duos testes. numero. 1 fol. 339**
 De

- De iudiciis ad torturam non potest dari certa regula. nu. 18 fol. 343
- Indicium quid sit. nu. 12 fol. 342
- Indicia indubitata quæ dicantur. n. 27. f. 144
- Indicium & præsumptio differantur. numero 3 fol. 339
- Indicia si probantur alia quam plura contra indicia accusatoris, an multum operabitur in fauorem rei. vide in verbo. mandauit Rex. sub nu. 11. §. Si contra indicia. fol. 341
- Indicia plura sunt adminiculatiua & mouentia animum iudicis ad acquirendum generaliter & compellendum iudicare, quæ tanquam multa iuuant ubi non prodesse singula in verbo. Confessio. nu. 1. §. indicia plura. fol. 345
- Indicia esse oportet iuxta criminum qualitates, quia si quis crassator accusator oportet conuinci ex vulneribus & cruore si sacrilegus arguat spoliis & præda templorum, si veneficus oportet ostendi liuoribus cadauer. vide ibidem nu. 3 fol. 323
- Indiciorum duo sunt genera principaliter, scilicet indicia indubitata, & dubitata, quæ dubitata consistunt in iudiciis, præsumptionibus, argumentis verisimilitudinibus, nec à tortura accusati de crimine est incipiendum, sed post indicia legitime apparentia. vide in verbo. Tortura. sub nu. 2. ibi, propterea est sciendum. fo. 314
- Indicium indubitatum quando est crimen notorium, & per huiusmodi indicia indubitata potestas habens arbitrium posse condemnare ad pœnam. nu. 3 fol. 314
- Indicia quæ non sunt à lege probata, sed iudicis religioni sunt commissa, tunc simul collecta inducunt indubitatam veritatem nu. 4 fol. 315
- Indicia indubitata plura simul collecta in vnam consonantiam trahentia inducent probabilem veritatem. vide ibidem sub nu. 6 & 7 fol. 315
- Indignationis verbum quid importet. vide in verbo. An propter. nu. 2. fol. 111
- Indulgentia aliquando præbet occasionem delinquendi. nu. 3 fo. 157
- Indulgentia remittit pœnam, & non infamiam. nu. 1 fol. 324
- Ineptitudo est quadruplex. nu. 4 fol. 294
- Ineptitudo actionis an vitiet sententiam. nu. 5. 8. & 13 fol. eod.
- Ineptitudo libelli vnde cognoscatur. numero 10 fol. 295
- Infamia incurritur aliquando ipso iure, & quandoquæ per sententiam, quadoquæ ex genere pœnæ. nu. 6 fol. 157
- Infames admittuntur ad testimonium ubi aliàs veritas haberi non potest tamen cū tormentis. item mediatores, & proxenetae, symoniaci possunt testificari in crimine symoniæ. probatio bonæ famæ minuit fidem indiciorum & probatio malæ famæ auget. vide in verbo. Testes. ver. Fuit semel. sub nu. 3 fol. 311
- Infirmus qui remisit iniuriam in testamento, vel cōfessione. an si recoualescat possit agere actione iniuriarū. n. 1. & 2. f. 168
- Infirmam allegans debet habere literas duorum medicorum, qui testificentur de infirmitate. nu. 23 fol. 237
- Infelix qui recte docet & viuat iniquè, infelix cuius nulli sapientia prodest. vide in verbo, Qui alios. nu. 6 fol. 77
- Inhabilis assumens officium remouetur, & punitur de falso. vide ibidem in verbo. inhabilitas. sub nu. 1 fol. 204
- Inimicus capitalis semper præsumitur mentiri. nu. 24 fol. 334
- Inimicus semper præsumitur inimicus. numero 16 fol. 342
- Inimicitia capitalis probatur ex verbis minatoriis. nu. 191 fol. 64
- Inimicus capitalis repellitur à testimonio ferendo contra eū, cui inimicatur. numero 190 fol. 64
- Inimicitiam habet quis cum præside, an possit recusare assessorē vt suspectum. vide in verbo, Potestas. sub nu. 11. §. an si quis habet. fol. 131
- Inimicitia autem an probatur ex eo, quod sibi obuiantes se non saluant, & ex vniua nō saluatione, an dicatur inimicitia orta. n. 6. vsque ad nu. 7 fol. 309
- Iniquitatum vltor est gladius. vide in verbo. An liceat Regem tyrannum occidere. numero 3 fol. 83
- Iniuria si fuerit remissa per partem, an nihilominus iudex possit inquirere. vt imponat pœnam applicandā fisco. nu. 15 fol. 203
- Iniuria vel delictum si fiat coram iudice, iudex poterit ex officio punire statim delinquentem. numero 2. & 5. & an ab eo appellari possit. nu. 10 fol. 242
- Iniuria

Index.

- Iniuria facta consanguineo clerici, videtur sibi facta.** vide in verbo, post. nu. 32. fol. 79
- Iniuria si fiat famulo potestatis existentis in syndicato, nunquid comperat potestati actio civilis iniuriarum quasi pro iniuria illata sibi? & quid de iniuria facta colono.** nu. 11. & 12 fol. 181
- Iniuriam passa est pars, dicit voluntarie se accepisse percussione, an iudex possit procedere.** nu. 15 fol. 203
- Iniuria quando est commissa contra aliquem coram iudice proceditur ex officio absque alia accusatione iniuriati, ex quodam quasi notorio.** vide in verbo, & aduerte. sub nu. 3. & quanto tempore duret officium iudicis, cum ex officio proceditur. vide ibidem. sub. nu. 4 fol. 208
- Iniuria illata filiis vel vxori pro qua comperit actio patri vel marito, an sufficiat habere pacem a patre solo, & vxori non datur accusatio de iniuria viri. & compositio venit fienda per offensam si viuit, si autem mortuus est, filiis, præterquam in muliere rapta, quæ parentibus non existentibus curiæ spectat vel ipsi mulieri, si nõ consentiat matrimonio raptoris. vide in verbo, Ultimo. circa nu. 7. § & etiã. vsque ad nu. 10 fol. 169**
- Iniurians si non faciat animo iniuriandi, sed ex alia causa, an teneatur iniuriarum.** nu. 1 fol. 299
- In iustitia facit vacillare corda subditorum a dominis suis.** nu. 3 fol. 113
- Inquisiti fuerunt pater & filius de homicidio cuiusdam, & probatum fuit quod alter eorum percusserat adeo quod mortuus fuit, nec probatur quis percusserat, propter quod mandauit Carolus magnus fidei ambos suspendi, qui cum essent in pe de hircarum credentes ambo mori pater dixit, amodo non est remedium, & confessus est quod ipse percusserat, & sic suspensus est solus filio liberato, de huiusmodi dissimulationibus & aliis similibus vide in ver. Sequitur modo. ibi. Ifern. in titu. de pac. tenenda. nu. 1. fol. 352**
- Inquisitio specialis famam publicam præcedentem requirit.** nu. 48 fol. 44
- Inquisitio generalis non requirit famam publicam præcedere.** ibidem
- Inquisitio generalis qua forma fieri debeat nume. 4** fo. 39
- Inquisitio generalis quomodo formetur contra officialem syndicanum.** nu. 17 fol. 203
- Inquisitio scrupulosa quando contra officiales fieri dicatur.** nu. 173 fol. 32
- Inquisitio facta per syndicos quali claudatur conclusione?** nu. 180 fol. 62
- Inquisitio generalis an possit fieri per syndicatores contra potestatem syndicanum.** nu. 15 fol. 99
- Inquisitio generalis quò ad personas, & specialis quò ad delicta, qualis.** nu. 24. fol. 41
- Inquisitio facta per syndicos contra officiales est ius procedendi, per officium ad puniendum facinorosos.** ibid. nu. 25
- Inquisitio ad sui substantiam quinque requirit, & quæ.** nu. 30 fol. 42
- Inquisitio sine indicibus, aut fama publica est ipso iure nulla.** nu. 123. fol. 70
- Inquisitio si fieret de furto pannorum, vel pecuniarum, & probaretur quod vnus magnus mercator bonæ famæ & vitæ nobilioris visus fuisset exire de domo, de qua dicitur res vel pecunia subtrahita, & visus fuisset aliquid portare sub clamide, etiã si probaret istud indicium per duos testes nõ erit sufficiens ad torturam, quia non est verisimile quod catus vir ad tam vile misterium prorupisset, si tamen cum isto indicio concurrerent alia, aliud esset.** nu. 8. ibi & adde. fol. 315
- Inquisitio scrupulosa fit contra administratorem de negligentia syndicanum.** n. 8 fol. 6
- Inquisitio de maleficiis cognoscitur tribus modis.** nu. 21 fol. 41
- Inquisitio specialis quid sit.** ibid.
- Inquisitio generalis quadruplex est, & earum quælibet qualis.** ibid. nu. 22
- Inquirebatur contra quendam de delicto pro quo ueniebat imponenda poena extraordinaria, uel pecuniaria, remissa fuit poena illa pecuniaria per iudicem, tunc in officio uult prosequi inquisitionem an possit iudex.** vide in ver. iuxta. usque ad nu. 2 & an ratione amicitie possit remittere multam. vide ibid. fol. 257
- Inquisitio generalis qualem habere possit effectum.** nu. 28 fol. 41
- Inquisitio generalis quando ad commoda priuata extendatur, & quando non ibid.** nu. 29 fol. 42
- Inquisitio an sit processus magis odiosus, quam processus accusationis, nume. 5.** fo. 34
- Inquisitio

- Inquisitio generalis ad quid fiat. numero octauo fol. 202.
- Inquisitione facta cum assassino, an procedi possit ex mero iudicis officio in versiculo Dicit constitutio regni. sub nume. 12. §. an in inquisitione facta cum assassino. fol. 202
- Inquirat iudex contra aliquem de aliquo delicto, & contra eum sunt aliqua indicia: si probet absentiam in tota illa die, vel etiam in parte diei sufficit, sufficit cum ex hoc presumatur tota die absens. vide ibidem. Confessio. sub num. eodem. §. si quis inquiratur. fol. 344
- Inscriptio an sit necessaria, quando crimen obicitur ad repulsam. nu. 3. fol. 198
- Instantia à syndicato quantum durat: & est constitutio regni. Sicilia quod iudex teneatur causa conclusa sententiam proferre: infra terminum decem dierum. & sunt communiter statuta per totam Italiam, an iudex lapsus termino præfixo potuerit iudicare: nam imo vno tempore præfixum altero prohibitum tam non obstantibus, quam pluribus fundamentis valet, quod agitur, licet iudex puniatur: & si statutum dicat, si quis non dederit petitiones suas infra octo dies an processus postea formatus valeat: & si iudici per statutum statuatur instantia vel terminus ad finiendam causam sufficit semel interpellasse. vt de in verbo, Dicit constitutio regni. vsque ad numer. 3. fol. 192
- Instantia si statuatur ad causam finiendam per iudicem, an tunc sit locus poenitentiae, vt euitemur poena negligentie. nu. 5 fol. 194
- Instantia non perimitur lite centum annis durate super mandatorum legitimatione nu. 72. f. 19
- Instantie prorogatio interpretatur à principe numero 5. fol. 298
- Instantie lapsus an suppleatur per cap. detestates numer. 1 fol. eod.
- De consensu partium instantia non potest prorogari etiam cum iuramento & tempus instantie triennalis est odiosum, & eius abbreviatio est fauorabilis, & finita instantia acta iudicii perierunt, & sententia lata finita instantia non valet, neque tenet & solutum ex ea potest repeti. & in practica seruatur, quod prorogatio instantie impetretur à iudice. numero. 1. & 2. fol. eo.
- Instantia non currit lite in causa instrumentorum non contestata. nume. 47. fol. 15
- Instantia syndicati quantum duret. n. 1. fo. 192
- Instigationes officialium releuat à calumnia numero 12. fol. 202
- Instrumentum pacis an possit ei qui maleficium negat numero 124 fol. 26
- Instrumentum, quod non sit verum suspicatur, si duo testes reperiuntur descripti in eo, & vnus dicat se non interfuisse, & alter mortuus est. vide in verbo, Mandauit Rex. sub nume. 9. §. Si probetur. & si probatur aliquem delinquentem, vel falsarium fuisse semper contra ipsum laborat suspicio. vide ibid. nu. 10 fol. 334
- Instrumenta in quibus solet poni, dicitur, quod debitor possit conueniri, & ex quo habet executionem paratam non obstante dispositione statuti, quod nullus possit cognoscere, nisi curia magna, si de consensu fuerit cognitum, debitor non potest uti exceptione, quod debebat conueniri in curia magna, & iudex qui admittit instrumentum non admittendum ad probationem facti faciat litem suam. vide in verbo, Instrumentum num. 5. & 6 fol. 196. & 197
- Insultans aliquem cum armis, an presumatur facere animo occidendi. ibid. sub numero 3. & occidens aliquem manu vacua, an teneatur sicut cum gladio. ibidem. numero quarto fol. 265
- Insultus quid dicatur. numero 37 fol. 21
- Insultus unde dicatur, & an possit fieri pedes & eques. num. 88 fol. 21
- Interdictus ab officio non habetur pro officia li. num. 4 fol. 304
- Interdictio per iudicem qualiter fieri possit, & de arte, de patria, & de procuracione, quid de aduocatione, & an in syndicato teneatur si causa non cognita, de facto interdixit. vide in verbo, Interdictio. sub numer. primo secundo tertio & per totum vsque ad versi. Impeditum fol. 103
- Ille cui interdictitur minus officium non potest accedere ad maius. numer. 3 fol. 203
- Interesse non venit incidenter in criminali, nisi in casu. §. qui furem. l. interdum. nu. 1. fol. 151
- Interesse qualiter probetur contra iudicem. nume. 5 fol. 274
- Interlocutoria quando habet, actum executiuum, tunc semper grauatus potest appellare. vide in verbo, Appellatio. nu. 10 fol. 117
- Interrogatio & responsio. testis super inquisitione potestatis, & officialium qualis esse debeat nu. 230. & nu. seq. fol. 71
- Interrogatus de propria conscientia, & non debet de alijs scrutari, & maxime de socijs. numer. 1 fol. 331
- Iudæi contra Christianos an testes esse possint maxime si in syndicato opponatur contra officialem, quod receperit pecuniam pro administranda iustitia. vide in verbo, sui semel

Index.

- semel rogatus. sub num. 1. non debet eis credi
contra Christianos, nec libris eorum, nec pos-
sunt habere honores, nec dari tutores, nec
possunt esse gabellarij, nec officiales por-
tarij. nec possunt habere aliquam iurisdic-
tionem. vj de sub nu. 1. vsque ad 2 fol. 311
- Iudæum esse non est delictum. ibid iuxta apostil-
lam. filio. in fine primi numer. fol. 311
- Iudæus si concubat, cum Christiana, an veniat
puniendus per iudicem ecclesiasticum vel se-
cularem. vide in verbo, Adulterium. n. 9 f. 115
- Iudæi non debent esse magis priuilegiati, quam
Christiani. nu. 3 fol. 223
- Iudex in officio delinquens totum salarium red-
dere debet. nu. 15 fol. 11
- Iudex baratariam committens in eodem proces-
su ciuilit, & criminaliter conueniri potest,
& condemnari. nu. 167 fol. 60
- Iudices syndicari non possunt per syndicatores
de gestis extra officium. nu. 24 fol. 12
- Iudex accusatum de crimine non potest cogere
vt procedat saluis exceptionibus declinato-
rijs, & c. nume. 133 fol. 27
- Iudex in causa fiscali, vel reipublicæ sententiam
ferre potest nemine postulante. nu. 134 fol. 27
- Iudex qualiter plures condemnare debeat, vt
quilibet ad totam summam teneatur ibid.
- Iudex vel potestas non tenetur si statuta illicita,
impossibilia, & ecclesiastica libertati con-
traria non seruauerit. nu. 250 fol. 74
- Iudex quando sine culpa sententiam ferre possit
die in honorem Dei ferri. nu. 251 fol. 74
- Iudex non tenetur si caprum pro crimine, &
confessum in compedibus poni fecit ibid.
- Iudex baratarius dicitur, qui pecunia, vel ali-
ter corrumpitur. numero 164 fol. 60
- Iudex in casibus emergentibus potest leges trans-
gredi. nu. 110 fol. 24
- Iudici plus licet quam legi. n. 26 fol. 213
- Iudex ad solam denuntiam procedere potest
nulla accusatione instituta. nu. 113 fol. 25
- Iudex pacem suadere potest, componere autem
partibus inuitis non potest. nu. 125 fol. 27
- Iudex & potestas inquiruntur si capi, detineri,
aut torqueri fecerint indebite, & iuris forma
non seruata. nu. 110 fol. 39
- Iudex qui innocentem absoluit, qualiter puniri
petatur. nu. 18 fol. 40
- Iudex in subditos non debet verbis ex candelce-
re. nu. 158 fol. 59
- Iudex cui constat testes esse viles, vel subornatos
non debet eorum dicta admittere. nu. 11 fol. 24
- Iudex vel potestas secundum formam alicuius
statuti faciens contra ecclesiæ libertatem, nec
peccat, nec in syndicatu tenebitur. n. 241 f. 73
- Iudex sententiam ferens iniquam appellatione
pendente non tenetur nisi ad sumptus litis.
numero. 242 fol. 73
- Iudex veritatem ab his inquirere debet, quos
credit eam scire. numero 62 fol. 18
- Iudex, & potestas probationes, & defensiones
non admittentes, quando teneantur. n. 71 f. 47
- Iudex intra quantum tempus negligens dicatur
numer. 81 fol. 49
- Iudex secundum formam statuti sententiam fe-
rens, non punitur in syndicatu. nu. 38 fol. 14
- Iudex sententiam ferens de consilio sapientis
non excusatur propter consilium. nu. 43 fol. 15
- Iudex an possit poenam à lege vel statuto taxa-
tam mutare. numero 124 fol. 26
- Iudicem conseruans indemnem si bonam cau-
sam habeat non censetur eum corrumpere.
numero 52 fol. 16
- Iudex diligenter attendat, quo vultu, & qua con-
stantia, aut trepidatione reus inquisitus re-
spondeat. num. 226 fol. 70
- Iudex de negligentia tenetur processum causæ
criminalis tempore debito non expediens.
numero 77 fol. 48
- Iudex negligens inquirere de maleficio notorio
vel sibi denunciato de negligentia tenetur. nu-
mero 78 fol. 48
- Iudex in quibus procedere possit ad populi tu-
multum. nu. 142 fol. 28
- Iudex qui non expediendo processum non fuit
in culpa, non debet esse in poena. nu. 49 f. 15
- Iudex litem suam non facit, si eius sententia à iu-
dice appellationis reuocetur ex probati-
bus nouis. nu. 49 fol. 15
- Iudex de facto procedens in leuibus sine proces-
su, & forma statuti omissa non tenetur in
syndicatu. numero. 244 fol. 73
- Iudex de facto, & sine processu faciens solui ali-
quam poenam communi applicandam, in syn-
dicatu non tenetur. ibidem
- Iudex ex euidenti causa publicæ utilitatis non
seruans statuta excusatur. nu. 245 fol. 73
- Iudex non faciens furtum restitui, & damnum
restituere, in solidum tenetur. nu. 7 fol. 48
- Iudex nolens audire partes, & non admittens
legitimas exceptiones tenetur in syndicatu.
ibid. nu. 73
- Iudex tenetur, victum, in expensis condemnare
omittens. ibid.
- Iudex negligens causas ciuiles intra terminum
à statuto præfixum terminare, in syndicatu te-
netur. ibidem nume. 74 fol. eo.
- Iudex interpellatus non expediens causam in-
struam

- struam, censetur esse in negligētia. *ibid.*
 nume. 75
- Iudex tenetur sub cuius examine iniqua sē-
 tentia fertur. nu. 124 fol. 55
- Iudex consilium iniustum sequi non tene-
 tur. nu. 163 fol. 31
- Iudex sententiam ferens secundum consi-
 lium sapientis de consensu partiū electi,
 poterit in syndicato conueniri. nu. 164.
 fol. 31
- Iudex & notarius recipientes minus ido-
 neos fideiussores, parti lēq̃ tenentur ad
 interesse. nu. 210 fol. 68
- Iudex qui dolo ductus sententiam tulit ini-
 quam, grauis puniri debet, quā si culpa
 etiam lata. nu. 129 fol. 56
- Iudex errans in iure statutorio, quando in
 syndicato teneantur, & an etiam si in iu-
 re consuetudinario. nu. 130. fol. 56
- Iudex secundum allegata & probata pronū-
 tiare debet. nu. 170. fol. 32
- Iudex maleficiorum in causa criminali re-
 cipiens fideiussorē minus idoneum obli-
 gatur. *ibid.* nu. 171
- Iudex non se interponens rixantibus, po-
 test ab officio remoueri. *ibid.*
- Iudex iniustam executionem faciens quan-
 do teneatur. *ibid.*
- Iudex male iudicans, parte non appellante,
 tenetur in syndicato sed, an teneatur par-
 te appellatione, ipse cognita. nu. 123 f. 56
- Iudex in syndicato tenetur si sententia ini-
 qua à qua appellatum fuit, per desertio-
 nem confirmetur. nu. 134. fol. 56
- Iudex citationem potest nuntio publico cō-
 mittere, & etiam parti. nu. 215 fol. 68
- Iudex euitat peruriam, qui sine dolo & p-
 ignorātiā omisit seruare statutum. nu-
 mero 185 fol. 63
- Iudex vel collateralis conductus à potesta-
 te, debet ab eo expensas, & prætium con-
 suctum habere. nu. 205 fol. 67
- Iudex torquens non torquendum sine do-
 lo, actione iniuriarū tenetur. nu. 111 f. 53
- Iudex ex arbitrio syndicorum punitur, si
 sine dolo suo, sed cum aliqua culpa sua
 reus in tortura moriatur. nu. 113. fol. 53
- Iudex in causa mere pecuniaria tenetur re-
 laxare afferentem idoneum fideiussorē.
 nu. 210 fol. 68
- Iudex arbitrium habens interpretandi, in
 syndicato tenetur, in casu non dubio in-
 terpretetur. nu. 157 fol. 58
- Iudex vel potestas iniquam faciens execu-
 tionem, parti lēq̃ tenetur ad interesse.
 nu. 148 fol. 58
- Iudex concedens creditori tenutam in bo-
 nis debitoris, non tenetur tertio, de cuius
 bonis nuntius accipit. nu. 149 fol. 58
- Iudex in syndicato tenetur subditos cōpel-
 lens ad ligna sibi portanda. nu. 150. fo. 58
- Iudex qui in syndicato ad pœnam pecunia-
 riam tenetur si non habeat in ære debet
 in corpus luere. nu. 151 fol. 58
- Iudex cogens offensum pacem facere cum
 offendente ante solutionem pœnæ tene-
 tur ad interesse. nu. 152 fol. 50
- Iudex in foro conscientie tenetur, qui iu-
 stam sententiam tulit non amore iu-
 stitiæ, sed odio inimicitie. nu. 153 fol. 58
- Iudex maleficiorum debet facere vt condē-
 nandus sententiam audiat. *ibid.*
- Iudicibus sequentibus debet imponi freni-
 temperies, nam etiam custos carceris pu-
 nitur si est saeuus circa carceratos, &
 an vasalli possint recedere à terra pro-
 pter sequitiam, & crudelitatem domini eo-
 rum. vide in verb. Crudelitas. sub nume-
 ro 6. compendia pœnarum, & multum
 dicitur sequitiam. *ibid.* fol. 162
- Iudici opponitur, quod aliquid iniuste fa-
 cit, an credatur ei ad excusationem sui,
 dic quod non vide in verbo, An si iudicio
 opponitur. sub nu. 1. fol. 162
- Iudex non debet esse clementior, & statuta
 imponentia pœnā pecuniariā pro homi-
 cidio non valent, sed in leuibus dēt leui-
 tatem exercere, nec statim puniendus est
 aliquis, sed expectandus, q̃ ois iudex ter-
 renus dēt imitari Deū. vide in verbo Cō-
 positio sub nu. 4 fol. 163
- Iudex si torserit nō torquendam, nunquid
 teneatur. nu. 10 fol. 39
- Iudex an amittat iurisdictionem propter
 iustitiam denegatam. nu. 1. & 2 fol. 11
- Iudex iustitiam denegans, vel differens pu-
 nitur, nisi ob cām aliquā fecerit. nu. 1 fol. 12
- Iudex non potest imponere noua genera
 pœnarum. nu. 1. fol. 161
- Iudex hēt prātē mirabilē in pœnis fiscalibus
 habentib⁹ originē à maleficio. n. 2. fol. 161
- Iudex iudicans contra consuetudinem facit
 litem suam. nu. 5 fol. 196
- Iudex admittens instrumentū non admi-
 tendum

Index.

- rendum in iudicio ad probationem an fa-
ciat litem suam. *ibid.* nu. 6 fol. 196
- Iudex potest leges transgredi ratione casuū
emergentium. nu. 11 fol. 264
- Iudex an procedat de similibus ad similia
in pēnis imponendis. nu. 12 fol. eod.
- Iudex ubi viderit aliquem locupletari cum
iactura aliena facto sibi intimato debet
ex officio providere, & etiam debet pro-
videre, ubi proponeretur actio famosa cō-
tra illum contra quem proponi non debe-
ret quia iudex non debet pati ut quis vi-
tetur iure incompetenti. vide in verb. Li-
cet. nu. 11. ibi, & ubi iudex. fol. 112
- Iudex in causarum decisione debet attende-
re locorum consuetudines. nu. 4 fol. 156
- Iudex qui peccat propter difficultatem pro-
bationum nunquid sit excusandus. nu-
mero 5 fol. 195
- Iudex licet non possit instantiam proroga-
re vel abbreviare, tamen potest prefige-
re terminum ad agendum, vel reconue-
niendum. nu. 6 fol. 199
- Iudici si statuat instācia a statuto ad eā si
niendā, an sufficiat semel interpellari ad
eius negligentiam puniendā. nu. 3 fol. 193
- Iudex qui tenetur processus expedire intra
certum tempus, non cogitur expedire, ni-
si circa finem temporis. nu. 1 fol. 156
- Iudex potest omnes terminos cumulare pro-
pter breuem instantiam. nu. 2 fol. eod.
- Iudex qui condemnat aliquem ad mortem,
debet esse sollicitus de salute animæ con-
demnati. numero 1. & 2 fol. 150
- Iudex debet in diebus festiuis videre carce-
ratos, & q̄rere an aliqd eis defit. n. 3. f. 150
- Iudex faciens executionem iniuriosam an fa-
ciat litem suam. nu. 1 & 2 fol. 176
- Iudex denegans facere executionem sit sen-
tentia, tenetur. *ibidem* nu. 3
- Iudex qui maleficia punire non audet, graui-
ter punitur. nu. 4 fol. 176
- Iudici excedēti modum in exercitio sui of-
ficii, an licitū sit resistere. Et quid in prin-
cipe. nu. 3 & 5 fol. 278
- Iudici in dubio obediendum est. n. 2 fol. 278
- Iudex an debeat admittere cōfessionē veri-
similem, & sponte factam. nu. 1 fol. 316
- Iudex qui potest processum expedire & di-
mitti successor, punitur. nu. 1 fol. 306
- Iudex an possit mandare ne quis exeat de
domo. nu. 2 fol. 244
- Iudex debet esse subtilis in inuestiganda ma-
leficii veritate. nume. 1 fol. 319
- Iudex non potest remittere pōenam corpo-
ralem delinquenti. nu. 2 fol. 40.
- Iudex potest ex officio liberare iniuste car-
ceratum. nu. 8 fol. 141
- Iudex faciens aliquem torqueri, debet in a-
ctis facere, ut appareat ipsum citatum, &
contumacem. nu. 259 fol. 75
- Iudex cōsiliū sequi non tenetur, si de par-
tium voluntate sit assumptus consultor.
nu. 69 fol. 18
- Iudex qualiter evitabit pōenam si in minori
pōena condemnat, quam debuisset. nume-
ro 261 fol. 75
- Iudicantis arbitrio si quid committatur, de
iudicante discreto semper intelligitur.
nu. 146 fol. 58
- Iudex an possit secundum propriam con-
scientiam iudicare & non tenere in syndi-
catu. nu. 1. 2. 6. 7 & 11 fol. 220
- Iudex debet iudicare secundum leges ibi.
nume. 3
- Iudex qui dedit sententiam secundū vnam
opinionem, an teneatur in syndicato. nu-
mero. 1. 2. & 3 fol. 221
- Iudex si præcipiat extraordinarie præceptū
tenet, quando proceditur extra ordinem
in delictis. nu. 1 fol. 270
- Iudex ad syndicanđū deputatus debet cau-
sas ipsas expedire infra dies viginti a die
qua litigia orta fuerint. Et an possit tem-
pus a iure limitatum arctare. numero 1.
& 2. fol. 103
- Iudex negligens facere iustitiam magis pu-
nitur, quā male iudicās. Et an ratione ne-
gligentia teneatur pēn. capitali. nume-
ro 1. & 2 fol. 239
- Iudex in syndicatu ad expensas tenetur si
ex primis actis sententia iniqua reperi-
tur. nu. 137. fol. 56
- Iudex litem suam facit, qui sententiam tu-
lit, a qua non appellare inter partes con-
uenit. *ibid.* nu. 138 fol. 57
- Iudex in sententia absolutoria causam in-
ferere debet. *ibid.*
- Iudex maleficiorum temere inquisitionem
faciens nullis præcedētibus indicis ad in-
teresse, & expensis tenetur. *ibid.* nu. 139
- Iudex cautus testes examinare debet ante-
quam inquisitionem formet. *ibid.*
- Iudex sententiam ferens ipso iure nullam.
an &

an & ad quid teneatur. *ibidem*. nu. 140
 iudex cui à statuto, aut superiore concessū
 est arbitrium, an teneatur si modum de-
 bitum in procedendo, aut iudicando ex-
 cesserit. nu. 141 fol. 57
 iudex qui omisit condemnare victum in ex-
 pensis, quas ipse soluit in syndicatu repe-
 rit eas a reo. nu. 1. fol. 227
 iudex proferens sententiam quando pro-
 cessus est nullus, an faciat litem suā quo
 ad reū, quem condemnauit? nu. 2. fol. 227
 iudex non condemnans in accessoriis facit
 litem suam. *ibidem* nu. 3. & 5
 iudex banniens aliquem iniuste tenetur ei
 ad omnia damna. *ibidem* nu. 4
 iudex debet omnia rimari antequam ferat
 sententiam. nu. 1 fol. 300
 iudex cito pronuntians non præsumitur
 bene iudicasse. nu. 2 fol. 301
 iudex accusatur in perplexis. *ibidem* nu. 3
 iudex si ex forma statuti misit ad consiliū
 sapientis, & dixerit in sententia pronun-
 tiatio ut in consilio continetur, an valeat
 sententia tanquā condemnatoria? *ibidem* nu. 4
 iudex si in sententia retulerit sed ad scrip-
 turam non productam in actis, an va-
 leat sententia? *ibidem* nu. 5
 iudex qui tulit sententiam iniustam pro-
 pter metum non tenetur. nu. 10 fol. 291
 iudex potest cogi per superiorem suū ad iu-
 dicandum, & non per alium *ibidem* nume. 2
 iudex non facit litem suam quando senten-
 tia nulla, nullum generat parti præiudi-
 cium. nu. 3. & 4. *ibidem*
 iudex si visis allegationibus utriusque par-
 tis dubitat super quæstione, & committat
 causam consulendam sapienti, cuius ex-
 pensis fieri debeat. nu. 4. fol. 178
 iudices torquentes carceratos in secreto te-
 nentur. nu. 1. & 6. Et qualiter præbetur q̃
 tortura fuerit facta in secreto. nu. 2. 3. &
 quarto fol. 327
 iudex non potest torquere decuriones &
 alios in dignitate positos. nu. 5 fol. 228
 iudex sententiam ferens die feriata excusa-
 tur si iurisdictio sua expiret. nu. 225 f. 75
 iudex non tenetur si mitius condemnaue-
 rit militem in corpus, quam plebeium. nu.
 mero. 256 fol. 75
 iudex officio finito non tenetur de eo, qđ
 promisit officio durāte p̃ republica. *ibidem*.
 iudex habens arbitrium in procedendo,

& sententiando, totum processum vna
 die non poterit expedire nu. 144 fol. 57
 iudex cui concedatur arbitrium condem-
 nandi & absoluedi, non potest iniquū
 æquo præferre. *ibidem*
 iudex plenissimam habens potestatem pro-
 cedēdi ad beneplacitum suum tenetur ta-
 men admittere exceptionem præscriptio-
 nis, & alias exceptiones legitimas nu-
 mero. 146 fol. 58
 iudex an possit fideiuberi pro vna parte, &
 an teneatur deinde in syndicatu pro ipsa
 fideiussione. nu. 7 fol. 185
 iudex potest stipulari pro parte absente
ibidem nu. 8
 iudex processum inceptum non expediens
 intra tempus a iure præfixum tenetur
 in syndicatu numero. 25 fol. 12
 iudex qui expedire debebat processum in-
 tra tempus certum, si non expedit non
 requisitus a parte, non tenetur ad poenā
 nume. 16 fol. 13
 iudex non tenetur si vestes ad mortem dā-
 nati non confiscavit. nu. 252 fol. 74
 iudex beneficium confessionis non admit-
 tens illi, qui primo, negavit non tenetur
 numero ducentesimo quinquagesimo
 tertio. fol. 24
 iudex baratarius qua sit poena afficiendus.
 nu. 165 fol. 60
 iudex incidit in legem iuliam repetundarū,
 qui annuit promittenti sibi aliquid ut pro
 se sententiam ferat. nu. 166 fol. 60
 iudex baratariam committit pecuniam reci-
 piens a fœneratore, & in eius fauorem se-
 tentiam ferens. *ibidem*
 iudex quando sufficienter ad banchum ste-
 tisse dicatur. numero centesimo septuage-
 simo secundo. fol. 23
 iudex qui cōdemnauit in plus, quā debea
 parti lēse tenetur ad interesse *ibidem* nu. 173
 iudex qui iniquam tulit sententiam. ad ex-
 pensas non tenetur, si ex nouis actis in-
 firmetur. nu. 136 fol. 52
 iudex non tenetur si plures sententiæ con-
 formes reperiuntur. *ibidem*
 iudex, vel potestas, qui in culpa leui vel le-
 uissima reperitur, non in solidum tene-
 tur, sed quantum syndicis seu syndicato-
 ribus equum videtur. nu. 127 folio. 157
 iudex tota ope niti debet, ut veritas erua-
 tur. nu. 158 fol. 59

f 2 iudex

Index.

- Iudex** per se ipsum sententiam legere seu recitare debet. *ibid.*
- Iudex** litem suam non facit non condemnans in expensis in libello non petitis. *nume. 70 fol. 16*
- Iudex** delinquens, an perdat totum salarium. *nu. 2 fol. 153*
- Iudex** debet sententiam diffinitivam proferre in scriptis. *nu. 1 fol. 290*
- Iudex** an & quando dicatur facere litem suam. *nu. 1. 2. & 3 fol. 224*
- Iudex** qui facit litem suam efficitur aduersarius litigationis. *nu. 4 fol. 224*
- Iudici** litis estimationem soluenti nullum ius acquiritur. *nu. 5 & 7. fol. 224*
- Iudex** negligens facere iustitiam delinquitur Deum, si principem, & in partem. *n. 6 fol. 224*
- Iudex** competens ad syndicandum quis dicatur. *nu. 1. fol. 6*
- Iudex** condemnans in maiori poena, quam debeat, tenetur parti laesa ad interesse. *numero. 6 fol. 6*
- Iudex** qui aliquem torfit sine iudiciis quid facere, debeat, ne in syndicato. teneatur. *numero. 7 fol. 67*
- Iudex** malefactorem condemnans inducens quem condemnare debuerat in quingenti, quod remedium habere possit. *numero. 10 fol. 67*
- Iudex** per testes probare debet se reum in tortura mortuum, iudiciis legitimis praecedentibus moderate torfisse. *n. 15 fol. 52*
- Iudex** poena pecuniaria punitur, si is quem in palatio, torfit, in tortura moriatur, statuto stante quod & c. *nn. 16 fol. 54*
- Iudicium** gradus quot sint, & qui. *n. 34 fol. 42*
- Iudicium** quae peruertant humanum. *n. 2 fol. 38*
- Iudiciu** siue iustum siue iniustum vendi non debet. *nu. 16 fol. 60*
- Iudex** quando possit querelam porrigere contra collateralem male consulentem. *numero. 204 fol. 66*
- Iudex** soluens in syndicato pro aliquo suorum officialium an contra eum possit habere regressum. *nu. 204 fol. 66*
- Iudex** quando teneatur de eo qui in tortura decessit. *nu. 107 fol. 24*
- Iudex** ex his quae viva voce au diu it moueri potest, licet ex processu non appareant. *nume. 108 fol. 24*
- Iudex** in penis consuetudinem sicut lege scriptam sequi debet. *nu. 108 fol. 24*
- iudex** iurisdictionem limitatam habens ad certam summam, an possit coram se delinquentem punire ultra illam quantitatem. *nu. 109 fol. 24*
- iudex** punire debet denuntiantes maleficia & non probantes ea. *nu. 85 fol. 49*
- iudex** qui male indicauit tempore syndicationis conueniri poterit, licet eius sententia per iudicem appellationis confirmata fuerit. *nu. 19 fol. 12*
- iudex** sententiam nullam ferens non facit litem suam. *nu. 57 fol. 30*
- iudex** iustitiam administrare negligens quatenus plectendus poena. *nu. 158 fol. 30*
- iudices** si sint pares, & vnus alium praueuerit factum ab altero valet per eodem negotio, si non appelletur. *nu. 84 fol. 20*
- iudex** non tenetur si sententia quam tulit probationibus nouis reuocet. *n. 246. f. 73*
- iudex** aliquem in carceribus detinere potest vt socius criminis manifestet. *ibid.*
- iudex** pro accusato, vel inquisito recipiens fideiussores minus idoneos non tenetur, principali inquisito existente idoneo. *ibi.*
- iudex** non tenetur a cuius sententia fuit appellatum, & expresse appellationi renuntiatum. *nu. 247 fol. 74*
- iudex** pro culpa leuissima ciuilitur tantum tenetur, & non criminaliter. *ibid.*
- iudex** de fuga carcerati non tenetur, si post fugam fecerit eum poni in banno. *ibid.*
- iudex** quando non teneatur si aliter aliquid facere denegauerit. *ibid.*
- iudex** non tenetur ex sola pronuntiatione sententiae quae ipso iure est nulla, si executioni eam non mandauerit. *nu. 242. f. 73*
- iudex** executionem faciens personalem mittendo furem ad furcas intra tempus appellandi non tenetur. *ibid.*
- iudex** non tenetur, qui inquisitionem contra aliquem fama & indicia legitimis praecedentibus formauit, quem tamen innocentem reperiunt absoluit. *nu. 243 fol. 73*
- iudex** sententiam ferens parte non citata in syndicato tenetur. *nu. 54 fol. 58*
- iudex** non admittenda admittens lite suam facit. *na. 255 fol. eod.*
- iudex** de homicidio condemnans vulnerrantem tenetur, quando vulneratus medicum non adhibuit. *nu. 156 fol. 59*
- iudex** non debet de ferre sententiam ante hominem. *12 n*

- ram partibus assignatam. ibid.
- Iudex** sententiam ferre nō debet contra ab-
sentem quem sciebat legitime citatum,
sed absentem nu. 157 fol. eod.
- Iudex** quantuncunque in procedendo libe-
rum habeat arbitrium, nō tamen tollere
potest ius parti quæsitum de iure gentiū.
nu. 65 fol. 18
- Iudex** temere inquirens ad expensas litte
netur. nu. 66 fol. eo.
- Iudicium** & discretio sunt idē. nu. 16 f. 126
- Iudex** qui potest ex officio aliquid facere &
non facit, non tenetur parti ad interesse,
nec in syndicato. nu. 1 fol. 254
- Iudices**, & potestates tortum semel sine no-
uis iudiciis ad torturam reponentes tenen-
tur in syndicato. nu. 112 fol. 53
- Iudici** si constat actorem nō habere ius agē-
di, reo etiam non opponente debet ex of-
ficio iudicis repelli. Et quid si iudex eum
non repulit, an teneatur in syndicato. nu.
mero 3. & 4 fol. 234
- Iudex** potest supplere in his quæ respiciunt
ineptitudinem libelli. nu. 5 fol. 354
- Iudex** an possit prohibere alicui ne trāseat
ante domum sui inimici. nu. 8 fol. 238
- Iudex** non tenetur ponere aliquem ad tor-
turam, nisi petatur. ibid. nu. 9
- Iudex** dicitur negligēs si nō expediat cām.
& tenetur si pars petiit. alias non. nu-
mero 3. & 4 fol. 235
- Iudex** an debeat in causis peregrinorū sum-
marie procedere. ibid. nu. 15
- Iudex** inquirens ad denunciationem syndi-
cā teneat sicut si motu proprio. n. 9 f. 203
- Iudex** volens aliquem absoluerē debet cita-
re offensum ad cōtradicens. ibi. nu. 10
- Iudex** non obseruans statuta sibi nō tradita
non tenetur. nu. 5 fol. 102
- Iudices** debent semper habere Dcū ante o-
culos in iudiciis. nu. 18 fol. 223
- Iudex** ad pœnam corporalem procedere nō
debet ad tumultum populi. nu. 6. fol. 229
- Iudex** proferens sententiam quando pro-
cessus est nullus non tenetur ad interesse
nu. 7 fol. 225
- Iudex** vel arbiter admittēs exceptionem di-
lactoriam non admittendam facit litem
suam, nu. 9 fol. 226
- Iudex** tortum relaxans facere debet vt se
legitime tortum fuisse fateatur. nume-
ro 7 fol. 10
- iudex** qui negligens fuit in pcedendo ad-
uersus homicidium, si contra ipsum detur
super hoc libellus in syndicato, an possit
detinere. nu. 8 fol. 10
- iudex** grauiore pœnam debitam imponens
qualiter puniatur. nu. 41 fol. 15
- iudex** quando & intra quantum tempus di-
catur negligens. n. 1. & 12 235. & 236. &
quādo dicatur stare per eum. n. 2 6. & 8.
quid in notario impedito nu. 7
- iudicari** non debet secundum legem quæ
habet varios intellectus. nu. 12 fol. 223
- iudicare** est munus publicum. nu. 17. fol. 223
- iudex** debet inducere ciues ad concordiam.
nu. 5 fol. 247
- iudex** qui pro debito ciuili facit aliquē capi,
& duci ad carceres sine citatione & ex ar-
rupro, an teneatur capto ad interesse, vel
iniuriarum ex quo ordinem iuris peruer-
tit. vide in verb. Captura. sub nu. 1. & an
posset iudex i ciuili causa incipere a captu-
ra. vbi supra in nu. sequen. & an ad excus-
sionem bonorum possit venire, nisi facta
citatione. ibid. fol. 134
- iudex** non obstante iuramento partis debet
inquirere, an in ueritate debitor sit suspe-
ctus, nec debet concedere familiam ad
capiendum, nisi probetur suspicio fugæ
post debitum contractum. ibid.
- iudex** in criminibus an possit incipere a ca-
ptura, vide sub nu. 14. ibi, & in criminibus
iudex maxime quando habet merum &
mixtum imperium nu. 1 fol. 134
- iudicū** executores an possint aliquē capere
in personam vigore generalis commis-
sionis eorum, nisi iudex cōmittat vide in
ver. Quia plerumque. sub nu. 2 fol. 136
- iudex** in criminali quamuis possit incipere
a captura personæ, si tamen capiat innocē-
tem temere ipse debet puniri. vide in ver-
bo, quia plerūque. sub nu. 3 ibi tamen ad-
uertendum, quia Bald. fol. 136
- iudex** priuatum compellens ad vendendū
terram pro furcis erigendis ad suspenden-
dos latrones, non tenetur. nu. 248. fol. 74
- iudex** non cōdemnans victum victori in ex-
pēis, nō tenet si hoc petūt nō fuerit ibi.
- iudex** peritus nō tenetur si allegationes au-
dire recusauerit. ibid.
- iudex** vilem personam cogens ad sententiā
exequendam, non tenetur in syndicato.
nume. 249 fol. 74
- Iudex**

Index:

- iudex non tenetur faciens carceratum relaxari, si nesciatur ex qua causa fuerit carceratus ibid.
- iudex ex rationabili causa errans non tenetur. ibi.
- iudex constitutionem venturam more non comprobata non seruans non tenetur. ibi.
- iudex non faciens illud, quod lex vel statuta posuit in sua potestate, non tenetur. ibid.
- iudex admitens instrumentum, quod non tenetur quod ad probationes, non facit litem suam. nu. 155 fol. 304
- iudex ubi potest supplere ex officio suo & non supplet, non facit litem suam nec potest appellari. nu. 15 fol. 125
- iudici neque denunciatori creditur in gravibus delictis. nu. 1 fol. 245
- iudex non debet esse nimis fauorabilis in arbitriis. nu. 10 fol. 124
- iudex an faciat litem suam quando habet arbitrium. nu. 20 fol. 126
- iudex habet potestatem eligendi alteram partem quando probationes sunt contra riam ibi. nu. 21
- iudex habens arbitrium a statuto si grauet enormiter puniatur. ibid. nu. 22
- iudex negligens, an faciat litem suam. numero 16 fol. 136
- iudex potest concedere familiam alicui ne offendatur a suo inimico, sumptibus tamen petentis. nu. 1 fol. 250
- iudex qui neglexit recipere testes, tenetur condone ex l. si quis. C. de testa. n. 21. f. 237
- iudici accusato, quod delinquerit in officio vel extra, an sit interdicens administratio officii. nu. 1 fol. 113
- iudex si videat quod testibus non sit adhibenda fides, poterit si velit fidem non adhibere ex causa, etiam quamvis clare deponant. nume. 7 fol. 124
- iudex non seruans consuetudinem in arbitriis facit litem suam. nu. 3 fol. 127
- iudex potest accelerare poenam ex causa. nume. 1 fol. 229
- iudex potest moderare poenam statuti propter senectutem. nu. 7 fol. 127
- iudices an debeant habere assessores numero 29 fol. 130
- iudex in officio suo letiam nemine petente potest inquirere, an personae sint legitima, ne faciat processum frustratorium. numero 6 fol. 202
- iudex male inquerens tenetur ad interesse. nume. 7 fol. 202
- iudex eligit magis idoneum quando plures concurrunt ad accusandum. nu. 9 fol. 113
- iudex eligit magis idoneum quando plures concurrunt ad accusandum. nu. 9 fol. 113
- iudex potest absque processu punire producentem coram se instrumentum, quod est ipsi producenti poenale. n. 3 f. 242
- iudex offensus respectu suae dignitatis, vel officii, an possit offendentem punire. ibid. nume. 4
- iudex qui dedit malum consilium parti tenetur ad omnia damna & interesse. n. 10. f. 131
- iudex potest quem cogere ad accusandum de homicidio. nu. 8 fol. 114
- iudex non debet facere, nisi solam executionem in notoriis. nu. 1 fol. 242
- iudex si viderit aliquem portare arma, poterit statim eum punire. nu. 7 fol. 243
- iudex si deprehendatur in furto administrando, qua poena puniatur. nu. 5 fol. 133
- iudex quis esse cogitur rationabilem causam alleget. nu. 5 fol. 131
- iudex admittens instrumentum ad probationem, quod non tenet an faciat litem. nume. 1 fol. 257
- iudex potest admittere probationes alias non admittendas ratione alicuius privilegiati contra quem fit retorquutio. ibid. nu. 2
- iudex an possit deferre iuramentum malitiae quando videt esse expediens. n. 12. f. 221
- iudici quando & contra quos liceat inquirere. & nu. 2. 3. 4. 5. 6. 7. & 8 fol. 199
- iudex inquirens an absolute reo teneatur ad expensas ipsi reo absolute. n. 9. fol. 199
- iudex facit litem suam quando ius partis perditur per negligentiam suam. n. 2 f. 239
- iudex potest componere inter partes in criminalibus. nu. 1 fol. 165
- iudex potest reuocare decretum suum ex causa. nu. 33 fol. 213
- iudex debet perquirere defensionem rei etiam reo non petente. nu. 31 fol. 332
- iudex videns sententiam iniustam, debet suspendere in executione. nu. 2 fol. eod.
- iudex qui iuravit seruare statuta, quid facere debeat, si inueniat duo statuta contraria. nu. 5 fol. 205
- iudex facere restituere furta. nu. 2 fol. 167
- iudex an & quando possit incipere a captura personae in causa civili. & n. 2. & 3. fol. 134
- iudex potest procedere ad combustionem domus

Index.

384

- domus contra delinquentem, & fugitium
numero 9. fol. 157
- Iudex non debet pati illicitas extorsiones
numero 17 fol. 208
- Iudex notarius iurans statuta si non deci-
dat causam infra tempus an dicatur per-
iurus. numero 4. fol. 3
- Iudex nolens audire allegationes vel pro-
bationes, an faciat litē suā. nu. 10. fol. 4.
- Iudex male iudicās, an dolo iudicasse vide-
atur numero 13 fol. 5
- Iudex prætermittentes formam statutorū
an sit periurus. nu. 14 fol. 5
- Iudex cum causæ cognitione potest pre-
figere terminum actori intra quē agat
nume 9 fol. 207
- Iudex delegatus debet habere expensas à
partibus quando extra comitatum pro-
ficiscitur. nu. decimo. fol. 207
- Iudex potest scribere acta coram se, si sit no-
tarius. ibid. nume. 11. & 15
- Iudex qui capitaliter puniuit non punien-
dum, an debeat puniri simili pœna. ibid.
numero 12.
- Iudex non faciens id quod facere tenetur,
non punitur, nisi fuerit requisitus. ibid.
numero 13
- Iudex præsumitur iuste facere quæ facit.
nume. 14. & 18. fol. 80
- Iudex an propter contumaciam alicuius
possit diruere domos, & arbores scindere
numero 1 fol. 158
- Iudex ubi non potest torquere, potest ter-
rere. nume. 2 fol. 157
- Iudex an credendum sit ad excusationem
sui nume. 1 fol. 162
- Iudex potest aliquem corrigere ne delin-
quat. nume. 5. fol. 157
- Iudices ante sententiam: tam in ordinarijs
criminibus quam in extraordinarijs pos-
sunt ex causa, & ex persona & ex grata
ratione scandalii ampliare, & arctare pœ-
nam. nume. 4 fol. 166
- Iudex non præsumitur metū inferre. n. 3. f. e.
- Iudex non debet seueritatem in officio exer-
cere animo sœuendi, sed medendi. nume-
ro. 2 fol. 162
- Iudex non obsruans consuetudinem facit
litē suam. nume. 5 fol. 220
- Iudex potest alicui interdicere artem suam
et extra iudiciū interloquēdo. nu. 16. 203
- Et an possit interdicere patriā alienā. ibi. n. 2.
- Iudiciale præceptum iudicis est interlocuto-
ria numer. 8 fol. 271
- Iudex licet in criminalibus posset incipere
à captara personā, tamen si capiat inno-
centem temere ipse debet puniri. nume-
tertio fol. 136
- Iudex male inquirens tenetur parti ad inte-
resse & expensas. nume 5 fol. 60.
- Iudex feruore vel odio iniuste procedens te-
netur. num. 1 fol. 152
- Iudex denegans confessionem punitur. nu-
mer. 3 fol. 151
- Iudex si aliquid indebite acceperit à subd t s
ciuiliter conuentus tenetur in, quadru-
plum. nu. 2 fol. 161
- Iudex in enormibus debet vti seueritate.
nume. 4 fol. 162
- Iudex ratione inobedientiæ potest alicui iu-
risdictionem denegare nu. 1 fol. 204
- Iudex nunquid tenebitur in syndicatu quan-
do erant signa fugæ, & non prouidit.
nume. 12 fol. 135
- Iudex licet recte deciderit causam non visis
actis, tamen non tenebitur. nu. 5 fol. 216
- Iudex accipiens xenia an dicatur corruptus
numero 5 fol. 161
- Iudici condemnanti aliquem in minorem
pœnam, quam deberet quo subueniatur
remedio ne in syndicatu teneatur. nu-
mero. 77 fol. 33
- Iudex non debet concedere familiam ad ca-
piendum debitorem suspectum, nisi cre-
ditor probet quod suspicio fugæ emer-
sit post debitum contractum. numero
octauo fol. 131
- Iudex potest incipere à captura in crimina-
libus. nu. 14 fol. 135
- Iudex an ex vera & infallibili conscientia
possit consentientibus probationibus tor-
quere. numero 44 fol. 337
- Iudex debet esse facilius ad tormenta in oc-
cultis. nu. 45 fol. 337
- Iudex potest resistere literis principis conti-
nentibus iniustitiam. nume. 6 fol. 280
- Iudex punitur de lata culpa nu. 6 fol. 240
- Iudices debeat adhibere modum inculpa-
tæ seueritatis in tormentis. nu. 12. fol. 349
- Iudex declarans parti sententiam quam da-
turus est, tenetur pœna falsi. nu. 7 fol. 186
- Iudici si imponatur necessitas pronuntian-
di in certa instantia, & in fine instantiæ
sibi non liquer, debet iurare de causa nō
liquer

Index.

- liquere absolueret partes ab obseruatione iudicij, & sic euitabit poenam statuti. n. 5 fol. 195
- Iudex ecclesiasticus** an & quando possit adiri propter iustitiam denegatam, vel neglectam a iudice seculari, & an ille secularis denegans iustitiam sit excommunicandus. numer. 1. & secundo fol. 3
- Iudex male inquirens** an teneatur ad expensas numer. 5 fol. 178
- Iudex tenetur brachium suum impartiri** ad requisitionem alterius iudicis. nu. 1 fol. 134
- Iudex secularis tenetur exequi sententiam iudicis ecclesiastici.** ibidem nume. 3
- Iudex secularis requisitus a iudice ecclesiastico** ut ipsi opem ferat, est excommunicatus, si recuset brachium suum impartiri. ibidem numero 4 fol. eo.
- Iudex ad quem remittitur**, an teneatur sequi acta & sententiam iudicis remittentis. ibid. numer. 5
- Iudex absolvens reum nocentem** dicitur proditor. nu. 19 fol. 212
- Iudex secularis**, an possit cognoscere de periurio nu. 20 fol. 212
- Iudex sine causa partem absolvens** ab expensis an teneatur in syndicato. ibid. nu. 5 fol. 178
- Iudex nolens audire partes** in allegationibus, an puniatur. nume. 3 fol. 115
- Iudex debet in contradictorio iudicio omnia exercere inter partes** per vulgaria iura, alias tenetur in syndicato. nu. 1 fo. 218
- Iudex qui non vult audire probationes partis** facit litem suam. ibidem nume. 4
- Iudex an teneatur alteri parti dare copiam allegationum** pro parte contraria productarum ibid. nume. 7
- Iudex habet multoties supremam potestatem** aliquid faciendi & exequendi, neque in syndicato tenebitur si id non egerit in contradictorio iudicio, ut nu. 3. 4. 5. infra per totum. f. 218
- Iudex non debet pati**, quod quis utatur iure incompetenti. nu. 2 fol. 112
- Iudex si commiserit baratariam** mediante quodam tertio, nunquid ille tertius poterit testificari contra ipsum iudicem in syndicato. numero. 2 fol. 310
- Iudex licet poenam a lege statutam minuire** ante sententiam, quando crimen est liquide probatum. nu. 5 fol. 164
- Iudex potest sine tribunali audire crimina contra custodes carcerum**, qui aliquid commiserunt. numer. 1 fol. 139
- Iudex cogitur eius officium complere**, nisi superueniat valetudo corporis. nu. 1 fol. 204
- Iudex qui ab accusato non accepit fideiussores** non potest excusari sic, quod non teneatur. numero 12 fol. 188
- Iudex potest ex officio**, & sine libello, & sine ordine iudiciario cogere fideiussorum de iudicio sisti. nume. 13 fo. eo.
- Iudex potest procedere in criminalibus** nemine petente. nu. 14 fol. eo.
- Iudicis officium** quomodo imploratur, & sic constat iudici actorem non habere ius agendi. nu. me. 2. & 3 fol. 254
- Iudex an possit supplere in his quæ respiciunt ineptitudinem iudicij**, & iudicis officium intelligitur habere conditionem, si fuerit postulatam. vide ibidem nu. 5 fol. 254
- Iudices & defensores ciuitatum** nihil accipere nec aliquid a subditis auferre debent, nisi salarium eis constitutum, etiam si ad victum eis non sufficeret salarium de publico, vel minus sufficiens, an possit accipere esculenta & poculenta. vide in verb. consiliarij, in principio. nam periculosum est recipere aliquid a litigantibus, &c. Et numerati excæcant lumina sapientum ibidem. nume. 1 fo. 255
- Iudex an primum prohibeatur accipere post sententiam**, & an teneatur in syndicato, & an possit supplere in his quæ sunt notoria, & an suppleat procedendo de similibus ad similia. ibidem nu. 3. 4 fo. 35
- Iudex qui iudicauit per imperitiam**, tenetur in quantum bono viro videbitur. nu. 7 fo. 216
- Iudex legum imperitus debet formare sententiam secundum consilium periti.** num. 8
- Iudex an puniatur de culpa leuissimi.** ibidem numer. 9
- Iudex qui male iudicauit**, in dubio presumitur per imperitiā iudicasse. ibid. numer. 10 fol. 216
- Iudex an excusetur propter diuersitatem opinionum.** ibid. nu. 11. & 14
- Iudex qui in syndicato non potest soluere condemnationem**, debet puniri pena corporali. ibid. nume. 12
- Iudex male iudicans qualiter teneatur.** ibidem. numer. 13 fol. 217
- Iudex est Dei minister in terris.** nu. 12 fol. 211
- Iudicis factum**, & factum testatoris equiparatur. nu. 13 fol. 211
- Iudex si sibi stipuletur**, an acquirat partibus. numero 14 fo. 212
- Iudex an quando possit**, cogere ad pacta vel transactiones fiendas cum aduersariis, & nu. 15. & 18. ibid.
- Iudex si viderit aliquem delinquentem**, an tanquam priuatus possit procedere ex visu secudum

- dum suam conscientiam ad delicti punitionem. *ibid.* nu. 16
- Iudex** cui nihil probatum, est nihil mandare potest. nu. 27 fol. 213
- Iudex** debet omnibus modis providere, ne ex alieno facto causam alicuius faciat deteriorem. *ibid.* nu. 28
- Iudex** debet tueri factum suum & ipsum executioni mandare *ibid.* nu. 29
- Iudex** potest audientiam suam denegare ex causa. *ibid.* nu. 30
- Iudex** debet prohibere vim fieri. *ibid.* n. 31
- Iudex** qui vult alterare poenam augendo vel minuendo debet hoc facere tempore sententiae, & quando per statutum poenae sunt duplicandae, an iudex possit duplicare poenam amputationis manus. vide in verb. licet dicatur. sub nu. 4 fol. 260
- Iudex** si in decreto dicat interpono, si & in quantum de iure processerit actus, quod illa referuntur ad defectum non si non esset interpositio decreti. sed ad alios actus. vide in verbo an iudex ante numerum. 1. *ibid.* dixit quod si iudex. fol. 261
- Iudex** noua genera poenarum imponere non potest & in poenis fiscalibus habentibus originem a maleficio iudex habet potestatem mirabilem, quia potest causa cognita. l. transgredi vide *ibidem* nu. fol. eo.
- Iudex** potest interpretari poenam mortis in statuto positam, quia si dicat statutum quod occidens occidatur. si culpa & non dolo re percussus, & moriarius, non debeo puniri vice in ver. quia multa. sub nu. 7. fol. 263 & paulo inferius statuta non sunt intelligenda iudaice. l. damni. § si is. in gloss. de Iudamno infecto.
- dices diuersi si de vno delicto puniunt, qui est primus in puniendo non potest sufficienter punire. sed debet suppleri per superiorem. vide *ibi.* nu. 7. si de vno fol. 269
- Iudex** non debet poenas a iure statutas differre. nu. 3. fol. 163
- Iudex** non debet esse clementior lege. *ibid.* nume. 4
- Iudex** non potest ad suum iudiciu reducere illum qui ad superiorem querelauit. nu. 1. fol. 112
- Iudex** sequens consilium iniquum sapientis facit litem suam. nu. 6. fol. 226
- Iudex** admittens instrumentum quod non tenet quantum ad probationem, facit litem suam. *ibid.* nu. 7
- Iudex** praestans auctoritatem alicui in ciuili pro iure, tenetur ad interesse. *ibid.* nume. 8.
- Iudex** semper debet dare terminu reo ad se defendendum. nu. 23. fol. 158
- Iudex** qui fecit baratariam, an possit penitere re adhuc integra. nu. 3 fol. 159
- Iudex** corruptus famam perdit, & damna refarcit. nu. 4 fol. eo.
- Iudex** corruptus non potest iteru pronuntiare, licet sententia sit nulla. nu. 5 fol. eo.
- Iudex** si de voluntate partium misit ad consilium sapientis, & protulit sententiam secundum consilium illius sapientis, an teneatur in syndicato. nu. 1. & 2 fol. 148
- Iudex** non potest variare iuris dispositionem. nu. 8. fol. 211
- Iudex** requisitus vt pronuntiet secundum consilium sapientis si hoc non faciat, facit litem suam inique pronuntiando. *ibi.* n. 9
- Iudex** debet esse certus de sua potestate, alias non valet quod agit. nu. 10. & 21. fo. eod.
- Iudiciorum** duo sunt genera. nu. 2 fol. 314
- Iudex** non potest imponere noua genera poenarum nu. 3. fol. 346
- Iudex** secularis, an & quando possit torquere clericos nu. 6. fol. 158
- Iudex** potest remouere sine processu nuntium curiae, & quod deliquit coram eo. n. 3. f. 268
- Iudex** si processerit ad capturam delinquentis extra proprium territorium an dicta captura teneat. nu. 1. & 2 fol. 37
- Iudex** si protulit sententiam sine consilio assessoris, propter quod pars aduersa dicit sententiam esse nullam, & ille cuius fauorem fuit prolata, petit in syndicato ab ipso iudice expensas, & interesse, an teneatur. nu. 1. fol. 148
- Iudex** non debet admittere testes inhabiles nu. 2 fol. 260
- Iudex** ex officio potest imponere infamiam testi. *ibid.* nu. 3
- Iudex** potest libellum lacerare, quando quis in eo proponit actionem, ad quam admitti non debet. *ibid.* nu. 4 fol. eod.
- Iudex** non debet iudicare secundum conscientiam. *ibid.* nu. 5
- Iudex** non debet iudicare arbitrio suo. numero 5. fol. 123
- Iudex** delinquens in officio an possit puniri per potestatem. nu. 14. fol. 232
- An debeat syndicari nu. 14. fol. 132
- Iudex** non debet inquirere pro eo cui a litigatore

Index.

- ruto audientia denegatur, quia iudex in
quirendo succedit in locum accusatoris.
nu.1. & 2 fol. 202
- Iudex debet prosequi vt i carceratus absol
uatur, vel condemnatur. nu. 2 fol. 114
- Iudices debet habere manus puras. nume
ro 1. fol. 209
- Iudex an possit committere parti executio
nem in re propria. nu. 1. 2. & 3. fol. 210
- Iudex non tenetur in syndicato si in prin
cipio litis magis faueat auctori quam reo.
ibid. nu. 4
- Iudex in his quæ vidit vt iudex non habet
requirere aliam probationem, ibid. nu. 5
- Iudex non inquirat a teste cam scientig, an
teneatur parti ad interesse. nu. 6 fol. 210
- Iudici negligenti totum salarium aufertur.
nu. 5. fol. 250
- Iudex debet determinare casus dubios per
argumenta & rationes legu. nu. 23. f. 213
- Iudex non dicitur posse, nisi quod de iure
potest. nu. 34 fol. 214
- Iudex debet omnia facere per regulas iuris.
ibid. nu. 35
- Iudex si viso instrumento det tenutam bo
norum debitoris parte non citata: an talis
tenuta valeat, ibid. nu. 36
- Iudex an possit profertre interlocutoriam
sine citatione. ibid. nu. 37
- Iudex an teneatur iudicare, secundum alle
gata & probata, vel secundum veritatem
nu. 1. 5 & 6. fol. 115
- Iudex debet interrogare & inquirere de co
ditione testis, licet pars non dicat. nume
ro 2 fol. 201
- Iudex de delicto coram se commissio cogno
scere tenetur. nu. 1 & 9 fol. 59
- Iudex corporaliter punitur, qui condemna
tionem de se facta soluere non potest. nu
mero 160 fol. eod.
- Iudex exactiones illicitas facere non debet,
sed facientibus resistere. ibid.
- Iudex secundum allegata, & probata iudi
care tenetur. nu. 161 fol. 59
- Iudex potentioribus populares opprimentibus
resistere debet. ibid.
- Iudex subditis audientia non det denegare ibi.
- Iudex debitori communis carcerato non de
bet alimenta denegare, vt citius soluat.
nu. 162. fol. eod.
- Iudex condemnans in minori summa eum,
quem debuerat condemnare in maiori,
tenetur non obstante clausula, salvo sem
per, &c. ibid.
- Iudex an excusetur propter sapientis confi
lium electi a partibus, & quid si de volun
tate partium miserit ad consilium & tu
lit sententiam, secundum illud consilium parte
contradicente, an teneatur in syndicato,
si male iudicauit. vide in dicto verbo, Di
citur in literis. sub nu. 4. vsque in f. f. 149
- Iudex qui iudicauit non requisito consilio
sapientis, quia pars fuit contumax in eli
gendo consultorem, & an si ex forma sta
tuti iudex debeat iudicare secundum co
nsilium sapientis, & conueniant duo obliga
ti in solidum, & vnus eligat sapientem al
ter non, an valeat sententia. in verbo Po
testas. qui tulit. sub nu. 2 fol. 249
- Iudicem statutum arctare ad consilium sa
pientis, intelligitur, nisi tale consilium co
tineat manifestum iuris errorem vel ini
quitate, quia si consilium esset iustum,
teneretur sequi. nu. 3. fol. eod.
- Iudicis animus debet esse vacuus a prece,
pretio, amore, vel odio, quia preces pie so
lent mouere animum iudicis. nam pia allega
tio solet principem mouere, & ideo si qs
ingrediatur in domum iudicis ob huiusmo
di preces tenetur. i. iudici. de ambitu. vi
de in verbo, An si tpe post verb. Corrum
pens. sub nu. 7. & 8. restringe. ne in ca crimi
nali, siue capitali habeat locum, quia per
fas & nefas licet redimere proprium san
guinem, quanto magis precibus arrogan
tibus. vide ibid. fol. 161
- Iudex pro inuestiganda veritate, & malefi
cio inueniendo debet esse subtilis inuesti
gator, de circumstantiis etiam remotis, & p
maleficio inueniendo potest facere aliqua
experientiam dando aquam calidam ad
bibendum reo, quia inculpatur de furto
sicut vt euomet, extorquendo etiam co
fessionem cum promissione liberationis,
item cum signis humanitatis. vbi supra
in verbo, Et aduertendum est. sub nu. 1. f. 3 19
- Iudex an teneatur alteri parti dare copia al
legationum partis contrarie & quid si non
admiserit alleg. priuilegiarum in causa non
allegatorum nec productorum. vide in eod.
verbo, nu. 7. quia os alicui claudi non po
test qui possit ore allega. vsque ad senten
tiam. ibid. per totum verbum. fol. 116
- Iudex reliquit accusarum reum custodiendum
familiam

- familie in palatio, si delictum non est ira graue, vel causa cognita statuit vnam ciuitatē pro carcere, quod potest fieri quando personæ nobilitas hoc requirit. vide in ver. An potestas sub eadem rub. sub numero. 3 fol. 14
- Iudex** non debet aliquem carcerare pro debitis publicis, nec nouitates, vel insolentiam inferre. nu. 6 fol. eod.
- Iudex** licet cogatur eius officium complere & perficere exemplo arbitri & tutoris est verū, nisi sibi superueniat validus corporis. vide in verbo, Impedimentum. post verbum, interdictio. sub. nu. 1 fol. 204
- Iudex** licite denegat audientiam ei qui per statutum vel priuilegiū nō debet audiri, & similiter vbi sibi agere prohibitū est quia nec ciuilitate nec criminaliter agere potest, vbi enim in statuto vel priuilegio dicitur, quod quis non audiatur tūc actor repellitur à crimine iudicii. vide in ver. Licet. nu. 2 fol. 142
- Iudex** ratione inobedientie potest alicui iurisdictionem denegare in quacunque sua causa, & licet nemo inuitus cogatur agere, tamen potest iudex cum causæ cognitione. vide in verbo, Inobedientia post verbum, impedimentum. per totum, vsque ad verbum, inhabilitas. fol. 204
- Iudex** si contra eum opponatur, vel contra potestatem, quod non potest esse in officio, vel de crimine commissio, an debeat interim suspendi ab officio vel eum exercere distingere, & quando accusatur qui delinquit in officio vel extra, an sibi interdicitur administratio officii. vide in ver. Accusatus. nu. 1. facit quæ habentur de notario. ibid. fol. 113
- Iudex** potest quem cogere accusare de homicidio, & in actione legis Corneliæ potest cogere offensum ne admittat criminalem, & agat ciuilitate per ciuilem præiudicetur criminali, & videns aliquem delinquentem, potest eum cogere ne delinqueat, & pluribus concurrentibus ad accusandum eligit id idoneiorem. vide in ver. Accusatus. nu. 8 & 9. fol. 112
- Iudices** sæpe excusant se remisisse penas, & id fecisse contemplatione populi ciuitatis quam regebant tenentur in syndicato. ibid. nu. 2 §. Quæ no. fol. 256
- Iudex** magnus in magnis causis, & in magnis multis potest inobedientes multare, & punire, & paruus in paruis, & secundū exigentia negotiorum. in verbo. Quia sæpe. fol. 270
- Iudicis** præceptum dicitur criminatio, & in casu debiti non solum non debet comminari, & somminari & solum vigore præcepti iudicis inordinati facti non repetitur si verum erat debitum. ibid. sub numero. 4. 5 fol. 220
- Iudex** quando fieri facit præceptum sine ordine iudiciario, vel impetu quodam. an valeat, dic quod non vide ibidem sub nu. 6. ibi, & ideo, quia talia, & c. fol. 271
- Iudex** non debet plus grauare, quam lex. nu. 24 fol. 209
- Iudex** lata sententia nō potest amplius gratiam facere. ibid. nu. 25
- Iudex** non debet aliquid facere ad clamorem. ibid. nu. 26
- Iudex** in syndicato potest ex nouis allegationibus defendere sententiam. n. 21 f. 96
- Iudex** non facit litem suā quando sententia reuocatur ex nouis probationibus factis in causa appellationis. nu. 22 fol. eod.
- Iudex** in pœnis debet accipere minorem estimationem. nu. 9. fol. 259
- Iudex** an possit pœnam capitalem imponere statuto disponente, quod pœnæ sint in arbitrio iudicis. nu. 2. & 3. Et an possit appellari, si excedat modū. nu. 4 & 9. f. 265
- Iudex** imponens grauiorem pœnam, quam debeat, punitur. nu. 6. & 7 fol. 266
- Iudex** non debet calumniis aures accommodare. nu. 2 fol. 98
- Iudex** malefactorum recipiens fideiussorem minus idoneum an teneatur. nu. 1. 3. 4. 5. 6. & 8. fol. 187
- Iudex** laicus molestans clericum est excommunicatus. nu. 1 fol. 282
- Iudex** an possit ratione amicitie remittere pœnam pecuniariam. nu. 1 fol. 48
- Iudex** an possit ad clamorem populi gratiam facere, & relaxare pœnam delinquenti. nume. 1 fol. 256
- Iudex** potest suspendere fures, & latrones publicos suæ iurisdictionis, qui in sua iurisdictione commiserunt vnum tantum furtum & alibi extra suam iurisdictionem plurima. vide in ver. quid si per statutum sub nu. 3. §. iudex potest. fol. 29
- Iudex** an possit mitigare pœnam legalem g 2 propter

Index.

- propter ætatis imbecillitatem. vide i verbo, quid si per statutum. nu. 7. vel si quis ex lasciuia comitrat homicidium equo currêdo, quia punitur mitius. fol. 259
- iudex an possit ex causa mutare pœnâ statuti ordinariam in aliam pœnâ ne præiudicetur, tertio. vide ibid. §. & iudex potest ex causa. fol. eod.
- iudex condemnandum ad mortem pro pecunia absoluens, vel innocentem absoluedum ad mortem damnans, capite plecti debet. nu. 120 fol. 54
- iudex aliquem damnans ad maiorem pecuniæ summam fisco applicandâ, parti lesē tenetur ad interesse. nu. 121. fol. 55
- iudex per imperitiam ferens sniâ iniquâ, parti lesē tenet ad interesse. nu. 122. f. 55
- iudex qui singularem sui præceptoris opinionem sequitur in syndicato excusatur. numero. 123 fol. 55
- iudex an debeat instigatoribus credere vel non credere. in ver. Dicit constitutio. sub numero. 12 fol. 203
- iudex inquirens ad denuntiationem syndici si perperam condemnat, an teneatur & qualiter formatur inquisitio generalis contra officialem syndicandum. vide ibidem. nu. 7 fol. 202
- Iudex si inquirat, & non probat, an incidat in Turpillianum. vide ibidem sub nu. 4. & an iudex in officio suo. etiam nemi ne opponente possit inquirere, an personæ sint legitimæ ne faciat processum frustratorium. ibid. nu. 5 quia iudex malæ inquirens tenetur ad interesse in n. 7. f. 162
- iudex debet considerare qualitatem personarum in arbitrio. nu. 3 fol. 94
- iudex imponens pœnam in consuetam, dicitur modum excedere. nu. 4 fol. eod.
- iudex licet leges transgredi propter casus emergentes. nu. 10 fol. 28
- iudex an possit condemnare ad mortem suam pro vno delicto nu. 3 fol. 259
- Ad iudicium ducens aliquem, qui vult idonee cauere tenetur iniuriarum, maxime si incipiendū esset a bonis & inceptum est a captura personæ. vide sub nu. 4 in verbo Quia plerunque. fol. 136
- Caveat iudex non cōcedere capturâ, nisi cōstet quia tenetur iniuriarum. n. 10 f. 135
- iudicem exequi contra partem in dubio nō præsumitur animo iniuriandi nisi constet, quod ad eius iniuriam fecerit, & si ne iusta & legitima causa nu. 5 fol. 136
- iudex si sine iudiciario ordine processit ad possessionem vni dandam potest de facto auferre, quia sicut facilis fuit in mittêdo, &c. vide in ver. An si potestas in prin. fol. 137
- iudex non debet sine causa in personam atterius præcipere, quod in persona propria facturus non esset. vide ibid. sub nu. 1. ibi, quia iudex, &c. fol. eod.
- iudex an teneatur iudicare secundum allegata & probata. vel secundum veritatem, & in causa an possint allegari iura correctæ consuetudines abolitæ & apostillæ. vide in verbo, Allegationes. nu. 1 fol. 115
- iudex si nolit audire partes in earum allegationibus, an puniatur de iure, cum præsumitur sapiens sed nolendo audire probationes partes facit litem suam. vide in ver. Allegationes. nu. 3 fol. eod.
- iudex qui non vult iudicare ex quo allegata & probata non placent conscientiæ suæ an teneatur, & quando non currat de allegationibus iuris, sed præcipit aliquid dari vel fieri & procedit ex arripito. vide ibi. in eod. ver. nu. 5 fol. 116
- iudex an possit criminofum propter consuetudinem delinquendi capitaliter punire, vb. aliâ non posset. & quot delicta reiterate aggrauent & delictum alibi commissum aggrauat pœnam ipsam. ibidem numero. 13 fol. 264
- iudex debet considerare qualitatem delicti & modum, quia si excederet modum posset appellari, vide in verbo, an si statutum sub. nu. 3. & 4. & boni iudici est non vii gratificatione in pœnis, sed absolvere, vel condemnare. ibid fol. 265
- iudex potest remouere nuntium iniuriæ, qui deliquit coram eo sine processu, quia proceditur leuato velo. in verb. potestas. nu. 3. §. Et aduerte, nec potest prohibere cambelingo ne cognoscat inter suos subditos numero. 3 fol. 268
- iudex non præsumitur iniuriosè agere, quia pro iudice præsumitur, sicut pro arbitro & pro tabellione præsumitur, licet mentes officia præsumantur omnia mala agere. vide in verbo, præsumptio officialis. sub numero tertio & quarto. folio. 269
- iudici

Iudici an liceat dari pecuniam ut puniat delinquentem culpabilem, & an iudici debeat semper constare & liquere vide ibi. nume. 11. fol. 211

Iudex bonus non debet calumniosis an res accomodare, & an iudicis imperitia parti obesse debeat, vide ibidē sub nu. 13. item debet potius pro illo iudicare, pro quo faciūt plures rationes, vide ibidem sub nu. 15. §. iudex debet potius. fol. 210.

Iudicis arbitrio committitur quis sit pauper vel dives, sicut committitur eius arbitrio quæ dicatur dos magna, & quæ dicatur dos parua, vel quæ dicatur causa magna, & causa parua, vide ibi. nu. 17 fol. 212

Iudex ex officio repellere debet agentē, tunc actione, & libellū inepitū abiicere, & potest partes cogere ad pacem si diu fuit discordia ibid. nu. 27. sub litera a. fol. 210.

Iudex qui reum nocentem absolvit proditor est, & an iudex secularis possit cognoscere de periurio. vide ibi. nu. 19 fol. 212

Iudex qui se intromittit de officio ad se non pertinere, debet acriter puniri, & contingit in iudiciis sunt in iudicis potestate & debet iudex determinate casus dubios, per argu. & rationes legum. vide ibid. sub nu. 20. in fi. nu. fol. 212

Iudici an licitum sit transgredi propter casus emergentes, & an propter criminis immanitatem puniatur animal, & homo, & quandoque corpus mortuum, vide ibi. nume. 19 fol. 208

Iudex est minister legis, idē non est timendum quod inferat vim illicite, secus ubi aliquid à iure permittitur priuato. ibid. sub nume. 22 fol. 208

Iudex cui nihil est probatum, nihil pronuntiare potest. item pro iudice præsumitur, de malo iudice malè est præsumendum, nec debet in plus gravare quàm lex. item debet obstantia amovere, nec potest temporis gratiam facere, nec motum animi sui manifestare, nisi in sententiæ prolatione, nec aliquid facere debet ad clamorē, cum similibus. sub nu. 22. in §. iudex cui nihil est reliquis vsque in finem, & vsque ad verbum indices. fol. 208

Iudices puras debent habere manus, & se furtis & sceleribus deturpantes omni dignitate priuantur. vide in verbo. indices puras. sub nu. 1 fol. 20

Iudex an possit committere patti executionem in re propria, & an magistratui permittitur vindictam facere, & possit illud iudex parti committere in re propria. ibi. sub nu. 2 fol. 201.

Iudex an teneatur in syndicato si in principio litis faucat magis auctori quàm reo, & an iudex denegans officium suum imploratum grauat vel ne, & debet curare ne processus proteletur, vide in verbo, iudices. nu. 4. cum sequentibus numeris vsque ad nu. 7 fol. 210

Iudex in causa damni dati, an possit de plano cognoscere ac procedere, & an iudex perperam inquirens teneatur in syndicato. vide sub eodem verbo, Iudices nume. 7. in §. iudex in causa damni. fol. 210

Iudex habens latum arbitrium non tenetur de culpa, sed tantum de dolo, & ignorantia iuris erit lata culpa, quia in eo error potius præsumitur quam dolo in concessione arbitrii quātumcunque plenissimè non veniunt illicita, & an ubi iudex habet arbitrium faciat litem suam. vide in verbo. Arbitrium. nume. 16. ibi, iudex habes latum. fol. 125

Iudici committuntur ad decernendum ea quæ sub certa regula tradi non possunt, iudicibus enim quādoque datur arbitrium ad exaggerationem pœnæ & propter sententiam iudex potest moderare pœnā statuti & datur arbitrium propter negotiorum varietatem, vide in verbo, Potestas, sub nume. 5. ibi, illa quæ non possunt. fol. 127

Iudex non præsumitur metum inferre, quia iuris executio non habet iniuriam & licet promissio in carcere facta carceranti non valeat est verum si iniuste detinetur secus si iuste. vide in verbo, an si. numero 3. fol. 170

Iudex ordinarius non tenetur de imperitia delegati ab eo, quia quod bona fide sic bene censetur fieri. ita potestas non tenetur de imperitia collateralis sui de dolo culpa sic, & an sententia ab imperito siue falso iudici delegato possit ratificari per ordinarium, cuius nomine exercuit. vide in verbo delegatus. nu. 3 fol. 270

Iudex qui facit executionem iuriosam, an faciat litem suā, tenet enim in expensis & damnis parti iniuste læsa facto ipseus, & quia

Index.

- quia tenetur facere executionem suæ sententiæ si eā denegat tenetur de proprio. vide in verbo. Executio sententiarum. nume. 1. & 2 fol. 176
- Iudex** qui est persona pu. an possit fideiubere pro vna partium, & teneatur deinde in syndicato pro ipsa fideiussione, & an possit stipulari pro parte absente & pro ea stipulationem recipere. vide in verbo Fideiussor. nu. 7 fol. 185
- Iudex** corruptus famam perdit & dāna reficit, secus si stultitiam male iudicauit, quia teneatur extra ordinem, & licet sententia facta per sordes sit nulla quando iudex accepit pecuniam, tamen iudex facit litē suam. vide in ver. Corruptio sub nu. 4. & 5. nec poterit iterum pronuntiare iudex corruptus. ibi. fol. 159
- Iudici** an liceat pecuniam dare, vt etiam secundum iustitiam ferat sententiam, nec licitum est iudici recipere sicut nec etiā testi licet recipere, vt deferat testimonium secundum veritatem, quia tenetur falsi, vide in ver. An si tempore. sub nu. 5. §. an pro iustitia. fol. 260
- Iudici** mutuans pacuniam an præsumitur eum corrumpere, & iudex indebite accipiens a subditis ciuilitate cōuentus tenet in quadruplum. in verbo. An si tempore sententiæ proferat. sub nu. 1. & 2. fol. 160
- Iudex** si criminaliter cōueniatur, quia baratauit iustitiā in causa capitali, vt quia innocentem per pecuniam cōdemnauit, an capite puniri debeat vel relegari, vide in ver. An si tempore. sub nu. 2. ibi, sed tamē si criminaliter conueniatur. fol. 160
- Iudicem** corrumpens causam perdit, & si sunt plures iudices pronuntiantes, & vnus est corruptus, & alii non, sententia valet. vide ibidem sub nu. 3 fol. 160
- Iudicis** boni est controuersias dirimere per sententiā vel concordiam. vide ibidem sub nu. 27. & debet sequi iudex formā legis, & ab illa nō recedere. nu. 20 fol. 213
- Iudex** ex causa potest suam audientiam denegare, nec debet audire agētē sine actione. ibidem nu. 30 fol. 213
- Iudex** ex causa potest reuocare decretū suū nec debet inter partes, sine causæ cognitione decernere. vide ibid. sub nu. 33. f. eo.
- Iudex** viso instrumēto dat sibi tenutam bonorum debitoris parte non citata, an talis tenuta valeat, & iudex qui præstat auctoritatē actui ipso iure nullo, an teneatur ad interesse. ibid. nu. 36 fol. 214
- Iudex** qui iudicauit per imperitiam qualiter teneatur. vide in verb. iudex male iudicans, sub nu. 7. & si est legum imperitus, an formare debeat sententiam iuxta consiliū periti. ibi. sub nu. 8. si est in dolo, an puniatur ad interesse. ibid. fol. 226
- Iudex** qui male iudicauit, an in dubio præsumatur per ignorantiā iudicatus & an excusetur propter diuersitatem opinionū, & an maiores iudices maiori pœna digni sint vide ibid. nu. 10 fol. eo.
- Iudex** male indicans qualiter teneatur dic infoluidium, & quid si credit se iuste facere & quid si motus est propter consilium sapientis. vide ibidem. sub nu. 13. vsque in fin. fol. 217. & quomodo iudicem excuset ignoratiā, & an si fecit diligentiam quantum in se fuit. vide in ver. licet alias, sub num. 1. & per totum. vsque ad verbum iurisdicatio. fol. 217
- Iudex** qui non admiserit appellationem in criminali tenebitur, & si a sententia fuerit appellatum infra decē dies iudex poterit procedere si lata fuerit cōtra cōuictū, aut spōte cōfessum vel inuētum in flagranti crimine in ver. Appellatio. nu. 14. fo. 118
- Iudex** male pronuncians ad quid cōueniatur appellatione pendēte rubor est enim per iniquam sententiam vincere, & propter desertionē appellationis purgatur in iustitia pronuntiationis factæ inter partes. vide in ver. An stante. nu. 7 fol. 121
- Iudex** qui protulit sententiam iniquam a qua pars potuit appellare, & ex negligētia non appellauit, tenet in syndicato. & si appellauit & appellatio fuit deserta an liberatus sit iudex a syndicato. vide in ver. An stante nu. 8 fol. 121
- Iudex** qui tulit sententiā iniquā a qua est appellatū pēdēte appel. pōt in syndicato condēnari, & si tres sententiæ conformes omnes fuerint latæ per imperitiam, quis istorū teneat, vide in verb. an stante. numero 10 fol. 122
- Iudex** si partem corā eo iustitiam prosequi volentem remiserit ad arbitrium dicatur iniustitiam fecisse & iudici incumbit controuersia finem imponere. vide in verb. Arbitrium. nu. 6. §. an si iudex. fol. 124
- Iudex

Iudex si viderit testibus quamvis clare deponen-
tibus non fore adhibendam fidem poterit
non adhibere si sibi videbitur. vide in ver. Ar-
bitrium. num. 19. & alterando pœnam debet
causam in sententia inferre. ibid. sub eo. num.
ibi dixit iudex. fol. 126

Iudici si concedatur arbitrium vel iurisdictio
generalis in omnibus criminibus, deinde
alius specialis reperitur in vno genere, aut
per iurisdictio. generalem sit derogatum al-
tero iudici speciali & qui habet arbitrium
non potest statuere ius iniquum contra rem
pub. & arbitrium concessum debet seruare
reg. iur. ciuilibus. vide in verb. Arbitrium. nu-
mero. 10 fol. 126

Iudex qui iudicat ex imperitia tenetur quasi ex
maleficio. vide nu. 4 fol. 117

Iudex qui tulit sententiam, an pendente appella-
tione possit conueniri, & quando male iudica-
uit si in causa appellationis fuit firmata, quia
appellatio est deserta vel per aliam sententiam
an prius iudex possit conueniri. iudex enim
debet de necessitate citari, vt defendat quæ
facit ratione iurisdictio. & si in syndicato
fuerit iustus non euitat pœnam in se appellet
& bis succumbat, vel deferat appellationem.
vide in verbo, Appellatio. numer. 5. 6. &
quando non admittit appellationem tenetur
in criminali. nu. 7. & 14 fol. 117

Iudex quando male iudicauit, & est appellatum
an teneatur ad interesse litis & ad veram æsti-
mationem, & an ratione negligentie tenea-
tur pœna capitali. verb. Contra magistratum.
numer. 1. & 3 fol. 235

Iudex denegans facere iustitiam incurrit pœnam
& iudicibus negligentibus totum salarium
aufertur iudex propter negligentiam quæ ab-
forbit ius parti tenet ad totum iteresse, & si i ali-
quo tenet ad iteresse particulare, & lata culpa
iudicis punit vt dolus qñ punit ea. l. vide in
ver. Contra magistratum. n. 4. sub litera a. f. 240

Iudex negligens punire maleficia debet puniri,
& negligentia arguitur eo ipso quod delictum
est notorium, & quando iudex arguitur de
negligentia tunc est fienda scrupulosa inquisi-
tio contra eum. S. & iudex negligens. fol. eod.
sub nume. 6 fol. 240

Iudicis negligentia, qualiter arguatur contra
eum in capiendi malefactorem. vide in vers.
Qualiter arguatur n. 1 fol. 240

Iudex qui statim ex officio suo condemnauit il-
lum, qui coram eo deliquit, an teneatur in syn-
dicatu, & iudex propter magnum dolorem
vel magnam offensam vbicunque crimen co-

mittitur coram eo potest per specialem inquiri-
tionem procedere, quia in notorijs iudex
non dicitur facere, nisi solam executionem et
etiam si delictum non est notorium, si tamen
iudex sit offensus contemptu suæ dignitatis
potest punire. vide in ver. Notorium. nume-
ro primo fol. 241

Iudex qui videt arma portari potest statim puni-
re, nam licet aliquis habeat licentiam, non de-
bet deferre in conspectu iudicis, vbi miles li-
cet habeat auctoritatem portandi arma in pa-
latio, tamen punitur ex sola iussione iudicis.
vide ibid. nu. 7 fol. 243

Iudici si quis loquatur irreuerenter, an punia-
tur: nam magna reuerentia debetur officiali-
bus, vel si quis cum arrogantia vel officij con-
temptu se gerat coram officiali, quia conten-
nens eum dicitur sibi inferre contumeliam. vi-
de ibid. nu. 11. & 14 fol. eo.

Iudex pro tribunali sedens qui præcepit allegan-
ti coram se vt de iure suo amplius loquatur
sub pœna, & ipse locutus fuerit sublata, an te-
neatur in syndicato restituere potest multa,
dic quod pœnam per iudicem ablatam tene-
tur restituere iudex, licet de iure communi
aduocatus nimis verborosus potest ab officio
remoueri, & doctor debet conclusiue loqui,
& pauca & vtilia effundere. vide in versicu-
lo. Iudex in tribunali. uu. 2 fol. 244

Iudex qui processit ad punitionem multorum
deferendum arma vel quia ambulabant de no-
cte ex denuntiatione simili vel nuntij haben-
tium potestatem denunciandi an teneatur in
syndicato, nam in grauibus delictis iudici cog-
noscitur, vel denuntiatori non creditur, nam por-
tans arma deprehensus dicitur inueniri in fla-
grati crimine, si ei fiat bannum quod depre-
hensus, cum armis tormentetur, iudex potest
exequi sine sententia. vide in versicu. Iudex in
officio. vsque ad nu. 1 fol. 245

Iudex in dignitate constitutus, vel alius minor
debet sententiam suam proferre in scriptis
alias tenetur ad damna & expensas. etiam sen-
tentia principis debet proferri in scriptis, in
causis tamen breuioribus sententia potest pro-
ferri sine scriptura, & si sententia est nulla, iu-
dex faciat litem suam & iura quæ dicuntur, quod
iudex pronuntians nulliter facit litem suam
loquuntur quando pronuntiat nulliter con-
tra reum. in rubr. Reditio rationum. ver. Sē-
tentia. numero. 1 fol. 290

Iudex qui per metum tulit iniustam sententiam
non tenetur, quia necessitas est contraria vo-
luntati, & iudex potest cogi per suum supe-
riorem

Index.

- riorem, cui iurisdicatio subalternatur an iudicandum non tamen per alium, & potestas faciens quod iudex suus proferat falsam sententiam in criminali tenetur le. cor. idem si potestas cogat testes per tormenta ut falsum dicant. vide in versicul. Vtrum iudex. num. 1 vsque ad 3 fol. 291
- Iudices** magis potentibus quam iustitiam postulantis deferunt, & ille maior dicitur, cuius vis & potentia prohiberi non potest. vide in verbo, iustitia. nu. 1 fol. 204
- Iudex** iuravit seruare statuta, & non potuit sententiam infra instantiam datam a statuto, an sit periurus vide in ver. iuramentum officialis. sub nu. 6. §. iudex iuravit fol. 205
- Iudex** mandat aliquid non fieri, & ipse idem fecerit, an incidat in poenam, in quam voluit alios incidere, & an statutum liget statuentes & an qui lusit cum officiali teneatur poena banni. nu. 1 fol. 106
- Iudex** non debet admittere testes inhabiles, imo ex suo officio debet de conditione testium inquirere. vide in verbo, Iudex. sub numero secundo fol. 206
- Iudex** potest mittere pro vicinis ad inquirendum de conditione testis, & ex officio potest imponere infamiam testibus licet pars opponat. vide ibidem sub num. 3 ibid. iudex potest mittere fol. eo.
- Iudex** potest libellum lacere, vel concremare vel reijcere, cum quis preponit actionem ad quam admitti non potest: quia non debet iudicare secundum conscientiam, sed cum omni aequitate debet causas audire, lites breuiare, & causas vilium personarum ex non scripto cognoscere & providere, & potest, ut ad veritatem perueniat de multis circumstantiis interrogare. vide in versicul. iudex. sub numero. 4. & 5 fol. 207
- Iudex** qui in criminalibus leuibus non seruauit solemnitates iuris, & sine eis processit, an teneatur in syndicato, & quæ dicantur leuia, & quid seruari debeat per iudicem in huiusmodi leuibus, & an delicta quæ sine dolo committuntur computari debeant inter leuia & quod offensa per quam filius potest exheredari dicatur grauis. vide in dicto verbo, iudex. sub num. 6. in istis leuibus, an credatur nuntijs vel syndicis habentibus potestatem denuntiandi. sub numero septimo maleficia leuia dicuntur ex paruitate causæ. ibidem numero 8 fol. 27
- Iudex**, absente parte si non compareat, an pro eo in causa criminali possit allegare causas absentiae, & innocentiae & an possit de facto supplere ubi definitiua venit proferenda. vide ibid. §. iudex. potest fol. eo.
- Iudex** cum causæ cognitione, an possit præfigere terminum actori intra quem agat, vel ille se defendat, & si procedit contra aliquem quem sciebat iuste impeditum: ut quia infirmus vel citatus ad maius tribunal, an processus sit nullus. vide ibi. sub nu. 9 fol. 27
- Iudex** si extendit iurisdictionem suam ad aliam rem supra quam non est sibi facta commissio an teneatur ad interessere, & iudex qui non facit id ad quod tenetur, an patiatur poenam nisi fuerit requisitus. vide ibid. numer. 9. cum sequentibus fol. eo.
- Iudex** an præsumatur iuste facere quæ facit. & in iurisdictione voluntaria, & an possit pro reo supplere si sibi constat de calumnia. vide ibidem sub nu. 9 & 10 fol. 27
- Iudex** an debeat inuestigare veritatem, & in contentiosis. an possit de facto supplere. & an debeat pati illicitas extorsiones. vide sub. numero. 16. & an pati debeat quod quis vtatur iure in competenti. vide sub nu. 17 fol. 28
- Iudex** non facit litem suam quando sententia nulla nullum generat parti præiudicium quando ergo pronuntiat admittendo exceptionem pro reo, quia præiudicat actori, facit litem suam ex sola enim nullitate processus vel sententiæ non facit iudex litem suam. quæ vero dicantur solennitates iudiciorum. vide & not. quod non substantiales non vitiant processum. vide in verbo, Vtrum iudex. numero 3. & 4 fol. 201
- Iudex** licet possit procedere sine figura & solennitate iudicij, tamen requiritur citatio & ubi proceditur sine figura iudicij valebit iudicium. ubi sit sola facti narratio absque conclusione, nec requiritur litis contestatio. nec presentia partium in examinatione tamen testes non poterunt produci post dicta testificata, & licet verba ista sine figura iudicij videant importare liberam facultatem debeat iudex tamen seruare reg. iur. gentium & naturalem aequitatem, omnis solennitibus iuris civilis. vide in supra allegato verbo. num. 12. vsque ad num. 13 fol. 292
- Iudex** qui in sua sententia condemnat quem ad poenam centum in eadem posuit clausulam quod si iudicasset ultra vel præter statuta quod reducit ad debitam quantitatem an, operentur hæc verba ad, liberandum eum a syndicato, nam illa clausula saluo & resoluunt actum sententiæ cum effectu & stare

Index.

389

- stare debemus ultimo verbo Sententia.
vide in ver. An si iudex in sententia. in
princip. fol. 300
- Iudex** si ex forma statuti astringatur senten-
tiare intra certum tempus an possit sen-
tentiare cum aliquali reservatione, dic qd
sic, nec est nouum qd sententia pendeat &
iudex antequam sententiam proferat de-
bet cuncta rimari. vide in ver. An si iu-
dex ex forma vsque ad nu. 1. fol. 302
- Iudex** si astringatur per statutum ad pro-
nuntiandum propter quod dicat in sen-
tentia damno si probatum, an valet sen-
tentia, & quando iudex infra certum tem-
pus astringitur pronuntiare, potest pro-
nuntiare cum reservatione aliqua & isto
calu recipiendo probationes lata senten-
tia poterit cōdemnare. vide in ver. Pone
quod iudex. vsque ad nu. 1. fol. 301
- Iudex** in syndicatu an possit, defendere sen-
tentiam quam protulit qua impetitur ex
nouis probationibus, & officialis in syndi-
catu nō tenetur pro sententia nulla, quę
ius nō tribuit, nec pro decretis inualidis.
ibi. nu. 1. An si iudex in syndicatu. f. 309
- Iu** dex qui iurat seruare statuta & non ser-
uat, incidit in periurium, non tamen offi-
cium perdit, nisi deponat, & interdictus
ab officio non dicitur officialis. & quando
iudex iurat seruare statuta intelligitur de
consuetudine non sublata. vide in ver. sta-
tutum nu. 3. si iudex. fol. 304
- Iudex** tenetur pro suo substituto in syndi-
catu de commissis per eum, quod habet
locum etiam si in literis commissionum.
non dicatur quod tu de commissis & tes-
tibus illius nobis tenearis & distingue vt
hic. vide in ver. An substituens. nu. 1. & 2.
fol. 306.
- Iu** dex finem imponit aduocato multū oran-
ti, & lex intercidit superfluis in verborū
ambagibus. vide in verbo aduocati. nu. 2.
§. Et propterea. fol. 90
- Iu** dex si manus habebit puras magna fulge-
bit gloria, & iudex est tutela pub. in me-
dio posita, ne quis sua autoritate sibi
ius dicat. vide in verbo per syndicatores.
nu. 1. & 2. fol. 92
- Iu** & vox iudicis est viua vox legis. omnia
enim a iudice videntur recte facta, quan-
do eius committitur arbitrio neque cre-
dere debemus quod iudex male egerit &
in eo. in dubio non præsuntur dolus sed
imperitia, quia debet iudex fungi officio
boni & innocentis, & bonus vir & iudex
sunt cōuertibilia sicut bonum & æquum
ibi. nu. 7. & 8. fol. 92
- Iudex** appellationis potest arbitriū in mul-
tis ad congruum modum reducere quan-
do in pœnis extraordinariis excedit mo-
dum. tamen in pœna ordinaria quam iu-
dex imponit non dicitur excedere mo-
dum, & in arbitriis debet considerare
qualitatem personarum, & in multa quę
non imponitur a lege vel statuto sed a iu-
dice, si modus excedatur potest appella-
ri, & quando intelligatur modum exce-
dere, iudex arbitrando pœnam, qui im-
ponendo pœnam in consuetam dicitur
modum excedere & recurritur ad arbi-
trium boni viri, & ad superiorem appel-
latur. vide in ver. An si potestas. nume-
ro 2. & 3. fol. 94
- Iudex** maleficium in criminali si recepit si
deiussores minus idoneum tenetur &
istud etiam hebet locum in notario, qui
rogatus de tutela fuit actorum, & istud
est verum, nisi longe post stererit ad exe-
quendum contra fideiussores, quia prę-
sumitur quod a principio fuerit soluendo,
quod est verum, nisi isti fideiussores
fuisent accepti cum cautelis debitis.
vide in ver. si iudex. nu. 1. & 2. fol. 187
- Iudex** vbi ad probat vel affirmat aliquem si
deiussores esse idoneum, qui reuera non
est, ipse tenetur & dicitur idoneus quan-
do res suę tantum valent quantum est
quantitas causę, statutum enim dispo-
nens potestatem tenetur accipere fideius-
sores idoneos. & non recipiendo excusa-
tur si principalis sit idoneus. vide in su-
pra alleg. vers. Si iudex. numero quar-
to. ibidem. vbi autem iudex. fol. eo.
- Iudex** qui tempore officii sui voluit libe-
rare eum delatum, an fideiussores
teneatur in syndicatu, & vbi fideius-
soribus esset relaxatus tenentur eum
præsentare vbicunque eius persona e-
rit necessaria & quando quis semel exi-
uit de carcere perdit beneficium quod
pro crimine datis fideiussores libere-
tur. verbo, Si iudex. numero decimopri-
mo fol. 188.

h Iudex

Index.

- Iudex** qui est filiusfamil. & pro imperitia iudicauerit tenetur in quantum religioni iudicis videbitur æquum, non tamen ultra vires peculij. si vero per dolum tenetur in solidum & hoc obligatio re integra non transit ad heredem & an pater qui consentit quod filius capiat indicium, sit obligatus pro ipso filio in syndicato, & an pater possit conueniri filio, non discusso, vel prius sit discutendus filius, postea pater. nu. 1. & 2. fol. 189
- Iudex** infra quantum tempus dicatur esse negligens iniustitiam faciendo, nam in his qui spectant ad iudicis officium dicitur esse negligens, si non expediat causam, & iudex in causis exteriorum solet summarie procedere maxime ubi causa esset modica. vide in verbo, Negligentia. nu. 1. fol. 235
- Iudex** non potest imputari de negligentia quando est grauatus multitudo causarum, idem in notario. dicitur autem stare per iudicem, quando sibi liquet & non procedit secus e contra. vide in ver. Negligentia. nu. 6. & 7. fol. 235
- Iudex** in certis casibus quando ex forma statuti tenetur inquirere & non inquirat, tenetur de negligentia, iudices negligentes in puniendis sceleribus puniatur sicut ipsi scelerati. ibidem nu. 8
- Iudex** qui omisit procedere super aliquo maleficio quomodo se excusabit, & officialis an possit moram purgare, & quid si in modica negligentia & male iudicando, an teneatur in solidum, & quando ex capite suo iudicat credens se iuste iudicare, vide ibidem. numero. 13. 14. fol. 236
- Iudex** negligens an faciat litem suam. & excommunicatus non seruata forma à canone introducta non facit litem suam, sed tenetur ad interesse, & officialis tenetur ad custodiam pignorum à se captorum quod facit ad furorem qui vestem reliquit corrodere à muribus, an hoc causatus sit fortuitus vel ne vide in verbo, Negligentia. nu. 16. 17. & 18. fol. 236
- Iudex** non seruans consuetudinem facit litem suam. nu. 5.
- Iudex** ante ostium rei cui cōtumacis qui au fugit affigi fecit furcas cum laqueo ad terrorem & verecundiam talis contumacis, an teneatur in syndicato. vide in ver. Contumacia. in princip. & dic quod non quia potest iudex pro delicto alicui vere condias inferre, quia ibi non potest torquere, potest terrere & reliqua. vide ibidem. fo. 157
- Iudex** debet seueritatem aliquam exercere, non animo seuiendi, sed emendandi, quia per indulgentiam præstatur iterata occasio flagitia committendi, & melius est cum seueritate diligere quam cum lenitate decipere, sic potest iudex aliquē corrigere ne delinquat. vide in ver. Contumacia. nu. 3. ibid. fol. 157
- Iudex** an propter cōtumaciam alicuius possit diruere domus & arbores scindere, & si bona erant communia tenebitur ad dānum socii. vide in ver. An iudex. sub numero. 1. 2. 3. fol. 158
- Iudex** secularis faciens citare clericū coram se dicitur inferre iniuriā diuinitati, an tamen clericis pro feudis quæ tenent à rege conueniuntur etiam à iudice seculari. vide in ver. Clericus. sub nu. 2. & 3. executio etiam citās clericum de mandato laici potest detineri & carcerari p ipsum vide ibid. nu. 3. fol. 158
- Iudex** si scindit alicui carnem vt confiteatur crimen, & moritur in tormento, quod ipse iudex debet decapitari, vt homicidia & si tormentabit in criminibus in quibus non debet aliquis tormentari & contra formam iuris, & tortus moriatur, ipse iudex puniri debet ultimo supplicio, & an minores torquantur eadem tortura qua maiores, & vide in ver. An si officialis. nu. 3. fol. 322
- Iudex** si in torquendo modum excelsit, adeo quod tortus deficit, vel membro debilitatus fuit, tenebitur, sic enim est torquendus reus, vt innocentia, vel supplicio saluus reddatur, & si tortus non permisit sibi medallas adhiberi, si non excessit modum, iudex non tenebitur si moriatur. vide ibidem sub numero quinto sicut dicimus in percussio, qui mortuus est non ex vulnere sed ex suo malo regimine quod non tenetur percutiens. ibidem. fo. 322
- Iudicibus** iuuenibus periculosum est aut inanis gloriæ cupidis potestatis arbitrarie frena laxare, cum grauem statueram

ram oporteat in his ante Dei conspectum gestare, qualitatibus personarum diligenter attentis. vide in verbo, tortura, sub num. 3. ibi, ideo ad hoc ut procedatur. fol. 323

iudex si secutus fuerit vnam opinionem recedendo à communi tenebitur in syndicato, si tamen est opinio alicuius Doctoris vel glossatoris, an teneatur, & quando committit errorem probabilem. item in diuersitate opinionum, statum opinioni illius quæ plurimarum sententia cõprobata est, & in dubio ultra opinio videtur approbata nam opiniones doctorum reddunt ius dubium & obscurum, ramen quando in vna ciuitate opinio doctores fuit obseruata, ab illa non est recedendum. vide in ver. **An si iudex numero. 2. 4. & 5.** fol. 221

iudices ad indagandam veritatem efficiuntur crudelēs, & post primam torturam permittunt acquiescere per duas horas, ut refrigeretur quia acius dolebit si tortura repetatur, & aliqui proiciunt aquam frigidam in dorso, & aliqui cum chorda subtili & forti magis apta ad torturam, & iõ semel tortus non debet, reperi, nisi ex nouis indicis superuenientibus. vide in ver. **De repetitione. nu. 5. §. & aliqui permittunt.** fol. 326

iudex qui hominem sine indicis tormenta- tur mandato Regis, an teneatur, & iudex licet habeat arbitrium liberum & absolutum non torquet sine indicis, & Episcopus potest torquere torquendum propriis manibus, & an negatio sibi sit tormentum & ea die qua quis debet tormentari non debet comedere ne corpus turberetur. ibidem. num. 7. §. an iudex. & §. & scias. fol. 327

iudex qui non torquendum torfit, ut quia talis persona ex privilegio nõ poterat torqueri, an teneatur in syndicato. iudicibus enim immodice sũuientibus aliqua freni temperies adhibenda est, & iudex in tortura habet quam plura considerare de quibus vide, oportet enim quod indicia verisimilia & sufficientia præcedant. & qualiter sumantur. vide in verbo, **Officialis. nu. 10. §. iudex qui non.** fol. 329

iudex vel eius nuntius si in exercitio officii exequendo excedat modum, an pos-

sit sibi resisti, vel an debeat expectari tẽpus syndicatus. nam in dubio est obediendum iudici, an licet resistere iudici vel principi inique agenti. & si pendente appellatione vult procedere contra condemnatum, an possit sibi resistere, quia eius iurisdicção suspensa est, & iudex potest resistere literis principis continentibus iniustitiam & officialis debet resistere potestati iniuste facienti. vide in verb. **Resistẽtia. num. 1. & 2.** fol. 178

Iudex condemnauit pro delicto minus quã debuit, & timet condemnari in syndicato quid iuris. vide in verb. **Condemnatio, per totum verbum.** fol. 150

iudex qui aliquem ad mortem condemnat, debet esse sollicitus pro salutẽ animæ condemnati, ut eum faciat peccata cõfiteri antequã ducatur ad supplicium al as puniatur. vide ibid. in verb. **iudex qui sub. nu. me. 1. & 2.** fol. eod.

iudex debet in diebus festiuis videre carceratos & exquirere, an aliquid eis desit, & providere ut quis alimenta non desint & negligentes iudices in hoc puniuntur, & an damnatus per iudicis sententiã ad opus metalli possit ab illo exercitio reuocari. vide in ver. **iudex qui, ibi condemnatio. sub nu 3.** fol. 151

iudex maleficiorum processit contra accusatum de furto, vel alio maleficio, & ab eo extorsit confessionem criminis, idquæ suspendi condemnauit. deinde iudex in syndicatum putatur quod processit ad condemnationẽ & non facit restituere passio furtum bona subtrahita, quid iuris. vide in ver. **Sequitur modo. sub. n. 1. f. 15**

iudex ex confessione mandauit ad supplicium quandam qui fecerat alias iã sunt decem, anni maximum furtum vni mercatori, omnia deinde consumpsit in vita & nihil habebat, ipsum tamen non condemnauit ad interesse partis, ad quid tenebitur iudex. vide vbi supra sub numero. primo ibi, tamen ego volo. fol. 151

iudex debet dare semper terminum reo ad se defendendum siue perat, siue non, ut se & conscientiam suam exoneret, ut non teneatur in syndicato, & apud Deum & cum maiori iusticia procedit, licet sint aliqua delicta, in quibus non cadat defensio, ut in blasphemia, &

h 2 10

Index.

- In similibus.** vide in ver. An potestas. sub nu. 13. §. ideo concludo. fol. 152
- iudex** ratione imperitiæ de culpa tenebitur: Quia non debuit permittere se iudicem fieri, iuxta illud Sapientiæ. 7. Noli apparere fieri iudex si non potes virtute disrumpere iniquitatem. i. scientia. vide in verb. Quidam iudex sub. numero. secundo §. Nam ex quo. fol. 153
- iudex** quidam sine indicis quendam posuit ad torturam si iusto prouocatus dolore ingulauit iudicem excusatur. vide in si. dicti ver. Quidam iudex. fol. 153
- iudex** quando delinquit in officio an debeat perdere totum salarium, & priuari debeat de dominio & tribu. & officio ciuitatis. vide i ver. Condemnatus qui est. ver. Sequens, sub. nu. 2 fol. 153
- iudex** dubitans de rixa, vel scandalo inter partes. potest ipsas cogere officio ad concordiam, vel transactionem sicut potest prohiberi partibus accessum ad possessionem propter rixas vitandas, & sicut potest cogere ad præstandum cautionem de non offendendo sicut potest plura alia facere in similibus ne scandala oriantur. vide in verb. Concordia sub nu. 1. 2. & 3. & reliquis vsq; ad si. fol. 253
- iudex** an possit prohibere si duo habeant guerram quæ unus non transeat per, vel ante domum alterius, & an pars poterit petere associari per familiam si timeat, & an antequam puniat debeat iudex studere ad concordiam, & quid si videt accusatorem colludere. vide i præalleg. ver. Concordia sub omnibus numeris. vsq; ad ver. Contrahere. fol. 153
- iudex** qui admittit exceptionem declinatoriam quam non debet admittere, & pronuntians se iudicem incompetentem cum sit, tenetur parti ad interesse totius causæ, & banniens aliquem iniuste tenetur ad omnia damna, & quando contra consuetudinem iudicat, facit litem suam. vide in ver. An iudex. numero 3. §. iudex qui admittit. fol. 227
- iudex** non debet admittere indebitas probationes, instrumentum non solenne, vel falsum. multa enim sunt probationum genera ordinariè & extraordinariè, & aliquando potest admittere probationes non admittendas ratione alicuius privilegiati contra quem sit retrocurio, vt Iudæo, licet non debeant esse magis privilegiatam Christiani, ideo privilegia Iudeorum circa probationes sunt seruanda contra ipsos in fauorem Christianorum. vide in verb. iudex. nu. 3. 4. 5. 6 fol. 227
- iudex** qui debet iuramentum deferre & non vult facit litem suam, & iudicis sententia reuocata ex nouis probationibus factis in causa appella. non facit litem suam quia non dicitur iniuste iudicasse. ibid. numero. 5 fol. 228
- iudex** potest accelerare penam ex causa ubi aliàs requirebatur relatio & consulario principis, vt in casu nostro, sunt enim latrones & stratarum disrobatores à iure diffidati & banniti, quia contra assassinos de facto proceditur, & etiam contra istos ad instar criminis læsæ maiestatis. vide in verbo, Latro. numero. primo & secundo fol. 229
- iudex** non debet penam iuris immutare de linquentibus, & in quibus lotronibus habeant locum iura & statuta terrorum de eis loquentia, dic quod habent locum contra latrones pub. & quidam fur dicitur latro latrones proprie disrobatores stratarum. famosus dicitur ille qui non semel tantum sed pluries, & propter illam quantitatem augebitur poena, & aliqui vocantur famosi, aliqui insignes & eorum ossa & cadauera non sunt deneganda petentibus præterquam. vide in verbo, Quia supra est dictum per totum ver. fol. 230
- iudex** tenetur de damno iniuria dato & ubi ratione officii quis tenetur ad aliquid faciendum, si illud non faciat præsumitur esse i dolo & officiales qualiter teneantur de culpa & contra eos in libello non debet certa quantitas exprimi, sed debet condemnari quatenus bono viro æquum videbitur ibid. nu. 18 fol. 236
- iudex** qui impetratur in syndicato quod neglexerit examinare testes alicuius an dicatur facere litem suam, & quando negligit recipere testes tenetur conditione ex lege. vide ibid. nu. 20 fol. 237
- iudex** qui habet examinare, an quis fuerit mortuus ex vulnere, & vulnera sint mortalia. vel si membra sint debilitata, vel si in carceratus ratione infirmatis si liberandus

- dus à carcere excusetur à syndicato, si me-
 dicus propter imperitiā malē retulit. nā
 paria sunt medicum adhibere, & imperi-
 tum adhibere, & afferentes de infirmita-
 te debent hoc probare per duas literas
 medicorum, & non sufficit denuntiatio
 medici dicentis qd si remansura cicatrix:
 nisi præcedat iudicis diligens inquisitio.
 vide in ver. Negligentia. nu. 21 fol. 236
- Iudex** ut non arguatur de negligētia in syn-
 dicatu si inter duos vertatur cōtentio de
 possessione, & est timor armorum parti-
 bus, debet mandare ut non accedant ad
 possessionem, iste enim timor non habe-
 tur in qualibet persona, sed qualitas per-
 sonæ est attendenda per iudicem, quan-
 do plures de possessione aliqua contē-
 dunt armata manu, cuilibet est prohiben-
 dus accessus ante cognitam rationem. idē
 est quando uterque æqualiter probant. vi-
 de in ver. iudex. nu. 1 fol. 237
- Iudex** propter eius negligētiā facit litem
 suam tamen non dicitur negligere si pars
 non petit, & an iudex negligens ita facit
 litem suam sicuti male pronuntians. vide
 in ver. supra allegato. nu. 8. & 9. fol. 230
- Iudex** in syndicato potest ex nouis allega-
 tionibus defendere sententiam, & osten-
 dere condemnatum ius nō fouere, neque
 facit litem suam quando sententia reuo-
 catur ex nouis probationibus. ibid. nu-
 mero 11. 12. & 13 fol. 95
- Iudex** qui non obseruat statuta sibi non tra-
 dita, non tenetur, dato quod iurauerit
 seruare statuta, tale iuramentum non ex-
 tenditur ad statuta facta post cum iura-
 mentis. vide in verbo, Sequitur de mo-
 do. nu. 5 fol. 101
- Iudex** qui iurauit statuta seruare an tenea-
 tur pronuntiare secundum statutum,
 quod non fuit allegatum in iudicio. nu-
 mero 5. & 7 fol. 304
- Iudex** seruans statutum contra libertatem
 ecclesiæ, an debeat puniri. nu. 6 fol. 304
- Iudex** secularis an si inueniat clericum in-
 nocentem possit eum absolvere. nume. 1.
 fol. 159
- Iudex** si ex ira aliquem necauerit vel occi-
 derit mitigatur pœna, nam delictum cō-
 missum calore iracundiæ, qd habuit etiam
 ortum aliundē quā ab eo quem offen-
 dit, est iusta causa, & delinquens ini-
 cius
- punitur. nam pro homicidio de iure re-
 gulariter imponitur pœna mortis, iudici
 vero imponitur pœna deportations. vide
 in ver. syndicator etiam. nume. 2. sub li-
 tera .a. fol. 105
- Iudices** qui conuicti sunt se furtis & sce-
 leribus officia maculasse, perdunt priui-
 legium ex dignitate quæsitum, & tanquā
 plebei & pessimi condemnantur, & istud
 furtum commissum ex auaritia grauius
 punitur, quam ex inopia. vide in verbo,
 iudices. nu. 1 & 2. fol. 106
- Iudex** propter scelus, vel furtum com-
 missum, an priuetur salario. vide ibidem.
 numer. 3. nam cū auctoritate legis fruā-
 tur, grauius & audaciter fruatur. supra
 alleg. loco numero. 3. fol. 106
- Iudex** qui a iustitia deuiat perdit nomen
 iudicis, iustus enim immobilis esse debet,
 quia lex præcipit mundas esse manus, &
 iudex q. male gesserit, debet prius satisfa-
 cere illis qui, lesarit, postea puniri. nume-
 ro. 4. fol. 106
- Iudex** dicitur maculare dignitatem suam
 non solum furtis, verum etiam rectum
 iudicium peruertendo, quod fit octo mo-
 dis, nam non debet assumere magistratū
 ut lucro vel questu deseruiat. & qui aurū
 diligit non iustificabitur. vide in verbo,
 Syndicantur offi. nume. 1 fol. 106
- Iudex** si concussionem fecerit accipiendo
 pecuniam causa remittendi pœnam ali-
 cui, in quam inferebat eū incurrisse & re-
 vera non incurrat, incidit etiam in falsū.
 vide in ver. Syndicantur nu. 4. fol. 108
- Iudex** denegando audientiam recurrit ad
 superiorem. vide in ver. Syndicator post
 verbum. Si aliquis. nu. 3. ibi. quod dene-
 gata. fol. 110
- Iudici** cui fuit portata accusatio ad came-
 ram si eam acciperet, & super ea procede-
 re recusauit, dicitur negligens in iustitia
 administranda, & ubi iudex retardat, nō
 appellatur, sed aditur superior per viam
 querelæ, & si ex forma statuti a sententia
 iudicis non potest appellari, poterit adiri
 superior ut illum cogat ad iustitiam fa-
 ciendam per viam quærele. vide ibidem
 nume. 4. & 5 fol. 110
- Iudex** an propter iustitiam denegatā amit-
 tat iurisdictionē, & an teneatur parti ad in-
 teresse. vide in ver. An propter. n. 1. f. 111

Iudici

Index.

Iudici si per statutum ei præfigatur tempus infra quod teneatur iudicari eo elapso amplius non iudicabit, & eodem modo si iurisdictioni vel parti, tamen si fuerit appellatum à pluribus interlocutoriis propter quod prorogata fuerit illa instantia, poterit propter hoc impedimentum deinde post elapsum tempus iudicare. vide in verbo. Dicit constitutio principis. nume. 1. fol. 194

Iudex qui tenetur processus expedire infra certum tempus, non cogitur expedire, nisi circa finem, & isto casu propter breuem instantiam potest iudex omnes terminos cumulare, & an excusentur quando causam non expediunt propter subtilitatem iuris, vel difficultatem probationum. vide in ver. iudex. nu. 1 fol. 196

Iudici non ita de facili permittitur inquirere, sicut alicui non permittitur accusare & iudex propter incidentem cognitionem venire potest ad inquisitionem specialem, & iudex dicitur habere latas habenas in puniendo, & iudex inquirens in casibus prædictis excusatur à præsumpta calumnia, & à Turpilliano. vide in ver. inquisitione. nu. 1 199

Iudex inquirens reo absoluto: an teneatur ad expensas absolutor reficiendas, & ideo antequam iudex deueniat ad specialem inquisitionem contra delictum recipere debet informationem de delicto ad hoc ne dando capitula contra eum teneatur in syndicato. vide ibid. nu. 9 fol. 200

Iudicis suprema est potestas, & qui iustitiæ misterio præest, debet omnia cognitiona liter & causa cognita in contradictorio iudicio exercere, alias in syndicato tenetur, & si coram ipso producat instrumentum falsum potest eum comburifacere, item si quis habet domum ruinofam iudex potest cogere ut reficiat, & quando de eius suprema potestate potest aliquid facere. in ver. iudicis. per totum. fol. 218

Iudex tenetur iudicare secundum constitutiones ducales, secundo secundum consuetudines approbatas tercio secundum ius Venerorum, quarto secundum ius commune, & ubi iudex per ius commune ubi constitutio corrigeret vel per constitutiones receptas per consuetudines locorum tenetur in syndicato, eodem modo tene-

tur si allegat legem quæ nunquam fuit condita, vel est correctæ lex correctæ, non debet allegari, & allegans incidit in penam falsi, nisi allegaret ut habeatur notitia iuris antiqui. vide in ver. iudicare. vsque ad nu. 1. fol. 220

Iudex debet iudicare secundum conscientiam quam habet uti iudex, non uti homo hoc est secundum conscientiam fundatam probationibus, & probata legibus & iuribus, & iudicare debet secundum leges, & non secundum motum sui capitis, quod non habet locum in Papa, & Imperatore qui sunt supra legem, quia secundum eorum conscientiam tenentur iudicare. vide in versicu. An iudex. numero 1. & 2. fol. 220.

Iudici si aliquid committatur conscientie sue an possit queri de malitia, vel imperitia eius, & ubi committitur aliquid conscientie alicuius, an poterit ab eius sententia appellari. ubi conscientia iudicis non est informata legitimis probationibus nil valet informatio quia conscientia non debet proficisci de secretis iudicis, sed secundum leges & in foro conscientie apices iuris non excusant. vide in verbo. An iudex per totum. fol. 220

Iudex non debet iudicare arbitrio suo, & quæ petit in libello ut iudicet secundum formam legis statutorum. & ipse secutus sit unum tantum ex his alterum reliquerit, an facere dicatur litem suam & statutum dicens iudicem debere causas suas tempore officii decidere secundum ius an intelligatur de iure communi & consuetudinario, quia ius municipale derogat iuri communi in loco suo. vide in ver. An si iudex. nu. 15. & §. si quis. fol. 223

Iudicare est munus publici. & potest iudex quod pronuntiavit defendere, & iuste debet iudicare non obstante aliqua Pragmatica sanctione contra ius obtemperata, & secundum legem debet iudicare non secundum sacras iussiones lite pendens. vide in ver. An si iudex. nu. 17. 18. fol. 223

Iudex quando facere dicatur litem suam, & quando condemnat litigatorem iniuste facit sibi iniuriam si dolose, & quando facit litem suam efficitur inimicus litigatoris & an teneatur ad emendationem damni iudex ignorans si omnem diligentiam

Index.

- tiam adhibuerit circa veritatis inuentionem. vide in ver. Lis sua. nu. 1. fol. 27
- Iudex** negligens in iudicialibus facere iustitiam, delinquit in Deū, & in principem & ubi ratione doli faceret litem suam nūquam conceduntur sibi iura, & sicut male iudicando facit litem suam, sic parti omne dānum restituere tenetur, & qualiter consulatur parti contra iudicem qui male iudicauit, vide in ver. Lis sua. num. 6. & 7. vsque ad fin. fol. 224
- Iudex** facit litem suā si sequatur consilium sapientis iniquum & similiter admittendo instrumentum, quod non tenet quantum ad propationem, & quando auctoritatem prestat actui in ciuili tenetur ad interesse, & litem suam facit, si a presentato processit appellationis coram eo partem licentiauit. vide in verbo, Arbitr. numero 6 fol. 226
- Iudex** qui facit litem suam, & expensas soluit, &c. possit ab eo pro quo soluit repetere. nā si omisit iustū cōdenare in expensis & propter hoc eas in syndicato soluit, poterit eas a reo recuperare, & iudex nō cōdenans in accessoriis, facit litem suam nume. 1 fol. 227
- Iudex** si contra illicitē captum fecerit executionem vel processum an teneat factum. vide in ver. Si iudex. numero 1. sub litera. a. fol. 134
- Iudex** mittit aliquem ad furcas potest capi facere asinum super quo portetur. vide in ver. An officialis. post ver. An ualeat. sub nu. 3. & 4. quia commune ciuitatis potest capere animalia ad ferendum salmas causa mittendi frumētum in exercitum. vide ibid. fol. 139
- Iudex** ordinarius non habens salarium de publico, vel minus sufficiens potest licite esculēta & poculēta recipere. nu. 1. fo. 255
- Iudex** potest mitigare pœnam legalem propter imbecillitatem ætatis. nu. 7. fo. 259
- Iudex** qui debet iuramentum deferre & nō defert, facit litem suam nu. 5 fol. 228
- Iudex** ex causa inopiæ & necessitatis potest remittere pœnam extraordinariam illatā per interlocutoriam, nu. 3 fol. 257
- Iudex** qui tempore sui officii cepit reum delatum, quem noloit liberare fideiussoribus teneatur in syndicato. nu. 11. fol. 188
- iudicis animus debet esse vacuus a pretio & amore. nu. 7 fol. 161
- Iudex** non tenetur si carceratus in carcere se occiderit. nu. 253 fol. 74
- iudices** a syndicato excusantur de sententiis male latis propter diuersitatem opinionum. nu. 34 fol. 14
- iudex** delinquens in officio, an possit puniri per potestatem. nu. 13 fol. 133
- iudex** delinquens in administrando furari compertus, aut pecuniam dans pro administratione tribus pœnis punitur. vide in verb. Multa de barataria. nu. 5. fol. 133
- iudex** vnus ad requisitionem alterius tenetur suum brachium impartire. vide in ver. Brachium sub. nu. 2 fol. 134
- iudex** ordinarius expensis reipublicæ debet habere afflorem. ibi. sub n. 3. fo. 113
- iudex** an faciat litem suam, quod sententia est nulla. nu. 4 & 5 fol. 190
- De malo iudice est malè præsumendum. nu. 23 fol. 29
- iudex** an possit supplere de facto in notoriis. nu. 3. & 4 fol. 255
- iudex** supplet procedendo de similibus ad similia. nu. 6 fol. 255
- iudex** potest interpretari pœnam mortis in statuto impositam. nu. 7 fol. 266
- iudex** debet sequi conscientiam partium. nu. 29 fol. 249
- iudex** nolens probationes admittere, & sententiare litem suam facit, & conueniri potest. nu. 30 fol. 13
- iudex** ad quæ cogere possit in ver. concordia. nu. 1. & per totum. fol. 150
- iudex** laicus an possit capere clericum delinquentem, & dicere ipsam ad Episcopū nume. 4 fol. 158
- iurans** illicita, impossibilia, & inhonesta, largo modo est periurus ipso facto. n. 67. f. 47
- iuramento** expendentis statuit in valde minutis expensis. nu. 2 fol. 281
- An** iuret in litem contra male iudicatum. nu. 2 fol. 230
- iuramentum** magistratus non debet intelligi præcisè. nu. 10 fol. 206
- iuramentum** principalis in sui detrimentū non facit ipsum periurum. nu. 9 fol. 318
- iuramentum** in supplementum probationis non defertur officialibus in syndicato. numero 187 fol. 64
- iuramentum** potest sperni ratione noui casus emergētis culpa aduersarii. n. 4. fo. 186
- Iuramenta**

Index.

- Iuramenta** que facta sunt obseruanda ipsis delinquentibus, quibus sunt prestita ut confiteantur, & an possit iudex remittere poenam corporalem delinquenti, quod spectat ad principem. vide in præallegato verbo, Et ad uertendum est. sub numer. 1. ibi id. ista iuramenta fol. 319
- Iurisdictionis** quasi possessio probatur per duos actus, & sicut per fructuum perceptionem probatur possessio fundi vel domus. l. qui vniuersas. §. per colonum. ff. de acquir. poss. ita multi sunt fructus iurisdictionis. vide in verbo, iurisdictionis. sub nu. 3. & iurisdictionis generalis exercitium quæritur per vnicum vsum iurisdictionis. ut in eo dem loco sub nu. 4. ibi iurisdictionis generalis fol. 218
- In iurisdictionibus** seruatur ordo. nam ad principem non debemus ire per falsum pro iustitia consequenda, sed gradatim. nam non debet quis diltrahere proprium aduersarium à propria prouincia trahendo eum ad curiam Regis nisi ius hoc concedat. nam qui facit lege permittente non excedit. vide in verbo, An baro. numer. 3. & 4 fol. 88
- In prorogatione iurisdictionis** non requiritur expressus consensus, sed tacitus sufficit. numero primo fol. 196
- Iurisdictionem ordinariam** in certis causis habenti non potest alius superior inhibere ne sua iurisdictione vtatur. nu. 1. & 2 fol. 218
- Iurisdictionis generalis exercitiū** quæritur per vnicum vsum iurisdictionis. nu. 4 fol. eo.
- Iurisdictionis** ubi attribuitur in certo casu non procedit libellus coram alio productus, nisi narretur ille casus in quo iurisdictionis est attributa. numer. 3 fol. eo.
- Iuris peritus** an cogatur consulere iudici in causis fiscalibus. vide in verbo, Potestas. vsque ad numerum primum fol. 131
- Ius æquale** si sit duobus, & præuentioni sit locus, vno impedito impeditur. socius. n. 84 f. 20
- Ius municipale** derogat iuri communi in loco suo. nu. 16 fol. 223
- Ius idem** sibi dici, quod ipse alijs dixerit, non, nisi cum ratione & equitate statutum. nn. 1. f. 76
- Ius suum** per famulum probare volens, debet licentia famulum, & sic in testem producere numer. 4 fol. 310
- Iura in corpore iuris clausa** per se patent & semper allegari & produci possunt. & idem in exceptione quæ non fuit opposita in iudicio, quia potest semper opponi si tacite inest obligationi. vide ibid. fol. 116
- Ius offerendi** non habet locum contra mulierem repentem dotem eo quod maritus vergat ad inopiam. num. 4 f. 272
- Iura loquentia** de indicij in numero plurali resoluuntur in singularem. nu. 28 fol. 244
- Iura correctæ**, & consuetudines abolicæ, an possint allegari in causa. num. 2 fol. 115
- Iure fieri** videtur id, quod fit secundum consuetudinem. nu. 11 fol. 142
- Iura loquentia** de potestatibus terrarum an locum habeant in iustitiarijs. n. 16 fol. 249
- Iustitarius** protulit sententiam sine consilio assessoris, propter quod pars aduersa dicit ipsam sententiam nullam, is in cuius fauorem est prolata in syndicat upetit ab ipso iustitario danna, & expensas, & interesse, an teneatur. vide in verbo, Dicitur in literis. sub n. 1 f. 148
- Iustitiam** si quis baratauerit dicitur proditor. numer. 9 fol. 77
- Iustitiam** fuisse denegatam quomodo probetur. numer. primo fol. 111
- Iustitia denegata** debet legitime, & non per iuramentum probari. vide in verbo, Qualiter. numer. 1 fol. 111
- Iustitiæ** an sit derogatum, propter eminentiam personarum adeo quod iudex in syndicato non teneatur, cum in plerisque ciuitatibus potentiores regnent, qui iustitiam auertunt et apprimunt. vide in verbo, Iustitia. n. 1 f. 204
- De iure a L.
- L**abor est, dare consilium, & an labor esse debeat sine mercede cum sapientia vitam tribuat possessori suo. in verbo, Potestas sub num. 2 fol. 131
- Laicus** efficitur de foro ecclesiæ ratione delicti. num. 2 fol. 158
- Laicus clericum** offendens, cuius cognitio ad vtrumque forum spectat, an si præuentus fuit per episcopum, poterit etiam puniri per iudicem secularem. nu. 179 fol. 62
- Laicus** deliquit, & post delictum factus est clericus. an possit per iudicem secularem puniri. vide in verbo, clericus. vsque ad nu. 1 fol. 158
- Lata culpa** & ignorantia non equiparantur, quādo per statutum imponitur poena capitalis. numero 6 f. 263
- Lata culpa** æquiparatur dolo in delictis. numero sexto fol. 322
- Latro insignis** renuntiat simpliciter defensionibus. nu. 7 fol. 230
- Latrones** debent furca suspendi in loco in quo furtum commiserunt. nu. 1. & 4 fol. 191
- Latrones** sunt à iure banniti, ut nemo eos receperet. num. 2 f. 239
- Latro famosus** quis dicatur. numer. 100. fol. 23 &c

- & nu. 1 fol. 230
 Lacro famosus si post confessionem criminis
 factam præsente accusatori vel aduocato
 moriatur ante sententiam, agi potest ac-
 tionem furti contra heredem ad poenam,
 quia sola oblatio libelli etiam sine litis
 contestatione facit iudicium transire ad
 heredem, & probata vnica aggressura &
 vnica præda quæ sint facta vnico contex-
 tu reputatur vnum facinus. in ver. Sila-
 tro. nu. 1. & 2. fol. 231
 Latrone recipiens & occultas puni. n. 6. f. 230
 Legitimus denunciator dicitur ille, qui po-
 test legitime accusare. vide in ver. Et ad-
 uerte. nu. 3. ibi, & ille, dicitur legitimus
 &c. fol. 201.
 Leuato velo quoniam dicitur decidi. n. 11. fo. 233
 Leuia sunt, in quibus damnum non qua-
 ritur. nu. 6 fol. 207
 Leuissima culpa est res minima. n. 13. f. 143
 Leuis culpa non venit vbi aliquid est com-
 misum arbitrio alicuius. & nu. 4 & 11. f. 127
 Leuius est omittere quam committere, le-
 uissima enim culpa res est minima, & q
 in minimo excedit non dicitur excedere.
 vide in ver. An si plures. sub nu. 11. & 12.
 fol. 142
 Lex vel statutum, vbi disponunt causam ex-
 pedi ex non scripto, quia oēs solennita-
 tes intelliguntur reiectæ, causa dicitur
 modica arbitrio iudicis, & faciunt quia of-
 ficiali fugienti à syndicato duplicatur tem-
 pus, quo alias sterisset, qui fugiens à syn-
 dicatu habetur pro confessio. vide in ver-
 bo. Dicitur autem. nu. 5 fol. 101
 Leges in consistorio principis allegantur nõ
 pro autoritate, sed pro ratione, & licet
 non possit allegari lex correctæ vel aboli-
 ta, poterit tamen allegari pro ratione sui.
 vide in ver. Fui semel rogatus. sub nume-
 ro 9. fol. 213
 Lex reum ad poenā obligat etiā si nihil dica-
 tur, nõquid modo possit aliquid se obli-
 gare ad torturā vt crimen interueniat. vi-
 de in ver. qro de vna no. 7. sub. n. 1. 2 3 4.
 fol. 354
 Lex in casu quia officialis minatur subdito-
 cum abdicet ab eo iurisdictionem: & alte-
 ri det, fideiussoria cautio pregitra corā
 minante non committitur in fauorē minā-
 tis, quia excusatio rei etiā minus luma in
 iudicio sistendi prodest fideiussori. vide
 in ver. Subiicio. nu. 5 fol. 186
 Lex nunquā seruata & in contrariū nihil ob-
 seruatum nullo tpe tollit, & vbi lex aliquā
 fuit obseruata & postea abiit in desuetu-
 dinē tollit, & lex desuetudine paulatim ca-
 dit vide in ver. Iudicare. n. 2 §. i hoc. f. 220
 Lex vbi non psumit, tunc ad probanda indi-
 cia sufficit probatio verisimilis, & quæque
 indicia sunt leuia & magno spatio rōnis
 distantia. & necessaria fidei veræ, vt fuga
 colloquū erit aut probandū indicium duo-
 bus testibus, & vnus testis an faciat indi-
 cium vel semiplenā probonem, vide in
 ver. Tortura. nu. 3 fol. 314
 Lex obseruata tollitur per desuetudinē nu-
 mero 3. & 4. fol. 220
 Lege plures intellectus habente, valet sen-
 tentia scdm alterū sensū lara. nu. 34 f. 14
 Lex correctæ, vel abolita potest allegari pro
 ratione sui. nu. 8. fol. 313
 Lex correctæ non det allegari. nu. 1. fol. 219
 Lex disponens cap. uram personæ non ex-
 tenditur ad doctorem. nu. 6. fol. 341
 Legis vigorem habet quod placuit princi-
 pi. nume. 8. fol. 202
 Lex præsument quod quando quis insuleum
 facit in aliquem cū armis quod faciat an-
 imo occidendi. nu. 3. fol. 2
 Lege vel statuto disponente q causa expe-
 diatur ex non scripto, tunc intelliguntur
 reiectæ omnes solennitates iuris, acta, i-
 bellus. & sententia. nu. 6. fol. 232
 Libelli querimoniarum debent intra octo
 dies offerri. nu. 3. fol. 2
 Libellus in probationibus non sufficit spe-
 cificatio certi hominis q fallit in actio. q
 metus causa. vide in verbo. An ex eo. nu.
 3. ibi & ideo si testes fol. 180
 Libellus de imperitia contra iudicem in
 syndicato, nõ det ad certum concludere.
 nu. 16 fol. 233
 Libellus in dubio videtur productus super
 competenti libellanti. nu. 6 f. 1. 295
 Libello dato super dominio nõ potest pro-
 nuntiari in quā dominio. nu. 7 fol. 295
 Libelli conclusio non requiritur in crimi-
 nalibus. nu. 10. fol. 263
 Libellus contra iudicem porrectus conclu-
 dere det cū condēnandū quatenus syndi-
 catorū religioni videbitur æquū. n. 42 f. 15
 Libellus an possit suppleri p probationes cō-
 cludentes, & p aptā probonem. n. 11. f. 295
 j Libelli

Index.

Libelli oblatio etiam sine litis contestatione facit iudiciū transire ad heredē. n. 2. f. 231
Libellus an debeat offerri in scriptis contra officialē i syndicato. & n. 1. 2. & 7. libellus quomodo formetur, quando agitur contra officialem lege Iulia reperūdum. numero 12. & 13. fol. 23
Libellus requiritur in causis desiderantibus celeritatem. ibid. nu. 4. fol. 232
Libellus differt à petitione. ibid. nu. 5
Libellus qualiter formetur in syndicato contra potestatem, & si debeat formari contra officialem, & quando agitur contra iudicem de eius negligētia in libello. debet esse locus aut tempus, & de forma libelli contra officialē & in causis requirentibus celeritatem, an dari debeat libellus, & in quibus differat libellus à petitione simplici vide in ver. libellus, & in verbo, An contra officialem ubi incipit, materia de formatio. libelli. fol. 232
Libellus contra officialem dandus est cum in syndicato diuersimodè teneatur, quādoque tamen ob utilitatem causæ nō dabitur libellus & causæ pauperum in syndicato sunt expediendæ absque libello & scriptura & regulariter in syndicato non profertur libellus ut est in causa dilapidationis prælati, in qua non interuenit libellus. neque scriptura aliqua cum eā celeritatem desideret, nam ubi lex vel statutum dicit causam expediri ex non scripto, intelligitur reiectis omnibus solennitatibus libello ac sententia. ibid. in verbo. An cōtra offic. nu. 5. ibi, unde cū officiales fol. 232
Libellus in syndicato licet ineptus non vitiat iudicium, de forma aut ipsius contra iudicem & contra officialem & quando ex capite doli. vide in alleg. verb. numero 11. ibi. & adde quia Angelus. fol. 233
Libelli oblatio contra officialem syndican- dum si fuerit facta ante dies statutos an valeat, & officiales perpetui possunt syndicari durante officio, libellus de imperitia iudicis non debet concludere cū examinatio læsionis partis pertineat ad syndicatorē, nā non oīs imperitia graui culpæ annumeratur. vide ibi. n. 14. 15. & 16. fol. 233
Libellus ineptus ratione forme non facit quin procedat iudiciū qd. de iure can. solū

inspiciatur substantia veritatis vel si libellus in ciuili sit oblatus sine conclusione vel etiā si in libello essent verba transposita, quia non preiudicat veritati, nā in causis summarii debet plene de veritate liquere. vide in verb. An dictū. nu. 2. fo. 294
Libelli ineptitudo quadruplex est, & inepti- tudo actionis non vitiat suam. libellus in dubio videtur productus super actione iure cōpetenti libellanti, & libellus datus super dominio non potest pronuntiari in quasi dominio, vide ibid. nu. 4. fol. eod.
Libellus si non est ineptus in substantiam actionis sed in qualitate an procedat, & quid quando libellus est ineptus ratione ineptæ intentionis, dicitur enim inepta intentio, quando actio apte proponitur & non cōpetit contra illum cōtra quem actio dirigitur, & nō qd. si in libello sit narrata mora per lapsum diei & processu sit probata mora per interpellationē quod debet sequi condemnatio. vide in verbo. eod. nu. 7. §. ubi autem. fol. 296
Libelli ineptitudo de iure ciuili vitiat processum. & nō potest suppleri per apertas probationes istud habet locū corā iudicibus inferioribus non aut coram principe vel eius consistorio, quia princeps debet iudicare secūdū veritatē & nō ire per ambages. dēt tamē citari pars ad audientiam suam principis. & multa sunt specialia in consistorio principis in iudicialibus, quia potest suam sententiam corrigere. & iudicat in facto proprio, & quia minister Dei est in facto proprio, & in terris & sua constitutio se extendit ad præterita pendentia. vide in ver. An dictum. nu. 13. & 16. §. item sua constitutio fol. 296
Libellus criminalis fauore rei debet in se continere locum, & tempus, & oēs istæ circumstantiæ loci temporis sunt ponendæ, quando quis petit vel. pars. procedit per accusationem & de iure canonico requiruntur. istę solennitates de quibus in libellorū nō debēt seruari nisi in cā inquisitionis crīne vsurariū in suspecti tutoris & heretis. vide in ver. An p. dictū. n. 2. f. 297
Libellus si contra potestatem porrigatur & ipse neget in eo contenta, qua subueniri possit cautela. nu. 186. fol. 34
Libellus in quibus actionibus sit porrigen- dus. nu. 218. fol. 69

Libellum.

Index.

394

- Libellum contra aliquem proponens i quo
continetur delictum, dicitur proponere
infamiam, etiam si actor iuret de calum-
nia. nu. 1. 2. & 3. fol. 197
- Libellum si quis offerat contra officialem.
syndicatum ante dies statutos an valeat
oblatio. nu. 14 fol. 233
- Libellus de imperitia cōtra iudicem in syn-
dicatu cum pertineat ad syndicatorē exi-
stimare lationē partis, nō debet ad certā
cōcludere. vide in verb. An si. nu. 1. fol. 95
- Librum arbitrium semper in se recipit bo-
nā fidei interpretationem. nu. 6. fol. 124
- Legās malē torquēdū propter quōd ob ma-
lam ligaturā brachia fracta sunt & debili-
tata, an teneatur. vide in ver. An si officia-
lis. nu. 6. ante. §. an si ex membri. fol. 329
- Liquide quando probari non potest, recur-
ritur ad coniecturas, coniectura sumitur
ex personis & causis &c. in verbo, An si of-
ficialis. nu. 5. & 6 fol. 199
- Litteræ amicorum admittuntur ad probā-
dum hominem viuere, qui dicitur occi-
sus ab inquisito. nu. 14 fol. 350
- Litteræ commissionis principis debent etiā
ostendi priuatis. nu. 2 fol. 307
- Litis contestatio non potest nec tacite nec
expressē remitti. nu. 4 fol. 129
- Litem calumniosam instituens dicitur tra-
here ius ad iniquum cōpendiū. n. 26. f. 209
- Litigātes contenti sunt mittere causam ad
consilium sapientis, iudex fuit secutus
malum consilium, non excusatur in syn-
dicatu. vide in ver. Potestas. sub. nume-
ro. 10 fol. 132
- Litem calumniosam instituens dicitur tra-
dere ius ad iniquum cōpendium. iudex
enim calumniis non debet aures accomo-
dare. vide in verb. Ad syndicatorum. nu-
mero. 1 fol. 98
- Locus & tempus quando in inquisitione po-
ni debeant. nu. 3. 1 fol. 42
- Locus & tempus an apponi debeant in libel-
lo criminali. nu. 2. & 4. fol. 294
- Locus & tempus, mensis, & annus, sunt de
substantia actus. nu. 77 fol. 62
- Locumtenens, an quis esse possit in ppria
prouincia. nu. 18 fol. 129
- Locumtenens potestatis constitutus per su-
periorē non potest reuocari per potesta-
tem. nu. 10 fol. 306
- Locumtenens quis esse potest in propria pa-
tria. nu. 4 fol. 308
- Locumtenens potestatis an possit alium lo-
cumtenentem facere. nu. 2 fol. 305
- Locumtenens non potest pœnam mortis
vel abscissionis membri imponere. nume-
ro. 5. & 8. fol. 205
- Ludētes ad ludum prohibitum qua debeāt
pœna puniri. nu. 94 fol. 51
- Ludus est crime. nu. 12 fol. 200
- Ludus non prohibetur in quo hominis in-
dustria & ingenium versatur. n. 69. fol. 47
- Ludi qui sint de iure prohibiti. nu. 91. fol. 50
- Luere in corpus qui non debet pro modico.
Et an possit periri in libello quōd quis luat
si non possit, soluere. nu. 1. & 2. fol. 160
- Ludus si alicubi permittatur tunc vincens
ad restitutionem non tenetur. nu. 9. fol. 51
- Lusores debent poni galeis. nu. 1. fol. 200
- De litera M.
- M**agistratus & ceteri officiales, ne-
dum coram Deo cordis penetra-
lium rimatores sed in hoc seculo
coram syndicatoribus rationem suā ad
ministrationis debēt reddere. n. 3. fol. 32
- Magistratus tenentur de leuissima culpa.
nume. 18 fol. 96
- Magistratus si allegat tulisse sententiā de cō-
silio assessoris, an hoc prælumatur vel de-
beat probare quōd facit de consilio assel-
soris. vide in verb. potestas. nu. 9. fol. 132
- Magistratus vel potestas finito tempore offi-
cii sui, non debet statim officium depone-
re sed debet successorem expectare, & vs-
que ad eius aduentum ius dicere. licet de
iure authenticorum debeat ante aduen-
tum successoris officium deponere per
duos dies, nam antiquus officialis exer-
cet officium antequam sint sibi delatæ
litteræ desistentiæ. idem in Episcopo reuo-
cato. ver. Sequitur. nu. 1 fol. 191
- Magistratus verba non solum facta inferūt
iustum metum & conclusionem. nam pa-
cta inita timore principis vel per impres-
sionem nuntiorum eius sunt irrita & cal-
fanda, quia si subditus remittit vsuras su-
periori pro modico non tenet. remissio.
ver. syndicator. fol. 113
- Magistratus tenetur pro eo qui non reperi-
tur in reum natura. vide in ver. rectores.
nu. 5. §. magistratus. fol. 183
- Magistratus an possit dare licentiam cre-
ditori, quod propria autoritate capiat
i 2 deoico

Index.

- debitorem fugientem & potestas qui concessit alicui licentiam portandi mercantiam in ciuitate absque solutione gabellæ & portando a gabellotis fuerit damnificatus tenetur potestas ad damnum resarciendum, & similiter potestas qui concessit alicui licentiam deferendi arma dicens se velle ire extra ciuitatem pro negotiis, qui non poterat exire portas & accessit appensate ad hominem occidendum, an talis potestas teneatur in syndicato vide in ver. Licentia. nu. 1. fol. 220
- Magistratus** qui ob negligentiam non fecit præstari cautionem vel aliud quod ipse facere potest, datur contra eum actio in factum ad interesse, & quando dolo iudicatur male, facit litem suam, & sic uidetur magis puniri negligens facere iustitiam quam male iudicans, & contra male iudicantem per dolum iuratur in litem. ver. Contra magistratum. vsque ad nu. 2. fol. 239
- Magistratus** qui licet teneatur in solidum ratione doli, tamen ratione culpe tenetur quasi licet pro parte neque potest potestas alium pro alio grauare, nec ciuitatem aut virum punire pro vno delinquirente, nisi ciuitas iustitiam facere ei denegaret, nam cui laxior datur habena, debet magis præ oculis equitatem habere. vide in ver. Officialis. n. 18. §. magistratus aut. fol. 249
- Magistratus** iurisdictionem exercens: si offendatur, poterit vëdicare iniuriam quasi dignitati illatam. num. 2. fol. 275
- Magistratus** an statim post finitum tempus officij debet officium relinquere. vel expectare successorem. num. 2. & 3. fol. 161
- Magistratus** qui creat aliquem in officio ipse tenetur & officialis qui cum potestate habent auctoritatem ponendi aliquos notarios ad officium ad scribendum, si tales in officio delinquant ipsi tenentur & officiales qui habent personaliter seruire in aliquo officio non coguntur subire aliud munus personale. vide in ver. substitutus. numero. 1. fol. 324
- Mali magistratus** sepe de pecunia in re publici cogitant magis quam de iusticia curam habent tyrannos, in ver. An liceat regi occidi. tyrann. nu. 15 fol. 83
- Magistratum**, prætorum, & aliorum officialium cura, in quibus versari debeat. nume. 2. fol. 39
- magistratus** creans aliquem in officio tenetur pro eo. nu. 1. fol. 304
- Magistratus** an possit dare licentiam creditorem, quod ipse sua auctoritate capiat debitorem fugientem. nu. 2. fol. 156
- magistratus** an puniatur ex male gestis vel assessor. nu. 8. fol. 132
- magistratus** si sit iurisperitus, & ferat sententiam iniquam ex consilio sui assessoris an teneatur. nu. 9. fol. 132
- magistratus** detinens aliquem iniuste tenetur ipsi detento ad interesse. nu. 7. fol. 142
- magistratus** licet teneatur de culpa, non tamen tenetur de casu fortuito. vide in ver. pone quod carceratus. nu. 2. & 3. fol. 217
- Magistratus** & reges dicuntur habere tot domicia quot terras habent ad eorum mansiones paratas. licet habeant vnum domicilium principalius vide in verbo, statutum. fol. 146
- magistratus** qui se in officio male gesserunt aut iustitiam peruertendo vel aliter excusando nulla per communitates vel dominos terrarum dantur munera quinimo arma si qua depinxerint in palatio delentur cum vituperio. vide in syndicato. numero 8. fol. 77
- magister** iuratus qui tenetur capere delinquentes in suo loco vbi deputatus est ad custodiam, an si delinquentem non ceperit, sed fuit ab alio extraneo captus & delatus ad iudicem per hoc talis magister iuratus dicatur liberatus. vide in verbo synodus per totum. fol. 303
- Mali** reges atque doctores canes rabidi appellantur. vide in verbo, post imperatorum. numero. 43. fol. 80
- maledictio** & blasphemia in quibus differant. nu. 104. fol. 243
- maledicus** est infamis censendus. n. 106. f. 24
- maleficia** leuia dicuntur ex paruitate causæ. numero. 8. fol. 27
- malefactor** defendens se contra familiam potestatis potest ab illa impune occidi. n. 4. f. 279
- maleficium** per testes probatum debet reus confiteri ad tollendum omne dubium. nume. 64. fol. 76
- malum** nomen facit indicium. Et quid de mala physionomia. numero. 25. & 26. fol. 343
- mandatum** factum vltima die regiminis officialis non tenet. nu. 7. fol. 305

MARI-

Index.

395

- manifestum quid sit. nu. 79 fol. 46
 manuolus an possit petere salarium. nu. 4. fol. 233
 & 5. fol. 233
 maritus pacem facere potest pro iniuria vxoris illata. nu. 128 fol. 27
 marito an liceat occidere officialem inuentum in adulterio. nu. 7 fol. 115
 marito licet occidere omnem adulterium cum vxore in adulterio deprehensum. Et quod de magistratu. nu. 1. & 2 fol. 253
 Maritus potest vxorem suam corrigere, castigare, & in vinculis tenere. nu. 3. fol. 139
 Maritus vilis non potest occidere magistratum. nu. 6 fol. 253
 Maritus licet possit occidere vxorem deprehensam in adulterio, tamen non potest, hoc aliis mandare. nu. 2 fol. 178
 Matrimonium prohibitum est cum ea quam quis leuauit de sacro fonte. vide in ver. adulterium. nu. 8. fol. 151
 mediator baratariæ an possit testificari contra iudicem, qui eam recipit. nu. 6. fol. 161
 Medicus debet iurare de credulitate. nu. 1. fol. 328
 Medici castrantes homines puniuntur, licet ipsi consentiant, nisi ægrotatio sit mortalis. numero. 2 fol. 170
 Medicum non adhibere, & adhibere. impericum, paria sunt. nu. 22 fol. 237
 Medicorum appellatione veniunt etiam obstetrices. nu. 2 fol. 328
 Melius est sub iusto rege viuere, quam sub iusta lege. nu. 11 fol. 19
 Melius est cum seueritate diligere, quam cum leuitate decipere. nu. 4 fol. 157
 membra generationis proprias, & distinctas habent operationes. nu. 86 fol. 21
 Memoriam omnium habere & in nullo deficere diuinitatis est potius, quam humanitatis. nu. 3 fol. 217
 Mendacium ponitur inter maxima indicia. nu. 21 fol. 347
 Mendacium quid sit. nu. 3 fol. 317
 Mendacii ratione quis videtur esse in dolo. nu. 4 fol. 317
 Mendacium est falsa significatio vocis cum intentione fallendi & ratione mendacii quis videtur in dolo. & vasallus propter mendacium in lite perdit feudum. vide in ver. Viso de indicis. nu. 3. 4. 5 fol. 317
 Mercator esse quis non dicitur propter unam negotiationem, & quid in iure. nu. 2. & 3. fol. 25
 Mercatores cessantes & fugitiui possunt torqueri, vt indicent pecunias ipsis datas ad mercandum. nu. 2 fol. 346
 Marcu alienu potest aponi rebus alienis. n. 2. f. 144
 Meretrix potest adhiberi in testem in causa criminali propter immanitatem criminis numero. vigesimo primo fol. 258
 meretricem ducenti in vxorem omnia peccata remittuntur. nu. 3 fol. 257
 mortuus officialis quando allegatur debet probari, quia ex sola dignitate non presumitur quis metum inferre, nam metus factus per officialem potestatis non presumitur factus de conscientia potestatis. vide in ver. Syndicantur. nu. 9 fol. 108
 milites socii pernoctare debent ne furta aut alia maleficia fiant. nu. 96. fol. 31
 milites socii attendere debent quibus carceratorum sit custodia commissæ, ne scilicet aufugiant. nu. 97 fol. eod.
 miles vel alius officialis executionem faciens contra aliquem, an possit eum occidere, vel vulnerare resistentem. nu. 100 fol. 52
 militibus quot & quæ sint concessa priuilegia. nu. 37 fol. 43
 militia an sint nomine dignitatis censenda. nu. 38 fol. eod.
 militantes in sacris sericis non compelluntur salutare iudices spectabiles, in prouincia existentes. nu. 12 fol. 243
 milites non potest deferre arma in palatio. nu. 8 fol. 243
 miles a malo dicitur, quod malum milites arceri soleant. nu. 37 fol. 43
 milites simplicis militie seculares excedunt quando non contenti suis stipendiis concutiunt homines, hoc est aliquid ultra debiti petunt & isti concussores pena quadrupli tenentur. vide in verbo, Excedunt autem. milites. nu. 1 fol. 89
 milites excedunt expugnando patriam & dominum cui seruire tenentur ex debita fidelitate & quando stipendium accipiunt & non seruiunt cum equis requisitis, & quando non militant propter rempublicam, sed propter diuitias augendas. ibidem nu. 2
 milites excedunt quando fugiunt de bellis istis deferendo dominos inter hostes & non seruando iuramentum se non euituros mortem pro salute reipublice. ibidem. nu. 6
 milites in excessum incidunt vilificantes se assumendo

Index.

- assumendo officium procurationis & quando conmeatu non accepto se absentant, & volunt gaudere priuilegio militari, & quando non vtuntur militia ad id quod est instituta, & quando non vacant militia, sed negotiis mercatorum, & vsuris. vide ibid. nu. 7
- Milites excedunt si presbyteros occidant, & quando militant nocendi cupiditate &c. non obediendo suis superioribus, excedunt quando dimittunt bellare ante victoria. & ideo milites grauiter delinquentes exautorantur siue degradantur. vide ibi. nu. 8
- Milites etiam veterani non possunt torqueri, quod non habet locum militibus nostri temporis, quia non seruant ea quae antiqui seruabant, nam lex mandans aliquem suspendi ratione delicti restringitur ad plebeios non ad illos qui sunt in dignitate constituti. vide in ver. An doctor. nu. 1. 2 & 3 fol. 170
- Milites non possunt torqueri, & quid in militibus nostri temporis, n. 2 5. & 7. fo. 172
- Milites qui de mandato potestatis aliquem iniuste decapitauit, an teneatur. numero 67 fol. 18
- Milites socii potestatis, portantes arma verita inquirere debet, & ludens ad ludos prohibitos, nu. 87 fol. 50
- Milites nostri temporis in quibus praefere di sint aliis. nu. 38 fol. 43
- Minae an sufficiant ad probandum delictum secutum. nu. 1. & 3 fol. 318
- Minae quando procedunt, & ille cui factae sunt reperitor mortuus debet perpendi ex qualitate personarum, & ex aliis indiciis quod est talis persona quae minis consueuerat ducere ad effectum. vide in ver. & an si quis dixerit ibi quod licet minae non probant factum, probar inimicitias capitales. nu. 2. & 3 fol. 318
- Minata est mulier quaedam iracunda & praua existens in fenestra videns quendam quem odio habebat, & dixit alta voce. Iote farò tagliar le gambe non sarà longo tempo, fuit ille talis percussus. insurrexit fama contra illam quae capta fuit & torra. ibidem. nu. 3
- Minor annis viginti non erit testis in causa criminali. nu. 129 fol. 64
- Misericordiae genus e cito occidere. nu. 332
- Moderatio, dictio, diminutionem quandam importat. nu. 121 fol. 26
- Modus quoniam certus datus est in procedendo, omnis transgressio reddit processum nullum. vide in ver. An si. nu. 7 fol. 94
- Monitio iudicis vim citationis peremptoriae obtinet. nu. 232 fol. 71
- Monitio syndicorum facta potestati & officialibus habet vim citationis peremptoriae. nu. 212 fol. 68
- Mora per lapsum diei si sit narrata in libello & in processu sit probata mora per interpellationem, tunc debet sequi condemnationis. nu. 12 fol. 242
- Melior est quidem mors quam vita amara, atque amarior est quam vita sub crudelitate tyranni, & in ciuitate in qua abundat iniquitas, & in iusticia melius est mori quam viuere, nam causa tyrannis nulla est societas tempore tyrannidis haerese, con surgunt & libertates ecclesiae subuertuntur. & Absalon iuste fuit occisus ut parum haberetur. vide in ver. An liceat Regem tyrannum occidere. numero 1. & nu. 10 fol. 82
- Mors vel membri abscisio vicario committi non potest de iure civili, secus de iure cano. & quando aliquid fieri debet propria manu, non potest hoc per substitutum, & an substituti gaudeant priuilegiis substitutis. vide in verb. Substitutus, numero 3 fol. 314
- Mulieres iniuste quarellantes & falso per medacium impingentes contra aliquem raptum, & violentiam ut illum virum accipiant quod capitali poena puniantur, nisi statuta terrarum aliter provideant contra accusantes. vide in ver. Quidam vir leuis. S. Sic ergo. fol. 357
- Mulier in causa criminali non detinetur ob fideiussorum inopiam. nu. 70 fol. 18
- Mulier habens tacitum vel expressum vigorem instrumenti praefertur fisco numero 2. & 3 fol. 27
- Mulieres facilius ob pulchritudinem nubunt. numero 4 fol. 167
- Mulieri imputatur si nupserit viro inopi a principio. nu. 9 fol. 135
- Mulieres an possunt esse de consilio in condendis legibus, vel statutis. nu. 6. fol. 161
- Multa fieri prohibentur, quae facta tenent. nu. 1 fol. 193
- Multa

- Multa sunt propter quæ poenæ alleviantur, & relaxantur à iudicibus. nu. 1. & 2 fol. 261
- Multarum compendia sunt deputata operibus publicis. num. 1 fol. 178
- Multitudo delinquens, quando puniri debeat. numero 3 fol. 305
- Munera excœcant lumina sapientum. n. 2. f. 255
- Municipium tenetur defendere suos milites. numer. primo fol. 177
- Mutuans pecuniam iudici, an præsumatur eum corrumpere. nu. 1 fol. 160
- De litera N.
- N**apolim antiquam matrem, & studij domum esse Federicus Imperator testatur. numer. 4 fol. 76
- Negatio quærelarum aduersus officiales inquisitos propositarum, qualiter proponenda. numero. 20 fol. 40
- Negatio cibi dicitur tormentum. nu. 10 fol. 327
- Negligens ad corrigendum iniuriantem est peior iniuriante. num. 1 fol. 164
- Negligentia in quibus consistat: & quando de negligentia teneatur potestas & eius officiales. num. 69 fol. 47
- Negligentia iudicis arguitur eo ipso, quod delictum sit notorium. num. 7 fol. 240
- Negligentia iudicis, vel alterius officialis qualiter probetur. num. 82 fol. 42
- Negligentia iudicis in capiend. malefactorem qualiter arguatur. & num. 2 fol. 241
- Negligentia in iudice est lata culpa, seu dolus præsumptus. nu. 15 fol. 174
- Negligentia magna est culpa. Et culpa magna dolus. numer. 5 fol. 141
- Negligentia in iudice est lata culpa, seu dolus præsumptus. nu. 15 fol. 236
- Nemo potest sibi præcauere à prodicione. numero octauo fol. 142
- Nobiles & in dignitate constituti in quibus casibus possunt torqueri. num. 11 fol. 172
- Nomina propria, agnomina, & cognomina, ad quid sint in inquisitionibus exprimenda. numero 39 fol. 43
- Nomen hominis occisi exprimendum est, ubi agitur de maleficio. n. 2 fol. 49
- Notarius malefactorum citationes & processus de maleficijs scribere debes, & partibus communicare. nu. 103 fol. 52
- Notarius qui omittit substantialia instrumenti, an teneatur ad interesse. nu. 4. & 8 fol. 225
- Notario intra terminum pacem stipulante an possit post terminum pax ratificari. numero 125 fol. 277
- Notarij cancellariæ hodie sunt proximi sacrorum scriniorum. nu. 3 fol. 209
- Notarios creare & monetam cudere est de supremâ potestate principis. nu. 10 fol. 85
- Notario magis creditur in dubio quàm akeri viro idoneo. numer. 3 fol. 145
- Notarius extraordinarium statuta ad suum officium pertinentia scire & obseruari facere debet. num. 103 fol. 52
- Notarius inquiritur in fine officij, si negligens fuit in faciend. inquisitionem generalem aduersus quoscunque delinquentes. numero octauo fol. 39
- Notarij & alij qui sua negligunt officia ipsi tenentur, neque suos obligant rectores. numero 9 fol. 140
- Notorium quotuplex sit, & quid sit notorium facti. nu. 61 fol. 46
- Notorium iuris dicitur dum aliquis in iudicio vel constituitur, vel condemnatur. numero 62 fol. 46
- Notorium præsumptionis quid sit. ibidem.
- Nullum venatorem legimus fore sanctum, qui venatio deuiat ab omni opere bono, & qui venatori donat non homini donat, sed arti nequissime. vide in verbo, Post Imperatorum. num. 41 fol. 30
- Nummularius quidam falso simulauit se dirobatum de sero, & in capite percussus qui tortus fuit & reperta falsa a accusatione fuit suspensus vide in ver. Quidam vir leuis. S. ac etiam tempore Reginæ fol. 355
- Nummularius de sere in quodam porticu clamauit quod fuerat sibi ablatus saccus cum pecunia, & in capite vulneratus per raptorem fuit repertum biretum quod gestabat in capite sine aliqua incisione & sine sanguine fuit ligatus ad chordam, & confessus fuit quod se vulnerauerat leuiter vt cum suis creditoribus componeret ratione raptus pecuniarum quid iuris. vide in ver. Quidam vir leuis. fol. 60
- Nuntius tenetur regulariter fidem facere de mandato. numer. 1 fol. 244
- Nuntio referente se non potuisse aliquem in tenutam ponere, ille habetur perinde ac si in tenutam positus fuisset. nu. 142 fol. 28
- Nuntio iurato deponenti de facto suo creditur regulariter. numer. 2. & 4. folio. 246. tamen quandoque plus creditur parti. nu. 5
- Nuntio dicenti se personaliter citasse aliquem an credatur, si ille neget. num. 241 fol. 68
- Nuntij potestatis qui aliquem capiunt spoliant ipsum, debent puniri in syndicato. numero 13 fol. 181
- Nuntio non creditur in propria causa sine literis.

Index :

- nis. nume. 6 fol. 246
Nuntius curiæ aliquādo appellatur viator.
 nume. 1 fol. eo.
Nuntius executor qui non potest fidem fa-
cere de sua cōmissione, & probatur quod
executus fuit, an teneatur in syndicato.
 nam citare potest verbo, nec realiter sine
 licentia superioris, tamen in modicis ei
 adhibēda est fides, quia nō est verisimile
 & ubicunque commissionem amiserit po-
 test mandatum probare per testes, & ubi-
 cunque non portat signum officii quan-
 do vult executionem aliquam facere po-
 test ei resistentia fieri. verb. Nuntius. nu.
 nume. 1 fol. 244
Nuntii qui vadunt citando extra ciuitatem
 & ex forma constitutionis, debent habe-
 re pro vno quoque militari granum vñ
 an si vadat per viam transversam magis
 longam debeat consequi maius salarium
 & si in vna die expediat quod erat expe-
 diendum in duabus diebus an consequatur
 duplicem salariū, quod facit cōtra scri-
 ptores qui faciunt virgulas largiores, quia
 tenentur ad restitutionem in syndi. vide
 in verb. iudex in officio. nu. 4. §. Dicit con-
 siliatio. fol. 245
Nuntii relationi an adhibeatur fides. vide,
 quia nuntius curiæ quandoque appella-
 tur viator, & c. regulariter creditur nūcio
 iurato deponenti de facto suo circa offi-
 cium sibi commissum. non ergo sibi cre-
 detur quod aliquis negauerit pignus, quia
 hoc est delictum. & de delicto, non credi-
 tur officiali, an vero sibi credatur deponē-
 do quod viderit colludentes & animalia
 damnum dancia. vide in ver. Fuit magna
 questio. nu. 1. & 2 fol. 246
Nuntio referenti maleficio creditur ad in-
 quirendum, tamen quandoquē plus cre-
 ditur parti quam nūcio si sit vilis & pars
 nobilis & bonæ vi. g. & in cā propria nun-
 tio non creditur sine literis. vide in ver.
 fuit magna questio. nu. 4. §. & 6. fol. 246
 De litera O.
Officiens cōtra electionem prelati, &
 non probans punitur. numero. 1.
 & 4. fol. 158
Oblatio libelli & litis contestatio an requi-
 rantur in causa syndicati. nu. 217. fol. 69
Occidens patrem spiritualem ita punitur si
 cas occidens patrem naturalem. vide in
 ver. Adulterium. nu. 10 fol. 115
Occidens bannitum captum in manibus fa-
 milie potestatis an teneatur. nu. 7. fo. 191
Occidens aliquem manu vacua cum dolo
 tantum tenetur quātum si occideret gla-
 dio. num. 4. fol. 265
Occultum est illud, quod nulla ratione pro-
 batur. num. 60. fol. 46
Oderunt peccare mali formidine pœnæ.
 num. 7 fol. 157
Offendēs potestatem tempore syndicati,
 an puniatur ac si offendisset tempore of-
 ficii. nu. 16 fol. 95
Offendēs officialem tempore syndicati pu-
 nitur, ac si esset in officio. nu. 185. fol. 33
Offendens officiales in syndicato an punia-
 tur, ac si non offendisset officio durante.
 nume. 257 fol. 75
Offensa per quam filius potest exheredari
 dicitur grauis. nu. 7 fol. 27
Offensio an videatur remissa per osculum
 pacis, quod datur in ecclesia. n. 4. fol. 169
Officialis fugiens crimine læsæ maiestatis.
 tenetur. nu. 106 fol. 52
Officialis tenetur qui iniusticiam mandato
 potestatis exequitur. nu. 159 fol. 59
Officialis an possit in loco originis conue-
 niri post tempus præfixum ad syndica-
 tum. nu. 184 fol. 33
Officialis baratariam attentās an puniatur,
 etiam si non perficiat. nu. 177 fol. 60
Officialis vel familiaris delinquens extra
 officium non punitur foro syndicati.
 nume. 180 fol. 33
Officialis aliquid de facto exigens non po-
 test in syndicato conveniri, si in camerā
 communis immiserit. nu. 11 fol. 11
Officialis de quibus debeat & possit syndi-
 cari. nu. 2 fol. 6
Officialis an debeat syndicari de dolo tantū
 an etiam de culpa. nu. 4 fol. 6
Officialis ad aliud officium electus, potest ni-
 hilominus syndicari. nu. 6 fol. 6
Officiales iudici in iuriam arroganti non re-
 sistentes, tenentur in syndicato. n. 5 fo. 6
Officialis non debet pro quolibet leui erro-
 re syndicari, & syndici non possunt se in-
 tromittere de his quæ officiales gesserūt
 extra officium, & hoc nisi potestas vel or-
 dinarius sit deputatus ad syndicandum,
 quia cognosceret in causis syndicati tan-
 quā delegatum. in aliis tanquā ordi-
 narium.

- narium. vide in verfi. An si. nu. 23. fol. 96
- Officialis pro suis excessibus & delictis in patria sua potest perpetuo conueniri, secundum naturam actionis. vide in verbo, officialis. nu. 1. fol. 199
- Officialis an possit contra eum specialem sequi sententiam ex generali inquisitione, & qualiter probatur quem stetit ad syndicatum in alio officio ante gesto, & officialis syndicanus debet suspendi ab officio. vide in verbo, officialis. n. 5. f. 99
- Officiales publici cum administratione vel sine syndicanantur, si officia ipsa acquisierint, data pecunia electoribus, quod non habet locum si principi data pecunia obtineatur magistratus, nam Romana curia vendit magistratus, & praedatus & hoc modo iustitia est venalis praferens pecuniam bono & aequo, & Papa tollerando simoniam videtur tollere iura loquentia de simonia, si tolleratur per principem omnia valent. vide in verbo. Et primo. numero. 1. 2. 3. 4. fol. 105
- Officiales habentes officium publicum si ob datam vel promissam pecuniam aliquid facere non debuerint, vel extraordinarie, puniuntur exilio, vel etiam durius prout delinquerunt. vide in verbo. syndicanantur. nu. 1. & 2. fol. 105
- Officiales damnati poena criminali repelluntur a testimonio, & a iudicando, pro quo delictum locum habet actio civilis in factum, vel conditio ex lege. in verfi. Syndicanantur. nu. 6. fol. 105
- Officiales, quia subditi sunt, tenentur iudices in officio existentes, & auro iustitiae barantes principi nuntiare, & permittitur unicuique post depositum officium iudicem accusare, saepe enim qui verecundiis pure delinquerunt accusati in solentiores fiunt. vide in verbo. Syndicanantur. nu. 1. fol. 106
- Officiales de subtrahtis ex pecunia publica syndicanantur, est enim poena peculatus capitalis animaduersio. vide in verbo, Syndicanantur. 2. nu. 1. fol. 106
- Officialis qui pecuniam publicam quam administrat aliqua ratione totam vel partem retinet penes se tenetur in syndicato, quando nondum erat incorporata in fiscum. & bona dicuntur incorporari in fiscum per apprehensionem vel descriptionem. vide in verbo. Syndicanantur. 3. n. 1. f. 109
- Officialis qui exigit pecuniam publicam non potest illam in suos usus conuvertere, nec mutuo accipere nec in aliam utilitatem transferre, quia lege Iulia peculatus tenetur qui subtrahit pecuniam. lege Iulia de rebus. illis ille qui administrat. in verbo. Syndicanantur. 3. nu. 4. fol. 107
- Officialis qui violentas manus in suae iurisdictionis subditos imponunt, tenentur actione iniuriarum, non solum enim tenentur ex verberatione, verum etiam si manus leuauerint & non percusserint. vide in verbo. Syndicanantur. 6. nu. 1. fol. 107
- Officiales syndicatum egre proferre non debent, quia diuinum praecceptum est, ut quis reddat rationem villicationis suae. vide in verbo. Syndicanantur. nu. 4. fol. 77
- Officialibus & iudicibus in fine officii per syndicatores in syndicato fauendum est. lex enim fauet eis finito officio in memoria prioris officii. vide in verbo, per syndicatores. nu. 1. fol. 92
- Nam decuriones post decurionatum non torquentur in reuerentiam prioris dignitatis & pro gestis in officio habet praesumptionem iuris pro se. ibid. nu. 4. fol. eod.
- Officialis post depositum officium potest accusari & syndicator cognoscit de commissis per officiales praetextu officii. & de eo, quod factum est tempore officii. vide in verbo. iudices. nu. 5. fol. 93. Vel si officiales commiserint adulterium contemplantatione vel fauore officii quia syndici cognoscunt ibid. nu. 8. fol. eod.
- Officialis de omnibus syndicari debet, & de omni & quodlibet commissio, & illi qui gerunt iurisdictionem voluntariam, ut sunt missores & similes debent syndicari. vide in verbo. An si. nu. 10. & 11. fol. 95
- Officialis semel in syndicatus coram syndicatoribus suis, an possit in propria patria conueniri de commissis in officio, quia in generali prouisione non veniunt improuisa & officialis si accusatur & non probatur datur sibi iuramentum purgationis. & pro eo profertur absolutoria sententia, nec obstat exceptio rei iudicatae si postea superuenerunt probationes. vide in verbo. An si potestas. numero. e. decimotertio. fol. 95
- Officiales regum quandoque regi placere debent.

Index.

- debent syndicari, & finito officio debent remanere per quinquaginta dies ad syndicatū. vide in verb. An si potestas. nu. 16
§. officiales. reg. fol. 95
- Officialis posuit ad cordā mulierem quæ dicebat se prægnantem, & adhibuit medicum qui reculit se credere, quod nō erat prægnans, propter quod mulier fecit abortiū, an officialis teneatur in syndicatu, quia medicus deponens non potest deponere nisi de credulitate, quæ contrarium est in doctore approbante discipulum ad doctoratum, quia iurabit de veritate, & medicus deponens de credulitate potius iudicat quā testificatur, & in isto casu obstetrices sunt vocandæ, quia continentur & ipse appellatione medicorū, & quādo inter se discordes sunt peritioribus standum est. vide in verbo, officialis. in prin. fol. 328
- Officialis facit bānum, quod nemo audeat tenere ludum in propria domo sub pœna desolationis domus, an si ex hac causa domum destruxit teneatur in syndicatu. vide in ver. bannum. sub nu. 1. an valeat tale bannum, ne ciuitas ruinis deformetur, & cum graue sit, quod bona puniatur. in ver. Bannū. n. 1. §. officialis. fol. 133
- Officialis elapso termino dato in bāno ad producendas petitiones cōtra ipsum debet protestari vt amplius nulla petitio admittatur. vide ibid. fol. eod.
- Officiali potestatis si datur petitio de iniustitia & dicat se fecisse mandato potestatis non tenetur. vide ibid.
- Officialis cuiusque domestici, & ministri, si quid per baratariā extorserit, an in quadruplum teneatur. vide in verb. Multa de barataria. ibi, officialis sub nu. 1 fol. 133
- Officialis committēs baratariam in officio ipso iure priuatur etiam pendente officio. nu. 2. fol. eod.
- Officialis vbi furtum concesserit vel pecuniam acceperit pro administratione iustitiæ sustinebit exilium & confiscationem cum fustigatione & priuatur cingulo dignitatis. ibid.
- Officialis si al quem tormentauit qui mortuus est in tortura vel propter tormēta, an teneatur. l. Cornel. de fidei. aut legitimis indiis precedentibus id fecit aut si ne & dolose excessit & tenetur. vide in ver. An si officialis nu. 1. fol. 321
- Officialis si fecerit bannum in ciuitate, quācunque portauerit arma vel fuerit de nocte debeat torqueri an hoc casu deprehensus cum armis sit torquendus. vide in ver. An in causa pecuniaria. nu. 2. fol. 346
- Officiales non possunt facere statuta contra ius commune, nec iudex potest imponere noua genera pœnarum, numero 3. & 4. fol. 346
- Officiales an possint remittere pœnas fisco acquisitas, & an puniendi sint officiales acriter pœnam dissimulantes. nam Rex Carolus suspendi fecit quendam iudicem, qui pro homicidio imposuit pœnam manus. vide in ver. Iuxta predicta. nu. 3. vsque ad nume. 4. fol. 347
- Officiales qui in fine sui officii ante aduentū successoris cancellant denuntiationes & inquisitiones, vt gratificent, an puniendi sint cum velint esse nimis gratiosi. vide. ibidem. nu. 4. fol. eo.
- Officialis remittens pœnam ordinariam à lege vel statuto taxatam tenetur in syndicatu. vide in ver. An si statutū. sub num. 9. §. officialis remittens. fol. 182
- Officialis non præsumitur acquisiuisse bona, quæ habet ex officio, quod administrauit, item non præsumitur stare per officialem, nisi sibi fiat protestatio. vide in verbo. Præsumptio officialis. sub n. 2. fo. 199
- Officialis qui appellantem necauerit vel verberauerit, tenebitur. l. Iulia. de vi publica si hoc fecerit prouocatus non tenebitur, quia ad eius officium spectat rixas & tumultus sedare, nā ostiarius turbam irruentem arcendo ex deliberatione, sed casu fortuito clericum ledat, non est excommunicatus, casus fortuiti præuidi nō possunt. vide in verbo. Syndicatur. vj. numero 2. fol. 107
- Officiales si concussionem aliquam in eorū officio fecerint tenentur in syndicatu, concussio. n. appellatur, hoc est per vim pecuniæ extortio, nā isti tales prætextu officii aliquid per concussionē recipiētes recepta restitunt. & criminaliter puniuntur. dicitur autem concussio quasi intimidatio. vide in verbo. Syndican. 7. nu. 1 fol. 108
- Officiales homines redimētes in re magna parua vel tenui puniri debēt. vide in ver. Syndican.

Index.

338

- Syndicantur. 7. nu. 1** fol. eo.
Officialis simulans dicēdo se habere in mandantis posse retineri, &c. propter istum timorē pecuniam ab aliquo extorserit, punitur extra ordinē & restituere tenetur accepta. vide in verbo, **Syndicantur. 7. nu. me. 3.** fol. eod.
- Officiales** dicentes se habere iussum præsidis ut aliquem capiant, & propter hunc timorem aliquid exegerit ab illo tenentur crimine concussionis, & puniuntur diuersis modis de isto crimine concussionis, quod sordidum appellatur. vide in verbo, **Syndicantur. 7. nu. 5** fol. 108
- Officialis** ut aliquem componat de quo nihil constat sæpius citando & mandando illum faciat venire ad iudicium tenetur iniuriarum, nam iniuriam patitur qui iniuste trahitur ad iudicium. vide in verbo, **Syndicantur. 7. nu. 7.** fol. eod.
- Officialis** in prouincia quando administrat prohibetur ei nauem construere. vide in verbo, **Syndicantur. 7. nu. 10.** fol. 109
- Officialis** semper in eo præsūmitur concussio vel terror inferri, & officialis debet esse terribilis propter suum officium. vide in verbo, **Syndicantur. 7. nu. 14.** fol. eo.
- Officialis** qui aliquo tempore stetit in aliquo officio, & ab eo postea remotus vel depositus ratione delicti, quia non debet amplius illud petere, nec motu proprio principis concessum exercere, nisi delicti venia esset concessa ex indulgentia principis, quia alius non habet potestatem remittendi quādo pp delictū remotus fuit, & facit pro electoribus. vide in verbo, **Syndicantur. 8. nu. 1** fol. 109
- Officialis** si post remotionem officii per annum in officio permanserit non potest ulterius in ipso admitti, nisi per principem motu proprio confirmatus, fuerit, & ciuitates habentes priuilegia quod officiales sint annales, non prohibentur refirmari per principem, & nullus debet in officio refirmari, nisi prius redita ratione primi officii. vide in verbo, **Syndicantur. 8. nu. 2. & 4.** fol. 109
- Officiales** syndicantur ratione denegatæ iustitiæ vel neglectæ pro quo tenetur criminaliter. homo enim pauper efficitur propter iustitiam sibi denegatam, & repræ-
- salia conceduntur non solum propter iustitiam expresse denegatam, sed etiā propter moram non exhibere iustitiæ. in verbo, **Syndicantur. ix. nu. 1. 2. & 3** fol. 110
- Officialis** syndicus ad debeat suspendi ab officio, quid in prælato, quid in tutore, vide in verbo, **Accusatus. nu. 2** fol. 113
- Officialis** vel custos carceris qui carnaliter cognouit mulierem carceratam, quæ pena veniunt puniendi, & quid de tutore stuprante pupillam suam, & faciunt hoc ad Regem & alios magistratus. vide in verbo, **Adulterium. nu. 1.** fol. 114
- Officialis** punitur propter adulterium commissum in subditam suæ iurisdictionis, tamen licet ei habere & tenere concubinam in ciuitate quam regit per casum, & an officialis concubans cum commatre sua in ciuitate in qua erat officialis sit puniendus, vide in verbo, **Adulterium. nume. 5** §. & facit. fol. 159
- Officialis** an possit appellari à sententia lata contra ipsum in syndicato, quia aut est conuictus de barataria & male gestis & appellat, aut nō & appellat, & an si delinquat i officio possit remoueri absq; processu, & quid de istis apparitoribus, qui licet nō habeant iurisdictionem aliquam, tamen appellantur officiales. vide in verbo, **Appellatio. nu. 17. & 18.** fol. 118
- Officialis** habens arbitrium generalissimum non potest tollere nec immutare statuta iam facta, & licet prefectus possit legem condere non tamen potest condere, constitutiones præcedentibus derogantes, vel contra vias. vide in verbo, **Arbitriū. nume. 1.** fol. 123
- Officialis** qui habet à Rege plenam & liberam potestatem tali verba, importat potestatem inordinatam, nā rōne liberi arbitrii non potest iuri aliter derogari, quia in quacunque potestate data à superiore non veniunt ea quæ ipse cōcedens si vellet facere nō posset, quia ipsi cōcedētes tenentur seruare facta prædecessorum iuste. vide in verbo, **Arbitrium. nu. 1. §. si Rex concedat.** fol. 123
- Officialis** si processerit vigore mandati non intelligitur vsus arbitrio, sed mandato, ideo si apud mandantem non erat ius mandandi, processus fundatus

k 2 tus

Index.

- tus super mandato vel eius rescritto erit nullus. vide in verbo, Arbitrium nu. 6. §. Si officialis. fol. 124
- Officialis deputatus ad providendum super bono statu alicuius loci, nō potest mouere rectores legitimē deputatos, quia verbum, videtur, denotat arbitrium boni viri, & concessio arbitrii intelligitur secundum formam iuris, & ubi conceditur per verba liberæ voluntatis non denotat arbitrium boni viri. vide in verb. Arbitrium numero. 8 fol. eod.**
- Officialis habens arbitrium procedendi de facto non potest punire offendentem bānitum, & ratione arbitrii dati diutius cū eo agitur quā cum lege. liberum enim arbitrium se non extendit vt possit priuilegijs aliorum derogare. liberum enim arbitrium datum potestati non se extendit ad limitata sibi specialiter. vide in verbo, Arbitrium. nu. 10 fol. eod.**
- Officiali si per superiorem suum ei dicatur quod faciat velle suum sibi non datur potestas vltra iustitiam, nam ubi aliquid est commissum arbitrio alicuius non venit leuis culpa. vide in verb. Potestas. nu. 3. §. Si dicatur. fol. 127**
- Officialis si composuerit in casu à iure non permisso, superior iudex poterit procedere & punire, nam factum officialis censetur domini quando bene agit. aliās secus. vide in verb. An si delinquens. nu. 3. §. an si est facta. fol. 170**
- Officialis episcopi non potest componere de adulterio, & si faciat, non valet. nam episcopus delinqueret depositionis poenam in pecuniam trasmutare, & officiali conceditur potestas componendis in his quæ de iure potest componere. vide in ver. An officialis. nu. 1 fol. 170**
- Officiales durante officio cōueniuntur pro debitis per antea contractis, & etiam si habeant dignitatem tantum sine administratione. si vero sit officialis temporalis non conueniri si delinqueatur extra officium nisi exprimeret quod illud ageret ratione officii, & honor qui debetur officiali durante officio, debetur etiam eo deposito, tamen statutum disponens offendentem officialem teneri tali pœna intelligitur durante officio vide in ver. Durā-**
- te officio per totum. & ver. officialis nu. 1. 2. 3. & 4. fol. 173**
- Officialis remotus ab officio, an possit petere quod expendit occasione officii, officialis qui opprimebat subditos licet conueniebatur coram episcopo, hodie vero delegato principis, & ille qui durante officio furtum vel illicitam extorsionem commisit durāte officio potest puniri & quādo non est temporalis propter enormia facinora potest priuari. vide in verbo, Officialis. nu. 5. & nu. 8 fol. 173**
- Officialis electus ad officium, si antequā ingrediatur delinquat, an veniat puniendus vt officialis, an tanquam priuatus in electione enim intelligitur si electus est capax & dignus, & obrepere dicitur, qui tacet inhabilitatem suam. vide in ver. An electus nu. 1. 2 fol. 175**
- Officialis electus ab vniuersitate & confirmatus à superiore debet renunciare officium in manibus confirmantis. si vnus officialis fuerit primo promotus alius secundo, qui primo habuit literas præfertur. ver. In officiis. nu. 4 fol. 175**
- Officialis si in palatio fecerit fabricam sumptibus publicis non poterit ibi pingere arma. nā & si fecerit erigi statuum suam in palatio vel imaginem pingi aliquo fastu priuatur salariis, tamen de consuetudine Italiae contrarium seruatur. vide in verbo. Potestas nu. 3. ibi, tamen quando officialis. fol. 170**
- Officialis finito officio si non potest dare fideiussores sit relaxandus iuratoriæ cautioni, dic quod sic. quia specialiter sibi concessum est, & clausula generalis non extenditur ad ea de quibus specialiter est prouisum, & lex superueniens non tollit priuilegium speciale, nisi de eo. faciat mentionem specialem. vide in ver. Fideiussor. nu. 1 fol. 185**
- Officialis si fuerit electus ad officium & de derit fideiussores, deinde pro alio semestri remanserit in officio, an pro sex mensibus gestis per eum in secundo semestri teneantur fideiussores, & quid in fideiussore tutoris, de his qui gesserit voluntariē post tempus pubertatis, & quando creditor prorogauit terminum debitori, an liberetur fideiussor & quid de fideiussore indicij. vide in ver. Fideiussor n. 9. f. eod.**
- Officialis

Officiales publici regulariter non tenentur dare fideiussores, nisi sint diuites. officialis non tenetur, nisi de pertinentibus ad administrationem, non autem ad penam ad quam magistratus incurrit delinquendo, nec ad interesse. & vide cautelam Barto. in l. fideiussores. de fideiussoribus. isti fideiussores non possunt conueniri nisi excusso principali. vide in ver. Subiugio. nu. 10 fol. 187

Officialis si aufugiat, & voluerit stare in syndicato, an veniat puniendus distingue aut fugiat ante finitam administrationem aut post tempus præfixum syndicato aut ante, & quid in frangente carcerem, & faciens carceratum aufugere. vide in ver. An si officialis. nu. 1 fol. 189

Officialis vel iudex fugiens à syndicato, an possit se excusare si postea sponte reuersus est dicens quod aufugit, quia videbat syndicatum rigorosum contra se præparari, ita quod talis fuga non faciat probationem contra ipsum, nam timor sæuæ iudicis est iusta causa fugiendi, nam timens sæuitiam iudicis in quo nulla est iustitia, sed impietas si per metum aufugiat de curia non habetur pro confesso, & vide ad hoc optimam cautelam, nam qui recurrit ad superiorem non dicitur aufugere, & officiali aufugiente à syndicato, furtum contra eum & baratariam probatur per solum iuramentum quod alias per suppletorium iuramentum non potest condemnari. vide in ver. An iudex. numero. 1 fol. 109

Officialis si non habet familiam sufficientem pro capiando malefactorem potest implorare brachium alterius iudicis. vide in ver. Brachium. nu. 2 fol. 134

Officialis an tenebitur in syndicato aliquem capiendo de facto qui reperitur portare aliquid contra deuetum extra territorium. vide in ver. Captura, sub nu. 15. ibi, officialis non tenebitur. fol. 136

Officialis requisitus à creditore, quod capiat debitorem suspectum de fuga, an possit ipsum capere ad solam assertionem creditoris, ita quod non teneatur postea in syndicato, vide ibid. nu. 16

Officialis impetitur in syndicato actione iniuriarum, quia realiter vel personaliter nulliter & de facto tempore sui officii ex-

curus fuit contra aliquem carcerando vel eius bona capiendo an teneatur iniuriarum. vide in ver. Quia plerumque. nu. 1. §. pone. quod. fol. 136

Officialis non potest frangere ostia, si existens in domo clausit ostia, & si frangat tenetur de violentia, & captus illicitè est relaxandus. in criminalibus tamen hoc non habet locum vide in ver. Captus post ver. Si iudex. sub nu. 2. quid si familia curabat post ritum causa ipsum capiendi, quæ ingressus est domum suam vel ecclesiam. vide ibid. & quid de domo conducta. & quid in porticu. vide per totum. f. 137

Officialis si capiat boues alicuius pro homine trahendo ad iustitiam, quæritur quæ rustici dicunt ab experto quod illi boues de cætero cum arabant in terram quod nunquam germinauit fructum illa terra arata eum dictis bobus, an teneatur respublica ad emendam illorum bouum sic deterioratorum. vide in ver. An officialis. post ver. An valeat captura. sub nu. 3. §. quæro. à re. fol. 134

Officialis an possit capere res alicuius pro utilitate publica, & an potestas teneatur si pretium pro vectura non dedit, & an pro deferendis armis & pecunijs de loco ad locum possit capere animalia solita locari de publico, vide sub. eo. ver. An officialis. post ver. An valeat. nu. 1. 2. 3. 4. 5. f. 139

Officialis an teneatur si carceratus fugiat, & si se occidat, vel vulnerauit. vide in ver. An potestas. nu. 4 fol. 140

Officialis non habens carceres recomendauit aliquem in carcerem potestatis, puta captiuum qui carceratus deinde aufugit cum alijs carceratis, an teneatur carcerarius cuius custodia illius fuit mandata. vide ibi in fin. ver. An potestas. sub. nu. 9 fol. 14

Officialis quæquam habeatur pro ciue, & forum sortiatur, ubi officium exercuit, non conuenitur ibi, nisi pro his quæ ibi gessit ratione officij non in alijs. vide in uerbo, Ciuitas. sub. nu. 2 fol. 146

Officialis tenetur de iniustitia sui prædis uel superiori, si ipsi officiales induxerint prædum ad iniustitiam, si autem non consentiunt. & sint tales ad quorum officium non spectat consulere. vide in uerbo, Consilium. sub. nume. 1. ibi, si autem officialis. fol. 146

Officiali

Index.

- Officialis** qui est ciuis ciuitatis proprie si sit condemnatus ratione doli commissi contra propriam ciuitatem, an possit priuari officio ciuitatis, quia condemnatus de dolo est infamis. nu. fol. 153
- Officialibus** perpetuis, an licitum sit contrahere, & quid in officiali ad tempus, & an officialis a subditis possit emere, hospicia & si sint perpetui an a subditis possint emere possessiones & quid si faciat sibi fieri donationem a communitate quam regit non valet nec valent pactiones, & an per uxorem & suos possint contrahere. vide in verbo, Contrahere. sub numero. 1. 2. & 3. & reliquis & per totum. fol. 154
- Officialis** vnus an possit emere in officio, si aliter authoratur, & durante officio, an possit donari officiali, & durante officio an possit contrahere matrimonium cum muliere sibi subdita, & si venditur per fidei res paterna durante officio possit officialis eam emere, vide ibidem sub. nu. 10 & 11 fol. 155
- Officiales** an possint domos construere in ciuitate quam regunt, & an possint pignus recipere, & an possint recipere donationem remuneratoriā. vide in verbo, officiales post dictam rubricam contrahere. ver. officiales. nu. 1. cum plu. seq. fol. 155
- Officiales** constituti ad collectionem gabellarum, an potuerunt sibiipsis mutuari ex illa pecunia, & an possint habere in domibus priuatorum. vide ibid. per totum.
- Officiales** per terrorum leuiarum pœnarū a delictis subditos malos prohibent, & cōpensant & delinquentes cohercere non est contra leges, quia debet esse diligens iudex ad obuiandum ne maleficia fiant. vide in verbo, Contumacia. post ver. consuetudo. nu. 2. §. officiales. fol. 156
- Officialis** exercuit officium in quo officio multa cōmisit qui facit deinde se clericum vel ante erat, an possit procedi contra ipsum in verb. officialis exercuit. in princ. fol. 158
- Officiales** an finito officio possint dona recipere, quid si non recipit munera sed pactus esset, an possint recipere esculenta & poculenta. vide in verbo An finito officio. per totum. fol. 254
- Officiales** & notarii qui a iure aliquid recipere prohibentur, an videantur etiam prohiberi a sponte dantibus recipere. vide in verbo, consiliarii. vsque ad numerum primum. fol. 255
- Officiales** plures quando gesserunt officium an habeat locum inter eos exceptio ordinis, vel cedendarum. & quo ordine conueniatur & an plures ex eodem delicto teneantur in solidum. vide in verbo, Plures sub. nu. 1. 2. & 3. & an puniantur omnes in solidum, vel vnus pro altero. ibidē vsque in finem. fol. 255
- Officialis** propter paupertatem, an possit remittere collectam, vel aliud onus, & si pauper litigat cum officiali in syndicato, an debeat habere expensas. in rub. Paupertas. sub nu. 1 fol. 256
- Officialis** primi tempore fuerunt commissa delicta & processus facti, & tempore successoris fuerunt exactæ pœnæ, an sint primi officialis, vel secundii, in verb. an si tempore. in princip. fol. 256
- Officialis** condemnatus in syndicato per quam condemnationem venit priuatus officio, si consulitur de cautela & sic ante condemnationem faciens compositio-nem absoluitur ab omni instantia iudicii. vide in verb. Oblatio. per totum fol. 231
- Officiales** non debent officia assumere, vt quæstui & pecuniæ deferuiant, nam non iustificabitur qui aurum diligit, cupiditas enim omnium libidinum radix. est vide in ver. Officialis. nu. 1. 2 fol. 251
- Officiales** perpetui possunt conueniri, & agere durante officio, & Episcopus ex quo est perpetuus, potest conueniri ne actio sit inanis, quid in locum tenente quid in officiali dato, ad beneplacitum secundis apostolis, secus de eo qui nomine Papæ. vide in verbo, Officiales perpetui. numero. 1. & 2 fol. 252
- Officialis** finito officio dum stat ad syndicatū non potest offendi, tamen si sit inuentus in adulterio an possit occidi, & cum ius occidendi adulterum tempore perimatur, & quando dicatur quis deprehensus in adulterio, ita quod possit per maritum impune occidi, & quid in vasallo, quid in marito vilis conditionis. vide in verbo, Quia dicitur. nu. 1 fol. 252
- Officialis** remittens aliquem ad proprium iudicem

Index.

400

iudicem cum ignominia dicitur committere vim pub. & iudex laicus faciens molestiam clerico est excommunicatus, quia inferre ali cui verecundias pro delicto, est poena. vide in ver. Remissio. nu. 1 fo. 282

Officialis an baro teneatur de robaria facta in eius territorio. tamen dominus tenetur emē dare omnia damna posse in suo territorio, quando ipse exigeret passagium à transeuntibus, & custodes viarum deputati non tenentur, si transiens errauit viam exeundo extra stratam, excusabitur etiam, ciuitas de eo quod de nocte factum fuerit, nam qui ignorauit & providere non potuit, non tenetur de dolo, & damnum passus in hospitio recuperabitur ab hospite, nam confessio vnus non prejudicat tertio. vide in versicul. robaria. numer. 1 fo. 283

Officialis impeditus casu fortuito veniens post tempus statutum debet habere totum salarium. officialis potestatis priuatus ab officio sui culpa debetur salarium pro præterito tempore non pro futuro, si tamen sit condemnatus in syndicato non debet perdere salarium, & electus ad duo officia debet habere duo salaria, & rex qui habet regnum & comitatum, si iudicat vti comes appellabitur ad superiorem non inspecta dignitate regia. vide in ver. Rex concessit. per totum fo. 285

Officialis non debet habere salarium à subditis, sed à principe, nam cum vniuersitas eligit eos, & ipsi habeant iudicare, debet etiam ipsa ciuitas salarium soluere. & si iudex visis allegat. super questione dubitat si eam committit consulendam sapienti debet fieri expensis communibus vtriusque partis, alias ille solus qui petit haberi consilium soluat. vide in ver. An syndicatores. nu. 3 fo. 287

Officialis si decedat nondum finito officio, debet salarium totius temporis tantum in locum mortui debet alium subrogare, quid iuris de infirmo recesso à loco officij, & quid de potestate mortuo post suam electionem ante inceptum officium, an debeat habere salarium. vide in verb. Si officialis decedat. numer. 1. & 2 fo. 283

Officialis qui remanet in officio expectans successorem suum debet habere salarium pro tempore quo stat de superfluo. & officialis capiēs malefactorem non debet habere præmium, quia hoc facit ex debito officij sui. & si propter sua demerita priueretur officio potest petere hoc non obstante salarium illius temporis quo seruiuit. vide ibidem. nu. 7 fo. eo.

Officiales si duo eligantur ad perficiendum vnum officium, & vnus eorum decedat & officium non impleat, salarium decedentis accrescit alteri, & quando culpa ciuium officialis non potest exercere officium debet habere salarium. vide loco supra allegat. eod. ver. numer. 8 fol. eo.

Officialis qui à ciuitate sibi decreta se absentauit ante finitum officium an perdat totum salarium, quid in aduocato relincente causam indiscussam, tamē si officialis recedat ab officio ex aliquo impedimento iusto sibi succedente, & cum licentia superioris debet habere salarium temporis quo in officio seruiuit etiam durante absentia, tutor enim propter suspicionem remotus à tutela nullum consequitur salarium. in rubric. supra alleg. eo. versicul. numer. 13. 17. sinantem sine licentia recesserit in salutato hospite, an debeat habere salarium, saltem pro eo tempore quo seruiuit & quid de famulo. vide in versicul. Si officialis decedat. n. 9. §. an officialis. f. 289

Officiali posito ad denuntiandum maleficia et paritur & excusatur in syndicato ex causis si non denuntiauit. & potestas & officialis solus non potest creare syndicos ad denunciandum & ex quo syndico nulla poena imponitur si maleficia non denuntiauerit, an teneatur, vide in ver. Syndicus. el. ij. n. 4. f. 303

Officialis carcerans officiales vel nuntios clerici an puniatur. & si ipsos clericos torqueret, an teneatur, vide in præallegato ver. sub nu. 5. & 6 fol. 159

Officialis an possit ire ad hospitandum in domibus clericorum inuitis. & an officialis secularis remittens clericum ad proprium iudicem cum ignominia teneatur in syndicato. vide in verb. An apparitor. nume. 3. Post ver. clericus. fo. 159. & vide in ver. Remissio. f. 282

Officialis præsidis qui accepta pecunia pollicetur præsidis certam sententiam prolaturum, punitur eodem crimine quemadmodum corruptor. vide in versicul. Corruptio. numer. 11. & 12 fo. 160

Officialis ex causa officij nullo modo licet accipere aliquid etiam à sponte soluente, officiali autem non habenti salarium à publico licet accipere munera pro præmio sui salarij, & non ultra. vide in versicul. An si tempore numer. 2. & 3 fol. 161

Officialis cui est commissæ executio iustitiæ, an possit recipere mutuo pecuniam pro ciuitate vide sub num. 5. in versicul. An si tempore. item an possit fieri facere proclama quod qui cepit

Index

- teperit malefactorem habeat mille, & an pro reparatione palatii possit accipere pecuniam mutuo. vide ibidem fol. eo.
- Officialis** propter seueritatem maximam ac seueritatem in torquendo potest ab officio remoueri. iude enim non debet seueritate in officio terrere animo seuiendi, sed medendi. vide in ver. Crudebitas officialis. sub numero 1. & 2. nam humilibus & poenitentibus locus est venie. in enormibus tamen iudex debet vti seueritate, alias dicitur quod crimina punire non est crudelitas, sed pietas. vide ibi. nu. 4. & reliquis sequen. fol. 162
- Officialis** verbo an credatur, maxime de iurisdictione sua, quid in nuntio. vide in verbo, credere & creditur. numer. 1. post verbum crudelitas fol. 162
- Officiales** in eadem ciuitate cuius est ciuis an possit esse vel assessor propter suspicionem. vide in verbo, statutum. post versicul. ciuilitas. numer. 4 fol. 146
- Officialis** de quibus culpis teneatur, & an praesumatur esse in culpa, & an habent administrationem rerum publicarum teneantur de omni culpa, vide in verbo. Culpa officialis. num. 1. & 2. vsque in fin. fol. 163
- Officialis** qui debet venire certa die ad officium & tempestate impeditus non potuit venire, an noceat sibi quoad salarium consequendum. in verbo, impedimentum. post ver. interdicto. sub. nu. 4 fol. 204
- Officiales** antequam in officio recipiantur debent iurare in manibus principis, & sine tali iuramento non potest per aliquem exerceri officium sibi usurpant, & sic poenam criminis laesae maiestatis. vide in ver. Iuramentum officialis. sub. nu. 1. 2. & 3. fol. 203
- Officialis** omnes generaliter iurare debent, & iuramentum tale habet effectum quod licet officialis non habebat iurisdictionem incontinenti cum ingrediatur ciuitatem non habebit postquam iurauit & administratio sibi decreta est. vide ibi. sub. nu. 2 fol. eo.
- Officialis** qui iurauit statuta seruare, ex iusta vel euidenti causa utilitatis reipublicae si non seruauit statutum, an possit syndicari, quid si sint in volumine statutorum statuta contraria, & si iurauit seruare statuta, an intelligatur de consuetudine non sublata. vide ibidem in ver. iuramentum officialis. nu. 4. 5. & 6 fol. eo.
- Officialis** negligentia commissa sine dolo, an puniatur, & iudex non condannans de fructibus & interesse, an videatur absoluere. numero 7 fol. 210
- Officialis** debet prohibere vim fieri itinerantibus, & debet eis praestare saluum conductum. ibidem. nu. 33 fol. 213
- Officialis** si aliquid exigit de facto, & detur thesaurario domini, vel communis, illud debet restitui per dominum vel commune. vide in rubric. iudex male iudicans. circa principium fol. 115
- Officialis** si contra eum fuerit proposita petitio iniuriosa, vt qui & c. proponens tenetur iniuriarum, nam similiter obijciens contra electionem praelati & non probans punitur. vide in verbo, An si contra. nu. 1 fol. 198
- Officialis** si processerit super iniuriam sibi factam extra causam officij, & aliquid ab iniuriante extorserit, an teneatur in syndicatu. magistratus iurisdictionem exercens si offendatur potest vindicare iniuriam quasi dignitati illatam. vide in verbo, An si officialis. numero primo & 2 fol. 198
- Officialis** potest iudicare vltimas die officij sui finiti, & magis sequi debet conscientiam legis quam suam, & quando in iudicando tenet nouas & insolitas opiniones in eo praesumitur imperitia. vide in verbo. An si iudex. nu. 18 f. 223
- Officialis** non potest recedere ab officio absque licentia superioris etiam si velit stare per vnam diem. & si recedat an debeat ex forma statuti perdere salarium, & licentiatu debet ei currere salarium. vide in ver. licentia. nu. 1. & 2 f. 220
- Officialis** & potestas potest subditum compellere, vt sit maniuoltus dummodo non sit honesta persona vel sacerdos. & si non inueniat potest condemnare vnum ex captiuis qui iustitiam sunt, vt alios suspendat & ipse sit liber, & quando officiales non habentes carnificem aliquem inueniunt, debent eum bene soluere pro eius mercede, & iste maniuoltus iniuste decapitans de mandato potestatis excusatur. verbo Maniuoltus. numer. 1. & 2. & etiam 6. ibi Maniuoltus aliquem fol. 233
- Officiales** qui suspenduntur mortuos in carcere an teneantur iniuriarum, dic quod sic, nisi sit poena quae venit inferenda post mortem, vt denegatio sepulturae. fallit in latrone famoso, & in monacho qui non reuelauit in morte pecuniam quam tenebat extra monasterium, & licet efficiantur serui poenae, tamen etiam olim comburebantur, hodie sepeliuntur in persona enim mortui iudicij potest initiari, quae omnia licet vera sint in mortuo qualitercunque, non tamen habet locum in eo cui se occidit ob conscientiam criminis. vide in ver. mortuus. numero primo & tertio fol. 234
- Officiales

Index.

- O**fficiales habentes coram & administratio-
nem rerum pub. tenentur de dolo, lata, &
leui culpa, potestas specialis data capita-
neo vlciscendi iniurias illatas iudicibus
inferioribus si negligens est, poterit ipse
potestas vlcisci. vide in verbo, Negligen-
tia. nu. 24. fol. 235
- O**fficialis cõdemnatus ob negligentiam of-
ficii sui non potest impetrare rescriptum
absolutorium. & dicitur negligens quan-
do noluit acceptare libellum querimonia-
rum, & infra quantum tempus dicatur
negligens officialis negligens in officio p-
petuo non debet deponi, & officialis vi-
dens aliquos rixari, & se intromittens
debet deponi & ab officio remoueri. vide
in ver. iudex. nu. 4. & 6. fol. 238
- O**fficialis propter negligentiam vel culpam
in officio commissam remotus non venit
remittendus ad aliud officium, negligen-
tia enim omnia lædit, si fuit negligens in
adimplendo mandatum vel expensa faci-
endo contra id quod est sibi mādaturum
remouetur, & quando propter iudicis ne-
gligentiam ius partis perditur iudex facit
litē suam, & statutum puniens pote-
statem non inquirentem excusatur pote-
stas si, nemo ei denūciauerit, nec erat no-
torium. in ver. officialis. nu. 1. fol. 239
- O**fficialis capiens vel capi faciens animalia
damnum dantia debet illa pascere sum-
ptibus domini. & si perierint negligentia
sua, tenetur ad interesse, & non dicitur
negligens nisi a parte petatur. & officia-
lis videns rixantes si non occurrit, priua-
tur officio, & an constituendum aliquem
superiorem in mora quando ab eo peti-
tur confirmatio aliqua nõ requiritur vna
interpellatio, sed tres vide in verb. Qua-
liter. nu. 6. fol. 241
- O**fficiales qui eliguntur ad regimen ciuita-
tis possunt habitare in palatiis seu preto-
riis. & officiales quando delinquant per
quem veniant puniendi. & regulariter ap-
paritores non possunt conueniri coram
alio iudice quam coram eo cuius sunt ap-
paritores. vide in ver. officialis. numero
primo. fol. 247
- O**fficialis non debet accipere vel admittere
rescripta principis contra pu. vtilitatem,
nisi secunda iussio emanauerit, & officia-
les quibus data est potestas erigendi da-
tia & collectas bona cessantium soluere
vendere propria autoritate possunt. vi-
de ibidem. nu. 9. fol. 247
- O**fficialis qui adhuc non habet exercitium,
vel non est in possessione officii non po-
test administrare, quia officium & admi-
nistratio differunt & officialis qui aliquē
eiecit de possessione non tenetur, quan-
do ordine iudiciario processit, & quando
recipit pecunias pu. & illas non scribit in
libro introitus punitur, poena manus, &
debet se abstinere ab exercitio officii pri-
ma & vltima die officii sui. vide in verbo,
officiales. nu. 8. §. officialis qui non habet.
fol. 248.
- O**fficialis pub. qui habet in sua potestate pu.
pecuniam si prędia emit durante admini-
stratione, pręsumitur pecunia pu. emis-
se. & respu. non solum potest ea consequi
per rei vendicationem, sed etiam per hy-
pothecariam, & pecunia inuenta poenes
officialem, an pręsumatur quę sita ex bo-
nis pub. an ex proprio labore. eo ipso qđ
res aliqua ciuitatis reperitur poenes offi-
cialem post eius depositam administra-
tionem, non est pręsumptio quod sit a-
pud cum ex iusto titulo potius ex cau-
tu furti ib. d. nu. 11. 12. & 13. fol. 248
- O**fficialis communis non potest auferre la-
pides meos, neque ligna pretio non solu-
to me inuito, nam re ipso. non licet aliquid
accipere ex bonis priuatorū debito pre-
tio non soluto. officialis si pro obseruatio-
ne iustitię alicui damnum dederit an te-
neatur ipse vel de pu. emendare. vide in
verb. officialis. nu. 17. fol. 249
- O**fficialis quando sunt duo qui ad inuicem
guerrantur potest prohibere ne tran-
seant per plateam, & ne vna pars vadat
ante domum alterius. & facit ad illum
habentem scholarem & suspectū de vx-
ore sua, quia potest per iudicem prohibere
facere, ne vadat ante domum suam, & iu-
dex potest alicui concedere familiam, ne
offendat ab inimico, sumptibus tamē pe-
tentis familiam, & quando timetur offen-
sa de persona ad personam, debet caue-
ri, & iudex potest partes compellere ad
concordiam & pacem. vide in versiculo.
Si sunt. nume. 1. fol. 250
- O**fficialis non potest se intromittere de offi-
cio & iurisdictione alterius & non habet
locum

Index.

- locum prorogatio ubi certus iudex est
deputatus, & sicuti iter duos collegas of-
ficiales coequalis potestatis datur actio
negotiorum gestorum quando vnus so-
luit pro alio, ita etiam habet locum inter
eos qui collegæ non sunt, sed in officio
subalternantur. vide ibid. nu. 5. fol. 250
- officialis qui occasione officii aliquid per in-
iuriam abstulit, tenetur ad restitutionem
ibi quadrupli, & quando sunt præposi-
ti ad examinandum vel persequendum,
si per gratiam vel negligentiam omiserint
puniri in quadruplum & priuantur
salario, vide in verbo, officialis. n. r. f. 251
- officialis simpliciter remotus an videatur
remotus ob dolum vel culpam, & statu-
tum loquens de offendente an habeat lo-
cum in eo qui offendit proxime remotum
ab officio. vide in ver. An officialis remo-
tus. nu. 1. fol. 282
- officialis potest syndicare si non fuit diligens
in exactiōe tributorum fiscalium. nume-
ro 3. fol. 238
- officialis in suo officio negligens condemna-
tus non potest impetrare absolutorium
rescriptum. ibid. nu. 4
- officialis nolens recipere libellum querimoniarum, facit licentiam suam ibid. nu. 5
- officialis intra quantum tempus dicatur ne-
gligens. ibid. nu. 6
- officialis perpetuus an debeat deponi pro-
pter negligentiam? ibid. nu. 7
- officialis si minatur alicui, facit quod ille
cui minatur, cum tota sua familia, exima-
tur ab ipsius iurisdicōe. nu. 2. & 5. fol. 186
- officiali nunquid liceat officia alicuius clausa
rumpere & quid in criminalibus, & quid
si fuerit contumax. nu. 2. 3 & 7. fol. 282
- officialis simpliciter remotus an præsuma-
tur remotus ob dolum vel culpam. n. r. fo. eo.
- officialis finito officio tenetur stare ad syn-
dicandum & reddere rationem officii. nu-
mero. 1. fol. eod.
- officialis in syndicato condemnatus, an te-
neatur ad salarium præteriti temporis
reddendum. nu. 15. fol. 11
- officialis delinquens, officio durante inqui-
ri potest, & puniri. nu. 20. fol. 12
- officialis forensis officio finito conueniri po-
test in loco domicili. nu. 21. fol. eod.
- officialis donum non debet recipere præ-
ter circulentia & poculentia. nu. 21. fol. eo.
- officialis, & si pro familia delinquente te-
neatur, tamen si banniri fecerit eum, qui
deliquit, non tenetur in syndicato. nu-
mero 22. fol. eod.
- officialis semel syndicatus coram syndicato-
ribus suis, an possit in propria patria con-
uenire de commissis in officio. nu. 13. fo. 95
- Cōtra officiales in officio delinquentes ius
duplici via prouidetur. nu. 5. fol. 94
- officialis potest capere animal alicuius pro
malefactore trahendo. nu. 6. fol. 91
- In officiali recipiente præsumitur barataria:
licet admittat titulum mutui, & is a quo
officialis aliquid extorsit per baratariam,
an possit illud petere in tēpus legitimū,
quo elapso audiri non debeat. vide sub nu-
mero 4. fol. 133
- officialis an possit remittere collecta, vel al-
liud onus propter paupertatem. n. r. fo. 256
- officialis qualibet se habeat deposito officio.
nu. 3. & 4. fol. 104
- officiales non debent officia assumere, vt
quæstui, & pecuniæ deseruiant. nu. 1. f. 251
- officiales qui eliguntur ad regimen ciuita-
tis debent habitare in palatiis publicis.
nume 1. fol. 247
- officiales inferiores delinquentes per quem
puniri debeant. ibid. nu. 2
- officialis an possit conueniri durante offi-
cio. & nu. 3. 4. 6. 7. 10. 11. 12. & 14 fol. 173
- officiales communis impune possunt arma
portare. nu. 91. fol. 50
- officialis an finito officio, si non potest dare
fideiussores, sit relaxandus iuratoriæ cau-
tioni nu. 1. 3. & 4. fol. 185
- officialis negligens, an sit deponendus. nu-
mero 5. & 7. fol. 241
- officiales capiens animalia damnum dantia
debet illa pascere sumptibus domini.
ibid. nume 6
- officialis si videat rixantes, & non occurrat
ratione negligentia priuatur officio. ibi.
numero 8.
- officialis de gestis, vel debitis præcessoris nō
tenetur. nu. 172. fol. 32
- officiales perpetui possunt conueniri & age-
re durante officio nu. 1. fol. 252
- officiales condemnatum ad mortem donan-
tes Cardinali non tenentur. nu. 253. f. 74
- officialis principalis tenetur de facto iuri col-
legæ. nu. 9. fol. 184
- officialis non tenetur exhibere famulum.
bannitum

- bannitum pro delicto commissio in officio. *ibid.* nu. 10
- officialibus perpetuis licitum est contrahere, temporalibus vero non nisi ab eorum necessitate. nu. 1. 2. & 7 fol. 154
- officialis propter negligentiam, vel culpam in officio commissam remotus non remittitur ad aliud officium. nu. 1. fol. 139
- officialis an & quando teneatur de facto suo rum officialium. nu. 20 fol. 96
- officialis non debet pro quolibet leui errore syndicare. nu. 73 fol. 96
- officialis an teneatur de facto famuli, cuius opera non vitur. nu. 24 fol. 96
- officialis non tenetur de facto viatoris de repente venientis in civitatem. numero 26. fol. 96
- officiali non habenti salarium a publico an liceat accipere monera pro premio. numero 3. fol. 61
- An plures officiales ex eodem delicto teneantur in solidum. nu. 1. 2. 3. 4. & 5 fol. 180
- officiales publici, an & quando teneantur dare fideiussores. nu. 10 fol. 187
- officiales debent resistere potestati inique facienti. nu. 7 fol. 279
- officialis contrahens cum subditis in rebus vetitis, qua sit multa coercendus. numero 176 fol. 62
- officiales possunt remoueri propter negligentiam, & insufficienciam. nu. 5. fol. 162
- officialem accusans nuquid teneatur in scriptis libellum offerre. nu. 7 fol. 3
- officialis non potest emere subditis, nisi vi actualia. nu. 3 fol. 154
- officiali an liceat matrimonium contrahere cum subdita de iure canonico & civili. nume. 4. & 11. fol. 154
- officiales de neglectis in administratione reipublice, tenentur sicut tutor, & curator in administratione tutelae. n. 70. fo. 47
- officialis de quibus culpis teneatur. numero 1. fol. 63
- officiales qui laudabiliter officium suum gesserunt, sunt publice commendandi. numero 5. & 7. fol. 77
- officiali non minor debetur honor post depositum officium, quam ipso durante. nume. 6 fol. eod.
- officiali depositio qui male gessit officium nullus honor debetur, quinimo arma ipsius depicta in palatio debent cum vituperio deleri. nu. 8 fol. eod.
- officiali principis non creditur sine literis. nu. 4 fol. 76
- officialis tempestate impeditus, si non veniat ad exercendum officium, an, sibi noceat quoad salarium consequendum. nu. 2. & 4. f. 204
- officialis an teneatur soluere gabellas durante officio suo. nu. 1 fol. 191
- officiales destinati ad malefactores capiendos non possunt eas apud se retinere ultra viginti horas. & nu. 1. 2. & 4. fol. 135
- officialis non potest se intromittere de officio vel iurisdictione alterius. nu. 3 fol. 250
- officiales qui tenentur personaliter seruire in aliquo officio, non coguntur subire aliud munus personale. nu. 2 fol. 304
- officialis perpetuus potest habere pecuniam propriam ad lucrandum. nu. 6 fol. 155
- officialis an possit contrahere per uxorem & suos *ibid.* nu. 8
- officialis non potest hospitari in domibus clericorum ipsis inuitis. nu. 3 fol. 159
- officialis an possit assignare premium capiendi bannitum de bursa fiscali. n. 3. f. 269
- officialis an & quando teneatur de mortuo in tortura. nu. 3 & 5. 322
- officiales nimis crudelis in torquendo potest ab officio remoueri. nu. fol. 162
- officialis verbo, an sic adhibenda fides. Et in nuntio. nu. 1. & 2. fol. 162
- officialis debet ad instar cibi digerere id quod comedit in officio tempore syndicatus. nu. 3 fol. 76
- officialis torquente aliquem contra iustitiam puniuntur. nu. 9 & 20 fol. 334
- officialis non presumitur esse in culpa ubi prius praeumeretur. nu. 3 fol. 163
- officiales & famuli potestatis quando pro ipsius innocentia, & defensione possint in syndicato testificari. nu. 192 fol. 64
- officiales & administratores ad clerum transeuntes ante finitum officium & ratione redditam reuocantur a clero & puniuntur. nu. 2 fol. 158
- officia videntur concedi secundum consuetudinem Et quid in mutatione officiorum. nu. 6. & 7 fol. 156
- officialis qui non est potens potest inuocare auxilium potentiores. nu. 1 fol. 134
- officialis remotus ab officio an possit repetere id quod expendit occasione officii. nu. 5 fol. 133

Index:

- Officialis si in officio delinquat** valent gesta per eum, quando non remouetur per officialem. nu. 8. fol. 174
Officialis perpetuus an possit cassari propter enormia. nu. 9. fol. eod.
Officialis nō debet admittere rescripta principis contra publicam vilitatem, vel contra ius, nisi secunda iussio emanauerit. nu. 6. fol. 247.
Officiales quibus data est potestas exigendi datia, & collectas. possunt vendere omnia bona cassantium in solutione ipsorum. ibidem. nu. 7.
Officialis exigens aliquid prætenu officij potest accusari de robaria. ibid. n. 8. f. 248.
Officiales ad rēpus iurisdictionem habentes nō possunt cum subditis contrahere, aut mutuū dare, secus si perpetuum habeant officium. nu. 175. fol. 61.
Officiales forenses quare cum subditis contrahere prohibeantur ibid.
Officialis cum suo rectore tempore syndicatus nolens, stare, nihilominus debet expensas habere. nu. 205. fol. 67.
Officialis factū, tunc censetur factum, domini, quādo bene agit, aliās secus. n. 3. f. 170.
Officiales publici non possunt bonam fidem agnoscere, etiam si habeant arbitrium, nisi fides sit coniuncta obligationi. n. 19. fol. 126.
Officialis vel potestas intelligitur habere tacitum mandatum ad expendendum ea quae in vtilitatem reipublicae uersantur. nu. 5. fol. 250.
Officialis an teneatur qui aliquem facere parce cum aliquo compellit. nu. 130. fol. 27.
Officiales nō syndcantur de negligentia nisi dissoluta, & dolo proxima. nu. 247. fol. 74.
Officiales qui non inquisiuit ad denuntiationem officialis nullo modo potest excusari. nu. 4. fol. 240.
Officialis censetur reus laesae maiestatis, qui aufugit ante tempus officij finitum. numero. 26. fol. 41.
Officiales an sint tanquam ciues tractandi. nu. 17. fol. 11.
Officialis in syndicatu non tenetur de eo, quod fecit, cui commissum est arbitrium facienti prout sibi videbitur. nu. 240. fol. 72.
Officialis cui salarium per rectorem non est constitutum, petere potest, quod per syndicatores sibi constituitur. nu. 53. fol. 16.
officialem conducens censetur illum in eum do, stando & redeundo suis cōduxisse expensis. nu. 10. fol. 10.
officialis potest aliquem de domo extrahere, ut officium acceptet, & eius occultatorem punire. nu. 8. fol. 254.
officialis potest habere cōcubinam in ciuitate quam regit. nu. 8. & 11. fol. 125.
officialem si quis offendat non ad iniuriam reipublicae, sed officialis, non committit crimen laesae maiestatis. nu. 4. fol. 198.
officialis quando baratariam committere dicatur. nu. 169. fol. 11.
officialis an possit capere rem vel animal aliquis pro iustitia faciendā, vel exequenda. nu. 2 3 4 5. & 6. fol. 139.
officialis in syndicatu condemnatus an repetat, quod soluit pro dicta condemnatione. nu. 29. fol. 13.
officialis in officio refirmatus, vel electus pro aliis sex mensibus, an censeatur nouum habere officium. nu. 30. fol. 19.
officialis perpetuo conueniri potest pro suis excessibus & delictis in patria sua. numero. 1. fol. 99.
officialis debet abstinere ab exercendo officio prima die & vltima. nu. 10. fol. 248.
officialis ante syndicatum aufugiens praesumitur baratariam commisisse. n. 187. f. 64.
officialis non debet arma deferre infra tempus, quo tenetur stare ad syndicatum. numero. 4. fol. 99.
officialis cuius arbitrio res aliqua est cōmissa, an teneatur de negligentia. n. 9. f. 128.
officiales de quibus non teneantur, quāuis teneri videantur. nu. 239. fol. 72.
officiales debent causas pauperum gratis agere. nu. 3. fol. 177.
officialis ob aliquem à se tortum timens in syndicatu molestari, quid agere debeat. numero. 6. fol. 10.
officialibus an & quando possit dari. nu. 1. & 5. fol. 155.
officialis cum pacto electus, ut non teneatur stare ad syndicatum nisi pro furtis, baratariis, & extorsionibus illicitis, an propter hoc verbū, extorsionibus, possit syndicari de omnibus, quas tulit iniustis sententiis. nu. 13. fol. 11.
officialium inquisitorum responsio negatiua qualiter scribi debeat, & proponi. numero. 12. fol. 40.
Officialis

Index:

403

- officialis an possit prohibere, ne quis rem suam vendat. nu. 8 fol. 240
- officialis certis diebus absens cum ientia debet salarium habere. nu. 7 r fol. 18
- officialis tenetur ad custodiam pignorum a se captorum. nu. 17 fol. 236
- officialis communis non potest auferre lapides, vel ligna aliena, nisi soluto pretio. nu. 17 fol. 249
- officialis si pro observatione iustitiae dedit damnum alicui in re sua, an tenetur ipse, vel debeat de publico emendari. ibid. nu. 18
- officialis si processit super iniuria sibi facta extra causam officii & aliquid ab iniuriate extorsit ea de causa, an teneatur ad restitutionem in syndicatu. nu. 1. & 3. f. 198
- Officialis prohibitus refirmari in vno officio non poterit refirmari in alio. n. 2. f. 281
- Officiali iniuste exequenti licite potest resisti. nu. 101. fol. 42
- officialis salariatus a ciuitate qui habuit licentiam pro aliquibus diebus debet habere salarium pro tempore eundi, & redeundi. nu. 3 fol. 228
- Officialis dissimulans malitiose, & non puniens, debet acriter puniri. nu. 9. Et quomodo probetur negligentia officialis. numero. 13 fol. 236
- Et an possit moram purgare. nu. 14
- Officiales si non sunt soluendo non carcerantur, sed tenentur in quantum facere possunt. nu. 19 fol. 96
- Omnes officiales habentes merum & mixtum imperium continentur appellatione preiudicis, fallit in delegato. nu. 14. & 15 fol. 249
- Officialis non habens carceres si comendauerit in carcerem potestatis aliquem captiuum, qui carceratus deinde effugit, cum aliis carceratis nunquid tenebitur carcerarius. nu. 9 fol. 141
- Officialis de omnibus syndicare debet coram syndicatoribus. nu. 10 fol. 95
- Officialis nouus habet iurisdictionem post introitu palatii & iuramentum prestitum. nu. 8 fol. 206
- Officialis si decedat in officio nondum finito nunquid heres debeat habere salarii totius temporis. Et quare magis debet habere salarium totius temporis quando moritur, quam quando infirmatur & recedit. nu. 1. & 2 fol. 182
- Officialis si consuevit habere centum pro vno officio, & deinde duo assumantur ad illud officium, an diuidi debeat inter eos illud salarium. nu. 1 fol. 287
- officialis vnus si sit positus loco duorum cum salario consueto habebit vtrunque salarium. nu. 1 fol. 284
- officialium causae possunt agitari die feriata. nume. 2 fol. 189
- officiales an possint recipere esculenta & proculenta. nu. 1. fol. 254
- officialis impeditus casu fortuito veniens post tempus statutum debet habere totum salarium. nu. 1 fol. 286
- officiali priuato officio sua culpa debetur salarium pro tempore praeterito & non pro futuro. nu. 2 fol. eod.
- officiali infirmo debetur salarium pro tempore infirmitatis. nu. 3 fol. eod.
- officialis non tenetur in syndicatu pro sententia nulla, quae ius non tribuit. n. 2. f. 301
- officialis & an quando finito officio possit in continenti recedere & dimittere procuratorem in syndicatu. numero. 1. 2. 3. 4. 5. 6. & 7 fol. 275
- officialis si durante officio fuit cassatus ab officio, & postea reassumptus fuerit intelligitur reassumptus cum eisdem pactis. numero 2 fol. 361
- officialis visitans prouinciam debet suis expensis visitare. nu. 5 fol. 177
- officialis qui aufugit, & noluerit stare in syndicatu, an teneatur. nu. 1. & 2 fol. 189
- officialis fugiens a syndicatu, an si postea sponte reuertatur possit se excusare, & quomodo nu. 1. & 2 fol. 190
- officiales & magistratus de leuissima culpa tenentur. nu. 9 fol. 10
- officialis qui tempore syndicatus noluit stare cum rectore contra quem porrexit petitionem debet ab illo expensas habere. nume. 9 fol. eod.
- officiales durante officio conueniuntur pro debitis ante a contractis. n. 1. & 2. f. 173
- officiales baratariam committere dicuntur, cum a priuato aliquid recipiunt, vt faciant non facienda, vel omittant facienda. numero 163. fol. 60
- officiales quae poena sint afficiendi ob negligentiam in officio commissam. n. 83. fol. 49
- officialis salarium perdere debet pro tempore quo negligens fuit nu. 34 fol. 16
- officialis o.

Index.

- O**fficialis si ex iusta causa utilitatis reipublice non seruauerit statuta, quæ iurauerat seruare an teneat in syndicato. n. 4. f. 205
- O**fficialis nō tenebitur in syndicato capiendo aliquem de facto, qui reperitur portare aliquid contra deuetum extra territorium. nu. 15 fol. 136
- O**fficialis requisitus a creditore, quod capiat debitorem suspectum de fuga, an possit eum capere ad solam assertionem creditoris. nu. 16 fol. eod.
- O**fficiales an possint durare officio syndicari, aut conueniri. nu. 42 fol. 43
- O**fficiales in quinque casibus durante officio possunt reuocari ab eo. nu. 43 fol. 44
- O**fficialis ob culpam, vel delictum propriū remotus ab officio priuari debet suo salario. nu. 44 fol. 44
- O**fficialis officio durante conueniri potest, si ipse, & is cui iniuria infertur eidem domino subiciantur. nu. 45 fol. 44
- O**fficiales habentes administrationem rerum publicarum tenentur de dolo, lata, & leui culpa. nu. 24 fol. 234
- O**fficialis cuius delinquens aufugit, an teneatur ad poenam conuictilem. nu. 11 fol. 11
- O**fficiali creditur, quod inuenerit tale ludētes, vel animalia dānū faciētia. n. 3 f. 246
- O**fficialis ante officium finitum syndicatus, & ab officio remotus non potest salariū præteriti temporis petere. nu. 77. fol. 33
- O**fficialis negligens quando sit puniendus. nu. 178 fol. eod.
- O**fficiales appellationes non admittentes qua poena puniantur. nu. 5 fol. 123
- O**fficialis syndicanus an sit suspendendus ab officio. nu. 2. & 6. fol. 113
- O**fficialis datus ad beneplacitum sed apostolicæ est perpetuus. nu. 3 fol. 252
- O**fficiales perpetui possunt syndicari etiam durante officio. nu. 15 fol. 233
- O**fficialis habens arbitrium generalissimū, an possit tollere, vel immutare statuta iā facta. nu. 1. 2. 3. 4 fol. 123
- O**fficiales qualiter teneantur de culpa. numero. 19 fol. 437
- O**fficiales puniuntur, qui infecerunt eum, & ad furcas ducebatur, ne ab eis auferretur. nu. 154 fol. 59
- O**fficialis qui tempore sui officij concedit nō concedenda tenetur de proprio in syndicato. nu. 6 fol. 228
- O**fficiales an & quando possint facere suspēdi mortuos in carcere, vel illos qui sub ipsius morte consciuere. nu. 1. 2. 3. & 4 f. 140
- O**fficialis finito officio debet remanere per quinquaginta dies ad syndicatum. numero. 17 fol. 96
- O**fficialis an teneatur de iniustitia quam fecit de mandato potestatis. nu. 4 fol. 133
- O**fficialis an possit quem cogere, quod sit maniuoltus. nu. 1. 2. & 3. fol. 233
- O**fficialis potest contrahere in sua prouincia propter suam necessitatem. nu. 2. f. 15
- O**fficialis electus ab vniuersitate, & confirmatus à superiore debet renuntiare in manibus confirmantis. nu. 4 fol. 175
- O**fficialis Episcopi an possit componere de adulterio. nu. 1 fol. 170
- O**fficiales non possunt facere statuta contra ius commune. nu. 4 fol. 346
- O**fficialis habens arbitrium an possit perpetuo carcerare. nu. 13 fol. 125
- O**fficiū prædecessoris durat vsq; ad initium successoris, & si promissio iudici nomine officij, & superueniat mutatio personæ an finiatur illa promissio & promittens non teneatur successori in officio. Vide in ver. An officialis sub. nu. 4. §. Officiū. fol. 307
- O**fficiū si valeat, maleficiū & poenam maleficii minuat, intelligitur quod valeat maleficiū præsumptum. nu. 1 fol. 253
- O**fficiū non perditur propter maleficiū, nisi post sententiam. ibi. nu. 2
- O**fficiū inuitus quis acceptare dicatur. numero. 6 fol. 253
- O**fficiū exerceri non potest, nisi præstito prius iuramento. Et qualem effectum habeat iuramentum ab officiali præstitum. nu. 1. & 2. fol. 20
- O**fficiū iudicis imploratur summarie & sine libello. nu. 2 fol. 254
- O**fficiū assessoris, an sit dignitas. numero. 28 fol. 140
- O**fficia solennia nō possunt per aliū, exerceri, nisi in necessitate. nu. 3 fol. 304
- O**fficiū iudicis quanto tempore duret, quando proceditur ex officio. Et an quando proceditur ex denuntiatione dicatur procedi ex officio. nu. 4. & 5. fol. 201
- E**x officio an dicatur procedi, cum proceditur ex denuntiatione. vide in ver. Et aduerte. sub. nu. 5 fol. eod.
- O**fficiū.

Index.

Officium sibi commissum quis debet exercere & de officio alterius non se intromittere: officium enim velat malum & poenam maleficij minuit. officium non perditur per maleficiū nisi post sententiam, & quis non potest fungi duplicio officio, quando sunt protinus diuersa, secus quando tendunt ad idem, & quando duo gerunt officium & reperiatur defectus in rationibus communibus an quilibet teneatur in solidū. vide i ver. Officiū. n. 1. & 2 f. 250

Officij necessitate aliquis aliquid facit, vel participat non prejudicat iuri suo, quia iudex id ex immunitate officij facientis non meretur poenam & potest officialis aliquem de domo extrahere, vt officium acceptet, & eius acculatorē punire de offensa officialis. in ver. Nemo. nu. 6. §. Si quis fol. 253

In officijs tria requiruntur, electio, acceptatio, & ingressus officij, & vbi officium requirit confirmationem superioris, qui non incipit esse in quā possessione officij, nisi ea secuta & potestas antequam ingrediatur palatium non potest exercere officium qui non dicitur esse in quasi possessione, & quando habet quasi possessionem, an presumatur habere titulum. vide in ver. In officijs. numero. 1. 2. 3. vsque ad 4 fol. 75

Olim, dictio, in inquisitione syndicorum posita, tempus præteritum significat, & officium finitum nu. 41 fol. 43

Omittere leuius est, quam committere. nu. 11 f. 142

Omne crimen, quod committitur coram iudice, dicitur notorium. n. 6 fol. 242

Opinioni standū est quæ fauet substantia actus quando sunt diuersæ opiniones. nu. 9 fol. 22

Opinione doctoris in suis dictis sibi ipsi contrarij, quomodo vtendum sit. nu. 10 fol. 222

Opiniones doctorum reddunt ius dubium & obscurum. n. 6. & 13 fol. 212

Opinio communis & non singularis tenenda est. numer. 35 fol. 14

In dubijs semper tenenda est opinio gl. Bald. vide in ver. An si potestas. nu. 12 fol. 95

In iuste oppressus ab aliquo officiali potest habere recursum ad quemcunque iudicem, vt malefacta faciat emendari. vide in ver. Si aliquis numero 1 fol. 110

Ordo correctionis est, vt princeps primo incipiat a seipso deinde a subditis. in proce. numer. 3 fol. 77

Ordo qui ex forma statuti non debet seruari in syndicato si seruatus fuerit, an valeat processus. vide in ver. An si potestas. n. 16. §. Si per itatum fol. 95

Oritur indicium ad torturam ex his quæ vrgere debeant animum iudicis ad credendum maleficiū, ea crudelitate quæ moueat iudicem, & ex dubitatis torqueat. vide in ver. An in causa pecuniaria. nume. 4. ibi indicium ad torturam fol. 346

De litera P.

P Actum an possit fieri cum, aliquo officiali ne ad syndicatum teneatur. numero. 13 fol. 11

Pactum habitum in criminalibus tollit ipso iure actionem. nu. 2 fol. 165

Pacta apposita in electione officialium sunt seruanda. versicul. Subijcio. nu. 1. §. tamen contrarium fol. 122

Papa in suo pectore censetur omnia iura habere. nu. 37 fol. 14

Papæ statuta contra committentem baratariam videntur etiam statuta contra dantem numero seipso fol. 160

Papa & Imperator iudicant secundum conscientiam. nu. 4 fol. 220

Pars non potest torqueri ante publicationem processus. nu. 17 fol. 350

Pars grauata a iudice licet non appellauerit, poterit tamen agere in syndicato contra eum. nume. 6 fol. 94

Pars quæ ab iniqua sententia se appellauit, deserta appellatione, an poterit iudicem conuenire in syndicato. vide in versicul. Appellatio sub. nu. 2. §. an si pars. fol. 116

Partes non possunt instantiam legalem prorogare, nisi iudex sit impeditus facto partium. numer. 8 fol. 194

Pater pro filio bastardo delinquente non tenetur legitimam soluere. nu. 81 fol. 20

Pater tenetur pro filio ad officium nominato ficut fideiussor. nu. 9 fol. 185

Pater qui consentit quod filius capiat officium, an si obligatus pro ipso filio & teneatur in syndicato. nu. 3, 4. & 5 fol. 189

Pater an possit pacem facere de iniuria filio facta. nu. 13 fol. 27

Pater inueniens clericum adulterantem filiam potest ipsum interficere sine periculo excommunicationis. nu. 5 fol. 158

Pater non tenetur de delicto filij, nisi cum prohibere potuit & non fecit. vide quod facit ad pulchram quaestionem. vide in vers. Mandauit. el. ij. nu. 10 fol. 341

Parer an teneat de delicto filij si erat præsens & euaginauit. vide ibi. n. 9. §. filius occidit f. 341

Paulus spiritu Dei plenus non potuit diuinare ea quæ secuta fuerunt. nu. 9 fol. 112

Pax

Index.

- Pax** inter aliquos facta potest per testes probari. numer. 90 fol. 21
- Pax** impetrata ab hæredibus an teneat? Et quid si femina sit hæres? num. 5. 6. & 7 fol. 169
- Pax** & concordia valet per pecuniam facta. numero 126 fol. 27
- Pax** facta à mortifere vulnerato non valet, & testator si dixerit omnibus amicis meis, facio pacem non propterea liberabatur à pœna fisci & per osculum pacis quod datur in ecclesia non videtur remissus rancor, & quid si femina sit hæres, an sufficiat ad ea sola habere pacem, & quid quando hæredes offensi sunt minores. vide in versicul. Ultimo circa prædicta. nu. 3. cum pluribus seq. fol. 169
- Peccator** non semper debet recipi ad gratiam. numer. 2 fol. 165
- Pecuniæ publicæ cura** si sit commissæ pluribus officialibus an videatur commissæ in solidum. numer. 6 fol. 256
- Pecuniam dare iudici** non licet, ut puniat delinquentem culpabilem. nu. 11 fol. 211
- Pecuniam non licet dare iudici**, ut etiam secundam iustitiam ferat sententiam. nu. 10 fol. 160
- Pendente appellatione** potest quærelari contra iudicem. vide in versicul. Appellatio. n. 9 fol. 117
- Percussio** tumorem causans absque sanguinis effusione, non venit vulneris appellatione. numer. 145 fol. 29
- Percutiens famulum potestatis non ferentem signum**, an teneatur. num. 3 fol. 179
- Percutiens aliquem ex familia non deferentem signum non punitur**. vide in verbo, Familiaris. num. 5. §. Si aliquis fol. 179
- Percussus in facie in loco in quo non aderant testes**, & inquisitus à curia deposuit cum iuramento quod Titius eum percussit, an ista assertio faciat indicium, ita quod Titius torqueri possit. vide in verbo, Officialis. nu. 8. §. quidam fuit percussus fol. 329
- Perseueratio confessionis ex intervallo post torturam dicitur spontanea confessio**. nu. 2 f. 320
- Perseueratio debet fieri pluries diuerso tempore**. num. 6 fol. 349
- Perseuerare quando quis dicatur**. nu. 2 fol. 351
- Perseuerare qualiter quis dicatur**. numero. 28. & 30 fol. 335
- Personalis captura fieri potest propter contumaciam in causa civili**. nu. 132 fol. 27
- Petens a iudice aliquem torquendum det et iurare**, quod non habeat alias probationes. numero 2 fol. 325
- Pileus**, olim erat signum indictæ libertatis. numer. 3 fol. 244
- Plures magistratus an videantur dati in solidum ut sustineant vicem unus**. nu. 7 fol. 256
- Pœnæ plures si imponantur per legem pro aliquo delicto**, an in origine tantum concurrant an vero in condemnatione, & executione 118. & nu. seq. fol. 25
- Pœna publicationis bonorum quando ex crimine venit imponenda tacite vel expresse**, tunc omnia habentes merum imperium: possunt hanc pœnam imponere. vide in verbo, Excedunt autem. nu. 14 fol. 85
- Pœna talionis propter calumniam quandoque infringitur**. nu. 112 fol. 25
- Pœna unus est metus multorum**. nu. 4 fol. 229
- Pœna facit sapientem illum, quem culpa ostendit insipientem**. numer. 38 fol. 214
- Pœna publicationis bonorum quando ex crimine venit imponenda tacite vel expresse** tunc omnes habentes merum imperium possunt hanc pœnam imponere. nu. 11 fol. 85
- Pœna quæ imponitur per compositionem obtinet vim pœnæ legalis**. nu. 5 fol. 166
- In pœnis per iudicem exigendis ratione mandati precepti requiritur quod contra mandatum formaliter veniatur**. item in pœnis imponendis maiorem debet imponere pœnam iudex in delictis de recenti factis, quam in antiquis delictis. vide ibid. §. in pœnis. nu. 7 fol. 259
- In pœnis iudex potest egredi naturam libelli te iste concepti, & aliam imponere pœnam, quia in criminali non requiritur conclusio libelli, & ratione casuum emergentium iudex potest legem transgredi, nam in pœnis statutorum potest iudex statutum transgredi**. vide in verbo. Quia multa. numero 9. §. in pœnis fol. 263
- In pœnis statutorum non requiritur animus, sed factum, & si statutum dicit occidens occidatur**, intelligitur de illo qui dolo occidit. vide in verbo, Tu qui vadis. sub. nu. 1. §. aliqui dixerunt. fol. 264
- Pœna officialis committentis baratariam est, quia restituit quadruplum danti**. vide in verbo Multa de barataria. nu. 3 fol. 133
- Pœnas contra officiales committentes baratariam, & corruptentes eos**. vide ibidem numero 5 fol. 160
- Pœnæ statutz contra committentem baratariam videntur etiam statutz contra dantem, & corruptens actorem magistrum perdit causam**. vide in verbo. Corruptio. sub. nu. 6. & 7. ibi pœnæ, & ibi corruptens fol. 160
- Pœna an sit exigenda per successorem si tempore primi officialis commissæ fuerat delicta**, &

Index:

405

- & facit processus vide in verbo, An si tē
pore. nu. 1 fol. 256
- pēna quolibet à iure vel statuto imposita
est ordinaria, secus à principe. quia omnis
pēna quo ad principem est arbitraria, qui
arbitrium sumit ex motu caelesti, & in pē
na vniformiter taxata à lege vel statuto
non est habenda distinctio personarū vi
de in verbo. Quid si per statutum pro ho
micidio. nu. 4 fol. 259
- pēna legis vel canonis an excusetur quis p
pter iustissimam causam litigandi. ibi
dem. sub nu. 6
- pēna mitigari solet ratione senectutis, quia
nimis senex conuertitur ad sensum pue
rilem. item ratione ebrietatis, & quando
possit iudex, pēnā alterare. vide in ver.
Licet dicatur. sub n. 4. ibi. & ratio minue
di. fol. 260
- pēna si est arbitraria consideramus consue
tudinem, quia illa debet imponi quæ est
consuetudo item in pēnis consuetudo ha
bet vim statuti. vide ibi. n. 5. Si pēna est.
pēna per iudicem imponenda debet pro
portionari delicto, & an & quando pēna
mitigari debet à iudice, an id pars ipsa pe
tere debeat. vide ibi. §. pēna per iudicē.
fol. 260
- pēnas alleuari vel relegari à iudice, quæ
sint & quot, die quinque sunt, vt causa
simplicitatis, rusticitatis dignitatis itē cū
plurimi sunt peccātes. vide in verb. Quod
sunt quæ faciunt. per totum. fol. 261
- pēnæ vbi plures criminales pro delicto al
ternatiue imponuntur est electio, & arbi
trium iudicis, non rei. vide in verb. Quia
multa. sub nu. 6 fol. 263
- pēna minorari debet à iudice propter ino
piam probationis, vel vbi quis condemna
tur ex præsumptionibus & indicis. vide
in præallegato ver. sub nu. eod. fol. eod.
- pēna statuti quod qui insultauerit, & occi
derit capite puniatur, an puniatur q per
cussit mulierem prægnantem, quæ facit
abortiuum. vide in alio verbo. Tu qui va
dis. sub nu. 3. de eo qui tempore guerræ
experire volebat bombardas, & vna fuit
fracta, & occidit quendam. ibidem. §. Et
aduertere. fol. 265
- pēna furcarum est vile supplicium. in Fran
cia tamen talis suspensio non est ita igno
miniosa. vide sub nu. 5. & 6. in verbo, An
si statutum. fol. 266
- pēna aliquādo alteratur de personali in pe
cuniariam, propter dignitatem personæ,
sed propter amicitiam quam habet iu
dex cum parte, an possit pēnam minue
re. vbi supra. nu. 8 fol. 266
- pēna vbi nō est certa debet illa imponi, quæ
magis timetur & si male arbitretur quan
do ponitur iudicis arbitrio. vide ibidem.
sub nu. 9. fol. 266
- pēna quando ponitur in præcepto vel mā
dato principis aut est certa vel sub ira
& indignatione, & quæ nā sit pēna impe
rialis mandati contemptus, an sit vltimi
supplicii. vide in verbo, Quia sepe, vsque
ad nu. 1 fol. 270
- pēna negligentis non habet locū, nisi quā
do petitur à parte iustitia, & ideo statu
tum imponens pēnam iudici non termi
nāci infra tempus, procedit & habet lo
cum si iustitia à parte petatur, nam non
præsumitur itare per officialem, nisi ei
fiat protestatio vide in ver. An & quādo.
nu. 2. §. Quæ glossa. fol. 111
- pēna & emolumenta castri dati in dote sūt
mariti solu. matri. nisi sint bona stabilia
coherencia territorio. nu. 1. fol. 276
- pēna est satisfactio delicti. nu. 7. fol. 168
- pēna debilitationis mēbri occasione tortu
ræ secundum formam statuti debet im
poni. nu. 227. fol. 70
- pēna in quibus sint vulneribus exaggeran
da. nu. 79. fol. 19
- pēna condemnati de barataria quando sit
fisco applicanda. nu. 170 fol. 61
- pēna arbitraria censetur in causa quo nec à
lege nec à statuto taxatur. nu. 9 fol. 6
- pēna quolibet à iure vel statuto. imposita,
est ordinaria: secus in pēna imposita à
principe, quæ dicitur extraordinaria. nu
mero 4 fol. 259
- pēna furcarum est vile supplicium. nume
ro 6 fol. 266
- pēna personalis aliquādo mutatur in pecu
nariam propter dignitatem personæ. nu
mero 8 fol. 266
- pēnæ si sint duplicandæ per statutum nihil
ominus non poterit duplicari pēna am
putationis manus. nu. 4 fol. 260
- pēna mitigatur ratione ebrietatis. ibi. nu. 5
In omni pēna obligatiua, afflictiua, priua
tiua, & exclusiua, requiritur sentētia, quæ
m sententia

Index.

- sententia inducit obligationem in bonis.
vide in verb. Quid si per statutum. nu-
mero. 5 fol. 239
- Pœna debet minorari à iudice propter ino-
piam probationis, vel quando quis con-
demnatur ex præsumptionibus, & indi-
ciis. nu. 9 fol. 263
- Pœna furti qualiter debeat imponi potesta-
ti, & aliis officialibus. nu. 172. fol. 161
- Pœnitentia locum non habet in barataria.
nu. 67 fol. 18
- Pœnitentia non habet locum in crimine ba-
rataria. nu. 4 fol. 133
- Ponentes scripturam in loco publico ad
infamiam magistratum, capitaliter sunt
puniendi. nu. 6 fol. 197
- Populos Deo infidelis meretur tyrannum
habere, & non regem. nu. 75. fol. 82
- Posse non dicitur, quod cum peccato potest
nu. 2 fol. 122
- Possessio per familiares occupata licet repe-
riatur penes dominum non præsumitur
quod dominus mandauerit. nu. 1 fol. 180
- Possessio reale verbum a seruo prolatum in-
telligitur quo ad detentionem, non quo
ad iuris positionem cuius est in capax. vi-
de in verbo, Excedūt autem barones. nu-
mero 9 fol. 85
- Possessio iurisdictionis probatur per duos
actus. nu. 3 fol. 218
- Potest dictio, quando necessitatem impor-
tet. nu. 79 fol. 48
- Potestas an possit punire alium officialem
assessorem non ad hoc expectato superio-
re, vel syndicatoribus. nu. 1. 2. & 4. f. 263
- Potestas iuris ignatus. an teneatur in syn-
dicatu si pronuntiauerit secundum con-
siliū iudicum suorum. nu. 1 fol. 228
- Potestas habens arbitrium aliquid faciendi
an excusetur si male fecerit ratione sarbi-
trij. nu. 1 fol. 126
- Potestas potest conueniri pro contractibus
celebratis ante officiū. Et quid in locūte-
nente. nu. 2 fol. 252
- Potestas intelligitur habere mandatum ad
expendendum ea quæ versantur in rei-
publicæ utilitatem. nu. 3 fol. 178
- Potestas habens arbitrium in causis sui offi-
cii non potest prorogare terminum in-
stantiæ & cognitionis. nu. 5 fol. 124
- Potestas tenetur inquisitio ad expensas si
temere cōtra ipsum inquisiuit. n. 4. f. 202
- Potestas tenetur de delictis suorum officia-
lium, & de his quos secum ducit etiam
si nō sint de officio. & an teneatur de eo
cuius officio nō fungitur. n. 1. 2. & 3. f. 267
- Potestas an teneatur de imperitia assessoris.
nu. 10. & 11. fol. 229
- Potestas mittens aliquem ad carceres & fa-
miliam suam ei deputans ad custodiam
non censetur carcerum custodiam custo-
di, remittere. nu. 5 fol. 6
- Potestas facilius excusatur, quam ipsius as-
sessor. nu. 8 fol. 6
- Potestas per sex menses electus per decem
dies ad syndicatum stare debet. n. 9. fol. 6
- Potestas electus cum vnita pensione licet
pacto apposito quod prouentus multæ
sint domini ciuitatis vel ipsius, poterit ex
illis multis & pœnis reparari facere pala-
tium illas deputando ad fabricam, multa-
rum cōpendia sunt depuranda operibus
publicis & vestimenta damnatorum de-
bent conueniri in necessariis officiis. vide
in eo. ver. potestas. nu. 1 fol. 178
- Potestas impetitur in syndicatu de usurpa-
ta iurisdictione, quia cum esset in causis
ciuilibus, vel super annona ciuitatis de-
putatus, iudex episcopalis potestas se in-
tromisit de causis ipsis, an teneatur. vide
in verbo, iurisdicō. sub nu. 1. quando
enim quis habet iurisdictionem ordina-
riam in certis causis, alius superior nō po-
test illi inhibere ne sua iurisdictione utra-
tur. vide ibidem sub nu. 2. item sub nu-
meris sequentibus nu. 3. 4. & 5. fol. 318
- Potestas an teneatur de delictis suorum offi-
cialium, & de his quos secum duxit etiā
si non sunt de officio. vide in verbo, pote-
stas. sub nu. 1. sed an teneatur de delicto
familiaris. ibidem. nu. 2 fol. 267
- Potestas si fuerit in officio electus pro vno
se mestri & fuerit impeditus in primo mē-
se, an restituatur sibi alius mensis, & si nō
seruiat in officio, quia stetit per commu-
nitatem, an habere debeat salarium. vide
in verbo: potestas. sub nu. 3. fol. 267
- Potestas iurans seruare statuta non tenebitur
seruare statuta illicita. nu. 4. fol. 267
- Potestas an possit punire alium officialem
seu assessorem, nec expectare vt puniatur
à superiore, vel à syndicatorib. & si delin-
quit extra officium in alium, an de hoc
possit cognoscere. vide in verbo, potestas
sub nu.

Index.

406

- sub nu. i. & 2. fol. 260
 potestas debet tractare officiales bene, non
 sicut berruarios, nec debet prohibere cam-
 merlingum cognoscere inter suos subdi-
 tos, debet tamen officiales curie arcere,
 ne opprimat subiectos iniuriis, & malos
 possunt expellere de ciuitatibus. vide ibi
 dem. §. potestas debet. fol. eod.
 Potestas proficiens extraciuiratem discurre-
 do per comitatum, nō potest grauare com-
 itatenses vt portent victualia, & tene-
 tur conducere officiales suos sumptu suo
 & suis iudicibus infirmis emere medici-
 nas. ibid. nu. 7 fol. eod.
 Potestas ex causa an possit facere filiū suū
 vicegerentem, & an vicegerens constitu-
 tus in officio potestatis per superiorem
 possit reuocare per potestatem. vide in
 ver. An substitutus. nu. 10 fol. 310
 Potestas in suo syndicato fideiussorē nō re-
 periēs, an debeat psonaliter capi. n. 6. fo. 4
 Potestas an possit transgredi leges & statu-
 ta. nu. 8 fol. 4
 Potestas an teneatur de alio quā de dolo.
 nu. 9 fol. 4
 Potestas in syndicato totam familiam exhi-
 bere cogitur. nu. 15. fol. 5
 Potestas si promisit præsentrare si vel famu-
 los in syndicato toties quories opus fue-
 rit, nunquid sit liberatus si bis vel ter præs-
 entauerit. nu. 26 fol. 182
 Potestas an teneatur pro familiari cōtuma-
 ce. ibid. nu. 27
 Potestas tenetur totam suam familiam in
 syndicato exhibere. ibid. nu. 28
 Potestas vel alius officialis in dolo, præsumi-
 tur, qui non facit id, ad quod ex officio te-
 netur. nu. 80. fol. 48
 Potestas rem priuati accipiens quā indige-
 bat respublica, an teneatur in syndicato.
 nu. 175 fol. 32
 Potestas cogens aliquem ad exequendam
 sententiam capitis vel furcarum, quādo
 teneatur. ibid. nu. 176
 Potestas aliquem retinēs potestatem quod
 absque causa retinetur, & se relaxari pe-
 tentem, caueat sibi ne syndicato teneat-
 ur. nu. 2 fol. 10
 Potestas pro officiali negligēte quem ad of-
 ficiū deputauit, tenetur. nu. 156 fol. 30
 potestas non faciens capi, detineri aut car-
 cerari nocētes, aut carceratum nocentem
 relaxandus, est puniendus. nu. 19. fol. 35
 Potestas non tenetur de imperitia collatera-
 lis de dolo, sed de culpa sic. nu. 3 fol. 171
 Potestas solus non potest creare syndico-
 ad denuntiandum maleficia. nu. 5 fo. 303
 Potestas iuris ignarus, sententiam secundū
 cōsiliū suorum iudicium imperitorum
 furēs, ad damnum parti læsæ tenetur nu-
 mero 124 fol. 55
 Potestas, seu iudex qui soluit in syndicato,
 quia in plus aut minus condemnauit iux-
 ta sui assessoris cōsiliū, an contra ipsa
 consultorem possit habere regressum. nu-
 mero 203 fol. 66
 Potestas an teneatur in syndicato de alio q̄
 de dolo. nu. 15 fol. 132
 Potestas tenetur suis iudicib⁹ infirmis emere
 medicinas, sed quas. nu. 8 fol. 268
 Potestas proficiens extra ciuitatem eundo p
 comitatum non debet grauare homines
 comitatus. nu. 5 fol. 363
 Potestas an possit de pœnis fiscalibus com-
 positionē facere vel remittere. nu. 2. f. 163
 Potestas si delinquentem qui ad ipsum sua
 sponte venit vltra modum grauet, an te-
 neatur in syndicato. nu. 1. & 3. & 4 fo 170
 Potestas si iurauerit seruare statuta, intelli-
 gitur de nō sublatis cōsuetudine. n. 6. f. 25
 Potestas in syndicato soluere non tenetur
 salarium famulis ante tempus recedenti-
 bus. nu. 254 fol. 74
 Potestas ab omnibus laudatus ad syndicatū
 stare non debet. nu. 132. fol. 27
 Potestas, & officiales responsione facti non
 debent carcerari, sed fideiussoribus datis
 possunt relaxari. nu. 185 fol. 63
 Potestas non tenetur de commissis per offi-
 cialē extra officium nu. 69 fol. 18
 Potestate, & officialibus quem tortum fuisse
 negantibus, qualiter probabitur tortu-
 ra. nu. 118 fol. 54
 Potestas qui sententiam iniustam tulit, quā
 capitaneus iniuste cōfirmauit, si soluat in-
 teresse, an capitaneus liberetur. n. 28. f. 13
 potestas. iudices & officiales alii, de quibus
 sint inquirendi in fine officii nu. 9. fol. 39
 potestas & olim officiales qualiter licentiā
 syndicis prebeat procedendi in inquisitio-
 ne. nu. 14. fol. 40
 potestas & eius familia officio syndicatus
 durante an sint ciues ciuitatis, in qua of-
 ficiū gesserunt. nu. 258. fol. 75
 m 2 potestas

Index.

- potestas** qui ex forma statuti tenetur poenā solvere, aut officialem delinquentē exhibere, facere debet pro pcedi p capitaneū, & ponere fugiē in bāno nu. 260. fol. 75
- potestas** mandans aliquid in casu non licito tenetur, & nō hi qui mandatū exequuntur. nu. 32. fol. 13
- potestas** qualiter familiā suā tractare debet. nu. trigessimotertio fol. 14
- potestates** terrarū non tenentur obedire prioribus volentibus eos impedire aut cogere ad aliquid. nu. quarto fol. 267
- potestas** q pcesit i causis ciuilibus contra scholārē, an teneat i syndicato. n. 1. f. 302
- potestas** qui habuit dispensationem a superiore, quod non teneatur tenere assessorem, an possit petere salarium pro doctore. nu. 3. fol. 285
- potestas** an teneatur soluere capisoldum de suo salario. nu. quarto fol. 60
- potestas** habēs arbitrium simpliciter sibi cōcessum debet in omnibus seruare regulas iuris ciuilis. nu. 12. fol. 125
- potestas** qualiter & quādo teneatur de delicto familiā. nu. 2. 3. 5. 9. 10. 15. 17. 18. 19. 20. 21. & 23. folio. 180 & 81
- potestas** qui fuit electus pro sex mēsis & propter impedimētū non potuit venire in termino, an postea veniens sit admittendus. nu. 3. fol. 214
- potestas** ciuitatis si priuetur officio sine causa, debet habere totum salarium & quid si sua culpa. nu. 8. & 15. fol. 289
- potestas** potest interdum transgredi statuta. nu. 9. fol. 25
- potestas** an possit bannire aliquem in bonis. 2. fol. 133
- potestas** an possit torquere delinquentem propriis manibus. Et quid in Episcopo. ibid. nu. 9 fol. 327
- potestas** an debeat tractari tanquam ciuis. nu. 1. & 3. fol. 146
- potestas** pro delicto commisso in officio debet puniri poena ciuium, vbi alia poena esset in forensi. nu. 3 fol. 146
- potestas** qui mortuus est post suam aetatem antequam inciperet officium an debeat habere salarium. nu. 5 fol. 228
- potestas** non potest inquietari si familia deliquit extra districtum. nu. 5 fol. 183
- potestas**, vel alius de familia aliquod delictum committens, punitur secundum statuta, loci, in quo functus est officio. nu. 174 fol. 61
- potestas**, & iudex, ac ceteri officiales, inquiri debent, & puniri, si extorsiones contractus illicitos, & alia delicta commiserint. nu. 11 fol. 39
- potestas** condemnatus propter delictū famuli, repetit ab illo. nu. 8 fol. 184
- potestas** an excusatur propter errorem iuris si fecit aliquid contra ius ex consilio assessoris. nu. 1 fol. 147
- potestas** si non teneat familiam necessariā defalcatur sibi salarium. nu. 9 fol. 289
- potestas**, & alii officiales an possint post syndicatū i ppria cōueniri patria. n. 178. f. 62
- potestas** qui tulit sententiam iniquam de consilio iudicum curiæ, an teneatur ad penam ipse & iudices eius. nu. 1. & 2. fol. 129
- potestas** habet iurisdictionem in scholares vnus scholæ, qui turbant scholares alterius scholæ. nu. 3 fol. 302
- potestas** pro delictis officialium, & familiarum obligatus, quando liberetur delinquentē exhibendo. nu. 201 fol. 66
- potestas** in principio sui officii faciens proclamare annuntiari, ne aliquis alicui de sua familia credentiam faciat an eo casu officio finito teneatur pro debitis suorum familiarum. ibidem. nu. 202. fol. 146
- potestas** & iudex negligentes accusationes, vel querelas sibi porrectas recipere faciunt litem suam. numero. 71 fol. 47
- potestas** quādo filium proprium delinquentem in syndicato presentare teneatur, si statuto stante, quod, &c. nu. 200. fol. 66
- potestas** iuris ignarus in syndicato tenetur si sententiam tulerit iniustam, licet suorum iudicum vsus fuerit consilio. nu. 23. fol. 12
- potestas** male iudicans est puniendus. numero. 22 fol. 12
- potestas** cui decentus pro maleficio aufugit quid facere debeat. nu. 12 fol. 11
- præs** & eius officiales an possint appellari a secretis contra se p synd eos lata. n. 32. f. 71
- potestas**, & eius officiales iniuste condemnati, in syndicato, ad remedium supplicationis recurrere possunt. nu. 239 fol. 79
- potestas** ad quid totam familiam syndicis exhibere teneatur. nu. 194 fol. 65
- potestas** in causa syndicatus potest se defendere per procuratorem. nu. 216 fol. 68
- potestas** non potest statuere circa statuta ciuitatis

Index.

407

- uitatis quam regit sine consensu con-
siliu ciuitatis, vel defensoris. nu. 1. f. 273
- Potestas facilius excusat q̄ assessor. n. 14. f. 129
- Potestas qui tempore officij negligens fuit
i puniendus delictis est puniendus. n. 7. f. 39
- Potestas & eius familia appellare non pōt a
sēntentia p syndicatores. lara. nu. 237. f. 72
- Potestas non debet mittere bannum sine cō
silio assessoris. nu. 21 fol. 129
- Potestas in officio nec vxorem ducere de
bet nec retinere. nu. 108 fol. 52
- Potestas & eius officiales detinentes, vel tor
quentes innocentes & nocentes relaxan
tes sunt puniendi. nu. 109 fol. 53
- Potestas innocentem sine indicij pro cau
sa criminali capiens, supplicij tenetur, si
militudine. nu. 110 fol. 53
- Potestas & eius officiales pōna capitis ple
ctendi sunt, qui dolose & sine causa ali
quem torqueri faciunt. ibid.
- Potestas in cibo & potu debet bene officia
les tractare. nu. 205 fol. 67
- Potestas non tenetur in syndicatu pro offi
cialibus officia sua negligētib⁹. n. 206. f. 67
- Potestas & officiales fideiubere debent, &
non carcerari. ibidem
- Potestas Florentinus administratus officiū
in alieno territorio si aufugerit, non de
bet remitti locus administrati officij.
nu. 207 fol. 67
- Potestas & officiales condemnati, an prius
quā eorū fideiussores debeāt discuti. ibid.
- Potestas obligans ad omnem pōnā soluen
dā p suis officialibus, intelligi debet de pē
na pecuniaria, & nō corporali. n. 198. f. 65
- Potestas qui vxorem ducere non debuit te
netur pro ea ad interesse partis, si ducens
in officio deliquit. ibid.
- Potestas nedū pro suis tenetur officialibus,
sed etiam pro vxore, & aliis secus moran
tibus nulli officio p̄positis. nu. 199. f. 65
- Potestas an possit dare securitatem malefa
ctori, & eum sibi seruare. n. 1. 2. & 3. f. 290
- Potestas an teneatur de dolo & culpa alte
rius officialis sui collegæ. nu. 2 fol. 163
- Potestas non obediens superioris mandato
an & quando teneatur. nu. 1. & 2. fol. 340
- Potestas tempore syndicatus cauere non va
lens iuratorium cautionem p̄stare te
netur. nu. 185 fol. 33
- Potestas an possit, exercere officium ante
quam ingrediatur palatium. numero. 3.
fol. 175
- Potestas non tenens officiales & equos im
numero competenti suo officio perdit sa
larium pro illo tempore, quo non tenuit
nu. 86 fol. 49
- potestas qualiter probetur tenuisse fami
liam decentem suo officio. ibid.
- potestas, vel iudex cui datum est arbitrium
aduersus eos, qui statum turbant, ex cau
sa pēnam minuere poterit. nu. 240. f. 72
- potestas cui datum est arbitrium proceden
di summarie non attento iuris rigore, si
taliter processerit, litē suam non facit, nec
in syndicatu tenetur. nu. 245 fol. 73
- potestas de eo, quod liberam faciendi pote
statē habet, in syndicatu nō tenetur, ibid.
- potestas, vel iudex ex causa pōnā legis, vel
statuti trāsgressus nō tenetur. nu. 243. f. 73
- potestas non tenetur pro delictis fami
liæ suę extra territorium officij sui com
missi. nu. 250 fol. 74
- potestas vel iudex faciens decapitari eum
qui homicidium commisit in terra con
fœderata illi in qua officio administrat
non tenetur. nu. 248 fol. 74
- potestas an possit dare licētiā assessori suo
vt contrahat in officio. nu. 10 fol. 155
- potestas si male egit consilio assessoris per
ipsum electi an liberetur in syndicatu ex
hibendo ipsum assessorem. nu. 2. fol. 183
- potestates & iudices quando. teneantur si
reus in tortura moriatur. nu. 112 fol. 53
- potestas cōdēnatus in syndicatu, an debeat
reddere salariū p̄eriti tēporis. n. 1. f. 153
- potestas terrarū illiterati, assessores litera
tos secum habere debent. nu. 157. fol. 30
- potestas vel rector non tenetur pro familia
sua, nisi delinquat ex imperitia. n. 20. f. 12
- potestas ob publicā vtilitatem, vel causam
evidentem statuta non seruans quando
teneatur. nu. 18 fol. 11
- potestas an debeat syndicari secundū sta
tutum tempore elctionis vigens an ue
ro secūdū statutum, quod postea factum
est. nu. 18 fol. 11
- potestas si finito tēpore syndicatus cōmit
tat maleficium, quis cognoscat de delicto
nunquid syndicatores vel nouus pote
stas. nu. 8. & 9 fol. 151
- potestas & eius officialem residentiam
in loco off cii sui debent facere conti
nuam. nu. 105 fol. 52
- potestas

Index.

- Potestas** an possit procedere aduersus eū, qui percussit volentem. nu. 95 fol. 22
- Potestas** seu iudices aliquē iniuste torqueri mandantes tenentur, & nō milites eorū mandatum exequentes. nu. 117 fol. 54
- Potestas** qui balistas ciuitati dare tenetur, dando pecuniam non auditur. n. 158. f. 30
- Potestas**, & alij officiales de veritate dicenda iurare debent, format generali inquisitione syndicatorum mādato. n. 184. f. 63
- Potestas** & ceteri officiales in principio sui officij, secundum formam à iure, & statutis traditam iurare debent. nu. 66. fol. 46
- Potestas** cui carceratus aufugit contra se habet specialia. nu. 98 fol. 51
- Potestas** caueat cui carceratorum custodiā committat, quia nihil periculosius occidere potest, quam fuga aut mors carcerati. nu. 99 fol. 51
- Potestas**, & eius iudices diebus iu rididis in banco iuris sedere debēt pro iure reddēdo vnicuique. nu. 68 fol. 43
- Potestas** de mandato illicito tenetur, sed officiales, & familiares illud mādātum exequentes non tenentur. nu. 245 fol. 73
- Potestas** potest cogere iurisperitos suā iurisdictionis ad sibi consulendum. nu. 4. f. 131
- Potestas** seu iudex nō tenetur ea poena, qua fugiens tenebatur, si fugerit custodis negligentia. nu. 252 fol. 74
- Potestas** seu alius officialis potest pronuntiare tam in ciuili, quam in criminali cum consilio suorum iudicum. nu. 1. fol. 146
- Potestas** si dicat in sentētia se pronuntiasse de consilio assessoris, præsuiuit de consilio & consensu assessoris pronuntiasse. nume. 2 fol. 147
- Potestas** si tulerit sententiam iniquam de consilio vicarij punitur vicarius. n. 3. f. 147
- Potestas** an & quando teneatur pro furto. seu barataria, & rapina ministrorū, familiarium, & officialiū suorum. nu. 1. & 3. f. 184
- Potestas** nedum pro delictis propriis tenetur, sed etiam de delictis officialium, & familiarium suorum. nu. 96 fol. 65
- Potestas** si exceßerit modum in arbitrando, syndicatores poterunt condemnationem reuocare. nu. 1. & 2 fol. 94
- Potestas** cum esset in officio compulit iurisperitos suā iurisdictionis esse suos assessores, & sibi consulere in criminalibus, & fiscalibus, an cogi poterit gratis consulere vide in verb. **Potestas**. sub. nu. 1 fol. 131
- Potestas** an possit cogere iurisperitos ad sibi consulendū. vide ibid. sub. nu. 4. cogitur quis esse iudex, nisi rationabilem causam allegat. vide ibid. nu. 5 fol. 131
- Potestas** si elegerit assessorem an teneatur de eius malo consilio, & an ex male gestis puniatur, magistratus vel assessor. vide ibid. nu. 8 fol. 132
- Potestas** si remouetur sui culpa, an durare debeant assessores. vide ibidē nu. 12. f. 132
- Potestas** facilius excusatur quam assessor, debet enim potestas consilio sapientis deliberare, non ex suo capite. vide ibid. n. eo.
- Potestas** si facit fieri bannum, quod omnes debentes habere à suis familiaribus compareant coram eo in certo termino, alias non audiantur, an præiudicetur creditoribus si non compareant. vide in verb. **Bannum**. sub. nu. 1. fol. 133
- Potestas** an possit aliquem bannire in bonis, & quod in bonis banniri quilibet possit damnum dare. vide in ver. **Bannum**. sub. nu. 2 & an per bannitionem alicuius intelligantur eius bona publicata. ibidem ibi. quod fallit in feudo. nu. 2. fol. 133
- Potestas** secum ducens assessores committētes baratarias tenetur pro eis, quia vitur opera malorum hominum. vide in verb. **Multa de barataria**. sub. nu. 3 fol. 133
- Potestas** an possit capi facere aliquem malefactorē antequam sibi constet de crimine, dic quod potest si timeret propter criminis enormitatem. vide in verb. **Captura**. sub. nu. 12 §. an potestas. fol. 135
- Potestas** an possit aliquem captū arretrare: vt socios manifestet vel mandatores. vide in d. ver. **Captura**. sub. nu. 14 ibi potestas potest. fol. 135
- Potestas** si nulliter & de facto captos & carceratos relaxauit, an teneatur in syndicato. vide in uer. **An si potestas post ver. quā plerunq.** sub. nu. 1 fol. 137
- Potestas** qui aliquē tenebat arrestatū qui debebat liberari, an excusetur si non adhibuit in eo omnem diligentiam, si aufugit vide in uer. **An potestas** nu. 1 fol. 140
- Potestas** potest punire & castigare aliquem sibi inobedientem, & assessores quotidie faciunt incarcerare inobedientes, nec tenentur pro hoc in syndicato. vide ibid. nume. 2 fol. 139
- Potestas**

- Potestas** & sui an debeant tractari tanquam ciues in statutis, & alijs, quia quilibet potestas & rector cum sua familia est veluti ciuis durante officio. vide in ver. Ciuitas. n. 1. fol. 146
- Potestas** pro delicto commissio in officio debet puniri de poena ciuium, vbi alia poena esset in forensi, quia est caput ciuium, & ideo debet eodem priuilegio gaudere. vide in præalleg. ver. Ciuitas. nu. 2. fol. 146
- Potestas** seu alius officialis debet pronuntiare tam in ciuili, quam in criminali cum deliberatione suorum iudicum, tamen non debet cogere aliquem ex suis iudicibus ad consentiendum minis. vide ver. Consilium. num. 1. ibi, potestas. & ibi, non tamen. fol. 146
- Potestas** si dicat in sententia pronuntiasse de consilio assessoris præsumitur de consensu assessoris & consilio pronuntiasse. vide in versic. Consilium præallegat. sub nume. 2 sed si potestas aliquid fecerit sine consilio assessorum ipsi non tenebuntur. vide ibi. fol. 147
- Potestas** quando male egit assessores debent recedere & protestari in scriptis in actis. vide in dict. versic. Consilium. nu. 2. vbi si potestas dedit sententiam iniquam de consilio vicarij punitur vicarius si de consilio sapientis male pronuntiauit assessor etiam non recusatur. vide in ibid. sub nu. 3. vsque in fin. fol. 147
- Potestas** an excusetur propter errorem iuris si aliquid fecit contra ius ex consilio assessoris, cum mala electio sit in culpa. vide in ver. An potestas excusetur. nu. 1. fol. 147
- Potestas** qui tulit sententiam iniquam de consilio iudicum curie tenetur ad poenam ipse & sui iudices. vide in verbo, Potestas qui sub numero 1. fol. 149
- Potestas** videt aliquem vulneratum ad mortem decapitauit vulnerantem, & postea est secuta mors percussus, an fingatur condemnatio iuste lata. vide in ver. Cōdenatio. per totū. fol. 150
- Potestas** debet de nocte accedere ad ipsum decapitandum & ipsum mouere & ad patientiam exhortare, quia diuina iustitia hoc suadet, & quod si cum patientia tollerabit erit securus de salutē anime sue. vide in ver. Iudex. qui. n. 2. fol. 150
- Potestas** vel capitaneus an possit dare licentiam assessori suo, ut in officio cōtrahat, quid in prælato ecclesie. quid in œconomo, quid in alijs iudicibus. vide in verb. Contrahere. nume. 9. & per totum. fol. 155
- Potestas** potest malos de ciuitatibus expellere, & vbi magistratus corrigendi causa, quid fecerit, non tenetur iniuriarum. vide in verb. Contumacia. sub nu. 1. cum reliquis vsque ad ver. sequentem. An iudex fol. 158
- Potestates** capientes clericos de nocte in aliquo delicto facta inhibitoria per Episcopum, si faciunt eis radi caput ut non appareat corona, & ipsos remittant, an male faciant & teneantur. vide in verb. Clericus. sub nu. 5. ibi, quod potestates capientes. fol. 158
- Potestas** an teneat de dolo & culpa alterius officialis sui collegæ, & an habes arbitrium teneatur de culpa. vide in ver. Culpa officialis. nu. 1. & quasi per totum. vsque ad verb. Compositio. fol. 163
- Potestas** vel capitaneus an possit de penis fiscalibus compositiones facere vel remittere, & an possint facere gratiam poenarū, & an possint poenas corporales in pecuniarias conuertere & ipsas differre. vide in ver. Compositio. sub num. 1. cum plur. seq. fol. 163
- Potestas** tenetur inquisito ad expensas, si temere contra ipsum inquisiuit, quia non temere præsumitur pro inquirente, si de fama vel indicij confiat. vide in versic. Dicit constitutio. nume. 4. fol. 202
- Potestas** quando fuit electus pro sex mensibus proximis, & nō potuit venire in termino, quia impeditus, an postea veniens sit admittendus in versic. Impedimentum. post ver. Interdictio. sub num. 3. quod autem non debetur salariū post administrationem. vide in verb. Impedimentum. sub nu. 3. fol. 204
- Potestas** si ex forma electionis debet suo periculo in officio seruire per semestrem proximum superueniat impedimentū propter quod nō potest deseruire, an possit petere ut sibi integretur tempus infra quod deseruire possit. vide in ver. Impedimentum. sub numero 4. §. Si potestas fol. 264
- Potestas** licet iurauerit seruare statuta, tamē poterit alterare poenas statutorū ex causa, & dicitur seruare statuta, & si iurauerit seruare statuta, & nō fuerint sibi præsentata. vide in ver. Iuramentum officialis. sub numero 8. §. An si potestas. fol. 26
- Potestas** potest expendere bona communis in amplianda ciuitate, intelligitur enim habere mandatum ad exequendum ea quę versantur in reipublicę vtilitatē. vide eo. ver. Potestas. num. 2. & 3. fol. 178
- Potestatis** familiares qui malefactorem se detinentem volentes capere occiderūt, an teneantur, licet maritus possit occidere uxore deprehensam in adulterio, non tamen potest alteri committere allocians homicidam ad homicidium committendum non punitur de homicidio,

Index.

- cidio, si principalis licite occidere poterat. vide in ver. Familiaris. nu. 1. & 2. fol. 178
- Potestas si ex dispositione statuti teneatur pro familia,** intelligitur secundum iuris interpretationem, nisi familiam exhibeat, & licet dicatur, quod rector teneatur pro commissis per eius familiam, est necesse quod isti sint in aliquo ministerio deputati, consanguinei enim & amici qui stant in palatio non continentur sub pla familia. vide in ver. Familiaris. n. 5. fol. 179
- Potestas non habens familiam idoneam ad capiendum malefactorum** potest inuocare auxilium subditorum, & si ei obedire noluerint tenentur condictione, & quando quis teneatur de facto domesticorum. vide in ver. Quia supra. n. 1. & 2. fol. 179
- Potestas qualiter teneatur de delicto familie & dominus qualiter,** quando familia deliquisset in re cuius custodia spectat ad dominum, & in potestas mandans ad recipiendam aliquam possessionem, secuta spoliatione an teneatur, quia illicita non veniunt in mandato generali. vide in ver. An ex eo, quod. n. 2. 3. 4. fol. 180
- Potestatis familiam impediens ne ducant captivum,** tenentur de eorum proprio, & si quis occidat bannitum captum in manus familie & isti qui procurant ire de nocte, ut intercipient & poenam lucentur puniuntur poena capitali, & diuidentes praedam cum aggressoribus viarum viui sunt comburendi, & in casibus in quibus teneatur de eius familia. vide in ver. An ex eo. nu. 5. fol. 181
- Potestas qui tenetur pro suis familiaribus,** si in syndicato petatur ab eo, quod vnum ex eis representet, aut soluat et se excusauerit, quod eum banniat an liberetur, statutum enim astrigens potestatem teneri pro familia intelligitur civiliter, & non criminaliter, & dispositione statuti non obstante non tenetur ad sibi impossibile, quia casus fortuiti viro bonae fidei obesse non debet. vide ibid. ver. An ex eo. n. 21. & per totum fol. 181
- Potestas si alicui de familia mandat ut torqueat in casu illicito,** licet mandans teneatur non tenetur mandatarius qui tanquam executor fecit. ver. Potestas. nu. 6. fol. 184
- Potestas condemnatus ob delictum assessoris** potest repetere, & de suo salario retinere, nisi se cum participauerit fraudem. an si promisit pro officialibus suis teneatur solvere vel eos exhibere, an liberetur, & quid iuris quando naturaliter decessit sine culpa & dolo ipsius. ibid. nu. 8. & per totum.
- Potestas an possit duos latrones suspendi facere in loco commissis delicti,** dato quod locus non sit publicus & an dominus loci poterit contra potestatem agere iniuriarum, nam iure statutum est ut in loco commissi delicti latrones debeant suspendi. nam ubi te inuenero ibi te iudicabo. in verbo Fui consultus. n. 1. & 2. fol. 190
- Potestas qui sedens pro tribunali viderit aliquem delinquere & ibi nullus sit testis & ipse fecerit** magistrum actorum scribere, deinde condempnauit & condempnatus negauerit an iniuriatus debeat habere partem aliquam istius condemnationis, nam per poenam extraordinariam impositam non tollitur accusatio ordinaria, & in istis notoriis a condemnatione facta per iudicem non appellatur. vide in ver. Notorium. nu. 8. ibi. tamē dubitatur. fol. 243
- Potestas qui condempnat ad destructionem bonorum** potest diuidere rem communem quam habet condemnatus cum aliquo & eam detrahere, an iudex debet contradicere uxori vigore instrumenti dotalis resistere quin confiscati faciat, an bona mobilia, an stabilia, nam secundus creditor offerens primo satisfactionem bonorum auditur. vide in ver. Publicatio bonorum. nu. 1. fol. 278
- Potestas si per statutum prohibeatur refirmari officio non extenditur prohibitio ad filios eius vel nepotes,** nisi de eis specialem facit mentionem, & statutum puniens offendentem potestatem non porrigitur ad filios nepotes vel collaterales officialis qui prohibetur in officio refirmari non potest neque ibi ad aliud officium refirmari. Et an refirmatus in officio debeat de his syndicare. vide in ver. Refirmatio. nu. 1. & per totum fol. 181
- Potestas qui habuit dispensationem a superiore** quod non teneatur retinere assessorum doctorem an possit petere salariū pro doctore, & an teneatur soluere capisoldum vel decimam, & an debeat ei salarium quousque venerit successor. vide in ver. Pacta est electio. n. 3. fol. 255
- Potestas qui fuit electus ad officium & antequam vadat ciuitas mutat statum** ut quia insurgit tyrannidem vel, &c. aut debeat habere salarium integrum, & in ciuitate dicitur status tyrannicus imminere quando subditi voce libera non possunt defendere bonum publicum ciuitatis & turpe & verecundum est quin esse in loco officiali in quo non possit iustitiam libere exercere. vide in ver. Si officialis decedat. nu. 1. 2. 3. 4. & quasi per totum fol. 288
- Potestas potest punire delinquentem obstante securitate & bannito non potest dari securitas,** ut veniat ad agendum, quod facit ad questionem mirabilem. vide in uersis. Saluus conductus numer. 1. fol. 29
- Potesta

Index:

Potestas qui processit in causis civilibus contra scholarem an teneatur in syndicato, distinguere, &c. Et qui sunt de collegio artis, & artem non exercent non gaudent privilegio illius artis aliquando tamen potestas habet iurisdictionem in scholares. vide in ver. An potestas. nu. 1 fol. 302

Potestas si tulit sententiam, secundum formam statuti quæ sit de directo contra formam novæ constitutionis, si talis reformatio non fuit sibi assignata, nec illa habeat non teneatur in syndicato, & si statutum non sit more vrentium approbatum illi qui eum non servant non dicuntur transgressores & potius standum est statuto, quam novæ reformationi non insertæ in volumine, & si statutum non fuerit per decennium observatum non punitur transgressor, licet per non vsum non tollatur lex, quia sententia lata contra extraneam non registratam in volumine statutorum valet. vide in ver. Statutum. usque ad nu. 2 fol. 303

Potestas qui in officio sibi commissio non paruit superioris mandato, an teneatur, quod facit ad quæst. de qua, &c. Et licet princeps ex iracundia aliquid seuerius vindicari iubeat præter consuetudinem vel contra ius non statim debet, iudex exequi, quod facit contra miseros prælatos qui tantum timet litteras Papæ ut non audeant declinare in contrarium. vide in ver. Mandavit. num. 1 & 2. fol. 340

Potestas non debet mittere bannum sine consilio assessoris, quia bannum potest esse sibi pænale. vide in ver. Assessor. nu. 21 fol. 129

Potestas vel alius ex familia si finito tempore syndicatus committant maleficium, an cognoscant syndicatores vel novus potestas, & domini potestates appellantur, rectores nomine finito officio & durante officio syndicatus, & priores habentes arbitrium syndicandi non possunt absolvere potestatem, cum nec princeps. vide in ver. An si potestas. nu. 8 fol. 95

Potestas an contra ipsum syndicatatum possit per syndicatores fieri inquisitionem generalem, & sic in generali inquisitione condemnari potest. vide in ver. An si potestas. nu. 19. fol. 96

Potestas offensus tempore syndicatus, vel etiam eius familiam, an offensus veniat puniendus, sicuti si offenderet tempore officii, eodem modo capite punitur inferens iniuriam officiali durante syndicato. sicuti durante officio. vide in ver. An si potestas. nu. 16. fol. 95

Potestas si conveniatur respectu sui debiti respectu officii, an sit conveniendus coram syndicatoribus. vide in ver. An si potestas. num. 19 fol. 96

Potestas si faciat iniustitiam punitur assessor, qui non contradixit apud acta, in subditis, qui debent contradicere prælato magis facienti. idem in prioribus, qui hoc facerent cum potestate vide in ver. Appellatio. nu. 8. fol. 117

Potestas qui abstulit defensionem punitur, ac si occideret innocentem & confessus non appellatur, nisi causam alleger, & tamen appellatio cuiuscunque recipitur, quod est verum, si condemnatus esset in forma iudicis. vide in supra alleg. ver. Appellatio. nu. 15. ibi qui dixit, quod licet. fol. 118

Potestati si datum fuerit arbitrium in causis officii sui, non poterit prorogare terminum instantiæ & cognitionis. liberum arbitrium alicui datum respicit in se bonæ fidei interpretationem. vide in verbo, Arbitrium. num. 5 fol. 124

Potestates habentes arbitrium vnde pecunia veniat in fiscum, ut habet deputati in consilio pecuniarum non possunt pacisci cum debitoribus, nec possunt rebannire bannitos. vide in ver. potestas. nu. 4. §. potestates. fol. 127

Potestati si concessum est arbitrium, quod non teneatur stare ad syndicatatum videtur sibi remissa levis & levissima culpa, & non dolus nec lata culpa. nu. 5 fol. 127

Potestati si datur arbitrium procedendi & terminandi etiam de facto in certis delictis, prout voluerit, istud verbum voluerit importat voluntatem absolutam, exceptis fraude, & dolo, & per istud verbum de facto videtur ei concessum, ut agere possit præter legem & non contra legem, & habentes arbitrium super aliquo ordinamento non possunt aliquid statuere per quod domini privatorum abducantur sine causa, in nullo arbitrio quantumcunque latissimo venit illicitum, & istud quod est à iure improbatum, nam non debet excedere terminos iuris. vide in ver. Potestas. numero 8. cum pluribus sequent. fol. 127

Potestas qui sit iuris ignarus an teneatur in syndicato, si pronuntiavit secundum consilium iudicum suorum, & assessor qui format sententias & inquisitiones intulando eas rectoribus, an fugiant per hoc quin in syndicato conzunt possint, & assessor an teneatur si de consensu partium

Index.

- cum commisit substantia iudicij. vide in ver. Affessor. nu. 1. & 2. fol. 128
Potestas teneatur de imperitia assessoris, consiliū assessoris curie non excusat potestatem a syndicato, quia si assessor in iuste appellationi imprudētia nō detulit vel p malitiā puniū. & est opinio ista de assessore qñ prās fuit ille qui eligit, secus si datus a superiore, & qñ vident potestatem aliquid contra ius agere, debent protestari apud acta. vide in ver. Affessor. nu. 9 fol. 129
Potestas facilius excusatur quā assessor. nam in dolo præsūmendo durius agendum est cum assessore quā cū potestate, & assessor impericus qui pratori suo malum dedit consiliū tenetur & nō. quod quia in propria patria assessorem esse nō potest, nisi per quatuor mēses, quia nullus propheta receptus in patria fallit idē in ver. Assessor. nu. 14. cū plurib. sequent. & an in propria provincia quis possit esse locūtenens. nu. 18. fol. 129
Potestas volens imponere panā corporālē ei qui voluntarie se posuit in manibus suis vigore istius præsēntationis non potest, quia nemo dominus membrorū suorū. & nota contra medicos imprudentes castrantes homines, licet illi consentiant, tamen si ægritudo nō est mortalis puniū. vide in ver. An si delinquens nu. 1. & 2 fol. 170
Potestas durante officio nō potest petere executionem instrumenti quod habeat cōtra subditū, quando officiali imponitur pōna remotionis ab officio potest cogere de crimine contra eum. vide in ver. officialis. per totum. fol. 173
Potestas eius in electio, vel pactū quā nō teneatur stare ad syndicatū, an valeat & quādo a syndicato liberatur per verba generalia videtur solum liberari a scrupulosa inquisitione. vide in ver. Electio officialiū. nu. 1. & 2 fol. 174
Præceptum iustificatur per naturam causæ, & præceptum iudicis factū sine causa iuri non derogat. & præceptum iudicis iudiciale est interlocutoria. & si fiat sine causæ cognitione non habetur pro nuda citatione. & quando periculum est in mora frequenter iudices incipiunt a præcepto, & illud postea iustificānt per examinationem causæ, & præceptum dicitur nudum quando in se iuris remedia non includit. vide in ver. Quia sepe. nu. 7. ibi. Item quia natura causæ. fol. 271
Præcepta quæ recipiuntur post lit. contestat. sunt diffinitivæ, & oritur ex eis actio in factum, & debent proferri in scriptis & c. 12. men præceptum & diffinitiva interdum ponuntur pro eodem, & præcepta debent iustificari per dominum si senserit se gravatum & c. & si non apponitur clausula tale mandatum non tenet, & ideo mandatum iudicis, & quod quis exeat de possessione, nisi senserit se gravatum dicitur conditionale, & reo comparente dicente se gravatum resoluitur in simplicem citationem. ibidem. nume. 11 fol. 271
Præcepta, seu banna non requirunt partis presentiani, sed proclamatio sufficit & iudex si vellet statuere circa statuta civitatem requirit consensus consilij civitatis. debitor confessus in præsēntia iudicis potest in termino quatuor mensium incarcerari, nisi caueat vel bonis cedat vide in ver. Restat videre. nume. 1 & 2. fol. 273
Præceptum iudicis turpe, & in honestum non debet observari. nu. 1 fol. 244
Præcepta iudicialia requirunt causæ cognitionem præcedentem, secus in extra iudicialibus nu. 2 fol. 270
Præceptum iudicis factum cum causæ cognitione habet vim sententiæ. nu. 3 & 5. fol. 170
Præceptum quod in se remedia iuris non includit, dicitur nudum. nu. 10 fol. 271
Præcepta quæ recipiuntur post litem contestatam sunt diffinitiva. & ex eis oritur actio in factum. nu. 11. fol. 171
Præceptum & diffinitiva interdum ponuntur pro eodem. nu. 12 fol. 171
Præcepta quomodo debeant iustificari. nu. 13 & 14. fol. 172
Præceptum si faciat iudex, ubi proceditur extraordinem in delictis an valeat, & si famulus reperiat aliquem cū armis, & faciat hoc ponere in actis an per illam relationem possit iudex facere præceptum, quod soluat pōnam mafario communis. vide in ver. Vbi proceditur. per totum. fol. 270
Præcepta aut sunt iudicialia. aut extra iudicialia. vide in verbo, Quia sepe. nu. 2. fol. 270
Præceptum si sit iniquum, debet iniquū declarari. nu. 4 fol. 270
Præceptum ex decreto dicitur, si causæ de facto respectu ad veritatem & æquitatem habito decidantur. nu. 64 fol. 18
Præcauere nemo se potest a prodicione, nec potest quis diuinare malum exitum, nec qui secuta fuerant secrete spiritu Dei plenius quis potest diuinare. vide in ver. An si pluries. nu. 8. & 10 fol. 142
Præconi

Index.

Præconi & nuntio referenti in quibus credatur. nu. 214. fol. 63
 Prælati potest mandare sine causæ cognitionem in his, quæ ad sui officium pertinent. numero 7 fol. 278
 Prælati non potest emere rem ecclesiæ cum consensu capituli. nu. 9 fol. 155
 Prælati accusatus de suspecto non remouetur ab administratione secus in tutore. nu. 3. 4. 5. & 7. fol. 113
 Præmium si petat officialis, quia capit delinquere, si est factum bannum, quod qui cepit talem malefactorem habeat tale præmiū an debeatur, & quid si cœperit in villa malefactorem ex necessitate, & in casu talis banni si vnus socius reuelauerit sociū, & quando statutum, dat præmium accusatoribus. vide in ver. Præmium. nu. 1. & 2. fol. 269
 Præmium an debetur de bonis propriis ciuitatis, si quis furripiat librum alicui qui poterit esse vilis publicæ utilitati. vide in ver. præmium. sub nu. 4. §. si quis. fol. 269
 Præmium promissum capitanei bannitum nõ debetur illi, qui bannitum cepit ratione sui officij, & nu. 4. Et quid si socius reuelet socium debeat habere præmium promissum reuelanti. nu. 1. & 2. fol. 269
 Præpositus regimini alicuius ecclesiæ, & sic illi militiæ efficitur cuius illius ciuitatis, vsque quo duret in illo officio sine exercitio vide in ver. Statutum. sub nu. 2 fol. 146
 Præsentatus in examine scholaris a bono doctore præsumitur bonus & ex bonitate notarii præsumitur pro instrumento quod sit legaliter confectum, quia bona fama notarij hoc operatur. vide in ver. Fui semel. sub nu. 4 & 5 fol. 312
 Præsumptio an sit ibidem, q̃ indicij. vide in ver. Et in indicij. sub n. 2 ibi & adde. fol. 320
 Præsumptio aliqua idem est quod indicium. nume. 2 fol. 320
 Ex præsumptionibus nemo damnatur. vide in ver. Quidam latro famosus. nu. 1 fol. 351
 Præsumptio mouens fortiter animum ad aliquid credendum, vel discredendum ex semiplenū indicium. nu. 8 fol. 339
 Præsumptiones iuris & hominis simul iunctæ probant plene. nu. 24 fol. 343
 Præsumptiue dicitur culpabilis, & præsumitur contra uxorem quæ tacet de morte viri in domo interfecti. vide in ver. Tortura. numero. 8 fol. 315
 Præsumitur cõtra officialem, qui ad aliquid agendum procedit sine iussione principis, &

præsumitur officiales plura mala scire, & committere quam alij. & in officiali semper præsumitur extorsio, item in officiali recipiente mutuum præsumitur barataria. 10 ver. præsumitur cõtra officialē. n. 1. 2. & 3. fol. 69
 princeps Deo rationē pro subditorū iniusticiis reddere tenetur. vide in verbo, Syndicatus officialium. nu. 1 fol. 76
 princeps præ cæteris abstinere debet à vindicta re quā vendidit ne sit dominator in populo. vide in verbo, Qui alios. nu. 2. fol. 77
 principes seculi quomodo quærant aliorum scelerum corrigere, qui seiplos non corrigant. ibi: numero. 6 fol. 77
 princeps imago diuinitatis est, tyrannus vero est aduersarij fortitudinis & prauitatis imago. in ver. An liceat regem tyrannum occidere. nu. 1 fol. 83
 princeps recipit plaustra & currus ab inuitis soluta mercede de alij vero officiales à volentibus tantum. vide in verbo, Excedunt autē barones. nu. 5 fol. 84
 princeps non debet subditos suos male tractare. & bono principi non conuenit cupiditas patriciæ thesaurum implere, pater enim dicitur subditorum in prospiciendo eorū commoda, neque publica loca alicui concedere potest cum incommodo vsus pub. regna. n. & principatus sunt non tam ad utilitatem ipsorum quā ad commoda subiectorum vide in ver. Excedunt etiam nu. 18. fol. 86
 princeps sententias iudicium recte latas vno verbo, extra ordinem procedendo cassare potest, & sine veritate nemo experitur, & per ista verba iustum & verum decernas, non videtur à iure discessum, & veritas est mater iustitiæ, & cursus temporis nõ immutat substantiam veritatis, quia occultari non potest, neque valet statutum auferens facultatem dicendi secundum veritatem. vide in ver. Restat. nn. 7 fol. 299
 princeps, qui simpliciter rescribit quod delatores armorum torqueri debeant, an si miles fuerit repertus cum armis, an possit torqueri, vel si reperiatur equitatem extra muros ciuitatis in itinere, an per hoc possit capere doctorem, an possit torquere senem & iuniorem, nam generalis prouisio non refert ad ea de quibus est specialiter prouisum. & priuilegium speciale non tollitur per generale subsequens. vide in ver. Mandauit. nu. 2. §. quid enim. fol. 340
 princeps dando alicui generalissimam potestatem non potest talis tollere constitutiones
 n. 2 auctiores

Index.

- anteriores à principe conditas vel confirmatas in loco. *ibid.* nu. 5 fol. 340
- princeps, duces, marchiones, comites, quæ sint iste personæ, & an dicuntur excedere opprimendo subditos talijs. exactiõibus & similia faciendo & se in spiritualibus intromittendo. vide in ver. Dicendum numero. primo. fol. 88
- princeps incidit in excessum subiiciendo liberos homines seruituri & in obediendo superioribus suis, non seruando misericordiam pauperi & quando ecclesiasticus non honoratur sicut sunt debitis, & quando de facili faciunt guerras propria autoritate. vide *ibidem.* nu. 4. 5. & 6 fol. eod.
- principes excedere dicuntur offendendo subditos vasallos suos, differendo iustitia affligendo partes laboribus & expensis. vide *ibid.* nu. 7. & 8 fol. eod.
- princeps priuilegium concedendo videtur casum incogitarum intelligere. sicut ius intelligit, nam talis præsumitur intentio in priuilegio qualis est legis scripta tamen in verbis generalibus non videtur concedere iniquum & absurdum nam per simplex referendum principis, non videtur habilitari inhabilis. nam si per principem committatur cõ recusatione remota, non intelligitur remota recusatio euidentis vel iuridica. vide in verbo, Est tamen. numero. primo cum plu. sequen. fol. 100
- princeps licet à sua sententia appellari non possit poterit tamen supplicari. supplicatio impedit executionem. & licet dicatur quod ergo ad possessorium non appellatur est verum quo ad executionem impediendam soler etiam dici quod à tribus sententiis nec agitur nec excipitur, nisi facta executione. potest tamen de nullitate agi. vide in verbo, An si statuto. nu. 4 fol. 120
- princeps solus remitti pœnas & bonus iudex non debet pœnam probati criminis minuire. & nullus alius quam princeps ante sententiam in criminoso tam in ordinariis quàm in extraordinariis potest ratione personæ status & scandali ampliare & arctare pœnam. & pœna quæ imponitur per compositionem obtinet vicem pœnæ legalis vide in verbo, An facta. numero. secundo & 3. cum plu. seq. fol. 166
- princeps non potest remittere pœnam corporalem delinquenti sine causa, nec iudex inferior potest alterare, nec minuere parte nõ concordata & quando princeps remittit nõ intelligitur remissum nisi in quantum spectat curiæ suæ. vide in verb. Quia pluries. nu. 1. cum plu. seq. fol. 68
- princeps concessit potestati vt familiam suam ad se venire faciat in officio, nõ alios potest adducere quam suam vxorem liberos & seruos, non alias personas. etenim nõ videtur esse familia filii. vide in ver. potestas numero. 2 fol. 168
- princeps concedendo priuilegium, an videatur casum incogitarum intelligere sicut ius intelligit. nu. 1. & 2. fol. 100
- princeps in verbis generalibus non videtur concedere absurdum & iniquum. numero. tertio. fol. eod.
- princeps potest suam sententiam corrigere. numero. 16 fol. 213
- princeps est lex animata in terris. nu. 74. f. 213
- princeps si rescripserit, quod ferètes arma torqueantur, nunquid mulier inuenta cum armis poterit torqueri. nu. 3 fol. 340
- princeps an possit remittere pœnam corporalem delinquenti sine causa. numero. vndecimo. fol. 168
- princeps remittendo delictum non intelligitur remittere, nisi quantum suæ curiæ tangitur, non autem ius partis. *ibid.* nu. 12
- princeps tenetur Deo reddere rationem per subditorum iniuria. numero primo fol. 76
- princeps dans alicui generalissimam potestatem non potest tollere constitutiones anteriores à principe conditas. vel firmatas. numero. 3 fol. 340
- princeps potest iudicare inspecta veritate. numero. 73. fol. 17
- princeps potest remittere pœnam ex causa. numero. 2 fol. 256
- princeps non potest rem priuati accipere pretio non soluto. nu. 2 fol. 191
- princeps quamuis dicat in priuilegio tum potestate substituendi intelligitur tale priuilegium ciuili modo, & secundum quod ius intelligit. in ver. an substituens. nu. 8. §. vnde quamuis. fol. 305
- princeps si concessit iurisdictionem ordinariam ad bene placitum. & moritur expirat iurisdictione ante aduentum successoris, & an mandatum factum & vltima de regiminis, dic quod non. vide in ver. An officialis. numero primo. fol. 306
- princeps si concesserit iurisdictionem ordinariam ad beneplacitum, nunquid talis iurisdictione expiret per mortem principis ante aduentum successoris. numero. sexto. fol.

Index.

fol. 307
Princeps potest vno verbo cassare sententias iudicum recte latas. nu. 7 fol. 299
Princeps debet iudicare secundum veritatem & non ire per ambages. nu. 14 fol. 296
Princeps tantum remittit penas. nu. 2. & 3 folior 66
Princeps debet pre ceteris abstinere a vendicanda re, quam ipse vendidit. nu. 2. fol. 77
Principium officij quomodo intelligatur in statuto. nu. 1 fol. 278
Principium cuiusque rei, pars potissima cense tur. nu. 1 fol. 39
Priores arbitrium habentes potestatem absol uere non possunt a syndicato. nu. 79 fol. 33
Privilegium datum alicui propter officium si bi commissum extenditur etiam ad tempus, quo laborat ad veniendum ad locum, vbi debet exequi illud officium. nu. 2 fol. 175
Privilegium concessum officialibus quod non possint stare in syndicato, quomodo intelli gatur. nu. 5 fol. 174
Privilegium concessum potestati extenditur etiam ad assessores. nu. 5 fol. 129
Privilegia principum non extenduntur ad o diosos. nu. 4 fol. 100
Privilegium disponens quod quis conveniri non possit si contra agentem non opponatur exceptio, valet processus, & si opponatur non licet reddi ius actori, neque audiri. vide in verbo, licet dicatur. fol. 112
Probabilis dubitatio excusat a culpa, & quan to iuniores, tanto perspicaciores, & antiquio ri opinioni standum est, nisi notorie consta ret quod male dicat. nam opinio doctoris non est ponderanda, sed ratio. & vbi hincin de sunt opiniones si decur sententia p vna opinione non potest dici nulla, & illi quæ fa uet sub silentio actus fauendum est. vide in ver. an si iudex. nu. 7. §. Vnde in tali. fol. 222
Probantes de dominio alicuius rei per testes, quando sunt duę partes quid debeat tacere iudex vt non teneatur in syndicato an fieri debeat sicut quando producuntur duo testa menta eodem die facta quod facit ad qua sitionem de aqua. ea enim quæ liquide pro bari non possunt probantur per verisimiles coniecturas & indicia & præsumptiones. vi de in ver. probatio. numero primo & tertio. folio 273
Probationes in syndicato requiruntur eiden tes, tamen data ipsius officialis compulsio ne vel violentia, aliqua potest probari quan titas rerum, quas officialis per conclusio-

nem receperit per iuramentū passi concu sionem & si quis dixerit se aliquid dedisse officiali, an stetur suo dicto cum iuramen to. vide in verb. contra officiales. nu. primo fol. 174

probationes in causa syndicato debent esse e uidentes, licet, alias ignoti admittantur cum tortura, non tamen admittuntur in causa syndicati & iudex qui in syndicato impe titur de commissis debet committi legiti mis, & desertissimis probationibus, & ex quinque speciebus probationū dicitur quis conuinci, & captus in flagranti crimine ex eo solo dicitur conuictus. ibidem. numero. 6 fol. 275

probatio syndicati qualiter fiat contra offi cialem, qui aufugit, de commissis vel extor tis per ipsum. & eximens aliquem de carce re tenetur creditoribus etiam si carceratus est reductus ad carceres. in rubr. præceptum vide in ver. probatio in syndicato. nu. primo fol. 275

probatio concurrentes contra aliquem quod alias similia fecerat, delicta erit aggrauatio indiciorum aliorum contra ipsum, & indi cia an sint sufficientia vel ne, committitur iudicis arbitrio, & quando contra aliquem ali quod est probatum delictum semper con tra eum laborat suspitio in eodem genere mali. vide in verb. Tortura. nu. 9 fol. 315

probatio admittitur quo ad indicia p viā signi, vt si i vna domo reperiat puer occisus et ui cinus deponat se audiuisse puerū plorātē, an valet ista. pbo similiter si occisus ex hibeat oculis occisorum, & ex vulneribus sanguis rutilabit quæ experientia erit indicium ma gnum a qua non erat per iudicem receden dum, cum sit omnium rerum magistra, & dicit Cicero. Quod prouerbium est genera le, cui consuetudo fidem attribuit, & opinio communis sensum accomodat, & in corru pte integritatis integritas a quiescit. vide in ver. mandauit. nu. 28. & 29 fol. 344

Probatio an sit de substantia sententiæ. nume ro. 6. fol. 301

Probatio verisimilis an sufficiat aut in causa ignorantia. nu. 3. fol. 262

Probatio evidens dicitur illa, quæ colligitur ex coniecturis. nu. 2 fol. 245

probatio quæ requiratur aduersus officialem in syndicato conuentum. nu. 3 fol. 6

probatio semiplena releuat accusatorem a ca lumnia. nu. 1 fol. 203

Probationes quæ requirantur in syndicato contra

Index.

contra potestatem & eius officiales & familiarium. nu. 186. fol. 63
 probatio bonæ famæ facit purgare indicia. numero. 33. fol. 335
 probare aliquando quis cēsetur eo ipso, quod contrarium non probatur. nu. 146. fol. 29
 probatōnes debent esse euidentēs in syndicato. nu. 1. 3. & 6. fol. 274
 probatio bonæ famæ minuit & debilitat fidē indiciorum. & e contra probatio malæ famæ roget. nu. 4. fol. 340
 probatio quō ad indicia admittitur per viam signi. nu. 29. fol. 344
 probatio contra officialem qui aufugit à syndicato, qualiter fiat de commissis vel extortis per ipsum. nu. 1. fol. 275
 probationes in causa inducere non pertinet ad officium iudicis. nu. 5. fol. 255
 probatio plena resultat ex multis indicis simul coniunctis, etiam ad criminalem pœnam. nu. 22. fol. 343
 processus contra officiales fit breuiter & summarie. nu. 22. fol. 12
 procurator finito officio per officialem an possit stare per eum in syndicato, & quid in assessore destinato ad aliā prouinciā, an possit cōstituere, procuratōrē, qd̄ limita nō pcedere vt hic. & ille qui vocatur ad ponendū cōputum rationis de gestis in officio nō potest procuratorem constituere. vide in verbo, procurator. nu. 2. & 3. fol. 270
 procurator an possit interuenire pro eo, qui stat ad syndicatum. nu. 40. fol. 15
 procuratori si soluatur indebitū, & dominus ratificet condicatur à domino. nu. 2. fol. 184
 procuratori si soluatur indebitum & dominus ratificet condicatur à domino & officialis auferens pecuniam de facto & dans eam superiori, superior tenetur ad restitutionem. potestas enim non tenetur pro factis extraiudicialibus familiar, nisi mandauerit vel ratū habuerit. vide in verbo, potestas. numero. 2. & 3. fol. 178
 producit aliquis instrumentum falsum, accusatur ipse producens, & notarius de falso qui aufugerunt, an inducatur p̄sumptio vel probatio falsitatis contra notarium. vide in ver. An testes reprobati. sub nu. 3. quia fuga delictum vocatur. fol. 221
 prohibitio minis vel verbis facta ab illo cuius prohibitio inducit metum terribilem, habetur ac si manu armata talis prohibitio fieret. vide in verfic. Syndicantur. el. vij. n. 18 ibi, & adde quod singulariter. fol. 10

prohibetur quem diu in carceribus macerari, quia non ad pœnam, sed ad custodiam debet esse carcer. vide in ver. licet dicatur. nu. 1. ibi. quia non ad pœnam fol. 144
 promissio facta iudici nomine officii, an transeat ad successorem. nu. 5. fol. 307
 promissio in carcere facta carceranti per iniuste detentum non valet, secus si iuste detineatur. nu. 5. fol. 166
 promissio & iuramentum fideiussoris intelligitur rebus sic existentibus. nu. 3. fol. 186
 promittens sub nomine officii per errorem an obligetur. nu. 5. fol. 253
 promittens, aliquid sub pœna si non faciat, & ad pœnam conueniatur cui incumbat onus probandi. nu. 145. fol. 29
 promittens stare consilio sub quacunque forma consulatur non poterit appellare. numero. 179. fol. 32
 promotor in processu inquisitionis an & quando censeatur ius habere. nu. centesimodecimoseptimo. fol. 25
 prorogatio iurisdictionis non requirit expressum consensum, sed tacitum, nam prorogatio dat vsum iurisdictionis non habenti, & facit ad illud quod nullus possit cognoscere de p̄sentationibus instrumentorū habentibus executionem paratam. vide in ver. instrumentum. nu. 1. & 2. fol. 196
 prorogatio non habet locum vbi est certus iudex deputatus. nu. 4. fol. 250
 prouinciales qui dicantur. nu. 20. fol. 129
 prouocantur superiores ad miserandum sexdecim rationibus de quibus in verbo, quot sūt qui faciunt. nu. 2. in fine fol. 261
 publicatio attestacionum an sit substantia iudicii. nu. 219. fol. 69
 pudor in leuibus delictis habetur pro pœna. nu. 1. fol. 157
 puniri an quis possit ex sola confessione facta in iudicio. nu. 1. & 4. fol. 280
 punitus semel, an possit iterum puniri in pœnis priuatiuis, vel afflictiuis. nu. 8. fol. 263
 punitus in foro ecclesiastico, puniri pōt in seculari foro quatenus pœna excedit. n. 123 f. 26

De litera Q.

QUAE conceduntur meri & mixti imperii maioribus iudicibus specialiter, nō veniūt in generali cōcessione iurisdictionis, nisi expresse dicat. vide in ver. an substitutus. n. 8. ibi, vbi cāz meri fol. 305
 Quædam sunt in libero arbitrio & potestate iudicis, quæ non trahuntur ad necessitatem. nu. 14. fol. 25

Quæstio

Index.

Questio si sit inter duos de aliqua re. & quilibet
 pbat de dominio illius rei simul p testes equa-
 les. quid tunc facere debeat iudex. n. 1. & 2. l. 273
 Questionis nomine veniunt tormenta corporis
 dolores, & mansio dura. nu. 148 fol. 29
 Questus cuius nō presumitur in iudice. n. 50 l. 16
 Qualitas personae debet attendi in tormentis. nu.
 2. & 4 fol. 322
 Qualiter tenetur is qui successorem nominavit ad
 officium, si ille nominatus in officio delinquat.
 numero 11 fol. 187
 Qualiter puniatur qui abstulit a familia potestatis
 aliquem condemnandum. nu. 4 fol. 183
 Quae sint consideranda in compositionibus ut ius-
 te procedant. numero 1 fol. 165
 Quando proceditur ad denuntiationem vel accu-
 sationem accusatoris vel denunciatoris per inqui-
 sitionem an possit accusator facere repulsam te-
 stiū, quia ipse loco succedit filius vel quia est
 loco fisci. vide i. verb. Et aduerte quod dicitur cō-
 stitutiones nu. 2 fol. 201
 Quando agitur de maleficio exprimendum est cer-
 tum nomen hominis occisi si potest illud nō ē
 sciri, quia erat cognitum, secus si erat in cognitū
 ut peregrinus. vide in ver. confessio. nu. 2. ibi q
 licet ubi agitur. fol. 149
 Quando periculum est in mora, iudices saepe inci-
 piunt a praecepto. n. 9 fol. 271
 Quando requiritur certus numerus testium mi-
 nor facit indicium. nu. 39 fol. 338
 Quando opinio vnius doctoris fuit obseruata in
 vna ciuitate, non est recedendum ab illa. n. 7 f. 222
 Quando in actis reperitus scriptum quod talis cō-
 posuit se cum curia nolens cum ea litigare pro-
 decem pro tali delicto videtur per viam transa-
 ctionis hoc fecisse. nu. 1 fol. 215
 Quando vnum officium vnitur alteri, vel confun-
 ditur cum altero, tūc illud quod extinguitur, nō
 debet inspicere. nu. 4 fol. 286
 Quando iudex astringitur pronuntiare intra cer-
 tum tempus potest pronuntiare cum aliqua refer-
 uatione. nu. 1 fol. 301
 Quando ex coniectura, vel indicij insurgit plena
 probatio, tunc tot requiruntur ad hoc proban-
 dum, quot ad probandum principalis negotij fa-
 ctum. nu. 2 fol. 335
 Quando pro aliquo negotio possunt adiri plures iu-
 dices, licet unus aditus sit negligens pro hoc nō
 facit litem suam, quia ab alio potuit consequi,
 nisi esset impeditus multitudine causarum. vide
 in uer. contra magistratum. numer. 7. ibidem &
 hoc casu. fol. 240
 Quando proceditur ex mero iudicij officio vel
 per modū notorij, vel ex fama publica tollitur
 necessitas traditionis copiae indiciorum & arti-
 culorum. idem ubi sit inquisitio de conscientia

principis. vide in ver. mandauit. nu. 2. 4 fol. 340
 Querelam porrigere potest quilibet contra pote-
 statem, si de iure publico & de poena fisco appli-
 canda agatur. nu. 215 fol. 69
 Querela qualiter formanda sit super barataria in
 dice, vel potestate facta super absolutione eius,
 condemnari debuerat. nu. 19 fol. 40
 Querela quid sit, & vnde dicatur. nu. 115 fol. 25
 Querela differt ab appellatione. nu. 116 fol. 25
 Querela nō dēt bis fieri de eodē delicto. n. 3 f. 166
 Querelantes contra potestatem in syndicato, an
 succumbant quando non probant, & apparet q
 iniuste querelatum fuit, an eo modo quo iudex
 temere contra aliquem inquirens non tenetur
 ad expensas. ibid. numer. 4 fol. 177
 Querela data in syndicato contra officialem inde-
 bite qui fuit absolutus, an contra iniuste quere-
 lantes poterit agere actione iniuriarum. vide in
 verb. Iniuria. nu. 1. & per totum. fol. 197
 Qui accusauerit iudicem, quia dedit sibi pecuniā,
 & non probauit h iudex fuit absolutus, an possit
 talis ex huiusmodi sua confessione condemnari,
 quia iudex corruptus famā perdit. & vide i. ver.
 Corruptio. nu. 3. & an qui. fol. 159
 Qui ad auxilium conuocant cogantur a iure auxilia-
 ri familie curiae ad capiendum, & ducendum ad
 carceres inobedientem, non tenentur iniuriarū
 vide in verb. Familiaris. nu. 3. fol. 178
 Qui cū fideiussoribus liberandus erat a carceribus
 aufugit, perdit beneficiū. vide in ver. Carcer &
 carceratus sub nu. 2. ibi & nota principiu. f. 139
 Quidam, proposuit quandam ex domo vicini
 intrasse per caminum ignis & furtum pecunia-
 rum sibi fecisse, & viso per officiale camino, qui
 erat ualde arctus, apparebāt omnes fuligines &
 nulla introitus uestigia, fuit tortus, & confessus
 est falsam querelam propter creditores, sic saepe
 faciunt delatores criminum, ut aliquid lucratur
 tales delationes falso faciunt. sit ergo iudex cau-
 tus & subtilis inuestigator. vide in uer. Quidā
 uir leuis. in fin. sub nu. ultimo. f. 355
 Quidam erat condemnatus, quod sibi extraheret
 oculus dexter. executor per errorem extraxit si-
 nistrum, an potestas possit sibi secundum formā
 condemnationis facere et exhiberi dextrum, &
 quid quando an quis uolens percutere unū aliū
 percussit, & statutum loquēs & puniens eructe
 oculum non habet locum in eo qui effodit ocu-
 lum non uidentem. uide in uer. Executio sentē-
 tiarum. nu. 4 fol. 176
 Qui dicit debitorem suspectum, debet probare, &
 is qui potest propria autoritate facere, si addit
 iudicem non requiruntur libellus pro licentia. vi-
 de in uerbo, Captura. sub num. 4. suspitio autem
 uidetur imminere, quādo ex probabilibus cōie-
 cturis. uide ibid. nu. 5 fol. 135
 Quid

Index.

Quid enim si cōsanguinei intra lignū pforatū, uel inter plauellas forulares, zoculo, aut intra unā tabulā pro cubili sternēdo, uel pro igne faciendo ferrum imposuerunt, quod cogitari non poterat cum quo cathenas limaerunt, an sit & esse dicitur sine dolo & culpa carcerarij, vide in uer. An si plures. nu. 10. ibi. Qui enim. fol. 141

Qui dolus uel culpam allegat, probare debet uide in uer. Qualiter autē. n. 2. ibi, qd qui doli. f. 145

Quicquid in incerto per legem dimittitur, cōmitti uidetur iudici. num. 3. fol. 213

Qui est prouocatus ad duellum, si moriatur in illa die qua debeat intrare bellū, an p̄sumatur mortuus p̄timore. vide in uer. Sequi. modo not. numer. 3. fol. 352

Qui & quādo possint ex ciuitate eijci. n. 2. f. 80

Qui alios uult iudicādo corripere, sua debet prius malefacta emendare, is enim potest de errore tērius iudicare, qui non habet quid in teipso cōdemnet. vide in proēm. nu. 1. & qui in alterum paratus est dicere oī uitio carere debet. n. 1. f. 76

Qui facit aliquem capi, qui apparet innocēs, debet puniri ad similitudinem supplicij, quia innocentes non debent capi, nec grauari lumpus, nec in aliquo alio. vide in uerbo, Quia plerunque. sub n. 3. ibi, qd quāuis iudex in criminali possit. f. 137

Qui habet arbitrium aliquid malefaciendi excusat rōne arbitrij, si malefaciat uerba liberum & plenum arbitrium important liberam uoluntatem nobisram a re. iu. nam iniquum arbitrium nūquā intelligitur. nam ex arbitrio nō poterit quis tollere ius quāsitū ex p̄scriptione, nec tollere exceptiones Macedoniani. 1. & 2. uerfic. Potestas. numer. 2. fol. 126

Qui latitat, ne carceretur, non dicitur aufugere, & an sit delictum quod publica consuetudine permittitur. vide in uer. Qualiter aut. sub. n. 3. qd si cōdēnatus in carceribus aufugit. vide ibi. f. 145

Quilibet p̄sumitur uelle redimere, & posse sanguinem suum per fas & nefas. vide n. 3. fol. 140

Quilibet potest resistere iniustitiā facienti, nō autē in alijs casibus ubi iuris p̄cia requiruntur. vide in uer. Consilium. nu. 1. sub litera 2. fol. 149

Quilibet officialis durante officio cōuenitur si in suo officio deliquit, non tamen cōuenitur corā syndicatoribus. uer. Officia. n. 3. & 4. f. 173

Quilibet superior malefactorem sibi substitutū secundum maius & minus torquere potest. & in extraordinarijs eriminibus quis fustigat, & quādo sumatur indicū. vide in uer. tortura. n. 3. f. 364

Quilibet, dictio, cui libet in solidum distribuit idē numero. 135 fol. 128

Qui modum non seruat, aliter dicit, & si quid cū consilio fieri teneatur, & faciat sine. vide in uer. Dicitur in literis. & nu. 1. fol. 148

Qui non appellauit a sententia, an poterit agere cō

tra iudicem deimperitia, & si iudex qui confirmauit primam sententiam factam per imperitiā an faciat litem suam uel primus. vide in uer. An stante. nu. 2. fol. 121

Qui non timet iustum iudicem nō credit eum beneuolum uel pacificum inuenire. vide in uer. Post Imperatorum. nu. 36 fol. 79

Qui promisit aliquem non offendere adulterando uxorem non dicitur offendere. dominus enim qui concubuit cum uxore uasalli priuatur proprietate feudi, & dominio uasalli vide in uer. Adulteriū. n. 5. ibi, qd promisit nō offendere. f. 115

Qui se in officio laudabiliter habet publice cōmendandus est. vide in uer. Syndicatu. n. 8. fol. 77

Qui semel aufugit licet alias non esset diligēter custodiendus, erit propterea carcerandus & diligētius custodiendus, an modo custos carceris puniatur, si non custodiuit illum qui erat in proximo relaxandus, sicut illum qui erat de proximo cōdēnandus. vide in uer. An potestas. sub n. 2. f. 140

Quis potest conuocare amicos & uicinos pro pulsanda iniuria sine uolentia. vide in uer. Pone. numer. 3. fol. 93

Quis habet debitore suspectū de fuga an sua auctoritate possit capere eum ducere ad iudicem. vide ibid. num. 13 fol. 135

Quis ut possit esse iudex potestatis affirmauit se doctorem, cum nō esset, an debeat puniri, & statutum disponens, quod iudices potestatis debeant esse doctores legum, an creati ex priuilegio contineantur sub uerbis ipsius statuti, & si potestas duxerit assessorem qui erat iurisperitus scientie eminenti, an statuto sit satisfactum. vide in uerbo Doctor. nu. 1. S. is qui. fol. 171

Quis in causa alimentorum obtinuit sententiā pro se a qua appellatur quod interim appellans teneatur dare expensas appellato, & idem dicēdū est si litigaret cum hīco. vide in uer. Expense. nu. 2. & 3. fol. 177

Quis non p̄sumitur esse in quasi possessione officij sine confirmatione superioris, quando confirmatio requiritur. nu. 2. fol. 175

Quis non potest exercere officiū in quo semel deliquit, nā notarius cōdēnatus de falso instrumento non potest officium notarius exercere, oportet magistratus habere mundas manus. &c. vide in uer. Officia. nu. 4. S. non potest. f. 247

Quis licet non possit esse assessor uel iudex in propria patria, nō prohibetur esse locumtenens uel delegatus. & habens potestatem substituendi a principe si locumtenentem facit & uel substitueret substitutus non possit alium substitutum facere, & cause sanguinis non possunt expediri p̄ vicarium generalem. vide in uer. An substiti. numer. 4. & 8. fol. 305

Qui torqueti possint & qui non. nu. 11 fol. 329

Quod

Index.

Quod secundum consuetudinem, sit, iure videtur fieri, quia id quod est consuetum fieri est necessarium. vide ibid. sub nu. 15. fol. 142
 Quod fecerunt familiares potestatis presumatur contra eum, vel quod ipse mandauerit & quid possessione occupata & reperta penes dominum, & an rectores teneantur de facto familie, & si potestas multos conuocauerit causa debellandi domum, an si passimint propter hoc domum teneatur. vide in ver. An ex eo. nu. 1. fol. 179

De litera R.

Ratificatio dictorum in tormentis perseverata, & iurata excludit omnes dubitationes & exceptiones, & perseverare dicitur quis quando non terretur tormentis, & extra tormentorum locum illa non videtur perseverare. vide in verbo, ratificatio dictorum in tormentis. nu. 1. fol. 351
 Ratione officij vnus homo fingitur alius. numero 4. fol. 253
 Ratio contradictionis semper est attendenda. nu. 1. fol. 130
 Ratione patientie & consensus quis teneatur. numero 3. fol. 293
 Rationem villicationis suae vtriusque reddere tenetur. nu. 4. fol. 77
 Ratione loci in quo quis inhabitat non redditur habilis ad conueniendum, quia in iudicio debet omnis suspitio cessare. in tiru. de his qui ad eccle. confug. non habet locum in eo qui debet stare syndicatui, quia ecclesia confugiendo non poterit in eo defendi, & licet dominus propria sit cuique tutum refugium in ciuilibus causis qd operatur in eo qui debet syndicari, quia capi & extrahi de ea poterit, quod si postea fuerint inuenti in culpabiles iniuste quarelantes veniunt puniendi. vide in ver. Viso. nu. 4. fol. 104
 Rebus de quibus syndicetur. nu. 2. fol. 2
 Receptas officialem fugientem tenetur in quadruplu eius, qd a subditis subtraxit. n. 109 fol. 52
 Rector si ex forma statuti teneatur dare comunitati balistas, non auditur volens dare pecuniam. nu. 8. fol. 304
 Rector seu potestas de delicto officialis mortui non tenetur. nu. 156 fol. 30
 Rectores, & officiales electi ad suffragia populi incidunt in penam legis Iulie. ambitus. nume. 65 fol. 46
 Rectores terrarum tenentur pro familia quam secum ducunt, & quando promissit fideiubendo pro officiali suo eo mortuo non tenentur. vide in ver. Rectores. n. 1. fol. 183

Rectores terrarum non debent secum ducere uxores, & si ducant tenentur pro ipsis. numero 22 fol. 181
 Rector an teneatur conducere & reducere officiales suis sumptibus nu. 6. & 7 fol. 268
 Rectores & praesides an possint sibi eligere assessores. nu. 32 fol. 131
 Rectores qui iudices minant ne iudicent, put debent secundum ius, tenentur criminaliter. vide in verbo, Appellatio. nu. 7 fol. 117
 Rectores terrarum qui testes cogunt per tormenta, vt falsum dicant tenentur. lege. Cor. vide in ver. Appellatio. nu. 8 fol. 117
 Rectores locorum non possunt recedere sine licentia superioris etiam si velint stare per vnam diem. nu. 1 fol. 122
 Recursus contra iudicem qui male iudicauit appellationis omissione non impediri. numero 6 fol. 123
 Reformatus in officio an debeat bis syndicari. numero 3. fol. 281
 Regalium concessione an videantur concessa omnia, quae personae principis cohaerent. nu. me. 12. & 13 fol. 85
 Rex dicitur pater quo ad gubernationem & dilectionem. nu. 77. fol. 82
 Rex & respublica idem sunt. ibid. nu. 78
 Rex debet omnes superexcellere, & per se esse sufficiens. nu. 46 fol. 80
 Rex qualis esse debeat secundum Philosophum. nume. 47. fol. 80
 Rex non curans de regno an debeat expelli consilium Papae. nu. 58 fol. 81
 Rex iudicat in causa propria, quia alteri committit. nu. 6 fol. 199
 Regem an liceat debellare ab iniusticiam suorum officialium. nu. 2 fol. 113
 Reges debent esse iniquitatis correctores, & non iniqui. nu. 45 fol. 80
 Regis officium est iustitiam facere. & numero 13. & 14. fol. 83
 Rex sapiens est stabilimentum populi. n. 15. fol. 83
 Rex dicitur qui alios regit, & a nemine regitur. nu. 16 & 21 fol. 89
 Rex bonus est melior quam bona lex. numero 17. fol. 83
 Rex grauiter excedit qui regnum suum destruit. nu. 18 fol. 83
 Reges debent interdum dare audientiam publice, & vultum suum ostendere. & nu. 6. 7. 9. & 12 fol. 62
 Regis nulla sancta societas, neq; fides. n. 4. f. 82 fol. 82
 Reges quare dicantur sacri. nu. 5. fol. 82
 Rex non debet esse iuuenis nu. 22 fol. 83
 Rex de-

Index.

- Rex** debet vitare opera tyranni. nu. 1. fol. 100
Rex iniustus dicitur tyrannus. ibid. nu. 1
Reges habet ius patronatus in episcopatu suæ civitatis. nu. 3 fol. 146
Reges multis modis excedunt. nu. 1. & per totum. fol. 78
Reges mali canes rabidi appellantur. numero. fol. 80
Reges indocti sunt tanquam simulacra. numero 44 fol. eod.
Reges carnales sunt lutea simulacra. n. 44. f. e.
Reges habet ius patronatus in Episcopatu suæ civitatis. vide in ver. Statutum. sub numero 3. fol. 146
An liceat occidere regem tyrannum, qui non habet superiorem, vel ei non pareat. nu. 1. 2. & 3. & infra per totum. fol. 83
Rex si requisitus à comite denegat sibi iusticiam ministrare, an perdat dominium, quod habet in contractu illius comitis, imperium enim, quod rex vasallo inhæret, oisibus regis, adeo quod ab eo separari non potest, regnum enim diuidi non potest, & rex non potest modo aliquo comitem à sua iurisdictione dimittere expresse, vide in ver. An si rex. numero 1. fol. 113
Regem an liceat debellare propter iniustitiam officialium suorum. iniustitia enim facit vacillare corda subditorum dominis suis. vide in ver. An si rex. nu. 2 fol. eod.
Rex quando est negligens in faciendo iusticiam appellatur ad papam, & regnum tunc dicitur vacare de iure. vide in ver. An si rex. numero 2 fol. eod.
Rex excedit quia regnum dominio tyrannico in paupertatem redigerit ut fecit Federicus Imperator, qui regnum dominio tyrannico conquisiuit & homines in seruili conditione redegit, quia propter suum depositum. procuratio enim reipublicæ ad eorum utilitatem quibus commissi sunt, non ad eorum quibus commissa gerenda est, sicut anima regit corpus, ita rex statuitur in regni gubernatione, quia rex est pastor populorum, neque debet esse iuuenis. vide in verbo. Rex autem. numero 19 fol. 83
Regem occideret licet populo propter eius tyrannidem, & licitum est bellum contra eum, si à præfide exerceatur, nam Ioel mulier interfecit Sisam regem, qui tyrannus erat, quæ benedicta fuit à Deo, nulla amplior magis victima Ioui mactari potest quam rex iniquus & tyrannus, nam in vita tyranni nulla fides, nulla pietas, nulla spes, nullus beneficii locus, à tyrannis enim causantur iniustitiæ, propter quas destruitur omnis pax, multa enim mala ex iniustitia tyrannorum eueniunt, quando enim non profertur cito contra malos sententia filii hominum absque nullo timore perpetrant mala vide. in ver. An liceat occidere. reg. tyrann. nu. 1. cum pluribus sequetur. peccata enim fidelium per saracenos & barbaros cum sæuitia vendicantur. vide ibid. nu. 9 fol. 83
Rex qui omnino inutilis est debet sibi dari coadiutor. & populus potest deponere Imperatorem insufficientem, & mente captum. vide in ver. An liceat regem tyrannum occidere. nume. 17 fol. 79
Reges qui clementes non sunt apud subditos demerentur, apud Deum, & quando sunt authores periurij. item ubi leges, transgrediuntur dispensando. vide ibi. nu. 24. fol. 79
Reges qui confirmant iniuste & quæ sita volenter possessa in præiudiciū partis incidunt in excessum. vide ibid. nu. 25 fol. eod.
Reges qui faciunt priuilegia concedendo heresim vel usuram incidunt in excessum, quia non debet alicui auferre iurisdictionem vel dominium sine causa neque alicui iniuriam facere. vide ibid. nu. 26 fol. eo.
Reges qui noua vectigalia sine maxima causa imponunt incurrunt maximum excessum. ibid. & quando priuilegia sine causa auferre similiter incidunt. vide ibi. nu. 27. fol. eo.
Rex mandans aliquid contra conscientiam suam non est obediendus nec in pace, nec in libello. vide ibid. nu. 28 fol. 29
Reges peccant quando sine causa vtuntur potestate absoluta & princeps si non vtitur potestate ordinaria peccat, & vtendo suprema potestate sine causa peccat mortaliter. vide ibid. nu. 29 fol. eod.
Reges excedunt si clerici pro beneficijs ecclesiasticis recurrant ad papam, & ipsi eos priuant fructibus beneficiorum, & eorum consanguineos multant & ipsos expellunt de suis dominijs. vide ibid. nu. 31 fol. eod.
Reges excedunt in tale exactionibus indubitis subditorum ibidem, & quando fallunt constitutiones contra ecclesiasticam libertatem directa vel indirecta via. vide ibi. nu. 32
Reges impediunt se in spiritualibus incidunt in excessum. vide ibid. nu. 33. fol. 79
Reges subijcientes liberos homines seruituti, & graues in eis existentes incidunt in excessum. nam breue regnum non parit subditis. ibi. nu. 35 fol. eod.
Reges

Index.

Reges non seruantes misericordia pauperibus
incidunt in excessum. ibid. nu. 36 fol. 80

Reges qui de facili guerras & bella faciunt ex
quibus affliguntur populi, quos sine autori-
tate superioribus facere non licet, incurrunt
in excessum. ibid. nu. 36 fol. eod.

Reges iustitiam deferendo propter quod par-
tes affligunt laboribus & expensis adeo, quod
compelluntur aut iuri suo renuntiare aut se
componere excedunt & tenetur ad interef-
se & restitutionem sicuti alter priuatus. vi-
de ibid. nu. 38 fol. eod.

Reges excedunt in concussionibus & rapinis
in talis & spolijs & quando derelicta cura pu-
blica & ministerium iustitię de regno nõ cu-
rantes per nemora continuo vagantur in
venationibus ferarum non recreationis gra-
tia. vide ibid. nu. 39 fol. eod.

Reges restituentes in legitimos natalibus &
admittentes eos ad successionem in præiu-
diciū legitimorum succedentiū incurrunt
in excessum. ibid. nu. 15 fol. 29

Reges qui regula sua diuidunt & scindunt in-
ter filios vel consanguineos, quod fieri non
debet incidunt in excessum, ibidem, & quan-
do non præstant auxilla viduis, orphanis, &
ecclesiasticis personis, cum imploratur corū
auxilium. vide ibid. nu. 15

Reges non seruantes iuramenta præstita in co-
ronatione prout est de nõ alienandis bonis
regni sui. item de cõseruando honore, eius,
& de non inuitanda eorum legitima mone-
ta cadunt in excessum. ibidem. numero 17.
folio eodem.

Reges qui maiora negotia expediunt suo sen-
su vel cum paucis, cum deberent conuocare
maiorē partem regni sui cadunt in exceſ-
sum. ibid. nu. 19 fol. 79

Reges quia aliquando indigent curatoribus
seu coadiutoribus propter eorum nimiam
iuuentutem, fatiuitatem; crudelitatem, aut
simplicitatem, & nolunt eos recipere ab Im-
peratore vel ecclesia, & sepe iniuste priuant
filios vel nepotes ex eorum linea descendē-
tes, ideo incurrunt in excessum. ibidem.
nu. 19. fol. eodem.

Reges vsurpantes officia sacerdotum incidunt
in excessum. vnde lex præ spirituali percutiū
tur. ibid. nu. 20. fol. eod.

Reges qui malos habent consiliarios, quo-
rum consilio multa mala operantur, incurrunt
in excessum. ibi. nu. 21 fol. eodem.

Reges ex coriātes subditos suos incurrunt in ex-
cessū, cū debeāt esse iusti cultores. ibi. nu. 22

Reges vani gloriosi & superbi, & qui non se
homines esse recognoscunt, nec Deum regē
regum incidunt i excessum, dicti sunt reges
à se, & alios iuste regendi. vide ibid. nu. 33.
fol. eod.

Reges incidunt in excessum imponendo sub-
ditis extraordinaria grauamina vel superir-
dicta, quam non licet. nu. 63 fol. 81

Reges cadunt in excessum, si culpa sua habe-
ret bellū, vel si ex parte sua in iustum bellū
iniret, & etiam quando excedunt terminos
suos. vide ibid. nu. 64. 65 fol. 81

Rex male se gerens populum tyrānizādo po-
test per populum expelli, sicut Tarquinius
expulerunt Romani. verb. Excedunt. nu. 65
& imponendo noua vectigalia sine causa ex
absoluta potestate. vide. ibid. nu. 66. & 67

Reges excedere dicuntur imponendo exactio-
nes vectigalium ex aliqua colorata causa, &
faciendo monetam grē, contaminatam, &
iniusti ponderis, item si tempore guerrę fa-
ciant monetā de vili materia ferro vel cor-
rio quam iubent expendi, & cessante neces-
sitate non recolligunt, nec emendant dam-
na subditis. nu. 68. & 69. fol. 86

Reges crapulantes & vino inebriantes, sensu
carentes de vino sitate famosi vina vndiq; ex
terrarum finibus anhelantes, in maximum
excessum incurrunt, cum duæ sint personæ
quibus mediātibus mundus gubernatur re-
galis & sacerdotalis, & propterea dicuntur
reges, quia Deo seruant leges iusta præcipiē-
do, & contraria prohibendo. nume 70. & 71
fol. eod.

Rex debet consilio senum omnia agere quia
infantiquis est sapientia, & propterea stul-
tus est princeps qui consilio non acquiescit
nu. 75 fol. 82

Regi qui nocendi cupiditate uel ulciscendi cru-
delitate, aut animū habens inplacabilem
uel feritatem bellandi, aut libidinē domi-
nandi uel similia, subditi eius non tenen-
turei obedire, hi enim non reges sed tyrā-
ni sunt in populo, & populus in fidelis ty-
ram non regem habere meretur, fideli po-
pulo solum datur iustus rex. vide in ver.
solum datur iustus rex. vide in verb. Exce-
dunt. nu. 74. fol. 82

Regis boni officium est subditos diligere, quia
respu. & princeps idē sūt. nu. 77. fol. eo.

Rex licet sit legitime institutus, debet vitare
mores & opera tyrannorum, & cū iniustus
est, tyrannus est, ideo nulla sancta societas,
neque fides regni est. nā boni reges sacri pro-

o 2 pter

Index.

pter iusticiam sacratissimam seu propter leges dicunt. vide i ver. Rex aut. nu. 10. fol. 82
Rex qui sedet in solio iudicis dissipat omne malum nutu suo, oportet enim ut vultum suum subditis ostendat, vultus eius liber, sicut vultus Salomonis, quem vniuersa terra videri desiderabat, ut audiret eius sapiētiam vide in verb. Rex aut. nu. 7. 8. 9. & 10. fol. eo.
Regis vultus moraliter significat illuminationem iustitiae, & verum iudiciū, quia ex vultu cognoscitur ita cordis, subditis en im tributa & fiscalia onera persoluūt regi, ut eius fraantur praesentia. vide in verbo, Rex autē nime. 10. fol. eod.
Rex cūctis debet esse benignus, nemini blādus, paucis familiaris, omnibus aequus, ad iracūdiā tardus, ad clemētiam pronus, in aduersis firmus, in prosperis cautus, omnibus pdesse debens, nulli nocere decet, quia leges humanas Deus p principes distribuit humano generi. vide ibid. nu. 45 fol. 80
Reges excedūt, quando aliquid agūt cōtra ius diuinū, cōtra q nihil possūt, ibidē. & quādo aliquid cōcedunt cum iniuria alterius. vide ibidem. nu. 48. fol. eod.
Reges excedere dicuntur statuendo, q vnus debeat, alter soluat. vide ibid.
Reges excedūt cū bona alterius citra ordinem iuris in aliū transferri volunt. in tit. de reg. princ. & c. nu. 8. Et quando sine causa iustā & licitam appellationem tollunt, quia esset contra ius diuinum. vide ibid. nu. 51. fol. 81
Rex nō pōt ius alterius sine causa tollere, & nō dicitur posse ea quē cū peccato fieri possūt, debet nō uti potestate ordinaria & viue re secūdum leges. ibid. nu. 52. fol. eod.
Reges excedūt cōcedēdo rescripta & ius alterius tollēdo, qā positi sūt ut faciāt iustitiā: & quando terminos iustitię egrediuntur: nō dicuntur reges. ibid. nu. 34. fol. 90
Reges in omnibus in quibus dispēsant cōtra ius: debent cum causa facere: aliter excedunt. ibi. & cum se de beneficijs ecclesiasticis impediunt volendo illa conferri facere pro eorum velle. ibi. nu. 55. fol. eod.
Reges quando sunt negligentes iustitiam administrare perperam iudicatam emendare: excedunt & coram regum dicitur vacare de iure & de facto. ibi. nu. 56. fol. eod.
Rex non curans de regno debet expelli de consensu Papae. ibid.
Rex sapiens est stabilimentum populi. Et cor regis in manu Dei est. ibi. nu. 59. fol. eod.
Reges excedūt remittendo pnam homicidii

in iudicium reipublice & cōsanguineorum occisi, quorum punito eis esset consolatio. ibi. nu. 60

Reges in excessum incurrunt, dum filias vel vxores subditorum per vim vel importunitatem cognoscunt. nu. 62 fol. 81

Reges in excessum incidere dicuntur trahendo clericos ad proprium forum, unde deponendi essent propria dignitate. vide in ver. Post imperatorum. nu. 2 fol. 78

Reges extorquendo à clericis & ecclesiasticis personis pensiones & poenas contra iura & ecclesiasticam libertatem incurrunt excessum & tenentur iniuriarum. ibid. nu. 2

Reges non facientes iustitiam deponendi sūt, & quando occupant alienas terras non continentes propriis terminis. ibid.

Reges quando tale is & exactionibus populū Dei affligunt indebite, & corporibus iniuriantur, incurrunt in excessum ibidem cum habere volunt plures mulieres, cum vnus vir vni vix sufficiat mulieri. vide ibidem. n. 4 fol. 78

Rex excommunicari debet, si appareat eum incorrigibilem, ibidem & si crimen sacrilegij, vel lase diuine maiestatis committat, vel si vsuras iudeis supra Christianos permittat in magnum incurrit excessum. vide ibid. sub nu. 5 fol. eod.

Reges qui non soluunt decimas & primitias, ut tenentur exsoluere incurrunt in excessum. ibidem nu. 6 fol. eod.

Reges qui sequuntur auguria & in eis confidunt, & in fortibus à vera fide deuiantes incurrunt in excessum. ibid. nu. 7. quia nihil melius resplendet in principe quam recta fides. ibidem. fol. 78

Reges iracundi furiosi & crudeles per hoc in cidunt in excessum, cum deberent esse mansueti & humani ibid. nu. 8. nihil aliud tam peculiare est imperialis maiestatis quam humanitas per quam sola Dei remittatur religio. vide ibid. nu. 9 fol. eo.

Reges constituentes leges iniquas & non facientes quod est de potestate regum instituta in cidunt in excessum. ibid. nu. 10. fol. 79

Reges impugnātes ecclesiam & clericos quos deberent defendere, in cidunt in excessum ibid. nu. 11. & quando non impugnant haereses sicut deberent. vide ibid. fol. eod.

Reges qui non puniunt blasphemantes sicut deberent, in cidunt in excessum. n. 12. fol. 79

Reges qui non subiciunt seipfos sacerdotibus Dei sicut deberent, & permittunt ab eis se venerari

Index.

venerari & manus osculari incidunt in excessum. ibid. nu. 13
 Reges recipiētes ab episcopis vel archiepiscopis homagium vel fidelitatem, cū nihil temporale teneant ab eisdem, incidunt in excessum. ibidem. nume. 14 fol. 79
 Regēs ciuitatē habet loco principis. n. 5. f. 202
 Regia via dicitur per iustitiam ambulare, & regis officium est iustam percipere, illicita prohibere, & cuncta æquamoderatione disponere, quia Rex sapiens est, stabilimentū populi, & dicitur Rex qui alios regit, & a nemine regit, creatur. n. ex necessitate, quia oia indigent capite. & cum homines faciles sint ad diffiniendū, ideo, indigent rege. melior est enim bonus rex quā bona lex. vide in verb. Rex autem. nu. 13. 14. 15 fol. 83
 Relationi vnus statatur, statuto statuē quod relationi familiæ credatur. nu. 195 fol. 65
 Remissio quando fiat, & an de consuetudine fiat, nisi in terris quæ sunt sub eodem præsidatu. vide in ru. baratarie. in verb. Si iudex nu. 1 fol. 137
 Remittens officialis secularis clericum ad proprium iudicem cum ignominia, an teneatur in syndicato. vide in ver. An apparitor. in si. & numero. 3 fol. 159
 Remota appellatione, an sit remota supplicatio & licet statutum disponat quod a sententia lata per syndicatores non possit appellari: poterit appellari a sententia ferenda. nu. 6 fol. 220
 Remorus ab officio propter culpam, salarium non debet habere. nu. 33 fol. 16
 Renūciatio q̄ fit p̄ cōclusionē valet. n. 8. f. 252
 Renuntiatio facta in vltimo vires spiritus, vel in nimia senectute vim facta in fraudē expectantium: vt de renuntiati beneficium in cōtinenti vxore recepta. vide in verbo. lura prædicta. nu. 4 fol. 238
 Repellens testes nō teneat iniuriarū. n. 2. f. 91
 Repertus in crimine vt plurimum certis passionibus agitur. nu. 2 fol. 316
 Repertus in rixa cum armis vel in delicto si fecerit resistentiam contra officialem & uulneratus uel uerberatus fuerit: non tenebitur iniuriarū vide i. uer. Syndicat. el. 3n. 7. f. 81
 Reperi an possit tortura si qs tortus cōfessus est delictum uel circumstantias delicti de quo inquirunt ipsum deinde post torturā negat quē cōfessus est & non perseuerat in cōfessione: an ipsū possit repeti tortura. uide in uerb. Viso de repeti. numero. 1. f. 347
 Represalia conceduntur propter iniustitiam

alicui factam in ciuitate non subdita concedenti represalias, econtra possunt contra potestatem pro iniustitia facta etiam si forensis sit. nu. 1 & 2 fol. 97
 Repulsam faciens contra testes non tenentur iniuriarum, & quando obicitur crimen ad repulsam non est necessaria inscriptio, tamen quando contra patrem vel patronum tenetur iniuriarum, & obicitur ad repulsam prælati, si non probat punitur, & syndicatores inquirendo contra officialem & opponentes quod commiserit furta baratarias non tenentur iniuriarum. vide in verb. An si contra. nu. 4. vsque ad finem. fol. 198
 Res si ad custodiam alicuius deputetur, torqueri potest custos, si res ipsa perdat. numero 183. fol. 33
 Res de facili reuertitur ad suam naturam, & rex non potest appellationem tollere, quæ est iuris diuini, & non dicitur posse quod cū peccato potest, quia cor regis in manu Dei est. vide in verb. Subiicio. nu. 2. 3. 4 fol. 122
 Rescriptum continens iniustitiam est suspectum de falsitate. nu. 2 fol. 3
 Resistere dicitur q̄ prinaciter insistit. n. 4. f. 280
 Resistentia quæ fit officialibus debet fieri modestè. nu. 3 fol. 280
 Resistere licet propria autoritate facientibus & actionem vltro modum. nu. 8. fol. 279
 Respublica non solum per reum vendicationem sed etiam per hypothecariam potest quesita per officialem durante officio consequi. nu. 11 fol. 249
 Respublica ad quorum vtilitatem gerenda sit. nume. 20 fol. 83
 Reipub. procuratio ad eorum vtilitatem quibus commissi sunt non ad eorum quibus commissa gerenda est, & potestas statuendi causatur a iurisdictione, quæ est de pub. introducta. vide in verb. Excedunt autem barones. nu. 220 fol. 83
 Reuifores rationum possunt absentem condēnare. nu. 6 fol. 6
 Reus an possit renuntiare iuri pro se introducto. nu. 3 fol. 297
 Reus non est detinendus in causa capitali, si ex publico processu constet eum absoluedum. nume. 143 fol. 29
 Reus confessus post tormenta repetita quæ repeti non debebant non debet condemnari. nume. 4 fol. 326
 Reus in fine temporis dati ad expediendas criminales causas, an possit dilationem petere ad se defendendum. nu. 44 fol. 18
 Reus

Index.

Reus criminis capitalis si daret mille fideiussores non auditur sed bene carceratus debet stare. vide in ver. An si plures. nu. 16. fol. 143

Reus qui aufugeret propter nimiam scuitiam vel minas atroces iudicis non habet contra se presumptionem criminis, quando enim suasio alicuius dolosa est proxima causa damni, tenetur suadens de dolo & damno, quia damnum quod quis sua culpa sentit ex re. in. vide in ver. Subiicio. nu. 1. 2. & 8. fol. 186

Reus non potest condemnari ex confessione facta in tortura nullis precedentibus indicis adhibita. nu. 23 fol. 70

Reo in tortura mortuo quis teneatur, si an dolo, culpa vel cā factū sit nesciatur. n. 14. f. 164

In rixa qui spixit aliquem qui tenebat gladium in manu, & se percussit & mortuus est, an de homicidio teneatur, & quid de eo qui in navi casualiter percussit alium cum ligno, in quo erat ferrum operando in navi, si mortuus est, an absolui debeat. nu. 2 fol. 165

Rumor quid propriè dicatur. nu. 58. fol. 46

De litera S.

Salarium an debeatur integrū officiali ante finitum officiū morienti. nu. 107. f. 52

Saluum conductum habens, ut a creditoribus nō possit impediri satisfdare debet de stando iuri termino solui conductus finit. numero. 92 fol. 22

Sanguinem suum quilibet præsумitur redimere velle per fas, & per nefas. nu. 3. fol. 140

Satisfactio contumeliarum quomodo fieri debeat. nu. 5 fol. 167

Satisfactio offensionis quæ debet præstari offeso, cui præstanda. sit. nu. 9. & 10 fol. 168

Satisfactio de sacerdote occiso cui præstari debeat. nu. 9 fol. 168

Satisfactio verberationis factæ à plebeio homine, in virum nobilem quomodo fieri debeat. nu. 8. & 9 fol. 168

Satisfactio quomodo, qualiter, & quando intelligatur facta sic quod iudex nō possit remittere, nec minuere pœnam ordinariam, vel extraordinariam. nu. 1 fol. 167

Salarium debetur potestati quousque venerit successor. nu. 5 fol. 185

Scientia quibus obstantibus non possit ab hominibus perfecta haberi. nu. 1 fol. 16

Scientia sine eloquentia parum proficit. & eloquentia sine sapientia multum reipub. nocet. vide in ver. Sequitur. nu. 4 fol. 101

Scriptura non est necessaria in causa dilapidationis prælati. nu. 8 fol. 232

Securitas perpetua à solo principe dari potest

temporalis autem etiam à lege. nu. 92. f. 22

Semel absolutus nō debet amplius molestari, nisi de nouo volens conuenire vel accusare fuisset ignorans vel absens tēpore absolutio nis. vide in ver. Officialis. nu. 2 fol. 99

Seneca in epistola inquit, q̄ cum Neapoli studijs vacaret, & ad studia bonarum artium vadens, à nobilibus sæpe fuit derisus. in præfatione sub nu. 3 fol. 76

Sententia lata in causa appellationis quando est contraria primæ, facit cōtra primum iudicem quandam insurgere præsumptionem, licet cōtra iudicem dolus non præsумatur idem in notorio, in quo magis error quam dolus p̄sumit. vide in ver. Appellatio. n. 3. f. 117

Sententia lata per arbitrium super aliqua emergentia quando per eam aufertur præiudiciū processui an appelletur, nam vbi lex prohibet appellari à diffinitiuā, tu ne potest appellari ab interlocutoria ante diffinitiuā & statuta prohibētia appellationem intelliguntur de diffinitiuā, & non de interlocutoria. vide in ver. An stante. nu. 3 fol. 121

Sententia regis ab ea appellari non potest. qd̄ facit ad no. contraria. vide in ver. Subiicio nu. 1 fol. 122

Sententia lata per pecuniam est nulla, si p̄ gratiam tenet, sed datur restitutio de corruptente iudice, ut pro eo sententiam ferat & reliqua. vide in verb. Corruptens sub nu. 1. & quasi per totum fol. 160

Sententia lata per latam culpam, an teneat, & si licet, andetur restitutio. vide ibid. sub nu. 3. ibi sententia. fol. eod.

Sententia cum esset pro aliquo proferēda, si tunc pars promisit iudicē seruare pro tali sententia indēnem, ut nō teneatur, in syndica. vel si pro alio actu fuerit sibi promissa indēnitas, an dicitur corruptus vel baratariam commississe. vide in ver. An si tempore sententiæ. nu. 1 fol. 160

Sententia ab apeellatione interlocutorie quæ dāda est in scriptis non sufficit notarium esse rogatū &c. & similiter sententia in scriptis debet esse scripta antequam proferatur, neque sufficit qd̄ iudex verbo ferat sententiā, & notarium roget. vide in ver. An contra. nu. 9 ibi. Et idem dicit Bar. fol. 232

Sententia lata cōtra absentē cū allegatione dolosa nulla, & solutū vigore snie iuste pōt repeti. vide in ver. De iudice. sub nu. 2. fol. 215

Sententia continens errorem expressum an validetur de consensu partium. vide ibidē in sententia, q̄a iudex debet iudicare scdm̄ ea quæ

Index.

416

- quæ sentit. vide ibid. nu. 6 fol. 216
- Sententia lata sine dolo quæ nulla est ipso iure, an iudex faciat litem suam in eo quo partem damni ficat. nam quædam sunt sententiæ quæ ius tribuunt licet iniuste, & quædam ius non tribuunt. & ideo decreta inualida ius non tribuunt, & iudex qui protulit sententiâ criminalem, & in fine posuit talem clausulam has condemnationes &c. vide in ver. An si sententia. nu. 1 fol. 302
- Sententia appellationis iudici à quo, non citato nõ præiudicat. nu. 135 fol. 56
- Sententia an valeat quādo sunt plures iudices pronuntiantes, quorum unus est corruptus, alij nõ numer. 4 fol. 161
- Sententiâ iniusta dicitur si dolose feratur. nu. 159 f. 30
- Sententia lata iuris ordinæ prætermisso an valeat, statuto stante, quod valeat. sententia lata omni iuris solemnitate omissa. nu. 58 fol. 17
- Sententia sine consilio sapientis lata est nulla, statuto stante, quod requiri debeat. nu. 126 fol. 55
- A snia Regis nõ appellari regulare. fallit vt n. 1 f. 106
- Sententia arbitri non valet, qui dicit aliter quā sibi fuerit commissum. nu. 2 fol. 548
- Sententia bona pronuntiata sine consilio sapientis an teneat, si iudex tenebatur pronuntiare cum cōsilio sapiētis. & quid in notorio. ibi. n. 3. 4. & 5. fol. 215
- Sententia lata contra absente cū allegatione dolosa est nulla. numer. 2 fol. 215
- Sententia contra mortuū lata est nulla. n. 157 fo. 58
- Sententia vnde dicatur. nu. 6 fol. 216
- Sententia cōtra ius legis lata valet, legis intellectu ambiguo existente nu. 33 fol. 216
- Sententia arbitri pecunia corrupti valet, sed nõ iudicis. nu. 25 fol. 112
- Sententiæ quædam sunt quæ ius tribuunt licet sint iniuste. num. 1 fol. 302
- Sententia lata à falso iudice delegato, an possit ratificari per ordinarium cuius nomine exercuit vt ratificatio cum excuset. nu. 5 fol. 171
- Sententia an requiratur in omni pœna. nu. 5 f. 259
- Sententiâ principis dēt proferti in scriptis. n. 2 f. 290
- Sententia pōt proferti sine scriptura in causis breuioribus. nu. 3 fol. 60.
- Sententia quando est nulla, an iudex faciat litem suā numer. 12 fol. 4
- Sententia lata à contra extrauagantē non registratam in volumine statutorum. nu. 3 fol. 304
- Sententia est de processu. nu. 14 fol. 293
- Sententia ferri potest vltima hora instantiæ nõ citata parte. nume. 232 fol. 71
- Sententia specialis an possit sequi contra officialē ex generali inquisitione. nu. 5 fol. 99
- Sententiâ per pretiū lata est ipso iure nulla. n. 51 f. 16
- Si quis habuit sententiā pro se in causa alimento rum, à qua appellatur, nūquid appellans interim dabit expensas. nu. 2 fol. 177
- Sensui alicuius si quid committatur de sensu approbato intelligitur. nu. 61 fol. 17
- Sermo, Dei nūru gratiam, & doctrina perfectiōne recipit, & non ab alio. nu. 1 fol. 10
- Seruius optimus vt Macrobius retulit Vergiliū Neapoli studuisse testatur in oratione. n. 2 f. 76
- Seruus an sit torquēdus in causa dñi sui. n. 4 f. 345
- Seruus ecclesiæ, an possit cogi, quod sit manivoltus numer. 6 fol. 234
- Seruus paganus alicuius Iudei si efficiatur Christianus non cogitur Iudæus illum relaxare gratis. numer. 3 fol. 251
- Seueritas quid sit. nu. 3 fol. 162
- Signa mala conscientie quæ sint. nu. 7 fol. 317
- Signa leuia sufficiunt ad probandum quem esse hereticum. numer. 6 fol. 339
- Similia sunt quæcunque vnius qualitatis sunt, eadē vero quorum substantia vna. nu. 131 fo. 56
- Si quis aliquem accusauerit, & contra accusatū sint indicia, propter quæ accusatus fuit tortus, & deinde innocens repertus, nunquid iudex teneatur vel accusator. nu. 1 fol. 14
- Si per fenestram reperitur furtum factum apposta scala & dicatur quod illa scala visa fuerit in domo alicuius an sit præsumptio cōtra eum ad torturam. vide de indicij ad torturam. vide in ver. An stetur. numer. 17 fol. 334
- Solennitates. l. libellorum. ff. de accusatio. an suppleantur per c. detestantes. n. 1. & 5 fol. 297
- Omni solennitate iuris omisā nihil aliud est dicere, quam summarie. nu. 11 fol. 292
- Solennitates iudicij quæ sint, & quæ substantialia. nu. 5. 6. & 8. fol. 246
- Solutum vigore præcepti iudicis, licet inordinate facti nõ repetitur, si verum erat debitū. n. 6 f. 219
- Status tyrānicus dicitur esse in ciuitate quādo subiti nõ possunt voce libera defendere bonū publicum ciuitatis. nu. 6 fol. 238
- Solutū vigore sententiæ iniustæ poterit repeti per actionem in factum. nu. 3 fol. 215
- Statuēdi potestas causatur a iurisdictione. n. 23 f. 36
- Statuta dominorū quibus dolus inest non valēt & contra statuta iniqua potest opponi exceptio do li. vide in verbo, Excedunt. nu. 16 fol. 85
- Statuta dominorum quibus dolus inest, non valēt numer. 16 fol. 85
- Statuta de potestate loquētia an possint locū habere in capitaneo. nu. 83 fol. 80
- Statutū vel instrumentū prohibens probationem admittitur, nisi per aliud instrumentum & non p testes, an iudex si nolit admittere probationes testium dicatur iustitiam denegare, & licet statutum possit tollere actionem nõ tamen potest facere quin talis consequatur iustitiam officiō Imperatoris misericorditer implorando. vide in verbo, Si per statutum. fol. 111
- Statutum

Index.

Statutum vel priuilegium disponens quod à sententia syndicatorum possit appellari, an iudex vel p̄tor condemnatus poterit appellari cum statuta nō ligēt forenses: & si sententia syndicatorum sit dolosa, an contra eam poterit excipi de dolo. vide in verbo, An si statuto. nu. 1. fol. 119

Statutum vel priuilegium disponens quod officialis condēnatus appellet cū infertione carum quæ ltimē apportant pōt princeps acceptare appellationē, & inhibere de causis. vbi ēt appellari nō potest datur remediū p viā q̄rele, & hoc in termino x. dierū. vide i ver. An si statutu. sub n. 3. f. 120

Statutum disponens quod à sententia syndicatorum non possit appellari ipsi syndicatores ferant sententiam super incipientibus vel emergentibus litis vel interlocutoriam super aliquo articulo, an poterit appellari, & licet non appelletur à sententia lata in possessorio, potest tamē ab emergenti vel occidenti appellari, & licet contumax à sententia non possit appellare, tamē potest appellare à condemnatione expensarum, si modū excedat, & licet à p̄cepto in confessum non appellet, tamen appellabitur à tacita legitimatioe p̄sone. vide in ver. An si stāte statuto. n. 1. f. 121

Statutum disponens quod infra certum tempus casu terminetur illud tempus non currit ei qui impeditur agere per dilationem aduersarij, & quādiu disputatur super articulis admittendis non currit dilatio data ad probandum, & iudex qui peccat propter difficultatem probationum excusatur & ratione destructionis partium potest illas cogere ad componendum. vide in ver. Dicit constitutio. el. i. nu. 3. fol. 193

Statutum loquens de vno officiali extenditur ad similes, nisi habeat singularem rationem, tamen p̄dicta appellatione nō venit delegatus, & iura quę loquuntur de potestatibus terrarum locum habent in iustitiarijs & capitaneis regni. vide in ver. officialis. nu. 1. 2. fol. 247

Statutu vel constitutio principis puniens officialē amouentem de pecunia curiæ habet locum in amouente vnum denarium tantum, & officialis qui suffragio aliorum impetrat dignitatem vel officium, ex quo multe obueniūt immunitates, illæ sibi non conceduntur ex quo data opera illud habuit, & officialis principis vel eius curiales prohibentur emere iura principi, absque eius. o. sensu. vide in verb. Officialis si statutu. n. 1. f. 252

Statutum disponens, quod commoda cōdemnationum sint iudicium pro certa parte cuius erunt quando iudex à quo condemnauit & etiam iudex ad quem, quod lucrum erit iudicis à quo, licet executio veniat fienda per iudicem ad quē. vide in verb. Proventus. n. v fol. 277

Statutum disponens, quod potestas non possit determinare contra dispositionem statuti si eueni-

ret, quod propter obseruantia statuti lederetur ciuitas, potestas nō tenetur ad hoc seruare, & quāstatutum non esset in iudicio allegatum, poterit potestas secundum eum pronuntiare, quia iurat seruare statuta, & an iudex seruans statutum cōtra libertatem ecclesiæ, an puniatur, & iudex tenetur sequi statutum, licet illud non sit in causa productum. vide in ver. Statutu. n. 4. & 5. f. 304

Statutum in materia torture vbi facit mentionem de suspicionibus euidentibus erunt p̄sumptiones euidentes magna indicia quę sunt aliquādo minus & plus indubitata, secundum iudicis simplicitatē, & indubitata erūt qñ, &c. nu. 5. fol. 332

Statutum ciuitatis loquens de ciue habet locum in officialibus, quia ipsi cum tota familia durāte officio sunt ciues ciuitatis ēt durāte syndicatu. vide i ver. Statutu. post versi. Ciuitas. sub nu. 1. f. 146

Statutum ciuitatis si imponit p̄nam ciui nō expediti causam coram se ductam infra certum tēpus, an habeat locum in forensi electo ad officiū i hac ciuitate, quia efficitur ciuis & subditus ciuitati. vide in verb. Statutum. sub n. 4. in fin. fo. 146

Statutum est summa ratione, & equitate idem ius sibi dici, q̄ ipse alijs dixerit in j. oratione. n. 1. f. 2

Statutum pro homicidio ponit p̄nam pecuniarā vt est in marchia. quid si potestas imponit penā mortis, & an cā subsistente possit leges transgredi. vide i ver. Quid si p statutu. vsq; ad n. 1. f. 258

Statutum seu princeps mandat quod magistratus studeat ad custodiam ciuitatis, quędam iurisdictione data videatur. ibid. nu. 2 fol. eo.

Statutum puniens capientē rem dolose, si aliquis recipiat rem propriam, an excusetur à p̄na statuti requirētis dolum, & si quis faciat illicitum solum de iure cōmuni, aut etiam est certū quod errauit in iure, an excusetur propter igno rantia à p̄na, quā imponitur propter dolum. vide in ver. Quia multa. n. 4. S. si vero quis. f. 262. nā lata culpa i capitalibus nō equiparatur dolo. ibi. n. eo.

Statutum vbi loquitur per verba sui natura doli importantia, vt in falso vel in furto non cōmittitur sine dolo, nec lata culpa equiparatur dolo, & homicidiū non dolo cōmissum nō punitur. ibid.

Statutum ciuitatis si dicat quod homicida puniatur in centum, & si non soluat infra diem decapite ēt, an habeat locum vbi est culpa, & non doli s. & vbi statutum punit homicidam ad mortē, & nō facit mētionem doli, tunc iudex debet sententia temperare, vide in p̄allega. ver. quia multa. nu. 12. S. an si statutum. fol. 264

Statutum si relinquit p̄nas arbitrio iudicis, an possit p̄nam capitalem imponere iudex. in ver. an si statutu. sub nu. 1. f. 265. & si imponit p̄nā maximā, intelligatur de maxima pecunia. ibid. si statutum dicit, q̄ p̄na sit in arbitrio iudicis vsque ad mortē, an possit mortē imponere iudex, vide in p̄allega.

Index.

- præallega. ver. an si statutum. nu. 3. fol. eo.
- Statutum si disponat, quod si quis non dede-
rit petitiones suas intra octo dies, quod de
cetero non audiat, nunquid processus po-
stea factus sit ipso iure nullus. nu. 2. fol. eod.
- Statutum dictans de facto procedendum, intel-
ligitur nō seruata iudiciorū forma. n. 55. fol. 16
- Statutum puniens offendentem officialem, in-
telligitur durante officio. nu. 2 fol. 173
- Statutum pænale loquens de actu vero locū
habet in ficto nu. 79 fol. 19
- Statutum vel cōsuetudo nō valet quod in cau-
sis ecclesiasticis præcise stetur consilio sapiē-
tis. nu. 162 fol. 32
- Statutū dictās pātē d delicto officialiū, & fami-
lię teneri, intelligit si civiliter agat. n. 19. f. 66
- Statutū puniēs officialē offendētē, intelligit de
offendēte officio durāte, nō eo finito. n. 15. f. 11
- Statutum non valet, quod veritatis facultatē
aufert. nu. 63 fol. 17
- Statutum disponens puniendum in centū pro
qualibet vice in eum qui delictum aliquod
committit, qualiter intelligat. n. 139. fol. 28
- Statutum puniens vnum delictum, & aliud p-
supponens, illud non continet in quo deli-
ctum præsuppositū verificatur. ibi. nu. 140.
- Statutum non potest pœnam homicidii com-
mutare in pecuniariam. nu. 1 fol. 252
- Statutum disponens potestatem teneri pro de-
lictis officialium suorum, & familię quali-
ter sit intelligendum. nu. 197. fol. 65
- Statutum ciuitatis loquens de ciue habet lo-
cum in potestate, & officialibus. nu. 1. fo. 145
- Statutum an liget statuentes. nu. 1. fol. 206
- Statutum dicens quod potestas teneatur pro
sua familia intelligit tñ civiliter. nu. 1. fol. 2
- Statutum tollens facultatem iudicandi secun-
dum veritatem non valet. nu. 10. fol. 297
- Statutū disponens q potestas teneatur pro fa-
milia intelligitur secundum iuris interpre-
tationem, nisi familiā exhibeat. nu. 5. fo. 178
- Statutum disponens quod offendens potesta-
tem debeat capite puniri, non extenditur
ad filios & nepotes. nu. 1 fol. 281
- Statutum quando tormenta requireret in-
dicia indubitata, tunc iudex ex illis indiciis
potest procedere ad condemnationem, &
iura loquencia de indiciis in numero plura
li resoluuntur in singularē. vide in ver. Man-
dauit. nu. 27. S. quando statutum. fol. 344
- Statutum si arctat iudicem sequi consilium sa-
pientis, intelligitur nisi tale consilium conti-
near manifestum iuris errorem, vel iniqui-
tatem. nume. 3 fol. 149
- Statutum dictans patrem debere soluere legi-
timam pro delicto filij, non ligat patres fo-
renses. nu. 80 fol. 20
- Statutum quod non fiat alicui iustitia, quomo-
do intelligatur. nu. 1 fol. 114
- Statutum dictans in aliquo negotio proceden-
dum esse de facto, intelligitur manu regia,
iuris civilis solennitate omissa. nu. 143. f. 57
- Statutum puniens offendentem officialem in-
telligitur non solum durante officio. sed et
infra tēpus, infra quod stare tenetur ad syn-
dicatum, & syndicatu finito infra q præpa-
rat sarcinulas suas ad recessum. nu. 3. fol. 99
- Statutum dictans potestatem posse de iure &
de facto procedere, si ad iudicem referatur,
non seruata iudiciorum solennitate intelli-
gitur. nu. 54 fol. 16
- Statutum impunens pœnam iudici non termi-
nanti causam infra tempus intelligitur si iu-
sticia a parte petatur, nec presumitur stare
p iudicē, nisi fiat protestatio. nu. 3. & 4. f. 112
- Statutum practicum præualet reformationi
sibi contrarię. nu. 38 fol. 14
- Statutum puniens accusantem in probatione
deficiente, an habeat locum in denūciante.
numero 113 fol. 25
- Statuto imponente pœnam diuersam a iure,
non censetur alius modus agendi sublatu.
numero 122 fol. 26
- Statuto iudicem arctante ad causam diffinien-
dum intra certum tempus, quid debeat iu-
dex facere. nu. 89 fol. 21
- Statuto stante, quod intra certum tempus om-
nes causę decidantur, an ratione testiū de
partibus longinquis producendorum possit
cognosci post illud tempus. nu. 45. fol. 15
- Statuto de similibus ad similia procedendum
dictante, recessum censetur a pœna iuris cō-
munis. nu. 132 fol. 56
- Statuto potius statui, quā reformationi in vo-
lumine statutorū nō insertę. nu. 39 fol. 14
- Statuto disponente, quod potestas teneatur re-
presentare famulos in syndicatu, & vnus fe-
cit furtū, & aufugit, an teneatur. n. 24. f. 182
- Statuto disponente q pœas non possit cogno-
scere de maleficiis non suo tempore com-
missis, nō poterit cognoscere de commissis
in tempore prorogato. nu. 1 fol. 281
- Stipulatio inepta non vitiatur si stipulatio nō
requiratur. nu. 40 fol. 43
- Ex cæteris studiis Italij adeuntes Neapolim,
iterū examinabantur & insufficientes erant
reprobati. vide in præfatione. nu. 6. fol. 76
- Substituens aliquem in omnibus, an teneatur
p stare 18

Index.

- stare in syndicatu pro illo, quem substituit.
nume. 2. & 5. fol. 205
- Substituens aliquem in officio, an teneatur fa-
cto illius si quid male gessit, quia substitu-
tus intelligitur exercere damno substituen-
tis. vide in verbo, An substitutus. sub nu-
mero. 10. §. substituens aliquem. fol. 305
- Suasio dolosa alicui si fuerit cā damni, tūc sua
dens tenet & de dolo, & de dāno. n. 9. f. 187
- Substituere aliū i officio, an q̄s possit. n. 3. f. 305
- Substitutus in officio, an gaudeat privilegijs
substituentis. nu. 4 fol. 305
- Succesor in offio qm̄ dicat aduenisse. n. 7. f. 288
- Succesor q̄ certo die ad officiū exercendū dēt
venire, an si nō venerit legitime impeditus
debeat salarium habere. nu. 175 fol. 32
- Succesor in officio debet ex actis coram præ-
decessore gessis iudicare. nu. 27 fol. 13
- Successori dimittit iudex processum quem po-
tuit expedire an debeat puniri & quantun-
cunque iudex debeat infra certum tempus
expedire, processū nunquā cogitur expedi-
re, nisi in fine temporis. vide in verbo, suc-
cessor. sub nu. 1. fol. 306
- Succesor officialis an veniens ad officiū si-
ne literis desistentiē & sine literis regijs sua-
rum comissionū quas dicat pariter amississe
casu vel incurfu hostium, an sit admitten-
dus in officio. vide in verb. An officialis suc-
cessor. nu. 1. fol. 306
- Superiorē adiens nō dicitur fugere. n. 4. fo. 190
- Supplicare potest qui ad appellandum non ad-
mittitur. nu. 37 fol. 72
- Suspectus licet sit vnus ex ipsius syndicatori-
bus si essent plures nō suspecti supplebunt
suspicionem. vide ibid. nu. 8. fol. 309
- Suspectum si est caput consilij, an totum consi-
lium erit suspectum, & si causa committi-
tur collegio, an possit totum collegium al-
legari suspectum. vide ibidem nūiuncta ad
dicitur ne suspectum. fol. 309
- Suspecti an possint allegari syndicatores offi-
cialium. vide in verbo, suspitio. nu. 1. & quā-
do suspitio requirit causam allegari, nō po-
test probari iuramēto, & quando subest ali-
quā euidens causa, an etiam ordinarius recu-
sari possit. ibidem. nu. 104. fol. 307
- Suspitio debet cessare in iudicijs. nu. 5. fol. 104
- Suspitio fraudis cadit aliquādo in persona ho-
nestissima. nu. 11 fol. 309
- Suspitiones iudicum per quos actus tollātur.
nume. 12 fol. 309
- Suspitio inducitur rōne noctis. nu. 19 fol. 343
- Suspitionū multæ sunt cāz quæ possunt oppo-
ni syndicatorib⁹, quæ ēt opponunt iudicib⁹
delegatis vel ordinarijs, primo si est cōpa-
ter, si votū suū propalauit, si est canonicus,
si inimicus, & reliquæ de qbus in palleato
verbo, suspitio. sub nu. 5. sed p quos actus
tollantur suspitiones iudicū. vide ibid. sub
nu. 5. fol. 308
- Suspitionis autē quæ sint iustæ causæ contra
syndicatores. & an inquisitus vel accusatus
gerat in animo inimicitiam cōtra iudicem
inquirentem quia veritas odium parit, &
amara est veritas quæ odium generat. vi-
de in verbo, Suspitio. sub nu. 3 ibi erunt au-
tem iustæ & cetera. fol. 300
- Sutor tenetur domino si vestimenta fuerint
corrofa a muribus. nu. 19 fol. 236
- Syndicatio quid sit. nu. 2 fol. 76
- Syndicatores an debeant habere salarium &
a quo habent enim merum & mixtum im-
perium tanquam ordinarij a ciuitate depu-
tati. ver. An syndicatores. nu. 1 fol. 206
- Syndicatores officialium, an possint allegari
suspecti. nu. 1. 2. 3 & 9. fol. 307 & 308
- Syndicator officialium an habeat merū & mix-
tum imperium. nu. 91 fol. 32
- Syndicatores an possint cognoscere de delicto
officialis cōmisso syndicatu finito. nu. 16. f. 11
- Syndicatio est experimentum totius iustitiæ
in euidētia. nu. 1. fol. 76
- Syndicatores habent merum & mixtum im-
perium contra officiales & iudices, & an si
plures sint syndicatores, an aliqui eorū pos-
sint emitte bānū contra officialem syndi-
catū, ita q̄ liger. vide i ver. iudices. n. 10. f. 93
- Syndicatores in multādo habent merū & mix-
tum imperium, & pars grauata a iudice, li-
cet potuerit appellare & nō fecerit pōt age-
re syndic. contra iudicem. vide in. ver. an si
nume. 5. & 6. fol. 94
- Syndicatores si quatuor fuerint, & duo absol-
uant potestātē, & duo alij condemnant præ-
feretur sententia illorum qui absoluerunt.
vide in ver. an si. nu. 17. ibi. si sint 4. fol. 96
- Syndicantes officialē nō possunt ipsum syndi-
care de his quæ fecit nō intuitu officij, sed
de his quæ peragit in officij occasione, & an
teneatur de facto suorum officialium ver.
An si nu. 19. §. dati ad syndicandum. fol. 96
- Syndicatores tenentur banna emitte per ci-
uitatē & loca publica, vt volentes querelare
contra potestātē, assessores, eiusque officia-
les & famulos cōparere debeant, & per vo-
cem præconis, quia eius vox paucis inno-
scit & tale præconiū debet fieri in scriptis,
& poni

Index

& poni in valuis palatij, q̄a tale ædictū tan-
ta est authoritatis, q̄ ignorācia priuatorū
nō patrocinaur, iurās autē se absēte fuisse igno-
rasse baonū venit audiendus, similiter & fo-
rensis, & talia bāna debent fieri cū comita-
tione p̄finiti tēporis. nil. n. aliud est bānū q̄
comitatio. vide i ver. Deinde. p totū. fol. 102
Syndicatores q̄ tempus debent statuere in bā-
nis & ædictis præfigendis ad dādas quære-
las. vide in verb. Et modo. per totū. fol. 103
Syndicatores in syndica. officialium tribus mo-
dis procedūt. primo, per inquisitionē. de for-
ma eius vide in ver. Procedit. p totū. fol. 103
Syndicatores non tñ cās ciuiles, sed & milita-
res æqua bilāce, & nō solū p̄tores sed p̄s-
des puinciarū sunt syndicandi finita eorum
administratione, et viri clarissimi, & comes,
& dux, vel administrātes officia in domo i-
periali vel regia, & alij q̄ plures, & debent
syndicari in puincia, vbi gesserūt officiū, vel
in ciuitate in qua cōsuetū est syndicari, neq̄
debēt stare i domo potētis vel ecclesiæ sed
palā & publice, neq̄ ad aliud officiū est eli-
gēdus, nisi prius satisfactū sit fisco, q̄ a si i pu-
blicū exire & se mōstrare nō audēt p̄prio
est cōtra eos. verb. Viso. n. i. cū plu. seq. f. 104
Syndicatus causę debēt expediri infra. 20. dies,
& si res sit breuissimo tēpore peritura nul-
lā sunt feriæ etiam in honorem Dei, & in
causis summarijs potest procedi etiam die
feriato, non tamen in his feriis quæ ad ho-
norem Dei & causę officialium possunt agi-
tari die feriata, quia cēdunt ad pu. fauorem.
vide in ver. Feriæ. nu. 1 & 2 fol. 189
Syndicatores habent iurisdictionem limitatā
a lege iudicandi ad tempus & non ab homi-
ne, & quando eam habent a l. scripta. nō ca-
dit prorogatio, partes enim nō possunt in-
stantiam legalem prorogare, nisi iudex fuisset
impeditus & c. vide in ver. Dixit consti-
tutio. el. 2. nu. 7 fol. 194
Syndicatus causę summariz, & extraordina-
riz leuato velo decidi debent, dicitur autē
leuato velo decidi, quando iudex procedit
sine discussione & examine negotij, nuntij
enim coram iudice delinquentes leuato ve-
lo remouentur ab officio. vide in verbo, An
contra. nu. 10. & 11. fol. 233
Syndicatores habent merum & mixtum im-
perium. nu. 2 fol. 286
Syndicatores habentes iurisdictionem ex statuto
vel privilegio, an sint ordinarij vel delega-
ti vide in verb. Officiālis. ur. me. 6. §. an syn-
dicatores fol. 89

syndicatus dicitur quasi de querelis sermo fa-
ctus. vide in ver. Dicitur. nu. 1 fol. 108
syndicatores possunt tempore syndicatus face-
re detineri omnes officiales potestatis ad in-
ueniendas baratarias. nu. 25 fol. 96
syndicatores an cognoscant cōtra potestatem
de eo, quod male fecit incidenter. n. 27 f. 97
syndicatores an teneantur ad p̄nam si non
expedierint causam infra tempora a iure sta-
tuta. nu. 6 fol. 99
syndicatores quid acturi sunt pendente appel-
latione a sententia, quam querelās dicit ini-
quam. nu. 37 fol. 56
syndicatores habent iurisdictionem limitatā
a lege iudicandi ad tempus, & non ab homi-
ne. nu. 7 fol. 194
syndicatores an & a quo debeat habere sala-
rium. nu. 1 & 3 fol. 286
syndicatores debent banna emittere p̄ ciuita-
tem in locis publicis & consuetis, & in villis
ciuitati adiacentibus. nu. 1 & 6 Et debet fie-
ri tale p̄conium i scriptis. nu. 2. Et si aliq̄s
compareat & iuret, quod fuit absens ante fi-
nem officij syndicadi, & ignorans banni pu-
blici audietur. nu. 3. & quid in forensi. nu-
mero. 4 fol. 102
syndicatus est causa extraordinaria, & summa-
ria nu. 10 fol. 233
syndicatus quid sit. nu. 1 fol. 100
In syndicatus materia verbum facti intelligit
pro extortione. ibidem. nu. 5 fol. 134
Ad syndicatum de iure communi sunt p̄afe-
cti p̄torio & Episcopus, tñ vt plurimum
ciuitates habent privilegia syndicandi, cum
aliquibus ciuibus vel per iudices delegatos
a rege. vide in ver. Iudices. nu. 1 & 2. fol. 94
syndicus, & defensor & ratiocinator dicitur.
nu. 35 fol. 46
syndicus an teneatur denunciare delicta non
punibilia. nu. 3. & 6 fol. 303
syndicus qui tenetur denunciare maleficia in-
telligitur a tempore scientie, quando nō est
p̄fixum tempus quia non tenetur p̄cipi-
tati festinatione denunciare, & an debeat
dari dicto syndici qui falsum retulit, & vbi
tenetur denunciare vulnera non intelli-
gitur de vulnusculis. & vbi denuntiauerit ma-
leficium & apposuerit testes nescientes ma-
leficium vt reus absoluator dicitur p̄uaria-
cator, & an teneatur denunciare delicta nō
punibilia. vide & quando nesciunt inuenire
malefactores, an debeant inquirere vicinis.
vide in ver. syndicus. nu. 1 fol. 302
syndici late debent capere indeiusionem po-
restatis,

Index.

testatis, & officialium. nu. 209 fol. 67
 Syndici an cognoscant de delictis familie potestatis non commissis in spectantibus ad officium nu. 170 fol. 61
 Syndici dicto an sit standum. nu. i fol. 103
 Syndicorum verba dicentium hoc modo, quæ sit, & fieri scédit, qd importent. nu. 33. f. 42
 De litera T.
T Ab-llio pro prima scriptura debet habere vnum salarium, & aliud pro exemplari. nu. 3 fol. 484
 Tēpus triēnalis istācie est odiosum. n. 3. f. 298
 Tempus trimestre datur a die mortis ad faciendum inventarium. nu. 2 fol. 192
 Tempus si præfigatur iudici a statuto, scra qd teneatur iudicare, an & quando eo elapso possit iudicare. nu. 2. 3. & 4 fol. 194
 Tempus instantiæ non currit impedito per factum iudicis. nu. 76 fol. 48
 Tempus instantiæ & si per pactū progari nequeat, partes tamen se obligare possunt per pactum de non opponendo de peremptione instantiæ. nu. 48 fol. 15
 Tempus præfixum non currit impedito aduersarij facto. nu. 44 fol. 15
 Tempus nō currit ei qui impeditur agere p dilationem aduersarij. nu. 1. 2. & 3. fol. 194
 Tempora si sint decursa per procrastinationē aduersarij conceditur restitutio. nu. 6. f. 298
 Termini omnes cumulari possunt ratione breuis instantiæ. nu. 46 fol. 55
 Termini omnes ab instantiæ breuitatem possunt cumulari. nu. 183 fol. 63
 Terminus ad probandum datus in dubio est peremptorius. nu. 229 fol. 70
 Terminus currit a die notificationis. nu. 1. 2. 3. & 4. fol. 195
 Terminus currit a die notificationis, si per statutu statuatur tempus potestati vt habeat de maleficio cognoscere vel inquirere, istud tempus non currit, nisi a die scientiæ malefici commissi, similiter quādo statuit certū tēpus ad puniendū. vide i ver. Pone. n. 2. f. 195
 Terminus non currit si causa falsi pendet cū parte, secus si cū teste vel notario. n. 1. f. 293
 Territorium suum quis cogitur vendere fisco ad erigendas furcas. nu. 3 fol. 191
 Testamenta doctorum & aduocatorum ratione preteritionis nō pnt cōtratabulari, sicut testamenta militū armatæ militiæ. n. 9. f. 172
 Terror leuis dicitur, si malefactor non ligatus ad funem tantum ducatur. nu. 102. fol. 23
 Testis quādo dicatur vacillare. n. 9. & 10. f. 317
 Testis q nō dēt recipi, an faciat iudiciū. n. 4. 318

testis vacillans, aut negans an sit torquendus nu. 1 fol. 313
 testis esse non potest qui libellum dedit aduersus officiales nu. 168 fol. 60
 testis, qui non debet examinari, an faciat indicium examinatus. nu. 24 fol. 6
 testis non faciens indicium. an faciat presumptionem. ibid. nu. 35
 testis examinatus ac tortus si vnum dixerit & deinde repetitus dixerit aliud, debet tertio examinari per torturam. nu. 3. fol. 347
 testis an possit ex intervallo se corrigere. nu. me. 9 fol. 302
 testis domesticus multa honestate præditus quandoq; admittitur. nu. 194 fol. 65
 testis dicens personam sibi notam, & quod cognoscit vocis qualitatem, sufficienter potest torturam probare. nu. 152 fol. 30
 testis censetur metu testificatus hoc ipso, qd probatur detentus. ibid.
 testis probatur per metum depossuisse hoc ipso, quod probatur eius derentio. n. 189. f. 64
 testis esse non potest contra officialem is q p eum aliquando carceratus fuit. nu. 190. f. 64
 testis vacillans in testimonio ac negans si constat interfuisse negotio torquetur. Et quid si corrigat se in tormentis n. 1. & 2. fol. 325
 testis varius vacillans si constat interfuisse negotio, & neget torquetur, sed si corrigat se in tormentis nō statim primo dicto, vel secundo sed iterum debet repeti, & stabitur illo dicto si perseverabit tanquam vero. vide in ver. testis. nu. 1 fol. 325
 testis qui fuit tortus, & in tortura cōfessus, si ante sententiā dicat se errasse, an possit reuocare errorem facti, & cōfessio in tormentis nō pseuerata, an probet semiplene. vide i ver. An test. n. 2. ibi, testis fuit tortus. f. 331
 testis qui non debet examinari, si examinatus fuerit, an faciat indicium, inimicitia generalis nō tollit, qd nō faciat aliquod indicium nā qdā sunt indicia motiua nō adiniculatiua quæ minus sunt q semiplena pbo, & testis qn nō facit indicium, an faciat presumptionem, & testis infamis facit qualequale indicium, & istud qualequale qd importet. vide in loco superius alleg. eo. ver. nu. 3. & dictū impubertis ad aliquale facit indicium vide ibid. nu. 4 fol. cod.
 testes pducti sup accusationē si aliud deponant nocent accusatori, & si cōtra indicia accusatoris alia pbent in cōtrariū multū operatur vide in ver. tortura. el. 2. p totū. fol. 323
 testis examinatus, varius iterum tortus dixit vnum

- unum deinde, repetitus dixerit aliud, debet
tertio examinari p̄ torturā, nec stabitur pri-
mo dicto, nec secundo. vide in verbo, Viso
de repe. torti. n. 3. ibi, quod si testis. fol. 346
- testis unus de ueritate qui deposuit de actu
coniuncto, uel proximo criminis facit indi-
cium ad torturam. uide in uer. Df. commu-
niter. n. 1. & 2. & sufficit unus testis tantum
ad tormēta. licet i criminalib. probōnes de
beat esse luce meridiana clariore. ibid. 358
- testis vnus deponit, quod aliquis mandauit
sibi, quod fiat homicidium, an sibi credatur
& an ex solo mandato quis punitur i atro-
cibus. vide in uer. Dicitur communiter. sub
nu. 4. cum p̄cedentibus. fol. 353
- Testes reprobati qui non possunt examinari
p̄ p̄tatem vel inimiciā si fuerint exami-
nati, an facit indicium ad torturā, & an te-
stes examinati post didicita testificata faciāt
indicium & p̄sumuntur subornati. vide in uer.
An testes reprobati. nu. 1. fol. 321
- testes duo reperiuntur descripti in instrumero,
vnus dicit nō interfuisse alter mortuus est,
nunquid resulter suspitio, qđ i strumētū sit
falsum glo. in l. i. §. fin. in uer. suspecto que-
mad. testa. aperiā. Inno. cū Ioan. Here. extra
de fid. instr. n. 9 in uer. Mandauit. fol. 34
- An & quādo vni testī stetur de ueritate, vel au-
ditu mādari homicidii, quo ad indicium fa-
ciendum. nu. 4. fol. 314
- testi an liceat recipere pecuniam pro testimo-
nio faciendo. nu. 11 fol. 160
- Testes examinati de negligentia alicuius circa
aliquid faciendū, & deponunt solū eū negli-
gētē nō probāt, q̄a eum negligētē est qđ ne-
gatiuum, & testes deponētes super negati-
ua sine coartatione loci & tēporis nō probāt,
& testis volens probare negligentia de-
bet deponere se illum actum uidisse. vide in
uer. Qualiter. n. 2. ibi. & qñ succederet. f. 41
- Admittuntur testes viles cōtra valde diffama-
tum, p̄sertim si cum dicto ipsorum cōcurrāt
aliquæ uerisimilitudines, & i his q̄ cōiter cō-
sueuerunt fieri in secreto p̄ducitur ex cō-
iecturis & p̄sumptionibus. vide in verbo,
Fui semel. sub nu. 6 fol. 312
- testes in causa criminali deponentes cōtra ali-
quem habentur pro eius inimicis. n. 4. f. 308
- testes reprobati examinari, an faciāt indicium
ad torturam. nu. 1. & 2. fol. 321
- testes viles admittuntur, contra valde diffama-
tum. nu. 6 fol. 312
- testes duo de actu corporali & uisibili depo-
nentes, sunt decem testibus preferendi de-
ponentibus de actu mentali, seu inuisibili-
li. nu. 188 fol. 64
- Testes viles admittuntur quādo non possunt
haberi nobiliores. nu. 36 fol. 336
- Testes infames faciunt qualequale indicium. Et
qđ iporter hoc uerbū q̄lequale. n. 38. fo. 336
- Testes p̄ducti super accusatione, aliud depo-
nant, an noceant accusatori. nu. 11. fol. 341
- Testes deponentes super negatiua sine coarta-
tione loci & tēporis nō probāt. nu. 3. fol. 241
- Tribus testibus amicis creditur ratione nume-
ri. nu. 47. fol. 337
- Textui & glossis ordinariis inhærendum est,
non autem capiti proprio. nu. 36. fol. 14
- Timidos eis dicere melius est semel in tortura
pendere q̄ sēper in furca stare, & multi in-
durātur habentes breuia, &c. & qñ ad tortu-
rā chorda reorū sūt indurata p̄p̄ indicia vr-
gentia iudex post nouū modū tormentandi
uenire. vide uer. Tortura grauior. n. 1. f. 24
- Titulus de his q̄ ad ecclesias cōfugiunt. nō hēt
locū in eo, qđ dēt stare syndicatui. n. 6. fo. 104
- Tormēta nō sūt de facili adhibēda. n. 140. f. 29
- Tormēta quæ dicantur. nu. 27 fol. 335
- Tormētatus ad torturā an stetur eius dicto cō-
fitendo de aliis, & accusatus de furto de quo
sunt indicia, an sit torquendus, ut alia furta
cōfiteat, de quib. nulla sunt indicia, & ille cō-
tra quē indicia, an sit audiendus si dicat pe-
to defensiones contra indicia ante torturā.
vide in uer. An stetur. nu. 1 fol. 331
- Torquendus petens defensiones contra indi-
cia, an debeat audiri. nume. 2 fol. 33
- Torquēdus an sit seruus in causa domini sui,
dic quod regulariter non torqueretur in ca-
put domini. vide in uer. Confessio socio-
rum sub nu. 4 fol. 345
- Torqueri an poterunt mercatores falliti ces-
santes & fugitiui, ut iudicent pecunias ipsis
datas ad mercandū, quas nunc denegant. vi-
de in uerbo, An in causa. nu. 2 fol. 346
- Torqueri an quis possit ante litē contestatam.
numero. 22. fol. 334
- Torquendo non datur cibus illa die, qua tor-
queri debet. nu. 11 fol. 327
- Torquēdo licet dentur defensiones plenarie,
tñ in furto p̄cedit summariū, & qñ malefi-
cia sunt occulta officiales cōsueuerūt cape-
re uicinos a quib. uerisimiliter dēt ueritas
sciri, & qñ furta committuntur de nocte cu-
stodes possunt torqueri, & p̄ ueritate etiam
da potest torqueri tota familia in causa a-
dulterii, & furtum p̄sumitur commissum
potius a familiaribus, quā ab extraneis. & p̄
ueritate

Index:

- veritate inuenienda concubinæ sunt tor-
quendæ, non autem vxores quæ proprio
iurō tenet iudicare. ver. Licet alias n. 1. f. 3 24
- Tortura repetitur quando indicia superueniunt
evidentiora primis, & semel aut bis tortus
sufficienter & in negando perseverans, pōt
iterum torqueri ex indicis superuenientibus
& dicentur noua indicia si superueniāt
probationes diuersi indicij non eiusdem. &
ideo reus confessus potest tormenta repeti-
ta quæ repeti non debuerunt. non potest
propterea condemnari. & erunt noua indi-
cia, quando tortus diceret neminem iacuisse.
ibi fuit commissum delictum & contra-
rium fuit probatum per testes. vide in verb.
de repeti. nu. 2. 3. 4. 5 fol. 3 26
- Tortura quæ datur in secreto quomodo pro-
betur, vide, nam vicini audientes aliquem
plorantem & clamantem probant violentiam
sibi illatam, & tortura facta in abscon-
dito, poterit probari per stigmata & ligatur-
as quæ in brachijs apparebunt post tortu-
ram, & ideo in tortura sunt adhibendi ali-
qui probi viri vt videant si excedatur. mo-
dus, & si tortus fuit compulsus ad confiten-
dum, & constitutos in dignitate iudex tor-
quere nō pōt. vide i ver. Quia sæpe. n. 1. f. 3 27
- Tortura debet peti in libello per accusatorem,
vel per eum cuius interest, & ideo quando
dantur capitula apponitur clausula q̄ si non
plene, sed semiplene per inquisitionem faciē-
dā constiterit de delicto, qd̄ exponatur que-
stionibus & tormentis &c. vide in verbo, of-
ficialis. nu. 6 fol. 3 29
- Tortura est adhibenda auditis defensionibus
rei inquisiti contra inquisitionem & indicia
quæ si non probauerit probādo aliqua quæ
per ipsum releuet, vel testes repulsando, tūc
tortura adhibetur, quæ debet adhiberi cum
moderamine, & discrete quæ discretio debe-
tur adhiberi, circa tria &c. multa enim sunt
consideranda, quæ iudicis arbitrio relinquitur,
& vt veritas citius eruat̄ incipiendū est a ti-
midiori & magis tenero, q̄a p̄ eū facilius ve-
ritas explicabitur. vide i ver. Viso. n. 1. f. 3 23
- Tortura indebite facta à principio non vitiat
reliquū p̄ces. validū ex post factū. n. 14. f. 3 6
- Tortura & violentia per vociferationē, & sanā
probat. nu. 189 fol. 64
- Tortura an possit probari per coniecturas &
indicia. nu. 151 fol. 29
- Tortura adhibetur ex causa ciuili & criminali,
qñ veritas non pōt aliter reperiri. n. 12. f. 18
- Tortura non datur si maleficium aliter probe-
tur nu. 68 fol. 18
- Tortura fit ad inquisitionem, & aliquando ad
pœnam. nu. 1 fol. 3 23
- Tortura quomodo debeat fieri in magnis scele-
ribus. nu. 2 fol. 3 23
- A tortura accusati de crimine nunquam est
incipiendum. nu. 1 fol. 3 14
- Tortura in quibsdā debet esse terror cū quadā
corporis afflictione, i quibsdā debet esse qua-
si vsq; ad cōsumptionē corporis. n. 18. f. 3 34
- Tortura dari non debet nisi personis honestis
præsentibus. nu. 148 fol. 29
- Tortura iudicialis debet esse cum indicijs. nu-
mero 8 fol. 33 1
- Tortura vt legitime detur, causa, ordo & indi-
cia requiruntur. nu. 149 fol. 29
- Tortura quando repetenda sit. & nu. 1. & 2. Et
quando dicantur noua indicia superuenire.
nu. 3. 5. & 6. fol. 3 26
- Tortura licet regulariter adhibeat̄ ad inquisitio-
nē, tñ aliqui ēt ad pœnā adhibet̄. vide in ver.
Tortura. el. ij. qñ adhibet̄ ad pœnā. n. 1. f. 3 23
- Tortura adhibenda sūt i magnis scelerib⁹ non
extēso aculeo, nō scindētib⁹ ungulis nō urē-
tib⁹ flāmis, seu verberibus. vide. n. 2. f. 3 23
- Tortura iudicialis debet esse cū indicijs, & talis
ordo substācialis vt indicia, & p̄cedāt torturā
est attēdēdus quasi secuta fuerit, neque tor-
tura neq; ea q̄ secuta sūt recōualescūt, & an
iudex & dñs possit torquere seruos suos. vi-
de in ver. Supra allegato. nu. 8. fol. 33 1
- Tortura an possit subijci in clericum, & an in-
dicia sint sufficientia ad torturam. vide i ver-
bo, Tortura. el. 2. per totum. fol. 3 23
- Tortura est grauior pœna q̄ vtriusq; manus ab-
scissio, nā misericordiæ genus est cito occide-
re, q̄a tormentum vltimum acerbissimum
finem secum trahit, acerbissima vero crude-
litas est quæ pœnam trahit. nam nemo tā
timidus est vt malit semp̄ p̄dere q̄ cadere,
& est vsitatū verbū aduocatorū qñ hēt clien-
tes incarceratos. i ver. Tortura. nu. 3. fol. 3 44
- Tortura est adhibenda post auditas defensiones
inquisiti, & cū qua discretionē. n. 1. & 2. f. 3 23
- In tortura incipiendum est à timidiore & ma-
gis tenero, vt citius eruat̄ veritas. nu. 3. f. 3 13
- Torturæ qui interesse debeant. nu. 4. fol. 33 1
- Tortus qui non est confessus delictum, debet
liberari. nu. 4 fol. 3 47
- Tortus si non confiteatur delictum, an sit li-
berandus quasi indicia sint purgata, & quid
si quis pluries tortus semper variauit. vide
in verbo, Viso de repetitione torti. sub
numero. secundo & 3. fol. 246
- Tortus

Index

Tortus in tormētis si moriatur potest eius cadauer
in criminibus grauioribus puniri. nu. 6 fol. 235
Tortus leuiter nō est p. torro habēdus. nu. 149 f. 29
Tortus quādo dici possit sponte cōfessus. n. 154 f. 30
Tortus debet absolui qū ex tortura nō pōt crimen
inueniri. nu. 3 fol. 145
Tortus iniuste & membro debilitatus aliquo quali-
ter conqueri possit. nu. 16 fol. 40
Torto sine indicij nō creditur etiā si in cōfessione
perseueret. nu. 152 fol. 30
Tortus semel non est denuo absque nouis indicij
torquendus. nu. 147 fol. 29
Tortus ad perseuerādū dēt duci ad locū pub. extra
aspectū torturæ, & qui debeāt interesse torturæ,
& de aduocato qui dēt interesse disputationi nō
aut responsioni, & cōfessione ne reū instruat, &
in tortura debet præcedere verisimilia indicia, ex
qbus obiecti criminis reus ex presumptione cul-
pæ animus iudicis informetur. vide in verb. An
fletur. nu. 3 fol. 334
Trāfactio an sit valida sup. adulterio facta. n. 129 f. 7
Trāgressio quælibet reddit processū nullū, vbi cer-
tus modus est datu in procedendo nu. 7 fol. 95
Trāgressor statuit quod nō fuit decēnie obseruatū
an debeat puniri. nu. 1. & 2. f. 303
Transigere non licet in publicis criminibus, secus
in priuatis nu. 16 fol. 203
Translatu per principem ex certa scientia ad aliud
domicilium, videtur liberatus ab oneribus primi
domicilij. nu. 7 fol. 202
Tria requiruntur in officijs. nu. 1 fol. 175
Tribus modis proceditur in syndicato officialium.
numer. 1 fol. 103
Turpe est iudici ignorare ius i quo versat. n. 2 f. 217
Tutor qui stuprauit pupillam suā punitur. n. 2 f. 114
Tutor non tenetur de leuissima culpa. n. 20 fol. 237
Tutor remotus propter suspicionē vel delictum nō
consequitur præmium. nu. 12 fol. 289
Tyrannus quis esse dicatur? & quis rex. n. 3 fol. 82
Tyrānus qui violenta dominatione populū premit
& catholicæ veritas nō patitur eū occidi, licet mul-
ti tenuerint cōtra in verbo, An liceat regem ty-
rannum occidere. nu. 15 fol. 84
De litera V.
Varius & vacillās ad hoc vt torqueatur, dic q-
prius præstandū est iuramētū calūniæ, & ve-
ritatis, nec potest varius dici nisi primo præ-
stito iuramēto pallere, titubare, erubescere, incō-
stanter loqui, concedere aliquid vel polliceri, an
sint signa malæ conscientie. iudex tamē discretus
in his caute prospicit iuxta loca, tēpora, & perso-
nas, & tunc dicitur vacillare, quando deponit di-
ctum suum dubitando, vel tremendo, vel sudan-
do, p. nimio timore loquēdo, & de huiusmodi
variatioe. vide i ver. Viso de iudi. per totū. n. 1. 317
Vasalli & subditi possunt vēdicari p. barones, & co-

mites quorū sunt vasalli. nu. 41 fol. 87
Vasallus an possit occidere dominū suū vel Regē re-
pertū in adulterio. nu. 4 fol. 252
Vasallus nō pōt occidere dominū suū bānitū. ibi. n. 5
Vasallus propter mēdaciū i lite p. dit feudū. n. 5 f. 317
Vasallus an teneatur morti se exponere pro salute
domini sui. nu. 4 fol. 303
Vasalli possūt iuito dño renuntiare feudo. n. 21 f. 86
Vasalli q. obligātur domini ad seruitia nō possūt ha-
bitare in alijs terris præstando eis debita seruitia.
Et an si recesserint & redire cōpellātur perdāt bo-
na. n. 33. 34. 36. 38. 39. & 40. & 43 fol. 86
Vasallus fugiens a facie domini sui cōmittit furtū sui
ipsum. Et an possit propria autoritate capi. num.
35. & 42. fol. 87
Vasallus qui crudeliter à domino & tyrānice tracta-
tur, potest talem dominū impune dimittere. nā
agricolæ equiparantur vasallis, & vasalli possūt
inuito domino renuntiare feudū quod efficere
sterile, & vasalli qui obligātur ad seruitia nō pos-
sunt habitare in alijs terris, & in quibus casibus te-
neantur habitare i terra baronis. vide in ver. Ex-
cedunt. num. 30 fol. 86
Vasallus fugiens a facie domini cōmittit furtū suū ip-
sius, quia ipse est pars feudi, & equiparatur liber-
to, & ista cōpulsio de vasallo fugitiuo fiet per ma-
nus iniectionem etiā ad bona patrimonialia ipso
cōtumaci, & nō redeūte. nā si spoliasti me re mea
& nō sit mihi facultas recuperandi per aliā viam
posuisti tibi aliā rē subtrahere, & eā detinere quous-
que meā habeā. vide in ver. Excedūt. nu. 35 f. 87
Vasallus recedēs de terra domini nō pōt priuari bon-
is à domino sibi cōcessis, & recesserit insalutato
hospite, nō renūciādo feudū si domino placuerit
pōte cogi ad redeūdū & seruiēdū. licet enim bona
habeat à domino nō sub cōditione morādī in ter-
ra sua, tñ tacite subintelligitur, & fugiens i terra
baronis pōt per dominū propria autoritate capi
& quando simpliciter fugit est in potestate domi-
ni reducendus. vide in ver. Excedūt. nu. 38 fol. 87
Venatores legibus et cāonibus odiosi n. 39. et 40. 80.
Verba, per modū notorij in inquisitione posita, qd
operentur. nu. 63 fol. 46
Verba liberū & plenū arbitriū, important liberā vo-
lūtatem abstractā à regulis iuris. nu. 2 f. 126
Verba cōtumeliosa prolata à iudice contra aliquem
an, & quādo reddāt ipsum suspectū. nu. 6 f. 308
Verba, sine figura iudicij, licet videantur importare
liberā facultatem, debet tñ iudex seruare regu-
las iurisgentiū. nu. 13 fol. 293
Verba, ex mero eorū officio, posita in inquisitione,
quid operentur. nu. 47 fol. 44
Verba magistratus prolata quod quis se reducat ad
frugem melioris vitæ, nō infamant illū cōtra quē
committuntur, nam p.tori licet insolentem vel
importune agētē increpari verbis, & corrigere
vidē.

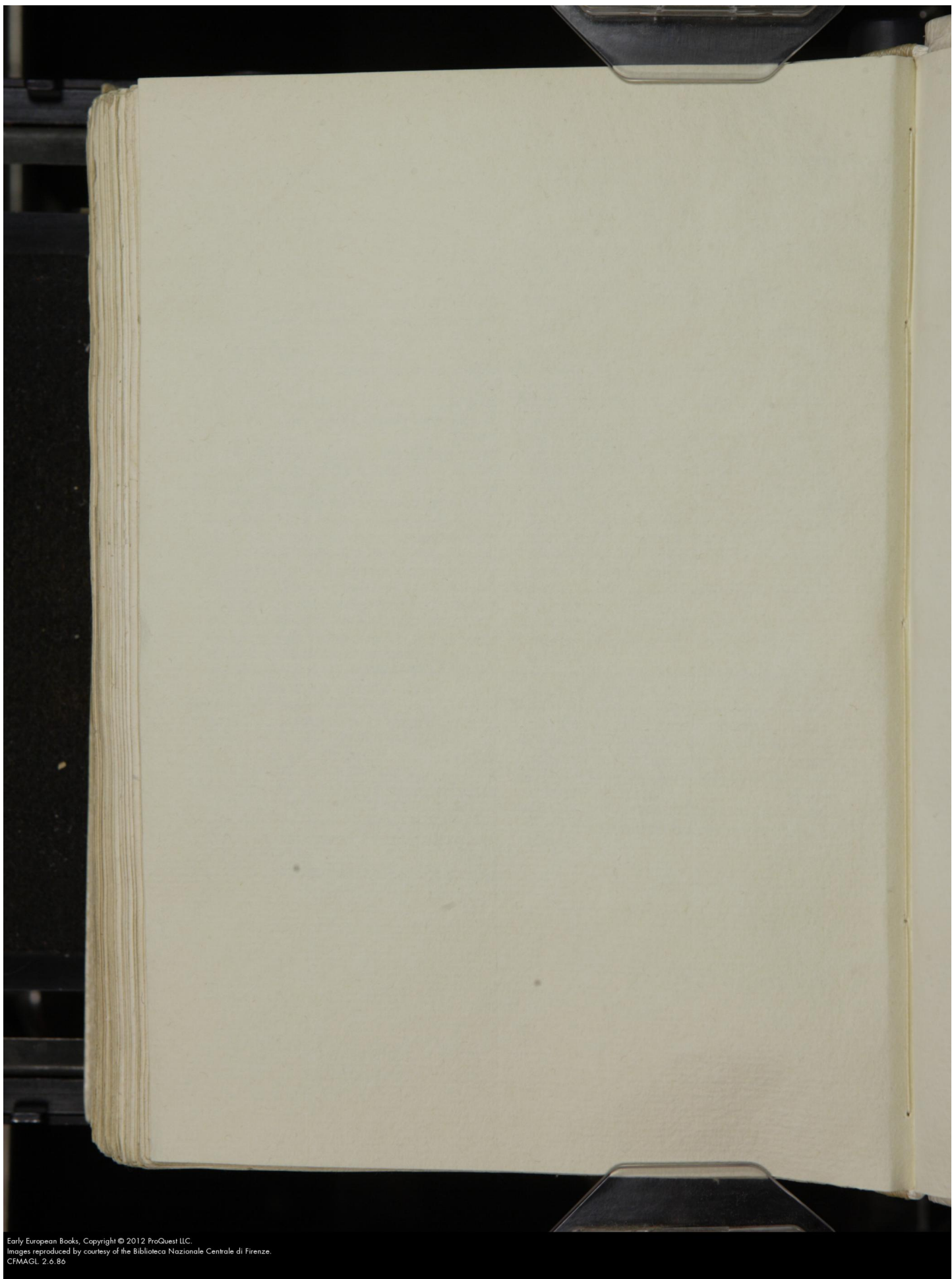
Index.

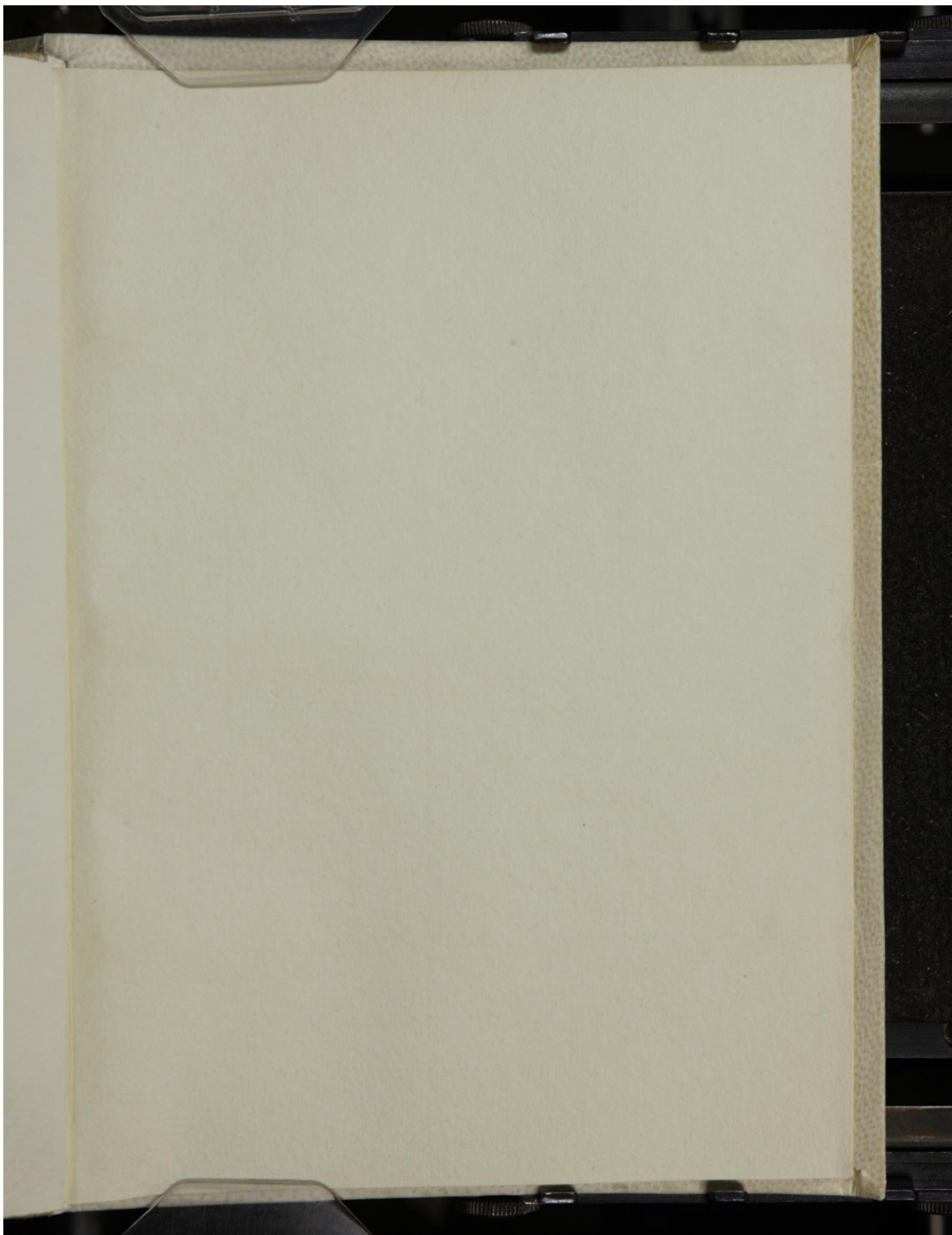
vide in verb. Syndicatur. el. iij. nu. 8 fol. 108
Verbum possessio à seruo prolatum quomodo intel-
 ligatur. numer. 9 fol. 85
 Verbu videtur denotat boni viri arbitriu. n. 8 f. 124
 Verbum, furti. intelligitur pro extorsione. n. 6 f. 134
 Verecundia illata delinquenti, est poena. n. 2 fo. 282
 Verisimile quid sit. nu. 13 fol. 339
 Veritas est iusticie mater. nu. 8 fol. 299
 Veritas intelligitur quatenus constat ex actis. n. 7 f. 291
 Veritas iudicat ex multitudine iudicioru. n. 6 f. 315
 Vestimenta eius qui ad mortem damnatur officialis
 iudicantis efficiuntur. nu. 138 fol. 28
 Vestimenta damnatoru debent conuerti in necessa-
 rijs officijs. num. 2 fol. 178
 Vltimo verbo sententie standu est nu. 1 fol. 360
 Varius aut vacillans quis esse dicatur vsque adeo vt
 torqueatur. nu. 6 fol. 217
 Vicini an possint percutere impune volentem expel-
 lere aliquem de possessione sua. nu. 1 fol. 180
 Vicinitas inducit indicium. nu. 13 f. 342
 Vicinitas inducit indicium, na si reperiatur corpus, in do-
 mo alicuius vel in via prope domu est indicium co-
 tra dñm domus. vide i ver. Tortura. p totu. f. 314
 Vindicta se velle facere dixit aliquis contra aliquem,
 an ppter huiusmodi verba prolata, prolatu sit co-
 tra ipsum proferente vt sit locus torture cu verbu
 vindicabo. benigne intelligatur, scilicet iudicis au-
 thoritate, quia verborum ambiguitas debeat à iu-
 dice interpretari. vide in verbo, Et an si quis dixe-
 rit. sub n. 1. fol. 318 maxime quando reperitur mor-
 tuus ille talis contra que huiusmodi verba vindic-
 tatiua prolata sunt. ibid. fol. eo.
 Vindicta publica quis dicatur. nu. 5 f. 230
 Visus fuit aliquis exire de domo cu gladio, est indi-
 cium manifestum homicidij. vide in verbo, Cofes-
 sio socioru. n. 1. §. si quis fuit. fol. 344
 Violentia per sola fama probari potest. nu. 151 f. 29
 Vniuersitatis ca quando esset multum ardua & crimi-
 nalis minus credetur ipsis de vniuersitate tanqua
 testibus domesticis, & si ciues conspirassent contra
 superiorem ipsoru, an conspirantes possint esse te-
 stes. vide ibi. nu. 1 fol. 314
 Vniuersitas petit officialem syndicare debere de cul-

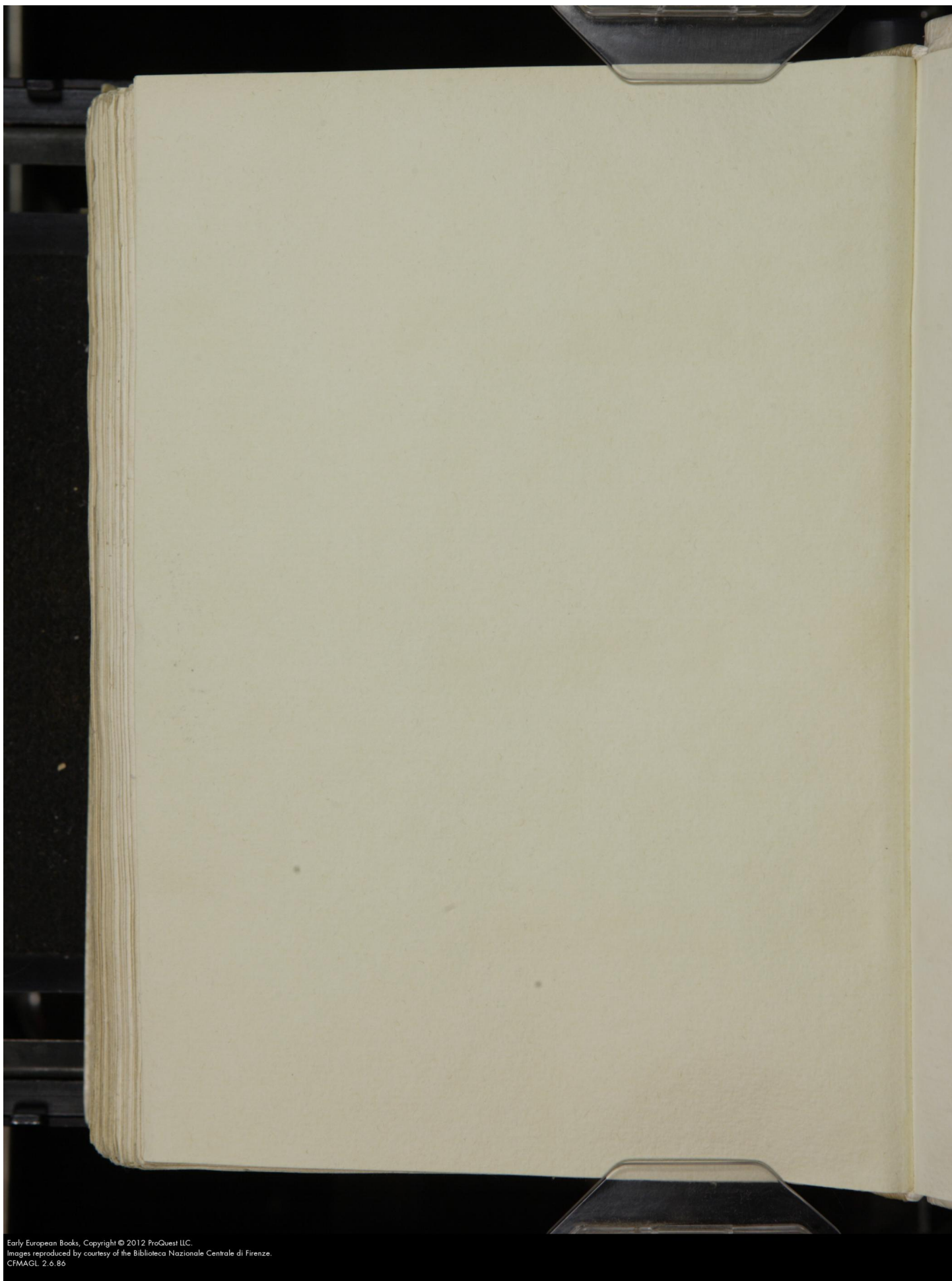
pis & defectibus, & ipsum priuari salario sibi co-
 stituto ab ipsa vniuersitate, quia iusticia no a dñi-
 strauit, an possit in hac ca testificari illi de vni-
 uersitate. vide in verbo. Vniuersitas. sub n. 2. f. qñ
 ca spectat ad vniuersitate principalis quatū ad ho-
 more & commodum, &c. vnus de vniuersitate po-
 test esse testis. ibid. fol. 314
 Vocati in auxilium familiarium potestatis vt capiāt
 aliquem, an si ostendantur, dicantur offendi familia-
 res potestatis. nu. 1 fol. 179
 Vocati ab officialibus ad eorum auxilium habentur
 loco familie. num. 4 fo. 180
 Vulnerans seipsum an puniatur poena statuti punie-
 tis percutientem alium. nu. 96 fol. 22
 Volens percutere vnum, & percutit alium, quid iu-
 ris. num. 5 fol. 176
 Vulneratus qui in articulo mortis in foro poeniten-
 tiali remisit & peccat, an ista remissio sit sufficiens
 quod officialis possit componere, vel poenam an-
 nuere tanquam parte concordata. vide & remittes
 iniuriam prohibetur quin possit petere rem sibi
 ablatam, quia remissio facta coram sacerdote in
 mortis articulo valet in foro iudiciali, quantum ad
 odium & rancore remissum. vide in verbo, Vlti-
 mo circa predicta. nu. 1 fol. 168
 Vulnera si quis teneatur denunciare, non intelli-
 gitur de vulnusculis. nu. 2 fol. 303
 Vultus est liber, & litera metis. uu. 8. & 11 fol. 82
 Vulnus quid sit, & an possit vulnus dici sine sangui-
 ne. nu. 87 fol. 21
 Vxor tacens de morte viri in domo interfecti presu-
 mitur culpabilis. nu. 9 fol. 315
 Vxor potest defendere destructione bonorum ma-
 riti ratione dotis. in ver. An iudex. nu. 3 fol. 158
 Vxor quae à viro verberatur potest ab eo diuertere
 vide in ver. Excedunt. nu. 29 fol. 86
 Vxores Regum an, & quando habeant iurisdictione,
 quam habent viri. nu. 8 fo. 101
 Vxores non possunt torqueri pro rebus mariti amis-
 sis, sed concubinae bene possunt torqueri. num. 4.
 fol. 324

F I N I S.

105
dmi
e vut
a fqn
ad ho
ute po
fol. 34
r capat
fina
fol. 179
dentur
fo. 180
m pum
fol. 11
quid m
fol. 176
coram
filiaci
nam m
remittit
rem fli
ordone in
nam ad
rbo, Vin
fol. 148
nam 185
fol. 3
fol. 18
ne fangu
fol. 11
filiaci
fol. 11
orum m
3 fol. 18
dieret
fol. 16
filiaci
fol. 11
mari m
crum. 4

005646958

